KANAR

ARAPÇA TÜRKÇE SÖZLÜK

Prof. Dr. Mehmet KANAR

SAY

KANAR

ARAPÇA – TÜRKÇE

SÖZLÜK

KANAR

ARAPÇA – TÜRKÇE SÖZLÜK

Prof. Dr. Mehmet KANAR

Say Yayınları

Kanar Arapça-Türkçe Sözlük
Prof. Dr. Mehmet Kanar

ISBN 978-975-468-804-7
Sertifika no: 10962

Tüm hakları © Say Yayınları
Bu eserin tüm hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmaksızın kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopyalanamaz, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Sayfa Düzeni: Mehmet İlhan Kaya

Baskı: Kurtiş Matbaası
Fatih Sanayi Sitesi No: 12/74
Topkapı-İstanbul
Tel.: (0212) 613 68 94

1. baskı: Say Yayınları, İstanbul, 2009
2. baskı: Say Yayınları, İstanbul, 2010

© Say Yayınları
Ankara Cad. 54/12 • TR-34410 Sirkeci-İstanbul
Telefon: (0212) 512 21 58 • Faks: (0212) 512 50 80
e-posta: sayyayinlari@ttmail.com
web: www.sayyayincilik.com

Genel Dağıtım: **Say Dağıtım Ltd. Şti.**
Ankara Cad. 54/4 • TR-34410 Sirkeci-İstanbul
Telefon: (0212) 528 17 54 • Faks: (0212) 512 50 80
e-posta: dagitim@saykitap.com
online satış: www.saykitap.com

İÇİNDEKİLER

KISALTMALAR VE AÇIKLAMALAR 7
آ 9
ا 15
ب 133
ت 169
ث 229
ج 235
ح 261
خ 295
د 339
ذ 373
ر 383
ز 463
س 483
ش 523
ص 551
ض 571
ط 583
ظ 605
ع 609
غ 671
ف 695
ق 731
ک 783
ل 833
م 861
ن 1001
و 1035
ه 1057
ی 1069

KISALTMALAR VE AÇIKLAMALAR

A.	Arapça
bot.	botanik
coğ.	coğrafya
ç.	çokluk şekli
F.	Farsça
fiz.	Fizik
İbr.	İbranice
İng.	İngilizce
İsp.	İspanyolca
İt.	İtalyanca
kim.	kimya
m.	masdar
Sür.	Süryanice
T.	Türkçe
tıp.	tıp
Yun.	Yunanca
zool.	zooloji
☛ * ~	ara madde.
(…)	Ana maddeden sonra gelen parantez: Fiilin bâbı, geniş zaman üçüncü tekil şahsı bu parantez içindedir.
[ ]	Kelimenin çokluk şekli ve masdarı bu parantezin içindedir.
<	Kelimenin hangi asıldan geldiğini gösterir.

Ana maddenin Arap harfleriyle yazılışından sonra gereken yeterli boşluk bırakılmış, daha sonra Türkçe harflerle Arapça maddenin okunuşu yazılmış ve boşluk bırakılmadan üst üste iki nokta koyulmuştur. Madde ile ilgili bilgilere bundan sonra geçilmiştir.

İsimlerin başına "ال el" harf-i tarifi koyulmamıştır.

İsimlerin son harflerinin i'rabı verilmemiştir.

Tamlamalarda ikinci kelimenin son harfinin i'rabı verilmemiştir.

Maddelerin okunuşu verilirken transkripsiyon sistemi yerine Türkçe alfabeye en yakın harflerin yazılması tercih edilmiştir.

Fiillerin -di'li geçmiş zaman üçüncü tekil şahıs olumlu şekilleri madde başı yapılmıştır.

Fiillerin masdarları ayrıca madde başı yapılmıştır.

Kelimelerin çokluk şekilleri bir veya birden çok ise her biri ayrı ayrı madde başı yapılmıştır.
Bir maddenin birden çok farklı anlama gelen karşılığı varsa, her bir karşılığı için ayrı numara verilmiştir. Sözlüğün sayfa sayısının artacağı göz önünde bulundurularak numaralardan sonra bir boşluk bırakılmamıştır.
Fiillerin ara maddeleri de fiil veya deyim fiil halinde ise, bunların masdarı verilmemiştir. Masdarı bulmak için ana maddenin masdarına müracaat edilmelidir.
Bu sözlükteki bütün maddeler ve ara maddeler bilgisayar yardımıyla tam alfabetik olarak sıralanmıştır. Sıralamada elif lam karakteri yok sayılarak Farsça sıralaması yaptırılmıştır.
Her maddenin açıklanmasına Türkçe küçük harflerle başlanmıştır.
Askerî terimler, siyasî terimler, matematik, geometri, gramer, metalurji, jeoloji, meteoroloji vb. bilim dallarının kısaltmaları koyulmadığı gibi, yukarıda verilen kısaltmaların tümü sayfa sayısını arttırmamak için tam mânâsıyla kullanılmamıştır.

آ

آبراش âbrâş: **1.**alacalı at. **2.**alaca. **3.**sam lekesi taşıyan insan. **4.**bozuk desenli halı. **5.**görgüsüz.

آبق âbik: [ç. ubbâk, ubbek اباق ، ابق] kaçan köle.

آبل âbil: [ç. ubbâl ابال] **1.**ot yediği için suya ihtiyacı kalmayan hayvan. **2.**deve ve koyun besicisi. **3.**deve sahibi.

آبنوس âbenûs, âbnûs: (bot.) abanoz.

آبى âbâ: [m. îbâ' ايباء] alıkoydu, kaçındırdı, sakındırdı.

آبى âbî: **1.**kaçınan, çekinen, uzak duran. **2.**tiksinen.

آت ât: çoğul eki: -ler, -lar.

آت ât: gelen.

آتا etâ: (ye'tû) [m. etv, etâ', itâ' اتاء ، أتو] **1.**ağaç meyveye durdu. **2.**meyve fazla oldu. **3.**yük veya binek hayvanı hızlı gitti. **4.**rüşvet verdi.

آتن âtene: [m. îtân ايتان] ters doğum yaptı.

آتون uttûn: [ç. utun, etâtîn أتن ، أتاتين] **1.**fırın. **2.**ocak. **3.**kireç ocağı.

آتى âtâ: [m. îtâ' ايتاء] verdi.

آتى âtâ: [m. muâtât مؤاتاة] **1.**muvafakat etti. **2.**razı oldu.

آتى âtî: **1.**gelen. **2.**gelecek. **3.**kavuşan, varan. **4.**gelecek zaman. **5.**aşağıda.

آنب âib: [m. uvvâb, eyâb, evb اواب ، اياب ، اوب] evine gece dönen.

آنب âib: **1.**tövbe eden. **2.**geri dönen.

آب âb: Ağustos.

آب âbe: (ye'ûbu) [m. evb اوب] kasdetti, azmetti.

آب âbe: (ye'ubu) [m. evb, iyâb اوب ، اياب] **1.**döndü. **2.**her yönden geldi. **3.**tövbe etti.

آب âbe: (ye'ûbu) [m. iyâb, uyûb اياب ، ايوب] güneş battı.

آب âbe: (yeibu) [m. eyb, eyâb, eybe, iybe ايبة ، اياب ، ايب] **1.**döndü. **2.**tövbe etti.

آبار النفط âbâru'n-nift: petrol kuyuları.

آبدة âbide: [ç. evâbid, ubbed اوابد ، ابد] **1.**şaşılacak şey, ilginç şey. **2.**benzeri olmayan. **3.**göçmen olmayan kuş. **4.**yaban hayvanı. **5.**unutulmaz âfet. **6.**anıt, abide.

آثر âsere: [m. îsâr ایثار] **1.**seçti, tercih etti. **2.**birini öbürüne tabi kıldı.

آثف âsefe: [m. îsâf ایثاف] tencereyi sac ayağına oturttu.

آثم âseme: [m. îsâm ایثام] **1.**günaha soktu, günah işletti. **2.**günah işledi.

آثم âsim: günahkâr.

آج âcce: [m. îcâc إيجاج] suyu tuzlu ve acı hale getirdi.

آجر âcere: [m. îcâr ایجار] **1.**ücretini verdi. **2.**ücret karşılığı kullandı. **3.**kiraya verdi.

آجر âcere: [m. muâcere مؤاجرة] **1.**kiraya verdi. **2.**ücretli işçi olarak girdi. **3.**ücretli işçi tuttu.

آجرة âcurre: [ç. âcurr آجر] **1.**tuğla. **2.**kiremit.

آجرومية âcurumiyye: gramer.

آجل âcele: [m. muâcele مؤاجلة] **1.**menetti, alıkoydu. **2.**boyun ağrısını ilaçla tedavi etti.

آجم âceme: [m. îcâm ایجام] **1.**birini bir şeye zorladı. **2.**bıktırttı, bezdirtti.

آحن âhene: [m. muâhene مؤاحنة] düşmanlık etti.

آخذ âheze: [m. muâheze مؤاخذة] **1.**ayıpladı. **2.**azarladı. **3.**sihir yaptı. **4.**sorumlu tuttu.

آخر âhar: **1.**başka. **2.**diğeri.

آخر âhir: [ç. âhirûn آخرون] **1.**son. **2.**uç. **3.**bitim. **4.**sonuncu. **5.**Allah'ın isimlerinden biri.

آخر âhir: [ç. âhirûn, uhrâ, uhrât, uhar آخرون ، اخرى ، اخراة ، اخر] **1.**diğeri, öteki, başkası. **2.**benzeri.

آخرة âhire: [ç. evâhir اواخر] **1.**son. **2.**uç. **3.**bitim. **4.**sonuncu.

آخرة âhire: ahiret, öbür dünya.

آد âde: (ye'ûdu) [m. evd, uvûd, iyâd اود ، اوود ، اياد] **1.**eğildi. **2.**eğrildi, eğri oldu. **3.**meyletti, meyil gösterdi.

آد âde: (yeidu) [m. eyd, âd ايد ،آد] kuvvetli oldu, dayanıklı oldu.

آدب âdebe: [m. îdâb ايداب] **1.**ziyafet verdi. **2.**ziyafete davet etti.

آدب âdib: [ç. edebe ادبة] ziyafet veren, ziyafet sahibi.

آدبة âdibe: hostes.

آدم âdem: [ç. avâdim أوادم] **1.**Adem, Adem peygamber. **2.**insan. **3.**kişi.

آدم âdem: [ç. udm ادم] esmer.

آدم âdeme: [m. îdâm ايدام] iki şeyin arasını buldu, aralarını düzeltti.

آدمى âdemîyy: insanoğlu.

آدمية âdemiyye: insanlık.

آدى âdâ: [m. îdâ' ايداء] yolculuğa hazırlandı.

آذار âzâr: (F.>A.) Mart.

آذان الارنب âzânu'l-erneb: (bot.) tavşankulağı, sıklamen.

آذان الحيطان âzânu'l-hîtân: dedikoducu, laf taşıyan.

آذن âzene: [m. îzân ايذان] **1.**bağırarak duyurdu. **2.**tuhaf geldi, garip karşıladı. 3.otlar kurumaya yüz tuttu. 4.menetti, alıkoydu, engel oldu.

آذى âzâ: [m. îzâ' ايذاء] **1.**incitti. **2.** eza etti, eziyet etti.

آذى âziy: [ç. avâziy اواذى] büyük dalga.

آر âr: ar, ayıp.

آرامى ârâmî: Âramca.

آرب ârebe: [m. îrâb ايراب] **1.**galip geldi. **2.**başardı, üstesinden geldi, hakkından geldi.

آرب ârebe: [m. muârebe مؤاربة] **1.**aldattı, kandırdı. **2.**aldatmaya çalıştı.

آرة âre: **1.**şömine. **2.**ocak.

آرث âres: [ç. evâris اوارث] hudut, devlet sınırı.

آرز âruz: (bot.) pirinç.

آرزة ârize: ayazlı gece, soğuk gece.

آرس ârese: [m. muârese مؤارسة] birini çiftçi yaptı.

آرض arada: [m. îrâd ايراض] nezle olmasını sağladı.

آرف ârefe: [m. îrâf ايراف] komşu etti.

آرق âraka: [m. îrâk ايراق] gece uyutmadı, uykusuz bıraktı.

آرن ârene: [m. irân, muârene اران ، مؤارنة] övündü.

آرى ârî: [ç. evâr اوار] **1.**ahır. **2.**kazık ipi, duvara bağlı hayvan bağlama ipi.

آرى âriy: [ç. evâriy اوارى] Ariyen, Hint-Avrupa dil grubuna ait, Hint-Avrupa dillerini konuşan.

آزاى âzâ: [m. muâzât, izâ' مؤازاة ، ازاء] hizaya geldi.

آزر âzer: **1.**Hz. İbrahim'in babası. **2.**ayağı siyah, üstü beyaz at.

آزر âzere: [m. muâzere مؤازرة] **1.**yardım etti. **2.**kuvvetlendirdi. **3.**denkleştirdi, aynı seviyeye getirdi.

آزف âzefe: [m. îzâf ايزاف] **1.**çabuklaştırdı. **2.**acele ettirdi.

آزفة âzife: kıyamet.

آزل âzele: [m. îzâl ايزال] o yıl kıtlık oldu.

آزم âzim: [ç. uzzem ازم] azı dişi.

آزمة âzime: [ç. evâzim اوازم] **1.**şiddet. **2.**kıtlık. **3.**azı dişi.

آزى âzâ: [m. îzâ' ايزاء] ekledi, ilave etti.

آس âse: (ye'ûsu) [m. evs, iyâs اوس ، اياس] **1.**verdi. **2.**bedelini ödedi.

آسر âsir: **1.**esir alan, tutsak eden. **2.**büyüleyici.

آسف âsefe: [m. îsâf ايساف] **1.**kızdırdı, öfkelendirdi. **2.**darıltı.

آسف âsif: üzgün.

آسن âsin: **1.**kötü hava dolayısıyla baygınlık geçiren. **2.**kötü kokulu. **3.**bozulan.

آسی âsâ: [m. îsâ' ایساء] üzdü.

آسی âsâ: [m. mu'âsât, muvâsât مؤاساة ، مواساة] kıt kanaat geçinmesine rağmen yardıma koştu.

آسی âsî: [ç. esyânûne اسیانون] üzgün, üzüntülü.

آسی âsî: [ç. usât, isâ' اساة ، اساء] **1.**doktor. **2.**cerrah.

آسیا âsyâ: (coğ.) Asya.

آسیا الصغری âsyâ's-sugrâ: (coğ.) Küçük Asya, Anadolu.

آسیائی المنشأ asyâ'iyu'l-menşe': Asya kökenli.

آسیة âsiye: [ç. âsiyât, evâs آسیات ، اواس] **1.**kadın doktor. **2.**sünnetçi kadın. **3.**sağlam bina. **4.**direk, sütün.

آصر âsara: [m. mu'âsara مؤاصرة] bitişik komşu oldu.

آصرة âsıra: [ç. evâsır اواصر] **1.**yakınlık. **2.**bağ, hayvan kösteği. **3.**ilgi. **4.**çadır eteği ipi.

آصف · âsaf: **1.**vezir. **2.**Hz. Süleyman'ın veziri.

آصل âsala: [m. îsâl ایصال] vakit dar ikindi oldu.

آض âde: (yeidu) [m. eyd ایض] döndü.

آطة âtte: [ç. evâtt اواط] ses çıkaran, gıcırdayan.

آطرة âtıre: [ç. evâtır اواطر] **1.**bağ. **2.**yakınlık, hısımlık.

آطم âteme: [m. îtâm ایطام] kapıyı kapattı.

آغر âgarr: **1.**kendini beğenmiş. **2.**beyaz. **3.**akıtmalı. **4.**soylu. **5.**aşırı sıcak.

آغر الایام âgarru'l-eyyâm: en sıcak gün.

آغسطس agustos: Ağustos.

آغیة âgiye: [ç. evâg اواغ] suvak, su salma yeri.

آف âfe: (ye'ûfu) [m. evf, âfe اوف ، آفة] afet geldi.

آفاقی âfâkî: **1.**yüzeysel. **2.**nesnel.

آفة âfe: [ç. âfât آفات] afet, bela, musibet.

آفک âfeke: [m. îfâk ایفاک] yalana zorladı.

آفل âfil: [ç. uffel, ufûl افل ، افول] batan, kaybolan.

آق âka: (yeûku) [m. evk اوق] uğursuzluk getirdi.

آکد âkede: [m. îkâd ایکاد] sağlamlaştırdı, pekiştirdi, kuvvetlendirdi.

آکر âkere: [m. muâkere مؤاکرة] tarlayı yarıcıya verdi, belli mahsül karşılığında tarlayı sürdürüp ektirdi.

آکل الاسماک âkilu'l-esmâk: (zool.) balıkçıl.

آکل البشر âkilu'l-beşer: yamyam.

آکل الکل âkilu'l-kull: her şeyi yiyen.

آكل اللحوم âkilu'l-luhûm: etobur, etçil.

آكلة âkile: (tıp.) yenirce yarası.

آل âl: **1.**aile. **2.**serap. **3.**akraba. **4.**taraf. **5.**kendisi. **6.**hanedan. **7.**soy, sülâle.

آل âle: (yeûlu) [m. evl, iyâl اول ، ايال] **1.**koyulaştı, galizleşti, katılaştı. **2.**koyulaştırdı, galizleştirdi, katılaştırdı.

آل âle: (yeûlu) [m. evl, iyâl, iyâle اول ، ايال ، ايالة] başkan oldu, vali oldu.

آل âle: (yeûlu) [m. meâl مآل] eksik oldu.

آل âlle: (yeillu) [m. ell, elel, elîl ال ، الل ، اليل] **1.**üzgün üzgün inledi. **2.**yüksek sesle dua etti.

آل âle: (yeûlu) [m. evl, iyâl, eylûle اول ، ايال ، ايلولة] döndü, geri döndü.

آلات الملاهى âlâtu'l-melâhî: müzik aletleri.

آلاتى âlâtiyyu: **1.**çalgıcı. **2.**aletçi.

آلاف âlâf: **1.**binler. **2.**elifler.

آلة âle: [ç. âl, âlât آل ، آلات] **1.**alet, gereç. **2.**araç. **3.**aygıt, cihaz. **4.**makine. **5.**organ, uzuv. **6.**piyon. **7.**erkeklik organı.

آلت âlete: [m. îlât ايلات] eksiltti.

آلة التصوير âletu't-tasvîr: fotoğraf makinesi, kamera.

آلة الخياطة âletu'l-hiyâte: dikiş makinesi.

آلة موسيقية âletun mûsîkiyye: müzik aleti, saz, enstrüman.

آلس âlese: [m. muâlese مؤالسة] **1.**aldattı. **2.**ihanet etti.

آلف âlefe: [m. îlâf ايلاف] bir yere alıştı, bir yere ısındı.

آلف âlefe: [m. muâlefe, ilâf مؤالفة ، الاف] ülfet etti.

آلك âleke: [m. îlâk ايلاك] elçilik yaptı.

آلم âleme: [m. îlâm ايلام] **1.**ağrıttı. **2.**acıttı. **3.**dertlendirdi.

آلوف âlûf: [ç. uluf الف] çok ülfet eden.

آله âlih: ilah, mabut.

آلهة âlihe: tapınılanlar, ilahlar.

آلى âlâ: [m. îlâ' ايلاء] yemin etti.

آم âme (yeimu) [m. eym, eyâm ايم ، ايام] bal çıkarmak için kovanı tütsüledi.

آم âme: (ye'ûmu) [m. evm اوم] çok susadı, susuzluğu arttı.

آم âme: (yeumu, yeimu) [m. eym, uyûm, eyme ايم ، ايوم ، ايمة] kadın dul kaldı.

آم âmm: [ç. evâmm اوام] beyne kadar açılan yara.

آمدة âmide: [ç. evâmid اوامد] yüklü gemi.

آمر âmere: [m. îmâr ايمار] **1.**neslini ve davarlarını çok etti. **2.**buyurdu, emretti.

آمر âmere: [m. muâmere مؤامرة] danıştı, istişare etti.

آمر âmir: **1.**emreden. **2.**daha üst dereceli memur.

آمل âmil: [ç. emele املة] **1.**yardımcı. **2.**ümitli, ümitvar.

آمن âmene: [m. îmân ايمان] **1.**birinin sözünü doğruladı. **2.**inandı. **3.**iman etti. **4.**güvendi.

آمن âmin: **1.**korkusuz. **2.**huzurlu, âsude. **3.**güven duyan, güven içinde olan. **4.**güvenilir, emin.

آمين âmîn: **1.**Allahım kabul et, amin. **2.**öyle olsun.

آن ân: kısa zaman, an.

آن âne: (ye'ûnu) [m. evn اون] **1.**yumuşak davrandı. **2.**dinlendi, istirahat etti. **3.**yavaş yavaş yürüdü.

آن âne: (yeinu) [m. eyn اين] vakti geldi.

آن الاوان ânel'evânu: tam zamanı.

آناً فاناً ânenfeânen: her an, sürekli.

آنات ânât: [ç. enevât انوات] **1.**sabır. **2.**ağırbaşlılık, vakar. **3.**temkin. **4.**hilm, yumuşak huyluluk.

آنث ânese: [m. înâs ايناث] kız doğurdu.

آنسون ânisûn: (Yun.) (bot.) anason.

آنف البيان · ânifu'l-beyân: yukarıda zikredilen, demin belirtilen.

آنف الذكر · ânifu'z-zikr: az önce belirtilen.

آنفا ânifen: az önce, demin, yukarıda geçen.

آنفة الشباب ânifetu'ş-şebâb: ilk gençlik yılları.

آنق ânaka: [m. înâk ايناق] hoşuna gitti, hoşlandı.

آنياً ânîyen: ansızın, aniden, bir anda.

آنيسون ânîsûn: (Yun.) (bot.) anason.

آوب âvebe: [m. muâvebe مؤاوبة] gün boyu yürüdü.

آونةً âvineten: kimi zaman, arada bir, ara sıra.

آه âhe: (yeûhu) [m. ûh, âh, âhe اوه ، آه ، آهة] ah çekti.

آية âye: [m. âyât, ây آيات ، آى] **1.**kasdetmek. **2.**yönelmek. **3.**işaret, alamet. **4.**ibret. **5.**mucize. **6.**şahıs. **7.**cemaat. **8.**.âyet.

آيد âyede: [m. muâyede, iyâd مؤايدة ، اياد] kuvvetlendirdi.

آيس âyese: [m. mu'âyese, iyâs مؤايسة ، اياس] ümitsizliğe düşürdü, ümitsiz bıraktı.

آيين âyîn: (F.>A.) töre, örf, âdet.

ا

أ **1.**ey, a. **2.**yoksa. **3.**ister, yahut, ya, ya da. **4.**soru edatı.

أ خسا او زكا e hasen ev zeken: tek mi çift mi?

انتاب i'tâbe: [m. i'tiyâb انتياب] geri döndü.

انتاد i'tâde: [m. i'tiyâd انتياد] **1.**eğildi. **2.**katlandı, iki kat oldu.

انتام i'tâme: [m. i'tiyâm انتيام] **1.**dul kaldı. **2.**dul kadınla evlendi.

انتبر i'tebere: [m. i'tibâr انتبار] **1.**hurma aşılattı, hurmayı aşılamasını istedi. **2.**kuyu kazdı, kuyu açtı.

انتثر i'tesere: [m. i'tisâr انتثار] **1.**izinden gitti, izledi. **2.**etkilendi, etkisinde kaldı.

انتج i'tecce: [m. i'ticâc انتجاج] alevlendi, ateş tutuştu.

انتجر i'tecere: [m. i'ticâr انتجار] sadaka vererek sevap bekledi.

انترش i'tereşe: [m. i'tirâş انتراش] diyet aldı.

انتزر i'tezere: [m. i'tizâr انتزار] önlük vs. giydi.

انتزز i'tezze: [m. i'tizâz انتزاز] tencere fokur fokur kaynadı.

انتسى i'tesâ: [m. i'tisâ' انتساء] birini örnek aldı.

انتشب i'teşebe: [m. i'tişâb انتشاب] toplanıp karıştı, harmanlandı.

انتص i'tassa: [m. i'tisâs انتصاص] izdiham oldu, halk toplandı.

انتصر i'tasara: [m. i'tisâr انتصار] bitki çoğalıp boy attı, neşvünemâ buldu.

انتض i'tadda: [m. i'tidâd انتضاض] zorladı.

انتفک i'tefeke: [m. i'tifâk انتفاک] **1.**tersine döndü. **2.**halkın huzuru kaçtı

انتكل i'tekele: [m. i'tikâl انتكال] **1.**birbirini yedi. **2.**aşındı.

انتلف i'telefe: [m. i'tilâf انتلاف] **1.**birikti. **2.**uzlaştı.

انتلق i'teleka: [m. i'tilâk انتلاق] pırıldadı, parıldadı.

انتلى i'telâ: [m. i'tilâ' انتلاء] yemin etti.

انتم i'temme: [m. i'timâm انتمام] **1.**kasdetti. **2.**analık edindi.

انتمر i'temere: [m. i'timâr انتمار] **1.**emre uydu. **2.**kasdetti. **3.**aralarında

görüştü. **4.**topluluk müşavere etti.

انتمن i'temene: [m. i'timân انتمان] **1.**güvenilir kabul etti. **2.**emin kıldı.

انتنف i'tenefe: [m. i'tinâf انتناف] yeniden başladı.

انتوى i'tevâ: [m. i'tivâ' انتواء] **1.**yerleşti, oturdu, sâkin oldu. **2.**döndü. **2.**sığındı.

ائمة eimme: **1.**imamlar. **2.**halifeler. **3.**komutanlar. **4.**turist rehberleri. **5.**zatlar, zevat. **6.**geniş yollar. **8.**örnekler. **9.**dersler. **10.**elebaşılar. **11.**öncüler.

اب eb: [ç. âbâ', ابون ، آباء] **1.**baba. **2.**dede, ata. **3.**amca. **4.**müsebbip. **5.**sahip. **6.**kâhin.

اب ebb: [ç. evubb اوب] **1.**otlak. **2.**ot. **3.**çayırlık, çimenlik. **4.**bel (insan).

أب ebbe: (ye'ubbu, ye'ibbu) [m. ebâbet, ibâbet إبابة ، أبابة] **1.**hazırlandı. **2.**hareket ettirdi. **2.**bozguna uğrattı. **4.**özledi.

ابا ebâ: [m. ubuvv, ubuvve, ibâve ابوة ، ابوة ، ابو] baba oldu.

ابا ً عن جد eben an ceddin: kuşaktan kuşağa, nesilden nesile.

ابابيل ebâbîl: **1.**sürüler, yığınlar, gruplar. **2.**(zool.) kırlangıç. **3.**(zool.) keçisağan kuşu. **4.**sürü sürü kuşlar.

ابات ebâte: [m. ibâte اباتة] geceletti, geceleyin yatırdı.

اباح ebâhe: [m. ibâha اباحة] helal saydı, mübah gördü.

اباحى ibâhî: mübah gören, helal sayan.

اباخ ebâha: [m. ibâha اباخة] ateşi söndürdü.

اباد ebâde: [m. ibâde ابادة] helâk etti, yok etti, mahvetti.

ابار ebâre: [m. ibâre ابارة] helâk etti, yok etti.

ابأس eb'ese: [m. ib'âs ابئاس] **1.**belâ geldi, musibet geldi. **2.**belâya soktu, belâya düşürdü.

إباض ibâd: [ç. ubud ابض] **1.**devenin ayağını bağlamakta kullanılan ip. **2.**dizden geçen siyatik siniri.

اباطيل ebâtîl: **1.**saçmalıklar, saçma sapan şeyler. **2.**hurafeler.

اباع ebâ'a: [m. ibâ'a اباعة] satışa sundu.

ابال ebâle: [m. ibâle ابالة] işetti.

ابااليس ebâlîs: iblisler, şeytanlar.

ابان ebâne: [m. ibâne ابانة] **1.**açıkladı, açıklığa kavuşturdu. **2.**uzaklaştırdı. **3.**kesip ayırdı.

ابان ibbânu: çağ, zaman, mevsim, sezon, uygun zaman.

ابت ebbete: [m. ibtât ابتات] **1.**kesti. **2.**yaptı, yerine getirdi. **3.**yordu.

ابت ebete: (ye'bitu) [m. ebt ابت] **1.**sıcak bastı. **2.**şiddetlendi. **3.**çok içmekten şişti.

ابتار ibtâre: [m. ibti'âr ابتار] **1.**kuyu kazdı. **2.**kuyu sahibi oldu.

ابتار ibtâre: [m. ibtiyâr ابتيار] denedi, sınadı, tecrübe etti.

ابتاض ibtâda: [m. ibtiyâd ابتياض] 1 tolga giydi.

ابتجح ibteceha: [m. ibticâh ابتجاح] **1.**sevindi. **2.**övündü.

ابتحث ibtehase: [m. ibtihâs ابتحاث] **1.**araştırdı. **2.**inceledi, tetkik etti.

ابتدأ ibtede'e: [m. ibtidâ' ابتداء] **1.**başladı. **2.**öncelikle ele aldı.

ابتداءً ibtidâen: başlangıçta, başlarken, ilkin.

ابتدائى ibtidâ'î: ilkel, iptidai.

ابتدر ibtedere: [m. ibtidâr ابتدار] göz yaşı aktı.

ابتدع ibtede'a: [m. ibtidâ' ابتداع] **1.**yepyeni bir şey yarattı, icat etti. **2.**bid'atta bulundu.

ابتده ibtedehe: [m. ibtidâh ابتداه] irticalen konuştu, düşünmeden konuştu.

ابتذل ibtezele: [m. ibtizâl ابتذال] **1.**bir şeyi sürekli olarak kullandı. **2.**günlük elbise giydi. **3.**görkemi terketti.

ابتر ebter: [ç. butr بتر] **1.**kesik. **2.**kuyruğu kesik. **3.**zürriyetsiz, soyu kesik. **4.**hayırsız insan. **5.**düşkün, hakir, zelil. **6.**hamdelesiz hutbe. **7.**yararsız. **8.**güdük, sonuçsuz, ardı kesik.

ابتر ebtere: [m. ibtâr ابتار] soysuz bıraktı.

ابترد ibterede: [m. ibtirâd ابترد] **1.**soğuk su ile yıkandı. **2.**serinlemek için soğuk su istedi.

ابترى ibterâ: [m. ibtirâ' ابتراء] **1.**yonttu. **2.**düzeltti.

ابتز ibtezze: [m. ibtizâz ابتزاز] **1.**zorla aldı, gaspetti. **2.**yendi, galip geldi.

ابتسر ibtesere: [m. ibtisâr ابتسار] **1.**ayağı uyuştu. **2.**başladı.

ابتسل ibtesele: [m. ibtisâl ابتسال] ileri atılacak cesareti oldu.

ابتسم ibteseme: [m. ibtisâm ابتسام] gülümsedi, tebessüm etti.

ابتشر ibteşere: [m. ibtişâr ابتشار] derisini soydu, derisini sıyırdı.

ابتشك ibteşeke: [m. ibtişâk ابتشاك] **1.**ip kesildi. **2.**irticalen konuştu.

ابتضع ibtada'a: [m. ibtidâ' ابتضاع] açıklığa kavuştu, belli oldu.

ابتعث ibte'ase: [m. ibti'âs ابتعاث] gönderdi.

ابتعد ibte'ade: [m. ibti'âd ابتعاد] uzaklaştı, uzak durdu, kaçındı.

ابتغاءً ibtigâen: **1.**isteğiyle. **2.**amacıyla. ☛ * ~ li merzâtillâh ابتغاءً لمرضاة الله Allah rızası için.

ابتغى ibtegâ: [m. ibtigâ' ابتغاء] **1.** istedi, diledi, arzu etti. **2.**göz dikti.

ابتقل ibtekale: [m. ibtikâl ابتقال] davarını otlattı.

ابتكر ibtekere: [m. ibtikâr ابتكار] **1.**ilk çocuğunu erkek doğurdu. **2.**yepyeni bir şey getirdi, yenilikte bulundu, icatta bulundu. **3.**kızlığını bozdu.

ابتل ibtelle: [m. ibtilâl ابتلال] **1.**iyileşti, sağlığına kavuştu. **2.**ıslandı. **3.**hali iyi oldu.

ابتلج ibtelece: [m. ibtilâc ابتلاج] gün ağardı.

ابتلع ibtele'a: [m. ibtilâ' ابتلاع] zorla yuttu.

ابتله ibtelehe: [m. ibtilâh ابتلاه] aklı kıt oldu, aptallaştı.

ابتلى ibtelâ: [m. ibtilâ' ابتلاء] **1.**bilgi aldı. **2.**sınadı, denedi, tecrübe etti, imtihan etti.

ابتنى ibtenâ: [m. ibtinâ' ابتناء] bina etti, bina yaptı.

ابتهج ibtehece: [m. ibtihâc ابتهاج] sevindi, sevinç duydu.

ابتهل ibtehele: [m. ibtihâl ابتهال] **1.**yana yakıla yalvardı. **2.**gönülden dua etti.

ابتهى ibtehâ: [m. ibtihâ' ابتهاء] övündü.

ابث ebese: (yebisu) [m. ebsâ ابثا] **1.**çamur attı, iftira etti. **2.**kötüledi, zemmetti.

ابث ebbese: [m. ibsâs ابثاث] **1.**yaydı. **2.**dağıttı. **3.**sırrını ifşa etti.

ابجد ebced: **1.**Arap harflerini bir araya getiren kelimelerin ilki. [ابجد هوز حطى كلمن سعفص قرشت ثخذ ضظغ] **2.**Arap alfabesinde her harfe belirli bir sıra içinde sayısal değer veren sistem.

ابجر ebcere: [m. ibcâr ابجار] çok zengin oldu.

ابجل ebcele: [m. ibcâl ابجال] **1.**yeterli oldu, kâfi geldi. **2.**sevindirdi.

ابحر ebhur: **1.**denizler. **2.**okyanuslar. **3.**büyük su birikintileri. **4.**büyük ırmaklar. **5.**kerem sahipleri. **6.**derin bilgisi olan âlimler. **7.**aruzda vezinlerin bulunduğu gruplar.

ابخر ebhare: [m. ibhâr ابخار] **1.**buharlandırdı. **2.**kötü kokuttu.

ابخل ebhale: [m. ibhâl ابخال] **1.**cimri buldu. **2.**cimrileştirdi.

ابخى ebhâ: [m. ibhâ' ابخاء] öfkesini dindirdi, sakinleştirdi, yatıştırdı.

ابد ebbede: [m. te'bîd تأبيد] sonsuzlaştırdı, ebedîleştirdi.

أبد ebed: [ç. âbâd, ubûd آباد ، ابود] **1.**sonsuzluk. **2.**uzun zaman. **3.**ezelî. **4.**sürekli. **5.**bir yaşındaki çocuk.

ابد ebedde: [m. ibdâd ابداد] herkesin payını ayrı ayrı verdi.

ابد ebede (ye'bedu) [m. ebed ابد] **1.**.yabanileşti, vahşileşti. **2.**ürktü.

ابد ebede: (ye'budu, ye'bidu) [m. ubûd ابود] **1.**insanlara yabancılaştı. **2.**yabanileşti, vahşileşti. **3.**hiç alışılmamış kelime kullandı.

ابد الله ebbedallâh: Allah daim etsin.

ابد الله مجده ebbedallâhu mecdehu: Allah şerefini ve ululuğunu sürekli kılsın.

ابدا ً ebeden: **1.**asla, hiç, katiyyen. **2.**kesinlikle. **3.**daima, her zaman, sonsuza dek. **4.**hiçbir zaman.

ابدأ ebde'e: [m. ibdâ' ابداء] yarattı, var etti, yeni bir şey ortaya çıkardı.

ابدع ebda'a: [m. ibdâ' ابداع] **1.**işini güzel yaptı. **2.**yorgun düştü. **3.**benzersiz bir şiir yazdı. **4.**çıkardı. **5.**icat etti, buluş yaptı. **6.**örneksiz bir şey keşfetti.

ابدل ebdele: [m. ibdâl ابدال] **1.**değiştirdi. **2.**takas yaptı, trampa etti.

ابدى ebdâ: [m. ibdâ' ابداء] **1.**ortaya çıkardı, ızhar etti, gösterdi. **2.**açıkladı.

أبدى ebedî: **1.**kalıcı, sonsuza dek, sürekli, daimî. **2.**sonsuz.

ابدى الاشتهار ebediyyu'l-iştihâr: şöhreti ebedî olan.

ابدى الدوام ebediyyu'd-devâm: sonsuza dek sürecek olan.

ابديا ً ebediyyen: sonsuza dek, asla, hiçbir zaman.

ابر ebere: (ye'buru, ye'biru) [m. ibâr, ibâre ابارة ، ابار] **1.**aşıladı. **2.**soktu (arı vs). **3.**birini çekiştirdi. **4.**ekini ıslah etti.

ابر eberre: [m. ibrâr ابرار] kara yolculuğu yaptı.

أبرأ ebre'e: [m. ibrâ' ابراء] şifa verdi, iyileştirdi.

ابرا obera: (İt.) opera.

إبرة ibre: [ç. iber إبر] **1.**iğne. **2.**böcek iğnesi. **3.**enjeksiyon iğnesi. **4.**boynuz ucu. **5.**sivri uç. **6.**at vs. hayvanların ayaklarında bulunan ve topuğa kadar uzanan sinir. **7.**iğne biçimli yaprak. **8.**gösterge, ibre.

ابرج ebrece: [m. ibrâc ابراج] **1.**burç yaptı. **2.**kule yaptı.

ابرح ebreha: [m. ibrâh ابراح] **1.**ortadan kaldırdı. **2.**hayran bıraktı. **3.**saygı gösterdi, ağırladı.

ابرد ebred: [ç. ebârid ابارد] (zool.) pars, panter, leopar.

ابرد ebrede: [m. ibrâd] **1.**soğuk yere girdi. **2.**günün sonunu idrak etti. **3.**soğuk şey getirdi. **4.**posta gönderdi.

ابرز ebreze: [m. ibrâz ابراز] **1.**yola çıkmaya niyetlendi. **2.**gösterdi, ibraz etti, ortaya koydu.

ابرسم ibrisum: ibrişim.

ابرش ebreş: [ç. burş برش] **1.**alacalı, benekli, noktalı. **2.**alacalı at, abraş.

ابرش ibreşşe: [m. ibrîşâş ابريشاش] cildi alacalandı, cildinde alaca lekeler oluştu.

ابرص abras: [ç. burs برص] **1.**alacalı, abraş, vücudunda sam yeli lekeleri olan, alaca hastası. **2.**ay.

ابرق ebrak: [ç. ebârık ابارق] **1.**taşlı, kumlu, balçıklı arazi. **2.**alacalı. **3.**parıltılı, cafcaflı.

ابرق ebraka: [m. ibrâk ابراق] **1.**şimşek çaktı. **2.**tehdit etti. **3.**kılıcı parlattı.**4.** terketti. **5.**süslendi.

ابرک ebreke: [m. ibrâk ابراک] deveyi çöktürdü.

ابرم ebreme: [m. ibrâm ابرام] **1.**bıktırdı, bezdirdi, usandırdı. **2.**susturdu. **3.**sağlamlaştırdı, sağlama aldı.

ابره ebrehe: [m. ibrâh ابراه] kanıt getirdi.

ابری ebrâ: [m. ibrâ' ابراء] toz toprak içinde kaldı.

ابری ebrâ: [m. ibrâ' ابراء] yarattı.

إبری ibriyy: [ç. ebbâr أبار] **1.**iğneci. **2.**iğne satan. **3.**(bot.) iğne yapraklı bitkiler.

ابریج ibrîc: [ç. ebârîc اباريج] yayık.

ابریزی ibrîzî: som altın.

ابریسم ibrîsim, ibrîsem: (F.) ipek.

إبریق ibrîk: [ç. ebârîk اباريق] ibrik.

ابریق شای ibrîku şây: çaydanlık.

ابریل ebrîl: (Lat.) Nisan.

ابز ebeze: (ye'bizu) [m. ebz, ubûz ابز ، ابوز] **1.**ceylan gibi koştu, seke seke koştu. **2.**ansızın öldü. **3.**baş kaldırdı. **4.**zulmetti.

ابزن ebzen: [ç. ebâzin ابازن] küvet.

ابزی ebzâ: [m. ibcâ' ابزاء] **1.**sataştı. **2.**kahretti.

إبزیم ibzîm: [ç. ebâzîm ابازيم] toka, madenî kemer tokası.

أبس ebese: (ye'bisu) [m. ebs أبس] **1.**azarladı. **2.**kötüledi. **3.**korkuttu. **4.**hapsetti.

ابسل ebsele: [m. ibsâl ابسال] **1.**haram kıldı. **2.**kendini bir şeye attı, kendini tehlikeye düşürdü. **3.**rehin tuttu. **4.**birine sipariş etti, birine bıraktı, birine ihale etti. **5.**arzetti.

إبسیط ibsît: jant.

ابش ebeşe: [m. ebş] **1.**topladı. **2.**biriktirdi. **3.**para kazandı, geçimini sağladı.

ابشر ebşere: [m. ibşâr ابشار] **1.**deriyi sıyırdı. **2.**sevindi. **3.**sevindirdi. **4.**müjdeledi.

ابص ebese: [m. ebs, ebes ابص] zinde oldu, neşesi yerinde oldu.

ابصار ebsâr: **1.**gözler. **2.**görme güçleri. **3.**idrak güçleri. **4.**görüşler.

ابصر absara: [m. ibsâr ابصار] **1.**gördü. **2.**gözünü açtı. **3.**bakındı.

ابصع ebsa': [ç. bus', ebsa'ûn بصع ، ابصعون] ahmak, enayi, dangalak.

ابضع ebda': cılız, zayıf.

ابضع ebda'a: [m. ibdâ' ابضاع] **1.**açıkladı, beyan etti. **2.**soruya doğru cevap verdi. **3.**sermaye yaptı, sermaye edindi.

ابط ibt: [ç. âbât آباط] **1.**koltuk altı. **2.**kumulun yumuşak bölgesi.

ابطأ ebta'a: [m. ibtâ' ابطاء] **1.**gecikti, geç kaldı. **2.**geciktirdi, oyaladı, alıkoydu.

ابطش ebtaşe: [m. ibtâş ابطاش] sımsıkı tuttu, sımsıkı kavradı.

ابطل ebtale: [m. ibtâl ابطال] **1.**bozdu, iptal etti. **2.**saçmaladı, zırvaladı. **3.**yalan söyledi. **4.**boşa çıkardı.

ابطولة ubtûle: [ç. ebâtîl اباطيل] batıl, boş, beyhude, anlamsız, saçma.

ابعاد eb'âd: **1.**boyutlar. **2.**uzaklıklar.

ابعث eb'ase: **1.**gönderdi. **2.**tekrar diriltti.

ابعد eb'ad: [ç. ebâ'id اباعد] **1.**daha uzak, en uzak. **2.**hain.

ابعد eb'ade: [m. ib'âd ابعاد] **1.**uzaklaştırdı. **2.**haddini aştı. **3.**derinleşti, uzmanlaştı.

ابعط eb'ate: [m. ib'ât ابعاط] **1.**gücünün yetmeyeceği şeyi yükledi. **2.**aşırı gitti, aşırıya kaçtı.

ابغث ebgas: [ç. bugs, ebâgîs بغث ، اباغيث] **1.**(zool.) arslan. **2.**(zool.) karabatak.

ابغض ebgade: [m. ibgâd ابغاض] kinlendi, hınç duydu.

ابغى ebgâ: [m. ibgâ' ابغاء] **1.**biri için bir şey istedi. **2.**yardımcı oldu, yardım etti.

ابقاءً ibkâen: **1.**sürekli olarak. **2.**yerinde bırakarak, eski halinde bırakarak.

ابقر ebkare: [m. ibkâr ابقار] sezaryen ameliyetı yaptı.

ابقى ebkâ: [m. ibkâ' ابقاء] **1.**bıraktı. **2.**sabitleştirdi. **3.**kurtardı.**4.** acıdı, merhamet etti.

ابقى ebkâ: daha kalıcı, daha devamlı.

ابكر ebkere: [m. ibkâr ابكار] **1.**erken geldi. **2.**öne geçti.

ابكم ebkem: [ç. bukm بكم] dilsiz, tat, ağzı var dili yok.

ابكى ebkâ: [m. ibkâ' ابكاء] ağlattı.

ابل ebele: (ye'bulu) [m. ebâle ابالة] **1.**deveye iyi baktı. **2.**Tanrı'ya gerektiği gibi kulluk etti.

ابل ebelle: [m. iblâl ابلال] **1.**iyileşti, sağlığına kavuştu. **2.**baskın çıktı, galebe etti. **3.**bozgunculuk etti. **4.**seyahat etti.

إبل ibil: [ç. âbâl آبال] (zool.) deve.

ابلج eblece: [m. iblâc ابلاج] **1.**ortaya çıktı, belirdi. **2.**açıkladı. **3.**sevindirdi.

ابلد ebled: **1.**aralık kaşlı. **2.**kalın kafalı.

ابلد eblede: [m. iblâd ابلاد] **1.**kıt akıllı oldu. **2.**birini bir şeye devam ettirdi.

ابلس eblese: [m. iblâs ابلاس] **1.**ümitsiz oldu, umutsuzluğa kapıldı. **2.**şaşkınlıkla dehşete kapıldı. **3.**üzüntüden sustu kaldı. **4.**hayrı dokunmadı. **5.**kanıtsızlıktan dolayı sustu.

ابلط eblata: [m. iblât ابلاط] **1.**bütün malı çalınıp iflas etti. **2.**müflis oldu. **3.**taş döşedi.

ابلع eble'a: [m. iblâ' ابلاع] yutturdu.

ابلغ eblaga: [m. iblâg ابلاغ] **1.**götürdü. **2.**ulaştırdı, eriştirdi. **3.**haber verdi.

ابلق eblak: [ç. bulk بلق] **1.**alacalı. **2.**alacalı at, alabacak at.

ابلق eblaka: [m. iblâk ابلاق] **1.**kapıyı sıkıca kapadı. **2.**kapıyı ardına kadar açtı. **3.**alacalandı, alacalı oldu.

ابلكاش eblekâş: kontrplak.

ابله ebleh: [ç. bulh بله] **1.**aptal, ahmak, bön. **2.**safdil, iyi huylu.

ابله eblehe: [m. iblâh ابلاه] ebleh buldu, aptal buldu.

ابلى eblâ: [m. iblâ' ابلاء] **1.**eskitti, yıprattı. **2.**sınadı, denedi, imtihan etti, tecrübe etti. **3.**çaba gösterdi, gayret etti.

ابليس iblîs: [ç. ebâlîs, ebâlise ابالسة ، ابالیس] **1.**şeytan, iblis. **2.**düzenbaz, hilekâr.

ابن ebbene: [m. te'bîn تأبين] **1.**ölüyü anmak üzere toplandı. **2.**izinden gitti. **3.**gözetledi. **4.**yüzüne karşı kınadı.

ابن ebene: (ye'bunu, ye'binu) [m. ebn ابن] **1.**itham etti, töhmet altında bıraktı. **2.**yüzüne karşı kınadı. **3.**yara üstündeki kan koyulaştı.

ابن ebenne: [m. ibnân ابنان] işten yoruldu.

ابن ibn: [ç. benûn, ebnâ' بنون ، ابناء] oğul.

ابن آدم ibnu âdem: insanoğlu, âdemoğlu.

ابن الحرم ibnu'l-haram: gayrimeşrû çocuk, piç.

ابن السبيل ibnu's-sebîl: **1.**yolcu. **2.**sokak çocuğu, evsiz çocuk. **3.**yaramaz.

ابن الوقت ibnu'l-vakt: zamana göre hareket eden, devrin adamı, zamanın adamı.

ابن هرمة ibnu hirme: tekne kazıntısı.

ابن يومه ibnu yevmihi: **1.**gününü gün eden. yarını düşünmeyen. **2.**kısa ömürlü

ابناء ebnâ': oğullar.

أبنة ubne: [ç. uben أبن] **1.**budak, dal boğumu. **2.**kusur, ayıp. **3.**kin, hınç. **4.**nefret. **5.**parmak nasırı.

ابنية ebniye: **1.**yapılar, binalar. **2.**cisimler.

ابو ebû: baba.

ابو ubuvv: babalık.

ابو البشر ebu'l-beşer: Âdem.

ابو التاريخ ebu't-târîh: tarihin babası, Herodot.

ابو الذهب ebu'z-zeheb: zengin, para babası.

ابو الفتح ebu'l-feth: **1.**fetih babası. **2.**Fatih Sultan Mehmet.

ابو النظارة ebu'n-nezzâre: gözlüklü.

ابو الهول ebu'l-hevl: Sifenks.

ابو اليقظان ebu'l-yakzân: (zool.) horoz.

ابو لهب ebû leheb: (zool.) **1.**flamingo. **2.**Ebû Leheb, Hz. Muhammed'in amcası.

ابواب ebvâb: **1.**kapılar. **2.**girişler. **3.**bölümler. **4.**kategoriler.

ابوة ubuvve: babalık.

ابوية ebeviyye: ataerkil.

ابوين ebeveyn: anababa.

ابه ebbehe: [m. te'bîh تأبيه] **1.**uyardı, ikaz etti. **2.**itham etti, suçladı.

ابه ebehe: (ye'behu) [m. ebeh ابه] **1.**hatırladı. **2.**dikkat etti. **3.**önemsedi.

ابهاج ibhâc: sevindirmek.

ابهام ibhâm: [ç. ebâhim, ebâhîm اباهيم ، اباهم] başparmak.

أبهة ubbehe: **1.**kibir. **2.**azamet. **3.**büyüklük, ululuk.

ابهج ebhece: [m. ibhâc ابهاج] sevindirdi.

ابهر ebhere: [m. ibhâr ابهار] **1.**öğlen oldu, gün ortası oldu. **2.**soylu ailenin kızıyla evlendi. **3.**ahlâkı değişti. **4.**öğle sıcağından bunaldı. **5.**tuhaf tuhaf şeyler yaptı.

ابهم ebhem: [ç. buhm بهم] **1.**dili tutuk. **2.**yabancı. **3.**dangalak, iki laf etmeyi beceremeyen.

ابهم ebheme: [m. ibhâm ابهام] **1.**belirsiz oldu, belirsizlik içinde kaldı. **2.**belirsizlik içinde bıraktı.

ابهى ebhâ: [m. ibhâ' ابهاء] **1.**güzel oldu, güzelleşti. **2.**boşalttı.

ابى ebâ: (yebî, yebâ) [m. ibâ', ibâ'a اباء ، اباءة] **1.**yüz çevirdi. **2.**iğrendi. **3.**çekindi, kaçındı, geri durdu. **4.**reddetti. **5.**karşı çıktı.

ابيات ebyât: **1.**evler. **2.**beyitler. **3.**mezarlar. **4.**aileler.

ابياض ibyâdda: [m. ibyîdâd ابييضاض] bembeyaz oldu, ağardı.

ابيز ebîz: (zool.) kanguru.

ابيض ebyad: [ç. bîd بيض] **1.**beyaz. **2.**gümüş. **3.**kılıç.

ابيض ebyadda: [m. ibyidâd ابيضاض] beyazlaştı, ağardı.

ابيل ebîl: [ç. ubl, âbâl ابل ، آبال] **1.**baston. **2.**rahip. **3.**çan. **4.**çan çalan.

اتأب itte'ebe: [m. itti'âb اتّأب] utandı.

اتأد itte'ede: [m. itti'âd اتّأد] temkinli oldu.

اتأم et'eme: [m. it'âm اتئام] ikiz doğurdu.

إتاوة itâve: [ç.etâvâ أتاوى] **1.**haraç. **2.**rüşvet. **3.**zorla alınan. **4.**gayrimüslimlerden alınan vergi.

اتاه etâhe: [m. itâhe اتاهة] **1.**şaşırttı, şaşkına çevirdi. **2.**kaybetti.

اتب ettebe: [m. itbâb اتباب] zayıflattı.

أتب ettebe: [m. te'tîb تأتيب] **1.**kıza yakasız, yensiz önlük giydirdi. **2.**silah kuşandı. **3.**katılaştı. **4.**bir işe hazırlandı.

اتب itb: [ç. etâb, itâb اتاب] yakasız, yensiz bir tür önlük.

اتباع ittibâ': izlemek, peşinden gitmek, uymak.

اتباعاً ittibâ'en: uyarak, peşinden giderek, tabi olarak.

اتبع etba'a: [m. itbâ' اتباع] **1.**uydu, tabi oldu. **2.**izledi, takip etti, peşine düştü. **3.**peşine taktı. **4.**ilhak etti.

اتبع ittebe'a: [m. ittibâ' اتباع] izledi, peşinden gitti, uydu.

اتجر ittecere: [m. itticâr اتجار] alışveriş yaptı, ticaret yaptı.

اتجه ittecehe: [m. itticâh اتجاه] **1.**yüzünü çevirdi, döndü, yöneldi. **2.**aklına geldi. **3.**meyletti, yattı.

اتحاد ittihâd: **1.**tek olmak, bir olmak. **2.**bir başına kalmak. **3.**birleşmek, ittifak yapmak.

اتحد ittehade: [m. ittihâd اتحاد] **1.**tek oldu, bir oldu. **2.**bir başına kaldı. **3.**birleşti, ittifak yaptı.

اتحف ethafe: [m. ithâf اتحاف] **1.**ithaf etti. **2.**hediye verdi.

اتخذ ittehaza: [m. ittihâz اتخاذ] **1.**edindi. **2.**kıldı. **3.**aldı.

اتدى ittedâ: [m. ittidâ' اتداء] diyetini aldı.

اتراك etrâk: **1.**Türkler. **2.**Türk ulusu.

اترب etrebe: [m. itrâb اتراب] **1.**çok mal sahibi oldu. **2.**az mal sahibi oldu. **3.**toprak döktü, toprak serpti.

اترج utrucc: [ç. utrucu, utrunc اترنج ، اترج] (bot.) ağaç kavunu, turunç.

اترح etreha: [m. itrâh اتراح] üzdü.

ارز etreze: [m. itrâz اتراز] kuruttu.

اترس itterese: [m. ittirâs اتراس] kalkanla korundu, kalkan kullandı.

اترع etra'a: [m. itrâ' اتراع] doldurdu.

اترف etrefe: [m. itrâf اتراف] **1.**rahatlık battı, bolluk içinde şımardı. **2.**refaha kavuşturdu. **3.**şımarttı.

اترک etreke: [m. itrâk اتراک] bıraktı, terketti, feragat etti.

اترک ittereke: [m. ittirâk اتراک] terketti, bıraktı.

اتزر ittezere: [m. ittizâr اتزار] **1.**günaha girdi, günah işledi. **2.**giydi, üstüne geçirdi.

اتزن ittezene: [m. ittizân اتزان] **1.**tartıldı, çekildi. **2.**denk oldu, eşit oldu. **3.**şiir vezne uygun oldu.

اتسخ itteseha: [m. ittisâh اتساخ] kirlendi.

اتسع ittese'a: [m. ittisâ' اتساع] genişledi, bollaştı.

اتسق ittesaka: [m. ittisâk اتساق] **1.**düzenli oldu. **2.**düzen tuttu.

اتسم itteseme: [m. ittisâm اتسام] **1.**dağlandı, damgalandı, işaretlendi. **2.**meşhur oldu.

اتشح itteşeha: [m. ittişâh اتشاح] **1.**kemer kuşandı. **2.**kolye taktı.

اتشم itteşeme: [m. ittişâm اتشام] dövme yaptı.

اتصال الدم ittisâlu'd-dem: kan bağı.

اتصف ittesafe: [m. ittisâf اتصاف] **1.**hizmette üstün oldu. **2.**nitelendi, vasıflandı. **3.**bilindi, tanındı.

اتصل ittesale: [m. ittisâl اتصال] **1.**ekli oldu, ilişik oldu, bitişik oldu. **2.**mensup oldu. **3.**sürekli oldu. **4.**vardı, ulaştı.

اتعاظ itti'az: öğüt dinlemek, nasihat dinlemek.

اتعب et'abe: [m. it'âb اتعاب] **1.**yordu. **2.**sıkıntıya soktu.

اتعد itte'ade: [m. itti'âd اتعاد] **1.**vaatleşti. **2.**vaadi kabul etti. **3.**tehdit etti, gözdağı verdi.

اتعظ itte'aze: [m. itti'âz اتعاظ] öğüt dinledi, nasihat dinledi.

اتفاق الآراء ittifâku'l-arâ': görüş birliği, oy birliği.

اتفاقا ittifâkan: tesadüfen, rastgele.

اتفاقية الدولية ittifâkıyyetu'd-duveliyye: devletlerarası antlaşma.

اتفر etfere: [m. itfâr اتفار] tomurcuklandı.

اتفر ittefere: [m. ittifâr اتفار] bollaştı, çoğaldı.

اتفق ittefeka: [m. ittifâk اتفاق] **1.**birlik oldu, birleşti, ittifak yaptı. **2.**anlaştı, uzlaştı. **3.**hasıl oldu, sağlandı.

اتقد ittikade: [m. ittikâd اتقاد] tutuştu, yandı.

اتقر ittekare: [m. ittikâr اتقار] ağırbaşlı oldu, vakur oldu.

اتقن etkane: [m. itkân اتقان] sağlam yaptı, sağlam tuttu, özendi.

اتقى etkâ: Allah'tan en çok sakınan, en çok takva sahibi.

اتقى ittekâ: [m. ittikâ’ اتقاء] **1.**sakındı. **2.**çekindi.

اتقياء etkıyâ’: Allah’tan korkanlar, günahtan çekinenler, takva sahipleri.

اتكأ itteke’e: [m. ittikâ’ اتكاء] yaslandı, dayandı.

اتكل ittekele: [m. ittikâl اتكال] **1.**Allah’a tevekkül etti. **2.**güvendi, itimat etti.

اتلاف etlefe: [m. itlâf اتلاف] **1.**telef etti, mahvetti, yok etti. **2.**zarar verdi.

اتله etlehe: [m. itlâh اتلاه] **1.**telef etti, yok etti. **2.**şaşırttı, hayretler içinde bıraktı. **3.**aklını başından aldı. **4.**unutturdu.

اتله ittelehe: [m. ittilâh اتلاه] **1.**aşktan deliye döndü. **2.**aklı başından gitti. **3.**şaşkınlık içinde kaldı. **4.**korktu. **5.**sığındı. **6.**şaraptan dolayı sağlıklı düşünemedi.

اتم etemm: tam, kusursuz.

اتم etemme: [m. itmâm اتمام] **1.**tamamladı, tamama erdirdi. **2.**kattı, ekledi. **3.**tam olarak yerine getirdi.

اتمر ittemere: [m. ittimâr اتمار] **1.**hurma olgunlaştı. **2.**hurma ikram etti. **3.**çok hurması oldu.

اتوى etvâ: [m. itvâ’ انواء] helâk etti.

اتهب ittehebe: [m. ittihâb اتهاب] hibeyi kabul etti, bağışı kabul etti.

اتهم itteheme: [m. ittihâm اتهام] **1.**töhmet altında bıraktı. **2.**kuşkuya kapıldı.

أتى etâ: (ye’tî) [m. etyân, ety, ity اتيان ، اتى] **1.**geldi. **2.**getirdi. **3.**birine uğradı. **4.**üzerinden uzun zaman geçti.

أتى ettâ: [m. te’tiye تأتية] **1.**hazırladı. **2.**kolaylaştırdı.

أثا esâ: (ye’sû) [m. esv, isâve اثاوة ، اثو] çekiştirdi, kovuculuk etti.

اثاب esâbe: [m. isâbe اثابة] **1.**hasta iyileşmeye başladı. **2.**ödül verdi. **3.**karşılığını verdi. **4.**verdi. **5.**cezasını çekti, cezasının gününü doldurdu.

اثاث esâs: **1.**ev eşyası. **2.**mobilya. **3.**mal mülk.

اثار esâre: [m. isâr اثار] öç aldı, intikam aldı.

اثار esâre: [m. isâre, isâr اثارة ، اثار] **1.**toz kaldırdı. **2.**araştırdı. **3.**harekete geçirdi. **4.**toprağı sürdü.

إثار isâr: [ç. usur اثر] **1.**sütyen. **2.** koruyucu kılıf, koruyucu kese. **3.**süt torbası.

اثار issâre: [m. issiâr اثأر] öç aldı, intikam ladı.

اثباتية isbâtiyye: pozitivizm, olguculuk.

اثبت esbete: [m. isbât اثبات] **1.**sabit kıldı, kalıcı kıldı. **2.**kanıtladı, ispatladı. **3.**teyit etti, pekiştirdi. **4**bir şeyin gerçek yüzünü anladı. **5.**yaraladı. **6.**hapsetti,

tutukladı. tutukladı. **7.**batırdı, daldırdı. **8.**ismini yazdı, kaydetti.

اثث essese: [m. te'sîs تَأثيث] dayayıp döşedi.

أثر eser: **1.**iz. **2.**belirti, alamet. **3.**eser, yapıt. **4.**kılıç parlaklığı. **5.**hadis. **6.**sünnet. **7.**yol. **8.**damga. **9.**etki. **10.**anıt, abide. **11.**tarih kitabı. ☛ * ~ un kadîmun أثر قديم eski eser. ☛ * ale'l-~ i على الأثر hemen ardından, derhal. ☛ * fî ~ i فى اثر izinde, ardında.

اثر esere: (ye'suru, ye'siru) [m. esr, esâre, usre أثر ، اثارة ، اثرة] **1.**hadis nakletti. **2.**rivayet etti, nakletti. **3.**izinden gitti. **4.**ikram etti, sundu. **5.**ağırladı. **6.**üstün kıldı.

اثر esire: (ye'seru) [m. eser أثر] **1.**iyisini seçti, iyisini ayırdı. **2.**girişti, yapmaya başladı, el attı. **3.**bir işe azmetti.

أثر essere: [m. te'sîr تَأثير] **1.**etkiledi. **2.**iz bıraktı. **3.**ilaç iyi geldi, ilaç iyileştirdi.

أثر isr: **1.**iz. **2.**belirti, alamet. **3.**eser. **4.**kılıç parlaklığı. **5.**hadis. **6.**sünnet. **7.**yol. **8.**damga. **9.**etki. **10.**anıt, abide.

أثرى eserî: **1.**arkeolog. **2.**anıtımsı, abidemsi. **3.**iz bırakmış. **4.**güzel eşyayı kendine saklayan.

اثرى esrâ: [m. isrâ' اثراء] malı çok oldu.

اثف esefe: [m. esf اثف] **1.**ardından gitti, izledi. **2.**kovaladı, uzaklaştırdı. **3.**istedi, talep etti. **4.**sabit oldu.

اثفل esfele: [m. isfâl اثفال] tortulandı.

اثفن esfene: [m. isfân اثفان] eli nasır bağladı.

اثفية usfiyye: [ç. esâfî, esâf اثافى ، اثاف] ocak taşı.

اثقب eskabe: [m. iskâb اثقاب] tutuşturdu, yaktı.

أثل essele: [m. te'sîl تَأثيل] malı çok oldu.

اثلب esleb: [ç. esâlib اثالب] moloz, çerçöp.

اثلث eslese: [m. islâs اثلاث] **1.**üçleşti, üç adet oldu. **2.**üçte biri kaldı. **3.**üçledi.

اثلج eslece: [m. islâc اثلاج] **1.**kar yağdırdı. **2.**kar yağışına tutuldu. **3.**yüreğini ferahlattı, sevindirdi.

أثم esime: (ye'semu) [m. esem, ism, esâm, me'sem أثم ، إثم ، أثام ، مأثم] **1.**günaha girdi, günah etti. **2.**haram iş yaptı.

أثم esseme: [m. te'sîm تَأثيم] birini günahkâr saydı.

إثم ism: [ç. âsâm آثام] **1.**günah. **2.**şer.

اثمد esmed: (kim.) sürme taşı, antimon.

اثمر esmere: [m. ismâr اثمار] **1.**meyva verdi. **2.**meyva yedirdi. **3.**malı çoğaldı.

اثنتان isnetân: iki.

اثنوى isnevî: **1.**Pazartesiye ait. **2.**Pazartesileri oruç tutan.

اثنى esnâ: [m. اثناء isnâ'] ikinci oldu.

اثنى isnâ: iki.

اثنى عشر isnâ aşer: on iki.

اثنى عشرية isnâ aşeriyye: Şiîlik.

اثنين isneyni: **1.**iki. **2.**Pazartesi.

أثيث esîs: [ç. اثاث isâs] bol, çok.

أثير esîr: (Rumca) **1.**eter. **2.**dünyayı kaplayan görülmez madde, esîr. **3.**atmosfer. **4.**yüce.

اثيرى esîrî: **1.**atmosferik. **2.**hafif ve her tarafa yayılan.

اجاب ecâbe: [m. اجابة icâbe] **1.**cevap verdi, yanıtladı. **2.**ihtiyacını karşıladı, icabet etti, kabul etti.

اجاد ecâde: [m. اجادة icâde] **1.**iyi etti. **2.**iyi dedi. **3.**soylu at sahibi oldu. **4.**cömert buldu. **5.**öldürdü.

اجاره ecâre: [m. اجارة icâre] **1.**kurtardı. **2.**korudu, himaye etti. **3.**meylettirdi, saptırdı.

اجاز icâze: [m. اجازة icâze] **1.**geçirtti. **2.**caiz kıldı. **3.**suladı, su verdi. **4.**icazet verdi. **5.**ödül verdi, ödüllendirdi. **6.**geçip gitti. **7.**sözleşmeyi imzaladı. **8.**gerçekleştirdi.

اجاص icâs: **1.**(bot.) armut. **2.**(bot.) armut ağacı. **3.**(bot.) erik. **4.**(bot.) erik ağacı.

اجاص اهلى icâsu ehliyyun: (bot.) can eriği.

اجاع ecâ'a: [m. اجاعة icâ'a] acıktırdı.

اجاف ecâfe: [m. اجافة icâfe] içine işletti.

اجال ecâle: [m. اجالة icâle] dolandırdı, döndürdü, dolaştırdı.

اجانة iccâne: [ç. أجاجين ecâcîn] leğen, çamaşır leğeni, tekne.

اجاه ecâhe: [m. اجاهة icâhe] mevki sahibi yaptı.

اجبأ ecbe'e: [m. اجباء icbâ'] gizledi, sakladı, üstünü örttü.

اجبر ecbere: [m. اجبار icbâr] zorladı, icbar etti.

اجتاز ictâze: [m. اجتياز ictiyâz] geçti, geride bıraktı, aştı.

اجتاس ictâse: [m. اجتياس ictiyâs] **1.**gidip geldi. **2.**araştırdı. **3.**geceleyin sokaklarda dolaştı. **4.**bastı, çiğnedi.

اجتاف ictâfe: [m. اجتياف ictiyâf] içine işledi, içine nüfuz etti.

اجتال ictâle: [m. اجتيال ictiyâl] **1.**dolandı. **2.**doğru yoldan çevirdi. **3.**sürdü, sevketti.

اجتب ictebbe: [m. اجتباب ictibâb] cübbe giydi.

اجتبذ ictebeze: [m. اجتباذ ictibâz] kendine çekti.

اجتبر ictebere: [m. اجتبار ictibâr] kemik kaynadı.

اجتنب ictebene: [m. ictibân اجتبان] **1.**korkak buldu. **2.**koyulaştı.

اجتبى ictebâ: [m. ictibâ' اجتباء] **1.**seçti, kendine ayırdı. **2.**uydurdu.

اجتث ictesse: [m. ictisâs اجتثاث] **1.**kesildi. **2.**koparıldı.

اجتدر ictedere: [m. ictidâr اجتدار] duvar ördü.

اجتذاب ictizâb: **1.**çekmek, sündürmek. **2.**kapmak.

اجتذب ictezebe: [m. ictizâb اجتذاب] **1.**çekti, sündürdü. **2.**kaptı.

اجتذل ictezele: [m. ictizâl اجتذال] sevindi.

اجترأ ictere'e: [m. ictirâ' اجتراء] cüretlendi, cesaretlendi.

اجترع ictere'a: [m. ictirâ' اجتراع] bir dikişte içti.

اجترف icterefe: [m. ictirâf اجتراف] **1.**süpürdü. **2.**çok yemek yedi. **3.**yok etti, helâk etti.

اجترم ictereme: [m. ictirâm اجترام] **1.**kazandı. **2.**günaha girdi.

اجترن icterene: [m. ictirân اجتران] kurutma yeri hazırladı.

اجتز ictezze: [m. ictizâz اجتزاز] **1.**kesti. **2.**kırktı. **3.**biçti.

اجتزف ictezefe: [m. ictizâf اجتزاف] götürü iş yaptı.

اجتزم ictezeme: [m. ictizâm اجتزام] **1.**tahminde bulundu. **2.**kesti.

اجتس ictesse: [m. ictisâs اجتساس] **1.**dokundu. **2.**bastı, çiğnedi. **3.**araştırdı. **4.**dikkatle baktı.

اجتسار ictisâr: **1.**cesaretlenmek, cüret bulmak. **2.**çölü geçmek.

اجتش icteşşe: [m. ictişâş اجتشاش] sarmaştı.

اجتص ictesse: [m. ictisâs اجتصاص] koloni halinde yaşadı.

اجتعل icte'ale: [m. icti'âl اجتعال] **1.**yaptı. **2.**kabul etti. **3.**aldı.

اجتف icteffe: [m. ictifâf اجتفاف] sonuna kadar içti.

اجتلب ictelebe: [m. ictilâb اجتلا] sürdü, sürüp götürdü, sevketti.

اجتماع ictimâ': **1.**toplanmak, bir araya gelmek. **2.**birikmek, yığılmak. **3.**süratli yürümek.

اجتماعى ictimâ'î: sosyal, toplumsal.

اجتماعيات ictimâ'iyyât: toplumbilim, sosyoloji.

اجتماعية ictimâ'iyye: **1.**sosyal, toplumsal. **2.**sosyallik.

اجتمع icteme'a: [m. ictimâ' اجتماع] **1.**toplandı. **2.**birikti. **3.**süratli yürüdü.

اجتمل ictemele: [m. ictimâl اجتمال] **1.**yağ eritti. **2.**yağlandı. **3.**erimiş yağ yedi.

اجتن ictenne: [m. ictinân اجتنان] gizlendi, saklandı.

اجتنب ictenebe: [m. ictinâb اجتناب] **1.**cünüp oldu. **2.**çekindi, kaçındı. **3.**uzak oldu.

اجتنى ictenâ: [m. ictinâ' اجتناء] meyva topladı.

اجتهاد ictihâd: **1.**gücü yettiğince çalışmak. **2.**içtihat, Kur'an'ın ve hadislerin ışığında hüküm çıkarma.

اجتهد ictehede: [m. ictihâd اجتهاد] çalışıp çabaladı.

اجتهر ictehere: [m. ictihâr اجتهار] **1.**açıkça gördü. **2.**gözünde büyüttü.

اجثى ecsâ: [m. icsâ' اجثاء] diz çöktürdü.

اجج eccece: [m. te'cîc تأجيج] ateş alevlendi, ateş harlandı.

اجد ecedde: [m. icdâd اجداد] **1.**yeniledi. **2.**gerçekleştirdi. **3.**çalıştı, çabaladı, gayret etti. **4.**ciddi oldu.

أجد ecede: (yecudu) [m. ecd أجد] sağlamlaştırdı, kuvvetlendirdi, muhkem etti.

اجدع ecda': [ç. cud' جدع] **1.**uzvu kesik. **2.**şeytan.

اجدف ecdef: [ç. cudf جدف] cüce.

اجدف ecdefe: [m. icdâf اجداف] gürültü patırtı etti.

اجدى ecdâ: [m. icdâ' اجداء] fayda sağladı.

اجذر eczere: [m. iczâr اجذار] kökünden söktü, kopardı.

اجذم eczem: [ç. cezmâ جذمى] **1.**eli kesik. **2.**parmaksız. **3.**cüzzamlı.

اجذم eczeme: [m. iczâm اجذام] kesti.

أجر eccere: [m. te'cîr تأجير] **1.**kiralık verdi. **2.**kiraladı.

اجر ecere: (yecuru) [m. ecr, ucûr, icâr اجر ، اجور ، اجار] **1.** kırık kemik sarıldı. **2.**birinin yanında ücretli çalıştı.

اجر ecr: [ç. ucûr اجور] **1.**ücret. **2.**bedel, karşılık. **3.**ödül, mükâfat. **4.**mehir. **5.**çeyiz.

اجراء رسم icrâ'u resm: kırtasiyecilik, bürokrasi.

اجرب ecreb: [ç. cirâb, cerbâ, ecârib, curb جراب ، جربى ، اجارب ، جرب] uyuz, uyuz hastası.

اجرب ecrebe: [m. icrâb اجراب] **1.**uyuz etti, uyuza yakalattı. **2.**devesi uyuz oldu.

اجرة ucre: **1.**ücret, emek bedeli, hizmet bedeli. **2.**kira.

اجرة البريد ucretu'l-berîd: posta ücreti.

اجرة التعليم ucretu't-ta'lîm: öğretim ücreti, eğitim ücreti.

اجرة المحامى ucretu'l-muhâmî: avukatlık ücreti.

اجرد ecred: [ç. curd جرد] **1.**tüysüz, kılsız, cavlak. **2.**bitkisiz, yeşilliksiz. **3.**koşu atı. **4.**köpüksüz süt. **5.**tam

gün, tam ay. **6.**tüyleri çıkmamış genç.

اجرس ecrese: [m. icrâs اجراس] **1.**kanatlardan ses çıktı. **2.**zili çaldı.

اجرع ecra'a: [m. icrâ' اجراع] **1.**yoğunlaştırdı. **2.**deveden az süt geldi.

اجرومية ecrûmiyye: gramer.

اجرى ecrâ: [m. icrâ' اجراء] **1.**akıttı. **2.**hareket ettirdi, yürüttü. **3.**tohumlandı.

اجرياء icriyyâ': [ç. ecâriyy اجارى] **1.**tabiat, huy. **2.**âdet. **3.**tarz, yöntem, metod.

اجزأ ecze'e: [m. iczâ' اجزاء] **1.**yetindirdi, kanaat ettirdi. **2.**bedelini ödedi.

اجزل eczele: [m. izcâl اجزال] bağışta bulundu. ihsanda bulundu.

اجل eccele: [m. te'cîl تأجيل] **1.**süre tanıdı, mühlet verdi. **2.**geciktirdi, erteledi. **3.**boyun ağrısını ilaçla tedavi etti. ☛ * ~ an اجل عن alıkoydu, engel oldu.

اجل ecele: (yeculu) [m. ecel اجل] **1.**hapsetti. **2.**menetti, alıkoydu.

اجل ecell: en ulu, en büyük, en üstün.

اجل ecelle: [m. iclâl اجلال] **1.**büyük ve güçlü oldu. **2.**yüceltti, ululadı. **3.**zayıf oldu. **4.**çok verdi.

اجل ecile: (yecelu) [m. ecel اجل] **1.**gecikti. **2.**boyun ağrısından şikayet etti.

اجل ecl: **1.**sebep. **2.**-den dolayı, -dığı için.

إجل icl: [ç. âcâl آجال] **1.**yastığa dayanmaktan ileri gelen boyun ağrısı, boyun tutulması. **2.**yabani sığır sürüsü. **3.**geyik sürüsü.

أجل ecel: **1.**evet. **2.**peki.

اجل قريب ecelun karîb: yakın zaman.

اجلاء iclâ': **1.**yurdunu terketmek, göç etmek. **2.**göçe zorlamak, yurdunu terkettirmek, uzaklaştırmak.

اجلاس iclâs: **1.**oturtmak. **2.**çöktürmek. **3.**tahta geçirmek.

اجلال iclâl: **1.**büyük ve güçlü olmak, büyüklük, yücelik. **2.**yüceltmek, ululamak.

اجلالا iclâlen: ululayarak, yücelterek.

اجلب eclebe: [m. iclâb اجلاب] **1.**gürültü patırtı etti, bağırıp çağırdı, şamata etti. **2.**kazandı, kâr etti. **3.**yardım etti. **4.**şantaj yaptı. **5.**toplandı, birikti. **6.**atı dehledi. **7.**üzerine yürüdü.

اجلح eclah: [ç. culh, culhân, eclâh جلح ، جلحان ، اجلاح] **1.**dazlak, kel. **2.**korkuluksuz dam, düz dam. **3.**boynuzsuz hayvan. **4.**mahfe.

اجلس eclese: [m. iclâs اجلاس] **1.**oturttu. **2.**çöktürdü.

اجلعب icle'abbe: [m. icli'bâb اجلعباب] **1.**uzandı, yattı. **2.**gitti. **3.**çoğaldı.

اجلف eclef: en rezil, en edepsiz.

اجلف eclefe: [m. iclâf اجلاف] sıyırdı.

اجلى eclâ: **1.**güleç. **2.**temiz yüzlü. **3.**sabah. **4.**geniş. **5.**efendi.

اجلى eclâ': [m. iclâ' اجلاء] **1.**yurdunu terketti, göç etti. **2.**göçe zorladı, yurdunu terkettirdi. **3.**koştu. ☛ * ~ an اجلى عن giderdi.

اجلى الله عنه eclallâhu anh: Allah şifa versin.

اجم ecemme: [m. icmâm اجمام] **1.**gelip çattı. **2.**ölçeği doldurdu. **3.**atı istirahate çekti.

أجم ucum: [ç. âcâm آجام] **1.**kale. **2.**hisar.

اجمد ecmede: [m. icmâd اجماد] **1.**dondurdu. **2.**cimrileşti. **3.**Cemâzî aylarına girdi. **4.**güvenilir oldu.

اجمع ecma': [ç. ecma'ûn اجمعون] **1.**hepsi, tümü, tamamı. **2.**en çok biriken.

اجمع ecma'a: [m. icmâ' اجماع] **1.**birleşti, birlik oldu, ittifak etti. **2.**işini sağlam yaptı. **3.**topladı, biriktirdi. **4.**niyet etti, azmetti. **5.**hazırladı. **6.**kuruttu.

اجمعون ecma'ûn: hepsi, tümü, tamamı.

اجمل ecmel: en güzel.

اجمل ecmele: [m. icmâl اجمال] **1.**özlü konuştu, az ve öz konuştu. **2.**itidalli davrandı. **3.**iç yağı eritti. **4.**topladı, bir araya getirdi. **5.**iyilikte bulundu.

اجن ecenne: [m. icnân اجنان] **1.**delirtti, aklını başından aldı. **2.**delirdi. ☛ * ~ hu اجنه **1.**karanlık çöktü. **2.**örttü. **2.**gizledi, sakladı. **3.**kefenledi. **4.**gömdü. ☛ * ~ an اجن عن gizlendi, saklandı.

اجناب ecnâb: **1.**taraflar, yanlar. **2.**yönler. **3.**çok olan şeyler. **4.**karşılıklar.

اجناس ecnâs: **1.**cinsler. **2.**sınıflar, kısımlar. **3.**türler, soylar. **4.**seksler.

اجنب ecneb: [ç. ecânib اجانب] **1.**yabancı. **2.**boyun eğmeyen. **3.**serkeş at.

اجنب ecnebe: [m. icnâb اجناب] **1.**uzaklaştı. **2.**cünüp oldu. **3.**güney rüzgârında kaldı. **4.**uzaklaştırdı.

اجنبى ecnebiyy: [ç. ecânib اجانب] yabancı.

اجنبية ecnebiyye: yabancılık.

أجنة ecene: [ç. ucenât أجنات] **1.**yanak. **2.**elmacık kemiği.

اجنح ecneha: [m. icnâh اجناح] eğdi, meylettirdi, yatırdı.

اجنحة ecniha: **1.**kanatlar. **2.**pazular. **3.**koltuk altları. **4.**yanlar. **5.**eller. **6.**diziler. **7.**inci dizileri. **8.**pencereler. **9.**siyahî kadınlar.

اجوائى ecvâ'î: meteorolog, meteoroloji mühendisi.

اجوبة ecvibe: cevaplar, yanıtlar.

اجود ecved: **1.**en cömert. **2.**en iyi.

اجود ecvede: [m. icvâd اجواد] **1.**iyi dedi. **2.**iyi etti. **3.**soylu at sahibi oldu.

اجود الناس ecvedu'n-nâs: **1.**insanların en iyisi. **2.**Hz. Muhammed.

اجوف ecvef: [ç. cûf جوف] **1.**oyuk. **2.**boş. **3.**kof. **4.**içbükey. **5.**ikinci harfi vav ve yâ harfleri ile illetli sülasî fiil. **6.**beyinsiz, cahil.

اجهار ichâr: **1.**ilan etmek, bildirmek. **2.**açıkça söylemek. **3.**kalın sesli olmak. **4.**yüksek sesle okumak. **5.**ortaya çıkarmak.

اجهال ichâl: cahil bırakmak.

اجهد echede: [m. ichâd اجهاد] **1.**sıkıntıyla karşılaştı. **2.**saçına sakalına kır düştü. **3.**ayan beyan ortaya çıktı, aşikâr oldu. **4.**ihtiyatlı oldu. **5.**karıştı. ☛ * ~ lehu اجهد له mümkün oldu.

اجهر echer: [ç. cuhr جهر] **1.**çıplak arazi. **2.**şık. **3.**gözünü güneş alan. **4.**miyop. **5.**güzel kadın.

اجهر echere: [m. ichâr اجهار] **1.**ilan etti, bildirdi. **2.**açıkça söyledi. **3.**kalın sesli oldu.

اجهزة echize: **1.**aygıtlar, cihazlar. **2.**organlar. **3.**sistemler. **4.**gereksinim maddeleri.

اجهل echel: zırcahil.

اجهل echele: [m. ichâl اجهال] cahil bıraktı. ☛ * ~ hu اجهله cahil buldu.

اجياد ecyâd: **1.**boyunlar. **2.**gerdanlar. **3.**küçük zırhlar.

اجياف ecyâf: leşler, kokuşmuş cesetler.

اجيد ecyed: [ç. cûd جود] zarif boyunlu, uzun boyunlu.

أجير ecîr: [ç. ucerâ' أجراء] ücretli, ücretle çalışan, gündelikçi.

أجيل ecîl: **1.**geciken, geç kalan. **2.**âcil olmayan. **3.**geciktiren, tecil eden. **4.**geciktirilmiş, tecil edilmiş. **5.**ağaç dibindeki çukur.

أح ehhe: (yeuhhu) [m. ehh, uhâh, ehîh أح ، احاح ، احيح] **1.**öksürdü. **2.**ah çekti. **3.**susuzluğu arttı.

احابش ehâbiş: Habeşliler, Habeşîler, Habeşistanlılar.

احاث ehâse: [m. ihâse احاثة] eşeledi.

أحاد أحاد uhâde uhâde: birer birer, tek tek.

احاط ehâta: [m. ihâta احاطة] **1.**kuşattı, çevirdi, sardı. **2.**duvar çekti. **3.**her yönüyle bildi. **4.**menetti, yasakladı.

احال ehâle: [m. ihâle احالة] **1.**gözünü şaşı yaptı. **2.**yılı tamamladı. **3.**üstünden yıl geçti. **4.**müslüman oldu. **5.**halden hale girdi, hali değişti. **6.**zayıf gördü, zayıf buldu. **7.**döktü, boşalttı. **8.**karanlık çöktü. **9.**hayvanın sırtına atladı. **10.**havale etti.

11.kısır oldu. **12.**olmadık laf etti.

احب ehabb: daha sevgili, en çok sevilen.

احب ehabbe: [m. ihbâb احباب] **1.**sevdi. **2.**istedi. **3.**eğilim gösterdi, meyletti.

احبر ahbere: [m. ihbâr احبار] **1.**sevindirdi. **2.**etkiledi.

احبش ahbeş: [ç. ehâbiş احابش] Habeşli, Habeşî, Habeşistanlı.

احبض ahbede: [m. ihbâd احباض] karavanaya attı, isabet ettiremedi, ıskaladı.

احبط ahbete: [m. ihbât احباط] **1.**kuyunun suyu çekildi. **2.**tesir etti. ☛ * ~ el-amelehu احبط العمله emeğini boşa çıkardı. ☛ * ~ an احبط عن yüz çevirdi.

احبل ahbele: [m. ihbâl احبال] hamile bıraktı, gebe bıraktı.

احبول uhbûl: [ç. ehâbîl احابيل] **1.**tuzak. **2.**ağ. **3.**bağ.

احبى ehbâ: [m. ihbâ' احباء] ok karavanaya gitti.

احتاج ihtâce: [m. ihtiyâc احتياج] **1.**muhtaç oldu, ihtiyaç duydu. **2.**eğilim gösterdi, meyillendi.

احتاز ihtâze: [m. ihtiyâz احتياز] edindi, sahip oldu.

احتاط ihtâta: [m. ihtiyât احتياط] **1.**ihtiyatlı davrandı. **2.**etrafını sardı, çevreledi, kuşattı. **3.**kolladı, gözetti.

احتال ihtâle: [m. ihtiyâl احتيال] **1.**üstünden yıl geçti. **2.**hile yaptı. **3.**hile ile istedi.

احتبس ihtebese: [m. ihtibâs احتباس] **1.**hapsetti. **2.**hapsedildi. ☛ * ~ alâ احتبس على kendini adadı. ☛ * ~ fi'l-kelâm احتبس فى الكلام konuşurken duraladı.

احتبش ihtebeşe: [m. ihtibâş احتباش] topladı, biriktirdi.

احتج ihtecce: [m. ihticâc احتجاج] **1.**kanıt getirdi. **2.**protesto etti.

احتجاب ihticâb: **1.**örtünmek. **2.**gizlenmek. **3.**perde arkasına geçmek. **4.**doğum gecikmek.

احتجب ihtecebe: [m. ihticâb احتجاب] **1.**örtündü. **2.**gizlendi.

احتجز ihteceze: [m. ihticâz احتجاز] **1.**Hicaz'a gitti. **2.**kucağında taşıdı. ☛ * ~ bi'l-izâri احتجز بالازار peştamale sarındı. ☛ * ~ min احتجز من sakındı, kaçındı.

احتجم ihteceme: [m. ihticâm احتجام] kan aldırdı, hacamat yaptırdı.

احتد ihtedde: [m. ihtidâd احتداد] **1.**hiddetlendi, öfkelendi. **2.**keskinleşti.

احتدم ihtedeme: [m. ihtidâm احتدام] çok kızdı, küplere bindi. ☛ * ~ en-nehâru احتدم النهار gündüz sıcaklığı yükseldi. ☛ * ~ t el-kıdru احتدمت القدر tencere fokurdadı.

احتذر ihtezere: [m. ihtizâr احتذار] **1.**sakındı. **2.**çekindi.

احتذى ihtezâ: [m. ihtizâ' احتذاء] **1.**ayakkabı giydi. **2.**uygun iş yaptı.

احتراق ihtirâk: **1.**yok olmak, helâk olmak. **2.**yanmak, alevlenmek. **3.**gezegen güneşe yaklaşmak.

احترام ihtirâm: saygı duyulan biri olmak, hürmet edilir olmak.

احتراما ihtirâmen: saygı göstererek, hürmet ederek.

احترب ihterebe: [m. ihtirâb احتراب] **1.**harbetti. **2.**malını talan etti.

احترث ihterese: [m. ihtirâs احتراث] **1.**tarla sürdü. **2.**hayvanı yordu.

احترز ihtereze: [m. ihtirâz احتراز] **1.**sakındı. **2.**korundu.

احترص ihterese: [m. ihtirâs احتراص] ihtiraslı oldu.

احترف ihterefe: [m. ihtirâf احتراف] **1.**meslek edindi. **2.**geçimlik kazandı. **3.**istedi. **4.**hile yaptı.

احترق ihteraka: [m. ihtirâk احتراق] **1.**yok oldu, helâk oldu, yanıp kül oldu. **2.**yandı, alevlendi.

احترم ihtereme: [m. ihtirâm احترام] saygı duyulan biri oldu. ☛ * ~ hu احترمه saydı, saygı gösterdi, hürmet etti. ☛ * ~ eş-şey'e احترم الشيء menedildi, yasaklandı.

احتزن ihtezene: [m. ihtizân احتزان] hüzünlü oldu, kederli oldu.

احتس ihtesse: [m. ihtisâs احتساس] **1.**dokundu, değidi. **2.**kökünden söktü.

احتسب ihtesebe: [m. ihtisâb احتساب] **1.**sandı, zannetti. **2.**tahmin etti. **3.**saydı, addetti. ☛ * ~ indallâhi احتسب عند الله ecrini Allah'tan diledi.

احتشم ihteşeme: [m. ihtişâm احتشام] **1.**utandı. **2.**yaşama tarzı övgüye değer oldu. ☛ * ~ biemrihi احتشم بامره işine önem verdi.☛ * ~ hu احتشمه utandırdı.

احتصد ihtasada: [m. ihtisâd احتصاد] hasat etti, ekin biçti.

احتضر ihtadara: [m. ihtidâr احتضار] **1.**hazır bulundu. **2.**geldi. **3.**ölümü yaklaştı.

احتطب ihtataba: [m. ihtitâb احتطاب] odun topladı.

احتفر ihtefere: [m. ihtifâr احتفار] kazdı. ☛ * ~ an احتفر عن araştırdı, bilgi topladı, bilgi sondajı yaptı.

احتفظ ihtefaza: [m. ihtifâz احتفاظ] **1.**darıldı, gücendi. **2.**sakladı, muhafaza etti.

احتق ihtakka: [m. ihtikâk احتقاق] **1.**haklı olduğunu ileri sürdü. **2.**sağlamlaştırdı. **3.**hayvan semirdi.

احتقر ihtekara: [m. ihtikâr احتقار] aşağıladı, horladı, küçümsedi.

احتقن ihtekana: [m. ihtikân احتقان] **1.**hapsetti, tuttu. **2.**lavman yaptı. **3.**(su, süt) birikip şişkinlik yaptı.

احتک ihtekke: [m. ihtikâk احتکاک] **1.**kaşındı. **2.**sürtünerek kaşındı. **3.**içine işledi, nüfuz etti.

احتکر ihtekere: [m. ihtikâr احتکار] stokçuluk yaptı, ihtikâr yaptı, malı karaborsaya düşürdü.

احتکم ihtekeme: [m. ihtikâm احتکام] **1.**hakem olmayı kabul etti. **2.**sağlamlaştı. **3.**mahkemeye başvurdu. **4.**tasarrufta bulundu.

احتلب ihtelebe: [m. ihtilâb احتلاب] süt sağdı.

احتلم ihteleme: [m. ihtilâm احتلام] düşazdı, ihtilam oldu.

احتمل ihtemele: [m. ihtimâl احتمال] **1.**yüklenip götürdü. **2.**sabretti. **3.**iyiliğe teşekkür etti.

احتمی ihtemâ: [m. ihtimâ' احتماء] **1.**perhiz yaptı. **2.**korundu, himaye edildi. **3.**sığındı, himayesine girdi.

احتول ihtevele: [m. ihtivâl احتوال] sardı, kuşattı, çevirdi.

احث ehasse: [m. ihsâs احثاث] **1.**tahrik etti, kışkırttı. **2.**teşvik etti.

احج ehacce: [m. ihcâc احجاج] hac için bedel gönderdi.

احجز ahceze: [m. ihcâz احجاز] Hicaz'a gitti.

احجن ahcen: [ç. hucn حجن] **1.**eğri. **2.**kancalı. **3.**kıvırcık.

احجوة uhcuvve: [ç. ehâcî احاجی] bilmece, bulmaca.

احجی ahcâ: [m. ihcâ' احجاء] lâyık kıldı. ☛ * ~ bi احجی ب lâyık oldu.

احجیة uhciyye: bilmece, bulmaca.

أحد ahad: [ç. âhâd, uhdân ، آحاد احدان] **1.**bir. **2.**biricik, yegâne. **3.**hiçbiri. **4.**hiç kimse. **5.**kişi.

أحد ahhede: [m. te'hîd تأحید] **1.**birledi, bir yaptı. **2.**bire indirdi.

أحد uhud: Medine'de bulunan Uhud dağı.

احد الآحاد ahadu'l-âhâd: benzersiz, eşsiz, biricik.

احد الاحدین ahadu'l-ahadîn: benzersiz, eşsiz, biricik.

احد الناس ahadu'n-nâs: biri, birisi.

احد عشر ahade aşere: on bir.

احد ما ahadun mâ: biri, birisi.

احد منکم ahadun minkum: biriniz.

احدب ahdeb: [ç. hudb حدب] **1.**kambur. **2.**kılıç. **3.**tümsek.

احدب ahdebe: [m. ihdâb احداب] kamburlaştırdı.

احدث ahdese: [m. ihdâs احداث] **1.**yeniden var etti, icat etti. **2.**cilaladı. **3.**ihdas etti, yeni bir iş çıkardı. **4.**zina etti. **5.**tuvalete çıktı, büyük aptes bozdu. **6.**uyardı.

احدكم ahadukum: **1.**hanginiz. **2.**sizden biriniz.

احدكما ahadukumâ: ikinizden biri, biriniz.

احدوة uhduvve: [ç. ehâdiyy احادى] deve sürerken söylenen şarkı.

احدوثة uhdûse: [ç. ehâdîs احاديث] **1.**masal, efsane. **2.**palavra, martaval, fasafiso, uydurma haber. **3.**yalan. **4.**hadise. **5.**sohbet konusu.

احدهم ahaduhum: her biri, onlardan biri.

احدهما ahaduhumâ: ikisinden biri.

احدى ihdâ: [ç. âhâd آحاد] **1.**bir. **2.**tek, eşsiz, benzersiz. **3.**hiç kimse.

احدى عشر ihdâ aşer: on bir.

احدية ahadiyye: **1.**birlik. **2.**eşsizlik. **3.**Tanrı'nın birliği.

احدية uhdiyye: [ç. ehâdiyy احادى] deve sürerken söylenen şarkı.

احدية العين ahadiyyetu'l-ayn: görünüş birliği.

احديهما ihdâhuma: onlardan biri.

احذية ahziye: ayakkabılar.

احر eharr: **1.**daha sıcak. **2.**en sıcak. **3.**daha alımlı.

احر eharre: [m. ihrâr احرار] **1.**gün sıcak oldu. **2.**ısıttı. **3.**susattı.

احرار ahrâr: **1.**hürler, özgürler. **2.**gerçekler. **3.**saf olan şeyler. **4.**liberaller. **5.**şahinler, doğanlar. **6.**güvercinler.

احراس ahrâs: **1.**bekçiler. **2.**muhafızlar, korucular. **3.**gardiyanlar. **4.**hâmiler, koruyucular.

احراق ihrâk: **1.**yakmak. **2.**yok etmek, helâk etmek. **3.**lapa yapmak. **4.**eziyet etmek, üzmek. **5.**ayıplamak, kınamak.

احراق بالنار ihrâk bi'n-nâr: ateşte yakmak.

احرام ehrâm: **1.**kutsal mekânlar. **2.**haremler. **3.**eşler, hanımlar.

احرام ihrâm: **1.**hacı kıyafeti, hac zamanı giyilen beyaz giysi. **2.**Arapların büründükleri çarşaf. **3.**sedir veya yer yaygısı.

احرام ihrâm: **1.**Harem'e girmek. **2.**ihrama girmek. **3.**haram aya girmek. **4.**haram kılmak.

احرث ahrese: [m. ihrâs احراث] tarla sürdü. ☛ * ~ ed-dâbbete احرث الدابة hayvanı yordu.

احرز ahreze: [m. ihrâz احراز] **1.**nail oldu, kazandı. **2.**iffetini korudu. **3.**yarışı kazandı. ☛ * ~ şuhreten احرز شهرة meşhur oldu, ün kazandı.

احرس ahrese: [m. ihrâs احراس] bekçilik etti, bekçi oldu.

أحرص ahras: en hırslı, en düşkün.

احرف ahrefe: [m. ihrâf احراف] **1.**zengin oldu. **2.**çalışıp para kazandı. **3.**malı çok oldu. **4.**karşılığını verdi. **5.**devesini zayıf düşürdü.

احرف ahruf: **1.**harfler. **2.**kelimeler. **3.**diller. **4.**lehceler, ağızlar, şiveler. **5.**kenarlar.

احرق ahraka: [ç. ihrâk احراق] **1.**yaktı. **2.**yok etti, helâk etti. **3.**lapa yaptı. **4.**eziyet etti, üzdü. **5.**ayıpladı, kınadı.

احرم ahreme: [m. ihrâm احرام] **1.**Harem'e girdi. **2.**ihrama girdi. **3.**haram aya girdi. **4.**haram kıldı. ☛ * ~ an احرم عن geri durdu, uzak durdu.

احرى ahrâ: daha lâyık, daha münasip, daha uygun, en uygun.

احزم ahzem: [ç. huzm حزم] **1.**büyük göbekli. **2.**geniş göğüslü. **3.**tedbirli. **4.**yüksek yer.

احزم ahzeme: [m. ihzâm احزام] **1.**kolanladı, kolan taktı. **2.**ihtiyatlı buldu.

احزن ahzen: çok hüzünlü, çok üzgün.

احزن ahzene: [m. ihzân احزان] **1.**hüzünlendirdi, kederlendirdi. **2.**engebeli yerde yürüdü.

احسان ihsân: **1.**iyilik, yardım. **2.**bağış. **3.**cömertlik. **4.**güzellik. ☛ * el- ~ u bittamâm الاحسان بالتمام iyilik yapıldı mı tam yapılmalı.

احسب ahseb: **1.**en hesaplı. **2.**çok pinti. **3.**cüzzamlı.

احسب ahsebe: [m. ihsâb احساب] **1.**doyurdu. **2.**razı etti, hoşnut etti, gönlünü aldı. **3.**yeterli oldu, yetti, kâfi geldi.

احسن ahsen: [ç. ehâsin احاسن] **1.**daha güzel. **2.**en güzel. **3.**en iyi.

احسن ahsene: [m. ihsân احسان] **1.**güzelleştirdi. **2.**bildi. **3.**kum tepesine oturdu. **4.**güzel iş yaptı. **5.**iyi davrandı, güzel davrandı. **6.**iyilik etti. ☛ * ~ ileyhi احسن اليه **1.**iyilik etti, güzellik etti. **2.**güzel bir şey verdi.

احسن الخالقين ahsenu'l-hâlıkîn: yaratıcıların en güzeli.

احسن القصص ahsenu'l-kasas: kıssaların en güzeli.

احسنت ahsente: övgüler sana, aferin sana.

احشاء ahşâ': (tıp.) iç organlar.

احص ahasse: [m. ihsâs احصاص] hisse verdi, pay verdi.

احصاء ihsâ': istatistik, sayım.

احصاء النفوس : ihsâ'u'n-nufûs: nüfus sayımı.

احصد ahsada: [m. ihsâd احصاد] **1.**hasat zamanı geldi. **2.**ipi iyice büktü.

احصر ahsere: [m. ihsâr احصار] **1.**kabız oldu, peklik çekti. **2.**devenin meme delikleri dar oldu. ☛ * ~ an احصر عن alıkoydu.

احصن ahsene: [m. ihsân احصان] **1.**evlendi, kadın aldı. **2.**iffetli oldu. **3.**korudu, sakladı, himaye etti. **4.**at yavruladı. **5.**sağlamlaştırdı, müstahkem kıldı.

احصى ahsâ: [m. ihsâ' احصاء] **1.**saydı. **2.**anladı. **3.**ezberledi.

احضر ahdara: [m. ihdâr احضار] **1.**hazırladı. **2.**getirdi.

احطاب ahtâb: odunlar.

احطب ahtab: [ç. hutb حطب] **1.**ineze. **2.**uğursuz.

احظى ahzâ: [m. ihzâ' احظاء] itibar sahibi yaptı. ☛ * ~ hu aleyhi احظيه عليه tercih etti.

احفد ahfada: [ç. ihfâd احفاد] hızlı oldu, çabuk oldu. ☛ * ~ hu احفده hızlandırdı.

احفور uhfûr: fosil.

احق ehakk: öncelikli.

احق ehakka: [m. ihkâk احقاق] **1.**hakkını aldı. **2.**gerektirdi. **3.**doğru söyledi. **4.**gerçekleştirdi. **5.**hakkı ortaya çıkardı.

احقاب خالية ahkâbun hâliye: tarih öncesi devirler.

احقاد ahkâd: kinler, hınçlar.

احقاق ihkâk: **1.**hakkını almak. **2.**gerektirmek. **3.**doğru söylemek.

احقد ahkada: [m. ihkâd احقاد] **1.**kinlendirdi. **2.**madende cevher bulamadı.

احقر ahkara: [m. ihkâr احقار] aşağıladı, horladı.

احكام ahkâm: **1.**hikmetler. **2.**ilimler. **3.**hükümler, kararlar. **4.**otoriteler. **5.**hükmetmeler.

احكم ahkeme: [m. ihkâm احكام] **1.**gem vurdu. **2.**sağlamlaştırdı, tahkim etti. **3.**vazgeçirdi. **4.**bilgeleştirdi.

احكم الحاكمين ahkemu'l-hâkimîn: hükmedenlerin en iyi hükmedeni.

احل ehalle: [m. ihlâl احلال] **1.**helal kıldı. **2.**gerekli kıldı, zorunlu kıldı. **3.**ihramdan çıktı. **4.**haram aylardan çıktı. **5.**kendini sorumluluktan kurtardı. **6.**çözdü.

احلأ ahle'e: [m. ihlâ' احلاء] göze tutya sürdü.

احلام ahlâm: karışık düşler.

احلب ahlebe: [m. ihlâb احلاب] **1.**süt sağdı. **2.**hayvanlarından birini sağmal olarak ayırdı. **3.**süt sağmaya yardım etti. **4.**devesi dişi doğurdu.

احلس ahlese: [m. ihlâs احلاس] **1.**hayvana çul örttü. **2.**söz verdi. **3.**kazık attı, kazıkladı. **4.**müflis oldu.

احلف ahlefe: [m. ihlâf احلاف] yemin ettirdi.

احلوفة uhlûfe: yemin, and.

احلى ahlâ: [m. ihlâ' احلاء] **1.**tatlılaştırdı, şirinleştirdi. **2.**tatlı buldu, şirin buldu.

احم ehamme: [m. ihmâm احمام] **1.**suyu ısıttı. **2.**gelip çattı. **3.**banyo yaptı, yıkandı. **4.**sıtma yaygın oldu. **5.**kararttı.

احمار ihmârre: [m. ihmîrâr احميرار] yavaş yavaş kızardı.

احمال ahmâl: **1.**yükler. **2.**tahtırevanlar. **3.**mahfeli develer. **4.**ceninler. **5.**ağaç üstündeki meyvalar.

احمام ihmâm: **1.**suyu ısıtmak. **2.**gelip çatmak. **3.**banyo yapmak, yıkanmak. **4.**sıtma yaygın olmak. **5.**karartmak.

احمد ahmede: [m. ihmâd احماد] **1.**takdire değer kıldı. **2.**övgüye değer bir şey yaptı. ☞ * ~ hu احمده birinden memnun kaldı.

احمد ahmed: en çok övülmüş. ☞ * el'avdu ~ العود احود geri dönmek en iyisi, en övülmeye değeridir.

احمد الله على ما انعم ahmedullâhe alâ mâ en'am: verdiği nimetlerden dolayı Tanrı'ya hamd ederim.

احمر ahmer: [ç. ehâmir, humr, humrân, ehâmire احامر ، حمر ، حمران ، احامرة] **1.**kırmızı. **2.**silahsız. **3.**altın. **4.**safran.

احمر ihmerre: [m. ihmirâr احمرار] kırmızılaştı, kızıllaştı.

احمق ahmak: [ç. humk, humuk, hamkâ حمقى ، حمق] ahmak, bön, salak.

احمق ahmaka: [m. ihmâk لحماق] **1.**ahmak buldu. **2.**bön çocuk doğurdu.

احمق دالع ahmakun dâli': su katılmamış salak.

احمى ahmâ: [m. ihmâ' احماء] kızdırdı, ısıttı.

احن ahine: (yehinu) [m. ahn, ahan احن] **1.**kin duydu, düşmanlık besledi. **2.**darıldı.

احنط ahnete: [m. ihnât احناط] **1.**hasat vakti geldi. **2.**ölüyü tahnit etti, ölünün üstüne kâfur saçtı. **3.**öldü.

احنق ahnaka: [m. ihnâk احناق] **1.**kızdırdı, öfkelendirdi. **2.**kin güttü. **3.**zayıflıktan karnı sırtına yapıştı. **4.**semirdi. **5.**başaklar kılçıklandı.

احور ahver: [ç. hûr حور] gözünün akı büyük, siyahı çok siyah olan, ceylan gözlü.

احور ahver: Jüpiter, Müşteri, Erendiz.

احورى ahverî: kar beyazı.

احوى ahvâ: [ç. huvv حو] **1.**koyu yeşil. **2.**vadi kenarı.

احيا ahyâ: [m. ihyâ' احياء] **1.**diriltti, canlandırdı. **2.**ihya etti, andı. **3.**verimli buldu, münbit buldu.

احياء ahyâ': **1.**canlılar, diriler. **2.**mahalleler. **3.**kabileler.

احياء ihyâ': **1.**diriltmek. **2.**ihya etmek, anmak. **3.**verimli bulmak, münbit bulmak.

احين ahyene: [m. ihyân احيان] **1.**konakladı, mola verdi. **2.**vakti geldi, zamanı geldi.

أخ eh: [ç. ihve, uhve, ihvân, uhvân, ehûn اخوة ، اخوان ، اخون] **1.**kardeş. **2.**dost. **3.**arkadaş. **4.**eş dost, yârân.

اخ ehh: **1.**kardeş. **2.**dost. **3.**arkadaş. **4.**eş dost, yârân.

اخ ih: ıh, deveyi çöktürme sesi.

اخ ihh: pislik, necis.

اخ الزوج ehu'z-zevc: kayınbirader.

اخ شقيق ehun şakîk: ana baba bir kardeş.

اخ فى الرضاعة ehun fi'r-ridâ'a: süt kardeşi.

اخ من الاب ehun minel'eb: baba bir kardeş.

اخ من الام ehun minel'umm: ana bir kardeş.

اخا ehâ: (ye'hû) [m. uhuvve, ihâve اخوة ، اخاوة] kardeş edindi.

اخاف ehâfe: [m. ihâfe اخافة] **1.**korkuttu. **2.**kaygılandırdı, endişelendirdi. **3.**korkunçlaştırdı.

اخال ehâle: [m. ihâle اخالة] hayır aradı, hayra yordu.

اخام ehâme: [ç. ihâme اخامة] **1.**çadır kurdu. **2.**at üç ayağı üstünde durdu.

اخبار ahbâr: haberler.

اخبار ihbâr: haber vermek.

اخبت ahbete: [m. ihbât اخبات] **1.**alçak gönüllü oldu, mütevazi oldu. **2.**düz zeminde konakladı. **3.**gizli oldu. **4.**gönülden bağlandı.

اخبر ahbere: [m. ihbâr اخبار] haber verdi.

أخت uht: [ç. ehevât اخوات] **1.**kızkardeş. **2.**rahibe (lakap). **3.**yoldaş.

اختار ihtâra: [m. ihtiyâr اختيار] **1.**seçti. **2.**tercih etti.

اختاط ihtâta: [m. ihtiyât اختياط] **1.**dikti. **2.**uğradı.

اختال ihtâle: [m. ihtiyâl اختيال] **1.**kibirlendi, şişindi, çalım sattı. **2.**donandı, bezendi. **3.**havanın yüzü yağmura baktı.

اختان ihtâne: [m. ihtiyân اختيان] **1.**emanete hiyanet etti. **2.**sözünde durmadı. **3.**çaldı.

اختبأ ihtebe'e: [m. ihtibâ' اختباء] saklandı, gizlendi. ☞ * ~ eş-şey'e اختبأ الشىء **1.**örttü, sakladı, gizledi. **2.**biriktirdi.

اختبر ihtebere: [m. ihtibâr اختبار] **1.**yeterince bildi. **2.**yeterince bilmek için haber topladı.

اختبز ihtebeze: [m. ihtibâz اختباز] ekmek yaptı, ekmek pişirdi.

اختبس ihtabese: [m. ihtibâs اختباس] zorla elinden aldı.

اختبط ihtabata: [m. ihtibât اختباط] **1.**fitne çıktı, fesat

çıktı. **2.**yaprak silkeledi. **3.**bağış istedi. **4.**deve dikeni yedi. **5.**deve eşindi.

اختبل ihtebele: [m. ihtibâl اختبال] **1.**delirtti. **2.**delirdi, aklını oynattı.

اختتأ ihtete'e: [m. ihtitâ' اختتاء] **1.**aldattı. **2.**kaptı. **3.**korkudan beti benzi attı, korkudan yüzü kireç gibi oldu. ☛ * ~ min اختتأ من utanarak gizlendi.

اختتام ihtitâm: **1.**sona erdirmek, tamamlamak. **2.**kapamak. **3.**bitirmek.

اختتل ihtetele: [m. ihtitâl اختتال] kulak kabarttı, kulak misafiri oldu.

اختتم ihteteme: [m. ihtitâm اختتام] **1.**sona erdirdi, tamamladı. **2.**kapadı. **3.**bitirdi.

اختجل ihtecele: [m. ihticâl اختجال] utandırdı.

اختداع ihtidâ': dolap çevirmek, entrika çevirmek.

اختدر ihtedere: [m. ihtidâr اختدار] **1.**örtüye büründü, örtündü. **2.**uyuştu, hissizleşti.

اختدع ihtede'a: [m. ihtidâ' اختداع] dolap çevirdi, entrika çevirdi.

اختدف ihtedefe: [m. ihtidâf اختداف] kaptı. ☛ * ~ es-sevb اختدف الثوب elbise biçti.

اخترش ihtereşe: [m. ihtirâş اختراش] **1.**tırmaladı. **2.**geçimlik kazandı. **3.**aldı.

اخترع ihtera'a: [m. ihtirâ' اختراع] **1.**yardı. **2.**icat etti, buluş yaptı. **3.**kırdı.

اخترف ihterefe: [m. ihtirâf اختراف] meyva topladı.

اخترق ihtaraka: [m. ihtirâk اختراق] **1.**yırttı, parçaladı. **2.**uğradı. **3.**delip geçti. **4.**yalan uydurdu, yalan attı.

اختزن ihtezene: [m. ihtizân اختزان] **1.**sakladı, muhafaza etti. **2.**sır sakladı. **3.**kısa yoldan gitti.

اختص ihtassa: [m. ihtisâs اختصاص] **1.**has kıldı, özgü kıldı, mahsus kıldı, tahsis etti, ayırdı. **2.**mahsus oldu. **3.**tercih etti, seçti.

اختصر ihtesara: [m. ihtisâr اختصار] **1.**sözü kısa kesti, sözünü az ve öz söyledi. **2.**elini böğrüne dayadı. **3.**fazlalıkları attı. ☛ * ~ et-tarîke اختصر الطريق kısa yoldan gitti, kestirmeden gitti. ☛ * ~ bi اختصر ب dayandı.

اختصم ihtasame: [m. ihtisâm اختصام] düşmanlık güttü, didişti, tartıştı.

اختصى ihtesâ: [m. ihtisâ' اختصاء] iğdiş etti.

اختضب ihtedebe: [m. ihtidâb اختضاب] kına yaktı, kınalandı.

اختضر ihtadara: [m. ihtidâr اختضار] **1.**otları taze iken biçti. **2.**meyvayı ham iken yedi. **3.**genç yaşta öldü.

4.yük taşıdı. **5.**bekâretini bozdu.

اختضع ihteda'a: [m. ihtidâ' اختضاع] **1.**alçakgönüllü oldu, tevazu gösterdi. **2.**hızla kaçtı.

اختطب ihtetabe: [m. ihtitâb اختطاب] **1.**evlenme teklifinde bulundu. **2.**hutbe okudu.

اختطى ihtetâ: [m. ihtitâ' اختطاء] **1.**yürüdü, adım attı. **2.**üstünden atlayarak geçti.

اختفى ihtefâ: [m. ihtifâ' اختفاء] **1.**gizlendi, saklandı. **2.** açığa çıkardı, ortaya çıkardı. **3.**kefen soydu.

اختل ihtelle: [m. ihtilâl اختلال] **1.**şarap sirkeleşti. **2.**şıradan sirke yaptı. **3.**sirke edindi. **4.**muhtaç kaldı. **5.**zayıfladı. **6.**dili damağına yapıştı. **7.**aklî dengesi bozuldu. **8.**düzen bozuldu.

اختلج ihtelece: [m. ihtilâc اختلاج] **1.**kuşkuya düştü. **2.**kıvrandı. **3.**söktü, kopardı. **4.**sütten kesti. **5.**cılız oldu. **6.**seğridi.

اختلس ihtelese: [m. ihtilâs اختلاس] kaptı.

اختلط ihtelete: [m. ihtilât اختلاط] **1.**aklî dengesi bozuldu. **2.**karıştı. **3.**boy verip birbirine karıştı.

اختلع ihtele'a: [m. ihtilâ' اختلاع] **1.**soydu, çıkardı. **2.**zorla aldı. **3.**mal veya para karşılığında kocasından boşandı.

اختلف ihtelefe: [m. ihtilâf اختلاف] **1.**uzlaşmadı, ihtilafa düştü. **2.**halefi oldu, vekili oldu. **3.**gidip geldi. **4.**arkasında bulundurdu.

اختلق ihteleka: [m. ihtilâk اختلاق] **1.**yarattı. **2.**yalan uydurdu.

اختمر ihtemere: [m. ihtimâr اختمار] **1.**mayalandı. **2.**şarap oldu. **3.**başına örtü geçirdi, başını örttü.

اختنق ihteneka: [m. ihtinâk اختناق] boğuldu.

اخدر ahdere: [m. ihdâr اخدار] **1.**örtüye soktu, örtündürdü. **2.**ikamet etti. **3.**uyuşturdu, hissizleştirdi.

اخدع ahda'a: [m. ihdâ' اخداع] **1.**tuzak kurdurdu. **2.**sakladı, hasıraltı etti. **3.**bağladı, raptetti.

اخدود uhdûd: [ç. ahâdîd اخاديد] hendek.

اخذ aheze: (ye'huzu) [m. ahz اخذ] **1.**aldı. **2.**kabul etti. **3.**öldürdü. **4.**esir aldı. **5.**yakaladı. **6.** baskın çıktı, galebe çaldı. **7.**kahretti. **8.**alıkoydu, hapsetti. ☛ * ~ alâ hâtırihi اخذ على خاطره alındı, gücendi. ☛ * ~ alâ nefsihi اخذ على نفسه taahhüt etti. ☛ * ~ bi اخذ ب düşüncesini kabul etti. ☛ * ~ bi اخذ ب tuttu, yakaladı. ☛ * ~ fî اخذ فى başladı. ☛ * ~ ihzehu اخذ اخذه **1.**huylandı. **2.**taklit etti. **3.**huyuna suyuna göre gitti.

☛ * ~ ismen اخذ اسما ün sahibi oldu, meşhur oldu. ☛ * ~ nefesen اخذ نفسا **1.**soluk aldı. **2.**dinlendi, soluklandı.

أخر ahhere: [m. te'hîr تأخير] **1.**geri bıraktı. **2.**geciktirdi. **3.**engelledi. **4.**erteledi. ☛ * ~ es-sâ'ate أخر الساعة saati geri aldı.

اخر uhar: **1.**diğerleri, ötekiler, başkaları. **2.**benzerleri.

اخرب ahrebe: [m. ihrâb اخراب] **1.**harap etti, yıktı, viraneye döndürdü. **2.**ıssızlaştı. **3.**hırsız olduğuna hükmetti.

اخرة uhara: sonunda, sonuç olarak, neticede.

اخرج ahrece: [m. ihrâc اخراج] **1.**çıkardı, dışarı çıkardı. **2.**gösterdi, ibraz etti. **3.**melez kadınla evlendi. **4.**haraç verdi. **5.**alaca devekuşu avladı. **6.**yarattı. **7.**yurdundan çıkardı.

اخرس ahres: [ç. hurs, hursân, ahâris خرس ، خرسان ، اخارس] dilsiz, lâl.

اخرف ahrefe: [m. ihrâf اخراف] **1.**sonbahara girdi. **2.**aklını oynattı. **3.**hayvan sonbaharda doğurdu. **4.**meyva toplama zamanı geldi. **5.**bir yerde güzü geçirdi.

اخرم ahrem: [ç. hurm, ahârim خرم ، اخارم] **1.**kulağı yarık. **2.**burnu kesik.

اخرى uhrâ: [ç. uhar, uhreyât اخر ، اخريات] ahiret.

اخرى uhrâ: **1.**diğerleri, ötekiler, başkaları. **2.**benzerleri.

اخريات uhreyât: ahiretler. ☛ * fî ~ i eyyâmihi فى اخريات ايامه son zamanlarında.

اخزن ahzene: [m. ihzân اخزان] zengin oldu.

اخزى ahzâ: [m. ihzâ' اخزاء] rezil etti, utandırdı.

اخسر ahsere: [m. ihsâr اخسار] **1.**zarar etti, zarar gördü. **2.**eksiltti. **3.**eksik ölçüp tarttı.

اخشيد ihşîd: komutan.

اخصب ahsaba: [m. ihsâb اخصاب] **1.**ucuzluk oldu. **2.**bolluk oldu. **3.**ağaca su yürüdü. **4.**çok iyiliği dokundu. **5.**bir yerde çok ot yeşerdi.

اخصر ahsar: daha kısa.

اخصر ahsara: [m. ihsâr اخصار] **1.**üşüttü. **2.**soğuttu. **3.**dondurdu.

اخضار ihdârra: [m. ihdîrâr اخضيرار] yemyeşil oldu.

اخضر ihdarra: [m. ihdirâr اخضرار] **1.**yemyeşil oldu. **2.**otları taze iken biçti.

اخضر ahdar: [ç. hudr خضر] yeşil.

اخضع ahda': [ç. hud' خضع] düşkün, rezil.

اخطأ ahta'a: [m. ihtâ', hâtı'e اخطاء ، خاطئة] **1.**yanıldı. **2.**günaha girdi. **3.**doğru yoldan çıktı. **4.**yanıltı. **5.**ok karavanaya gitti.

اخطب ahtaba: [m. ihtâb اخطاب] **1.**evlenme teklifini kabul etti. **2.**yaklaştı.

اخطبوط uhtubût: ahtapot.

اخطر ahtara: [m. ihtâr اخطار] **1.**hatırlattı, hatıra getirdi. **2.**uyardı, ihtar etti. **3.**tehlikeye atıldı. **4.**ortaya ödül koydu. **5.**akran oldu.

اخطف ahtafa: [m. ihtâf اخطاف] **1.**karavanaya attı, boşa attı. **2.**hızla sağlığına kavuştu, hastalığı kolay atlattı.

اخطل ahtala: [m. ihtâl اخطال] saçmaladı, zırvaladı.

اخطى ahtâ: [m. ihtâ' اخطاء] yürüttü, adım adım attırdı.

اخف ehaffe: [m. ihfâf اخفاف] **1.**yükü hafif oldu. **2.**eblehleştirdi. **3.**ayıpladı. **4.**iyi durumda oldu.

اخفش ahfeş: [ç. hafş خفش] **1.**küçük gözlü. **2.**gece görüp gündüz göremeyen.

اخفق ahfaka: [m. ihfâk اخفاق] **1.**uyuklarken başı düştü. **2.**yıldız battı. **3.**devirdi, yere yıktı. **4.**eli boş döndü, başarısız oldu. **5.**erzak tükendi. **6.**kanat çırptı.

اخفى ahfâ: [m. ihfâ' اخفاء] gizledi, sakladı.

اخل ehalle: [m. ihlâl اخلال] **1.**terketti, bırakıp gitti. **2.**muhtaç oldu. **3.**muhtaç etti. **4.**sınır savunmasını zayıf düşürdü. **5.**hukuk kurallarını ihlal etti.

اخلاط الناس anlâtu'n-nâs: ayak takımı.

اخلة ahille: **1.**kürdanlar. **2.**delici aletler. **3.**ağızlıklar. **4.**gedikler. **5.**diş arasında kalan yemek artıkları.

اخلج ahlece: [m. ihlâc اخلاج] **1.**çekildi. **2.**çekti. ☛ * ~ hâcibeyhi اخلج حاجبيه kaşlarını çattı.

اخلد ahlede: [m. ihlâd اخلاد] **1.**geç yaşlandı. **2.**kaldı, ikamet etti. **3.**meyletti, eğilim gösterdi. **4.**müdavim oldu, bağlı kaldı. **5.**ebedileştirdi.

اخلص ahlese: [m. ihlâs اخلاص] **1.**gösterişi bıraktı, içtenlikli oldu. **2.**saflaştırdı, halis kıldı. **3.**özetini aldı. **4.**seçti. **5.**has kıldı.

اخلف ahlefe: [m. ihlâf اخلاف] **1.**birinin yerine geçti. **2.**sözünden döndü, sözünde durmadı, hilafta bulundu.

اخلق ahlaka: [m. ihlâk اخلاق] **1.**epirdi, eskidi, yıprandı. **2.**epirtti, eskitti, yıprattı. **3.**epirmiş giysi giydirdi. **4.**gençlik çağı geçti.

اخلق به uhlika bihi: çok uygun, ne kadar münasip.

اخلى ahlâ: [m. ihlâ' اخلاء] **1.**boşalttı. **2.**tenhalaştırdı. **3.**tenha buldu. **4.**tenhalaştı. **5.**tenha yerde bulundu. **6.**tenhada başbaşa kaldı. **7.**terketti. **8.**mahrum etti.

اخمر ahmere: [m. ihmâr اخمار] **1.**mayaladı, maya çaldı. **2.**üstünü örttü, gizledi. **3.**sır sakladı. **4.**kandırdı, aldattı.

5.hediye verdi, armağan etti. **6.**kin güttü. **7.**ardına saklandı. **8.**saklanacak yer çok oldu.

اخمرة ahmire: **1.**örtüler. **2.**baş örtüleri. **3.**sarıklar. **4.**kalabalıklar.

اخنب ahnebe: [m. ihnâb اخناب] **1.**öldü. **2.**kesti. **3.**öldürdü, yok etti. **4.**zayıflattı, güçsüz bıraktı.

اخو ehû: **1.**kardeş. **2.**dost. **3.**arkadaş. **4.**eş dost, yârân.

أخوات ehevât: **1.**kızkardeşler. **2.**rahibeler (lakap).

اخور ahûr: (T) ahır.

اخوية eheviyye: kardeşlik.

أخيذ ahîz: [ç. ahzâ أخذى] **1.**esir, tutsak. **2.**yaşlı yabancı.

اخيذة ahîze: [ç. ehâiz اخائذ] **1.**esir kadın. **2.**savaş ganimeti.

اخير ahyer: çok hayırlı insan.

اخيرا ahîren: **1.**sonunda, neticede. **2.**geçenlerde, son zamanlarda, yakın zamanlarda.

اخيل ahyel: [ç. hiyel, ehâ'il إخيل ، اخائل] **1.**benli. **2.**kibirli. **3.**şahin. **4.**arıkuşu.

اد edde: (yeuddu, yeiddu) [m. edd اد] hızlı gitti. ☛ * ~ hu'l-emr اده الامر iş ağır geldi. ☛ * ~ thu'l-musîbetu ادته المصيبة sorunla karşılaştı, sorun çıktı.

اد idd: [ç. idâd, ided إداد ، إدد] **1.**tuhaf şey, ilginç şey. **2.**çok çirkin iş, kötü şey. **3.**afet, musibet. **4.**baskın çıkma, galebe çalma. **5.**zor iş. **6.**kuvvet.

اداة edât: [ç. edevât ادوات] **1.**cihaz, aygıt. **2.**edat. **3.**küçük alet.

ادار edâre: [m. idâre إدارة] **1.**döndürdü. **2.**dolandırdı. **3.**çevirdi. **4.**geri çevirdi. **5.**bıraktırdı, vazgeçirdi. **6.**yaptırdı. **7.**yuvarladı. **8.**sardı. **9.**yönünü çevirdi. **10.**peşin yaptı. **11.**çalıştırdı, işletti. **12.**başını döndürdü. **13.**araştırdı. **14.**ikna etti.

ادال edâle: [m. idâle ادالة] **1.**dönüşümlü yaptı. **2.**transfer etti.

ادام edâme: [m. idâme ادامة] **1.**sürekli yağmur yağdı. **2.**devamlı kıldı, devam ettirdi. **3.**doldurdu. **4.**ağırdan aldı, ağır davrandı. **5.**devamını istedi.

ادام eddâm: derici, deri tüccarı.

ادان edâne: [m. idâne إدانة] **1.**ödünç verdi. **2.**borç verdi. **3.**borçlandı, borç aldı.

إداوة idâve: [ç. edâvâ اداوى] matara.

أدب eddebe: [m. te'dîb تأديب] **1.**edebiyat öğretti. **2.**düzeltti. **3.**eğitti, terbiye etti. **4.**cezalandırdı.

أدب edeb: [ç. âdâb آداب] **1.**edep, iyi ahlak. **2.**nefis terbiyesi için yapılan riyazet. **3.**edebiyat.

ادب edube: (ye'dubu) [m. edeb ادب] **1.**edepli oldu. **2.**edip oldu.

ادب المائدة edebu'l-mâide: sofra âdâbı.

ادبر edbere: [m. idbâr ادبار] **1.**hayvanın sırtı yağır oldu. **2.**öldü. **3.**gafil kaldı. **4.**geri çekildi. **5.**Çarşamba günü yolculuğa çıktı. **6.**geride bıraktı. **7.**sırtını çevirdi. **8.**günbatısı rüzgârına maruz kaldı. **9.**varlıklı oldu.

ادبى edebî: edebî.

ادثر iddesere: [m. iddisâr ادثار] **1.**büründü, örtündü. **2.**çok kazandı.

ادجن edcene: [m. idcân ادجان] **1.**hava kapalı oldu. **2.**sürekli yağmur yağdı. **3.**alıştı.

ادجى edcâ: [m. idcâ' ادجاء] **1.**hava iyice karardı. **2.**perdeleri indirdi.

ادحض edhade: [m. idhâd ادحاض] **1.**delili geçersiz kıldı, çürüttü. **2.**ayağını kaydırdı. **3.**yok etti.

ادخر iddehare: [m. iddihâr ادخار] biriktirdi.

ادخل edhale: [m. idhâl ادخال] **1.**soktu. **2.**içeri aldı.

ادخل iddehale: [m. iddihâl ادخال] **1.**girdi. **2.**nüfuz etti. **3.**girmeye çalıştı.

ادخن edhane: [m. idhân ادخان] tüttü, duman verdi.

ادخن iddehane: [m. iddihân ادخان] dumanı çıktı.

ادر ederre: [m. idrâr ادرار] **1.**bol süt verdi. **2.**hareket ettirdi. **3.**süt sağmak için hayvanın memesini tuttu. **4.**yünü eğirip sağlam ip yaptı.

ادرج edrece: [m. idrâc ادراج] **1.**öldürdü. **2.**yok etti. **3.**soktu, kattı. **4.**katladı, dürdü. **5.**yavaş yavaş çekti.

ادرجة udrucce: merdiven.

ادرس edrese: [m. idrâs ادراس] **1.**okuttu, ders verdi. **2.**okudu.

ادرع edre'a: [m. idrâ' ادراع] **1.**zırh giydi. **2.**gömlek giydi. **3.**karanlıkta yürüdü. **4.**içine soktu.

ادرع iddere'a: [m. iddirâ' ادراع] **1.**zırh giydi. **2.**gömlek giydi. **3.**karanlıkta yürüdü. **4.**içine soktu.

ادرک edreke: [m. idrâk ادراک] **1.**vakti geldi. **2.**yetişti. **3.**tükendi. **4.**ergenlik çağına geldi. **5.**aldı, elde etti. **6.**kavradı, anladı, idrak etti. **7.**gördü. **8.**öc aldı.

ادرى edrâ: [m. idrâ' ادراء] **1.**bildi. **2.**bildirdi.

ادريس idrîs: İdris peygmaber.

ادسع iddese'a: [m. iddisâ' ادساع] **1.**kustu. **2.**çok bahşiş verdi. **3.**iteledi. **4.**doldurdu. **5.**tıkadı.

ادسم edsem: [ç. dusm, dusum دسم] **1.**yağlı. **2.**kirli. **3.**siyah.

ادعوة ud'uvve: **1.**bulmaca. **2.**bilmece.

ادعى idde'â: [m. iddi'â' ادعاء] **1.**iddia etti. **2.**arzu etti. **3.**kendini tanıttı (harpte). **4.**nispet etti.

ادعية ed'iye: dualar.

ادغم edgame: [m. idgâm ادغام] **1.**soktu. **2.**sıcak/soğuk rahatsız etti. **3.**utandırdı, yüzünü kara çıkardı. **4.**gem taktı. **5.**aynı cinsten olan iki harften birini diğerine kattı. **6.**iştahla yemek yedi.

ادفن iddefene: [m. iddifân ادفان] **1.**gömdü. **2.**örttü. **3.**sakladı. **4.**köle kaçtı.

ادقع edka'a: [m. idkâ' ادقاع] **1.**boyun eğdi. **2.**düşkünleşti, rezil oldu. **3.**çok küfretti. **4.**düşkünleştirdi, rezil etti.

ادل edele: (yedilu) [m. edl ادل] **1.**yara iyileşti. **2.**iyileşen yaranın kabuğu düştü. **3.**yayık çalkaladı.

ادل edelle: [m. idlâl ادلال] **1.**cilve yaptı, işve yaptı. **2.**şımardı. **3.**üstüne saldırdı. **4.**yol bilmek.

ادلع iddele'a: [m. iddilâ' ادلاع] dili sarktı.

ادلف edlefe: [m. idlâf ادلاف] ağır konuştu, kırıcı konuştu.

ادلى edlâ': [m. idlâ' ادلاء] **1.**kovayı kuyuya saldı. **2.**biri hakkında ileri geri konuştu. **3.**at penisini sallandırdı. **4.**rüşvet teklif etti. **5.**delil gösterdi.

ادم edem: **1.**deriler. **2.**tabaklanmış deriler.

ادم edeme: (ye'dumu) [m. edm ادم] örnek oldu.

ادم edeme: (yedimu) [m. edm ادم] arabulucuk etti, ara düzeltti.

ادم edime: (ye'demu) [m. edm, udme ادمة ، ادم] esmerliği arttı, iyice esmerleşti.

ادم udm: [ç. âdâm] katık.

ادمع edmu': gözyaşları.

ادمغ edmega: [m. idmâg ادماغ] **1.**çiğnemeden yuttu. **2.**muhtaç etti.

ادمن edmene: [m. idmân ادمان] **1.**devam etti. **2.**alıştı.

ادمى edmâ: [m. idmâ' ادماء] kanattı.

ادنأ edne'e: [m. idnâ' ادناء] alçakça bir işe girdi.

ادنف ednefe: [m. idnâf ادناف] **1.**hastanın durumu ağırlaştı. **2.**güneş batmaya yüz tuttu.

ادنى ednâ: [ç. dunuy دنى] **1.**Dünya. **2.**Ahiret. **3.**âlem. **4.**en az, minimum.

ادنى ednâ: [ç. edânin, ednevn ادان ، ادنون] **1.**daha yakın. **2.**daha aşağı. **3.**daha kötü. **4.**daha uygun.

ادنى ednâ: [m. idnâ' ادناء] **1.**yaklaştı. **2.**yaklaştırdı. **3.**geçim sıkıntısı çekti. **3.**üstüne örtü aldı.

ادنى الارض edna'l-ardi: yakın yer.

ادوأ edve'e: [m. idvâ', idâ'e, idâ' ادواء ، ادائة ، اداء]

1.hastalandı, hasta oldu. **2.**töhmet altında bıraktı.

ادوات edevât: **1.**cihazlar, aygıtlar. **2.**edatlar. **3.**küçük aletler.

ادوات المنزلية edevâtu'l-menziliyye: ev eşyaları.

ادواح edvâh: **1.**ulu ağaçlar. **2.**geniş gölgelikler.

ادوى edvâ: [m. idvâ' ادواء] **1.**hasta etti. **2.**tedavi etti. **3.**yemek bol oldu.

ادوية edviye: ilaçlar.

ادهام idhâmme: [m. idhîmâm ادهيمام] **1.**simsiyah oldu. **2.**koyu yeşil oldu.

ادهش edheşe: [m. idhâş ادهاش] **1.**dehşete düşürdü. **2.**şaşkınlığa uğrattı, hayretler içinde kaldı.

ادهم edhem: [ç. duhm دهم] **1.**harabe kalıntısı. **2.**yağız at. **3.**siyah nesne. **4.**ayak izi.

ادهم iddeheme: [m. iddihâm ادهام] at yağız oldu.

ادهن edhene: [m. idhân ادهان] **1.**ikiyüzlülük etti. **2.**aldattı. **3.**tersini yaptı. **4.**bıraktı. **5.**yumuşak oldu, mülayim oldu.

ادهن iddehene: [m. iddihân ادهان] yağlandı, yağ süründü.

ادهى edhâ: [ç. idhâ' ادهاء] **1.**dâhi çocuk sahibi oldu. **2.**dâhi buldu.

ادى eddâ: [m. te'diye تأدية] borcunu ödedi, eda etti. ☛ * ~ ilâ ادى الى birine verdi, birine ulaştırdı, teslim etti. ☛ * ~ es-salâte ادى الصلاة namazını vaktinde kıldı, namazını eda etti. ☛ * ~ el-vâcibe ادى الواجب **1.**görevini yerine getirdi. **2.**ödevini yaptı.

أديب edîb: [ç. udebâ' ادباء] **1.**edip, edebiyatçı. **2.**edepli. **3.**kültürlü. **4.**eğitilmiş hayvan.

اديم edîm: [ç. edem, udum, âdime آدمة ، ادم ادم] **1.**deri. **2.**tabaklanmış deri.

اديم الليل edîmu'l-leyl: gece karanlığı.

ادين edyun: **1.**borçlar. **2.**zimmetler. **3.**haklar. **4.**ölümler. **5.**bedeller.

إذ iz: **1.**-diği zaman, -diğinde, -ince. **2.**çünkü. **3.**ansızın. **4.**hani.

إذ ما izmâ: eğer, -se, -sa.

اذا izâ: **1.**-diği zaman, -diğinde. **2.**-diği için. **3.**eğer, -se, -sa. **4.**hemen, derhal. **5.**bir de bakarsın ki.

اذا izen: o halde, öyleyse, o takdirde, o zaman, o zaman da.

اذا امكن izâ emkene: mümkün olursa.

اذاب ezâbe: [m. izâbe اذابة] **1.**eritti. **2.**düzene soktu, ıslah etti. **3.**baskın yaptı. **4.**yağmaladı.

اذاع ezâ'a: [m. izâ'a اذاعة] **1.**yaydı, neşretti. **2.**ifşa etti. **3.**giderdi. **4.**tüketti.

اذاق ezâka: [m. izâka اذاقة] tattırdı.

أذان ezân: **1.**ezan. **2.**bildirme, duyurma. **3.**bildiri.

اذبح izzebeha: [m. izzibâh اذباح] kurbanlık edindi.

اذبل ezbele: [m. izbâl اذبال] **1.**soldurdu. **2.**kuruttu.

اذخر izzehare: [m. izzihâr اذخار] zahire koydu, depoladı.

اذرأ ezre'e: [m. izrâ' اذراء] **1.**gücendirdi, darılttı. **2.**korkuttu. **3.**akıttı. **4.**muhtaç etti. **5.**hırslandırdı.

اذرب ezrebe: [m. izrâb اذراب] **1.**dili fasihleşti. **2.**yaşantısı düzensiz oldu.

اذرع ezre'a: [m. izrâ' اذراع] **1.**çok konuştu. **2.**kollarıyla kavradı. **3.**boğdu. **4.**kollarını sallayarak yürüdü. **5.**kulaç attı.

اذرى ezrâ: [m. izrâ' اذراء] **1.**savurdu, tozuttu. **2.**övdü. **3.**altın aradı. **4.**düşürdü. **5.**attı. **6.**gözlerden yaş aktı.

اذعن ez'ane: [m. iz'ân اذعان] **1.**boyun eğdi, itaat etti. **2.**doğruyu dile getirdi.

اذقان ezkân: çeneler.

اذكار ezkâr: **1.**namazlar ve dualar. **2.**senetler. **3.**şöhretler,

اذكر ezkere: [m. izkâr اذكار] **1.**erkek çocuk doğurdu, oğlan doğurdu. **2.**erkeğe benzedi. **3.**andırdı, hatırlattı.

اذكر izzekere: [m. izzikâr اذكار] **1.**hatırlattı, anımsattı. **2.**hatırladı.

اذكى ezkâ': [m. izkâ' اذكاء] **1.**ateşi harlandırdı, ateşi alevlendirdi. **2.**savaşı alevlendirdi. **3.**casus gönderdi.

اذل ezelle: [m. izlâl اذلال] **1.**zelil oldu, düşkün oldu. **2.**düşkün buldu. **3.**zelil etti, düşkünleştirdi.

اذلق ezleka: [m. izlâk اذلاق] **1.**keskinleştirdi. **2.**endişelendirdi, kaygılandırdı. **3.**kuş tersledi. **4.**aydınlattı, ışık verdi. **5.**perişan etti.

اذم ezemme: [m. izmâm اذمام] **1.**kötü buldu, çirkin buldu. **2.**ayıplanacak iş yaptı. **3.**küçümsedi, hor gördü. **4.**toprak verimsizleşti. **5.**himayesine aldı. **6.**söz aldı.

اذن ezine: (ye'zenu) [m. ezn اذن] **1.**kulak verdi, dinledi. **2.**boyun eğdi. **3.**izin verdi.

اذن ezine: (ye'zenu) [m. izn, ezen, âzân, izâne اذن ، اذن ، اذان ، اذانة] bildi, bilgisi oldu.

اذن ezzene: [m. te'zîn تأذين] **1.**namaz vaktini bildirdi, ezan okudu, namaza çağırdı. **2.**ilan etti. **3.**seslendi, nida etti. ☛ * ~ el-velede اذن الولد çocuğun kulağını büktü. ☛ * ~ bişşey' اذن بالشيء bir şeyi çok bildirdi.

إذن izen: o halde, öyleyse.

اذن izn: **1.**izin. **2.**ruhsat. **3.**bilim.

اذن uzn: [ç. âzân آذان] **1.**kulak. **2.**işitme sistemi. **3.**kulp. **4.**kabza. **5.**söz dinleyen.

اذن الحمار uzunu'l-himâr: (bot.) eşekkulağı otu, kantaron.

اذن الله iznullâh: Allah'ın izni.

اذنب eznebe: [m. iznâb اذناب] günaha girdi, günah işledi.

اذوى ezvâ: [m. izvâ' اذواء] soldurdu.

اذهب ezhebe: [m. izhâb اذهاب] **1.**giderdi. **2.**götürdü. **3.**iletti. **4.**altın yaldız sürdü, yaldızladı. **5.**yok etti.

اذهل ezhele: [m. izhâl اذهال] dikkatini dağıttı.

اذى ezâ: **1.**incitme, üzme, eziyet etme, gönül kırma. **2.**küçük zarar. **3.**eksiklik, kusur, rahatsızlık.

اذى eziye: (ye'zâ) [m. ezy, ezât, eziyye اذى ، اذاة ، اذية] **1.**incindi. **2.**eziyet gördü. **3.**pislendi.

اذينة uzeyne: **1.**işitme cihazı. **2.**kulaklık. **3.**kulağın alt kısmı.

أرأب er'ebe: [m. ir'âb أرآب] onardı, tamir etti.

ارابه erâbe: [m. irâbe ارابة] yoğurt çaldı.

ارابه erâbe: [m. irâbe ارابة] **1.**kötü zanna düşürdü. **2.**rahatsız etti, taciz etti. **3.**kuşkulu oldu.

اراث irâs: [ç. ures ارث] **1.**kav. **2.**ateş tutuşturucu. **3.**dedikoducu, kovucu. **4.**dedikodu.

اراج errâc: **1.**kışkırtıcı, provakatör. **2.**entrikacı.

اراجيف erâcîf: balon söz.

اراح erâha: [m. irâha اراحة] **1.**rüzgârda kaldı. **2.**soluk aldı. **3.**öldü. **4.**rahatlattı, huzur verdi. **5.**hakkını verdi. **6.**kokusunu aldı. **7.**bozulup kokuştu. **8.**istirahat etti, rahatladı. **9.**ihsan aldı. **10.**akşama girdi. **11.** sürüyü akşamleyin getirdi.

اراد erâde: [m. irâde ارادة] **1.**diledi, arzu etti, istedi. **2.**seçti, tercih etti. **3.**niyet etti. **4.**sevdi. **5.**sevketti. **6.**yüz tuttu.

اراد ام لم يرد erâde em lem yerid: ister istemez.

اراع erâ'a: [m. irâ'a اراعة] **1.**korkuttu. **2.**hayrete düşürdü.

اراغ erâga: [m. irâga اراغة] **1.**hile yaptı. **2.**aldattı. **3.**istedi, arzu etti.

اراك erâk: [ç. uruk ارك] (bot.) misvak ağacı.

اران irân: [ç. urun ارن] **1.**teneşir tahtası. **2.**sedye. **3.**tabut. **4.**yaban öküzü. **5.**canavar ini. **6.**kılıç.

ارانيوم uranyum: uranyum.

أرأى er'â: [m. ir'â' ارآء] **1.**akıllı oldu, tedbirli oldu. **2.**bayrak dikti. **3.**yüzünden

salaklık aktı. **4.**aynaya baktı. **5.**gözlerini kırpıştırdı. **6.**ikiyüzlülük etti. **7.**akciğeri ağrıdı. **8.**çok rüya gördü.

ارب eribe: (ye'rebu) [m. ereb ارب] cüzzam sebebiyle etleri parça parça döküldü. ☛ * ~ bi ارب ب bir şeyle çok ilgilendi, bir şeye çok düşkün oldu. ☛ * ~ ed-dehr ارب الدهر şiddetlendi, sertleşti. ☛ * ~ fî ارب فى bir şeyde ustalaştı, maharet kazandı, bir şeye alıştı, meleke kazandı. ☛ * ~ ileyhi ارب اليه birine muhtaç oldu.

ارب errebe: [m. te'rîb تأريب] sağlamlaştırdı, tahkim etti. ☛ * ~ el-uzve ارب العضو bir organı kesti.

ارب erube: (ye'rubu) [m. erâbe, erib ارابة ، ارب] uyanık oldu, zeyrek oldu.

ارب irb: [ç. ârâb, erâb آراب ، اراب] **1.**ihtiyaç, gereksinim. **2.**organ, uzuv. **3.**akıl. **4.**akıllılık.

ارباح irbâh: **1.**kazanç sağlamak, kâr etmek. **2.**deveyi günde iki defa sağmak.

اربة urbe: [ç. ureb ارب] **1.**düğüm. **2.**kravat. **3.**hayvan bağlama düğümü. **4.**hayvanın boyuna geçirilen ip.

اربح erbeha: [m. irbâh ارباح] **1.**kazanç sağladı, kâr etti. **2.**deveyi günde iki defa sağdı.

اربد irbedde: [m. irbidâd اربداد] **1.**boz renkli oldu. **2.**aklı karalı oldu.

اربس irbesse: [m. irbisâs اربساس] **1.**yöneldi, bir tarafa doğru gitti. **2.**işinden gücünden oldu. **3.**işinde zayıf oldu.

اربع erba': dört.

اربع erba'a: [m. irbâ' ارباع] **1.**dört oldu. **2.**kırk oldu. **3.**dört günde bir sıtma nöbeti tuttu. **4.**bahar günlerine girdi. **5.**dördüncü oldu. **6.**sık sık cinsel ilişkide bulundu. **7.**baharda doğurdu.

اربعاء erbi'â': [ç. erbi'âvât اربعاوات] Çarşamba.

اربعة erba'a: dört.

أربعون erba'ûn: kırk.

اربعى erba'â: Çarşamba.

اربن erbene: [m. irbân اربان] kaparo verdi.

اربون urbûn: [ç. erâbîn ارابين] kaparo.

اربى erbâ: [m. irbâ' ارباء] **1.**çoğalttı, arttırdı. **2.**yaşını geçti. **3.**faiz uyguladı. **4.**tepede durdu.

اربيان urbiyân: karides.

ارت erette: [m. irtât ارتات] dilinde tutukluk oldu, kekeme oldu, pepe oldu.

ارتاح irtâha: [m. irtiyâh ارتياح] **1.**sevindi, mutlu oldu. **2.**Tanrı birini belâdan kurtardı.

ارتاد irtâde: [m. irtiyâd ارتياد] **1.**istedi. **2.**rızık peşinde koştu.

ارتبط irtebete: [m. irtibât ارتباط] **1.**cihada hazırlandı. **2.**bağlandı. **3.**ilişkili oldu. **4.**hayvanları bağladı.

ارتشد irtesede: [m. irtisâd ارتشاد] istif etti.

ارتج ertece: [m. irtâc ارتاج] **1.**kapıyı kapadı. **2.**kapıyı kilitledi. **3.**deniz kabardı. **4.**kıtlık oldu. **5.**yaygın oldu. **6.**hamile oldu.

ارتج irtecce: [m. irticâc ارتجاج] **1.**sarsıldı, sallandı. **2.**çalkandı, dalgalandı. **3.**söz karışık oldu.

ارتجاج irticâc: (tıp.) beyin sarsıntısı.

ارتجح irtecehe: [m. irticâh ارتجاح] **1.**bir tarafa meyillendi, bir tarafı ağır bastı. **2.**kadının kalçası oynadı.

ارتجز irteceze: [m. irticâz ارتجاز] **1.**recez bahrinde yazılmış şiir okudu, urcûze okudu. **2.**gök gürledi.

ارتجس irtecese: [m. irticâs ارتجاس] **1.**gök gürledi. **2.**işler karışık oldu. **3.**sarsıldı.

ارتجع irtece'a: [m. irticâ' ارتجاع] **1.**geri döndü. **2.**iade etti, geri verdi. **3.**kadın yüzünü örttü. **4.**boşandıktan sonra karısını tekrar aldı. **5.**hak talep etti.

ارتجف irtecefe: [m. irticâf ارتجاف] **1.**zangır zangır titredi. **2.**ürperdi.

ارتجل irtecele: [m. irticâl ارتجال] **1.**yaya yürüdü. **2.**ayaklarını bağladı. **3.**hayvanı kestikten sonra ayaklarından astı. **4.**düşünmeden söyledi, hazırlıksız konuştu. **5.**kimseye danışmadan iş yaptı. **6.**kazanda yemek pişirdi.

ارتجم irteceme: [m. irticâm ارتجام] yığılıştı, birbirinin üstüne bindi.

ارتجن irtecene: [m. irticân ارتجان] **1.**karışık oldu. **2.**ikamet etti.

ارتجى irtecâ: [m. irticâ' ارتجاء] **1.**umdu, ümit etti. **2.**korktu.

ارتحض irtehade: [m. irtihâd ارتحاض] rezil oldu.

ارتحل irtehale: [m. irtihâl ارتحال] **1.**palan vurdu. **2.**göçtü. **3.**deveye bindi.

ارتخ irtahha: [m. irtihâh ارتخاخ] **1.**gevşeyerek sarktı. **2.**düzensiz oldu. **3.**sarhoşluğu arttı. **4.**cıvıklaştı.

ارتخاء العظام irtihâ'u'l-izâm: (tıp.) raşitizm.

ارتخش irtehaşe: [m. irtihâş ارتخاش] endişeli oldu, kaygılı oldu, tereddütlü oldu.

ارتخص irtehase: [m. irtihâs ارتخاص] **1.**ucuz buldu. **2.**ucuz aldı.

ارتد irtedde: [m. irtidâd ارتداد] **1.**geri döndü. **2.**eski haline döndü. **3.**dininden döndü. **4.**hicret etti, göç etti. **5.**geri istedi. **6.**geri geldi. **7.**gerisingeri döndü. **8.**arkasına döndü.

ارتدع irtede'a: [m. irtidâ' ارتداع] **1.**yasaktan uzak durdu. **2.**koku süründü. **3.**boyandı.

ارتدف irtedefe: [m. irtidâf ارتداف] **1.**tabi oldu. **2.**terkine aldı. **3.**arkadan yetişti.

ارتدم irtedeme: [m. irtidâm ارتدام] yamandı.

ارتدى irtedâ: [m. irtidâ' ارتداء] elbise giydirdi.

ارتزأ irteze'e: [m. irtizâ' ارتزاء] **1.**eksildi. **2.**başkasının malına zarar verdi.

ارتزز irtezze: [m. irtizâz ارتزاز] yerleşti, sabitleşti, takıldı.

ارتزغ irtezega: [m. irtizâg ارتزاغ] çamura saplandı.

ارتزق irtezeka: [m. irtizâk ارتزاق] **1.**rızkını aldı. **2.**Allah'tan rızık istedi.

ارتس irtesse: [m. irtisâs ارتساس] haber yayıldı.

ارتسف irtesefe: [m. irtisâf ارتسافا] yükseklere çıktı, yükseldi.

ارتسم irteseme: [m. irtisâm ارتسام] **1.**emre uydu. **2.**izinden gitti. **3.**tekbir getirerek Allah'a sığındı. **4.**istavroz çıkardı.

ارتشف irteşefe: [m. irtişâf ارتشافا] emerek içti.

ارتشى irteşâ: [m. irtişâ' ارتشاء] rüşvet aldı.

ارتص irtassa: [m. irtisâs ارتصاص] istif edildi.

ارتصد irtesada: [m. irtisâd ارتصاد] gözledi, gözlem yaptı.

ارتصع irtesa'a: [m. irtisâ' ارتصاع] **1.**taşla tane ezdi. **2.**yapıştı. **3.**dişleri sık oldu.

ارتض irtedde: [m. irtidâd ارتضاض] kırıldı, ufalandı, parça parça oldu.

ارتضى irtedâ: [m. irtidâ' ارتضاء] **1.**seçti. **2.**tercih etti. **3.**razı oldu.

ارتطم irtetame: [m. irtitâm ارتطام] **1.**başını belaya sardı. **2.**kabız oldu. **3.**çıkmaza girdi.

ارتع erte'a: [m. irtâ' ارتاع] **1.**otlattı. **2.**bolluk içinde oldu.

ارتعث irte'ase: [m. irti'âs ارتعاث] küpe takındı.

ارتعج irte'ace: [m. irti'âc ارتعاج] **1.**titredi. **2.**malı çok oldu. **3.**doldu.

ارتعش irte'aşe: [m. irti'âş ارتعاش] titredi.

ارتعى irte'â: [m. irti'â' ارتعاء] **1.**otladı. **2.**otlattı.

ارتغب irtegabe: [m. irtigâb ارتغاب] **1.**ağır oldu. **2.**istedi, rağbet etti.

ارتفد irtefede: [m. irtifâd ارتفاد] **1.**pay aldı, hisse aldı. **2.**kazandı.

ارتفص irtefese: [m. irtifâs ارتفاص] fiyat yükseldi.

ارتفع irtefe'a: [m. irtifâ' ارتفاع] **1.**kaldırdı. **2.**yok oldu. **3.**kalktı, yükseldi. **4.**fiyat yükseldi. **5.**öne geçti. **6.**yüksek makama çıktı.

ارتفق irtefeka: [m. irtifâk ارتفاق] **1.**dirseğine yaslandı. **2.**doldu. **3.**yararlandı. **4.**dost oldu, arkadaş oldu.

ارتقب irtekabe: [m. irtikâb ارتقاب] **1.**gözetti. **2.**bekledi. **3.**yükseğe tırmandı. **4.**yükseldi. **5.**gözledi.

ارتقن irtekane: [m. irtikân ارتقان] kına yaktı.

ارتقى irtekâ: [m. irtikâ' ارتقاء] **1.**dağa çıktı. **2.**yükseldi. **3.**basamak basamak çıktı.

ارتكب irtekebe: [m. irtikâb ارتكاب] **1.**bindi. **2.**günaha girdi. **3.**yakışıksız iş yaptı, yanlış iş yaptı.

ارتكز irtekeze: [m. irtikâz ارتكاز] **1.**dikildi. **2.**yerleşti. **3.**dayandı. **4.**damar attı.

ارتكم irtekeme: [m. irtikâm ارتكام] yığıldı.

ارتكن irtekenne: [m. irtiknân ارتكنان] güvendi, itimat etti, dayandı.

ارتم erteme: [m. irtâm ارتام] **1.**hatırlamak için parmağına ip bağladı. **2.**hörgücü büyüdü.

ارتمى irtemâ: [m. irtimâ' ارتماء] **1.**atıştı. **2.**atıldı. **3.**düştü. **4.**bol oldu.

ارتنح irteneha: [m. irtinâh ارتناح] **1.**yalpaladı. **2.**sendeledi.

ارتهن irtehene: [m. irtihân ارتهان] rehin yoluyla aldı.

ارث eresse: [m. irsâs ارثاث] **1.**eskidi, yıprandı, lime lime oldu. **2.**pejmürdeleşti. **3.**eskitti, yıprattı.

ارث errese: [m. te'rîs تأريث] ateş yaktı. ☛ * ~ beyne'l-kavm ارث بين القوم fesat çıkardı.

ارث irs: [ç. irâs اراث] **1.**artık. **2.**miras. **3.**kül.

ارث irs: varis olmak.

ارثوذكس ersuzeks: ortodoks.

ارثوذكسى ersuzeksiy: **1.**ortodoks mezhebine mensup. **2.**sağlam inançlı.

ارثوذكسية ersuzeksiyye: ortodoksluk.

ارج erece: (ye'recu) [m. erc, erîc ارج ، اريج] **1.**güzel koktu. **2.**yayıldı.

ارج erece: (ye'rucu) [m. erc ارج] insanları birbirine düşürdü. ☛ * ~ el-hakka bi'l-bâtılı ارج الحق بالباطل hakkı batıl ile karıştırdı.

ارج errece: [m. te'rîc تأريج] ateş tutuşturdu. ☛ * ~ beyne'l-kavme ارج بين القوم halka nifak soktu, ayrılık tohumu ekti. ☛ * ~ el-harbe ارج الحرب savaşı kızıştırdı.

ارجح erceha: [m. ircâh ارجاح] **1.**tercih etti, yeğledi, üstün tuttu. **2.**fazla tarttı. **3.**daha çok verdi.

ارجس ercese: [m. ircâs ارجاس] iskandil etti, iskandil ile ölçtü.

ارجع erce'a: [m. ircâ' ارجاع] **1.**döndürdü. **2.**vazgeçirdi. **3.**gübreledi. **4.**alışverişi bereketlendirdi. **5.**elini geriye uzattı.

ارجف ercefe: [m. ircâf ارجاف] **1.**sarsıldı. **2.**bozguncu haber yaydı. **3.**savurdu. **4.**meşgul oldu.

ارجل ercul: ayaklar.

ارجوان urcuvân: (F.) [< ergevân] **1.** (bot.) erguvan. **2.**kırmızı boya. **3.**erguvan rengi. **4.**erguvan rengi giysi.

ارجوحة urcûhe: [ç. erâcîh اراجيح] **1.**salıncak. **2.**tahterevalli.

ارجوزة urcûze: [ç. erâcîz اراجيز] recez bahrinde yazılmış, her mısraı müfret kaside.

ارجه ercehe: [m. ircâh ارجاه] **1.**dişiyle tuttu, dişiyle kavradı. **2.**sarsıldı. **3.**alıkoydu.

ارجى ercâ: [m. ircâ' ارجاء] **1.**kuyuya korkuluk yaptı. **2.**erteledi, tehir etti. **3.**avcı avlanamadı. **4.**hayvanın doğumu yaklaştı. **5.**geri bıraktı.

ارح erahh: [ç. ruhh رح] düztaban.

ارحب erhabe: [m. irhâb ارحاب] **1.**genişletti, bollaştırdı. **2.**genişledi, bollaştı.

ارحم الراحين erhamu'r-râhimîn: merhametlilerin en merhametlisi.

ارخ erahhe: [m. irhâh ارخاخ] **1.**cıvıklaştırdı, sulandırdı. **2.**abarttı, mübalağa yaptı.

ارخ errehe: [m. te'rîh تَأريخ] **1.**mektuba tarih attı. **2.**üstüne tarih yazdı. **3.**vaktini bildirdi. **4.**tarih yazdı.

ارخص erhase: [m. irhâs ارخاص] **1.**ucuzlattı. **2.**ucuz buldu. **3.**ucuz aldı.

ارخى erhâ: [m. irhâ' ارخاء] **1.**gevşek tuttu. **2.**gevşetti. **3.**perdeyi indirdi. **4.**dört nala koştu. **5.**bollaştırdı. **6.**bolluk içinde oldu. **7.**sarığın ucunu saldı. **8.**kaygısız oldu. **9.**hayvanın ipini uzun tuttu.

ارد erde'e: [m. irdâ' ارداء] **1.**kötü iş yaptı. **2.**kötü bir şeyle karşılaştı. **3.**bozdu. **4.**destek koydu, payanda koydu. **5.**kendi haline bıraktı. **6.**artırdı. **7.**perdeyi indirdi. **8.**yatıştırdı, sakinleştirdi. **9.**yardım etti, imdadına koştu.

اردب irdeb: [ç. erâdib ارادب] **1.**Mısır'da kullanılan bir ölçek. **2.**su yolu künkü. **3.**kiremit. **4.**tuğla.

اردب irdebb: [ç. erâdib ارادب] yüz elli kilogramlık bir ağırlık birimi.

اردف erdefe: [m. irdâf ارداف] **1.**tabi oldu. **2.**peşpeşe geldi.

اردم erdem: [ç. erdemûn اردمون] deneyimli kaptan, deneyimli denizci.

اردواز erduvâz: **1.**arduvaz, kayağantaş. **2.**taş tahta.

ارذل erzel: [ç. erâzil, erzelûn ارذلون ، ارذل] rezil, soysuz, bayağı, adi.

ارذل erzele: [m. irzâl ارذال] **1.**rezil saydı. **2.**çirkin iş yaptı. **3.**rezil etti. **4.**değersiz parayı geri verdi.

ارز erez: (bot.) acı badem.

ارز ereze: (yerezu, yeruzu, yerizu) [m. erz, urûz ارز ، اروز] büzüldü, tortop oldu. ☛ * ~ ile'l-mekâni ارز الى المكان bir yere sığındı.

ارز eruzz: (bot.) pirinç.

ارز erz: (bot.) Lübnan selvisi, dağ selvisi.

ارزاق erzâk: **1.**rızıklar. **2.**yağmurlar. **3.**asker maaşları. **4.**bağışlar. **5.**mülkler.

ارزبة irzebbe: [ç. erâzib ارازب] **1.**külünk. **2.**balyoz.

ارزق erzeka: [m. irzâk ارزاق] besledi.

ارزن erzen: (bot.) acıbadem ağacı.

ارسال irsâl: **1.**bırakmak, salmak. **2.**tahliye etmek. **3.**göndermek, yollamak. **4.**kendi haline bırakmak.

ارسب ersebe: [m. irsâb ارساب] **1.**batırdı. **2.**açlıktan gözleri çukura kaçtı.

ارستقراطی eristokrâtiy: aristokrat.

ارستقراطية eristokrâtiyye: **1.**aristokratlık. **2.**aristokrat kesimin hükmetmesi.

ارسخ ersehe: [m. irsâh ارساخ] sabitleştirdi, sağlamlaştırdı.

ارسطو eristu: Aristo.

ارسطوطاليس eristutâlîs: Aristoteles.

ارسل ersele: [m. irsâl ارسال] **1.**bıraktı, saldı. **2.**tahliye etti. **3.**gönderdi, yolladı. **4.**kendi haline bıraktı. **5.**haber gönderip çağırdı.

ارسن ersene: [m. irsân ارسان] **1.**yular taktı, yular bağladı. **2.**deveyi yayılmaya saldı.

ارسوسة ursûse: [ç. erâsîs اراسيس] şapka.

ارسى ersâ: [m. irsâ' ارساء] **1.**sabit oldu, kalıcı oldu. **2.**demir attı, demirledi. **3.**yere çaktı.

ارش ereşe: (ye'ruşu) [m. erş ارش] aralarını açtı. ☛ * ~ vechehu ارش وجهه yüzünü tırmaladı. ☛ * ~ fulânen ارش فلانا diyetini verdi.

ارش erreşe: [m. te'rîş تأريش] aralarını açtı. ☛ * ~ n-nâre ارش النار ateşi alevlendirdi. ☛ * ~ l-harbe ارش الحرب savaşı kızıştırdı.

ارش erş: [ç. urûş اروش] **1.**diyet. **2.**rüşvet. **3.**defolu maldan düşülen değer.

4.adam yaralama diyeti. **5.**düşmanlık, nizâ, anlaşmazlık.

ارشح erşehe: [m. irşâh ارشاح] **1.**sızdırdı. **2.**yavru annesiyle yürüdü.

ارشح فؤادا erşehu fu'âden: kıvrak zekâlı, çabuk intikalli.

ارشد erşede: [m. irşâd ارشاد] **1.**doğru yolu gösterdi. **2.**irşad etti, aydınlattı.

ارشدية erşediyye: ergenlik.

ارشم erşeme: [m. irşâm ارشام] **1.**yapraklandı. **2.**bitkiler yeşermeye başladı. **3.**hafif hafif şimşek çaktı. **4.**tahıl kabını mühürledi.

ارشيف arşîf: (Fr.) arşiv.

ارصن ersane: [m. irsân ارصان] sağlam yaptı.

ارصوصة ursûse: [ç. erâsîs اراصيص] kavuk.

ارض ard: [ç. ardûn, aradûn, arâd, urûd ارضون ، اراض ، اروض] **1.**dünya, yeryüzü. **2.**dünyanın bir parçası. **3.**alt. **4.**yer. **5.**ülke.

ارض aruda: (ya'rudu) [m. irâde اراضة] **1.**güzel manzaralı oldu. **2.**süslü oldu.

ارض المقدسة ardu'l-mukaddese: **1.**(coğ.) Filistin. **2.**kutsal topraklar.

ارض الموعد ardu'l-mev'id: Ken'an toprakları.

ارضاء irdâ': **1.**razı etmek. **2.**razı edecek şey vermek.

ارضع erda'a: [m. irdâ' ارضاع] **1.**emzirdi. **2.**emzikli çocuğu oldu.

ارضى erdâ: [m. irdâ' ارضاء] **1.**razı etti, hoşnut etti. **2.**razı edecek şey verdi.

ارضى شوكى ardiyyun şevkiy: (bot.) enginar.

ارطب ertabe: [m. irtâb ارطاب] **1.**hurma olgunlaştı. **2.**nemlendirdi, rutubetlendirdi. **3.**çok hurması oldu.

ارطنسيا ortansiyâ: (bot.) ortanca.

ارعب er'abe: [m. ir'âb ارعاب] **1.**korkuttu. **2.**heyecanlandırdı. **3.**kesti.

ارعد er'ade: [m. ir'âd ارعاد] **1.**tehdit etti. **2.**titredi. **3.**gök gürültüsüne maruz kaldı.

ارعش er'aşe: [m. ir'âş ارعاش] **1.**titretti. **2.**acele ettirdi. **3.**teşvik etti.

ارعوة ur'uve: boyunduruk.

ارعى er'â: [m. ir'â' ارعاء] **1.**otlattı. **2.**otlak çok oldu. **3.**acıdı, merhamet etti. **4.**dinledi, kulak verdi.

ارغ urg: **1.**org. **2.**büyük piyano.

ارغب ergabe: [m. irgâb ارغاب] **1.**rağbet ettirdi, arzu ettirdi, istek uyandırttı. **2.**zengin oldu. **3.**vazgeçirdi. **4.**genişletti.

ارغد ergade: [m. irgâd ارغاد] **1.**bolluk içinde yaşamını sürdürdü. **2.**hayvanları

otlağa saldı. **3.**yaşamının bolluk içinde olmasını sağladı.

ارغنون urganûn: **1.**org. **2.**büyük piyano.

ارغون ergûn: argon.

ارغى ergâ: [m. irgâ' ارغاء] **1.**böğürttü. **2.**köpüklendi. **3.**deve verdi. **4.**öfkelendirdi, kızdırdı.

ارفأ erfe'e: [m. irfâ' ارفاء] **1.**yanaştı. **2.**yaklaştı. **3.**yanaştırdı. **4.**meyletti. **5.**sığındı. **6.**yaklaştırdı. **7.**taradı. **8.**saygılı davrandı. **9.**yüzüne güldü, iyi geçindi.

ارفش erfeş: [ç. rufş رفش] kepçe kulaklı, iri kulaklı.

ارفق erfeka: [m. irfâk ارفاق] **1.**yumuşak davrandı. **2.**yararlandırdı.

ارفه erfehe: [m. irfâh ارفاه] **1.**refaha kavuşturdu. **2.**refah içinde yaşadı.

ارق erakka: [m. irkâk ارقاق] **1.**inceltti. **2.**yumuşattı. **3.**köle edindi. **4.**yufka yürekli oldu. **5.**olgunlaştı. **6.**yoksul oldu. **7.**cimrilik etti.

ارقام الهندية erkâmu'l-hindiyye: Hint rakamları, birden ona kadar rakamlar.

ارقص erkase: [m. irkâs ارقاص] **1.**deveyi koşturdu. **2.**oynattı, raksettirdi, dans ettirdi.

اركان الحرب erkânu'l-harb: genelkurmay.

اركد erkede: [m. irkâd اركاد] sakinleştirdi, durgunlaştırdı.

اركس erkese: [m. irkâs اركاس] **1.**kız turunç memeli oldu. **2.**eski haline soktu. **3.**bir işten yakasını kurtaramadı. **4.**izdiham oldu. **5.**yerinden kıpırdamadı.

اركع erke'a: [m. irkâ' اركاع] **1.**rükûya getirdi. **2.**boyun eğdirdi.

ارم eremme: [m. irmâm ارمام] **1.**kemik çürüdü. **2.**oyuna, eğlenceye daldı. **3.**sessiz kaldı.

ارم irem: [ç. ârâm, urûm آرام ، اروم] nişan taşı, işaret taşı.

ارم irem: Âd kavminin başkenti.

ارماق irmâkka; [m. irmîkâk ارميقاق] **1.**zayıflıktan öldü. **2.**ip inceldi.

ارمض ermada: [m. irmâd ارماض] **1.**sıcak yaktı. **2.**biledi. **3.**kızdırdı, öfkelendirdi. **4.**hayvanı sıcak yerde otlattı. **5.**acıttı.

ارمل ermel: [ç. erâmil ارامل] **1.**dul kadın. **2.**bekâr. **3.**muhtaç. **4.**yoksul.

ارمل ermele: [m. irmâl ارمال] **1.**yer kumlu oldu. **2.**uzattı. **3.**kana bulandı. **4.**kadın dul kaldı. **5.**muhtaç duruma düştü. **6.**hasırı ince dokudu.

ارمى ermâ: [m. irmâ' ارماء] **1.**çoğaldı, arttı. **2.**bıraktı, koydu. **3.**attan düşürdü.

ارن erine: (ye'renu) [m. ern, irân, erîn ارن ، اران ، ارين] **1.**şenlendi, neşelendi.

2.sevinçten içi içine sığmadı.

ارنب erneb: [ç. erânib, erân ارانب ، اران] **1.**tavşan. **2.**bir tür iri sıçan. **3.**süs, ziynet.

ارواح ervâh: **1.**ruhlar, canlar. **2.**nefisler. **3.**vahiyler. **4.**Tanrı'nın emirleri. **5.**üflemeler, üfürmeler.

اروام ervâm: Rumlar.

اروبا erûbâ: Avrupa.

اروبی erûbiy: Avrupalı.

اروی ervâ: [m. irvâ' ارواء] **1.**suya kandırdı. **2.**hadis, şiir rivayet etti.

ارویة urviyye: [ç. erâviy اراوی] dağ keçisi.

ارهاب irhâb: terörizm.

ارهابی irhâbî: terörist.

ارهق erheka: [m. irhâk ارهاق] **1.**gece yaklaştı. **2.**gücünün üstünde yüklendi. **3.**acele ettirdi. **4.**namazını vaktin sonuna kadar geciktirdi. **5.**yetişti, ulaştı.

ارهن erhene: [m. irhân ارهان] **1.**fiyatını artırdı. **2.**rehin koydu. **3.**zayıflattı. **4.**peşin verdi. **5.**daimileştirdi. **6.**cenazeyi defnetti, naaşı mezara koydu. **7.**bahiste ödül koydu.

ارى erâ: [m. irâ'e, irâ' ، ارائة اراء] **1.**gösterdi. **2.**ayna tuttu. **3.**verdi.

اریب erîb: **1.**akıllı, zeki. **2.**becerikli, maharetli.

اریح eryah: geniş, bol.

اريد ان urîdu en: -mek istiyorum.

ارير erîr: ses.

ارير التليفون erîru't-tilîfûn: telefon sesi.

اريس erîs: [ç. ârisiyyûn, erârîs آرسيون ، اراريس] çiftçi.

اريض arîd: geniş. **2.**semiz.

اريكة erîke: [ç. erîk, erâik اريک ، ارائک] **1.**gelin tahtı. **2.**taht. **3.**yastık, yaslanacak şey. **4.**yara altından çıkan kırmızı cilt.

از ezze: (yeuzzu) [m. ezz, ezîz, ezâz از ، ازيز ، ازاز] tencere fokur fokur kaynadı. ☛ * ~ hu alâ ازه على **1.**teşvik etti. **2.**tahrik etti.

ازا ezâ: (ye'zû) [m. ezv ازو] gölge kısaldı. ☛ * ~ el-yevmu ازو اليوم sıcaklık bastı, günün sıcağı arttı.

ازاء izâ': **1.**hiza. **2.**yamaç. **3.**karşı. **4.**ön. **5.**musluk. **6.**boru. **7.**gözeten. **8.**akran, yaşıt.

ازاد ezâde: [m. izâda ازادة] azık verdi.

ازأر ez'ere: [m. iz'âr ازآر] kükredi.

ازار ezâre: [m. izâre ازارة] ziyarete gönderdi.

ازاغ ezâga: [m. izâga ازاغة] **1.**meyillendirdi, meyil verdi. **2.**saptırdı.

ازال الله زواله ezâlallâhu zevâlehu: Allah kahretsin!

ازبد ezbede: [m. izbâd ازباد] **1.**köpüklendi. **2.**ağaç çiçeğe

durdu. **3.**beyazlığı arttı. **4.**öfkelendi, küplere bindi, köpürdü.

ازجى ezcâ: [m. izcâ' ازجاء] **1.**sürüp götürdü. **2.**revaç verdi. **3.**tehir etti.

ازحف ezhafe: [m. izhâf ازحاف] **1.**asker oldu. **2.**muradına erdi. **3.**takatsiz kaldı.

ازداد izdâde: [m. izdiyâd ازدياد] **1.**arttı, çoğaldı. **2.**ekledi. **3.**çok istedi. **4.**fazla aldı. **5.**arttırdı. **6.**ileri gitti.

ازدان izdâne: [m. izdiyân ازديان] süslendi, bezendi, donandı.

ازدج izdecce: [m. izdicâc ازدجاج] kaşı yay gibi oldu.

ازدجر izdecere: [m. izdicâr ازدجار] **1.**menetti, alıkoydu. **2.**boyun eğdi.

ازدحم izdehame: [m. izdihâm ازدحام] **1.**birbirini sıkıştırdı, izdiham yarattı. **2.**dalgalar çarpıştı.

ازدف izdeffe: [m. izdifâf ازدفاف] **1.**gelini damat evine götürdü. **2.**yük yüklendi.

ازدقم izdekame: [m. izdikâm ازدقام] yuttu.

ازدوج izdevece: [m. izdivâc ازدواج] **1.**birbirine yaklaştı. **2.**birbirinden kız alıp verdi. **3.**çift oldu, eş oldu.

ازدهد izdehede: [m. izdihâd ازدهاد] azımsadı.

ازدهر izdehere: [m. izdihâr ازدهار] **1.**parıldadı. **2.**sevinçli oldu. **3.**gözetti.

ازدهف izdehefe: [m. izdihâf ازدهاف] **1.**ölümle yüz yüze geldi. **2.**yüklendi, taşıdı. **3.**saptı. **4.**acele ettirdi. **5.**hafife aldı, küçümsedi. **6.**lafı uzattı. **7.**yüz çevirdi. **8.**mahvetti, helâk etti. **9.**yüksek sesle konuştu.

ازر ezere: (yeziru) [m. ezr ازر] **1.**kapladı. **2.**kuşattı. ☛ * ~ aleyhi ازر عليه yardım etti, destek verdi. ☛ * ~ en-nebâtu ازر النبات bitki sarmaştı, bitki birbirine dolandı. ☛ * ~ fulânen ازر فلانا birine önlük vs. giydirdi. ☛ * ~ hu ازره kuvvetlendirdi.

ازر ezr: kuvvet, arka, destek.

ازر ezzere: [m. te'zîr تأزير] bitki yeri kapladı. ☛ * ~ hu ازره **1.**önlük vs. giydirdi. **2.**kuvvetlendirdi. **3.**destekledi.

ازراق izrâkka: [m. izrîrâk ازريراق] zerketti.

ازرع ezre'a: [m. izrâ' ازراع] **1.**ekin boy attı. **2.**ekin ekti. **3.**ekin sahibi oldu. **4.**hasat zamanı geldi.

ازرق ezrak: [ç. zurk زرق] **1.**mavi. **2.**gök. **3.**akdoğan. **4.**namlu.

ازرق izrakka: [m. izrikâk ازرقاق] **1.**mavi oldu, gök rengi oldu. **2.**gözünün beyazı belirdi.

ازرى ezrâ: [m. izrâ' ازراء] **1.**azarladı. **2.**ayıpladı. **3.**küçümsedi, önemsemedi.

ازعج ez'ace: [m. iz'âc ازعاج] **1.**rahatsız etti, tedirgin etti. **2.**kopardı.

ازعر ez'ar: [ç. zu'r زعر] **1.**kötü ahlaklı. **2.**seyrek bitki örtülü.

ازعم ez'ame: [m. iz'âm ازعام] **1.**tamahlandırdı. **2.**itaat etti. **3.**mümkün oldu. **4.**lider oldu, başkan oldu.

ازف ezife: (ye'zefu) [m. ezef, uzûf ازف ، ازوف] yaklaştı. ☛ * ~ el-curhu ازف الجرح yara iyileşti. ☛ * ~ er-reculu ازف الرجل acele etti.

ازكم ezkeme: [m. izkâm ازكام] **1.**nezle bulaştırdı. **2.**tulumu doldurdu. **3.**meni fışkırttı.

ازكى ezkâ: **1.**daha nezih. **2.**daha temiz.

ازل ezel: **1.**öncesi olmayan. **2.**kıdem.

ازل ezele: (ye'zilu) [m. ezl ازل] daraldı. ☛ * ~ fulânen ازل فلانا **1.**birini alıkoydu. **2.**birini hapsetti. ☛ * ~ hu ازله birini darlığa düşürdü, birini sıkıntıya soktu.

ازل ezelle: [m. izlâl ازلال] **1.**kaydırdı. **2.**ihsanda bulundu.

ازلج ezlece: [m. izlâc ازلاج] kapıyı sürgüledi.

ازلف ezlefe: [m. izlâf ازلاف] **1.**yaklaştırdı. **2.**insanları topladı.

ازلق ezleka: [m. izlâk ازلاق] **1.**çocuk düşürdü, düşük yaptı. **2.**gözünü dikti. **3.**kaydırdı.

ازلى ezelî: **1.**öncesi olmayan. **2.**kadîm.

ازم ezeme: (ye'zimu) [m. ezm, uzûm ازم ، ازوم] dişlerini geçirdi, var gücüyle ısırdı. ☛ * ~ aleyhi ازم عليه daima bir şey üzere oldu. ☛ * ~ el-bâbe ازم الباب kapıyı kapattı.

ازمة ezme: [ç.ezemât ازمات] **1.**darlık. **2.**şiddet. **3.**belâ. **4.**perhiz. **5.**kıtlık. **6.**kriz.

ازمة سياسية ezmetun siyâsiyye: siyasî kriz.

ازمة مالية ezmetun mâliyye: mâlî kriz.

ازمل izzemmele: [m. izzimmâl ازمال] büründü, örtündü.

ازمن ezmene: [m. izmân ازمان] **1.**ikamet etti, kaldı. **2.**eskidi, üstünden zaman geçti. **3.**kronik oldu, müzmin oldu. **4.**yaşlı oldu.

ازمهر izmeherre: [m. izmihrâr ازمهرار] **1.**hava çok soğuk oldu. **2.**suratı asık oldu. **3.**öfkeden gözleri kızardı. **4.**yıldız ışıldadı. **5.**dişleri parladı.

ازن ezenne: [m. iznân ازنان] **1.**zannetti. **2.**ithamda bulundu.

ازنى eznâ: [m. iznâ' ازناء] **1.**zinaya teşvik etti. **2.**zina ile suçladı.

ازواجا ezvâcen: çift çift.

ازوت azût: (kim.) azot.

ازوج ezvece: [m. izvâc ازواج] iki kişinin arasını buldu, iki kişiyi birbirine yaklaştırdı.

ازوم ezûm: müdavim.

ازهار ezhâr: **1.**çiçekler. **2.**sarı çiçekler.

ازهار izhâr: **1.**çiçeklenmek. **2.**ateşi alevlendirmek.

ازهار izhârre: [m. izhîrâr ازهيرار] çiçeklendi.

ازهر ezher: [ç. zuhr زهر] **1.**parlak beyaz. **2.**ay. **3.**Cuma.

ازهر ezhere: [m. izhâr ازهار] **1.**çiçeklendi. **2.**ateşi alevlendirdi.

ازهر ezhur: **1.**çiçekler. **2.**sarı çiçekler.

ازهر izherre: [m. izhirâr ازهرار] **1.**çiçeklendi, çiçek açtı. **2.**çok çiçeği oldu.

ازهف ezhefe: [m. izhâf ازهاف] **1.**çamur attı. **2.**öldürdü. **3.**kötülüğe teşvik etti. **4.**yalan yanlış konuştu. **5.**dedikodu etti. **6.**saldırdı. **7.**hayrete düşürdü. **8.**boyun eğdirdi. **9.**yıktı.

ازى ezâ: (ye'zî) [m. ezy, uziy ازى] **1.**çekti, kısaldı. **2.**toplandı. **3.**birikti.

ازين izyenne: [m. izyinân ازينان] süslendi, süslü oldu.

ازين izzeyyene: [m. izziyyân ازيان] **1.**süslendi, bezendi, donandı. **2.**tıraş oldu.

اس ess: [ç. isâs اساس] **1.**temel. **2.**başlangıç.

اس esse: (yeussu) [m. ess اس] temel attı, bina etti.

اس iss: [ç. isâs اساس] **1.**temel. **2.**başlangıç.

اس uss: [ç. isâs, âsâs اساس ، آساس] **1.**temel. **2.**sacayağı altındaki kül. **3.**iz. **4.**kalp.

اس المال ussu'l-mâl: sermaye.

اسئلة es'ile: **1.**sorular. **2.**dilencilikler.

اسا esâ: (ye'sû) [m. esv, es اسو ، اس] tedavi etti. ☛ * ~ fulânen اسا فلانا başsağlığı diledi, taziyede bulundu.

اساء esâ'a: [m. isâ'a اسائة] **1.**kötülük etti, başına kötü bir şey getirdi. **2.**kötü yaptı, bozuk yaptı. **3.**kötü sandı.

اساء isâ': [ç. âsiye آسية] **1.**ilaç. **2.**merhem.

اسابيع esâbî': haftalar.

اساتيذ esâtîz: **1.**profesörler. **2.**öğretmenler. **3.**ustalar.

اساح esâha: [m. isâha اساحة] **1.**akıttı. **2.**gezdirdi, seyahat ettirdi.

اساخ esâha: [m. isâha اساخة] yere batırdı.

اسار esâre: [m. isâre اسارة] **1.**gezdirdi, seyrettirdi, yürüttü. **2.**hayvanı otlağa gönderdi.

اسار isâr: [ç. usur اسر] **1.**kayış. **2.**bağ.

اسارون esârûn: (bot.) kedi otu.

اسارى usârâ: esirler, tutsaklar.

اساس esâs: [ç. usus اسس] **1.**asıl, başlangıç. **2.**temel, esas.

اساس esâse: [m. isâse اساسة] vali atadı.

اساطير esâtîr: **1.**hurafeler. **2.**masallar. **3.**efsaneler. **4.**mitoloji.

اساغ esâga: [m. isâga اساغة] **1.**kolayca yuttu. **2.**süre tanıdı, kolaylık gösterdi.

اسافل esâfil: dipler, altlar.

اساق esâka: [m. isâka اساقة] **1.**güttü, sürdü. **2.**sevketti.

اساقف esâkıf: piskoposlar.

اساقفة esâkıfe: piskoposlar.

اسال esâle: [m. isâle اسالة] **1.**sel gibi akıttı. **2.**eritti. **3.**sivriltti.

اسأم es'eme: [m. is'âm اسآم] bıktırdı, usandırdı.

اساوة usâve: tabiplik, hekimlik.

اسباب esbâb: **1.**sebepler. **2.**ipler. **3.**akrabalıklar. **4.**yollar. **5.**çareler. **6.**vasıtalar. **7.**bağlar.

اسبانخ isbânah: (F.) (bot.) ıspanak.

اسبانى isbâniyyu: İspanyol.

اسبانيا isbâniyâ: (coğ.) İspanya.

اسبت esbete: [m. isbât اسبات] Cumartesi gününe girdi.

اسبح esbaha: [m. isbâh اسباح] yüzdürdü.

اسبر esbere: [m. isbâr اسبار] **1.**derinlik ölçtü. **2.**tahmin etti.

اسبرين asbirîn: (tıp.) aspirin.

اسبط esbata: [m. isbât اسباط] **1.**korkudan pıstı. **2.**yere yığıldı. **3.**göz yumdu. **4.**bilmezden geldi.

اسبع esbe'a: [m. isbâ' اسباع] **1.**yedi tane oldu. **2.**yedinci ayda doğurdu. **3.**yedi günde bir suya gitti. **4.**kurtlar saldırdı. **5.**yediledi.

اسبق esbeka: [m. isbâk اساق] koştu.

اسبل esbel: [ç. subl سبل] palabıyık.

اسبل esbele: [m. isbâl اسبال] **1.**yol işlek oldu. **2.**perdeyi indirdi. **3.**çok konuştu. **4.**ekin başaklandı.

اسبليطة asbelîte: apolet.

اسبوع usbû': [ç. esâbî' اسابيع] **1.**hafta. **2.**yedişer.

اسبيداج isbîdâc: (F.) (kim.) üstübeç.

استنكل iste'kele: [m. isti'kâl استنكال] yiyecek istedi.

استنلف iste'lefe: [m. isti'lâf استئلاف] dostluk istedi, arkadaşlık istedi.

استنم iste'emme: [m. isti'mâm استئمام] analık edindi. ☛ * ~ hu استأمه imam edindi.

استأتى iste'tâ: [m. isti'tâ' استئتاء] gelmesini istedi.

استأثر iste'sere: [m. isti'sâr استئثار] öç almak için yardım istedi.

استأجر iste'cere: [m. isti'câr استئجار] **1.**işçi tuttu, amele tuttu, ücretli tuttu. **2.**kiraladı.

استأجل iste'cele: [m. isti'câl استئجال] mühlet istedi, süre istedi.

استأدب iste'debe: [m. isti'dâb استئداب] **1.**edebiyat öğrendi. **2.**edep sahibi oldu, edeplendi.

استاذ ustâz: (F.) [<ostâd] [ç. esâtize, esâtîz اساتذه ، اساتيذ] **1.**profesör. **2.**öğretmen. **3.**usta.

استأذن iste'zene: [m. isti'zân استئذان] izin istedi. ☛ * ~ aleyhi استأذن عليه giriş izni istedi.

استاذية ustâziyye: profesörlük.

استأسر iste'sere: [m. isti'sâr استئسار] esir aldı, tutsak etti. ☛ * ~ lehu استأسر له esirliğe razı oldu, esarete boyun eğdi.

استأصل iste'sala: [m. isti'sâl استئصال] **1.**kökünden kopardı, söktü. **2.**yok etti, kökünü kazıdı. ☛ * ~ eş-şey'u استأصل الشيء kök saldı, kökleşti.

استأمن iste'mene: [m. isti'mân استئمان] **1.**aman diledi, himaye diledi. **2.**İslâm topraklarına sığındı ☛ * ~ hu استأمنه güvenilir kabul etti, mutemet bildi. ☛ * ~ hu alâ استأمنه على güven verdi.

استأنس iste'nese: [m. isti'râs استئناس] hissettirdi.

استأنف iste'nefe: [m. isti'nâf استئناف] yeniden başladı, baştan aldı. ☛ * ~ el-hukme استأنف الحكم davaya yeniden bakılmasını istedi.

استأهل iste'hele: [m. isti'hâl استئهال] **1.**lâyık oldu, müstahak oldu. **2.**iç yağı yedi. ☛ * ~ fulânen استأهل فلانا birini ehil gördü, lâyık buldu.

استب istebbe: [m. istibâb استباب] küfürleşti.

استباح istebâha: [m. istibâh استباح] **1.**helal saydı, mübah gördü. **2.**yağmaladı. **3.**müsadere etti. ☛ * ~ hu استباحه kökünü kazıdı.

استباص istebâse: [m. istibâs استباص] geçti, geride bıraktı.

استبان istebâne: [m. istibâne استبانة] ortaya çıktı, anlaşıldı, belli oldu. ☛ * ~ eş-şey'e استبان الشيء **1.**ortaya çıkardı. **2.**açıklama istedi. **3.**tanıdı, teşhis etti.

استبحث istebhase: [m. istibhâs استبحاث] **1.**araştırdı. **2.**inceledi, tetkik etti.

استبحر istebhare: [m. istibhâr استبحار] **1.**mekân geniş oldu. **2.**bir konuda derinlik kazandı.

استبد istebedde: [m. istibdâd استبداد] **1.**bir başına oldu, başına buyruk oldu. **2.**müstebit oldu. **3.**tahakküm etti. **4.**hakkından gelemedi.

استبدع istebde'a: [m. istibdâ' استبداع] **1.**bedî'î buldu, örneksiz buldu. **2.**garip buldu, tuhaf karşıladı.

استبدل istebdele: [m. istibdâl استبدال] **1.**değişti, bedelini aldı, bedelleşti. **2.**değiştirmek istedi.

استبذل istebzele: [m. istibzâl استبذال] **1.**ihsan istedi, hediye istedi. **2.**bahşiş istedi.

استبر istebere: [m. istibâr استبار] **1.**derinlik ölçtü. **2.**tahmin etti.

استبرأ istebre'e: [m. istibrâ' استبراء] **1.**pislikten arındı, tuvalette taharet etti. **2.**kurulandı. **3.**regl süresi bitine kadar kadına yaklaşmadı. ☛ * ~ eş-şey'e استبرأ الشيء bir şeyi sonuna kadar araştırdı. ☛ * ~ min استبرأ من bir şeyden beraat etmek istedi.

استبرز istebreze: [m. istibrâz استبراز] ortaya çıkardı.

استبرق istebrak: (F.) kalın ipek kumaş, atlas.

استبسل istebsele: [m. istibsâl استبسال] savaşta öne atıldı.

استبشر istebşere: [m. istibşâr استبشار] **1.**müjdeledi. **2.**müjde vermek istedi. **3.**sevindi.

استبصر istebsara: [m. istibsâr استبصار] **1.**gördü. **2.**görmek istedi. ☛ * ~ eş-şey'e استبصر الشيء açığa çıkardı, aşikâr etti. ☛ * ~ fî استبصر فى basiret sahibi oldu, görüş sahibi oldu.

استبضع istebda'a: [m. istibdâ' استبضاع] sermaye yaptı, sermaye edindi.

استبطأ isteb'te'e: [m. istibtâ' استبطاء] **1.**ağır buldu, yavaş buldu. **2.**gecikmesini istedi, ağırdan almasını istedi.

استبطن istebtana: [m. istibtân استبطان] iç yüzüne vakıf oldu. ☛ * ~ el-emre استبطن الامر bir şeyi gizledi.

استبعد isteb'ade: [m. istib'âd استبعاد] uzak buldu, uzak saydı. ☛ * ~ eş-şey'u استبعد الشيء uzak oldu, uzaklaştı.

استبعل isteb'ale: [m. istib'âl استبعال] koca oldu.

استبغاء istibgâ': istemek, dilemek, arzu etmek.

استبغى istebgâ: [m. istibgâ' استبغاء] istedi, diledi, arzu etti.

استبق istebeka: [m. istibâk استباق] **1.**yarıştı. **2.**koşuştu. **3.**didişti.

استبقى istebkâ: [m. istibkâ' استبقاء] bıraktı. ☛ * ~ hu استبقيه **1.**kalmasını istedi. **2.**salıverdi, affetti.

استبكى istebkâ: [m. istibkâ' استبكاء] ağlamasını istedi. ☛ * ~ hu استبكيه ağlattı.

استبل istebelle: [m. istiblâl استبلال] **1.**iyileşti, sağlığına kavuştu. **2.**ıslandı.

استبلى isteblâ: [m. istiblâ' استبلاء] sınadı, denedi, tecrübe etti, imtihan etti.

استبهم istebheme: [m. istibhâm استبهام] **1.**ne diyeceğini şaşırdı. **2.**belirsizliğe büründü. **3.**çetrefilleşti.

استتاب istetâbe: [m. istitâbe استتابة] tövbe etmesini istedi.

استتر istetere: [m. istitâr استتار] gizlendi, saklandı.

استتم istetemme: [m. istitmâm استتمام] **1.**tamamladı. **2.**tamamlanmasını istedi.

استثاب istesâbe: [m. istisâbe استثابة] **1.**sevap istedi. **2.**ödül istedi. **3.**iadesini istedi.

استثقل isteskale: [m. istiskâl استثقال] ağır oldu, ağırlaştı, ağır geldi. ☛ * ~ fî nevmihi استثقل فی نومه uykuya daldı. ☛ * ~ fulânen استثقل فلانا ağır buldu.

استثنى istesnâ: [m. istisnâ' استثناء] kural dışı tuttu, muaf tuttu, istisna yaptı.

استجاب istecâbe: [m. isticâbe استجابة] **1.**cevap verdi. **2.**icabet etti, uydu. **3.**kabul etti. **4.**duasını kabul etti. **5.**karşılık verdi.

استجاد istecâde: [m. isticâde استجادة] **1.**iyi buldu. **2.**iyi bildi, iyi saydı. ☛ * ~ hu استجاده cömert olmasını istedi.

استجار istecâre: [m. isticâre استجارة] **1.**sığınma istedi. **2.**aman diledi.

استجاز istecâze: [m. isticâze استجازة] **1.**icazet istedi. **2.**caiz gördü. **3.**sulama suyu istedi. **4.**kendisinden rivayette bulunmak için izin istedi.

استجاش istecâşe: [m. isticâş استجاش] **1.**kaynadı, fokurdadı. **2.**asker istedi. **3.**yardıma teşvik etti.

استجاف istecâfe: [m. isticâf استجاف] **1.**içini boş buldu, içini oyuk buldu. **2.**genişledi.

استجد istecedde: [m. isticdâd استجداد] yeniledi, yenileştirdi.

استجلب isteclebe: [m. isticlâb استجلاب] ithal etti.

استجلى isteclâ: [m. isticlâ' استجلاء] açıklanmasını istedi.

استجم istecemme: [m. isticmâm استجمام] **1.**toplanıp çoğaldı. **2.**dinlendi, istirahat etti. **3.**dinlendirdi, istirahate çekti. **4.**yeşerti.

استجمع istecme'a: [m. isticmâ' استجماع] **1.**derli toplu oldu. **2.**toplandı. **3.**birikti. **4.**ergenlik çağına geldi. **5.**kurudu. **6.**hızlı koştu.

استجوب istecvebe: [m. isticvâb استجواب] cevap vermesini istedi.

استجهل istechele: [m. istichâl استجهال] **1.**cahil buldu. **2.**cehaletine verdi. ☛ * ~ hu استجهله küçümsedi.

استحاث istehâse: [m. istihâse استحاثة] **1.**toprağı kazarak araştırdı. **2.**çıkardı.

استحار istehâre: [m. istihâre استحارة] **1.**hayret etti, hayret içinde kaldı. **2.**su bastı, su ile doldu.

استحال istehâle: [m. istihâle استحالة] **1.**halden hale döndü. **2.**eğrildi. **3.**bozuldu. **4.**imkânsız oldu.

استحب istehabbe: [m. istihbâb استحباب] **1.**sevdi. **2.**hoşlandı. **3.**sevimli buldu. ☛ * ~ alâ استحب على yeğledi, tercih etti, üstün tuttu.

استحج istehacce: [m. istihcâc استحجاج] **1.**kanıt istedi. **2.**kanıt gösterdi.

استحجر istahcere: [m. istihcâr استحجار] **1.**taşlaştı, taş kesildi. **2.**oda edindi. ☛ * ~ aleyhi استحجر عليه **1.**üstüne yürüdü. **2.**alay etti.

استحدث istahdese: [m. istihdâs استحداث] **1.**yepyeni bir şey ortaya çıkardı, ihdas etti. **2.**yeni buldu, yeni olarak değerlendirdi.

استحرم istahreme: [m. istihrâm استحرام] **1.**haram saydı. **2.**kanunsuz buldu.

استحسر istahsere: [m. istihsâr استحسار] yoruldu, bıkkınlık duydu.

استحسن istahsene: [m. istihsân] güzel buldu, beğendi.

استحضار الارواح istihdâru'l-ervâh: ruh çağırma.

استحضر istahdara: [m. istihdâr استحضار] **1.**çağırttı, huzuruna istedi. **2.**hazırladı, hazır etti. **3.**hatırladı.

استحفظ istehfaza: [m. istihfâz استحفاظ] korumasını istedi, korunmak istedi. ☛ * ~ hu استحفظه emanet etti.

استحق istehakke: [m. istihkâk استحقاق] **1.**hak etti. **2.**gerekti, gerekli oldu. **3.**besili oldu, semirdi.

استحقر istehkara: [m. istihkâr استحقار] aşağıladı, horladı, küçümsedi.

استحكم istahkeme: [m. istihkâm استحكام] **1.**sağlam oldu, muhkem oldu. **2.**karışık oldu. **3.**zarardan uzak oldu.

استحل istehalle: [m. istihlâl استحلال] **1.**helal saydı, mübah saydı. **2.**helallaştı. **3.**helallık istedi.

استحلب istahlebe: [m. istihlâb استحلاب] **1.**yardım için bir araya geldi. **2.**süt sağdı. **3.**suyunu çıkardı.

استحلف istahlefe: [m. istihlâf استحلاف] yemin etmesini istedi.

استحلى istehlâ: [m. istihlâ' استحلاء] hoş karşıladı, hoş buldu.

استحم istehamme: [m. istihmâm استحمام] **1.**yıkandı, banyo yaptı. **2.**terledi.

استحمد istahmede: [m. istihmâd استحماد] övülmek istedi.

استحمق istehmaka: [m. istihmâk استحماق] **1.**ahmak oldu, ahmaklaştı. **2.**ahmak buldu.

استحوذ istahveze: [m. istihvâz استحواذ] **1.**kuşattı, sardı. **2.**galebe çaldı, baskın çıktı.

استحيا istehyâ: [m. istihyâ استحياء] **1.**utandı, hayâ etti. **2.**alçakgönüllü oldu. **3.**kaçındı, çekindi. **4.**esiri canlı bıraktı, sağ bıraktı.

استخار istehâre: [m. istihâre استخارة] **1.**hayır istedi. **2.**seçti, ayırdı.

استخبث istahbese: [m. istihbâs استخباث] habis buldu, habis bildi.

استخبر istahbere: [m. istihbâr استخبار] **1.**haber araştırdı, istihbarat yaptı. **2.**haber vermesini istedi.

استخدم istahdeme: [m. istihdâm استخدام] **1.**hizmetçi edindi. **2.**hizmetçi istedi. **3.**istihdam edildi, işe alındı.

استخرج istahrece: [m. istihrâc استخراج] **1.**çıkmasını istedi. **2.**maden çıkardı. **3.**hüküm çıkardı, sonuca vardı. **4.**açıklama getirdi, açıkladı. **5.**çıkardı. **6.**denizden çıkardı.

استخشن istahşene: [m. istihşân استخشان] sert buldu.

استخص istehasse: [m. istihsâs استخصاص] **1.**has bildi, mahsus saydı. **2.**seçti.

استخف istehaffe: [m. istihfâf استخفاف] **1.**hafif buldu. **2.**canlandırdı, neşelendirdi. **3.**umursamadı. **4.**hafif olmasını istedi. **5.**kolayca taşıdı.

استخفى istehfâ: [m. istihfâ' استخفاء] **1.**gizlendi, saklandı. **2.** gizlenmeye çalıştı.

استخلص istahlese: [m. istihlâs استخلاص] **1.**seçti, kendine ayırdı. **2.**muhlis buldu, halis adamı yaptı. **3.**özet çıkardı.

استخلف istahlefe: [m. istihlâf استخلاف] **1.**halife edindi, vekil edindi. **2.**kuyudan su çekti.

استخلى istehlâ: [m. istihlâ' استخلاء] **1.**boş buldu. **2.**yalnız kaldı. **3.**başbaşa kalmak istedi.

استدار istedâre: [m. istidâr استدار] **1.**çevresinde döndü, çevresinde dolandı. **2.**yuvarlak oldu. **3.**aydınlattı. **4.**çevreledi, kuşattı. **5.**başa getirdi.

استدام istedâme: [m. istidâme استدامة] **1.**ağırdan aldı. **2.**devamını istedi. **3.**devam etti. **4.**bekledi. **5.**aşırıya kaçtı.

استدان istedâne: [m. istidâne استدانة] **1.**borçlandı, borç aldı. **2.**borç istedi.

استدرک istedreke: [m. istidrâk استدراک] **1.**telafi etti. **2.**eksiğini tamamladı. **3.**hatayı düzeltti.

استدعى isted'â: [m. istid'â' استدعاء] **1.**çağırdı. **2.**istedi. **3.**gerektirdi. **4.**dua istedi.

استدق istedekka: [m. istidkâk استدقاق] **1.**inceldi. **2.**küçük gördü.

استدل istedelle: [m. istidlâl استدلال] **1.**kılavuzluk istedi, yol göstermesini istedi. **2.**delil getirdi.

استدنى istednâ: [m. istidnâ' استدناء] yaklaşmasını istedi.

استديو istidyu: stüdyo.

استذاق istezâka: [m. istizâka استذاقة] **1.**tadına baktı, tattı. **2.**denedi, tecrübe etti. **3.**boyun eğdi.

استذل istezelle: [m. istizlâl استذلال] hor gördü, düşkün buldu.

استذهن istezhene: [m. istizhân استذهان] aklını çeldi, aklını başından aldı.

استرآى ister'â: [m. istir'â' استرآء] **1.**gördü. **2.**danıştı, meşveret etti, görüşünü aldı. **3.**görmesini istedi. **4.**aynaya baktı. **5.**ikiyüzlü buldu.

استراح isterâha: [m. istirâha استراحة] dinlendi, istirahat etti.

استرأف ister'efe: [m. istir'âf استرأف] **1.**şefkat istedi. **2.**merhamet istedi.

استرجع isterce'a: [m. istircâ' استرجاع] **1.**geri istedi, geri aldı. **2.**felaket sırasında "innâ lillâhi ve innâ ileyhi râci'ûn" âyetini okudu. **3.**dönmesini istedi.

استرجف istercefe: [m. istircâf استرجاف] salladı, hareket ettirdi, oynattı.

استرحم isterhame: [m. istirhâm استرحام] merhamet istedi.

استرد isteredde: [m. istirdâd استرداد] **1.**geri istedi. **2.**geri dönmesini istedi.

استرذل isterzele: [m. istirzâl استرذال] rezil etti.

استرزق isterzeka: [m. istirzâk استرزاق] rızık istedi.

استرشد isterşede: [m. istirşâd استرشاد] **1.**doğru yolu göstermesini istedi. **2.**danıştı.

استرشى isterşâ: [m. istirşâ' استرشاء] **1.**rüşvet istedi. **2.**hayvan yavrusu anasını emmek istedi.

استرضع isterda'a: [m. istirdâ' استرضاع] **1.**sütanne aradı, sütanne istedi. **2.**emzirilmek istedi.

استرطل istertale: [m. istirtâl استرطال] ölçek ile satmasını istedi.

استرعى ister'â: [m. istir'â' استرعاء] **1.**gözetmesini istedi. **2.**otlamasını istedi. **3.**otlatmasını istedi. **4.**teveccüh göstermesini istedi.

استرغد istergade: [m. istirgâd استرغاد] konforlu buldu.

استرفق isterfeka: [m. istirfâk استرفاق] **1.**yumuşak davranmasını istedi, iyi davranmasını istedi. **2.**yardım istedi. **3.**yol arkadaşı istedi.

استرفه isterfehe: [m. istirfâh استرفاه] refah içinde yaşadı.

استرق istereka: [m. istirâk استراق] çaldı, hırsızlık etti.

استركب isterkebe: [m. istirkâb استركاب] bindirmesini istedi.

استرم isteremme: [m. istirmâm استرمام] tamire muhtaç oldu.

استروح isterveha: [m. istirvâh استرواح] **1.**dinlendi, istirahat

etti. **2.**kokladı. **3.**sakinleşti, dinginleşti. **4.**kibirlendi, büyüklendi. **5.**kokusunu aldı. **6.**yağmur ekinleri canlandırdı.

استرهب isterhebe: [m. istirhâb استرهاب] korkuttu.

استرهن isterhene: [m. istirhân استرهان] rehin istedi.

استزار istezâre: [m. istizâr استزار] ziyaret etmesini istedi.

استسخر isteshare: [m. istishâr استسخار] alay etti, alaya aldı.

استسرج istesrece: [m. istisrâc استسراج] eyerledi, eyer vurdu.

استسعد istes'ade: [m. istis'âd استسعاد] uğurlu saydı.

استسقاء istiskâ': (tıp.) siroz.

استسقى isteskâ. [m. istiskâ' استسقاء] **1.**siroz oldu. **2.**su istedi.

استسهل isteshele: [m. istishâl استسهال] **1.**kolay buldu, kolay saydı. **2.**müshil içti.

استشار isteşâre: [m. istişâre استشارة] **1.**bal süzdürdü. **2.**semizleşti. **3.**değerli giysi giydi. **4.**danışmak istedi, meşveret etmek istedi.

استشفع isteşfa'a: [m. istişfâ' استشفاع] şefaat diledi.

استشفى isteşfâ: [m. istişfâ' استشفاء] **1.**şifa diledi. **2.**tedavi oldu.

استصحب isteshabe: [m. istishâb استصحاب] **1.**dost olmak istedi. **2.**kendine yakın biri etti.

استصرخ istesraha: [m. istisrâh استصراخ] yardım istedi.

استصعب istes'abe: [m. istis'âb استصعاب] **1.**zor oldu, güç oldu. **2.**zor buldu, zor saydı.

استصغر istasgare: [m. istisgâr استصغار] küçük buldu, küçük gördü.

استصفى istesfâ: [m. istisfâ' استصفاء] **1.**iyisini seçti. **2.**temiz saydı. **3.**elindeki her şeyi aldı.

استطاع istetâ'a: [m. istitâ'a استطاعة] gücü yetti, muktedir oldu, yapabildi.

استطال istetâle: [m. istitâle استطالة] **1.**uzun oldu. **2.**uzadı. **3.**tecavüz etti, haddini aştı. **4.**iyilik yaparak kendini yüceltti.

استطرد istatrede: [m. istitrâd استطراد] **1.**geri çekilip saldırdı. **2.**konudan konuya atladı.

استظل istezalle: [m. istizlâl استظلال] **1.**gölgeye çekildi. **2.**gölgesinde durdu. **3.**gözleri çukura kaçtı. **4.**kan fışkırdı.

استظهر istezhare: [m. istizhâr استظهار] **1.**yardım istedi. **2.**galip geldi. **3.**ezberledi. **4.**ezbere okudu. **5.**ihtiyatlı oldu. **6.**sırtını verdi.

استعاذ iste'âze: [m. isti'âze استعاذة] sığındı.

استعار iste’âre: [m. isti’âre استعارة] ödünç istedi.

استعان iste’âne: [m. isti’ân استعان] yardım istedi.

استعبر ista’bere: [m. isti’bâr استعبار] **1.**göz yaşı aktı. **2.**rüya yorumu istedi. **3.**tarttı.

استعجب ista’cebe: [m. isti’câb استعجاب] şaştı, hayret etti.

استعجل ista’cele: [m. isti’câl استعجال] **1.**acele etti, çabuk oldu. **2.**acele yaptırdı. **3.**acele etmesini istedi. **4.**öne geçti.

استعرف ista’refe: [m. isti’râf استعراف] **1.**bilmek istedi. **2.**tanıdı. **3.**bildi.

استعصم ista’same: [m. isti’sâm استعصام] **1.**başvurdu. **2.**sığındı. **3.**iffetinden dolayı kaçındı.

استعظم ista’zeme: [m. isti’zâm استعظام] **1.**büyük gördü, gözünde büyüttü, büyük bildi. **2.**kibirlendi, böbürlendi. **3.**büyük kısmını aldı. **4.**yadırgadı.

استعفى iste’fâ: [m. isti’fâ’ استعفاء] istifa etti, görevden affını istedi.

استعلم ista’leme: [m. isti’lâl استعلام] **1.**bilgi istedi. **2.**öğrenmek istedi, bilmek istedi.

استعمل ista’mele: [m. isti’mâl استعمال] **1.**çalıştırdı. **2.**kullandı. **3.**çalışmasını istedi. **4.**vali yaptı.

استغاث istegâse: [m. istigâse استغاثة] imdat istedi, yardım istedi.

استغرق istagraka: [m. istigrâk استغراق] **1.**baştan başa kapladı. **2.**katıla katıla güldü. **3.**doldurdu.

استغنى istegnâ: [m. istignâ’ استغناء] **1.**zengin oldu. **2.**zengin olmak istedi. **3.**yetindi. **4.**kendini muhtaç görmedi.

استفاد istefâde: [m. istifâde استفادة] kazandı, elde etti.

استفتاء الناخبين istiftâ’u’n-nâhibîn: referandum.

استفتاء عام istiftâ’un âmm: referandum.

استفتى isteftâ: [m. istiftâ’ استفتاء] **1.**fetva istedi. **2.**yorumunu sordu.

استفرغ istefrega: [m. istifrâg استفراغ] **1.**kustu, çıkardı. **2.**elinden geleni yaptı.

استفسر istefsere: [m. istifsâr استفسار] açıklamasını istedi.

استفهم istefheme: [m. istifhâm استفهام] **1.**sordu. **2.**anlamak istedi.

استقام istekâme: [m. istikâme استقامة] **1.**düzeldi, doğruldu. **2.**dürüst davrandı.

استقبل istakbele: [m. istikbâl استقبال] **1.**döndü, yöneldi. **2.**karşıladı. **3.**yeniden başladı.

استقدم istakdeme: [m. istikdâm استقدام] önüne geçti.

استقر istekarre: [m. istikrâr استقرار] **1.**yerleşik oldu. **2.**kararlaştı.

استقرأ istekra'a: [m. istikrâ' استقراء] **1.**okumasını istedi. **2.**araştırdı. **3.**Kur'ân okudu.

استقرض istakrada: [m. istikrâd استقراض] borç istedi.

استقفى istekfâ: [m. istikfâ' استقفاء] **1.**ensesine vurdu. **2.**iz sürdü, izinden gitti.

استقل istekalle: [m. istiklâl استقلال] **1.**kaldırdı, yüklendi. **2.**yükselmek. **3.**taşındı, göç etti. **4.**az buldu, azımsadı. **5.**kızdı, öfkelendi. **6.**titredi. **7.**bağımsız oldu.

استقى istekâ: [m. istiskâ' استسقاء] **1.**su istedi. **2.**su çekti. **3.**kustu.

استكبر istekbere: [m. istikbâr استكبار] **1.**büyük buldu, büyük saydı, gözünde büyüttü. **2.**büyüklendi.

استكتب istektebe: [m. istiktâb استكتاب] **1.**yazı yazdırdı. **2.**kâtip tuttu.

استكثر isteksere: [m. istiksâr استكثار] **1.**çok buldu, çok saydı. **2.**çok yaptı. **3.**çoğaltmak istedi. **4.**daha fazlasını bekledi.

استكره istekrehe: [m. istikrâh استكراه] **1.**çirkin gördü, tiksindi, iğrendi. **2.**kadını zina etmeye zorladı.

استكمل istekmele: [m. istikmâl استكمال] tamamladı, bitirdi.

استلزم istelzeme: [m. istilzâm استلزام] gerekli buldu, gerektirdi.

استلم isteleme: [m. istilâm استلام] **1.**Hacer-i Esved'e dokundu. **2.**başaklandı.

استمال istemâle: [m. istimâle استمالة] **1.**meyillendi, eğildi. **2.**cezbetti, gönlünü çekti.

استمد istemedde: [m. istimdâd استمداد] **1.**yardım istedi, imdat istedi. **2.**hokkadan mürekkep aldı.

استمر istemerre: [m. istimrâr استمرار] **1.**geçip gitti. **2.**devam etti. **3.**bir minvalde yürüdü. **4.**işleri yoluna girdi. **5.**sağlam oldu, dayanıklı oldu. **6.**acı oldu. **7.**acı buldu.

استمسك istemseke: [m. istimsâk استمساك] **1.**sımsıkı tuttu, sıkı kavradı. **2.**vazgeçti, bıraktı. **3.**çekindi. **4.**sidik zoru oldu.

استمع isteme'a: [m. istimâ' استماع] **1.**dinledi, kulak verdi. **2.**işitti.

استمنى istemnâ: [m. istimnâ' استمناء] meni çıkmasını istedi, mastürbasyon yaptı.

استمهل istemhele: [m. istimhâl استمهال] süre istedi.

استناب istenâbe: [m. istinâbe استنابة] vekil atadı, naip atadı.

استنار istenâre: [m. istinâre استنارة] **1.**aydınlık oldu. **2.**parladı. **3.**ışığından yararlandı. **4.**kadını töhmetten uzak tuttu. **5.**galip

geldi. **6.**aydın oldu, münevver oldu, enelektüel oldu.

استنبأ istenbe'e: [m. istinbâ' استنباء] **1.**haber araştırdı, haber sordu. **2.**haber verdi.

استنبط istenbeta: [m. istinbât استنباط] **1.**kuyucu suya ulaştı. **2.**ortaya çıkardı, meydana getirdi. **3.**haber kopardı. **4.**Nabatîlere mensup oldu. **5.**hüküm çıkardı, sonuç çıkardı.

استنتج istentece: [m. istintâc استنتاج] **1.**sonuçlandırmaya çalıştı. **2.**delillere bakarak sonuçlandırıcı hüküm çıkardı.

استنجى istencâ: [m. istincâ' استنجاء] **1.**su ile taharet yaptı. **2.**taş ile silerek taharet yaptı. **3.**kurtuldu. **4.**kesti. **5.**ihtiyacını karşıladı. **6.**meyva devşirdi. **7.**bozguna uğradı. **8.**yüksek yere gizlendi. **9.**kurtulmak istedi.

استند istenede: [m. istinâd استناد] dayandı, istinad etti.

استنزل istenzele: [m. istinzâl استنزال] **1.**menisini akıttı. **2.**indirdi. **3.**misafir ağırladı. **4.**kovayı kuyuya saldı. **5.**fiyat düşürdü. **6.**tahttan indirdi. **7.**inmesini istedi. **8.**vazgeçmesini istedi.

استنسخ istenseha: [m. istinsâh استنساخ] kopyasını çıkardı, istinsah etti.

استنشر istenşere: [m. istinşâr استنشار] yayılmasını istedi.

استنشق istenşeka: [m. istinşâk استنشاق] burnuna çekti.

استنكر istenkere: [m. istinkâr استنكار] **1.**çirkin buldu, hoş karşılamadı. **2.**sordu.

استنكف istenkefe: [m. istinkâf استنكاف] geri çekildi, çekindi, kaçındı, istinkâf etti.

استوجب istevcebe: [m. istîcâb استيجاب] **1.**gerekli buldu. **2.**gerektirdi.

استودعكم الله estevdi'ukumullâh: Allah'a emanet ol, Allah'a ısmarladık.

استوسع istevse'a: [m. istîsâ' استيساع] **1.**bol tuttu. **2.**hali vakti yerinde oldu. **3.**geniş buldu. **4.**geniş olmasını istedi.

استوضح istevdaha: [m. istîdâh استيضاح] **1.**araştırdı. **2.**açıklama istedi. **3.**elini kaşının üzerine koyarak bakındı.

استولى istevlâ: [m. istîlâ' استيلاء] **1.**istila etti. **2.**üstün geldi. **3.**sonuna vardı.

استوى istevâ: [m. istivâ' استواء] **1.**eşit oldu. **2.**düzgün oldu, doğruldu. **3.**olgunlaştı. **4.**kırk yaşına geldi. **5.**yükseldi. **6.**tahta çıktı. **7.**mahvoldu. **8.**yöneldi. **9.**dikildi. **10.**karaya oturdu.

استهان istehâne: [m. istihâne استهانة] hafife aldı, küçümsedi.

استهدف istehdefe: [m. istihdâf استهداف] **1.**yükseldi. **2.**dikildi. **3.**yaklaştı. **4.**hedef aldı, hedef edindi.

استهزأ istehze'e: [m. istihzâ' استهزاء] alaya aldı, alay etti, eğlendi.

استهلك istehleke: [m. istihlâk استهلاك] **1.**tüketti, bitirdi, harcadı, sarfetti. **2.**çırpındı, didindi. **3.**borcunu çıkardı, amorti etti. **4.**rehinden kurtardı. **5.**kendini tehlikeye attı.

استيراتيجية istirâtîciyye: strateji.

استيقظ isteykaza: [m. istîkâz استيقاظ] **1.**uyandı. **2.**uyardı, ikaz etti. **3.**dikkat etti. **4.**hatırladı. **5.**çıngırdadı.

اسجد escede: [m. iscâd اسجاد] **1.**eğildi. **2.**gözlerini kısarak baktı.

اسجن escene: zindana attı.

اسحاق ishâk: İshak peygamber.

اسحب eshabe: [m. ishâb اسحاب] sürükledi.

اسحت eshate: [m. ishât اسحات] **1.**haram para kazandı. **2.**kökünü kazıdı. **3.**harama uçkur çözdü.

اسحر eshare: [m. ishâr اسحار] **1.**seher vaktine girdi. **2.**seher vaktinde dolaştı.

اسخن eshane: [m. ishân اسخان] **1.**ısıttı, kızdırdı. **2.**güldürdü.

أسد esed: [ç. usd, usûd, âsud, âsâd اسد ، اسود ، أسد ، آساد] **1.**arslan. **2.**cesur, yürekli.

اسد الهندى esedu'l-hindî: (zool.) kaplan.

اسدف esdefe: [m. isdâf اسداف] **1.**uyudu. **2.**gece zifiri karanlık oldu. **3.**tan yeri ağardı, şafak söktü. **4.**ayrıldı. **5.**perdeyi açtı. **6.**gözleri karardı. **7.**kandil yaktı.

اسر esere: [ye'siru) [m. esr اسر] **1.**esir aldı, tutsak etti. **2.**kayışla bağladı. **3.**uygun biçimde hareket etti.

اسر eserre: [m. isrâr اسرار] **1.**gizledi. **2.**ifşa etti. **3.**haber getirdi. **4.**gizlice konuştu. **5.**hissetti, duydu.

اسر usr: (tıp.) sidik zoru.

اسرارا isrâren: gizli gizli.

اسرب esrebe: [m. isrâb اسراب] akıttı.

اسرة usre: [ç. user اسر] **1.**sağlam zırh. **2.**aile. **3.**baba tarafından yakınlar.

اسرع esre'a: [m. isrâ' اسراع] **1.**çabuk oldu, acele etti. **2.**hız yaptı.

اسرع الحاسبين esre'u'l-hâsibîn: hesap görenlerin en çabuğu.

اسرف esrefe: [m. isrâf اسراف] **1.**haddini aştı. **2.**hata etti, yanıldı. **3.**gafil oldu. **4.**israf etti.

اسرى esrâ: [m. isrâ' اسراء] **1.**geceleyin yürüdü, geceleyin yola çıktı. **2.**geceleyin yürüttü, geceleyin götürdü.

اسس eses: [ç. usus اسس] **1.**asıl, başlangıç. **2.**temel, esas.

اسس essese: [m. te'sîs تأسيس] **1.**temel atıp duvarlarını çıktı. **2.**inşa etti.

اسطبل ıstabl: [ç. istablât اسطبلات] tavla, ahır.

اسطرلاب esturlâb: (Yun.) usturlap.

اسطقس ostokos: unsur (su, hava, toprak, ateş).

اسطوانة ustuvâne: [ç. esâtîn اساطين] **1.**sütun. **2.**direk. **3.**silindir. **4.**plak.

اسطورة ustûre: [ç. esâtîr اساطير] **1.**hurafe. **2.**masal. **3.**efsane.

اسطول ustûl: [ç. esâtîl اساطيل] donanma, filo.

اسعد es'ade: [m. is'âd اسعاد] **1.**mesut etti. **2.**başarılı kıldı. **3.**inayet etti.

اسف esef: **1.**acımak. **2.**üzülmek, hayıflanmak. **3.**darılmak.

اسف esife: (ye'sefu) [m. esef اسف] **1.**acıdı. **2.**üzüldü, hayıflandı. **3.**darıldı.

اسفا esifen: üzgün olarak.

اسفر esfere: [m. isfâr اسفار] **1.**burunsallık taktı. **2.**şafak söktü. **3.**yapraklar döküldü. **4.**savaş kızıştı. **5.**uzun yola dayanıklı oldu.

اسفل esfel: [ç. esâfil اسفل] **1.**dip, alt.**2.**aşağı. **3.**en aşağı.

اسفل سافلين esfelu sâfilîn: aşağıların en aşağısı.

اسفلت esfelt: (Yun.) asfalt.

اسفنج isfenc: (F.) sünger.

اسفيداج isfîdâc: (F.) üstübeç.

اسقط eskata: [m. iskât اسقاط] **1.**düşürdü. **2.**hata yaptı. **3.**değerini düşürdü. **4.**çıkardı. **5.**attı.

اسقف eskuf: **1.**tavanlar. **2.**gökler.

اسقف uskuf: [ç. esâkıfe, esâkıf اساقفة ، اساقف] piskopos.

اسقفية uskufiyye: piskoposluk.

اسقم eskame: [m. iskâm اسقام] **1.**hasta etti. **2.**zayıflattı.

اسقمرى iskumrî: (Yun.) uskumru.

اسقى eskâ: [m. iskâ' اسقاء] **1.**suladı. **2.**suvardı. **3.**su içirdi. **4.** yağmur yağdırdı.

اسكارة iskâre: (Yun.) ızgara.

اسكاف iskâf: [ç. esâkife اساكفة] kunduracı.

اسكت eskete: [m. iskât اسكات] susturdu.

اسكر eskere: [m. iskâr اسكار] sarhoş etti.

اسكلة iskele: (İt.) iskele.

اسكملة iskemle: (Lat.) iskemle.

اسكن eskene: [m. iskân اسكان] **1.**yerleştirdi, iskan etti. **2.**miskinleştirdi. **3.**fakirleşti. **4.** tuttu.

اسكيمو iskimû: Eskimo.

اسل eselle: [m. islâl اسلال] **1.**çıkardı, çekip çıkardı. **2.**verem etti. **3.**çaldı. **4.**rüşvet aldı.

اسلام islâm: **1.**İslamiyet, İslâm dini. **2.**müslümanlar.

اسلحة النووية eslihatu'n-neveviyye: nükleer silahlar, atom silahları.

اسلس eslese: [m. islâs اسلاس] **1.**kolaylaştırdı. **2.**akıcı hale getirdi.

اسلک esleke: [m. islâk اسلاک] **1.**soktu. **2.**bağladı.

اسلم esleme: [m. islâm اسلام] **1.**teslim oldu. **2.**itaat etti. **3.**müslüman oldu. **4.**perişan etti. **5.**teslim etti. **6.**havale etti, ısmarladı. **7.**barış yaptı. **8.**malın parasını önceden verdi. **9.**işini bıraktı.

اسلوب uslûb: [ç. esâlîb اساليب] **1.**tarz, metod, üslup. **2.**yol. **3.**gidiş. **4.**dizi.

اسم ism: [ç. esmâ', esâm, esmâvât, esâmî اسماء ، سام ، اسماوات ، اسامی] **1.**isim, ad. **2.**şöhret.

اسم الجلالة ismu'l-celâle: Yüce Tanrı'nın ismi.

اسم الذات ismu'z-zât: cins isim.

اسم الزمان ismu'z-zemân: zaman bildiren isim.

اسم الشهرة ismu'ş-şuhre: lakap.

اسم الله ismullâh: Allah'ın adı.

اسماء الحسنى esmâ'u'l-husnâ: en güzel isimler.

اسمح esmaha: [m. ismâh اسماح] **1.**yumuşak oldu. **2.**cömert davrandı. **3.**verdi. **4.**boyun eğdi.

اسمر esmer: [ç. sumr سمر] **1.**esmer. **2.**kıtlık. **3.**mızrak. **4.**ceylan sütü.

اسمع esma'a: [m. ismâ' اسماع] **1.**işittirdi, duyurdu. **2.**kulp taktı. **3.**küfretti.

اسمعيل isma'îl: İsmail peygamber.

اسمن esmene: [m. ismân اسمان] **1.**semirdi. **2.**semiz hayvan verdi. **3.**tereyağı ile yemek yaptı. **4.**yağlı oldu. **5.**besledi.

اسمنت ismint: (İt.) çimento.

اسن esenne: [m. isnân اسنان] **1.**diş çıkardı. **2.**mızrağa temren taktı.

اسند esnede: [m. isnâd اسناد] **1.**isnat etti. **2.**dağa çıkardı. **3.**dağa çıktı.

اسو esuvv: [ç. âsiye آسية] **1.**ilaç. **2.**merhem.

اسواد isvâdde: [m. isvîdâd اسويداد] karardı, siyahlaştı.

اسوار isvâr: [ç. esvire, esâvir, esâvire اسورة ، اساور ، اساورة] bilezik.

اسوة usve: [ç.usy, isy اسى] **1.**örnek kişi. **2.**örnek. **3.**uyulan. **4.**teselli eden sevgili.

اسود esved: **1.**kara, siyah. **2.**iri yılan. **3.**serçe. **4.**yeşil.

اسود isvedde: [m. isvidâd اسوداد] karardı, siyahlaştı.

اسوى esvâ: [m. isva' اسواء] **1.**denk kıldı, muadil kıldı. **2.**düz yaptı. **3.**babasına

çekti. **4.**düşkün oldu. **5.**terketti. **6.**hata etti.

اسهال ishâl: (tıp.) ishal, diyare.

اسهر eshere: [m. ishâr اسهار] uyutmadı, uyanık tuttu.

اسهل eshele: [m. ishâl اسهال] **1.**kolaylaştırdı. **2.**yumuşattı. **3.**ishal yaptı. **4.**yumuşak düzlüğe vardı.

اسهم esheme: [m. ishâm اسهام] **1.**hisse verdi. **2.**katıldı, iştirak etti. **3.**hisselere böldü.

اسى esâ: (ye'sî) [m. esy اسى] tedavi etti.

اسى esiye: (ye'sâ) [m. es, esen اس ، اسى] üzüldü, kederlendi.

اسير esîr: [ç. userâ', esrâ, usârâ, esârâ اسراء ، اسرى ، اسارى] esir, tutsak.

اسيف esîf: [ç. usefâ' اسفاء] **1.**üzgün. **2.**cılız. **3.**amele, ırgat. **4.**köle. **5.**ihtiyar, pîrifâni.

اشاب eşâbe: [m. işâbe اشابة] **1.**saçı sakalı ağarttı. **2.**yaşlandırdı.

اشار eşâre: [m. işâre اشارة] **1.**işaret etti. **2.**yol gösterdi. **3.**öğüt verdi.

اشاق eşâka: [m. işâka اشاقة] şevk verdi.

اشأم eş'em: [ç. eşâ'im اشائم] uğursuz.

اشبع eşba'a: [m. işbâ' اشباع] **1.**doyurdu. **2.**bol tuttu.

اشبه eşbehe: [m. işbâh اشباه] benzedi.

اشت eşette: [m, iştât اشتات] **1.**dağıttı. **2.**tedirgin etti.

اشتاتا eştâten: bölük bölük.

اشتأز işte'eze: [m. işti'âz اشتآز] ürktü.

اشتاق iştâka: [m. iştiyâk اشتياق] arzuladı, şevke geldi.

اشتجر iştecere: [m. işticâr اشتجار] **1.**birbiriyle kavga etti. **2.**elini çenesine dayadı. **3.**öne çıktı. **4.**uykusu kaçtı.

اشتد iştedde: [m. iştidâd اشتداد] **1.**katılaştı. **2.**sağlamlaştı. **3.**güçlendi. **4.**vakit öğleye yaklaştı. **5.**fiyat yükseldi.

اشتراكى iştirâkî: sosyalist.

اشتراكى متطرف iştirâkiyyun mutetarrif: komünist.

اشتراكية iştirâkiyye: sosyalizm.

اشترط işterata: [m. iştirât اشتراط] **1.**şart koştu. **2.**kendi aralarında işaret koydu.

اشترك iştereke: [m. iştirâk اشتراك] **1.**karıştı. **2.**abone oldu. **3.**abonelik ücreti ödedi. **4.**ortak oldu.

اشترى işterâ: [m. iştirâ' اشتراء] **1.**satın aldı. **2.**sattı. **3.**başka şeyle ilgilendi.

اشتعل işte'ale: [m. işti'âl اشتعال] **1.**tutuştu, parladı. **2.**sinirlendi. **3.**saçına ak düştü.

اشتغل iştegale: [m. iştigâl اشتغال] **1.**meşgul oldu. **2.**bir işte çalıştı. **3.**ilaç yayıldı.

اشتفى iştefâ: [m. iştifâ' اشتفاء] şifa buldu.

اشتق iştakka: [m. iştikâk اشتقاق] **1.**yarısını aldı. **2.**türetti. **3.**kenardan gitti.

اشتک iştekke: [m. iştikâk اشتکاک] kuşkulandı, şüpheye düştü.

اشتکی iştekâ: [m. iştikâ' اشتکاء] **1.**şikayet etti. **2.**hastalandı.

اشتم iştemme: [m. iştimâm اشتمام] kokladı.

اشتمل iştemele: [m. iştimâl اشتمال] **1.**büründü, sarındı. **2.**kapsadı, içine aldı. **3.**kılıç kuşandı.

اشتوى iştevâ: [m. iştivâ' اشتواء] **1.**et kebap oldu. **2.**kebap yaptı.

اشتهر iştehere: [m. iştihâr اشتهار] **1.**meşhur oldu, ünlendi. **2.**meşhur etti. **3.**yaydı.

اشتهى iştehâ: [m. iştihâ' اشتهاء] çok istedi.

اشجر eşcere: [m. işcâr اشجار] ağaçlandırdı.

اشد eşedde: [m. işdâd اشداد] **1.**güçlü hayvanı oldu. **2.**çocuk reşit oldu. **3.**arttırdı.

أشد eşeddu: **1.**daha da. **2.**daha fazla. **3.**daha zorlu. **4.**daha şiddetli. **5.**en şiddetli.

اشد eşudd: tam güç.

اشر eşir: [ç. eşirûn, eşurûn, eşârâ, uşârâ اشرون ، اشارى] **1.**çok sevinçli. **2.**şımarık.

اشر eşşere: [m. te'şîr تَأشير] kağıda "görüldü" anlamında işaret koydu.

اشرب eşrebe: [m. işrâb اشراب] **1.**içirdi. **2.**susadı. **3.**suya kandı. **4.**su içme zamanı geldi. **5.**renk karıştırdı.

اشربة eşribe: içecekler.

اشرف eşrefe: [m. işrâf اشراف] **1.**yüce oldu. **2.**yükseğe çıktı. **3.**yukardan bakıp yüksekliği anladı. **4.**ölümü yakın oldu. **5.**şefkat gösterdi.

اشرق eşreka: [m. işrâk اشراق] **1.**güneş doğdu. **2.**gölgeliğe girdi. **3.**güneş aydınlattı. **4.**hurma korukları kızardı. **5.**koyu renge boyadı.

اشرک eşreke: [m. işrâk اشراک] **1.**ortak koştu. **2.**ortak etti. **3.**puta taptı.

اشط eşatta: [m. iştât اشطاط] **1.**yüksek fiyat koydu. **2.**ısrarla istedi. **3.**zulmetti.

اشع eşa'a: [m. iş'â' اشعاع] **1.**güneş ışık saçtı. **2.**dağıttı. **3.**başak tanelendi.

اشعار eş'âr: **1.**kıllar. **2.**tüyler. **3.**safranlar. **4.**bitkiler.

اشعار eş'âr: şiirler.

اشعة eşi'a: ışıklar, ışınlar.

اشعر eş'are: [m. iş'âr اشعار] **1.**kıllandı, tüylendi. **2.**bildirdi, bilgilendirdi. **3.**kıl döşedi. **4.**yapıştırdı. **5.**işaret koydu. **6.**sezdirdi.

اشعل eş'ale: [m. iş'âl اشعال] **1.**alevlendirdi. **2.**fitneyi körükledi.

اشغال شاقة eşgâlun şâkka: ağır işler.

اشغل eşgale: [m. işgâl اشغال] meşgul etti.

اشغولة uşgûle: [ç. eşâgîl اشاغيل] uğraşı.

اشفق eşfaka: [m. işfâk اشفاق] **1.**sakındı, müşfik oldu, üstüne titredi. **2.**korktu. **3.**eksiltti, azalttı, kıstı.

اشفى eşfâ: [m. işfâ' اشفاء] **1.**şifa diledi. **2.**yakın oldu. **3.**şifalı gıda verdi.

اشق eşakk: daha ağır.

اشقر eşkar: **1.**kumral. **2.**pıhtılaşmış kan.

اشقر işkarra: [m. işkirâr اشقرار] kumrallaştı.

اشقى eşkâ: [m. işkâ' اشقاء] **1.**bedbaht etti. **2.**saçını tarakla ayırdı.

اشقى eşkâ: en bedbaht.

اشل eşell: çolak.

اشل eşelle: [m. işlâl اشلال] **1.**çolak oldu. **2.**çolaklaştırdı.

اشم eşemme: [m. işmâm اشمام] **1.**koklattı. **2.**kasılarak yürüdü. **3.**yüz çevirdi.

اشمس eşmese: [m. işmâs اشماس] hava güneşli oldu.

اشمل eşmele: [m. işmâl اشمال] **1.**rüzgâr kuzeyden esti. **2.**kuzey rüzgârında kaldı. **3.**şemle giydirdi. **4.**şemle ile örttü.

اشنان uşnân: (bot.) çöven.

اشنع eşna': çok çirkin, rezilce, iğrenç.

اشنف eşnefe: [m. işnâf اشناف] küpe taktı.

اشهد eşhede: [m. işhâd اشهاد] **1.**huzura getirdi. **2.**tanıklık ettirdi, şahit tuttu. **3.**şahit bulundurdu. **4.**kız regl oldu. **5.**menisi geldi.

اشهر eşhere: [m. işhâr اشهار] **1.**üstünden bir ay geçti. **2.**bir ay ikamet etti. **3.**teşhir etti, ilan etti. **4.**doğum ayına girdi.

اشهر الحرم eşhuru'l-hurm: Haram aylar: Zilka'de, Zilhicce, Muharrem, Recep.

اشيب eşyeb: [ç. şîb شيب] saçı sakalı ağarmış.

اصاب esâbe: [m. isâbe اصابة] **1.**isabet etti. **2.**dokundu. **3.**indirdi. **4.**yok etti, ortadan kaldırdı. **5.**doğrusunu yaptı. **6.**buldu. **7.**başına bela geldi. **8.**aldı. **9.**cezalandırdı. **10.**isabet ettirdi.

اصالة الرأى asâletu'r-re'y: fikir güzelliği.

اصبأ esba'a: [m. isbâ' اصباء] **1.**yıldız doğdu. **2.**yemeğe uzandı. **3.**çıkageldi.

اصبح asbaha: [m. ısbâh اصباح] **1.**sabah vaktine girdi. **2.**sabahladı. **3.**oldu. **4.**gerçek ortaya çıktı. **5.**yaktı, tutuşturdu.

اصبر asbara: [ç. isbâr اصبار] **1.**sabrettirdi. **2.**acılaştı. **3.**felakete uğradı. **4.**cesaretlendirdi. **5.**dağa çıktı. **6.**şişenin ağzını kapattı.

اصبع asba': [ç. esâbi' اصابع] parmak.

اصبغة esbiga: **1.**boyalar. **2.**alyuvarlar.

اصبوع usbû': [ç. esâbî' اصابيع] parmak.

اصبى asbâ: [m. isbâ' اصباء] **1.**çocuğu oldu. **2.**saba rüzgârına girdi.

اصحاب الجحيم ashâbu'l-cahîm: cehennemlikler.

اصحاب الجنة ashâbu'l-cenne: **1.**bahçe sahipleri. **2.**cennetlikler.

اصحاب الكهف ashâbu'l-kehf: Ashâb-ı kehf, Yedi Uyurlar.

اصحب ashabe: [m. ishâb اصحاب] **1.**dost edindi. **2.**sahip etti. **3.**korudu. **4.**alıkoydu. **5.**boyun eğdi.

اصحف ashafe: [m. ishâf اصحاف] sayfalandırdı, sayfa halinde bir araya getirdi.

اصدر asdara: [m. ısdâr اصدار] **1.**yerine getirdi, uyguladı. **2.**yaydı. **3.**ilan etti. **4.**vazgeçirdi. **5.**döndürdü. **6.**doyurdu. **7.**su içirip döndürdü.

اصدق asdak: daha doğru.

اصر esarre: [m. ısrâr اصرار] **1.**ısrar etti. **2.**hayvan kulaklarını dikti. **3.**koştu. **4.**sütü çekildi.

اصر ısr: [ç. âsâr آصار] **1.**ahit. **2.**bağ. **3.**ağırlık. **4.**kulak deliği. **5.**yemin. **6.**ağır görev. **7.**ağır yük.

اصرف asrefe: [m. ısrâf اصراف] **1.**şiir inşad etti. **2.**savuşturdu.

اصطبر ıstabere: [m. ıstıbâr اصطبار] sabretti.

اصطبل ıstabl: ahır, tavla.

اصطحب istehabe: [m. istihâb اصطحاب] **1.**dost edindi. **2.**birbirinin dostu oldu.

اصطرع ıstara'a: [m. ıstırâ' اصطراع] güreş tuttu, güreşti.

اصطفى ıstefâ: [m. ıstıfâ' اصطفاء] **1.**seçti. **2.**tercih etti. **3.**üstün kıldı.

اصطلح ıstalaha: [m. ıstılâh اصطلاح] **1.**barıştı. **2.**anlaştı, ittifak yaptı.

اصطنع ıstana'a: [m. ıstınâ' اصطناع] **1.**iyi yaptı. **2.**ziyafet verdi. **3.**insan seçti.

اصعب es'abe: [m. ıs'âb اصعاب] **1.**zor oldu, güç oldu. **2.**zor buldu. **3.**zorlukla karşılaştı.

اصعد es'ade: [m. ıs'âd اصعاد] **1.**Mekke'ye geldi. **2.**yüksek yerlere gitti. **3.**alçak yerlere geldi. **4.**koştu. **5.**yelken açıldı.

اصغر asgar: [ç. asâgir, asgarûn اصاغر ، اصغرون] daha küçük.

اصغر asgare: [m. ısgâr اصغار] **1.**küçülttü. **2.**horladı, aşağıladı. **3.**çocuk dünyaya getirdi.

اصغى asgâ: [m. ısgâ' اصغاء] **1.**kulak verdi, dinledi. **2.**eğdi.

اصفار ısfârre: [m. ısfîrâr اصفيرار] sarardı.

اصفح asfaha: [m. ısfâh اصفاح] **1.**dilenciden yüzünü çevirdi.

2.ters yüz etti. **3.**hoşgörülü oldu.

اصفر asfar: sarı, altın sarısı.

اصفر ısfarra: [m. ısfirâr اصفرار] sarardı.

اصفى asfâ: [m. ısfâ' اصفاء] **1.**boşalmış oldu, boş oldu. **2.**kadın erkekte meni bırakmadı. **3.**tercih etti, seçip ayırdı. **4.**şairlik gücü kalmadı. **5.**tavuk yumurtlamaz oldu.

اصل asl: [ç. usûl اصول] **1.**kök. **2.**menşe, köken. **3.**sebep. **4.**dayanak. **5.**esas. **6.**asalet. **7.**orijinal.

اصل asule: (ye'sulu) [m. asâle اصالة] köklü oldu, kökleşti, kökü sağlam oldu.

اصلح aslaha: [m. ıslâh اصلاح] **1.**iyileştirdi, ıslah etti. **2.**iyilik etti, yapıcı oldu. **3.**ara buldu, barıştırdı.

اصلع asla': [ç. sul', sul'ân صلع ،صلعان] **1.**dazlak. **2.**parlak nesne. **3.**cilalı mızrak.

اصلى asliy: **1.**aslî, esasa ait. **2.**orijinal. **3.**gerçek, **4.**temel.

اصم asamm: [ç. summ, summân صم ، صمان] sağır.

اصم asamme: [m. ısmâm اصمام] **1.**sağır oldu. **2.**sağırlaştırdı. **3.**tıpa geçirdi, tıkaç geçirdi. **4.**sağır buldu.

اصمت asmete: [m. ısmât اصمات] **1.**sustu. **2.**susturdu.

اصنع asna'a: [m. ısnâ' اصناع] **1.**atına iyi baktı. **2.**yardım etti. **3.**öğrenim gördü. **4.**yetiştirdi.

اصوات esvât: **1.**sesler. **2.**şarkılar. **3.**oylar.

اصول usûl: yöntem, usül, metod.

اصهر ashere: [m. ıshâr اصهار] **1.**yaklaştı. **2.**damat oldu.

اصيدة asîde: [ç. usad, asâid اصد ، اصائد] ağıl.

اصيص asîs: [ç. asâis اصائص] **1.**saksı. **2.**çanak. **3.**ördek, çiş kabı. **4.**sağlam yapı. **5.**titreme.

اصيل asîl: [ç. uselâ' اصلاء] **1.**soylu, asil. **2.**vekil olmayan, asâleten duran.

اصيل asîl: [ç. usl, uslân, âsâl, asâil اصل ، اصلان ، آصال ، اصائل] dar ikindi, ikindi ile akşam arası.

اضاء edâ'a: [m. idâ'a اضائة] parlak oldu, ışıklı oldu, aydınlık verdi.

اضاحيک adâhîk: gülünç şeyler, gülünecek şeyler, komik şeyler.

اضاع edâ'a: [m. idâ'a اضاعة] **1.**çok akarı oldu. **2.**kaybetti.

اضاف edâfe: [m. idâfe اضافة] **1.**alıştı. **2.**yaklaşmak istedi. **3.**çekindi, kaçındı. **4.**kaçtı. **5.**ağırladı, konuk etti. **6.**isnat etti, izafe etti.

اضاق edâka: [m. idâka اضاقة] **1.**daralttı. **2.**darlığa düştü, eli daraldı.

اضجر adcere: [m. idcâr اضجار] sıkıntıya soktu, zahmet verdi.

اضحاة edhât: [ç. adhâ اضحى] kurbanlık.

اضحک edhake: [m. idhâk اضحاک] güldürdü.

اضحوکة udhûke: [ç. adâhîk اضاحیک] gülünç şey, gülünecek şey, komik.

اضحی adhâ: [m. ıdhâ' اضحاء] **1.**kuşluk vaktine girdi. **2.**kuşluk vaktinde çalıştı. **3.**kuşluk namazı kıldı. **4.**uzak oldu.

اضحیة udhiyye: [ç. adâhî اضاحی] kurbanlık.

اضر edarre: [m. ıdrâr اضرار] **1.**zarar verdi. **2.**hız yaptı. **3.**zorladı, mecbur etti.

اضرب adrebe: [m. idrâb اضراب] **1.**ikamet etti, kaldı. **2.**sakin oldu, hareketsiz oldu. **3.**grev yaptı. **4.**sam yeli toprağı kuruttu. **5.**ekmek pişti.

اضطر ıdtarra: [m. ıdtırâr اضطرار] muhtaç bıraktı, mecbur etti.

اضطرب ıdtaraba: [m. ıdtırâb اضطراب] **1.**çalkandı, dalgalandı. **2.**bozuldu. **3.**kazanmak için çalıştı. **4.**işler karıştı.

اضعاف ad'âf: katlar.

اضعف ed'afe: [m. id'âf اضعاف] **1.**arttırdı, çoğalttı. **2.**mislini ekledi. **3.**hayvan zayıf düştü.

اضغاث احلام adgâsu ahlâm: karmakarışık düşler.

اضغن edgane: [m. idgân اضغان] kinini sakladı.

اضل edalle: [m. idlâl اضلال] **1.**yitirdi. **2.**saptırdı, yoldan çıkardı. **3.**gömdü. **4.**sapık buldu.

اضلیا adalyâ: (bot.) açelya, dahliya.

اضمحل ıdmehalle: [m. idmihlâl اضمحلال] çözüldü, eridi, zayıfladı.

اضمن admene: [m. idmân اضمان] kefil yaptı.

اضیاف adyâf: konuklar, misafirler.

اطاب etâbe: [m. itâbe اطابة] **1.**güzelleştirdi. **2.**güzel buldu. **3.**güzel konuştu. **4.**tuvalette taharet etti, temizlendi. **5.**misafiri yedirdi, içirdi.

اطار etâre: [m. itâre اطارة] **1.**uçurdu. **2.**kaçırdı, dağıttı. **3.**bölüştü. **4.**bölgede kuş çok oldu.

اطار ıtâr: [ç. utur اطر] **1.**çerçeve. **2.**kasnak. **3.**çember. **4.**halka.

اطاع etâ'a: [m. itâ'a اطاعة] boyun eğdi, itaat etti.

اطاف etâfe: [m. itâfe اطافة] **1.**çevreledi, kuşattı, sardı. **2.**yakın yere kondu. **3.**çevresinde döndü. **4.**döndürdü, dolaştırdı.

اطاق etâka: [m. itâka اطاقة] gücü yetti.

اطال etâle: [m. itâle اطالة] **1.**uzun oldu. **2.**uzattı. **3.**iyilik etti.

اطبق etbaka: [ç. ıtbâk اطباق] **1.**örttü, bürüdü, üstünü kapladı. **2.**mutabakata vardı. **3.**sıtma nöbeti sürekli oldu. **4.**hava kararda. **5.**kapattı. **6.**yıldızlar doğdu.

اطرب atrebe: [m. ıtrâb اطراب] coşturdu, sevindirdi, şevke getirdi.

اطرد atrede: [m. ıtrâd اطراد] **1.**yurdundan kovdu. **2.**yarışta bahse girdi.

اطرد ıttarede: [m. ıttırâd اطراد] **1.**peşpeşe düzenli olarak geldi. **2.**yoluna girdi, rayına oturdu.

اطرف atrefe: [m. ıtrâf اطراف] **1.**yeni bir şey getirdi. **2.**göz yumdu.

اطروحة utrûha: [ç. atârîh اطاريح] **1.**tez. **2.**konu, mesele.

اطروفة utrûfe: [ç. atârîf اطاريف] **1.**yeni çıkmış, turfanda. **2.**hediye. **3.**ilginç şey.

اطعم et'ame: [m. it'âm اطعام] **1.**yemek yedirdi, besledi. **2.**aşı yaptı, aşıladı. **3.**rızıklandırdı. **4.**tadı değişti. **5.**yemek yedi.

اطغى atgâ: [m. ıtgâ' اطغاء] azdırdı, isyan ettirdi.

اطفأ atfe'e: [m. itfâ' اطفاء] ateşi söndürdü.

اطفاء الانوار ıtfâ'u'l-envâr: karartma tatbikatı.

اطفائى ıtfâ'î: [m. ıtfâ'iyyûn اطفائيون] itfaiyeci.

اطفائية ıtfâ'iyye: itfaiye.

اطفال etfâl: **1.**çocuklar. **2.**kısımlar, parçalar. **3.**batmakta olan güneşler. **4.**geceler.

اطفل atfele: [m. itfâl اطفال] **1.**çocuk sahibi oldu. **2.**gurub vakti oldu.

اطلب atlebe: [m. ıtlâb اطلاب] **1.**istediğini verdi. **2.**istedi. **3.**uzaklaştı.

اطلس atlas: [ç. tuls اطلس] **1.**atlas, harita. **2.**kül rengi. **3.**kirli. **4.**epirmiş giysi. **5.**silinmiş sayfa. **6.**atlas kumaş.

اطلع atla'a: [m. ıtlâ' اطلاع] **1.**hurma çiçek açtı. **2.**yapraklandı. **3.**çıkageldi. **4.**kustu. **5.**bildirdi. **6.**başını kaldırdı. **7.**güneş doğdu, yıldız doğdu. **8.**yeşerdi. **9.**bağışladı, bahşetti. **10.**acele ettirdi.

اطلع ıttala'a: [m. ıttılâ' اطلاع] **1.**vâkıf oldu, bildi, haberdar oldu. **2.**vardı, yetişti. **3.**çıkageldi. **4.**gördü. **5.**hâkim oldu.

اطلق atlaka: [m. ıtlâk اطلاق] **1.**çözdü. **2.**bıraktı. **3.**boşadı. **4.**otlağa saldı. **5.**bağışta bulundu, ihsan etti. **6.**mübah kıldı. **7.**aşıladı. **8.**zehirledi. **9.**bağdan kurtuldu. **10.**azletti, görevden aldı. **11.**attı. **12.**ishal yaptı. **13.**gönderdi. **14.**işaret koydu. **15.**sözü genelledi.

اطم utm: [ç. âtâm, utûm ،أطام اطوم] **1.**kale. **2.**yüksek bina. **3.**üstü düz dörtgen bina.

اطمأن ıtme'enne: [m. itmi'nân اطمئنان] **1.**kararlı ve sakin oldu. **2.**içi rahat oldu, güven içinde oldu. **3.**yurt tuttu. **4.**alçakta oldu. **5.**terketti.

اطناب ıtnâb: abartma, abartarak niteleme.

اطنابة ıtnâbe: [ç. etânîb اطانيب] **1.**tente. **2.**çadır. **3.**sinir teli.

اطوار etvâr: **1.**durumlar, haller. **2.**kereler, defalar. **3.**sıralar. **4.**sınıflar, türler.

اطوف ittavvefe: [m. ıttivvâf اطواف] tavaf etti.

اطول atvel: [ç. tuvel طول] **1.**daha uzun. **2.**Kur'ân'daki uzun sûreler.

اطوم utûm: [ç. utum, âtıme أطمة ، اطم] **1.**(zool.) deniz kaplumbağası. **2.**(zool.) kirpi. **3.**sedef. **4.**yay. **5.**(zool.) Kızıldeniz'de ve Hint Denizinde yaşayan bir memeli hayvan.

اطهار ıttehare: [m. ıttıhâr اطهار] **1.**temiz oldu, temizlendi, arındı. **2.**günahtan kaçındı.

اطهر athar: daha temiz.

اطهر ıttahere: [m. ıttıhâr اطهار] iyice temizlendi.

اظرف azrefe: [m. izrâf اظراف] zarfa koydu, zarfladı.

اظفر azfere: [m. izfâr اظفار] **1.**tırnağını batırdı. **2.**muzaffer kıldı.

اظفور uzfûr: [ç. ezâfîr اظافير] tırnak.

اظل ezalle: [m. izlâl اظلال] **1.**gölgeli oldu. **2.**örttü, bürüdü. **3.**gölgesinde kaldı. **4.**gölgesine aldı.

اظلم azlem: daha zalim.

اظلم azleme: [m. izlâm اظلام] **1.**hava karardı, gece oldu. **2.**karanlığa girdi. **3.**dişleri inci gibi parladı.

اظن ezanne: [m. iznân اظنان] suçladı, töhmet altında bıraktı.

اظهر azhere: [m. ızhâr اظهار] **1.**ortaya çıkardı. **2.**ilan etti. **3.**öğle vaktine girdi. **4.**öğle vaktinde dolaştı. **5.**ezbere okudu. **6.**sırtına aldı. **7.**umursamadı, ihmal etti. **8.**yardım etti, destek verdi. **9.**değerini arttırdı. **10.**üstün kıldı.

اعاجيب e'âcîb: şaşılacak şeyler.

اعاد e'âde: [m. i'âde اعادة] **1.**geri döndürdü, geri çevirdi, iade etti. **2.**tekrar etti. **3.**âdet edindi.

اعاذ e'âze: [m. i'âze اعاذة] **1.**sığındırdı. **2.**korudu. **3.**sığındı.

اعار e'âre: [m. i'âre, âre اعارة ،عارة] ödünç verdi.

اعاش e'âşe: [m. i'âşe اعاشة] **1.**yaşattı. **2.**geçindi. **3.**geçindirdi.

اعال e'âle: [m. i'âle اعالة] **1.**çoluğu çocuğu çok oldu. **2.**istedi.

اعان e'âne: [m. i'âne اعانة] yardım etti.

اعتاد i'tâde: [m. i'tiyâd اعتياد] âdet edindi, alışkanlık haline getirdi.

اعتبر i'tebere: [m. i'tibâr اعتبار] **1.**denedi, tecrübe etti. **2.**şaştı, hayret etti. **3.**ibret aldı. **4.**değer verdi. **5.**âlim saydı.

اعتجن i'tecene: [m. i'ticân اعتجان] yoğurdu.

اعتد a'tede: [m. i'tâd اعتاد] hazırladı, hazır etti.

اعتد i'tedde: [m. i'tidâd اعتداد] **1.**sayıldı. **2.**dul kadın bekleme süresini doldurdu, iddeti doldurdu. **3.**saydı, hesaba kattı. **4.**önemsedi, dikkate aldı. **5.**sandı, zannetti. **6.**kabul etti, farzetti. **7.**hazırladı, hazır etti.

اعتدال الحريفى i'tidâlu'l-harîfî: sonbaharda gece ile gündüzün eşit olması.

اعتدال الربيعى i'tidâlu'r-rebî'î: ilkbaharda gece ile gündüzün eşit olması.

اعتدل i'tedele: [m. i'tidâl اعتدال] **1.**ılımlı oldu, mutedil oldu, ortada oldu. **2.**dürüst oldu. **3.**düzgün oldu.

اعتدى i'tedâ: [m. i'tidâ' اعتداء] **1.**zulmetti. **2.**hakkını yedi.

اعتذر i'tezere: [m. i'tizâr اعتذار] **1.**mazeretinin kabul edilmesini istedi, özür diledi. **2.**mazur oldu. **3.**şikayet etti. **4.**sarığın uçlarını sarkıttı. **5.**su kesildi.

اعترض i'terede: [m. i'tirâd اعتراض] **1.**engel oldu. **2.**siper oldu. **3.**namusuna musallat oldu. **4.**reddetti, itiraz etti. **5.**öldürdü. **6.**satışa çıkardı. **7.**teftiş etti.

اعترف i'terefe: [m. i'tirâf اعتراف] **1.**itiraf etti. **2.**bildi. **3.**tanıdı. **4.**haber sordu. **5.**sabretti, sebat etti. **6.**delalet etti. **7.**kabul etti.

اعترى i'terâ: [m. i'tirâ' اعتراء] başına iş geldi.

اعتز i'tezze: [m. i'tizâz اعتزاز] kendini şerefli saydı.

اعتزل i'tezele: [m. i'tizâl اعتزال] **1.**çekildi, uzaklaştı, uzak durdu. **2.**meniyi vajina dışına boşalttı.

اعتزم i'tezeme: [m. i'tizâm اعتزام] **1.**azmetti, kesin niyet etti. **2.**sabretti. **3.**düz gitti.

اعتسر i'tesere: [m. i'tisâr اعتسار] **1.**zorladı, zorunda bıraktı. **2.**düşünmeden konuştu.

اعتسف i'tesefe: [m. i'tisâf اعتساف] **1.**yoldan çıktı, saptı. **2.**tedbirsiz iş yaptı. **3.**zulmetti. **4.**işe aldı, istihdam etti.

اعتصم i'tasame: [m. i'tisâm اعتصام] **1.**tutundu. **2.**sığındı. **3.**korundu. **4.**boykot etti.

اعتق a'teka: [m. i'tâk اعتاق] **1.**azat etti. **2.**ıslah etti. **3.**atı öne geçirdi. **4.**şarabı

yıllandırdı. **5.**giysiyi eskitti. **6.**ısırdı.

اعتقب i'tekabe: [m. i'tikâb اعتقاب] **1.**yardımlaştı. **2.**alıkoydu. **3.**pişman oldu. **4.**peşinden geldi. **5.**karşılığını verdi. **6.**sıra ile yaptı.

اعتقد i'tekade: [m. i'tikâd اعتقاد] **1.**inandı, itikat etti. **2.**onayladı, tasdik etti. **3.**sabit oldu. **4.**katılaştı, sertleşti. **5.**taç giydi. **6.**kolye edindi. **7.**düğümledi, düğüm attı. **8.**bağladı. **9.**mal biriktirdi.

اعتقل i'tekala: [m. i'tikâl اعتقال] **1.**tutukladı. **2.**engel oldu, alıkoydu. **3.**kabız oldu. **4.**dili tutuldu. **5.**diyet aldı. **6.**kabız yaptı. **7.**sarmaya getirip rakibi yıktı. **8.**devenin dizini bağladı.

اعتكل i'tekele: [m. i'tikâl اعتكال] **1.**insanlardan uzakta yaşadı. **2.**iş karmaşık oldu. **3.**toslaştı, boynuzlaştı.

اعتل i'telle: [m. i'tilâl اعتلال] **1.**hastalandı. **2.**delile dayandı. **3.**avundu, oyalandı. **4.**bahane buldu. **5.**suçladı. **6.**alıkoydu.

اعتلى i'telâ: [m. i'tilâ' اعتلاء] **1.**yükseldi. **2.**üzerine çıktı. **3.**galip geldi.

اعتم i'temme: [m. i'timâm اعتمام] **1.**sarık sardı. **2.**bitki boy attı.

اعتماد على النفس i'timâd ale'n-nefs; özgüven.

اعتماد مالى i'timâdun mâlî: fon.

اعتمد i'temede: [m. i'timâd اعتماد] **1.**dayandı, yaslandı. **2.**güvendi. **3.**uyguladı, yerine getirdi, yaptı. **4.**kastetti.

اعتمر i'temere: [m. i'timâr اعتمار] **1.**başına geçirdi, başına giydi. **2.**umre yaptı. **3.**yöneldi, kastetti. **4.**sömürgeleştirdi.

اعتمل i'temele: [m. i'timâl اعتمال] işi bizzat yaptı.

اعتنف i'tenefe: [m. i'tinâf اعتناف] **1.**iğrendi. **2.**özendi. **3.**işe el attı, başladı. **4.**havası iyi gelmedi. **5.**toplantıyı terketti.

اعتنى i'tenâ: [m. i'tinâ' اعتناء] **1.**başına geldi. **2.**önemsedi. **3.**itina etti, özen gösterdi.

اعتون i'tevene: [m. i'tivân اعتوان] yardımlaştı.

اعثر a'sere: [m. i'sâr اعثار] **1.**ayağını kaydırıp düşürdü. **2.**haberdar etti, vakıf kıldı. **3.**büyüğün yanında birini kötüledi.

اعجاب بالذات i'câbu bi'z-zâti: kendini beğenmişlik.

اعجب a'cebe: [m. i'câb اعجاب] **1.**hoşlandı, beğendi. **2.**memnun oldu. **3.**hoşuna gitti. **4.**imrendirdi.

اعجز a'ceze: [m. i'câz اعجاز] aciz bıraktı, acizleştirdi.

اعجل a'cele: [m. i'câl اعجال] **1.**öne geçti. **2.**teşvik etti. **3.**sakat çocuk doğurdu. **4.**buzağıladı.

اعجم a'ceme: [m. i'câm اعجام] **1.**fasih konuşmadı. **2.**yazıyı noktaladı.

اعجمی a'cemî: **1.**Arap olmayan, yabancı. **2.**düzgün konuşamayan.

اعجوبة u'cûbe: [ç. e'âcîb اعاجیب] şaşılacak şey.

اعد e'adde: [m. i'dâd اعداد] hazırladı, hazırlık yaptı, hazırlandı.

اعدل a'dele: [m. i'dâl اعدال] doğrulttu, düzeltti, denkleştirdi.

اعدم a'deme: [m. i'dâm اعدام] **1.**yok etti. **2.**idam etti. **3.**yoksul oldu, yoksullaştı. **4.**aradığını bulamadı. **5.**kaybettirdi. **6.**menetti, engel oldu.

اعدی a'dâ: [m. i'dâ' اعداء] **1.**koşturdu. **2.**zulmetti. **3.**imdada koştu. **4.**bulaştırdı.

اعذب a'zebe: [m. i'zâb اعذاب] **1.**engel oldu, menetti. **2.**feragat etti. **3.**yosun çıkardı. **4.**suyu tatlı oldu.

اعذر a'zere: [m. i'zâr اعذار] **1.**mazur gördü. **2.**mazeret beyan etti. **3.**mazur oldu. **4.**abarttı. **5.**kusuru çok oldu. **6.**gem taktı. **7.**sünnet etti. **8.**sünnet düğünü yaptı. **9.**ölümle yüz yüze geldi.

اعراب a'râb: bedevîler.

اعرابی a'râbî: çöl arabı, bedevî.

اعراف a'râf: Cennet ile Cehennem arasındaki yüksek yer.

اعرب a'rebe: [m. i'râb اعراب] **1.**aslını açıkladı, tahlil etti, analiz etti. **2.**atı koşturdu. **3.**hatasız konuştu. **4.**fasih Arapça konuştu. **5.**çirkin sözden menetti. **6.**kapora verdi.

اعرج a'rec: [ç. urc, urcân عرج، عرجان] **1.**topal, aksak. **2.**karga. **3.**vale, kız (iskambilde).

اعرج a'rece: [m. i'râc اعراج] topallattı.

اعرض a'rada: [m. i'râd اعراض] **1.**yüz çevirdi, aldırmadı. **2.**enli yaptı. **3.**enli oldu, geniş oldu. **4.**ortaya çıktı, göründü. **5.**mümkün oldu.

اعرق a'raka: [m. i'râk اعراق] **1.**kök saldı. **2.**Irak'a gitti. **3.**asil oldu. **4.**terletti.

اعری a'râ: [m. i'râ' اعراء] **1.**kulp taktı. **2.**yalnız bıraktı, terketti. **3.**soydu, üstünü çıkarttı.

اعز e'azze: [m. i'zâz اعزاز] **1.**aziz etti, kadrini arttırdı. **2.**büyük geldi, büyük göründü. **3.**ikram etti, ağırladı.

اعزب a'zeb: [ç. uzb عزب] bekâr.

اعسر a'ser: [ç. usr عسر] solak.

اعشاری a'şârî: ondalık.

اعشر a'şere: [ç. i'şâr اعشار] **1.**on tane oldu. **2.**ona çıkardı. **3.**on ay geçti.

اعشی a'şâ: [ç. uşy عشی] gece körü.

اعشى a'şâ: [m. i'şâ' اعشاء] **1.**akşam yemeği verdi. **2.**verdi. **3.**gözlerini zayıflattı.

اعصار i'sâr: [ç. e'âsîr, e'âsır اعاصير ، اعاصر] kasırga.

اعصر a'sare: [m. i'sâr اعصار] **1.**ikindi vaktine girdi. **2.**kız gelinlik yaşa geldi. **3.**kasırga çıktı.

اعصف a'safe: [m. i'sâf اعصاف] **1.**rüzgâr sert esti. **2.**öldü, yok oldu. **3.**yoldan çıktı, saptı. **4.**yapraklandı.

اعضاء التناسلى a'zâ'u't-tenâsulî: (tıp.) üreme organları.

اعضل a'dele: [m. i'dâl اعضال] **1.**zor doğum yaptı. **2.**iş çetrefil oldu. **3.**çok çirkin oldu. **4.**aciz bıraktı.

اعط ما لقيصر لقيصر a'ti mâ likaysere li kaysere: Sezar'ın hakkını Sezar'a ver.

اعطش a'taşa: [m. i'tâş اعطاش] **1.**susattı. **2.**susuz bıraktı.

اعطى a'tâ: [m. i'tâ' اعطاء] verdi, takdim etti.

اعطيات الجند a'tiyâtu'l-cund: asker kumanyası.

اعظم a'zam: **1.**daha büyük. **2.**daha önemli.

اعظم a'zeme: [m. i'zâm اعظام] **1.**büyük oldu. **2.**büyüttü. **3.**büyük gördü, gözünde büyüttü. **4.**büyük tuttu. **5.**kemik yedirdi. **6.**korkuttu.

اعف e'affe: [m. i'fâf اعفاف] iffetli kıldı.

اعفش a'feş: gözleri zayıf gören.

اعفى a'fâ: [m. i'fâ' اعفاء] **1.**malının fazlasını dağıttı. **2.**sağlığına kavuştu. **3.**ihtiyacı olmadı, müstağni oldu. **4.**muaf tuttu. **5.**saçını uzattı. **6.**Allah afiyet verdi.

اعقب a'kabe: [m. i'kâb اعقاب] **1.**ardından geldi, halef oldu. **2.**geriye evlat bıraktı. **3.**karşılığını verdi. **4.**sonu iyi oldu. **5.**hayvana nöbetleşe bindi. **6.**iyiliğe yöneldi.

اعقد a'kad: [ç. ukd عقد] peltek, dili tutuk.

اعقر a'kare: [m. i'kâr اعقار] **1.**akarı çok oldu. **2.**dehşete düşürdü. **3.**kısırlaştırdı. **4.**sırtını yara bere içinde bıraktı.

اعقل a'kale: [m. i'kâl اعقال] **1.**akıllı oldu. **2.**akıllı buldu. **3.**zekât vermesi vacip oldu.

اعقم a'kame: [m. i'kâm اعقام] kısırlaştırdı.

اعل e'alle: [m. i'lâl اعلال] **1.**tekrar içirdi. **2.**illetli yaptı.

اعلام i'lâm: [ç. i'lâmât اعلامات] mahkeme hükmü.

اعلان صغير i'lânun sagîr: el ilanı.

اعلف a'lefe: [m. i'lâf اعلاف] **1.**yem verdi. **2.**hayvan yem yedi.

اعلق a'laka: [m. i'lâk اعلاق] **1.**sülük yapıştırdı. **2.**bela çıkardı. **3.**astı. **4.**tırmaladı.

5.kıymetli mala ilgi gösterdi.

اعلم a'lem: [ç. ulm علم] **1.**daha iyi bilen. **2.**üst dudağı yarık olan.

اعلم a'leme: [m. i'lâm اعلام] **1.**öğretti. **2.**bildirdi.

اعلن a'lene: [ç. i'lân اعلان] **1.**ortaya çıkardı, açığa çıkardı, ilan etti. **2.**açıkça konuştu.

اعلومة u'lûme: [ç. e'âlîm اعاليم] **1.**işaret. **2.**nişan taşı. **3.**sınır.

اعلى a'lâ: [m. i'lâ' اعلاء] **1.**yükseltti. **2.**üzerine çıktı. **3.**indi. **4.**indirdi.

اعلى a'lâ: **1.**en üstün. **2.**en yüce.

اعلى درجة a'lâ dereceten: **1.**en yüksek, maksimum. **2.**daha yüksek.

اعم e'amm: **1.**genel, umumi. **2.**yaygın. **3.**kalabalık.

اعمد a'mede: [m. i'mâd اعماد] direk dikti.

اعمر a'mere: [m. i'mâr اعمار] **1.**bayındırlaştırdı, mamur etti. **2.**ömür boyu verdi. **3.**zengin etti. **4.**bir yeri mamur buldu. **5.**iç güveyisi oldu.

اعمل a'mele: [m. i'mâl اعمال] **1.**çalıştırdı, işletti. **2.**kullandı. **3.**ücretini verdi.

اعمى a'mâ: [ç. umy, umyân, a'mâ', umât عمى ، عميان ، اعماء ، عماة] **1.**kör. **2.**basiretsiz. **3.**cahil. **4.**işaretsiz yer.

اعمى a'mâ: [m. i'mâ' اعماء] **1.**kör etti. **2.**kör buldu.

اعناء a'nâ': **1.**yan, taraf. **2.**topluluk.

اعنت a'nete: [ç. i'nât اعنات] **1.**sıkıntıya düştü, sıkıntıya soktu. **2.**kaynayan kemiği kırdı. **3.**hastaya kötü davrandı.

اعنى a'nâ: [m. i'nâ' اعناء] **1.**itaatli buldu. **2.**yordu. **3.**meşgul etti. **4.**yeşertti.

اعوام a'vâm: **1.**yıllar. **2.**gündüzler.

اعوان a'vân: **1.**yardımlar. **2.**yardımcılar.

اعوج a'vec: eğri, çarpık, eğri büğrü.

اعوج i'vecce: [m. i'vicâc اعوجاج] **1.**eğri büğrü oldu. **2.**eğrildi.

اعور a'ver: [ç. e'âvir اعاور] **1.**karga. **2.**sıradan, bayağı, adi. **3.**erkek kardeşi olmayan. **4.**işaretsiz yol. **5.**beceriksiz rehber. **6.**eski kitap. **7.**(tıp.) kör bağırsak. **8.**silahsız adam.

اعور a'ver: [ç. ûr, ûrân, îrân عور ، عوران ، عيران] tek gözlü.

اعهد a'hede: [m. i'hâd اعهاد] **1.**söz verdi, ahdetti. **2.**güvence verdi. **3.**kefil oldu.

اعيل a'yele: [m. i'yâl اعيال] çoluğu çocuğu çok oldu.

اغاث egâse: [m. igâse, magûse اغاثة ، مغوثة] imdada koştu, yardıma koştu.

اغاظ egâze: [m. igâze اغاظة] kızdırdı, öfkelendirdi.

اغبر igberre: [m. igbirâr اغبرار] **1.**tozlandı. **2.**boz renkli oldu.

اغتاب egtâbe: [m. igtiyâb اغتياب] gıybet etti, arkasından konuştu, çekiştirdi.

اغتذى igtezâ: [m. igtizâ اغتذاء] beslendi, gıda aldı.

اغترب ıgterebe: [m. igtirâb اغتراب] **1.**yurdundan uzakta oldu. **2.**çalışkan oldu. **3.**akrabasından olmayan kızla evlendi.

اغترس igterese: [m. igtirâs اغتراس] ağaç dikti.

اغترف igterefe: [m. igtirâf اغترافا] avuçladı, avuç dolusu aldı.

اغتسل igtesele: [m. igtisâl اغتسال] **1.**yıkandı, banyo yaptı. **2.**koku süründü.

اغتصب ıgtasaba: [m. igtisâb اغتصاب] **1.**zorla aldı, gaspetti. **2.**ırzına geçti, tecavüz etti. **3.**zorla tahta geçirdi.

اغتفر ıgtefere: [m. igtifâr اغتفار] günahını affetti.

اغتم igtemme: [m. igtimâm اغتمام] üzüntülü oldu, gamlı oldu.

اغتمر igtemere: [m. igtimâr اغتمار] **1.**su kapladı. **2.**safran süründü. **3.**suya daldı. **4.**küfelik sarhoş oldu.

اغتنم igteneme: [m. igtinâm اغتنام] **1.**ganimet bildi. **2.**fırsat yakaladı.

اغد egadde: [m. igdâd اغداد] **1.**bezelendi. **2.**kızdı, sinirlendi.

اغرب agrebe: [m. igrâb اغراب] **1.**batıya geldi. **2.**tuhaf şey yaptı. **3.**tuhaf şey buldu. **4.**anlaşılmaz sözler etti. **5.**göç etti. **6.**çok güldü. **7.**atı çatlatıncaya kadar koşturdu. **8.**uzaklaştırdı. **9.**ağrısı şiddetli oldu. **10.**uzak diyarlara yolculuk yaptı. **11.**varlıklı ve müreffeh oldu.

اغرس agrasa: [m. igrâs اغراس] ağaç dikti.

اغرق agraka: [m. igrâk اغراق] **1.**suda boğdu. **2.**aşırı oldu. **3.**doldurdu.

اغرى agrâ: [m. igrâ' اغراء] **1.**ara bozdu, fitne soktu. **2.**tahrik etti. **3.**teşvik etti.

اغريقى ıgrîkî: Grek, eski Yunanlı.

اغزى agzâ: [m. igzâ' اغزاء] **1.**savaştırdı. **2.**savaşa hazırladı. **3.**savaşa gitti. **4.**borç ödemesini geciktirdi.

اغسى agsâ: [m. igsâ' اغساء] hava karardı, gece oldu.

اغشى agşâ: [m. igşâ' اغشاء] **1.**örttü, bürüdü. **2.**perdeledi. **3.**karanlık çöktü.

اغصن agsana: [m. igsân اغصان] dal budak verdi.

اغضب agdaba: [m. igdâb اغضاب] gazaba getirdi,

kızdırdı, öfkelendirdi, hiddetlendirdi.

اغطش agteşe: [m. igtâş اغطاش] **1.**gözü karardı. **2.**hava karardı. **3.**kararttı. **4.**karanlığa girdi.

اغفل agfele: [m. igfâl اغفال] **1.**gaflete düştü, dalgınlığına geldi. **2.**gaflete düşürdü.

اغلط aglata: [m. iglât اغلاط] yanılttı.

اغلق aglaka: [m. iglâk اغلاق] **1.**kapıyı kapadı. **2.**öfkelendirdi. **3.**katili maktülün velisine teslim etti. **4.**devenin sırtını yağır etti.

اغلوطة uglûta: [ç. agâlît, uglûtât اغاليط ، اغلوطات] laf salatası, yanıltıcı söz.

اغلى aglâ: [m. iglâ' اغلاء] **1.**fiyat arttırdı. **2.**yüksek fiyatlı buldu. **3.**bitki sarmaş dolaş oldu.

اغلى aglâ: [m. iglâ' اغلاء] kaynattı.

اغليق ıglîk: [ç. agâlîk اغاليق] anahtar.

اغم egamme: [m. igmâm اغمام] **1.**hava bulutlu oldu. **2.**sıcaklık yüksek oldu. **3.**üzdü, hüzünlendirdi.

اغمد agmede: [m. igmâd اغماد] **1.**kınına soktu. **2.**sokuşturdu, tıktı tıkıştırdı.

اغمض agmede: [m. igmâd اغماض] **1.**ucuza verdi. **2.**hoşgörülü oldu, müsamaha etti, göz yumdu. **3.**hor gördü, küçümsedi. **4.**bile bile günaha girdi. **5.**doğru buldu. **6.**dayandı, tahammül etti. **7.**ölünün gözlerini kapadı. **8.**kıstı.

اغنم agneme: [m. ignâm اغنام] ganimet verdi.

اغنوجة ugnûce: [m. egânîc اغانيج] naz, işve.

اغنى agnâ: [m. ignâ' اغناء] **1.**zengin etti, zenginleştirdi. **2.**yetindi. **3.**fayda verdi. **4.**uzaklaştırdı. **5.**kurtardı. **6.**meşgul etti.

اغنية ugniye, ugniyye: [ç. egân اغان] şarkı, ezgi, nağme.

اغوط agvete: [m. igvât اغواط] derinleştirdi.

اغوى agvâ: [m. igvâ' اغواء] azdırdı, saptırdı.

اف effe: (yeuffu, yeiffu) [m. eff اف] ofladı, öf dedi.

اف uff: **1.**uf, of, öf. **2.**tırnak kesintisi.

اف الأذن uffu'l-uzn: kulak kiri.

اف لك uffin leke: öf be! yetti gayri!

اف لكم uffin lekum: yazıklar olsun size.

افاء efâ'e: [m. ifâ'a افاءة] **1.**döndü. **2.**gölgesi yayıldı. **3.**döndürdü. **4.**fayda sağladı. **5.**ganimet olarak verdi.

افات efâte: [m. ifâte افاتة] savuşturdu.

افاد efâde: [m. ifâde افادة] **1.**kazandı, elde etti.

2.kazandırdı. **3.**yok etti, öldürdü.

افارة efâre: [m. ifâre افارة] fışkırttı.

افاز efâze: [m. ifâze افازة] muzaffer etti.

افاض efâda: [m. ifâda افاضة] **1.**su dökündü. **2.**hacılar Arafat'tan sel gibi aktı. **3.**lafa daldı. **4.**ağzına kadar doldurdu. **5.**su serpti.

افاق efâka: [m. ifâka افاقة] **1.**sağlığına kavuştu, iyileşti. **2.**bolluk oldu.

افان iffânu: vaktinde, zamanında.

افتات iftâte: [m. iftiyât افتيات] **1.**geçti, geçip gitti. **2.**bildiğini okudu. **3.**birinin hakkında hüküm verdi.

افتأد ifte'ede: [m. ifti'âd افتآد] **1.**kebap yaptı. **2.**ateş yaktı.

افتاق iftâka: [m. iftiyâk افتياق] **1.**yoksullaştı. **2.**öldü.

افتأل ifte'ele: [m. ifti'âl افتآل] fal tuttu.

افتتاح رسمى iftitâhun resmî: resmi açılış.

افتتح ifteteha: [m. iftitâh افتتاح] **1.**kapıyı açtı. **2.**işe başladı.

افتتن iftetene: [m. iftitân افتتان] **1.**fitneye düşürdü. **2.**fitneye düştü.

افتجر iftecere: [m. ifticâr افتجار] laf uydurdu.

افتحث iftehase: [m. iftihâs افتحاث] sorup soruşturdu, araştırdı.

افتحص iftehase: [m. iftihâs افتحاص] derinlemesine araştırdı.

افتدى iftedâ: [m. iftidâ' افتداء] **1.**fidye verip kurtardı. **2.**fidye alıp salıverdi. **3.**boşaması için kocasına para verdi. **4.**çekindi, sakındı.

افترس ifterese: [m. iftirâs افتراس] avladı.

افترش iftereşe: [m. iftirâş افتراش] **1.**yayıldı. **2.**çiğnedi, ezdi. **3.**yere serdi, yıktı. **4.**namusuna dil uzattı. **5.**döşendi, serildi. **6.**izinden gitti. **7.**ağzına geleni söyledi.. **8.**malını gaspetti.

افترص ifteresa: [m. iftirâs افتراص] fırsat buldu, fırsatı ganimet bildi.

افترض iftereda: [m. iftirâd افتراض] **1.**farz kıldı. **2.**maaş aldı. **3.**faraziyeden yola çıktı.

افترط iftereta: [m. iftirât افتراط] **1.**öne geçti. **2.**çocuk ergenlik yaşına gelmeden öldü.

افترع iftera'a: [m. iftirâ' افتراع] **1.**başladı, girişti. **2.**bekâretini bozdu.

افترى ifterâ: [m. iftirâ' افتراء] iftira etti.

افتصل iftesala: [m. iftisâl افتصال] çocuğu sütten kesti.

افتضح iftedaha: [m. iftidâh افتضاح] rezil rüsva oldu.

افتعل ifte'ale: [m. ifti'âl افتعال] **1.**yaptı, etti. **2.**uydurdu.

افتقد iftekade: [m. iftikâd افتقاد] **1.**kaybetti, yitirdi. **2.**kaybettiğini aradı.

افتقر iftekare: [m. iftikâr افتقار] **1.**yoksul oldu. **2.**bir şeye muhtaç oldu.

افتكر iftekere: [m. iftikâr افتكار] **1.**düşündü. **2.**hatırladı. **3.**kafayı çalıştırdı.

افتن eftene: [m. iftân افتان] fitneye düşürdü.

افتى eftâ: [m. iftâ' افتاء] **1.**fetva verdi. **2.**açıklamada bulundu. **3.**yorum yaptı.

افجر efcere: [m. ifcâr افجار] **1.**fecir vaktine girdi. **2.**doğru yoldan çıktı. **3.**günahkâr buldu. **4.**su yolu açtı. **5.**zina etti. **6.**yalan söyledi. **7.**kâfir oldu.

افحش efhaşe: [m. ifhâş افحاش] **1.**kötü söyledi. **2.**kötü iş yaptı.

افحوص ufhûs: [ç. efâhîs افاحيص] folluk.

افخر efhare: [m. ifhâr افخار] üstün tuttu, tercih etti.

افخم efham: çok büyük.

افدة efede: gecikme, tehir, rötar.

افدى efdâ: [m. ifdâ' افداء] **1.**fidye aldı. **2.**iri cüsseli oldu. **3.**çocuğu avuttu.

افر eferre: [m. ifrâr افرار] **1.**kaçırdı. **2.**başını uçurdu.

افرح efreha: [m. ifrâh افراح] sevindirdi, neşelendirdi.

افرد efrede: [m. ifrâd افراد] **1.**tek başına yaptı. **2.**elçi gönderdi. **3.**tek doğurdu. **4.**tek tek yaptı. **5.**uzaklaştırdı.

افرش efreşe: [m. ifrâş افراش] **1.**döşek serdi. **2.**dedikodu etti. **3.**döşedi, serdi. **4.**kelebeği çok oldu.

افرص efrese: [m. ifrâs افراص] fırsat yakaladı.

افرط efreta: [m. ifrât افراط] **1.**unuttu. **2.**aşırı yük yükledi. **3.**terketti. **4.**ileri gitti, aşırıya kaçtı. **5.**acele etti. **6.**derhal birini gönderdi.

افرع efre'a: [m. ifrâ' افراع] **1.**aşağı indi. **2.**kondu. **3.**başladı, girişti. **4.**bekâretini bozdu.

افرغ efrega: [m. ifrâg افراغ] **1.**döktü. **2.**boşalttı. **3.**kan akıttı. **4.**kalıba döktü. **5.**sabır verdi

افرق efreka: [m. ifrâk افراق] **1.**sağlığına kavuştu, iyileşti. **2.**kuş tersledi. **3.**korkuttu. **4.**ayırdı.

أفرنج efrenc: Avrupalı, Batılı.

افرنجى efrenciy: Avrupalı.

افريز ifrîz: [ç. efârîz افاريز] **1.**friz. **2.**saçak. **3.**sundurma. **4.**korniş.

افريقيا ifrîkiyâ: (coğ.) Afrika.

افريقية ifrîkiyye: (coğ.) Kuzey Afrika.

افسح efseha: [m. ifsâh افساح] genişletti.

افسد efsede: [m. ifsâd افساد] **1.**bozdu. **2.**yok etti. **3.**bozgunculuk çıkardı, fesat çıkardı.

افشى efşâ: [m. ifşâ' افشاء] ortaya çıkardı, yaydı, ifşa etti.

افص efassa: [m. ifsâs افصاص] ayırdı.

افصح efsah: daha fasih, daha düzgün.

افصح efsaha: [m. ifsâh افصاح] **1.**fasih oldu, fasih konuştu. **2.**Hıristiyanlar paskalya bayramını idrak etti. **3.**Musevîler fısıh bayramını idrak etti. **4.**aşikâr oldu. **5.**gün ağardı.

افضل efdal: [ç. efdalûn, efâdıl افضلون ، افاضل] daha iyi, en iyi.

افضل efdale: [m. ifdâl افضال] **1.**iyilik etti, lutfetti. **2.**üstün oldu. **3.**fazla geldi.

افضى efdâ: [m. ifdâ' افضاء] **1.**boşluğa çıktı. **2.**vardı, ulaştı. **3.**ulaştırdı, götürdü. **4.**genişletti. **5.**boşalttı. **6.**cinsel ilişkide bulundu. **7.**sır söyledi.

افطر eftara: [m. iftâr افطار] **1.**oruç açtı. **2.**oruç açtırdı. **3.**iftar vakti geldi.

افعى ef'î: [ç. efâ' افاع] (zool.) engerek yılanı.

افق ufk: [ç. âfâk آفاق] **1.**ufuk, ufuk çizgisi. **2.**kenar, yan. **3.**kıyı. **4.**iyi cins yürük at.

افق الاعلى ufuku'l-a'lâ: en yüksek ufuk.

افقد efkade: [m. ifkâd افقاد] kaybettirdi.

افقر efkare: [m. ifkâr افقار] **1.**sağlam omurgalı oldu. **2.**yoksullaştırdı. **3.**ödünç verdi.

افقه efkaha: [m. ifkâh افقاه] öğretti.

افك efeke: (ye'fiku) m. efk, ufûk افوك ، افك] yalan söyledi, iftira etti, uydurdu.

افك effeke: [m. te'fîk تأفيك] yalan söyledi.

افك ifk: [ç. efâik افائك] **1.**yalan söz. **2.**büyük yalan.

افكوهة ufkûhe: [ç. efâkîh افاكيه] ilginç şey, şaşırtıcı şey.

افل efele: (ye'fulu, ye'filu) [m. efel, ufûl افول ، افل] **1.**yıldız battı. **2.** battı.

افلح eflaha: [m. iflâh افلاح] **1.**muradına erdi. **2.**kurtuldu. **3.**rahatlık içinde oldu. **4.**hayatını sürdürdü. **5.**başarıya ulaştı. **6.**iflah oldu.

افلس eflese: [m. iflâs افلاس] **1.**iflas etti. **2.**malını tükendi. **3.**aradığını bulamadı.

افلق eflaka: [m. iflâk افلاق] **1.**ilginç bir şey meydana getirdi. **2.**işinde usta oldu. **3.**felaket getirdi.

افند efnede: [m. ifnâd افناد] **1.**görüşünde yanılttı. **2.**yalan söyletti.

افنى efnâ: [m. ifnâ' افناء] yok etti.

افهم efheme: [m. ifhâm افهام] anlattı.

افيكة efîke: [ç. efâik افائك] **1.**yalan söz. **2.**büyük yalan.

افيون efyûn: (F.) (bot.) afyon, haşhaş.

اقاء ekâ'a: [m. ikâ'a اقائة] kusturdu.

اقات ekâte: [m. ikâte اقاتة] **1.**yiyecek verdi. **2.**gücü yetti.

اقاقيا ekâkyâ: (bot.) akasya, Mısır dikeni.

اقاليم ekâlîm: **1.**kıtalar. **2.**bölgeler. **3.**ülkeler.

اقام ekâme: [m. ikâme اقامة] **1.**ikamet etti, oturdu. **2.**durdu. **3.**kaldırdı, dikti. **4.**sürdürdü, devam ettirdi. **5.**kamet getirdi, namaza durdu. **6.**doğrulttu, düzeltti. **7.**uyguladı.

اقانيم الثلاثة akânîmu's-selâse: üç temel unsur, baba, oğul, Rûhülkudüs.

اقبح akbaha: [m. ikbâh اقباح] kabahat etti, çirkin iş yaptı.

اقبر akbere: [m. ikbâr اقبار] **1.**mezar hazırladı. **2.**mezar yeri verdi. **3.**gömdürdü, defnettirdi.

اقبس akbese: [m. ikbâs اقباس] **1.**ilim öğretti. **2.**ateş közü verdi.

اقبض akbede: [m. ikbâd اقباض] kabza yaptı.

اقبل akbele: [m. ikbâl اقبال] **1.**geldi. **2.**bol oldu. **3.**gözünü şaşı yaptı. **4.**kavradı, sıkı tuttu. **5.**yöneldi. **6.**önüne aldı. **7.**devam etti.

اقة ukka: [ç. ukak اقق] yarım ölçek, yarım rıtıl.

اقتاس iktâse: [m. iktiyâs اقتياس] **1.**karşılaştırdı, kıyasladı. **2.**ölçtü.

اقتاف iktâfe: [m. iktiyâf اقتياف] iz sürdü, izinden gitti.

اقتبس ıktebese: [m. iktibâs اقتباس] **1.**ateş aldı, köz aldı. **2.**ateş istedi. **3.**ilim öğrendi. **4.**alıntı yaptı, iktibas etti.

اقتبص ıktebese: [m. ıktibâs اقتباص] parmak ucuyla aldı.

اقتتل ıktetele: [m. iktitâl اقتتال] savaştı.

اقتحم iktehame: [m. iktihâm اقتحام] **1.**yıldız kaydı. **2.**düşünmeden bir şeye atıldı. **3.**saldırdı. **4.**küçümsedi.

اقتدح ıktedehe: [m. ıktidâh اقتداح] **1.**çakmak çaktı. **2.**kepçe ile aldı. **3.**hakkında düşündü.

اقتدر iktedere: [m. iktidâr اقتدار] **1.**gücü yetti. **2.**tencerede pişirdi. **3.**ele geçirdi.

اقتدى ıktedâ: [m. iktidâ' اقتداء] uydu, izinden gitti.

اقترأ ıktere'a: [m. iktirâ' اقتراء] okudu.

اقترب ıkterebe: [m. iktirâb اقتراب] yaklaştı.

اقترح ıktaraha: [m. iktirâh اقتراح] **1.**irticalen konuştu. **2.**önerdi. **3.**seçti.

اقترض ıktereda: [m. ıktirâd اقتراض] **1.**ödünç aldı. **2.**namusuna dil uzattı.

اقترع ıktara'a: [m. ıktırâ' اقتراع] **1.**kur'a çekti. **2.**seçti. **3.**ateş yaktı.

اقترف ıkterefe: [m. ıktirâf اقتراف] **1.**kâr etti. **2.**hastalık kaptı. **3.**günaha girdi.

اقترن ıkterene: [m. iktirân اقتران] **1.**bitişti, yan yana geldi. **2.**birlikte oldu. **3.**evlendi.

اقتسر ıktesere: [m. iktisâr اقتسار] **1.**zorladı, mecbur etti, zorla yaptırdı. **2.**üstün geldi, baskın çıktı.

اقتسط ikteseta: [m. iktisât اقتساط] bölüştü.

اقتسم ıkteseme: [m. iktisâm اقتسام] **1.**yeminleşti. **2.**bölüştü. **3.**tereddüt etti, ikirciklendi.

اقتشر ıkteşere: [m. iktişâr اقتشار] üstünü çıkardı.

اقتص iktassa: [m. iktisâs اقتصاص] **1.**kısas istedi. **2.**iz sürdü. **3.**anlattı, hikâye etti.

اقتصب iktesabe: [m. iktisâb اقتصاب] **1.**kesti. **2.**saplı oldu.

اقتصد ıktasada: [m. iktisâd اقتصاد] **1.**aşırılıktan kaçındı. **2.**israftan kaçındı.

اقتصر iktasara: [m. iktisâr اقتصار] **1.**yetindi. **2.**kısalttı.

اقتضب iktadabe: [m. iktidâb اقتضاب] **1.**kesti. **2.**irticalen konuştu. **3.**acemi hayvana bindi. **4.**budadı.

اقتضى iktedâ: [m. iktidâ' اقتضاء] **1.**alacağını istedi. **2.**gerekli kıldı. **3.**hakkını aldı.

اقتطع ıkteta'a: [m. iktitâ' اقتطاع] **1.**parça kopardı, parça ayırdı. **2.**kendine ayırdı.

اقتفى ıktefâ: [m. iktifâ' اقتفاء] **1.**izinden gitti, takip etti. **2.**seçti. **3.**tercih etti.

اقتل aktele: [m. iktâl اقتال] öldürttü.

اقتلع iktala'a: [m. iktilâ' اقتلاع] **1.**kopardı. **2.**kaptı. **3.**kökünden koptu.

اقتنت iktenete: [m. iktinât اقتنات] boyun eğdi.

اقتوى iktevâ: [m. iktivâ' اقتواء] **1.**güçlü oldu. **2.**edindi. **3.**sert davrantı.

اقحط akhata: [m. ıkhât اقحاط] **1.**kuraklık ve kıtlıkla yüz yüze geldi. **2.**kıtlığa uğrattı.

اقحوان ukhuvân: [ç. akâhî, akâh اقاح ، اقاحى] (bot.) papatya.

اقدر akdere: [m. ikdâr اقدار] muktedir kıldı, güçlü kıldı.

اقدم akdeme: [m. ikdâm اقدام] **1.**öne geçti. **2.**girişimde bulundu. **3.**yemin etti.

اقذع akza'a: [m. ikzâ' اقذاع] bayramlık ağzını açtı, küfretti.

اقر ekarra: [m. ikrâr اقرار] **1.**soğuk geçirdi. **2.**soğuğa girdi. **3.**sabit kaldı, karar kıldı. **4.**sakinleşti. **5.**itaat etti. **6.**soğuttu. **7.**sevindirdi. **8.**doğruyu itiraf etti, ikrar etti. **9.**yerine yerleştirdi. **10.**kabul etti. **11.**razı oldu. **12.**durdurdu.

اقرأ akra'a: [m. ikrâ' اقراء] **1.**okuttu. **2.**selam söyledi. **3.**regl oldu. **4.**reglden temizlendi. **5.**yolculuktan döndü. **6.**erteledi, tehir etti. **7.**vazgeçti.

اقرب akreb: en yakın, daha yakın.

اقرح akraha: [m. ikrâh اقراح] yaraladı.

اقرض akrada: [m. ikrâd اقراض] borç verdi, borçlandırdı.

اقرع akra'a: [m. ikrâ' اقراع] **1.**malın iyisini verdi. **2.**döl alması için aygır verdi. **3.**geri durdu. **4.**gücü yetti. **5.**alıkoydu, engel oldu. **6.**öğüt dinlemedi. **7.**kur'a çekti. **8.**konak yerine vardı. **9.**durdurdu. **10.**kaldırım döşedi.

اقرن akrene: [m. ikrân اقران] **1.**yaklaştırdı, bitiştirdi. **2.**çift ok attı. **3.**gücü yetti. **4.**gücü yetmedi. **5.**yoldan saptı. **6.**denk oldu. **7.**ipe dizdi.

اقرى akrâ: [m. ikrâ' اقراء] **1.**sırtı ağrıdı. **2.**ziyafet istedi. **3.**köyde yaşadı.

اقسط aksata: [m. iksât اقساط] adaletli davrandı.

اقسم akseme: [m. iksâm, muksem اقسام ، مقسم] yemin etti.

اقسومة uksûme:[ç. akâsîm اقاسيم] **1.**hisse, pay. **2.**şans

اقسى aksâ: [m. iksâ' اقساء] merhametsizleştirdi, yüreğini katılaştırdı.

اقص ekassa: [m. iksâs اقصاص] **1.**kısasa kısas yaptı. **2.**gebeliği belli oldu. **3.**ölümü yakın oldu.

اقصر aksara: [m. iksâr اقصار] **1.**geri çekildi. **2.**terketti. **3.**yaşlandı. **4.**kısaldı.

اقصى aksâ: [ç. akâs اقاص] daha uzak.

اقصى aksâ: [m. iksâ' اقصاء] **1.**uzaklaştırdı. **2.**sona vardı. **3.**çevresini kolladı.

اقطار aktâr: **1.**köşeler. **2.**kenarlar, yanlar. **3.**çaplar. **4.**bölgeler.

اقطر aktara: [m. ıktâr اقطار] **1.**damlattı. **2.**yıktı, devirdi. **3.**katar katar yaptı.

اقطع akta': [ç. kut', kut'ân قطع ، قطعان] **1.**sağır. **2.**eli kesik.

اقعد ak'ade: [m. ik'âd اقعاد] **1.**oturttu. **2.**ikamet etti. **3.**hizmet etti.

اقفر akfere: [m. ikfâr اقفار] **1.**çöle gitti. **2.**yalnız kaldı. **3.**katıksız yedi. **4.**ıssız kaldı. **5.**ıssız bulmak. **6.**acıktı.

اقفل akfele: [m. ikfâl اقفال] **1.**yolculuktan geri döndü. **2.**kapıyı kilitledi. **3.**gidenin ardından baktı. **4.**bir araya getirdi. **5.**kuruttu.

اقل ekalle: [m. iklâl اقلال] **1.**azalttı. **2.**az buldu. **3.**yoksullaştı. **4.**kaldırdı, yüklendi.

اقلية ekalliyye: [ç. ekalliyyât اقليات] azınlık.

اقليد ıklîd: [ç. akâlîd اقاليد] **1.**anahtar. **2.**burun halkası.

اقليد ıklîd: [ç. aklâd اقلاد] boyun.

اقليم iklîm: [ç. ekâlîm اقاليم] **1.**kıta. **2.**bölge. **3.**ülke.

اقمر akmer: [ç. kumr قمر] parlak beyaz yüz.

اقمر akmere: [m. ikmâr اقمار] **1.**ayın doğuşunu bekledi. **2.**ay ışığıyla aydınlandı.

اقنت aknete: [m. iknât اقنات] **1.**dua etti. **2.**çok cihat etti.

اقنع akna'a: [m. iknâ' اقناع] **1.**razı etti. **2.**muhtaç etti. **3.**elini duaya kaldırdı. **4.**sürüyü otlağa götürdü.

اقنوم uknûm: [ç. akânîm اقانيم] **1.**asıl, temel. **2.**kişi.

اقنى aknâ: [m. iknâ' اقناء] **1.**utandı, ar etti. **2.**hava açıldı. **3.**razı etti, hoşnut etti.

اقول akvele: [m. ikvâl اقوال] söz öğretti.

اقهر akhere: [m. ikhâr اقهار] **1.**yenildi. **2.**yenik buldu.

اقهم akheme: [m. ikhâm اقهام] **1.**tiksindi. **2.**hoşgörülü davrandı. **3.**hava ayaza çekti. **4.**iştahsız oldu. **5.**iştahlı olmak.

اقهى akhâ: [m. ikhâ' اقهاء] kahve içti.

اقيانس okyânus: okyanus.

اكاء ekâ'e: [m. ikâ'e اكائة] caydı, vazgeçti.

اكابر القوم ekâbiru'l-kavm: ileri gelenler.

اكاذب ekâzib: yalanlar.

اكار ekkâr: [ç. ekere اكرة] çiftçi, ekinci.

اكاف ikâf: [ç. ukuf اكف] palan, semer.

اكال ekkâl: çok yiyen, obur.

اكب ekebbe: [m. ikbâb اكباب] **1.**yüz üstü düştü, yere kapaklandı. **2.**yüz üstü düşürdü. **3.**bir işin üzerine düştü. **4.**kebap yapmak.

اكباد ekbâd: **1.**ciğerler. **2.**iç organlar. **3.**ortalar.

اكبر ekber: [ç. ekâbir, ekberûn اكبرون ، اكابر] **1.**daha büyük. **2.**daha büyük günah.

اكبر ekbere: [m. ikbâr اكبار] **1.**yüceltti. **2.**büyüttü. **3.**çocuk kaka yaptı. **4.**kadın regl oldu.

اكبران ekberân: Hz. Ebûbekir ve Hz. Ömer.

اكتاد iktâde: [m. iktiyâd اكتياد] hile yaptı.

اكتال iktâle: [m. iktiyâl اكتيال] ölçtü.

اكتب ektebe: [m. iktâb اكتاب] **1.**yazı öğretti. **2.**yazdırdı.

اكتتب iktetebe: [m. iktitâb اكتتاب] **1.**yazı yazdı. **2.**yazı öğretti. **3.**yazı yazdırdı. **4.**kopya etti, istinsah etti. **5.**kayıt oldu. **6.**kabız oldu. **7.**tulum dikti.

اكتتم ikteteme: [m. iktitâm اكتتام] **1.**gizledi, sakladı. **2.**sarardı.

اكتحل iktehele: [m. iktihâl اكتحال] **1.**gözüne sürme çekti. **2.**yeryüzü yemyeşil oldu. **3.**sıkıntıya düştü. **4.**uykusu kaçtı, uykusuz kaldı.

اكترى ikterâ: [m. iktirâ' اكتراء] kiraladı, kiralık tuttu.

اكتسب iktesebe: [m. iktisâb اكتساب] **1.**kazandı. **2.**gayret etti. **3.**yüklendi.

اكتسى iktesâ: [m. iktisâ' اكتساء] **1.**giyindi. **2.**yeşile büründü. **3.**giydirdi.

اكتشف iktişefe: [m. iktişâf اكتشاف] **1.**keşfetti. **2.**cinsel ilişki sırasında kadın açılıp saçıldı.

اكتفل iktefele: [m. iktifâl اكتفال] arkasına aldı.

اكتفى iktefâ: [m. iktifâ' اكتفاء] yetindi, kanaat etti.

اكتمل iktemele: [m. iktimâl اكتمال] **1.**tam oldu. **2.**mükemmel oldu.

اكتمن iktemene: [m. iktimân اكتمان] saklandı, gizlendi.

اكتنز ikteneze: [m. iktinâz اكتناز] gömdü, sakladı.

اكتنف iktenefe: [m. iktinâf اكتناف] **1.**tuvalet yaptı. **2.**ağıl yaptı. **3.**etrafını çevirdi.

اكتنه iktenehe: [m. iktinâh اكتناه] aslını anladı, künhüne vardı.

اكتنى iktenâ: [m. iktinâ' اكتناء] künye aldı.

اكتوبر uktuber: Ekim.

اكتهف iktehefe: [m. iktihâf اكتهاف] mağaraya girdi.

اكتهل iktehele: [m. iktihâl اكتهال] **1.**yaşını başını aldı, olgunluk çağına geldi. **2.**çiçek açtı.

اكثر ekser: çok.

اكثر eksere: [m. iksâr اكثار] **1.**malı çok oldu. **2.**çoğalttı. **3.**çok buldu. **4.**çok şey getirdi.

اكثر الناس ekseru'n-nâsi: insanların çoğu.

اكثر من ekseru min: -den çok.

اكثرهم ekseruhum: onların çoğu.

اكثرية ekseriyye: çoğunluk.

اكثرية ساحقة ekseriyyetun sâhika: ezici çoğunluk.

اكد ekede: (ye'kudu) [m. ekd اكد] buğday dövdü. ☛ * ~ اكد الشيء eş-şey'e **1.**sağlamlaştırdı, pekiştirdi. **2.**kuvvetlendirdi. **3.**kararlaştırdı.

اكد ekkede: [m. te'kîd تأكيد] sağlamlaştırdı, pekiştirdi, tekit etti.

اكدر ekder: [ç. kudr كدر] **1.**karaya çalan, boz. **2.**sel.

اكدى ekdâ: [m. ikdâ' اكداء] **1.**kazarken sert zemine vardı. **2.**soğuktan kavruldu. **3.**engel oldu. **4.**madende cevher kalmadı. **5.**yoksullaştı. **6.**cimri oldu. **7.**üsteledi. **8.**başarısız oldu.

اكذب ekzebe: [m. ikzâb اكذاب] **1.**yalancı buldu. **2.**yalana zorladı. **3.**yalanını buldu. **4.**yalancı olduğunu itiraf etti.

اكذوبة ukzûbe: [ç. ekâzib اكاذب] yalan.

اكراد ekrâd: Kürtler.

اكرامية ikrâmiyye: **1.**bağış. **2.**ücret.

اكرامية المحامى ikrâmiyyetu'l-muhâmî: avukatlık ücreti.

اكراه ikrâh: zorlamak.

اكرب ekrebe: [m. ikrâb اكراب] **1.**olayazdı. **2.**çabuk oldu.

اكرم ekrem: en cömert.

اكرم ekreme: [m. ikrâm اكرام] **1.**saygı gösterdi. **2.**nefsini hatalardan korudu. **3.**ikram etti. **4.**iyi baktı.

اكره ekrehe: [m. ikrâh اكراه] zorladı, zorla yaptırdı.

اكرى ekrâ: [m. ikrâ' اكراء] **1.**arttı, çoğaldı. **2.**eksildi. **3.**kiraya verdi. **4.**tehir etti. **5.**lafı uzattı. **6.**ibadet için gece uyumadı. **7.**azalttı. **8.**malı azaldı.

اكز ekezze: [m. ikzâz اكزاز] tetanoz etti.

اكسب eksebe: [m. iksâb اكساب] kazandırdı.

اكسجين oksicîn: oksijen.

اكسد eksede: [m. eksede اكسدة] (kim.) oksitledi, okside etti.

اكسد eksede: [m. iksâd اكساد] çarşı pazarda kesatlık oldu.

اكسف eksefe: [m. iksâf اكساف] güneş tutuldu.

اكسيد oksîd: (kim.) oksit.

اكسيد الحديد (kim.) oksîdu'l-hadîd: demir oksit.

اكسير iksîr: iksir, ölümsüzlük suyu.

اكشأ ekşe'e: [m. ikşâ' اكشاء] kavurdu.

اكف ekkefe: [m. te'kîf تأكيف] **1.**palan vurdu. **2.**palan yaptı. **3.**palan edindi.

اكفأ ekfe'e: [m. ikfâ' اكفاء] **1.**yana yattı, meyletti, saptı. **2.**ters çevirdi, baş aşağı getirdi. **3.**yana yatırdı, eğdi. **4.**rengi değişti. **5.**çadırın altına örtü çekti.

اكفان ekfân: kefenler.

اكفر ekfere: [m. ikfâr اكفار] **1.**kâfirlik ile suçladı. **2.**isyana zorladı. **3.**kâfirleştirdi.

اكفل ekfele: [m. ikfâl اكفال] ödetti.

اكل ekele: (ye'kulu) [m. ekl اكل] **1.**yedi. **2.**aşındırdı. ☛ * ~ eş-şey'e اكل الشيء **1.**yeyip bitirdi. **2.**tüketti. ☛ * ~ hakkahu اكل حقه hakkını yedi. ☛ * ~ umrehu اكل عمره ömrünü tüketti.

اكل ukul: [ç. âkâl آكال] **1.**meyva. **2.**yemiş. **3.**bol rızık. **4.**ürünler.

اكلة ekle: **1.**bir öğün yeme. **2.**yiyecek.

اكليل iklîl: [ç. ekâlîl اكاليل] **1.**taç. **2.**Hıristiyanlıkta evlilik. **3.**tırnak etrafındaki et.

اكمام ekmâm: tomurcuk.

اكمة ikme: [ç. ekem, ekemât, âkâm, ukum, ikâm اكم ، اكمات ، آكام ، اكم ، اكام] **1.**tepe, sırt. **2.**taşlık tepe.

اكمد ekmede: [m. ikmâd اكماد] **1.**üzüntüden hasta oldu. **2.**pansuman yaptı.

اكمل ekmele: [m. ikmâl اكمال] **1.**tamamladı. **2.**bitirdi.

اكمن ekmene: [m. ikmân اكمان] sakladı, gizledi.

اكمه ekmeh: [ç. kumh كمه] **1.**doğuştan kör. **2.**geniş çayırlık.

اكن ekene: (ye'kunu) [m. ekn اكن] kuluçkaya yattı.

اكن ekenne: [m. iknân اكنان] sakladı, gizledi.

اكنة ekinne: **1.**örtüler. **2.** perdeler. **3.**odalar. **4.**evler. **5.**gölgelikler.

اكنة ukne: [ç. uken, ukenât, vukne اكن ، اكنات ، وكنة] kuş yuvası.

اكنه eknehe: [m. iknâh اكناه] aslını anladı, künhüne vardı.

اكول ekûl: obur.

اكيد ekîd: **1.**sağlam, muhkem, pekişmiş. **2.**sabit.

اكيل ekîl: obur.

ال ill: **1.**ahit. **2.**yakınlık. **3.**kin, hınç, düşmanlık. **4.**sağlam kök. **5.**tanrılık. **6.**komşuluk. **7.**akrabalık.

الآن el'ân: şimdi, şu anda.

الا elâ: iyi bilin ki, iyi bilin ki, ha!.

الا ellâ: gerekmez mi? değil mi?

الا illâ: -den başka, dışında, hariç, müstesna, sadece, ancak.

الا اذا illâ izâ: -medikçe, aksi takdirde, meğer ki.

الا هو illâ huve: ondan başka.

الاح elâha: [m. ilâha الاحة] **1.**ortaya çıktı, göründü. **2.**şimşek çaktı. **3.**sakındı, kaçındı. **4.**utandı. **5.**parlattı. **6.**öldürdü, yok etti. **7.**güvendi, itimat etti. **8.**alıp götürdü.

الال elâle: [m. ilâle الالة] geceye girdi.

الأم el'eme: [m. il'âm الآم] **1.**alçaklık etti, cimrilik etti. **2.**ıslah etti. **3.**yapıştırdı, bitiştirdi.

الام elâme: [m. ilâme الامة] **1.**azarladı, kınadı. **2.**kınamayı gerektiren bir şey yaptı.

الان elâne: [m. ilâne الانة] yumuşattı.

الب elebe: (ye'lubu) [m. elb الب] toplandı, bir araya geldi. ☛ * ~ aleyhinnâsi الب عليه الناس kışkırttı. ☛ * ~ beynehum الب بينهم fesat çıkardı, aralarını bozdu.☛ * ~ el-kavme الب القوم halkı topladı. ☛ * ~ er-reculu الب الرجل hızlandı, çabuk

davrandı, elini çabuk tuttu. ☛ * ~ ileyhi البب اليه dört bir yandan gelip toplandı.

البس elbese: [m. ilbâs الباس] **1.**karıştırdı. **2.**örttü, bürüdü. **3.**giydirdi.

البن elbene: [m. ilbân البان] **1.**sütü bol oldu. **2.**memeye süt geldi. **3.**bulamaç yaptı.

الت elete: (ye'litu) [m. elt الت] **1.**eksiltti. **2.**iftira etti. ☛ * ~ alâ الت على **1.**yemin etmesini istedi. **2.**lehinde tanıklık etmesini istedi. ☛ * ~ er-recule الت الرجل **1.**işini bıraktırdı. **2.**yolundan çevirdi. ☛ * ~ eş-şey'u الت الشيء eksildi. ☛ * ~ fulânen yemînen الت فلانا يمينا birinden yemin istedi. ☛ * ~ hu yemînen الته يمينا ant verdi.

الة ille: [ç. ilel الل] yakınlık, akrabalık.

التاق iltâka: [m. iltiyâk التياق] **1.**can ciğer kuzu sarması oldu, sıkı dost oldu. **2.**ihtiyacı olmadı.

التام iltâme: [m. iltiyâm التيام] azar işitti.

التأم ilte'eme: [m. ilti'âm التئام] **1.**düzeldi, ıslah oldu. **2.**görüş birliğine vardı, ittifak etti. **3.**barıştı. **4.**yapıştı, bitişti.

التان elletâni: ki onlar, ki o ikisi.

التبد iltebede: [m. iltibâd التباد] keçeleşti.

التبس iltebese: [m. iltibâs التباس] karışık oldu, birbirine benzer oldu.

التبن iltebene: [m. iltibân التبان] süt emdi.

التجأ iltece'e: [m. ilticâ' التجاء] **1.**sığındı. **2.**güvendi. **3.**vazgeçti.

التجم ilteceme: [m. ilticâm التجام] gem vuruldu.

التحف iltehafe: [m. iltihâf التحاف] büründü, sarındı.

التحق iltehake: [m. iltihâk التحاق] **1.**katıldı, iltihak etti. **2.**yetişti, ulaştı. **3.**bitişti.

التحى iltehâ: [m. iltihâ' التحاء] **1.**sakalı çıktı. **2.**kabuğunu soydu.

التذ iltezze: [m. iltizâz التذاذ] lezzetli buldu.

التزق iltezeka: [m. iltizâk التزاق] yapıştı.

التزم iltezeme: [m. iltizâm التزام] **1.**kendisi için gerekli kıldı. **2.**boynuna sarıldı. **3.**sözleşme yaptı, kontrat yaptı.

التص iltesse: [m. iltisâs التصاص] yapışık oldu, bitişik oldu.

التصق iltesaka: [m. iltisâk التصاق] yapıştı.

التطم iltetame: [m. iltitâm التطام] tokatlaştı.

التعن ilte'ane: [m. ilti'ân التعان] lanetleşti.

التف ilteffe: [m. iltifâf التفاف] **1.**büründü, sarındı.

2.sıklaştı. birbirine dolaştı. **3.**gür sakallı oldu.

التفت iltefete: [m. iltifât التفات] **1.**döndü, yüzünü çevirdi. **2.**dikkat etti. **3.**yüz çevirdi. **4.**ardına baktı.

التقط iltekata: [m. iltikât التقاط] **1.**derledi. **2.**topladı, devşirdi. **3.**inceliğine vardı, anladı. **4.**bulup almak.

التقم iltekame: [m. iltikâm التقام] yuttu.

التقى iltekâ: [m. iltikâ' التقاء] **1.**rastlaştı, karşılaştı. **2.**bir araya geldi. **3.**bir hizaya geldi. **4.**buldu.

التمح iltemehe: [m. iltimâh التماح] gizlice göz attı.

التمس iltemese: [m. iltimâs التماس] istedi, talep etti.

التمع ilteme'a: [m. iltimâ' التماع] **1.**parladı. **2.**kaptı.

التواء العنق iltivâ'u'l-unuk: boyun ağrısı.

التوى iltevâ: [m. iltivâ' التواء] **1.**büküldü, dürüldü. **2.**işi ağırdan aldı. **3.**eğri büğrü oldu. **4.**güç oldu, güçleşti.

التهاب الاذن iltihâbu'l-uzn: (tıp.) kulak iltihabı.

التهاب الرئة iltihâbu'-ri'e: (tıp.) zatürre, akciğer zarı iltihabı.

التهاب الزائدة الدودية iltihâbu'z-zâ'ideti'd-dûdiyye: (tıp.) apandisit.

التهاب الكلى iltihâbu'l-kulâ: (tıp.) nefrit, böbrek iltihabı.

التهاب اللوزتين iltihâbu'l-levzeteyn: (tıp.) bademcik iltihabı.

التهاب المعدة iltihâbu'l-ma'ide: (tıp.) gastrit.

التهاب وريدى iltihâbun verîdî: (tıp.) filebit hastalığı.

التهب iltehebe: [m. iltihâb التهاب] **1.**alevlendi. **2.**yandı.

التهف iltehefe: [m. iltihâf التهاف] **1.**alevlendi. **2.**yanıp yakıldı.

التى elletî: [ç. ellâtî, ellevâtî, اللاتى ، اللواتى ، ellâ'î] o, o kimse ki, o şey ki.

التين elleteyni: ki onlar, ki o ikisi.

الثغ elsag: [ç. lusg لثغ] peltek.

الجأ elce'e: [m. ilcâ' الجاء] **1.**zorladı, mecbur etti. **2.**işi Allah'a bıraktı. **3.**korudu, kolladı.

الح elehhe: [m. ilhâh الحاح] **1.**üsteledi, ısrarla istedi. **2.**sürekli yağmur yağdı. **3.**hayvanın sırtı yağır oldu. **4.**devam etti. **5.**ayakkabı parmağını vurdu.

الحد elhade: [m. ilhâd الحاد] **1.**hedeften saptı. **2.**lahit yaptı. **3.**doğru yoldan çıktı. **4.**kavga etti. **5.**hakaret etti. **6.**mezar kazdı. **7.**dinden çıktı. **8.**ima etti.

الحف elhafe: [m. ilhâf الحاف] **1.**üsteledi, ısrar etti. **2.**zarar etti. **3.**şişinerek yürüdü. **4.**giydirdi.

الحق elhaka: [m. ilhâk الحاق] **1.**kattı, ilhak etti. **2.**bitiştirdi. **3.**tabi kıldı. **4.**ulaştı.

الحم elhame: [m. ilhâm الحام] **1.**kumaş dokudu. **2.**et yedirdi. **3.**lehimledi. **4.**yapıştırdı. **5.**bir yerde çakılıp kaldı. **6.**namusuna halel getirdi. **7.**başaklar tanelendi. **8.**yıktı. **9.**etli oldu.

الحن elhane: [m. ilhân الحان] **1.**sözünde hata yaptı. **2.**anlattı.

الد eledd: [ç. ludd, lidâd لد ، لداد] düşmanlıkta inatçı olan, en yaman, en azılı.

الذ elezz: **1.**zevk veren. **2.**tad veren.

الذان ellezâni: ki onlar, ki o ikisi.

الذون ellezûne: o kimseler, o şeyler.

الذى ellezî: o kimse ki, o şey ki.

الذين ellezeyni: ki onlar, ki o ikisi.

الذين ellezîne: o kimseler, o şeyler.

الزام ilzâm: **1.**gerektirmek. **2.**devam ettirmek. **3.**zorlamak.

الزق elzeka: [m. ilzâk الزاق] yapıştırdı.

الزم elzeme: [m. ilzâm الزام] **1.**gerektirdi. **2.**devam ettirdi. **3.**yükledi. **4.**zorladı.

الس elese: (ye'lisu) [m. els الس] **1.**aldattı. **2.**yalan söyledi. ☛ * ~ el-mâle السالمال mal çaldı.

السن elsen: [ç. lusn لسن] fasih dilli.

السن elsene: [m. ilsân السان] **1.**bildirdi, tebliğ etti. **2.**tebliğ için birini gönderdi. **3.**dili fasih oldu. **4.**çok konuştu.

السنة elsine: **1.**diller. **2.**(coğ.) diller, burunlar. **3.**lisanlar. **4.**övgüler. **5.**mektuplar. **6.**gönderilmiş haberler.

الصق elsaka: [m. ilsâk الصاق] yapıştırdı.

الط elette: [m. iltât الطاط] **1.**katı oldu. **2.**örtbas etti. **3.**perdeyi indirdi. **4.**inkâr etti. **5.**yardım etti. **6.**mezarı düzledi.

الطف eltafe: [m. iltâf الطاف] **1.**iyilik yaptı, lutfetti. **2.**iyi davrandı. **3.**kıyakçılık yaptı, damızlık hayvanın penisini dişinin vajinasına eliyle soktu.

العاب الرياضية el'âbu'r-riyâdiyye: spor, jimnastik, spor oyunları.

العاب السحرية el'âbu's-sihriyye: hokkabazlık, sihirbazlık.

العوبة ul'ûbe: [ç. elâ'îb الاعيب] **1.**oyun. **2.**oyuncak.

العياذ بالله el-iyâzu billâhi: Allah'a sığınırım.

الغز elgaze: [m. ilgâz الغاز] **1.**üstü kapalı konuştu. **2.**yalan yere yemin etti.

الغوزة ulgûze: [ç. elâgîz الاغيز] **1.**üstü kapalı söz. **2.**bilmece. **3.**muamma.

الغى elgâ: [m. ilgâ' الغاء] **1.**umutsuz bıraktı, mahrum etti. **2.**iptal etti. **3.**çıkarma işlemi yaptı. **4.**yaygara kopardı.

الف elf: [ç. ulûf, âlâf الوف ، آلاف] **1.**bin. **2.**elif.

الف elife: (ye'lefu) [m. elf الف] bir yere alıştı, bir yeri sevdi. ☛ * ~ hu الفه **1.**tanıştı. **2.**cana yakın oldu. **3.**dostluk etti.

الف ellefe: [m. te'lîf تأليف] **1.**aralarını buldu, birleştirdi, uzlaştırdı. **2.**imtizaç ettirdi, bir araya getirdi. ☛ * ~ el-adede الف العدد sayıyı bine tamamladı. ☛ * ~ el-kitâbe الف الكتاب **1.**kitap yazdı. **2.**telif etti, yazdı. ☛ * ~ eş-şey'e الف الشيء birbirine birleştirdi. ☛ * ~ kalbehu الف قلبه kalbini ısındırdı.

الفى elfâ: [m. ilfâ' الفاء] **1.**rastladı, karşılaştı. **2.** birini buldu.

القح elkaha: [m. ilkâh القاح] **1.**aşı yaptı, aşıladı. **2.**hamile bıraktı. **3.**yağmur yağdırdı. **4.**rüzgâr polen taşıdı.

القى alkâ: [m. ilkâ' القاء] **1.**attı. **2.**yükledi. **3.**kulak verdi. **4.**çıkartı. **5.**kovdu. **6.**ıskartaya çıkardı, çürüğe çıkardı. **7.**sordu. **8.**tutukladı. **9.**ders verdi. **10.**öğretti. **11.**dikte ettirdi. **12.**haber verdi. **13.** yerleştirdi.

القية ulkiyye: [ç. elâkî الاقى] **1.**bilmece. **2.**afet, bela.

الكترون iliktrun: elektron.

الكن elken: [ç. lukn لكن] peltek.

اللاتى ellâ'î: o kimseler ki.

اللاتى ellâtî: ki onlar, o kimseler ki.

اللتا elletâ: o iki kimse ki.

اللتان elletâni: o iki kimse, o iki şey.

اللتين elleteyni: o iki kimse, o iki şey.

اللذان ellezâni: o iki kimse, o iki şey.

اللذين ellezeyni: o iki kimse, o iki şey.

اللواتى ellevâtî: o kimseler, o şeyler.

الله allâh: Yüce Tanrı, Allah.

اللهم allâhumme: Allahım, yârabbim.

الم elem: [ç. âlâm آلام] **1.**ağrı, sızı. **2.**elem.

الم elime: (ye'lemu) [m. elem الم] **1.**ağrıdı. **2.**ağrısı tuttu. **3.**acıdı. **4.**dertlendi.

الم elleme: [m. te'lîm تأليم] **1.**ağrıttı. **2.**acıttı.

الم الرأس elemu'r-re'si: baş ağrısı.

المأ elme'e: [m. ilmâ' الماء] **1.**kapladı. **2.**kendine ayırdı. **3.**aşırdı. **4.**başkasının hakkını inkâr etti.

ألمانيا elmâniyâ: (coğ.) Almanya.

المح elmeha: [m. ilmâh المـاح] **1.**göz ucu ile baktı. **2.**parıldattı. **3.**kadın güzel yerini açıp kapadı.

المذكور آنفا el-mezkûru ânifen: yukarıda zikrolunan, yukarıda adı geçen.

المع elma'a: [m. ilmâ' الماع] **1.**işaret etti. **2.**bebek anne karnında oynadı. **3.**hamile olduğu belli oldu. **4.**otlak gür oldu.

الو eluv: [ç. âlâ' آلاء] nimet.

الواح elvâh: **1.**düz tahtalar. **2.**levhalar.

الوان elvân: **1.**renkler. **2.**çeşitler. **3.**türler, neviler, sınıflar. **4.**boyalar.

الوب elûb: **1.**neşeli. **2.**hareketli, aktif.

الوة eluvve: (bot.) öd ağacı.

الوف ulûf: **1.**binler. **2.**elifler.

الومنيوم eluminyûm: alüminyum.

الوى elvâ: [m. ilvâ' الواء] **1.**eğdi. **2.**bitki soldu. **3.**çok temenni etti. **4.**işaret etti. **5.**deve kuyruğunu salladı. **6.**mahvetti. **7.**hakkını inkâr etti. **8.**götürdü, iletti. **9.**sancak taşıdı.

الوية elviye: **1.**sancaklar. **2.**alaylar. **3.**tuğgeneraller.

اله elehe: (ye'lehu) [m. elh اله] korudu, himaye etti.

اله elehe: (ye'lehu) [m. ilâhe, ulûhe, ulûhiyye الاهة ، الوهة ، الوهية] kulluk etti.

اله elihe: (ye'lehu) [m. eleh اله] şaştı. ☛ * ~ aleyhi اله عليه hasretinden sabırsızlandı.☛ * ~ bilmekâni اله بالمكان ikamet etti. ☛ * ~ ileyhi اله اليه sığındı, iltica etti.

اله ellehe: [m. te'lîh تأليه] **1.**kulluk ettirdi. **2.**ilahlaştırdı. ☛ * ~ hu اله Tanrı bildi.

اله ilâh: [ç. âlihe آلهة] tapınılan, ilah.

اله البحر ilâhu'l-bahr: Neptün.

اله الجمال و العشق ilâhu'l-cemâl ve'l-aşk: güzel ve aşk tanrısı, Venüs.

اله الحب ilâhu'l-hubb: aşk tarnısı, Eros.

اله الحرب ilâhu'l-harb: savaş tanrısı.

اله الحكمة ilâhu'l-hikme: Minerva.

اله الخمر ilâhu'l-hamr: şarap tanrısı, Baküs.

الهب elhebe: [m. ilhâb الهاب] **1.**alevlendirdi. **2.**şimşek çaktı. **3.**heyecanlandırdı.

الهة ilâhe: **1.**güneş. **2.**büyük yılan, ejderha. **3.**ilah. **4.**ilahlar.

الهة الجمال ilâhetu'l-cemâl: Venüs, güzellik tanrıçası.

الهوة ulhuvve: oyun, eğlence.

الهى elhâ: [m. ilhâ' الهاء] **1.**oyunla meşgul etti, oyaladı. **2.**eğlence ile vakit geçirdi. **3.**terketti.

الهيات ilâhiyyât: Tanrı'nın zatı ve sıfatı ile ilgili bilim, ilahiyat.

الهية ilâhiyye: tanrılık, mabutluk, ilahlık.

الى elâ: [c. âlâ' آلاء] nimet.

الى ilâ: **1.**ismin -e halini gösteren cer edatı. **2.**maiyyet. **3.**katında, indinde. **4.** -e kadar.

الى ileyye: bana.

الى ulâ: onlar.

الى آخر ما هنالك ilâ âhiri mâ hunâlike: vesaire vesaire.

الى آخره ilâ âhirihi: **1.**sonuna kadar. **2.**vesaire.

الى اجل قريب ilâ ecelin karîb: yakın bir zamana kadar.

الى اجل مسمى ilâ ecelin musemmen: belli bir süreye kadar.

الى الآن ile'l-ân: şimdiye kadar, şu ana kadar.

الى جهة ilâ ciheti: -e doğru.

الى حين ilâ hînin: belirli bir zamana kadar, bir süreye kadar, bir süre için, bir vakte kadar.

الى هنا ilâ hunâ: buraya.

الى هناك ilâ hunâke: oraya kadar.

الى يوم ilâ yevm: güne kadar.

إليك ileyke: sana.

اليك ileyke: tut, al, uzak ol.

اليك عنى ileyke annî: benden uzak dur.

اليم elîm: acı veren, ağrıtan, can yakıcı.

الين elyen: [ç. elâyin الاين] yumuşak.

الين elyene: [m. ilyân اليان] yumuşattı.

الينا ileynâ: bize.

اليوم elyevm: **1.**bugün. **2.**halihazır.

اليه ileyhi: ona.

اليهم ileyhim: onlara, kendilerine.

اليهن ileyhinne: onlara.

ام em: **1.**yoksa. **2.**yahut, ya.

ام emme: (ye'ummu) [m. emm، imâm، imâme ام، امام، امامة] **1.**imam oldu. **2.**başkan oldu. **3.**devlet başkanı oldu.

ام emme: (ye'ummu) [m. umûme امومه] anne oldu.

ام umm: [ç. ummehât، ummât امهات، امات] **1.**ana, anne. **2.**asıl. **3.**başkan, reis.

ام الدنيا ummu'd-dunyâ: (coğ.) Kahire.

ام الرحم ummu'r-ruhum: (coğ.) Mekke.

ام القرى ummu'l-kurâ: **1.**şehirlerin anası, Mekke. **2.**başkent.

ام الكتاب ummu'l-kitâb: **1.**kitabın anası. **2.**ana kitap, levh-i mahfuz. **3.**kitabın aslı. **4.**Fatiha sûresi.

ام المثوى ummu'l-mesvâ: ev sahibesi.

ام حفصة ummu hafsa: (zool.) tavuk.

ام كلثوم ummu kulsûm: Hz. Muhammed'in kızlarından birinin adı.

اما emâ: (ye'mû) [m. umuvve اموة] cariye oldu.

اما emmâ: gelince.

اما immâ: ya…ya, ister… ister.

اما ... و اما immâ… ve immâ: ya… ya da.

اما ان...اما ان immâ en…immâ en: ya…ya.

اما بعد emmâ ba'du: sonra, gelince, sadede gelince.

امات emâte: [m. imâte اماتة] **1.**öldürdü. **2.**oğlu öldü. **3.**hayvanları telef oldu. **4.**çok pişirdi.

امارة emmâre: emredici.

اماع emâ'a: [m. imâ'a اماعة] **1.**eritti. **2.**akıttı.

اماكن اللهو emâkinu'l-lehv: eğlence yerleri.

اماكن النزهة emâkinu'n-nuzhe: gezinti yerleri.

امال emâle: [m. imâle امالة] **1.**eğdi, meyil verdi. **2.**imâle yaptı.

امام emâme: **1.**ön, ön taraf. **2.**önünde.

امام imâm: [ç. eimme ائمة] **1.**imam. **2.**halife. **3.**komutan. **4.**önder, lider. **5.**rehber. **6.**turist rehberi. **7.**zat. **8.**Kur'ân. **9.**geniş yol. **10.**çekül ipi. **11.**örnek. **12.**ders.

امامية imâmiyye: Şiîliğin bir kolu, imâmîlik.

امانة emâne: [ç. emânât امانات] **1.**emanet. **2.**güven. **3.**farzlar. **4.**güvenilirlik, eminlik.

اماه emâhe: [m. imâhe اماهة] **1.**yerde çok su bulundu. **2.**kuyucu su tabakasına erişti. **3.**kattı, karıştırdı. **4.**su içirdi. **5.**havuzda su biriktirdi. **6.**çeliğe su verdi.

امبراطور imberâtûr: imparator.

امبراطورية imberâtûriyye: imparatorluk.

امبير embîr: (fiz.) amper.

امة emet: [ç. imâ', emevât, âmm أم ، اموات ، اماء] cariye, özgür olmayan kadın.

امت emt: [ç. imât, umût امات ، اموت] **1.**yüksek yer, tümsek. **2.**sırt, küçük tepe. **3.**yokuş. **4.**zemin yumuşaklığı. **5.**sertlik. **6.**zayıflık. **7.**halsizlik. **8.**şüphe. **9.**ayıp. **10.**eğrilik.

امة umme: **1.**din. **2.**millet. **3.**ümmet. **4.**topluluk. **5.**süre.

امتاز imtâze: [m. imtiyâz امتياز] **1.**üstün oldu, mümtaz oldu. **2.**ayrı durdu.

امتثل imtesele: [m. imtisâl امتثال] **1.**itaat etti, uydu. **2.**izinden gitti. **3.**mesel getirdi. **4.**biçimine girdi. **5.**kısas yaparak öldürdü.

امتحن imtehane: [m. imtihân امتحان] **1.**sınadı, denedi, imtihan etti. **2.**ateşte gümüşü arıttı. **3.**enikonu düşündü.

امتحى imtehâ: [m. imtihâ' امتحاء] yok oldu, izi silindi.

امتخر imtehare: [m. imtihâr امتخار] **1.**ilik çıkardı. **2.**iyisini ayırdı. **3.**rüzgâra karşı durdu.

امتد imtedde: [m. imtidâd امتداد] **1.**sündürüldü. **2.**uzadı. **3.**çalım satarak yürüdü.

امتر imterre: [m. imtirâr امترار] uğradı, yolu düştü.

امتر imterre: [m. imtirâr امترار] uzadı, sündü.

امترق imtereka: [m. imtirâk امتراق] **1.**hızla çıktı, dışarı fırladı. **2.**kılıcı kınından çekti. **3.**ok hedefi delip geçti. **4.**bir avazda doğmak. **5.**saç döküldü, kıl döküldü.

امترى imterâ: [m. imtirâ' امتراء] **1.**tereddüt etti, ikirciklendi. **2.**yerinden çıkardı. **3.**devenin memesini okşayarak süt sağdı.

امتزج imtezece: [m. imtizâc امتزاج] karıştı.

امتسک imteseke: [m. imtisâk امتساک] **1.**sıkı tutundu. **2.**bir yerde sürekli kaldı.

امتع emte'a: [m. imtâ' امتاع] **1.**yararlandırdı. **2.**zevk verdi. **3.**ihtiyacı olmadı, müstağni oldu. **4.**ömrünü uzattı. **5.**yararlandı.

امتک imtekke: [m. imtikâk امتکاک] emdi.

امتلأ imtele'e: [m. imtilâ' امتلاء] doldu.

امتلک imteleke: [m. imtilâk امتلاک] sahip oldu, malik oldu.

امتن imtenne: [m. imtinân امتنان] başa kaktı.

امتنع imtene'a: [m. imtinâ' امتناع] **1.**imkânsız oldu. **2.**vazgeçti, geri durdu. **3.**kuvvetlendi.

امتیازات الاجنبیة imtiyâzâtu'l-ecnebiyye: kapitülasyonlar.

امثال emsâl: **1.**katlar, misiller. **2.**misaller. **3.**benzerleri.

امثالکم emsâlukum: sizin gibi.

امثل emsel: **1.**ideal. **2.**daha erdemli, en aklı başında olan. **3.**daha iyi.

امثل emsele: [m. imsâl امثال] kısas yaparak öldürdü.

امجد emcede: [m. imcâd امجاد] **1.**ululadı, yüceltti. **2.**çok bağış verdi. **3.**otlağa geldi.

امحى immehâ: [m. immihâ' امحاء] yok oldu, izi silindi.

امخ emahha: [m. imhâh امخاخ] **1.**iliklendi, ilik tuttu. **2.**ağaca su yürüdü. **3.**besili oldu. **4.**taneler özlendi.

امد emed: mesafe.

امد emedde: [m. imdâd امداد] **1.**irinlendi. **2.**gübre attı, gübreledi. **3.**yardım etti, destekledi. **4.**mürekkep verdi. **5.**vadesini uzattı. **6.**mal verdi. **7.**çalım satarak yürüdü. **8.**askerî takviyede bulundu.

امدوحة umdûhe: [ç. emâdîh امادیح] **1.**övgü. **2.**övme vesilesi.

امدى emdâ: [m. imdâ' امداء] **1.**yaşlandı. **2.**süre tanıdı. **3.**çok süt içti.

امر emere: (ye'muru) [m. emr, imâre, imre امارة ، امر] komutan oldu, emir oldu.

امر emere: (ye'uru) [m. emr, imâr, imâre, âmire امار ، امر ، امارة ، آمرة] buyurdu, emretti.

امر emerr: daha acı.

امر emerre: [m. imrâr امرار] **1.**acı oldu. **2.**savuşturdu. **3.**geçirtti. **4.**acılaştırdı. **5.**buğday arasında karamuk tanesi bulundu. **6.**ipi büktü. **7.**bağladı.

امر emmere: [تأمير] **1.**emir yaptı. **2.**vali tayin etti. **3.**komutan tayin etti.

امر emr: [ç. umûr امور] **1.**hal, durum. **2.**olay, hadise. **3.**acaip. **4.**otorite. **5.**hüküm. **6.**haber. **7.**iş. **8.**şey.

امر emr: [ç. evâmir اوامر] **1.**buyruk, emir, buyrultu. **2.**istek, talep. **3.**iş.

امر احذ emrun ehazz: **1.**çirkin iş. **2.**benzeri olmayan iş.

امر الله emrullâh: **1.**Allah'ın dini. **2.**Allah'nı emri.

امر رب emru rabb: Allah'ın bileceği şey.

امر شابك emrun şâbik: karışık iş.

امر مطلى emrun matlî: zor iş.

امرا imren: şaşılacak.

امرأة imre'e: **1.**kadın. **2.**karı.

امرأة انثى imre'etun unsâ: mükemmel kadın.

امراض الباطنية emrâzu'l-bâtıniyye: iç hastalıkları.

امرج emrece: [m. imrâc امراج] **1.**çayıra saldı. **2.**vefasızlık etti. **3.**karıştırdı.

امرض emrada: [m. imrâd امراض] **1.**hastalıklı oldu. **2.**hasta etti. **3.**görüşünde isabetli oldu. **4.**hasta buldu.

أمريكا emrika: (coğ.) Amerika.

امس emesse: [m. imsâs امساس] **1.**dokundurdu, elini değdirtti. **2.**zorladı, mecbur etti, zorunda bıraktı.

امس ems: [ç. âmus, âmâs, umûs اموس ، آماس ، آمس] dün.

امس الاول emsu'l-evvel: evvelki gün.

امسك emseke: [m. imsâk امساك] **1.**tuttu, sıkı tuttu. **2.**vazgeçti, bıraktı. **3.**cimri oldu, pinti oldu. **4.**alıkoydu. **5.**bulundurdu.

امسى emsâ: [m. imsâ' امساء] **1.**akşamladı. **2.**oldu. **3.**yardım etti.

امسية umsiyye: [ç. emâsî اماسى] akşam vakti.

امشى emşâ: [m. imşâ' امشاء] **1.**yürüttü. **2.**sürüsü çok oldu.

امضغ emdaga: [m. imdâg امضاغ] **1.**çiğnetti. **2.**et iyi pişti.

امضى emdâ: [m. imdâ' امضاء] yaptı, yerine getirdi, tamamladı, icra etti.

امطر emtara: [m. imtâr امطار] **1.**yağmur yağdırdı. **2.**terledi. **3.**yağmurda oldu.**4.** başını öne eğip sustu.

امع imma': [ç. imme'ûn امعون] **1.**fikirsiz, taklitçi. **2.**herkese yanındayım diyen. **3.**asalak, parazit. **4.**sebatsız. **5.**dalkavuk, yalaka.

امعن em'ane: [ç. im'ân امعان] **1.**çok malı oldu. **2.**suya doydu, suya kandı. **3.**suyu akıttı. **4.**bir konuda uzmanlaştı. **5.**hakkını dile getirdi. **6.**su aktı.

امفتياترو emfitiyatru: amfiteatr.

امكث emkese: [m. imkâs امكاث] bekletti, durdurdu.

امكن emkene: [m. imkân امكان] **1.**mümkün oldu. **2.**gücü yeter kıldı, imkân verdi.

امل emel: [ç. âmâl آمال] **1.**umut. **2.**umma. **3.**emel.

امل emele: (ye'mulu) [m. eml, emel, iml امل] umdu, ümit etti.

امل emelle: [m. imlâl املال] **1.**bezdirdi, usandırdı. **2.**ısrar etti, üsteledi. **3.**yolculuk yordu. **4.**dikte etti, başkası söyledi kendisi yazdı. **5.**yazdırdı. **6.**ateşe koydu.

امل eml: [ç. âmâl آمال] **1.**umut. **2.**umma. **3.**emel.

املأ emle'e: [m. imlâ' املاء] doldurdu.

املج emlec: [ç. mulc ملج] **1.**esmer. **2.**kıraç arazi. **3.**(bot.) emleci hindî.

املج emlece: [m. imlâc املاج] emzirdi.

ملح emleha: [m. imlâh املاح] **1.**su tuzlu oldu. **2.**yemeğe tuz koydu.

املق emleka: [m. imlâk املاق] **1.**çocuk düşürdü. düşük yaptı. **2.**yoksul oldu. **3.**bıraktı, salıverdi. **4.**ovarak yumuşattı. **5.**bozdu. **6.**yok etti.

املك emleke: [m. imlâk املاك] **1.**mülk edindirdi. **2.**hükümdar yaptı, melik yaptı. **3.**evlendirdi. **4.**hamur yoğurdu. **5.**kendi haline bıraktı.

املى emlâ: [m. imlâ' املاء] **1.**ömrünü uzattı. **2.**süreyi uzattı. **3.**yazdırdı, dikte ettirdi.

امم emmeme: [m. te'mîm تأميم] **1.**kasdetti. **2.**devletleştirdi, kamulaştırdı.

امن emene: (ye'minu) [m. emn امن] güven duydu, güven besledi.

امن emine: (ye'menu) [m. emen, emân, emâne, imn, emn, emene امن ، امان ، امانة ، امن ، امنة] **1.**güvencede oldu, korkusuz oldu. **2.**güvenilir oldu, emin oldu. **3.**güvendi, itimat etti. **4.**emanet etti.

امن emmene: [m. te'mîn تأمين] güvence altına aldı, temîn etti.

امن emn: **1.**emniyet, güvenlik. **2.**barış.

امونيوم emunyum: amonyum.

امه emihe: (ye'mehu) [m. emeh امه] ant verdi.

امه emihe: (ye'mehu) [m. emeh امه] unuttu. ☛ * ~ eş-şey'e امه الشيء ikrar etti, itiraf etti.

امهر emhere: [m. imhâr امهار] **1.**mehir belirledi. **2.**mehir verdi.

امهل imhele: [m. imhâl امهال] **1.**kolaylık tanıdı. **2.**bahane buldu, mazeret buldu. **3.**süre tanıdı, mühlet verdi.

امى emmâ: [m. te'miye تأمية] kadını cariye yaptı.

امير emîr: [ç. umerâ' امراء] **1.**emir. **2.**lider, başkan, reis. **3.**prens. **4.**danışman, müşavir. **5.**komşu.

امير آلاى emîru alay: (A.-T) alay komutanı, albay.

امير البحر emîru'l-bahr: amiral.

امير النحل emîru'n-nahl: (zool.) arı beyi.

اميرة emîre: prenses.

اميرة النحل emîretu'n-nahl: kraliçe arı.

اميل emyel: **1.**şıpsevdi. **2.**eğri oturan. **3.**silahsız.

امين emîn: [ç. âmîn أمين] **1.**korkusuz, huzurlu, âsude. **2.**güvenilir. **3.**zararsız.

امين emîn: [ç. umenâ' امناء] **1.**güvenilir, mutemet. **2.**koruyucu.

أمين emîn: **1.**Allahım kabul et, amin. **2.**öyle olsun.

امين الصندوق emînu's-sandûk: veznedar, kasadar.

ان en: -mesi, -ması, -meyi, -mayı.

ان enne: kuşkusuz, şüphesiz.

ان in: **1.**eğer, ise. **2.**ancak.

ان inne: **1.**kuşkusuz, şüphesiz, doğrusu. **2.**doğrusu.

ان enne: (ye'innu) [m. enn, enîn, enâne, enne ان ، انين ، انانة ، انة] inledi.

ان كان in kâne: şayet.

ان لم in lem: -medikçe.

ان هذا in hâzâ: mutlaka bu.

انا ene: ben.

اناء inâ': [ç. âniye, âvân آنية ، أوان] kap kacak.

اناب enâbe: [m. inâbe انابة] **1.**yerine geçirdi. **2.**sık gidip geldi. **3.**tövbe etti, Allah'a yöneldi.

انابيب الرئة enâbîbu'r-ri'e: soluk borusu.

اناث inâs: **1.**dişiler. **2.**kız çocukları.

انار enâre: [m. inâre انارة] **1.**aydınlık oldu. **2.**çiçek açtı, çiçeklendi. **3.**zarif oldu. **4.**açıkladı, açıklık getirdi. **5.**aydınlattı.

أناس unâs: **1.**bölük, grup. **2.**insanlar.

اناضول anâdûl: (coğ.) Anadolu.

اناطول enâtûl: (coğ.) Anadolu.

انال enâle: [m. inâle انالة] erdirdi, nail etti.

انام enâm: [ç. ânâm أنام] **1.**insanlar. **2.**canlı varlıklar, mahluklar.

انام enâme: [m. inâme انامة] **1.**uyuttu. **2.**kırıp geçirdi.

اناناس enânâs: (bot.) ananas.

انانية enâniyye: bencillik, egoistlik.

انب eneb: (bot.) patlıcan.

انبأ enbe'e: [m. inbâ' انباء] **1.**haber iletti. **2.**ok hedefi delip geçti.

انبار enbâr: (F.) [ç. enâbîr انابير] ambar, depo.

انبت enbete: [m. inbât انبات] **1.**bitirdi, yeşertti. **2.**ot bitti. **3.**ergenlik çağına gelen çocuğun kasığı kıllandı. **4.**yetiştirdi.

انبثاق الفجر inbisâku'l-fecr: fecr ağartısı, tan ağartısı.

انبثق inbeseka: [m. inbisâk انبثاق] **1.**su kaynayarak aktı. **2.**yarıldı. **3.**delindi.

انبج enbec: (bot.) hint kirazı ağacı.

انبجس inbecese: [m. inbicâs انبجاس] **1.**fışkırdı. **2.**yerden kaynayarak aktı.

انبح enbeha: [m. inbâh انباح] havlattı.

انبسط inbasata: [m. inbisât انبساط] **1.**yayıldı. **2.**sevindi. **3.**ihtişamı terketti. ☛ * ~ en-nehâru انبسط النهار gün uzadı. ☛ * ~ lisânuhu انبسط لسانه dili akıcı oldu.

انبع enba'a: [m. inbâ' انباع] su çıkardı.

انبعث inbe'ase: [m. inbi'âs انبعاث] gönderildi. ☛ * ~ eş-şey'u لنبعث الشىء aktı. ☛ * ~ li'l-hâce انبعث للحاجة davrandı, harekete geçti. ☛ * ~ min انبعث من **1.**çıktı. **2.**doğdu.

انبغى inbegâ: [m. inbigâ' انبغاء] **1.**uygun oldu. **2.**lâyık oldu. **3.**gerekti. **4.**yakıştı, yakışık aldı, yaraştı.

انبوب unbûb: [ç. enâbîb انابيب] **1.**boğum. **2.**kamış boğumu. **3.**boru. **4.**yol. **5.**ağaç sırası. **6.**tüp.

انبوبة اختبار unbûbetu ihtibâr: deney tüpü.

انبه enbehe: [m. inbâh انباه] uyandırdı.

انبهر inbehere: [m. inbihâr انبهار] tıknefes oldu, nefes nefese kaldı, nefesi kesildi.

انبيق inbîk: [ç. enâbîk انابيق] imbik.

انت ente: sen.

انت enti: sen.

انتبذ intebeze: [m. intibâz انتباذ] **1.**köşesine çekildi. **2.**topluluktan uzaklaştı. **3.**şarap yaptı.

انتبر intebere: [m. intibâr انتبار] **1.**tümsek oldu, şişkin oldu. **2.**minbere çıktı,

kürsüye çıktı. **3.**elleri su topladı, elleri nasırlaştı.

انتبه intebehe: [m. intibâh انتباه] **1.**uyandı. **2.**anladı. **3.**dikkat etti.

انتثر intesere: [m. intisâr انتثار] **1.**saçtı. **2.**burnuna su çekti. **3.**sümkürdü. **4.**saçıldı. **5.**yayıldı. **6.**düştü. **7.**dağıldı.

انتج entece: [m. intâc انتاج] **1.**yavruladı. **2.**yavrulama zamanı geldi. **3.**ürün verdi. **4.**sonuçlandırdı, neticelendirdi. **5.**sebep oldu.

انتجب intecebe: [m. inticâb انتجاب] seçti, ayırdı.

انتحب intehabe: [m. intihâb انتحاب] hüngür hüngür ağladı.

انتحت intehate: [m. intihât انتحات] **1.**yontuldu. **2.**yonttu.

انتحر intehare: [m. intihâr انتحار] **1.**intihar etti, kendini öldürdü. **2.**birbirini öldürdü.

انتحل intehale: [m. intihâl انتحال] **1.**başkasının eserini çaldı, başkasının eserine sahip çıktı. **2.**beğendiği mezhebe intisap etti.

انتحى intehâ: [m. intihâ' انتحاء] **1.**eğildi, yana yattı, meyletti. **2.**dayandı. **3.**güvendi. **4.**kasdetti. **5.**çaba gösterdi.

انتخاب عمومى intihâbun umûmî: genel seçim.

انتخع intehe'a: [m. intihâ' انتخاع] **1.**sümkürdü. **2.**balgam attı.

انتذر intezere: [m. intizâr انتذار] adadı.

انترتيكا entertika: (coğ.) Antarktika.

انتزع inteze'a: [m. intizâ' انتزاع] **1.**yerinden çıktı. **2.**söküldü. **3.**vazgeçti. **4.**söktü, çekip çıkardı. **5.**ava ok attı.

انتسب intesebe: [m. intisâb انتساب] **1.**soyu sopu hakkında konuştu. **2.**nispet etti.

انتسج intesece: [m. intisâc انتساج] **1.**dokundu. **2.**örüldü.

انتسخ inteseha: [m. intisâh انتساخ] kitaptan kopya çıkardı, bir kitabı aynen yazdı.

انتش enteşe: [m. intâş انتاش] filizlendi, sürgün verdi.

انتشر inteşere: [m. intişâr انتشار] **1.**yayıldı. **2.**uzadı, sündü. **3.**haber yayıldı. **4.**dağıldı.

انتشف inteşefe: [m. intişâf انتشاف] **1.**sütün köpüğünü içti. **2.**bezle suyunu aldı, kuruladı. **3.**sütün köpüğünü aldı.

انتشق inteşeka: [m. intişâk انتشاق] burnuna çekti.

انتصب intesebe: [m. intisâb انتصاب] **1.**dikildi. **2.**ayağa kalktı.

انتصح intesaha: [m. intisâh انتصاح] **1.**öğüt dinledi. **2.**öğütçü olarak gördü.

انتصر intasara: [m. intisâr انتصار] **1.**zalime karşı geldi. **2.**yendi. **3.**intikam aldı. **4.**kendini korudu.

انتصف intesafa: [m. intisâf انتصاف] **1.**yarıladı. **2.**yarım oldu. **3.**intikam aldı. **4.**hakkını tamamen aldı. **5.**yarısını aldı.

انتظر intazara: [m. intizâr انتظار] **1.**bekledi. **2.**gözetledi. **3.**umdu, umut etti. **4.**sabretti.

انتظم intezame: [m. intizâm انتظام] **1.**dizildi. **2.**derli toplu oldu. **3.**derleyip topladı.

انتعش inte'aşe: [m. inti'âş انتعاش] **1.**canlandırdı.**2.**yerinden doğruldu.

انتعل inte'ale: [m. inti'âl انتعال] **1.**ayakkabı giydi, pabuç giydi. **2.**yayan gitti. **3.**bastı, çiğnedi.

انتفخ intefeha: [m. intifâh انتفاخ] **1.**kibirlendi, şişindi. **2.**yükseldi. **3.**öfkelendi.

انتفد intifede: [m. intifâd انتفاد] **1.**tüketti. **2.**hakkını tümüyle aldı.

انتفض intefede: [m. intifâd انتفاض] **1.**titredi. **2.**kıpırdadı, kımıldadı. **3.**yapraklandı. **4.**silkeledi, silkti. **5.**göz attı, bakındı. **6.**idrar yaptıktan sonra temizlendi.

انتفع intefe'a: [m. intifâ' انتفاع] yararlandı, faydalandı.

انتفل intefele: [m. intifâl انتفال] **1.**istedi. **2.**nafile namazı kıldı. **3.**kendini bir şeyden uzak saydı. **4.**çok ganimet aldı.

انتفى intefâ: [m. intifâ' انتفاء] **1.**uzaklaştı. **2.**yurdundan kovuldu, sürgün edildi. **3.**saçı döküldü. **4.**bir şeyden uzak olduğunu söyledi.

انتقد intekade: [m. intikâd انتقاد] **1.**nakit olarak aldı. **2.**ayıpladı, kusurunu söyledi, eleştirdi.

انتقش intekaşe: [m. intikâş انتقاش] **1.**diken çıkardı. **2.**çıkardı. **3.**seçti. **4.**nakış yapmasını istedi. **5.**aldı.

انتقص intekase: [m. intikâs انتقاص] **1.**eksildi. **2.**eksiltti. **3.**kıstı. **4.**ayıpladı, kınadı.

انتقض intekade: [m. intikâd انتقاض] **1.**bozuldu. **2.**çözüldü. **3.**baş kaldırdı, isyan etti.

انتقل intekale: [m. intikâl انتقال] **1.**taşındı, göç etti. **2.**öldü.

انتقم intekame: [m. intikâm انتقام] öc aldı, intikam aldı.

انتم entum: siz.

انتما entumâ: siz ikiniz.

انتمى intemâ: [m. intimâ' انتماء] **1.**yükseldi. **2.**dağa tırmandı. **3.**mensup oldu, ait oldu.

انتن entene: [m. intân انتان] kötü koktu.

انتن entunne: siz.

انتوى intevâ: [m. intivâ' انتواء] **1.**yer değiştirdi, bir yerden diğerine geçti. **2.**niyetlendi. **3.**bir işi bitirdi, bir işi halletti.

انتهب intehebe: [m. intihâb انتهاب] **1.**kapıştı. **2.**yağma etti, talan etti. **3.**at yarış kazandı.

انتهج intehece: [m. intihâc انتهاج] açık yola girdi.

انتهر intehere: [m. intihâr انتهار] **1.**kovdu. **2.**kan aktı. **3.**ishal oldu, cırcır oldu.

انتهز inteheze: [m. intihâz انتهاز] **1.**gülmenin ölçüsünü kaçırdı. **2.**fırsatı ganimet bildi. **3.**çabuk oldu.

انتهش inteheşe: [m. intihâş انتهاش] ineze oldu, çelimsiz oldu, arık oldu.

انتهک inteheke: [m. intihâk انتهاک] **1.**üstün geldi. **2.**sıtma bitkin düşürdü. **3.**galiz küfür etti. **4.**giysisini eskitene kadar giydi. **5.**aşırı derecede yemek yedi. **6.**olan sütü sağdı. **7.**saygısızlık etti, kötüye kullandı.

انتهى intehâ: [m. intihâ' انتهاء] **1.**sona erdi, sonuna geldi. **2.**ulaştı, vardı. **3.**vazgeçti.

انث ennese: [m. te'nîs تأنيث] **1.**güzellikle, yumuşaklıkla davrandı. **2.**dişil yaptı, dişil alameti koydu. ☛ * ~ er-reculu انث الرجل erkek kadın gibi davrandı.

انثقب insakabe: [m. insikâb انثقاب] delindi, delik açıldı.

انثل inselle: [m. insilâl انثلال] **1.**yıkıldı. **2.**döküldü. ☛ * ~ aleyhi انثل عليه başına üşüştü.

انثى unsâ: [ç. inâs, enâsiyyu اناث ، اناثى] **1.**dişi. **2.**kadın. **3.**kız.

انجب encebe: [m. incâb انجاب] **1.**asil oldu, soylu oldu. **2.**erdemli oldu. **3.**dal kesti.

انجبذ incebeze: [m. incibâz انجباذ] çekildi.

انجبر incebere: [m. incibâr انجبار] **1.**kemik kaynadı, kemik iyileşti. **2.**zengin oldu.

انجح enceha: [m. incâh انجاح] **1.**iş bitti. **2.**isteğine kavuşturdu. **3.**galip geldi.

انجد encede: [m. incâd انجاد] **1.**yükseldi. **2.**Necit'e geldi. **3.**yardım etti. **4.**çağırıya uydu. **5.**terledi. **6.**hava ayaza çekti.

انجذب incezebe: [m. incizâb انجذاب] **1.**çekildi. **2.**hızlı hızlı yürüdü. koştu.

انجذر incezere: [m. incizâr انجذار] kökünden söküldü, koparıldı.

انجرد incerede: [m. incirâd انجراد] soyundu, üstünü çıkardı.

انجزر incezere: [m. incizâr انجزار] sular çekildi.

انجزع inceze'a: [m. incizâ' انجزاع] kesildi.

انجزم incezeme: [m. incizâm انجزام] **1.**kemik kırıldı. **2.**kelimenin sonu meczum oldu.

انجس encese: [m. incâs انجاس] pisletti, murdar etti.

انجع ence'a: [m. incâ' انجاع] **1.**ilaç iyi geldi. **2.**söz etkili oldu. **3.**faydalı oldu, yaradı, iyi geldi. **4.**çayırlık araştırdı. **5.**yerleşim yerine geldi. **6.**hazmettirici şey içirdi. **7.**rahata kavuştu. **8.**emzirdi.

انجلب incelebe: [m. incilâb انجلاب] sürüldü, sevkedildi.

انجلى incelâ: [m. incilâ' انجلاء] **1.**açığa çıktı, ifşa oldu. **2.**aydınlandı.

انجم enceme: [m. incâm انجام] **1.**ortaya çıktı, belirdi, zuhur etti. **2.**taksit ödedi. **3.**taksitlendirdi. **4.**astroloji bildiğini iddia etti.

انجى encâ: [m. incâ' انجاء] **1.**yükseğe çıktı, tırmandı. **2.**yellendi, gaz çıkardı. **3.**tuvalete çıktı, büyük aptes yaptı. **4.**kurtardı. **5.**kesti. **6.**soydu, yüzdü. **7.**açıklığa kavuşturdu.

انجياب inciyâb: **1.**yırtılmak. **2.**parçalanmak. **3.**kesilmek.

انحرف inharefe: [m. inhirâf انحراف] saptı, meyletti.

انحط inhatta: [m. inhitât انحطاط] **1.**indi. **2.**çöktü. **3.**ucuzladı, fiyatı düştü.

انحمق inhamaka: [m. inhimâk انحماق] **1.**ahmak oldu, ahmaklaştı. **2.**düşünmeden iş yaptı.

انحنى inhenâ: [m. inhinâ' انحناء] ikiye katlandı, iki büklüm oldu.

انخدع inhada'a: [m. inhidâ' انخداع] **1.**aldanmış göründü. **2.**gizlendi. **3.**alışverişler kesat oldu.

انخرق inharaka: [m. inhirâk انخراق] **1.**yarıldı. **2.**yırtıldı. **3.**rüzgâr değişik yönlerden esti.

انخسف inhasefe: [m. inhisâf انخساف] gözü kör oldu.

انخلع inhala'a: [m. inhilâ' انخلاع] **1.**söküldü, koparıldı. **2.**ayrıldı, çıktı.

انخنق inhanaka: [m. inhinâk انخناق] boğuldu.

انداد endâd: **1.**eşler. **2.**benzerler. **3.**tanrılar.

اندبغ indebega: [m. indibâg اندباغ] sepilendi.

اندثر indesere: [m. indisâr اندثار] eskidi, yıprandı.

اندخل indehale: [m. indihâl اندخال] girdi.

اندر endere: [m. indâr اندار] **1.**nadir söz söyledi. **2.**yerinden çıkardı. **3.**düşürdü.

اندرج inderece: [m. indirâc اندراج] **1.**soyu tükendi, nesli tükendi. **2.**girdi. **3.**yayınlandı, neşredildi.

اندرس inderese: [m. indirâs اندراس] izi silindi.

اندم endeme: [m. indâm اندام] pişman etti.

انذر enzere: [m. inzâr انذار] **1.**sakındırdı, dikkatini çekti, uyardı. **2.**korkuttu.

انزجر inzecere: [m. inzicâr انزجار] **1.**boyun eğdi. **3.**kovuldu. **3.**azarlandı. **4.**menedildi.

انزعج inze'ace: [m. inzi'âc انزعاج] tedirgin oldu.

انزف enzefe: [m. inzâf انزاف] **1.**kuyunun suyu tamamen çekildi. **2.**ağlamaktan gözünde yaş bırakmadı. **3.**sarhoş oldu. **4.**sarhoş etti.

انزل enzele: [m. inzâl انزال] **1.**menisini akıttı. **2.**indirdi. **3.**misafir ağırladı. **4.**kovayı kuyuya saldı. **5.**fiyat düşürdü. **6.**tahttan indirdi. **7.**kondurdu. **8.**gökten indirdi.

انزوى inzevâ: [m. inzivâ' انزواء] **1.**köşeye çekildi. **2.**büzüştü. **3.**toplandı, birikti.

انساب ensâb: soy sop yakınlığı.

انساح insâha: [m. insiyâh انسياح] **1.**genişledi, bollaştı. **2.**lime lime oldu. **3.**yayıldı. **4.**sabah oldu, hava ağardı. **5.**fırladı.

انساع insâ'a: [m. insiyâ' انسياع] **1.**çağıldayarak aktı. **2.**eriyip aktı.

انساق insâka: [m. insiyâk انسياق] **1.**tabi oldu. **2.**boyun eğdi. **3.**sürüldü, güdüldü.

انسان insân: insan.

انسان الغاب insânu'l-gâb: (zool.) orangotan.

انسبت insebete: [m. insibât انسبات] **1.**sündü, uzadı. **2.**yumuşadı.

انسبك insebeke: [m. insibâk انسباك] eridi.

انستر insetere: [m. insitâr انستار] gizlendi, saklandı.

انسجام الاصوات insicâmu'l-esvât: harmoni.

انسجام الكلام insicâmu'l-kelâm: ifade düzgünlüğü, ifade akıcılığı.

انسجل insecele: [m. insicâl انسجال] döküldü.

انسجم inseceme: [m. insicâm انسجام] döküldü.

انسحق insehaka: [m. insihâk انسحاق] **1.**ezildi, dövüldü, ufalandı. **2.**yıprandı, lime lime oldu. **3.**uzaklaştı. **4.**göz yaşı aktı. **5.**genişledi, bollaştı.

انسد insedde: [m. insidâd انسداد] kapandı.

انسطح insetaha: [m. insitâh انسطاح] **1.**düz oldu. **2.**sırt üstü yattı.

انسفك insefeke: [m. insifâk انسفاك] döküldü, aktı.

انسق enseka: [m. insâk انساق] secili, kafiyeli söz söyledi.

انسكب insekebe: [m. insikâb انسكاب] döküldü.

انسل ensele: [m. insâl انسال] **1.**çocuğu oldu. **2.**hayvanın tüyü döküldü. **3.**hayvanın tüylerini yolmak. **4.**tüy dökme zamanı geldi. **5.**hızlı koştu.

انسلخ inseleha: [m. insilâh انسلاخ] **1.**derisi yüzüldü, soyuldu. **2.**ayın sonu geldi. **3.**gün ağardı.

انسلى inselâ: [m. insilâ' انسلاء] teselli oldu.

انسى ensâ: [m. insâ' انساء] unutturdu.

انشأ enşe'e: [m. inşâ' انشاء] **1.**kurdu, tesis etti, inşa etti, meydana getirdi. **2.**yarattı. **3.**yeni başladı. **4.**yükseltti. **5.**yetiştirdi, büyüttü. **6.**telif etti, yazdı. **7.**çıktı, kaynaklandı. **8.**yapmaya başladı.

انشاء inşâ': **1.**yaratılış. **2.**telif. **3.**kompozisyon. **4.**üslup.

انشاء الله inşâ'allâhu: Allah dilerse, inşaallah.

انشد enşede: [m. inşâd انشاد] **1.**kayıp aradı. **2.**kayıp eşyayı bulan eşyayı kaybedeni araştırdı. **3.**şiir okudu. **4.**taşladı, hicvetti. **5.**cevap verdi. **6.**dileğini yerine getirdi.

انشر enşere: [m. inşâr انشار] **1.**diriltti. **2.**yeşertti.

انشرح inşereha: [m. inşirâh انشراح] içi açıldı.

انشز enşeze: [m. inşâz انشاز] **1.**kaldırdı, yukarı kaldırdı. **2.**Tanrı ölünün dağınık kemiklerini bir araya getirdi.

انشط enşete: [m. inşât انشاط] **1.**neşelendirdi. **2.**düğüm çözdü. **3.**kaptı. **4.**sıkı bağladı.

انشعب inşe'abe: [m. inşi'âb انشعاب] **1.**dağıldı. **2.**kollara ayrıldı. **3.**uzaklaştı.

انشف enşefe: [m. inşâf انشاف] **1.**kuruttu. **2.**sütün köpüğünü içirdi.

انشق enşeka: [m. inşâk انشاق] **1.**av tuzağa düştü, av tuzağa yakalandı. **2.**enfiye çektirdi.

انشق inşakka: [m. inşikâk انشقاق] **1.**yarıldı, bölündü. **2.**parçalandı. **3.**tan yeri ağardı. **4.**parladı. **5.**dağıldı.

انصاب insâbe: [m. insiyâb انصياب] döküldü.

انصار ensâr: **1.**Hicret sırasında Hz. Muhammed'in yardımına koşan Medineliler, Ensar. **2.**yardımcılar, yardım edenler.

انصاغ insâga: [m. insiyâg انصياغ] kalıba girdi.

انصب insabbe: [m. insibâb انصباب] **1.**döküldü. **2.**avın üstüne çöktü.

انصت ensata: [m. insât انصات] **1.**dinledi. **2.**susturdu. **3.**oyuna eğlenceye düştü. **4.**sustu.

انصدع insada'a: [m. insidâ' انصداع] **1.**yarıldı. **2.**çatladı.

انصرح insaraha: [m. insirâh انصراح] açığa çıktı. aşikâr oldu.

انصرف insarafa: [m. insirâf انصراف] **1.**vazgeçti. **2.**geri döndü. **3.**ayrıldı, terketti.

انصف ınsafe: [m. insâf انصاف] **1.**yarım oldu. **2.**hizmet etti. **3.**adaletli oldu, adaletli davrandı. **4.**yarıladı.

انضج endaca: [m. indâc انضاج] **1.**olgunlaştırdı. **2.**iyi pişirdi.

انضم indamme: [m. indimâm انضمام] **1.**birleşti. **2.**bir şeye yanaşıp koşuldu.

انطبخ intabaha: [m. intibâh انطباخ] pişti.

انطبع intaba'a: [m. intibâ' انطباع] **1.**basıldı. **2.**mühürlendi.

انطبق intabaka: [m. intibâk انطباق] **1.**uyum sağladı, intibak etti. **2.**çalıştı.

انطحن intehane: [m. intihân انطحان] öğütüldü.

انطرح intaraha: [m. intirâh انطراح] atıldı.

انطفأ intafe'e: [m. intifâ' انطفاء] ateş söndü.

انطق entaka: [m. intâk انطاق] konuşturdu, söyletti.

انطلق intalaka: [m. intilâk انطلاق] **1.**gitti. **2.**yüzü güldü. **3.**boşandı. **4.**çözüldü. **5.**işe koyuldu. **6.**giderildi.

انطمس intamese: [m. intimâs انطماس] yok oldu, silindi, mahvoldu.

انطوى intevâ: [m. intivâ' انطواء] **1.**dürüldü. **2.**içerdi, kapsadı. **3.**çöreklendi.

انظر anzara: [m. inzâr انظار] **1.**geciktirdi. **2.**süre tanıdı. **3.**veresiye sattı. **4.**benzer kıldı.

انعام en'âm: **1.**davarlar. **2.**hayvanlar. **3.**develer. **4.**sığırlar. **5.**koyunlar.

انعجن in'acene: [m. in'icân انعجان] yoğuruldu.

انعدم in'ademe: [m. in'idâm انعدام] boşa çıktı.

انعزل in'azele: [m. in'izâl انعزال] **1.**işten çekildi, işten ayrıldı. **2.**çekildi.

انعش en'aşe: [m. in'âş انعاش] **1.**dikti. **2.**kaldırdı. **3.**canlandırdı.

انعصر in'asare: [m. in'isâr انعصار] suyu çıkarıldı, sıkıldı.

انعقد in'akade: [m. in'ikâd انعقاد] **1.**akdedildi. **2.**düğümlendi. **3.**katılaştı.

انعكس in'akese: [m. in'ikâs انعكاس] **1.**yansıdı. **2.**alt üst oldu.

انعل en'ale: [m. in'âl انعال] nalladı, nal taktı.

انعم en'ame: [m. in'âm انعام] **1.**nimet verdi. **2.**müreffeh oldu. **3.**rüzgâr hafif esti. **4.**verdi. **5.**evet dedi. **6.**refah içinde yaşattı. **7.**yumuşattı. **8.**eni konu düşündü. **9.**lutfetti.

انعم الله صباحك en'amallâhu sabâheke: günaydın, iyi sabahlar, hayırlı sabahlar.

انعمد in'amede: [m. in'imâd انعماد] direk çekildi.

انغاظ ingâze: [m. ingiyâz انغياظ] kızdı, öfkelendi.

انغسل ingasele: [m. ingisâl انغسال] yıkandı.

انغض engade: [m. ingâd انغاض] **1.**kımıldattı, oynattı, salladı. **2.**kımıldadı.

انف enf: [ç. ânâf, unûf, ânuf آناف ، انوف ، أنف] **1.**burun. **2.**efendi, seyyid. **3.**başlangıç. **4.**dağ çıkıntısı, dağ sırtı.

انفال enfâl: **1.**ganimetler. **2.**bağışlar, hibeler. **3.**sarıyoncalar.

انفتح infeteha: [m. infitâh انفتاح] **1.**kapı açıldı. **2.**ayrıldı.

انفتق infeteka: [m. infitâk انفتاق] yarıldı.

انفتل infetele: [m. infitâl انفتال] **1.**büküldü. **2.**vazgeçti.

انفجر infecere: [m. inficâr انفجار] **1.**şafak söktü. **2.**yerden su kaynadı. **3.**eli açık oldu. **4.**patladı. **5.**bozuldu. **6.**üstüne düşman saldırdı..

انفد enfede: [m. infâd انفاد] **1.**tüketti, bitirdi. **2.**sona erdirdi.

انفدى infedâ: [m. infidâ' انفداء] fidye ile kurtuldu.

انفذ enfeze: [m. infâz انفاذ] **1.**ok hedefi delip geçti. **2.**emri uyguladı. **3.**yararak geçti. **4.**gönderdi. **5.**sözünde durdu.

انفر enfere: [m. infâr انفار] **1.**ürküttü. **2.**ürküp kaçtı. **3.**yardım etti, imdadına koştu. **4.**baskın çıktı. **5.**savaşa gitti.

انفرد inferede: [m. infirâd انفراد] tek başına yaptı.

انفرق infereka: [m. infirâk انفراق] ayrıldı.

انفس enfes: enfes, daha kıymetli.

انفس enfese: [m. infâs انفاس] **1.**nefis oldu, enfes oldu, harika oldu. **2.**teşvik etti.

انفسح infeseha: [m. infisâh انفساح] **1.**geniş oldu. **2.**ferahladı.

انفصد infasada: [m. infisâd انفصاد] kan aktı.

انفصل infasala: [m. infisâl انفصال] **1.**ayrıldı. **2.**uzaklaştı. **3.**kesildi.

انفصم infasame: [m. infisâm انفصام] **1.**kırıldı. **2.**çözüldü. **3.**kesildi. **4.**koptu. **5.**dindi.

انفض infadda: [m. infidâd انفضاض] **1.**kırıldı. **2.**dağıldı.

انفطر infatara: [m. infitâr انفطار] yarıldı.

انفع enfa'a: [m. infâ' انفاع] ticaret yaptı.

انفعل infe'ale: [m. infi'âl انفعال] **1.**yapıldı, edildi, işlendi. **2.**etkilendi.

انفق enfaka: [m. infâk انفاق] **1.**yoksullaştı. **2.**pazarda canlılık oldu. **3.**semizlikten tüyleri döküldü. **4.**harcadı, sarfetti, tüketti.

انفك infekke: [m. infikâk انفكاك] **1.**ayrıldı. **2.**çözüldü. **3.**kemik yuvasından çıktı.

انفلق infelaka: [m. infilâk انفلاق] **1.**yarıldı. **2.**çatladı.

انفى enfâ: sürdü.

انق enika: (ye'neku) [m. enak, enâka اناقة ، انق] sevinçli oldu, sevindi.

انق enneka: [m. te'nîk تأنيق] sevimli kıldı, hoş kıldı, yakışıklı kıldı. ☛ * ~ eş-şey'e انق الشيء hoşuna gitti.

انقاض inkâda: [m. inkiyâd انقياض] **1.**bina yıkıldı. **2.**volta attı.

انقبص inkabese: [m. inkıbâs انقباص] buruştu, çekti.

انقبض inkabede: [m. inkibâd انقباض] **1.**toplandı, katlandı, dürüldü. **2.**teslim alındı. **3.**tiksindi. **4.**bir köşeye çekildi. **5.**çaba gösterdi. **6.**hızlı hızlı yürüdü.

انقذ enkaze: [m. inkâz انقاذ] kurtardı.

انقرض inkarada: [m. inkirâd انقراض] **1.**hepsi öldü. **2.**kesildi.

انقسم inkaseme: [m. inkisâm انقسام] bölündü.

انقشر inkaşere: [m. inkişâr انقشار] kabuğu soyuldu.

انقص enkase: [m. inkâs انقاص] **1.**eksiltti. **2.**kıstı.

انقض enkade: [m. inkâd انقاض] **1.**bitki örtüsü zayıf oldu. **2.**tavuk yumurtlarken gıdakladı. **3.**parmak şaklattı. **4.**çatırdattı. **5.**büktü.

انقض inkadda: [m. inkidâd انقضاض] **1.**kırıldı, parçalandı. **2.**düştü. **3.**atıldı. **4.**kuş süzüldü. **5.**duvar çatladı.

انقضى inkadâ: [m. inkidâ' انقضاء] geçti, sona erdi.

انقطع inkata'a: [m. inkitâ' انقطاع] **1.**kesildi. **2.**vakti geçti. **3.**kurudu.

انقفل inkafele: [m. inkifâl انقفال] kilitlendi.

انقل enkale: [m. inkâl انقال] yamadı, onardı.

انقلاب اجتماعى inkılâbun ictimâ'î: devrim.

انقلاب شمسى inkılâbun şemsî: gün dönümü.

انقلب inkalaba: [m. inkılâb انقلاب] **1.**döndü, oldu, haline geldi. **2.**geri dönüp vardı.

انقلع inkala'a: [m. inkilâ' انقلاع] kökünden koptu.

انقليس enkalîs: (zool.) yılan balığı.

انقه enkaha: [m. inkâh انقاه] **1.**iyileştirdi, şifa verdi. **2.**anlattı.

إنک inneke: kuşkusuz sen.

انكار الذات inkâru'z-zât: feragat.

انكب inkebbe: [m. inkibâb انكباب] **1.**yüz üstü düştü, yere kapaklandı. **2.**bir işin üzerine düşmek.

انكح enkeha: [m. inkâh انكاح] **1.**kocaya verdi, evlendirdi. **2.**erkeği evlendirdi, başgöz etti.

انكدر inkedere: [m. inkidâr انكدار] **1.**hızlı yürüdü. **2.**üstüne üşüştü. **3.**saçıldı, dağıldı. **4.**havadan süzülüp indi. **5.**söndü.

انكر enker: en çirkin.

انكر enkere: [ç. inkâr انكار] **1.**bilmedi. **2.**inkâr etti, yadsıdı. **3.**hoş karşılamadı.

انكسر inkesere: [m. inkisâr انكسار] **1.**kırıldı. **2.**şiirin vezni bozuldu. **3.**azaldı. **4.**dağıldı, bozguna uğradı. **5.**iflas etti.

انكسف inkesefe: [m. inkisâf انكساف] güneş tutuldu.

انكشف inkeşefe: [m. inkişâf انكشاف] açıldı, ortaya çıktı.

انكل enkele: [m. inkâl انكال] vazgeçirdi.

إنكلترا inkelterrâ: (coğ.) İngiltere.

انكليس enkilîs: (zool.) yılan balığı.

انما ennemâ: sadece, ancak.

انما innemâ: **1.**sadece, ancak. **2.**-diği takdirde, -se, -sa, -mesi halinde.

انماز inmâze: [m. inmiyâz انمياز] **1.**üstünlüğü ortaya çıktı, temayüz etti. **2.**ayrı durdu.

انمر enmer: [ç. numr نمر] **1.**benekli. **2.**alacalı at.

انموذج enmûzec: örnek, misal.

انمى enmâ: [m. inmâ' انماء] **1.**dal budak verdi. **2.**arttı, çoğaldı. **3.**artırdı, çoğalttı. **4.**laf yaymak.

انوأ enve'e: [m. invâ' انواء] **1.**uzaklaştı. **2.**çok seyahat eder oldu, leyleği havada gördü. **3.**işini tamamladı. **4.**çekirdek attı. **5.**çekirdeklendi.

انور enver: **1.**daha nurlu, daha aydın. **2.**daha parlak. **3.**zarif, hoş.

انوك enveke: [m. invâk انواك] ahmak buldu, şapşal buldu.

انهار inhâre: [m. inhiyâr انهيار] yıkıldı.

انهبط inhebete: [m. inhibât انهباط] **1.**eksildi, noksanlaştı. **2.**indi, aşağıya indi.

انهج enhece: [m. inhâc انهاج] **1.**açık oldu, belli oldu, aşikâr oldu. **2.**eskitti, yıprattı. **3.**eskidi, yıprandı, epirdi. **4.**hayvanı soluk soluğa bıraktı.

انهر enhere: [m. inhâr انهار] **1.**yeri kazarak suya ulaştı. **2.**ırmağı genişletti. **3.**kan akıttı. **4.**kan aktı. **5.**umduğunu bulmadı. **6.**besili oldu. **7.**geç kaldı, gecikti. **8.**gündüz vaktine girdi.

انهزم inhezeme: [m. inhizâm انهزام] bozguna uğradı.

انهل inhelle: [m. inhilâl انهلال] **1.**bardaktan boşanırcasına yağmur yağdı. **2.**gözlerinden yaş döküldü.

إنهم innehum: kuşkusuz onlar.

انهمك inhemeke: [m. inhimâk انهماك] düşkün oldu, tutkun oldu, müptela oldu.

انهى enhâ: [m. inhâ' انهاء] **1.**yetindi. **2.**terketti, bıraktı. **3.**ulaştırdı, yetiştirdi.

4.tamamladı, bitirdi, sona erdirdi. **5.**yasakladı.

انى enâ: (ye'nî) [m. eny, enât, iny انى ، اناة ، انى] **1.**vakti gelip çattı. **2.**idrak etti. **3.**gecikti. **4.**temkinli oldu.

انى ennâ: [m. te'niye تأنية] gecikti.

انى ennâ: **1.**ne zaman. **2.**nasıl. **3.**nerede, nereden.

إنى innî: şüphesiz ben.

انيميا enimiya: anemi, kansızlık.

انين enîn: inlemek.

او ev: **1.**ya, yahut, ya da, veya. **2.** -e kadar.

اوائل evâ'il: **1.**başlangıçlar, evveller. **2.**birinciler. **3.**önceler.

اواب evvâb: [ç. iyâbûn ايابون] **1.**tövbe eden. **2.**Allah'a çok yönelen.

اواسط evâsıt: **1.**ortalar. **2.**ılımlılar, mutediller. **3.**kapılar.

اوان evân: [ç. âvine آونة] **1.**zaman, vakit. **2.**direk. **3.**çuval. **4.**torba.

اواه evvâh: **1.**çok ah çeken, çok ahlayan. **2.**yufka yürekli, içli. **3.**çok dua eden. **4.**çok içli.

اوباش evbâş: **1.**ayak takımından olanlar. **2.**avam.

اوبرا obera: opera binası.

اوتد evtede: [m. îtâd ايتاد] kazık çaktı.

اوتر evtere: [m. îtâr ايتار] **1.**vitir namazı kıldı. **2.**yaya kiriş taktı. **3.**kirişi çekti. **4.**sayıyı tek yaptı. **5.**peşpeşe getirdi.

اوتوبوس utubus: otobüs.

اوتوموبيل utumubil: otomobil.

اوثان evsân: putlar.

اوثب evsebe: [m. îsâb ايثاب] sıçrattı.

اوثق evseka: [m. îsâk ايثاق] **1.**işini sağlam yaptırdı. **2.**esiri bağladı. **3.**bağladı.

اوج evc: **1.**yükseklik. **2.**yerin güneşe ve aya en uzak bulunduğu nokta. **3.**bir musikî makamı, eviç.

اوجب evcebe: [m. îcâb ايجاب] **1.**günde bir öğün yemek yedi. **2.**amel etti. **3.**gerektirdi, gerekli kıldı. **4.**yüreğini oynattı.

اوجد evcede: [m. îcâd ايجاد] **1.**yarattı, var etti. **2.**zenginleştirdi, zengin etti. **3.**kuvvetlendirdi. **4.**zorladı. **5.**dileğine kavuşturdu.

اوجز evceze: [m. îcâz ايجاز] **1.**sözü az ve öz oldu. **2.**az ve öz söyledi. **3.**lafını uzatmadı.

اوجس evcese: [m. îcâs ايجاس] **1.**korkusunu bastırdı. **2.**sezdi, duydu, hissetti. **3.**fısıltı işitti.

اوجع evca'a: [m. îcâ' ايجاع] **1.**acı çektirdi, canını yaktı. **2.**ağrıttı.

اوجف evcefe: [m. îcâf ايجاف] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**sürdü. **3.**hareket ettirdi. **4.**kapıyı kapattı.

اوجه evcehe: [m. îcâh ايجاه] **1.**şeref verdi, şereflendirdi. **2.**yüz yüze geldi. **3.**doğumdan kesildi. **4.**şerefli buldu. **5.**geri çevirdi.

اوحد evhad: [ç. uhdân احدان] **1.**eşsiz, biricik. **2.**Yüce Tanrı.

اوحد evhade: [m. îhâd ايحاد] **1.**tek çocuk doğurdu. **2.**tek kıldı. **3.**bir başına bıraktı.

اوحش evhaşe: [m. îhâş ايحاش] **1.**azığı tükendi. **2.**acıktı. **3.**ıssız ve korkunç buldu. **4.**ıssız kaldı.

اوحى evhâ: [m. îhâ' ايحاء] **1.**gizlice söyledi, fısıldadı. **2.**işaret etti. **3.**gönderdi. **4.**vahyetti. **5.**emretti. **6.**ağladı. **7.**bağırıştı. **8.**hızlı oldu, çabuk oldu. **9.**ilham etti.

اودة evede: [ç. evedât اودات] **1.**yük. **2.**ağır nesne.

اودع evda'a: [m. îdâ' ايداع] **1.**korudu. **2.**emanet bıraktı. **3.**emaneti kabul etti. **4.**huzura kavuşturdu.

اوراد evrâd: **1.**Kur'ân cüzleri. **2.**günlük dualar. **3.**kuş sürüleri. **4.**su payları. **5.**ordular. **6.**suya gelen insanlar. **7.**gece ibadeti vakitleri. **8.**sıtmalar.

اوربة urubbe: (coğ.) Avrupa.

اورث evrese: [m. îrâs ايراث] **1.**miras bıraktı. **2.**mirasçı yaptı.

اورد evrede: [m. îrâd ايراد] **1.**getirdi. **2.**haber verdi. **3.**götürdü.

اوردة evride: (tıp.) toplardamarlar.

اورط evrata: [m. îrât ايراط] **1.**tehlikeye düşürdü. **2.**sürü içinde devesini kaybetti. **3.**örttü.

اورطة orta: (tıp.) aort.

اورق evreka: [m. îrâk ايراق] **1.**yapraklandı. **2.**malı çoğaldı. **3.**emeline nail olamadı. **4.**avsız döndü. **5.**ganimetsiz döndü.

اوزار evzâr: **1.**günahlar. **2.**ağır yükler. **3.**silahlar.

اوزار الحرب evzâru'l-harb: savaş araçları.

اوزع evze'a: [m. îzâ' ايزاع] **1.**arasını açtı. **2.**ara buldu. **3.**dağıttı, düzenli olarak sevketti. **4.**bölüştürdü. **5.**teşvik etti. **6.**alıştırdı, bağımlı hale getirdi.

اوزون evzûn: (kim.) ozon.

اوسخ evseha: [m. îsâh ايساخ] kirletti.

اوسط evsat: [ç. evâsıt اواسط] **1.**orta. **2.**ılımlı, mutedil.

اوسط evseta: [m. îsât ايساط] topluluğun ortasında bulundu.

اوسطى ustâ: (F.) **1.**usta. **2.**şoför, sürücü. **3.**kaptan.

اوسع evse'a: [m. îsâ' ايساع] **1.**zengin etti. **2.**genişletti. **3.**geniş buldu.

اوسق evsaka: [m. îsâk ايساق] **1.**yükledi. **2.**meyvası bol oldu.

اوشک evşeke: [m. îşâk ايشاک] **1.**hızlı yürüdü. **2.**olayazdı.

اوشم evşeme: [m. îşâm ايشام] **1.**koruklar alacalanmaya başladı. **2.**-meye başladı, -meye yüz tuttu.

اوصل evsale: [m. îsâl ايصال] **1.**ulaştırdı. **2.**iletti, nakletti.

اوصی evsâ: [m. îsâ' ايصاء] **1.**gür otlağa girdi. **2.**vasi tayin etti. **3.**emanet etti. **4.**verdi. **5.**vasiyet etti. **6.**gerektirdi. **7.**emretti.

اوضح evdaha: [m. îdâh ايضاح] **1.**ortaya çıktı, açığa çıktı. **2.**açıkladı, izah etti. **3.**gördü.

اوطان evtân: **1.**yurtlar, vatanlar. **2.**ahırlar, ağıllar.

اوطن evtana: [m. îtân ايطان] **1.**ikamet etti. **2.**yurt tuttu, vatan edindi. **3.**karar verdi.

اوعد ev'ade: [m. î'âd ايعاد] **1.**tehdit etti. **2.**böğürdü. **3.**vaat etti.

اوفد evfede: [m. îfâd ايفاد] **1.**hızlı gitti. **2.**yüksek oldu. **3.**yükseltti, kaldırdı. **4.**elçi olarak gönderdi.

اوفر evfere: [m. îfâr ايفار] bollaştırdı, çoğalttı.

اوفق evfekâ: [m. îfâk ايفاق] **1.**söz birliğine vardı. **2.**oku kirişe yerleştirdi. **3.**rastladı, karşılaştı.

اوفی evfâ: [m. îfâ' ايفاء] **1.**sözünde durdu, vaadini yerine getirdi. **2.**hakkını tam olarak verdi. **3.**tam ölçtü. **4.**tamamladı. **5.**vardı, geldi. **6.**üzerine çıktı, üstüne çıktı. **7.**fazla geldi, aştı, taştı.

اوقات evkât: vakitler.

اوقد evkade: [m. îkâd ايقاد] tutuşturdu, yaktı.

اوقع evka'a: [m. îkâ' ايقاع] **1.**notaya göre şarkı söyledi. **2.**düşmanla mücadele etti. **3.**başına kötü bir şey geldi. **4.**tehlikeye attı. **5.**düşürdü.

اوقف evkafe: [m. îkâf ايقاف] **1.**durdurdu. **2.**vazgeçti. **3.**işi bıraktı.

اوقیانس ukyânus: (coğ.) okyanus.

اوقیانس الاطلنطی ukyânusu'l-atlantî: (coğ.) Atlas Okyanusu.

اوقیانس الباسفیکی ukyânusu'l-bâsifîkî: (coğ.) Büyük Okyanus, Pasifik Okyanusu.

اوقیة ûkıyye: [ç. evâk اواق] okka.

اوکالیبتوس okalibtus: (bot.) okaliptus ağacı.

اوکب evkebe: [m. îkâb ايكاب] **1.**kalabalığın peşinden gitti. **2.**bir işe sarıldı. **3.**kızdırdı. **4.**kuş uçmaya hazırlandı.

اوکد evkede: [m. îkâd ايكاد] **1.**sıkı bağladı. **2.**pekiştirdi, tekit etti. **3.**sağlamlaştırdı.

اوکسیجین oksîcîn: (kim.) oksijen.

اوكسيد نتريک oksid nitrik: (kim.) nitrik asit.

اوكل evkele: [m. îkâl ايكال] **1.**Allah'a tevekkül etti. **2.**havale etti.

اول evile: (ye'velu) [m. evel اول] öne geçti.

اول evvel: [ç. evâil, evâl, evvelûn اوائل ، اوال ، اولون] **1.**başlangıç, evvel. **2.**birinci, ilk. **3.**önce.

اول evvele: [m. te'vîl تأويل] **1.**çevirdi, döndürdü, iade etti. **2.**yorumladı, tefsir etti, tevil etti.

اول اكسيد الكربون evvelu oksidi'l-kerbûn: (kim.) karbonmonoksit.

اول البارحة evvelu bârihatin: evvelki gün.

اول درجة evvelu derecetin: birinci sınıf.

اول مرة evvele merretin: **1.**baştan, başından beri. **2.**ilk defa.

اولئک ulâike: işte onlar, onlar.

اولا evvelen: ilk olarak.

اولاء ûlâ': onlar, bunlar.

اولات ûlât: onlar.

اولالک ulâlike: şunlar.

اولد evlede: [m. îlâd ايلاد] **1.**doğurdu. **2.**doğum vakti geldi.

اولف evlefe: [m. îlâf ايلاف] giydirdi, büründürdü.

أولم evelem: değil mi?

اولم evleme: [m. îlâm ايلام] **1.**ziyafet yemeği hazırladı. **2.**aklı başında oldu, dengeli oldu.

اولو ûlû: sahipler.

اولو الالباب ûlu'l-elbâb: akıl sahipleri.

اولوا الابصار ûlu'l-ebsâr: basiret sahipleri, görüş sahipleri.

اولوا الارحام ulu'l-erhâm: kan akrabaları.

اولوا الالباب ûlu'l-elbâb: akıl sahipleri, sağduyulular, üstün akıl sahipleri.

اولوا الامر ûlû'l-emr: **1.**liderler, buyruk sahipleri, yöneticiler, idareciler. **2.**yetki sahibi kimseler. **3.**büyük bilginler.

اولوا العزم ûlu'l-azm: **1.**sabırlı peygamberler: Hz. İbrahim, Hz. Nuh, Hz. Musa, Hz.Muhammed. **2.**azim sahipleri.

اولى evlâ: [ç. evlevn, evâl اولون ، اوال] **1.**daha uygun, daha lâyık. **2.**daha yakın. **3.**daha önce. **4.**en lâyık.

اولى evlâ: [m. îlâ' ايلاء] **1.**vali atadı. **2.**yönetici atadı. **3.**tavsiyede bulundu. **4.**vasî tayin etti. **5.**iyilik etti.

اولى ûlâ: [ç. uvel, ûleyât اول ، اوليات] **1.**başlangıç, evvel. **2.**birinci, ilk. **3.**önce, önce gelen, önceki. **4.**dünya.

اولى ûlâ: onlar ki, onlar, bunlar.

اولين evvelîn: öncekiler, evvelkiler.

اومأ evme'e: [m. îmâ' ايماء] işaret etti, gösterdi.

اومس evmese: [m. îmâs ايماس] orospuluk etti, zina yaptı.

اوه evvehe: [m. te'vîh تأويه] ah çekti.

اوهم evheme: [m. îhâm ايهام] **1.**eksik hesap etti. **2.**kuruntuya düşürdü. **3.**töhmet altında bıraktı. **4.**hepsini bıraktı.

اوى evâ: (ye'vî) [m. uviyy, ivâ' اواء ، اوى] **1.**indi. **2.**kondu. **3.**sakin oldu. ☛ * ~ hu اويه **1.**yanına aldı. **2.**yanına indi. ☛ * ~ ileyhi اوى اليه sığındı.

اوى evvâ: [m. te'viye تأوية] yanına aldı, sığındırdı, barındırdı.

اه ehhe: (ye'uhhu) [m. ehh, ehhe اهة ، اه] ah çekti, of çekti.

اهان ehâne: [m. ihâne اهانة] hafife aldı, küçümsedi, aaşağıladı.

اهبط ehbete: [m. ihbât اهباط] **1.**indirdi. **2.**bir yere götürdü, bir yere soktu. **3.**indi.

اهتجى ihtecâ: [m. ihticâ' اهتجاء] yerdi, hicvetti.

اهتدى ihtedâ: [m. ihtidâ' اهتداء] **1.**doğru yolu buldu, hidayete erdi. **2.**hidayet istedi. **3.**doğru yolda oldu. **4.**gelini gerdeğe soktu.

اهتز ihtezze: [m. ihtizâz اهتزاز] **1.**hareket etti, kıpırdadı, sallandı. **2.**titredi. **3.**yıldız kaydı. **4.**bitki boy attı. **5.**coştu, neşelendi.

اهتشم ihteşeme: [m. ihtişâm اهتشام] angarya çalıştı.

اهتلك ihteleke: [m. ihtilâk اهتلاك] **1.**kendini tehlikeye attı. **2.**yolunu kaybetti. **3.**uçmaya çalıştı.

اهتم ihtemme: [m. ihtimâm اهتمام] **1.**üzüldü, mahzun oldu. **2.**önemsedi, önem verdi. **3.**ilgilendi.

اهتمر ihtemere: [m. ihtimâr اهتمار] **1.**eşindi. **2.**at hızlı koştu.

اهجأ ehce'e: [m. ihcâ' اهجاء] **1.**dindirdi, sakinleştirdi. **2.**açlığını giderdi. **3.**yedirdi. **4.**hakkını verdi, hakkını ödedi. **5.**deveyi otlağa bağladı.

اهجر ehcere: [m. ihcâr اهجار] **1.**terketti. **2.**sayıkladı. **3.**alay etti. **4.**öğle sıcağında yürüdü. **5.**hamilenin karnı burnunda oldu. **6.**tam oldu, eksiksiz oldu.

اهجوة uhcuvve: [ç. ehâcî اهاجى] **1.**hiciv. **2.**yergi şiiri, taşlama.

اهدأ ehde'e: [m. ihdâ' اهداء] **1.**durdurdu. **2.**dindirdi. **3.**kamburlaştı. **4.**çocuğu pişpişleyerek uyuttu.

اهدر ehdere: [m. ihdâr اهدار] **1.**heder etti. **2.**kanını helâl kıldı.

اهدى ehdâ: [m. ihdâ' اهداء] **1.**hediye verdi, hediye etti.

2.Mekke'ye kurbanlık hayvan götürdü. **3.**yola getirdi.

اهرام مصر ehrâmu mısr: (coğ.) Mısır piramitleri, ehramlar.

اهرب ehrebe: [m. ihrâb اهراب] **1.**kaçırdı. **2.**uzaklaştı. **3.**hız yaptı.

اهل ehele: (ye'hulu, ye'hilu) [m. ehl, uhûl اهل ، اهول] **1.**evlendi. **2.**dost edindi. ☛ * ~ imre'eten اهل امرأة ehele imre'eten kadın aldı, evlendi.

اهل ehelle: [m. ihlâl اهلال] **1.**hilal göründü. **2.**kamerî ay başladı. **3.**bağırdı, haykırdı. **4.**bebek doğarken ağladı. **5.**hacı yüksek sesle lebbeyk dedi. **6.**kesti.

اهل ehl: [ç. ehâl, ehlûn اهال ، اهلون] **1.**aile. **2.**eş. **3.**akraba. **4.**aşiret. **5.**halk.

اهل ehhele: [m. te'hîl تأهيل] hoş geldin dedi. ☛ * ~ fulânen اهل فلانا evlendirdi. ☛ * ~ fulânen li'l-emri اهل فلانا للامر bir işe layık gördü.

اهل البيت ehlu'l-beyti: ev halkı, hane halkı.

اهل الدار ehlu'd-dâr: ev halkı, hane halkı.

اهل الذمة ehlu'z-zimme: Müslümanların himayesinde olan anlaşmalı gayrimüslim topluluk, zimmet ehli.

اهل السنة ehlu's-sunne: Sünnîler.

اهل الكتاب ehlu'l-kitâb: kitap ehli, Hıristiyanlar, Yahudiler.

اهل الوبر ehlu'l-veber: göçebeler, konargöçerler.

اهل خبرة ehlu hibre: bilirkişi, uzman, eksper.

اهلا باهل ehlen biehlin: teklifsizce.

اهلا و سهلا ehlen ve sehlen: hoş geldin safa getirdin.

اهلک ehleke: [m. ihlâk اهلاک] **1.**öldürdü, yok etti. **2.**malını sattı. **3.**harcadı.

اهلى ehlî: **1.**evcil, ehli. **2.**ulusal.

اهلية للامر ehliyyetu li'l-emr: yetki, ehliyet.

اهم ehemm: daha önemli.

اهمل ehmele: [m. ihmâl اهمال] **1.**ihmal etti, savsakladı. **2.**kendi haline bıraktı. **3.**harflere nokta koymadı.

اهمية ehemmiyye: önem, ehemiyet.

اهواء ehvâ': **1.**nefis istekleri. **2.**arzular, dilekler. **3.**aşklar. **4.**kaprisler.

اهون ehven: **1.**çok kolay. **2.**çok yumuşak.

اهوى ehvâ: [m. ihvâ اهوى] **1.**düştü, aşağı düştü. **2.**şahin avının üstüne hızla indi. **3.**kaldırıp yere çarptı. ☛ * ~ bi اهوى ب el uzattı.

اهى ehâ: (ye'hî) [m. ehy اهى] kahkah güldü, kahkahayı bastı.

ای ey: ey, hey.

ای eyyun: [ç. eyyûn ایون] hangi, hangisi.

ای iy: evet.

ای شیء eyyu şey': hangi şey, hangisi.

ای ما eyyu mâ: hangisi.

ایا eyâ: ey, hey.

ایاب iyâb: dönüş.

ایات eyyât: hangileri.

أیأس ey'ese: [m. iy'âs ایئاس] **1.**ümitsizliğe düşürdü. **2.**âdetten kesildi.

ایاک iyyâke: sana.

ایاک من iyyâke min: -den sakın.

ایاکم iyyâkum: **1.**size. **2.**sizi.

أیام eyyâm: günler.

ایام الخالیة eyyâmu'l-hâliye: geçmiş günler.

ایام معلومات eyyâmun ma'lûmâtun: belli günler.

ایاما eyyâmen: gündüzleri.

ایان eyyâne: **1.**ne zaman, ne vakit. **2.**her ne zaman.

ایاه iyyâhu: **1.**sadece ona: **2.**yalnız, sadece.

ایبس eybese: [m. îbâs ایباس] **1.**kuruttu. **2.**kuru zeminde yürüdü. **3.**sustu.

ایة eyyetu: [ç. eyyât ایات] hangi, hangisi.

ایتم eyteme: [m. îtâm ایتام] **1.**yetim kaldı. **2.**yetim bıraktı.

ایجابی îcâbî: olumlu, müspet, pozitif.

ایجاز îcâz: **1.**sözü az ve öz olmak. **2.**az ve öz söylemek. **3.**lafını uzatmamak.

اید eyyede: [m. te'yîd تأیید] **1.**pekiştirdi, teyit etti. **2.**doğruladı. **3.**yardım etti, destekledi. **4.**güçlendirdi.

أیدی eydî: eller.

ایس eyese: (ye'yesu) [m. eys, iyâs ایاس ، ایس] **1.**umudunu kesti, ümitsiz oldu. **2.**umudu kesildi, ümitsiz kaldı.

ایس eyyese: [m. te'yîs تأییس] **1.**umutsuz bıraktı. **2.**etkiledi, etki etti. ☛ * ~ fulânen ایس فلانا **1.**yumuşattı. **2.**boyun eğdirdi.

ایسر eyser: [ç. yusr یسر] **1.**daha kolay. **2.**solak. **3.**sol taraf.

ایسر eysere: [m. îsâr ایسار] **1.**zengin oldu. **2.**bir avazda doğurdu, kolay doğum yaptı.

ایضا eyden: ve yine, tekrar.

ایقاع îkâ': uyum, ahenk, harmoni.

ایقظ eykaza: [m. îkâz ایقاظ] **1.**uyandırdı. **2.**uyardı, ikaz etti. **3.**provoke etti, kışkırttı.

ایقن eykana: [m. îkân ایقان] kesin olarak bildi.

ایکة eyke: [ç. eyk ایک] **1.**sık ve gür ağaçlık. **2.**sık çalılık. **3.**Şuayb peygamberin kavmi.

ایکم eyyukum: hanginiz.

ايل eyyil: [ç. eyâil ايائل] **1.**(zool.) alageyik. **2.**(zool.) karaca.

ايل îl: (İbr) Allah, kudretli ve muktedir Allah.

ايلاف îlâf: **1.**bir yere alışmak, bir yere ısınmak. **2.**ısındırıp alıştırmak.

ايلول eylûl: Eylül.

ايليا îliyâ: (coğ.) Kudüs.

ايم eyyim: [ç. eyâim, eyâmâ ايائم ، ايامى] dul (kadın veya erkek).

ايمان îmân: **1.**iman. **2.**akide. **3.**doğrulama, tasdik etme.

ايمن eymen: [ç. eyâmin, yumn ايامن ، يمن] **1.**sağ. **2.**sağ elini kullanan, sağak. **3.**uğurlu, bereketli.

ايمن الله eymunillâhi: Allah'a yemin ederim.

اين eyne: nerede, nereye.

اين المفر eyne'l-meferr: kaçış nereye?

اينا eyyunâ: hangimiz.

اينما eynemâ: **1.**nerede. **2.**nereye.

ايوان iyvân: [ç. iyvânât, evâvîn ايوانات ، اواوين] **1.**saray. **2.**büyük sofa, ayvan.

ايوان كسرى iyvânu kisrâ: İran şehinşahının sarayı, Kisranın sarayı.

ايون eyyûn: hangileri.

ايه iyyih: devam et, söyle.

ايهم eyyuhum: hangileri, kimler.

ب

ب bi: cer edatı. **1.**ile. **2.** -de, -da. **3.**karşılığında. **4.**yemin bildiren ibarelerde kullanılan edat. **5.** -dığı için, -den dolayı. **6.**-den, -dan.

بئر bi'r: [ç. âbâr, eb'âr, biâr, eb'ur ابؤر ، بأر ، أبآر] kuyu.

بئر ارتوازية bi'run ertuvâziyye: artezyen kuyusu.

بئر النزح bi'run nezeh: kör kuyu, susuz kuyu.

بئس be'ise: (yeb'esu) [m. be's, bu's, be'îs, bu'sâ ، بأس بؤس ، بئيس ، بؤسى] yoksul oldu, muhtaç oldu.

بئس bi'se: ne kötü, ne fena.

بئسما bi'semâ: ne kötü.

بآخرة bi'âhireti: sonunda, nihayet.

باء bâ: **1.**"b" harfi. Arap alfabesinin iknici harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: iki.

باء bâ'e: (yebû'u) [m. bev' بوء] **1.**döndü, geri döndü. **2.**uğradı, maruz kaldı. **3.**kesildi.

بانت bâ'it: **1.**üzerinden bir gece geçmiş. **2.**bayat.

بائر bâ'ir: [ç. bûr بور] **1.**ekilmemiş toprak, bayır. **2.**alçak. **3.**yok olan, helâk olan.

بائع bâ'i': satıcı.

بائع ادوات الكتابة bâ'i'u edevâti'l-kitâbe: kırtasiyeci.

بائع الجرائد bâ'i'u'l-cerâ'id: gazete bayi'i.

بائع جوال bâ'i'un cevvâl: işportacı, seyyar satıcı.

باب bâb: [ç. ebvâb, bîbân ابواب ، بيبان] **1.**kapı. **2.**giriş. **3.**bölüm. **4.**kategori.

باب bâbe: (yebûbu) [m. bevb بوب] kapıcı oldu.

بابا bâbâ: [ç. bâbevât بابوات] papa.

باباوية bâbâviyye: papalık.

بابة bâbe: [ç. bâbât بابات] **1.**amaç, gaye. **2.**son. **3.**koşul. **4.**sınıf.

بابل bâbil: (coğ.) Bâbil kenti.

بابوج bâbûc: (F.) [<pâpûş] [ç.bevâbîc بوابيج] pabuç.

بابونج bâbûnec: (bot.) papatya, öküzgözü.

بات bâte: (yebîtu) [m. beyt, mebît, mebât, beyât, beytûte بيت ، مبيت ، مبات ، بيات ، بيتوتة] **1.**geceledi, gece geçirdi. **2.** evlendi.

باحة bâhe: [ç. bûh, bâhât ، بوح باحات] **1.**avlu. **2.**saha. **3.**hurma koruluğu.

باحتراس bi'ihtirâsin: özenle, dikkatle.

باحث bâhese: [m. mubâhese مباحثه] **1.**konuştu. **2.**tartıştı. **3.**istişare etti.

باحور bâhûr: **1.**ay. **2.**Temmuz sıcağının şiddeti.

باخ bâhe: (yebûhu) [m.

باخرة bâhire: [ç. bevâhir بواخر] buharlı gemi.

باخل bâhil: [ç. buhhâl, buhhel بخال ، بخل] cimri, pinti, hasis.

بادرة bâdire: [ç. bevâdir بوادر] **1.**öfke anında yapılan hata. **2.**çirkin söz. **3.**kılıç ucu. **4.**namlu ucu. **5.**kına yaprağı. **6.**omuz ile boyun arasındaki et.

بادل bâdele: [m. mubâdele, bidâl مبادلة ، بدال] değiş tokuş yaptı, mübadele etti. ☛ * ~ fulânen بادل فلانا karşılığını verdi.

بادنجان bâdincân: (F.) (bot.) patlıcan.

بادى bâdî: [ç. bâdûn, budyun, budeyy بادون ، بدى] **1.**çölde yaşayan, çölde ikamet eden. **2.**açık, aşikâr. **3.**düşünmeden geliveren fikir.

بادى بدى bâdî bediyyin: bir şeyin başlangıcı.

بادىء bâdi': **1.**ilkin, başlangıçta. **2.**fazla düşünmeden. **3.**yeni başlayan, müptedi.

بادىء الرأى bâdi'u'r-re'y: **1.**ilkin, başlangıçta, ilk bakışta. **2.**fazla düşünmeden.

بادية bâdiye: [ç. bâdiyât باديات] **1.**çöl. **2.**sahra. **3.**vaha. **4.**sahrada yaşayanlar.

بار bâre: (yebûru) [m. bevr, bevâr بور ، بوار] **1.**kesat düştü, kesada uğradı. **2.**boşa gitti, başarılı olamadı. **3.**helâk oldu, yok oldu.

بار bârr: [ç. ebrâr, berere ابرار ، بررة] **1.**iyilik sahibi, ihsan sahibi. **2.**dürüst insan. **3.**görevini yapan.

بارجة bârice: [ç. bevâric بوارج] **1.**savaş gemisi. **2.**şirret insan.

بارح bârih: [ç. bevârih بوارح] **1.**sıcak rüzgâr. **2.**dün gece.

بارحة bâriha: dün gece.

بارحة الاولى bârihatu'l-ûlâ: evvelki gece.

بارد bârid: **1.**kolay. **2.**kesici, keskin. **3.**zayıf. **4.**soğuk.

بارز bâreze: [m. mubâreze, birâze مبارزة ، برازة] savaşa çıktı, vuruşmaya çıktı.

بارز bâriz: **1.**açık, ortada. **2.**çıkıntılı. **3.**çıkma mekân. **4.**ortaya çıkan.

بارزة bârize: çırılçıplak.

بارقة bârika: [ç. bevârık بوارق] **1.**şimşekli bulut. **2.**parlak kılıç.

بارك bâreke: [m. mubâreke مباركة] **1.**bereket duası etti.

2.razı oldu. **3.**bereketli kıldı, bereket verdi, mübarek kıldı.

بارود bârûd: (kim.) barut.

بارىء bâri': **1.**Yaradan, Tanrı. **2.**hastalıktan yeni kalkmış olan. **3.**töhmetten kurtulmuş olan.

بارياء bâriyâ': (F.) [<bûriyâ] hasır.

باز bâz: (F.) [ç. eb'uz, bu'ûz, bi'zân ابزو ، بوزو ، بنزان] (zool.) doğan, şahin.

بازدار bâzdâr: (F.) doğancı.

بازغ bâzig: doğan ay.

بازغة bâzıga: doğan.

باس bâse: (yebûsu) [m. bevs بوس] (Farsça "bûsîden = öpmek" fiilinden türetilmiştir.) öptü.

بأس be's: [ç. eb'us ابؤس] **1.**cüret, cesaret. **2.**kuvvet, güç. **3.**harp. **4.**korku. **5.**şiddetli azap. **6.**savaş.

باسة bâsse: (coğ.) Mekke.

باستمرار bi'istimrârin: sürekli olarak, mütemadiyen, kesintisiz, aralıksız.

باسرة bâsire: asır surat, buruşuk yüz.

باسط bâsıt: **1.**rızkını genişleten. **2.**Allah'ın isimlerinden biri. **3.**otlaktan uzakta bulunan su.

باسل bâsil: [ç. buselâ' بسلاء] atılgan, yiğit.

باسور bâsûr: [ç. bevâsîr بواسير] (tıp.) hemoroit, basur.

باشا bâşâ: (T.) paşa.

باشرة bâşere: [m. mubâşere مباشرة] işe kendisi el attı, işi bizzat yaptı. ☛ * ~ imre'etehu باشر امرأته karısına yaklaştı, karısıyla cinsel ilişkide bulundu. ☛ * ~ eş-şey'e باشر الشىء bitiştirdi, yapıştırdı.

باصرة bâsıra: [ç. bevâsîr بواصير] **1.**görme kuvveti. **2.**göz.

باض bâde: (yebîdu) [m. beyd بيض] yumurtladı.

باطل bâtıl: [ç. ebâtîl اباطيل] **1.**bâtıl, gerçek olmayan. **2.**sebatsız, hakikatsiz. **3.**İblis, Şeytan. **4.**değersiz, kıymetsiz, kıymet-i harbiyesi olmayan, boş şeyler.

باطلا bâtılen: boş yere.

باطن bâtın: [ç. ebtıne ابطنة ، بواطن] **1.**gizli sırları bilen Tanrı. **2.**iç yüz. **3.**gizli şey.

باطنا bâtınen: **1.**içinden. **2.**yürekten, kalben.

باطنية bâtınıyye: Bâtınîlik.

باع bâ': (yebîu) [m. bey', mebî' بيع ، مبيع] **1.**sattı. **2.**satın aldı. ☛ * ~ bi'l-cumleti باع بالجملة toptan sattı.☛ * ~ bi'l-kattâ'î باع بالقطاعى perakende sattı.

باع bâ'a: (yebû'u) [m. bev' بوع] kollarını açtı, kulaç açtı. ☛ * ~ eş-şey'e باع الشىء kulaçladı.

باعث bâ'is: [ç. bevâ'is بواعث] **1.**Yüce Tanrı'nın

isimlerinden biri. **2.**sebep. **2.**gönderen, gönderici.

باعد bâ'ade: [m. mubâ'ade, مباعدة ، بعاد bi'âd] uzaklaştırdı.

باعل bâ'ale: [m. mubâ'ale, مباعلة ، بعال bi'âl] kocaya vardı. ☛ * ~ imre'etehu باعل امرأته karısıyla cinsel ilişkide bulundu.

باعوث bâ'ûs: [ç. bevâ'îs بواعيث] Hıristiyanlıkta yağmur duası.

باغت bâgate: [m. mubâgâta, مباغتة ، بغات bigât] **1.**ansızın geldi. **2.**sürpriz yaptı.

باغى bâgî: [m. bugât, bugyân بغاة ، بغيان] **1.**zalim, başkasının hakkına saldıran. **2.**asi. **3.**istekli, talip. **4.**azgın.

باق bâka: (yebûku) [m. bevk, بوق ، بؤوق bu'ûk] **1.**bozulup yok oldu. **2.**kayboldu. **3.**ortaya çıktı, belirdi.

باقر bâkır: **1.**derin bilgi sahibi. **2.**arslan. **3.**sığırtmaçlı sığır sürüsü. **4.**göz pınarı damarı. **5.**sığırtmaç, sığır çobanı.

باقلاء bâkılâ': (bot.) bakla.

باقول bâkûl: [ç. bevâkîl بواقيل] **1.**kulpsuz sürahi. **2.**bardak.

باقى bâkî: **1.**Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**kalıcı, sürekli, ebedî.

باقيات الصالحات bâkıyâtu's-sâlihât: baki kalacak salih ameller.

باك bâke: (yebûku) [m. bevk بوك] **1.**karıştırdı. **2.**sıkıştırdı. ☛ * ~ el-mer'ete باك الرمأة kadınla cinsel ilişkide bulundu. ☛ * ~ el-metâ'e باك المتاع **1.**sattı. **2.**satın aldı.

باكر bâkere: [m. mubâkere مباكرة] erken geldi.

باكرا bâkiren: **1.**yarın. **2.**sabah erkenden.

باكرة bâkire: [ç. bâkûrât باكورات] **1.**turfanda. **2.**çabuk olan, erken olan.

باكستان bâkistân: (coğ.) Pakistan.

باكى bâkî: [ç. bukât بكاة] **1.**ağlayan. **2.**ağlayıcı.

بال bâl: **1.**hatır. **2.**durum, hal. **3.**hafıza. **4.**kalp, gönül. **5.**(zool.) balina. **6.**emel. **7.**çapa. **8.**dert.

بال bâle: (yebûlu) [m. bevl, مبال ، بول mebâl] işedi.

بالاحرى bi'l-ahrâ: daha doğrusu.

بالامس bi'l-emsi: dün.

بالايجاز bi'l-îcâz: az ve öz olarak.

بالتضامن bi't-tedâmun: ortaklaşa, kollektif olarak.

بالتفريق bittefrîk: **1.**ayrıntılı. **2.**perakende.

بالجملة bi'l-cumle: tümüyle, toptan, bir defada.

بالدور bi'd-devr: nöbetleşe, dönüşümlü olarak.

بالراحة bi'r-râha: kolaylıkla, kolayca.

بالزور bi’z-zûri: (A.-F.) zorla, ister istemez.

بالسليقة bi’s-selîka: doğal olarak, tabiatıyla.

بالعشى bi’l-aşiyyi: akşam üstü.

بالعشى و الاشراق bi’l-aşiyyi ve’l-işrâk: sabah akşam.

بالعمد bi’l-amd: kasıtlı olarak, bilerek, bile bile.

بالعين bi’l-ayn: peşin olarak, peşin para ile, nakit olarak.

بالغ bâlege: [m. mubâlaga, bilâg مبالغة ، بلاغ] **1.**çabaladı, gayret etti, uğraştı. **2.**aşırı gitti, mübalağa etti, abarttı.

بالغ bâlig: tam gelişmiş.

بالغداوة والعشى bi’l-gadâveti ve’l-aşiyyi: sabah akşam.

بالغدو و الآصال bi’l-guduvvi ve’l-âsâl: sabah akşam.

بالكلام bi’l-kelâm: şifahen, söyleyerek.

بالله عليک billâhi aleyke: Allah aşkına, Allah rızası için.

بالمأة bi’l-mi’eti: yüzde.

بالمثل bi’l-misl: aynı şekilde, yine.

بالمرة bi’l-merreti: **1.**asla, hiçbir zaman. **2.**aynı zamanda.

بالنسبة الى bi’n-nisbeti ilâ: -e oranla, -e nispetle.

بالنوبة bi’n-nevbe: nöbetleşe, dönüşümlü olarak.

بالوكس bi’l-veks: zararına.

بالى bâlâ: [m. mubâlât, bilâ’, bâle, bâl مبالاة ، بلاء ، بالة ، بال] **1.**önemsedi. **2.**özen gösterdi. **3.**kayırdı. **4.**övündü, kıvanç duydu.

بان bân: (bot.) sorgun ağacı, ban ağacı.

بان bâne: (yebînu) [m. beyân, tebyân, tibyân بيان ، تبيان] **1.**ortaya çıktı, açıklığa kavuştu. **2.**açıkladı, izah etti.

بان bâne: (yebînu) [m. beyn, beynûne, buyûn بين ، بينونة ، ابون] **1.**ayrıldı, uzaklaştı. **2.**göç etti, taşındı.

بانتباه bi’intibâhin: dikkatle.

بانى bânî: [ç. bunât بناة] bina eden, bina yapan.

باه bâh: [ç. ebhiyâ’ ابهياء] **1.**güzel. **2.**zarif. **3.**parlak, göz alıcı.

باهة الدار bâhetu’d-dâr: avlu.

باهج bâhece: [m. mubâhece مباهجة] sevindirdi.

باهر bâhere: [m. mubâhere, bihâr مباهرة ، بهار] şişindi, büyüklük tasladı, övündü.

باهر bâhir: göz kamaştıran güzel.

باهى bâhâ: [m. mubâhe مباهة] **1.**övündü. **2.**zariflikte yarıştı.

باى bieyyi: hangi şeyle.

باى ارض bieyyi ardin: nerede.

بايض bâyede: [m. mubâyede مبايضة] **1.**beyazlığı ağır bastı. **2.**beyazlığıyla övündü.

بايع bâye'e: [m. mubâya'a مبايعة] **1.**satış akdi yaptı. **2.**tokalaşıp alışverişte anlaştı. **3.**biat etti.

بايع bâyi': [ç. bâ'a باعة] **1.**satıcı. **2.**alıcı, müşteri. **3.**güzel kadın.

باين bâyene: [m. mubâyene مباينة] muhalefet etti.

ببر bebr: [ç. bubûr ببور] (zool.) pars.

ببطء bibut'in: ağır ağır, yavaş yavaş, usul usul.

ببغاء bebgâ: [ç. bebbegâvât ببغاوات] (zool.) papağan.

بت bette: (yebuttu) [m. bett, bette, betâtâ بت ، بتة ، بتاتا] kesti. ☛ * ~ el-emre بت الامر yaptı, yerine getirdi. ☛ * ~ el-hukme بت الحكم tereddütsüz hükmü çıkardı. ☛ * ~ en-niyyete بت النية karara bağladı.

بت bette: (yebuttu) [m. butût بتوت] kesildi. ☛ * ~ fulânun بت فلان **1.**ahmak oldu, ahmaklaştı. **2.**zayıfladı.

بتأ bete'e: (yebte'u) [m. bet', butû' بتأ ، بتوء] ikamet etti, oturdu, durdu.

بتات betât: [ç. ebutte ابتة] **1.**ev eşyası. **2.**azık.

بتر betere: (yebturu) [m. betr بتر] **1.**kesti. **2.**kökünden kesti.

بتر betire: (yebteru) [m. beter بتر] kesildi.

بتراء betrâ': [ç. butr بتر] **1.**kesik. **2.**kuyruğu kesik. **3.**zürriyetsiz. **4.**hayırsız insan. **5.**düşkün, hakir, zelil. **6.**hamdelesiz hutbe.

بترول bitrûl: **1.**petrol. **2.**gazyağı.

بتع bete'a: (yebta'u) [m. butû' بتوع] uzaklaştı. ☛ * ~ minhu بتع منه kesildi.

بتك beteke: (yebtuku) [m. betk بتك] kesti.

بتك betteke: [m. tebtîk تبتيك] **1.**kesti. **2.**yardı.

بتكة betke: [ç. betik بتك] **1.**kesinti. **2.**parça.

بتل betele: (yebtulu, yebtilu) [m. betl بتل] kesti.

بتل betul: **1.**benzeri olmayan. **2.**Tanrı.

بتول betûl: [ç. butul بتل] **1.**erkeğe karşı soğuk kadın. **2.**münzevi kadın. **3.**bakire. **4.**Hz. Meryem. **5.**Hz. Fatıma.

بتولية butûliyye: bakirelik.

بث bess: **1.**hal, durum. **2.**üzüntü, tasa. **3.**hüzün. **4.**şiddetli hastalık. **5.**radyo,televizyon yayını.

بث besse: (yebussu, yebissu) [m. bess بث] **1.**yaydı. **2.**dağıttı. ☛ * ~ es-sırre بث السر sırrı ifşa etti. ☛ * ~ et-turâbe بث التراب **1.**yaydı. **2.**dağıttı. **3.**toz kaldırdı.

بثر besere: (yebsuru) [m. besr, busûr بثر ، بثور] cildi sivilcelendi, sivilce çıktı.

بثر besr: [ç. busûr بثور] **1.**sivilce. **2.**çok. **3.**az. **4.**yumuşak zemin.

بثق beseka: (yeksuku) [m. bask, busûk, tebsâk ، بثق ، تبثاق] su taştı. ☛ * ~ t el-bi'r بثقت البئر **1.**kuyunun suyu çok oldu. **2.**kuyunun suyu taştı.

بثق besk: [ç. busûk بثوق] **1.**gedik. **2.**ırmaktan su akan gedik.

بثنة besne: [ç. bisân بثان] **1.**düz ve yumuşak zeminli arazi. **2.**kaymak. **3.**nazenin. **4.**bolluk içinde yaşama.

بج becce: (yebuccu) [m. becc بج] yardı. ☛ * ~ eş-şey'e بج الشيء kesti.

بجاجة becâce: ayak takımı.

بجاد bicâd: [ç. bucud بجد] **1.**çizgili elbise. **2.**çizgili kilim.

بجارى bucâriyy: **1.**şerler. **2.**felaketler, musibetler. **3.**büyük işler.

بجامه becâme: (F.) [<pâcâme] [ç. becâmât بجامات] pijama.

بجباج becbâc: **1.**kum yığını. **2.**ahmak. **3.**geveze, zevzek. **4.**kibirli. **5.**şişmanlık sıkıntısı çeken. **6.**zayıf. **7.**çabuk terleyen.

بجبج becbece: [m. becbece بجبجة] **1.**müreffeh oldu. **2.**zevk aldı. ☛ * ~ ed-dâre بجبج الدار ikamet etti, yerleşti.

بجح becceha: [m. tebcîh تبجيح] sevindirdi.

بجح beciha: (yebhacu) [m. becah بجح] **1.**sevindi. **2.**övündü. ☛ * ~ eş-şey'e بجح الشيء büyüttü.

بجرة bucre: [ç. bucer بجر] **1.**ayıp. **2.**yüz. **3.**göbek. **4.**boyunda, karında veya yüzde beliren yumru.

بجرج bucruc: [ç. ebâcîr, ebâcir اباجير ، اباجر] **1.**şer. **2.**musibet. **3.**şaşılacak şey. **4.**büyük iş.

بجرى bucriyy: [ç. bucâriyy بجارى] **1.**şer. **2.**felaket, musibet. **3.**büyük iş.

بجس beccese: [m. tebcîs تبجيس] **1.**akıttı. **2.**suyu kaynağından akıttı.

بجس becese: (yebcusu, yebcisu) [m. becs, bucûs بجس ، بجوس] su fışkırdı. ☛ * ~ fulânen بجس فلانا küfretti.☛ *~ es-sedde بجس السد bendi yararak su akıttı.

بجل beccele: [m. tebcîl تبجيل] **1.**ululadı. **2.**hürmet etti.

بجل becele: (yebculu) [m. becl بجل] **1.**cismi büyük oldu. **2.**durumu iyi oldu. **3.**sevindi.

بجل becile: (yebcelu) [m. becel, bucûl بجل ، بجول] **1.**sevindi. **2.**durumu iyi oldu.

بجل becule: (yebculu) [m. becâle, bucûl, bucûle بجالة ، بجول ، بجولة] **1.**kadri yüce oldu. **2.**şerefli oldu.

بجم beceme: (yebcimu) [m. becm, bucûm بجم ، بجوم]

1.dili tutuldu, susakaldı. **2.**oyalanmaktan gecikti. **3.**kasıldı.

بجهالة bicehâletin: **1.**bilmeyerek. **2.**cahillikle.

بح bahha: (yebahhu) [m. bahah, bahâhe, buhûhe, buhâh ، بحح ، بحاحة ، بحوحة ، بحاح] sesi kısıldı.

بحار bahhâr: [ç. bahhâre بحارة] **1.**denizci. **2.**gemici. **3.**kaptan.

بحار bihâr: **1.**denizler. **2.**okyanuslar. **3.**büyük su birikintileri. **4.**büyük ırmaklar. **5.**kerem sahipleri. **6.**derin bilgisi olan âlimler. **7.**aruzda vezinlerin bulunduğu gruplar.

بحبوحة الدار buhbûhetu'd-dâr: **1.**evin ortası. **2.**konfor.

بحت bahute: (yebhutu) [m. baht, buhûte بحت ، بحوتة] saf oldu, halis oldu, katışıksız oldu.

بحث bahese: (yebhasu) [m. bahs بحث] **1.**sordu. **2.**aradı, araştırdı. **3.**eşeledi.

بحث bahs: [ç. ebhâs, buhûs ابحاث ، بحوث] **1.**araştırma. **2.**bahis. **3.**konu. **4.**büyük yılan, ejderha. **5.**teftiş. **6.**makale. **7.**yer altını araştırma.

بحجة ان bihucceti en: bahanesiyle.

بحذافيره bihazâfîrihi: hepsini, tümünü.

بحر bahr: [ç. ebhur, buhûr, bihâr بحار ، بحور ابحر] **1.**deniz. **2.**okyanus. **3.**büyük su birikintisi. **4.**büyük ırmak. **5.**çok cömert, kerem sahibi. **6.**derin bilgisi olan âlim. **7.**aruzda vezinlerin bulunduğu grup.

بحر الابيض bahru'l-ebyad: (coğ.) Akdeniz.

بحر الاطلسى bahru'l-atlasî: (coğ.) Atlantik Okyanusu.

بحر الروم bahru'r-rûm: (coğ.) Akdeniz.

بحر الظلمات bahru'z-zulumât: (coğ.) Atlas Okyanusu, Atlantik Okyanusu.

بحر القلزوم bahru'l-kulzûm: (coğ.) Kızıldeniz.

بحر المتوسط bahru'l-mutevassıt: (coğ.) Akdeniz.

بحر المسجور bahru'l-mescûr: kabaran deniz.

بحران buhrân: **1.**bunalım, kriz, buhran. **2.**koma.

بحرة bahre: [ç. bihâr, buhr بحار ،] **1.**bataklık. **2.**havuz. **3.**alçak zemin, düşük zemin. **4.**nehir kenarında meskun köy. **5.**geniş yer.

بحرى bahrî: **1.**denizci. **2.**deniz ile ilgili, denize ait.

بحرين bahreyn: **1.**iki deniz. **2.**(coğ.) Bahreyn.

بحريه bahriye: **1.**Bahriye, Deniz kuvvetleri. **2.**donanma.

بحسب الارادة bihasebi'l-irâde: canının istediği gibi.

بحسب على bihasebi alâ: -i göre, uygun olarak.

بحسن قصد bihusni kasdin: iyi niyetle.

بحسن نية bihusni niyyetin: iyi niyetle.

بحشل bahşele: [ç. bahşele بحشلة] zenci dansı etti.

بحور buhûr: **1.**denizler. **2.**okyanuslar. **3.**büyük su birikintileri. **4.**büyük ırmaklar. **5.**kerem sahipleri. **6.**derin bilgisi olan âlimler. **7.**aruzda vezinlerin bulunduğu gruplar.

بحيث bihaysu: şöyle ki.

بحيرة bahîre: [ç. behâir, buhr بحائر ، بحر] beşincisi erkek olmak üzere beş batın doğuran ve sağılmayan, üstüne binilmeyen, kulağı yarılarak salıverilen deve.

بحيرة buhayre: [ç. buhayrât بحيرات] **1.**göl. **2.**gölcük.

بخ bahha: (yebuhhu) [m. bahh بخ] horladı. ☛ * ~ fulânun بخ فلان kendini beğendi.

بخ بخ bah bah: çok güzel, bravo, aferin.

بخار buhâr: [ç. ebhıre ابخرة] **1.**buhar. **2.**koku, rayiha.

بخال bahhâl: çok cimri, pinti.

بخبخ bahbaha: [m. bahbaha بخبخة] **1.**horladı. **2.**sıcaktan etkilenmemek için öğle yürüyüşüne ara verdi. ☛ * ~ fulânun بخبخ فلان bravo dedi, aferin dedi.

بخت baht: (F.) [ç. buhût بخوت] **1.**haz. **2.**şans.

بختر bahtere: [m. bahtere بخترة] **1.**çalımla yürüdü. **2.**salına salına yürüdü, kırıta kırıta yürüdü.

بخر bahhere: [m. tebhîr تبخير] **1.**buhar çıkardı. **2.**buharlaştırdı. **3.**tütsüledi. ☛ * ~ aleyhi بخر عليه kokuttu, kokuşturdu.

بخس bahase: (yebhasu) [m. bahs بخس] **1.**eksiltti, eksik yaptı, eksik verdi. **2.**aldattı. ☛ * ~ fulânen بخس فلانا **1.**zulmetti. **2.**ayıpladı.

بخس bahhase: [m. tebhîs تبخيس] eridi gitti.

بخس bahs: [ç. buhûs بخوس] **1.**eksik. **2.**kuru ziraatle yetişen ekin. **3.**ucuz.

بخشش bahşiş: (F.) bahşiş.

بخق bahaka: (yebhaku) [m. bahk, buhûk بخق ، بخوق] gözünü çıkardı. ☛ * ~ t el-aynu بخقت العين gözü çıktı.

بخل bahhele: [m. tebhîl تبخيل] **1.**cimrileştirdi. **2.**cimrilikle suçladı.

بخل bahule: (yebhulu) [m. buhl, buhûl بخل ، بخول] cimri oldu, cimrileşti, cimrilik etti. ☛ * ~ aleyhi بخل عليه vermedi, menetti.

بخل buhl: cimrilik.

بخلاء buhelâ': cimriler, pintiler, hasisler.

بخور bahûr: [ç. ebhıre, bahûrât ابخرة ، بخورات] **1.**tütsü. **2.**buhar.

بخور مريم buhûru meryem: (bot.) sıklamen, tavşankulağı.

بخيل bahîl: [ç. buhelâ' بخلاء] cimri, pinti, hasis.

بد bidd: **1.**benzer. **2.**eş, denk. **3.**hisse, pay. **4.**nasip.

بد budd: [ç. ebdâd, bedede ابداد ، بددة] **1.**pay, hisse. **2.**nasip. **3.**put. **4.**puthane. **5.**kaçış.

بدء bed': [ç. ebdâ', budu' ابداء ، بدؤ] **1.**ilk, önce, evvel. **2.**başlama, başlayış. **3.**başlama noktası,(çıkış ncktası. **4.**sağlam görüşlü.

بدأ bedde'e: [m. tebdie تبدئة] **1.**başlattı. **2.**sundu, takdim etti. **3.**tercih etti.

بدأ bede'e: (yebde'u) [m. bed', bed'e بدأة ، بدأ] **1.**bir şeyi öncelikle yaptı. **2.**başladı. ☛ * ~ bi'ş-şey'i بدأ بالشيء sundu, takdim etti. ☛ * ~ eş-şe'e بدأ الشيء yarattı, var etti. ☛ * ~ eş-şey'u بدأ الشيء meydana geldi, oluştu, vaki oldu, ileri geldi, kaynaklandı.

بدا bedâ: (yebdû) [m. bedv, bedâve, bidâve بدو ، بداوة] 1.çöle gitti. 2.çölde yaşadı.

بدا bedâ: (yebdû) [m. buduvv, bedâ', bedv, bedâ'e بدو ، بداء ، بدو ، بداء ة] zahir oldu, göründü, belirdi, açık oldu. ☛ * ~ lehu fi'l-emri kezâ 1 بدا له فى الامر كذا.belirdi. 2.görüş sahibi oldu. 3.görüşü değişti.

بدأة bed'e: **1.**her şeyden önce. **2.**evvel, başlangıç. **3.**başlayış, başlama. **4.**çıkış, yola çıkış.

بدارا bidâren: aceleyle.

بدال bedâle: uygun buldu.

بدال beddâl: **1.**bakkal. **2.**manav. **3.**para bozan, sarraf.

بداوة bedâve: **1.**bedevilik. **2.**ilk önce ortaya çıkan.

بداهة bedâhe: **1.**önce, ilk, baş. **2.**ansızın zuhur etme, anilik.

بدايا bedâyâ: **1.**yeni açılmış kuyular. **2.**evveller, başlangıçlar, başlar. **3.**tuhaf şeyler. **4.**yaratıklar, mahluklar. **5.**efendiler.

بدة bidde: güç, kuvvet, takat.

بدة budde: [ç. buded بدد] **1.**nasip. **2.**gaye. **3.**son, akıbet.

بدح bedeha: (yebdahu) [m. budûhât بدوحات] salınarak yürüdü. ☛ * ~ el-ba'îr بدح البعير deve yükü taşıyamaz oldu. ☛ * ~ el-amelu بدح العمل iş ağır geldi.

بدخ bedeha: (yebdahu, yebdihu) [m. bedh, bedâhe بدخ ، بداخة] şanı yüce oldu.

بدر bedere: (yebduru) [m. bedr بدر] dolunay oldu.

بدر bedere: (yebduru) [m. budûr بدور] hızlandı,

çabuklaştı. ☛ * ~ el-emru بدر الامر فلانا fulânen ansızın başına bir iş geldi. ☛ * ~ es-semeru بدر الثمر meyva olgunlaştı. ☛ * ~ fulânen بدر فلانا geçti.

بدر bedr: Bedir savaşının yapıldığı yer.

بدرة bedre: [ç. bedir, budûr بدر ، بدور] **1.**para kesesi, para çantası. **2.** on bin dirhem.

بدرة budre: pudra.

بدرق bedreka: [m. bedreka بدرقة] korudu, himaye etti.

بدروم bedrum: (T.) bodrum.

بدری bedriyy: [ç. bedâriyy بدارى] **1.**Bedir savaşını gören. **2.**erken.

بدع bedde'a: [m. tebdî' تبديع] bid'atçi kabul etti, bid'at etmekle nitelendirdi.

بدع bede'a: (yebda'u) [m. bed' بدع] **1.**örneği olmayan bir şey yaptı. **2.**icat etti.

بدع bid': [ç. ebdâ' ابداع] **1.**yeni olay. **2.**dolgun beden. **3.**üstün vasıflı kişi. **4.**moda, türedi. **5.**ilk olan.

بدعة bid'a: [ç. bida' بدع] **1.**bid'at, yeni doktrin. **2.**sonradan ortaya koyulan. **3.**benzersiz.

بدل beddele: [m. tebdîl تبديل] **1.**şeklini değiştirdi, çevirdi. **2.**yerine başka şey edindi. ☛ * ~ el-kelâme بدل الكلام lafı çarpıttı.

بدل bedel: [ç. ebdâl ابدال] **1.**karşılık, bedel. **2.**halef. **3.**cömert, kerem sahibi. **4.**eklem ağrısı. **5.**bir cümlede bir ibarenin yerine geçen kelime. **6.**askerlikte bedel usûlü. **7.**abdal.

بدل bedele: (yebdulu) [m. bedl بدل] değiştirdi.

بدل bedile: (yebdelu) [m. bedel بدل] eklem ağrısı çekti.

بدلا من bedelen min: bedel olarak.

بدلة ثياب bedletu siyâb: kat (giysi), takım (giysi).

بدن beddene: [m. tebdîn تبدين] **1.**cüsseli oldu, iri oldu. **2.**ihtiyarladı, çöktü, zayıfladı.

بدن beden: [ç. ebdân ابدان] **1.**gövde, beden. **2.**yensiz gömlek.

بدن budn: **1.**kurbanlar. **2.**yakasız gömlekler. **3.**aşiretler.

بدنة bedene: [ç. budun, budn بدن] **1.**kurban. **2.**yakasız gömlek. **3.**aşiret.

بدو bedv: **1.**göçebe. **2.**çöl.

بدوی bedeviyy: bedevi.

بده beddehe: [m. tebdîh تبديه] hazırcevap oldu.

بده bedehe: (yebdehu) [m. bedh, bedâhe بداهة ، بده] **1.**ansızın geldi. **2.**başladı.

بدی biddî: -mek istiyorum.

بدينة bedî'e: [ç. bedâyâ بدايا] **1.**yeni açılmış kuyu. **2.**evvel, başlangıç, baş.

3.tuhaf. **4.**yaratık, mahluk. **5.**çok efendi.

بديد bedîd: **1.**benzer. **2.**eş, denk.

بديع bedî': [ç. bedâ'i' بدائع] **1.**örneksiz var eden, eşsiz yaratıcı. **2.**örneksiz var olan. **3.**mükemmel. **4.**dolgun vücutlu. **5.**yeni tulum.

بديل bedîl: [ç. ebdâl, budelâ' ابدال ، بدلاء] **1.**bedel. **2.**abdal. **3.**halef.

بديهى bedîhî: **1.**zorunlu. **2.**açık, aşikâr. **3.**ahmak.

بذ bezze: (yebezzu) [m. bezez, bezâz, bezâze, buzûze بذذ ، بذاذ ، بذاذة ، بذوذة] **1.**hali kötü oldu. **2.**pejmürde oldu.

بذ bezze: (yebuzzu) [m. bezz بذ] **1.**üstün geldi. **2.**galip geldi. ☛ * ~ hu بذه geçti.

بذا bezâ: (yebzû) [m. bezv, bezâ' بذو ، بذاء] **1.**çirkin söz söyledi, ağzını bozdu. **2.**kötü huylu oldu.

بذأ beze'e: (yebzeu) [m. bezz', bezâ' بذاء ، بذأ] **1.**çirkin söz söyledi. **2.**ağzı bozuk oldu. ☛ * ~ el-arda بذأ الارض kötüledi, zemmetti. ☛ * ~ eş-şey'e بذأ الشيء iğrendi. ☛ * ~ fulânen بذأ فلانا birini kötüledi. ☛ * ~ hu بذئه hakir gördü, hor gördü.

بذانيک bezâzeyke: **1.**şurda burda. **2.**yalnızca.

بذخ bezeha: (yebzahu) [m. bezh, buzûh بذخ ، بذوخ] **1.**yüksek oldu. **2.**şanlı oldu. **3.**çok övündü. **4.**böbürlendi, kibirlendi.

بذر bezere: (yebzuru) [m. bezr بذر] tohum saçtı. ☛ * ~ el-hadîse بذر الحديث **1.**sözü açığa vurdu. **2.**yaydı.☛ * ~ el-mâle بذر المال saçıp savurdu. ☛ * ~ eş-şey'e بذر الشيء yaydı. ☛ * ~ t el-ardu بذرت الارض bitki yeşerdi.

بذر bezr: [ç. buzûr, bizâr بذور ،] **1.**tohum. **2.**nesil.

بذر bezzere: [m. tebzîr تبذير] **1.**israf etti, saçıp savurdu. **2.**tohum saçtı.

بذرق bezreka: [m. bezraka بذرقة] **1.**yolu korudu. **2.**himaye etti.

بذل bezele: (yebzulu, yebzilu) [m. bezl بذل] **1.**ihsan etti. **2.**bahşiş verdi. ☛ * ~ nefsehu بذل نفسه kendini feda etti, kendini harcadı.

بذل الذات bezlu'z-zât: fedakârlık.

بذلة bezle: [ç. bizel بذل] **1.**günlük giysi. **2.**iş kıyafeti.

بذلة رسمية bezletun resmiyye: üniforma.

بذلة ملكية bezletun melikiyye: üniforma.

بذى beziyy: [ç. ebziyâ' ابذياء] ağzı bozuk, küfürbaz.

بذير bezîr: [ç. buzur بذر] **1.**koğucu, çekiştirici. **2.**sır tutamayan, ağzında bakla ıslanmayan.

بر berr: [ç. burûr برور] **1.**kara. **2.**çöl. **3.**kuru arazi.

بر berr: **1.**Allah'ın isimlerinden biri. **2.**hayır, iyilik, ihsan. **3.**lütuf. **4.**doğruluk. **5.**şefkat. **6.**cennet. **7.**tilki yavrusu. **8.**iri fare.

بر berre: (yeberru, yebirru) [m. birr, burûr, berâre بر ، برور ، برارة] doğru yemin etti. ☛ * ~ allâhu haccehu بر الله حجه Allah haccını kabul etti.

بر berre: (yebirru) [m. birr بر] çok ihsanda bulundu, iyilik yaptı. ☛ * ~ ameluhu بر عمله ameli salih oldu. ☛ * ~ biva'dihi بر بوعده vaadini yerine getirdi.

بر berre: (yeburru, yebirru) [m. birr, meberre بر ، مبرة] annesine, babasına itaat etti.

بر birr: çok ihsanda bulunmak, iyilik.

بر الرحيم berru'r-rahîm: iyilik eden, merhametli Tanrı.

برؤ berue: (yebru'u) [m. ber', bur', buru' برء ، برؤ] şifa buldu, sağlığına kavuştu.

برء الذمة berîu'z-zimme: borçsuz.

برئ الساحة berî'u's-sâha: suçsuz, günahsız, masum.

برا berâ: (yebrû) [m. berv برو] yaptı, etti, işledi. ☛ * ~ allâhu برا الله Allah yarattı.

برأ bere'e: (yebre'u) [m. ber', beru' برأ ، برؤ] yarattı.

برأ berre'e: [m. tebri'e تبرئة] **1.**uzak kaldı, berî oldu. **2.**uzak etti. **3.**temize çıkardı, arı tuttu. **4.**beraatine hükmetti.

براء berrâ': yontucu.

براء burâ': yonga, talaş.

براء ة الاختراع berâ'etu'l-ihtirâ': buluş patenti.

براءة berâ'e: [ç. berâ'ât براءات] **1.**uyarı, ikaz, ihtar. **2.**ültimatom. **3.**korkutma. **4.**berat.

برائة berrâe: **1.**kalemtıraş. **2.**çakı.

براءة الاعتماد berâ'etu'l-i'timâd: güven mektubu, itimatname.

برابر berâbir: Berberîler.

برد berrâd: **1.**buzdolabı. **2.**çok soğutan, soğutucu. **3.**çaydanlık. **4.**törpücü, eğeci.

برادة burâde: yonga, demir talaşı.

برارى berârâ: **1.**çöller, sahralar. **2.**kırlar, ovalar.

برازخ berâzih: **1.**kıstaklar, berzahlar. **2.**ayırıcı engeller.

براعة الاستهلال berâ'atu'l-istihlâl: konuya güzel giriş yapmak.

براغى berâgî: burgular.

براغيث beâgîs: pireler.

براق berâk: telgraf mektupları.

براق burâk: **1.**nevralji. **2.**Burak, Hz. Muhammed'i miraca çıkaran binit.

برانس berânis: **1.**bornozlar. **2.**kukuletalı mantolar. **3.**feraceler.

براهين berâhîn: kanıtlar, kesin deliller.

برايا berâyâ: **1.**insanlar, halk. **2.**yaratıklar, varlıklar.

بربر berber: [ç. berâbir, berâbire برابر ، برابرة] Berberî.

بربط berbat: gitar.

برت berete: (yebritu) [m. bert برت] kesti.

برة bure: [ç. burât, buren, burûn, burîn برات ، برى ، برون ، برين] **1.**burun halkası. **2.**küpe. **3.**bilezik.

برتقال burtukâl: **1.**(bot.) portakal. **2.**portakal ağacı.

برج burc: [ç. ebrâc, ebrice, buruc, burûc ابراج ، ابرجة ، برج ، بروج] **1.**kale. **2.**burç. **3.**takımyıldız. **4.**saray. **5.**surların yüksek yeri. **6.**tabya.

برج الاسد burcu'l-esed: arslan burcu.

برج الثور burcu's-sevr: boğa burcu.

برج الجدى burcu'l-cedy: oğlak burcu.

برج الجوزاء burcu'l-cevzâ': ikizler burcu.

برج الحمل burcu'l-hamel: koç burcu.

برج الحوت burcu'l-hût: balık burcu.

برج الدلو burcu'd-delv: kova burcu.

برج السرطان burcu's-seretân: yengeç burcu.

برج السنبلة burcu's-sunbule: başak burcu.

برج العقرب burcu'l-akreb: akrep burcu.

برج القوس burcu'l-kavs: yay burcu.

برج الميزان burcu'l-mîzân: terazi burcu.

برج النغم burcu'n-nagam: gam.

برجاس burcâs: [ç. berâcîs براجيس] nişangâh.

برجل bercel: (F.) pergel.

برح beriha: (yebrehu) [m. berâh, burûh براح ، بروح] terketti, ayrıldı. ☛ * ~ el-hafâu برح الخفاء gizli şey açığa çıktı.

برح berreha: [m. tebrîh تبريح] **1.**yordu. **2.**üzdü.

برح الله عنه berrehallâhu anhu: Allah onun zorluklarını kolay eylesin.

برحاء burhâ': **1.**şiddet. **2.**eziyet, işkence. **3.**kötülük, şer.

برحاء الحمى burhâu'l-hummâ: hummanın şiddeti.

برد berd: **1.**nezle. **2.**soğuk. **3.**uyku. **4.**hararet düşmesi, soğuma. **5.**serin.

برد bered: dolu.

برد berede: [m. berd برد] **1.**soğudu. **2.**öldü. **3.**uyudu. ☛ * ~ el-berîde برد البريد postayı gönderid. ☛ * ~ er-reculu برد الرجل zayıfladı,

düşkünleşti.☛ * ~ eş-şey'e برد الشيء soğuttu. ☛ * ~ fulânun برد فلان **1.**yumuşadı. **2.**gevşedi. **3.**bıktı, usandı. ☛ * ~ hu برده üşüttü.

برد berrede: [m. tebrîd تبريد] soğuttu. ☛ * ~ anhu برد عنه hafifletti. ☛ * ~ el-hakka برد الحق sabitleştirdi. ☛ * ~ hu برده halsiz bıraktı, takatten kesti.

برد burd: [ç. burûd, ebrâd, ebrud ابرد ، ابراد ،برود] çizgili aba kumaş.

بردة burde: [ç. burd, bured برد] hırka.

برر berrere: [m. tebrîr تبرير] **1.**iyilikle andı. **2.**temize çıkardı.

بررة berere: **1.**iyilik sahipleri, ihsan sahipleri. **2.**dürüst insanlar. **3.**görevini yapanlar.

برز bereze: (yebruzu) [m. burûz بروز] **1.**ortaya çıktı. **2.**çıkıntı yaptı. **3.**çöle çıktı. **4.**tuvalete çıktı. **5.**ayrıldı, uzaklaştı. **6.**savaşa tutuştu.

برز berreze: [m. tebrîz تبريز] ortaya çıkardı, apaçık gösterdi.

برزخ berzah: [ç. berâzih برازخ] **1.**kıstak, berzah. **2.**ayırıcı engel. **3.**dünya ile ahiret arasındaki zaman. **4.**ölümle diriliş arasındaki zaman.

برس burs: (bot.) pamuk.

برسام birsâm: (tıp.) zatülcenp, akciher zarı iltihaplanması.

برسطاتة burustâte: (tıp.) prostat.

برسيم birsîm: (bot.) yonca.

برش bereşe: (yebreşu) [m. bereş, burşe برشة ، برش] cildi alacalandı, cildinde alaca lekeler oluştu.

برشاء berşâ': [ç. burş برش] alacalı, benekli, noktalı.

برشان birşân: **1.**mektup mühürlenmesinde kullanılan etiket. **2.**Katolik ayini için hazırlanmış mayasız ince ekmek.

برشم berşeme: [m. berşeme, birşâm برشم ، برشمة] yüzünü buruşturdu, üzüntüsünü belli etti. ☛ * ~ fî برشم فى benekli nakış yaptı. ☛ * ~ ilâ برشم الى gözünü dikti.

برشن berşene: [m. berşene, birşân برشان ، برشنة] etiketledi, etiket ile mühürledi.

برص baras: **1.**(tıp.) alaca hastalığı, abraşlık. **2.**bedendeki alaca hastalığı lekeleri. **3.** (tıp.) cüzam.

برص barrasa: [m. tebrîs تبريص] henüz tarla sürülmemişken yağmur yağdı.

برص berisa: (yebrasu) [m. baras برص] alaca hastalığına yakalandı, abraş oldu.

برصاء bersâ': **1.**alacalı, abraş. **2.**ay.

برصة bursa: **1.**borsa. **2.**kumsalın otsuz kısmı. **3.**arasından gökyüzünün göründüğü bulut aralığı.

برض barada: (yebrudu, yebridu) [m. bard برض] **1.**su az az aktı. **2.**az oldu.

برض bard: [ç. burûd, birâd, ebrâd برود ، براض ، ابراض] az, biraz.

برطل bartala: [m. bartala برطلة] rüşvet verdi.

برطمان bertemân: (F.) kavanoz.

برطيل birtîl: **1.**takke. **2.**rüşvet. **3.**palandız taşı. **4.**külünk.

برع bere'a: (yebru'u) [m. burû' بروع] **1.**üstün oldu, benzerlerini geride bıraktı. **2.**yendi, galip geldi.

برعومة bur'ûme: [ç. berâ'îm براعيم] **1.**tomurcuk. **2.**sürgün.

برغثة bergase: neftî.

برغل burgul: bulgur.

برغموت bergamût: (bot.) bergamut.

برغوث burgûs: [ç. berâgîs براغيث] (zool.) pire.

برغوث البحر burgûsu'l-bahr: (zool.) karides, deniz tekesi.

برغى burgî: [ç. berâgî براغى] (T.) burgu.

برق baraka: (yebruku) [m. berk, berîk, burûk, barakân برق ، بريق ، بروق ، برقان] **1.**şimşek çaktı. **2.**yıldız doğdu. **3.**korkuttu.☛ * ~ eş-şey'u برق الشىء parladı, parıldadı. ☛ * ~ s-subhu برق الصبح sabah oldu, sabah hava aydınlandı. ☛ * ~ t el-mer'etu برقت المرأة kadın süslendi.

برق berika: (yebraku) [m. barak برق] **1.**korkudan gözleri görmedi. **2.**gözü karardı, gözü kamaştı.

برق berk: **1.**şimşek. **2.**telgraf.

برقة burka: [ç. berâk, burak براق ، برق] telgraf mektubu.

برقش birkiş: (zool.) peygamber kuşu.

برقع berka'a: [m. berka'a برقعة] peçe giydirdi, bürgü giydirdi. ☛ * ~ t el-mer'etu برقعت المرأة peçe taktı, bürgü ile yüzünü örttü.

برقع burku': [ç. berâki' براقع] peçe, bürgü.

برقوق burkûk: **1.**(bot.) erik. **2.**(bot.) şeftali. **3.**(bot.) kayısı.

برقوق الابيض burkûku'l-ebyad: (bot.) frenk eriği.

برك berreke: [m. tebrîk تبريک] deve çöktü. ☛ * ~ aleyhi برک عليه bereket duası etti.

بركات berekât: **1.**bolluklar, bereketler. **2.**mutluluklar.

بركار berkâr: (F.) [<pergâr] pergel.

بركان burkân: [ç. berâkîn براكين] yanardağ, volkan.

بركان الشاير burkânu's-sâir: (coğ.) aktif yanardağ.

بركان الخامد burkânu'l-hâmid: (coğ.) sönmüş yanardağ.

بركان الساكن burkâru's-sâkin: (coğ.) aktif olmayan yanardağ.

بركة bereke: [ç. berekât بركات] **1.**bolluk, bereket. **2.**çok. **3.**mutluluk.

بركة birke: [ç. birek برک] **1.**su birikintisi. **2.**gölet.

بركة burke: [ç. burek, ebrâk برک ، ابراک] **1.**(zool.) martı. **2.**değirmen ücreti.

بركع berke'a: [m. berke'a برکعة] şaha kalktı. ☛ * ~ er-recule بركع الرجل yere yıktı, yere çaldı.

برلمان berlemân: parlamento.

برم bereme: (yebrumu) [m. berm برم] ipi iki kat etti. ☛ * ~ el-emre برم الامر işi sağlam yaptı.

برميل birmîl: [ç. berâmîl براميل] fıçı, varil.

برنامج bernâmec: (F.) [<bernâme] [ç. berâmic برامج] **1.**program. **2.**katalog.

برنس burnus: [ç. berânis برانس] **1.**bornoz. **2.**kukuletalı manto. **3.**ferace. **4.**bir tür uzun şapka.

برنيطة burnita: şapka, fötr şapka.

برنيق bernîk: vernik.

برواز birvâz: (F.) [<pervâz] [ç. berâvîz براويز] **1.**çerçeve. **2.**pervaz. **3.**kafes

بروتستانية birutestâniyye, burutestâniyye: protestanlık.

بروتستو birutestu: protesto.

بروتوقول birutukul: protokol.

بروج burûc: **1.**kaleler. **2.**burçlar. **3.**takımyıldızlar. **4.**saraylar. **5.**burçların yüksek yerleri. **6.**tabyalar.

برود berûd: barut.

بروز berveze: [m. berveze بروزة] **1.**çerçeveledi. **2.**pervazladı.

بروز burûz: **1.**ortaya çıkmak. **2.**çıkıntı yapmak. **3.**çöle çıkmak. **4.**tuvalete çıkmak.

بروستاتة birustâtetu: (tıp.) prostat.

بروليتاريا buruletarya, burulitarya: proleterya.

برومتر berumetr: (fiz.) barometre.

برونز birunz: bronz.

بره bureh: anlar.

برهان burhân: [ç. berâhîn براهين] kanıt, kesin delil.

برهة burhe: [ç. bureh بره] an.

برهما birehmâ: Brahma.

برهمى berhemî: Brahman.

برهن berhene: [m. berhene برهنة] kanıt getirdi.

برى berâ: (yebrî) [m. bery برى] **1.**yonttu. **2.**sivriltti.

برى berrî: **1.**karasal. **2.**yabani.

برى برى biribiri: (tıp.) beriberi hastalığı.

بریء berî': **1.**suçsuz, günahsız. **2.**uzak.

بریء beri'e: (yebreu) [m. ber', buru', burû' برء ، برؤ] şifa buldu, sağlığına kavuştu.

بریء berie: (yebre'u) [m. buru', berâ', berâe براء ، برؤ، براءة] **1.**borçtan kurtuldu. **2.**ayıptan kurtuldu. **3.**uzak oldu, berî oldu. ☛ * ~ minhu بریء منه uzaklaştı.

برية beriyye: [ç. berâyâ برايا] halk, insanlar.

برية berriyye: [ç. berârâ, berârin براری ، برار] **1.**çöl, sahra. **2.**kır,ova.

برید berîd: [ç. burud برد] **1.**posta. **2.**posta beygiri. **3.**elçi. **4.**iki menzil arasındaki mesafe.

برید جوی berîdun cevviy: hava postası, uçak postası.

بریزة berîze: priz.

بریمة berîme: [ç. berâim برائم] matkap, delgi.

بز bezz: [ç. buzûz, ebzâz بزوز ، ابزاز] **1.**pamuklu giysi. **2.**keten giysi. **3.**silah. **4.** ev eşyası. **5.**bez.

بز bezze: (yebuzzu) [m. bezz, bezze, bezîzâ بز ، بزة ، بزیزی] baskın çıktı, galebe çaldı, yendi. ☛ * ~ hu بزه **1.**soydu. **2.**hapsetti. ☛ * ~ eş-şey'e بز الشیء zorla aldı, gaspetti.

بزا bezâ: (yebzû) [m. bezevân بزوان] **1.**sataştı. **2.**sıçradı.

بزا bezâ: (yebzû) [m. bezv بزو] **1.**uzanarak dikkat kesildi. **2.**göğsü öne çıktı. ☛ * ~ hu بزاه düşmanın üstüne atılıp perişan etti.

بزار bezzâr: **1.**tohumcu. **2.**bezir yağcı.

بزاز bezzâz: kumaşçı.

بزازة الاطفال bezzâzetu'l-etfâl: biberon.

بزاق buzâk: tükürük.

بزاقة bezzâka: **1.**(zool.) kabuksuz sümüklü böcek, kabuksuz salyangoz. **2.**(zool.) kobra yılanı. **3.**tükürük hokkası.

بزج bezece: (yebzucu) [m. bezc بزج] övündü. ☛ * ~ aleyhi بزج علیه kışkırttı. ☛ * ~ eş-şey'e بزج الشیء süsledi, bezedi, güzelleştirdi.

بزج bezzece: [m. tebzîc تبزیج] süsledi, bezedi, güzelleştirdi.

بزر bezere: (yebzuru) [m. bezr بزر] tohum saçtı.

بزر bezr: [ç. buzûr بزور] **1.**tohum, **2.**dane. **3.**evlat, çocuk.

بزعمهم biza'mihim: akıllarınca.

بزغ bezzege: [m. tebzîg تبزیغ] deriyi yardı.

بزق bezeka: (yebzuku) [m. bazk, buzâk بزق ، بزاق] tükürdü.

بزل bezele: (yebzulu) [m. bezl بزل] **1.**yardı. **2.**kesinleştirdi. ☛ * ~ el-hâce بزل الحاجة ihtiyacı giderdi.

بزل bezele: (yebzulu) [m. buzûlât بزولات] diş çıktı. ☛ * ~ fulânun بزل فلان görmüş geçirmiş oldu, deneyimli oldu.

بزل bezl: [ç. buzûl بزول] **1.**yarık. **2.**şiddet.

بزل bezzele: [m. tebzîl تبزيل] yardı.

بزيم bezîm: [ç. buzûm بزوم] **1.**kolye ipi. **2.**kaytan. **3.**bağ olarak kullanılan hurma yaprağı. **4.**sebze demeti.

بس bes: (F.) yeter, yeterli, kâfi.

بس besse: (yebussu) [m. bess بس] **1.**istedi. **2.**omaç yemeği yaptı. **3.**davarı aheste sürdü. **4.**kovdu, uzaklaştırdı. ☛ * ~ eş-şey'e بس الشيء **1.**dağıttı. **2.**paramparça etti, tuzla buz etti. **3.**yaydı.

بس bis: pisst!

بسأ bese'e: (yebseu) [m. bes', busû' بسأ ، بسوء] alıştı. ☛ * ~ bihi بسأ به hor gördü, hakir gördü.

بساتين besâtîn: sebze bahçeleri, bostanlar.

بسارة bisâre: (coğ.) Muson yağmuru.

بساسة bessâse: (coğ.) Mekke.

بساط bisât: [ç. busut بسط] **1.**kilim. **2.**döşeme, yaygı, sergi. **3.**geniş yer. **4.**büyük tencere.

بسالة besâle: cesur olmak.

بسام bessâm: gülümseyen, tebessüm eden.

بستان bustân: (F.) [<bûstân] [ç. besâtîn بساتين] sebze bahçesi, bostan.

بستانى bustânîyy: (F.-A.) [bûstân> bustân+î] **1.**bahçıvan. **2.**bostancı.

بستر bestere: [m. bestere بسترة] pastörize etti.

بسر besere: (yebsuru) [m. besr, busûr بسر ، بسور] **1.**acele etti. **2.**surat astı, yüzünü ekşitti, kaşlarını çattı. ☛ * ~ bi'ş-şey'i بسر بالشيء başladı.

بسر busire: basur oldu, hemeroit oldu.

بسرعة bisur'atin: hızla, alelacele.

بسط basata: (yebsutu) [m. bast بسط] **1.**yaydı. **2.**sevindirdi. ☛ * ~ yedehu بسط يده **1.**elini uzattı. **2.**cömertlik etti. ☛ * ~ el-emre بسط الامر açıkladı, izah etti, şerhetti. ☛ * ~ allâhu er-rızka بسط الله الرزق Allah rızkını artırdı, bolluk verdi. ☛ * ~ min fulânin بسط من فلان havasını söndürdü, ihtişamını yok etti.

بسط bassete: [m. tebsît تبسيط] **1.**yaydı. **2.**döşedi. **3.**basitleştirdi.

بسط bast: **1.**sevinç, neşe. **2.**eğlenme. **3.**yayma.

بسط besute: (yebsutu) [m. besâte بساطة] basit oldu. ☛ * ~ el-lisânu بسط اللسان dili akıcı oldu. ☛ * ~ t el-yedu بسط اليد eli açık oldu.

بسطة basta: **1.**fazlalık. **2.**çok, ziyade. **3.**genişlik. **4.**erdem, olgunluk.

بسطة basta: pasta.

بسطرما besturma: (T.) pastırma.

بسكولوجيا biskolociyâ: psikoloji.

بسكويت beskevît: bisküvi.

بسل besele: (yebsulu) [m. besl بسل] ayıpladı, kınadı. ☛ * ~ eş-şey'e بسل الشيء **1.**hapsetti. **2.**helal saydı. **3.**haram saydı. **4.**azar azar aldı. ☛ * ~ et-tahîne الطحين un eledi.

بسل bessele: [m. tebsîl تبسيل] **1.**yüzünü ekşitti, yüzünü buruşturdu. **2.**iğrendi. ☛ * ~ nefsehu بسل نفسه kendini bir şeye attı, atıldı.

بسل besule: (yebsulu) [m. besâl, besâle بسالة ، بسال] cesur oldu.

بسلا لک beslen leke: yazık sana, yazıklar olsun sana.

بسلام biselâmin: esenlikle.

بسلة bisille: (bot.) bezelye.

بسم beseme: (yebsimu) [m. besm بسم] gülümsedi, tebessüm etti.

بسم الله bismillâhi: Allah'ın adıyla.

بسمل besmele: [m. besmele بسملة] **1.**besmele çekti. **2.**besmele yazdı.

بسملة besmele: **1.**besmele çekmek. **2.**besmele yazmak.

بسوس besûs: [ç. busus بسس] **1.**çoban. **2.**Arap tarihinde iki kabile arasında savaşa sebep olan bir kadın.

بسهولة bisuhûletin: kolaylıkla.

بسيط basît: [ç. busut, busetâ' بسط ، بسطاء] **1.**kolay, basit. **2.**dili akıcı. **3.**aruzda bir bahir.

بسيط القلب basîtu'l-kalb: ahmak.

بسيط الوجه basîtulvech: güleryüzlü.

بسيط اليد basîtu'l-yed: eliaçık, cömert, bonkör.

بسيطة basîta: [ç. besâit بسائط] düz alan.

بش beşşe: (yebeşşu) [m. beşş, beşâşe بشاشة ، بش] güleryüzlü oldu. ☛ * ~ bihi بش به güleryüzle karşıladı.

بشائر الصبح beşâiru's-subh: sabahın öncüsü, sabah başlangıcı.

بشائر الفاكهة beşâiru'l-fâkihe: turfanda meyva.

بشارة bişâre: [ç. beşâir بشائر] **1.**müjde. **2.**müjdelik.

بشاش beşşâş: **1.**güleryüzlü. **2.**nazik, ince, kibar. **3.**neşeli.

بشاشة beşâşe: **1.**güleryüzlülük. **2.**incelik, nezaket, naziklik.

بشر beşer: [ç. ebşâr ابشار] **1.**insanlık, insanoğlu, beşer.

بشر beşer: **1.**dış deriler. **2.**yer yüzeyindeki yeşillikler.

بشر beşere: (yebşeru) [m. beşr بشر] sevindi, ferahladı. ☛ * ~ biş-şey'i بشر بالشيء müjdeledi, muştuladı.

بشر beşere: (yebşuru) [m. beşr, buşr, bişr بشر] sevindi. ☛ * ~ bivechin mutehellilin بشر بوجه متهلل güleryüzle karşıladı. ☛ * ~ fulânen بشر فلانا müjdeledi, müjde verdi.

بشر beşşere: [m. tebşîr تبشير] müjde verdi, müjdeledi. ☛ * ~ hu بشره cennet vaat etti.

بشرة beşere: [ç. beşer بشر] **1.**deri, dış deri. **2.**yer yüzeyindeki yeşillikler.

بشروس beşerûs: (zool.) flamingo.

بشرى buşrâ: [ç. buşer بشر] **1.**müjde. **2.**müjdecilik. **3.**müjdeci.

بشرية beşeriyye: insanlık.

بشع beşi'a: (yebşe'u) [m. beşa', beşâ'a بشع ، بشاعة] çirkin görünüşlü, oldu, kötü göründü. ☛ * ~ bihi بشع به sert davrandı. ☛ * ~ hulkuhu بشع خلقه ahlakı kötü oldu. ☛ * ~ vechuhu بشع وجهه yüzü gülmedi, somurttu.

بشک beşeke: (yebşuku, yebşiku) [m. beşk بشک] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**hızlandı. ☛ * ~ el-amele بشک العمل işini kötü yaptı. ☛ * ~ el-kelâme بشک الكلام sözüne yalan karıştırdı. ☛ * ~ eş-şey'e بشک الشيء **1.**kesti. **2.**bir şeyi başka bir şeyle karıştırdı. ☛ * ~ fulânun بشک فلان yalan söyledi.

بشكير beşkîr: [ç. beşâkîr بشاكير] (F.) [<pîşgîr] havlu, peşkir.

بشوش beşûş: **1.**güleryüzlü. **2.**nazik, ince, kibar. **3.**neşeli.

بشير beşîr: [ç. buşerâ' بشراء] müjdeci, müjdeleyici.

بصائر basâir: **1.**idrak güçleri. **2.**akıllar. **3.**zekâlar. **4.**kanıtlar, gerçekleri gösteren deliller. **5.**ibretler. **6.**bekâret kanları. **7.**kalkanlar. **8.**zırhlar. **9.**tanıklar. **10.** kapı aralıkları.

بصاق busâk: **1.**tükürük. **2.**iyi cins deve.

بصبص basbasa: [m. basbasa بصبصة] köpek kuyruk sallayarak yaltaklandı.

بصر basar: [ç. ebsâr ابصار] **1.**göz. **2.**görme gücü. **3.**idrak gücü.

بصر basara: (yebsuru) [m. basâre, bisâre بصارة] **1.**baktı. **2.**görüş sahibi oldu. ☛ * ~ bihi بصر به gördü. ☛ * ~ bi'ş-şey'i بصر بالشيء bildi.

بصرى basriy: **1.**Basralı. **2.**Basra dil okuluna mensup.

بصفة رسمية bısıfatin resmiyyetin: resmen, resmî olarak.

بصفة غير رسمية bısıfatin gayri resmiyyetin: gayri resmî olarak.

بصق basaka: (yebsuku) [m. bask بصق] tükürdü.

بصل bassala: [m. tebsîl تبصيل] giysisini soydu.

بصلة basala: [ç. basal بصل] **1.**(bot.) soğan. **2.**tolga.

بصم basame: (yebsimu) [m. basm بصم] **1.**başparmakla mühür bastı. **2.**damga vurdu.

بصمة basma: (T.) **1.**damga. **2.**baş parmakla mühür basma.

بصير basîr: [ç. buserâ' بصراء] **1.**Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**iyi gören, görücü. **3.**bilgin, âlim. **4.**basiret sahibi, görüş sahibi. **5.**kör.

بصيرة basîre: [ç. basâir بصائر] **1.**idrak gücü, basiret, ileriyi görme gücü. **2.**akıl. **3.**zekâ. **4.**kanıt, delil. **5.**ibret. **6.**bekâret kanı. **7.**kalkan. **8.**zırh. **9.**şahit, tanık. **10.** kapı aralığı.

بض badda: (yebuddu, yebeddu, yebiddu) [m. bedâde, budûde ، بضاضة] بضوضة] ince ve narin oldu.

بض badda: (yebiddu) [m. badd, budûd, badîd ، بض] بضوض ، بضيض] su az aktı, sızdı. ☛ * ~ evtâre'l-ûdi بض اوتار العود akord etti.

بضاضة bedâde: **1.**etine dolgun, nazik tenli kız. **2.**az su, az yağmur. **3.**mükiyette bulunan mal.

بضاعة bidâ'a: [ç. bedâ'i' بضائع] **1.**ticarî mal. **2.**zahire bedeli.

بضع badda'a: [m. tebdî' تبضيع] kesti, parçaladı.

بضع bede'a: (yebde'u) [m. bed' بضع] gözleri doldu. ☛ * ~ el-cilde بضع الجلد deriyi yardı. ☛ * ~ el-mer'ete بضع المرأة kadınla yattı, kadınla cinsel ilişkide bulundu.☛ * ~ fulânun بضع فلان ticaret yaptı.

بضع bede'a: (yebde'u) [m. budû' بضوع] açıkladı, şerhetti.

بضع bid': **1.**üçten dokuza kadar olan sayılar. **2.**gecenin bir bölümü. **3.**birkaç.

بضع bud': [ç. budû', ebdâ' بضوع ، ابضاع] **1.**evlenme, evlilik. **2.**cinsel ilişki, çiftleşme. **3.**boşanma, ayırlma. **4.**mehir. **5.**vajina.

بضع سنين bid'a sinîne: birkaç yıl.

بضعة bid'a: [ç. bed' بضع] parça.

بط batta: (yebuttu) [m. batt بط] deşti.

بطؤ batua: (yebtu'u) [m. but', batâ', butû' بطء ، بطاء ، بطؤ] **1.**ağır oldu, ağır davrandı. **2.**gecikti. **3.**oyalandı.

بطأ bette'e: [m. tebtî', tebti'e تبطىء ، تبطئة] geciktirdi, ağır davrandı. ☛ * ~ er-reculu بطأ الرجل gecikti, geç kaldı.

بطانن batâ'in: astarlar.

بطارق batârık: **1.**patrikler. **2.**kibirliler. **3.**çalımlılar. **4.**tombul kuşlar. **5.**savaşçılar. **6.**penguenler. **7.**Yahudi bilginleri. **8.**Rum komutanları.

بطاطا batâtâ: (bot.) patates.

بطاقة bıtâka: [ç. batâik, bıtâkât بطائق ، بطاقات] **1.**etiket, yafta. **2.**fatura. **3.**kart. **4.**bilet.

بطاقة الاسم bıtâkatu'l-ism: kartvizit.

بطاقة الزيارة bıtâkatu'z-ziyâre: ziyaretçi kartı.

بطاقة الهوية bıtâkatu'l-huviyye: kimlik kartı.

بطال battâl: **1.**yiğit. **2.**işsiz. **3.**eli boş.

بطان bıtân: [ç. ebtıne, butun بطانة ، بطن] **1.**kayış, kemer. **2.**kolan. **3.**kuşak.

بطانة bıtâne: [ç. batâin بطائن] **1.**astar. **2.**sırdaş.

بطة batta: [ç. batt, batat بط ، ببط] **1.**(zool.) ördek. **2.**(zool.) kaz. **3.**kavanoz.

بطح bataha: (yebtahu) [m. bath بطح] serdi. ☛ * ~ hu بطحه yere yıktı.

بطحة bathatu: [ç. bıtâh بطاح] **1.**adam boyu. **2.**boy. **3.**mesafe.

بطخ bataha: (yebtuhu) [m. bath بطخ] **1.**yaladı. **2.**tadına baktı.

بطر batara: (yebtaru) [m. batar بطر] **1.**sevindi, neşelendi. **2.**azdı, şımardı. ☛ * ~ el-hakka بطر الحق gerçeği inkâr etti, gerçekten yüz çevirdi. ☛ * ~ en-ni'mete بطر النعمة nimete nankörlük etti. ☛ * ~ eş-şey'e بطر الشىء tiksindi.

بطريق batrîk: [ç. batârık, batârîk, batârika بطارق ، بطاريق ، بطارقة] **1.**patrik. **2.**kibirli. **3.**çalımlı. **4.**tombul kuş. **5.**savaşçı. **6.**(zool.) penguen. **7.**Yahudi bilgini. **8.**Rum komutanı.

بطش bataşa: (yebtuşu, yebtişu) [m. batş بطش] **1.**sımsıkı tuttu, kavradı. **2.**yakaladı. ☛ * ~ aleyhi بطش عليه üstüne çullandı, üstüne atıldı.

بطل batal: [ç. ebtâl ابطال] **1.**kahraman, bahadır. **2.**şampiyon.

بطل batala: (yebtulu) [m. batâle, butâle, bitâle بطالة] işsiz kaldı.

بطل batala: (yebtulu) [m. butl, butûl, butlân بطل ، بطول ، بطلان] **1.**boşa gitti. **2.**hükmü düştü, batıl oldu, boşa çıktı.

بطل batile: (yabtelu) [m. batâle بطالة] saçmaladı, zırvaladı.

بطل battala: [m. tebtîl تبطيل] **1.**işten çıkardı. **2.**işi bıraktı.

3.manasız şeyler peşinde oldu.

بطل batule: (yebtulu) [m. batâle, butûle بطولة ، بطالة] yiğit oldu, cesur oldu.

بطل الابطال batalu'l-ebtâl: şampiyonlar şampiyonu.

بطن batana: (yebtenu) [m. batan, bıtna بطنة ، بطن] **1.**karnı büyük oldu. **2.**karnı şişti. **3.**malı çok oldu.

بطن batana: (yebtunu) [m. batn بطن] vadiye girdi. ☛ * ~ el-emre بطن الامر işin iç yüzünü bildi. ☛ * ~ er-recule بطن الرجل birinin iç yüzünü bildi. ☛ * ~ hu بطنه içine nüfuz etti.

بطن batn: [ç. butûn, ebtun, butnân بطون ، ابطن ، بطنان] **1.**karın. **2.**mide. **3.**göbek. **4.**oba. **5.**iç, içeri. **6.**batın.

بطن الرجل batnu'r-ricl: taban, ayak ayası.

بطنا لظهر batnen lizahrin: tepetakla.

بطولة butûle: **1.**şampiyonluk. **2.**yiğitlik, bahadırlık.

بطون butûn: **1.**karınlar. **2.**mideler. **3.**obalar. **4.**içler.

بطىء batî': [ç. bitâ' بطاء] **1.**ağırkanlı. **2.**geciken.

بطيخ bıttîh: **1.**(bot.) kavun. **2.**(bot.) karpuz.

بطيخ الاصفر bıttîhu'l-asfer: (bot.) kavun.

بظر bezr: [ç. buzûr بظور] klitoris, dilcik, bızır.

بعث ba'ase: (yeb'asu) [m. ba's, bi'se بعثة ، بعث] **1.**gönderdi. **2.**birini öldükten sonra diriltti. ☛ * ~ hu min nevmihi بعثه من نومه uykusundan uyandırdı. ☛ * ~ hu بعثه teşvik etti.

بعث ba'ise: (yeb'asu) [m. ba'as بعث] uyanık kaldı, uyumadı.

بعثة ba'se: [ç. ba'sât بعثات] heyet.

بعثة عسكرية ba'setun askeriyye: askerî heyet.

بعثر ba'sere: [m. ba'sere بعثرة] **1.**dağıttı. **2.**midesi bulandı. **3.**dışarı çıkardı. ☛ * ~ el-metâ'e بعثر المتاع alt üst etti. ☛ * ~ eş-şey'e بعثر الشىء eşeledi.

بعد ba'ade: [m. teb'îd تبعيد] uzaklaştırdı.

بعد ba'du: sonra.

بعد ba'ude: (yeb'udu) [m. bu'd, bu'de بعدة ، بعد] uzak oldu, uzak geldi, uzaklaştı. ☛ * ~ bihi an بعد به عن uzaklaştırdı. ☛ * ~ fulânun بعد فلان öldü.

بعد bu'd: **1.**uzaklık, mesafe. **2.**görüş, fikr.

بعد اذ ba'de iz: -den sonra.

بعد الباقين ba'du'l-bâkîne: geride kalanlar.

بعد الذى ba'd ellezî: -den sonra.

بعد امة ba'de ummetin: nice zamandan sonra, neden sonra.

بعد ذلک ba’de zâlike: bütün bunların ötesinde.

بعدة bu’de: **1.**uzaklık. **2.**görüş, fikir.

بعده ba’dehu: bundan sonra.

بعر ba’ar: ç. eb’âr [ابعار] hayvan pisliği, kığı.

بعر ba’ara: [m. teb’îr تبعير] hayvan pisledi, hayvan kığıladı.

بعزق ba’zaka: [m. ba’zaka بعزقة] dağıttı, çarçur etti.

بعض ba’ada: (yeb’adu) [m. ba’d بعض] **1.**sivrisinek soktu. **2.**üzdü, eza etti. ☛ * ~ eş-şey’e بعض الشيء kısımlara böldü, taksim etti.

بعض ba’ada: [m. teb’îd تبعيض] parçalara böldü.

بعض ba’d: [ç. eb’âd ابعاض] **1.**parça, kısım. **2.**bazı. **3.**biraz.

بعض الايام ba’du’l-eyyâm: günün birinde.

بعض يوم ba’de yevmin: bir günden az.

بعضهم الى بعض ba’duhum ilâ ba’din: birbirlerine.

بعضهم لبعض ba’duhum liba’d: birbiri, birbirleri.

بعق ba’aka: (yeb’uku) [m. bu’âk بعاق] var gücüyle bağırdı, nara attı, çığlık attı. ☛ * ~ ani’ş-şey’i بعق عن الشيء keşfetti, ortaya çıkardı.

بعل ba’ale: (yeb’ulu) [m. ba’l, ba’âle, bu’ûle بعل ، بعالة ، بعولة] evlendi. ☛ * ~ el-mere’etu بعلت المرأة kocaya vardı.☛ * ~ li’lmer’eti بعل للمرأة koca oldu.

بعل ba’l: [ç. bu’ûl, bi’âl, bu’ûle بعول ، بعال ، بعولة] **1.**koca, bey, eş, efendi. **2.**sahip, malik. **3.**yağmurla sulanan yer. **4.**Cahiliye döneminde bir put, Ba’al.

بعملته bi’amletihi: suçüstü.

بعوضة ba’ûde: (zool.) sivrisinek.

بعون الله bi’avnillâh: Allah’ın yardımıyla.

بعيد ba’îd: [ç. bu’edâ’, bu’ud, bu’dân بعداء ، بعد ، بعدان] **1.**uzak. **2.**derin.

بعيد الغور ba’îdu’l-gavr: derinlemesine araştıran.

بعير ba’îr: [ç. ebâ’ir, ebâ’îr, ba’rân اباعر ، اباعير ، بعران] **1.**deve. **2.**eşek.

بغا bagâ: (yebgû) [m. bagv بغو] **1.**bakındı, araştırdı. **2.**istedi.

بغال baggâl: katırcı.

بغال bigâl: katırlar.

بغت bagate: (yebgatu) [m. bagt, bagte بغت ، بغتة] **1.**ansızın geldi. **2.**sürpriz yaptı.

بغتة bagteten: ansızın.

بغداد bagdâd: (coğ.) Irak’ın başkenti, Bağdat.

بغر bagir: [ç. bugârâ, begârâ بغارى] suya kanmak bilmeyen.

بغر bagire: (yebgaru) [m. bugr, bagar بغر] suya kanmadı.

بغز bagaza: (yebgazu) [m. bagz بغز] tekme attı, tekmeledi.

بغض bagade: (yebgudu) [m. bugd بغض] kinlendi, hınç besledi.

بغض baggade: [m. tebgîd تبغيض] kinlendirdi, hınçlandırdı.

بغضاء bagdâ': kin, hınç.

بغل bagl: [ç. bigâl, ebgâl بغال ، ابغال] (zool.) katır.

بغلة bagle: [ç. baglât] (zool.) katır.

بغى bagâ: (yebgî) [m. bugâ', bigâ' بغاء] kadın zina yaptı.

بغى bagiye: (yebgî) [m. bagy بغى] **1.**haddini aştı, sınırı geçti, ileri gitti, haksızlık etti. **2.**azgınlık etti. **3.**yalan söyledi. **4.**yağmur şiddetlendi.

بغى bagiye: (yebgî) [m. bagye, bugye بغية] istedi. ☛ * ~ eş-şey'e بغيالشىء baktı, gözledi.

بغى bagiyy: [ç. bagâyâ بغايا] **1.**zina eden kadın, iffetsiz. **2.**orospu.

بغير الحق bigayri'l-hakki: haksız olarak, haksız yere.

بغير حساب bigayri hisâbin: hesapsızca.

بغير ذلك bigayri zâlik: bu olmadan.

بغير علم bigayri ilmin: bilgisizce.

بغير قصد bigayri kasdin: kasıtsız olarak.

بق الفراش bakku'l-fîrâşi: (zool.) tahtakurusu.

بقال bakkâl: **1.**bakkal. **2.**manav.

بقايا bakâyâ: artakalanlar.

بقدر bikaderin: belli bir ölçüde.

بقدونس bakdûnes: (bot.) maydonoz.

بقر bakar: [ç. bakarât, bakar, ebkur, ebkâr, ebâkır, ebâkîr بقرات ، بقر ، ابقر ، ابقار ، اباقر ، اباقير] sığır.

بقر bakara: (yebkaru) [m. bakr بقر] yardı, açtı. ☛ * ~ el-hadîse بقر الحديث açıkladı, izah etti. ☛ * ~ el-mes'elete بقر المسئلة konuyu araştırdı.

بقر الوحشى bakaru'l-vahşî: **1.**(zool.) yaban öküzü. **2.**(zool.) dağ keçisi. **3.**(zool.) geyik.

بقرات bakarât: sığırlar, inekler.

بقرة bakara: (zool.) inek, sığır.

بقسمات bıksımât: (Yun.) peksimet.

بقسمات buksumât: (Yun.) peksimet.

بقشيش bakşîş: (F.) [<bahşiş] bahşiş.

بقعة buk'a: [ç. bıkâ' بقاع] yöre, bölge.

بقل bakala: (yebkulu) [m. bakl بقل] göründü, belirdi, ortaya çıktı. ☛ * ~ el-ardu بقل الارض yer yeşillendi.

بقل bakl: [ç. bukûl, ebkâl بقول، ابقال] yeşillik, ot, sebze.

بقلاوى baklâvâ: (T.) baklava.

بقلة الانصار baklatu'l-ensâr: (bot.) lahana.

بقلة الحمقاء baklatu'l-hamkâ': (bot.) semizotu.

بقلة الزهراء baklatu'z-zehrâ': (bot.) hindiba.

بقلة الملك baklatu'l-melik: (bot.) şahtere.

بقم bakkam: (bot.) kızılağaç, bakkam ağacı.

بقى bakiye: (yebkâ) [m. bakâ' بقاء] **1.**kaldı. **2.**sabit oldu. **3.**devam etti.

بقى bakkâ: [m. tebkıye تبقيه] bıraktı, terketti.

بقية bakıyye: [ç. bakâyâ بقايا] arta kalan, kalıntı.

بقيت الله bakıyyetullâh: Allah'ın bıraktığı helal kazanç.

بقية السيوف bakıyyetu's-suyûf: kılıç artığı.

بقيع bakî': **1.**(coğ.) Medine kentinde bir mezarlık. **2.**ağaçlıklı geniş alan.

بقيعة bıkî'a: ıssız çöl.

بک bekke: (yebukku) [m. bekk, bekke بک ، بکة] **1.**parçaladı. **2.**yırttı. **3.**dağıttı. ☛ * ~ fulânun بک فلان muhtaç oldu. ☛ * ~ hu بکه **1.**kahretti. **2.**aldattı.

بکاء bukâ': ağlamak.

بکارة bekâre: **1.**bakirelik. **2.**bekâret zarı.

بکة bekke: (coğ.) Mekke.

بکت bekkete: [m. tebkît تبکیت] azarladı, ağzının payını verdi. ☛ * ~ hu بکته kanıtlarla susturdu.

بکتریا bektiryâ: (Yun.) bakteri.

بکتریولوجیا bektiryolociyâ: (Yun.) bakteriyoloji.

بکر bekere: (yebkuru) [m. bukûr بکور] **1.**erken geldi. **2.**erken çıktı. **3.**erken yaptı. **4.**öne geçti.

بکر bikr: [ç. ebkâr ابکار] **1.**ilk, evvel. **2.**ilk çocuk. **3.**bakire. **4.**evlenmemiş erkek. **5.**orijinal. **6.**yeni.

بکرة bekere: [ç. beker, bekerât بکر ، بکرات] **1.**makara. **2.**çıkrık.

بکرة bukre: **1.**yarın. **2.**sabah erkenden.

بکرة الخيط beretu'l-hayt: iplik makarası.

بکرة و اصيلا bukreten ve asîlen: sabah akşam.

بکرة و عشيا bukreten ve aşiyyen: sabah akşam.

بکش bekeşe: (yebkuşu) [m. bekş بکش] düğüm çözdü.

بکلة bukle: toka, kopça.

بکم bekime: (yebkemu) [m. bekem, bekme بکم ، بکمة] konuşmadı, suskun kaldı.

بکم bikum: sizin için.

بكم bukm: dilsizler.

بكى bekâ: (yebkî) [m. buky, bukâ' بكاء ، بكى] ağladı. ☛ * ~ el-meyyite بكى الميت ağıt yaktı. ağıt okudu.

بكى bekkâ: [m. tebkiye تبكية] **1.**ağladı. **2.**yas tuttu. ☛ * ~ hu بكيه ağlattı.

بكيم bekîm: [ç. bukmân بكمان] dilsiz, tat.

بل bel: **1.**ama, fakat, lâkin. **2.**aksine, tersine. **3.**hayır, hâşâ. **4.**daha doğrusu. **5.**hayır. **6.**yok. **7.**zaten.

بل belle: (yebellu) [m. belel, belâl بلال ، بلل] ıslattı.

بل belle: (yebillu) [m. belel, bell, bulûl بلول ، بل ، بلل] **1.**iyileşti, sağlığına kavuştu. **2.**hasret giderdi.

بلا belâ: (yeblû) [m. belv, belâ' بلاء ، بلو] sınadı, denedi, tecrübe etti, imtihan etti.

بلا تاريخ bilâtârîh: tarihsiz.

بلا تكليف bilâ teklîfin: teklifsizce.

بلا شك bilâ şekk: kuşkusuz, şüphesiz.

بلا نزاع bilânizâ': tartışmasız.

بلادة belâde: **1.**akılsız olmak, ahmak olmak. **2.**neşesiz olmak.

بلاستيك bilastîk: (İng.) plastik.

بلاط belât: **1.**kaldırım taşı. **2.**kaldırım. **3.**düz ve yumuşak zemin. **4.**kerpiç döşeli zemin. **5.**saray. **6.**saray erkânı.

بلاط الملك belâtu'l-melik: **1.**hükümdar sarayı. **2.**kral sarayı.

بلاطة الضريح belâtetu'd-darîh: mezar taşı.

بلاغ belâg: [ç. belâgât بلاغات] **1.**haber, mesaj. **2.**bildiri, tebliğ. **3.**ilan. **4.**yeterlilik.

بلاغ اخير belâgun ahîr: ültimatom.

بلاغة belâga: dil düzgünlüğü, belagat.

بلان bellân: [ç. bellânât بلانات] **1.**hamam. **2.**hamamcı. **3.**tellak.

بلانة bellâne: tellak.

بلايا belâyâ: **1.**belâlar, musibetler. **2.**eskiden Araplarda ölünceye kadar sahibinin mezarına bağlanan develer.

بلبل belbele: [m. belbele, bilbâl بلبال ، بلبلة] **1.**fikir ayrılığına düşürdü. **2.**heyecanlandırdı. **3.**kuruntuya düşürdü. ☛ * ~ el-ârâ'e بلبل الآراء fikirleri çürüttü.

بلبل bulbul: [ç. belâbil بلابل] **1.**(zool.) bülbül. **2.**testi emziği.

بلت belete: (yeblitu) [m. belt بلت] kesti, ayırdı.

بلج belece: (yeblicu) [m. belc بلج] kapıyı açtı.

بلج belece: (yeblucu) [m. bulûc بلوج] gün ağardı.

بلج belice: (yeblecu) [m. belec بلج] gerçek ortaya çıktı. ☛ * ~ bi'ş-şey'i بلج بالشيء sevindi.☛ * ~ el-vechu بلج الوجه güleryüzlü oldu. ☛ * ~ es-sadru بلج الصدر içi açıldı.

بلجيكا belcîkâ: (coğ.) Belçika.

بلد beled: [ç. bilâd, buldân بلاد، بلدان] **1.**bölge, yöre. **2.**beldeler. **3.**şehir. **4.**ev. **5.**mezar. **6.**toprak. **7.**Kur'ân'da bir sûre.

بلد belede: (yebludu) [m. bulûd بلود] yerleşti, yurt tuttu.

بلد belide: (yebledu) [m. beled بلد] **1.**kıt akıllı oldu. **2.**aralık kaşlı oldu.

بلد bellede: [m. teblîd تبليد] **1.**ortama alıştırdı. **2.**kıt fikirli oldu. **3.**yorgunluktan yere yığıldı. **4.**cimri oldu, elisıkı oldu. **5.**kısa kesti. **6.**ahmaklaştı. ☛ * ~ el-feresu بلد الفرس at yarışta nal topladı.

بلد belude: (yebludu) [m. belâde بلادة] **1.**akılsız oldu, ahmak oldu. **2.**neşesiz oldu.

بلد الامين beledu'l-emîn: güvenli şehir, Mekke.

بلد الحرام beledu'l-harâm: (coğ.) Mekke.

بلدان buldân: **1.**beldeler. **2.**şehirler, kentler. **3.**kasabalar. **4.**geniş bölgeler. **5.**göğüsler.

بلدة belde: [ç. bilâd, buldân بلاد ، بلدان] **1.**belde. **2.**şehir, kent. **3.**kasaba. **4.**geniş bölge. **5.**göğüs.

بلدية belediyye: belediye.

بلسان belesân: (bot.) pelesenk ağacı, mürver ağacı, balsam ağacı.

بلسم belsem: (bot.) pelesenk ağacı, mürver ağacı, balsam ağacı.

بلشفى bolşefiyy: bolşevik.

بلشفية bolşefiyye: bolşeviklik.

بلط balata: (yeblutu) [m. balt بلط] kaldırım taşı döşedi. ☛ * ~ el-arda بلط الارض yeri düzeltti.

بلط belleta: [m. teblît تبليط] taş döşedi.

بلطة balta: (T.) balta.

بلع bele'a: [yebla'u) [m. bel' بلع] yuttu.

بلع belle'a: [m. teblî' تبليع] yutturdu.

بلعم bel'ame: [m. bel'ame بلعمة] yuttu.

بلعم bul'um: [ç. belâ'im بلاعم] **1.**yutak, gırtlak. **2.**yeraltı su yolu.

بلغ belega: (yeblugu) [m. bulûg بلغ] **1.**vardı, ulaştı, vasıl oldu, erişti. **2.**bitirdi, tamamladı. ☛ * ~ el-emru بلغ الامر iş sonuçlandı. ☛ * ~ eş-şeceru بلغ الشجر ağaç meyveye durdu. ☛ * ~ el-gulâmu الغلام belega'l-gulâmu بلغ الغلام çocuk

ergenlik yaşına geldi, çocuk bülûğa erdi. ☛ * ~ es-semeru بلغ الثمر meyva olgunlaştı. ☛ * ~ eşuddehu بلغ اشده olgunluk çağına geldi. ☛ * ~ bihi'l-maradu بلغ به المرض hastalık şiddetlendi.

بلغ bellaga: [m. teblîg تبليغ] ulaştırdı.

بلغ beluga: (yeblugu) [m. belâga بلاغة] fasih ve güzel konuştu, dili düzgün oldu.

بلغة bulga: **1.**ölmeyecek kadar yiyecek. **2.**bir tür ayakkabı.

بلغم balgam: [ç. belâgim بلاغم] balgam.

بلغمى المزاج balgamiyyu'l-mizâc: ağırkanlı.

بلل bellele: [m. teblîl تبليل] ıslattı.

بلور billûr: (F.) **1.**billur, kristal. **2.**şeffaf taş. **3.**iri yapılı cesur adam.

بلوط bellût: (bot.) palamut meşesi, pelit ağacı.

بلوعة belû'a: [ç. bevâli', بوالع ، بلالع belâli'] **1.**lavabo borusu. **2.**künk. **3.**lağım.

بلوغ bulûg: **1.**ergenlik. **2.**amaca ulaşma.

بلوى belvâ: **1.**belâ, musibet. **2.**deneyim, tecrübe.

بله belihe: (yeblehu) [m. beleh, بله ، بلاهة belâhe] aklı kıt oldu, aptallaştı.

بلى belâ: evet.

بلى beliye: (yeblâ) [m. bily, بلى ، بلاء belâ'] epirdi, eskidi, yıprandı.

بلى bellâ: [m. tebliye تبلية] eskitti, yıprattı.

بلية beliyye: [ç. belâyâ بلايا] **1.**belâ, musibet. **2.**eskiden Araplarda ölünceye kadar sahibinin mezarına bağlanan deve.

بليغ belîg: [ç. bulegâ' بلغا] **1.**dili düzgün, fasih konuşan, uz dilli. **2.**etkili söz.

بم bemm: [ç. bumûm بموم] bam, kalın tel, bam teli.

بما bimâ: **1.**-den dolayı, karşılığında. **2.**-dığı şeyle. **3.**-mekle. **4.**-mesine karşılık, -den dolayı.

بمثابة كذا bemesâbeti kezâ: bunun mesabesinde, bunlar göz önünde bulundurulduğunda.

بمثل bimisli: misliyle.

بمعزل عن bima'zili an: -den uzak, -den ayrı.

بمنزلة bimenzileti: denk, eşit, muadil.

بناء bennâ': [ç. bennâ'ûn بناؤن] inşaat ustası.

بناء binâ': [ç. ebniye, ebniyât ابنية ، ابنيات] **1.**yapı, bina. **2.**cisim.

بناء على كذا binâen alâ kezâ: buna dayanarak.

بنات benât: **1.**kızlar. **2.**kız çocukları.

بنان benân: **1.**parmak uçları. **2.**parmaklar.

بنانه benâne: [ç. benân, benânât بنانات ، بنان] parmak ucu.

بنبة benbe: (F.-T.) [<penbe] pembe.

بنت bint: [ç. benât بنات] **1.**kız. **2.**kız çocuğu.

بنت البحر bintu'l-bahr: deniz kızı.

بنت الخابية bintu'l-hâbiye: şarap.

بنت الكرم bintu'l-kerm: şarap.

بنت الهوى bintu'l-hevâ: orospu, fahişe.

بنت اليمن bintu'l-yemen: (bot.) kahve.

بنج benc: (F.) [<beng] (bot.) ban otu, esrar.

بنج bennece: [m. tebnîc تبنيج] **1.**ban otu ile uyuttu, esrar ile uyuttu. **2.**uyuşturdu.

بند bend: (F.) [besten>bend] [ç. bunûd بنود] **1.**bend, kanun bendi. **2.**göl. **3.**büyük bayrak. **4.**hile.

بندار bundâr: (F.) stokçu tüccar, muhtekir tüccar.

بندر bender: (F.) [ç. benâdir بنادر] **1.**liman, rıhtım. **2.**liman şehri. **3.**iskele. **4.**ticaret merkezi.

بندق bunduk: [ç. benâdık بنادق] **1.**(bot.) fındık. **2.**kurşun, saçma.

بندقية bundukiyye: tüfek.

بندول bendûl: (F.) pandul, sarkaç, saat sarkacı.

بندير bendîr: bendir, büyük def.

بنزين benzîn: (Alm.) benzin.

بنصر bınsır: [ç. benâsır بناصر] yüzük parmağı.

بنطلون bantalûn: (İt.) pantalon.

بنظرة binaziretin: veresiye olarak, veresiye.

بنفسج benefsec: (F.) [<benefş] (bot.) menekşe.

بنق benneka: [m. tebnîk تبنيق] güzelleştirdi, süsledi. ☛ * ~ el-kelâme بنق الكلام sözünü derleyip topladı. ☛ * ~ el-kezibe بنق الكذب yalanı alladı pulladı. ☛ * ~ ileyhi بنق اليه ekledi, ilave etti.

بنك benk: [ç. bunûk بنوك] **1.**banka. **2.**kanepe.

بنك التسليف benku't-teslîf: kredi bankası.

بنكرياس benkriyâs: pankreas.

بنكنوت benknût: banknot.

بنكير benkîr: banker.

بنو benû: oğullar.

بنوة bunuvve: oğulluk, erkek evlatlık.

بنون benûn: **1.**oğullar. **2.**evlatlar.

بنى benî: çocuklar.

بنى beniye: (yebnî) [m. beny, binâ', bunyân, binye, binâye بنى ، بناء ، بنيان ، بنية ، بناية] bina etti, bina yaptı. ☛ * ~

alâ بنى على **1.**gerdeğe girdi. **2.**cinsel ilişkide bulundu. ☛ * ~ es-sefînete بنى السفينة gemi yaptı.

بنى buneyye: oğulcuk, evlatçık.

بنى آدم bênî âdem: Âdem oğulları.

بنى اسرائيل benî isrâîl: İsrailoğulları.

بنيات الطريق buneyyâtu't-tarîk: tâli yollar, ara sokaklar.

بنيان bunyân: **1.**duvar. **2.**yapı, bina.

بنية bunye: [ç. bunen, binen بنى] **1.**yapı, bina. **2.**yaratılış, fitrat.

بوأ bevve'e: [m. tebvîb, tebvie تبويب ، تبوئة] evlendi, kadın aldı. ☛ * ~ fulânen el-mekâne بوأ فلانا المكان yerleştirdi. ☛ * ~ el-menzile lehu بوأ المنزل له birine ev hazırladı. ☛ * ~ el-mekâne بوأ المكان bir yere yerleşti.

بوا bova: (Lat.) (zool.) Boa yılanı.

بواب bevvâb: kapıcı.

بوابة bevâbe: **1.**kapıcılık. **2.**kapıcı ücreti.

بواطن bevâtın: **1.**iç yüzler. **2.**gizli yüzler.

بوب bevvebe: [m. tebvîb تبويب] **1.**bölümlendirdi. **2.**tasnif etti.

بوتاسيوم botasyûm: (kim.) potasyum.

بوتان bûtân: (kim.) bütan gazı.

بوتقة bûtaka: (F.) [<bûte) pota.

بوجه التقريب bivechi't-takrîb: yaklaşık olarak.

بوذا bûzâ: Buda.

بوذى bûziyy: Budist.

بوذية bûziyye: Budistlik, Budizm.

بور bevvere: [m. tebvîr تبوير] toprağı nadasa bıraktı.

بورجوازية burcuvaziyye: (Fr.) burjuvazi.

بورصة borsa: (İng.) borsa.

بورق bûrak: (kim.) boraks.

بورية bûriyye: (F.) [<bûriyâ] hasır.

بوز bûz: (F.) [<pûz] [ç. ebvâz ابواز] ağız ve çevresi.

بوسة bevse: (F.) [<bûse] öpücük.

بوسطة bûsta: (İt.) posta.

بوسير bûsîr: [ç. bevâsîr بواسير] hemoroit, basur.

بوش bevş: [ç. evbâş اوباش] **1.**ayak takımı. **2.**avam. **3.**karmakarışık.

بوطة bûta: (F.) [<bûte] pota.

بوق bûk: [ç. ebvâk, bîkân, bûkât ابواق ، بيقان ، بوقات] **1.**korno, trompet, boru. **2.**boynuz. **3.**batıl. **4.**ağzında bakla ıslanmayan.

بول bevl: [ç. ebvâl ابوال] sidik, idrar.

بول bevvele: [m. tebvîl تبويل] işetti.

بوليس سرى pulîsun sırrî: sivil polis, dedektif.

بوم bûm: [ç. ebvâm ابوام] (zool.) baykuş.

بومادة bûmâde: (Fr.) (tıp.) pomad.

به beh: [ç. ebhiyâ' ابهياء] **1.**güzel. **2.**zarif. **3.**parlak, göz alıcı.

به bihi: onunla.

بها behâ: (yebhû) [m. behâ', behâe بهاء ، بهاءة] **1.**güzel oldu, hoş oldu. **2.**avantaj sağladı.

بهائم behâim: **1.**hayvanlar. **2.**dört ayaklı hayvanlar.

بهايا behâyâ: **1.**güzeller. **2.**zarifler. **3.**göz alıcılar, parlak şeyler.

بهت behete: (yebhetu) [m. beht, behte, buhtân بهت ، بهتة ، بهتان] iftira etti.

بهت behhete: [m. tebhît تبهيت] **1.**şaşkınlığa uğrattı. **2.**dehşete düşürdü.

بهت behite: (yebhetu) [m. beht, behet بهت] şaşırıp kaldı, şaşkınlığından donakaldı. ☛ * ~ el-levnu بهت اللون sarardı soldu, zayıfladı.

بهتان buhtân: **1.**iftira, bühtan, kuyruklu yalan. **2.**batıl.

بهتر behtere: [m. behtere بهترة] yalan söyledi.

بهج behece: (yebhecu) [m. behc بهج] sevindirdi.

بهج behece: (yebhecu) [m. behec, behce بهج ، بهجة] sevindi.

بهج behhece: [m. tebhîc تبهيج] güzelleştirdi.

بهج behuce: (yebhucu) [m. behâce, behecân بهاجة ، بهجان] **1.**güzel oldu. **2.**sevinç duydu, sevindi.

بهجة behce: **1.**sevinç, sevinme. **2.**güzellik.

بهر behere: (yebheru) [m. behr, buhûr بهر ، بهور] nefes nefese kaldı, nefesi kesildi

بهرا له behren lehu: yazıklar olsun!

بهل behele: (yebhelu) [m. behl بهل] **1.**savsakladı, ihmal etti. **2.**serbest bıraktı. ☛ * ~ hu بهله terketti.

بهلوان behlevân: (F.) ip cambazı.

بهلوانيات behlevâniyyât: ip cambazlığı.

بهلول behlûl: [ç. behâlîl بهاليل] **1.**iyilik timsali. **2.**çok gülen. **3.**şen şakrak. **4.**aptal.

بهو behuve: (yebhuvu) [m. behâ', behâe بهاء ، بهاءة] güzel oldu, güzelleşti.

بهو behv: [ç. ebhâ', buhuvv, buhiyy ابهاء ، بهو ، بهى] **1.**geniş mekân. **2.**salon. **3.**rahim. **4.**karın.

بهى behhâ: [m. tebhiye تبهية] genişletti, geniş tuttu.

بهى behiye: (yebhâ) [m. beh, behâ', behâe به ، بهاء ، بهاءة] **1.**güzel oldu, güzelleşti. **2.**boşaldı, boş kaldı.

بهى behiyy: [ç. ebhiyâ' ابهياء] **1.**güzel. **2.**zarif. **3.**parlak, göz alıcı.

بهيات behiyyât: **1.**güzeller. **2.**zarifler. **3.**göz alıcılar, parlak şeyler.

بهية behiyye: [ç. behiyyât, behâyâ بهيات ، بهايا] **1.**güzel. **2.**zarif. **3.**parlak, göz alıcı.

بهيم behîm: [ç. buhm, buhum بهم ، بهم] **1.**siyah. **2.**kör karanlık. **3.**karanlık gece. **4.**hâkim tek renk.

بهيمة behîme: [ç. behâ'im بهائم] **1.**hayvan. **2.**dört ayaklı hayvan.

بيات beyât: **1.**gece baskını. **2.**gece uykusu.

بياتا beyâten: geceleyin.

بياض beyâd: **1.**beyaz. **2.**beyazlık, aklık. **3.**süt. **4.**kâğıt. **5.**(zool.) bir tür balık. ☛ * ~ mine's-siyâb بياض من الثياب iç çamaşırı.

بياض البيضة beyâdul'l-beyda: yumurta akı.

بياض اليوم beyâdu'l-yevm: gün boyu.

بياع beyyâ': **1.**satıcı. **2.**tüccar.

بياع متجول beyyâ'un mutecevvil: seyyar satıcı, işportacı.

بيت beyt: [ç. buyût, ebyât, buyûtât, ebâtît بيوت ، ابيات ، ابياتيت ،بيوتات] **1.**ev. **2.**Kâbe. **3.**döşeme. **4.**beyit, iki dizelik şiir. **5.**mezar. **6.**aile. **7.**şeref.

بيت beyyete: [m. tebyît تبييت] **1.**ev yaptı. **2.**geceletti. **3.**geceleyin planladı, geceleyin niyetlendi, geceleyin yaptı. **4.**gece baskını yaptı, geceleyin öldürdü.

بيت اجارى beytun ticâriyy: ticarethane.

بيت الادب beytu'l-edeb: tuvalet, hela, yüznumara.

بيت الحرام beytu'l-harâm: Kâbe.

بيت الدعارة beytu'd-di'âre: genelev.

بيت الراحة beytu'r-râha: hela, tuvalet, yüznumara.

بيت العتيق beytu'l-atîk: Kâbe.

بيت العنكبوت beytu'l-ankebût: örümcek ağı.

بيت القصيدة beytu'l-kasîde: kasidenin en güzel beyti.

بيت الله beytullâh: **1.**Kâbe. **2.**cami. **3.**mabet, ibadetgâh.

بيت المال beytu'l-mâl: devlet hazinesi.

بيت المحرم beytu'l-muharrem: kutsal ev, Kâbe.

بيت المعمور beytu'l-ma'mûr: **1.**Kâbe. **2.**yedinci kat gökte meleklerin ziyaretgâhı olan bir makam.

بيت المقدس beytu'l-makdis: (coğ.) Kudüs.

بيت المقدس beytu'l-mukaddes: (coğ.) Kudüs.

بيت خلوية beytun haleviyyun: yazlık ev.

بيت سرى beytun sırrî: randevu evi.

بيتوتة beytûte: **1.**gecelemek, gece geçirmek. **2.**evlenmek.

بيتى beytî: **1.**yerli. **2.**ev işi, evde yapılmış.

بيجاما bîcâmâ: (F.) [<pâcâme] pijama.

بيداء beydâ': [ç. bîd, beydâvât بيد ، بيداوات] çöl, sahra.

بيدر beyder: [ç. beyâdir بيادر] baydar, harman yeri.

بيذق beyzak: (F.) [<beydak] piyon (satrançta).

بيذق beyzak: [ç. beyâzık بياذق] rehber, delil, kılavuz.

بيرق beyrak: [ç. beyârık بيارق] (T.) bayrak.

بيروقراطية birukrâtiyye: (Fr.) bürokrasi.

بيض beyd: **1.**yumurtalar. **2.**tolgalar. **3.**hayalar, husyeler. **4.**çevreler, ortamlar.

بيض beyyede: [m. tebyîd تبييض] **1.**badanaladı. **2.**beyazlaştırdı, ağarttı. **3.**doldurdu. **4.**boşalttı. **5.**beyaz elbise giyindi. **6.**temize çekti. ☛ * ~ el-aynu بيض العين gözü iyi görmedi. ☛ * ~ en-nuhâse بيض النحاس kalayladı.

بيض bîd: **1.**beyazlar. **2.**gümüşler. **3.**kılıçlar.

بيض الديک beydu'd-dîk: horoz yumurtası, olmayacak şey, imkânsız şey.

بيضاء beydâ': [ç. bîd بيض] **1.**beyaz, bembeyaz. **2.**gümüş. **3.**kılıç. **4.**berrak.

بيضة beyda: [ç. beyd, buyûd, beydât بيض ، بيوض ، بيضات] **1.**yumurta. **2.**tolga. **3.**haya, husye, yumurta. **4.**çevre, ortam.

بيع bey': [ç. buyû' بيوع] **1.**satma, satım, satış. **2.**alım, alış. **3.**alım satım, alışveriş, ticaret.

بيعة bey'a: bîat, uyma.

بيعة bî'a: [ç. biye' بيع] **1.**kilise. **2.**mabet. **3.**sinagog, havra.

بيلية bîliyye: bilye.

بيمارستان bîmâristân: (F.) **1.**hastane. **2.**akıl hastanesi.

بين beyn: **1.**aralık. **2.**fark, ayrılık. **3.**uzaklık. **4.**kavuşma, vuslat.

بين beyne: arası, arasında, arasına, ortası, ortasına.

بين beyyene: [m. tebyîn تبيين] **1.**açıkladı, izah etti. **2.**apaçık gösterdi. **3.**açıklığa kavuştu.

بين beyyin: [ç. ebyinâ', buyenâ', ebyân ابيناء ، بيناء ، ابيان] açık, aşikâr, ortada.

بين الفينة وافينة beyne'l-feyne ve'l-feyne: ara sıra, zaman zaman, kimi zaman.

بين اليقظة و النوم beyne'l-yakazati ve'n-nevm: uyku ile uyanıklık arasında.

بين بين beyne beyne: şöyle böyle.

بين ذلك beyne zâlike: bunların arasında.

بين يدى beyne yedey: **1.**önce. **2.**önünde.

بين يديه beyne yedeyhi: onun önünde.

بينات beyyinât: **1.**apaçık kanıtlar. **2.**mucizeler.

بينة beyyine: [ç. beyyinât بينات] apaçık kanıt.

بينكم beynekum: aranızda.

بينما beynemâ: -diği zaman, -ince.

بيننا beynenâ: aramızda.

بينه beynehu: arasında.

بينها beynehâ: arasında.

بينهم beynehum: aralarında.

بينهما beynehumâ: ikisinin arası, ikisinin arasında, aralarında.

بيوت buyût: **1.**evler. **2.**beyitler. **3.**mezarlar. **4.**aileler.

ت

ت te: **1.**"t", Arapça alfabenin üçüncü harfi. **2.**ebced sistemine göre sayısal değeri dört yüz.

تأدى te'âdâ: [m. teâdî تأدى] hazırlandı, hazırlıklı oldu.

تآسى te'âsâ: [m. te'âsî تآسى] birbirini teselli etti, birbirini avuttu.

تآلف te'âlefe: [m. teâluf تآلف] birbirine ısındı.

تا لله tâ lillâhi: Allah'a andolsun ki.

تائب tâ'ib: **1.**tövbe eden. **2.**pişman olan.

تاءم tâ'eme: [m. mutâ'eme متاءمة] **1.**ikiz doğdu. **2.**iki kat dokudu.

تاب tâbe: (yetûbu) [m. tevb, tevbe, tâbe, tetvibe, metâb تَوب ، توبة ، تابة ، تتوبة] **1.**tövbe etti. **2.**pişman oldu. **3.**tövbeyi kabul etti.

تأبد te'ebbede: [m. te'ebbud تأبد] **1.**sonsuzlaştı, ebedîleşti, ölümsüzleşti. **2.**yabanileşti. **3.**ıssızlaştı, tenhalaştı. **4.**cinsel isteksizlik dolayısıyla kadınlardan uzaklaştı.

تأبط te'ebbete: [m. te'ebbut تأبط] **1.**koltuğuna sıkıştırdı, koltuğunun altına aldı. **2.**şalın ucunu sağ koltuğunun altında alıp sol omuzuna attı. **3.**çocuğun yetiştirilmesini üstlendi.

تابع tâbe'e: [m. mutâba'a, tibâ' تباع ، متابعة] **1.**yardım etti. **2.**muvafakat etti.

تابع tâbi': [ç. teba', tebe'a, tevâbi', tubbâ' تبع ، تبعة ، توابع ، تباع] **1.**tabi olan, uyan, izinden giden. **2.**hizmetçi. **3.**dönen.

تابعى tâbi'î: Hz. Muhammed'in ashabına mümin olarak katılıp müslüman olarak ölen.

تابل tâbele: [m. mutâbele متابلة] yemeğe baharat koydu.

تابل tâbil: [ç. tevâbil توابل] **1.**baharat. **2.**baharatlı madde.

تابوت tâbût: [ç. tevâbît توابيت] **1.**sandık. **2.**tabut. **3.**Tâbût, içinde ilahî emirlerin bulunduğu sandık.

تابور tâbûr: (T.) [ç. tevâbîr توابير] tabur.

تابور الخميس tâbûru'l-hamîs: beşinci kol.

تأبى te'ebbâ: [m. te'ebbî تأبى] baba edindi.

تأبى te'ebbâ: [m. te'ebbî تأبى] yüz çevirdi.

تأثر te'essere: [m. te'essur تأثر] izinden gitti, izledi.

تاج tâc: [ç. tîcân, etvâc ، تيجان اتواج] **1.**taç. **2.**sarık.

تاج tâce: (yetûcu) [m. tevc توج] taç giydi.

تاجر tâcere: [m. mutâcere متاجرة] alışveriş yaptı, ticaret yaptı.

تاجر tâcir: [ç. tuccâr, ticâr تجار ، تجار] **1.**ticaret yapan, tüccar. **2.**meyhaneci. **3.**içki satan.

تاجر الجملة tâciru'l-cumle: toptancı.

تاجر الحداند tâciru'l-hadâ'id: **1.**demir tüccarı, demirci. **2.**hırdavatçı.

تاجر المفرق tâciru'l-muferrik: perakendeci.

تأجل te'eccele: [m. te'eccul تأجل] **1.**birikti. **2.**toplandı. **3.**birleşti. **4.**süre istedi. **5.**süre tayini istedi.

تأخر te'ahhere: [m. te'ehhur تأخر] **1.**arkada kaldı, geride kaldı. **2.**geri kaldı. **3.**gecikti. **4.**rötar yaptı.

تأدب te'eddebe: [m. te'eddub تأدب] **1.**edebiyat öğrendi. **2.**edeplendi. **3.**kültür sahibi oldu.

تأدى te'eddâ: [m. te'eddî تأدى] ödedi. ☛ * ~ ed-deyn تأدى الدين borç ödendi.

تأذن te'ezzene: [m. te'ezzun تأذن] **1.**bildirdi. **2.**tehdit savurdu, gözdağı verdi.

تأذى te'ezzâ: [m. te'ezzî تأذى] **1.**incindi. **2.**zarar gördü.

تارات târât: **1.**vakitler, zamanlar. **2.**kezler, kereler, defalar.

تارة târe: [ç. târât, tiyer, ti'er تارات ، تير ، تئر] **1.**kere, kez, defa. **2.**bazen, zaman zaman.

تارة اخرى târeten uhrâ: bir kere daha.

تارك târeke: [m. mutâreke, tirâk متاركة ، تراك] bırakıştı, mütâreke yaptı.

تارك târik: terkeden, gözardı eden.

تاريخ târîh: [ç. tevârîh تواريخ] **1.**vakit bildirme. **2.**belirlenmiş vakit. **3.**hikaye. **4.**zaman.

تاريخ شخص târîhu şahs: biyografi.

تاريع târî': kadastro.

تأسد te'essede: [m. te'essud تأسد] **1.**arslan kesildi. **2.**arslanlaştı.

تاسع tâsi': dokuzuncu.

تأسف te'essefe: [m. te'essuf تأسف] **1.**eseflendi. **2.**kaybettiğine üzüldü.

تاسوعاء tâsû'â': Muharrem'in dokuzuncu günü.

تاك tâkk: [ç. tâkûn, tekeke, tukkâk, tukkek تاكون ، تككة ، تكاك ، تككك] **1.**ahmak, beyinsiz. **2.**hakir, sefil.

تأكد te'ekkede: [m. te'ekkud تأكد] sağlamlaştı, pekişti, kuvvetlendi.

تأكسد te'eksede: [m. te'eksud تأكسد] oksitlendi.

تأكل te'ekkele: [m. te'ekkul تأكل] **1.**aşındı. **2.**yendi.

تألف te'ellefe: [m. te'elluf تألف] **1.**birikti, toplandı. **2.**bin tane oldu. **3.**derli toplu oldu. ☛ * ~ fulânen تألف فلانا te'ellefe fulânen تألف فلانا kalbini ısındırdı.

تألق te'elleka: [m. te'elluk تألق] **1.**iki dirhem bir çekirdek süslendi, taktı takıştırdı. **2.**tartışmaya hazırlandı. **3.**kötülük yapmaya hazırlandı.

تألم te'elleme: [m. te'ellum تألم] **1.**acılı oldu. **2.**dertli oldu.

تأله te'ellehe: [m. te'elluh تأله] **1.**Tanrı oldu. **2.**Tanrılık iddiasında bulundu. **3.**kulluk etti.

تالى tâlî: [ç. tâliyât تاليات] **1.**geri, arka. **2.**izleyen, takip eden.

تاليات tâliyât: **1.**geriler, arkalar. **2.**izleyenler, takip edenler. **3.**okuyanlar.

تام tâmm: tam, eksiksiz.

تأمر te'emmere: [m. te'emmur تأمر] danıştı, müşavere etti. ☛ * ~ aleyhi تأمر عليه sataştı.

تأمع te'emme'a: [m. te'emmu' تأمع] **1.**görüşsüz oldu, fikirsiz oldu, taklitçi oldu. **2.**dalkavuk oldu, yalakalık etti. **3.**din ve mezhep işlerinde başkasına uydu. **4.**herkese yanındayım dedi. **5.**asalak oldu, parazit oldu.

تأمل te'emmele: [m. te'emmul تأمل] iyice düşündü, derinlemesine düşündü.

تأمم te'emmeme: [m. te'emmum تأمم] **1.**kasdetti. **2.**analık edindi. ☛ * ~ bitturâb تأمم بالتراب teyemmüm etti.

تأمور te'mûr: **1.**dış kalp zarı. **2.**papaz kulübesi. **3.**kap. **4.**vezir. **5.**nefis. **6.**kişi. **7.**insan. **8.**kalp. **9.**kan. **10.** arslan ini. **11.**şarap. **12.**su. **13.**oyuncak. **14.**cenin. **15.**safran.

تأمه te'emmehe: [m. te'emmuh تأمه] ana edindi, analık edindi.

تأمى te'emmâ: [m. te'emmî تأمى] cariye edindi.

تأنى te'ennâ: [m. te'ennî تأنى] temkinli oldu, aceleci davranmadı. ☛ * ~ fulânen تأنى فلانا yumuşak davrandı.

تانىء tâni': [ç. tunnâ' تناء] **1.**köy muhtarı. **2.**köy ağası.

تأوب te'evvebe: [m. te'evvub تأوب] geri döndü. ☛ * ~ el-maradu تأوب المرض hastalık nüksetti.

تأول te'evvele: [m. te'evvul تأول] yorumladı, tevil etti.

تأون te'evvene: [m. te'evvun تأون] **1.**doğumu yaklaşan kadının karnı iyice büyüdü, karnı burnuna geldi. **2.**çok yemekten karnı şişti. **3.**ölçülü davrandı.

تأوه te'evvehe: [m. te'evvuh تأوه] ah çekti.

تأويل te'vîl: **1.**çevirmek, döndürmek, iade etmek. **2.**yorumlamak, tefsir etmek, tevil etmek.

تأويلا te'vîlen: sonuç bakımından.

تاه tâhe: (yetîhu) [teyh, teyhân تيه ، تيهان] **1.**yolunu şaşırdı. **2.**şaşkın şaşkın yürüdü.

تاه tâhe: (yetûhu) [m. tevh, tûh توه] **1.**çölde yolunu kaybetti. **2.**yok oldu, öldü, helâk oldu. **3.**kibirlendi. **4.**aklından zoru oldu.

تأهل te'ehhele: [m. te'ehhul تأهل] evlendi.

تأيد te'eyyede: [m. te'eyyud تأيد] sağlamlaştı, pekişti, kuvvetlendi.

تأيم te'eyyeme: [m. te'eyyum تأيم] kadın dul kaldı.

تأييد te'yîd: **1.**pekiştirmek, teyit etmek. **2.**doğrulamak. **3.**yardım etmek.

تب tebbe: (yetubbu) [m. tebb, tebeb, tebâb, tebîb تب ، تبب ، تباب ، تبيب] **1.**kesildi. **2.**mahvoldu, yok oldu, helâk oldu, hüsrana uğradı. **3.**zayıfladı. **4.**yaşlandı. **5.**kurudu.

تابعة tebâbi'a: Yemen melikleri.

تباحث tebâhese: [m. tebâhus تباحث] **1.**tartıştı. **2.**istişare etti.

تبادل الآراء tebâdulu'l-ârâ': fikir alışverişinde bulunmak.

تبادل الخواطر tebâdulu'l-havâtır: telepati.

تبار tebâr: yok olma, helâk olma, mahvolma.

تبارد tebârede: [m. tebârud تبارد] soğuk davrandı.

تبارك tebâreke: [m. tebâruk تبارك] **1.**ulu oldu, yüce oldu. **2.**bereket istedi. **3.**şanı yücedir.

تباشر tebâşere: [m. tebâşur تباشر] birbirine müjde verdi.

تباعة tibâ'a: [ç. tibâ'ât تباعات] sonuç, netice.

تبال tebbâl: baharatçı.

تبان tubbân: [ç. tebâbîn تبابين] **1.**kısa don, şort. **2.**mayo.

تبانة tebbâne: Samanyolu.

تباهى tebâhâ: [m. tebâhî تباهى] **1.**övündü. **2.**birbirine övündü.

تبايع tebâya'a: [m. tebâyu' تبايع] **1.**alışveriş yaptı. **2.**tokalaşıp alışverişte anlaştı.

تباين tebâyene: [m. tebâyun تباين] **1.**birbirinden ayrıldı. **2.**zıtlaştı.

تبتل tebettele: [m. tebettul تبتل] kesildi. ☛ * ~ el-

mer'etu تبتل المرأة kadın süslendi. ☛ * ~ ilallâhi تبتل الى الله her şeyden kopup Allah'a yöneldi. ☛ * ~ anizzevâci تبتل عن الزواج evliliği bırakıp zahitliğe yöneldi.

تبثر tebessere: [m. tebessur تبثر] cildi sivilcelendi, sivilce çıkardı.

تبحث tebahhese: [m. tebahhus تبحث] **1.**araştırdı. **2.**inceledi, tetkik etti.

تبحر tebahhere: [m. tebahhur تبحر] **1.**yer geniş oldu. **2.**yaygın oldu. **3.**uzmanlaştı.

تبخر tebahhere: [m. tebahhur تبخر] **1.**tütsülendi. **2.**buharlaştı.

تبخل tebahhele: [m. tebahhul تبخل] cimri oldu, cimrileşti.

تبدع tebedde'a: [m. tebeddu' تبدع] **1.**bid'atçi oldu. **2.**bid'atte bulundu.

تبدل tebeddele: [m. tebeddul تبدل] değişti, bedelini aldı, bedelleşti.

تبذر tebezzere: [m. tebezzur تبذر] **1.**dağıldı. **2.**saçıldı.

تبر tebbere: [m. tetbîr تتبير] **1.**yok etti, helâk etti, mahvetti, kırıp geçirdi. **2.**yerle bir etti.

تبر tebere: (yetburu, yetbiru) [m. tebr تبر] yok oldu, helâk oldu, mahvoldu. ☛ * ~ hu تبره yok etti, helâk etti, mahvetti.

تبرأ teberre'e: [m. teberru' تبرء] **1.**uzaklaştı, uzak oldu, berî oldu. **2.**kurtuldu. **3.**kabul etmedi.

تبرج teberrece: [m. teberruc تبرج] kadın süslenip başkalarına göründü, kadın açılıp saçıldı. ☛ * ~ t es-semâu تبرجت السماء gökyüzü yıldızlarla donandı.

تبرز teberreze: [m. teberruz تبرز] **1.**sahraya çıktı. **2.**tuvalete çıktı.

تبرعم teber'ame: [m. teber'um تبرعم] tomurcuklandı.

تبرقش tebarkaşe: [m. tebarkuş تبرقش] **1.**rengarenk süslendi. **2.**rengarenk oldu.

تبرقع teberka'a: [m. teberku' تبرقع] peçe taktı, peçe ile örtündü.

تبرک teberreke: [m. teberruk تبرک] hayır bekledi, uğur bekledi.

تبرم teberreme: [m. teberrum تبرم] bıktı, bezdi, usandı.

تبری teberrâ: [m. teberrî تبری] sataştı.

تبرید tebrîd: soğutmak.

تبسط tebassata: [m. tebassut تبسط] **1.**yayıldı. **2.**gezdi, dolaştı, gezindi.

تبسل tebessele: [m. tebessul تبسل] **1.**suratı asıldı, asık suratlı oldu. **2.**cesur oldu, yiğit oldu.

تبسم tebesseme: [m. tebessum تبسم] gülümsedi, tebessüm etti.

تبشر tebeşşere: [m. tebeşşur تبشّر] sevindi, şâd oldu.

تبشش tebeşşeşe: [m. tebeşşuş تبشّش] güleryüzle karşıladı.

تبصبص tebasbasa: [m. tabasbus تبصبص] **1.**köpek kuyruk sallayarak yaltaklandı. **2.**dalkavukluk etti, yağ çekti.

تبصر tebassara: [m. tebassur تبصر] kavradı, idrak etti. ☞ * ~ eş-şey'e تبصر الشيء bakındı.

تبصرة tabsıra: **1.**belge. **2.**gözünü açma.

تبصل tebassala: [m. tebassul تبصّل] **1.**kat kat oldu. **2.**soydu.

تبطأ tebatte'e: [m. tebattu' تبطّأ] ağır oldu, ağır davrandı.

تبطل tebattala: [m. tebattul تبطّل] **1.**yiğitlendi. **2.**işi bıraktı. **3.**oyun, eğlence peşinde koştu. **4.**manasız şeylerle uğraştı.

تبع tebe': [ç. etbâ' اتباع] tabi olan.

تبع tebi'a: (yetbe'u) [m. teba', tubû', tebâ', tebâ'a تبع ، تبوع ، تباع ، تبعة] **1.**izinden gitti, uydu, tabi oldu. **2.**meyletti, eğilim gösterdi. **3.**döndü.

تبع tubba': [ç. tebâbi'a تبابعة] Yemen hükümdarları.

تبع tubbe': [ç. tebâbi', tebâbî' تبابع ، تبابيع] **1.**gölge. **2.**arıbeyi. **3.**insanlar.

تبعة tebe'a: **1.**tabi olanlar, uyanlar, izinden gidenler. **2.**hizmetçiler.

تبعة tebi'a: [ç. tebi'ât تبعات] sonuç, netice.

تبعد teba'ade: [m. teba'ud تبعد] **1.**uzaklaştı, ayrıldı. **2.**uzak durdu.

تبعيد teb'îd: uzaklaştırmak.

تبغ tebag: (İsp.) (bot.) tütün.

تبغى tebeggâ: [m. tebaggî تبغّى] istedi, diledi, arzu etti.

تبكر tebekkere: [m. tebekkur تبكّر] öne geçti, ilerledi.

تبل tebele: (yetbulu) [m. tebel تبل] aşkından mecnuna döndü.

تبلد tebellede: [m. tebellud تبلّد] **1.**ahmaklık etti. **2.**geldiği yere alıştı. **3.**ikiricklendi. **4.**hayıflandı. **5.**üzüntüsünden ellerini birbirine vurdu.

تبلر tebellere: [m. tebellur تبلّر] **1.**billurlaştı, kristalleşti. **2.**açıklık kazandı.

تبلل tebellele: [m. tebellul تبلّل] **1.**ıslandı. **2.**sağlığına kavuştu.

تبلور tebelvere: [m. tebelvur تبلور] billurlaştı, kristalleşti.

تبله tebellehe: [m. tebelluh تبلّه] **1.**aklı kıt oldu, ebleh oldu. **2.**yolunu şaşırdı. **3.**kanıt gösteremedi. **4.**kaybettiğini aradı.

تبن tebn: [ç. etbân اتبان] saman.

تبنى tebennâ: [m. tebennî تبنّى] oğul edindi, evlat edindi.

تبوع tebevve'a: [m. tebevvu' تبوع] kulaç açtı. ☛ * ~ eş-şey'e تبوع الشيء kulaçladı, kulaç ile ölçtü.

تبهج tebehhece: [m. tebehhuc تبهج] sevinmek, sevinç duymak.

تبهر tebehhere: [m. tebehhur تبهر] parıldadı, ışıldadı.

تبهم tebehheme: [m. tebehhum تبهم] **1.**ne diyeceğini şaşırdı. **2.**belirsizliğe büründü. **3.**çetrefilleşti.

تبيان tibyân: **1.**ortaya çıkmak, açıklığa kavuşmak. **2.**açıklamak, izah etmek.

تبيع tebî': [ç. tibâ', tebâ'i', etbi'a, etâbi', etâbî' تباع ، تبائع ، اتبعة ، اتابع ، اتابيع] **1.**tabi. **2.**yardımcı, hizmetçi. **3.**arka çıkacak yardımcı.

تبين tebeyyene: [m. tebeyyun تبين] **1.**ortaya çıktı, belli oldu, açıklığa kavuştu. **2.**ortaya çıkana kadar bekledi. ☛ * ~ eş-şey'e ortaya çıkardı, araştırdı.

تتارک tetâreke: [m. tetâruk تتارک] bırakıştı, karşılıklı olarak terketti.

تتالی tetâlâ: [m. tetâlî تتالی] birbirini izledi, peşpeşe geldi.

تتام tetâmme: [m. tetâmm تتام] herkes geldi, gelmeyen kalmadı, mevcut tam oldu.

تتباع tetâba'a: [m. tetâbu' تتابع] birbirini izledi.

تتبع tetebbe'a: [m. tetebbu' تتبع] derinlemesine araştırdı.

تترب teterrebe: [m. teterrub تترب] **1.**toprağa bulandı, toprak içinde kaldı. **2.**toprak oldu.

تتریک tetrîk: Türkleştirmek.

تتمة tetimme: tamamlayıcı, tamlayıcı, tamlayan son bölüm.

تتمیم tetmîm: tamamlamak, tamama erdirmek, tamam etmek.

تتوج tetevvece: [m. tetevvuc تتوج] taç giydi. ☛ * ~ hu تتوجه taç giydirdi.

تثاقف tesâkafa: [m. tesâkuf تثاقف] **1.**kültürlü olmakta birbiriyle yarıştı, kültürlü olmakta birbirine üstün geldi. **2.**birbirine düşmanlık besledi.

تثاقل tesâkale: [m. tesâkul تثاقل] üşengeçlik etti, gevşedi, gevşeklik gösterdi. ☛ * ~ aleyhi تثاقل عليه ağırlık verdi, sıktı.☛ * ~ ile'l-mekâni تثاقل الى المكان bir yere çakıldı kaldı.

تثریب tesrîb: **1.**ayıplamak, kınamak. **2.**azarlamak. **3.**bozdu. **4.**karıştırdı. **5.**büktü.

تثقف tesakkafa: [m. tesakkuf تثقف] kültürlü oldu, aydın oldu.

تثوب tesevvebe: [m. tesevvub تثوب] **1.**sevap kazandı. **2.**nafile namazı kıldı.

تثیب teseyyebe: [m. teseyyub تثیب] **1.**kadın dul kaldı. **2.**kadın evlendi.

تجاذب tecâzebe: [m. tecâzub تجاذب] **1.**çekişti. **2.**tartıştı.

تجار tuccâr: **1.**ticaret yapanlar, tacirler, tüccar. **2.**meyhaneciler. **3.**içki satanlar.

تجارب tecârib: denemeler, sınamalar, tecrübeler.

تجارة ticâre: alışveriş yapmak, alım satım, ticaret.

تجاسر tecâsere: [m. tecâsur تجاسر] **1.**cesaret gösterdi. **2.**başını dik tuttu, başını kaldırdı.

تجالس tecâlese: [m. tecâlus تجالس] karşılıklı oturdu.

تجالى tecâlâ: [m. tecâlî تجالى] dertleşti, birbirine içini döktü.

تجان tecânne: [m. tecânn تجان] delice davrandı, delilik etti.

تجانس tecânese: [m. tecânus تجانس] cins bakımından benzeşti.

تجاوب tecâvebe: [m. tecâvub تجاوب] cevaplaştı.

تجاوز tecâveze: [m. tecâvuz تجاوز] **1.**müsamaha etti, göz yumdu, bağışladı. **2.**ifrata kaçtı, aşırıya kaçtı. **3.**geçti, aştı, geride bıraktı.

تجاهد tecâhede: [m. tecâhud تجاهد] çalışıp çabaladı.

تجاهل tecâhele: [m. tecâhul تجاهل] cahil gibi göründü, bilmezden geldi.

تجبر tecebbere: [m. tecebbur تجبر] **1.**kibirlendi, böbürlendi. **2.**zengin oldu. **3.**kemik kaynadı. **4.**otlar tekrar yeşerdi.

تجدد teceddede: [m. teceddud تجدد] yeni oldu, yenileşti.

تجذب tecezzebe: [m. tecezzub تجذب] **1.**çekildi. **2.**sündü.

تجذم tecezzeme: [m. tecezzum تجذم] kesildi.

تجذم tecezzum: kesilmek.

تجر tecere: (yetcuru) [m. tecr, تجر ، تجارة ticâre] alışveriş yaptı, ticaret yaptı.

تجرأ tecerre'e: [m. tecerru' تجرأ] cüretlendi, cesaretlendi.

تجربة tecribe: sınamak, denemek, tecrübe etmek.

تجربة tecrube: [ç. tecârib تجارب] deneme, sınama, tecrübe.

تجرد tecerrede: [m. tecerrud تجرد] soyundu, üstünü çıkardı. ☛ * ~ fi'l-emr تجرد فى الامر paçaları sıvadı.

تجرع tecerre'a: [m. tecerru' تجرع] yutmaya çalıştı, yudumlamaya çalıştı.

تجريد tecrîd: soymak.

تجزئة teczi'e: bölmek, parçalamak, parçalara ayırmak.

تجزأ tecezze'e: [m. tecezzu' تجزأ] **1.**yetindi, iktifa etti, kanaat etti. **2.**bölündü, parçalandı, parçalara bölündü.

تجسد tecessede: [m. tecessud تجسد] iriyarı oldu.

تجسس tecessese: [m. tecessus تجسس] **1.**araştırdı. **2.**kusur aradı.

تجسم tecesseme: [m. tecessum تجسم] **1.**iri yapılı oldu. **2.**göründü.

تجعد teca'ade: [m. teca'ud تجعد] saç kıvırcık oldu.

تجلل tecellele: [m. tecellul تجلل] **1.**büyüklük tasladı, büyüklendi. **2.**çoğunu aldı.

تجلى tecellâ: [m. tecellî تجلى] **1.**ortaya çıktı, göründü. **2.**aydınlandı. **3.**yerden yükseldi. **4.**yukarıdan baktı.

تجليد teclîd: **1.**derisini yüzmek. **2.**ciltlemek, cilt geçirmek.

تجليس teclîs: **1.**oturtmak. **2.**çöktürmek.

تجمع tecemme'a: [m. tecemmu' تجمع] toplandı, bir araya geldi.

تجمل tecemmele: [m. tecemmul تجمل] **1.**süslendi. **2.**güzelleşti. **3.**zorluğa göğüs gerdi. **4.**erimiş yağ yedi.

تجنب tecennebe: [m. tecennub تجنب] **1.**cünüp oldu. **2.**uzaklaştı.

تجند tecennede: [m. tecennud تجند] **1.**asker oldu. **2.**asker edindi. **3.**kendini bir işe verdi.

تجنن tecennene: [m. tecennun تجنن] **1.**delirdi, deliye döndü. **2.**deli gibi gösterdi.

تجنيد tecnîd: **1.**asker toplamak. **2.**askere almak.

تجنيد اجبارى tecnîdun icbârî: zorunlu askerlik.

تجنيد اختيارى tecnîdun ihtiyârî: gönüllü askerlik.

تجورب tecevrebe: [m. tecevrub تجورب] çorap giydi.

تجورب tecevrub: çorap giymek.

تجوز tecevveze: [m. tecevvuz تجوز] **1.**müsamaha etti, hoş gördü. **2.**katlandı, dayandı, tahammül etti. **3.**mecazen söyledi. **4.**ifrata kaçtı.

تجوع tecevve'a: [m. tecevvu' تجوع] aç kaldı.

تجوف tecevvefe: [m. tecevvuf تجوف] içine işledi, içine nüfuz etti.

تجويد tecvîd: **1.**güzelleştirmek. **2.**en iyi şekilde yapmak. **3.**kuralına uygun olarak okumak, tevcitli okumak.

تجهز tecehheze: [m. tecehhuz تجهز] yolculuk hazırlığı yaptı.

تحاب tehâbbe: [m. tehâbb تحاب] sevişti, birbirini sevdi.

تحادث tehâdese: [m. tehâdus تحادث] karşılıklı konuştu, sohbet etti.

تحارب tehârebe: [m. tehârub تحارب] birbiriyle savaştı.

تحاسد tehâsede: [m. tehâsud تحاسد] birbirini kıskandı.

تحاقد tehâkada: [m. tehâkud تحاقد] birbirine kin güttü.

تحاكم tehâkeme: [m. tehâkum تحاكم] muhakeme oldu.

تحالف tehâlefe: [m. tehâluf تحالف] yeminleşti, ahitleşti.

تحاور tehâvere: [m. tehâvur تحاور] **1.**konuştu. **2.**didişti, cedelleşti.

تحايا tehâyâ: [m. tehâyî تحايى] selamlaştı.

تحت taht: [ç. tuhût تحوت] **1.**alt. **2.**altta. **3.**altında. **4.**aşağı. **5.**aşağısında.

تحت الارض tahtu'l-ard: yer altı.

تحت الثرى tahte's-serâ: toprağın altı.

تحت كذا tahte kezâ: daha aşağı, daha az.

تحتانى tahtânî: aşağıya ait, alt tarafa ait.

تحجر tehaccere: [m. tehaccur تحجر] **1.**taşlaştı, taş kesildi. **2.**çok taşlı oldu. **3.**oda edindi. **4.**sıkıştırdı, daralttı.

تحديد tahdîd: **1.**sınır koymak. **2.**bilemek, keskinleştirmek. **3.**belirlemek, tayin etmek. **4.**açıklamak.

تحذر tehazzara: [m. tehazzur تحذر] **1.**sakındı. **2.**çekindi.

تحذق tehazzaka: [m. tehazzuk تحذق] maharetli oldu, becerikli oldu, usta oldu.

تحذير tahzîr: **1.**sakındırmak. **2.**korkutmak. **3.**uyarmak.

تحرص teharrasa: [m. teharrus تحرص] **1.**hırslandı. **2.**uygun vakit seçti. **3.**yemeği kenardan kenardan yedi.

تحرف teharrefe: [m. teharruf تحرف] **1.**saptı. **2.**geçimlik kazandı.

تحرك teharreke: [m. teharruk تحرك] **1.**hareket etti. **2.**kımıldadı, yerinden oynadı.

تحرى taharrî: [ç. taharriyât تحريات] araştırma, inceleme, tetkik.

تحرى taharrâ: [m. teharrî تحرى] **1.**bir yere yerleşti. **2.**iyisini seçti. **3.**yöneldi. **4.**istedi. ☛ * ~ an تحرى عن araştırdı, inceledi.

تحزن tehazzene: [m. tehazzun تحزن] hüzünlü oldu, kederli oldu.

تحسر tehassere: [m. tehassur تحسر] **1.**tüy döktü. **2.**yüzünü açtı. **3.**hasret çekti.

تحسس tehassese: [m. tehassus تحسس] **1.**öğrenmeye çalıştı, haber almaya çalıştı. **2.**kulak verdi.

تحسن tehassene: [m. tehassun تحسن] **1.**güzelleşti. **2.**süslendi, bezendi.

تحشر tehaşşere: [m. tehaşşur تحشر] **1.**toplandı, bir araya geldi. **2.**içeri girdi.

تحشية tahşiye: **1.**kitaba haşiye yazmak. **2.**elbiseye kenarlık yapmak.

تحصن tehassana: [m. tehassun تحصن] **1.**kendisine sığınak edindi, siper edindi. **2.**iffetli oldu.

تحضر tehaddara: [m. tehaddur تحضر] **1.**hazır oldu, hazır bulundu. **2.**medenîleşti, uygarlaştı. ☛ * ~ hu تحضر] hazırladı, hazır etti.

تحفة tuhfe: [ç. tuhef تحف] **1.**hediye. **2.**kıymetli eser.

تحفر tehaffere: [m. tehaffur تحفر] çukur açtı, yeri oydu.

تحفظ tehaffaza: [m. tehaffuz تحفظ] **1.**sakındı. **2.**korumaya çalıştı. **3.**ezberlemeye çalıştı.

تحقق tehakkaka: [m. tehakkuk تحقق] **1.**işin aslını anladı. **2.**gerçekleşti, tahakkuk etti.

تحقيق الشخصية tahkîku'ş-şahsiyye: kimlik araştırması.

تحقيق قضائى tahkîkun kadâ'î: soruşturma, tahkikat.

تحكر tehakkere: [m. tehakkur تحكر] stokçuluk yaptı, ihtikar yaptı, malı karaborsaya düşürdü.

تحكم tehakkeme: [m. tehakküm تحكم] **1.**tasarrufta bulundu. **2.**tahakküm etti, despotça davrandı.

تحلم tehalleme: [m. tehallum تحلم] **1.**düş gördü. **2.**düş gördüğünü iddia etti. **3.**halim selim biri gibi göründü.

تحلى tehallâ: [m. tehallî تحلى] süslendi, takıp takıştırdı.

تحليل tahlîl: **1.**çözmek. **2.**çözündürmek, tahlil etmek, analiz etmek.

تحليل tahlîl: **1.**helal kılmak. **2.**yemin keffareti vermek.

تحليل tahlîl: tahlil, analiz, çözümleme.

تحليل الكلام tahlîlu'l-kelâm: analiz.

تحمد tehammede: [m. tehammud تحمد] **1.**övgüye değer olduğunu gösterdi. **2.**hamdetti.

تحمق tehammaka: [m. tehammuk تحمق] ahmaklaştı.

تحمل tehammele: [m. tehammul تحمل] **1.**taşındı, göç etti. **2.**tahammül etti, dayandı. **3.**güvendi, itimat etti. **4.**zar zor yüklendi.

تحمى tehammâ: [m. tehammî تحمى] korundu, himaye gördü.

تحميد tahmîd: sık sık övmek.

تحميل tahmîl: yüklemek.

تحميلة المستقيم tahmîletu'l-mustakîm: fitil, süpozituvar.

تحنأ tehanne'e: [m. tehannu' تحنؤ] kına yakındı.

تحنيط tahnît: **1.**ölüyü tahnit etmek, ölünün üstüne kâfur saçmak. **2.**buğday yemek. **3.**kızgın olmak.

تحوب tehavvebe: [m. tehavvub تحوب] **1.**günahtan uzak durdu. **2.**sızım sızım sızladı. **3.**ibadet etti. **4.**yalvarıp yakardı. **5.**hıçkıra hıçkıra ağladı. **6.**müşfik davrandı.

تحوج tehavvece: [m. tehavvuc تحوج] muhtaç olduğu şeyi aradı.

تحول tehavvele: [m. tehavvul تحول] **1.**yer değiştirdi. **2.**dönüştü, halden hale girdi. **3.**vazgeçti. **4.**uygun zamanı bekledi. **5.**hile ile istedi.

تحية tahiyye: [ç. tahiyyât, tehâyâ ، تحيات تحايا] selam, esenlik dileği.

تحير tehayyere: [m. tehayyur تحير] **1.**hayret içinde kaldı, hayret etti. **2.**yoldan çıktı. **3.**yolunu kaybetti. **4.**su girdap oluşturdu. **5.**su bastı.

تحيش tehayyeşe: [m. tehayyuş تحيش] ürktü.

تحيض tehayyede: [m. tehayyud تحيض] **1.**regl oldu, aybaşı oldu. **2.**regl süresince namaz kılmadı. **3.**kendini aybaşılı saydı.

تخادع tehâda'a: [m. tehâdu' تخادع] **1.**aldanmış göründü. **2.**birbirini aldattı.

تخارش tehâreşe: [m. tehâruş تخارش] dalaştı.

تخاصم tehâsame: [m. tehâsum تخاصم] birbirine düşmanlık güttü, didişti.

تخاطأ tehâta'a: [m. tehâtu' تخاطؤ] **1.**yanıltı, hataya düşürdü. **2.**hata etti, yanıldı. **3.**ok karavanaya gitti.

تخاطب tehâtabe: [m. tehâtub تخاطب] **1.**konuştu, sohbet etti. **2.**yazıştı.

تخاطر tehâtara: [m. tehâtur تخاطر] bahse girdi.

تخاف tehâffe: [m. tehâff تخاف] **1.**hafifleşti. **2.**zindeleşti.

تخافت tehâfete: [m. tehâfut تخافت] **1.**alçak sesle konuştu. **2.**fısıldaştı, fısır fısır konuştu.

تخالف tehâlefe: [m. tehâluf تخالف] birbirine muhalefet etti, birbirine karşı çıktı.

تخبر tehabbere: [m. tehabbur تخبر] **1.**gerçek yüzünü bildi. **2.**haber araştırdı. **3.**ortaklaşa koyun kesti.

تخبط tehabbata: [m. tehabbut تخبط] **1.**çiğnedi, ezdi. **2.**fitne yayıldı. ☛ * ~ eş-şeytânu تخبط الشيطان şeytan çarptı.

تخت taht: (F.) [ç. tuhût تخوت] karyola.

تخت الثياب tahtu's-siyâb: gardrop, elbise dolabı.

تخت المبك tahtu'l-melik: taht.

تخت المملكة tahtu'l-memleke: başkent.

تخت موسيقى tahtun mûsikiyyun: orkestra.

تختة tahte: (F.) **1.**kara tahta. **2.**sıra, öğrenci sırası.

تخدر tehaddere: [m. tehaddur تخدر] **1.**örtüye girdi, örtündü. **2.**uyuştu, hissizleşti.

تخرب teharrebe: [m. teharrub تخرب] ağaç kurdu ağacı delik deşik etti.

تخرج teharrece: [m. teharruc تخرج] **1.**mezun oldu. **2.**yetişti, beceri sahibi oldu.

تخرع teharra'a: [m. teharru' تخرع] **1.**soyundu. **2.**yarıldı, parçalandı. **3.**sarktı,

pörsüdü. **4.**kilo verdi, zayıfladı.

تخرق teharraka: [m. teharruk تخرق] **1.**yalan uydurdu, yalan attı. **2.**yırtıldı. **3.**eli bol oldu.

تخريب tahrîb: **1.**tahrip etmek, yıkmak. **2.**delik açmak.

تخريب الآثار القديمة tahrîbu'l-âsâri'l-kadîme: vandalizm, eski eserleri tahrip etme.

تخشخش tehaşhaşe: [m. tehaşhuş تخشخش] **1.**hışırdadı. **2.**içeri girip kayboldu.

تخشع tehaşşa'a: [m. tehaşşu' تخشع] **1.**alçakgönüllü oldu, tevazu gösterdi. **2.**önüne baktı. **3.**sesini kıstı, sesini alçalttı.

تخشن tehaşşene: [m. tehaşşun تخشن] **1.**sert oldu. **2.**sert konuştu.

تخصص tehassasa: [m. tehassus تخصص] **1.**has oldu, özgü oldu, mahsus oldu. **2.**ihtisas yaptı, uzmanlık yaptı.

تخضع tehadda'a: [m. tehaddu' تخضع] alçakgönüllü oldu, tevazu gösterdi.

تخطر tehattara: [m. tehattur تخطر] tehlikeden kurtuldu.

تخطف tehattafe: [m. tehattuf تخطف] kaptı.

تخطيط tahtît: **1.**plan. **2.**proje.

تخفف tehaffefe: [m. tehaffuf تخفف] **1.**ayakkabı giydi. **2.**hafif oldu, hafifleşti. **3.**hız yaptı.

تخفى tehaffâ: [m. tehaffî تخفى] gizlendi, saklandı.

تخفيف tahfîf: **1.**hafifletmek. **2.**harfi şeddesiz yapmak.

تخلخل tehalhale: [m. tehalhul تخلخل] **1.**halhal taktı. **2.**yıprandı, epirdi. **3.**aralıklı oldu, dağınık oldu. **4.**düzensiz oldu. **5.**yerinden oynadı.

تخلص tehallese: [m. tehallus تخلص] **1.**kurtuldu. **2.**ayrıldı. **3.**geçti, geçiş yaptı.

تخلف tehallefe: [m. tehalluf تخلف] **1.**geri kaldı. **2.**başkasının ölümünden sonra yaşamaya devam etti. **3.**aykırı davrandı.

تخلق tehallaka: [m. tehalluk تخلق] **1.**yalan uydurdu. **2.**safranlı parfüm süründü. **3.**huyu değişti. **4.**olduğu gibi görünmedi.

تخلل tehallele: [m. tehallul تخلل] **1.**deldi. **2.**içine işledi, nüfuz etti. **3.**kürdanla diş temizledi. **4.**mızrağa geçirdi. **5.**epirdi, yıprandı.

تخلى tehallâ: [m. tehallî تخلى] **1.**terketti. **2.**boşalttı. **3.**yalnız kaldı. **4.**tuvalete çıktı. **5.**kurtuldu.

تخم tahm: [ç. tuhûm تخوم] **1.**sınır. **2.**yol işareti.

تخمط tehammata: [m. tehammut تخمط] **1.**böbürlendi, kibirlendi. **2.**öfkelendi, hiddetlendi. **3.**deniz kabardı. **4.**deve böğürdü. **5.**baskın çıktı, ezdi geçti.

تخنث tehannese: [m. tehannus تخنث] **1.**kadın gibi kırıttı. **2.**iki büklüm oldu. **3.**incelikten kırıldı.

تخوت tehavvete: [m. tehavvut تخوت] **1.**kaptı. **2.**belleğinde tuttu, aklında tuttu. **3.**terketti, ayrıldı.

تخوف tehavvefe: [m. tehavvuf تخوف] **1.**korkuya kapıldı. **2.**kaygılandı. **3.**azar azar eksiltti. **4.**korkunçlaştırdı.

تخويف tahvîf: **1.**korkutmak. **2.**korkunçlaştırmak.

تخير tehayyere: [m. tehayyur تخير] seçti.

تخيل tehayyele: [m. tehayyul تخيل] **1.**sandı, hayal etti, tasavvur etti. **2.**havanın yüzü yağmura baktı. **3.**gibi geldi.

تخيم tehayyeme: [m. tehayyum تخيم] **1.**çadır kurdu. **2.**çadıra girdi. **3.**güzel koku sindi.

تداخل tedâhele: [m. tedâhul تداخل] **1.**birbirine girdi, birbirine geçti. **2.**birbirine karıştı. **3.**girdi.

تدارس tedârese: [m. tedârus تدارس] **1.**tekrar tekrar okudu. **2.**birlikte okudu. **3.**birbirine okudu.

تدارک tedâreke: [m. tedâruk تدارک] **1.**arkadakiler öndekilere yetişti. **2.**telafi etti. **3.**tabi kıldı. **3.**sürdürdü.

تداعی tedâ'â: [m. tedâ'î تداعی] **1.**birbirini çağırdı. **2.**birine kumpas kurdu. **3.**kendini tanıttı (harpte) **4.**kendisinin olduğunu iddia etti. **5.**yıkılmaya yüz tuttu. **6.**giysi yıprandı.

تدافع tedâfa'a: [m. tedâfu' تدافع] **1.**kendinden uzaklaştırdı. **2.**itişip kakıştı. **3.**mücadele etti. **4.**aykırı oldu.

تدانی tedânâ: [m. tedânî تدانی] birbirine yaklaştı.

تداول tedâvele: [m. tedâvul تداول] **1.**elden ele dolaştırdı, dolaşıma soktu. **2.**danıştı, görüştü, müzakere etti.

تداوی tedâvâ: [m. tedâvî تداوی] **1.**tedavi oldu. **2.**ilaç kullandı.

تداين tedâyene: [m. tedâyun تداين] **1.**borçlandı, borç aldı. **2.**birbirinden ödünç aldı.

تدبر tedebbere: [m. tedebbur تدبر] işin sonunu düşündü.

تدبر tedebbere: [m. tedebbur تدبر] düşünüp anlamaya çalıştı.

تدبير غذائی tedbîrun gızâ'î: rejim, diyet.

تدثر tedessere: [m. tedessur تدثر] **1.**büründü, örtündü. **2.**üstüne bindi. **3.**zengin oldu. **4.**erkek hayvan dişisiyle çiftleşti.

تدحرج tedahrece: [m. tedahruc تدحرج] yuvarlandı.

تدحی tedehhâ: [m. tedehhî تدحی] döşendi, serildi, yayıldı.

تدخل tedahhele: [m. tedahhul تدخل] **1.**girdi. **2.**yavaş yavaş girdi. **3.**müdahale etti, karıştı.

تدخن tedahhane: [m. tedahhun تدخن] **1.**dumanı çıktı. **2.**buharlandı.

تدخين ممنوع tedhîn memnû': sigara içmek yasaktır.

تدرأ tederre'e: [m. tederru' تدرؤ] **1.**saklandı, gizlendi, pusuya yattı. **2.**şişindi, çalım sattı.

تدرب tederrebe: [m. tederrub تدرب] alışkanlık haline getirdi, âdet edindi.

تدرج tederrece: [m. tederruc تدرج] **1.**basamak basamak çıktı. **2.**yavaş yavaş gitti. **3.**oyuna getirdi. **4.**terfi ettirdi, derecesini yükseltti. **5.**yavaş yavaş yaklaştırdı. **6.**Tanrı süre tanıdı. **7.**kasırga önüne geleni alıp götürdü.

تدرج tedruc: (F.) [<tezerv] [ç. tedâric تدارج] (zool.) sülün.

تدرس tederrese: [m. tederrus تدرس] **1.**ders okundu, ders işlendi. **2.**eski elbise giydi.

تدرع tederre'a: [m. tederru' تدرع] **1.**zırh giydi. **2.**karanlıkta yürüdü.

تدريس tedrîs: **1.**okutmak. **2.**okumak. **3.**öğretmek, ders vermek.

تدريم الاظفار tedrîmu'l-ezfâr: manikür.

تدفئة المركزية tedfi'etu'l-merkeziyye: kalorifer, merkezi ısıtma sistemi.

تدفأ tedeffe'e: [m. tedeffu' تدفؤ] ısındı.

تدفن tedeffene: [m. tedeffun تدفن] **1.**gömüldü, defnedildi. **2.**kuyu dolduruldu.

تدلى tedellâ: [m. tedellî تدلى] **1.**nazlandı, naza çekti. **2.**sarktı. **3.**alçakgönüllü oldu, tevazu gösterdi. **4.**yaklaştı.

تدليك tedlîk: **1.**ovalamak, ovuşturmak, masaj yapmak.

تدليك صحى tedlîkun sıhhî: masaj.

تدمر tedmur: (coğ.) Suriye'de bir şehir, Tedmür.

تدمس tedemmese: [m. tedemmus تدمس] **1.**bulaştı. **2.**kirlendi. **3.**yağlandı.

تدمير tedmîr: helak etme, yerle bir etme.

تدنئة tedni'e: soysuzlaştırmak, alçaklaştırmak.

تدنأ tedenne'e: [m. tedennu' تدنؤ] **1.**alçak oldu. **2.**alçaklığa sevketti.

تدنس tedennese: [m. tedennus تدنس] kirlendi.

تدنير tednîr: **1.**dinar gibi parlamak. **2.**dinar pasmak, para basmak.

تدون tedevvene: [m. tedevvun تدون] **1.**tertip edildi, düzenlendi. **2.**kaydedildi, tescil edildi. **3.**zengin oldu.

تدوير tedvîr: **1.**döndürmek. **2.**çevirmek. **2.**yuvarlaklaştırmak.

تدويل tedvîl: **1.**devletleştirmek. **2.**devletlerarası kılmak.

تدهن tedehhene: [m. tedehhun تدهن] yağlandı, yağ süründü.

تدهى tedehhî: **1.**dâhileşmek. **2.**dâhiyane iş yapmak.

تدهيش tedhîş: dehşete düşürmek.

تدهين tedhîn: **1.**yağlamak. **2.**boyamak. **3.**sıvamak.

تديث tedeyyese: [m. tedeyyus تديث] pezevenklik yaptı, deyyusluk etti.

تدين tedeyyene: [m. tedeyyun تدين] **1.**borç aldı, borçlandı. **2.**din edindi.

تذاكر tezâkere: [m. tezâkur تذاكر] görüştü, müzakere etti, ele aldı.

تذاكر tezâkir: **1.**hatırlama vesileleri. **2.**giriş biletleri. **3.**yolculuk biletleri. **4.**öğütler.

تذام tezâmme: [m. tezâmm تذام] birbirini kötüledi.

تذبذب tezebzebe: [m. tezebzub تذبذب] **1.**tereddüt etti. **2.**kararsız oldu. **3.**salındı.

تذكر tezekkere: [m. tezekkur تذكر] **1.**erkekleşti, erkeğe benzedi. **2.**hatırladı. **3.**ezberledi.

تذكرة tezkire: [ç. tezâkir تذاكر] **1.**hatırlama vesilesi. **2.**giriş bileti. **3.**yolculuk bileti.: **4.**ibret. **5.**öğüt. **6.**uyarı.

تذكرة المرور tezkiretu'l-murûr: pasaport.

تذكرة بريد tezkiretu berîd: kartpostal.

تذكرة ذهاب و عياب tezkiretu zihâb u iyâb: gidiş dönüş bileti.

تذكرة طبية tezkiretun tıbbiyye: reçete.

تذكرة نفوس tezkiretu nufûs: sertifika.

تذلذل tezelzele: [m. tezelzul تذلذل] sarkık oldu, pörsümüş oldu.

تذمر tezemmere: [m. tezemmur تذمر] **1.**hayıflandı. **2.**dargınlık çıkardı. **3.**savaşa kışkırttı. **4.**birbirine söylendi. **5.**çıkıştı, azarladı, payladı.

تذمم tezemmeme: [m. tezemmum تذمم] **1.**ayıplanacak şeylerden uzak durdu. **2.**utandı. **3.**sözünde durdu.

ترائف terâ'efe: [m. terâ'uf تراؤف] **1.**birbirine şefkat gösterdi. **2.**birbirini esirgedi.

تراءى terâ'â: [m. terâ'î ترائى] **1.**aynaya baktı. **2.**birbirini gördü. **3.**endişelendi, kaygılandı. **4.**kendini gösterdi. **5.**görmeye çalıştı.

تراب turâb: [ç. etribe, tirbân اتربة ، تربان] toprak.

تراجديا tiracediyâ: trajedi.

تراجز terâceze: [m. terâcuz تراجز] birbirlerine recez bahrinde yazılmış kaside okudu, birbirine urcûze okudu.

تراجع terâca'a: [m. terâcu' تراجع] **1.**geriledi, geri çekildi. **2.**sözü aralarında dolaştırdı.

تراجم terâceme: [m. terâcum تراجم] **1.**birbirine taş attı. **2.**küfürleşti.

تراجيل terâcîl: (bot.) kereviz.

تراحب terâhebe: [m. terâhub تراحب] geniş oldu, bol oldu.

تراحم terâhame: [m. terâhum تراحم] birbirine acıyıp esirgedi.

تراخوما tirahomâ: (tıp.) trahom.

تراخى terâhâ: [m. terâhî تراخى] **1.**geri çekildi. **2.**bıktı, usandı. **3.**umursamadı. **4.**tembel tembel yürüdü.

تراد terâdde: [m. terâdd تراد] **1.**geri döndü. **2.**eski haline döndü. **3.**dininden döndü. **4.**hicret etti, göç etti. **5.**geri istedi.

ترادف terâdefe: [m. terâduf ترادف] **1.**eşanlamlı oldu, sinonim oldu. **2.**yardımlaştı. **3.**birbirini izledi. **4.**bir hayvana iki kişi bindi.

ترادف الكلام terâdufu'l-kelâm: eşanlamlılık, müteradiflik, sinonimlik.

تراسل terâsele: [m. terâsul تراسل] **1.**birbirine mektup gönderdi, yazıştı. **2.**birbirine elçi gönderdi.

تراصد terâsada: [m. terâsud تراصد] birbirini gözledi.

تراض terâd: karşılık rıza gösterme, anlaşma.

تراضى terâdâ: [m. terâdî: **1.**birbirinden razı oldu. **2.**yetindi, kanaat etti.

ترأف tere'efe: [m. tere'uf ترؤف] **1.**şefkat gösterdi. **2.**esirgedi. **3.**yufka yürekli oldu.

ترافد terâfede: [m. terâfud ترافد] yardımlaştı.

ترافع terâfa'a: [m. terâfu' ترافع] **1.**dava açtı. **2.**savundu. **3.**suçladı.

تراكب terâkebe: [m. terâkub تراكب] üst üste bindi, yığıldı, birikti.

تراكد terâkede: [m. terâkud تراكد] **1.**sakin oldu, durgun oldu. **2.**dindi. **3.**tortulaştı, çökeldi. **4.**kefeler denk oldu. **5.**gücü kuvveti kalmadı.

تراكم terâkeme: [m. terâkum تراكم] yığıldı.

ترام terâm: tramvay.

ترامز terâmeze: [m. terâmuz ترامز] işaretleşti.

ترامى terâmâ: [m. terâmî ترامى] **1.**atıştı. **2.**dışarı attı. **3.**çıkardı. **4.**ulaştı, vardı. **5.**birbirine tabi oldu. **6.**iş bir yere kadar geldi.

تراوح terâvehe: [m. terâvuh تراوح] dönüşümlü olarak yaptı.

تراوض terâvede: [m. terâvud تراوض] sıkı pazarlık etti.

تراوغ terâvege: [m. terâvug تراوغ] **1.**güreş tutuştu. **2.**birbiriyle mücadele etti. **3.**birbirini aldattı.

تراویح terâvîh: teravih namazı.

تراهن terâhene: **1.**ödüllü bahse girdi. **2.**rehin koyarak bahse girdi.

ترب terube: (yetrubu) [m. tereb ترب] toprak koydu, toprak döktü.

تربب terebbebe: [m. terebbub تربب] **1.**toplandı, bir araya geldi. **2.**çocuk yetiştirdi. **3.**sahip olduğunu iddia etti.

تربة turbe: [ç. tureb ترب] **1.**toprak. **2.**zemin, yer. **3.**mezar. **4.**mezarlık.

تربث terebbese: [m. terebbus تربث] oyalandı.

تربح terebbeha: [m. terebbuh تربح] **1.**kâr etmek istedi, kâr peşinde koştu. **2.**hayret etti, şaştı.

تربص terabbasa: [m. terabbus تربص] **1.**bekledi. **2.**ihtikâr yaptı, stokçuluk yaptı. **3.**gözetledi.

تربع terebbe'a: [m. terebbu' تربع] **1.**baharda davar çayırda yayıldı. **2.**bağdaş kurdu. **3.**kaldırdı.

تربق terebakka: [m. terabbuk تربق] boynuna sardı, boynuna bağladı.

تربن terebbene: [m. terebbun تربن] kaptan oldu, kaptanlık etti.

تربی terbiyy: türbe bekçisi.

تربی terebbâ: [m. terebbî تربی] **1.**yetiştirdi. **2.**besledi. **3.**kültürlü yaptı.

تربید torbîd: [ç. terâbîd ترابید] torpil.

ترة turre: [ç. terârîh تراریه] saçma, anlamsız, batıl, boş.

ترتب terettebe: [m. terettub ترتب] **1.**yerleşti. **2.**düzenli oldu. **3.**sabit oldu, hareketsiz oldu. **4.**dikildi. **5.**gerekti, lâzım geldi.

ترتب turtub: hepsi, tümü, tortop.

ترتل terettele: [m. terettul ترتل] sözünü özenerek söyledi.

ترتور turtûr: [ç. terâtîr تراتیر] polis.

ترثی teressâ: [m. teressî ترثی] ölüye ağıt yaktı.

ترجح terecceha: [m. tereccuh ترجح] **1.**bir tarafa meyletti. **2.**sallandı, salındı. **3.**üstün geldi, ağır bastı.

ترجرج terecrece: [m. terecruc ترجرج] sarsıldı, sallandı, gelip gitti.

ترجع terecce'a: [m. tereccu' ترجع] **1.**felaket sırasında "innâ lillâhi ve innâ ileyhi râci'ûn" âyetini okudu. **2.**sesini titretti. **3.**müezzin şehadet kelimesini iki defa okudu.

ترجم terceme: [m. terceme ترجمة] **1.**açıkladı, beyan etti. **2.**çevirdi, tercüme etti. **3.**yaşam öyküsünü anlattı.

ترجمان turcumân: [ç. terâcim, terâcime تراجم ، تراجمة] **1.**tercüman. **2.**çevirmen, mütercim.

ترجمة terceme: [ç. terâcim تراجم] **1.**çeviri, tercüme. **2.**yaşamöyküsü yazdı, biyografisini anlattı.

ترجی tereccâ: [m. tereccî ترجی] umdu, ümit etti.

ترجیح tercîh: **1.**bir kefeyi ağır çektirmek. **2.**tercih etmek, yeğlemek, üstün tutmak. **3.**takviye etmek.

ترح teriha: (yetrehu) [m. terh ترح] **1.**mahzun oldu, üzgün oldu, hüzünlendi. **2.**hayrı az oldu.

ترحل terahhale: [m. terahhul ترحل] **1.**göçtü. **2.**yolculuk etti. **3.**hayvana bindi. **4.**birine sevmediği işi yıktı.

ترحم terahhame: [m. terahhum ترحم] "Allah acısın", "Allah rahmet etsin" dedi.

ترخص terahhase: [m. terahhus ترخص] izin aldı.

تردد tereddede: [m. tereddud تردد] **1.**dili dolaştı. **2.**cevap vermekte tereddüt etti. **3.**sık sık gidip geldi. **4.**tekrarlandı. **5.**yerleşik olmadı, sabit olmadı.

تردف tereddefe: [m. teredduf تردف] **1.**terkine bindi. **2.**peşine düştü, takip etti.

تردم tereddeme: [m. tereddum تردم] **1.**yamalı oldu. **2.**düşmanlık yayıldı. **3.**yamadı, onardı. **4.**çocuğunu esirgedi. **5.**biri hakkında araştırma yaptı.

تردی tereddâ: [m. tereddî تردی] **1.**elbise giydi. **2.**düştü.

ترزی terzî: (F.) [<derzî] terzi.

ترس terrese: [m. tetrîs تتریس] kalkanla korundu.

ترس turs: [ç. etrâs, tirâs, tirese, turûs اتراس ، تراس ، ترسة ، تروس] **1.**kalkan. **2.**zırh. **3.**kapı dayağı.

ترس تعشیق tursun ta'şîk: dişli çark.

ترسانة tersâne: (F.) [<tersâhâne] **1.**tersane. **2.**silah fabrikası. **3.**silah deposu.

ترسب teressebe: [m. teressub ترسب] dibe çöktü.

ترسة tirse: (zool.) deniz kaplumbağası.

ترسل teressele: [m. teressul ترسل] **1.**işini acele etmeden yaptı. **2.**peygamberlik iddia etti. **3.**mektup yazdı.

ترسم teresseme: [m. teressum ترسم] **1.**izine baktı, izini inceledi. **2.**dikkatle okudu. **3.**plan yaptı. **4.**hatırladı.

ترشح tereşşehe: [m. tereşşuh ترشح] **1.**sızdı. **2.**yavru annesiyle yürüdü. **3.**aday oldu.

ترصد terassada: [m. terassud ترصد] gözledi, gözlem yaptı.

ترصص terassasa: [m. terassus ترصص] üst üste istif edildi.

ترضی tereddâ: [m. tereddî ترضی] **1.**rızasını istedi. **2.**güçlükle memnun etti.

ترطب terattabe: [m. terattub ترطب] ıslandı, yaşardı.

ترع tere'a: (yetra'u) [m. tera', ter' ترع] **1.**doldu. **2.**sefihleşti.

ترعة tur'a: [ç. tura' ترع] **1.**kanal ağzı. **2.**geniş kanal. **3.**kapı. **4.**yüksek bahçe. **5.**basamak.

ترعث tera'ase: [m. tera'us ترعث] küpe takındı.

ترعى tere'â: [m. tera'î ترعى] otladı.

ترغم teraggame: [m. teraggum ترغم] **1.**küstü, darıldı. **2.**birinin istemediği şeyi yaptı.

ترغيب tergîb: **1.**rağbet ettirmek, arzu ettirmek, istek uyandırtmak. **2.**arzu ettiğini vermek.

ترف terife: (yetrefu) [ç. teref ترف] **1.**terütaze oldu. **2.**bolluk içinde yaşadı.

ترفة turfe: [ç. turef ترف] **1.**nimet. **2.**hoş, güzel. **3.**iyi yemek. **4.**kıymetli nesne. **5.**üst dudak çıkıntısı.

ترفض tereffede: [m. tereffud ترفض] **1.**paramparça oldu. **2.**dağıldı. **3.**Rafizî oldu.

ترفع terefe'a: [m. tereffu' ترفع] **1.**yüksek oldu. **2.**yükseldi. **3.**uzak oldu, münezzeh oldu.

ترفغ tereffega: [m. tereffug ترفغ] hayatı konforlu oldu.

ترفق tereffeka: [m. tereffuk ترفق] **1.**iyi davrandı. **2.**yararlandı. **3.**yaslandı.

ترفه tereffehe: [m. tereffuh ترفه] refah içinde yaşadı.

ترقب terakkabe: [m. terakkub ترقب] etrafı gözetledi.

ترقح terekkaha: [m. terakkuh ترقح] alın teriyle kazandı.

ترقن terakkane: [m. terekkun ترقن] kına yaktı.

ترقوة terkuve: [ç. terâk, terâyık ترايق ، تراق] köprücük kemiği.

ترقى terakkâ: [m. terakkî ترقى] **1.**dağa çıktı. **2.**yükseldi. **3.**üstüne çıktı. **4.**halden hale geçti. **5.**terfi etti.

ترقيع terkî': (tıp.) plastik cerrahi ameliyatı.

ترک terreke: [m. tetrîk تتريک] Türkleştirdi.

ترک turk: [ç. etrâk اتراک] **1.**Türk. **2.**Türk ulusu.

ترک tereke: (yetruku) [m. terk, tirkân تركان ، ترک] **1.**bıraktı, terketti. **2.**ihmal etti, savsakladı. **3.**vazgeçti. **4.**miras bıraktı. **5.**izin verdi, müsaade etti. **6.**yaptı, kıldı.

ترکب terekkebe: [m. terekkub تركب] oluştu, meydana geldi, terekküp etti.

ترکع terekke'a: [m. terekku' تركع] namaz kıldı.

ترکی turkiyy: Türk.

ترکيا turkiyyâ: (coğ.) Türkiye.

ترمس tirmus: (Yun.) termos.

ترمسة turmuse: [ç. terâmis تراميس] yer altı geçiti.

ترمومتر tirmumitr: (Yun.) termometre.

ترنج turunc: (bot.) ağaç kavunu.

ترنح terenneha: [m. terennuh ترنح] **1.**yalpaladı. **2.**sendeledi. **3.**başı döndü.

ترنم terenneme: [m. terennum ترنم] terennüm etti.

ترنيمة ternîme: **1.**ezgi, melodi. **2.**şarkı. **3.**ilahi.

تروح terevveha: [m. terevvuh تروح] **1.**gelişti, boy attı, serpildi. **2.**yelpaze salladı. **3.**kokusunu aldı. **4.**akşam üstü yola çıktı.

تروع terevve'a: [m. terevvu' تروع] korktu.

ترول terevvele: [m. terevvul ترول] salyası aktı.

تروى terevvâ: [m. terevvî تروى] **1.**yeterince üstünde düşündü. **2.**düzgün mafsallı oldu. **3.**hadis, şiir rivayet etti.

تره terihe: (yetrehu) [m. tereh تره] saçma sapan şeylerle ilgilendi.

ترهات turrehât: **1.**saçma şeyler, batıl şeyler, anlamsız şeyler, zırvalar. **2.**ara sokaklar, tâli yollar. **3.**felaketler. **4.**bulutlar. **5.**rüzgâr.

ترهات البسابس turhâtu'l-besâbis: zırvalar.

ترهب terehhebe: [m. terehhub ترهب] **1.**rahip inzivaya çekildi. **2.**korkutan sözler etti. **3.**Tanrı'ya kulluk etti.

ترهة turrehe: [ç. turrehât ترهات] **1.**saçma şey, batıl şey, anlamsız şey, zırva. **2.**ara sokak, tâli yol. **3.**felaket. **4.**bulut. **5.**rüzgâr.

ترياق tiryâk: (Yun.) panzehir.

تريب tereyyebe: [m. tereyyub تريب] kuşkulandı, şüphelendi.

تريبة terîbe: [ç. terâ'ib ترائب] **1.**kaburga kemiği. **2.**kolye yeri. **3.**devenin boğazından kesilecek yeri.

تزاحم tezâheme: [m. tezâhum تزاحم] birbirini sıkıştırdı, izdiham yarattı.

تزاوج tezâvece: [m. tezâvuc تزاوج] **1.**evlendi, kız aldı. **2.**birbirine girdi, birbirine karıştı.

تزاور tezâvere: [m. tezâvur تزاور] **1.**birbirini ziyaret etti. **2.**saptı, meyletti, kaydı.

تزاوف tezâvefe: [m. tezâvuf تزاوف] egzersiz yaptı, jimnastik yaptı.

تزاهد tezâhede: [m. tezâhud تزاهد] azımsadı, küçümsedi.

تزايد tezâyede: [m. tezâyud تزايد] **1.**arttı, çoğaldı. **2.**müzayedede fiyat arttırdı. **3.**fazlaya kaçtı.

تزايل tezâyele: [m. tezâyul تزايل] **1.**dağınık oldu, birbirinden ayrı oldu. **2.**utancından uzak durdu.

تزبد tezebbede: [m. tezebbud تزبد] **1.**özünü aldı. **2.**ağzı köpürdü. **3.**yuttu.

4.öfkelendi, küplere bindi, köpürdü.

تزحر tezahhare: [m. tezahhur تزحر] **1.**çocuk doğurdu. **2.**dizanteri oldu.

تزخف tezahhafe: [m. tezahhuf تزخف] iki dirhem bir çekirdek süslendi, taktı takıştırdı.

تزعفر teza'fara: [m. teza'fur تزعفر] **1.**safranla boyandı. **2.**safran süründü.

تزعم teza'ame: [m. teza'um تزعم] lider oldu, başkan oldu.

تزغم tezaggame: [m. tezaggum تزغم] **1.**böğürdü. **2.**kızgın bir eda ile konuştu. **3.**inledi.

تزكى tezekkâ: [m. tezekkî تزكى] **1.**arttı, çoğaldı, fazlalaştı. **2.**zekât verdi.

تزلزل tezellezele: [m. tezelzul تزلزل] sarsıldı, sallandı.

تزمل tezemmele: [m. tezemmul تزمل] büründü, örtündü.

تزنخ tezenneha: [m. tezennuh تزنخ] **1.**kibirlendi. **2.**uzun uzun konuştu, çenesi düştü.

تزندق tezendeka: [m. tezenduk تزندق] zındık oldu.

تزنر tezennere: [m. tezennur تزنر] **1.**zünnar kuşandı. **2.**dik dik baktı. **3.**ince oldu.

تزوج tezevvece: [m. tezevvuc تزوج] **1.**evlendi, kız aldı. **2.**birbirine girdi, birbirine karıştı.

تزود tezevvede: [m. tezevvud تزود] azık edindi.

تزور tezevvere: [m. tezevvur تزور] **1.**yalancı olduğunu söyledi. **2.**lafı allayıp pulladı.

تزهد tezehhede: [m. tezehhud تزهد] **1.**zahit oldu, dünyaya değer vermedi. **2.**ibadet etti.

تزيد tezeyyede: [m. tezeyyud تزيد] **1.**fiyatı arttı. **2.**ekledi.

تزيق tezeyyeka: [m. tezeyyuk تزيق] makyaj yaptı, süslendi.

تزين tezeyyene: [m. tezeyyun تزين] **1.**süslendi, bezendi, donandı. **2.**tıraş oldu.

تسائل tesâ'ele: [m. tesâ'ul تسائل] **1.**birbirini arayıp sordu. **2.**birbirine sordu. **3.**birbirinden istedi.

تساب tesâbbe: [m. tesâbb تساب] **1.**birbirinden uzaklaştı, birbirinden koptu. **2.**küfürleşti.

تسابق tesâbaka: [m. tesâbuk تسابق] **1.**yarıştı. **2.**koşuştu. **3.**mücadele etti.

تسارع tesâra'a: [m. tesâru' تسارع] koşuştu.

تسالف tesâlefe: [m. tesâluf تسالف] bacanak oldu.

تسالم tesâleme: [m. tesâlum تسالم] barış yaptı.

تسالم tesâlum: barış yapmak.

تسامح tesâmaha: [m. tesâmuh تسامح] kolaylık gösterdi, müsamahalı oldu.

تسامر tesâmere: [m. tesâmur تسامر] gece sohbeti yaptı.

تسامع tesâma'a: [m. tesâmu' تسامع] **1.**birbirinden işitti. **2.**kusuru ağızdan ağıza yayıldı.

تساند tesânede: [m. tesânud تساند] **1.**yaslandı, dayandı. **2.**dayanıştı.

تساور tesâvere: [m. tesâvur تساور] birbirinin üstüne atıldı.

تساوى tesâvâ: [m. tesâvî تساوى] eşitlendi, denk oldu.

تساهم tesâheme: [m. tesâhum تساهم] kur'a çekti.

تسايل tesâyele: [m. tesâyul تسايل] aktı.

تسبب tesebbebe: [m. tesebbub تسبب] yol buldu, çare buldu.

تسبيح tesbîh: **1.**"süphanallah" demek, Allah'ı tenzih etmek. **2.**namaz kılmak.

تستر tesettere: [m. tesettur تستر] gizlendi, saklandı.

تسرع teserre'a: [m. teserru' تسرع] koştu.

تسرق teserreka: [m. teserruk تسرق] hırsızlık etti.

تسطح tesettaha: [m. tesettuh تسطح] düz oldu.

تسطير tastîr: **1.**yazmak. **2.**cetvelle çizmek. **3.**efsane söylemek. **4.**uydurma şeyler yazmak.

تسع tis': dokuz.

تسع tus': [ç. etsâ' اتساع] dokuzda bir.

تسعة tis'a: [ç. tis'ât تسعات] dokuz.

تسعون tis'ûn: doksan.

تسعير tes'îr: **1.**alevlendirmek. **2.**narh koymak.

تسعير الجبرى tes'îru'l-cebrî: devletin narh koyması.

تسفل teseffele: [m. teseffül تسفل] **1.**alçaldı. **2.**alçaklık etti.

تسفه teseffehe: [m. teseffuh تسفه] **1.**sefihleşti. **2.**hile ile malını elinden aldı.

تسقف tesakkafe: [m. tesakkuf تسقف] piskopos oldu.

تسقى tesekka: [m. tesakkî تسقى] suya kandı.

تسكن tesekkene: [m. tesekkun تسكن] **1.**miskin oldu. **2.**miskinleşti.

تسلج tesellece: [m. teselluc تسلج] **1.**yuttu. **2.**şarabı çok içti, şarabın küpüne battı.

تسلح teselleha: [m. teselluh تسلح] silahlandı.

تسلخ teselleha: [m. teselluh تسلخ] **1.**derisi yüzüldü, soyuldu. **2.**ayın sonu geldi. **3.**gün ağardı.

تسلسل teselsele: [m. teselsul تسلسل] **1.**yüksekten aktı. **2.**peşpeşe geldi. **3.**titredi. **4.**giysi eskiyinceye kadar giyildi.

تسلط tesallata: [m. tesallut تسلط] hükmü altına aldı.

تسلطن tesaltana: [m. tesaltun تسلطن] sultan oldu.

تسلم teselleme: [m. tesellum تسلم] **1.**teslim edileni aldı,

tesellüm etti. **2.**müslüman oldu. **3.**kurtuldu, uzak kaldı.

تسلى tesellâ: [m. tesellî تسلى] teselli buldu, avundu.

تسمت tesemmete: [m. tesemmut تسمت] yöneldi.

تسمح tesemmeha: [m. tesemmuh تسمح] **1.**kolaylık gösterdi, müsamaha etti. **2.**kolaylık gösteriyormuş gibi yaptı.

تسمر tesemmere: [m. tesemmur تسمر] çivilendi, mıhlandı.

تسمط tesemmeta: [m. tesemmut تسمط] asılı kaldı.

تسمع tesemme'a: [m. tesemmu' تسمع] **1.**kulak verdi, dinledi. **2.**muayene etti.

تسمم tesemmeme: [m. tesemmum تسمم] zehirlendi.

تسمم tesemmum: zehirlenmek.

تسمن tesemmene: [m. tesemmun تسمن] **1.**semizleşti. **2.**şeref iddiasında bulundu.

تسمى tesemmâ: [m. tesemmî تسمى] **1.**adlandırıldı. **2.**mensup oldu.

تسمية tesmiye: ad vermek, isimlendirmek.

تسنن tesennene: [m. tesennun تسنن] **1.**davrandı, amel etti. **2.**diş çıkardı. **2.**uydu.

تسنه tesennehe: [m. tesennuh تسنه] **1.**bozuldu, koktu, kokuştu. **2.**üstünden seneler geçti. **3.**birkaç yıl ikamet etti. **4.**küflendi.

تسنيم tesnîm: Tesnim, Cennette bir pınar.

تسود tesevvede: [m. tesevvud تسود] **1.**evlendi. **2.**karardı, siyahlaştı.

تسور tesevvere: [m. tesevvur تسور] **1.**bilezik takındı. **2.**tırmandı, çıktı. **3.**saldırdı, hücum etti.

تسوق tesevveka: [m. tesevvuk تسوق] alıp sattı.

تسوك tesevveke: [m. tesevvuk تسوك] dişlerini misvakladı.

تسول tesevvele: [m. tesevvul تسول] **1.**sarktı. **2.**gevşedi.

تسوى tesevvâ: [m. tesevvî تسوى] **1.**eşitlendi, denk oldu. **2.**mahvoldu, hâk ile yeksân olmak.

تسهل tesehhele: [m. tesehhul تسهل] kolay oldu. kolaylaştı.

تسيطر tesaytara: [m. tesaytur تسيطر] hakim oldu, hükmetti, yönetti.

تسيع teseyye'a: [m. teseyyu' تسيع] **1.**kayboldu. **2.**mahvoldu, yok oldu. **3.**çağıldayarak aktı.

تسيل teseyyele: [m. teseyyul تسيل] aktı.

تسييح tesyîh: **1.**gezdirmek, seyahat ettirmek. **2.**çok konuşmak. **3.**desenlemek.

تسييع tesyî': **1.**sıvamak. **2.**kalafatlamak, gemiyi ziftlemek. **3.**yağlamak.

تسييل tesyîl: akıtmak.

تشائم teşâ'eme: [m. teşâ'um تشاؤم] uğursuz saydı.

تشابک teşâbeke: [m. teşâbuk تشابک] **1.**birbirine geçti. **2.**işler karıştı.

تشابه teşâbehe: [m. teşâbuh تشابه] benzeşti.

تشابه teşâbuh: benzeşmek.

تشاتم teşâteme: [m. teşâtum تشاتم] küfürleşti.

تشاجر teşâcere: [m. teşâcur تشاجر] **1.**birbirine karıştı. **2.**birbirine girmek, kavga etmek.

تشارط teşârata: [m. teşârut تشارط] şartlaştı.

تشارک teşâreke: [m. teşâruk تشارک] birbirine ortak oldu.

تشارين teşârîn: Teşrinler, Ekim ve Kasım ayları.

تشاغب teşâgabe: [m. teşâgub تشاغب] hır çıkardı, ağız dalaşı yaptı.

تشاغل teşâgale: [m. teşâgul تشاغل] meşgul oldu.

تشاكل teşâkele: [m. teşâkul تشاكل] birbirine benzedi.

تشاكى teşâkâ: [m. teşâkî تشاكى] birbirini şikayet etti.

تشانأ teşâne'e: [m. teşânu' تشانؤ] birbirine kinlendi.

تشاور teşâvere: [m. teşâvur تشاور] danıştı, meşveret etti.

تشاهر teşâhere: [m. teşâhur تشاهر] meşhur oldu, ünlendi.

تشبه teşebbehe: [m. teşebbuh تشبه] kendini başkasına benzetti.

تشبيب teşbîb: **1.**gençlik günlerini anmak. **2.**sevgilinin güzelliklerini saymak.

تشبيه teşbîh: **1.**benzetmek. **2.**karıştırmak. **3.**belirsizleştirmek.

تشتت teşettete: [m. teşettut تشتت] dağıldı.

تشتية teştiye: kışlamak, kışı geçirmek.

تشجير teşcîr: **1.**ağaçlaşmak. **2.**ağaç resmi yapmak.

تشجيع teşcî': cesaretlendirmek, yüreklendirmek, teşvik etmek.

تشخص teşahhasa: [m. teşahhus تشخص] gibi geldi.

تشدد teşeddede: [m. teşeddud تشدد] **1.**katılaştı. **2.**sıkı tuttu. **3.**cimri oldu.

تشديد teşdîd: **1.**harfi şeddeli okumak. **2.**sağlamlaştırmak.

تشرب teşerrebe: [m. teşerrub تشرب] **1.**sıçradı, sirayet etti. **2.**emdi.

تشرف teşerrefe: [m. teşerruf تشرف] **1.**balkonu oldu. **2.**şeref sahibi oldu, müşerref oldu. **3.**baktı. **4.**elini kaşına siper etti. **5.**çıktı.

تشريح teşrîh: otopsi yapmak.

تشريع teşrî': **1.**yolu açmak. **2.**binayı yükseltmek.

3.kanun koymak. **4.**meşrulaştırmak. **5.**yelken takmak.

تشريق teşrîk: **1.**teşrik günleri. **2.**bayram namazı.

تشريک teşrîk: ortak etmek.

تشرين teşrîn: [ç. teşârîn تشارين] Ekim ve Kasım ayları.

تشرين الاول teşrînu'l-evvel: Ekim.

تشرين الثانى teşrînu's-sânî: Kasım.

تشعب teşa'abe: [m. teşa'ub تشعب] **1.**dağıldı. **2.**bölük bölük oldu. **3.**uzaklaştı.

تشعل teşa'ale: [m. teşa'ul تشعل] alevlendi.

تشعيل teş'îl: alevlendirmek.

تشغف teşaggafe: [m. teşagguf تشغف] **1.**gönlünü çeldi. **2.**rahatsız etti.

تشغيل teşgîl: meşgul etmek.

تشفع teşeffu': **1.**şefaat etmek. **2.**Şâfi'î olmak.

تشفى teşeffâ: [m. teşeffî تشفى] şifa buldu.

تشقق teşakkaka: [m. teşakkuk تشقق] yarıldı, parça parça oldu.

تشكر teşekkere: [m. teşekkur تشكر] **1.**teşekkür etti. **2.**şükretti.

تشكک teşekkeke: [m. teşekkuk تشككک] kuşkulandı, kuşkuya düştü.

تشكل teşekkele: [m. teşekkul تشكل] **1.**şekillendi, şekil aldı. **2.**kadın cilvelendi.

تشكوسلوفاكيا teşikuslufakya: (coğ.) Çekoslovakya.

تشكى teşekkâ: [m. teşekkî تشكى] **1.**şikayet etti. **2.**yayık tulumu edindi.

تشلشل teşelşele: [m. teşelşul تشلشل] **1.**damla damla aktı, damla damla döküldü. **2.**tezcanlı oldu.

تشمر teşemmere: [m. teşemmur تشمر] **1.**eteğini toplamak. **2.**paçasını sıvamak. **3.**kasıldı.

تشمز teşemmeze: [m. teşemmuz تشمز] çekildi, büzüştü, toplandı.

تشمل teşemmele: [m. teşemmul تشمل] şemle ile örtündü.

تشمم teşemmeme: [m. teşemmum تشمم] kokladı.

تشنج teşennece: [m. teşennuc تشنج] **1.**kramp girdi. **2.**büzüldü, kasıldı.

تشنع teşenne'a: [m. teşennu' تشنع] **1.**çok ayıpladı, kınadı, rezilce buldu. **2.**savaşa hazır oldu. **3.**giysi yırtıldı. **4.**ata bindi.

تشنف teşennefe: [m. teşennuf تشنف] küpe takındı.

تشنيع teşnî': çok ayıplamak, kınamak, rezilce bulmak.

تشوش teşevveşe: [m. teşevvuş تشوش] iş çapraşık oldu.

تشويش teşvîş: **1.**karıştırmak. **2.**ara bozmak.

تشهد teşehhede: [m. teşehhud تشهد] **1.**kelime-i şahadet getirdi. **2.**şehitlik istedi.

تشهير teşhîr: **1.**meşhur etmek. **2.**insanlara karşı kılıç çekmek.

تشيخ teşeyyehe: [m. teşeyyuh تشيخ] yaşlandı, ihtiyarladı.

تشيطن teşeytane: [m. teşaytun تشيطن] şeytanlaştı.

تشيع teşeyye'a: [m. teşeyyu' تشيع] **1.**Şi'î oldu. **2.**saçları kırlaştı. **3.**komünist oldu.

تشيم teşeyyeme: [m. teşeyyum تشيم] babasına çekti.

تصابح tesâbaha: [m. tesâbuh تصابح] güzelleşti.

تصادف tesâdefe: [m. tesâduf تصادف] rastlaştı, birbirine tesadüf etti.

تصادق tesâdaka: [m. tesâduk تصادق] **1.**doğruyu söyledi. **2.**birbiriyle dost oldu.

تصادم tesâdeme: [m. tesâdum تصادم] çarpıştı, tokuştu.

تصادم tesâdum: çarpışmak, tokuşmak.

تصارع tesâra'a: [m. tesâru' تصارع] güreş tuttu, birbirini yıkmaya çalıştı.

تصافح tesâfaha: [m. tesâfuh تصافح] tokalaştı.

تصالح tesâlaha: [m. tesâluh تصالح] barış yaptı.

تصاوير tesâvîr: **1.**resimler. **2.**heykeller. **3.**fotoğraflar.

تصايح tesâyaha: [m. tesâyuh تصايح] **1.**birbirine bağırdı. **2.**yarıldı, çatladı.

تصبب tesabbaba: [m. tesabbub تصبب] **1.**döküldü. **2.**aktı.

تصبح tesabbaha: [m. tesabbuh تصبح] **1.**sabahleyin uyudu. **2.**sabah kahvaltısı etti.

تصبر tesabbere: [m. tesabbur تصبر] sabretti.

تصحح tesahhaha: [m. tesahhuh تصحح] sağlığına kavuştu.

تصحف tesahhafe: [m. tesahhuf تصحف] **1.**yanlış yazıldı. **2.**yanlış okundu.

تصحيح tashîh: **1.**hatasını gidermek. **2.**düzeltmek, tashih etmek.

تصدع tesadda'a: [m. tesaddu' تصدع] **1.**dağıldı. **2.**yarıldı. **3.**çatladı.

تصدق tesaddaka: [m. tesadduk تصدق] sadaka verdi.

تصدق tesadduk: sadaka vermek.

تصدية tasdiye: el çırpmak, alkış tutmak.

تصديع tasdî': **1.**başını ağrıtmak. **2.**kırmak.

تصديق tasdîk: **1.**doğrulamak, onaylamak. **2.**itiraf ettirmek.

تصرح tesarraha: [m. tesarruh تصرح] açığa çıktı, aşikâr oldu.

تصرخ tesarraha: [m. tesarruh تصرخ] bağırdı, haykırdı.

تصرف tasarrafa: [m. tasarruf تصرف] **1.**yönetti, idare etti. **2.**halden hale soktu. **3.**geçinmek için çalıştı.

تصعب tesa'abe: [m. tesa'ub تصعب] **1.**zor oldu, güç oldu. **2.**zor buldu.

تصعد tesa'ade: [m. tesa'ud تصعد] **1.**zahmet verdi. **2.**güç geldi. **3.**buharlaştı. **4.**zorlukla nefes aldı.

تصفق tesaffaka: [m. tesaffuk تصفق] volta attı.

تصلصل tesalsale: [m. tesalsul تصلصل] çıngırdadı.

تصنع tasanna'a: [m. tasannu' تصنع] yapmacıklı davrandı.

تصنف tesannefe: [m. tesannuf تصنف] **1.**yapraklandı. **2.**sınıflandırıldı, sınıf sınıf oldu. **3.**dudağı yarıldı.

تصور tasavvere: [m. tasavvur تصور] **1.**şekillendi, şekle büründü. **2.**tasavvur etti, hayalinde canlandırdı.

تصورى tasavvurî: idealizm.

تصوف tasavvefe: [m. tasavvuf تصوف] sufilerden oldu.

تصوير tasvîr: [m. tesâvîr تصاوير] **1.**resim. **2.**heykel. **3.**fotoğraf,

تصوير الشمسى tasvîru'ş-yşemsî: fotoğraf.

تصيد tesayyede: [m. tesayyud تصيد] ava çıktı.

تصيف tesayyefe: [m. tesayyuf تصيف] yazın kaldı, yazı geçirdi.

تضاحك tedâhake: [m. tedâhuk تضاحك] **1.**gülüştü. **2.**güldü.

تضار tedârre: [m. tedârr تضار] birbirine zarar verdi.

تضارب tedâraba: [m. tedârub تضارب] vuruştu.

تضاعف tedâ'afa: [m. tedâ'uf تضاعف] kat kat oldu.

تضايق tedâyaka: [m. tedâyuk تضايق] **1.**daraldı. **2.**darlık çektirdi.

تضبط tedabbata: [m. tedabbut تضبط] zaptetti, tuttu.

تضجر tedaccere: [m. tedaccur تضجر] bıktı, usandı, sıkıldı.

تضجع tedacca'a: [m. tedaccu' تضجع] üşengeçlik etti, yerinden kalkmadı.

تضحك tedahhake: [m. tedahhuk تضحك] güldü.

تضخم مالى tedahhumun mâlî: enflasyon.

تضرب tedarraba: [m. tedarrub تضرب] çalkandı.

تضرر tedarrara: [m. tedarrur تضرر] zarara uğradı.

تضرع tadarra'a: [m. tadarru' تضرع] **1.**yalvardı, niyaz etti. **2.**gizlice yaklaştı, sokuldu. **3.**gölge kısaldı.

تضعيف ted'îf: **1.**zayıflatmak. **2.**harfi tekrarlamak. **3.**mislini eklemek. **4.**zayıf saymak, zayıf bulmak.

تضمن tedammene: [m. tedammun تضمن] **1.**tazmin etmeyi kabullendi. **2.**içerdi, ihtiva etti, kapsadı. **3.**işaret ile anlattı. **4.**yeşertti.

تضمين tadmîn: **1.**tazmin ettirmek, ödetmek. **2.**boynuna yüklemek. **3.**kaba koymak.

تضيف tedayyefe: [m. tedayyuf تضيف] konuk oldu, misafir oldu.

تضيق tedayyaka: [m. tedayyuk تضيق] daraldı.

تضييق tadyîk: **1.**daraltmak. **2.**sıkıştırmak, basınç yapmak. **3.**kuşatmak, etrafını sarmak.

تطابق tetâbaka: [m. tetâbuk تطابق] uygun oldu, mutabık oldu.

تطارح tetâraha: [m. tetâruh تطارح] atıştı, münazara etti.

تطاول tetâvele: [m. tetâvul تطاول] **1.**ayağa kalkarak baktı. **2.**böbürlendi, kibirlendi. **3.**uzadı, uzun oldu. **4.**tecavüz etti, haddini aştı. **5.**geçti.

تطايب tetâyebe: [m. tetâyub تطايب] şakalaştı.

تطبيق tatbîk: **1.**uygulama. **2.**adaptasyon, uyarlama.

تطحن tetahhane: [m. tetahhun تطحن] öğütüldü.

تطحين tathîn: öğütmek.

تطرب tetarrebe: [m. tetarrub تطرب] coşturdu.

تطرف tetarrefe: [m. tetarruf تطرف] **1.**çekildi. **2.**uzaklaştı. **3.**ileri gitti, çizgiyi geçti, haddini aştı. **4.**yeni sahip oldu. **5.**seçti. **6.**güneş batmaya yüz tuttu.

تطعم teta'ame: [m. teta'um تطعم] tadına baktı.

تطعم teta'um: tadına bakmak.

تطفل tetaffele: [m. tetafful تطفل] **1.**çocuklaştı. **2.**parazit oldu, asalak oldu.

تطلب tetallebe: [m. tetallub تطلب] **1.**istedi, talep etti. **2.**gerektirdi.

تطلع tetalla'a: [m. tetallu' تطلع] **1.**bilgi sahibi oldu, öğrendi. **2.**gözledi. **3.**bakmak için başını kaldırdı. **4.**şişinerek yürüdü. **5.**ölçek doldu. **6.**galip geldi.

تطليق tatlîk: **1.**serbest bırakmak. **2.**boşamak. **3.**aşılamak. **4.**terketmek. **5.**acısı dinmek.

تطمس tetammese: [m. tetammus تطمس] yok oldu, silindi, mahvoldu.

تطمع tetamma'a: [m. tetammu' تطمع] tamah etti.

تطور tetavvere: [m. tetavvur تطور] gelişti.

تطوع tetavva'a: [m. tetavvu' تطوع] **1.**yumuşadı. **2.**nafile ibadeti etti. **3.**içinden geldi, isteyerek yaptı.

تطوق tetavvaka: [m. tetavvuk تطوق] **1.**yılan çöreklendi. **2.**kolye taktı.

تطول tetavvele: [m. tetavvul تطول] gönlünü aldı, iyilik yaparak sevindirdi.

تطويل tatvîl: **1.**uzatmak. **2.**süre vermek, süre tanımak. **3.**ipi gevşetmek.

تطهر tetahhara: [m. tetahhur تطهر] **1.**temiz oldu, temizlendi, arındı. **2.**günahtan kaçındı.

تطهير tathîr: **1.**temizlemek, yıkayarak temizlemek. **2.**sünnet etmek. **3.**dezenfekte etmek. **4.**arıtmak.

تطيب tetayyebe: [m. tetayyub تطيب] **1.**koku süründü. **2.**tertemiz oldu.

تطير tetayyara: [m. tetayyur تطير] **1.**falı hayra yordu. **2.**falı kötüye yordu.

تطين tetayyene: [m. tetayyun تطين] çamura bulandı.

تطييب tatyîb: **1.**güzelleştirmek. **2.**temizlemek. **3.**temiz bulmak. **4.**hoş koku sürünmek. **5.**şaka yapmak. **6.**yatıştırmak. **7.**bağışlamak.

تطيير tatyîr: uçurmak.

تظالم tezâleme: [m. tezâlum تظالم] **1.**birbirine zulmetti. **2.**boynuzlaştı, toslaştı.

تظاهر tezâhere: [m. tezâhur تظاهر] **1.**yardımlaştı. **2.**ortaya çıkardı. **3.**tezahürat yaptı. **4.**ortaya çıktı.

تظرف tezarrefe: [m. tezarruf تظرف] zarif göründü.

تظلل tezallele: [m. tezallul تظلل] gölgesi altında oturdu, gölgelendi.

تظلم tezalleme: [m. tezallum تظلم] **1.**zulüm çekti. **2.**zulmünden yakındı. **3.**zulmetti.

تظليل tazlîl: **1.**gölge etmek, gölgelemek. **2.**gözdağı vermek.

تعادى te'âdâ: [m. te'âdî تعادى] **1.**koşma yarışı yaptı. **2.**birbirine düşmanlık güttü. **3.**ihtilaf çıktı. **4.**uzaklaştı. **5.**mekân düz oldu.

تعارض te'arede: [m. te'ârud تعارض] tartıştı, münakaşa etti.

تعارف te'ârefe: [m. te'âruf تعارف] birbirini tanıdı.

تعاسر te'âsere: [m. te'âsur تعاسر] **1.**güçleşti, çetrefilleşti. **2.**söz karmaşıklaştı. **3.**uzlaşamadı, anlaşamadı.

تعاشر te'âşere: [m. te'âşur تعاشر] birbirine alıştı, birbiriyle iyi geçindi.

تعاطف te'âtafe: [m. te'âtuf تعاطف] **1.**şefkat gösterdi. **2.**kibirle salındı.

تعاظم te'âzame: [m. te'âzum تعاظم] **1.**büyük göründü. **2.**büyüklendi, böbürlendi.

تعافى te'âfâ: [m. te'âfî تعافى] **1.**sağlığına kavuştu. **2.**terketti.

تعاقد te'âkade: [m. te'âkud تعاقد] akitleşti.

تعالى te'âlâ: [m. te'âlî تعالى] **1.**yükseldi. **2.**kurtuldu.

تعالى teâlâ: yüce.

تعامل te'âmele: [m. te'âmul تعامل] **1.**alışveriş etti. **2.**birlikte iş yaptı.

تعاند te'ânede: [m. te'ânud تعاند] inatlaştı.

تعانق te'ânaka: [m. te'ânuk تعانق] kucaklaştı, birbirinin boynuna sarıldı.

تعاون te'âvene: [m. te'âvun تعاون] yardımlaştı.

تعاونية te'âvuniyye: kooperatif.

تعاهد te'âhede: [m. te'âhud تعاهد] ahitleşti.

تعب ta'ibe: (yet'abu) [m. ta'ab تعب] **1.**yoruldu. **2.**zorluk çekti, sıkıntıya katlandı. ☞ * ~ minhu تعب منه bıktı, usandı.

تعبئة الجيش ta'bi'etu'l-ceyş: seferberlik.

تعبد te'abbede: [m. te'abbud تعبد] **1.**kul edindi. **2.**itaat etmeye çağırdı.

تعبير ta'bîr: **1.**rüya yorumlamak, rüya tabir etmek. **2.**açıklamak, açıklık getirmek. **3.**karşı yakaya geçirmek. **4.**ölçmek. **5.**tartmak. **6.**öldürmek. **7.**çetin olmak. **8.**ağlatmak.

تعته te'attehe: [m. te'attuh تعته] **1.**bunadı. **2.**bir şeye düşkün oldu. **3.**delirdi. **4.**aşırıya kaçtı. **5.**bilmezlikten geldi.

تعجب te'accebe: [m. te'accub تعجب] **1.**şaştı, hayret etti. **2.**meftun etti.

تعجل te'accele: [m. te'accul تعجل] **1.**acele etti, çabuk oldu. **2.**teşvik etti.

تعجن te'accene: [m. te'accun تعجن] yoğuruldu.

تعجيب ta'cîb: şaşırtmak, hayrete düşürtmek, yadırgatmak.

تعداد ta'dâd: **1.**sayım. **2.**nüfus sayımı.

تعدد te'addede: [m. te'addud تعدد] sayısı çok oldu.

تعدد الزوجات te'addudu'z-zevcât: çok eşlilik, poligami.

تعدى te'addâ: [m. te'addî تعدى] **1.**zulmetti. **2.**terketti, vazgeçti. **3.**kadının mehirini aldı. **4.**fiil geçişli oldu.

تعديل ta'dîl: **1.**doğrultmak, düzeltmek. **2.**doğru yapmak, düzgün yapmak. **3.**doğru hüküm vermek. **4.**denkleştirmek. **5.**değiştirmek. **6.**hükmü değiştirmek.

تعذر te'azzere: [m. te'azzur تعذر] **1.**geç kaldı. **2.**zorlandı, güç geldi. **3.**silindi. **4.**pisliğe bulaştı. **5.**kaçtı. **6.**kendini suçsuz saydı.

تعذيب ta'zîb: **1.**azap vermek, işkence etmek. **2.**menetmek. **3.**hapsetmek.

تعذير ta'zîr: **1.**mazeret bulmak. **2.**sakalı çıkmak. **3.**sünnet ziyafeti vermek. **4.**gem takmak.

تعرب te'arrebe: [m. te'arrub تعرب] **1.**araplaştı. **2.**Arap gibi çölde oturdu. **3.**kocasına düşkün oldu.

تعرق te'arraka: [m. te'arruk تعرق] **1.**kök saldı. **2.**başını kavrayıp yıktı.

تعرى te'arrâ: [m. te'arrî تعرى] soyundu, çıplaklaştı.

تعريض ta'rîd: **1.**kinayeli konuşmak. **2.**enli yapmak, geniş tutmak. **3.**takas usûlü ile satmak. **4.**hedef yapmak. **5.**ifadesi güzel olmak. **6.**kargacık burgacık yazmak. **7.**karşı tutmak.

تعريف ta'rîf: [ç. ta'ârîf, ta'rîfât تعاريف ، تعريفات] tanımlama, tarif.

تعريفة ta'rîfe: **1.**tarife. **2.**fiyat listesi.

تعريق ta'rîk: **1.**terletmek. **2.**kök salmak. **3.**şaraba su katmak.

تعزل te'azzele: [m. te'azzul تعزل] çekildi, ayrıldı, uzaklaştı.

تعزم te'azzeme: [m. te'azzum تعزم] kesin niyet etti, azmetti.

تعزية ta'ziye: teselli etmek, sabırlı olmasını salık vermek, taziyede bulunmak.

تعزيز ta'zîz: **1.**aziz etmek, kadrini arttırmak. **2.**güçlü kılmak. **3.**desteklemek. **4.**yeri sertleştirmek.

تعزيل ta'zîl: görevinden almak, işten uzaklaştırmak, azletmek.

تعزيم ta'zîm: **1.**afsun okumak. **2.**ruh çağırmak.

تعسر te'assere: [m. te'assur تعسر] **1.**zorlaştı, güçleşti. **2.**söz anlaşılmaz oldu.

تعشق te'aşşaka: [m. te'aşşuk تعشق] **1.**aşık oldu. **2.**aşık göründü.

تعشى te'aşşî: akşam yemeği yemek.

تعصب te'assabe: [m. te'assub تعصب] **1.**mutaassıp oldu. **2.**grev yaptı. **3.**lokavt yaptı. **4.**yardım etti, destek verid. **5.**yetindi, kanaat etti. **6.**sardı. **7.**lider oldu. **8.**bir araya geldi, toplandı.

تعصر te'assare: [m. te'assur تعصر] **1.**suyu çıkarıldı, sıkıldı. **2.**ağladı. **3.**sığındı.

تعضيل ta'dîl: **1.**evlenmesine engel olmak. **2.**yer dar gelmek. **3.**insanlarla dolup taşmak. **4.**doğum zorlaşmak.

تعطر te'attara: [m. te'attur تعطر] hoş kokulu oldu.

تعطف te'attafe: [m. te'attuf تعطف] **1.**sarındı, büründü. **2.**meyletti. **3.**şefkatli davrandı.

تعطل te'attale: [m. te'attul تعطل] **1.**işsiz kaldı. **2.**ziynetsiz kaldı. **3.**okul tatil oldu.

تعطيس ta'tîs: aksırtmak, hapşırtmak.

تعطيل ta'tîl: **1.**ziynetini çıkarmak. **2.**develeri başıboş bırakmak. **3.**terketmek. **4.**ihmal etmek. **5.**çalışamaz hale getirmek. **6.**meclisi tatil etmek. **7.**sınırı muhafızsız bırakmak.

تعظم te'azzame: [m. te'azzum تعظم] büyüklendi.

تعظيم ta'zîm: **1.**ululamak, yüceltmek. **2.**kemiklerini ayırmak.

تعفف te'affefe: [m. te'affuf تعفف] **1.**iffetli göründü. **2.**haramdan uzak durdu.

تعفن te'affene: [m. te'affun تعفن] kokuştu.

تعقب te'akabe: [m. te'âkub تعاقب] **1.**peşpeşe geldi. **2.**sıra ile yaptı. **3.**yardımlaştı.

تعقد te'akkade: [m. te'akkud تعقد] **1.**iş çetrefil oldu, iş çapraşık oldu. **2.**kum birikti. **3.**kıvama geldi. **4.**sağlamlaştı. **5.**cümle anlaşılmaz oldu.

تعقيب ta'kîb: **1.**ardına düşmek. **2.**namazdan sonra dua için oturmak. **3.**teravih namazından sonra nafile namazı kılmak. **4.**istirahat etmek. **5.**hücum etmek, saldırmak. **6.**takip etmek. **7.**kusurlarını ortaya dökmek. **8.**hakim önceki hükmü bozmak. **9.**bağlamak.

تعقيم ta'kîm: **1.**dezenfekte etmek, sterilize etmek. **2.**kısırlaştırmak.

تعلق te'allaka: [m. te'alluk تعلق] **1.**astı. **2.**taktı. **3.**takıldı. **4.**sevdi, tutuldu. **5.**av tuzağa yakalandı.

تعلل te'allele: [m. te'allul تعلل] **1.**regl halinden temizlendi. **2.**avundu, oyalandı. **3.**delile dayandı. **4.**oynaştı, sevişti.

تعلم te'alleme: [m. te'allum تعلم] **1.**öğrendi. **2.**kültürlü oldu. **3.**sağlam yaptı.

تعلى te'allâ: [m. te'allî] **1.**derece derece yükseldi. **2.**tenezzül etmedi.

تعليق ta'lîk: **1.**asmak. **2.**kapıyı sert kapamak. **3.**söze açıklık getirmek.

تعليل ta'lîl: **1.**peşpeşe içirmek. **2.**avutmak, eğlendirmek. **3.**sebebini açıklayarak kanıtlamak. **4.**tedavi etmek. **5.**malı özenle korumak.

تعليم ta'lîm: **1.**öğretmek. **2.**kahramanlık nişanı takmak. **3.**işaret koymak.

تعليم الثانوى ta'lîmu's-sânevî: lise öğrenim dönemi.

تعمج te'ammece: [m. te'ammuc تعمج] yalpalayarak yürüdü.

تعمد te'ammede: [m. te'ammud تعمد] **1.**kasıtlı olarak yaptı, bilerek yaptı. **2.**vaftiz edildi.

تعمدا te'ammuden: kasıtlı olarak, bilerek, bile bile.

تعمق te'ammaka: [m. te'ammuk تعمق] **1.**derinleşti. **2.**derinlemesine araştırdı, inceledi.

تعمل te'ammele: [m. te'ammul تعمل] başkası için çalıştı.

تعمم te'ammeme: [m. te'ammum تعمم] **1.**sarık sardı. **2.**amca dedi.

تعمى te'ammâ: [m. te'ammî تعمى] kör oldu.

تعمية ta'miye: **1.**kör etmek, körleştirmek. **2.**sözün anlamını gizlemek. **3.**kör bulmak.

تعميد ta'mîd: **1.**direk koymak, direk dikmek. **2.**bend yapmak, set çekmek. **3.**çocuğu vaftiz suyuyla yıkamak.

تعمير ta'mîr: **1.**meskûn hale getirmek. **2.**uzun yaşamak. **3.**Allah ömrünü uzatmak. **4.**ömür boyu vermek. **5.**dayayıp döşemek. **6.**onarmak, tamir etmek. **7.**donatmak.

تعميق ta'mîk: **1.**derinleştirmek. **2.**enikonu incelemek, derinlemesine araştırmak.

تعميم ta'mîm: **1.**başına sarık sarmak. **2.**genelleştirmek. **3.**yönetimi teslim etmek.

تعنت te'annete: [m. te'annut تعنت] **1.**üzdü, incitti. **2.**bunalttı.

تعنى te'annî: (tıp.) dizanteri.

تعنيق ta'nîk: **1.**boynunu kavramak. **2.**boğazını sıkmak. **3.**perişan etmek.

تعنين ta'nîn: **1.**mektuba başlık yazmak. **2.**dizgin çekmek. **3.**saçına şekil vermek.

تعوج te'avvece: [m. te'avvuc تعوج] **1.**eğrildi. **2.**eğri büğrü oldu.

تعود te'avvede: [m. te'avvud تعود] âdet edindi, alışkanlık haline getirdi.

تعوذ te'avveze: [m. te'avvuz تعوذ] sığındı.

تعور te'avvere: [m. te'avvur تعور] **1.**eskidi. **2.**elden ele dolaştırdı. **3.**ödünç istedi.

تعوق te'avvaka: [m. te'avvuk تعوق] **1.**alıkoydu, engel oldu. **2.**oyalandı.

تعويذ ta'vîz: [ç. ta'âvîz تعاويذ] muska, nazarlık.

تعويق ta'vîk: alıkoymak, engel olmak.

تعهد te'ahhede: [m. te'ahhud تعهد] **1.**üzerine aldı, taahhüt etti. **2.**garanti verdi.

تعيب te'ayyebe: [m. te'ayyub تعيب] **1.**kusurlu yaptı. **2.**kusurlu buldu.

تعيش te'ayyeşe: [m. te'ayyuş تعيش] bolluk içinde yaşadı.

تعين te'ayyene: [m. te'ayyun تعين] **1.**göz değdirmek için bakıştı. **2.**alıcı gözle baktı. **3.**casus tuttu.

تعييب ta'yîb: **1.**kusurlu yapmak. **2.**kusurlu bulmak. **3.**deri eşya yapmak.

تغابن tegâbene: [m. tegâbun تغابن] birbirini aldattı.

تغازل tegâzele: [m. tegâzul تغازل] birbirine kur yaptı, oynaştı.

تغافل tegâfele: [m. tegâful تغافل] gafil göründü.

تغامز tegâmeze: [m. tegâmuz تغامز] birbirine kaş göz etti.

تغانى tegânâ: [m. tegânî تغانى] **1.**zengin oldu. **2.**muhtaç olmadı.

تغاوى tegâvâ: [m. tegâvî تغاوى] **1.**yardımlaştı. **2.**linç etti. **3.**kuş bir şeyin üzerinde döndü durdu.

تغاير tegâyere: [m. tegâyur تغاير] değişik cinsten oldu, çeşitli oldu.

تغب tagibe: (yetgabu) [m. tagab تغب] **1.**helâk oldu, yok oldu, mahvoldu. **2.**kirlendi, bozuldu. **3.**kusurlu oldu. **4.**acıktı.

تغدى tegaddâ: [m. tegaddî تغدى] **1.**sabah kahvaltısı etti. **2.**öğle yemeği yedi.

تغذى tegazzâ: [m. tegazzî تغذى] beslendi.

تغرب tegarrebe: [m. tegarrub تغرب] **1.**gurbette oldu. **2.**batıdan geldi.

تغرغر tegargara: [m. tegargur تغرغر] gargara yaptı.

تغريق tagrîk: **1.**suya batırmak. **2.**öldürmek. **3.**yayı gerdirmek.

تغريم tagrîm: **1.**ödetmek. **2.**borçlandırmak.

تغزل tegazzele: [m. tegazzul تغزل] kur yaptı.

تغسيل tagsîl: **1.**iyice yıkamak. **2.**ölüyü yıkamak. **3.**cinsel ilişkide bulunmak.

تغشى tegaşşâ: [m. tegaşşî تغشى] **1.**örttü, bürüdü. **2.**örtündü, büründü. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

تغضب tegaddaba: [m. tegaddub تغضب] kızdı, öfkelendi, gazaba geldi.

تغفيل tagfîl: **1.**gafil avlamak. **2.**örtmek.

تغليط taglît: **1.**yanıltmak. **2.**yanıldığını söylemek.

تغليف taglîf: **1.**kılıfına sokmak. **2.**örtmek.

تغليق taglîk: kapıyı sertçe kapatmak, kapıyı çarpmak.

تغمد tegammede: [m. tegammud تغمد] **1.**örttü, bürüdü. **2.**doldurdu.

تغمر tegammere: [m. tegammur تغمر] **1.**safran süründü. **2.**bardak ile su içti. **3.**kana kana su içti.

تغمغم tegamgame: [m. tegamgum تغمغم] mırın kırın etti, kem küm etti.

تغمل tegammele: [m. tegammul تغمل] **1.**bollaştı, genişledi. **2.**gürleşti, sıklaştı.

تغنج tegannece: [m. tegannuc تغنج] naza çekti, işvelendi.

تغندر tegandere: [m. tegandur تغندر] kırıtarak yürüdü.

تغنم teganneme: [m. tegannum تغنم] **1.**ganimet bildi. **2.**koyun sahibi oldu.

تغنية tagniye: **1.**zengin etmek, zenginleştirmek. **2.**şarkı söylemek. **3.**terennüm etmek. **4.**övmek. **5.**yermek. **6.**ötmek.

تغوط tegavvete: [m. tegavvut تغوط] büyük aptes aptı.

تغيب tegayyebe: [m. tegayyub تغيب] **1.**yolculuğa çıktı. **2.**uzak oldu. **2.**gizli oldu.

تغير tegayyere: [m. tegayyur تغير] **1.**değişti. **2.**bozuldu.

تغيظ tegayyeze: [m. tegayyuz تغيظ] **1.**kızdı, öfkelendi, homurdandı. **2.**ateş çıtır çıtır yandı. **3.**sıcaklık yükseldi.

تغيير tagyîr: **1.**şeklini değiştirmek. **2.**değiştirmek.

تغييظ tagyîz: kızdırmak, öfkelendirmek.

تف teffe: (yetuffu) [m. teff تف] tükürdü.

تفؤل tefe'ul: uğurlu saymak.

تفائل tefâ'ele: [m. tefâ'ul تفاؤل] **1.**uğurlu saydı. **2.**iyimser oldu.

تفاتن tefâtene: [m. tefâtun تفاتن] fitneye düştü.

تفاتى tefâtâ: [m. tefâtî تفاتى] **1.**cömert oldu. **2.**müftüye başvurdu. **3.**yiğit oldu.

تفاح tuffâh: [ç. tefâfîh تفافيح] (bot.) elma.

تفاحة آدم tuffâhatu âdem: Adem elması, gırtlak çıkıntısı.

تفاخر tefâhare: [m. tefâhur تفاخر] **1.**birbirine övündü. **2.**kibirlendi, böbürlendi.

تفاسخ tefâsehe: [m. tefâsuh تفاسخ] akdi bozdu.

تفاسير tefâsîr: **1.**açıklamalar, beyanlar. **2.**yorumlar, tefsirler.

تفاعل tefâ'ale: [m. tefâ'ul تفاعل] birbirini etkiledi.

تفاعل tefâ'ul: (kim.) kimyasal reaksiyon.

تفاعيل tefâ'îl: aruz tef'ileleri.

تفاكه tefâkehe: [m. tefâkuh تفاكه] şakalaştı, karşılıklı espri yaptı.

تفال tufâl: **1.**tükürük. **2.**köpük.

تفان tuffân: zamanı, zamanında.

تفاوت tefâvete: [m. tefâvut تفاوت] farklılaştı.

تفاوح tefâvehe: [m. tefâvuh تفاوح] koku yayıldı.

تفاوه tefâvehe: [m. tefâvuh تفاوه] söyleşti, lafladı, çan çan etti.

تفاهم tefâheme: [m. tefâhum تفاهم] **1.**anlaştı. **2.**birbirine anlattı.

تفتح tefetteha: [m. tefettuh تفتح] **1.**açıldı. **2.**çiçek açıldı. **3.**bilgiçlik tasladı.

تفتل tefettele: [m. tefettul تفتل] büküldü.

تفتيك teftîk: pamuk atmak.

تفتيل teftîl: ip bükmek.

تفتين teftîn: fitneye düşürmek.

تفث tefs: **1.**kir. **2.**kirlilik. **3.**temizlenme.

تفث tefise: (yetfesu) [m. tefes تفث] kirlendi, kir kapladı.

تفجر tefeccere: [m. tefeccur تفجر] **1.**şafak söktü. **2.**yerden su kaynadı. **3.**eli açık oldu.

تفجير tefcîr: **1.**fışkırtmak. **2.**şarıl şarıl akıtmak.

تفحش tefahhaşe: [m. tefahhuş تفحش] **1.**ayıpladı, çirkin buldu. **2.**kötü konuştu. **3.**kötü iş yaptı.

تفحص tefahhase: [m. tefahhus تفحص] derinlemesine araştırdı.

تفخر tefahhare: [m. tefahhur تفخر] övündü.

تفرج teferrece: [m. teferruc تفرج] **1.**genişledi, açıldı. **2.**gördü.

تفرد teferrede: [m. teferrud تفرد] **1.**tek başına yaptı. **2.**tek oldu, yegâne oldu.

تفرس teferrese: [m. teferrus تفرس] enikonu düşünüp anladı.

تفرعن tefar'ane: [m. tefar'un تفرعن] **1.**kibirlendi, böbürlendi. **2.**firavunlaştı.

تفرغ teferrega: [m. teferrug تفرغ] işten kurtuldu, boş vakit buldu.

تفرق teferreka: [m. teferruk تفرق] dağıldı, yayıldı, parçalandı, bölündü.

تفريح tefrîh: sevindirmek, neşelendirmek.

تفريد tefrîd: **1.**inzivaya çekilmek. **2.**tek tek yapmak. **3.**sabit fikirli olmak.

تفريق tefrîk: **1.**ayrılık sokmak. **2.**ayırmak. **3.**bölümlendirmek. **4.**korkutmak.

تفسح tefesseha: [m. tefessuh تفسح] **1.**geniş oldu. **2.**yer açtı. **3.**yer açılmasını istedi.

تفسخ tefesseha: [m. tefessuh تفسخ] **1.**akit bozuldu. **2.**dağıldı, parçalandı.

تفسير tefsîr: [ç. tefâsîr تفاسير] **1.**açıklama, beyan. **2.**yorum, tefsir.

تفصيل tafsîl: **1.**açıklamak, açıklığa kavuşturmak. **2.**kumaş biçmek. **3.**bölümlendirmek. **4.**parça parça kesmek.

تفضل tefaddal: buyurun, girin, gelin.

تفضل tefaddele: [m. tefaddul تفضل] **1.**gecelik giydi. **2.**önlük giydi. **3.**bağışta bulundu. **4.**üstün oldu.

تفضيل tafdîl: üstünlük.

تفطر tefattara: [m. tefattur تفطر] **1.**yarıldı. **2.**çatladı.

تفقد tefakkade: [m. tefakkud افقد] **1.**kaybettiğini aradı. **2.**insanları inceledi.

تفكر tefekkere: [m. tefekkur تفكر] düşündü.

تفكر tefekkur: düşünmek.

تفكه tefekkehe: [m. tefekkuh تفكه] **1.**meyva yedi. **2.**şaştı, hayret etti. **3.**pişman oldu. **4.**lezzet aldı. **5.**çekiştirdi, dedikodu etti.

تفل tefele: (yetfulu, yetfîlu) [m. tefl تفل] tükürdü.

تفل tufl: **1.**tükürük. **2.**köpük.

تفلت tefellete: [m. tefellut تفلت] **1.**yakasını kurtardı, tehlikeden kurtuldu. **2.**özlemek. **3.**üstüne atılmak.

تفلح tefellaha: [m. tefelluh تفلح] dudağı çatladı.

تفلسف tefelsefe: [m. tefelsuf تفلسف] **1.**filozofları izledi. **2.**filozofluk tasladı.

تفلفل tefelfele: [m. tefelful تفلفل] saçı kıvır kıvır oldu.

تفلق tefelleka: [m. tefelluk تفلق] **1.**yarıldı. **2.**iriyarı oldu. **3.**çok hızlı koştu.

تفنن tefennene: [m. tefennun تفنن] **1.**dereden tepeden konuştu. **2.**türlü türlü oyunu oldu.

تفوع tefevve'a: [m. tefevvu' تفوع] öğürdü.

تفوق tefevveka: [m. tefevvuk تفوق] üstün geldi.

تفوه tefevvuh: **1.**konuşmak, söylemek. **2.**giriş yerine gelmek.

تفه tefihe: (yetfehu) [m. tefeh, tufûh, tefâhe تفه ، تفوه ، تفاهة] değeri düşük oldu, kıymetsiz oldu.

تفويز tefvîz: **1.**ölmek. **2.**açık seçik olmak. **3.**geçip gitmek. **4.**çöle girmek.

تفويض tefvîd: **1.**işi birine havale etmek. **2.**mehirsiz kadın almak.

تفويق tefvîk: üstün tutmak.

تفويه tefvîh: **1.**kırmızıya boyamak. **2.**yemeğe baharat katmak. **3.**ağzını geniş tutmak.

تفه tefeh: değeri düşük olmak, kıymetsiz olmak.

تفه tefih: **1.**az. **2.**lezzetsiz. **3.**kıymetsiz, önemsiz. **4.**basit. **5.**salak, beyinsiz.

تفهم tefehheme: [m. tefehhum تفهم] yavaş yavaş anladı.

تفهيم tefhîm: anlatmak.

تقابل tekâbele: [m. tekâbul تقابل] rastlaştı, karşılaştı.

تقاتل tekâtele: [m. tekâtul تقاتل] savaştı.

تقادح tekâdehe: [m. tekâduh تقادح] birbirini kötüledi.

تقارب tekârebe: [m. tekârub تقارب] **1.**birbirine yaklaştı. **2.**azalmaya yüz tuttu.

تقارب المغنطيسى tekârubu'l-magnetîsî: manyetik çekim.

تقارظ tekâreze: [m. tekâruz تقارظ] birbirini övdü.

تقاسم tekâseme: [m. tekâsum تقاسم] **1.**yeminleşti, antlaştı. **2.**bölüştü.

تقاص takâssa: [m. takâss تقاص] takas yaptı.

تقاضى tekâdâ: [m. tekâdî تقاضى] **1.**alacağını aldı. **2.**alacağını istedi.

تقاعد tekâ'ade: [m. tekâ'ud تقاعد] **1.**önemsemedi. **2.**emekliye ayrıldı.

تقاعد tekâ'ud: **1.**önemsememek. **2.**emekliye ayrılmak.

تقاليد tekâlîd: töreler, âdetler, görenekler.

تقامر tekâmere: [m. tekâmur تقامر] kumar oynadı.

تقبل tekabbele: [m. tekabbul تقبل] **1.**kefil oldu. **2.**kabul etti, razı oldu.

تقبيح takbîh: **1.**çirkin bulmak. **2.**çirkinleştirmek. **3.**irin sıkmak. **4.**hayırdan uzaklaştırmak.

تقتل tekattele: [m. tekattul تقتل] **1.**savaştı. **2.**işini gerektiği gibi yaptı. **3.**kırıtarak yürüdü. **4.**cilvelendi.

تقتيل taktîl: **1.**öldürmek. **2.**aşağılamak.

تقدر tekaddare: [m. tekaddur تقدر] **1.**hazırlandı. **2.**mukadder oldu, kesin oldu. **3.**giyisi ölçüye göre dikildi.

تقدس tekaddese: [m. tekaddus تقدس] **1.**tertemiz oldu. **2.**Allah'ı kusurlardan tenzih etti.

تقدم tekaddeme: [m. tekaddum تقدم] **1.**öne geçti. **2.**atak oldu. **3.**vasiyet etti. **4.**devam etti. **5.**gelişti. **6.**üstün geldi. **7.**yaklaştı.

تقدمة takdime: [ç. takâdim تقادم] hediye.

تقدير takdîr: **1.**takdir etmek. **2.**sıkıştırmak. **3.**miktarını belirtmek. **4.**tahmin etmek. **5.**muktedir kılmak, güçlü kılmak. **6.**kıyaslamak.

تقديس takdîs: **1.**temizlemek. **2.**kutsal kılmak. **3.**Allah için namaz kılmak. **4.**Allah'ı kusurlardan tenzih etmek. **5.**mübarek kılmak.

تقديم takdîm: **1.**öne geçmek. **2.**öne geçirmek. **3.**hediye vermek. **4.**yükseltmek. **5.**yemin etmek. **6.**yaklaştırmak.

تقرأ tekarra'a: [m. tekarru' تقرؤ] **1.**ilahiyat okudu. **2.**dini bütün oldu.

تقرب tekarrebe: [m. tekarrub تقرب] **1.**yakınlık aradı. **2.**elini böğrüne koydu.

تقرط tekarrata: [m. tekarrut تقرط] küpe taktı.

تقريظ takrîz: **1.**övmek, yüceltmek. **2.**kitabın üstün yanalrını anlatmak, takriz yazmak.

تقسم tekasseme: [m. tekassum تقسم] **1.**dağıldı. **2.**bölüştü. **3.**dağıttı.

تقسيط taksît: **1.**taksitlendirmek. **2.**bölümlendirmek. **3.**rızkını kısmak.

تقسيم taksîm: **1.**bölmek. **2.**güzelleştirmek.

تقشر tekaşşere: [m. tekaşşur تقشر] kabuğu soyuldu.

تقصير taksîr: **1.**vazgeçmek, terketmek. **2.**kısaltmak. **3.**dört rekât yerine iki rekât kılmak.

تقطع tekatta'a: [m. tekattu' تقطع] **1.**parçalandı. **2.**ayrıldı. **3.**ne yapacağını bilemedi. **4.**şarabı sulandırdı.

تقطير taktîr: **1.**damlatmak. **2.**yıkmak, devirmek. **3.**katar katar yapmak. **4.**öd ağacı ile buhurlamak.

تقطيع taktî': [ç. takâtî' تقاطيع] **1.**karın ağrısı. **2.**boy pos.

تقفى tekaffâ: [m. tekaffî تقفى] izinden gitti.

تقلب tekallub: **1.**çevrilme. **2.**dolaşma.

تقلد tekallede: [m. tekallud تقلد] **1.**kolye taktı. **2.**taklit etti. **3.**iş aldı.

تقلص tekallese: [m. tekallus تقلص] kasıldı.

تقليد taklîd: **1.**kolye takmak. **2.**kurbanlık nişanı takmak. **3.**bağışta bulunmak. **4.**atamak, tayin etmek. **5.**iş vermek. **6.**taklit etmek. **7.**kopya etmek.

تقنع tekanna'a: [m. tekannu' تقنع] **1.**başını örttü. **2.**maske taktı. **3.**silah kuşandı. **4.**kanatkâr göründü.

تقنن tekannun: yasa yapmak, kanun koymak.

تقوس tekavvese: [m. tekavvus تقوس] eğildi, büküldü.

تقول tekavvele: [m. tekavvul تقول] yalan uydurdu.

تقوى takvâ: Allah korkusu.

تقوى tekavvâ: [m. tekavvî تقوى] güçlü oldu.

تقوية takviye: **1.**kuvvetlendirmek, güçlendirmek. **2.**takviye etmek.

تقويم takvîm: **1.**düzeltmek, doğrultmak. **2.**fiyat koymak. **3.**topallamak.

تقى takî: [ç. etkıyâ' اتقياء] Allah'tan korkan.

تقية takıyye: korku.

تقيد tekayyede: [m. tekayyud تقيد] **1.**bağladı. **2.**harekelendi.

تقييد takyîd: **1.**bukağı ile bağlamak. **2.**yormak. **3.**harekelemek. **4.**tescil etmek.

تقييس takyîs: **1.**karşılaştırmak, kıyaslamak. **2.**ölçmek.

تک tekke: (yetukku) [tekk تک] **1.**kesti. **2.**yardı. **3.**ezdi, çiğnedi.

تک tekke: (yetukku, yetikku) [m. tekk تک] **1.**hakir oldu. **2.**ahmak oldu. **3.**helâk oldu, mahvoldu.

تكابر tekâbere: [m. tekâbur تكابر] böbürlendi, kibirlendi.

تكاتب tekâtebe: [m. tekâtub تكاتب] yazıştı.

تكاثر tekâsur: **1.**mal, mülk, çoluk çocuk çokluğuyla övünmek. **2.**çok sayıda olmak. **3.**çok malı olmak. **4.**çok görmek.

تكاثف tekâsefe: [m. tekâsuf تكاثف] yoğunlaştı, sıklaştı, koyulaştı.

تكاذب tekâzebe: [m. tekâzub تكاذب] birbirine yalan söyledi.

تكاره tekârehe: [m. tekâruh تكاره] iğrendi, tiksindi.

تكاشف tekâşefe: [m. tekâşuf تكاشف] birbirine sırrını açtı.

تكافأ tekâfe'e: [m. tekâfu' تكافؤ] eşit oldu.

تكامل tekâmele: [m. tekâmul تكامل] tam oldu, kemale erdi, tamamlandı.

تكايد tekâyede: [m. tekâyud تكايد] birbirine hile yaptı.

تكبد tekebbede: [m. tekebbud تكبد] **1.**niyetlendi, yöneldi. **2.**ortasında oldu. **3.**güneş gökyüzünün ortasına geldi.

تكبر tekebbere: [m. tekebbur تكبر] büyüklendi, kibirlendi.

تكبير tekbîr: **1.**Allah'ı ululamak. **2.**yüceltmek, ululamak. **2.**aşırıya kaçmak. **3.**büyük görmek.

تكبيس tekbîs: **1.**sıkıştırmak, preslemek. **2.**masaj yapmak.

تكتيك tektîk: taktik.

تكثر tekessere: [m. tekessur تكثر] **1.**çokça edindi. **2.**çok konuştu.

تكثلك tekesleke: [m. tekesluk تكثلك] katolik oldu.

تكثير teksîr: **1.**çoğaltmak. **2.**çok yapmak. **3.**çok konuşmak.

تكحل tekehhele: [m. tekehhul تكحل] gözüne sürme çekti.

تكحيل tekhîl: gözüne sürme çekmek.

تكدر tekeddere: [m. tekeddur تكدر] bulandı.

تكدى tekeddâ: [m. tekeddî تكدى] dilendi, sadaka istedi.

تكذيب tekzîb: **1.**yalanlamak. **2.**çok yalan söylemek. **3.**menetmek.

تكرر tekerrere: [m. tekerrur تكرر] tekrarlandı, tekerrür etti.

تكرم tekerreme: [m. tekerrum تكرم] **1.**yakışıksız şeyden uzak durdu. **2.**cömert gibi davrandı.

تكريم tekrîm: **1.**saygı göstermek. **2.**erdemli kılmak. **3.**bulut yağmur yüklü olmak.

تكسر tekessere: [m. tekessur تكسر] **1.**kırıldı, paramparça oldu. **2.**kırdı.

تكسير teksîr: **1.**kırmak. **2.**kelimeyi kırık çoğul haline getirmek.

تكشف tekeşşefe: [m. tekeşşuf تكشف] **1.**açık oldu. **2.**rezil oldu. **3.**toprak çatladı.

تكفر tekeffere: [m. tekeffur تكفر] **1.**büründü, örtündü. **2.**silah kuşandı.

تكفف tekeffefe: [m. tekeffuf تكفف] **1.**avuç açarak istedi. **2.**kurudu. **3.**vazgeçti. **4.**avuçladı.

تكفل tekeffele: [m. tekefful تكفل] **1.**kefil oldu. **2.**garanti verdi.

تكلف tekellefe: [m. tekelluf تكلف] **1.**işi zorlaştırdı. **2.**alışkın olmadığı şeyi yaptı.

تكلم tekelleme: [m. tekellum تكلم] **1.**konuştu. **2.**hikaye etti.

تكليف teklîf: [ç. tekâlîf تكاليف] **1.**yükleme, sorumluluk verme. **2.**iş yükleme. **3.**resmiyet.

تكمل tekemmele: [m. tekemmul تكمل] tam oldu, kemale erdi, tamamlandı.

تكملة tekmile: **1.**tamamlayıcı. **2.**ek.

تكنيك teknîk: teknik.

تكون tekevvene: [m. tekevvun تكون] **1.**hareket etti. **2.**oluştu, meydana geldi. **3.**şekline girdi, şekillendi.

تكهرب tekehrebe: [m. tekehrub تكهرب] elektriklendi.

تكية tekye: (T.<F.) tekke.

تكيف tekeyyefe: [m. tekeyyuf تكيف] **1.**eksiltti. **2.**kesildi. **3.**şekillendi. **4.**sevindi.

تل tell: [ç. tilâl, tulûl, etlâl تلال ، تلول ،] **1.**tepe, sırt. **2.**kumul. **3.**tümsek, yükselti.

تل telle: (yetullu) [m. tell تل] damladı, damla düştü. ☛ * ~ fulânen تل فلانا **1.**yere devirdi, yere çaldı, yıktı. **2.**yatırdı.

تلنيم tel'îm: **1.**ıslah etmek. **2.**alçaklık etmek.

تلا telâ: (yetlû) [m. tilâve تلاوة] **1.**okudu, kitap okudu. **2.**uydu.

تلا telâ: (yetlû) [m. tuluvv, telv تلو] **1.**takip etti, peşinden gitti. **2.**kovaladı. **3.**tabi oldu. **4.**terketti. ☛ * ~ hu تلاه terketti, bıraktı, vazgeçti.

تلاثم telâseme: [m. telâsum تلاثم] dudak dudağa öpüştü.

تلاثم telâsum: dudak dudağa öpüşmek.

تلاحز telâheze: [m. telâhuz تلاحز] **1.**birbirine ağır konuştu. **2.**şiirleşti. **3.**dallar sarmaş dolaş oldu.

تلاحق telâhaka: [m. telâhuk تلاحق] **1.**birbirine yetişti. **2.**ulaştı. **3.**idrak etti.

تلازق telâzaka: [m. telâzuk تلازق] birbirine yapıştı.

تلاشى telâşâ: [m. telâşî تلاشى] **1.**yok oldu, dağıldı. **2.**kuvvetten düştü, halsiz kaldı.

تلاصق telâsaka: [m. telâsuk تلاصق] birbirine yapıştı.

تلاطف telâtefe: [m. telâtuf تلاطف] **1.**bir işi yumuşaklıkla yaptı. **2.**yumuşak davrandı, centilmence davrandı.

تلاطم telâtame: [m. telâtum تلاطم] deniz çalkantılı oldu.

تلاعب telâ'abe: [m. telâ'ub تلاعب] **1.**oynadı. **2.**sahtekârlık yaptı. **3.**oynaştı. **4.**deniz çalkantılı oldu.

تلاعن telâ'ane: [m. telâ'un تلاعن] lanetleşti.

تلافى telâfâ: [m. telâfî تلافى] telafi etti.

تلاقى telâkâ: [m. telâkî تلاقى] **1.**karşılaştı. **2.**buluştu, görüştü.

تلال tilâl: **1.**tepeler, sırtlar. **2.**kumullar. **3.**tümsekler, yükseltiler.

تلألأ tele'le'e: [m. tele'lu' تلألؤ] **1.**parladı. **2.**tutuştu, alev aldı.

تلاميذ telâmîz: öğrenciler.

تلاوة tilâve: **1.**okumak, kitap okumak. **2.**uymak.

تلاوم telâveme: [m. telâvum تلاوم] birbirini ayıpladı, birbirini kınadı.

تلاهى telâhâ: [m. telâhî تلاهى] oyunla vakit geçirdi.

تلبب telebbebe: [m. telebbub تلبب] **1.**yaka paça birbirine girdi. **2.**silah kuşandı.

تلبس telebbese: [m. telebbus تلبس] **1.**karıştı. **2.**giydi. **3.**karışık oldu, içinden çıkılmaz oldu. **4.**bulaştı, yapıştı.

تلبية telbiye: **1.**"efendim, buyur" diye cevap vermek. **2.**hac ibadetinde "lebbeyk" demek.

تلة tille: **1.**tembellik. **2.**durum. **3.**yastık. **4.**yan yatma, yana yatma. **5.**çirkin davranış.

تلخيص telhîs: **1.**özet yapmak,özetlemek. **2.**özlü sözü açıklamak.

تلذذ telezzeze: [m. telezzuz تلذذ] lezzetli buldu.

تلزج telezzece: [m. telezzuc تلزج] birbirine yapışık oldu.

تلسكوب tiliskûb: (Yun.) teleskop.

تلصص telessese: [m. telessus تلصص] **1.**hırsız olmak, hırsızlaşmak. **2.**casusluk yaptı.

تلطف telattefe: [m. telattuf تلطف] **1.**işini güzellikle yaptı. **2.**nazik davrandı, nezaket gösterdi. **3.**sırrını anladı.

تلعلع tela'la'a: [m. tela'lu' تلعلع] **1.**kırıldı, tuzla buz oldu. **2.**serap ışıldadı. **3.**yanıp yakıldı. **4.**köpek susuzluktan dilini çıkardı. **5.**zayıf düştü.

تلعين tel'în: **1.**lanetlemek, lanet okumak. **2.**eziyet etmek.

تلغراف tilgirâf: (Yun.) telgraf.

تلغراف لا سلكى tilgirâfun lâ silkî: telsiz telgraf.

تلغف telaggafe: [m. telagguf تلغف] yemeği eliyle yedi.

تلغيم telgîm: **1.**mayın döşemek. **2.**koku sürmek.

تلف telife: (yetlefu) [m. telef تلف] telef oldu, helâk oldu, yok oldu, mahvoldu.

تلفاز tilfâz: televizyon.

تلفظ telaffaza: [m. telaffuz تلفظ] telaffuz etti, konuştu.

تلفف teleffefe: [m. teleffuf تلفف] **1.**büründü. **2.**etrafında toplandı.

تلفن telfene: [m. telfene تلفنة] telefon etti, telefonla görüştü.

تلفون tilifûn: telefon.

تلقائيا tilkâ'iyyen: kendiliğinden.

تلقب telakkabe: [m. telakkub تلقب] lakap aldı, lakaplandı.

تلقط telakkata: [m. telakkut تلقط] **1.**derledi. **2.**devşirdi.

تلقم telakkame: [m. telakkum تلقم] **1.**yuttu. **2.**hızlı yedi.

تلقى telekkâ: [m. telakkî تلقى] **1.**karşılaştı. **2.**karşıladı, kabul etti. **3.**aldı. **4.**gebe kaldı.

تلقيب telkîb: lakap vermek, lakaplandırmak.

تلک tilke: [ç. ulâlike اولالک] **1.**bu, şu. **2.**onlar.

تلكم tiklum: şunlar.

تلكما tilkumâ: şu ikisi.

تلكن tilkunne: şunlar.

تلمذ telmeze: [m. telmeze تلمذة] birinin öğrencisi oldu. ☛ * ~ hu تلمذه birini öğrenci aldı.

تلمع telemme'a: [m. telemmu' تلمع] **1.**parladı. **2.**kaptı.

تلمود telmûd: Yahudilere ait kutsal kitap, Talmut.

تلميح telmîh: üstü kapalı söylemek, ima etmek.

تلميذ tilmîz: [ç. telâmîz, telâmize تلاميذ ، تلامذة] öğrenci.

تلو tilv: [ç. etlâ' اتلاء] **1.**tabi, uydu. **2.**yüce, ulu. **3.**sıpa. **4.**toklu. **5.**deve yavrusu, boduk.

تلوث televvese: [m. televvus تلوث] kirlendi, lekelendi.

تلوم televveme: [m. televvum تلوم] bekledi.

تلون televvene: [m. televvun تلون] **1.**renkli oldu. **2.**rengi değişti. **3.**saçına ak düştü.

تلويح telvîh: **1.**işaret etmek. **2.**uzaktan göstermek. **3.**parlatmak. **4.**ortaya çıkarmak. **5.**saldırmak. **6.**zayıflatmak. **7.**ateşte kızartmak. **8.**saçlarını ağartmak.

تلوين telvîn: **1.**boyamak, renklendirmek. **2.**saçına ak düşmek.

تله telihe: (yetlehu) [m. teleh تله] **1.**şaşırdı. **2.**ikirciklendi, tereddüt etti. **3.**aşkından mecnuna döndü. **4.**unuttu. **5.**telef oldu.

تلهب telehhebe: [m. telehhub تلهب] alevlendi.

تلهف telehhefe: [m. telehhuf تلهف] hayıflandı, ah vah etti.

تلهى telehhâ: [m. telehhî تلهى] **1.**oyalandı. **2.**vazgeçti.

تلين teleyyene: [m. teleyyun تلين] **1.**yumuşadı. **2.**yağ çekti.

تم temm: [ç. timem, timeme تمم ، تممة] **1.**tam. **2.**balta. **3.**bahçe beli.

تم temme: (yetimmu) [m. temm, temâme, tumm, timm, temâm, tumâm, timâm, timâme تم ، تمامة ، تمام] **1.**tamamlandı, tam oldu. **2.**kesinleşti. ☛ * ~ bi تم ب tamamladı. ☛ * ~ ale'l-emri تم على الامر başardı, başarıyla tamamladı. ☛ * ~ ilâ تم الى ulaştı, vardı. ☛ * ~ anhu'l-ayne تم عنه العين nazarlık taktı.

تم timm: (zool.) kuğu.

تماتر temâtere: [m. temâtur تماتر] **1.**çekişti, karşılıklı çekti. **2.**kıvılcım sıçradı.

تماثل temâsele: [m. temâsul تماثل] **1.**benzeşti. **2.**iyileşmeye başladı.

تماثيل temâsîl: **1.**heykeller. **2.**resimler.

تماجد temâcede: [m. temâcud تماجد] **1.**asaletiyle övünüp caka sattı. **2.**birbirlerine asillik cakası sattı.

تماد temâdde: [m. temâdd تماد] çekiştirdi, birbirine çekti.

تمادح temâdehe: [m. temâduh تمادح] birbirini övdü.

تمادى temâdâ: [m. temâdî تمادى] **1.**sonuna kadar devam etti. **2.**uzun sürdü.

تمارض temârede: [m. temârud تمارض] hasta numarası yaptı, hastaymış gibi göründü.

تمارض temârud: hasta numarası yapmak, hastaymış gibi görünmek.

تمارى temârâ: [m. temârî تمارى] **1.**didişti, çekişti. **2.**kuşkulandı, şüpheye düştü.

تمازج temâzece: [m. temâzuc تمازج] karıştı.

تمازح temâzehe: [m. temâzuh تمازح] şakalaştı.

تماس temâsse: [m. temâss تماس] **1.**değdi, dokundu, temas etti. **2.**cinsel ilişkide bulundu.

تماسك temâseke: [m. temâsuk تماسك] **1.**birbirine tutundu. **2.**birbirine yapıştı.

تمالك temâleke: [m. temâluk تمالك] kendine hakim oldu, kendini kontrol etti.

تمام temâm: tam, tamam.

تماوت temâvete: [m. temâvut تماوت] ölü numarası yaptı.

تمايز temâyeze: [m. temâyuz تمايز] **1.**gruplaştı, hizipleşti, bölük bölük oldu. **2.**dağıldı.

تمايل temâyele: [m. temâyul تمايل] **1.**salınarak yürüdü, böbürlenerek yürüdü. **2.**hayvanın eyer keçesi kaydı.

تمباك tumbâk: (F.) nargile tütünü, tömbeki.

تمتع temette'a: [m. temettu' تمتع] **1.**bir şeyden uzun süre yararlandı. **2.**mut'a haccı yaptı. **3.**yaşadı.

تمتم temteme: [m. temteme تمتمة] kekeledi.

تمتى temettâ: [m. temettî تمتى] **1.**gerindi. **2.**gerdi.

تمثال timsâl: [ç. temâsîl تماثيل] **1.**heykel. **2.**resim.

تمثال يعبد timsâlun yu'bed: put.

تمثل temessele: [m. temessul تمثل] **1.**mesel getirdi, atasözü söyledi, kıssa anlattı. **2.**kısas yaparak öldürdü. **3.**biçimine girdi. **4.**önünde durdu.

تمثل الطعام temessulu't-ta'âm: sindirim, hazım.

تمثيل رواية temsîlu rivâyetin: bir oyunu sahneye koyma.

تمثيلى temsîlî: dramatik.

تمجد temeccede: [m. temeccud تمجد] yüceltildi, ululandı.

تمجيد temcîd: **1.**yüceltmek, ululamak. **2.**çok bağış vremek. **3.**otlağa gelmek.

تمخض temehhade: [m. temehhud تمخض] **1.**yayıkta süt çalkalandı. **2.**doğum sancısı tuttu. **3.**kargaşa çıktı.

تمخض الجبل فولد فأرا temehhade'l-cebelu fevelede fe'ren: dağ fare doğurdu.

تمخط temahhate: [m. temahhut تمخط] **1.**sümkürdü. **2.**titreyerek yürüdü.

تمخى temehhâ: [m. temehhî تمخى] **1.**iliğini çıkardı. **2.**özür diledi. **3.**bahane buldu. **4.**uzak kaldı, uzak oldu.

تمدح temeddeha: [m. temedduh تمدح] **1.**övdü, methetti. **2.**övülmek istedi. **3.**övündü.

تمدد temeddede: [m. temeddud تمدد] **1.**sündü. **2.**uzadı.

تمدن temeddene: [m. temeddun تمدن] medeni hayat sürdü.

تمدين temedyene: [m. temedyun تمدين] şehirlileşti, şehir hayatı sürdü.

تمذهب temezhebe: [m. temezhub تمذهب] **1.**bir mezhebe mensup oldu. **2.**bir dine mensup oldu.

تمر temr: [ç. tumûr, temerât, tumrân تمور ، تمرات ، تمران] (bot.) hurma.

تمر الهندى temru'l-hindî: (bot.) demirhindi.

تمرأ temerre'e: [m. temerru' تمرؤ] **1.**mürüvetli oldu. **2.**mürüvetli gibi davrandı. **3.**mürüvetli olmasını istedi.

تمرد temerrede: [m. temerrud تمرد] **1.**bıyığı terledi. **2.**alışkanlık haline getirdi. **3.**azgınlığa devam etti.

تمرس temerrese: [m. temerrus تمرس] **1.**sürtünerek kaşındı. **2.**alıştı. **3.**koku süründü. **4.**alay etti, alaya aldı.

تمرغ temerrega: [m. temerrug تمرغ] **1.**çirkinliklerden uzak durdu, temiz oldu. **2.**ağrıdan kıvrandı. **3.**ağzından salya aktı. **4.**tereddütlü oldu. **5.**bir yerde uzun süre kaldı. **6.**ayağı kaydı.

تمرمر temermere: [m. temermur تمرمر] **1.**sallandı, hareket etti, sarsıldı. **2.**titredi.

تمرن temerrene: [m. temerrun تمرن] **1.**yumuşak oldu. **2.**alıştı, beceri kazandı. **3.**zariflik tasladı.

تمرى temerrâ: [m. temerrî تمرى] iki dirhem bir çekirdek süslendi.

تمزر temezzere: [m. temezzur تمزر] **1.**sağdı. **2.**azar azar emdi.

تمزز temezzeze: [m. temezzuz تمزز] **1.**emdi. **2.**ekşimsi gıda yedi.

تمزع temezze'a: [m. temezzu' تمزع] **1.**dağıldı. **2.**bölündü. **3.**bölüştü.

تمساح timsâh: [ç. temâsih, temâsîh تماسيح ، تماسح] (zool.) timsah.

تمسح temessehe: [m. temessuh تمسح] **1.**yıkandı. **2.**abdest aldı. **3.**teyemmüm etti.

تمسک temesseke: [m. temessuk تمسک] **1.**sıkı tuttu. **2.**korudu. **3.**koku süründü.

تمسلم temesleme: [m. temeslum تمسلم] **1.**müslüman oldu. **2.**müslüman gibi oldu. **3.**müslüman ismi aldı.

تمشر temeşşere: [m. temeşşur تمشر] **1.**filizlendi, sürgün verdi. **2.**görünüşüyle zenginliği belli oldu. **3.**kazandı. **4.**satın aldı. **5.**yeşerdi, yeşillendi.

تمشط temeşşeta: [m. temeşşut تمشط] tarandı.

تمشق temeşşeka: [m. temeşşuk تمشق] **1.**gecenin çoğu geçti. **2.**parçalandı. **3.**soyuldu.

تمشی temeşşâ: [m. temeşşî تمشی] yürüdü.

تمشیة temşiye: **1.**yürütmek. **2.**çok yürümek.

تمشیط temşît: taramak.

تمصر temassara: [m. temassur تمصر] **1.**şehirleşti. **2.**azaldı. **3.**Mısırlı oldu. **4.**dağıldı. **5.**araştırdı, inceledi. **6.**sağdı.

تمصص temassasa: [m. temassus تمصص] **1.**yavaş yavaş emdi. **2.**yavaş yavaş içti.

تمضمض temadmada: [m. temadmud تمضمض] **1.**ağzını çalkaladı, mazmaza yaptı. **2.**arkasından köpek havladı. **3.**uyku bastırdı.

تمضی temeddâ: [m. temeddî تمضی] **1.**yapıldı, tamamlandı, yerine getirildi. **2.**öne çıktı.

تمطر temattara: [m. temattur تمطر] **1.**kuş hızla kondu. **2.**yağmurda durdu. **3.**yağmura yakalandı. **4.**gitti. **5.**yarış atları yarıştı.

تمطی temettâ: [m. temettî تمطی] **1.**gerindi. **2.**gün uzadı. **3.**böbürlendi.

تمغط temaggate: [m. temaggut تمغط] sündü, uzadı.

تمغنط temagnata: [m. temagnut تمغنط] miknatıslandı.

تمقس temakkase: [m. temakkus تمقس] midesi bulandı.

تمکث temekkese: [m. temekkus تمکث] **1.**durdu, bekledi. **2.**aceleye getirmedi.

تمکن temekkene: [m. temekkun تمکن] **1.**saygın oldu, itibarlı oldu. **2.**sabit kaldı. **3.**gücü yetti.

تملأ temelle'e: [m. temellu' تملؤ] doldu.

تملق temelleka: [m. temelluk تملق] yaltaklandı, dalkavukluk etti, yağ çekti.

تملک temelleke: [m. temelluk تملک] **1.**sahip oldu. **2.**zorla sahip oldu.

تملیک temlîk: **1.**mülk edindirmek. **2.**hükümdar yapmak, melik yapmak.

تمم temmeme: [m. tetmîm تتمیم] tamamladı, tamama erdirdi, tamam etti. ☛ * ~ ale't-tullâbi تمم علی الطلاب öğrenciyi sınava çekti. ☛ * ~ hu تممه öldürdü.

تمنی temennâ: [m. temennî تمنی] **1.**temenni etti, arzu etti. **2.**yalan uydurdu, laf üretti. **3.**okudu.

تموج temevvece: [m. temevvuc تموج] **1.**dalgalandı. **2.**deniz kudurdu.

تمور temevvere: [m. temevvur تمور] **1.**çalkalandı. **2.**gidip geldi. **3.**hayvandan tüy döküldü.

تموز temmûz: (Sür.) Temmuz.

تمول temevvele: [m. temevvul تمول] **1.**malı çok oldu. **2.**servet edindi, zenginleşti.

تمون temevvene: [m. temevvun تمون] geçimini sağladı.

تمهد temehhede: [m. temehhud تمهد] kolay oldu.

تمهل temehhele: [m. temehhul تمهل] ağırdan aldı, acele etmedi.

تمهمه temehmehe: [m. temehmuh تمهمه] vazgeçti.

تمهید temhîd: **1.**yatak sermek, döşek yaymak. **2.**hazırlamak. **3.**kolaylaştırmak. **4.**özrünü kabul etmek. **5.**imkân sağlamak.

تمیز temeyyeze: [m. temeyyuz تمیز] **1.**diğerlerinden üstün oldu, temayüz etti. **2.**ayrıldı, uzak durdu. **3.**çatladı.

تمیم temîm: Temim kabilesi.

تمیمة temîme: [ç. temâ'im, temîmât تمائم ، تمیمات] **1.**nazar boncuğu. **2.**muska.

تن tenne: (yetinnu) [m. tenn تن] oturdu, ikamet etti.

تن tinn: [m. etnân اتنان] **1.**eş, benzer. **2.**kişi.

تنأ tene'e: (yetne'u) [m. tunû' تنوء] oturdu, ikamet etti.

تناء tunnâ': **1.**köy muhtarları. **2.**köy ağaları.

تنابز tenâbeze: [m. tenâbuz تنابز] birbirini çirkin lakapla çağırdı.

تناجی tenâcâ: [m. tenâcî تناجی] fısıldaştı.

تنادر tenâdere: [m. tenâdur تنادر] **1.**nadir sözler etti. **2.**arasıra geldi.

تنادی tenâdâ: [m. tenâdî تنادی] **1.**birbirini çağırdı, birbirine seslendi. **2.**toplandı, bir araya geldi.

تنار tennâr: fırıncı, ocakçı, tandırcı.

تنازع tenâza'a: [m. tenâzu' تنازع] **1.**birbirine girdi, birbirine düştü. **2.**çekişti, her

biri kendine çekti. **3.**bitişik oldu. **4.**elden ele dolaştırdı. **5.**tartıştı.

تناسب tenâsebe: [m. tenâsub تناسب] **1.**soyunu sopunu söylemesini istedi. **2.**münasip oldu, uygun geldi. **3.**birbiriyle bağlantılı oldu, münasebeti oldu.

تناسخ tenâsehe: [m. tenâsuh تناسخ] **1.**biri diğerinin yerine geçti. **2.**ruh bedenden bedene geçti.

تناسخية tenâsuhiyye: ruhun insandan insana, insandan hayvana geçtiğine inanma.

تنافس tenâsefe: [m. tenâsuf تنافس] fısıldaştı.

تناسق tenâseka: [m. tenâsuk تناسق] düzenli dizildi.

تناسل tenâsele: [m. tenâsul تناسل] **1.**üredi, çoğaldı. **2.**nesli çok oldu.

تناسلى tenâsulî: (tıp.) üreme organları ile ilgili, seksüel.

تناشد tenâşede: [m. tenâşud تناشد] şiirleşti, karşılıklı şiir okudu.

تناصب tenâsabe: [m. tenâsub تناصب] paylaştı.

تناصر tenâsara: [m. tenâsur تناصر] **1.**yardımlaştı. **2.**haberler birbirini doğruladı.

تناظر tenâzara: [m. tenâzur تناظر] **1.**bakıştı. **2.**çekişti, mücadele etti.

تناظم tenâzeme: [m. tenâzum تناظم] **1.**düzenli oldu, tertipli oldu. **2.**dizi oldu.

تناعم tenâ'ame: [m. tenâ'um تناعم] refah içinde oldu, müreffeh olarak yaşadı.

تنافر tenâfere: [m. tenâfur تنافر] **1.**birbirine düşmanlık güttü. **2.**nesep bakımından birbirine övündü.

تنافس tenâfese: [m. tenâfus تنافس] yarıştı, rekabet etti.

تناقص tenâkasa: [m. tenâkus تناقص] azar azar eksildi.

تناقض tenâkada: [m. tenâkud تناقض] **1.**çelişti, çelişkili oldu. **2.**bozuldu. **3.**çözüldü. **4.**görüşler çatıştı.

تناقل tenâkale: [m. tenâkul تناقل] birbirine anlattı, lafı dolaştırdı.

تناكر tenâkere: [m. tenâkur تناكر] **1.**bilmezden geldi. **2.**bilmediğini iddia etti. **3.**birbirine düşmanlık güttü.

تناكف tenâkefe: [m. tenâkuf تناكف] söyleşti, lafladı.

تناوب tenâvebe: [m. tenâvub تناوب] **1.**nöbetleşti, dönüşümlü yaptı. **2.**suyu sırayla bölüştü.

تناوح tenâvehe: [m. tenâvuh تناوح] **1.**karşı karşıya geldi. **2.**rüzgâr çeşitli yönlerden esti.

تناوم tenâveme: [m. tenâvum تناوم] **1.**uyur gibi yaptı. **2.**uyumak istedi.

تناهب tenâhebe: [m. tenâhub تناهب] **1.**yağma etti, talan etti, kapıştı. **2.**develer uzun mesafe katetti.

تناهى tenâhâ: [m. tenâhî تناهى] **1.**sona erdi, sonuna geldi. **2.**yasağa uydu. **3.**birbirini kötülükten alıkoydu. **4.**vazgeçirmeye çalıştı.

تنبأ tenebbe'e: [m. tenebbu' تنبؤ] **1.**peygamberlik iddiasında bulundu. **2.**kehanette bulundu.

تنبت tenebbete: [m. tenebbut تنبت] bitti, yeşerdi.

تنبع tenebbe'a: [m. tenebbu' تنبع] azar azar çıktı, sızdı.

تنبل tenbel: (F.) [ç. tenâbîl, tenâbile تنابيل ، تنابلة] **1.**tembel. **2.**kısa boylu.

تنبل tenebbele: [m. tenebbul تنبل] **1.**şerefli oldu. **2.**şerefli kişiler gibi oldu. **3.**ok taşıdı. **4.**iyisini seçti, ayırdı.

تنبل tinbel: (F.) [ç. tenâbîl, tenâbile تنابيل ، تنابلة] **1.**tembel. **2.**kısa boylu.

تنبه tenebbehe: [m. tenebbuh تنبه] **1.**uyandı. **2.**anladı. **3.**dikkat etti. **4.**bilgi sahibi oldu.

تنبى tenebbâ: [m. tenebbî تنبى] peygamberlik iddiasında bulundu.

تنتن tentene: [m. tentene, tintân تنتنة ، تنتان] başkalarıyla dost oldu.

تنجد teneccede: [m. teneccud تنجد] yükseldi.

تنجس teneccese: [m. teneccus تنجس] **1.**pislendi, murdar oldu. **2.**pislik bulaştı. **3.**pislikten kaçındı.

تنجم tenecceme: [m. teneccum تنجم] **1.**astrolog yıldızları inceledi. **2.**uykusuzluktan sabaha kadar yıldızları saydı.

تنجيس tencîs: **1.**pisletmek, murdar olmak. **2.**pisliğini gidermek, arınmak. **3.**çocuğa nazarlık takmak.

تنحس tenahhese: [m. tenahhus تنحس] **1.**haber peşinde koştu. **2.**acıktı. **3.**ilaç sebebiyle aç durdu. **4.**et perhizi yaptı.

تنحل tenehhale: [m. tenehhul تنحل] **1.**başkasının eserini çaldı, başkasının eserine sahip çıktı. **2.**beğendiği mezhebe intisap etti.

تنحنح tenahnaha: [m. tenahnuh تنحنح] boğazını temizledi.

تنحى tenehhâ: [m. tenehhî تنحى] **1.**ayrıldı, terketti. **2.**uzaklaştı. **3.**köşeye çekildi. **4.**dayandı. **5.**güvendi.

تندى teneddâ: [m. teneddî تندى] **1.**çiy düştü. **2.**cömertleşti. **3.**suya kandı.

تنزع tenezze'a: [m. tenezzu' تنزع] **1.**koştu. **2.**söktü, çekip çıkardı.

تنزل tenezzele: [m. tenezzul تنزل] **1.**azar azar indi. **2.**yavaş yavaş indi. **3.**vazgeçti. **4.**terketti.

تنزه tenezzehe: [m. tenezzuh تنزه] **1.**kötü ve çirkin şeylerden uzak oldu. **2.**gezintiye çıktı.

تنزيل tenzîl: **1.**menisini akıtmak. **2.**indirmek. **3.**misafir ağırlamak. **4.**kovayı kuyuya salmak. **5.**fiyat düşürmek. **6.**tahttan indirmek. **7.**yerine koymak. **8.**vahiyle kelâm indirmek.

تنزيه tenzîh: **1.**kötü şeylerden uzaklaştırmak. **2.**arınmış saymak.

تنس tenis: tenis.

تنسق tenesseka: [m. tenessuk تنسق] düzenli dizildi.

تنسک tenesseke: [m. tenessuk تنسک] kulluk etti, ibadet etti.

تنسم tenesseme: [m. tenessum تنسم] **1.**rüzgâr hafif esti. **2.**soluk aldı, nefes aldı. **3.**içine sindire sindire öğrendi.

تنسية tensiye: unutturmak.

تنشر teneşşere: [m. teneşşur تنشر] **1.**yayıldı. **2.**dağıldı.

تنشط teneşşete: [m. teneşşut تنشط] **1.**neşelendi, şevke geldi. **2.**hızlı yol aldı. **3.**işe şevkle sarıldı.

تنشف teneşşefe: [m. teneşşuf تنشف] **1.**kurulandı. **2.**kuruttu.

تنصب tenassabe: [m. tenassub تنصب] **1.**dikildi. **2.**kalktı. **3.**toz kalktı.

تنصر tenassara: [m. tenassur تنصر] **1.**hıristiyanlaştı, hıristiyan oldu. **2.**yardımına koştu, imdadına koştu.

تنصف tenassafa: [m. tenassuf تنصف] **1.**başını örttü. **2.**saçları kırçıllaştı. **3.**hakkını tamamen aldı. **4.**yarısını aldı. **5.**hizmet etti. **6.**adil olmasını istedi.

تنصل tenassale: [m. tenassul تنصل] **1.**soldu, rengi attı. **2.**yerinden çıktı. **3.**yerinden çıkardı. **4.**günah çıkardı. **5.**seçti, ayırdı.

تنطق tenattuk: **1.**kuşak kuşanmak. **2.**dağlarla çevrili olmak.

تنظر tenazzara: [m. tenazzur تنظر] **1.**üstünde iyice düşündü. **2.**gözetledi.

تنظف tenazzafe: [m. tenazzuf تنظف] temiz oldu, temizlendi.

تنظم tenazzeme: [m. tenazzum تنظم] dizili oldu, dizildi.

تنظيم tanzîm: **1.**dizmek. **2.**düzenlemek, tertiplemek, derleyip toplamak.

تنعل tena'ale: [m. tena'ul تنعل] **1.**ayakkabı giydi, pabuç giydi. **2.**bastı, çiğnedi.

تنعم tena'ame: [m. tena'um تنعم] **1.**refah içinde oldu. **2.**yalınayak yürüdü. **3.**araştırdı.

تنفس teneffese: [m. teneffus تنفس] **1.**soluk alıp verdi, nefes alıp verdi, teneffüs etti. **2.**rüzgâr hafif esti. **3.**sözünde ölçüyü kaçırdı. **4.**derin nefes aldı. **5.**gün ağardı. **6.**lıkır lıkır içti. **7.**ırmak suyu çoğaldı.

تنقص tenakkasa: [m. tenakkus تنقص] **1.**azar azar aldı. **2.**ayıpladı, kınadı.

تنقل tenakkale: [m.tenakkul تنقل] taşındı, göç etti.

تنقيط tenkît: **1.**noktalamak, nokta koymak. **2.**yüz görümlüğü vermek. **3.**haberi azar azar almak.**4.**mürekkeple giysisine nokta şeklinde lekeler yapmak, puvantiye yapmak.

تنكة teneke: (T.) teneke.

تنكس tenekkese: [m. tenekkus تنكس] **1.**baş aşağı geldi, tepetakla oldu. **2.**hastalık nüksetti.

تنمى tenemmâ: [m. tenemmî تنمى] **1.**yükseldi. **2.**dağa tırmandı. **3.**mensup oldu, ait oldu.

تنور tenevvere: [m. tenevvur تنور] **1.**aydınlık oldu. **2.**uzaktan ateş gördü. **3.**bozguna uğradı.

تنور tennûr: [ç. tenânîr تنانير] **1.**fırın, ocak. **2.**tandır. **3.**yeryüzü. **4.**pınar ağzı, göze.

تنورية tennûriyye: etek.

تنوس tenevvese: [m. tenevvus تنوس] sallandı, hareket etti, uçuştu, dalgalandı.

تنوع tenevve'a: [m. tenevvu' تنوع] **1.**sallandı. **2.**kısımlara ayrıldı, bölümlendi. **3.**çeşit çeşit oldu. **4.**yürüyüşte diğerlerini geçti.

تنوفة tenûfe: [ç. tenâif تنائف] **1.**ıssız yer. **2.**çöl.

تنول tenevvele: [m. tenevvul تنول] **1.**verdi. **2.**aldı.

تنوم tenevveme: [m. tenevvum تنوم] **1.**düşazması oldu, ihtilam oldu. **2.**uyurgezer oldu. **3.**uyumak istedi.

تنوير tenvîr: **1.**aydınlık olmak. **2.**sabah ağarmak. **3.**aydınlatmak. **4.**açıklamak, açıklık getirmek. **5.**lambayı yakmak. **6.**yol göstermek.

تنويم tenvîm: **1.**uyutmak. **2.**çok uyumak.

تنويم مغنطيسى tenvîmun magnetîsî: hipnotizma.

تنوين tenvîn: **1.**tenvinli yapmak. **2.**nun harfini yazmak.

تنهاة tinhât: [ç. tenâh تناه] su bendi.

تنين tinnîn: [m. tenânîn تنانين] **1.**ejderha. **2.**balık.

تو tevv: [ç. etvâ' اتواء] **1.**tek kişi. **2.**tek kat ip. **3.**atlı, süvari. **4.**rint.

تواب tevvâb: tövbeleri kabul eden Tanrı.

توابع tevâbi': **1.**tabi olanlar, uyanlar, izinden gidenler. **2.**hizmetçiler.

تواتر tevâtere: [m. tevâtur تواتر] peşpeşe geldi, birbirini izledi.

تواثق tevâsak: [m. tevâsuk تواثق] **1.**antlaşmaya vardı. **2.**sabitleşti, kesinleşti.

تواجد tevâced: [m. tevâcud تواجد] coştu, coşkuya kapıldı.

تواجه tevâcehe: [m. tevâcuh تواجه] **1.**yüz yüze geldi. **2.**karşı karşıya durdu.

تواد tevâdde: [m. tevâdd تواد] **1.**sevişti. **2.**birbirine sevgi gösterdi.

توأد teve'ede: [m. teve'ud توأد] temkinli oldu.

توادع tevâda'a: [m. tevâdu' توادع] vedalaştı.

توارث tevârese: [m. tevârus توارث] miras aldı.

توارد tevârede: [m. tevârud توارد] **1.**birlikte suya geldi. **2.**iki şair birbirinden habersiz olarak aynı şeyi söyledi.

توارى tevârâ: [m. tevârî توارى] gizlendi, saklandı.

تواريخ tevârîh: **1.**vakit bildirmeler. **2.**belirlenmiş vakitler. **3.**hikayeler. **4.**zamanlar.

توازن tevâzene: [m. tevâzun توازن] **1.**denk oldu. **2.**dengeli oldu.

توازن tevâzun: denge.

توازى tevâzâ: [m. tevâzî توازى] paralel oldu.

تواصف tevâsafe: [m. tevâsuf تواصف] birbirine tavsif etti, birbirine özelliklerini saydı.

تواصل tevâsala: [m. tevâsul تواصل] **1.**dostluk kurdu. **2.**ittifak yaptı, birlik oldu.

تواصى tevâsâ: [m. tevâsî تواصى] birbirine vasiyet etti.

تواضع tevâda'a: [m. tevâdu' تواضع] **1.**alçakgönüllü oldu, mütevazi oldu. **2.**birlik oldu, ittifak yaptı. **3.**uzak oldu. **4.**zemin alçak oldu.

تواطس tevâtasa: [m. tevâtus تواطس] dalgalandı, çalkantılı oldu.

تواعد tevâ'ade: [m. tevâ'ud تواعد] vaatleşti.

توافر tevâfere: [m. tevâfur توافر] bollaştı, çoğaldı.

توافق tevâfaka: [m. tevâfuk توافق] birlik oldu, ittifak yaptı.

توالد tevâlede: [m. tevâlud توالد] çoğaldı, üredi.

توالف tevâlefe: [m. tevâluf توالف] birbirine alıştı, birbirine ülfet etti.

توالى tevâlâ: [m. tevâlî توالى] **1.**birbirini izledi. **2.**ayrıldı.

توأم tev'em: [ç. tevâ'im, tu'âm توائم ، توأم] ikiz.

توانى tevânâ: [m. tevânî توانى] **1.**umursamadı, aldırmadı. **2.**çaba göstermedi, ihmalkâr davrandı.

توبة tevbe: **1.**tövbe. **2.**pişmanlık.

توبد tevebbede: [m. tevebbud توبد] nazarı değdi.

توت tût: (F.) **1.**(bot.) dut.**2.**(bot.) dut ağacı.

توت افرنجى tûtun ifrinciyy: (bot.) çilek.

توت شوكى tûtun şevkiyy: (bot.) böğürtlen.

توت عليق tûtun ulleyk: (bot.) ahududu, ağaç çileği.

توتيا tûtyâ: (kim.) çinko.

توتيا البحر tûtya'l-bahr: (zool.) deniz kestanesi.

توج tevvece: [m. tetvîc تتويج] taç giydirdi.

توجد teveccede: [m. teveccud توجد] **1.**üzüldü, kederlendi. **2.**sızlandı, şikayet etti. **3.**sevdi.

توجس teveccese: [m. teveccus توجس] **1.**kulak kabarttı. **2.**fısıltı işitti. **3.**yemeğini tadına vararak yedi.

توجع tevecce'a: [m. teveccu' توجع] **1.**ağrıdı. **2.**acı çekti. ☛ * ~ li توجع ل birine üzülmek.

توجه teveccehe: [m. teveccuh توجه] **1.**yüzünü çevirdi, döndü, yöneldi. **2.**bir ayağı çukurda oldu.

توجيه tevcîh: **1.**şereflendirmek, şeref vermek. **2.**göndermek. **3.**iltifat etmek, dikkatini vermek. **4.**boyun eğmek, itaat etmek. **5.**yön vermek. **6.**yüzünü kıbleye çevirmek. **7.**silahını doğrultmak. **8.**çocuk ters doğmak. **9.**yolu tesviye etmek.

توحد tevahhade: [m. tevahhud توحد] **1.**tek oldu, biricik oldu. **2.**bir başına yaşadı. **3.**korudu. **4.**işlerini başkasına bıraktı.

توحش tevahhaşe: [m. tevahhuş توحش] **1.**düşmandan kaçarken üstündeki ağırlıkları attı. **2.**acıktı. **3.**vahşi gibi oldu. **4.**ıssız kaldı.

توحيد tevhîd: **1.**Allah'ın birliğine iman etmek, Lâ ilâhe illallah demek. **2.**tek kılmak. **3.**tektanrıcılık, monoteizm.

تودد teveddede: [m. teveddud تودد] **1.**kendini sevdirdi. **2.**sevgi gösterdi.

توديع tevdî': **1.**veda etmek, vedalaşmak. **2.**Allahaısmarladık demek. **3.**Güle güle demek. **4.**terketmek.

توراة tevrât: [ç. tevrât تورات] Tevrat, Ahdiatik.

تورد teverrede: [m. teverrud تورد] **1.**su yolunu araştırdı. **2.**gül yanaklı oldu, yanağı al al oldu. **3.**suya geldi. **4.**gruplar halinde geldi. **5.**gül istedi. **6.**getirdi.

تورط tevarrata: [m. tevarrut تورط] tehlikeye düştü.

تورع teverre'a: [m. teverru' تورع] günahtan uzak durdu.

تورك teverreke: [m. teverruk تورك] **1.**kıç üstü oturdu. **2.**sağ ayağını altına aldı. **3.**ikamet etti. **4.**çelme taktı. **5.**geç kaldı.

تورم teverreme: [m. teverrum تورم] şişti, kabardı.

توسم tevesseme: [m. tevessum توسم] işaret okudu, işareti anladı.

توسوس tevesvese: [m. tevesvus توسوس] vesveseye düştü, kuruntuya kapıldı, vesveselendi.

توسيخ tevsîh: kirletmek.

توسيع tevsî': **1.**genişletmek. **2.**refahını artırmak, elini bollaştırmak.

توشح teveşşeha: [m. teveşşuh توشح] **1.**kemer kuşandı. **2.**kolye takındı. **3.**giyindi. **4.**kucaklaştı. **5.**dağa tırmandı.

توشيح tevşîh: **1.**kemer takmak. **2.**kolye takmak. **3.**elbise giydirmek.

توصل tevassala: [m. tevassul توصل] **1.**vardı, ulaştı. **2.**amacına erdi.

توصية tavsiye: **1.**vermek. **2.**vasiyet etmek. **3.**yapmasını istemek. **4.**övmek. **5.**vasi tayin etmek. **6.**emretmek.

توصيل tavsîl: **1.**eklemek, iliştirmek. **2.**ulaştırmak, yetiştirmek, eriştirmek.

توضأ tevedde'e: [m. teveddu' توضؤ] **1.**abdest aldı. **2.**ergenlik çağına geldi.

توضح tevaddaha: [m. tevadduh توضح] açığa çıktı, açıklık kazandı.

توضيح tevdîh: **1.**açıklamak. **2.**açığa çıkarmak.

تورية tevriye: **1.**üstünü örtmek, gizlemek. **2.**bir şeyi istediği halde başka şey istermiş gibi görünmek, amacını gizlemek. **3.**çakmağı çakmak. **4.**yardım etmek. **5.**kelimenin yaygın anlamı dışında başka anlamını kasdetti.

توريث tevrîs: mirasçı yapmak.

توريخ tevrîh: tarih atmak.

توزر tevezzere: [m. tevezzur توزر] vezir oldu, bakan oldu.

توزع tevezze'a: [m. tevezzu' توزع] bölüştü, paylaştı.

توزيع tevzî': **1.**bölüştürme. **2.**dağıtım.

توسد tevessede: [m. tevessud توسد] **1.**başının altına yastık koydu. **2.**yaslandı, dayandı. **3.**başını koluna koyup uyudu.

توسط tevassata: [m. tevassut توسط] **1.**orta yolu tuttu. **2.**arabuluculuk etti, ara buldu. **3.**ortasında bulundu.

توسع tevesse'a: [m. tevessu' توسع] **1.**geniş oldu. **2.**sığdırdı, içine aldı. **3.**zenginleştirdi. **4.**caiz oldu, uygun oldu. **5.**gücü yetti. **6.**kuşattı, kapladı.

توسل tevessele: [m. tevessul توسل] **1.**kendini Tanrı'ya yaklaştıracak davranışta bulundu. **2.**hırsızlık etti, çaldı.

توطن tevattana: [m. tevattun توطن] yurt tuttu, vatan edindi.

توظيف tavzîf: **1.**görevlendirmek. **2.**günlük ücret belirlemek. **3.**işe almak. **4.**memurluğa almak.

توعد teva'ade: [m. teva'ud توعد] tehdit etti, gözdağı verdi.

توغل tevaggale: [m. tevaggul توغل] derin bilgi sahibi oldu, uzmanlaştı.

توفق teveffeka: [m. teveffuk توفق] başardı, muvaffak oldu.

توفى teveffâ: [m. teveffî توفى] **1.**Tanrı ruhunu aldı, Tanrı vefat ettirdi. **2.**hakkını tam olarak aldı. **3.**tamamını saydı. **4.**süreyi tamamladı.

توفى tuvuffiye: öldü, vefat etti.

توفيد tevfîd: **1.**elçi olarak göndermek. **2.**delege olarak göndermek.

توفير tevfîr: **1.**bollaştırmak, çoğaltmak. **2.**namusunu korumak. **3.**hakkını tümüyle almak. **4.**saçını uzatmak. **5.**tasarruf etmek.

توفيق tevfîk: **1.**başarı. **2.**uzlaştırmak.

توقح tevakkaha: [m. tevakkuh توقح] utanmaz oldu, arsız oldu, küstah oldu.

توقد tevakkade: [m. tevakkud توقد] **1.**tutuştu, yandı. **2.**parladı. **3.**tutuşturdu.

توقع tevakka'a: [m. tevakku' توقع] umdu, bekledi.

توقف tevakkafe: [m. tevakkuf توقف] **1.**kaldı, bekledi. **2.**durakladı. **3.**vazgeçti.

توقى tevakkâ: [m. tevakkî توقى] **1.**sakındı. **2.**çekindi. **3.**korundu.

توقيت tevkît: vakit belirlemek.

توقيع tevkî': [ç. tevâkî' توقيع] **1.**imza. **2.**bir yazı türü. **3.**mevziî yağış.

توقيف tevkîf: **1.**ayakta bekletmek. **2.**durdurmak. **3.**bilezik takmak. **4.**kına yakmak. **5.**açıklamak. **6.**bilgilendirmek, bildirmek. **7.**Hac ibadeti sırasında durulacak yerlerde durmak.

توكأ tevekke'e: [m. tevekku' توكؤ] yaslandı, dayandı.

توكل tevekkele: [m. tevekkul توكل] **1.**Allah'a tevekkül etti. **2.**başkasına ısmarladı, başkasına bıraktı. **3.**vekil oldu. **4.**garanti verdi.

توكيل tevkîl: **1.**vekil tayin etmek. **2.**ısmarlamak, sipariş etmek. **3.**yedirmek.

تولد tevellede: [m. tevellud تولد] **1.**doğdu. **2.**kaynaklandı.

توله tevellehe: [m. tevelluh توله] **1.**aşktan deliye döndü. **2.**aklı başından gitti. **3.**şaşkınlık içinde kaldı. **4.**korktu. **5.**sığındı.

تولى tevellâ: [m. tevellî تولى] **1.**geri döndü. **2.**terk etti, uzaklaştı. **3.**müdavim oldu.

4.yardım etti. **5.**sevdi. **6.**üstüne aldı, üstlendi, iş başına geçti. **7.**velî edindi. **8.**yüz çevirdi. **9.**çekildi. **10.**sözünden döndü.

تولية tevliye: **1.**yönetici atamak. **2.**kaçmak. **3.**uzaklaşmak, ayrılmak.

توليد tevlîd: **1.**doğurtmak. **2.**üretmek. **3.**beslemek, yetiştirmek.

تومق tevemmeka: [m. tevemmuk تومق] sevgi gösterdi.

تونة tûne: (zool.) ton balığı.

توه tevvehe: [m. tetvîh تتويه] yolunu şaşırttı. ☛ * ~ hu توهه yok etti, helâk etti.

توه tûh: [ç. etvâh, etâvîh اتواه ، اتاويه] şaşkın.

توى teviye: (yetvâ) [m. tevy توى] helâk oldu, telef oldu.

تويج tuveyc: (bot.) taç yaprak.

تويل teveyyele: [m. teveyyul تويل] "bittim ben, yandım" gibi sözlerle dövündü.

تهاجم tehâceme: [m. tehâcum تهاجم] birbirine hücum etti.

تهاجى tehâcâ: [m. tehâcî تهاجى] birbirini yerdi, birbirini hicvetti.

تهادن tehâdene: [m. tehâdun تهادن] **1.**barış yaptı. **2.**işler yolunda gitti.

تهادى tehâdâ: [m. tehâdî تهادى] **1.**iki tarafa yıkılarak yürüdü. **2.**birbirine hediye verdi.

تهالك tehâleke: [m. tehâleke تهالك] **1.**çabaladı, gayret etti, çırpındı. **2.**hırsla yöneldi. **3.**sallana sallana yürüdü. **4.**düştü.

تهاون tehâvene: [m. tehâvun تهاون] hafife aldı, küçümsedi.

تهتر tehettere: [m. tehettur تهتر] hödükleşti.

تهتك tehetteke: [m. tehettuk تهتك] **1.**yırtıldı. **2.**rezil rüsva oldu, beş paralık oldu. **3.**rezilliğine göz yumdu.

تهجد teheccede: [m. teheccud تهجد] **1.**uyudu. **2.**uyandı. **3.**gece ibadetine kalktı, teheccüd namazı kıldı. **4.**gece ibadeti için uyanık kaldı.

تهجى teheccâ: [m. teheccî تهجى] **1.**heceledi. **2.**alfabe harflerini saydı. **3.**Kur'ân okudu. **4.**okuma öğrendi.

تهدب teheddebe: [m. teheddub تهدب] **1.**püsküllü oldu. **2.**saçaklı oldu. **3.**sarktı, salkım saçak oldu.

تهدد teheddede: [m. teheddud تهدد] gözdağı verdi, gözünü yıldırdı.

تهدى teheddâ: [m. teheddî تهدى] hidayete erdi, doğru yolu buldu.

تهديد tehdîd: tehdit etmek, gözdağı vermek.

تهذب tehezzebe: [m. tehezzub تهذب] **1.**terbiyeli oldu. **2.**gözden geçirildi.

تهزأ tehezze'e: [m. tehezzu' تهزؤ] alaya aldı.

تهزج tehezzece: [m. tehezzuc تهزج] ezgi ile terennüm etti.

تهزز tehezzeze: [m. tehezzuz تهزز] **1.**hareket etti, sallandı. **2.**titredi. **3.**yıldız kaydı. **4.**bitki boy attı. **5.**coştu, neşelendi.

تهسهس teheshese: [m. teheshus تهسهس] **1.**geceleyin yürüdü. **2.**hışırdadı. **3.**lafını sakladı. **4.**şarıl şarıl aktı.

تهشم teheşşeme: [m. teheşşum تهشم] **1.**kırdı, un ufak etti. **2.**saygı gösterdi. **3.**ikramda bulundu. **4.**deveyi avucuyla sağdı. **5.**kırıldı. **6.**hayvan takatsiz kaldı. **7.**şefkat istedi.

تهكم tehekkeme: [m. tehekkum تهكم] **1.**şarkı okudu. **2.**kibirlendi. **3.**pişman oldu. **4.**kuyu göçtü. **5.**alaya aldı. **6.**ateş püskürmek.

تهلكة tehluke: tehlike.

تهلل tehellele: [m. tehellul تهلل] **1.**sevindi, yüzü güldü. **2.**gözlerinden yaş döküldü.

تهمة tuhme: [ç. tuhem, tuhemât تهمات ، تهم] töhmette bulunma, itham etme.

تهن tehine: (yethenu) [m. tehen تهن] uyudu.

تهنئة tehni'e: tebrik etmek, kutlamak, "hayırlı olsun" demek.

تهنأ tehenne'e: [m. tehennu' تهنؤ] memnun oldu, sevindi.

تهود tehevvede: [m. tehevvud تهود] **1.**hidayete erdi. **2.**Yahudi oldu. **3.**güzel güzel konuştu.

تهور tehevvere: [m. tehevvur تهور] **1.**göçtü, yıkıldı. **2.**ileri atıldı. **3.**hastalık geldi. **4.**kışın çoğu geçti.

تهوع tehevve'e: [m. tehevvu' تهوع] kustu.

تهول tehevvele: [m. tehevvul تهول] **1.**korkunç oldu, korkunçlaştı. **2.**korkuttu.

تهوم tehevveme: [m. tehevvum تهوم] kestirdi, şekerleme yaptı.

تهوه tehevvehe: [m. tehevvuh تهوه] ah vah etti, sızlandı.

تهوية tehviye: havalandırmak.

تهيأ teheyye'e: [m. teheyyu' تهيأ] **1.**hazırlık yaptı. **2.**tasavvur etti.

تهيب teheyyebe: [m. teheyyub تهيب] **1.**korktu, ürktü. **2.**korkuttu, ürküttü.

تهيج teheyyece: [m. teheyyuc تهيج] **1.**toz kalktı. **2.**deniz kabardı. **3.**bitki kuruyup sarardı. **4.**hava rüzgârlı ve bulutlu oldu. **5.**heyecanlandırdı. **6.**tahrik etti.

تياترو tiyatru: (İt.) tiyatro.

تيار teyyâr: **1.**akım. **2.**akıntı. **3.**dalga.

تیار کهربی teyyârun kehrubî: elektrik akımı.

تیار مباشر teyyârun mubâşir: doğru akım.

تیار متناوب teyyârun mutenâvib: alternatif akım.

تیاسر teyâsere: [m. teyâsur تیاسر] **1.**soluna aldı. **2.**sola geçti. **3.**güzellikle davrandı. **4.**kumar etini paylaştı.

تیامن teyâmene: [m. teyâmun تیامن] sağa gitti.

تیبیس teybîs: kurutmak.

تیس teys: [ç. tuyûs, etyâs, tiyese تیوس ، اتیاس ، تیسة] (zool.) teke.

تیسر teyessere: [m. teyessur تیسر] **1.**kolay oldu, kolay geldi. **2.**bolluk oldu. **3.**soğudu. **4.**hazırlandı.

تیفود teyfûd: (tıp.) tifo.

تیفوس teyfûs: (tıp.) tifüs.

تیقظ teyakkaza: [m. teyakkuz تیقظ] **1.**uyanık oldu. **2.**uyandı. **3.**sakındı. **4.**ayıktı, aymazlıktan kurtuldu.

تیقن teyakkane: [m. teyakkun تیقن] kesin olarak bildi.

تیلیفیزیون tilifizyun: (Yun.) televizyon.

تیم teyyeme: [m. tetyîm تتییم] aşkı muma çevirdi.

تیم tîm: (İng.) takım.

تیماء teymâ': **1.**çöl. **2.**ıssız geniş düzlük.

تیمم teyemmeme: [m. teyemmum تیمم] **1.**teyemmüm etti. **2.**yöneldi. **3.**kalkıştı.

تیمن teyemmene: [m. teyemmun تیمن] **1.**Yemenli oldu. **2.**sağ eliyle başladı. **3.**öldü. **4.**ölüyü sağına yatırdı. **5.**uğurlu saydı.

تین tîn: [ç. tînât تینات] **1.**(bot.) incir. **2.**(bot.) incir ağacı. **3.**bilinmeyen kutsal mekân.

تیهور teyhûr: [ç. teyâhîr, teyâhir تیاهیر ، تیاهر] **1.**dev dalga. **2.**kibirli ahmak. **3.**düz zemin. **4.**uçurum, yar.

☛ * ~ bi ثار ب üstüne atladı. ☛ * ~ el-gubâru ثار الغبار toz kaltı. ☛ * ~ el-mâ'u ثار الماء **1.**su çıktı. **2.**kabardı. ☛ * ~ ilâ ثار الى üstüne atladı. ☛ * ~ t nefesuhu ثارت نفسه midesi bulandı.

ثأر se'ere: [m. te'r تأر] **1.**kana kan istedi. **2.**intikam aldı, kanını yerde bırakmadı.

ثأر se'r: [ç. es'âr, âsâr, se'âir, se'rât, sârât ، ثأثر ، آثار ، اثآر] **1.**öç. **2.**kısasa kısas.

ثاقب sâkıb: **1.**çok süt veren deve. **2.**çok süt veren koyun. **3.**Zühal, Satürn. **4.**delici. **4.**meşhur.

ثاقب الفكر sâkıbu'l-fikr: kıvrak zekâlı, anlayışlı.

ثاقف sâkafa: [m. musâkafa, sikâf مثاقفة ، ثقاف] **1.**silahlı talim yaptı. **2.**yarıştı.

ثاقل sâkıl: ağır hasta.

ثالث sâlis: üçüncü.

ثالل se'lele: [m. se'lele ثألة] cildinde siğil çıktı.

ثامر sâmir: **1.**meyva veren ağaç. **2.**(bot.) börülce.

ثامن sâmin: sekizinci.

ثانوى sânevî: ikinci derecede olan.

ثانى sâni: **1.**ikinci. **2.**diğeri,öbürü.

ثانى اكسيد الكربون sâni oksi'l-kerbûn: karbondioksit.

ث

ث se: **1.**Arapça alfabenin dördüncü harfi. **2.**ebced sistemine göre sayısal değeri: beş yüz.

ثنب seibe: (yes'ebu) [m. se'b ثأب] **1.**esnedi. **2.**içi geçti.

ثائر sâ'ir: [ç. es'âr اثآر] öç alan.

ثائر sâ'ir: [ç. sevvâr ثوار] **1.**isyancı. **2.**öfkeli.

ثاب sâbe: (yesûbu) [m. sevb, sevebân ثوبان ، ثوب] döndü, geri döndü.

ثابت sâbit: [ç. sevâbit ثوابت] **1.**sabit, durağan. **2.**sürekli, devamlı. **3.**değişmeyen, istikrarlı. **4.**sağlam.

ثابت العزم sâbitu'l-azm: azimli.

ثابت القدم sâbitu'l-kadem: devamlı, istikrarlı.

ثار sâre: (yesûru) [m. sevr, sevre, severân, su'ûr ثور ، ثؤور ، ثوران ، ثورة] **1.**ayaklandı. **2.**meydana geldi. **3.**yayıldı. **4.**toz kalktı.

ثانية sâniye: [ç. sevân ثوان] saniye.

ثاور sâvere: [m. musâvere مثاورة] birbirinin üstüne atıldı.

ثب sebbe: (yesubbu, yesibbu) [m. sebb, sebâb ثب ، ثباب] postu serdi, iyice yerleşti.

ثبات sebât: durmak.

ثبات subât: **1.**topluluklar, gruplar. **2.**süvari müfrezeleri. **3.**küçük birlik, müfreze.

ثبت sebbete: [m. tesbît تثبيت] **1.**sabitleştirdi. **2.**kanıtlarla ispatladı. **3.**pekiştirdi. **4.**sebat verdi.

ثبت sebet: [ç. esbât اثبات] **1.**kanıt, delil. **2.**fihrist. **3.**güvenilir kişi. **4.**sebat. **5.**kalıcılık, süreklilik.

ثبت sebete: (yesbutu) [m. sebât, subût ثبات ، ثبوت] durdu. ☛ * ~ ale'l-emri ثبت على الامر **1.**sabit oldu. **2.**devam etti. ☛ * ~ el-emru ثبت الامر gerçekleşti.

ثبت sebute: (yesbutu) [m. sebâte, subûte ثباتة ، ثبوتة] **1.**cesur oldu. **2.**sebat etti.

ثبة subbe: [ç. subât, subût ثبات ، ثبوت] **1.**topluluk, grup. **2.**süvari müfrezesi.

ثبج sebece (yesbicu) [m. subûc, sebc ثبوج ، ثبج] çömeldi.

ثبر sebbere: [m. tesbîr تثبير] alıkoydu, menetti, engel oldu.

ثبر sebere: (yesburu) [m. subûr ثبور] helâk oldu. ☛ * ~ hu ثبره helâk etti.

ثبط sebit: [ç. esbât, sibât اثباط ، ثباط] **1.**zayıf. **2.**ahmak. **3.**tembel. **4.**cahil.

ثبور subûr: **1.**helâk olma, yok olma. **2.**üzüntü, hayıflanma.

ثج secce: (yesuccu) [m. secc ثج] **1.**su dökmek. **2.**su akıtmak.

ثج secce: (yesuccu) [m. sucûc ثجوج] su döküldü.

ثجاجا sucâcen: şarıl şarıl.

ثجة secce: [ç. seccât ثجات] **1.**havuzlu bahçe. **2.**su çukuru.

ثخن sahhane: [m. teshîn تثخين] halsiz bıraktı, yere serdi.

ثخن sahune: (yeshunu) [m. sıhan, sehâne, suhûne ثخن ، ثخانة ، ثخونة] **1.**katılaştı. **2.**kalınlaştı. **3.**kabalaştı.

ثخن sıhan: **1.**kalınlık. **2.**sertlik. **3.**yoğunluk, sıklık. **4.**kabalık.

ثخين sahîn: [ç. suhenâ' ثخناء] **1.**kalın ve yoğun nesne. **2.**dayanıklı, dirençli.

ثدن sedine: (yesdenu) [m. seden ثدن] **1.**et kokuştu. **2.**şişmanlayıp hantallaştı. **3.**yaratılıştan eksiği oldu.

ثدى sediye: (yesdâ) [m. seden ثدى] ıslandı. ☛ * ~ t el-mer'etu ثدى المرأة iri memeli oldu.

ثدى sedy: [ç. esd, sudiyy, sidiyy اثد ، ثدى] meme.

ثر serr: [ç. surûr, serâr ، ثرور ثرار] **1.**ağzı kalabalık. **2.**hızlı at. **3.**bol yağış getiren bulut. **4.**geniş.

ثر serre: (yesurru, yesirru) [m. surûr, surûre, serâre ، ثرور ثرورة ، ثرارة] **1.**bollaştı, çoğaldı. **2.**genişledi. **3.**çenesi düştü, ağzı kalabalık oldu.

ثراء serâ': [ç. esrâ' اثراء] **1.**nemli toprak. **2.**hayır.

ثرب serb: [ç. surûb, esrub, esârib ثروب ، اثرب ، اثارب] iç yağı.

ثرثر sersere: [m. sersere ثرثرة] çok konuştu, çenesi düştü, gevezelik etti. ☛ * ~ eş-şey'e ثرثر الشيء dağıttı.☛ * ~ fî'l-ekli ثرثر فى الاكل Agopun kazı gibi yedi.

ثرد serede: (yesrudu) [m. sered ثرد] tirit yaptı.

ثرع seri'a: (yesre'u) [m. sera' ثرع] asalak oldu, parazit oldu, bir yere yamandı.

ثرم serime: (yesremu) [m. serm ثرم] dişi kırıldı, dişi düştü.

ثرمل sermele: [m. sermele ثرملة] döke saça yemek yedi. ☛ * ~ amelehu ثرمل عمله işini kötü yaptı.

ثروة serve: **1.**servet, zenginlik. **2.**mal çokluğu. **3.**insan çokluğu.

ثرى serâ: (yesrî) [m.sery ثرى] yağmur toprağı ıslattı.

ثرى serâ: **1.**yer, toprak. **2.**nemli yer. **3.**ıslaklık, yaşlık.

ثرى seriye: (yesrâ) [m. serâ', sery ثراء ، ثرى] **1.**malı çok oldu. **2.**zenginleşti.

ثريا sureyyâ: [ç. sureyyât ثريات] **1.**Ülker yıldızı, Süreyya yıldızı. **2.**avize.

ثريد serîd: [ç. serâ'id, surud, surd, surûd ثرائد ، ثرد ، ثرود] **1.**tirit. **2.**şarap köpüğü.

ثعالب se'âlib: **1.**tilkiler. **2.**mızrak başları.

ثعالة su'âle: **1.**(zool.) dişi tilki. **2.**(bot.) it üzümü, çakal üzümü. **3.**kurumuş çayır çimen.

ثعب se'abe: (yes'abu) [m. sa'ab ثعب] akıttı. ☛ * ~ aleyhim el-gâre ثعب عليهم الغارة baskın yaptı. ☛ * ~ el-mataru ثعب المطر yağmur boşandı. ☛ * ~ ileyhi ثعب اليه üstüne atıldı.

ثعبان su'bân: [ç. se'âbîn ثعابين] büyük yılan, ejderha.

ثعبان الماء su'bânu'l-mâ': (zool.) yılan balığı.

ثعر sa'ire: (yes'aru) [m. sa'r ثعر] siğillendi.

ثعلب sa'leb: [ç. se'âlib, si'âl ثعالب ، ثعال] **1.**(zool.) tilki. **2.**mızrak başı. **3.**havuzdaki su tahliye deliği.

ثغا segâ: (yesgû) [m. sugâ' ثغاء] meledi.

ثغر sagr: [ç. sugûr ثغور] **1.**ağız. **2.**ön dişler. **3.**sınır.

4.geçit. **5.**dağ kovuğu. **6.**liman şehri.

ثقاب sikâb: [ç. sukub ثقب] **1.**kibrit. **2.**tutuşturucu, çalı çırpı, çıra.

ثقافة sekâfe: **1.**kültür. **2.**eğitim. **3.**beceri.

ثقال sakkâl: [ç. sukul ثقل] **1.**ağır. **2.**ağır yük. **3.**ağır hasta. **4.**insana yük olan.

ثقال sikâl: **1.**ağır yükler. **2.**ağır hastalar. **3.**insana yük olanlar.

ثقب sakabe: (yeskubu) [m. sakâbe, sukûb ثقابة ، ثقوب] alevlendi. ☛ * ~ el-kevkebu ثقب الكوكب yıldız ışıldadı.

ثقب sakabe: (yeskubu) [m. sakb ثقب] deldi, delik açtı.

ثقب sakb: [ç. eskub, sukûb, eskâb اثقب ، ثقوب ، اثقاب] delik.

ثقب sakkabe: [m. teskîb تثقيب] **1.**tutuşturdu, yaktı. **2.**deldi, delik açtı.

ثقبة sukbe: [ç. sukb ثقب] **1.**delik. **2.**küçük delik.

ثقة sika: **1.**güvenmek, itimat etmek. **2.**güvenilir kişi.

ثقف sakife: (yeskafu) [m. sakaf ثقف] **1.**yetişti. **2.**yakaladı. **3.**kıvrak zekâlı oldu. ☛ * ~ el-ilme ve's-sınâ'a ثقف العلم و الصناعة ilimde ve sanatta birikim sahibi oldu.

ثقف sakufe: (yeskufu) [m. sekâfe, sakf, sakaf, sakûfe ثقافة ، ثقف ، ثقوفة] kültürlü ve terbiyeli oldu.

ثقل sakal: [ç. eskâl اثقال] **1.**turist. **2.**eşya. **3.**saklanan kıymetli şey, hazine.

ثقل sakale: (yeskulu) [m. sakl ثقل] eliyle tarttı.

ثقل sakkale: [m. teskîl تثقيل] ağırlaştırdı.

ثقل sakule: (yeskulu) [m. sıkl, sakâle ثقالة ، ثقل] ağır oldu, ağırlaştı, ağır geldi, ağır çekti. ☛ * ~ el-emru ثقل الامر iş zorlaştı.☛ * ~ el-marîdu ثقل المريض hastalık ağırlaştı. ☛ * ~ eş-şey'u ثقل الشيء **1.**hoşuna gitmedi, kaldıramaz oldu. **2.**gizli oldu.

ثقل sıkl: [ç. eskâl اثقال] **1.**ağırlık, yük. **2.**günah. **3.**borç. **4.**ölçü. **5.**gömü, define. **6.**ölüler.

ثقلان saklân: insanlar ve cinler.

ثقيل sakîl: [ç. suklâ', sikâl ثقلاء ، ثقال] **1.**ağır. **2.**ağır yük. **3.**ağır hasta. **4.**insana yük olan.

ثقيل الحركة sakîlu'l-hareke: **1.**ağır canlı. **2.**vakarlı, ağırbaşlı.

ثقيل السمع sakîlu's-sem': sağır.

ثقيل الهضم sakîlu'l-hadm: hazmı güç.

ثكنة sukne: [ç. suken, sukenât ثكن ، ثكنات] **1.**kışla. **2.**bayrak. **3.**kolye. **4.**topluluk, güruh.

ثل selle: (yesullu) [m. sell ثل] yıktı.

ثلاث selâsu: [ç. selâsât ثلاثات] üç.

ثلاث sulâse: üçer.

ثلاثاء sulâsâ': [ç. sulâsâvât, sulâsâ'ât, esâlis ، ثلاثاوات ثلاثاء ات ، اثالث] Salı.

ثلاثة selâse: [ç. selâsât ثلاثات] üç.

ثلاثون selâsûne: otuz.

ثلاثى sulâsî: **1.**üçlü. **2.**üç ile ilgili.

ثلاج sellâc: **1.**karcı, kar satan. **2.**buzdolabı.

ثلاجة sellâce: buzdolabı.

ثلب selebe: (yeslibu) [m. selb ثلب] **1.**ayıpladı, kınadı. **2.**deldi, delik açtı. **3.**gedik açtı. ☛ * ~ hu ثلبه **1.**kovdu. **2.**küfretti. **3.**iftira etti.

ثلة sulle: topluluk, cemaat.

ثلث selese: (yeslusu) [m. sels ثلث] **1.**üçte birini aldı. **2.**üçüncü oldu. ☛ * ~ el-amele ثلث العمل bir işi günde üç kez yaptı.

ثلث sellese: [m. teslîs تثليث] **1.**üçüncü oldu. **2.**üçe böldü. **3.**üç kez yaptı. **4.**üçte biri gidene kadar kaynattı. **5.**üçte ikisi gidene kadar kaynattı.

ثلث sulâse: üçer.

ثلث suls: [ç. eslâs اثلاث] üçte bir.

ثلث sulus: [ç. eslâs اثلاث] **1.**üçte bir. **2.**sülüs yazı.

ثلثا sulsâ: üçte iki.

ثلثة selâse: üç.

ثلج selc: [ç. sulûc ثلوج] **1.**kar. **2.**dolu. **3.**buz.

ثلج selece: (yeslucu) [m. selc, sulûc ثلج ، ثلوج] **1.**soğudu. **2.**kar yağdırdı.

ثلج selice: (yeslecu) [m. selec ثلج] **1.**soğudu. **2.**yüreği rahatladı, sevindi.

ثلم selm: [ç. eslâm اثلام] **1.**gedik, yarık. **2.**çentik.

ثم summe: sonra.

ثم semme: orada, orası, oracıkta.

ثمان sumân: sekizer.

ثمانون semânûn: **1.**seksen. **2.**sekseninci.

ثمانية semâniye: sekiz.

ثمر semer: [ç. simâr, esmâr, sumur ثمار ، اثمار ، ثمر] **1.**meyva. **2.**yarar. **3.**kazanç, kâr. **4.**sonuç. **5.**nesil, kuşak. **6.**evlat. **7.**ürün. **8.**servet.

ثمر semere: (yesmuru) [m. sumûr ثمور] ağaç meyvaya durdu. ☛ * ~ eş-şey'u ثمر الشيء olgunlaştı. ☛ * ~ mâluhu ثمر ماله malı çoğaldı.

ثمر semmere: [m. tesmîr تثمير] ağaç meyvaya durdu, ağaç meyva verdi.

ثمراء semrâ': **1.**meyvası çok yer. **2.**meyvalı ağaç.

ثمرات semerât: **1.**meyvalar. **2.**ürünler.

ثمرة semere: [ç. simâr, esmâr, sumur ثمار ، اثمار ، ثمر] **1.**meyva. **2.**yarar. **3.**kazanç,

kâr. **4.**sonuç. **5.**nesil, kuşak. **6.**evlat. **7.**ürün.

ثمن semen: [ç. esmân, esmine, esmun اثمان ، اثمنة ، اثمن] fiyat, paha, kıymet, değer, bedel.

ثمن semene: (yesminu) [m. semn ثمن] sekizinci oldu.

ثمن semmene: [m. tesmîn تثمين] **1.**fiyat biçti, değer biçti. **2.**sekiz köşeli yaptı, sekizgen yaptı. **3.**topladı.

ثمن sumun: [ç. esmân اثمان] sekizde bir.

ثمن بخس semenun bahs: ucuz fiyat.

ثمين semîn: [ç. esmân اثمان] **1.**değerli, kıymetli, nefis. **2.**fiyat.

ثناء senâ': [ç. esniye اثنية] övgü.

ثنائى sunâ'î: **1.**ikili. **2.**çift.

ثنة sunne: [ç. sunen ثنن] kasık.

ثنى senâ: (yesnî) [m. seny ثنى] **1.**katladı. **2.**kıvırıp büktü. ☛ * ~ sadrehu ثنى صدره kin güttü. ☛ * ~ hu an ثنيه عن **1.**vazgeçirdi. **2.**uzaklaştırdı. ☛ * ~ hu ثنيه ikinci oldu.

ثنى sennâ: [m. tesniye تثنية] ikiledi. ☛ * ~ alâ ثنى على destek verdi, yardım etti.☛ * ~ alâ ثنى على övdü.

ثنية seniyye: [ç. senâyâ ثنايا] **1.**üstte ve altta bulunan iki ön diş. **2.**yokuş. **3.**müstesna olan.

ثواب sevâb: **1.**sevap. **2.**ödül, mükâfat. **3.**karşılık. **4.**bal arısı. **5.**bal. **6.**bağış, nimet.

ثوب sevb: [ç. siyâb, esvâb, esvub ثياب ، اثواب ، اثوب] giysi, giyecek.

ثوب sevvebe: [m. tesvîb تثويب] **1.**geri döndü. **2.**karşılık verdi. ☛ * ~ bissalâti ثوب بالصلاة **1.**namaz kılmaya çağırdı. **2.**nafile namazı kıldı.☛ * ~ hu ثوبه ödül verdi. ☛ * ~ min ثوب من karşılığını verdi.

ثوب ملكية sevbun melikiyye: üniforma.

ثوة suvve: [ç. suvey ثوى] **1.**yol işaret taşı. **2.**ev eşyası.

ثور sevr: [ç. sîrân, siyere, sîre, esvâr, siyâr, sevire ثيران ، ثيرة ، اثوار ، صيار ، ثورة] **1.**(zool.) öküz. **2.**(zool.) boğa. **3.**boğa burcu. **4.**lider, reis.

ثور sevvere: [m. tesvîr تثوير] **1.**tahrik etti. **2.**yaydı. **3.**araştırdı.

ثور البقر sevru'l-bakar: (zool.) boğa.

ثورة sevre: ihtilal.

ثوم sûm: (bot.) sarımsak.

ثياب مهنة siyâbun mihne: iş elbisesi.

ثيب seyyib: dul kadın.

ثيبات seyyibât: dul kadınlar.

ج

ج ce, cim: **1.**Arapça alfabenin beşinci harfi. **2.**ebced sistemine göre sayısal değeri üçtür.

جاء câ'a: (yecû'u, yecî'u) [m. cey', cey'e, mecî', mecî'e جيء ، جيئة ، مجيء ، مجيئة] geldi. ☛ * ~ bihi جاء به getirdi. ☛ * ~ aleyhi جاء عليه uydu, uygun geldi.☛ * ~ el-emru جاء الامر **1.**çalıştı, iş yaptı. **2.**ortaya koydu. **3.**iş yapıldı. **4.**ortaya koyuldu.

جائب câ'ib: yolcu.

جائب البر câ'ibu'l-berr: yer yarığı.

جائر câ'ir: despot, müstebit, zalim.

جائز câ'iz: [ç. ecvize, cûzân, cîzân, cevâ'iz. ecvuz اجوزة ، جوزان ، جيزان ، جوائز ، اجوز] **1.**uygun, caiz. **2.**mübah. **3.**bostan. **4.**kirişleme direği.

جائزة câ'ize: [ç. cevâ'iz جوائز] **1.**bir menzillik su. **2.**bir içimlik su. **3.**ödül. **4.**bağış.

جائع câ'i: [ç. ciyâ' جياع] aç.

جاب câbbe: [m. mucâbbe, cibâb مجابة ، جباب] galip geldi, üstün geldi, baskın çıktı. ☛ * ~ hu جابه **1.**kesti. **2.**övündü.

جاب câbe: (yecûbu) [m. cevb جوب] **1.**düştü. **2.**kesti. **3.**yırttı. **4.**oydu, deldi. **5.**yol aldı, mesafe katetti.

جاب câbe: [yecîbu) [m. ceyb جيب] **1.**geçti, katetti. **2.**cep açtı.

جابل câbele: [m. mucâbele مجابلة] **1.**dağa çıktı. **2.**dağda yaşadı.

جابى câbî: (zool.) çekirge.

جابى câbî: [ç. cubât جباة] vergi memuru, vergi toplayıcı.

جاثليق câsilîk: piskopos.

جاثم câsim: **1.**çöken., çöküp kalan. **2.**diz üstü çöken.

جاثى câsî: [ç. cusiyy, cisiyy جثى] diz çöken.

جاحش câheşe: [m. mucâheşe مجاحشة] **1.**savundu, müdafaa etti. **2.**baskı altında tuttu, sıkıştırdı.

جاحظ العينين câhizu'l-ayneyn: pürtlek gözlü, patlak gözlü.

جاد câde: (yecûdu) [m. cevd جود] **1.**sundu, ikram etti. **2.**ihsan etti.

جادة câdde: [ç. cevâd جواد] **1.**cadde. **2.**yolun ortası.

جادل câdele: [m. mucâdele, cidâl مجادلة ، جدال] **1.**mücadele etti. **2.**savundu. **3.**tartıştı.

جادوف câdûf: dönme dolap.

جاذب câzebe: [m. mucâzebe مجاذبة] **1.**çekişti. **2.**yerini değiştirdi.

جاذب câzib: [ç. cevâzib, cizâb جواذب ، جذاب] **1.**çekici. **2.**sütü çekilmiş deve.

جاذبية الثقل câzibiyyetu's-sıkal: yer çekimi.

جاذبية مغنطيسية câzibiyyetun mignatısiyye: (fiz.) manyetik çekim.

جار câr: [ç. cîrân, ciyere, civâr, ecvâr جيران ، جيرة ، جوار ، اجوار] **1.**komşu. **2.**ortak. **3.**koca. **4.**karı. **5.**vajina. **6.**imdada koşulan. **7.**imdada koşan.

جار câre: (yecûru) [m. cevr جور] **1.**saptı. **2.**yardım istedi, himaye istedi. **3.** zulmetti.

جأر ce'ere: (yec'eru) [m. ce'r, cu'ûr جأر ، جؤور] sesini yükseltti, bağırdı, feryat etti.

جار الجنب câru'l-cenb: **1.**bitişik, yan yana. **2.**bitişik komşu. **3.**uzak komşu.

جار ذى القربى câru zi'l-kurbâ: yakın komşu.

جارات câr ât: hanımlar, karılar, eşler.

جاراش câr âş: garaj.

جارة câre: [ç. câr ât جارات] hanım, karı, eş.

جارحة câriha: [ç. cevârih جوارح] **1.**organ, uzuv. **2.**yırtıcı kuşlar, yırtıcı hayvanlar. **3.**av köpeği. **4.**bıçak.

جارز câreze: [m. mucâreze مجارزة] eşek şakası yaptı.

جارود câr ûd: **1.**uğursuz herif. **2.**kıtlık.

جاروس câr ûs: obur, pisboğaz.

جاروش câr ûş: [ç. cevâriş جوارش] el değirmeni.

جارى câr â: [m. mucâr ât, cirâ' مجاراة ، جراء] **1.**birlikte yürüdü. **2.**yarıştı. ☛ * ~ hu جاريه muvafakat etti.

جارى câr î: **1.**akan. **2.**tedavülde olan, kullanımda olan.

جارية câriye: [ç. cevâr جوار] **1.**cariye, halayık. **2.**genç kız. **3.**güneş. **4.**gemi. **5.**yılan. **6.**rüzgâr. **7.**zenci kadın. **8.**akan. **9.**gemi.

جارية عابية câriyetun âbiye: dilber, güzel kız.

جاز câz: yarar sağlayan.

جاز câze: (yecûzu) [m. cevâz جواز] **1.**caiz oldu. **2.**hoşgörüldü, müsamaha edildi. **3.**yarar sağladı.

جاز câze: (yecûzu) [m. cevz, cu'ûz, cevâz, mecâz جوز ، جؤوز ، جواز ، مجاز] **1.**etkili oldu. **2.**geride bıraktı, geçti.

جازع câzi': payanda.

جازف câzefe: [m. mucâzefe مجازفة] götürü iş yaptı. ☛ *

~ binefsihi جازف بنفسه maceraya atıldı.

جازم câzim: [ç. cevâzim جوازم] **1.**cezmeden, cezimli okutan. **2.**dolu. **3.**suya kanmış.

جازى câzâ: [m. mucâzât مجازاة] **1.**karşılığını verdi. **2.**ödüllendirdi. **3.**cezalandırdı.

جازىء câzi': yeter, yeterli, kâfi.

جازية câziye: [ç. cevâz جواز] **1.**sevap. **2.**cezalandırma.

جاس câse: (yecûsu) [m. cevs, cevesân جوس ، جوسان] **1.**gidip geldi. **2.**araştırdı. **3.**geceleyin sokaklarda dolaştı. **4.**bastı, çiğnedi. **5.**sokuldu.

جاسر câsir: [ç. cevâsir جواسر] **1.**cesaretli, yürekli. **2.**iriyarı, iri yapılı.

جاسوس câsûs: [ç. cevâsîs, cussâs جواسيس ، جساس] casus.

جاسوسية câsûsiyye: casusluk.

جاش câşe: (yecîşu) [m. ceyş, cuyûş, ceyeşân جيش ، جيوش ، جيشان] **1.**fışkırdı. **2.**kaynadı, fokurdadı. **3.**kabardı. **4.**muzdarip oldu. **5.** kaçmaya yeltendi.

جأش ce'eşe: (yec'eşu) [m. ce'ş جأش] yüreği kabardı, yüreği hopladı.

جأش ce'ş: [ç. cu'ûş جؤوش] **1.**kalp, yürek. **2.**yürek hoplaması.

جاع câ'a: (yecû'u) [m. cev', mecâ'a مجاعة ، جوع] acıktı. ☛ * ~ ileyhi جاع اليه **1.**özledi. **2.**iştahlı oldu.

جاعرة câ'ire: **1.**kıç, popo. **2.**yırtıcı hayvan pisliği.

جاعل câ'il: yapan.

جاف câfe: (yecîfu) [m. ceyf جيف] ölü koktu.

جال câl: [ç. cevâl, cuvâl, civâle, cevâle, ecvâl جوال ، جوالة ، اجوال] kenar, yan, kıyı.

جال câle: (yecûlu) [m. cevl جول] seçti. ☛ * ~ et-turâbu جال التراب **1.**toz kalktı. **2.**kabardı.

جال câle: (yecûlu) [m. cevl, cûl, cevle, cevelân, cu'ûl جول ، جولة ، جولان ، جؤول] gezdi, dolaştı, seyahat etti. ☛ * ~ biseyfihi جال بسيفه çevresinde döndürdü, çevresinde dolandırdı.

جالبة câlibe: [ç. cevâlib جوالب] afet, musibet.

جالس câlese: [m. mucâlese مجالسة] birlikte oturdu.

جالس câlis: [ç. culûs, cullâs جلوس ، جلاس] oturan, oturucu.

جالى câlâ: [m. mucâlât مجالاة] **1.**ifşa etti, açığa vurdu. **2.**yerinden ayrıldı, terketti. **3.**göç ettirdi. **4.**baktı. **5.**gelin süsledi. **6.**cilaladı, parlattı. **7.**çıkardı.

جالية câliye: [ç. cevâl جوال] **1.**göçmenler, göç edenler.

2.zimmet ehli, gayrimüslim azınlık. **3.**koloni.

جام câm: [ç. câmât, ecvâm, cûm جوم ، جوام ، جامات] (F.) **1.**şarap kadehi. **2.**kâse, çanak. **3.**gümüş tabak.

جامد câmid: [ç. cevâmid جوامد] **1.**donuk. **2.**cansız. **3.**hareketsiz. **4.**tarla sınırı.

جامدة câmide: **1.**donuk. **2.**cansız. **3.**hareketsiz. **4.**tarla sınırı.

جامع câme'e: [m. mucâme'e, cimâ' جماع ، مجامعة] cinsel ilişkide bulundu, çiftleşti. ☛ * ~ hu alâ جامعه على ittifak etti, birleşti.

جامع câmi': [ç. cevâmi' جوامع] **1.**Allah'ın isimlerinden biri. **2.**cami. **3.**toplayan, toplayıcı. **4.**kapsayan, şamil.

جامع الكتاب câmi'u'l-kitâb: yazar, müellif.

جامعات câmi'ât: **1.**üniversiteler. **2.**birlikler, ittifaklar. **3.**federasyonlar. **4.**halklar. **5.**ilgiler. **6.**kelepçeler.

جامعة câmi'a: [ç. cevâmi', câmi'ât جوامع ، جامعات] **1.**üniversite. **2.**birlik, ittifak. **3.**federasyon. **4.**halk. **5.**ilgi. **6.**kelepçe.

جامعة الأمم câmi'atu'l-umem: Birleşmiş Milletler.

جامل câmele: [m. mucâmele مجاملة] güzel davrandı, iyi muamele etti.

جاموس câmûs: (F.) [<gâvmîş] (zool.) manda, camız.

جان cânn: [ç. cinnân, cevânn جنان ، جوان] **1.**cin. **2.**bir tür yılan.

جانب cânebe: [m. mucânebe مجانبة] **1.**yan yana yürüdü. **2.**uzaklaştırdı.

جانب cânib: [ç. cevânib جوانب] **1.**taraf, yan. **2.**avlu.

جانس cânese: [m. mucânese مجانسة] benzeşti, aynı cinsten oldu.

جانى cânî: [ç. cevân, cunât, ecnâ', cunnâ' جوان ، جناي ، اجناء ، جناء] **1.**suç işleyen. **2.**hurma aşılayan.

جاود câvede: [m. mucâvede مجاودة] cömertliğiyle övündü.

جاور câvere: [m. mucâvere, civâr جوار ، مجاور] **1.**komşu oldu. **2.**birlikte oturdu. **3.**camide ibadete çekildi.

جاوز câveze: [m. mucâveze مجاوزة] **1.**müsamaha etti, hoş gördü. **2.**geçti, geride bıraktı. **3.**geçirdi. **4.**uzaklaştı.

جاهد câhede: [m. mucâhede, cihâd جهاد ، مجاهدة] **1.**vuruştu, çarpıştı. **2.**cihat etti.

جاهر câhere: [m. mucâhere, cihâr جهار ، مجاهرة] **1.**açtı. **2.**açığa çıkardı. **3.**üstün geldi. **4.**yüksek sesle okudu.

جاهل câhele: [m. mucâhele مجاهلة] **1.**cahil buldu. **2.**küçümsedi.

جاهل câhil: [ç. cuhhel, cuhhâl, cuhul, cuhelâ’ ، جهل ، جهال ، جهلاء] cahil, bilgisiz, bilmeyen.

جاهلية câhiliyye: **1.**cahillik. **2.**Arap tarihindeki Cahiliye dönemi.

جأى ce’â: (yec’â) [m. ce’y, ce’v جأى ، جأو] **1.**hapsetti. **2.**örttü. **3.**sır sakladı. **4.**yamadı. **5.**koyun güttü.

جب cubb: [ç. ecbâb, cibâb, cibebe اجباب ، جباب ، جبية] **1.**kuyu. **2.**çukur. **3.**su tulumu.

جبا cebâ: (yecbû) [m. cebv, cibâve جبو ، جباوة] vergi topladı.

جبا cebâ: [ç. ecbâ’ اجباء] **1.**havuz. **2.**havuz suyu. **3.**havuz çevresi.

جبأ cebe’e: (yecbe’u) [m. ceb’, cibâ’, cubu’, cebû’e جبأ ، جباء ، جبوء ، جبوءة] **1.**sürçtü. **2.**gizlendi, saklandı.

جبابرة cebâbire: **1.**zorbalar. **2.**kibirliler.

جبار cebbâr: [ç. cebâbire جبابرة] **1.**Tanrı. **2.**zorba, gaddar. **3.**kibirli.

جبارة cibâre: [ç. cebâ’ir جبائر] **1.**kırık sarma, kırık çıkıkçılık. **2.**sargı.

جبال cibâl: dağlar.

جبان cebân: [ç. cubenâ’ جبناء] korkak.

جباوة cibâve: vergi toplamak.

جباه cibâh: **1.**alınlar. **2.**liderler, reisler. **3.**düşkünlükler, zilletler. **4.**cepheler. **5.**at sürüleri, yılkılar.

جباية cibâye: vergi toplama.

جبة cubbe: [ç. cebeb, cibâb جبب ، جباب] **1.**cübbe. **2.**zırh. **3.**kaş kemiği. **4.**hayvan tırnağı.

جبخانه cebehâne: (T.-F.) cephane.

جبر cebere: (yecburu) [m. cebr, cubûr, جبر ، جبور] kemik kaynadı.

جبر cebere: (yecburu) [m. cebr, cubûr, cibâre جبر ، جبور ، جبارة] kırık kemiği sardı, kırık kemiği bağladı. ☛ * ~ el-emre جبر الامر iyileştirdi, ıslah etti. ☛ * ~ fulânen ale’l-emri جبر فلانا على الامر zora koştu, zorladı.

جبرئيل cebre’îl: Cebrail.

جبروت ceberût: üstünlük, azamet, kudretlilik.

جبريل cibrîl: Cebrail.

جبس cibs: [ç. ecbâs, cubûs اجباس ، جبوس] **1.**ruhsuz. **2.**alçı. **3.**ayı yavrusu. **4.**ahmak. **5.**kibirli. **6.**alçak.

جبل cebel: [ç. cibâl, ecbul, ecbâl جبال ، اجبل ، اجبال] dağ.

جبل النار cebelu’n-nâr: (coğ.) yanardağ.

جبل النور cebelu’n-nûr: (coğ.) Hira Dağı.

جبل جليد cebelu celîd: buzdağı.

جبلة cibille: **1.**yaratılış. **2.**topluluk.

جبلية cibilliyye: cibilliyet, karakter.

جبن cebbene: [m. tecbîn تجبين] korkaklıkla suçladı, korkak saydı.

جبن cebene: (yecbunu) [m. cubn جبن] korktu, korkak oldu.

جبه cebbehe: [m. tecbîh تجبيه] **1.**başaşağı getirdi, ters çevirdi. **2.**zina edenleri at sırtında halka teşhir etti.

جبه cebehe: (yecbehu) [m. cebh جبه] **1.**yüzüne vurdu. **2.**reddetti. **3.**ansızın geldi, çıkageldi.

جبهة cebhe: [ç. cibâh, cebehât جباه ، جبهات] **1.**alın. **2.**lider, reis. **3.**düşkünlük, zillet. **4.**cephe. **5.**at sürüsü, yılkı.

جبيرة [ç. cebâ'ir جبائر] **1.**kırık tahtası. **2.**bir tür bilezik.

جبين cebîn: [ç. ecbun, ecbine, cubun اجبن ، اجبنة ، جبن] alın.

جث cesse: (yecussu) [m. cess جث] **1.**kesti. **2.**söktü, kökünden söktü. ☛ * ~ hu جثه değenek vurdu, bastonla vurdu.

جثامة cessâme: **1.**kâbus, karabasan. **2.**uykucu. **3.**zırcahil.

جثة cusse: [ç. cuses, ecsâs جثث ، اجثاث] beden.

جثم ceseme: (yecsumu, yecsimu) [m. cusûm جثوم] çöküp kaldı.

جثم cesseme: [m. tecsîm تجثيم] **1.**müebbet habse mahkum etti. **2.**hayvanı nişan tahtası yaptı.

جثوة cesve: [ç. cusy, cisy جثى] **1.**toprak yığını. **2.**taş yığını. **3.**köz. **4.**beden. **5.**mezar.

جثى cesâ: (yecsî) [m. cisiyy, cusiyy جثى] diz çöktü.

جثى cessâ: [m. tecsiye تجثية] diz çöktürdü.

جح cehha: (yecuhhu) [m. cahh جح] **1.**yaydı, serdi, döşedi. **2.**çekti.

جحا cehâ: (yechû) [m. cahv جحو] **1.**ikamet etti, oturdu. **2.**kopardı, kökünden söktü. **3.**yürüdü, adım attı.

جحا cuhâ: Cuhâ, Arapların Nasreddin Hocası.

جحد cahide: (yechadu) [m. cehad, cuhûd جحد ، جحود] hayrı az oldu. ☛ * ~ el-ayşu جحد العيش geçim sıkıntısı çekti.

جحد cehade: (yechadu) [m. cahd, cuhûd جحد ، جحود] inkâr etti, yadsıdı. ☛ * ~ en-ni'mete جحد النعمة nimete nankörlük etti.

جحس cehase: (yechasu) [m. cahs جحس] **1.**kaşıyarak tahriş etti. **2.**tırmaladı. **3.**öldürdü.

جحش cahş: [ç. cihâş, cihşân, cihaşe جحاش ، جحشان ، جحشة] **1.**(zool.) sıpa. **2.**(zool.) tay. **3.**(zool.) geyik. **4.**endamsızlık, tipsizlik.

جحش cehaşe: (yechaşu) [m. cahş جحش] **1.**uzaklaştı. **2.**yalnız kaldı.

جحظ cehaze: (yechezu) [m. cahz جحظ] alıcı gözle baktı.

جحظ cehaze: (yechezu) [m. cuhûz جحوظ] pürtlek gözlü oldu, patlak gözlü oldu.

جحم cahime: (yechamu) [m. caham, cahm, cuhûm جحم ، جحوم] **1.**ateş yalazlandı. **2.**gözleri kanlandı, gözleri kan çanağı gibi oldu.

جحم cehame: (yechamu) [m. cahm جحم] ateş yaktı.

جحن cehane: (yechanu) [m. cehan جحن] kötü beslendi.

جحيم cahîm: **1.**cehennem. **2.**harlı ateş. **3.**sıcak yer.

جخف cahefe: (yechufu, yechifu) [m. cahf, cahaf, cahîf جخف ، جخيف] **1.**böbürlendi. **2.**yüksekten attı, atıp tuttu. **3.**horuldadı. **4.**ahmak oldu.

جد cedd: [ç. cudûd, ecdâd جدود ، اجداد] **1.**ululuk, yücelik, şan. **2.**rızık. **3.**mutluluk. **4.**makam, mertebe. **5.**ırmak kıyısı.

جد cedd: [ç. ecdâd, cudûd, cudûde اجداد ، جدود ، جدودة] **1.**dede, büyükbaba. **2.**ata.

جد cedde: (yeceddu) [m. cedd جد] kavuştu, nail oldu, başardı.

جد cedde: (yeciddu) [m. cedd جد] yüce oldu, ulu oldu.

جد cedde: (yeciddu) [m. cidde جدة] yeni oldu.

جد cedde: (yecuddu, yeciddu) [m. cidd جد] **1.**çalıştı. **2.**ciddi oldu, ağırbaşlı oldu. **3.**önemsedi, önem verdi.

جد cidd: [ç. cudûd جدود] şans.

جد cudd: [ç. ecdâd اجداد] **1.**ırmak kıyısı. **2.**kenar.

جدار cidâr: [ç. cudur جدر] duvar.

جدال cidâl: **1.**mücadele etmek. **2.**kavga etmek.

جدة cidde: [ç. cided جدد] **1.**toprak parçası, arazi. **2.**tasma. **3.**yenilik. **4.**parça.

جدة cudde: [ç. cuded جدد] **1.**ırmak kıyısı. **2.**uzun yol. **3.**işaret, alamet. **4.**rengârenk, renk renk.

جدث cudes: [ç. ecdâs, ecdus اجداث ، اجدث] mezar.

جدجد cudcud: [ç. cedâcid جداجد] **1.**(zool.) ağustos böceği, cırcır böceği. **2.**(zool.) ocak çekirgesi. **3.**(tıp.) arpacık. **4.**yüksek sıcaklık.

جدد ceddede: [m. tecdîd تجديد] **1.**yeniledi. **2.**tekrarladı.

جدد cuded: **1.**ırmak kıyıları. **2.**uzun yollar. **3.**işaretler, alametler. **4.**regârenk şeyler.

جدر ceddere: [m. tecdîr تجدير] duvar ördü.

جدر ceder: (tıp.) çiçek çıkarmak.

جدر ceder: [ç. ecdâr اجدار] ur.

جدر cedire: (yecderu) [m. ceder جدر] (tıp.) çiçek çıkardı.

جدر cedr: [ç. cudrân جدران] **1.**duvar. **2.**duvar dibi. **3.**sur.

جدر cedure: (yecduru) [m. cedâre جدارة] lâyık oldu.

جدران cudrân: **1.**duvarlar. **2.**duvar dipleri. **3.**surlar.

جدرة cedre: [ç. ceder جدر] ağıl.

جدرى cedriyy: (tıp.) çiçek hastalığı.

جدع cede'a: (yecda'u) [m. ced' جدع] burnunu kesti.

جدفاء cedfâ': [ç. cudf جدف] cüce.

جدل ceddele: [m. tecdîl تجديل] yıktı, yere çaldı. ☛ * ~ eş-şa're جدل الشعر saç ördü.

جدل cedele: (yecdulu, yecdilu) [m. cedl جدل] **1.**güçlendi, güçlü oldu. **2.**özlendi. ☛ * ~ hu جدله yıktı, yere çaldı.

جدل cedile: (yecdelu) [m. cedel جدل] **1.**tane özlendi. **2.**sağlamlaştı. **3.**gelişti, serpildi.

جدل cedl: [ç. ecdâl, cudûl اجدال ، جدول] **1.**organ. **2.**sert.

جدمة cudeme: [ç. cudem جدم] **1.**kısa boylu. **2.**başak.

جدول cedvel: [ç. cedâvil جداول] **1.**çay, küçük ırmak, akarsu. **2.**kanal. **3.**ark. **4.**cetvel. **5.**liste. **6.**sütun.

جدوى cedvâ: **1.**bağış, ihsan. **2.**geniş bir bölgeye yağan yağmur.

جدى cedy: [ç. cidâ', cidyân, ecd اجد ، جديان ، جداء] **1.**(zool.) oğlak. **2.**oğlak burcu.

جدية cediyye: [ç. cedâyâ جدايا] **1.**beniz, yüz rengi. **2.**akan kan. **3.**taraf, yön. **4.**misk.

جدية cedye: [ç. cedy, cedeyât جدى ، جديات] eyer altı keçesi.

جديد cedîd: [ç. ecidde, cudud, cuded اجدة ، جدد] **1.**yeni. **2.**şanslı. **3.**yeryüzü. **4.**ölüm. **5.**büyük insan. **6.**kumaş parçası, bez parçası.

جدير cedîr: [ç. cuderâ' جدراء] duvarla çevrilmiş yer.

جديلة cedîle: [ç. cedâ'il جدائل] **1.**kabile. **2.**yön, taraf. **3.**yol. **4.**kafes. **5.**örgülü saç. **6.**durum, hal. **7.**bir tür yakasız gömlek.

جذ cezz: [ç. eczâz اجذاذ] **1.**kırıntı. **2.**kesik.

جذ cezze: (yecuzzu) [m. cezz جذ] **1.**kırdı. **2.**kesti. **3.**hızlı gitti. **4.**kopardı.

جذاذ cuzâz: **1.**kırık. **2.**kesik. **3.**kırpıntı, parçalar.

جذاذة cuzâze: [ç. cuzâz جذاذ] **1.**kesik. **2.**kırpıntı.

جذام cuzâm: (tıp.) cüzzam hastalığı.

جذب cezebe: (yeczibu) [m. cezb جذب] çekti.

جذب cezebe: (yeczubu) [m. cezb جذب] münazarada galip geldi.

جذر cezere: (yeczuru) [m. cezr جذر] **1.**kökünden söktü, kapordı. **2.**kesti.

جذر cezzere: [m. teczîr تجذير] **1.**kökünden söktü, kopardı. **2.**karekökünü aldı.

جذر cizr: [ç. cuzûr جذور] **1.**kök. **2.**merkez. **3.**kendisiyle çarpılan sayı, karesi alınan sayı.

جذرية cezriyye: radikallik, köktencilik.

جذع ceza': [ç. cizâ', cuz'ân جذعان ، جذاع] **1.**acemi. **2.**genç. **3.**bir yaşını doldurmamış davar. **2.**iki yaşında at. **3.**dört yaşında deve.

جذع ceze'a: (yeczi'u) [m. ciz' جذع] ovdu, ovaladı.

جذع ciz': [ç. cuzû', eczâ' اجذاع ، جذوع] **1.**hurma gövdesi. **2.**insan gövdesi.

جذف cezzefe: [m. teczîf تجذيف] **1.**kürek çekti. **2.**kesti.

جذل cizl: [ç. eczâl, cizâl, cuzûl, cuzûle اجذال ، جذال ، جذول ، جذولة] **1.**kütük. **2.**doruk, zirve. **3.**asıl. **4.**az mal. **5.**kaşınma kütüğü.

جذلان cezlân: [ç. cuzlân جذلان] sevinçli.

جذلة cezile: [ç. cuzlân جذلان] sevinçli.

جذم cezele: (yeczimu) [m. cezm جذم] kesti.

جذم cezzeme: [m. teczîm تجذيم] kesti, doğradı.

جذم cizm: [m. eczâm, cuzûm اجذام ، جذوم] **1.**asıl, esas, kök. **2.**taraf, yön.

جذم cuzime: (tıp.) cüzzam oldu, cüzzama yakalandı.

جذمة cizme: [ç. cizem جذم] **1.**kırbaç, kamçı. **2.**parça. **3.**kesik parça. **4.**insan topluluğu.

جذوة cezve: [ç. cizen, cezen جذى] kor ateş.

جذور cuzûr: **1.**kökler. **2.**merkezler. **3.**karesi alınan sayılar.

جر cerr: **1.**ismin esreli okunma hali. **2.**engebe. **3.**zembil. **4.**vahşi hayvan ini. **5.**büyük testi. **6.**çukur. **7.**boyunduruk ipi.

جر cerre: (yecurru) [m. cerr جر] **1.**çekti, asıldı. **2.**geviş getirdi. ☛ * ~ el-kelimete جر الكلمة kelimeyi esreli yaptı, kelimeyi mecrûr yaptı.

جر cirr: hoşt!

جرؤ ceru'e: (yecru'u) [m. cur'e, cerâ'e, curre, cerâiye جرأة ، جراءة ، جرة ، جرائية] cüret etti, cesaret gösterdi.

جرأ cerre'e: [m. tecrî' تجرىء] cüretlendirdi, cesaretlendirdi.

جرائح cerâ'ih: **1.**cerrahlıklar. **2.**ameliyatlar. **3.**yaralar. **4.**günahlar.

جرائحى cerâihiyy: cerrah, operatör.

جرائد cerâ'id: **1.**ciritler. **2.**gazeteler. **3.**listeler. **4.**kadastrolar. **5.**süvari birlikleri.

جرائم cerâ'im: **1.**günahlar. **2.**cinayetler. **3.**kesilmiş ağaçlar. **4.**tekne kazıntıları, son çocuklar.

جراب cirâb: [ç. ecribe, curub, curb جرب ، اجربة] **1.**azık torbası, azık kabı. **2.**kın, kılıf. **3.**taşak torbası. **4.**zarf.

جراج cerâc: garaj.

جراح cerrâh: cerrah, operatör.

جراحة cirâha: [ç. cirâh, cerâ'ih جراح ، جرائح] **1.**cerrahlık, operatörlük. **2.**ameliyat, operasyon. **3.**yara. **4.**günah.

جراحة ترقيعية cirâhatun terkî'iyye: (tıp.) plastik cerrahi.

جراد cerâd: (zool.) çekirge.

جرارة cerrâre: [ç. cerrârât جرارات] **1.**traktör. **2.**çömlekçi. **3.**askerler.

جرافيت cirafit: grafit.

جرامق cerâmık: **1.**galoşlar. **2.**tozluklar. **3.**kısa çizmeler.

جرانيت ciranit: granit.

جراية cirâye: [ç. cirâyât جرايات] **1.**vekâlet. **2.**asker tayını.

جراية العساكر cerâyetu'l-asâkir: asker tayını.

جرب cereb: **1.**(tıp.) uyuz. **2.**kusur. **3.**pas.

جرب cerib: [ç. cirâb, cerbâ, ecârib, curb جراب ، جربى ، اجارب ، جرب] uyuz, uyuz hastası.

جرب ceribe: (yecrebu) [m. cereb جرب] **1.**uyuz oldu, uyuza yakalandı. **2.**paslandı. **3.**soldu, rengi attı.

جرب cerrebe: [m. tecrîb, tecribe تجريب ، تجربة] sınadı, denedi, tecrübe etti.

جربان cerbân: [ç. cirâb, cerbâ, ecârib, curb جراب ، جربى ، اجارب ، جرب] uyuz, uyuz hastası.

جرة cerre: [ç. cirâr, cerr جرار ، جر] **1.**küp. **2.**testi. **3.**geviş. **4.**çekmece.

جرة cirre: [ç. cirer جرر] **1.**göçebeler. **2.**geviş.

جرثوم cursûm: [ç. cerâsîm جراثيم] **1.**mikrop. **2.**karınca yuvası. **3.**asıl, kök.

جرثومة cursûme: [ç. cerâsîm جراثيم] **1.**mikrop. **2.**karınca yuvası. **3.**asıl, kök.

جرجة curce: [ç. curc جرج] çanta.

جرجر cercer: [ç. cerâcir جراجر] **1.**boğaz. **2.**(bot.) bakla. **3.**biçerdöver. **4.**düven.

جرح cereha: (yecrehu) [m. cerh جرح] yaraladı. ☛ * ~ eş-şâhide جرح الشاهد şahidi reddetti. ☛ * ~ eş-şey'e جرح الشيء kazandı.☛ * ~ hu جرحه küfretti.

جرح ceriha: (yecrahu) [m. cerah جرح] **1.**yaralandı. **2.**şahitliği reddedildi.

جرح cerraha: [m. tecrîh تجريح] **1.**yaraladı. **2.**birinin şahitliğini reddetti.

جرح curh: [ç. curûh, cirâh, ecrâh جروح ، جراح ، اجراح] yara.

جرد cerd: [ç. curûd جرود] kalkan.

جرد cered: [ç. ecârid اجارد] çıplak arazi.

جرد cerede: (yecrudu) [m. cerd جرد] soydu.

جرد ceride: (yecredu) [m. cered جرد] tüysüz oldu, kılsız oldu, cascavlak oldu.

جرداء cerdâ': [ç. curd جرد] **1.**tüysüz, kılsız, cavlak. **2.**bitkisiz, yeşilliksiz. **3.**koşu atı. **4.**köpüksüz süt. **5.**tam gün, tam ay.

جرذ cereze: (yecruzu) [m. cerz جرذ] yara şişip iltihaplandı.

جرذ cerz: [ç. curzân جرذان] **1.**(zool.) fare. **2.**(zool.) tarla faresi.

جرر cerrere: [m. tecrîr تجرير] çekti, asıldı.

جرز cirz: [ç. curûz جروز] **1.**yün yelek. **2.**kürk.

جرز curuz: [ç. ecrâz, cireze اجراز ، جرزة] **1.**demir sütun. **2.**kıraç toprak.

جرس ceres: [ç. ecrâs اجراس] **1.**çan. **2.**zil. **3.**çıngırak. **4.**ses.

جرس cerese: (yecrisu) [m. cers جرس] **1.**söyledi. **2.**ses verdi. **3.**konuştu. **4.**dürttü. **5.**yaladı.

جرس cerrese: [m. tecrîs تجريس] teşhir etti, elaleme rezil etti.

جرس cirs: [ç. curûs جروس] **1.**ses. **2.**hafif ses. **3.**bölüm.

جرس الخطر ceresu'l-hatar: **1.**alarm zili. **2.**tehlike çanı.

جرسة curse: skandal.

جرش cereşe: (yecruşu, yecrişu) [m. cerş جرش] **1.**soydu. **2.**kaşıdı. **3.**kazıdı. **4.**ovdu, ovuşturdu.

جرع cere'a: (yecra'u) [m. cer' جرع] yudumladı.

جرع cerre'a: [m. tecrî' تجريع] yudumlattı, yudum yudum içirdi.

جرعة cer'a: [ç. cera' جرع] düz kumluk.

جرعة cur'a: [ç. cura' جرع] **1.**yudum. **2.**bir yudum su.

جرف cerefe: (yecrufu) [m. cerf جرف] **1.**süpürdü. **2.**çok yemek yedi. **3.**yok etti, helâk etti.

جرف cerrefe: [m. tecrîf تجريف] **1.**süpürdü. **2.**çok yemek yedi. **3.**yok etti, helâk etti.

جرف curf: [ç. ecrâf, cirfe, curuf اجراف ، جرفة ، جرف] **1.**uçurum, yar. **2.**sel yatağı.

جرم cereme: (yecrimu) [m. cerîme جريمة] **1.**günaha girdi.

2.cinayet işledi.

جرم cerume: (yecrumu) [m. cerâme جرامة] büyük günaha girdi.

جرم cirm: [ç. ecrâm, curûm, curum اجرام ، جروم ، جرم] **1.**beden, vücut. **2.**gök cismi. **3.**boğaz. **4.**renk. **5.**ses.

جرم curm: [ç. ecrâm, curûm اجرام ، جروم] **1.**günah. **2.**hata.

جرموق curmûk: [ç. cerâmık جرامق] **1.**galoş. **2.**tozluk. **3.**kısa çizme.

جرن cerene: (yecrunu) [m. cern جرن] övüttü.

جرو cerv: [ç. cirâ', ecr, ecrâ', ecriye جراء ، اجر ، اجراء ، اجرية] **1.**köpek eniği. **2.**arslan yavrusu. **3.**her şeyin küçüğü.

جروح curûh: yaralar.

جرود curûd: kalkanlar.

جروس curûs: **1.**sesler. **2.**hafif sesler. **3.**bölümler.

جرى cerâ: (yecrî) [m. cery, cereyân, cerye, cirye, cirâ' جرى ، جريان ، جرية ، جرية ، جراء] **1.**aktı. **2.**seyretti, hareket etti, yürüdü. **3.**oldu, gerçekleşti. ☛ * ~ ilâ جرى niyet etti, kasdetti, yöneldi.

جرى ceriyy: [ç. ecriyâ' اجرياء] **1.**vekil. **2.**elçi. **3.**ücretli.

جرى cerrâ: [m. tecriye تجرية] akıttı.

جرىء cerî': [ç. ecrâ', ecri'â' اجراء ، اجرئاء] **1.**cüretli, cesur. **2.**arslan.

جريب cerîb: [ç. ecribe, curbân اجربة ، جربان] **1.**tarla. **2.**dönüm.

جريح cerîh: [ç. cerhâ جرحى] yaralı, yaralanmış.

جريدة cerîde: [ç. cerâ'id جرائد] **1.**cirit. **2.**gazete. **3.**liste. **4.**kadastro. **5.**süvari birliği.

جريدة يومية cerîdetun yevmiyye: günlük gazete.

جرير cerîr: [ç. ecirre, currân اجرة ، جران] yular.

جريم cerîm: [ç. cirâm جرام] **1.**günahkâr. **2.**iri yapılı. **3.**kuru hurma. **4.**çekirdek.

جريمة cerîme: [ç. cerâ'im جرائم] **1.**günah. **2.**cinayet. **3.**kesilmiş ağaç. **4.**tekne kazıntısı, son çocuk.

جرين cerîn: [ç. ecrine, curun اجرنة ، جرن] **1.**harman yeri. **2.**musluk. **3.**taş kurna. **4.**havan.

جزء cuz': [ç. eczâ' اجزاء] **1.**parça, cüz. **2.**pay, hisse. **3.**kesir. **4.**bölüm.

جزأ ceze'e: (yeze'u) [m. cez' جزأ] **1.**böldü. **2.**parça aldı. **3.**bağladı. **4.**düğüm attı. ☛ * ~ bi جزأ ب yetindi, kanaat etti.

جزاء cezâ': **1.**karşılık. **2.**ödül. **3.**ceza.

جزاء cezâ'en: karşılığında, karşılık olarak.

جزاء الحسنى cezâ'u'l-husnâ: ödül, mükâfât.

جزائر cezâ'ir: adalar.

جزائر الخالدات cezâ'iru'l-hâlidât: (coğ.) Kanarya Adaları.

جزار cezzâr: kasap.

جزاز cuzâz: kırpıntı. ☛ * ~ mine'l-leyl جزاز من الليل gecenin bir bölümü, gecenin bir vakti.

جزة cizze: [ç. cizez, cezâ'iz جزز ، جزائز] kırkılmış yün.

جزدان cuzdân: (T.<F.) [cuzvedân] cüzdan.

جزر cezer: (F.) [gezer] (bot.) havuç.

جزر cezere: (yeczuru, yecziru) [m. cezr جزر] kesti. ☛ * ~ el-mâu جزر الماء sular çekildi, sular alçaldı.

جزر cezere: (yeczuru, yecziru) [m. cezr, cezer, cizâr جزر، جزار] koyun kesti, koyun boğazladı.

جزر cuzur: adalar.

جزع cez': [ç. eczâ' اجزاع] **1.**nazar boncuğu. **2.**dingil. **3.**vadinin orta yeri.

جزع ceze'a: (yecze'u) [m. cez' جزع] **1.**kesti. **2.**malından verdi.

جزع cezi'a: (yecze'u) [m. ceza', cuzû' جزع ، جزوع] **1.**umutsuzluğa kapıldı, kaygılandı. **2.**sızlandı. ☛ * ~ aleyhi جزع عليه **1.**acıdı, merhamet etti. **2.**korktu.

جزف cezefe: (yeczufu, yeczifu) [m. cezf جزف] götürü iş yaptı.

جزفة cizfe: [ç. cizef جزف] parça.

جزل cezele: (yeczilu) [m. cezl جزل] kesti.

جزل cezule: (yeczulu) [m. cezâle جزالة] irileşti. ☛ * ~ fulânun جزل فلان sağlam görüşlü oldu.

جزم cezeme: (yeczimu) [m. cezm جزم] **1.**kesti. **2.**sustu, suskun kaldı. **3.**pislik attı. **4.**karnı şişinceye kadar yedi. **5.**günde bir öğün yemek yedi. ☛ * ~ alâ جزم على azmetti, niyetlendi. ☛ * ~ an جزم عن **1.**çekindi. **2.**aciz kaldı. ☛ * ~ el-harfe جزم الحرف harfi cezmetti.

جزم cezzeme: [m. teczîm تجزيم] **1.**sustu. **2.**çekindi, tırstı.

جزمة cezme: (T.) [ç. cizem جزم] **1.**çizme. **2.**öğün.

جزمجى cezmeciyy: (T.) çizmeci, ayakkabıcı.

جزى cezâ: (yeczî) [m. cezâ' جزاء] **1.**yeterli oldu, yetti, kifayet etti. **2.**karşılığını verdi. **3.**mükâfatlandırdı, ödüllendirdi. **4.**ödedi. ☛ * ~ an جزى عن yerini tuttu, başkasına ihtiyaç kalmadı.

جزية cizye: (F.) [ç. cizy, cizâ' جزى ، جزاء] cizye, vergi.

جزيرة cezîre: [ç. cezâ'ir, cuzur جزائر ، جزر] **1.**(coğ.) ada. **2.**(coğ.) Arap Yarımadası. **3.**(coğ.) Mezopotamya.

جزيل cezîl: [ç. eczâl, cizâl اجزال ، جزال] **1.**çok. **2.**fasih, düzgün.

جس cesse: (yecussu) [m. cess جس] **1.**dokundu. **2.**bastı,

çiğnedi. **3.**araştırdı. **4.**dikkatle baktı.

جسد cesed: [ç. ecsâd اجساد] **1.**beden. **2.**cisim. **3.**kurumuş kan. **4.**safran. **5.**heykel.

جسد ceside: (yecsedu) [m. cesed جسد] **1.**kan kurudu. **2.**kan bulaştı.

جسر cesere: (yecsuru) [m. cesâre, cusûr جسور ، جسارة] **1.**cesur oldu. **2.**nüfuzlu oldu. ☛ * ~ alâ جسر على atıldı.

جسر cesere: (yecsuru) [m. cesr جسر] köprü kurdu.

جسر cessere: [m. tecsîr تجسير] yüreklendirdi, cesaretlendirdi.

جسر cisr: [ç. ecsur, cusûr اجسر ، جسور] köprü.

جسر المعلق cisru'l-mu'allak: asma köprü.

جسم cesseme: [m. tecsîm تجسيم] **1.**irileştirdi, büyüttü. **2.**abarttı, mübalağa etti.

جسم cesume: (yecsumu) [m. cesâme جسامة] iri oldu, büyük oldu.

جسم cism: [ç. ecsâm, ecsum, cusûm اجسام ، اجسم ، جسوم] **1.**cisim, madde. **2.**beden, vücut, gövde.

جسور cesûr: **1.**yiğit. **2.**iri yarı.

جسيم cesîm: [ç. cisâm جسام] **1.**iri, büyük. **2.**şişman. **3.**hacimli.

جش ceşşe: (yecuşşu) [m. ceşş جش] **1.**kırdı, ufaladı. **2.**toplandı. **3.**kaçıştı.

جشأ ceşe'e: (yecşeu) [m. cuşû', cuş', ceşe', cuşâ' جشوء ، جشأ ، جشأ ، جشاء] midesi bulandı.

جشأة cuş'e: geğirti.

جشب ceşebe: (yecşubu) [m. ceşb جشب] iri ve sert oldu. ☛ * ~ el-habbe جشب الحب taneyi iri öğüttü.

جشر ceşşere: [m. tecşîr تجشير] **1.**terketti. **2.**boşalttı. **3.**hayvanı otlağa götürdü.

جشع ceşi': [ç. ceşi'ûn, cuşâ'â, cişâ', cuşe'â' جشعون ، جشاعى ، جشاع ، جشعاء] **1.**açgözlü, hırslı. **2.**arslan.

جشير ceşîr: [ç. ecşire, cuşur اجشرة ، جشر] **1.**büyük çuval, harar. **2.**dışarda geceleyen.

جعالة ce'âle: [ç. ce'â'il جعائل] **1.**tencere bezi. **2.**ücret. **3.**rüşvet.

جعب ce'abe: (yec'ibu) [m. ca'b جعب] **1.**ok kuburu yaptı. **2.**topladı. **2.**ters çevirdi. **3.**yere çaldı, yıktı.

جعبة ca'be: [ç. ci'âb جعاب] ok kuburu.

جعد ca'd: **1.**kıvır kıvır saç. **2.**buruşuk yüz. **3.**cimri. **4.**çorba, bulamaç. **5.**yanak. **6.**ağzı köpüklü deve.

جعد ce'ade: (yec'udu) [m. ce'âde, cu'ûde جعادة ، جعودة] **1.**saç kıvırcık oldu, saç dalgalı oldu. **2.**saç kısa oldu.

جعد ce'ade: [m. tec'îd تجعيد] saçı kıvırcık yaptı.

جعران ci'rân: (zool.) bok böceği, mayıs böceği.

جعس ce'ase: (yec'asu) [m. ca's جعس] tuvalete çıktı, büyük aptes yaptı.

جعفر ca'fer: [ç. ce'âfir جعافر] **1.**nehir. **2.**bol süt veren deve.

جعفرية ca'feriyye: Caferîlik.

جعل ce'ale: (yec'alu) [m. ca'l جعل] **1.**yarattı, var etti. **2.**yaptı, etti, işledi. **3.**sandı, zannetti. **4.**verdi. **5.**başladı, koyuldu. **6.**tespit etti. **7.**gönderdi. **8.**değiştirdi. **9.** hükmetti. **10.**görevlendirdi.

جعل cu'al: [ç. ci'lân جعلان] **1.**bok böceği. **2.**rüküş. **3.**kavgacı. **4.**inat. **5.**gözeten.

جعل cu'l: [ç. cu'ûl جعول] **1.**tencere bezi. **2.**ücret. **3.**rüşvet.

جغرافى cugrâfî: coğrafyacı.

جغرافيا cugrâfiyyâ: (Yun.) coğrafya.

جغرافية cugrâfiyye: (Yun.) coğrafya.

جف ceffe: (yeciffu) [m. cufâf, cufûf جفاف ، جفوف] **1.**kurudu. **2.**sessiz kaldı, sustu.

جف ceffe: (yecuffu) [m. ceff جف] topladı.

جف cuff: [ç. cufûf جفوف] **1.**boş nesne. **2.**yaşlı. **3.**ıslahçı. **4.**insan topluluğu. **5.**kapçık. **6.**bakraç.

جفا cefâ: (yecfû) [m. cefâ', cefv جفاء ، جفو] **1.**ayrıldı, uzaklaştı. **2.**kabalaştı, kaba oldu. **3.**ağır geldi, ağır çekti. **4.**attı, uzaklaştırdı. **5.**ilgiyi kesti, yüz çevirdi. **6.**söktü, kopardı. **7.**kaldırdı.

جفاء cufâ': **1.**köpük. **2.**batıl. **3.**süprüntü. **4.**yararsız. **5.**boş gemi.

جفان cifân: **1.**sahanlar, çanaklar. **2.**misafirperverler. **3.**içkiler. **4.**küçük kuyular.

جفرة cufre: [ç. cufer, cifâr جفر ، جفار] **1.**orta, orta yer. **2.**geniş çukur. **3.**göğüs boşluğu.

جفس cefise: (yecfesu) [m. cefes, cefâse جفس ، جفاسة] hazımsızlık çekti. ☛ * ~ t nefsuhu جفست نفسه midesi bulandı.

جفل cefele: (yecfulu) [m. cefl جفل] **1.**çamur kürüdü. **2.**tersledi, dışkı bıraktı. **3.**sıyırdı. **4.**önüne katıp götürdü. **5.**kovaladı, ürküttü. ☛ * ~ el-bahru جفل البحر sahile attı. ☛ * ~ hu جفله yere çaldı, yıktı, devirdi.

جفنة cefne: [ç. cifân, cifen جفان ، جفن] **1.**sahan, çanak. **2.**misafirperver. **3.**içki. **4.**küçük kuyu.

جفى cefâ: (yecfî) [m. cefy جفى] **1.**ayrıldı, uzaklaştı. **2.**kabalaştı, kaba oldu. **3.**ağır geldi, ağır çekti. **4.**attı, uzaklaştırdı. **5.**ilgiyi kesti, yüz çevirdi. **6.**söktü,

kopardı. **7.**kaldırdı. **8.**yıktı, devirdi, yere çaldı.

جفيف cufeyf: [ç. cufeyfât جفيفات] mermi kovanı, fişek kapsülü.

جل cell: [ç. cilâl جلال] semer.

جل celle: (yecillu) [m. celâl جلال] **1.**yüce oldu, ulu oldu. **2.**yaşlandı. ☛ * ~ an جل عن **1.**münezzeh oldu, uzak oldu. **2.**tecrübeli oldu.

جل celle: (yecullu) [m. culûl جلول] gurbete gitti.

جل cull: [ç. cilâl, eclâl جلال ، اجلال] semer.

جل cull: [ç. culûl, eclâl جلول ، اجلال] (F.) [<gul] **1.**(bot.) gül. **2.**(bot.) yasemin. **3.**gemi yelkeni.

جلا celâ: (yeclû) [m. celâ' جلاء] gurbete gitti, yurdundan uzaklaştı. ☛ * ~ hu an جلاه عن yurdundan uzaklaştırdı, çıkardı, kovdu.

جلا celâ: (yeclû) [m. celv, celâ' جلاء ، جلو] **1.**açıkladı, açıklığa kavuşturdu. **2.**cilaladı, parlattı. **3.**sürme çekti. **4.**kovana duman verdi. ☛ * ~ an جلا عن giderdi.

جلاء cilâ': sürme, sürülme.

جلاء يوم celâ'u yevm: gündüzün, gün aydınlığında.

جلاب cullâb: (F.) [<gul+âb] gül suyu.

جلابيب celâbîb: **1.**gömlekler. **2.**geniş elbiseler. **3.**baş örtüleri. **4.**örtüler.

جلاتين celâtîn: (Fr.) jelatin.

جلاجل celâcil: **1.**küçük ziller. **2.**büyük işler.

جلاد cellâd: **1.**cellat. **2.**derici. **3.**kılıç ustası.

جلاذى culâziyy: [ç. celâziyy جلاذى] **1.**rahip. **2.**kilise hizmetkârı. **3.**taş. **4.**sert ve kalın nesne.

جلال celâl: **1.**yüce olmak, ulu olmak. **2.**yaşlanmak.

جلال cilâl: örtü.

جلب celeb: [ç. eclâb اجلاب] **1.**celep. **2.**gürültü patırtı.

جلب celebe: (yeclubu) [m. culb, celb جلب] **1.**götürdü, sevketti. **2.**sürdü. **3.**götürüldü, sevkedildi. **4.**sürüldü. **5.**çekti. **6.**tehdit etti. **7.**gürültü patırtı oldu. **8.**topladı, bir araya getirdi. **9.**atı dehledi. **10.**kazandı. ☛ * ~ ed-demu جلب الدم kan kurudu. ☛ * ~ el-curhu جلب الجرح yara kabuk bağladı.

جلب celibe: (yeclebu) [m. celeb جلب] toplandı.

جلب cellebe: [m. teclîb تَجليب] **1.**gürültü patırtı etti, şamata etti. **2.**alıkoydu. **3.**atı dehledi.

جلب cilb: **1.**örtü. **2.**perde.

جلب culb: **1.**örtü. **2.**perde.

جلباب cilbâb: [ç. celâbîb جلابيب] **1.**gömlek. **2.**geniş elbise. **3.**baş örtüsü.

جلبة celebe: [ç. celeb جلب] gürültü patırtı, şamata.

جلبة culbe: [ç. culeb جلب] **1.**yara kabuğu. **2.**küçük bulut. **3.**küçük çayırlık. **4.**taşlık arazi. **5.**açlık. **6.**kurak yıl. **7.**yoğurt mayası.

جلجل celcele: [m. celcele جلجلة] **1.**gök gürledi. **2.**çan çaldı. **3.**salladı. **4.**tehdit etti, gözdağı verdi. **5.**çıngırdattı. **6.**kişnedi. **7.**büktü. **8.**eledi, kalburdan geçirdi. **9.**çan taktı.

جلجل culcul: [ç. celâcil جلاجل] **1.**küçük zil. **2.**büyük iş.

جلح celiha: (yeclehu) [m. celah جلح] cavlak oldu.

جلحاء celhâ': [ç. culh, culhân, eclâh جلح ، جلحان ، اجلاح] **1.**dazlak. **2.**korkuluksuz dam, düz dam. **3.**boynuzsuz hayvan.

جلخ celeha: (yeclehu) [m. celh جلخ] **1.**yıktı, devirdi. **2.**sündürdü, uzattı. **3.**tırmaladı, daladı. **4.**cinsel ilişkide bulundu. **5.**biledi.

جلخ celleha: [m. teclîh تجليخ] biledi, keskinleştirdi.

جلد celed: [ç. eclâd, cilâd اجلاد ، جلاد] **1.**deve yavrusu tulumu. **2.**sert ve düz zemin. **3.**kısır koyun, keçi, deve vs. **4.**gökyüzü. **5.**güç, kuvvet. **6.**dayanma, sabır.

جلد celede: (yeclidu) [m. celd جلد] **1.**dokundu, değdi. **2.**zorladı, mecbur etti. **3.**cinsel ilişkide bulundu. **4.**yılan soktu. **5.**düşürdü, yıktı.

جلد cellede: [m. teclîd تجليد] **1.**derisini yüzdü. **2.**ciltledi, cilt geçirdi.

جلد celude: (yecludu) [m. celâde, culûd, celd, meclûde جلادة ، جلود ، جلد ، مجلودة] güçlü oldu, yiğit oldu.

جلد cild: [ç. eclâd, culûd اجلاد ، جلود] deri.

جلدة celde: değnek.

جلذ culz: [ç. menâciz مناجذ] (zool.) köstebek.

جلز celeze: (yeclizu) [m. celz جلز] **1.**büktü. **2.**dürdü. **3.**sardı. **4.**bağladı. **5.**söndürdü. **6.**koştu.

جلس celese: (yeclisu) [m. culûs, mecles مجلس ، جلوس] **1.**oturdu. **2.**kondu. **3.**tünedi. **4.**ikamet etti, kaldı.

جلس cellese: [m. teclîs تجليس] **1.**oturttu. **2.**çöktürdü.

جلس cels: [ç. eclâs, cilâs اجلاس ، جلاس] **1.**ulu dağ. **2.**yüksek yer. **3.**büyük kaya. **4.**ulu ağaç. **5.**iri gövdeli deve. **6.**göl. **7.**eski içki. **8.**koyu bal. **9.**şerefli kadın.

جلع cele'a: (yecle'u) [m. culû' جلوع] **1.**ağzını bozdu. **2.**açılıp saçıldı. **3.**soyundu. **4.**çocuk bülüsünün başını geriye doğru sıyırdı.

جلع celi'a: (yecle'u) [m. cela', celâ'e جلع ، جلاعة] **1.**kazma dişli oldu. **2.**frikik verdi.

جلف celefe: (yeclufu) [m. celf جلف] **1.**körükledi. **2.**süpürdü. **3.**soydu. **4.**kesti, boğazladı. **5.**söktü.

جلف celife: (yeclefu) [m. celef, celâfe جلف ، جلافة] kaba saba oldu.

جلف cilf: [ç. eclâf, culûf, ecluf اجلاف ، جلوف ، اجلف] **1.**çirkin. **2.**taslak. **3.**küp. **4.**kap. **5.**kuru ekmek. **6.**ahmak.

جلق celeka: (yecliku) [m. calk جلق] **1.**başını tıraş etti. **2.**mancınıkla taş attı. **3.**kah kah güldü.

جلل cellele: [m. teclîl تجليل] **1.**hayvanın üstüne çul attı. **2.**genelleşti, umumileşti. **3.**yüceltti, ululadı.

جلنار culnâr: (F.) [<gulnâr] nar çiçeği.

جلوبة celûbe: [ç. celâ'ib جلائب] **1.**satılık mal, ticarî mal. **2.**yük devesi.

جلوة cilve: yüz görümlüğü.

جلوة culve: **1.**gelin süslemek. **2.**yüz görümlüğü vermek.

جلود culûd: deriler.

جلوز cillevz: [ç. celâvize جلاوزة] **1.**polis. **2.**(bot.) fındık. **3.**babayiğit.

جلوس culûs: **1.**oturmak. **2.**konmak. **3.**tünemek. **4.**ikamet etmek, kalmak.

جله celihe: (yeclehu) [m. celh جله] tepesi açıldı, saçları döküldü.

جلى celâ: (yeclî) [m. cely جلى] cilaladı.

جلى celiye: (yeclâ) [m. cely جلى] dazlak oldu, başı açıldı.

جلى cellâ: [m. tecliye تجلية] **1.**aydınlattı, ağarttı. **2.**göçe zorladı, göç ettirdi. **3.**yüz görümlüğü verdi. **4.**ortaya çıkardı. ☛ * ~ an جلى عن giderdi.

جليب celîb: [ç. celbâ, culebâ, meclûb مجلوب ، جلبى ، جلبى] satılık mal, ticârî mal.

جليد celîd: [ç. culedâ', cilâd, cild جلداء ، جلاد ، جلد] **1.**kırağı. **2.**yiğit.

جليس celîs: [ç. culesâ', cullâs جلساء ، جلاس] **1.**arkadaş. **2.**birlikte oturan.

جليل celîl: [ç. ecillâ', ecille, cille اجلاء ، اجلة ، جلة] **1.**(bot.) yaban darısı. **2.**yaşlı. **3.**parlak. **4.**muhteşem.

جم cemm: [ç. cimâm, cumûm جمام ، جموم] çok, pek çok, çok şey.

جم cemme: (yecummu) [m. cumûm جموم] **1.**su çok oldu. **2.**gelip çattı, yaklaştı. **3.**dinlendi, istirahat etti.

جم الغفير cemmu'l-gafîr: çok, kalabalık.

جمائل cemâ'il: güzeller.

جماجم cemâcim: **1.**kafatasları. **2.**insanlar. **3.**liderler, reisler. **4.**ölçekler. **5.**kuyular. **6.**tahta bardaklar.

جماد cemâd: [ç. cemâdât جمادات] **1.**donuk. **2.**cansız.

جماد cimâd: **1.**buzlar. **2.**karlar. **3.**taşlar. **4.**sert zeminli sırtlar.

جمادات cemâdât: **1.**donuklar. **2.**cansızlar.

جمادی cumâdâ: [ç. cumâdiyât جماديات] Cemâzî ay, kamerî beşinci ve altıncı ayların her biri.

جمادی الآخرة cumâde'l-âhire: Cemâziyelâhir, kamerî altıncı ay.

جمادی الاولی cumâde'l-ûlâ: Cemâziyelevvel, kamerî beşinci ay.

جماديات cumâdiyât: Cemâzî aylar, kamerî beşinci ve altıncı aylar.

جمارى cemârâ: tümü, hepsi, tamamı.

جماع cimâ': **1.**cinsel ilişki, çiftleşme. **2.**birleşme. **3.**toplayıcı.

جماعات cemâ'ât: **1.**topluluklar, cemaatler. **2.**zümreler.

جماعة cemâ'a: [ç. cemâ'ât جماعات] **1.**topluluk, cemaat. **2.**zümre.

جماعة cemmâ'a: regülatör.

جماعى cimâ'iyy: kollektif.

جماعية cemâ'iyye: kollektivizm.

جمال cemâl: **1.**güzellik. **2.**güzelleşme.

جمال cemmâl: [ç. cemmâle جمالة] **1.**deve sahibi. **2.**deve çobanı.

جمال cimâl: develer.

جمان cumân: (F.) inci.

جماهير cemâhîr: **1.**çok olanlar. **2.**çoğunluklar. **3.**kum yığınları. **4.**eşraftan olanlar.

جمة cemme: [ç. cimâm جمام] **1.**suyu bol kuyu. **2.**çok, fazla. **3.**peruk. **4.**maktulün diyetini isteyen kabile. **5.**gemilerde kıç altında su biriken yer.

جمة cumme: [ç. cumem, cimâm جمم ، جمام] **1.**saç topuzu. **2.**gür saç. **3.**büyük topluluk. **4.**suyun derin kısmı.

جمجم cemceme: [m. cemceme جمجمة] **1.**lafı ağzında geveledi durdu, mırın kırın etti. **2.**gizli tuttu, kendine sakladı. **3.**yok etti, helâk etti.

جمجمة cumcume: [ç. cumcum, cemâcim جماجم ، جمجم] **1.**kafatası. **2.**insan. **3.**lider, reis. **4.**ölçek. **5.**kuyu. **6.**tahta bardak.

جمح cemeha: (yecmehu) [m. cemh, cimâh, cumûh جموح ، جماح] **1.**at huysuzluk etti. **2.**kadın kocasına kızıp babaevine gitti. **3.**çölde yolunu kaybetti. **4.**koştu. ☛ * ~ bihi جمح به muradına eremedi. ☛ * ~ min جمح من bozguna uğradı.

جمد cemd: **1.**buz. **2.**kar.

جمد cemed: [ç. ecmâd, cimâd اجماد ، جماد] **1.**buz. **2.**kar. **3.**taş. **4.**sert zeminli sırt.

جمد cemede: (yecmedu) [m. cemd, cumûd جمود ، جمد] **1.**dondu. **2.**kurudu. **3.**kesti.

جمر cemere: (yecmuru) [m. cemr جمر] **1.**toplandı. **2.**topladı. **3.**kor verdi. **4.**uzaklaştırdı. **5.**ayağı köstekli at seke seke yürüdü.

جمر cemmere: [m. tecmîr تجمير] **1.**toplandı, birikti. **2.**Hacılar Mina'da taş attı. **3.**topladı, bir araya getirdi. **4.**saçını topladı. **5.**ateşe et koydu. **6.**koku süründü. **7.**mangalda kuruttu.

جمرة cemre: [ç. cemr, cimâr, cemerât جمر ، جمار ، جمرات] **1.**kor ateş. **2.**köz. **3.**çakıl taşı. **4.**süvari birliği. **5.**koyu karanlık.

جمرك cumruk: gümrük.

جمش cemmeşe: [m. tecmîş تجميش] okşadı, oynaştı.

جمع cem': [ç. cumû' جموع] **1.**topluluk. **2.**cemaat. **3.**ordu. **4.**çokluk hali, çoğul hali.

جمع ceme'a: (yecma'u) [m. cem' جمع] **1.**topladı. **2.**biriktirdi. **3.**ordu topladı. **4.**bir araya getirdi.

جمع cemma'a: [m. tecmî' تجميع] **1.**derleyip topladı. **2.**Cuma namazı kıldı. **3.**kuluçkaya yattı.

جمع cuma': **1.**Cumalar. **2.**haftalar. **3.**alışmalar, ısınmalar. **4.**bir avuç nesneler.

جمع الارقام cem'u'l-erkâm: toplama.

جمع اليد cum'u'l-yed: yumruk.

جمعاء cem'â': hepsi, tümü, tamamı.

جمعان cem'ân: iki topluluk.

جمعة cumu'a: [ç. cuma' جمع] **1.**Cuma günü. **2.**hafta. **3.**alışma, ısınma. **4.**bir avuç.

جمعية cem'iyye: **1.**cemiyet. **2.**kurum.

جمعية التعاونية cem'iyyetu't-te'âvuniyye: yardımlaşma kurumu.

جمل cemel: [ç. cimâl, ecmâl, cuml, cumâle, cemâle, cimâle, cumâlât, cemâlât, cimâlât جمال ، اجمال ، جمل ، جمالة ، جمالات] deve (erkek).

جمل cemele: (yecmulu) [m. ceml جمل] **1.**topladı, bir araya getirdi. **2.**eritti.

جمل cemile: (yecmelu) [m. cemâl جمال] **1.**güzel oldu. **2.**huyu güzel oldu.

جمل cemmele: [m. tecmîl تجميل] **1.**güzelleştirdi. **2.**süsledi, bezedi. **3.**orduyu düşman toprağında tuttu.

جمل cemule: (yecmulu) [m. cemâl جمال] **1.**güzel oldu. **2.**huyu güzel oldu.

جملة cumle: [ç. cumel جمل] **1.**cümle. **2.**topluluk. **3.**hepsi, tümü. **4.**nicelik, kemmiyet.

جملة cumleten: tümüyle, toptan.

جمناستيک cimnastîk: (Fr.) jimnastik, beden eğitimi.

جموح cemûh: **1.**uçarı, ele avuca sığmaz. **2.**serkeş at.

جمهر cemhere: [m. cemhere جمهرة] **1.**topladı. **2.**çoğunu aldı.

جمهرة cemhere: [ç. cemâhir جماهر] çok, her şeyin çoğu.

جمهور cumhûr: [ç. cemâhîr جماهير] **1.**çok. **2.**çoğunluk. **3.**kum yığını. **4.**eşraf, sosyete.

جمهورية cumhûriyye: cumhuriyyet.

جميرة cemîre: [ç. cemâ'ir جمائر] **1.**saç örgüsü. **2.**bir tutam saç.

جميع cemî': **1.**hepsi, tümü. **2.**topluluk. **3.**asker.

جميع الناس cemî'u'n-nâs: herkes, bütün insanlar.

جميعا cemî'an: **1.**toptan. **2.**hep birlikte, toplu halde.

جميل cemîl: [ç. cumelâ' جملاء] güzel.

جميلا cemîlen: güzelce.

جميلة cemîle: [ç. cemâ'il جمائل] güzel.

جن cenne: (yecinnu) [m. cenn جن] gizlendi, saklandı.

جن cenne: (yecunnu) [m. cenn, cinn, cunûn, cenân, cinân جن ، جنون ، جنان] hava karardı, gece oldu, karanlık çöktü. ☛ * ~ aleyhi جن عليه **1.**örttü. **2.**kapattı.☛ * ~ el-meyyite جن الميت kefenledi.

جن cinn: cin.

جناب cenâb: [ç. ecnibe اجنبة] **1.**çevre, bucak. **2.**avlu. **3.**meydan.

جناب cunâb: zâtülcenp.

جنات cennât: **1.**bahçeler. **2.**cennetler.

جنات الفردوس cennâtu'l-firdevs: Firdevs cennetleri.

جنات المأوى cennâtu'l-me'vâ: Me'vâ cennetleri.

جنات النعيم cennâtu'n-na'îm: Naîm cennetleri.

جنات عدن cennâtu adn: Adn cennetleri.

جناح cenâh: [ç. ecniha اجنحة] **1.**kanat. **2.**pazu, kol. **3.**koltuk altı. **4.**yan. **5.**eller. **6.**dizi. **7.**inci dizisi. **8.**pencere. **9.**siyâhî kadın. **10.**koyun, bağır.

جناح cunâh: (F.) [<gunâh] **1.**günah, beis. **2.**cürüm. **3.**kısım.

جنازة cinâze: [ç. cenâ'iz جنائز] **1.**cenaze. **2.**matem.

جنان cenân: [ç. ecnân اجنان] **1.**kalp. **2.**iç yüz. **3.**ruh. **4.**gizli kapaklı iş. **5.**gece karanlığı.

جناية cinâye: [ç. cenâyen جنايان] **1.**suç, cürüm. **2.**günah.

جنب cenb: [ç. ecnâb, cunûb اجناب ، جنوب] **1.**taraf, yan. **2.**yön. **3.**çok. **4.**karşılık. **5.**böğür.

جنب cenebe: (yecnubu) [m. cunûb جنوب] güney rüzgârı esti.

جنب cenibe: (yecnebu) [m. ceneb جنب] **1.**özledi.

2.merak etti. **3.**yana yattı. **4.**uzak oldu, uzak kaldı. **5.**böğründen yakındı. **6.**güney rüzgârı esti.

جنب cennebe: [m. tecnîb تجنيب] **1.**uzaklaştırdı. **2.**sütü kesildi. **3.**uzak oldu.

جنب cenube: (yecnubu) [m. cenâbe جنابة] **1.**cünüp oldu. **2.**yaklaştı. **3.**uzaklaştı.

جنب cunub: [ç. ecnâb اجناب] **1.**uzak. **2.**yakın. **3.**yol arkadaşı, yoldaş. **4.**cünüp, cenabet olan. **5.**boyun eğmeyen, başı dik.

جنبا الى جنب cenben ilâ cenbin: yan yana.

جنبا لجنب cenben licenbin: yan yana.

جنبة cenbe: **1.**yan. **2.**taraf, yön. **3.**çekinme, kaçınma. **4.**çalı.

جنة cenne: [ç. cinân, cennât جنان ، جنات] **1.**ağaçlı bahçe, güzel bahçe. **2.**cennet.

جنة cinne: **1.**cinnet, delilik. **2.**cin, cinler.

جنة cunne: [ç. cunen جنن] **1.**kalkan. **2.**siper. **3.**peçe.

جنة الخلد cennetu'l-huld: ebedîlik cenneti.

جنة المأوى cennetu'l-me'vâ: Me'vâ cenneti.

جنة النعيم cennetu'n-na'îm: Naim cenneti.

جنجن cencen: [ç. cenâcin جناجن] göğüs kemiği.

جنح ceneha: (yecnihu) [m. cenh جنح] **1.**kanat çırptı. **2.**kanadını kırdı.

جنح ceneha: (yecnuhu, yecnehu, yecnihu) [m. cenh, cunûh جنح ، جنوح] **1.**eğildi, meyletti. **2.**hava karardı. **3.**gemi karaya oturdu. **4.**yanaştı, razı oldu.

جند cennede: [m. tecnîd تجنيد] **1.**asker topladı. **2.**askere aldı.

جند cund: [ç. ecnâd, cunûd اجناد ، جنود] **1.**asker. **2.**ordu.

جندى cundî: asker.

جندية cundiyye: **1.**askerlik. **2.**askerlik işleri.

جنرال cinrâl: (İng.) general.

جنز cenneze: [m. tecnîz تجنيز] **1.**örttü. **2.**cenazeyi teneşire koydu.

جنس cenise: (yecnesu) [m. cens جنس] **1.**su dondu. **2.**eşitledi, eşit kıldı.

جنس cennese: [m. tecnîs تجنيس] **1.**benzeştirdi. **2.**tabiileştirdi. **3.**yerlileştirdi. **4.**aynı cinsten kıldı. **5.**paydaları eşitledi.

جنس cins: [ç. ecnâs, cunûs اجناس ، جنوس] **1.**cins. **2.**sınıf, kısım. **3.**tür. **4.**seks.

جنس البشرى cinsu'l-beşerî: insanlık.

جنس اللطيف cinsu'l-latîf: kadın.

جنسية cinsiyye: **1.**cinsiyet. **2.**milliyet.

جنن cennene: [m. tecnîn تجنين] delirtti, deli etti.

جنوب cenûb: [ç. cenâ'ib جنائب] **1.**güney. **2.**güneyden esen rüzgâr, kıble.

جنون cunûn: **1.**delilik. **2.**cinnet.

جنى cenâ: (yecnî) [m. cinâye جناية] günaha girdi, günah işledi. ☛ * ~ aleyhi جنى عليه günaha soktu.

جنى ceniye: (yecnâ) [m. cenen جنى] kambur oldu, kamburlaştı.

جنى ceniyy: taze.

جنى cinnî: cin.

جنيب cenîb: **1.**yedek at. **2.**birinin yanında giden. **3.**yabancı. **4.**boyun eğen. **5.**iyi cins bir hurma.

جنيبة cenîbe: **1.**güdülen. **2.**yük devesi. **3.**denk.

جنيس cenîs: asil, soylu.

جنين cenîn: [ç. ecinne, ecnun اجنة ، اجنن] **1.**mezar, kabir. **2.**cenin. **3.**örtü.

جو cevv: [ç. civâ' جواء] **1.**hava. **2.**gökyüzü. **3.**hava boşluğu. **4.**ova. **5.**iç. **6.**iklim.

جو السماء cevvu's-semâi: hava boşluğu.

جواب cevâb: [ç. ecvibe, cevâbât اجوبة ، جوابات] **1.**cevap, yanıt. **2.**havuz.

جواد cevâd: [ç. ciyâd جياد] **1.**küheylan, soylu at. **2.**cömert. **3.**hızlı koşan.

جواد cevâd: [ç. ecvâd, ecâvid, ecâvîd, cûd, cûde, cuvedâ' اجواد ، اجاود ، اجاويد ، جود ، جودة ، جوداء] cömert.

جواز cevâz: [ç. ecvize اجوزة] **1.**geçiş belgesi. **2.**sulama suyu.

جواز السفر cevâzu's-sefer: pasaport.

جواسق cevâsık: **1.**kaleler. **2.**saraylar.

جواسيس cevâsîs: casuslar.

جوالق cuvâlık: [ç. cevâlık, cevâlîk, cuvâlikât جوالق ، جوالقات] çuval.

جوامد cevâmid: **1.**donuklar. **2.**cansızlar. **3.**tarla sınırları.

جوامع cevâmi': **1.**camiler. **2.**toplayanlar, toplayıcılar. **3.**kapsayanlar.

جوامع cevâmi': **1.**üniversiteler. **2.**birlikler, ittifaklar. **3.**federasyonlar. **4.**halklar. **5.**ilgiler. **6.**kelepçeler.

جوب cevb: [ç. ecvâb اجواب] **1.**kadın gömleği. **2.**kalkan. **3.**kova. **4.**ocak. **5.**tür, çeşit.

جوب cevvebe: [m. tecvîb تجويب] **1.**kesti. **2.**oydu.

جوخة cûha: (F.) **1.**çuha. **2.**delik.

جود cevvede: [m. tecvîd تجويد] **1.**güzelleştirdi. **2.**en iyi şekilde yaptı. **3.**kuralına uygun olarak okudu, tecvitli okudu.

جودى cûdî: (coğ.) Cudi dağı.

جور cevr: [ç. cevere, cuvere جورة] **1.**zulüm. **2.**zalim.

جور cevvere: [m. tecvîr تجوير] **1.**zulümle suçladı. **2.**yıktı, yatırdı, devirdi.

جورب cevreb: [ç. cevâribe, cevârib جوارب ، جوارية] çorap.

جورب cevrebe: [m. cevrebe جورية] çorap giydirdi.

جوز cevveze: [m. tecvîz تجويز] **1.**develeri geçirdi. **2.**düşüncesini uyguladı. **3.**müsamaha etti. **4.**mübah kıldı. **5.**imzaladı. **6.**uygun buldu, caiz gördü.

جوز cevz: (F.) [< govz] (bot.) ceviz.

جوز القز cevzu'l-kazz: koza.

جوز هندى cevzun hindî: (bot.) Hindistan cevizi.

جوزاء cevzâ': İkizler burcu.

جوسق cevsak: [ç. cevâsık جواسق] **1.**kale. **2.**saray.

جوشن cevşen: [ç. cevâşin جواشن] **1.**zırh. **2.**göğüs. **3.**gece yarısı.

جوع cevve'a: [m. tecvî' تجويع] acıktırdı, aç bıraktı.

جوع cû': açlık.

جوعى cev'â: [ç. ciyâ' جياع] aç.

جوف cevf: [ç. ecvâf اجواف] **1.**karın. **2.**iç. **3.**vadi. **4.**gecenin son bölümü.

جوف cevife: (yecvefu) [m. cevef جوف] **1.**içi boş oldu, içi kof oldu. **2.**içi geniş oldu.

جوف cevvefe: [m. tecvîf تجويف] **1.**içini boş bıraktı. **2.**kovuk yaptı. ☛ * ~ hu جوفه içini boşalttı, içini oydu.

جوفاء cevfâ': [ç. cûf جوف] **1.**oyuk. **2.**boş. **3.**kof. **4.**içbükey.

جوق cevk: [ç. ecvâk اجواق] **1.**topluluk. **2.**takım, bölük.

جوقل cevkala: [m. cevkala جوقلة] hava taşımacılığı yaptı.

جول cevl: [ç. ecvâl اجوال] **1.**toz toprak. **2.**yılkı. **3.**deve sürüsü. **4.**hayvan sürüsü. **5.**durum, hal. **6.**akıl. **7.**kuyu dibindeki taş.

جول cevvele: [m. tecvîl, tecvâl تجويل ، تجويل] çok dolandı, çok döndü.

جولان cevelân: gezmek, dolaşmak, seyahat etmek.

جوه cevvehe: [m. tevcîh توجيه] mevki sahibi yaptı.

جوهر cevher: [ç. cevâhir جواهر] (F.) [< gevher] **1.**cevher. **2.**mücevher. **3.**değerli taş.

جوهرالفرد cevheru'l-ferd: atom, bölünmez parça.

جوهرى cevherî: **1.**mücevherci, kuyumcu. **2.**zorunlu. **3.**aslî.

جوى ceviye: (yecvâ) [m. ceven جوى] **1.**bozuldu, kokuştu. **2.**yanıp tutuştu, aşk acısı çekti. **3.**hoşlanmadı. **4.**iğrendi. **5.**yanaşmadı, muvafakat etmedi.

جهاد cihâd: cihat, din uğruna yapılan savaş.

جهارا cihâren: açık açık.

جهاز cihâz: [ç. echize, echizât اجهزة ، اجهزات] **1.**aygıt, cihaz. **2.**organ. **3.**sistem. **4.**gereksinim maddeleri. **5.**yük.

جهاز الترشيح cihâzu't-terşîh: **1.**filtre. **2.**süzgeç.

جهاز المسافر cihâzu'l-musâfir: yolcu eşyası.

جهاز الهضمى cihâzu'l-hadmî: (tıp.) sindirim sistemi.

جهبذ cihbiz: [ç. cehâbize جهابذة] **1.**tenkitçi. **2.**arif, yol yordam bilen.

جهة cihe: [ç. cihât جهات] **1.**yön. **2.**taraf. **3.**bölüm. **4.**benzer.

جهد cehd: **1.**çaba, gayret, uğraşı. **2.**takat. **3.**zorluk.

جهد cehede: (yechedu) [m. cehd جهد] çabaladı, gayret etti.

جهد cuhd: **1.**çaba, gayret. **2.**takat. **3.**meşakkat, sıkıntı. **4.**yorucu.

جهر cehere: (yecheru) [m. cehr, cehâr جهر ، جهار] **1.**açık oldu, alenî oldu. **2.**ifşa etti, açığa vurdu. **3.**açıkça söyledi. **4.**sesini yükseltti. **5.**gözünde büyüttü. **6.**tahmin etti, değer biçti.

جهر الرجل cuhru'r-recul: görünüm, kılık.

جهرة cehreten: açıkça, aşikâre.

جهز ceheçe: (yechezu) [m. cehz جهز] yaralıyı öldürdü.

جهز cehheze: [m. techîz تجهيز] **1.**hazırladı. **2.**donattı. **3.**çeyiz hazırladı. **4.**hazırlattı.

جهل cehhele: [m. techîl تجهيل] cahil olduğunu söyledi. ☛ * ~ hu جهله cahil bıraktı, cehalete düşürdü.

جهل cehile: (yechelu) [m. cehl, cehâle جهالة ، جهل] **1.**cahil oldu, bilgisiz oldu. **2.**bilmedi, tanımadı, cahillik etti, bilgisizce davrandı. ☛ * ~ aleyhi جهل عليه cahil gibi göründü, bilmezden geldi.

جهل cehl: **1.**cahillik, cehalet. **2.**ahmaklık.

جهلاء cuhelâ': cahiller, bilgisizler.

جهم cehume: (yechumu) [m. cehâme, cuhûme جهامة ، جهومة] **1.**surat ekşitti. **2.**ekşitti.

جهنم cehennem: (İbr.) Cehennem.

جهور cehvere: [m. cehvere جهورة] **1.**sözünü açıkça söyledi. **2.**yüksek sesle konuştu.

جهول cehûl: [ç. cuhelâ' جهلاء] **1.**zırcahil. **2.**haddini bilmez.

جهير cehîr: [ç. cehrâ' جهراء] **1.**güçlü ses. **2.**açık, aşikâr. **3.**güzel yüzlü. **4.**iyiliği hak eden.

جياد ciyâd: **1.**iyiler. **2.**güzeller.

جياد ciyâd: **1.**küheylanlar, soylu atlar. **2.**cömertler. **3.**hızlı koşanlar.

جيب ceyb: [ç. cuyûb, ecyâb جيوب ، اجياب] **1.**yaka. **2.**gerdanlık, kolye. **3.**bağır, koyun.

جيب الثوب ceybu's-sevb: **1.**cep. **2.**para cebi.

جيد ceyyid: [ç. ciyâd, ciyâdât, ceyâ'id جياد ، جيادات ، جيائد] **1.**iyi. **2.**güzel.

جيد cîd: [ç. ecyâd, cuyûd اجياد ، جيود] **1.**boyun. **2.**gerdan. **3.**küçük zırh.

جيدا ceyyiden: iyi bir şekilde.

جيداء ceydâ': [ç. cûd جود] zarif boyunlu.

جير ceyyere: [m. tecyîr تجيير] kireç sürdü, badana yaptı.

جير cîr: **1.**kireç. **2.**alçı.

جيران cîrân: **1.**komşular. **2.**ortaklar. **3.**kocalar. **4.**karılar. **5.**vajinalar. **6.**imdada koşulanlar. **7.**imdada koşanlar.

جيزة cîze: [ç. cîz, ciyez جيز ، جيز] **1.**çevre. **2.**vadi kenarı. **3.**bir menzillik su.

جيش ceyş: [ç. cuyûş جيوش] **1.**asker. **2.**ordu.

جيش ceyyeşe: [m. tecyîş تجييش] ordu kurdu, ordu topladı.

جيف ceyyefe: [m. tecyîf تجييف] **1.**ölü koktu. **2.**dövdü. **3.**korktu.

جيفة cîfe: [ç. ciyef, ecyâf جيف ، اجياف] leş, kokuşmuş ceset.

جيل cîl: [ç. ecyâl, cîlân اجيال ، جيلان] **1.**çağ. **2.**nesil, kuşak. **3.**zümre.

جيم cîm: [ç. ecyâm, cîmât اجيام ، جيمات] **1.**cim harfi. **2.**ipek. **3.**kızgın deve.

جيوب cuyûb: **1.**yakalar. **2.**gerdanlıkyar, kolyeler.

جيوش cuyûş: **1.**askerler. **2.**ordular.

جيولوجيا ciyolociyâ: (Fr.) jeoloji.

ح

ح ha: **1.**Arap alfabesinin altıncı harfi. **2.**Ebced sistemindeki sayısal değeri: sekiz.

حائج hâ'ic: ihtiyaç sahibi, muhtaç.

حاجة hâ'ice: [ç. havâ'ic حوائج] gereksinim, ihtiyaç, hacet.

حائر hâ'ir: [ç. hiyerân, hûrân حيران ، حوران] **1.**hayret eden. **2.**bostan.

حائز hâ'iz: sahip.

حائضة hâ'ide: [ç. huyyed, havâ'id حيض ، حوائض] regl olmuş kadın, aybaşılı kadın.

حائط hâ'it: [ç. hîtân, havâ'it حيطان ، حوائط] **1.**bahçe. **2.**duvar.

حائك hâ'ik: [ç. hâke, haveke حاكة ، حوكة] dokumacı.

حائل hâ'il: [ç. huvl, hiyâl حول ، حيال] **1.**engel, mani. **2.**rengi bozuk. **3.**kısır. **4.**bir yıllık, bir yaşında. **5.**bir yıl ara ile ürün veren.

حاب hâbbe: [m. muhâbbe, hibâb محابة ، حباب] sevişti.

حاب hâbe: (yehûbu) [m. havb, hûb, havbe, hâb, hiyâbe حوب ، حوبة ، حاب ، حيابة] günaha girdi.

حابس habese: [m. muhâbese محابسة] hapsetti.

حابول hâbul: [ç. hevâbîl حوابيل] kement.

حابى hâbâ: [m. muhâbât, hibâ' محاباة ، حباء] **1.**yardım etti. **2.**eğilim gösterdi, meyletti. **3.**müsahalı davrandı. **4.**birinin lehine hüküm verdi.

حاتن hâtene: [m. muhâtene محاتنة] eşitledi.

حاتن hâtin: eşit, denk, benzer.

حاث باث hâse bâse: darmadağın, tarümar.

حاج hâc: (bot.) deve dikeni.

حاج hâc: gereksinimler, ihtiyaçlar, hacetler.

حاج hâcc: [ç. huccâc, hacîc, hucc حجاج ، حجيج ، حج] hacı.

حاج hâcce: [m. muhâcce, hicâc محاجة ، حجاج] **1.**mücadele etti. **2.**tartıştı, münakaşa etti.

حاج hâce: (yehîcu) [m. hayc حيج] muhtaç oldu, ihtiyaç duydu.

حاجات hâcât: gereksinimler, ihtiyaçlar, hacetler.

حاجب hâcib: [ç. hacebe, huccâb حجبة ، حجاب] kapıcı, mabeyinci, perdedar.

حاجب hâcib: [ç. hevâcib, حواجب ، حواجيب hevâcîb] **1.**kaş. **2.**başlangıç. **3.**kenar.

حاجة hâcce: [ç. hevâcc حواج] bayan hacı.

حاجة hâce: [ç. hâc, hâcât, havic, havâ'ic حاج ، حاجات ، حوائج] 1.gereksinim, ihtiyaç, hacet. **2.**dilek.

حاجة ماسة hâcetun mâsse: zorunlu ihtiyaç.

حاجر hâcir: [ç. hucrân حجران] **1.**hacı konağı. **2.**set. **3.**çukur arazi.

حاجز hâciz: [ç. haceze, havâciz حجزة ، حواجز] **1.**engel, mania. **2.**sınır. **3.**perde. **4.**zalim. **5.**kılıcın keskin tarafı.

حاجز الامواج hâcizu'l-emvâc: dalgakıran.

حاجم hâcim: [ç. huccâm, haceme حجام ، حجمة] hacamatçı, hacamat yapan, kan alan.

حاد hâdd: keskin.

حاد hâdde: [m. muhâdde محادة] **1.**düşmanlık etti. **2.**baş kaldırdı. **3.**komşu oldu.

حاد hâde: (yehîdu) [m. hayd حيد] **1.**yolunu değiştirdi, saptı. **2.**döndü. **3.**kaçtı.

حادث hâdese: [m. muhâdese محادثة] **1.**sohbet etti, konuştu. **2.**cilaladı.

حادث hâdis: [ç. havâdis حوادث] **1.**yaratılmış, yaratık, mahluk. **2.**olay. **3.**kaza. **4.**yeni.

حادثة hâdise: **1.**yaratılmış, yaratık, mahluk. **2.**olay. **3.**kaza. **4.**yeni.

حادق الطعم hâdiku't-ta'm: çok ekşi.

حاذ hâze: (yehûzu) [m. havz حوذ] **1.**korudu, kolladı, gözetti. **2.**baskın çıktı, galebe çalmak. **3.**hayvanı sertlikle güttü.

حاذر hâzere: [m. muhâzere, hizâr محاذرة ، حذار] **1.**birbirini sakındırdı. **2.**birbirini uyardı.

حاذر hâzir: **1.**sakınan. **2.**uyanık.

حاذق hâzık: [ç. huzzâk, hizâk حذاق] **1.**maharetli, becerili, usta. **2.**çok ekşi.

حاذى hâzâ: [m. muhâzât, hizâ' محاذاة ، حذاء] hizada durdu.

حار hâre: (yehîru) [m. hayr, hayarân, hayre, hayer حير ، حيران ، حيرة ، حير] **1.**gözü kamaştı. **2.**yoldan çıktı. **3.**su yılankavi aktı.

حار hâre: (yehûru) [m. havr, hu'ûr, mehâr, mehâre حور ، حوؤر ، محار ، محارة] **1.**geri döndü. **2.**eksildi. **3.**hayran oldu. **4.**başvurdu, rücu etti.

حار hârr: sıcak.

حارب hârebe: [m. muhârebe, hirâb محاربة ، حراب] **1.**çarpıştı, savaştı. **2.**isyan etti, baş kaldırdı.

حارس hâris: [ç. hares, ahrâs, hurrâs حرس ، احراس ، حراس] **1.**bekçi. **2.**muhafız.

3.gardiyan. **4.**hâmi, koruyucu.

حارس الليل hârisu'l-leyl: gece bekçisi.

حارس المقبرة hârisu'l-makbere: türbe bekçisi.

حارى الدهر hâriyyu'd-dehr: hiç, asla.

حاز hâze: (yehûzu) [m. havz, hiyâze حوز ، حيازة] **1.**sahip oldu. **2.**topladı. **3.**yavaş yavaş yürüdü. **4.**cinsel ilişkide bulundu. **5.**yayı var gücüyle çekti.

حازم hâzim: [ç. hazeme, huzm, ahzâm حزمة ، حزم ، احزام] ihtiyatlı kişi.

حاس hâse: (yehûsu) [m. havs حوس] **1.**yayıldı. **2.**cesur oldu. **3.**dilendi. **4.**eteğini sürüdü. **5.**sürüye kurt girdi. **6.**ezdi, çiğnedi. **7.**provoke etti.

حاسب hâsebe: [m. muhâsebe محاسبة] **1.**hesap gördü. **2.**sorguya çekti.

حاسب hâsib: [ç. hasebe حسبة] **1.**matematikçi. **2.**muhasebeci.

حاسة hâsse: [ç. havâss حواس] **1.**ekin zararlısı. **2.**duyu. **3.**duyarlık.

حاسد hâsid: [ç. hussâd, hasede, hussed حساد ، حسدة ، حسد] kıskanan, kıskanç, hasetçi.

حاسر البصر hâsiru'l-basar: (tıp.) miyop.

حاسن hâsene: [m. muhâsene محاسنة] **1.**güzel oldu, güzelleşti. **2.**iyi davrandı.

حاش hâşe: (yehîşu) [m. hayş حيش] **1.**korktu. **2.**korkudan büzüştü. **3.**uzandı, imtidad etti. ☛ * ~ hu حاشه korkuttu.

حاشا لله hâşâ lillâhi: Allah saklasın!

حاشر hâşir: [ç. huşşâr حشار] **1.**insan toplayan. **2.**vergi toplayan. **3.**Hz. Muhammed'in isimlerinden biri.

حاشية hâşiye: [ç. havâş حواش] **1.**haşiye, şerh. **2.**kenar, pervaz. **3.**aile. **4.**çevre, yöre.

حاصب hâsıb: **1.**sert rüzgâr, fırtına, taşları savuran kasırga.**2.**tipi.

حاصة hâssa: (tıp.) saçkıran.

حاصر hâsara: [m. muhâsara, hisâr حصار] sardı, kuşattı, muhasara etti.

حاصل hasıl: [ç. havâsıl حواصل] **1.**ayıklanmış maden. **2.**sonuç. **3.**antrepo. **4.**artık, fazla.

حاصل الجمع hâsılu'l-cem': toplam.

حاصل الضرب hâsılu'd-darb: çarpım.

حاض hâde: (yehîdu) [m. hayd, mahîd, mehâd حيض ، محيض ، محاض] **1.**regl oldu, aybaşı oldu. **2.**sel geldi. **3.**kız büluğ çağına geldi.

حاضر hâdara: [m. muhâdara, hidâr محاضرة ، حضار] **1.**konferans verdi. **2.**vuruştu, çarpıştı. **3.**koşuştu. **4.**sohbet etti.

حاضر hâdır: [ç. huddar, huddâr, hudûr, hadara حضر ، حضار ، حضور ، حضرة] **1.**hazır. **2.**yerleşik, bir yerde yaşayan. **3.**mahalle. **4.**su kenarında yaşayan. **5.**oturan, ikamet eden.

حاضر الجواب hâdiru'l-cevâb: hazırcevap.

حاضرا hâdıren: hazır olarak, karşısında.

حاضرة hâdira: [ç. havâdir حواضر] **1.**şehir. **2.**şehir hayatı. **3.**köy hayatı. **4.**şehirli. **5.**köylü. **6.**fil kulağı. **7.**kenar, kıyı, yakınlar. **8.**peşin.

حاضرة البحر hâdıratu'l-bahri: deniz kıyısındaki.

حاضرة البلاد hâdiratu'l-bilâd: devlet merkezi, başkent.

حاط hâte: (yehûtu) [m. havt, hayta, hîta, hiyâta حوط ، حيطة ، حياطة] **1.**kuşattı, çevreledi, sardı. **2.**kolladı, gözetti.

حاف hâfe: [ç. hâfât, hîf حافات ، حيف] **1.**kenar. **2.**uç. **3.**köşe. **4.**geçim sıkıntısı. **4.**ihtiyaç.

حافد hâfid: [ç. hafede, hafed حفدة ، حفد] **1.**yardım. **2.**hizmetçi. **3.**torun.

حافر hâfere: [m. muhâfere محافرة] derin kazdı.

حافر hâfir: [ç. havâfir حوافر] **1.**toynaklı ayak. **2.**grayder. **3.**çukur açıcı.

حافظ hâfaza: [m. muhâfaza, hifâz محافظة ، حفاظ] **1.**korudu, gözetti. **2.**devam etti, sürdürdü.

حافظ hâfız: [ç. huffâz, hafaza, hâfızûn حفاظ ، حفظة ، حافظون] **1.**Kur'ân'ı ezbere bilen, hafız. **2.**hadis hafızı. **3.**bekçi, korucu. **4.**doğru yol. **5.**koruyan.

حافظة hâfıza: **1.**bellek, hafıza. **2.**evrak çantası.

حاق hâka: (yehîku) [m. hayk, huyûk, hayakân حيق ، حيوق ، حيقان] **1.**çevirdi, kuşattı, sardı. **2.**iz bıraktı, işledi. **3.**ovdu.

حاقة hâkka: [ç. havâkk حواق] **1.**kıyamet. **2.**felaket, musibet. **3.**mükemmel vasıflı.

حاقد hâkıd: [ç. hakade حقدة] kin güden, kinci.

حاكم hâkeme: [m. muhâkeme محاكمة] mahkemeye verdi.

حاكم hâkim: [ç. hukkâm حكام] **1.**yargıç, hakim. **2.**hüküm sahibi.

حاكى hâkâ: [m. muhâkât محاكاة] **1.**benzedi. **2.**taklit etti.

حاكى hâkî: gramofon, fonograf.

حال hâl: [ç. ahvâl, ahvile احوال ، احولة] **1.**şimdiki zaman. **2.**durum, hal. **3.**siyah çamur. **4.**yumuşak toprak. **5.**bez. **6.**eş, zevce. **7.**çocuk arabası. **8.**yük. **9.**sıcak kül. **10.**süt.

حال hâle: (yehîlu) [m. hayl, huyûl حيل ، حيول] **1.**değişti. **2.**derede su birikti.

حال hâle: (yehûlu) [m. havl, hu'ûl ، حؤول حول] **1.**dönüştü, halden hale girdi, hali değişti. **2.**üstünden yıl geçti. **3.**yıl tamamlandı. **4.**eski hali kalmadı. **5.**yay eğildi. **6.**hurma bir yıl ara ile meyva verdi. **7.**hayvanın sırtına atladı. **8.**hayvandan düştü.

حال hâle: (yehûlu) [m. havl, hu'ûl, haylûle ، حؤول حول حيلولة] **1.**arasına girdi, arasında engel oldu. **2.**engel koydu.

حال hâle: (yehûlu) [m. hîle, mehâl ، محال حيلة] hile yaptı.

حالا hâlen: hemen, derhal, çarçabuk.

حالة hâle: [ç. hâlât حالات] **1.**durum. **2.**yürüteç.

حالف hâlefe: [m. muhâlefe, hilâf ، حلاف محالفة] **1.**yeminleşti, andlaştı, ahitleşti. **2.**bağımlı oldu, bir şeye devam etti.

حام hâme: (yehûmu) [m. havm, havmân ، حومان حوم] **1.**çevresinde döndü. **2.**istedi, arzu etti. **3.**şefkat gösterdi, müşfik davrandı. **4.**susadı.

حامض hâmıd: **1.**(kim.) asit. **2.**ekşi.

حامض كبريتى hâmıd kibrîtî: (kim.) sülfürik asit.

حامض كربونى hâmıdu kerbûnî: (kim.) karbonik asit.

حامض نتريک hâmıd nitrik: (kim.) nitrik asit.

حاملة الطائرات hâmilâtu't-tâ'irât: uçak gemisi.

حاملة hâmile: [ç. havâmil حوامل] **1.**hamile, gebe. **2.**üzüm sepeti. **3.**meyvalı ağaç.

حامى hâmâ: [m. muhâmât, himâ' ، حماة محاماة] **1.**savundu, müdafaa etti. **2.**misafir ağırladı.

حامية hâmiye: [ç. havâm, hâmiyât ، حامیات حوام] **1.**muhafız bölüğü. **2.**savunan, müdafaa eden. **3.**koruyan, himaye eden. **4.**artçı asker. **5.**sacayağı. **6.**kuyularda iç duvar taşı.

حامية hâmiye: kızgın.

حان hân: şaraphane, meyhane.

حان hâne: (yehînu) [m. hayn, haynûne ، حينونة حين] **1.**vakti geldi, zamanı geldi. **2.**öldü.

حانوت hânût: [ç. havânît حوانيت] **1.**birahane. **2.**içki dükkânı. **3.**dükkân.

حانية hâniye: **1.**şarap. **2.**şarapçı. **3.**meyhane. **4.**boynu bükük

حاور hâvere: [m. muhâvere, hivâr ، حوار محاورة] **1.**konuştu. **2.**didişti, cedelleşti.

حاوية hâviye: [ç. havâyâ حوايا] **1.**yılancı, yılan oynatan. **2.**madrabaz.

حاين hâyene: [m. muhâyene محاينة] randevu verdi.

حب habb: [ç. hubûb, hubbân ، حبوب حبان] **1.**tane, başak

tanesi. **2.**tohum. **3.**hap, tablet. **4.**sivilce.

حب habbe: (yehibbu) [m. hubb, hibb حب] **1.**sevdi. **2.**aşık oldu. **3.**beğendi, hoşlandı. **4.**rağbet etti.

حب habbe: (yehubbu, yehabbu) [m. hubb, hibb حب] **1.**sevimli oldu. **2.**sevgili oldu.

حب hubb: [ç. hibâb, hibebe, ehbâb حباب ، حبية ، احباب] **1.**sevgi. **2.**aşk. **3.**büyük küp.

حب الذات hubbu'z-zât: bencillik, egoistlik.

حب الصبا habbu's-sabâ: (tıp.) sivilce.

حب الله hubbullâh: Allah sevgisi.

حب الوطن hubbu'l-vatan: yurt sevgisi, vatan sevgisi.

حباء المرأة hibâ'u'l-mer'e: mehir.

حبائب habâ'ib: sevgililer.

حبائک hebâ'ik: **1.**izler. **2.**yörüngeler.

حباب hebâb: **1.**su kabarcığı. **2.**kırağı, şebnem. **3.**elden gelen.

حباک hibâk: [ç. hubuk حبک] **1.**kuşak. **2.**iz. **3.**kayış. **4.**bağ. **5.**saz ağıl. **6.**yörünge.

حبال hebbâl: urgancı, iplikçi.

حبالة hibâle: [ç. hebâ'il حبائل] **1.**tuzak. **2.**ağ. **3.**bağ.

حبب habbebe: [m. tahbîb تحبيب] sevdirdi.

حبة habbe: [ç. habbât حبات] **1.**tane, başak tanesi. **2.**tohum. **3.**hap, tablet. **4.**sivilce.

حبة الخضراء habbetu'l-hadrâ: (bot.) çitlembik.

حبة السوداء habbetu's-sevdâ': (bot.) çörek otu, çörotu.

حبذا habbezâ: ne güzel! ne iyi! ne âlâ!, bravo!

حبر habere: (yahburu) [m. hubûr حبور] **1.**sevindirdi. **2.**nimete kavuşturdu, refaha kavuşturdu.

حبر habire: (yahberu) [m. heber حبر] sevindi.

حبر habr: [ç. ahbâr, hubûr احبار ، حبور] **1.**bilgin, âlim. **2.**sevinç.

حبر hibr: [ç. ahbâr, hubûr احبار ، حبور] **1.**haham. **2.**dinî lider. **3.**mürekkep. **4.**iz, eser. **5.**güzellik. **6.**işleme. **7.**diş sarılığı.

حبرة hibere: [ç. haber, haberât حبر ، حبرات] **1.**kefen. **2.**pamuklu giysi. **3.**ipek çarşaf.

حبس habbese: [m. tahbîs تحبيس] **1.**tuttu. **2.**alıkoydu, menetti. **3.**hapsetti. **4.**örttü. **5.**kapsadı, kuşattı. **6.**vakfetti.

حبس habese: (yahbisu) [m. habs حبس] **1.**tuttu. **2.**alıkoydu, menetti. **3.**hapsetti. **4.**örttü. **5.**kapsadı, kuşattı. **6.**vakfteti.

حبس hibs: [ç. ehbâs احباس] **1.**su bendi. **2.**baraj. **3.**çarşaf. **4.**yatak.

حبش habeş: [ç. hubşân حبشان] Habeşli, Habeşî.

حبش habeşe: (yahbuşu) [m. habş, hubâşe حباشة ، حبش] **1.**geçimlik kazandı. **2.**biriktirdi.

حبشة habeşe: [ç. hubşân حبشان] Habeşli, Habeşî.

حبشة habeşe: **1.**Habeşliler. **2.**(coğ.) Habeşistan.

حبط habete: (yahbitu) [m. habt, hubût حبط ، حبوط] **1.**boşa gitti, heder oldu. **2.**bozuldu.

حبق habaka: (yahbiku) [m. habk, hubâk حبق ، حباق] gaz çıkardı, yellendi, osurdu. ☛ * ~ alâ حبق على küfretti, sövdü.

حبل habile: (yahbelu) [m. habel حبل] gebe kaldı, hamile kaldı.

حبل habl: [ç. hibâl, hubûl, ehbâl حبال ، حبول ، احبال] **1.**ip. **2.**kınnap. **3.**çamaşır ipi. **4.**kablo. **5.**aman, güvence. **6.**bir boydan bir boya uzanan kum yığını. **7.**damar.

حبل hibl: [ç. ehbâl احبال] **1.**gebelik, gebe kalma. **2.**anne karnındaki çocuk. **3.**öfke. **4.**dolma. **5.**gam, keder, hüzün. **6.**(bot.) asma çubuğu.

حبل hibl: [ç. hubûl حبول] **1.**bilgin. **2.**âfet.

حبل الشوكى hablu'ş-şevkî: (tıp.) omurilik.

حبل الغسيل hablu'l-gasîl: çamaşır ipi.

حبل المساكين hablu'l-mesâkîn: (bot.) sarmaşık.

حبل الوريد hablu'l-verîd: (tıp.) şah damarı.

حبلى hublâ: [ç. hebâlâ, hubleyât حبالى ، حبليات] hamile, gebe.

حبيب habîb: [ç. ahibbâ', ahbâb, ahibbe احباء ، احباب ، احبة] **1.**sevgili. **2.**seven. **3.**sevilen.

حبيبة habîbe: [ç. habâ'ib حبائب] sevgili.

حبيكة hebîke: [ç. hebâ'ik, hebîk, hubuk حبائك ، حبيك ، حبك] **1.**iz. **2.**yörünge.

حت hatte: (yehuttu) [m. hatt حت] döküldü, düştü. ☛ * ~ eş-şecere حت الشجر **1.**ağacın kabuğunu soydu. **2.**yaprak silkeledi. ☛ * ~ eş-şey'e حت الشىء silkeledi.☛ * ~ mâlehu حت ماله malını yok etti.

حتا hetâ: (yahtû) [m. hatv حتو] **1.**hızlı koştu. **2.**dikti. **3.**sağlamlaştırdı. **4.**büktü, büzdü.

حتأ hete'e: (yehte'u) [m. het' حتأ] **1.**uzun uzun baktı. **2.**sağlamlaştırdı, tahkim etti. **3.**cinsel ilişkide bulundu. **4.**hayvanın yükünü indirdi **5.**sımsıkı düğümledi.

حتاتة hutâte: döküntü.

حتم hateme: (yahtimu) [m. hatm حتم] **1.**gerektirdi. **2.**hüküm verdi, karar verdi. **3.**sağlamlaştırdı.

حتم hatm: [ç. hutûm حتوم] son karar, kesin hüküm.

حتن hatn: [ç. ahtân احتان] **1.**benzer, denk, eşit. **2.**akran.

حتى hattâ: **1.**-dikçe, -dıkça. **2.**-e kadar, -inceye kadar. **3.**nihayet, sonunda. **4.**-e, -a. **5.**hem, bile. **4.**diye, -mesi için.

حتى hetâ: (yahtî) [m. haty حتى] **1.**ip eğirdi, ip büktü. **2.**çok içti. **3.**sağlam dikti.

حتى حين hattâ hînin. bir süre.

حتى ما hattâ mâ: ne zamana kadar.

حج hacc: hac.

حج hacce: (yehuccu) [m. hacc حج] **1.**geldi. **2.**haccetti. **3.**bir yere çokça gitti geldi.

حج hucc: hacılar.

حج الاصغر haccu'l-asgar: küçük hac, umre.

حج الاكبر haccu'l-ekber: büyük hac.

حجاب hicâb: [ç. hucub حجب] **1.**perde. **2.**örtü. **3.**muska. **4.**sur.

حجاب الحاجز hicâbu'l-hâciz: (tıp.) diyafram.

حجاج huccâc: hacılar.

حجار haccâr: taşçı, taş ustası.

حجارة hicâre: taş.

حجاز hicâz: **1.**(coğ.) Hicaz. **2.**kuşak. **3.**Hicaz makamı. **4.**devenin bağlandığı ip.

حجام haccâm: hacamatçı, kan alan.

حجب hacebe: (yahcubu) [m. hacb, hicâb حجب ، حجاب] **1.**engel oldu. **2.**örttü. **3.**perdedar oldu, kapıcı oldu, mabeyinci oldu.

حجة hucce: [ç. hucec, hicâc حجج ، حجاج] **1.**kanıt, delil. **2.**tapu. **3.**hadisçilikte kanıt gösterilen, hüccet. **4.**bahane.

حجة الوداع hiccetu'l-vedâ': Veda haccı.

حجر hacer: [ç. ahcâr, hicâr, hicâre, ahcur احجار ، حجار ، حجارة ، احجر] taş.

حجر hacere: (yahcuru) [m. hacr, hacrân, hucr, hucrân, hicr, hicrân حجر ، حجران] alıkoydu, menetti, mahrum etti, yoksun bıraktı.

حجر hacr: [ç. hucûr, ahcâr حجور ، احجار] **1.**haram. **2.**akıl. **3.**kısrak. **4.**hısımlık. **5.**Kur'ân'da bir sûre. **6.**Semûd kavminin yaşadığı bölge.

حجر hicr: [ç. hucûr, ahcâr حجور ، احجار] **1.**haram. **2.**akıl. **3.**kısrak. **4.**hısımlık. **5.**Kur'ân'da bir sûre. **6.**Semûd kavminin yaşadığı bölge.

حجر hicr: **1.**kayalık bölge. **2.**(coğ.) Medine'nin kuzeyinde bir yer. **3.**perde. **4.**yasaklanmış.

حجر الاساسى haceru'l-esâsî: temel taşı.

حجر الاسود haceru'l-esved: **1.**kara taş. **2.**Hacerülesved.

حجر البلاط haceru'l-bilât: kaldırım taşı.

حجر الدومينو haceru'd-duminu: domino taşı.

حجر الطاحون haceru't-tâhûn: değirmen taşı.

حجر القداح haceru'l-kaddâh: çakmak taşı.

حجر الكحل haceru'l-kuhl: antimon, rastık taşı.

حجر جوى hacerun cevvî: göktaşı, meteor.

حجر جهنم haceru cehennem: (kim.) cehennem taşı, gümüşnitrat.

حجر صحى hacrun sıhhiyy: (tıp.) karantina.

حجر كبسى haceru kelsiyy: kireç taşı.

حجر مرمريس hacerun mermerîs: sert taş.

حجرات hucurât: **1.**odalar. **2.**taraflar. **3.**ağıllar.

حجرة hacre: [ç. hacr, havâcir, hacerât ، حجر ، حواجر ، حجرات] **1.**taraf. **2.**kenar.

حجرة hucre: [ç. hucer, hucurât, hacerât, hucrât ، حجر ، حجرات] **1.**oda. **2.**taraf. **3.**ağıl.

حجز haceze: (yahcuzu, yahcizu) [m. hacz, hicâze ، حجز ، حجازة] **1.**ayırdı. **2.**haczetti. **3.**korudu. **4.**zaptetti. **5.**engel oldu, mani oldu, alıkoydu. **6.**kapadı.

حجل haccele: [m. tahcîl تحجيل] **1.**gerdek odası hazırladı. **2.**gelini gerdeğe soktu. **3.**parmaklarına kına yaktı. **4.**abdest alırken elini ayağını yıkadı. **5.**köstek vurdu. **6.**duyurdu.

حجلة hacele: [ç. hacel, hicâl ، حجل ، حجال] **1.**gerdek odası. **2.**keklik.

حجم haceme: (yahcumu, yahcimu) [m. hacm حجم] **1.**menetti, alıkoydu. **2.**hacamat yaptı, kan aldı.

حجم hacm: [ç. hucûm حجوم] **1.**hacim. **2.**cisim. **3.**miktar.

حجن hacene: (yahcinu) [m. hacn حجن] **1.**eğdi, büktü. **2.**bastonla çekti.

حد hadde: (yehiddu) [m. hadd, hadâd, haded, hidde ، حد ، حداد ، حدد ، حدة] kızdı, hiddetlendi, öfkelendi.

حد hadde: (yehiddu) [m. hidde حدة] **1.**keskin oldu. **2.**hafiflik etti, hoppalık etti. **3.**neşeli oldu.

حد hadde: (yehuddu) [m. hadd حد] biledi.

حد hadde: (yehuddu) [m. hadd, haded حد ، حدد] **1.**sınır koydu. **2.**ayırdı. **3.**vazgeçirdi. **4.**ceza verdi.

حد hadd: [ç. hudûd حدود] **1.**sınır. **2.**engel. **3.**son. **4.**keskin ağız. **5.**keskinlik. **6.**ceza. **7.**tanım.

حد الادنى haddu'l-ednâ: asgarî, en az, minimum.

حد الاقصى haddu'l-aksâ: azamî, en çok, maksimum.

حد المملكة haddu'l-memleke: ülke sınırı.

حدائق hadâ'ik: bahçeler.

حداد hudâd: [ç. ahidde احدة] **1.**hiddetli. **2.**keskin.

حدب haddebe: [m. tahdîb تحديب] **1.**kamburlaştırdı. **2.**dışbükey yaptı.

حدب hadeb: [ç. ahdâb, hidâb احداب ، حداب] **1.**set. **2.**kambur. **3.**parmak izi. **4.**tepe.

حدب hadibe: (yahdebu) [m. hadeb حدب] **1.**acıdı, merhamet etti. **2.**kambur oldu. **3.**tümsek oldu.

حدث haddese: [m. tahdîs تحديث] **1.**haber verdi. **2.**hadis rivayet etti. **3.**konuştu, anlattı. **4.**şükretti.

حدث hades: [ç. ahdâs احداث] **1.**genç. **2.**skandal. **3.**bid'at. **4.**abdestsizlik. **5.**musibet.

حدث hadese: (yahdusu) [m. hadâse, hudûs حدوث ، حداثة] yeni oldu.

حدث hadese: (yahdusu) [m. hudûs حدوث] **1.**meydana geldi, vaki oldu, gerçekleşti. **2.**var oldu.

حدد haddede: [m. tahdîd تحديد] **1.**sınır koydu. **2.**biledi, keskinleştirdi. **3.**belirledi, tayin etti. **4.**açıkladı. ☛ * ~ aleyhi حدد عليه kızdı, öfkelendi, hiddetlendi.

حدس hadese: (yahdusu, yahdisu) [m. hads حدس] **1.**yürüdü. **2.**hızlı gitti. **3.**tahmin etti. **4.**takdir etti. **5.**çökertti, yatırdı. **6.**bastı, çiğnedi. **7.**yöneldi, kastetti.

حدقة hadaka: [m. hadak, hadakât, hidâk, ahdâk حدق ، حدقات ، حداق ، احداق] gözbebeği.

حدود hudûd: **1.**sınırlar. **2.**engeller. **3.**sonlar. **4.**keskin ağızlar. **5.**keskinlikler. **6.**cezalar. **7.**tanımlar.

حدود الله hudûdullâh: Allah'ın koyduğu sınırlar.

حديث hadîs: [ç. ehâdîs, hidsân, hudsân احاديث ، حدثان] **1.**haber. **2.**hadis. **3.**yeni.

حديث hadîs: [ç. hudesâ', hidâs حدثاء ، حداث] yeni.

حديد hadîd: [ç. ahiddâ', hidâd احداء ، حداد] keskin.

حديد hadîd: [ç. hadâ'id حدائد] **1.**demir. **2.**keskin.

حديد الطبع hadîdu't-tab': sert mizaçlı.

حديقة hadîka: [ç. hadâ'ik حدائق] bahçe.

حديقة الحيوانات hadîkatu'l-hayavânât: hayvanat bahçesi.

حذر hazir: [ç. hazirûn, hazârâ حذرون ، حذارى] **1.**sakınan. **2.**uyanık.

حذر hazire: (yahzeru) [m. hazer, hizr حذر] **1.**sakındı, çekindi. **2.**korktu. **3.**dikkatli oldu, uyanık oldu.

حذر hazzere: [m. tahzîr تحذير] **1.**sakındırdı. **2.**korkuttu. **3.**uyardı.

حذر hizr: tedbir, önlem.

حذر الموت hazeru'l-mevti: ölüm korkusu.

حذف hazefe: (yahzifu) [m. hazf حذف] hazfetti, attı, sildi, düşürdü.

حذف hazzefe: [m. tahzîf تحذيف] **1.**düzeltti. **2.**biçimlendirdi.

حذق hazaka: (yahziku) [m. hazk, hızk, hazâk, hizâk حذق ، حذاق] **1.**maharetli oldu. **2.**meleke kazanıncaya kadar çalıştı.

حر harr: **1.**sıcak. **2.**harp, savaş.

حر harre: (yeharru) [m. harâr حرار] köle özgürlüğüne kavuştu.

حر harre: (yehurru, yehirru) [m. harr حر] sıcak bastı.

حر hurr: [ç. ahrâr, hirâr احرار ، حرار] **1.**hür, özgür. **2.**gerçek. **3.**saf.. **4.**liberal. **5.**şahin, doğan. **6.**güvercin.

حر الفكر hurru'l-fikr: liberal.

حرا harâ: [ç. ahrâ' احراء] **1.**alan, saha. **2.**kenar, yan. **3.**gürültü patırtı, şamata. **4.**lâyık, yaraşır, münasip, uygun. **5.**ceylan yuvası.

حرار harrâr: ipekçi.

حرارة الجوية harâretu'l-cevviyye: hava sıcaklığı.

حراسة hirâse: **1.**bekçilik. **2.**muhafızlık. **3.**hâmilik, koruyuculuk. **4.**gardiyanlık.

حراسة قضائية hirâsetun kadâiyye: müsadere, el koyma.

حراقة harrâka: [ç. harrâkât حراقات] torpido gemisi.

حرام harâm: **1.**haram. **2.**yasak. **3.**Mescid-i Harâm, Kâbe.

حرام hirâm: [ç. hirâmât, ahrime حرامات ، احرمة] **1.**keçe. **2.**battaniye.

حرامى harâmî: hırsız, haydut.

حران harrân: [ç. hirâr, harârâ حرار ، حرارى] susuz yer.

حرب harrebe: [m. tahrîb تحريب] **1.**kızdırdı. **2.**kışkırttı. **3.**biledi.

حرب harb: [ç. hurûb حروب] harp, savaş.

حرب الباردة harbu'l-bâride: soğuk savaş.

حرب العصابات harbu'l-isâbât: gerilla savaşı.

حرب الكونية harbu'l-kevniyye: dünya savaşı, cihan savaşı.

حرب داخلية harbun dâhiliyye: iç savaş.

حربة harbe: [ç. hirâb حراب] **1.**kısa mızrak. **2.**mızrak temreni.

حرة hurre: [ç. harâ'ir, hurrât حرائر ، حرات] **1.**özgür kadın.

2.soylu kadın. **3.**ayın ilk gecesi. **4.**verimli toprak. **5.**yağmur bulutu.

حرث harasa: (yahrusu, yahrisu) [m. hars حرث] **1.**toprağı sürdü. **2.**tohum saçtı. **3.**geçimlik kazandı. **4.**ateşi harlandırdı.

حرث hars: **1.**ekin. **2.**tarla. **3.**nasip. **4.**hisse, pay. **5.**kazanç. **6.**servet. **7.**sevap. **8.**kültür. **9.**çiğnenmiş yol. **10.**amel.

حرج harac: **1.**günah. **2.**hata. **3.**sıkıntı, darlık. **4.**sedye. **5.**ambulans. **6.**ağaçlık bölge.

حرج harice: (yahrecu) [m. harac حرج] **1.**göğsü daraldı. **2.**günaha girdi. **3.**hata etti. **4.**korktu.

حرر harrere: [m. tahrîr تحرير] **1.**âzât etti, özgürlüğünü verdi. **2.**ülkeyi kurtardı. **3.**düzeltti. **4.**güzel yazdı. ☛ * ~ el-velede حرر الولد çocuğu Tanrı'ya adadı. ☛ * ~ el-ma'nâ حرر المعنى seçti.

حرز hareze: (yahruzu) [m. harz حرز] **1.**korudu. **2.**topladı.

حرز harreze: [m. tahrîz تحريز] **1.**sakladı. **2.**kazandı. **3.**sahip oldu.

حرزة hareze: [ç. harazât حرزات] malın iyi, mostralık mal.

حرس hares: **1.**bekçiler. **2.**muhafızlar. **3.**gardiyanlar. **4.**hâmiler, koruyucular.

حرس harese: (yahrusu) [m. harâse, hirâse حراسة] korudu, himaye etti.

حرص harasa: (yahrisu) [m. hırs حرص] **1.**hırslandı. **2.**tamah etti. **3.**yardı. **4.**soydu. **5.**uğraştı. ☛ * ~ alâ حرص على **1.**çok arzu etti, çok ilgi duydu. **2.**düşkün oldu, müşfik oldu. **3.**merhamet etti.

حرص harrasa: [m. tahrîs تحريص] **1.**hırslandırdı. **2.**tırmaladı.

حرض harad: [ç. ahrâd, hurdân احراض ، حرضان] **1.**ağır hasta, hastalıktan eriyen. **2.**akıl hastalığı. **3.**ahlâksızlık. **4.**ayak takımı. **5.**hastalıklı deve. **6.**bayağı söz.

حرض harada: (yahrudu) [m. hurûd حروض] **1.**yoruldu, tükendi, bitkin düştü. **2.**bozdu. **3.**ölümle yüz yüze geldi. **4.**ahlâksız oldu.

حرض harid: [ç. ahrâd احراض] **1.**ağır hasta. **2.**hayırsız insan.

حرض harida: (yahredu) [m. harad حرض] **1.**elbise epirdi, elbise iplik iplik oldu. **2.**midesi bozuldu. **3.**üzüntüden eridi.

حرض harrada: [m. tahrîd تحريض] **1.**teşvik etti. **2.**epirdi, iplik iplik oldu. **3.**bozdu. **4.**tedavi etti, iyileştirdi.

حرض haruda: (yahrudu) [m. harâde حراضة] **1.**yoruldu,

tükendi, bitkin düştü. **2.**bozdu. **3.**ölümle yüz yüze geldi. **4.**ahlâksız oldu.

حرف harefe: (yahrifu) [m. harf حرف] **1.**döndü, saptı. **2.**geçimlik kazandı. **3.**saptırdı, yönünü değiştirtti.

حرف harf: [ç. hurûf حروف] **1.**kesici yan. **2.**kenar, yan. **3.**yol, yöntem, metod. **4.**su yolu. **5.**doruk. **5.**uç.

حرف harf: [ç. hurûf, ehruf حروف ، احرف] **1.**harf. **2.**kelime. **3.**dil. **4.**lehce.

حرف harrefe: [m. tahrîf تحريف] **1.**aslını bozdu, tahrif etti. **2.**değiştirdi. **3.**saptırdı.

حرف التعريف harfu't-ta'rîf: belirtme edatı, harfitarif.

حرف جر harfu cerr: esreleme edatı, cer edatı.

حرف ساكن harfun sâkin: sessiz harf.

حرف صامت harfun sâmit: sessiz harf.

حرف صوتى harfun savtî: sesli harf.

حرف عطف harfu atf: bağlama edatı, atıf harfi.

حرف متحرك harfun muteharrik: sesli harf.

حرف نداء harfu nidâ': ünlem edatı.

حرف نفى harfun nefy: olumsuzluk edatı.

حرفة hirfe: [ç. hiref حرف] meslek.

حرفيا harfiyyen: harfi harfine.

حرق haraka: (yahruku) [m. haruk حرق] **1.**ateş yaktı. **2.**ısıttı. **3.**törpüledi. **4.**yaktı.

حرق hark: [ç. hurûk حروق] **1.**yanık izi. **2.**ateş. **3.**elbisedeki yanık deliği.

حرق harraka: [m. tahrîk تحريق] **1.**yaktı. **2.**susattı.

حرقفة harkafa: [ç. harâkif, harâkîf حراقف ، حراقيف] kalça kemiği ucu.

حرك harreke: [m. tahrîk تحريک] **1.**hareket ettirdi. **2.**kımıldattı. **3.**harekeledi.

حرك heruke: (yehruku) [m. harek, hareke حرك ، حركة] **1.**hareket etti. **2.**kımıldadı.

حركات الحربية harekâtu'l-harbiyye: harp taktiği.

حركة hareke: [ç. harekât حركات] **1.**hareket. **2.**kımıldama. **3.**deprem. **4.**hareke.

حركة الاموال hareketu'l-emvâl: sürüm.

حركة المرور hareketu'l-murûr: trafik.

حركة النسائية hareketu'n-nisâ'iyye: feminizm.

حرم harem: [ç. ahrem احرم] **1.**Kâbe ve civarı, Harem. **2.**kişinin birinci derecede yakınları.

حرم hareme: (yahrimu) [m. hirm, harîm, hirmân, harim, hirme, harîme حرم ، حريم ، حرمان ، حرم ، حرمة ، حريمة]

1.yasakladı, menetti. **2.**haram kıldı.

حرم harime: (yahremu) [m. harem, harâm حرم ، حرام] haram oldu.

حرم harreme: [m. tahrîm تحريم] **1.**haram kıldı. **2.**haram aya girdi.

حرم harume: (yahrumu) [m. hurm, hurum, hurume, harime, harâm حرم ، حرمة ، حرام] **1.**yasak oldu. **2.**haram oldu.

حرم hurum: ihramlı.

حرمات huremât: **1.**saygılar, hürmetler. **2.**şerefler, namuslar. **3.**kadınlar. **4.**dokunulmazlıklar. **5.**kutsallıklar. **6.**vacipler.

حرمان haremân: (coğ.) Mekke ile Medine.

حرمة hurme: [ç. hurem, huremât, hurumât حرم ، حرمات] **1.**saygı, hürmet. **2.**şeref, namus. **3.**kadın. **4.**dokunulmazlık. **5.**kutsallık. **6.**vacip.

حرور harûr: [ç. harâ'ir حرائر] **1.**güneş ısısı. **2.**sıcaklık. **3.**sıcak rüzgâr. **4.**ateş.

حروف hurûf: **1.**harfler. **2.**kelimeler. **3.**diller. **4.**lehceler.

حروف التهجى hurûfu'l-tehecciî: alfabe harfleri.

حروف الشمسية hurûfu'-şşemsiyye: şemsî harfler: te, peltek se, dal, zal, re, ze, sin, şin, sad, zad, tı, zı, lam, nun.

حرومات hurumât: hürmetler, dokunulmazlıklar.

حرية الاختيار hurriyyetu'l-ihtiyâr: seçme özgürlüğü.

حرية القوم hurriyyetu'l-kavm: eşraf, sosyete.

حرير harîr: **1.**ipek. **2.**ipek giysi.

حرير صناعى harîrun sınâ'î: sentetik ipek.

حريرة harîre: **1.**ipekli, ipek kumaş. **2.**harîre yemeği.

حريرى harîrî: **1.**ipekçi. **2.**ipekten yapılmış, ipekli. **3.**ipek gibi.

حريف harîf: [ç. hurefâ' حرفاء] meslektaş.

حريق harîk: [ç. harkâ حرقى] **1.**yangın. **2.**yanma, alevlenme.

حريقة harîka: [ç. harâ'ik حرائق] **1.**yangın. **2.**sıcaklık, hararet. **3.**sıcak.

حريم البئر harîmu'l-bi'r: **1.**ev içi. **2.**kuyu çevresi.

حزاقة hazâka: [ç. hazâ'ik, hazîk, huzuk حزائق ، حزيق ، حزق] **1.**topluluk. **2.**sürü.

حزب hazzebe: [m. tahzîb تحزيب] **1.**gruplara ayırdı. **2.**topladı. ☞ * ~ el-kur'âne حزب القرآن Kur'âne Kur'ân'ı hiziplere ayırdı, Kur'ân'ı bölümlendirip her gün birini okudu.

حزب hizb: [ç. ahzâb احزاب] **1.**topluluk. **2.**taraftar grubu, yandaş grubu. **3.**Kur'ân'da

beş sayfalık kısım. **4.**silah. **5.**nasip, kısmet. **6.**parti. **7.**sert ve kalın topraklı arazi.

حزر hazere: (yahzuru, yahziru) [m. hazr, huzûr حزر ، حزور] ekşidi.

حزم hazeme: (yahzimu) [m. hazm حزم] **1.**demet yaptı, iple bağladı. **2.**işini sağlam yaptı.

حزم hazume: (yahzumu) [m. hazm, hazâme حزم ، حزامة] ihtiyatlı oldu.

حزمة huzme: [ç. huzem حزم] **1.**demet. **2.**tutam. **3.**bağ. **4.**paket. **5.**deste.

حزن hazen: [ç. ahzân احزان] hüzün, üzüntü, keder.

حزن hazene: (yahzunu) [m. huzn حزن] üzdü, kederlendirdi.

حزن hazine: (yahzenu) [m. hazen, huzn حزن] **1.**kederli oldu, hüzünlü oldu, mahzun oldu. **2.**kaygılandı, tasalandı.

حزن hazzene: [m. tahzîn تحزين] hüzünlendirdi, kederlendirdi.

حزن huzn: [ç. ahzân احزان] hüzün, üzüntü, keder.

حزن huzn: kederli olmak, hüzünlü olmak.

حزن huzn: üzüntü.

حزيران hazîrân: (Sür.) Haziran.

حزيز hazîz: [ç. ahizze, huzuz, huzzân, hizzân احزة ، حزز ، حزان] **1.**zorlu, dişli. **2.**taşlık arazi.

حزيقة hazîka: [ç. hazâ'ik, hazîk, huzuk حزائق ، حزيق ، حزق] **1.**topluluk. **2.**sürü.

حزين hazîn: [ç. huzenâ', hizân, hazânâ حزناء ، حزان ، حزانى] hüzünlü, üzgün, kederli.

حس hasse: (yehassu, yehissu) [m. hass, hiss حس] **1.**acıdı, merhamet etti, şefkatli şefkat gösterdi. **2.**iyice bildi.

حس hasse: (yehussu) [m. hasîs حسيس] hissetti, sezdi.

حس hiss: **1.**his, duyu. **2.**hissetme, algılama. **3.**doğum sonrası sancısı. **4.**hareket. **5.**dondurucu soğuk.

حساب hisâb: **1.**hesap. **2.**hesaba çekilme. **3.**hesap görmek.

حساب الجمل hisâbu'l-cummel: ebced hesabı.

حساب المثلثات hisâbu'l-musellesât: trigonometri.

حساب جار hisâbu cârin: cari hesap.

حساس hassâs: **1.**hassas, duygusal. **2.**gaz pedalı.

حسام husâm: keskin kılıç.

حسان hisân: **1.**güzel. **2.**yüzü güzel dilberler.

حسب hasb: **1.**saymak, hesap etmek. **2.**takdir etmek. **3.**ölçmek.

حسب hasbu: yeter, yeterli, kâfi.

حسب hasebe: (yahsubu) [m. hisâb, hisbân, hasb, husbân,

حساب ، حسبان ، hasbe, hisâbe [حسب ، حسبان ، حسبة ، حسابة] **1.**saydı, hesap etti. **2.**takdir etti. **3.**ölçtü.

حسب hasibe: (yahsebu, yahsibu) [m. hisbân حسبان] sandı, zannetti.

حسب hasube: (yahsubu) [m. haseb, hasâbe حسب ، حسابة] soylu oldu, asil oldu.

حسبان hisbân: **1.**saymak, hesap etmek. **2.**takdir etmek. **3.**ölçmek.

حسبان hisbân: sanmak, zannetmek.

حسبان husbân: **1.**âfet. **2.**ince hesap ölçüsü.

حسبة hisbe: [ç. hiseb حسب] **1.**hesap. **2.**tedbir, önlem. **3.**ödül, mükâfat, ecir. **4.**defin.

حسبما hasbemâ: -e göre, uygun olarak.

حسبنا الله hasbunallâhu: Allah bize yeter.

حسد hasede: (yahsudu, yahsidu) [m. hased, hasâde حسد ، حسادة] kıskandı, haset etti.

حسر hasere: (yahsuru, yahsiru) [m. husûr حسور] **1.**üstü açıldı. **2.**yoruldu, yorgun düştü.

حسر hasire: (yahseru) [m. haser حسر] hayıflandı, eyvahlandı.

حسر hassere: [m. tahsîr تحسير] **1.**hayıflandırdı. **2.**hasret çektirdi. **3.**yordu.

حسرات haserât: pişmanlık ve üzüntü kaynağı.

حسرة hasre: [ç. haserât حسرات] **1.**özlem, hasret. **2.**hayıflanma, eseflenme.

حسم haseme: (yahsimu) [m. hasm حسم] **1.**kesti. **2.**ilaçla tedavi etti. **3.**sütten kesti.

حسن hasen: [ç. hisân حسان] **1.**güzel. **2.**iyi. **3.**hoş. **4.**yüksek.

حسن hasune: (yahsunu) [m. husn حسن] **1.**güzel oldu. **2.**yakışıklı oldu.

حسن husn: [ç. mehâsin محاسن] **1.**güzellik.**2.**iyilik.

حسن البيان husnu'l-beyân: güzel ve etkili ifade, belagat.

حسن الثواب husnu's-sevâb: mükâfatın en güzeli.

حسن المآب husnu'l-meâb: varılacak güzel yer.

حسن النقبة hasenu'n-nukbe: güzel yüzlü.

حسن النية husnu'n-niyye: iyi niyet.

حسناء hasnâ': [ç. hisân حسان] iyi, güzel.

حسنات hasenât: **1.**güzel ameller. **2.**güzel sözler. **3.**iyilikler. **4.**nimetler. **5.**sevaplar.

حسنان hasenân: Hasan ile Hüseyin.

حسنة hasene: [ç. hasenât حسنات] **1.**güzel amel. **2.**güzel

söz. **3.**iyilik. **4.**nimet. **5.**sevap.

حسنة hasene: iyilik.

حسنة الموقفين hasenetu'l-mevkıfeyn: elleri ayakları güzel olan.

حسنى husnâ: [ç. husneyât, husen حسنات ، حسنى] güzel.

حسنى husnâ: **1.**en güzel sonuç. **2.**en güzel. **3.**en güzel söz, kelime-i tevhid. **4.**daha güzel.

حسود hasûd: [ç. husud حسد] kıskanç, hasetçi.

حسيب hasîb: [ç. husebâ' حسباء] **1.**soylu, şerefli. **2.**yeterli, kâfi. **3.**Tanrı'nın isimlerinden biri. **4.**hesaba çeken, hesap gören, hesap görücü.

حسير hasîr: [ç. hasrâ حسرى] **1.**bitkin, tükenmiş. **2.**iç çeken, ah çeken.

حسيس hasîs: **1.**içten gelen ses. **2.**hareket. **3.**öldürülen, maktül. **4.**duygulu, hisli. **5.**hışıltı.

حسين hasîn: [ç. hisân حسان] iyi, güzel.

حش haşşe: (yehişşu) [m. haşş حش] kurudu.

حش haşşe: (yehuşşu) [m. haşş حش] **1.**kuru ot topladı. **2.**takviye etti. **3.**malını çoğalttı. **4.**ıslah etti. **5.**kovaladığı av hayvanlarını bir yerde topladı. **6.**kızıştırdı. **7.**binek hayvan verdi.

حشا haşâ: [ç. ahşâ' احشاء] (tıp.) iç organ.

حشد haşede: (yahşudu, yahşidu) [m. haşd حشد] **1.**topladı. **2.**yığdı. **3.**başına toplandı.

حشر haşere: (yahşuru, yahşiru) [m. haşr حشر] **1.**topladı, bir araya getirdi. **2.**zorla soktu., tıktı. **3.**sıkıştırdı.

حشر haşr: **1.**toplamak, bir araya getirmek. **2.**zorla sokmak, tıkmak. **3.**sıkıştırmak.

حشرة haşere: [ç. haşer حشر] **1.**haşere, haşarat, börtü böcek. **2.**hububatta iç kabuk.

حشم haşeme: (yahşumu, yahşimu) [m. haşm حشم] **1.**utandırdı. **2.**rencide etti. **3.**kızdırdı, öfkelendirdi.

حشم haşime: (yahşemu) [m. haşem حشم] **1.**kızdı, öfkelendi. **2.**utandı.

حشم haşşeme: [m. tahşîm تحشيم] **1.**öfkelendirdi. **2.**utandırdı.

حشو haşv: [ç. mehâşî محاشى] **1.**içi doldurulan nesne. **2.**lüzumsuz laf. **3.**hurda. **4.**kalitesiz insan, laba luba insan.

حشى haşâ: [ç. ahşâ' احشاء] (tıp.) astım.

حشى haşî: (tıp.) astım hastası.

حشية haşiyye: [ç. haşâyâ حشايا] **1.**minder. **2.**sırt

yastığı. **3.**kalçaya sarılan yastık.

حشيش haşîş: [ç. haşâ'iş حشائش] **1.**(bot.) haşhaş. **2.**kuru otluk. **3.**zararlı ot.

حشيش البحر haşîşu'l-bahr: (bot.) deniz yosunu.

حشيشة البحر haşîşetu'l-bahr: (bot.) liken.

حص hassa: (yehussu) [m. hass حص] **1.**tıraş etti. **2.**giderdi.

حص huss: [ç. husûs, ahsâs حصوص ، احصاص] **1.**(bot.) safran. **2.**Yemen safranı. **3.**inci.

حصاد hasâd: **1.**hasat etmek, ekin biçmek. **2.**öldürmek, yok etmek.

حصاد hasâd: **1.**hasat zamanı. **2.**biçilmiş ekin. **3.**meyva.

حصار hisâr: [ç. husur, ahsıre حصر ، احصرة] **1.**hisar, şehir suru, kale suru. **2.**hayvan bağı. **3.**musikide bir makam.

حصان hasân: [ç. husun, hasânât حصن ، حصانات] iffetli kadın.

حصان hisân: [ç. husun, ahsine حصن ، احصنة] (zool.) at, aygır.

حصانة hasâne: **1.**(tıp.) bağışıklık. **2.**dokunulmazlık.

حصب hasab: odun.

حصب hasabe: (yahsubu, yahsibu) [m. hasb حصب] **1.**çakıl taşı attı. **2.**çakıl taşı döşedi. **3.**alevlenmesi için ateşe çakıl taşı attı. **4.**gitti. **5.**yürüdü.

حصب hasibe: (yahsebu) [m. hasb حصب] (tıp.) kızamık çıkardı.

حصبة hasbe: **1.**çakıl taşı. **2.**(tıp.) kızamık.

حصة hisse: [ç. hisas حصص] hisse, pay.

حصة الاسد hissetu'l-esed: arslan payı.

حصحص hashasa: [m. hashasa حصحصة] **1.**gerçek ortaya çıktı. **2.**yerleştirdi, yerine oturttu. **3.**hızlı hızlı yürüdü. **4.**eşeledi. **5.**birine yapıştı, askıntı oldu. **6.**haddini aştı. **7.**ayağı zincirliymiş gibi yürüdü.

حصد hasada: (yahsudu, yahsidu) [m. hasd, hasâd, hisâd حصد ، حصاد] **1.**hasat etti, ekin biçti. **2.**öldürdü, yok etti.

حصر hasare: (yahsuru, yahsiru) [m. hasr حصر] **1.**tıktı, tıkıştırdı. **2.**saydı. **3.**sardı, kuşattı. **4.**hapsetti.

حصل hasala: (yahsulu) [m. husûl حصول] **1.**hasıl oldu, meydana geldi. **2.**elde etti. **3.**topladı. **4.**idrak etti.

حصل hassala: [m. tahsîl تحصيل] **1.**elde edilen ürünü arıttı. **2.**altını taştan ayırdı. **3.**elde etti, hasıl etti. **4.**topladı. **5.**mahsül verdi. **6.**özetledi.

حصن hasana: (yahsunu, yahsinu) [m. hasn حصن]

sakladı, korudu, muhafaza etti.

حصن hasune: (yahsunu) [m. hasâne حصانة] sağlam oldu, müstahkim oldu.

حصن hasune: (yahsunu) [m. husn, hısn, hasâne حصن ، حصانة] **1.**iffetli oldu. **2.**evlendi.

حصن hısn: [ç. husûn, ahsân, hısane حصون ، احصان ، حصنة] **1.**kale. **2.**hilal. **3.**silah.

حصول husûl: **1.**hasıl olmak, meydana gelmek. **2.**elde etmek. **3.**toplamak. **4.**idrak etmek.

حصون husûn: **1.**kaleler. **2.**hilaller. **3.**silahlar.

حصى hasâ: (yahsî) [m. hasy حصى] **1.**çakıl taşı attı. **2.**iz bıraktı.

حصى hasâ: **1.**sayı. **2.**çakıl taşı. **3.**çok sayı.

حصيد hasîd: [ç. hasâ'id حصائد] **1.**biçilmiş ekin.**2.**yıkılıp gitmiş.

حصير hasîr: [ç. husur, ahsıre حصر ، احصرة] **1.**hasır. **2.**zindan, hapishane. **3.**dar mekân. **4.**yeryüzü. **5.**meclis. **6.**padişah. **7.**utanan. **8.**saf.

حصيلة hasîle: [ç. hasâ'il حصائل] **1.**bakiye. **2.**hasılat.

حصيلة المال hasîletu'l-mâl: gelir.

حض hadda: (yehuddu) [m. hadd حض] teşvik etti, özendirdi.

حضج haddece: [m. tahdîc تحضيج] lastikli söz söyledi.

حضج hadece: (yahducu) [m. hadc حضج] **1.**ateş yaktı. **2.**vurdu. **3.**yıktı, devirdi. **4.**zorla soktu. **5.**saptı, döndü. **6.**yükünü üstünden attı.

حضر hadara: (yahderu) [m. hadâre حضارة] hazar zamanında bulundu, barış zamanında bulundu.

حضر hadara: (yahduru) [m. hudûr حضور] **1.**hazır oldu. **2.**vakti geldi, gelip çattı. **3.**hazırladı. **4.**isabet etti. **5.**meyletti.

حضر hadara: (yahduru) [m. hudûr, hadâre حضور ، حضارة] hazır bulundu.

حضر haddara: [m. tahdîr تحضير] **1.**hazırladı. **2.**medenileşti, uygarlaştı.

حضن hadana: (yahdunu) [m. hadn, hadâne, hidâne حضن ، حضانة] kuluçkaya yattı.

حط hatta: (eyuhuttu) [m. hatt, hutût حط ، حطوط] ucuzladı, değeri düştü.

حط hatta: (yehuttu) [m. hatât, hitât حطاط] yüzü sivilcelendi.

حطا hatâ: (yahtû) [m. hatv حطو] sarstı, salladı, silkeledi.

حطب hatab: [ç. ahtâb احطاب] odun.

حطب hataba: (yahtibu) [m. hatb حطب] **1.**odun topladı.

2.biriktirdi. **3.**odun toplattı. **4.**odunluk yaptı.

حطة hitta: **1.**af talebi, günahların bağışlanmasını isteme. **2.**yük indirme.

حطة hitta: Yarabbi bizi affet.

حطمة hutame: **1.**büyük evcil hayvan sürüsü. **2.**kızgın ateş. **3.**hayvanlara kötü davranan çoban. **4.**obur.

حطيم hatîm: **1.**Kâbe taşı. **2.**Kâbe duvarı. **3.**geçen yıldan kalma bitki.

حظ hazz: [ç. huzûz, hizâz, ehuzz احظ ، حظاظ ،حظوظ] **1.**nasip, kısmet. **2.**talih, baht, şans. **3.**şanslı, talihli.

حظ hazze: (yehazzu) [m. hazz حظ] kısmetli oldu, talihli oldu.

حظة hize: [ç. hiz, huz, hizâ' حظاء ، حظ] **1.**itibar, saygınlık. **2.**manevi makam. **3.**şans.

حظر hazere: (yahzuru) [m. hazr, hizâr حظار ، حظر] **1.**zırnık koklatmadı. **2.**ağıl yaptı, ahır yaptı. **3.**ağılda tuttu, ahırda tuttu. **4.**edindi.

حظوة huzve: [ç. hiz, huz, hizâ' حظاء ، حظ] **1.**saygınlık. **2.**manevi makam. **3.**şans.

حظوظ huzûz: **1.**nasipler, kısmetler. **2.**talihler, bahtlar, şanslar. **3.**şanslılar, talihliler.

حظيرة hazîre: [ç. hazâ'ir, hizâr حظائر ، حظار] **1.**ağıl. **2.**hurma kurutma alanı.

حظيرة القدس hazîretu'l-kuds: **1.**Cennet. **2.**şeriat.

حف haffe: (yehuffu, yehiffu) [m. haff حف] **1.**kuşattı, sardı, çevirdi. **2.**darlık çekti, muhtaç oldu, yoksul oldu.

حفار haffâr: **1.**mezarcı. **2.**kazıcı. **3.**oymacı. **4.**kakmacı.

حفاظ huffâz: **1.**Kur'ân hafızları. **2.**hadis hafızları. **3.**bekçiler, korucular. **4.**doğru yollar.

حفد hafede: (yahfidu) [m. hafd, hufûd, hafdân حفد ، حفدان ،حفود] çabuk davrandı. ☛ * ~ hu حفده **1.**yardım etti. **2.**hizmet etti.

حفدة hafede: **1.**yardımlar. **2.**hizmetçiler. **3.**torunlar.

حفر hafere: (yahfiru) [m. hafr حفر] çukur kazdı.

حفر hafire: (yahferu) [m. hafer حفر] dişi çürüdü.

حفر hafr: [ç. ahfâr, ehâfîr احفار ،احافير] **1.**diş kefekesi. **2.**geniş kuyu. **3.**çukur. **4.**zayıflık.

حفرة hufre; (ç. hufer حفر] çukur.

حفز hafeze: (yahfizu) [m. hafz حفز] **1.**iteledi, ittirdi. **2.**dürttü, dürtükledi. **3.**tahrik etti. **4.**cinsel ilişkide bulundu.

حفش hifş: [ç. ahfâş احفاش] **1.**dikiş kutusu. **2.**sepet. **3.**bedevî çadırı. **4.**hörgüç. **5.**takım kutusu. **6.**vajina. **7.**çürük çarık şey.

حفص hafasa: [yahfisu) [m. hafs حفص] **1.**topladı. **2.**attı, fırlattı.

حفض hafada: (yahfudu) [m. hafd حفض] **1.**elinden bıraktı, attı. **2.**eğdi, büktü. **3.**kuruladı.

حفض hafd: [ç. ahfâd, hifâd احفاض ، حفاض] **1.**ev eşyası. **2.**yük hayvanı. **3.**kıl çadır. **4.**çadır direği. **5.**cılız deve.

حفظ haffaza: [m. tahfîz تحفيظ] ezberletti.

حفظ hafîze: (yahfezu) [m. hıfz حفظ] **1.**korudu. **2.**sakladı, muhafaza etti, zapteden. **3.**ezberledi. **4.**sır sakladı.

حفيد hafîd: [ç. hufedâ' حفداء] torun.

حفير hafîr: **1.**mezar. **2.**çukur.

حفيرة hafîre: [ç. hafâ'ir حفائر] **1.**mezar. **2.**çukur.

حفيظ hafîz: **1.**bekçi. **2.**iyi koruyucu.

حق hakk: [ç. hukûk, hikâk حقوق ، حقاق] **1.**Hak, Allah. **2.**Kur'ân-ı Kerîm. **3.**kesin. **4.**hikmet. **5.**hak. **6.**adalet. **7.**İslâm. **8.**mal, mülk. **9.**gerekli, zorunlu. **10.** sadık. **11.**ölüm. **12.**orta. **13.**yaraşır, lâyık. **13.**doğru.

حق hakka: (yehukku) [m. hakk حق] **1.**haklı çıktı. **2.**haberin doğruluğunu araştırdı. **3.**meselenin aslını anladı. **4.**zorunlu kıldı. **5.**başına vurdu. **6.**yaptı, gerçekleştirdi. **7.**birinin yanına geldi.

حق hakka: (yehukku, yehikku) [m. hakk, hakka, hukûk حقوق ، حقة] gerçekleşti. ☛ * ~ aleyhi حق عليه **1.**gerekti. **2.**lâyık oldu.

حق hukk: [ç. ahkâk, hukûk, hıkâk حقاق ، حقوق ، احقاق] **1.**köprücü kemiği çukuru. **2.**örümcek ağı. **3.**omuz başı. **4.**yılan deliği. **5.**küçük cam kap.

حق الامتياز hakku'l-imtiyâz: patent, imtiyaz hakkı.

حق الانتفاع hakku'l-intifâ': yararlanma hakkı, intifa hakkı.

حق اليقين hakku'l-yakîn: kesin gerçek.

حقا hakkan: gerçek olarak.

حقائق hakâ'ik: **1.**gerçekler, hakikatlar. **2.**haklar. **3.**bayraklar. **4.**asıllar.

حقارة hakâre: düşkün olmak, hakir olmak, zelil olmak.

حقارة hakâre: **1.**aşağılamak, hakaret etmek, horlamak. **2.**değersiz olmak, zelil olmak.

حقانى hakkânî: **1.**Tanrı'ya mensup olan. **2.**adaletli, âdil.

حقب hakab: [ç. ahkâb, ahkab, hukub احقاب ، احقب ، حقب] **1.**palana bağlı karın kayışı. **2.**heybe bağlanan ip.

حقبة hıkbe: [ç. hikab, hukûb حقب ، حقوب] **1.**yıl. **2.**uzun süre.

حقة hakka: **1.**hak, hisse. **2.**gerçek, hakikat. **3.**bela, musibet.

حقة hukka: [ç. hukak, hıkâk حقق ، حقاق] **1.**koku şişesi, parfüm şişesi. **2.**kadın. **3.**bela, musibet.

حقد hakada: (yahkudu, yahkidu) [m. hakd, hıkd, hakîde حقد ، حقيدة] **1.**kin güttü. **2.**hıncını almak için fırsat kolladı.

حقد hıkd: [ç. ahkâd, hukûd احقاد ، حقود] kin, hınç.

حقر hakara: (yahkiru) [m. hakr, hukâre, hakâre, hukre حقر ، حقارة ، حقرة] **1.**aşağıladı, hakaret etti, horladı. **2.**değersiz oldu, zelil oldu.

حقر hakire: (yahkeru) [m. hakar حقر] düşkün oldu, zelil oldu, hakir oldu.

حقر hakkara: [m. tahkîr تحقير] aşağıladı, küçümsedi, hor gördü.

حقق hakkaka: [m. tahkîk تحقيق] **1.**gerçekleştirdi. **2.**onayladı. **3.**sağlamlaştırdı. **4.**gerektirdi, gerekli kıldı.

حقل hakale: (yahkilu) [m. hakl حقل] tarımla uğraştı, ziraat yaptı.

حقل hakl: [ç. hukûl حقول] **1.**tarla. **2.**yeşermiş ekin. **3.**sayfa sütunu.

حقل المغنطيسى haklu'l-magnetîsî: (fiz.) manyetik alan.

حقلة hakle: [ç. ahkâl احقال] **1.**hayvanlarda toprak yemekten kaynaklanan karın ağrısı. **2.**havuzda kalan su. **3.**tarla parseli.

حقن hakane: (yahkunu) [m. hakn حقن] **1.**alıkoydu. **2.**lavman yaptı. **3.**sütü yayığa koydu. **4.**su biriktirdi, su tuttu.

حقنة hakne: [ç. ahkân احقان] karın ağrısı.

حقنة hukne: [ç. hukan حقن] **1.**şırınga, enjeksiyon. **2.**lavman gereçleri.

حقو hakv: [ç. ahkâ' احقاء] **1.**bel. **2.**böğür. **3.**etek.

حقو الجبل hakvu'l-cebel: dağ beli.

حقوق hukûk: **1.**hikmetler. **2.**haklar. **3.**mal mülkler. **4.**ortalar.

حقول hukûl: **1.**tarlalar. **2.**yeşermiş ekinler. **3.**sayfa sütunları.

حقيبة hakîbe: [ç. hakâ'ib حقائب] **1.**çanta. **2.**heybe. **3.**dağarcık. **4.**kıç.

حقيدة hakîde: [ç. hakâ'id حقائد] kin, hınç.

حقير hakîr: **1.**değersiz, önemsiz, sıradan, âdi. **2.**ben.

حقيقة hakîka: [ç. hakâ'ik حقائق] **1.**gerçek, hakikat. **2.**hak. **3.**bayrak. **4.**asıl.

حک hakke: (yehukku) [m. حک hakk] **1.**sürttü. **2.**kazıdı. **3.**soydu. **4.**açtı, üstünü açtı. **5.**etkiledi, tesir etti. **6.**kaşındırdı.

حکاکة hakkâke: [ç. حکاکات hakkâkât] kuruntu.

حکام hukkâm: **1.**yargıçlar, hakimler. **2.**hüküm sahipleri.

حکایات الشعبیة hikâyâtu'ş-şa'biyye: folklor.

حکایة hikâye: **1.**öykü, hikaye. **2.**nakletme, anlatma. **3.**lehçe.

حکر hakir: ihtikarcı, karaborsacı.

حکم hakem: [ç. حکمة hakeme] **1.**Allah'ın isimlerinden biri. **2.**hakem, yargıç. **3.**güngörmüş yaşlı adam.

حکم hakeme: (yahkumu) [m. حکم ، حکومة hukm, hukûme] **1.**hükmetti. **2.**hüküm verdi. **3.**yönetti, idare etti.

حکم hakkeme: [m. تحکیم tahkîm] hakem yaptı.

حکم hukm: [ç. احکام ahkâm] **1.**hikmet. **2.**ilim. **3.**hüküm, karar. **4.**otorite. **5.**hükmetme.

حکم hakkeme: [m. تحکیم tahkîm] **1.**hakem yaptı, hakem tayin etti. **2.**mahrum etti.

حکم العرفی hukmu'l-urfî: sıkı yönetim.

حکم المحلف hukmu'l-muhallef: jüri kararı.

حکم غیابی hukmun gıyâbî: gıyâbi hüküm.

حکماء hukemâ': **1.**bilgeler, hikmet sahipleri. **2.**doktorlar, hekimler. **3.**bilginler, âlimler.

حکمة hikme: [ç. حکم hikem] **1.**hikmet. **2.**felsefe. **3.**adalet. **4.**ilim. **5.**peygamberlik. **6.**Kur'ân-ı Kerîm. **7.**İncil. **8.**özlü söz.

حکمة hikme: hikmet.

حکومة hukûme: **1.**hükmetmek. **2.**yönetmek, idare etmek.

حکومة hukûme: **1.**hükümet. **2.**idare. **3.**devlet.

حکومة الفرد hukûmetu'l-ferd: otokrasi.

حکومة ملکیة hukûmetun melikiyye: krallık, padişahlık, monarşi.

حکی hekâ: (yahkî) [m. حکایة hikâye] **1.**benzetti. **2.**benzerini yaptı. **3.**söz nakletti, hikaye etti. **4.**dedikodu yaptı, çekiştirdi.

حکیکة hukeyke: bulmaca.

حکیلة hakîle: [ç. حکائل hekâ'il] dil tutukluğu.

حکیم hakîm: [ç. حکماء hukemâ'] **1.**Allah'ın isimlerinden biri. **2.**bilge, hikmet sahibi, filozof. **3.**doktor, hekim. **4.**bilgin, âlim.

حل halle: (yehillu) [m. حل ، حلال hill, helâl] **1.**helal oldu. **2.**ihramdan çıktı.

حل halle: (yehullu) [m. hall حل] **1.**çözdü, halletti. **2.**eritti. **3.**nesre çevirdi. **4.**serbest bıraktı, salıverdi.

حل halle: (yehullu, yehillu) [m. hall, halel, hulûl حل ، حلل ، حلول] indi, kondu.

حل halle: (yehullu, yehillu) [m. hulûl حلول] gerekli oldu, zorunlu oldu.

حل hill: helal.

حلا halâ: (yahlû) [m. halâve, hulvân حلاوة ، حلوان] **1.**tatlı oldu. **2.**şirin oldu, hoş göründü. **3.**güzel oldu. **4.**yarar gördü. **5.**verdi.

حلأ hele'e: (yehle'u) [m. hel' حلأ] **1.**deri soydu. **2.**göze tutya sürdü. **3.**yıktı, devirdi. **4.**vurdu. **5.**verdi.

حلأ helle'e: [m. tehlî', tehli'e تحلئة ، تحلىء] **1.**kovdu. **2.**ayırdı, arasını açtı. **3.**verdi.

حلاج hallâc: hallaç, pamuk atıcı.

حلاحل hulâhil: [ç. helâhil حلاحل] **1.**tam, dört dörtlük. **2.**efendi, saygın. **3.**mürüvvetli.

حلاف hallâf: çok yemin eden, ikide bir yemin eden.

حلاق hallâk: berber.

حلال helâl: **1.**helal. **2.**mübah. **3.**ihramdan çıkan.

حلان hullân: **1.**oğlak. **2.**kuzu. **3.**keffaret bedeli.

حلاوة halâve: [ç. halâvâ حلاوى] **1.**tatlılık, hoşluk, şirinlik. **2.**helva. **3.**şekerleme.

حلب haleb: **1.**sağılmış süt. **2.**(coğ.) Halep, Suriye'de bir kent.

حلب halebe: (yahlubu, yahlibu) [m. halb, haleb, hilâb حلب ، حلاب] **1.**süt sağdı. **2.**diz çöktü. **3.**toplandı. **4.**kandırıp parasını aldı.

حلباة halbât: sağmal hayvan.

حلبة halbe: [ç. halâ'ib, halebât حلائب ، حلبات] yarış atı.

حلبوب hulbûb: **1.**siyah. **2.**(bot.) fesleğen.

حلة halle: [ç. hilel, hilâl حلل ، حلال] **1.**zembil. **2.**madeni kap. **3.**konak yeri, menzil. **4.**zayıflık, zafiyet.

حلة hille: [ç. hilâl, ahille حلال ، احلة] **1.**konak yerine gelenler. **2.**mahalle. **3.**meclis. **4.**bir tür dikenli çalı.

حلة hulle: [ç. hulel, hilâl حلل ، حلال] **1.**yeni giysi. **2.**kadın. **3.**silah. **4.**astar bezi.

حلج halece: (yahlucu) [m. halc حلج] pamuk çekirdeğini ayıkladı.

حلز haleze: (yahluzu) [m. halz حلز] **1.**kazıdı. **2.**soydu.

حلزون helezûn: (zool.) salyangoz, sümüklüböcek.

حلس hils: [ç. ahlâs, hulûs احلاس ، حلوس] **1.**çul. **2.**hasır. **3.**keçe. **4.**yürekli, cesur.

5.yaşlı insan. **6.**dördüncü kumar oku.

حلف halef: (bot.) yakı otu, alfa otu.

حلف halefe: (yahlifu) [m. half, hilf, halif حلف] yemin etti.

حلف hilf: [ç. ahlâf احلاف] **1.**yeminleşme, ahitleşme, andlaşma. **2.**dostluk. **3.**dost.

حلق halaka: (yahliku) [halk, hilâk, hilâka, tahlâk حلق ، حلاق ، حلاقة ، تحلاق] **1.**başını tıraş etti. **2.**soydu.

حلق halaka: (yahluku) [m. halk حلق] **1.**boğazına vurdu. **2.**soydu. **3.**takdir etti, değer biçti. **4.**birbirini boğazladı. **5.**düşmanını yok etti.

حلق halk: [ç. ahlâk, huluk, hulûk حلوق ، حلق ، احلاق] **1.**boğaz. **2.**vadi.

حلق hallaka: [m. tahlîk تحليق] **1.**tıraş etti. **2.**halkalandırdı. **3.**ay halelendi.

حلقة halka: [ç. halak, halakât حلقات ، حلق] **1.**halka. **2.**silah. **3.**zırh. **4.**ip. **5.**boş kap.

حلقوم hulkûm: [ç. halâkım, halâkîm حلاقيم ، حلاقم] boğaz.

حلک heleke: (yehluku) [m. hulûk, hulûke حلوكة ، حلوك] siyahlaştı, karardı, siyahlığı arttı.

حلل hallele: [m. tahlîl, tahill, tahille تحليل ، تحل ، تحلة] **1.**helâl kıldı. **2.**yemin keffareti verdi.

حلل hallele: [m. tahlîl تحليل] **1.**çözdü. **2.**çözündürdü, tahlil etti, analiz etti.

حلم haleme: (yahlumu) [m. halm حلم] keneyi yapıştığı yerden söktü.

حلم haleme: (yahlumu) [m. hulm, hulum حلم] **1.**rüya gördü, düş gördü. **2.**düş azdı, ihtilam oldu.

حلم halime: (yahlemu) [m. halem حلم] kenelendi.

حلم halleme: [m. tahlîm تحليم] **1.**kenelerini ayıkladı. **2.**halim selim yaptı. **3.**semirtti. **4.**suyla doldurdu.

حلم halume: (yahlumu) [m. hilm حلم] ağırbaşlı oldu.

حلم hilm: [ç. hulûm, ahlâm احلام ، حلوم] **1.**halim selimlik. **2.**sabır. **3.**akıl.

حلم hulm: [ç. ahlâm احلام] düş, rüya.

حلم hulum: ergenlik çağı.

حلمة haleme: [ç. halem حلم] **1.**(zool.) kene. **2.**kasırga. **3.**meme ucu. **4.**boşa akan kan.

حلو hulv: tatlı.

حلواء helvâ': [ç. helâvâ حلاوى] **1.**helva. **2.**şekerleme. **3.**tatlılık, hoşluk, şirinlik.

حلوان helvân: **1.**komisyon. **2.**rüşvet. **3.**ödül. **4.**mehir.

حلوبة halûbe: [ç. hulub, halâ'ib حلب ، حلائب] **1.**sağmal hayvan. **2.**terletici sıcaklık.

حلوى helvâ: [ç. helâvâ حلاوى] **1.**helva. **2.**tatlı meyva.

حلى halâ: (yahlî) [m. haly حلى] süsledi, makyaj yaptı.

حلى haliye: (yehlâ) [m. haly حلى] süslendi, makyaj yaptı, takıp takıştırdı.

حلى hallâ: [m. tahliye تحلية] **1.**tatlandırdı. **2.**lezzetlendirdi.

حلى hallâ: [m. tahliye تحلية] süsledi, takı taktı.

حلى haly: [ç. huliyy حلى] süs eşyası, ziynet.

حلى huliyy: süs eşyaları, ziynetler.

حلىء heli'e: (yehle'u) [m. hele' حلأ] **1.**dudağı uçukladı. **2.**yüzü çilli oldu.

حلية hilye: süs eşyası.

حليف halîf: [ç. ahlâf احلاف] **1.**müttefik. **2.**sivri dilli.

حليلة halîle: [ç. helâ'il حلائل] eş, hanım, zevce.

حليم halîm: [ç. hulemâ', ahlâm حلماء ، احلام] **1.**halim selim olan, ağırbaşlı. **2.**semirmişlik. **3.**Tanrı'nın isimlerinden biri.

حليمات السفلى huleymâtu's-suflâ: dikit.

حليمات العليا huleymâtu'l-ulyâ: sarkıt.

حم hamm: **1.**sıcaklık, hararet, ısı. **2.**erimiş iç yağı. **3.**deve.

حم hamme: (yehammu) [m. hamem حمم] **1.**ısındı, kızdı. **2.**karardı.

حم hamme: (yehummu) [m. hamm حم] **1.**tandırı yaktı. **2.**suyu ısıttı. **3.**iç yağını eritti. **4.**zorunlu oldu, gerekti.

حم الشىء hammu'ş-şey': bir şeyin çoğu.

حمئة hamie: siyah balçık.

حمأ hama': balçık.

حما الرجل hama'r-reculi: kayınpeder (hanım babası).

حما المرأة hama'l-mer'eti: kayınpeder (koca babası).

حمائم hamâ'im: **1.**boynu halkalı kuşlar. **2.**yabani güvercinler.

حماد hammâd: çok hamdeden.

حمار himâr: [ç. hamîr, humur, ahmire, humûr, humurât, hamâ'ir حمير ، حمر ، احمرة ، حمرات ، حمائر] (zool.) eşek.

حمار الزرد himâru'z-zerd: (zool.) zebra.

حمار الوحشى himâru'l-vahşî: yaban eşeği.

حمارة hamâre: [ç. hamâr, hammâr حمار] eşekçi, eşek sahibi.

حمارة himâre: [ç. hamâ'ir حمائر] **1.**(zool.) dişi eşek. **2.**iri kaya. **3.**mahfe ağacı. **4.**lahid kapak taşı.

حماق humâk: (tıp.) suçiçeği.

حماقة hamâka: ahmaklık, bönlük, salaklık.

حمال hamâl: [ç. humul حمل] **1.**kefalet. **2.**diyet.

حمال hammâl: hamal.

حمالة himâle: **1.**(zool.) kılıç balığı. **2.**hamallık.

حمالة البنطلون hamâletu'l-bantalûn: pantolon askısı.

حمالة الحطب hammâletu'l-hatab: odun taşıyan, Ebû Leheb'in karısı.

حمام hamâm: [ç. hamâ'im حمائم] **1.**boynu halkalı kuş. **2.**yabanî güvercin.

حمام hemmâm: [ç. hemmâmât حمامات] **1.**banyo. **2.**hamam. **3.**küvet.

حمام البحر hemmâmu'l-bahr: deniz banyosu.

حمام الزاجل hamâmu'z-zâcil: posta güvercini.

حمام بخار hemmâmu buhâr: Türk hamamı.

حمام شمس hemmâmu şems: güneş banyosu.

حمامة hamâme: [ç. hamâ'im حمائم] (zool.) güvercin.

حمامى hemmâmî: hamamcı.

حماية himâye: korumak, himaye etmek.

حمية hamiyye: taassup.

حمة hamme: [ç. hamm, himâm حم ، حمام] **1.**kaplıca, ılıca. **2.**şofben.

حمة hume: [ç. humâ, humât حمى ، حمات] **1.**hayvan zehiri. **2.**zehirli diş. **3.**zehirli iğne.

حمج hammece: [m. tahmîc تحميج] **1.**öfkeden yüzü döndü. **2.**ters ters baktı, gözlerini devirdi.

حمحمة hamhame: kişnemek.

حمد hamide: (yahmedu) [m. hamd, mahmed, mahmid, mahmede حمد ، محمد ، محمدة] **1.**övdü. **2.**razı oldu. **3.**teşekkür etti.

حمد hammede: [m. tahmîd تحميد] sık sık övdü. ☛ * ~ allâhe حمد الله Allah'a hamdetti, Elhamdülillah dedi.

حمدلة hamdele: Elhamdülillah demek.

حمر hammere: [m. tahmîr تحمير] **1.**kırmızıya boyadı. **2.**kızarttı. **3.**"eşşoğlueşek" diye küfretti. **4.**Himyer şivesiyle konuştu.

حمراء hamrâ: [ç. ehâmir, humr, humrân, ehâmire احامر ، حمر ، حمران ، احامرة] **1.**kırmızı. **2.**silahsız. **3.**altın. **4.**safran.

حمرة humre: **1.**kırmızılık, kızıllık. **2.**ruj. **3.**(tıp.) yılancık. **4.**kırmızı renk veren bir boya. **5.**kiremit kırıntısı.

حمز hameze: (yahmizu) [m. hamz حمز] kekreleşti.

حمز hameze: (yahmuzu) [m. hamâze حمازة] haşin oldu, sert tabiatlı oldu.

حمس hamese: (yahmusu, yahmisu) [ç. hams حمس] kızdırdı.

حمس hammese: [m. tahmîs تحميس] **1.**kızdırdı. **2.**kavurdu. **3.**teşvik etti.

حمس hamuse: (yahmusu) [m. hamâse حماسة] kahraman oldu.

حمس hamise: (yahmesi) [m. hames حمس] **1.**şiddetli oldu. **2.**fanatik oldu. ☛ * ~ bi حمس ب tutkuyla sevdi.

حمش hammeşe: [m. tahmîş تحميش] **1.**ateşi harlandırdı. **2.**yağ eritti. **3.**topladı, biriktirdi. **4.**savaş çığırtkanlığı yaptı. **5.**kızdırdı.

حمش hamuşe: (yahmuşu) [m. humûşe, hamâşe حموشة ، حماشة] ince bacaklı oldu.

حمص hamasa: (yahmusu, yahmisu) [m. hamus, humûs حمص ، حموص] şişlik indi.

حمص hammasa: [m. tahmîs تحميص] **1.**ceylan avladı. **2.**kavurdu.

حمص hımmas: (bot.) nohut.

حمض hamada: (yahmudu) [m. hamd حمض] hayvan acı ot yedi. ☛ * ~ an حمض عن iğrendi. ☛ * ~ bi حمض ب iştahı açıldı.

حمض hamide: (yahmedu) [m. hamed حمض] ekşi oldu, ekşidi.

حمض hammede: [m. tahmîd تحميض] **1.**az verdi. **2.**fotoğraf banyosu yaptı. **3.**ekşitti.

حمض hamude: (yahmudu) [m. humûde حموضة] ekşi oldu, ekşidi.

حمق hamak: **1.**ahmak olmak, aklı kıt olmak. **2.**kısa sakallı olmak.

حمق hamika: (yahmeku) [m. hamak حمق] **1.**ahmak oldu, aklı kıt oldu. **2.**kısa sakallı oldu.

حمق hammaka: [m. tahmîk تحميق] **1.**ahmak dedi. **2.**ahmaklaştırdı.

حمق hamuka: (yahmuku) [m. humk, humuk, hamâka حمق، حماقة] ahmak oldu, aklı kıt oldu. ☛ * ~ t es-sûku حمقت السوق pazara kesat düştü.

حمق humk: ahmak olmak, aklı kıt olmak.

حمقاء hamkâ': ahmak, bön, salak.

حمل hamel: [ç. humlân, ahmâl حملان ، احمال] **1.**kuzu. **2.**koç burcu.

حمل hamele: (yahmilu) [m. hamâle حمالة] hücum etti, saldırdı, hamle etti.

حمل hamele: (yahmilu) [m. hamâle حمالة] kefil oldu.

حمل hamele: (yahmilu) [m. haml, humlân حمل ، حملان] **1.**taşıdı. **2.**yüklendi. **3.**ilhak etti, kattı. **4.**gebe kaldı, hamile kaldı. **5.**davrandı, amel etti. ☛ * ~ el-himle حملت الحمل yük yükletti.

حمل haml: [ç. ahmâl, himâl, humâl احمال ، حمال] **1.**yük. **2.**tahtırevan. **3.**mahfeli deve. **4.**cenin. **5.**ağaç üstündeki meyva.

حمل hammele: [m. tahmîl تحميل] yükledi.

حمل himl: [ç. ahmâl, humûl احمال ، حمول] **1.**yük. **2.**mahfeli deve.

حمل بعير himlu ba'îr: deve yükü.

حملاج himlâc: [ç. hamâlic حمالج] **1.**kuyumcu körüğü. **2.**sıkı bükülmüş ip. **3.**geyik boynuzu. **4.**öküz boynuzu.

حملة القرآن hameletu'l-kur'ân: Kur'ân hafızları.

حملج hamlece: [m. hamlece حملجة] ipi sıkı büktü.

حمم hammeme: [m. tahmîm تحميم] **1.**karartı. **2.**suyu ısıttı. **3.**yüzüne kömür sürdü. **4.**tıraştan sonra saçları siyahlaştı. **5.**sakalı çıktı, tüylendi. **6.**yer yeşerdi. **7.**boşadığı karısına eşya verdi.

حمم humem: **1.**lav. **2.**kül. **3.**kömür.

حمو hamv: [ç. ahmâ' احماء] kayınpeder.

حمو الشمس hamu'ş-şems: güneş sıcaklığı.

حموز hamûz: kirliçıkı.

حمول البحر hamûlu'l-bahr: (bot.) deniz yosunu.

حمى hamâ: (yahmî) [m. hamy, himye, himâye, mahmiye حمى ، حمية ، حماية ، محمية] korudu, himaye etti.

حمى hamiye: (yahmâ) [m. hamiyye, mahmiye ، حمية محمية] kaçındı, uzak durdu, tenezzül etmedi.

حمى hamiye: (yahmâ) [m. hamy, humiyy, humuvvât حمى ، حموات] sıcaklık yükseldi.

حمى hammâ: [m. tahmiye تحمية] **1.**kızdırdı, ısıttı. **2.**teşvik etti.

حمى hummâ: [ç. hummeyât حميات] (tıp.) sıtma, humma.

حمى القرمزية humma'l-kırmızıyye: (tıp.) kızıl.

حمى المحرقة humma'l-muharrika: (tıp.) tifüs.

حمى المعدية humma'l-ma'idiyye: (tıp.) mide humması.

حمى قرمزية hummâ kırmızıyye: (tıp.) kızıl.

حمى معوية hummâ ma'aviyye: (tıp.) tifo.

حمى ملاريا hummâ malâryâ: (tıp.) sıtma.

حمية hamiyye: **1.**taassup, fanatiklik. **2.**arlanma, hayâ etme. **3.**izzetinefis.

حميد hamîd: **1.**övülen, övgüye değer. **2.**Yüce Tanrı.

حميراء humeyrâ: pembe.

حميسة hamîse: [ç. hamâ'is حمائس] **1.**kavurma. **2.**kavurma tavası.

حميلة hamîle: hamayıl, kılıç bağı.

حميم hamîm: **1.**candan. **2.**çok kaynamış. **3.**kaynar su. **4.**soğuk su. **5.**sıcak yaz günü. **6.**ter. **7.**sıcakların ardından gelen yağmur.

حن hanne: (yehinnu) [m. hanîn حنين] **1.**ağladı. **2.**inledi. **3.**vınladı. ☛ * ~ ileyhi حن اليه özledi.

حنأ hanne'e: [m. tahnî', tahni'e تحنيء ، تحنئة] saçına, sakalına kına yaktı.

حناء hinnâ': [ç. hun'ân حنآن] (bot.) kına.

حناجر hanâcir: hançereler.

حنان hannân: **1.**çok merhametli. **2.**özlem duyan, hasret çeken. **3.**Allah'ın isimlerinden biri. **4.**açık seçik yol. **5.**bir tür ok.

حنبر hanbere: [m. hanbere حنبرة] soğuk şiddetlendi.

حنبل hanbele: [m. hanbele حنبلة] **1.**kürk giydi. **2.**börülce yedi.

حنتم hantam: [ç. hanâtîm حناتيم] **1.**yeşil sırlı testi. **2.**(bot.) ebucehil karpuzu. **3.**kara bulut. **4.**yeşil renkli. **5.**siyah renkli.

حنث hanise: (yahnesu) [m. hins حنث] yemini bozdu.

حنث hins: [ç. ahnâs احناث] **1.**şirk, Tanrı'ya ortak koşma. **2.**günah. **3.**yemin bozma. **4.**büluğ.

حنجرة hancere: boğaz, hançere.

حنذ haneze: (yahnizu) [m. hanz, tahnâz تحناذ ، حنذ] **1.**sıcak bastırdı. **2.**kızgın taşta et pişirdi. **3.**kızgın güneş altında yürüdü. **4.**şaraba su kattı.

حنر hanere: [m. hanr حنر] kemer inşa etti.

حنش haneşe: (yahnişu) [m. hanş حنش] **1.**yılan soktu. **2.**kovdu. **3.**avladı. **4.**teşvik etti. **5.**heveslendirdi. **6.**kızdı.

حنط hannata: [m. tahnît تحنيط] **1.**ölüyü tahnit etti, ölünün üstüne kâfur saçtı. **2.**buğday yedi. **3.**kızgın oldu.

حنطة hinta: [ç. hinat حنط] (bot.) buğday.

حنظل hanzal: (bot.) ebûcehil kapruzu.

حنف hanefe: (yahnifu) [m. hanf حنف] eğildi.

حنفاء hunefâ': **1.**Tanrı'ya yönelenler. **2.**ihlaslı müslümanlar. **3.**Hz. İbrahim'in dinine inananlar. **4.**ayakkabıcılar. **5.**dürüstler, özü sözü doğrular. **6.**bodurlar.

حنفى hanefiyy: Hanefî, Hanefî mezhebine mensup olan.

حنق hanak: [ç. hinâk حناق] kin, hınç.

حنق hanaka: (yahneku) [m. hanak حنق] kin güttü, hınç besledi.

حنک hanek: [ç. ahnâk احناک] **1.**damak. **2.**gaga. **3.**telef edici zararlılar.

حنک haneke: (yahnuku, yahniku) [m. hank حنک] **1.**anladı. **2.**sağlamlaştırdı. **3.**bebeğin ağzına ezilmiş yiyecek koydu. **4.**yular taktı..

حنک hanneke: [m. tahnîk تحنیک] **1.**damağını ovdu. **2.**bebeğin ağzına ezilmiş yiyecek koydu. **3.**zaman sağlam görüşlü kıldı.

حنکل hunkel: [ç. hanâkil حناکل] bodur.

حنمة haneme: [ç. hanem حنم] (zool.) baykuş.

حنی hanâ: (yahnî) [m. hany, hinâye حنی ، حنایة] **1.**ikiye katladı. **2.**kabuğunu soydu. **3.**yay yaptı.

حنیة haniyye: [ç. haniyy, hanâyâ حنی ، حنایا] yay.

حنیرة hanîre: [ç. hanâyir حنایر] **1.**kemer, kavisli kemer. **2.**kirişsiz yay. **3.**pamuk atma sopası.

حنیف hanîf: [ç. hunefâ' حنفاء] **1.**Tanrı'ya yönelen. **2.**ihlaslı müslüman. **3.**Hz. İbrahim'in dinine inanan. **4.**ayakkabıcı. **5.**dürüst, özü sözü doğru. **6.**bodur.

حنین huneyn: Huneyn savaşı.

حو huvv: Süleyman karıncası, kırmızı karınca.

حواء havvâ': [ç. huvv حو] **1.**koyu yeşil. **2.**vadi kenarı.

حواء havvâ': Havva ana.

حوائج havâ'ic: gereksinimler, ihtiyaçlar, hacetler.

حواجیب hevâcîb: **1.**kaşlar. **2.**başlangıçlar. **3.**kenarlar.

حوادث havâdis: **1.**yaratılmışlar, yaratıklar, mahluklar. **2.**olaylar. **3.**kazalar. **4.**yeni şeyler.

حواری havârî: [ç. havâriyyûn حواریون] **1.**çamaşır ağartıcı. **2.**havari, Hz. İsa'nın yardımcısı. **3.**yardımcı. **4.**günahsız kişi. **5.**dürüst dost. **6.**taraftar.

حواس الخمسة havâssu'l-hamse: (tıp.) beş duyu.

حوالة havâle: **1.**havale. **2.**çek. **3.**kefalet. **4.**şahitlik. **5.**nehir yönünü değiştirme.

حوب hûb: **1.**vahşet. **2.**günah. **3.**üzüntü. **4.**hastalık. **5.**bela, musibet. **6.**zulüm. **7.**yok oluş.

حوبة hûbe: [ç. huveb حوب] **1.**günah. **2.**zayıf insan. **3.**durum. **4.**hacet, dilek. **5.**anne tarafından akrabalık.

حوت hût: [ç. hîtân, ahvât, hivete حیتان ، احوات ، حوتة] **1.**(zool.) balina. **2.**büyük balık. **3.**balık burcu.

حوت سلیمان hûtu suleymân: (zool.) som balığı.

حوج havvece: [m. tahvîc تحویج] **1.**muhtaç etti, muhtaç bıraktı. **2.**yolunu değiştirtti.

حوجلة havcele. [ç. havâcil, havâcîl حواجل ، حواجیل] şişe.

حود havvede: [m. tahvîd تحوید] yoldan saptı.

حوذان havzân: (bot.) nilüfer.

حور havar: [ç. havrâ' حوراء] **1.**gözünün akı büyük, siyahı çok siyah olan. **2.**beyaz tenli.

حور havar: **1.**(bot.) kavak. **2.**(bot.) kehribar ağacı. **3.**sığır. **4.**kırmızıya boyanmış deri.

حور havire: (yahveru) [m. haver حور] gözünün beyazı çok, siyah kısmı çok siyah oldu, ceylan gözlü oldu.

حور havvere: [m. tahvîr تحوير] **1.**yufka açtı. **2.**dolap döndürdü. **3.**deriyi kırmızıya boyadı. **4.**geri çevirdi. **5.**hüsrana uğrattı. **6.**lafı evirip çevirdi.

حور عين hûrun în: iri siyah gözlü huri.

حوراء havrâ': [ç. hûr حور] gözünün akı büyük, siyahı çok siyah olan, ceylan gözlü, beyaz tenli kadın.

حورية الماء hûriyyetu'l-mâ': deniz kızı.

حوزة havza: **1.**taraf, yan. **2.**tabiat, yaratılış. **3.**bir tür üzüm.

حوس havise: (yahvesu) [m. haves حوس] **1.**cesur oldu. **2.**direnç gösterdi.

حوش havveşe: [m. tahvîş تحويش] **1.**mal biriktirdi. **2.**cesur oldu, yürekli oldu. **3.**hazır oldu.

حوش الدار havşu'd-dâr: avlu.

حوش الفؤاد hûşu'l-fu'âd: zeki, kıvrak zekâlı.

حوص havese: (yahvesu) [m. muhâvese محاوصة] göz ucu ile baktı.

حوص havs: (tıp.) kolit.

حوصل havsal: [ç. havâsıl حواصل] kursak.

حوصل havsala: [m. havsala حوصلة] **1.**buğday biriktirdi. **2.**kuş beslendi.

حوض havd: [ç. ahvâd, hiyâd, hîdân احواض ، حياض ، حيضان] **1.**havuz. **2.**su birikintisi. **3.**su deposu, su tankı. **4.**çitli tarla.

حوض havvada: [m. tahvîd تحويض] **1.**su biriktirdi. **2.**havuz yaptı. **3.**çevresini dolaştı.

حوض التشطيف havdu't-teştîf: lavabo.

حوط havvata: [m. tahvît تحويط] **1.**duvar çekti, duvar ördü. **2.**çevresini dolaştı. **3.**kolladı, gözetti.

حوف havf: [ç. ahvâf احواف] **1.**kıyı, kenar. **2.**bir tür kolsuz gömlek. **3.**köy.

حوقل havkala: [m. havkala حوقلة ، حيقال] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**lâhavle çekti. **3.**uyudu. **4.**iktidarsız oldu. **5.**iteledi, kakıştırdı. **6.**halsizlikten elini böğrüne koydu.

حول havile: (yahvelu) [m. havl حول] şaşı oldu.

حول havl: [ç. ahvâl, hu'ûl احوال ، حؤول] **1.**yıl. **2.**çevre, etraf. **3.**güç, kuvvet. **4.**beceri, maharet. **5.**ustalık. **6.**hile. **7.**iyimserlik. **8.**değişim.

حول havl: şaşı.

حول havle: yaklaşık olarak.

حول havvele: [m. tahvîl تحويل] **1.**yerini değiştirdi. **2.**imkânsızlaştırdı. **3.**ayrıldı. **4.**gözünü şaşı yaptı. **5.**tarlayı nadasa bıraktı. **6.**kısır kaldı.

حولة hûle: üçkâğıtçı, anasının gözü.

حولة من الامور hûle mine'l-umûr: garip garip işler.

حولة من الرجال hûle mine'r-ricâl: üçkâğıtçı, anasının gözü.

حولقة havlaka: sık sık lâhavle çekmek.

حولى havlî: [ç. havâlî, havâliyye حوالى ، حوالية] bir yıllık.

حومانة havmâne: [ç. havmân, havâmîn حومان ، حوامين] (bot.) tırfıl.

حومل havmel: [ç. havâmil حوامل] **1.**başlangıç. **2.**yağmur bulutu. **3.**sel.

حوى haviye: (yehvâ) [m. havay, huvve حوى ، حوة] **1.**koyu yeşil oldu. **2.**koyu kırmızı oldu.

حوى hevâ: (yehvî) [m. havâye حواية] **1.**sahip oldu, malik oldu. **2.**topladı.

حى hayy: [ç. ahyâ' احياء] **1.**canlı. **2.**kalıcı, baki, ölümsüz. **3.**mahalle. **4.**kabile.

حى الضمير hayyu'd-damîr: vicdanlı, vicdan sahibi.

حى القيوم hayyu'l-kayyûm: diri ve yarattıklarına hâkim olan Tanrı.

حيا hayâ: **1.**tövbe. **2.**bolluk. **3.**verimlilik. **4.**yağmur.

حيا hayyâ: [m. tahiyye تحية] **1.**selam verdi. **2.**uzun ömür diledi. **3.**yaklaştı. **4.**yaşattı, ömür verdi.

حياء hayâ': **1.**utanma, hayâ. **2.**alçakgönüllülük.

حياة hayât: **1.**hayat, yaşam. **2.**gelişme.

حيال hayyâl: hileci, üçkâğıtçı.

حيال hiyâl: **1.**ön. **2.**karşı. **3.**devenin ayak bağı.

حية hayye: [ç. hayyât, hayevât حيات ، حيوات] (zool.) yılan.

حيث haysu: **1.**her nerede. **2.**nereye. **3.**ne zaman.

حيثية haysiyye: **1.**itibar. **2.**onur, haysiyet.

حيدة hayde: [ç. hiyed حيد] **1.**kötü göz, kötü bakış. **2.**boynuz boğumu.

حيدر haydar: (zool.) arslan.

حير hayyere: [m. tahyîr تحيير] hayret içinde bıraktı, hayrete düşürdü.

حيض hayd: **1.**regl kanı. **2.**regl kanı gelmesi, âdet görme.

حيض hayd: **1.**regl olmak, aybaşı olmak, hayız olmak. **2.**sel gelmek. **3.**kız büluğ çağına gelmek.

حيضة hîde: [ç. hiyad حيض] **1.**aybaşı bezi, regl bezi.

2.regl hali, âdet görme. **3.**regl kanı.

حيطان hîtân: **1.** bahçeler. **2.** duvarlar.

حيطة hayta: **1.**kuşatmak, çevrelemek, sarmak. **2.**kollamak, gözetmek.

حيطة hayta: ihtiyat.

حيعلة hay'ale: müezzin ezan okurken "hayye alessalâh" demek.

حيف hayf: [ç. حيوف huyûf] **1.**(zool.) baykuş. **2.**zulüm. **3.**keskin kenarlı taş.

حيفة hîfe: [ç. حيف hiyef] **1.**yontulmaya uygun ağaç. **2.**kıyı, kenar.

حيقر haykar: [ç. حياقر hayâkır] soysuz.

حيقط haykut: (zool.) çil kuşu, turaç kuşu.

حيل hayl: [ç. احيال ، حيول ahyâl, huyûl] **1.**güç, kuvvet. **2.**deredeki su birikintisi.

حيلة hîle: [ç. حول huvel] **1.**hile. **2.**kurnazlık. **3.**beceri, maharet. **4.**ustalık. **5.**dirayet. **6.**çare.

حين hayyene: [m. تحيين tahyîn] **1.**randevu verdi. **2.**Tanrı başarıdan mahrum etti. **3.**vakit belirledi.

حين hîn: [ç. احيان ، احايين ahyân, ahâyîn] vakit, süre, zaman.

حينئذ hîneizin: **1.**arasıra, zaman zaman, kimi zaman, bazen. **2.**o zaman.

حينة hîne: **1.**vakit. **2.**öğün.

حيوان hayavân: [ç. حيوانات hayavânât] canlı.

حيوان حلمى hayavânun halemî: asalak, parazit.

حيوان مفترس hayevânun mufteris: yırtıcı hayvan.

حيوة hayât: hayat, yaşama.

حيى hayiye: (yahyâ) [m. حياة ، حيوان hayât, hayavân] diri oldu, yaşadı, canlı oldu.

حيى hayiye: (yahyâ) [m. حىء hey'] utandı, hayâ etti.

خ

خ hâ’: **1.**Arap alfabesinin yedinci harfi. **2.**ebced sistemine göre sayısal değeri: altı yüz (600).

خائب hâ’ib: **1.**umutsuz kalan. **2.**zarar eden, hüsrana uğrayan.

خائط hâ’it: terzi.

خائطة hâ’ite: kadın terzi.

خائف hâ’if: [ç. huvvef, huyyef, hiyyef, hâ’ifûn ، خوف ، خيف ، خائفون] korkan, korkak.

خائن hâin: hain.

خاب hâbe: (yehîbu) [m. haybe خيبة] **1.**emeği boşa gitti. **2.**zarar etti, hüsrana uğradı. **3.**umudu kesildi. **4.**kâfir oldu.

خابر hâbere: [m. muhâbere مخابرة] **1.**haberleşti. **2.**yarıcılık yaptı.

خات hâte: (yehûtu) [m. havt, havtân ، خوت ، خوتان] **1.**sözünden döndü, ahdini bozdu. **2.**kovdu. **3.**kaptı. **4.**eksiltti. **5.**yaşlandı, kocadı, ihtiyarladı.

خاتام hâtâm: [ç. havâtîm خواتيم] **1.**yüzük. **2.**mühür. **3.**son, akıbet. **4.**sonuncu. **5.**bekâret.

خاتم hâtem: [ç. havâtim, hutm ، خواتم ، ختم] **1.**yüzük. **2.**mühür.

خاتم النبين hâtemu’n-nebiyyîn: peygamberlerin sonuncusu.

خاتمة hâtime: son, sonuç.

خاتون hâtûn: (T.) [ç. havâtîn خواتين] **1.**hatun, kadın. **2.**şerefli kadın. **3.**melike, hanım sultan, hükümdar karısı.

خادش hâdeşe: [m. muhâdeşe, hidâş ، خداش ، مخادشة] birbirini tırmaladı.

خادع hâda’a: [m. muhâda’a مخادعة] aldattı.

خادع الرأى hâdi’u’r-re’y: kaypak, sebatsız.

خادم hâdim: [ç. huddâm, hadem ، خدام ، خدم] hizmetçi, müstahdem, hademe.

خادمة hâdime: kadın hizmetçi.

خادمية hâdimiyye: hizmetçilik, müstahdemlik, hademelik.

خادن hâdene: [m. muhâdene مخادنة] dost oldu.

خار hâre: (yehîru) [m. hayr, hiyâre ، خير ، خيارة] **1.**hayırlı oldu. **2.**hayır yapmakta üstün geldi. **3.**hayırlı olanı verdi.

خار hâre: (yehîru) [m. hîre, hayire, hayir خيرة ، خير] **1.**tercih etti. **2.**seçti, ayırdı.

خارج hâric: çıkan.

خارج من الموضوع hâricun mine'l-mevdû': konu dışı.

خارجى hâricî: **1.**dışa ait. **2.**Hâricî. **3.**yabancı. **4.**sonradan şeref sahibi olan.

خارش hâreşe: [m. muhâreşe, hirâş خراش ، مخارشة] **1.**tırmaladı. **2.**kaşıdı.

خارصين hârsîn: (kim.) çinko.

خارق hârık: âdete aykırı.

خازن hâzin: [ç. huzzân, hazene خزان ، خزنة] **1.**bekçi. **2.**hazine bekçisi. **3.**dil.: **4.**depolayan.

خازوق hâzûk: (T.) **1.**kazık. **2.**idam kazığı.

خازى hâzâ: [m. muhâzât مخازاة] rezil etti, utandırdı.

خاس hâse: (yehîsu) [m. hays خيس] **1.**küçüldü. **2.**eksildi. **3.**kokuştu. **4.**yalan söyledi. **5.**düşkünleşti, rezil oldu. **6.**kesada uğradı. **7.**râm etti.

خاس hâse: (yehîsu) [m. hays خيس] sözünde durmadı, ahdini bozdu.

خاس hâse: (yehûsu) [m. havs خوس] **1.**bozuldu, kokuştu. **2.**sözünde durmadı. **3.**pazar kesat oldu. **4.**gadretti.

خاسر hâsir: zarar gören, zarar eden, hüsrana uğrayan.

خاسىء hâsi': **1.**aşağılık. **2.**kovulan (köpek, domuz vs.)

خاش hâşe: (yehûşu) [m. havş خوش] **1.**dürttü. **2.**kalabalığa girdi. **3.**doldurdu. **4.**aldı. **5.**cinsel ilişkide bulundu. **6.**geri döndü.

خاشرة hâşire: serseri takımı, ayak takımı.

خاشع hâşi': [ç. huşşa', huşşa'a, hâşi'ûn خشع ، خشعة ، خاشعون] **1.**alçakgönüllü. **2.**başını öne eğen. **3.**yolu olmayan yer. **4.**derin saygı duyan.

خاشن hâşene: [m. muhâşene مخاشنة] sert davrandı, haşin davrandı.

خاشى hâşî: [ç. haşâyâ خشايا] korkak, korkan.

خاص hâss: **1.**has, özgü. **2.**karakteristik. **3.**münferit.

خاصية النمطط hâssiyyetu't-temettut: esneklik, elastikilik.

خاصة hâssa: [ç. havâs خواص] **1.**seçkinler. **2.**eşraf, soylular. **3.**özellik.

خاصرة hâsıra: [ç. havâsır خواصر] böğür, böğür boşluğu.

خاصم hâsame: [m. muhâsame, hisâm خصام ، مخاصمة] birbirine düşmanlık güttü, didişti.

خاصيات hâssiyyât: **1.**özellikler. **2.**üstünlükler, meziyetler.

خاصية hâssiyye: [ç. hâssiyyât, hasâ'is خصائص ، خاصيات] **1.**özellik. **2.**üstünlük, meziyet.

خاض hâde: (yehûdu) [m. havd, hiyâd خوض ، خياض] **1.**suya girdi. **2.**ileri atıldı, daldı. **3.**lafa girdi.

خاضع hâdi': [ç. hudda' خضع] **1.**alçakgönüllü, mütevazi. **2.**yumuşak huylu.

خاضن hâdene: [m. muhâdene, hidân مخاضنة ، خضان] **1.**ileri geri konuştu. **2.**filört etti.

خاطئة hâti'e: [ç. havâti' خواطىء] **1.**hatalı. **2.**günahkâr.

خاطئين hâtı'în: **1.**günah işleyenler. **2.**hata yapanlar.

خاطب hâtabe: [m. muhâtaba, hitâb مخاطبة ، خطاب] **1.**konuştu, sohbet etti, muhatap oldu. **2.**laf attı.

خاطبة hâtibe: çöpçatan.

خاطر hâtara: [m. muhâtara مخاطرة] **1.**tehlikeye atıldı. **2.**bahse girdi.

خاطر hâtır: [ç. havâtır خواطر] **1.**hatıra gelen. **2.**kalp. **3.**kuruntu. **4.**nefis.

خاطرة hâtıra: [ç. havâtır خواطر] **1.**hatıra gelen. **2.**kalp. **3.**kuruntu. **4.**nefis.

خاطركم hâtırukum: Allahaısmarladık.

خاطىء hâti': [ç. hata'a خطأة] **1.**hatalı. **2.**günahkâr.

خاف hâfe: (yehûfu) [m. havf, hayf, mehâfe, hîfe خوف ، خيف ، مخافة ، خيفة] **1.**korktu. **2.**endişe etti. **3.**ihtiyatlı oldu, uyanık oldu. **4.**bildi.

خافت hâfete: [m. muhâfete مخافتة] **1.**sesini alçalttı,sesini kıstı. **2.**alçak sesle konuştu.

خافضة hâfida: **1.**indiren, düşüren, alçaltan. **2.**sakin su akıntısı.

خافق hâfık: [ç. havâfık خوافق] **1.**bayrak. **2.**ufuk. **3.**ıssız yer. **4.**nişan.

خافية hâfiye: [ç. havâfî خوافى] sır.

خافية hâfiye: cin.

خافية hâfiye: gizli kalan.

خاقان hâkân: (T.) [ç. havâkîn خواقين] hakan.

خال hâl: [ç. ahvâl, hu'ûl, ahvile, huvvel اخوال ، خؤول ، اخولة ، خول] **1.**dayı. **2.**bayrak. **3.**hayır alameti. **4.**iyi yöneten, iyi işleten. **5.**sahip.

خال hâl: [ç. hîlân, ahliye خيلان ، اخلية] **1.**sahip. **2.**bulut. **3.**şimşek. **4.**kâhya. **5.**çubuklu yemen kumaşı. **6.**sancak. **7.**cömert. **8.**sezgi. **9.**sırt, tepe. **10.**sevgisiz. **11.**zan. **12.**tenha yer.

خال hâl: **1.**boş. **2.**serbest, özgür.

خال hâle: (yehâlu) [m. hayl خيل] **1.**kibirlendi. **2.**tahmin etti.

خال hâle: (yehâlu) [m. hayl, hiyl, hayle, hiyle, hayelân, haylûle خيل ، خيلة ، خيلان ، خيلولة] **1.**hayal etti. **2.**sandı, zannetti. **3.**bildi.

خال hâle: (yehûlu) [m. havl خول] kibirlendi, şişindi.

خال hâle: (yehûlu) [m. havl, hiyâm خيال ، خول] **1.**ailesiyle ilgilendi. **2.**düzenledi. **3.**hayvana iyi baktı.

خال hâlle: [m. muhâlle, hilâl مخالة ، خلال] dostluk etti.

خالأ hâle'e: [m. muhâle'e, hilâ' مخالأة ، خلاء] birini bırakıp başkasına başladı.

خالات hâlât: teyzeler.

خالب hâlebe: [m. muhâlebe مخالبة] aldattı, kandırdı.

خالة hâle: [ç. hâlât خالات] teyze.

خالد hâlid: **1.**ölümsüz. **2.**ihtiyar delikanlı.

خالدا hâliden: ebedî olarak.

خالدون hâlidûn: ebedî kalanlar.

خالس hâlese: [m. muhâlese, hilâs مخالسة ، خلاس] kaptı.

خالص hâlese: [m. muhâlese مخالصة] **1.**borcunu sildi. **2.**iyi geçindi.

خالص hâlis: **1.**saf, halis. **2.**net. **3.**saf ve beyaz. **4.**özgür. **5.**içten bağlı. **6.**mahsus, özgü.

خالصة hâlise: ait.

خالصة hâliseten: has olmak üzere.

خالط hâlete: [m. muhâlata, hilât مخالطة، خلاط] **1.**karıştı. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**aygırı kısrağa aştı. **4.**birlikte yaşadı.

خالع hâla'a: [m. muhâla'a مخالعة] **1.**mal karşılığında boşanmak istedi. **2.**kumar oynadı.

خالع hâli': [ç. havâli' خوالع] **1.**mal karşılığında boşanan. **2.**olgun hurma. **3.**bir tür meşe. **4.**arık deve.

خالف hâlefe: [m. muhâlefe, hilâf مخالفة ، خلاف] **1.**geride kaldı. **2.**ardından geldi. **3.**aykırı hareket etmek istedi. **4.**muhalefet etti.

خالفة hâlife: [ç. havâlif خوالف] **1.**ebleh. **2.**hayırsız. **3.**geri kalan. **4.**çadırın arka direği.

خالفين hâlifîn: geri kalanlar.

خالق hâlaka: [m. muhâlaka, hilâk مخالقة ، خلاق] iyi davrandı, iyi geçindi.

خالق hâlık: Yaratan, Yaratıcı, Tanrı.

خالم hâleme: [m. muhâleme مخالمة] **1.**dostça davrandı. **2.**filört etti.

خالى hâlâ: [m. muhâlât مخالاة] **1.**terketti. **2.**boşalttı. **3.**aldattı. **4.**güreş tuttu.

خالى hâlî: [ç. ahlâ' اخلاء] bekâr erkek.

خام hâm: [ç. ahvâm اخوام] **1.**bitki. **2.**işlenmemiş obje.

خام hâme: (yehîmu) [m. haym, huyûm, hayemân, huyûme, hiyâm, haymûme خيم ، خيوم ، خيمان ، خيومة ، خيام ، خيمومة] **1.**savaştan kaçtı. **2.**ikamet etti. **3.**ayağını kaldırdı.

خام hâme: (yehûmu) [m. havemân خومان] vahim oldu.

خامد hâmid: **1.**sönmüş ateş. **2.**sönüp giden. **3.**ölü.

خامر hâmere: [m. muhâmere مخامرة] **1.**katıldı, karıştı. **2.**hastalığa yakalandı. **3.**özgür insanı köle diye sattı. **4.**gizlendi. **5.**yaklaştı, yakın oldu.

خامس hâmis: beşinci.

خامعة hâmi'a: [ç. havâmi' خوامع] (zool.) sırtlan.

خامل hâmil: [ç. hamele خملة] seviyesiz, pespaye.

خان hân: (F.) **1.**han. **2.**otel. **3.**dükkân. **4.**dükkân sahibi.

خان hân: (T.) han, hakan.

خان hâne: (yehûnu) [m. havn, hiyân خون ، خيان] **1.**emanete hiyanet etti, hainlik etti. **2.**sözünde durmadı.

خانة hâne: (F.) hane.

خانة الآحاد hânetu'l-âhâd: birler basamağı.

خانة العشرات hânetu'l-aşerât: onlar hanesi.

خانة المئات hânetu'l-mi'ât: yüzler basamağı.

خانس hânis: [ç. hunnes خنس] **1.**gezegen. **2.**yıldız.

خانع hâni': [ç. hana'a خنعة] **1.**oynaş. **2.**sinsi.

خانق hânik: **1.**dar geçit, dar boğaz. **2.**boğan. **3.**sokak.

خاوف hâvefe: [m. muhâvefe مخاوفة] çok korktu.

خاوية hâviye: **1.**harabe. **2.**ıssız. **3.**felaket. **4.**afet.

خاير hâyere: [m. muhâyere مخايرة] hayır yapmakta yarıştı.

خايل hâyele: (m. muhâyele مخايلة] havanın yüzü yağmura baktı.

خب habb: [ç. hubûb خبوب] **1.**düzenbaz, hilekâr. **2.**yayla. **3.**kumluk arazi.

خب habbe: (yehubbu) [m. habb, habeb, habîb خب ، خبب ، خبيب] **1.**at eşkin gitti. **2.**bitki boy attı.

خبا habâ: (yahbû) [m. habv, hubbuvv خبو] söndü, dindi, yatıştı.

خبأ habe'e: (yahbe'u) [m. hab' خبأ] örttü, sakladı.

خباء hibâ': [ç. ahbiye اخبية] **1.**kıl çadır. **2.**ev. **3.**tahıl kavuzu. **4.**deve damgası.

خبائث habâ'is: **1.**çirkin işler. **2.**kötü ve pis şeyler. **3.**zararlılar. **4.**bozuk şeyler. **5.**haramlar. **6.**kötüler, şerliler. **7.**hilekârlar, düzenbazlar. **8.**kanserler.

خباثة habâse: **1.**habis olmak, bozuk olmak. **2.**kötü insan olmak. **3.**kötü arkadaş edinmek. **4.**ağır gelmek.

خباز habbâz: fırıncı, ekmekçi.

خباز hubbâz: (bot.) ebegümeci.

خباشة hubâşe: [ç. hubâşât خباشات] **1.**oradan buradan toplanmış şeyler. **2.**çeşitli kabile mensuplarından oluşan topluluk.

خباط hubât: **1.**(tıp.) nezle. **2.**aklî dengesizlik.

خبال habâl: **1.**eksiklik. **2.**akıl bozukluğu. **3.**etkili zehir. **4.**yorgunluk. **5.**külfet. **6.**ölüm. **7.**bozgunculuk. **8.**fenalık, kötülük.

خبب habbebe: [m. tahbîb تخبيب] **1.**kandırdı, oyuna getirdi. **2.**ara bozdu.

خبة habbe: [ç. hıbeb خبب] uzun sargı bezi.

خبت habete: (yahbutu, yahbitu) [m. habt خبت] **1.**zemin düz oldu. **2.**gizli oldu.

خبة hıbbe: [ç. hubeb خبب] **1.**uzun sargı bezi. **2.**vadi tabanı. **3.**su birikme alanı.

خبث habes: [ç. ahbâs اخباث] **1.**kir. **2.**pas. **3.**pislik. **4.**hayırsız.

خبث habuse: (yahbusu) [m. hubs, habâse, habâsiye خبث، خباثة ، خبائية] **1.**habis oldu, bozuk oldu. **2.**kötü insan oldu. **3.**kötü arkadaş edindi. **4.**ağır geldi.

خبثة habese: **1.**pisler, mundarlar. **2.**zararlılar. **3.**bozuk şeyler. **4.**haramlar. **5.**kötüler, şerliler. **6.**hilekârlar, düzenbazlar. **7.**kanserler.

خبخب habhabe: [m. `abhabe خبخبة] **1.**karnı sarktı. **2.**hainlic etti. **3.**sıcağın çekilmesini bekledi.

خبر haber: [ç. ahbâr, ahâbîr اخبار ، اخابير] haber.

خبر habere: (yahburu) [m. hubr, hibr, habr, hubre, hibre, habre, mahbere خبر ، خبرة ، مخبرة] denedi, sınadı, tecrübe etti.

خبر habire: (yahberu) [m. haber خبر] **1.**bildi. **2.**yerde sıçan deliği çok oldu.

خبر hibr: [ç. hubûr خبور] **1.**yarıcılık. **2.**büyük yemek çıkını. **3.**sütü bol deve.

خبر hubr: iç yüzü.

خبر كاذب haberun kâzib: yalan haber.

خبراء habrâ': [ç. habârâ, habâr, habrâvât خبارى ، خبار ، خبراوات] **1.**büyük azık çıkını. **2.**ova **3.**su havzası.

خبرة hibre: denemek, sınamak, tecrübe etmek.

خبز habeze: (yahbizu) [m. habz خبز] **1.**ekmek pişirdi, ekmek yaptı. **2.**ekmek yedirdi. **3.**vurdu.

خبز hubz: ekmek.

خبز الغراب hubzu'l-gurâb: (bot.) şapkalı mantar.

خبز فطير hubzun fatîr: taze ekmek.

خبزة زلحلحة hubzetun zelehleha: ince ekmek.

خبس habese: (yahbusu) [m. habs خبس] **1.**avuçladı, avuçla aldı. **2.**birinin malına el koydu.

خبش habeşe: (yahbuşu) [m. habş خبش] **1.**oradan buradan

eşya topladı. **2.**kazanarak sahip oldu.

خبط habata: (yahbitu) [m. habt خبط] **1.**sert vurdu. **2.**çiğnedi, ezdi. **3.**kapı çaldı. **4.**önüne geleni kılıçtan geçirdi. **5.**yaprak silkeledi. **6.**geceleyin gözünün önünü görmeden yürüdü. **7.**cin çarptı. **8.**bağış istedi. **9.**bağışta bulundu. **10.**ayağa kalktı. **11.**bir kenara çekilip uyudu. **12.**deveye damga vurdu.

خبطة hıbta: [ç. hıbat خبط] **1.**artık su. **2.**az olan şey. **3.**bölük.

خبع haba'a: (yahbe'u) [m. hab' خبع] **1.**oturdu, ikamet etti. **2.**gizledi. **3.**girdi.

خبل habbele: [m. tahbîl تخبيل] delirtti, deli etti.

خبل habele: (yahbulu, yahbilu) [m. habl خبل] **1.**aklını oynattı. **2.**delil gösterdi. **3.**hapsetti. **4.**alıkoydu.

خبل hubl: aklî denge bozukluğu, delilik.

خبى habbâ: [m. tahbiye تخبية] çadır kurdu.

خبيئة habî'e: [ç. habâyâ خبايا] örtülü, gizli, saklı.

خبيبة habîbe: [ç. habâ'ib خبائب] **1.**uzun et dilimi. **2.**uzun sargı bezi. **3.**uzun vadi tabanı. **4.**yün.

خبيث habîs: [ç. hubesâ', hubus, ahbâs, habese ، خبثاء خبث ، اخباث ، خبثة] **1.**pis, mundar. **2.**zararlı. **3.**bozuk. **4.**haram. **5.**kötü, şerli. **6.**hilekâr, düzenbaz. **7.**(tıp.) kanser. **8.**kötü mal.

خبيثات habîsât: **1.**pisler, mundarlar. **2.**zararlılar. **3.**bozuk şeyler. **4.**haramlar. **5.**kötüler, şerliler. **6.**hilekârlar, düzenbazlar. **7.**kanserler. **8.**kötü kadınlar.

خبيثة habîse: [ç. habâ'is, habîsât خبائث ، خبيثات] **1.**pis, mundar. **2.**zararlı. **3.**bozuk. **4.**haram. **5.**kötü, şerli. **6.**hilekâr, düzenbaz.

خبير habîr: [ç. huberâ' خبراء] **1.**Allah'ın isimlerinden biri. **2.**haberdar. **3.**uzman. **4.**fıkıhçı. **5.**bilirkişi, ehlivukuf. **6.**eksper. **7.**kıl döküntüsü.

ختا hatâ: (yahtû) [m. hatv ختو] **1.**çöktü, hırpalandı. **2.**aldattı, kandırdı. **3.**alıkoydu.

ختأ hate'e: (yahte'u) [m. hat' ختء] alıkoydu, menetti.

ختار hattâr: son derecede kaypak.

ختام hitâm: [ç. hutum ختم] **1.**mühür mumu. **2.**son, akıbet.

ختان hitân: **1.**sünnet düğünü. **2.**sünnette kesilecek parça.

ختر hatere: (yahturu, yahtiru) [m. hatr ختر] **1.**sözünden döndü, ahdini bozdu. **2.**haince davrandı, hainlik etti.

ختر hatere: (yahturu, yahtiru) [m. hatr, hutûr ختر ، ختور] **1.**midesi bulandı. **2.**midesi bozuldu.

ختر hatire: (yahteru) [m. hater ختر] gevşeklik geldi, gevşedi.

ختع hata'a: (yahta'u) [m. hat', hutû' ختع ، ختوع] **1.**kaçtı. **2.**yoldan ayrıldı. **3.**hızlandı. **4.**serap kayboldu. **5.**gece karanlığında gideceği yere ulaştı.

ختل hatala: (yahtulu, yahtilu) [m. hatl, hatalân ختل ، ختلان] kandırdı, aldattı, oyuna getirdi.

ختم hatem: **1.**yüzük. **2.**mühür. **3.**ölçek.

ختم hateme: (yahtimu) [m. hatm ختم] **1.**mühürledi, mühür vurdu. **2.**sonuçlandırdı, sona erdirdi. **3.**hatmetti, sonuna kadar okudu.

ختم hatm: **1.**mühür izi. **2.**bal.

ختم hatm: **1.**mühürlemek, mühür vurmak. **2.**sonuçlandırmak, sona erdirmek. **3.**hatmetmek, sonuna kadar okumak.

ختم hatteme: [m. tahtîm تختيم] **1.**mühürledi. **2.**yüzük taktı.

ختن hatene: (yahtunu, yahtinu) [m. hatn, hitân, hitâne ختن ، ختان ، ختانة] **1.**sünnet etti. **2.**aldattı, oyuna getirdi. **3.**kesti.

ختير hatîr: düzenbaz, hilekâr.

خثر hasere: (yahsuru) [m. hasr, husûr, haserân خثر ، خثران ، خثور] **1.**halsizlik hissetti. **2.**süt koyulaştı.

خثر hasure: (yahsuru) [m. hasâre, husûre خثارة ، خثورة] **1.**halsizlik hissetti. **2.**süt koyulaştı.

خثم hasime: (yahsemu) [m. hasm خثم] **1.**yayvan oldu, yassı oldu. **2.**meme delikleri tıkandı.

خثى hasâ: (yahsî) [m. hasy خثى] dışkı çıkardı. (fil vs.)

خثى hasâ: [ç. ahsâ' اخثاء] tezek.

خثى hisy: [ç. ahsâ', husiyy اخثاء ، خثى] tezek.

خج hacca: (yehuccu) [m. hacc خج] **1.**iteledi, kakaladı. **2.**yazdı. **3.**yardım etti. **4.**cinsel ilişkide budundu. **5.**ishal oddu. **6.**toprak savurdu.

خج hacce: (ehuccu) [m. hacc, hucûc [خج ، خجوج] döndü, burkuldu.

خجل haccele: [m. tahcîl تخجيل] utandırdı.

خجل hacil: utangaç.

خجل hacile: (yahcelu) [m. hacel, hacle خجل ، خجلة] **1.**utandı. **2.**şaşırdı. **3.**suspus oldu. **4.**bozuldu, çürüdü. **5.**ne yapacağını bilemedi. **6.**çamura saplandı. **7.**bitkiler sarmaş dolaş oldu. **8.**refah sarhoşu oldu.

خجلان haclân: utangaç.

خد hadd: [ç. ahidde, hidâd, hiddân اخدة ، خداد ، خدان] **1.**hendek. **2.**yol. **3.**çay, ırmak. **4.**insan topluluğu.

خد hadd: [ç. hudûd خدود] yanak, yüzün yan tarafı.

خد hadde: (yehuddu) [m. hadd خد] **1.**hendek kazdı. **2.**iz bıraktı. **3.**yardı.

خداع haddâ': çok hileci, düzenbaz.

خدام huddâm: hizmetçiler, müstahdemler, hademeler.

خدب hadebe: (yahdubu) [m. hadb خدب] **1.**yalan söyledi. **2.**süt sağdı. **3.**kılıçla vurdu. **4.**yardı. **5.**yılan soktu.

خدب hadibe: (yahdebu) [m. hadeb خدب] **1.**enli oldu, geniş oldu. **2.**şaşkın oldu. **3.**kılıç kesti.

خدة hudde: [ç. huded خدد] **1.**hendek. **2.**çukur. **3.**yanak.

خدج hadece: (yahducu, yahdicu) [m. hidâc خداج] **1.**eksik oldu. **2.**eksik yaptı. **3.**erken doğum yaptı. **4.**uzuvları eksik bebek doğurdu.

خدر haddere: [m. tahdîr تخدير] **1.**örtüye soktu, örtündürdü. **2.**uyuşturdu, hissizleştirdi. **3.**narkozla uyuttu.

خدر hadere: (yahduru) [m, hadr خدر] **1.**gizlendi. **2.**örtündü. **3.**ikamet etti. **4.**şaştı, hayret etti.

خدر hadir: **1.**uyuşmuş organ. **2.**yağışlı gün. **3.**izbe yer. **4.**karanlık gece.

خدر hadire: (yahderu) [m. hader خدر] **1.**uyuştu, hissizleşti. **2.**karanlık oldu. **3.**şiddetlendi.

خدر hadr: **1.**gizlenmek. **2.**örtünmek. **3.**ikamet etmek. **4.**şaşmak, hayret etmek.

خدر hidr: [ç. hudûr, ahdâr خدور ، اخدار] **1.**çadıra gerilen tül perde. **2.**örtü. **3.**mahfe. **4.**arslan yatağı.

خدش haddeşe: [m. tahdîş تخديش] **1.**kazıdı. **2.**tırmaladı. **3.**soydu.

خدش hadeşe: (yahdişu) [m. hadş خدش] **1.**kazıdı. **2.**tırmaladı. **3.**soydu.

خدع hada'a: (yahda'u) [m. had', hid' خدع] **1.**halden hale girdi. **2.**inine girdi, yuvasına girdi. **3.**kokuştu, bozuldu. **4.**az oldu. **5.**güneş battı. **6.**sakladı, hasıraltı etti. **7.**aç bıraktı. **8.**katladı, dürdü. **9.**işler karıştı. **10.**pahalılık oldu. **11.**işler kesat gitti.

خدع hada'a: (yahda'u) [m. had', hud'a, hadî'a خدع ، خديعة ، خدعة] **1.**hile yaptı. **2.**aldattı. **3.**dolap çevirdi, entrika çevirdi.

خدع hadda'a: [m. tahdî' تخديع] **1.**halden hale girdi. **2.**inine girdi, yuvasına girdi. **3.**kokuştu, bozuldu. **4.**az oldu. **5.**güneş battı. **6.**sakladı, hasıraltı etti. **7.**aç bıraktı. **8.**katladı, dürdü. **9.**işler karıştı. **10.**pahalılık oldu. **11.**işler kesat gitti.

خدعة hud'a: [ç. huda' خدع] **1.**hile. **2.**tuzak. **3.**safdil.

خدف hadf: gemi personeli.

خدل hadile: (yahdelu) [m. hadel, hadâle, hudûle خدل ، خدالة ، خدولة] dolgunlaştı.

خدل hadl: [ç. hidâl خدال] dolgun.

خدلاء hadlâ': [ç. hudl خدل] **1.**dolgun. **2.**etli butlu.

خدلج hadellec: etine dolgun, etli butlu.

خدم haddeme: [m. tahdîm تخديم] **1.**hizmetçi verdi. **2.**halhal taktı. **3.**tasma taktı.

خدم hadem: hizmetçiler, müstahdemler, hademeler.

خدم hademe: (yahdumu, yahdimu) [m. hadme, hidme خدمة] hizmet etti.

خدمة hademe: [ç. hadem, hidâm, hademât خدم ، خدام ، خدمات] **1.**tasma. **2.**halhal. **3.**baldır. **4.**bukağı. **5.**topluluk.

خدمة hidme: **1.**hizmet. **2.**iş. **3.**yardım.

خدمة الارض hidmetu'l-ard: tarım, ziraat.

خدن hidn: [ç. ahdân اخدان] dost.

خدود hudûd: yanaklar.

خدوع hadû': [ç. hudu' خدع] **1.**aldatıcı, düzenbaz, hilekâr. **2.**entrikacı. **3.**belli belirsiz yol.

خديم hadîm: **1.**hüzmetçi, müstahdem, hademe. **2.**köle.

خدين hadîn: dost.

خديو hidîv: Osmanlı dönemindi Mısır valisi, hidiv.

خديوية hidîviyye: Mısır valiliği, hidivlik.

خذ hazze: (yehuzzu) [m. hazîz خذيذ] iltihap aktı, irin aktı.

خذا hazâ: (yahzû) [m. hazv خذو] **1.**gevşedi, sarktı, pörsüdü. **2.**sıkı etli ve tıknaz oldu.

خذاريف hazârîf: **1.**fırıldaklar, topaçlar. **2.**değirmen taşı milleri. **3.**hızlı yürüyenler. **4.**şimşekler. **5.**parçalar.

خذرف hazrefe: [m. hazrefe خذرفة] **1.**hız yaptı, hızlandı. **2.**doldurdu. **3.**keskinleştirdi. **4.**kesti.

خذروف huzrûf: [ç. hazârîf خذاريف] **1.**fırıldak, topaç. **2.**değirmen taşı mili. **3.**hızlı yürüyen. **4.**şimşek. **5.**parça.

خذع haza'a: (yahze'u) [m. haz' خذع] **1.**parça parça kesti. **2.**kıyma kıydı.

خذع hazza'a: [m. tahzî' تخذيع] parça parça kesti.

خذف hazefe: (yahzifu) [m. hazf خذف] **1.**sapanla taş attı. **2.**kesti.

خذف hazefe: (yahzifu) [m. hazf, hazefân خذف ، خذفان] taş sıçrattı, çakıl sıçrattı.

خذق hazaka: (yahzuku, yahziku) [m. hazk خذق] **1.**dürttü, modulladı. **2.**hayvan pisledi.

خذل hazele: (yahzulu) [m. hazl, hazlân, hizlân ، خذل خذلان] **1.**yardımsız bıraktı. **2.**sürüden ayrı düştü.

خذلان hizlân: **1.**yardımsız bırakmak. **2.**sürüden ayrı düşmek.

خذم hazeme: (yahzimu) [m. hazem خذم] **1.**hızla koştu. **2.**pençe attı.

خذم hazime: (yahzemu) [m. hazem خذم] **1.**hızla koştu. **2.**kesildi. **3.**keskin oldu. **4.**sarhoş oldu. **5.**mürüvetli oldu, cömert oldu.

خذو huzv: [ç. hasvâ' خذواء] kulağı ağır, ağır işiten.

خذوف hazûf: [ç. huzuf خذف] **1.**taş sıçratan hayvan. **2.**iri göbekli dişi eşek.

خذى haziye: (yahzâ) [m. haz خذ] **1.**gevşedi, sarktı, pörsüdü. **2.**kulağı öne düştü.

خذىء hazi'e: (yahze'u) [m. haza', haz', huz', hazâ'e خذأ ، خذء ، خذؤ ، خذائة] boyun eğdi, itaat etti.

خر harre: (yehurru, yehirru) [m. harr, hurûr خر ، خرور] **1.**yüksekten düştü. **2.**öldü. **3.**yıkıldı, çöktü. **4.**göç etti. **5.**çağıldadı, şarıldadı. **6.**uğuldadı. **7.**yardı. **8.**baygın düştü. **9.**oldu. **10.**secdeye kapandı. ☛ * ~ aleyhi خر عليه baskın yaptı, akın etti. ☛ * ~ li'l-ezkân خر للاذقان yüz üstü secdeye kapandı.

خر hurr: [ç. hırere خررة] **1.**değirmen taşı boğazı, değirmen taşından buğday koyulan delik. **2.**kulak dibi. **3.**sel sularının açtığı yarık.

خرء hur': [ç. hur', hur'ân خرؤ ، خرآن] dışkı, pislik.

خرائط harâ'it: **1.**haritalar. **2.**çantalar.

خرائق harâ'ik: **1.**çayırlık alanlar. **2.**soğuk sert rüzgârlar. **3.**ılık hafif rüzgârlar **4.**sığ su arkları. **5.**döllenmez rahimler.

خراب harâb: **1.**yıkılmak. **2.**harabeye dönmek, viran olmak. **3.**kulağı yarık olmak.

خرابة hurâbe: **1.**iğne deliği. **2.**anüs. **3.**büyük delik. **4.**lif.

خراج harâc: [ç. ahrâc, ahrice, ahârîc اخراج ، اخرجة ، اخاريج] **1.**vergi. **2.**cizye.

خراج hirâc: **1.**çıban. **2.**sivilce.

خراز harrâz: **1.**deri dikicisi. **2.**boncukçu.

خراس harrâs: **1.**çömlekçi, küpçü. **2.**şarapçı.

خراس hirâs: lohusa yemeği.

خراش hirâş: [ç. ahrişe اخرشة] hayvan damgası.

خراش hirâş: **1.**tırmalamak. **2.**kaşımak.

خراشة hurâşe: **1.**yonga. **2.**küçük pay.

خراط harrât: **1.**tornacı. **2.**tesviyeci. **3.**marangoz. **4.**yalancı.

خراطة hırâta: **1.**tornacılık. **2.**tesviyecilik.

خراطين harâtîn: solucanlar.

خراف hirâf: meyva toplama zamanı.

خرافات hurâfât: **1.**batıl inançlar, hurafeler. **2.**masallar. **3.**saçma sözler. **4.**toplanmış meyvalar.

خرافة harâfe: bunamak.

خرافة hurâfe: [ç. hurâfât خرافات] **1.**batıl inanç, hurafe. **2.**masal. **3.**saçma söz. **4.**toplanmış meyva.

خرب harab: **1.**yıkılmak. **2.**harabeye dönmek, viran olmak. **3.**kulağı yarık olmak.

خرب hareb: [ç. hirâb, ahrâb, hirbân خراب ، اخراب ، خربان] toy kuşu.

خرب harebe: (yahrubu) [m. harâbe, hirâbe, harb, hurûb خرابة ، خرب ، خروب] çaldı.

خرب harebe: (yahrubu) [m. harb خرب] **1.**deldi. **2.**yardı. **3.**tahrip etti.

خرب haribe: (yahrebu) [m. harab, harâb خرب ، خراب] **1.**yıkıldı. **2.**harabeye döndü, viran oldu. **3.**kulağı yarık oldu.

خرب harrebe: [m. tahrîb تخريب] **1.**tahrip etti, yıktı. **2.**delik açtı.

خرب hurb: [ç. hureb, ahrâb, hurûb خرب ، اخراب ، خروب] **1.**iğne deliği. **2.**kulak deliği. **3.**dine fesat sokma.

خرباء harbâ': [ç. hurb خرب] **1.**kulağı delik. **2.**küpe deliği.

خربات harabât: **1.**kalburlar. **2.**kusurlar. **3.**sürçmeler, hatalar. **4.**çoban dağarcıkları. **5.**küfürler. **6.**skandallar. **7.**vajinalar. **8.**dine fesat sokmalar.

خربة harbe: [ç. harabât خربات] **1.**kalbur. **2.**kusur. **3.**sürçme, hata. **4.**çoban dağarcığı. **5.**küfür. **6.**skandal. **7.**vajina. **8.**dine fesat sokma.

خربة harebe: **1.**felaket, bela, musibet. **2.**suç. **3.**cinayet.

خربة haribe: [ç. hireb خرب] harabe, virane.

خربة hirbe: [ç. hireb, haribât, harib, harâ'ib خرب ، خربات ، خرائب] harabe, virane.

خربة hurbe: [ç. hureb, ahrâb, hurûb خرب ، اخراب ، خروب] **1.**iğne deliği. **2.**kulak deliği. **3.**dine fesat sokma.

خربز hırbiz: (F.) karpuz.

خربق harbaka: [m. harbaka, hirbâk خربق ، خرباق] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**yellendi. **3.**cart diye yırttı. **4.**kesti. **5.**işi bozdu. **6.**bitkiler sarmaş dolaş oldu.

خرت harete: (yahrutu) [m. hart, hurte خرت ، خرتة] **1.**deldi, yardı. **2.**yol rehberi oldu.

خرثى hursî: [ç. harâsî خراثى] **1.**hırtı pırtı, ıvır zıvır, öteberi. **2.**boş söz.

خرج haraca: (yahrecu) [m. harac خرج] alacalı oldu, alaca bulaca oldu.

خرج haraca: (yahrucu) [m. hurûc خروج] **1.**çıktı, dışarı çıktı. **2.**bitti. **3.**yola çıktı. ☛ * ~ alâ خرج على baş kaldırdı, isyan etti. ☛ * ~ bi خرج ب çıkardı, dışarı çıkardı. ☛ * ~ fî خرج فى bir konuda beceri sahibi oldu.

خرج harc: [ç. ahrâc, hurûc خروج ، اخراج] **1.**masraf, gider. **2.**harç. **3.**vergi. **4.**ürün. **5.**bulut.

خرج harraca: [m. tahrîc تخريج] **1.**çıkardı, dışarı çıkardı. **2.**alacalı yaptı. **3.**değişik işler yaptı. **4.**açıkladı, izah etti.

خرج hurc: [ç. harice, ahrâc خرجة ، اخراج] heybe.

خرخر harhare: [m. harhare خرخرة] **1.**horuldadı, horladı. **2.**şırıldadı, çağıldadı. **3.**mır mır mırıldadı.

خرخور hurhûr: [ç. harâhîr خراخير] **1.**bol sütlü develer. **2.**kibar insanlar, zarif insanlar.

خرد haride: (yahredu) [m. hared خرد] **1.**kızoğlan kız olmak, bâkire oldu. **2.**sustu, ağzını açmadı. **3.**utandı.

خردة hurde: (F.) [hord+e] **1.**kırıntı. **2.**hurda.

خردل hardal: [ç. harâdil خرادل] (bot.) hardal.

خردل hardala: [m. hardala خردلة] **1.**iyi yemek yedi. **2.**kesti, kıydı, parçalara ayırdı. **3.**yıktı, yere çaldı.

خردولة hurdûle: [ç. harâdîl خراديل] kıyma, kıyılmış et.

خرز hareze: (yahruzu, yahrizu) [m. harz خرز] dikti.

خرز harize: (yahrezu) [m. harez خرز] işini sağlam yaptı.

خرز harreze: [m. tahrîz تخريز] boncukla süsledi.

خرزة hareze: [ç. harez, harezât خرز ، خرزات] **1.**mücevher. **2.**boncuk. **3.**(bot.) yaban şalgamı.

خرزة hurze: [ç. hurez خرز] dikiş.

خرس harese: (yahrusu) [m. hars خرس] lohusa yemeği yaptı.

خرس harise: (yahresu) [m. hares خرس] **1.**dilsiz oldu, lâl oldu. **2.**sessiz yürüdü. **3.**uykusuz oldu. **4.**tarıma uygun olmadı.

خرس harrese: [m. tahrîs تخريس] **1.**lohusa yemeği yaptı. **2.**lohusa yemeği yedirdi.

خرس hirs: **1.**küp. **2.**kavanoz. **3.**tarıma uygun olmayan arazi.

خرس hurs: [ç. ahrâs اخراس] lohusa yemeği.

خرساء harsâ': [ç. hurs, hursân, ahâris خرس ، خرسان ، اخارس]

1.dilsiz, lâl. **2.**yılan. **3.**felaket, afet. **4.**zırhlı asker.

خرسة hurse: lohusa yemeği.

خرش haraş: [ç. hurûş خروش] hırtı pırtı.

خرش hareşe: (yahrişu) [m. harş خرش] **1.**tırmaladı. **2.**kaşıdı. **3.**aldı. **4.**geçimlik kazandı. **5.**çekti.

خرش harreşe: [m. tahrîş تخريش] tırmaladı.

خرش harş: [ç. hurûş خروش] **1.**uykusuz. **2.**hırtı pırtı.

خرش harş: **1.**tırmalamak. **2.**kaşımak. **3.**almak. **4.**geçimlik kazanmak. **5.**çekmek.

خرشاء hirşâ': [ç. harâşî خراشى] **1.**süt kaymağı. **2.**pus. **3.**balmumu. **4.**yılan derisi pulu. **5.**yumurta kabuğu.

خرشاف hirşâf: yürünemeyecek kadar engebeli arazi.

خرشب harşebe: [m. harşebe خرشبة] yalan yalapşak iş yaptı.

خرشبة harşebe: yalan yalapşak iş yapmak.

خرشة hareşe: [ç. hareş خرش] sinek.

خرشف harşefe: [m. harşefe خرشفة] ortalık kim kime dum duman oldu.

خرشم harşeme: [m. harşeme خرشمة] yüzünü ekşitti, suratı turşu sattı.

خرشمة harşeme: yüzünü ekşitmek, suratı turşu satmak.

خرشوف harşûf: [ç. harâşîf خراشيف] (bot.) enginar.

خرشوم hurşûm: [ç. harâşîm خراشيم] **1.**ulu dağ. **2.**sert zemin.

خرص haras: aç açık kalmak.

خرص harasa: (yahrusu) [m. hars, hurâse خرص ، خراصة] ıslah etti.

خرص harasa: (yahrusu, yahrisu) [m. hars خرص] **1.**yalan söyledi. **2.**tahminde bulundu. **3.**zanna dayanarak konuştu.

خرص harisa: (yahresu) [m. haras خرص] aç açık kaldı.

خرص hars: [ç. ahrâs اخراص] **1.**mızrak. **2.**mızrak ucu.

خرص hırs: [ç. ahrâs, hırâs, hırsân, hursân اخراص ، خرصان ، خراص] **1.**ölçü. **2.**karşılaştırma, kıyas. **3.**mızrak. **4.**zembil. **5.**ayı. **6.**dağarcık. **7.**küp. **8.**büyük testi. **9.**kap. **10.**altın halka, gümüş halka.

خرص hurs: [ç. ahrâs, hırsân, hursân اخراص ، خرصان] **1.**kargı, mızrak. **2.**dağarcık. **3.**dal. **4.**altın halka, gümüş halka. **5.**tek taşlı küpe. **6.**zırh.

خرصة hursa: [ç. hurus خرص] **1.**lohusa yemeği. **2.**izin, ruhsat. **3.**su payı.

خرط harata: (yahrutu, yahritu) [m. hart خرط] **1.**ağaçtan yaprak kopardı. **2.**ağaç kabuğunu soydu.

3.hayvanları otlağa saldı. **4.**cinsel ilişkide bulundu. **5.**üzüm salkımını ağzına alıp sıyırdı. **6.**ishal yaptı. **7.**avcı kuşu avın üstüne saldı. **8.**yalan söyledi.

خرط harita: (yahretu) [m. harat خرط] **1.**hayvan az süt verdi. **2.**yediği boğazına dizildi.

خرط harrata: [m. tahrît تخريط] ishal yaptı.

خرط hırt: (zool.) keklik.

خرطم hartama: [m. hartama خرطمة] **1.**burnuna vurdu. **2.**burnunu eğdi. **3.**eğriltti.

خرطوش hartûş: fişek, mermi.

خرطوم hurtûm: [ç. harâtîm خراطيم] **1.**burun. **2.**hortum. **3.**yüksek alkollü şarap. **4.**şıra.

خرطوم الفيل hurtûmu'l-fîl: fil hortumu.

خرطون hortûn: (zool.) solucan.

خرطيط hırtît: [ç. harâtît خراطيط] desenli kanatları olan kelebek.

خرع hara'a: (yahra'u) [m. har' خرع] yardı.

خرع hari'a: (yahra'u) [m. har' خرع] **1.**her yanı sarktı. **2.**kırıldı. **3.**dehşete kapıldı, aklı başından gitti.

خرع harra'a: [m. tahrî' تخريع] giysisini boyadı.

خرع haru'a: (yahru'u) [m. harâ'a, hur', hurû', hurû'a خراعة ، خرع ، خروع ، خروعة] bedeni pörsümüş oldu, her yanı sarktı.

خرعب har'ab: [ç. harâ'ib خراعب] **1.**ince yapılı kadın. **2.**genç kız. **3.**fidan dalı. **4.**bol süt veren deve.

خرغج harfece: [m. harfece خرفجة] **1.**genişletti. **2.**iyi yemek yaptı.

خرف haref: bunamak.

خرف harefe: (yahrufu) [m. harf, hurâf, harâf, hirâf خرف، خراف] sonbaharda meyva topladı.

خرف harife: (yahrefu) [m. haref خرف] bunadı.

خرف harrefe: [m. tahrîf تخريف] bunaklıkla suçladı.

خرف harufe: (yahrufu) [m. haref, harâfe خرف ، خرافة] bunadı.

خرفش harfeşe: [m. harfeşe خرفشة] anlamsızlaştırdı.

خرق haraka: (yahruku) [m. hurûk خروق] evde kaldı, evden çıkmadı.

خرق haraka: (yahruku, yahriku) [m. hark خرق] **1.**yardı. **2.**yırttı. **3.**aştı. **4.**açtı. **5.**uydurdu. **6.**deldi. **7.**geride bıraktı, katetti.

خرق harika: (yahraku) [m. harak خرق] **1.**ebleh oldu. **2.**beceremedi, üstesinden gelemedi. **3.**şaşırdı. **4.**telaşa kapıldı, eli ayağına dolaştı.

خرق hark: [ç. hurûk خروق] **1.**gedik, delik. **2.**kıraç arazi. **3.**yırtık. **4.**rüzgâr alan arazi.

خرق harraka: [m. tahrîk تخريق] **1.**parça parça yırttı.

2.tek ayağı üstünde kırk yalan söyledi.

خرق haruka: (yahruku) [m. harâka, hurk خراقة ، خرق] **1.**ebleh oldu. **2.**beceremedi, üstesinden gelemedi.

خرق hırk: [ç. ahrâk, hirâk, hurûk, hırrîk اخراق ، خراق ، خروق ، خريق] cömert, elibol.

خرق hurrak: [ç. harârık خرارق] bir tür serçe.

خرقاء harkâ': [ç. hurk خرق] **1.**ebleh. **2.**hantal. **3.**işleri kötü giden.

خرقة hırka: [ç. hırak خرق] çaput, bez parçası.

خرم hareme: (yahrimu) [m. harm خرم] **1.**deldi. **2.**yardı. **3.**kesti. **4.**burnunu kırdı. **5.**dişini söktü. **6.**saptı. **7.**kökünü kazıdı.

خرم harime: (yahremu) [m. harem خرم] **1.**burnu kırıldı. **2.**kulağı kesildi.

خرم harreme: [m. tahrîm تخريم] **1.**dikiş söktü. **2.**kesti.

خرم hurrem: **1.**(bot.) erguvanî şebboy. **2.**müreffeh hayat.

خرم harume: (yahrumu) [m. harâme خرامة] çapkın oldu.

خرمد harmede: [m. harmede خرمدة] evinde oturdu.

خرمش harmeşe: [m. harmeşe خرمشة] bozdu.

خرنف harnefe: [m. harnefe خرنفة] kılıç ile vurdu.

خرنف hirnif: [ç. harânif خرانف] **1.**semirmiş deve. **2.**bol sütlü deve. **3.**pamuk.

خرنق harnaka: [m. harnaka خرنقة] tavşanı çok oldu.

خرنق hırnık: [ç. harânık خرانق] yavru tavşan.

خروب harrûb: (bot.) keçiboynuzu, harnup.

خروع harû': [ç. harâ'i', hurû' خرائع ، خروع] **1.**fahişe, orospu. **2.**ince yapılı kadın.

خروع hırva': (bot.) keneotu.

خروف harûf: [ç. hirâf, ahrife, hirfân خراف ، اخرفة ، خرفان] **1.**koç. **2.**erkek kuzu. **3.**tay.

خروفة harûfe: [ç. harâ'if خرائف] **1.**dişi kuzu. **2.**hurmalı ağaç.

خرىء hari'a: (yahra'u) [m. har', hirâ', hirâ'a, hurû' خرء ،] büyük aptes yaptı.

خريت hiryit: [ç. harâyit, harârit خرايت ، خرارت] **1.**becerikli, maharetli. **2.**kılavuz, delil.

خرير harîr: [ç. ahirre اخرة] **1.**çağıldı, şarıltı. **2.**uğultu. **3.**horultu. **4.**mırıltı, miyavlama. **4.**yayla.

خريص harîs: **1.**soğuk su. **2.**ada. **3.**dolu kap. **4.**ırmak kıyısı. **5.**mızrak. **6.**mızrak ucu.

خريطة harîta: [ç. harâ'it خرائط] **1.**harita. **2.**çanta.

خريع harî': **1.**(bot.) aspur tohumu. **2.**ince yapılı kadın. **3.**gevrek, kırılgan. **4.**zayıf.

خريع hirrî': (bot.) aspur tohumu.

خريف harîf: **1.**sonbahar, güz. **2.**yıl. **3.**sonbahar yağmuru. **4.**bahçe dolabı.

خريق harîk: [ç. harâ'ik, huruk خرائق ، خرق] **1.**çayırlık alan. **2.**soğuk sert rüzgâr. **3.**ılık hafif rüzgâr.**4.**sığ su arkı. **5.**döllenmez rahim.

خز hazz: [ç. huzûz خزوز] **1.**ipekli kumaş. **2.**ipek.

خز hazze: (yehazzu) [m. hazz خز] mayhoş oldu.

خز hazze: (yehuzzu) [m. hazz خز] **1.**mızrakla vurdu. **2.**okla vurdu. **3.**duvarın üstüne diken döşedi.

خزا hazâ: (yahzû) [m. hazv خزو] **1.**sahip oldu. **2.**üstün geldi, yendi. **3.**alıkoydu, engel oldu. **4.**vurdu. **5.**dürttü. **6.**düşmanlık güttü. **7.**hayvanı eğitti. **8.**süt emmemesi için yavrunun dilini yardı.

خزائن hazâ'in: **1.**hazineler. **2.**kasalar. **3.**kalpler. **4.**hazine bekçilikleri. **5.**saklanan mallar.

خزائن الله hazâinullâh: Allah'ın hazineleri.

خزاعة huzâ'a: **1.**kesik, kesilmiş parça. **2.**Huzâ'a kabilesi.

خزاف hazzâf: **1.**çömlekçi, testici. **2.**kiremitçi, tuğlacı.

خزامة hizâme: [ç. hazâ'im خزائم] burun halkası.

خزامى huzâmâ: (bot.) lavanta.

خزامى صفراء huzâmâ safrâ': (bot.) sümbül.

خزان التبريد hazzânu't-tebrîd: radyatör.

خزانة hizâne: [ç. hazâ'in خزائن] **1.**hazine. **2.**kasa. **3.**kalp. **4.**hazine bekçiliği.

خزانة ملابس hizânetu melâbis: gardrop.

خزب hazibe: (yahzebu) [m. hazeb خزب] **1.**derisi kabardı. **2.**kilo aldı, şişmanladı. **3.**sütü çekildi.

خزج hazice: (yahzecu) [m. hazec خزج] iriyarı oldu, iri cüsseli oldu.

خزر hazer: **1.**Hazarlar. **2.**kısık ve küçük gözlü. **3.**yağlı çorba.

خزر hazere: (yahzuru) [m. hazr خزر] göz ucu ile baktı.

خزر hazire: (yahzeru) [m. hazer خزر] **1.**kısık gözlü oldu. **2.**gözlerini kırptı. **3.**gözünün biri şaşı oldu.

خزر hazzere: [m. tahzîr تخزير] daralttı.

خزر huzr: **1.**küçük gözlüler. **2.**kısık gözlüler. **3.**domuzlar.

خزراء hazrâ': [ç. huzr خزر] **1.**küçük gözlü. **2.**kısık gözlü. **3.**domuz.

خزرب hazrebe: [m. hazrebe خزربة] sözü düzensiz oldu.

خزرج hazrec: **1.**güney rüzgârı. **2.**soğuk rüzgâr. **3.**arslan. **4.**Hazrec kabilesi.

خزرف hazrefe: [m. hazrefe خزرفة] salınarak yürüdü.

خزز huzez: [ç. hizâz, ahizze, hizzân خزاز ، اخزة ، خزان] yavru tavşan.

خزع haza'a: (yahze'u) [m. haz' خزع] **1.**kesti. **2.**geride kaldı. **3.**aldı.

خزع hazza'a: [m. tahzî' تخزيع] **1.**parçaladı. **2.**bölüştürdü.

خزعل haz'ala: [m. haz'ala خزعلة] topalladı, aksadı.

خزف hazefe: (yahzifu) [m. hazf خزف] **1.**kollarını salarak yürüdü. **2.**yırttı, parçaladı.

خزق hazaka: (yahziku) [m. hazk, huzûk خزق ، خزوق] **1.**dürttü. **2.**deldi.

خزل hazele: (yahzilu) [m. hazl خزل] **1.**kesti. **2.**işinden gücünden etti. **3.**ayıpladı.

خزل hazile: (yahzelu) [m. hazel خزل] **1.**kırıtarak yürüdü. **2.**beli kırıldı.

خزلب hazlebe: [m. hazlebe خزلبة] hızla kesti.

خزم hazeme: (yahzimu) [m. hazm خزم] **1.**deldi. **2.**burnuna halka geçirdi. **3.**burnunu sürttü, yola getirdi.

خزم hazzeme: [m. tahzîm تخزيم] burnuna halka geçirdi.

خزن hazene: (yahzunu) [m. hazn خزن] **1.**sakladı, biriktirdi, depoladı. **2.**sır sakladı.

خزن hazine: (yahzenu) [m. hazen خزن] et kokuştu.

خزن hazune: (yahzunu) [m. hazâne خزانة] et kokuştu.

خزن hazune: (yahzunu) [m. hazn, huzûn خزن ، خزون] et kokuştu.

خزومة hazûme: [ç. hazâ'im, huzum, hazûm خزائم ، خزم ، خزوم] inek.

خزون huzûn: et kokuşmak.

خزى hazâ: (yahzî) [m. hazy خزى] rezil etti, utandırdı.

خزى hizy: **1.**perişanlık. **2.**rezillik.

خزى haziye: (yahzâ) [m. hizye, hazen خزية ، خزى] **1.**rezil oldu, utandı. **2.**mahvoldu, yok oldu, helâk oldu. **3.**başına bela geldi.

خزياء hazyâ': [ç. hazâyâ خزايا] utangaç.

خزيان hazyân: [ç. hazâyâ خزايا] utangaç.

خزينة hazîne: [ç. hazâ'in خزائن] **1.**hazine. **2.**saklanan mal.

خس hass: (bot.) marul.

خس hasse: (yehessu) [m. hasâse خساسة] önemsiz oldu, değersiz oldu.

خس hasse: (yehessu, yehissu) [m. hasâse, husûse, hısse خساسة ، خسوسة ، خسة] **1.**cimri oldu, pinti oldu, hasis oldu. **2.**hafif oldu.

خس hasse: (yehussu) [m. hass خس] hissesinin değerini düşürdü.

خسا hasâ: [ç. mahâsî, ahâsî مخاسى ، اخاسى] tek.

خسأ hase'e: (yahse'u) [m. has' خسأ] kovdu.

خسأ hase'e: (yahse'u) [m. has', husû' خسأ ، خسوء] **1.**gözü yoruldu. **2.**zayıfladı.

خسا او ركا hasen ev zeken: tek mi çift mi?

خسار hasâr: **1.**alışverişte zarar görmek. **2.**yoldan çıkmak.

خسارة hasâre: **1.**alışverişte zarar görmek. **2.**yoldan çıkmak.

خساس husâs: abur cubur, ıvır kıvır,

خسر hasere: (yahsiru) [m. hasr, husr, hasâre, husrân خسر ، خسارة ، خسران] **1.**alışverişte aldatıldı. **2.**yoldan çıktı. **3.**işini eksik yaptı. **4.**yok etti. **5.**kaybetti, hüsrana uğradı.

خسر hasire: (yahseru) [m. hasr, husr, haser, husr, hasâre, hasâr, husrân خسر ، خسارة ، خسار ، خسران] **1.**alışverişte zarar gördü. **2.**yoldan çıktı. **3.**ziyana uğrattı.

خسر hassere: [m. tahsîr تخسير] **1.**zarar verdirdi. **2.**eksik yaptı, eksiltti.

خسران husrân: **1.**alışverişte aldatılmak, alışverişte zarar görmek. **2.**yoldan çıkmak. **3.**işini eksik yapmak. **4.**yok etmek. **5.**kaybetmek, hüsrana uğramak. **6.**yoldan çıkmak.

خسس hassese: [m. tahsîs تخسيس] hissesini kıstı.

خسف hasefe: (yahsifu) [m. hasf خسف] **1.**eksildi. **2.**zayıfladı. **3.**rengi soldu. **4.**aşağıladı, horladı, yerin dibine geçirdi. **5.**gözünü çıkardı. **6.**yırtıldı. **7.**yırttı. **8.**kesti. **9.**yemsiz bıraktı. **10.**sağlığına kavuştu. **11.**sevmediği şeyi başkasının sırtına yıktı.

خسف hasefe: (yahsifu) [m. husûf, hasf خسوف ، خسف] **1.**göçtü, hicret etti. **2.**ay tutuldu. **3.**eksildi. **4.**tavan çöktü. **5.**yere battı, yerin dibine geçti. **6.**gözünün feri kayboldu. **7.**batırdı. **8.**karanlığa gömüldü.

خسق haseka: (yahsiku) [m. hask خسق] deve iz bıraktı.

خسق haseka: (yahsiku) [m. hask, husûk خسق ، خسوق] ok hedefini buldu.

خسل hasele: (yahsulu) [m. hasl خسل] çöpe attı.

خسى hassâ: [m. tahsiye تخسية] tek mi çift mi oyunu oynadı.

خسىء hasi'e: (yahse'u) [m. hase' خسأ] kovuldu.

خسيس hasîs: [ç. ahisse, hisâs اخسة ، خساس] **1.**pinti. **2.**değersiz şey. **3.**kafir. **4.**alçak.

خسيل hasîl: [ç. hasâ'il, hisâl خسائل ، خسال] adi, değersiz, sıradan, döküntü.

خش haşşe: (yehuşşu) [m. haşş خش] **1.**girdi, içeri girdi. **2.**deveye burunsallık geçirdi. **3.**hınçlandı. **4.**yağmur atıştırdı.

خش huşş: [ç. ahşâş اخشاش] tepe, sırt.

خشاء haşşâ': [ç. haşşâvât, haşâşiyy خشاوات ، خشاشى] **1.**bol kovanlı yer. **2.**bataklık.

خشاب haşşâb: [ç. haşşâbe خشابة] **1.**keresteci. **2.**sopa ile dövüşen.

خشاش hişâş: [ç. ahişşe اخشة] **1.**deve burunsallığı. **2.**çuval. **3.**yan. **4.**kıvrak zekâlı **5.**engerek yılanı. **6.**haşereler. **7.**küçük kuşlar. **8.**devekuşu cinsinden olan kuşlar.

خشاش huşâş: [ç. ahişşe اخشة] **1.**haşereler. **2.**küçük kuşlar. **3.**önemsiz şey, ıvır zıvır. **4.**kıvrak zekâlı.

خشاف huşâf: (F.) [< hoş + âb] hoşaf.

خشاف huşşâf: yarasa.

خشب haşebe: (yahşibu) [m. haşb خشب] **1.**karıştırdı. **2.**ayırdı. **3.**parlattı. **4.**desenledi. **5.**üstünkörü yaptı.

خشب haşibe: (yahşebu) [m. haşeb خشب] kalın ve sert oldu.

خشب haşşebe: [m. tahşîb تخشيب] odun gibi oldu.

خشب huşub: kereste.

خشب المر haşebu'l-murr: (bot.) acı ağaç, kavasya.

خشبة haşebe: **1.**odun. **2.**kereste.

خشخاش haşhâş: **1.**(bot.) haşhaş. **2.**afyon. **3.**silahlı grup. **4.**büyük kalabalık. **5.**hışırdayan nesne.

خشخش haşhaşe: [m. haşhaşe خشخشة] **1.**hışırdadı. **2.**soktu. **3.**içeri girip kayboldu.

خشخشة haşhaşe: **1.**hışırdamak. **2.**sokmak. **3.**içeri girip kaybolmak.

خشر haşere: (yahşiru) [m. haşr خشر] **1.**yemek artığı bıraktı. **2.**boğazına düşkün oldu. **3.**temizledi.

خشر haşire: (yahşeru) [m. haşer خشر] **1.**boğazına düşkün oldu. **2.**ürkerek kaçtı.

خشرم haşrem: [ç. haşârim خشارم] **1.**arı oğulu. **2.**arı gümeci. **3.**kovan. **4.**çakıllı tepe.

خشرم haşreme: [m. haşreme خشرمة] hart hurt yeme sesi çıkardı.

خشع haşa'a: (yahşe'u) [m. huşû خشوع] **1.**boyun eğdi, itaat etti. **2.**korktu. **3.**alçakgönüllü oldu. **4.**sesini alçalttı, sesini kıstı. **5.**önüne baktı. **6.**karşısında eğildi. **7.**balgam attı. **8.**güneş tutuldu. **9.**yıldız batmaya yüz tuttu.

خشعة hiş'a: [ç. hişa' خشع] sezaryenle doğan çocuk.

خشعة huş'a: [ç. huşa' خشع] **1.**sert zemin. **2.**tepe, sırt.

خشف haşefe: (yahşufu) [m. huşûf, haşefân خشوف ، خشفان] **1.**girdi. **2.**geceleyin yolculuk etti. **3.**dolaştı.

خشف haşefe: (yahşufu, yahşifu) [haşâfe خشافة] delil iyi rehberlik etti.

خشف haşefe: (yahşufu, yahşifu) [m. haşefân خشفان] geceleyin yürüyüş yaptı.

خشف haşefe: (yahşufu, yahşifu) [m. haşf, haşefe خشف ، خشفة] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**ses verdi. **3.**bir avazda doğurdu. **4.**başını yardı. **5.**karda yürürken hışır hışır ses çıktı.

خشف haşf: [ç. ahşâf, huşûf اخشاف ، خشوف] **1.**hareket. **2.**ses. **3.**his.

خشف haşife: (yahşefu) [m. haşef خشف] **1.**deve uyuza yakalandı. **2.**kurudu.

خشف haşşefe: [m. tahşîf تخشيف] delil iyi rehberlik etti.

خشف huşf: [ç. huşûf, hişefe خشوف ، خشفة] yavru ceylan.

خشفاء haşfâ': [ç. huşf خشف] uyuza yakalanmış.

خشكار huşkâr: (F.) esmer ekmek.

خشل haşele: (yahşulu) [m. haşl خشل] **1.**rezil etti. **2.**yerdi. **3.**arıttı, tasfiye etti. **4.**anladı.

خشل haşile: (yahşelu) [m. haşel خشل] **1.**epirdi, eskidi, yıprandı. **2.**savaşta zayıf kaldı.

خشل haşşele: [m. tahşîl تخشيل] **1.**rezil etti. **2.**yerdi. **3.**takıp takıştırdı.

خشم haşeme: (yahşimu) [m. haşm خشم] genzini yaktı.

خشم haşime: (yahşemu) [m. haşem خشم] **1.**kokuştu, bozuldu. **2.**koku almaz oldu.

خشم haşime: (yahşemu) [m. huşûm, haşem خشوم ، خشم] **1.**genzi geniş oldu. **2.**genzi kütü koktu.

خشم haşşeme: [m. tahşîm تخشيم] **1.**bozuldu, kokuştu. **2.**genzini yaktı.

خشماء haşmâ': [ç. huşm خشم] **1.**büyük burunlu. **2.**koku almayan. **3.**burun.

خشن haşin: [ç. hişân خشان] sert, katı, haşin.

خشن haşşene: [m. tahşîn تخشين] **1.**kızdırdı. **2.**sertleştirdi.

خشن haşune: (yahşunu) [m. huşne, haşâne, huşûne, mahşene خشنة ، خشانة ، خشونة ، مخشنة] **1.**sert oldu. **2.**kuru ve katı oldu.

خشن huşn: **1.**zayıf develer. **2.**semizotları.

خشناء haşnâ': [ç. huşn خشن] **1.**zayıf deve. **2.**bir tür semizotu.

خشوع huşû': **1.**boyun eğmek, itaat etmek. **2.**korkmak. **3.**alçakgönüllü olmak. **4.**sesini alçaltmak, sesini kısmak. **5.**önüne bakmak. **6.**karşısında eğilmek. **7.**balgam atmak. **8.**güneş tutulmak. **9.**yıldız batmaya yüz tutmak.

خشوف haşûf: [ç. huşuf خشف] **1.**sürekli gezen. **2.**atılgan, atak. **3.**keskin kılıç.

خشوف huşûf: **1.**girmek. **2.**geceleyin yolculuk etmek. **3.**dolaşmak.

خشوف huşûf: **1.**hareketler. **2.**sesler. **3.**hisler.

خشوم huşûm: **1.**genzi geniş olmak. **2.**genzi kötü kokmak.

خشونة huşûne: **1.**sert olmak. **2.**kuru ve katı olmak.

خشى haşî: [ç. haşâyâ خشايا] korkak, korkan.

خشى haşiye: (yahşâ) [m. haşy, hişy, haşye, haşayân خشى ، خشية ، خشيان] **1.**korktu. **2.**saygı besledi.

خشى haşiyy: [ç. haşâyâ خشايا] korkak, korkan.

خشى haşşâ: [m. tahşiye, haşşâ' تخشية ، خشاء] korkuttu.

خشيا haşyâ: [ç. haşâyâ خشايا] korkak, korkan.

خشيان haşyân: [ç. haşâyâ خشايا] korkak, korkan.

خشيانة haşyâne: [ç. haşâyâ خشايا] korkak, korkan.

خشيب haşîb: [ç. huşub, haşâ'ib خشب ، خشائب] **1.**paslı kılıç. **2.**cilalı kılıç. **3.**yeni yapılmış ok ve yay. **4.**sağlam yapılı kişi. **5.**hırtı pırtı.

خشية haşiye: [ç. haşâyâ خشايا] korkak, korkan.

خشية haşye: yoksulluk. **2.**korku.

خشية الله haşyetullâh: Allah korkusu.

خشيف haşîf: [ç. huşuf خشف] **1.**lapa lapa yağan kar. **2.**kuru safran. **3.**keskin kılıç.

خص hassa: (yehassu) [m. hasâse, hasâs, hasâsâ' خصاصة ، خصاص ، خصاصاء] mahrum oldu, muhtaç oldu.

خص hassa: (yehussu) [m. hass, husûs, hasâse, husûsiyye, tahissa, hıssiyye, hıssîsâ, hıssîsâ' خص ، خصوص ، خصاصة ، خصوصية ، تخصة ، خصية ، خصيصى ، خصيصاء] birini üstün tuttu, birini tercih etti.

خص hasse: (yehussu) [m. husûs خصوص] **1.**has oldu, özgün oldu. **2.**çok verdi.

خص huss: [ç. ahsâs, hisâs, husûs اخصاص ، خصاص ، خصوص] **1.**çardak. **2.**salaş meyhane. **3.**salaş yer.

خصار hisâr: [ç. husur خصر] **1.**peştemal. **2.**zar.

خصاصة hasâse: [ç. hasâs, hasâ'is خصاص ، خصائص] **1.**yoksulluk, fakirlik.

2.delik, küçük delik. **3.**küçük elbise. **4.**az şey.

خصام hısâm: hasımlar, düşmanlar.

خصب hasaba: (yahsıbu) [m. hısb خصب] otu bol oldu.

خصب hasıbe: (yahsebu) [m. hısb خصب] bir yerin otu boldu.

خصب hısb: [ç. ahsâb اخصاب] **1.**ucuzluk. **2.**bolluk, refah. **3.**bereket. **4.**verimli arazi.

خصب hısb: bir yerin otu bol olmak.

خصب husub: [ç. ahsâb اخصاب] **1.**yan, kenar. **2.**bir tür beyaz yılan.

خصر hasara: (yahsuru) [m. hasr خصر] böğrüne vurdu.

خصر hasire: (yahseru) [m. hasar خصر] **1.**üşüdü. **2.**soğuk oldu.

خصر hasr: [ç. husûr خصور] **1.**bel. **2.**ayak kemeri. **3.**orta.

خصر hassara: [m. tahsîr تخصير] böğrüne vurdu.

خصر husur: **1.**peştemaller. **2.**zarlar.

خصص hassasa: [m. tahsîs تخصيص] **1.**üstün tuttu, tercih etti. **2.**has kıldı, tahsis etti.

خصف hasafe: (yahsifu) [m. hasf, hisâf خصف ، خصاف] **1.**kundura dikti. **2.**örttü.

خصف hasıfe: (yahsefu) [m. hasaf خصف] rengi kireç gibi oldu.

خصف hasıfe: (yahsifu) [m. hasf, hisâf خصف ، خصاف] deve dokuz aylık yavrusunu düşürdü.

خصف hassafa: [m. tahsîf تخصيف] **1.**kötü ahlaklı oldu. **2.**saçı kırçıllaştı. **3.**angarya olarak yaptı.

خصفة hasafe: [ç. hasaf, hisâf خصف ، خصاف] **1.**hurma yaprağından örülmüş sepet. **2.**kalın giysi.

خصفة hasfe: [ç. husef خصف] kundura parçası.

خصفة husfe: [ç. husef خصف] kundura dikişi.

خصل hasala: (yahsulu) [m. hasl خصل] kesti.

خصل hasala: (yahsulu) [m. hasl, hisâl, hasle خصل ، خصال ، خصلة] **1.**galip geldi, üstün geldi. **2.**hedefi buldu.

خصل hassala: [m. tahsîl تخصيل] **1.**kesti. **2.**budadı.

خصلة hasale: [ç. hasal خصل] dikenli dal.

خصلة hasle: [ç. hisâl خصال] **1.**haslet, meziyet. **2.**huy. **3.**hedef. **4.**isabet. **5.**taze dal. **6.**üzüm salkımı. **7.**dikenli dal.

خصلة husle: [ç. husal خصل] **1.**üzüm salkımı. **2.**dikenli dal. **3.**kesilmiş taze dal. **4.**parça et. **5.**toplanmış saç.

خصم hasama: (yahsimu) [m. hasm, hisâm, husûme خصم ، خصام ، خصومة] **1.**düşmanlık güttü, husumet etti. **2.**indirim yaptı.

خصم hasım: [ç. ahsâm اخصام] çok düşman.

خصم hasime: (yahsemu) [m. hasam, hisâm خصم ، خصام] **1.**düşmanlığı alevlendirdi. **2.**didişti, mücadele etti.

خصم husm: [ç. husûm, ahsâm خصوم ، اخصام] **1.**yan, kenar. **2.**uç, köşe. **3.**delik. **4.**tulum dibi.

خصم husm: [ç. husûm, ahsâm, hisâm خصوم ، اخصام ، خصام] hasım, düşman.

خصمان husmân: [ç. hismân خصمان] aç.

خصمانة husmâne: [ç. hismân خصمان] aç.

خصوصا husûsen: özellikle, hele hele, bilhassa.

خصومة husûme: **1.**düşmanlık gütmek, husumet etmek. **2.**indirim yapmak.

خصى hasâ: (yahsî) [m. hisâ', hasy خصاء ، خصى] iğdiş etti.

خصى hasiyy: iğdiş edilmiş, hadım.

خصى الكلب huse'l-kelb: **1.**(bot.) salep. **2.**(bot.) orkide.

خصيب hasîb: **1.**ucuzluk. **2.**bolluk. **3.**iyiliği çok dokunan.

خصية hıssiyye: **1.**seçkinler. **2.**eşraf, soylular. **3.**özellik.

خصية hıssiyye: birini üstün tutmak, birini tercih etmek.

خصية hısye: [ç. husen, hisen خصى] erbezi.

خصية husye: [ç. husen, hisen خصى] erbezi.

خصيصة hasîsa: [ç. hasâ'is خصائص] **1.**hususilik. **2.**ayırıcı özellik, meziyet.

خصيلة hasîle: [ç. hasîl, hasâ'il خصيل ، خصائل] et parçası.

خصيم hasîm: [ç. husemâ', husmân خصماء ، خصمان] **1.**düşman, hasım. **2.**davacı.

خضارب hudârib: [ç. hadârib خضارب] çalkalanan su.

خضارم hudârim: [ç. hadârim خضارم] çok su, sular.

خضارمة hadârime: **1.**bol olanlar, çok olanlar. **2.**iyilik sahipleri. **3.**bol sulu kuyular. **4.**denizler. **5.**cömertler. **6.**geniş olan şeyler.

خضانة الاطفال hidânetu'l-etfâl: ana okulu.

خضب hadaba: (yahdibu) [m. hadb, hidâb خضب ، خضاب] kına yaktı, kınaladı.

خضب hadb: [m. hudûb خضوب] **1.**yeşerti. **2.**klorofil. **3.**yeşillik.

خضب haddebe: [m. tahdîb تخضيب] boyadı.

خضب hadebe: (yahdibu) [m. hadb, hudûb خضب ، خضوب] **1.**yeşerdi. **2.**renklendi. **3.**hayvan yeşillik yedi.

خضب hadibe: (yahdebu) [m. hudûb خضوب] ot bitti, yeşerdi.

خضخض hadhada: [m. hadhada خضخضة] çalkaladı.

خضخض hudhud: [ç. hadâhid خضاخض] **1.**gündoğusu rüzgârı. **2.**iri göbekli adam. **3.**deve.

خضد haddede: [m. tahdîd تخضيد] kesti.

خضد hadede: (yahdidu) [m. hadd خضد] **1.**kırdı. **2.**kesti. **3.**diken kesti.

خضد hadide: (yahdedu) [m. haded خضد] **1.**yumuşak oldu.

خضر hadara: (yahduru) [m. hadr خضر] hurmayı kesti.

خضر haddere: [m. tahdîr تخضير] yeşillendirdi.

خضر hadire: (yahderu) [m. hadar, hudre خضر ، خضرة] **1.**yeşerdi, yeşil oldu. **2.**taze oldu.

خضر hıdır: Hızır.

خضراء hadrâ: [ç. hudr خضر] **1.**yeşil. **2.**gökyüzü. **3.**yeşillik, sebze. **4.**taze. **5.**siyahî asker. **6.**yosunlanmış kova. **7.**evcil güvercin. **8.**bereketli erkek.

خضراء hadrâ': [ç. hadravât خضروات] **1.**yeşillik, sebze. **2.**siyahlık.

خضرب hadrebe: [m. hadrebe خضربة] su ile çalkalandı.

خضرة hudre: [ç. hudr, hudar خضر ، خضر] **1.**yeşil. **2.**yeşillik. **3.**tazelik.

خضرع hadra'a: [m. hadra'a خضرعة] cimri cömert gibi davrandı.

خضرف hadrefe: [m. hadrefe خضرفة] yaşlanıp her yanı sarktı.

خضرم hadrama: [m. hadrama خضرمة] kulağının yarısını kesti.

خضرم hıdrim: [ç. hadârim, hadârime خضارم ، خضارمة] **1.**bol olan, çok olan. **2.**iyilik sahibi. **3.**bol sulu kuyu. **4.**deniz. **5.**cömert. **6.**geniş.

خضرم hudarim: [ç. hadârim خضارم] **1.**(zool.) keler. **2.**orta tatlılıktaki su.

خضريج hidrîc: [ç. hadârîc خضاريج] kavun karpuz tarlası.

خضع hada'a: (yahda'u) [m. hudû', had', had'ân خضوع ، خضع ، خضعان] **1.**eğildi. **2.**alçakgönüllülük etti, tevazu gösterdi. **3.**yumuşak söz söyledi. **4.**yaşlılık elden ayaktan düşürdü. **5.**itaatli oldu. **6.**yıldız batmaya yüz tuttu. **7.**kötülüğe davet etti.

خضع hadda'a: [m. tahdî' تخضيع] kesti, parça parça kesti.

خضع hadi'a: (yahda'u) [m. hada' خضع] eğildi.

خضعاء had'â': [ç. hud' خضع] düşkün, rezil.

خضعة huda'a: [ç. huda' خضع] **1.**alçakgönüllü, mütevazi. **2.**akranlarından üstün olan. **3.**çekirdekten yetişen hurma ağacı.

خضل haddele: [m. tahdîl تخضيل] **1.**nemlendirdi. **2.**ıslattı.

خضل hadile: (yahdelu) [m. hadel خضل] **1.**ıslah oldu. **2.**ıslandı. **3.**nemlendi. **4.**saflaştı.

خضلة hudulle: [ç. hudullât خضلات] **1.**bolluk, refah. **2.**düzgün endamlı kadın.

خضم hademe: (yahdimu) [m. hadm خضم] **1.**kesti. **2.**yemek yedi. **3.**mal verdi.

خضم hadime: (yahdemu) [m. hadm خضم] **1.**kesti. **2.**yemek yedi.

خضن hadene: (yahdunu) [m. hadn خضن] **1.**hayvanı hırpaladı. **2.**alıkoydu, engel oldu.

خضوع hadû': [ç. hudu' خضع] **1.**alçakgönüllü, mütevazi. **2.**uysal.

خضوع hudû': **1.**eğilmek. **2.**alçakgönüllülük etmek, tevazu göstermek. **3.**yumuşak söz söylemek. **4.**yaşlılık elden ayaktan düşürmek. **5.**itaatli olmak. **6.**yıldız batmaya yüz tutmak. **7.**kötülüğe davet etmek.

خضيرة hadîre: [ç. hadâ'ir خضائر] **1.**meyvasını koruk iken döken hurma ağacı. **2.**düşük yapan kadın.

خضيرى hudayrî: (zool.) yeşil ispinoz.

خضيعة hadî'a: [ç. hadâ'i' خضائع] sel sesi.

خضيلة hadîle: [ç. hadâ'il خضائل] sulak bölge bahçesi.

خضيمة hadîme: [ç. hadâ'im خضائم] **1.**otlak. **2.**verimli arazi. **3.**haşlanmış buğday.

خط hatt: [ç. hutût خطوط] **1.**çizgi. **2.**yazı. **3.**satır. **4.**sınır. **5.**el yazısı. **6.**kaligrafi. **7.**uzun yol, hat. **8.**kılıç.

خط hatta: (yehuttu) [m. hatt خط] **1.**yazdı, yazı yazdı. **2.**işaret koydu. **3.**tüyü çıktı, tüylendi, kıllandı. **4.**sakalı çıktı. **5.**cinsel ilişkide bulundu.

خط hıtt: [ç. ahtât اخطاط] **1.**parselli arazi. **2.**yağmursuz yer. **3.**ilk konak yeri.

خط hutt: [ç. hutût, ahtât خطوط، اخطاط] **1.**cadde, ana yol. **2.**mahalle. **3.**kabile karargâhı.

خط ء hıt': günah.

خط الاستواء hattu'l-istivâ': (coğ.) Ekvator.

خط الاعتدال hattu'l-i'tidâl: (coğ.) Güneşin ekvator üstünden geçtiği hat.

خط الطول hattu't-tûl: (coğ.) boylam.

خط العرض hattu'l-ard: (coğ.) enlem.

خط النار hattu'n-nâr: ateş hattı.

خط نصف النهار hattu nısfi'n-nehâr: (coğ.) meridyen.

خطء hıt': [ç. ahtâ' اخطاء] günah.

خطئا hata'en: yanlışlıkla.

خطا hatâ: (yahtû) [m. hatv خطو] adımladı, adım attı, yürüdü.

خطأ hata': [ç. ahtâ' اخطاء] **1.**hata. **2.**yanılma. **3.**yanlışlık.

خطأ hata'a: (yahta'u) [m. hat' خطأ] tencerenin köpüğü taştı.

خطاء hatâ': [ç. ahtâ' اخطاء] **1.**hata. **2.**yanılma. **3.**yanlışlık.

خطاب hitâb: [ç. ahtibe اخطبة] **1.**söz. **2.**mektup.

خطاب hitâb: **1.**konuşmak, sohbet etmek. **2.**tartışmak.

خطاب اعتماد hitâbu i'timâd: güven mektubu, akreditif.

خطاب توصية hitâbu tavsiye: tavsiye mektubu.

خطاب مسجل hitâbun museccel: taahhütlü mektup.

خطاط hattât: hattat.

خطام hitâm: [ç. hutm, ahtime خطم ، اخطمة] **1.**yular. **2.**yay kirişi.

خطايا hatâyâ: günahlar, hatalar.

خطب hatab: boz bulanık olmak.

خطب hataba: (yahtubu) [m. hutbe, hatb, hatâbe خطبة ، خطابة ، خطب] **1.**hitap etti. **2.**vaaz verdi.

خطب hatabe: (yahtubu) [m. hatb, hitbe, hittîbâ خطب ، خطبة ، خطيبى] **1.**evlenme teklifinde bulundu. **2.**kızı ailesinden istedi.

خطب hatb: [ç. hutûb خطوب] **1.**durum. **2.**gündem. **3.**iş. **4.**görücülüğe gidilen kız. **5.**damat adayı.

خطب hatb: **1.**dert. **2.**görev. **3.**maksat.

خطب hatibe: (yahtebu) [m. hatab, hutbe خطبة ، خطب] boz bulanık oldu.

خطب hattabe: [m. tahtîb تخطيب] **1.**evlenme teklifini kabul etti. **2.**yaklaştı.

خطب hatube: (yahtubu) [m. hatâbe خطابة] hatip oldu.

خطب hitb: [ç. ahtâb اخطاب] **1.**damat. **2.**gelin. **3.**nişanlı.

خطباء hatbâ': [ç. hutb خطب] **1.**boz bulanık. **2.**çakır doğan. **3.**arı kuşu.

خطباء hatbâ': [ç. hutb خطب] kınalı el.

خطبانة hutbâne: [ç. hutbân خطبان] (bot.) ebucehil karpuzu.

خطبة hıtbe: evlenme teklifi.

خطبة hitbe: nişanlı kadın.

خطبة hutbe: [ç. huteb خطب] **1.**hutbe. **2.**boz bulanık renk. **3.**önsöz, giriş, mukaddime.

خطة hıtta: [ç. hıtat خطط] **1.**parselli arazi. **2.**yağmursuz yer. **3.**ilk konak yeri.

خطة hutta: [ç. hutat خطط] **1.**iş. **2.**durum. **3.**plan. **4.**yol. **5.**haslet. **6.**cahillik.

خطخط hathata: [m. hathata خطخطة] dövme yaptı.

خطر hatar: [ç. ahtâr اخطار] **1.**ödüllü koşu. **2.**bahis. **3.**tehlike. **4.**ödül. **5.**rütbe, derece. **6.**değerlilik. **7.**karşılık. **8.**hisse. **9.**denk, akran.

خطر hatara: (yahtiru) [m. hatarân, hatîr, hatr خطران ، خطير ، خطر] **1.**kollarını sallayarak yürüdü. **2.**şişinerek yürüdü. **3.**titreşim yaptı, titredi. **4.**kuyruğunu salladı. **5.**savurdu, fırlattı.

خطر hatara: (yahturu) [m. hutûr خطور] **1.**hatırladı, anımsadı. **2.**meydana geldi, vukûbuldu.

خطر hatr: [ç. hutûr, ahtâr خطور ، اخطار] **1.**bir tür ölçek. **2.**şeref. **3.**deve. **4.**devenin bacağına yapışan pislik.

خطر hattara: [m. tahtîr تخطير] saçını çivitle boyadı.

خطر hatura: (yahturu) [m. hatar, hutûre خطر ، خطورة] seçkin oldu, anlı sanlı oldu.

خطر hıtr: [ç. ahtâr اخطار] **1.**(bot.) çivitotu. **2.**bol sulu süt. **3.**taze dal. **4.**deve. **5.**devenin bacağına yapışan pislik.

خطرف hatrafa: [m. hatrafa خطرفة] geniş ve hızlı adımlarla yürüdü.

خطط hattata: [m. tahtît تخطيط] **1.**sınır çizdi. **2.**çizdi. **3.**resmetti. **4.**plan çizdi. **5.**parselledi. **6.**kaşlarını kalemle çizdi.

خطف hatafa: (yahtifu) [m. hatafân, hatf خطفان ، خطف] **1.**kaptı. **2.**çaldı. **3.**hızla geçti.

خطف hatf: **1.**kapmak. **2.**çalmak. **3.**hızla geçmek. **4.**şimşek gözünü almak. **5.**birini kaçırmak. **6.**kulak misafiri olmak.

خطف hatife: (yahtefu) [m. hatf, hataf خطف ، خطف] **1.**kaptı. **2.**çaldı. **3.**hızla geçti. **4.**şimşek gözünü aldı. **5.**birini kaçırdı. **6.**kulak misafiri oldu.

خطل hatıl: [ç. ahtâl اخطال] **1.**ebleh, hödük. **2.**iyi mızrak atan. **3.**iyilikte bulunan. **4.**kalın giysi, hışır hışır giysi. **5.**elleri sert olan.

خطل hatıle: (yahtelu) [m. hatal خطل] **1.**sarktı, pörsüdü. **2.**eblehleşti. **3.**saçmaladı, zırvaladı. **4.**sallana sallana yürüdü. **5.**doğruluktan saptı.

خطم hatama: (yahtimu) [m. hatm خطم] **1.**burnuna vurdu. **2.**yular geçirdi. **3.**sözle susturdu.

خطم hatama: (yahtimu) [m. hatm, hitâm خطم ، خطام] yaya kiriş geçirdi.

خطم hatm: [ç. hutûm, ahtâm خطوم ، اخطام] **1.**burun. **2.**burun ucu. **3.**gaga.

خطم hattama: [m. tahtîm تخطيم] yaya kiriş geçirdi.

خطم hutm: **1.**yularlar. **2.**yay kirişleri.

خطمی hıtmî: (bot.) hatmi, gülhatmi, hanım çiçeği.

خطوات hutuvât: **1.**adımlar. **2.**ayaklar. **3.**mesafeler.

خطوة hatve: [ç. hıtâ' خطاء] adım.

خطوة hutve: [ç. huttâ, hutuvât, hutevât, hutvât خطى ، خطوات] **1.**adım. **2.**ayak. **3.**mesafe.

خطوط hutût: **1.**çizgiler. **2.**yazılar. **3.**satırlar. **4.**sınırlar. **5.**el yazıları. **6.**uzun yollar, hatlar. **7.**kılıçlar.

خطوط البرية hutûtu'l-berriyye: kara yolları.

خطوط الجوية hutûtu'l-cevviyye: hava yolları.

خطوط المائية hutûtu'l-mâ'iyye: deniz yolları, su yolları.

خطى hattî: [ç. hattiyye خطية] mızrak.

خطىء hati'a: (yahta'u) [m. hata', hat', hit' خطأ ، خطأ] **1.**günaha girdi. **2.**hata yaptı. **3.**yanıldı. **4.**doğru yoldan çıktı. **5.**ok karavanaya gitti.

خطيئة hatî'a: [ç. hatâyâ خطايا] **1.**günah. **2.**hata, yanlış.

خطيب hatîb: [ç. hutebâ' خطباء] **1.**hatip. **2.**evlenme teklifinde bulunan.

خطيبة hatîbe: nişanlı kız.

خطير hatîr: [ç. hutur خطر] **1.**akran. **2.**anlı sanlı. **3.**önemli. **4.**yular. **5.**gece karanlığı. **6.**kara sakız. **7.**ip. **8.**canlılık.

خطيطة hatîta: [ç. hatâ'it خطائط] yağmur almamış arazi.

خطيفة hatîfe: [ç. hatâ'if خطائف] bulamaç.

خظا hazâ: (yahzû) [m. huzuvv خظو] sıkı etli oldu.

خظى hazzâ: [m. tahziye تخظية] irileştirdi, büyüttü.

خف haff: [ç. hifâf, ahfâf خفاف ، اخفاف] **1.**ayakkabı. **2.**mest. **3.**çizme. **4.**ayak tabanı. **5.**yaşlı deve. **6.**devekuşu tırnağı.

خف haffe: (yehiffu) [m. haff, haffe, hiffe خف ، خفة] **1.**hafif oldu, hafif geldi. **2.**yağmur azaldı. **3.**ebleh oldu. **4.**dişi hayvan erkeğine boyun eğdi.

خف haffe: [yehiffu) [m. haff, hiffe, hufûf خف ، خفة ، خفوف] **1.**hız yaptı. **2.**hızla göç etti.

خفا hafâ: (yahfû) [m. hafv, hufuvv خفو] **1.**şimşek çaktı. **2.**ortaya çıktı, göründü.

خفأ hafe'e: (yahfe'u) [m. haf' خفأ] **1.**kökünden söktü. **2.**temelinden yıktı.

خفاء hifâ': [ç. ahfiye اخفية] **1.**kilim. **2.**üstlük.

خفاش huffâş: [ç. hafâfîş خفافيش] (zool.) yarasa.

خفاق haffâk: düztaban.

خفت hafete: (yahfutu) [m. haft, hufût خفوت] **1.**alçak sesle konuştu. **2.**sesini alçalttı.

خفت hafete: (yahfutu) [m. hufât خفات] ansızın öldü.

خفت hafete: (yahfutu) [m. hufût خفوت] **1.**sesini alçak tuttu. **2.**sustu.

خفتان haftân: kaftan.

خفج hafece: (yahficu) [m. hafc خفج] yorgunluktan bacakları ağrıdı.

خفخف hafhafa: [m. hafhafa خفخفة] **1.**kart kurt yeme sesi çıkardı. **2.**hışırdadı.

خفد hafede: (yahfudu) [m. hafd خفد] hızlı hızlı yürüdü.

خفد hafide: (yahfedu) [m. hafed خفد] hızlı hızlı yürüdü.

خفر hafere: (yahfuru, yahfiru) [m. hafr, hafer خفر] korudu, himaye etti.

خفر hafere: (yahfuru, yahfiru) [m. hafr, hufûr خفر ، خفور] **1.**sözünde durdu, ahde vefa etti. **2.**sözünde durmadı, ahde vefa etmedi, ahdini bozdu.

خفر haffere: [m. tahfîr تخفير] **1.**korudu, muhafızlık yaptı. **2.**sur ile çevirdi.

خفر hafire: (yahferu) [m. hafer, hafâre خفر ، خفارة] utangaç oldu, hayalı oldu.

خفس hafese: (yahfisu) [m. hafse خفسة] **1.**küfretti, ağzını bozdu. **2.**su kattı. **3.**daha sağlam görüşlü oldu. **4.**alay etti. **5.**yıktı. **6.**devirdi, yere çaldı. **7.**az yedi.

خفس haffese: [m. tahfîs تخفيس] su içti.

خفض hafada: (yahfidu) [m. hafd خفض] **1.**dirlik düzeni oldu. **2.**oturdu, ikamet etti. **3.**azalttı, eksitti, indirdi. **4.**sesini kıstı. **5.**alçakgönüllü oldu, tevazu gösterdi.

خفش hafeşe: (yahfuşu) [m. hafş خفش] **1.**attı, fırlattı. **2.**yıktı.

خفش haffeşe: [m. tahfîş تخفيش] **1.**yıktı. **2.**devirip üstüne bastı. **3.**zayıf oldu. **4.**sıkışsın diye toprağı suladı.

خفش hafişe: (yahfeşu) [m. hafeş خفش] **1.**gözü küçük oldu. **2.**doğuştan az görür oldu. **3.**gündüzleri iyi görmez oldu. **4.**zayıf oldu.

خفشاء hafşâ': [ç. hafş خفش] **1.**küçük gözlü. **2.**gece görüp gündüz göremeyen.

خفض hafd: [ç. hufûd خفوض] **1.**dirlik düzen. **2.**Arap gramerinde cer.

خفض haffada: [m. tahfîd تخفيض] **1.**alçak sesle ve yumuşak konuştu. **2.**fiyat düşürdü, indirim yaptı. **3.**işi kolayından aldı. **4.**kelimenin sonunu kesreledi.

خفض haffede: [m. tahfîd تخفيض] boncukla süsledi.

خفض hafude: (yahfudu) [m. hafd خفض] dirlik düzeni oldu.

خفع hafa'a: (yahfe'u) [m. haf', hafa'ân, hufû' خفع ، خفعان ، خفوع] **1.**sallandı. **2.**sarktı. **3.**yere yığıldı.

خفع hafi'a: (yahfe'u) [m. hafa' خفع] zayıflıktan karnı sıstına yapıştı, bir deri bir kemik kaldı.

خفف haffefe: [m. tahfîf تخفيف] **1.**hafifletti. **2.**harfi şeddesiz yaptı.

خفق hafak: [ç. hifâk, hafakât, hufekât خفاق ، خفقات ، خفقات] ince belli at.

خفق hafaka: (yahfuku) [m. hufûk خفوق] **1.**uçtu. **2.**gecenin büyük kısmı geçti. **3.**yıldız battı. **4.**ıssız oldu, tenhalaştı. **5.**gitti.

خفق hafaka: (yahfuku, yahfiku) [m. hafk خفق] **1.**ayakkabı ses çıkardı. **2.**kılıçla vurdu.

خفق hafaka: (yahfuku, yahfiku) [m. hafk, hufûk, hafakân خفق ، خفوق ، خفقان] dalgalandı, hareket etti, oynaştı (bayrak vs.)

خفق haffaka: [m. tahfîk تخفيق] ayakkabılarını birbirine vurdu.

خفق hafik: [ç. hifâk, hafakât, hufekât خفاق ، خفقات ، خفقات] ince belli at.

خفقة hafika: [ç. hifâk, hafakât, hufekât خفاق ، خفقات ، خفقات] ince belli at.

خفقة hufeka: [ç. hifâk, hafakât, hufekât خفاق ، خفقات ، خفقات] ince belli at.

خفى hafâ: (yahfî) [m. hafy, hufiyy خفى] **1.**şimşek çaktı. **2.**ortaya çıkardı, açığa çıkardı. **3.**gizledi, sakladı.

خفى hafiye: (yahfâ) [m. hafâ', hifye, hufye خفاء ، خفية] gizlendi, saklandı.

خفى hafiye: (yahfâ) [m. hifve خفوة] gizlendi, saklandı.

خفى hafiyy: gizli.

خفية hafiyye: [ç. hafâyâ خفايا] **1.**sığ kuyu. **2.**gür orman. **3.**cin çarpması.

خفية hufyeten: gizlice.

خفير haffîr: [ç. huferâ' خفراء] **1.**bekçi. **2.**muhafız.

خفيض hafîd: **1.**alçak ve yumuşak ses. **2.**dirlik düzen.

خفيض hafîd: **1.**yeşillikli bulak bölge. **2.**çamurlu alan.

خفيف hafîf: [ç. ahiffâ', hifâf, ahfâf اخفاء ، خفاف ، اخفاف] **1.**hafif. **2.**aruzda bir bahir. **3.**tezcanlı.

خق hakk: [ç. ahkâk, hukûk اخقاق ، خقوق] **1.**vadi. **2.**zemin çatlağı.

خق hakka: (yehikku) [m. hakk خق] çukur açtı, çukur kazdı.

خق hakka: (yehikku) [m. hakk, hakak, hakîk خق ، خقق ، خقيق] fokurdadı.

خقخق hakhaka: [m. hakhaka خقخقة] fokurdadı.

خكن hakkane: [m. tahkîn تخكين] hakan seçti.

خل hall: [ç. ehull, hilâl اخل ، خلال] **1.**ekşi ot. **2.**zayıf. **3.**semirmiş. **4.**hayır. **5.**şer. **6.**yırtmaç. **7.**deve yavrusu.

خل hall: [ç. hulûl خلول] sirke.

خل halle: (yehullu) [m. hall خل] **1.**deldi. **2.**muhtaç oldu. **3.**malından oldu. **4.**kürdanla dişini temizledi. **5.**tahsis etti.

خل halle: (yehullu, yehillu) [m. hulûl خلول] **1.**eridi, zayıfladı. **2.**gedik açıldı.

خل hill: [ç. ahlâl اخلال] **1.**can dostu. **2.**can dostluğu.

خلا halâ: (yahlû) [m. halve, halv, halâ' خلوة ، خلو ، خلاء] **1.**başbaşa kaldı. **2.**yalnız kaldı. **3.**müsterih oldu.

خلا halâ: (yahlû) [m. huluvv, halâ' خلو ، خلاء] **1.**boş oldu, tenha oldu. **2.**boşaldı. **3.**tenha yere geldi. **4.**kusurdan arındırdı. **5.**geçip gitti. **6.**öldü. **7.**güvendi. **8.**kandırdı. **9.**alay etti. **10.**salıverdi. **11.**başbaşa kaldı, yalnız kaldı.

خلأ hale'e: (yahleu) [m. hal', hilâ', hulû' خلأ ، خلاء ، خلوء] deve çöktüğü yerden kalkmadı.

خلائف halâif: birinin yerine gelenler.

خلات الرصاص hallâtu'r-resâs: kurşun asetat.

خلاص halâs: **1.**kurtuluş. **2.**katı, misli. **3.**ücret.

خلاص halâs: tamam, bitti, sona erdi.

خلاصة hulâsa: **1.**öz. **2.**saflaştırılmış. **3.**özlü söz. **4.**özet.

خلاف hilâf: **1.**(bot.) salkım söğüt. **2.**muhalefet, karşı gelme. **3.**aykırılık. **4.**ayrılık. **5.**gömlek yeni. **6.**arka, peş, art.

خلافة hilâfe: **1.**halifelik. **2.**imamlık. **3.**emirlik.

خلاق halâk: **2.**nasip. **2.**pay.

خلاق hallâk: Yaratan, Yaratıcı, Tanrı.

خلال hilâl: [ç. ahille اخلة] **1.**kürdan. **2.**delici alet. **3.**ağızlık. **4.**gedik. **5.**diş arasında kalan yemek artığı.

خلال hilâl: **1.**gedikler, aralıklar. **2.**yollar. **3.**huylar, hasletler. **4.**ihtiyaç. **5.**zayıf kadınlar.

خلالهما hilâlehumâ: ikisinin arasından.

خلب halebe: (yahlubu, yahlibu) [m. halb, hilâb, hilâbe خلب ، خلاب ، خلابة] **1.**aklını çeldi. **2.**aldattı.

خلب halebe: [yahlubu, yahlibu) [m. halb خلب] **1.**tırmaladı. **2.**pençesiyle kaptı. **3.**kesti. **4.**yılan soktu. **5.**gönlünü çaldı.

خلب halibe: (yahlebu) [m. haleb خلب] beceriksiz oldu, ne yapacağını bilemedi.

خلب hallebe: [m. tahlîb تخليب] **1.**aldattı. **2.**pençe damgası vurdu.

خلب hilb: [ç. ahlâb اخلاب] **1.**pençe. **2.**ciğer. **3.**ciğer zarı. **4.**turp. **5.**iri asma yaprağı. **6.**zampara.

خلبس halbese: [m. halbese خلبسة] tatlı dille gönlünü çaldı.

خلبص halbese: [m. halbese خلبصة] kaçtı.

خلة halle: [ç. hall خل] ekşimiş şarap.

خلة halle: [ç. hilâl, halel خلال ،خلل] **1.**gedik, aralık. **2.**yol. **3.**huy, haslet. **4.**dilek, hacet. **5.**zayıf kadın.

خلة hille: [ç. hilâl, hilel خلال ،خلل] **1.**diş aralıklarında kalan yemek artığı. **2.**işlemeli kılıç kını. **3.**dostluk. **4.**nakışlı deri.

خلة hulle: [ç. hilâl خلال] **1.**dostluk. **2.**can dostu. **3.**hanım, eş.

خلة hulle: [ç. hulel خلة] **1.**tatlı ot. **2.**tatlı ot bulunan yer.

خلج halece: (yahlucu, yahlicu) [m. halc خلج] **1.**çekti, kendine çekti. **2.**söktü. **3.**hareket ettirdi. **4.**kaş göz işareti yaptı. **5.**sütten kesti. **6.**meşgul oldu, oyalandı. **7.**cinsel ilişkide bulundu. **8.**kılıç ile vurdu.

خلج halece: (yahlucu, yahlicu) [m. halc, hulûc, halecân خلج ،خلوج ،خلجان] seğridi.

خلج hâlece: [m. muhâlece مخالجة] **1.**uğraştırdı. **2.**aklını karıştırdı.

خلج halice: (yahlecu) [m. halec خلج] **1.**kemikleri sızladı. **2.**bozuk oldu, çürük oldu.

خلخال halhâl: [ç. halâhîl خلاخيل] halhal, ayak bileziği.

خلخل halhal: [ç. halâhil خلاخل] halhal, ayak bileziği.

خلخل halhale: [m. halhale خلخلة] **1.**halhal taktı. **2.**dağınık tuttu. **3.**kemiği sıyırdı.

خلد haled: [ç. ahlâd اخلاد] hatır, gönül.

خلد halede: (yahludu) [m. hald, hulûd خلد ،خلود] **1.**yaşlanmadı, ebedî yaşadı. **2.**uzun süre kaldı, ebediyyen kaldı.

خلد halede: (yahludu) [m. hulûd, huld خلد ،خلود] **1.**uzun süre kaldı. **2.**devam etti, sürekli oldu.

خلد hallede: [m. tahlîd تخليد] **1.**ebedileştirdi, ölümsüzleştirdi. **2.**uzun süre kaldı. **3.**takılarla süsledi.

خلد huld: [ç. hilede خلدة] **1.**ebedilik. **2.**bilezik. **3.**küpe.

خلدة halede: [ç. hilede خلدة] küpe.

خلس halese: (yahlisu) [m. hals, hillîs خلس ،خليس] kaptı, kaptı kaçtı.

خلس halise: (yahlesu) [m. hales خلس] esmer oldu.

خلص halese: (yahlusu) [m. hulûs, halâs خلوص ، خلاص] **1.**saf oldu, halis oldu. **2.**kurtuldu. **3.**yetişti, ulaştı. **4.**ayrıldı. **5.**bir kenara çekildi.

خلص hallese: [m. tahlîs تخليص] **1.**kurtardı. **2.**bitirdi. **3.**saflaştırdı, halis kıldı. **4.**ücret verdi.

خلص hils: [ç. hulesâ' خلصاء] can dostu.

خلط halata: (yahlitu) [m. halt خلط] karıştırdı.

خلط hallata: [m. tahlît تخليط] **1.**karıştırdı. **2.**bozdu. **3.**zırvaladı, saçmaladı. **4.**hasta kötü beslendi.

خلط hılt: [ç. ahlât اخلاط] **1.**karışık. **2.**alaşım. **3.**şaşkın. **4.**eski inanışa göre insanda bulunan safra, balgam, kan ve sevda unsurlarının her biri.

خلع hala'a: (yahle'u) [m. hal' خلع] **1.**giysisini çıkardı. **2.**giysisini verdi. **3.**görevinden aldı, azletti. **4.**hayvanı salıverdi. **5.**nefsinin rüzgârına kapıldı. **6.**başaklar kılçıklandı. **7.**yapraklar döküldü. **8.**ağaç yapraklandı. **9.**oğlunu reddetti.

خلع hala'a: (yahle'u) [m. hal', hul' خلع] nafaka ile karısını boşadı.

خلع hala'a: (yahlu'u) [m. halâ'a خلاعة] nefsinin rüzgârına kapıldı.

خلع halla'a: [m. tahlî' تخليع] **1.**kopardı, söktü. **2.**hayvanı salıverdi.

خلعة hil'a: [ç. hila' خلع] **1.**hil'at. **2.**kaliteli mal.

خلعة hul'a: [ç. hula' خلع] **1.**boşama. **2.**zayıflık. **3.**iyi mal.

خلف halefe: (yahlufu) [m. halâfe, hulûf خلافة ، خلوف] **1.**ahlakça babası gibi olmadı. **2.**ahmak oldu.

خلف halefe: (yahlufu) [m. halef, hilfe خلف ، خلفة] halef oldu.

خلف halefe: (yahlufu) [m. hilâfe خلافة] **1.**halife oldu. **2.**halife tayin etti. **3.**birinden sonraya kaldı, halef oldu.

خلف halefe: (yahlufu) [m. hulûf, hulûfe خلوف ، خلوفة] farklı koktu.

خلف halefe: (yahlufu, yahlifu) [m. half خلف] **1.**arkasında oldu. **2.**birinden sonra yaşadı. **3.**halef oldu. **4.**geriye kaldı. **5.**yamadı. **6.**yeni nesil geldi.

خلف half: [ç. ahlâf, hulûf اخلاف ، خلوف] **1.**sırt. **2.**balta ağzı. **3.**sonra. **4.**arka, peş, art. **5.**nesil, kuşak, zürriyet. **6.**hayırsız. **7.**aykırı söz. **8.**hurma kurutma yeri. **9.**evlerin arkasında bulunan ağıl. **10.**arkadan gelecekler.

خلف halife: (yahlefu) [m. halef خلف] **1.**şaşı oldu. **2.**solak oldu. **3.**eğri yürüdü. **4.**sözünde durmadı.

5.yamadı. **6.**kokusu değişti. **7.**ağaç ikinci ürünü verdi. **8.**ağaç meyva vermedi. **9.**geri çevirdi. **10.**ergenlik çağı yaklaştı.

خلف hallefe: [m. tahlîf تَخليف] **1.**halef tayin etti, halife tayin etti. **2.**geriye koydu. **3.**miras bıraktı.

خلف hilf: [ç. ahlâf, hulûf, hilfe اخلاف ، خلوف ، خلفة] **1.**değişik. **2.**kuyudan su çekme. **3.**otlak, çayırlık. **4.**meme ucu.

خلق halak: [ç. hulkân, ahlâk خلقان ، اخلاق] eskimiş giysi.

خلق halaka: (yahluku) [m. halk, halka خلق ، خلقة] **1.**yarattı, var etti. **2.**tahmin etti. **3.**ölçtü. **4.**düzeltti. **5.**yumuşattı. **6.**yaptı.

خلق halaka: (yahluku) [m. hulûk, halak خلوق ، خلق] epirdi, yıprandı, eskidi.

خلق halika: (yahleku) [m. halak خلق] **1.**yumuşak oldu. **2.**düz oldu.

خلق halika: (yahleku) [m. halak خلق] epirdi, eskidi, yaprandı.

خلق halk: [ç. hulûk خلوق] **1.**yaratık, mahluk. **2.**insanoğlu. **3.**düz.

خلق halk: **1.**yaratma. **2.**yaratılma.

خلق hallaka: [m. tahlîk تَخليق] **1.**düzeltti. **2.**safranlı parfüm sürdü.

خلق haluka: (yahluku) [m. hulûk, hulûka, halâka خلوق ، خلوقة ، خلاقة] **1.**yumuşak oldu. **2.**düz oldu.

خلق haluka: (yahluku) [m. hulûka, halak خلق ، خلوقة] **1.**epirdi, yıprandı, eskidi. **2.**iyi huylu oldu. **3.**uygun oldu, münasip oldu.

خلق huluk: **1.**ahlak. **2.**gelenekler.

خلقاء halkâ': [ç. halkâvât خلقاوات] **1.**gökyüzü. **2.**mağara içi.

خلقين hılkîn: [ç. halâkîn خلاقين] kazan.

خلل halel: [ç. hilâl خلال] **1.**aralık, açıklık. **2.**incelik. **3.**bozukluk. **4.**ayıp. **5.**gece.

خلل hallele: [m. tahlîl تَخليل] **1.**sirkeleşti. **2.**şarap bozuldu. **3.**turşu bastı. **4.**kürdanla diş temizledi. **5.**tahsis etti. **6.**arasını açtı, arasını genişletti.

خلم halleme: [m. tahlîm تَخليم] seçti.

خلم hilm: [ç. hulûm, ahlâm, hulum خلوم # اخلام ، خلم] **1.**can dostu. **2.**ceylan yatağı. **3.**koyun yağı.

خلوة halve: [ç. halevât خلوات] **1.**yalnız kalma yeri. halvet yeri. **2.**Dürzî mabedi.

خلوة الملهى halvetu'l-melhâ: loca.

خلوص hulûs: içtenlik.

خلوق hulûk: **1.**yaratıklar, mahluklar. **2.**insanoğulları. **3.**düz nesneler.

خلی halâ: (yahlî) [m. haly خلی] **1.**biçti. **2.**gem vurdu. **3.**gem çıkardı. **4.**ocağa odun koydu.

خلی halâ: [ç. ahlâ' اخلاء] taze ot.

خلی haliyy: **1.**arı kovanı. **2.**bekâr erkek. **3.**gamsız, tasasız.

خلی hallâ: [m. tahliye تخلیة] **1.**boşalttı, tahliye etti. **2.**öldü. **3.**salıverdi, bıraktı.

خلیة haliyye: [ç. halâyâ خلایا] **1.**arı kovanı. **2.**petek. **3.**gemi. **4.**bekâr kız. **5.**sağmal deve. **6.**arslan ini.

خلیج halîc: [ç. huluc, hulcân خلج ، خلجان] **1.**(coğ.) körfez, haliç. **2.**ırmak. **3.**kanal. **4.**nehir kıyısı. **5.**küçük gemi. **6.**tahta çanak.

خلیس halîs: [ç. hulus خلس] **1.**saçı sakalına karışmış. **2.**kurumaya yüz tutmuş ot.

خلیسة halîse: [ç. halâ'is خلائس] **1.**yırtıcı hayvan pençesinde ölmüş av. **2.**kapılmış hayvan.

خلیط halît: [ç. huletâ', hulut خلطاء ، خلط] **1.**ortak. **2.**ortak hisse.

خلیع halî': [ç. hule'â' خلعاء] **1.**evlatlıktan reddedilmiş oğul. **2.**kumarbaz. **3.**kumarda kaybeden. **4.**eski giysi. **5.**habis, pislik. **6.**hafifmeşrep, hoppa, iffetsiz. **7.**kurt. **8.**azledilmiş, görevinden alınmış.

خلیف halîf: [ç. huluf, hulef, hulf خلف] **1.**yol. **2.**sözünde durmayan. **3.**dere. **4.**ok. **5.**büyük hükümdar. **6.**saçını salmış kadın.

خلیفة halîfe: [ç. hulefâ', halâ'if خلفاء ، خلائف] **1.**halife. **2.**padişah. **3.**büyük hükümdar.

خلیق halîk: [ç. hulekâ', huluk خلقاء ، خلق] yaraşır, lâyık, münasip.

خلیقة halîka: [ç. halîk, halâ'ik خلیق ، خلائق] **1.**varlıklar, mahlukat. **2.**insanlar. **3.**huy, tabiat. **4.**yağmur bulutu. **5.**vahşi hayvanlar.

خلیل halîl: [ç. ahillâ', hullân اخلاء ، خلان] **1.**dost. **2.**yoksul. **3.**kılıç. **4.**mızrak. **5.**zayıf bünyeli. **6.**metres. **7.**delinmiş eşya.

خلیلة halîle: [ç. halâ'il خلائل] **1.**dost. **2.**yoksul. **3.**kılıç. **4.**mızrak. **5.**zayıf bünyeli. **6.**metres. **7.**delinmiş eşya.

خلیوز halliyyûz: sellüloz.

خم hamme: (yehummu, yehimmu) [m. hamm خم] **1.**süpürdü. **2.**temizledi. **3.**sağdı. **4.**kalbini temizledi. **5.**övdü, iyilikle andı. **6.**kesti.

خم hamme: (yehummu, yehimmu) [m. hamm, humûm خم ، خموم] **1.**et kokuştu. **2.**süt tulumun kokusunu çekti. **3.**hüngür hüngür ağladı.

خم humm: [ç. himeme خممة] **1.**folluk. **2.**kümes.

خمار hammâr: **1.**şarapçı. **2.**meyhaneci.

خمار himâr: [ç. ahmire, humur, humr اخمرة ، خمر] **1.**örtü. **2.**baş örtüsü. **3.**sarık. **4.**kalabalık.

خمار من الناس humâr mine'n-nâs: insan topluluğu.

خمارة hammâre: meyhane.

خماشة humâşe: [ç. humâşât خماشات] hafif yara.

خمج hamice: (yahmecu) [m. hamec خمج] **1.**bitkin düştü. **2.**kokuştu, bozuldu. **3.**ahlâkı bozuldu. **4.**kötü yâd etti.

خمخم hamhame: [m. hamhame خمخمة] genizden konuştu.

خمد hamede: (yahmudu) [m. hamd, humûd خمد ، خمود] **1.**ateşin alevlenmesi kesildi. **2.**sakinleşti. **3.**sustu. **4.**bayıldı. **5.**miras bırakmadan öldü.

خمر hamere: (yahmuru, yahmiru) [m. hamr خمر] **1.**şarap içirdi. **2.**mayalandırdı. **3.**üstünü örttü, gizledi. **4.**tanıklıktan kaçındı. **5.**utandı.

خمر hamire: (yahmeru) [m. hamer خمر] **1.**gizlendi. **2.**bozuldu. **3.**şarap içmekten yakındı. **4.**şarap başını ağrıttı.

خمر hammere: [m. tahmîr تخمير] **1.**mayaladı, maya çaldı. **2.**yüzünü örttü. **3.**bir yere postu serdi, bir yeri mekân tuttu.

خمر hamr: [ç. humûr خمور] **1.**şarap. **2.**içki.

خمر humur: **1.**örtüler. **2.**baş örtüleri. **3.**sarıklar. **4.**kalabalıklar.

خخمر الشعير hamru'ş-şa'îr: bira.

خمرة hamre: **1.**şarap. **2.**içki.

خمرى hamrî: şarap rengi.

خمس hamese: (yahmusu, yahmisu) [m. hams خمس] **1.**beşinci oldu. **2.**beşte birini aldı. **3.**beş kat etti.

خمس hammese: [m. tahmîs تخميس] **1.**beş aşamalı etti. **2.**beş köşeli yaptı. **3.**beşle çarptı. **4.**beş günde bir su verdi. **5.**tahmis yaptı.

خمس hams: beş.

خمس hımss: [ç. ahmâs اخماس] **1.**beşte bir. **2.**devenin beş günde bir suya gelmesi. **3.**bir tür Yemen kumaşı.

خمس hums: [ç. ahmâs اخماس] beşte bir.

خمس humus: [ç. ahmâs اخماس] beşte bir.

خمسة hamse: beş.

خمسة خمسة hamseten hamseten: beşer beşer.

خمسون hamsûn: elli.

خمش hameşe: (yahmuşu, yahmişu) [m. hamş, humûş خمش ، خموش] **1.**tırmaladı. **2.**tokat attı.

خمش hammeşe: [m. tahmîş تخميش] tırmaladı.

خمش hamş: [ç. humûş خموش] tırnak izi.

خمص hamasa: (yahmusu) [m. hams, humûs, mahmese خمص ، خموص ، مخمصة] karnı acıktı.

خمص hamese: (yahmusu) [m. hams, humûs خمص ، خموص] şişlik indi.

خمص hamuse: (yahmusu) [m. hums, hamâse خمص ، خماصة] karnı acıktı.

خمط hamata: (yahmitu) [m. hamt خمط] kebap yaptı.

خمط hamata: (yahmutu) [m. hamt, humût خمط ، خموط] **1.**güzel koktu. **2.**kötü koktu.

خمط hamita: (yahmetu) [m. hamat خمط] **1.**güzel koktu. **2.**kötü koktu. **3.**gücendi, darıldı. **4.**böbürlendi, kibirlendi.

خمط hamt: ekşi.

خمع hama'a: (yahme'u) [m. ham', humû', hama'ân خمع ، خموع ، خمعان] sırtlan aksak aksak yürüdü.

خمع hım': [ç. ahmâ' اخماع] **1.**hırsız. **2.**kurt.

خمل hamele: (yahmulu) [m. haml خمل] **1.**sesini kıstı. **2.**Tanrı dara düşürdü.

خمل hamele: (yahmulu) [m. humûl خمول] **1.**adı sanı silindi. **2.**izi kalmadı, eser kalmadı.

خملة hamle: kadife.

خمن hamene: (yahmunu) [m. hamn خمن] tahmin etti, tahminde bulundu.

خمن hammene: [m. tahmîn تخمين] tahmin etti, tahminde bulundu.

خميرة hamîre: maya.

خميرة البيرة hamîretu'l-bîre: bira mayası.

خميس hamîs: [ç. ahmâs اخماس] beşte bir.

خميس hamîs: [ç. ahmisâ', ahmise اخمساء ، اخمسة] Perşembe.

خميص hamîs: [ç. himâs خماص] aç.

خميصة hamîse: [ç. hamâ'is خمائص] siyah aba.

خميصة hamîse: [ç. himâs, hamsânât, humsânât خماص ، خمصانات ، خمصانات] aç.

خميلة hamîle: [ç. hamâ'il خمائل] **1.**sık ağaçlık. **2.**devekuşu tüyü. **3.**kadife. **4.**alçak zemin.

خن hanne: (yehannu) [m. hunne خنة] genizden konuştu.

خن hanne: (yehunnu) [m. hann خن] **1.**kesti. **2.**aldı. **3.**ocağını söndürdü.

خنا hanâ: (yahnû) [m. hanv, han خنو ، خن] ağzını bozdu, küfretti.

خنا hanâ: **1.**küfür, yakışıksız söz. **2.**bela.

خناء hannâ': [ç. hunn خن] genizden konuşan.

خنابس hunâbis: [ç. hanâbis خنابس] **1.**çirkin yüzlü. **2.**arslan. **3.**zifiri karanlık gece. **4.**kısa boylu geniş gövdeli adam.

خناث hinâs: [ç. ahnâs اخناث] **1.**kıvrım yeri. **2.**kova ağzı.

خناز hunnâz: **1.**(zool.) alaca keler. **2.**(tarihte) gıda maddeseni kokana kadar bekleten bir Yahudi topluluğu.

خنازير hanâzîr: (tıp.) sıraca.

خنازير hanâzîr: domuzlar.

خناس hannâs: **1.**sinsi şeytan. **2.**sinsi.

خناق hannâk: boğucu.

خناق hunâk: (tıp.) boğmaca, difteri.

خناق hunnâk: [ç. havânîk خوانيق] (tıp.) boğmaca, difteri.

خنب hanibe: (yahnebu) [m. haneb خنب] **1.**genizden konuştu. **2.**aksak oldu, topalladı. **3.**öldü.

خنب hınb: [ç. ahnâb اخناب] **1.**dizin iç tarafı. **2.**parmak aralığı.

خنبس hanbese: [m. hanbese خنبس] ganimeti bölüştürdü.

خنث hanese: (yahnisu) [m. hans خنث] **1.**alay etti. **2.**tulumdan su içti,

خنث hanise: (yahnesu) [m. hanes خنث] (erkek) kadınsı hareket etti.

خنث hannese: [m. tahnîs تخنيث] **1.**büktü, iki kat etti. **2.**dişileştirdi. **3.**(erkek) kadın gibi konuştu.

خنث hıns: [ç. ahnâs, hinâs اخناث ، خناث] **1.**dağınık topluluk. **2.**iç yanak.

خنثى hunsâ: [ç. hanâsî, hinâs خناثى ، خناث] erkeklik ve dişilik organlarına sahip olan, hünsa.

خنجر hancer: [ç. hanâcir خناجر] **1.**hançer. **2.**bıçak.

خنخن hanhane: [m. hanhane خنخنة] genizden konuştu.

خندق handak: [ç. hanâdık خنادق] **1.**hendek. **2.**vadi.

خندق handaka: [m. handaka خندقة] hendek kazdı.

خندل handele: [m. handele خندلة] etine dolgun oldu.

خنذيذ hınzîz: [ç. hanâzîz خناذيذ] **1.**ulu dağ. **2.**eliaçık. **3.**aygır. **4.**hadım, iğdiş edilmiş. **5.**savaşçı. **6.**görmüş geçirmiş kabile reisi. **7.**Arap şiirini bilen. **8.**yetenekli şair. **9.**fırtına. **10.**ağzı bozuk. **11.**hatip.

خنز hanize: (yahnezu) [m. hanez, hunûz خنز ، خنوز] bozuldu, kokuştu.

خنزر hanzere: [m. hanzere خنزرة] **1.**hınzırlık etti. **2.**göz ucuyla baktı. **3.**yoğun oldu.

خنزير hınzîr: [ç. hanâzîr خنازير] (zool.) domuz.

خنزير الارض hınzîru'l-ard: (zool.) karıncayiyen.

خنزير البحر hınzîru'l-bahr: (zool.) yunus.

خنزير البرى hınzîru'l-berrî: (zool.) yaban domuzu.

خنزيرة البئر hınzîretu'l-bi'r: çıkrık.

خنس hanese: (yahnusu, yahnisu) [m. hans, hunûs, hinâs خناس ، خنوس ، خنس] **1.**geri kaldı, geride kaldı. **2.**geride bıraktı. **3.**gizlendi, saklandı. **4.**(yıldız) battı. **5.**üstünü örttü, gizledi.

خنس hanise: (yahnesu) [m. hanes خنس] basık burunlu oldu.

خنس hannese: [m. tahnîs تخنيس] geride bıraktı.

خنس hunnes: **1.**gezegenler. **2.**yıldızlar. **3.**bir görünüp bir sinenler.

خنسر hanser: [ç. hanâsire خناسرة] hüsranda olan.

خنسير hınsîr: [ç. hanâsîr خناسير] **1.**felaket, afet. **2.**zayıf yapılı.

خنصر hınsar: [ç. hanâsır خناصر] serçe parmağı, küçük parmak.

خنصر hınsır: [ç. hanâsır خناصر] serçe parmağı, küçük parmak.

خنع hana'a: (yahna'u) [m. hunû' خنوع] **1.**boyun eğdi, itaat etti. **2.**utancından başını öne eğdi. **3.**kadınlarla çapkınca konuştu.

خنع hanna'a: [m. tahnî' تخنيع] **1.**balta ile kesti. **2.**deveyi bitkin düşürdü.

خنف hanefe: (yahnifu) [m. hanf, hunûf خنف ، خنوف] **1.**darıldı, gücendi. **2.**şişindi, böbürlendi, kibirlendi. **3.**dövündü.

خنفاء hanfâ': [ç. hunf خنف] çarpık göğüslü.

خنفس hanfese: [m. hanfese خنفسة] uzak durdu, uzaklaştı.

خنفساء hunfesâ': [ç. hanâfis خنافس] (zool.) osuruk böceği, osurgan, domuzlan.

خنق hanaka: (yahnuku) [m. hank خنق] boğdu, boğazını sıktı.

خنق hannaka: [m. tahnîk تخنيق] boğazını sıktı, boğdu.

خنوس hınnevs: [ç. hanâsîs خناسيس] **1.**arslan. **2.**domuz yavrusu.

خنيف hanîf: [ç. hunuf خنف] **1.**keten bezi. **2.**ketenli giysi. **3.**yol. **4.**coşku. **5.**bol süt veren deve. **6.**devenin koltuk altı.

خوار huvâr: **1.**böğürtü, böğürme. **2.**ok sesi.

خوارج havâric: Haricîler.

خواطر havâtır: **1.**hatıra gelenler. **2.**kalpler. **3.**kuruntular. **4.**nefisler.

خواقين havâkîn: hakanlar.

خوالف havâlif: **1.**eblehler. **2.**hayırsızlar. **3.**geride kalanlar. **4.**çadırların arka direkleri.

خوان hivân: (F.) [ç. ahvine, hûn, ehâvîn اخوينة ، خون ،

اخاوين] **1.**sofra. **2.**sini. **3.**masa.

خوان huvân: (F.) [ç. ahvine, hûn, ehâvîn ، خون ، اخوينة اخاوين] **1.**sofra. **2.**sini. **3.**masa.

خوان havvân: [ç. ahvine اخونة] **1.**Rebiülevvel. **2.**çok hainlik eden. **3.**zaman, felek.

خوت havvete: [m. tahvît تخويت] **1.**sözünden döndü, ahdini bozdu. **2.**kovdu. **3.**kaptı. **4.**eksiltti. **5.**yaşlandı, kocadı, ihtiyarladı.

خوتاء havtâ': [ç. hût خوت] deli.

خوث havise: (yahvesu) [m. haves خوث] **1.**karnı sarktı. **2.**karnı şişti. **3.**alıştı.

خوخ havh: **1.**(bot.) şeftali. **2.**(bot.) erik.

خود havd: [ç. hûd, havdât خود ، خودات] zarif kadın.

خود havvede: [m. tahvîd تخويد] **1.**hızla yürüyerek geçti. **2.**biraz yiyecek buldu.

خوذة hûze: (F.) [ç. huvez خوذ] miğfer.

خور havire: (yahveru) [m. haver خور] zayıf oldu.

خور havvere: [m. tahvîr تخوير] **1.**zayıfladı. **2.**aç oldu. **3.**toprak gevşedi.

خوران havrân: [ç. havârîn, havrânât خورانات ، خوارين] anüs, rektum.

خورمة havreme: [ç. havrem خورم] **1.**burun ucu. **2.**yarılmış kaya.

خورنق havarnak: **1.**Irak'ta eski bir saray. **2.**hükümdarın eğlence meclisi.

خورى hûrî: [ç. havârî'e خوارئة] kâhin.

خوس havvese: [m. tahvîs تخويس] eksiltti, azalttı.

خوش havveşe: [m. tahvîş تخويش] eksiltti.

خوشق havşak: [ç. havâşık خواشق] **1.**kötü, adi. **2.**salkım çöpü.

خوص havise: (yahvesu) [m. havas خوص] **1.**gözleri çukura batık oldu. **2.**bir gözü küçük oldu. **3.**kuyu suyu derinde bulundu.

خوص havvese: [m. tahvîs تخويص] **1.**hurma ağacı yapraklandı. **2.**az şey aldı. **3.**altın kapladı. **4.**değerli kişilere ikram etti. **5.**yaşlanmaya yüz tuttu. **6.**saçına kır düştü.

خوض havd: batak.

خوط hût: [ç. hîtân خيطان] **1.**yumuşak değnek. **2.**yakışıklı.

خوع hav': [ç. ehvâ' اخواع] **1.**ak dağ. **2.**dere dönemeci.

خوع havve'a: [m. tahvî' تخويع] **1.**eksiltti. **2.**borcunu ödedi. **3.**kendini halsiz düşürdü.

خوف havf: **1.**korku. **2.**savaş.

خوف havvefe: [m. tahvîf تخويف] **1.**korkuttu. **2.**korkunçlaştırdı.

خوق havika: (yahveku) [m. havak خوق] **1.**genişledi. **2.**uyuz oldu. **3.**ince uzun boylu oldu. **4.**ahmak oldu.

خوق havveka: [m. tahvîk تخويق] genişletti, bollaştırdı.

خوقاء havkâ': [ç. hûk خوق] **1.**uyuz. **2.**enli, geniş. **3.**şaşkın. **4.**tek gözlü.

خول havvele: [m. tahvîl تخويل] bağışta bulundu, ihsan etti, bahşetti, dünyalık nimet verdi.

خولى havlî: [ç. havel خول] kâhya.

خون havvene: [m. tahvîn تخوين] **1.**eksiltti. **2.**hainlikle suçladı. **3.**gözetti.

خوى havâ: (yahvî) [m. havâ' خواء] **1.**acıktı. **2.**çakmak çakmadı.

خوى havâ: (yahvî) [m. havâ' خواء] **1.**çöktü, yıkıldı, harap oldu. **2.**ıssız kaldı. **3.**beyne kan gitmedi.

خوى havâ: (yahvî) [m. havy, havâye, hayy خوى ، خواية ، خى] kaptı.

خوى havâ: (yahvî) [m. hayy خى] **1.**bulut yağış getirmedi. **2.**yıldızlar batmaya yüz tuttu.

خوى haviye: (yahvâ) [m. hayy, hûyy, havâye خى ، خواية ، خوى] tenhalaştı, ıssızlaştı.

خوى havvâ: [m. tahviye تخوية] **1.**boşaldı. **2.**lohusa yemeği yaptı. **3.**kollarını açarak secde etti. **4.**hayvan tava geldi. **5.**hasta kadını ateş çukuruna oturttu (Bedevîlerde). **6.**bulut yağmur getirmedi.

خيار hiyâr: **1.**(bot.) hıyar. **2.**(bot.) acur. **3.**muhayyerlik. **4.**hayırlısını isteme. **5.**seçilen.

خياط hayyât: terzi.

خياط hiyât: iğne, dikiş iğnesi.

خياطة hayyâte: kadın terzi.

خياطة hiyâta: terzilik.

خيال hayâl: [ç. ahyile, hîlân اخيلة ، خيلان] **1.**hayal. **2.**zan. **3.**kuruntu. **4.**tayf. **5.**korkuluk. **6.**hayal gücü, muhayyile. **7.**görüntü.

خيالة hayâle: [ç. hayâlât خيالات] **1.**hayalet. **2.**tayf. **3.**gölge. **4.**kuruntu, vehim.

خيالية hayâliyye: hayal gücü.

خيام hayyâm: çadırcı.

خيام hiyâm: **1.**çadırlar. **2.**çardaklar. **3.**kulübeler.

خيانة hiyâne: hainlik.

خيب hayyebe: [m. tahyîb تخييب] **1.**mahrum etti, yoksun bıraktı. **2.**umudunu boşa çıkardı.

خيدب haydeb: [ç. hayâdib خيادب] açık yol.

خيبة haydebe: [ç. hayâdib خيادب] **1.**yol. **2.**görüş. **3.**eskimiş görüş.

خير hayr: [ç. hiyâr, ahyâr, huyûr خيار ، اخيار ، خيور] **1.**daha hayırlı. **2.**hayırlı. **3.**iyi. **4.**iyilik. **5.**ganimet. **6.**çok servet. **7.**istenilen, rağbet edilen.

خير hayyere: [m. tahyîr تخيير] **1.**seçti. **2.**muhayyer kıldı. **3.**tercih etti.

خير hayyir: [ç. hiyâr خيار] hayırlı, hayrı dokunan.

خير hîr: [ç. ahyâr اخيار] **1.**şeref. **2.**asıl, öz. **3.**tabiat. **4.**cömertlik.

خير البرية hayru'l-beriyye: yaratıkların en hayırlısı.

خير الراحمين hayru'r-râhimîn: merhamet edenlerin en hayırlısı.

خير الرازقين hayru'r-râzıkîne: rızık verenlerin en hayırlısı.

خير الغافرين hayru'l-gâfirîn: bağışlayanların en hayırlısı.

خير الفاصلين hayru'l-fâsılîn: hakkı batıldan ayırt edenlerin en hayırlısı.

خير المنزلين hayru'l-munzilîn: konuk edenlerin en hayırlısı.

خير من hayrun min: -den daha iyi.

خيرات hayrât: **1.**hayırlar. **2.**huyu güzel dilberler. **3.**iyiler. 4.hayır işleri.

خيرة hayre: [ç. hayrât خيرات] **1.**hayır. **2.**iyi. **3.**hayırlı kişi.

خيزران hayzurân: [ç. hayâzir خيازر] **1.**bambu ağacı. **2.**kargı, mızrak. **3.**kamış. **4.**gemi sereni. **5.**gemi dümeni.

خيزرانة hayzurâne: [ç. hayzurânât خيزرانات] gemi dümeni.

خيس hayyese: [m. tahyîs تخييس] **1.**boyun eğdirdi, râm etti. **2.**hapsetti. **3.**azalttı, eksiltti.

خيس hîs: [ç. ahyâs اخياس] **1.**koruluk. **2.**arslan yatağı. **3.**süt. **4.**bereket.

خيسة hîse: [ç. hiyes خيس] **1.**koruluk. **2.**arslan yatağı. **3.**süt. **4.**bereket.

خيش hayş: [ç. huyûş, ahyâş خيوش ، اخياش] **1.**keten bezi. **2.**çadır bezi. **3.**alçak.

خيش hayyeşe: [m. tahyîş تخييش] altın kapladı.

خيص hayise: (yahyesu) [m. hayas خيص] **1.**bir gözü küçük oldu. **2.**bir boynuzu kırıldı.

خيط hayt: [ç. hîtân خيطان] **1.**renk. **2.**sürü.

خيط hayt: [ç. huyût, ahyât, huyûta خيوط ، اخياط ، خيوطة] ip, iplik.

خيط hayyata: [m. tahyît تخييط] **1.**dikti. **2.**başına kır düştü.

خيط hît: [ç. hîtân خيطان] sürü.

خيط الابيض haytu'l-ebyad: **1.**beyaz iplik. **2.**fecir vakti ağartısı.

خيط الرقبة haytu'r-rakabe: omurilik.

خيطة hayta: **1.**kazık. **2.**ip, sicim, urgan. **3.**balcı kıyafeti.

خيف hayf: [ç. ahyâf, huyûf اخياف ، خيوف] **1.**kenar. **2.**dağ yamacı. **3.**davarda meme derisi.

خيف hayife: (yahyefu) [m. hayef خيف] bir gözü mavi diğeri siyah oldu.

خيف hayyefe: [m. tahyîf تخييف] **1.**konağa indi. **2.**savaştan kaçtı. **3.**diş etleri gevşedi.

خيفاء hayfâ': [ç. hayfâvât خيفاوات] memesi sütsüz deve.

خيفاء hayfâ': [ç. hiyef خيف] bir gözü mavi, diğeri siyah at.

خيفانة hayfâne: [ç. hayfân خيفان] çekirge.

خيفة hîfe: [ç. hiyef خيف] korku.

خيفة hîfeten: korkarak.

خيل hayl: [ç. ahyâl, huyûl اخيال ، خيول] **1.**süvari. **2.**kibir, böbürlenme.

خيل hayl: atlar.

خيل hayyele: [m. tahyîl تخييل] **1.**havanın yüzü yağmura baktı. **2.**kötü zanda bulundu. **3.**gibi geldi.

خيلاء haylâ': [ç. hiyel, ehâ'il خيل ، اخائل] **1.**benli. **2.**kibirli. **3.**şahin. **4.**arıkuşu.

خيم hayyeme: [m. tahyîm تخييم] **1.**çadır kurdu. **2.**çadıra girdi. **3.**ikamet etti. **4.**çadıra benzetti.

خيمة hayme: [ç. hiyem, hiyâm, haym خيم ، خيام] **1.**çadır. **2.**çardak. **3.**kulübe.

خيوط huyût: ipler, iplikler.

خيول huyûl: **1.**süvariler, atlılar. **2.**kibirler, böbürlenmeler.

د

د d (dal): **1.**Arap alfabesinin sekizinci harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: dört.

داء dâ’: [ç. edvâ’ ادواء] hastalık.

داء dâ’e: (yede’u) [m. dâ’, dev’, dâ’e داء ، دوء ، دائة] hastalandı.

داء الاسد dâ’u’l-esed: (tıp.) cüzzam, miskin hastalığı.

داء الثعلب dâ’us-sa’leb: (tıp.) saçkıran hastalığı.

داء الفيل dâ’u’l-fîl: (tıp.) fil hastalığı.

داء الكلب dâ’u’l-kelb: (tıp.) kuduz.

داء المفاصل dâ’u’l-mefâsıl: (tıp.) romatizma.

داء الملوك dâ’u’l-mulûk: (tıp.) gut hastalığı.

دائرة dâ’ire: [ç. devâ’ir دوائر] **1.**daire. **2.**çevreleyen, kuşatan. **3.**halka. **4.**yenilgi, bozgun. **5.**bölge. **6.**felaket. **7.**bela. **8.**üst dudak oluğu. **9.**tarım işleri binası. **10.**girdap.

دائرة البرق و البريد dâiretu’l-berki ve’l-berîd: postane, PTT.

دائرة نعارف dâ’iretun ma’ârif: ansiklopedi.

دائم dâ’im: **1.**daima, devamlı. **2.**Yüce Tanrı.

دائن dâ’in: **1.**alacaklı. **2.**borçlu.

دأب de’b: **1.**âdet. **2.**durum.

دأب de’ebe: (yed’ebu) [m. de’b, de’eb دأب] **1.**davarı sürdü. **2.**çadır kurdu. **3.**âdet edindi. **4.**kovdu.

دأب de’ebe: (yed’ebu) [m. de’b, de’eb, du’ûb دأب ، دؤوب] çalıştı, çabaladı, gayret etti.

دابا de’eben: âdet üzere, her zamanki gibi.

دابة dâbbe: [ç. devvâb دواب] **1.**hayvan, canlı. **2.**yerküre. **3.**davar.

دابة الارض dâbbetu’l-ard: kıyamet alametlerinden biri olarak kabul edilen bir hayvan, kurt.

دابر dâbere: [m. mudâbere, dibâr ندابرة ، دبار] **1.**öldü. **2.**yüz çevirdi. **3.**karşı koydu.

دابر dâbir: [ç. devâbir دوابر] **1.**uyan, tabi olan. **2.**yaşlı, ihtiyar. **3.**son, encam. **4.**asıl, esas, kök. **5.**duvar dibi. **6.**karavanaya giden kumar oku.

دابرة dâbire: [ç. devâbir دوابر] **1.**bozgun, hezimet. **2.**uğursuz kadın. **3.**kumluk sonu.

داث dâse: (yedîsu) [m. deys, diyâse ديثة ، ديث] **1.**gevşek oldu, yumuşak oldu. **2.**ar namusu bir tarafa koydu.

دأث de'ese: (yed'esu) [m. de's دأث] **1.**ağırlaştı. **2.**kirlendi. **3.**kirletti.

داج dâc: karanlık.

داج dâcc: [ç. dâcce, dâccûn داجة ، داجون] **1.**tüccar hizmetçisi. **2.**seferde olan tüccar. **3.**yavaş yürüyen.

داج dâce: yedûcu: [m. devc دوج] hizmet etti.

داجة dârice: [ç. devâric دوارج] hayvan ayağı.

داجر dâcere: [m. mudâcere مداجرة] kaçtı, firar etti.

داجم dâceme: [m. mudâceme مداجمة] birbirine karıştı.

داجن dâcene: [m. mudâcene مداجنة] yalakalık etti.

داجن dâcin: [ç. devâcin دواجن] **1.**evcil hayvan. **2.**dönme dolaba koşulan deve.

داجى dâcâ: [m. mudâcât مداجاة] hınçlandı.

داجية dâciye: [ç. devâcin دواجن] **1.**karanlık gece. **2.**tam.

داح dâha: (yedûhu) [m. devh دوح] büyüdü.

داحس dâhis: (tıp.) dolama, etyaran, danaburnu.

داحق dâhık: [ç. devâhık دواحق] **1.**doğum sonrası rahmi dışarı sarkan deve. **2.**öfkeli insan. **3.**sersem, ahmak. **4.**bir cins iri sarı hurma.

داحل dâhele: [m. mudâhele, dihâl مداحلة ، دحال] **1.**oyuna getirdi, aldattı. **2.**başka türlü gösterdi.

داحول dâhûl: [ç. devâhil دواحل] avlanmak amacıyla çekilen çit.

داحوم dâhûm: [ç. devâhîm دواحيم] av tuzağı.

داخ dâhe: (yedûhu) [m. devh دوخ] **1.**horlandı, küçük düştü. **2.**istila etti.

داخل dâhele: [m. mudâhele, dihâl مداخلة ، دخال] **1.**girdi. **2.**karıştı, müdahale etti. **3.**birbirine karıştı, birbirine geçti. **4.**birlikte girdi.

داخلة dâhile: [ç. devâhil دواخل] iç taraf, iç yüz.

داخلية البلاد dâhiliyyetu'l-bilâd: yurt içi.

داخنة dâhine: [ç. devâhin دواخن] baca.

داد dâde: (yedâdu) [m. devd دود] kurtlandı.

دار dâr: [ç. dûr, diyâr, edvur, edvire, diyâre, edvâr, du'rât, diyârât, devrân, dîrân دور ، ديار ، ادور ، ادورة ، ديارة ، ادوار ، دؤرات ، ديارات ، دوران ، ديران] **1.**ev. **2.**konak. **3.**saray. **4.**yurt. **5.**belde. **6.**şehir. **7.**oba. **8.**kabile. **9.**Medine.

دار dâre: (yedûru) [m. devr, deverân دور ، دوران] **1.**döndü. **2.**dolandı, tavaf etti. **3.**halden hale geçti. **4.**tekrarlandı. **5.**sardı. **6.**çalıştı, işledi. **7.**zaman geçti.

دار dârr: [ç. duvvâr, durrer, derer دوار ، درر] **1.**sütü bol hayvan. **2.**parlak lamba. **3.**devamlı olan rızık.

دار الآثار dâru'l-âsâr: müze.

دار الآخرة dâru'l-âhire: ahiret yurdu.

دار الاذاعة dâru'l-izâ'a: radyo evi.

دار التمثيل dâru't-temsîl: **1.**tiyatro. **2.**opera.

دار الحرب dâru'l-harb: düşman toprakları.

دار الخلد dâru'l-huld: Cennet.

دار الخلود dâru'l-hulûd: Cennet.

دار السلام dâru's-selâm: **1.**Cennet. **2.**(coğ.) Bağdat.

دار الضرب dâru'd-darb: darphane.

دار العلماء dâru'l-ulemâ': akademi.

دار الفتوى dâru'l-fetvâ: müftülük.

دار القرار dâru'l-karâr: Ahiret.

دار القضاء dâru'l-kadâ': mahkeme.

دار الكتب dâru'l-kutub: kütüphane.

دار المكوس dâru'l-mukûs: gümrük.

دارأ dâre'e: [m. mudâre'e مدارأة] **1.**kovdu. **2.**aldattı. **3.**yumuşak davrandı, alttan aldı.

دارة dâre: [ç. dârât, dûr دارات ، دور] **1.**ev. **2.**yayla. **3.**hale, ay ağılı. **4.**çeviren, çevreleyen, kuşatan.

دارس dârese: [m. mudârese, dirâs مدارسة ، دراس] **1.**birbirine okudu. **2.**günaha girdi. **3.**kitap okudu.

دارس dâris: [ç. devâris دوارس] **1.**bilgin, âlim. **2.**okumuş, ders görmüş. **3.**eskimiş, epirmiş.

دارک dâreke: [m. mudâreke, dirâk مداركة ، دراک] **1.**ardından yetişti. **2.**peşpeşe getirdi.

دارى dârâ: [m. mudârât مداراة] **1.**aldattı. **2.**iyi geçindi.

داس dâse: (yedûsu) [m. devs, diyâse, diyâs دوس ، دياسة ، دياس] **1.**çiğnedi, bastı. **2.**rezil etti. **3.**hoyratça cinsel ilişkide bulundu. **4.**cilaladı. **5.**ekini harmanladı. **6.**aldattı.

داش dâşe: (yedûşu) [m. devş دوش] gece körü oldu.

داص dâse: (yedîsu) [m. deys, deyesân ديص ، ديصان] **1.**yolunu değiştirdi, saptı. **2.**savaştan kaçtı. **3.**coştu, sevindi. **4.**çevresinde döndü. **5.**daldı. **6.**rezil oldu.

دأظ de'eze: (yed'ezu) [m. de'ez دأظ] **1.**doldu. **2.**semiz oldu. **3.**doldurdu. **4.**yarayı sıktı. **5.**kızdırdı. **6.**boğdu.

داع dâ': **1.**davetçi. **2.**dua eden.

داعب dâ'abe: [m. mudâ'abe مداعبة] şakalaştı, latifeleşti.

داعر dâ'ir: [ç. du'âr دعار] iğrenç adam, ahlaksız adam.

داعرة dâ'ire: [ç. medâ'îr مداعير] aşılanamayan hurma ağacı.

داعس dâ'ase: [m. mudâ'ase مداعسة] birbirine mızrakla vurdu.

داعص da'ase: [m. mudâ'ase مداعصة] **1.**birbirine mızrak attı. **2.**yakaladı.

داعک dâ'ake: [m. mudâ'ake مداعكة] **1.**ısrarla düşmanlık güttü. **2.**sanatını icra etti. **3.**borcunu ödememek için oyaladı.

داعل dâ'ale: [m. mudâ'ale مداعلة] birbirini oyuna getirdi, birbirini aldattı.

داعی dâ'â: [m. mudâ'ât مداعاة] **1.**yıktı, yerle bir etti. **2.**birbirine bilmece sordu.

داعی dâ'î: **1.**çağıran. **2.**davet eden. **3.**müezzin. **4.**sebep.

داعیة dâ'iye: [ç. devâ' دواع] **1.**sebep. **2.**davet. **3.**dava. **4.**davet eden.

داغر dâgır: [ç. duggâr دغار] rezil, aşağılık, habis.

داغش dâgaşe: [m. mudâgaşe مداغشة] **1.**suyun çevresinde dolandı. **2.**acele acele su içti. **3.**elindekini vermemek için çırpındı.

داغصة dâgıse: [ç. devâgıs دواغص] **1.**diz kapağı kemiği. **2.**berrak su.

داف dâfe: (yedûfu) [m. devf دوف] **1.**karıştırdı. **2.**sulandırdı.

داف dâffe: [m. mudâffe, difâf مدافة ، دفاف] yaralıyı hemen öldürdü.

دافأ dâfe'e: [m. mudâfe'e مدافأة] yaralıyı öldürdü.

دافة dâffe: [ç. devâff دواف] **1.**düşman üstüne ağır ağır yürüyen. **2.**göçmen, muhacir.

دافع dâfe'e: [m. mudâfa'a, difâ' دفاع ، مدافعة] **1.**savundu. **2.**himaye etti. **3.**oyaladı, savsaklattı, geciktirdi. **4.**reddetmek. **5.**üzerine düştü. **6.**rekabet etti.

دافع dâfi': **1.**geri çeviren. **2.**uzaklaştıran. **3.**fışkıran. **4.**reddeden.

دافع الضرائب dâfi'u'd-darâ'ib: vergi veren, vergi mükellefi.

دافن الامر dâfinu'l-emr: işin iç yüzü.

دافی dâfâ: [m. mudâfât مدافاة] yaralıyı öldürdü.

داق dâka: (yedûku) [m. devk, du'ûk, du'ûka, devâka دوق ، دؤوق ، دؤوقة ، دواقة] **1.**kıt akıllı oldu, geri zekâlı oldu. **2.**tadına baktı.

داقة dâkka: [m. mudâkka مداقة] **1.**dakik oldu. **2.**ayrıntılı hesap gördü.

داک dâke: (yedûku) [m. devk, devke دوک ، دوکة] **1.**ezdi. **2.**döverek inceltti. **3.**fitneye kapıldı. **4.**batırdı, daldırdı. **5.**cinsel ilişkide bulundu.

دال dâl: [ç. edvâl ادوال] **1.**dal harfi, d harfi. **2.**semiz kadın.

دال dâle: (yedûlu) [m. dâle, devl دالة ، دول] meşhur oldu, ünlendi.

دال dâle: (yedûlu) [m. devle, devl دولة ، دول] **1.**zaman değişti. **2.**zaman geçti. **3.**eskidi, yıprandı. **4.**pörsüyüp sarktı. **5.**koştu.

دأل de'ele: (yed'elu) [m. de'el, de'elân, de'elâ دألان ، دألى] **1.**yavaş yürüdü. **2.**neşeli neşeli yürüdü. **3.**aldattı, yanılttı.

دال النهر dâlu'n-nehr: (coğ.) delta.

دالة dâle: [ç. dâl دال] ün, şöhret.

دالج dâlic: [ç. dullec دلج] **1.**kuyudan havuza su çeken. **2.**sağılan sütü büyük kaba boşaltan.

دالح dâlih: [ç. dullah, devâlih دلح ، دوالح] kara yağmur bulutu.

دالس dâlese: [m. mudâlese, dilâs مدالسة ، دلاس] **1.**aldattı. **2.**hainlik etti.

دالظ dâleze: [m. mudâleze, dilâz مدالظة ، دلاظ] savundu.

دالف dâlif: [ç. dullef, duluf دلف] **1.**ağır yürüyen. **2.**iki büklüm ihtiyar. **3.**ıskalayan ok.

دالک dâleke: [m. mudâleke مدالكة] **1.**sabretti. **2.**hakkını vermeyi geciktirdi.

دالی dâlâ: [ç. dulât دلاة] bir tür kara üzüm.

دالی dâlâ: [m. mudâlât مدالاة] nazikçe davrandı.

دالیة dâliye: [ç. devâlî دوالی] **1.**dönme dolap. **2.**kova. **3.**kova ile sulanan tarla.

دالیة سوداء dâliyetu sevdâ: (bot.) yabani asma.

دام dâme: (yedûmu, yedâmu) [m. devm, devâm, deymûme دوم ، دوام ، ديمومة] **1.**devamlı oldu, devam etti. **2.**durdu, hareketsiz kaldı, durağan oldu. **3.**dolu oldu. **4.**oturdu, ikamet etti. **5.**durgun oldu. **6.**sürekli yağmur yağdı. **7.**hayvan yoruldu.

دأم de'eme: (yed'emu) [m. de'm دأم] **1.**doğrulttu. **2.**bindi.

دامج dâmece: [m. mudâmece مدامجة] anlaştı, uzlaştı, birleşti.

دامر dâmere: [m. mudâmere مدامرة] geceyi uykusuz geçirdi, gözüne uyku girmedi.

دامس dâmese: [m. mudâmese مدامسة] **1.**gizledi. **2.**saklandı, gizlendi.

دامكة dâmike: [ç. devâmik دوامك] afet, felaket.

دامل dâmele: [m. mudâmele مداملة] iyi davrandı.

داموس dâmûs: [ç. devâmîs دواميس] **1.**avcı barakası. **2.**avcı siperi.

دان dâne: (yedînu) [m. dîn دين] **1.**boyun eğdi. **2.**isyan etti. **3.**rezil etti. **4.**sahip oldu. **5.**iyilik etti, ihsan etti.

دان dâne: (yedînu) [m. dîn, diyâne ديانة ، دين] dine girdi, din edindi.

دان dâne: (yedûnu) [m. devn, dûn دون ، دون] **1.**pinti oldu. **2.**değersiz oldu. **3.**zayıf oldu. **4.**boyun eğdi, itaat etti.

دان dâne: (yedûnu) [m. deyn دين] **1.**sorguya çekti, hesaba çekti. **2.**ceza verdi. **3.**ödüllendirdi. **4.**borç verdi. **5.**borç aldı.

دان dânin: [ç. dunât دناة] **1.**yakın. **2.**yaklaşan.

دانق dânık: [ç. devânık, devânîk دوانيق ، دوانق] **1.**dirhemin altıda biri. **2.**hırsız. **3.**ahmak. **4.**zayıf.

دانى dânâ: [m. mudânât مداناة] **1.**bukağı bağladı. **2.**iş aracılığı yaptı.

داود dâvud: Davut peygamber.

داور dâvere: [m. mudâvere, divâr دوار ، مداورة] **1.**birlikte döndü. **2.**dışından araştırdı. **3.**ıslah etmeye çalıştı.

داوس dâvese: [m. mudâvese مداوسة] birbirini çiğnedi.

داول dâvele: [m. mudâvele مداولة] **1.**elden ele dolaştırdı, dolaşıma soktu, döndürdü. **2.**müzakere etti, görüştü.

داوم dâveme: [m. mudâveme مداومة] **1.**devamını istedi. **2.**ağırdan aldı. **3.**devam etti. **4.**üsteledi. **5.**sebat etti.

داوى dâvâ: [m. mudâvât مداواة] **1.**tedavi etti. **2.**şifa verdi. **3.**hastalık çekti.

داهر dâhere: [m. mudâhere, dihâr مداهرة ، دهار] uzun süre devam etti.

داهن dâhene: [m. mudâhene, dihân مداهنة ، دهان] **1.**ikiyüzlülük etti. **2.**aldattı. **3.**tersini yaptı. **4.**yağ çekti, dalkavukluk etti.

داهى dâhâ: [m. mudâhât, dihâ' مداهاة ، دهاء] başına felaket geldi.

داهية dâhiye: [ç. devâh دواه] **1.**felaket, afet. **2.**büyük olay.

دأى de'â: (yed'û) [m. de'v, de'y دأو ، دأى] avı yanlış yola sürdü.

دأى de'y: [m. de'yât دأيات] **1.**omurga kemiği. **2.**eğe kemiği.

داية dâye: (F.) dadı, sütanne.

داين dâyene: [m. mudâyene, diyân مداينة ، ديان] **1.**birbirine ödünç verdi. **2.**hesaplaştı.

دب debbe: (yedebbu) [m. debeb, debebân دبب ، دبيان] **1.**kıllı oldu. **2.**yünlü oldu.

دب debbe: (yedibbu) [m. debb, debîb دب ، دبيب]

1.emekledi. **2.**yavaş yavaş yürüdü. **3.**yavaş yavaş sirayet etti. **4.**aktı.

دب dubb: [ç. dibâb, debebe دباب ، دببة] (zool.) ayı.

دب الاصغر dubbu'l-asgar: Küçükayı takımyıldızı.

دب الاكبر dubbu'l-ekber: Büyükayı takımyıldızı.

دبأ debe'e: (yedbe'u) [m. deb' دبأ] **1.**vurdu. **2.**sakin oldu.

دبادب dubâdib: [m. debâdib دبادب] **1.**çığırtkan. **2.**şamatacı, gürültücü.

دبارة dibâre: [ç. dibâr دبار] tarla.

دباغ debbâg: sepici, tabakçı.

دباغ dibâg: [ç. dubug دبغ] sepi malzemesi.

دباغة dibâga: sepicilik.

دبال dubâl: [ç. edbile ادبلة] gübre.

دبب debbebe: [m. tedbîb تدبيب] **1.**yavaş yavaş yürüttü. **2.**sirayet ettirdi, bulaştırdı. **3.**akıttı. **4.**iyi yönetti.

دبة debbe: [ç. dibâb دباب] **1.**yağ küpü. **2.**kumul. **3.**ayva tüyü. **4.**kabak.

دبة dubbe: [ç. dubeb دبب] yol.

دبج debbece: [m. tedbîc تدبيج] **1.**süsledi, desenledi, bezedi. **2.**yeşertti, güllük gülistanlık etti.

دبج debece: (yedbucu) [m. debec دبج] **1.**süsledi, desenledi, bezedi. **2.**yeşertti, güllük gülistanlık etti.

دبح debbeha: [m. tedbîh تدبيح] **1.**rükûya geldi. **2.**rezil oldu. **3.**evinden çıkmadı.

دبخ debbeha: [m. tedbîh تدبيخ] sırtını kamburlaştırıp başını eğdi.

دبداب debdâb: [ç. debâdîb دباديب] **1.**davul. **2.**trampet.

دبدب debdebe: [m. debdebe دبدبة] gürültü çıkartı, gürültü patırtı etti.

دبدبة debdebe: [ç. debâdib دبادب] **1.**davul sesi. **2.**gürültü patırtı. **3.**koyu süt.

دبر debbere: [m. tedbîr تدبير] **1.**tedbirli oldu, işin sonunu düşündü. **2.**kölenin özgürlüğü için kendi ölümünü şart koştu. **3.**söz nakletti, rivayet nakletti, hadis nakletti. **4.**düzenledi. **5.**işleri yürüttü, evirip çevirdi.

دبر debere: (yedburu) [m. debr دبر] **1.**öldü. **2.**peşinden gitti. **3.**götürdü. **4.**kitap yazdı.

دبر debere: (yedburu) [m. debr, dubûr دبر ، دبور] **1.**gün geçti. **2.**sırtını çevirdi. **3.**yaşlandı. **4.**günbatısı rüzgârı esti.

دبر debire: (yedberu) [m. deber دبر] sürtünmekten yara oldu.

دبر debr: [ç. edbur, dubûr ادبر، دبور] **1.**arı oğulu. **2.**sayılamayacak kadar çok mal. **3.**ölüm. **4.**dağ.

دبر dubûr: [ç. dubur, debâ'ir دبائر ، دبر] **1.**günbatısı rüzgârı. **2.**tür, nevi.

دبر dubur: [ç. edbâr ادبار] **1.**sırt, arka. **2.**son. **3.**anüs. **4.**köşe, bucak.

دبر dubur: arka.

دبران deberân: Boğa burcunda yer alan beş yıldız.

دبرة debere: [ç. deber, debâr دبار ، دبر] **1.**sırt yağırı. **2.**bozgun, hezimet.

دبرة debre: [ç. deber, edbâr ادبار ، دبر] **1.**bozgun, hezimet. **2.**uğursuzluk, terslik. **3.**şanssızlık. **4.**son.

دبس debbese: [m. tedbîs تدبيس] **1.**örttü. **2.**örtündü. **3.**gizlendi. **4.**yamadı, tamir etti. **5.**çok tatlı oldu. **6.**pekmezleştirdi. **7.**perçinledi.

دبش debeşe: (yedbişu) [m. debş دبش] **1.**kabuğunu soydu. **2.**yemek yedi. **3.**çekirge otları yok etti.

دبغ debbaga: [m. tedbîg تدبيغ] sepiledi.

دبغ debega: (yedbugu, yedbegu, yedbigu) [m. debg, dibâg, dibâga دبغ ، دباغ ، دباغة] sepiledi.

دبغ dibg: [ç. edbâg ادباغ] sepi malzemesi.

دبغة dibga: [ç. dibag دبغ] sepi malzemesi.

دبق debbeka: [m. tedbîk تدبيق] ökse ile kuş avladı.

دبق debeka: (yedbiku) [m. debk دبق] ökse ile kuş avladı.

دبق debika: (yedbeku) [m. debak دبق] **1.**dadandı. **2.**yapıştı.

دبق dıbk: [ç. edbâk ادباق] **1.**ökse. **2.**tutkal.

دبک debeke: (yedbuku) [m. debk دبک] **1.**yere çaldı, yere yıktı. **2.**yere vurarak ritmik ses çıkardı.

دبكة debke: ritmik dans.

دبل debbele: [m. tedbîl تدبيل] **1.**lokmasını büyüttü. **2.**biriktirdi, topladı.

دبل debele: (yedbulu, yedbilu) [m. debl, dubûl دبل ، دبول] **1.**ıslah etti. **2.**biriktirdi. **3.**gübreledi. **4.**büyük lokma aldı. **5.**sopa ile vurdu.

دبل debile: (yedbelu) [m. debel دبل] semirdi.

دبل debl: [ç. dubûl دبول] **1.**veba. **2.**talihsizlik. **3.**küçük dere.

دبل dibl: [ç. dubûl دبول] **1.**belâ, felaket, musibet. **2.**çocuğunu kaybetme.

دبلة duble: [ç. dubel دبل] **1.**büyük lokma. **2.**baltada sap deliği. **3.**küme, yığın. **4.**karın tümörü.

دبلوم diblum: diploma.

دبلوماسی diblumâsî: (Yun.) diplomasi.

دبن dibn: [ç. edbân, dubûn ادبان ، دبون] saz ağıl.

دبوب debûb: [ç. dubub دبب] **1.**mağara. **2.**dedikoducu, iftiracı, arabozan. **3.**semiz.

دبور debûr: [ç. dubur, debâ'ir دبر ، دبائر] günbatısı rüzgârı.

دبورة debbûre: yontu aleti, keski.

دبوس debbûs: [ç. debâbîs دبابيس] **1.**toplu iğne. **2.**perçin çivisi. **3.**topuz.

دبوس الغسيل debbûsu'l-gasîl: çamaşır mandalı.

دبوس انكليزى debbûsu inkilîzî: firkete, çatal iğne.

دبوس شعر debbûsu şa'r: saç iğnesi.

دبول debûl: [ç. dubul دبل] **1.**oğlunu yitirmiş kadın. **2.**felaket.

دبى debâ: (yedbî) [m. deby دبى] emekledi.

دبى debbâ: [m. tedbiye تدبية] emekledi.

دث dess: [ç. disâs دثاث] **1.**çisenti. **2.**yan.

دث desse: (yedussu) [m. dess دث] **1.**taş attı. **2.**yağmur atıştırdı. **3.**kötü dövdü. **4.**iteledi.

دثاث dessâs: [ç. dusâs دثاث] sapanla kuş avlayan.

دثار disâr: [ç. dusur دثر] **1.**giysi. **2.**battaniye.

دثة dusse: [ç. duses دثث] hafif nezle.

دثر desere: (yedsuru) [m. dusûr دثور] **1.**silindi. **2.**kirlendi. **3.**paslandı. **4.**eskidi. **5.**yapraklandı. **6.**yaşlandı.

دثر dessere: [m. tedsîr تدثير] **1.**ıslah etti, onardı. **2.**mezarın üstüne taş yığdı. **3.**giysi giydirdi. **4.**yok etti, öldürdü. **5.**üstünü örttü.

دثر disr: [ç. edsâr ادثار] **1.**kir. **2.**çok.

دج decce: (yediccu) [m. decc دج] **1.**perdeyi indirdi. **2.**tavan aktı.

دج decce: (yediccu) [m. decîc, decc, decâcân دجيج ، دج ، دجاجان] **1.**yavaş yürüdü. **2.**ticaret yaptı. **3.**hız yaptı.

دجا decâ: (yedcû) [m. decv, ducuvv دجو] **1.**hava kararadı. **2.**tamamlandı. **3.**giysi bol oldu. **4.**bulut dağıldı. **5.**cinsel ilişkide bulundu.

دجاجة decâce: [ç. decâc, ducec دجاج ، دجج] **1.**(zool.) tavuk. **2.**aile. **3.**yumak halinde iplik.

دجال deccâl: [ç. decâcile, deccâlûn دجاجاة ، دجالون] ahir zamanda ortaya çıkacağına inanılan sahtekâr.

دجة ducce: [ç. duccâ دجى] **1.**düğme. **2.**baş parmak, işaret parmağı ve orta parmak.

دجة ducce: [ç. ducec دجج] zifiri karanlık.

دجج deccece: [m. tedcîc تدجيج] **1.**silah kuşandırdı. **2.**silahlandı. **3.**hava bulutlandı.

دجدج decdece: [m. decdece دجدجة] **1.**bili bili diyerek tavuk çağırdı. **2.**karanlıklaştı.

دجر decir: [ç. decrâ, ducârâ دجرى ، دجارى] **1.**sarhoş. **2.**şaşkın.

دجر decire: (yedceru) [m. decer دجر] **1.**şaştı, hayret etti. **2.**sarhoş oldu. **3.**insanlar birbirine girdi.

دجران decrân: [ç. decrâ, ducârâ دجرى ، دجارى] **1.**sarhoş. **2.**şaşkın.

دجل deccele: [m. tedcîl تدجيل] **1.**üstünü örttü., bürüdü. **2.**altın yaldız yaptı.

دجل decele: (yedculu) [m. decl دجل] **1.**yalan uydurdu, yalan söyledi. **2.**altın yaldız yaptı. **3.**cinsel ilişkide bulundu. **4.**ikamet etti. **5.**çevresini dolaştı. **6.**örttü. **7.**gerçeği saptırdı.

دجم deceme: (yedcumu) [m. decm, ducme دجم ، دجمة] hava karardı.

دجم decime: (yedcemu) [m. decm دجم] hüzünlendi.

دجم dicm: [ç. ducûm دجوم] **1.**huy. **2.**dost.

دجمة dicme: [ç. dicem دجم] **1.**gelenek görenek. **2.**dost.

دجمة ducme: [ç. ducem دجم] **1.**karanlık. **2.**gelenek görenek.

دجن decene: (yedcunu) [m. decn, ducûn دجن ، دجون] **1.**hava karardı. **2.**hava yağmurlu oldu.

دجن decene: (yedcunu) [m. ducûn دجون] **1.**ikamet etti. **2.**evcilleşti.

دجن decn: [ç. edcân, ducûn, dicân ادجان ، دجون ، دجان] **1.**bol yağış. **2.**hava kapalılığı.

دجنة ducne: [ç. ducen دجن] karanlık

دجوج decûc: [ç. ducuc دجج] zifiri karanlık.

دجية ducye: [ç. duccâ دجى] karanlık.

دح dahhe: (yeduhhu) [m. dahh, duhûh دح ، دحوح] **1.**toprağa gömdü. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**attı. **4.**tepe üstü düşürdü. **5.**genişletti.

دحا dehâ: (yedhû) [m. dahv دحو] **1.**döşedi, serdi, yaydı. **2.**taş attı. **3.**cinsel ilişkide bulundu. **4.**güttü.

دحاس dehhâs: [ç. dehhâsât, dehâhîs دحاسات ، دحاحيس] serçe avında yem olarak kullanılan bir böcek.

دحاس duhhâs: [ç. dehhâsât, dehâhîs دحاسات ، دحاحيس] serçe avında yem olarak kullanılan bir böcek.

دحب dehabe: (yedhabu) [m. dahb دحب] itti.

دحج dehace: (yedhacu) [m. dahc دحج] **1.**çekti. **2.**sürdü. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

دحدر dahdere: [m. dahdere دحدرة] yuvarladı.

دحر dehare: (yedharu) [m. dahr, duhûr, medhare ، دحر ، دحور ، مدحرة] kovdu, uzaklaştırdı.

دحرج dahrece: [m. dahrece, dihrâc ، دحراج ، دحرج] yuvarladı.

دحروجة duhrûce: [ç. dehârîc دحاريج] bok böceğinin yuvarladığı gübre topu.

دحس dahise: (yedhasu) [m. dahs دحس] **1.**ara bozdu, fitne soktu. **2.**doldurdu. **3.**soktu. **4.**başak taneleri dolgunlaştı. **5.**tepindi. **6.**haber sakladı, bilgi sakladı. **7.**entrika çevirdi. **8.**elini et ile deri arasına sokarak deri soydu.

دحس dahise: (yedhasu) [m. dehas دحس] parmağı dolama oldu.

دحص dehase: (yedhasu) [m. dahs دحص] **1.**hızlandı. **2.**boğazlanan hayvan çırpındı.

دحض dahad: [ç. dihâd دحاض] kaygan yer.

دحض dehade: (yedhadu) [m. dahd, duhûd دحض ، دحوض] **1.**delili batıl etti. **2.**güneş batmaya yüz tuttu. **3.**ayağı kaydı. **4.**inceledi, araştırdı. **5.**yer kayganlaştı. **6.**boğazlanan hayvan çırpındı.

دحق dehaka: (yedhaku) [m. dahk دحق] **1.**itti. **2.**kovdu. **3.**erişemedi, ulaşamadı, eli yetmedi. **4.**çocuk düşürdü, düşük yaptı. **5.**umursamadı, aldırmadı. **6.**doğurdu.

دحقب dahkabe: [m. dahkabe دحقبة] kovdu, kovaladı.

دحل dahile: (yedhalu) [m. dahal دحل] **1.**şişman ve kısa boylu oldu. **2.**üçkâğıtçı oldu.

دحل dahl: [ç. dihâl, edhâl, edhul, duhûl, duhlân ، دحال ، ادحال ، ادحل ، دحول ، دحلان] **1.**dar ağızlı çukur. **2.**su haznesi.

دحل dehale: (yedhalu) [m. dahl دحل] **1.**kuytuya çekildi. **2.**uzaklaştı. **3.**kaçıp saklandı. **4.**çukura girdi.

دحم dehame: (yedhemu) [m. dahm دحم] iteledi.

دحمر dahmere: [m. dahmere دحمرة] doldurdu.

دحمس dahmes: [ç. dehâmis دحامس] **1.**karanlık gece. **2.**kara nesne. **3.**kaba. **4.**sirke tulumu.

دحمل dahmele: [m. dahmele دحملة] **1.**yuvarladı. **2.**yerle bir etti.

دحن dahine: (yedhanu) [m. dahan دحن] **1.**tıknaz ve iri göbekli oldu. **2.**hilekâr oldu.

دحوح dahûh: [ç. duhuh دحح] **1.**iriyarı kadın. **2.**iri deve. **3.**geniş.

دحى dehâ: (yedhâ) [m. dahy دحى] döşedi, serdi, yaydı.

دخ dahha: (yedehhu) [m. dehah, duhha دخة ، دخخ] bozbulanık oldu, bozardı.

دخ dahha: (yeduhhu) [m. dahh دخ] rezil etti.

دخادخ duhâdih: [ç. dahâdih دخادخ] bodur.

دخان duhân: [ç. edhine, devâhin, devâhîn ادخنة ، دواخن ، دواخين] **1.**duman. **2.**tütün.

دخدخ dahdaha: [m. dahdaha دخدخة] **1.**sık adımlarla yürüdü. **2.**hızlı yürüdü. **3.**menetti, alıkoydu. **4.**boyun eğdirdi. **5.**tükendi, takatten düştü.

دخدر dahdere: [m. dahdere دخدرة] altın yaldız yaptı.

دخر dahire: (yedharu) [m. dahar دخر] **1.**küçüldü. **2.**önemsizleşti.

دخر dehare: (yedharu) [m. dahr, duhûr دخر ، دخور] **1.**küçüldü. **2.**önemsizleşti.

دخرص dahrese: [m. dahrese دخرص] açıkladı, beyan etti.

دخرص dihris: [ç. dehâris دخارص] **1.**iç yüzünü bilen. **2.**ek, parça.

دخرصة dihrise: [ç. dehâris دخارص] topluluk.

دخس dahese: (yedhasu) [m. dahs دخس] gömdü.

دخس dahise: (yedhasu) [m. dehas دخس] etine dolgun oldu.

دخس dahs: [ç. edhâs ادخاس] **1.**balık etinde olan. **2.**(zool.) yunus balığı.

دخس dehase: (yedhusu) [m. duhûs دخوس] **1.**semirdi. **2.**gömüldü.

دخل dahal: **1.**kuşku. **2.**bozukluk, fesat. **3.**hastalık, illet. **4.**koruluk. **5.**nesep kusuru.

دخل dehale: (yedhalu) [m. dehal دخل] içi bozuldu.

دخل dehale: (yedhulu) [m. duhûl دخول] **1.**girdi. **2.**zifafa girdi. ☛ * ~ bihi دخل به içeri soktu, içine soktu. ☛ * ~ fî دخل فى **1.**nüfuz etti, işledi. **2.**başladı. ☛ * ~ aleyhi دخل عليه ziyaret etti, uğradı.

دخل dehhale: [m. tedhîl تدخيل] **1.**soktu. **2.**içeri aldı.

دخل duhhal: [ç. dehâhîl دخاخيل] **1.**iç, iç yüz. **2.**iriyarı insan. **3.**ağaç kovuklarında yetişen asalak bitki. **4.**boz reknkli bir kuş.

دخمس dahmese: [m. dahmese دخمسة] **1.**örttü. **2.**niyetini gizledi. **3.**aldattı, oyuna getirdi.

دخن dahhene: [m. tedhîn تدخين] **1.**dumanı çıktı. **2.**dumanı çok oldu. **3.**sigara içti. **4.**duman çıkarttı. **5.**buharla dezenfekte etti.

دخن dahine: (yedhanu) [m. dehan دخن] **1.**dumanı çıktı. **2.**dumanı çok oldu. **3.**is koktu. **4.**duman rengi oldu. **5.**ahlâkı bozuk oldu. **6.**fitne çıktı.

دخن dehane: (yedhunu, yedhanu, yedhinu) [m. dahn, duhûn, duhân ، دخون ، دخن] **1.**dumanı çıktı. **2.**dumanı çok oldu. **3.**tüttü.

دخن dehune: (yedhunu) [m. duhne دخنة] duman rengi oldu, boz bulanık oldu.

دخول ممنوع duhûl memnû': girmek yasaktır.

دخيل dahîl: [ç. duhelâ' دخلاء] **1.**azınlık. **2.**yabancı sözcük. **3.**yabancı. **4.**konuk, misafir. **5.**yemle beslenen at.

دخيلک dahîlek: istirham ederim, rica ederim, lütfen.

در derre: (yederru, yedirru) [m. derr, derer در ، درر] sağlığına kavuştu.

در derre: (yedirru) [m. derîr دريرى] var gücüyle koştu.

در derre: (yedurru) [m. derr, durûr در ، درور] **1.**ter boşandı. **2.**yumuşadı. **3.**doldu, dolu oldu. **4.**piyasa hareketli oldu. **5.**pırıl pırıl parladı.

در derre: (yedurru, yedirru) [m. derr در] **1.**aktı. **2.**şakır şakır yağmur yağdı. **3.**bitkiler birbirine dolandı.

در durr: [ç. durer, durrât در ، درات] iri inci.

درء der': [ç. durû' دروء] **1.**meyil, eğim. **2.**çukur. **3.**kavga, dövüş. **4.**uzaklaştırma, savma. **5.**dağdan yuvarlanan kaya.

درئ durri': [ç. derâri' دراری] parlak yıldız.

درأ dere'e: (yedre'u) [m. der', der'e درأة ، درأ] **1.**savdı, uzaklaştırdı, defetti. **2.**çıkageldi. **3.**sel geldi. **4.**serdi, yaydı, döşedi.

درأ dere'e: (yedre'u) [m. durû' دروء] **1.**yıldız ışıldadı. **2.**eğildi, meyletti. **3.**parladı, alevlendi.

درابكة derâbukke: [ç. derâbik درابک] darbuka.

دراج durrâc: [ç. derârîc دراريج] (zool.) çil kuşu, turaç kuşu.

دراجة derrâce: bisiklet.

دراعة durrâ'a: [ç. derârî' دراريع] **1.**aba. **2.**cübbe.

دراما dirâmâ: drama.

دراويش derâvîş: **1.**dervişler. **2.**gezgin zahitler. **3.**umursamazlar, vurdumduymazlar.

دراهم derâhim: **1.**dirhemler. **2.**gümüş paralar. **3.**duvarlı bahçeler.

درب derb: (F.) [ç. durûb, edrâb, dirâb دروب ، ادراب ، دراب] **1.**büyük kapı, cümle kapısı. **2.**dar geçit. **3.**hurma kurutma yeri. **4.**dağ geçiti.

درب deribe: (yedrebu) [m. dereb, durbe دربة ، درب] **1.**alışkanlık edindi, âdet edindi. **2.**çok sevdi.

درب derrebe: [m. tedrîb تدريب] **1.**alıştırdı. **2.**direndi.

دربأ derbe'e: [m. derbe'e دربأة] yuvarladı.

دربان derbân: (F.) [ç. derâbine درابنة] kapıcı.

دربج derbece: [m. derbece دربجة] **1.**kamburlaştı. **2.**tabanları yağladı. **3.**boyun eğdi.

دربج derbece: [m. derbece دربجة] **1.**uysallaştı. **2.**sallana sallana yürüdü. **3.**şişindi, kibirlendi.

دربزين derbezîn: (F.) tırabzan, korkuluk.

دربص derbesa: [m. derbese دربصة] korkudan pıstı.

دربل derbele: [m. derbele دربلة] **1.**davul çaldı. **2.**kasıla kasıla yürüdü.

دربلة derbele: **1.**davul çalmak. **2.**kasıla kasıla yürümek.

دربوت derebût: uysal.

دربوكة derbûkke: [ç. derâbik درابک] darbuka.

درة dirre: [ç. direr درر] **1.**süt. **2.**kan. **3.**kırbaç.

درج derc: [c. edrâc, dirâc ادراج ، دراج] **1.**yazı kâğıdı. **2.**tomar.

درج derec: [ç. edrâc, dirâc ادراج ، دراج] **1.**yol. **2.**arabulucu.

درج derece: (yedrucu, yedricu) [m. derc, durûc, derecân درج ، دروج ، درجان] **1.**yürüdü. **2.**merdiven çıktı. **3.**emekleyerek yürüdü. **4.**derecelendirdi. **5.**soktu. **6.**durmadan yol aldı. **7.**katladı, dürdü. **8.**moda oldu, revaçta oldu. **9.**soyu kurudu, nesli tükendi.

درج derice: (yedrecu) [m. derc درج] **1.**keklik yiyerek beslendi. **2.**öldü. **3.**merdiven çıktı. **4.**yoluna devam etti. **5.**kanıta dayandı.

درج derrece: [m. tedrîc تدريج] **1.**derecelendirdi. **2.**katladı, dürdü. **3.**rahatsız etti, bunalttı, burnundan getirdi. **4.**yavaş yavaş alıştırdı.

درج durc: [ç. edrâc ادراج] **1.**makyaj kutusu. **2.**çekmece, göz.

درج durec: **1.**makyaj kutuları. **2.**çekmeceler, gözler.

درج durrec: zahmetli iş, zor iş.

درج السيول dercu's-suyûl: sel yatağı.

درجات derecât: **1.**merdivenler. **2.**basamaklar. **3.**dereceler. **4.**rütbeler. **5.**daireler.

درجة derece: [ç. derec, derecât درج ، درجات] **1.**merdiven. **2.**basamak. **3.**derece. **4.**rütbe. **5.**daire.

درجة durce: [ç. durec درج] **1.**makyaj kutusu. **2.**çekmece, göz.

درجة درجة dereceten dereceten: yavaş yavaş, tedricî olarak.

درح dereha: (yedrehu) [m. dereh درح] iteledi, kendinden uzaklaştırdı.

درح derihe: (yedrehu) [m. dereh درح] çok yaşlandı.

درد deride: (yedredu) [m. dered درد] dişleri döküldü.

درداء derdâ': [ç. dured درد] dişleri dökülmüş.

دردب derdebe: [m. derdebe, derdebân دردبة ، دردبان] **1.**tabanları yağlayıp kaçtı. **2.**davul ses çıkardı. **3.**alıştı, âdet edindi. **4.**baskıya boyun eğdi. **5.**çırpındı.

دردر derdere: [m. derdere دردرة] **1.**şırıldadı. **2.**hurma çiğnedi. **3.**keçiyi suya çağırdı.

دردش derdeşe: [m. derdeşe دردشة] saçmaladı, zırvaladı.

دردى durdî: (F.) tortu.

درز dereze: (yedruzu) [m. derz درز] gizli dikişle elbise dikti.

درز derize: (yedrezu) [m. derez درز] bolluk içinde yaşadı.

درز derz: [ç. durûz دروز] **1.**dikiş yeri. **2.**nimet.

درزى derzî: (F.) [ç. durûz, dereze درز ، دروز] **1.**terzi. **2.**dürzî.

درس derese: (yedrusu) [ç. durûs, ders درس ، دروس] **1.**izi silindi. **2.**uyuz olan deveyi katranladı. **3.**aybaşı oldu, regl oldu, hayız gördü. **4.**cinsel ilişkide bulundu. **5.**eskidi, epirdi.

درس derese: (yedrusu) [m. ders درس] **1.**izini sildi. **2.**elbiseyi eskitti. **3.**hayvanı râm etti. **4.**yatak hazırladı.

درس derese: (yedrusu) [m. ders, dirâse درس ، دراسة] **1.**ders okudu. **2.**okudu.

درس derrese: [m. tedrîs تدريس] **1.**okuttu. **2.**okudu. **3.**öğretti, ders verdi.

درس ders: [ç. durûs, edrâs دروس ، ادراس] **1.**ders. **2.**gizli yol. **3.**uyuz. **4.**eski eşya. **5.**deve kuyruğu.

درص ders: [ç. edrâs, durûs ادراص ، دروص] yavru.

درص dırs: [ç. edrâs, durûs ادراص ، دروص] **1.**fare yuvası. **2.**afet. **3.**hızlı giden deve.

درع dere'a: (yedre'u) [m. der' درع] **1.**boyun tarafından koyun derisini yüzdü. **2.**eklem yerinden çıkardı.

درع derre'a: [m. tedrî' تدريع] **1.**zırh giydirdi. **2.**gömlek giydirdi. **3.**öne geçti. **4.**açıkladı.

درع dır': [ç. durû', edru', edrâ' دروع ، ادرع ، ادراع] **1.**zırh. **2.**önlük.

درفاس dirfâs: [ç. derâfîs درافيس] **1.**iri insan. **2.**iri deve.

درفس derfese: (F.) [< direfş] [m. derfese درفسة] **1.**iri deveye bindi. **2.**büyük sancak çekti.

درفس dirfis: (F.) [< direfş] [ç. derâfis درافس] **1.**büyük sancak. **2.**ipek. **3.**iri yapılı.

درقة dereka: [ç. derak, edrâk, dırâk درق ، ادراق ، دراق] deri kalkan.

درقل derkale: [m. derkale درقلة] **1.**hızla geçip gitti. **2.**dansetti, raksetti. **3.**boyun eğdi. **4.**bacaklarını ayırarak yürüdü. **5.**sallanarak yürüdü.

درک derek: [ç. edrâk ادراک] **1.**yetişme. **2.**sorumluluk. **3.**jandarma. **4.**dip. **5.**alt tabaka. **5.**cehennem tabakası. **6.**yakalanma.

درک derk: [ç. edrâk ادراک] **1.**yetişme. **2.**sorumluluk. **3.**jandarma. **4.**dip. **5.**alt tabaka. **5.**cehennem tabakası.

درکة dereke: [ç. derekât دركات] aşağıya doğru inen tabaka.

درن deren: [ç. edrân ادران] **1.**kir. **2.**verem. **3.**tümör.

درن derine: (yedrenu) [m. deren درن] **1.**kirlendi. **2.**verem oldu.

درنی derenî: verem, tüberküloz.

دروس durûs: **1.**dersler. **2.**gizli yollar. **3.**uyuzlar. **4.**eski eşyalar. **5.**deve kuyrukları.

دروش derveşe: (F.) [m. derveşe دروشة] dervişlik etti.

درویش dervîş: (F.) [ç. derâvîş دراویش] **1.**derviş. **2.**gezgin zahit. **3.**umursamaz, vurdumduymaz.

دره derehe: (yedrehu) [m. derh دره] **1.**saldırdı. **2.**savundu, savdı.

دره derrehe: [m. tedrîh تدریه] **1.**çok oldu. **2.**tebdili kıyafet etti.

درهم dirhem: [ç. derâhim دراهم] **1.**dirhem. **2.** 3,12 gramlık ağırlık birimi. **3.**gümüş para. **4.**duvarlı bahçe.

دری derâ: (yedrî) [m. dery دری] **1.**başını turadı. **2.**tuzakla avlandı.

دری derâ: (yedrî) [m. dery, diry, derye, dirye, dereyân, diryân, duriyy, dirâye دری ، دریة ، دریان ، دری ، درایة] **1.**bildi. **2.**anladı.

درینة derî'e: [ç. derâyâ درایا] nişangâh, nişan tahtası.

دریس derîs: [ç. edrâs, dirsân ادراس ، درسان] **1.**kuru yonca. **2.**eski eşya. **3.**deve kuyruğu.

دریکة derîke: [ç. derâ'ik درائک] sürülen av.

دس desse: (yedussu) [m. dess, desîs دس ، دسیس] **1.**gömdü. **2.**sakladı. **3.**dolap çevirdi. **4.**deveyi katranladı.

دسا desâ: (yedsû) [m. desv, desve دسو ، دسوة] **1.**örtündü. **2.**gizlendi. **3.**bozuldu. **4.**bodur kaldı.

دسار disâr: [ç. dusur, dusr دسر] **1.**çivi. **2.**gemi halatı. **3.**tahta çivi.

دست dest: (F.) [ç. dusût دسوت] **1.**kat giysi. **2.**deste kâğıt. **3.**yastık. **4.**meclisin ortası. **5.**hile. **6.**meydan, kır.

دست الوزارة destu'l-vizâre: Bakanlar Kurulu, kabine.

دستة deste: (F.) deste, on ikilik paket.

دستجة destece: (F.) [ç. desâtic دساتج] **1.**bir deste, bir bağ. **2.**büyük bardak, büyük kap.

دستورک dustûrek: (F.) izninle, izninizle, müsadenle, müsadenizle.

دسر desere: (yedsuru) [m. desr دسر] **1.**dürttü. **2.**iteledi, kaktı. **3.**gemiyi onardı. **4.**çaktı.

دسر dusur: **1.**çiviler. **2.**gemi halatları. **3.**tahta çiviler.

دسس dessese: [m. tedsîs تدسيس] örttü, sakladı, gömdü.

دسع dese'a: (yedse'u) [m. des', dusû' دسع ، دسوع] **1.**kustu. **2.**çok bahşiş verdi. **3.**iteledi. **4.**doldurdu. **5.**tıkadı.

دسق desika: (yedseku) [m. desak دسق] ağzına kadar doldu.

دسكرة deskere: [ç. desâkir دساكر] **1.**köşk. **2.**büyük köy. **3.**düzlük. **4.**inziva yeri.

دسم deseme: (yedsumu, yedsimu) [m. desm دسم] **1.**sildi, yok etti. **2.**izini sildi. **3.**tıkadı. **4.**kapadı. **5.**yağmur yeri ıslattı. **6.**cinsel ilişkide bulundu. **7.**deveyi katranladı. **8.**yaraya fitil koydu.

دسم desime: (yedsemu) [m. desem, dusûme دسم ، دسومة] **1.**yemek çok yağlı oldu. **2.**üstü başı kir içinde oldu. **3.**rengi boz oldu.

دسم desseme: [m. tedsîm تدسيم] **1.**yemeğe yağ koydu. **2.**yağmur yeri biraz ıslattı. **3.**siyahlaştırdı. **4.**kara sürdü.

دسماء desmâ': [ç. dusm, dusum دسم] **1.**yağlı. **2.**kirli. **3.**siyah.

دسى desâ: (yedsâ) [m. desy دسى] **1.**örtündü. **2.**gizlendi. **3.**bozuldu. **4.**bodur kaldı.

دسى dessâ: [m. tedsiye تدسية] **1.**bozdu. **2.**yoldan çıkardı, azdırdı. **3.**laf taşıdı.

دسيس desîs: [ç. dusus دسس] **1.**casus. **2.**külbastı. **3.**ikiyüzlü.

دسيسة desîse: [ç. desâ'is دسائس] **1.**laf taşıyan, dedikoducu. **2.**laf taşıma.

دسيعة desî'a: [ç. desâ'i' دسائع] **1.**çok bahşiş. **2.**ahlak. **3.**büyük tabak. **4.**hazır sofra. **5.**kuvvet.

دسيم desîm: **1.**yağlı. **2.**kirli.

دش deşşe: (yeduşşu) [m. deşş دش] **1.**buğday yarmasından çorba yaptı. **2.**gezdi. **3.**öğüttü.

دش duş: (Fr.) duş.

دشت deşt: (F.) kır, sahra.

دع da': azarlayarak kovmak, itelemek.

دع da'a: (yedu'u) [m. da' دع] azarlayarak kovdu, itip kaktı.

دع دع du’ du’: koyun ve keçiyi kovma sesi.

دعا de’â: (yed’û) [m. da’ve دعوة] **1.**davet etti. **2.**yemeğe çağırdı.

دعا de’â: (yed’û) [m. du’â’, da’vâ دعاء ، دعوى] **1.**çağırdı, seslendi. **2.**teşvik etti. **3.**ad verdi. **4.**yardım istedi. **5.**muhtaç oldu. **6.**dua etti. **7.**ölünün ardından ağladı. **8.**istedi.

دعا ze’â: (yed’û) [m. du’â’ دعاء] dua etti. ☛ * ~ alâ دعا على beddua etti, ilendi. ☛ * ~ lehu دعا له hayır dua etti.

دعاء du’â’: [ç. ed’iye ادعية] dua.

دعانة de’â’e: **1.**çok dua eden. **2.**işaret parmağı.

دعام di’âm: [ç. du’m دعم] **1.**payanda, destek direği. **2.**asma dayağı.

دعامة di’âme: [ç. de’â’im دعائم] direk, sütun.

دعاوى de’âvî: davalar.

دعب da’ibe: (yed’abu) [m. da’ab دعب] salaklaştı, bönleşti.

دعب de’abe: (yed’abu) [m. da’b, de’âbe دعب ، دعابة] **1.**şaka yaptı. **2.**iteledi. **3.**savdı, defetti. **4.**cinsel ilişkide bulundu.

دعباء da’bâ’:[ç. du’b دعب] bön, ahmak.

دعبس da’bese: [m. da’bese دعبسة] aradı, arandı.

دعث da’ise: (yed’asu) [m. da’as دعث] ürperdi.

دعث de’ase: (yed’asu) [m. da’s دعث] **1.**üstüne bastı, çiğnedi. **2.**üstüne toprak attı.

دعث dı’s: [ç. ed’âs, dı’âs ادعاث ، دعاث] **1.**kin. **2.**öc. **3.**arzu.

دعثر da’sere: [m. da’sere دعثرة] **1.**çiğnedi. **2.**yıktı. **3.**kırdı.

دعثور du’sûr: [ç. de’âsîr دعاثير] **1.**eğri büğrü havuz. **2.**göçük havuz. **3.**bol nimet.

دعج da’ice: (yed’acu) [m. de’ac, du’ce دعج ، دعجة] **1.**iri gözlü oldu. **2.**gözünün akı bembeyaz oldu.

دعدع da’da’: [ç. da’âdı’ دعادع] kıraç arazi.

دعدع da’da’a: [m. da’da’a دعدعة] **1.**ağır ağır yürüdü. **2.**doldurdu.

دعر da’ara: (yed’aru) [m. de’âre, di’âre دعارة] **1.** günahkâr oldu. **2.**fahişe oldu.

دعر da’ire: (yed’aru) [m. da’ar دعر] **1.**günahkâr oldu. **2.**fahişe oldu. **3.**yaş odun tüttü. **4.**çürüdü. **5.**çakmak almadı.

دعس de’ase: (yed’asu) [m. da’s دعس] **1.**çiğnedi, üstüne bastı. **2.**doldurdu. **3.**vurdu. **4.**kadının namusuna leke sürdü. **5.**elini deri ile et arasına sokarak koyun yüzdü.

دعس de’ase: [m. ted’îs تدعيس] mızrakla vurdu.

دعص da’ase: (yed’asu) [m. da’s, da’âs دعص ، دعاص] **1.**öldürdü. **2.**tepindi. **3.**mızrakla vurdu.

دعص dı’s: [ç. dı’ase, ed’âs دعصة ، ادعاص] kum tepesi.

دعصة dı’se: [ç. dı’as دعص] kum tepesi.

دعق de’ake: [m. da’k دعق] **1.**bastığı yerde iz bıraktı. **2.**baskın yaptı. **3.**atı mahmuzladı. **4.**suyu arka verdi. **5.**öldürdü.

دعک de’ake: (yed’aku) [m. da’k دعک] **1.**giysiyi yumuşattı. **2.**düşmana boyun eğdirdi. **3.**toprağa buladı.

دعک de’ake: (yed’aku) [m. de’ak دعک] bön oldu, ahmak oldu.

دعل de’ale: (yed’alu) [m. da’l دعل] oyuna getirdi, aldattı.

دعلج da’lece: [m. da’lece دعلجة] **1.**o yana bu yana gitti. **2.**çokça aldı. **3.**hava karardı, karanlık çöktü. **4.**yuvarladı. **5.**su biriktirdi.

دعم de’ame: (yed’amu) [m. da’m دعم] **1.**destekledi, destek koydu, takviye etti, payanda koydu. **2.**yardım etti. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

دعم de’ame: [m. ted’îm تدعيم] takviye etti, destek koydu, destekledi, sağlamlaştırdı.

دعمة da’me: [ç. di’am دعم] **1.**payanda, destek direği. **2.**asma dayağı.

دعمص da’mese: [m. da’mese دعمصة] kurbağa yavrusu çok oldu.

دعموص du’mûs: [ç. de’âmis, de’âmîs دعامص ، دعاميص] kurbağa yavrusu.

دعوى da’vâ: [ç. de’âvî, de’âvin دعاوى ، دعاو] dava.

دعوى da’vâ: **1.**dualar. **2.**feryat.

دعى da’î: [ç. ed’iyâ’ ادعياء] **1.**yemeğe çağrılan. **2.**oğulluk. **3.**nesebi şüpheli olan.

دغدغ dagdaga: [m. dagdaga دغدغة] **1.**gıdıkladı. **2.**karşısındaki rahatsız edecek şekilde ayıpladı.

دغر dagire: (yedgaru) [m. dagar دغر] **1.**boyun eğdi. **2.**ahlaksız oldu.

دغر degare: (yedgaru) [m. dagr دغر] **1.**eve girdi. **2.**baskın yaptı. **3.**başından savdı. **4.**kötü besledi. **5.**karıştırdı. **6.**parmakla bademcik iltihabını aldı.

دغرق dagraka: [m. dagraka دغرقة] **1.**fışkırttı. **2.**üstüne suyu boca teti.

دغش degaşe: (yedgaşu) [m. dagş دغش] **1.**karanlığa girdi. **2.**saldırdı, hücum etti.

دغص dagise: (yedgasu) [m. dagas دغص] **1.**karnı şişti. **2.**tıkandı. **3.**besili oldu.

دغف degafe: (yedgafu) [m. dagf دغف] **1.**bol bol aldı. **2.**sıcak bunalttı.

دغل dagl: [ç. edgâl, dıgâl ادغال ، دغال] **1.**koruluk, sık ağaçlık. **2.**sık çalılık. **3.**kusur, ayıp. **4.**alçak zemin. **5.**yüksek tavan. **6.**tehlikeli yer, korkunç yer. **7.**vadi.

دغل degale: (yedgalu) [m. dagl دغل] **1.**sinerek girdi. **2.**yara iltihaplandı.

دغم dagime: (yedgamu) [m. dagam دغم] sıcak/soğuk rahatsız etti.

دغم degame: (yedgamu) [m. dagm, dagamân دغم ، دغمان] sıcak/soğuk rahatsız etti.

دغمر dagmere: [m. dagmere دغمرة] **1.**karıştırdı. **2.**ayıpladı. **3.**kötü ahlaklı oldu.

دغن degane: (yedgunu) [m. dagn, dugûn دغن ، دغون] **1.**karanlık oldu. **2.**hava kapalı oldu.

دف deffe: (yediffu) [m. deff دف] kökünü kazıdı.

دف deffe: (yediffu) [m. deff, defîf دف ، دفيف] **1.**ağır ağır yürüdü. **2.**kanat çırptı.

دف duff: [ç. dufûf دفوف] tef.

دفئ defi'a: (yedfe'u) [m. def', de'fâ', defâ'e, dufû' دفأ ، دئفاء ، دفائة ، دفوء] **1.**ısındı. **2.**ısınacak giysi giydi. **3.**omuzları öne düşük oldu.

دفؤ defu'e: (yedfu'u) [m. defâ'e دفائة] **1.**ısındı. **2.**ısınacak giysi giydi. **3.**omuzları öne düşük oldu.

دفء dif': [ç. edfâ' ادفاء] **1.**sıcaklık. **2.**bahşiş. **3.**vergi. **4.**vücudu ısıtan giysi. **5.**ısınma.

دفء الحائط dif'u'l-hâ'it: duvar dibi.

دفا defâ: (yedfû) [m. defv دفو] yaralının üstüne atıldı.

دفأ deffe'e: [m. tedfi'e تدفئة] **1.**ısıttı. **2.**çok bahşiş verdi.

دفاتر defâtir: defterler.

دفاع difâ': savunma.

دفاف deffâf: tefçi.

دفة الجلد deffetu'l-cild: **1.**kitap kapağı. **2.**kitap cildi.

دفتر defter: [ç. defâtir دفاتر] defter.

دفتردار defterdâr: (F.) defterdar.

دفدف defdefe: [m. defdefe دفدفة] **1.**hız yaptı, hızlı yürüdü. **2.**hızlı def çaldı.

دفر defire: (yedferu) [m. defer دفر] **1.**rezil oldu, düşkün oldu. **2.**kurtlandı. **3.**kokuştu.

دفران difrân: (bot.) ardıç ağacı.

دفع def': [ç. dufû' دفوع] **1.**mahkeme savunması. **2.**reddetme. **3.**ödeme.

دفع def': **1.**uzaklaştırmak, defetmek, savmak. **2.**reddetmek, geri verdi. **3.**kanıtlarla sözü çürütmek. **4.**ödemek. **5.**varmak, ulaşmak. **6.**ayrılmak, terketmek. **7.**mecbur etmek.

8.sevketmek, göndermek. **9.**korumak, himaye etmek. **10.**savunma yaptı, savunmaya geçti.

دفع defe'a: (yedfa'u) [m. def', defâ' دفع ، دفاع] **1.**uzaklaştırdı, defetti, savdı. **2.**reddetti. **3.**kanıtlarla sözü çürüttü. **4.**ödedi. **5.**vardı, ulaştı. **6.**ayrıldı, terketti. **7.**mecbur etti. **8.**sevketti, gönderdi. **9.**korudu, himaye etti.

دفع deffe'a: [m. tedfî' تدفيع] uzaklaştırdı, defetti, savdı.

دفعة def'aten: bir kez.

دفق defeka: (yedfuku) [m. defk دفق] **1.**döktü. **2.**boca etti. **3.**öldürdü.

دفق defeka: (yedfuku) [m. defk, dufûk دفق ، دفوق] **1.**su ansızın döküldü. **2.**nehir taşacak kadar doldu. **3.**hilal göründü.

دفق deffeka: [m. tedfîk تدفيق] suyu boca etti.

دفلى diflâ: **1.**(bot.) defne ağacı. **2.**(bot.) zakkum ağacı.

دفن defene: (yedfinu) [m. defn دفن] **1.**gömdü. **2.**defnetti. **3.**örttü. **4.**sakladı.

دفن defn: [ç. edfân ادفان] **1.**gömme. **2.**saklama. **3.**meşhur olmayan.

دفن difn: [ç. edfân, difân, dufun ادفان ، دفان ، دفن] **1.**sarnıç. **2.**gömülü, medfun.

دفوف dufûf: tefler.

دفين defîn: [ç. defnâ دفنى] örtülü kadın.

دفين defîn: [ç. dufun, dufenâ', edfân دفن ، دفناء ، ادفان] **1.**gömülmüş, defnedilmiş. **2.**toprakla dolmuş kuyu ve havuz.

دفينة defîne: [ç. defâ'in دفائن] **1.**hazine, defîne, gömü. **2.**gömülmüş, defnedilmiş.

دق dakka: (yedikku) [m. dikka دقة] **1.**ince oldu. **2.**küçük oldu. **3.**karmaşık oldu. **4.**saat çaldı. **5.**kalbi attı.

دق dakka: (yedukku) [m. dakk دق] **1.**kırdı, ufaladı. **2.**kapıyı çaldı. **3.**gösterdi, ortaya koydu. **4.**dövme yaptı. **5.**çalgı çaldı.

دقدق dakdaka: [m. dakdaka دقدقة] **1.**şamata yaptı, gürültü patırtı etti. **2.**üst üste vurdu.

دقرارة dıkrâre: [ç. dekârîr دقارير] **1.**insan çekiştirme. **2.**dedikoducu. **3.**çirkin söz. **4.**muhalefet. **5.**iç don. **5.**pantolon. **7.**afet, felaket. **8.**düşmanlık. **9.**bodur.

دقع daki'a: (yedka'u) [m. daka' دقع] **1.**çok az gelire razı oldu. **2.**yoksulluktan şikayet etti. **3.**yoksulluktan perişan oldu. **4.**boyun eğdi.

دقق dakkaka: [m. tedkîk تدقيق] **1.**döverek inceltti. **2.**dikkat etti. **3.**inceledi.

دقل dekal: [ç. edkâl ادقال] gemi direği, seren.

دقل dekale: (yedkulu) [m. dakl دقل] **1.**mahrum etti, menetti. **2.**vurdu. **3.**zayıf oldu.

دقلة dakile: [ç. devâkıl دواقل] **1.**gemi direği, seren. **2.**penis.

دقن dekane: (yedkunu) [m. dakn دقن] **1.**yoksun bıraktı. **2.**çenesine vurdu.

دقوق dakûk: pudra.

دقيق dakîk: [ç. edikka, edikkâ', dıkâk, dakâ'ik ادقة ، ادقاء ، دقاق ، دقائق] **1.**un. **2.**gizli iş. **3.**çok küçük nesne. **4.**hayırsız.

دقيقى dakîkî: uncu.

دک dekk: [m. dukûk, dikâk دكوك ، دكاك] **1.**ova. **2.**düzlük.

دک dekk: darmadağın.

دک dekke: (yedukku) [m. dekk دک] **1.**ufaladı. **2.**iteledi. **3.**yıkıp tesviye etti. **4.**toprak doldurdu. **5.**gömdü. **6.**yol açtı. **7.**çok içti. **8.**bitkin düşürdü.

دک dukk: [ç. dikele دكلة] **1.**tümsek nesne. **2.**yüksek olmayan dağ.

دكاء dekkâ': [ç. dekkâvât دكاوات] **1.**hörgüçsüz deve. **2.**küçük hörgüçlü deve. **3.**sırt, tepe.

دكاء dekkâ': yerle bir olmuş.

دكان dukkân: [ç. dekâkîn دكاكين] **1.**dükkân. **2.**büfe.

دكة dekke: [ç. dikâk دكاك] **1.**büfe. **2.**kanepe. **3.**düz kumluk.

دكس dekese: (yedkusu) [m. deks دكس] **1.**toprak döktü, toprak saçtı. **2.**örttü.

دكس dekise: (yedkesu) [m. dekes دكس] üst üste yığıldı.

دكك dekkeke: [m. tedkîk تدكيك] **1.**taktı. **2.**kattı, ilave etti.

دكل dekele: (yedkulu, yedkilu) [m. dekl دكل] çamur çiğnedi.

دكل dekkele: [m. tedkîl تدكيل] hayvanın çamurda yuvarlanmasını sağladı.

دكم dekeme: (yedkumu) [m. dekm دكم] **1.**iteledi, kakaladı. **2.**peşpeşe dökerek dövdü. **3.**burnunu kırdı.

دكم dekkeme: [m. tedkîm تدكيم] **1.**soktu. **2.**iteledi.

دكن dekene: (yedkunu) [m. dekn دكن] istifledi.

دكن dekine: (yedkenu) [m. dekn, dukne دكن ، دكنة] **1.**rengi siyaha çaldı. **2.**kirlendi.

دكن dekkene: [m. tedkîn تدكين] **1.**istifledi. **2.**rengini karamsı yaptı.

دكناء deknâ': [ç. dukn دكن] **1.**kahverengi. **2.**karamsı.

دل delle: (yedillu) [m. dell, delâl دل ، دلال] cilve yaptı, işve yaptı.

دل delle: (yedullu) [m. delâle, dilâle, dulûle, dillîlâ دلالة ، دلولة ، دليلى] **1.**yol gösterdi, rehberlik etti, kılavuzluk yaptı. **2.**gösterdi.

دلا delâ: (yedlû) [m. delv دلو] **1.**kovayı kuyuya saldı. **2.**kovayı kuyudan çekti. **3.**nazikçe davrandı. **4.**dileğini istedi. **5.**başkasının adına ricada bulundu, şefaatçi oldu.

دلائل delâ'il: **1.**deliller, kanıtlar. **2.**yol göstermeler, rehberlikler, kılavuzluklar. **3.**rehberlik ücretleri.

دلاخ dullâh: [ç. dilâh دلاخ] iri kalçalı kadın.

دلاص dilâs: [ç. dulus دلص] **1.**düz, parlak ve yumuşak nesne. **2.**zırh.

دلاک dellâk: tellak, keseci.

دلال dellâl: tellal.

دلالة dellâle: [ç. delâ'il دلائل] **1.**delil, kanıt. **2.**yol gösterme, rehberlik, kılavuzluk. **2.**rehberlik ücreti.

دلتا dilta: (coğ.) delta.

دلتا مصر diltâ mısr: (coğ.) Nil deltası.

دلج delece: (yedlucu, yedlicu) [m. dulûc دلوج] götürdü, nakletti, taşıdı.

دلح deleha: (yedlahu) [m. delh, delehân, dulûh دلح ، دلحان ، دلوح] yükü güçlükle taşıdı.

دلخ deliha: (yedlahu) [m. delah دلخ] besili oldu.

دلدول duldûl: bir tür iri kirpi.

دلس dellese: [m. tedlîs تدليس] kötü malı sattı, malın kusurunu sakladı.

دلس dels: **1.**hile. **2.**renk.

دلص delese: (yedlusu) [m. delâse دلاصة] **1.**zırh parlak oldu. **2.**altın yaldız yaptı. **3.**alın tüylerini yoldu.

دلص delis: [ç. dilâs دلاص] **1.**düz zemin. **2.**düz, parlak ve yumuşak nesne.

دلص delise: (yedlesu) [m. deles دلص] **1.**kaydı. **2.**dişi döküldü. **3.**tüyü döküldü. **4.**parladı.

دلص dellese: [m. tedlîs تدليص] **1.**düzledi. **2.**zırhı parlattı. **3.**alın tüylerini yoldu. **4.**cinsel ilişkide bulunmak.

دلصاء delsâ': [ç. duls دلص] **1.**tüysüz. **2.**dişi dökülmüş. **3.**yeni tüy çıkarmış hayvan.

دلصة delise: [ç. dilâs دلاص] düz zemin.

دلع dele'a: (yedle'u) [m. dulû' دلوع] **1.**dili sarktı. **2.**dilini çıkardı.

دلف delefe: (yedlifu) [m. delf, delef, dulûf, delîf, delefân دلف ، دلوف ، دليف ، دلفان] **1.**ağır ağır yürüdü. **2.**döndü, yöneldi.

دلفين dulfîn: [ç. delâfîn دلافين] (zool.) yunus balığı.

دلق delak: (zool.) sansar.

دلق deleka: (yedluku) [m. dalk دلق] **1.**kılıcı kınından çekti. **2.**döküldü. **3.**kapıyı sertçe açtı.

دلق deleka: (yedluku) [m. dalk, dulûk دلوق ، دلق]

1.hızla çıktı. **2.**kılıç kınından çıktı. **3.**peşpeşe çıktı.

دلک deleke: (yedluku) [m. delk دلک] **1.**ovuşturdu. **2.**olgunlaştırdı. **3.**parlattı. **4.**süre tanıdı. **5.**koku süründü.

دلک deleke: (yedluku) [m. dulûk دلوک] güneş batıya yöneldi.

دلک delleke: [m. tedlîk تدلیک] ovaladı, ovuşturdu, masaj yaptı.

دلل dellele: [m. tedlîl تدلیل] **1.**yağ çekti. **2.**şımarttı. **3.**tellal aracılığıyla satışa çıkardı.

دلم delime: (yedlemu) [m. delem دلم] **1.**dudağı sarkık oldu. **2.**simsiyah oldu.

دلم dulm: [ç. edlâm ادلام] **1.**Hicaz bölgesinde görülen bir yılan türü. **2.**yılan yavrusu.

دلماء delmâ': [ç. dulm دلم] **1.**karayağız. **2.**arslan. **3.**zaç. **4.**kara yılan.

دلو delv: [ç. dilâ', dullî, dillî, dellâ دلاء ، دلی] **1.**kova. **2.**kova burcu. **3.**afet, felaket. **4.**kova biçimli damga.

دلوقت dilvakt: [< hâze'l-vakt هذا الوقت] şimdi, şu anda.

دلوک الشمس dulûku'ş-şems: güneşin zevâli, güneşin öğle vakti batıya doğru kayması.

دله delehe: (yedlehu) [m. delh دله] **1.**ilgisiz kaldı. **2.**kanı heder oldu.

دله delihe: (yedlehu) [m. deleh, delh, dulûh دله ، دلوه] **1.**aklı karışık oldu. **2.**hayran oldu.

دله dellehe: [m. tedlîh تدلیه] **1.**perişan etti. **2.**hayretler içinde bıraktı.

دلهم delhem: **1.**bağırtla kuşu. **2.**kurt. **3.**zifiri karanlık. **4.**perişan aşık.

دلهی delhî: Delhi.

دلی deliye: (yedlâ) [m. delâ دلی] hayret etti.

دلی dellâ: [m. tedliye تدلیة] **1.**kovayı kuyuya saldı. **2.**kovayı kuyudan çekti. **3.**dileğini istedi. **4.**zayıf anını yakaladı. **5.**yanılttı.

دلیص delîs: [ç. dulus دلص] altın yaldız.

دلیع delî': [ç. delâ'i' دلائع] geniş yol.

دلیک delîk: [ç. dulk دلک] **1.**toz toprak. **2.**deneyimli. **3.**kaymak, süt, kıyma ve hurma katkısıyla yapılan bir yemek, hoşmerim.

دلیل delîl: [ç. edille, edillâ ادلة ،ادلا] **1.**delil, kanıt. **2.**yol gösteren, rehber. **3.**indeks, dizin. **4.**şahit.

دم dem: [ç. dimâ', dumiy دماء ،دمی] kan.

دم demme: (yedummu) [m. demm دم] **1.**badanaladı. **2.**kalafatladı. **3.**gözün dışına safran sürdü. **4.**başını yardı. **5.**hızlı yürüdü. **6.**düzeltti. **7.**kırıp geçirdi. **8.**vurdu.

9.azap çektirdi. **10.**aygır kısrak ile çiftleşti.

دم demme: (yedummu, yedimmu) [m. demâme دمامة] hakir oldu.

دم ناقع demun nâkı': taze kan.

دماء dimâ': kanlar.

دمار demâr: **1.**yok olmak. **2.**yok etmek.

دمارة demâre: **1.**yok olmak. **2.**yok etmek.

دماسق demâsık: Bizans komutanları.

دماشقة demâşıka: Şamlılar.

دماغ dimâg: [ç. edmiga ادمغة] **1.**beyin. **2.**baş.

دمالق dumâlık: [ç. demâlîk دماليق] **1.**yuğ taşı, loğ taşı. **2.**geniş vajina. **3.**bir tür mantar.

دماليق demâlîk: **1.**yuğ taşları, loğ taşları. **2.**geniş vajinalar. **3.**mantarlar.

دمام الوجه dimâmu'l-vech: ruj.

دمث demmese: [m. tedmîs تدميث] **1.**eliyle yumuşattı. **2.**yeri düzledi. **3.**söyledi. **4.**haber verdi.

دمث dems: [ç. dimâs دماث] kumlu yumuşak zemin.

دمث demuse: (yedmusu) [m. demâse, dumûse دماثة، دموثة] yumuşak huylu oldu.

دمث الخلق demisu'l-hulk: iyi huylu.

دمج demece: (yedmucu) [m. dumûc دموج] **1.**içine yerleşti. **2.**işi yolunda gitti. **3.**koştu. **4.**karanlık çöktü. **5.**izinsiz girdi.

دمدم demdeme: [m. demdeme دمدمة] **1.**öfkelendi, köpürdü, gazaba geldi. **2.**yok etti, öldürdü. **3.**mezarının üstünü düzledi.

دمر demere: (yedmuru) [m. dumûr دمور] **1.**izinsiz girdi. **2.**saldırdı, hücum etti.

دمر demere: (yedmuru) [m. dumûr, demâr, demâre دمور، دمار ، دمارة] **1.**yok oldu. **2.**yok etti.

دمر demmere: [m. tedmîr تدمير] yok etti, helak etti, yerle bir etti.

دمس demese: (yedmusu) [m. dems دمس] **1.**örttü. **2.**gizledi. **3.**gömdü. **4.**harap oldu. **5.**cinsel ilişkide bulundu. **6.**barıştırdı.

دمس demise: (yedmesu) [m. demes دمس] kirlendi.

دمس demmese: [m. tedmîs تدميس] **1.**gömdü. **2.**örttü. **3.**gizledi. **4.**kirletti.

دمستق dumustuk: [ç. demâsık دماسق] Bizans komutanı.

دمش demişe: (yedmeşu) [m. demeş دمش] çarpıntısı kalktı.

دمشق demşaka: [m. demşaka دمشقة] **1.**işi hızlandırdı. **2.**kısa zamanda tamamladı. **3.**süsledi, donattı. **4.**kebabı güneşte pişirdi.

دمشق dımaşk: (coğ.) Şam, Suriyenin başkenti.

دمشقی dımaşkî: [ç. demâşıka دماشقة] Şamlı.

دمصاء demsâ': [ç. dums دمص] saçı seyrek olan.

دمع dem': [ç. [ç. edmu', dumû' ادمع ، دموع] göz yaşı.

دمع deme'a: (yedme'u) [m. dem', deme'ân, dum"u' دمع ، دموع ، دمعان] **1.**göz yaşı döktü. gözlerinden yaş boşandı. **2.**cerahattan kan geldi. **3.**yağmur yağdı.

دمع demi'a: (yedma'u) [m. dema', deme'ân, dumû' دمع ، دموع ، دمعان] **1.**gözlerden yaş boşandı. **2.**kap doldu.

دمعة dem'a: [ç. dem', edmu', dumûr دمع ، ادمع ، دموع] göz yaşı damlası.

دمغ demega: (yedmugu, yedmagu) [m. demg دمغ] **1.**başını beynine kadar yardı, beynini dağıttı. **2.**güneş sıcağı beyne işledi. **3.**beynini çıkardı. **4.**galebe çaldı, üstün geldi. **5.**damgaladı. **6.**hak batılı yok etti.

دمغ demmega: [m. tedmîg تدميغ] yağla şeriti yumuşattı.

دمغة damga: (T.) damga.

دمق demeka: (yedmuku) [m. dumûk دموق] izinsiz girdi.

دمق demeka: (yedmuku, yedmiku) [m. demk دمق] **1.**soktu. **2.**dişini kırdı.

دمق demmeka: [m. tedmîk تدميق] **1.**hamuru una buladı. **2.**soktu.

دمقس demkase: [m. demkase دمقسة] ipekli dokudu.

دمک demeke: (yedmuku) [m. demk دمک] **1.**öğüttü. **2.**ip büktü. **3.**güneş yükseldi. **4.**erkek deve dişisiyle çiftleşti.

دمک demeke: (yedmuku) [m. dumûk دموک] **1.**hızlı yürüdü. **2.**düz ve sert oldu.

دمل demele: (yedmulu) [m. deml دمل] **1.**çıbanı tedavi etti. **2.**ıslah etti, iyileştirdi.

دمل demele: (yedmulu) [m. deml, demelân دمل ، دملان] **1.**gübre ile toprağı ıslah etti. **2.**ara buldu.

دمل demile: (yedmelu) [m. demel دمل] **1.**iyileşti. **2.**çıban iyileşti.

دمل dummel: [ç. demâmil, demâmîl دمامل ، دماميل] çıban.

دملج demlece: [m. demlece, dimlâc دملجة ، دملاج] sağlamlaştırdı, sağlam yaptı.

دملج dumluc: [ç. demâlic, demâlîc دمالج ، دماليج] **1.**pazıbent. **2.**kolçak. **3.**düz taş.

دملق demleka: [m. demleka دملقة] düzledi.

دملک demleke: [m. demleke دملكة] yuvarlak ve düz yaptı.

دملوج dumlûc: [ç. demâlic, demâlîc دمالج ، دماليج]

1.pazıbent. **2.**kolçak. **3.**düz taş.

دملوق dumlûk: [ç. demâlîk دماليق] **1.**yuğ taşı, loğ taşı. **2.**geniş vajina. **3.**bir tür mantar.

دمن demene: (yedmunu) [m. demn دمن] gübreledi.

دمن demine: (yedmenu) [m. dimen دمن] **1.**devam etti. **2.**kin tuttu.

دمن demmene: [m. tedmîn تدمين] **1.**gübreledi. **2.**nasırlı oldu.

دمنة dimne: [ç. dimn, dimen دمن ، دمن] **1.**çöplük. **2.**kin. **3.**süprüntülük. **4.**malı gözeten.

دموع dumû': göz yaşları.

دموع التماسيح dumû'u't-temâsîh: **1.**hile, düzen, dolap, entrika. **2.**timsah gözyaşları.

دموک demûk: [ç. dumuk دمک] **1.**hızlı dönen makara. **2.**hızlı öğüten değirmen.

دمه demihe: (yedmehu) [m. demeh دمه] **1.**kum sıcak oldu. **2.**güneş sıcağı kavurdu.

دمی demiye: (yedmâ) [m. demy, dumiyy دمی] kanadı.

دمی demmâ: [m. tedmiye تدمية] **1.**kanattı. **2.**yaklaştı. **3.**açık seçik oldu. **4.**süsledi.

دمية dumye: [ç. dumen دمی] **1.**oyuncak. **2.**taş bebek. **3.**süslü put. **4.**kukla.

دميث demmîs: [ç. dimâs دماث] kumlu yumuşak zemin.

دميع demî': [ç. dem'â, demâ'i' دمعى ،دمائع] sulu gözlü erkek.

دميم demîm: [ç. dimâm دمام] kısa boylu çirkin.

دميمة demîme: [ç. demâ'im, dimâm دمائم ، دمام] kısa boylu çirkin.

دن denn: [ç. dinân دنان] büyük küp.

دن denne: (yedinnu) [m. denn, denîn دن ، دنين] **1.**vızıldadı. **2.**homurdandı, ağzının içinden konuştu. **3.**kısa boyunlu oldu.

دنئ deni'e: (yedne'u) [m. dene' دنأ] kambur oldu.

دنئ denî'e: [ç. denâyâ دنايا] eksiklik, kusur, ayıp.

دنؤ denu'e: (yednu'u) [m. dunû' دنوء] soysuz oldu, alçak oldu.

دنآی dene'â: [ç. dun' دنء] kambur.

دنا denâ: (yednû) [m. dunuvv, denâve دنو ، دناوة] yaklaştı.

دنأ denne'e: [m. tedni'e تدنئة] soysuzlaştırdı, alçaklaştırdı.

دناء dennâ': [ç. dunn دن] **1.**kambur. **2.**göçük ev.

دنج denece: (yednucu) [m. dinâc دناج] işini sağlam yaptı, işini sıkı tuttu.

دنح deneha: (yednuhu) [m. dunûh دنوح] **1.**başını eğdi. **2.**rezil oldu, küçük düştü.

دنح denneha: [m. tednîh تدنيح] **1.**başını eğdi. **2.**rezil oldu, küçük düştü.

دنخ deneha: (yednehu) [m. denehân دنخان] ağır ağır gitti.

دنخ denneha: [m. tednîh تدنيخ] **1.**başını eğdi. **2.**zelil oldu, rezil oldu. **3.**evinden dışarı çıkmadı.

دندن dendene: [m. dendene تدندنة] **1.**vızıldadı. **2.**homurdandı. **3.**vızıldar gibi konuştu. **4.**çevresinde dolandı.

دنر dennere: [m. tednîr تدنير] **1.**dinar gibi parladı. **2.**dinar bastı, para bastı.

دنس denes: [ç. ednâs ادناس] kir.

دنس denis: [ç. ednâs, medânîs ادناس ، مدانيس] kir.

دنس denise: (yednesu) [m. denes, denâse دنس ، دناسة] **1.**kirlendi. **2.**lekelendi.

دنس dennese: [m. tednîs تدنيس] **1.**kirletti. **2.**namusunu kirletti.

دنع dene'a: (yedna'u) [m. dunû', denâ'e دنوع ، دناعة] alçak oldu, şerefsiz oldu.

دنع deni'a: (yedna'u) [m. dena' دنع] **1.**aç oldu. **2.**tamah etti. **3.**boyun eğdi. **4.**alçak olmak, şerefsiz olmak.

دنف denif: [ç. ednâf ادناف] **1.**ağır hasta. **2.**hastalıktan kurtulamayan.

دنف denife: (yednefu) [m. denef دنف] **1.**hastalık ağırlaştı. **2.**güneş batmaya yüz tuttu. **3.**gelip çattı.

دنفش denfeşe: [m. denfeşe دنفشة] gözünü kısarak baktı.

دنق deneka: (yednuku, yedniku) [m. dunûk دنوق] küçük işler peşinde koştu.

دنق denika: (yednaku) [m. denak دنق] soğuktan öldü.

دنق denneka: [m. tednîk تدنيق] **1.**öldü. **2.**ölümü yaklaştı. **3.**hastalıktan yüzü sarardı. **4.**güneş batmaya yüz tuttu. **5.**masrafı kıstı. **6.**eni konu inceledi. **7.**gözü çukura gitti. **8.**dik dik baktı.

دنقس denkase: [m. denkase دنقس] **1.**düşkünlükten başını öne eğdi. **2.**aralarını açtı.

دنن dennene: [m. tednîn تدنين] vızıldadı.

دنى denî: [ç. edniyâ' ادنياء] **1.**yakın. **2.**işe yaramaz.

دنى dennâ: [m. tedniye تدنية] **1.**yaklaştırdı. **2.**araştırdı.

دنيا dunyâ: [ç. dunuy دنى] **1.**Dünya. **2.**Ahiret. **3.**âlem. **4.**en az, minimum. **5.**yakın. **6.**en yakın.

دنيع denî': alçak, şerefsiz.

دنيق denîk: [ç. dunuk دنق] cimri.

دواء devâ': [ç. edviye ادوية] ilaç.

دواة devât: [ç. deven, duviyy, diviyy, deveyât دوى ، دويات]

1.divit, hokka. **2.**üzüm, karpuz, ebucehil karpuzu gibi meyvaların kabuğu.

دواج duvâc: [ç. duvvâc دواج] aba, palto.

دواخل devâhil: iç taraflar, iç yüzler.

دوار devvâr: **1.**sürekli dönen. **2.**çark. **3.**Kâbe.

دوار duvâr: baş dönmesi.

دوار duvvâr: [ç. devâvîr دواوير] **1.**menzil. **2.**Kâbe.

دوار duvvâr: **1.**sütü bol hayvanlar. **2.**parlak lambalar. **3.**devamlı olan rızıklar.

دوار البحر duvâru'l-bahr: deniz tutması.

دوار الشمس devvâru'ş-şems: (bot.) ayçiçeği, günebakan.

دوارة devvâre: pergel.

دوارس devâris: **1.**bilginler, âlimler. **2.**okumuşlar, ders görmüşler. **3.**eskimiş eşyalar, epirmiş eşyalar.

دواعى الدهر devâ'iyu'd-dehr: zamanın olayları.

دوامة duvvâme: **1.**topaç. **2.**fırıldak.

دوبارة dûbâre: (F.) [< dobâre] iki katlı ip.

دوبل devbel: [ç. devâbil دوابل] **1.**domuz yavrusu. **2.**sıpa.

دوج dûc: (İt.) dük.

دوح devveha: [m. tedvîh تدويح] dağıttı.

دوحة devha: [ç. devh, edvâh ادواح ، دوح] **1.**ulu ağaç. **2.**geniş gölgelik.

دوحة البحر devhatu'l-bahr: deniz tutması.

دوخ devveha: [m. tedvîh تدويخ] **1.**istila etti. **2.**sersemletti, başını döndürdü. **3.**sıcaklar zayıflattı. **4.**gezindi.

دوخلة devhale: [ç. devâhil دواخل] hurma sepeti.

دود dîd: **1.**kurtlar, kurtçuklar. **2.**böcekler.

دوداة devdât: [ç. devâd دواد] **1.**kızak. **2.**gürültü patırtı.

دودة dûde: [ç. dûd, dîdân دود ، ديدان] **1.**kurt, kurtçuk. **2.**böcek.

دودة الجبن dûdetu'l-cebn: (zool.) peynir kurdu.

دودة الشريط dûdetu'ş-şerît: (zool.) bağırsak kurdu, tenya.

دودة العلق dûdetu'l-alak: (zool.) sülük.

دودة القرمز dûetu'l-kırmız: (zool.) kırmızı böceği.

دودة القز dûdetu'l-kazz: (zool.) ipek böceği.

دور devr: [ç. edvâr ادوار] **1.**dönme. **2.**hareket. **3.**fırsat.

دور devr: **1.**dönmek. **2.**dolanmak, tavaf etmek. **3.**halden hale geçmek. **4.**tekrarlanmak. **5.**sarmak. **6.**çalışmak, işlemek. **7.**zaman geçmek.

دور devvere: [m. tedvîr تدوير] **1.**döndürdü. **2.**çevirdi. **2.**yuvarlaklaştırdı.

دور ارضى devrun ardiy: zemin kat.

دورة devre: **1.**dolaşım. **2.**raund. **3.**devre.

دورة الدموية devretu'd-demeviyye: (tıp.) kan dolaşımı.

دورة المياه devretu'l-miyâh:sıhhi tesisat.

دورق devrak: [ç. devârık دوارق] **1.**kulplu testi. **2.**şarap ölçeği. **3.**şarap kâsesi.

دوزان dûzân: akort.

دوزنة devzene: [m. devzene دوزنة] akort etti.

دوزنة devzene: akort etmek.

دوس devvese: [m. tedvîs تدويس] yolu çok kullandı, yolu çok çiğnedi.

دوش devişe: (yedveşu) [m. deveş دوش] gözleri bozuldu.

دوشاء devşâ': [ç. dûş دوش] görmesi zayıf olan.

دوقل davkal: [ç. devâkıl دواقل] **1.**gemi direği, seren. **2.**penis.

دوقل devkale: [m. devkale دوقلة] **1.**hepsini aldı. **2.**yedi. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

دوک duk: (Lat.) dük.

دول devvele: [m. tedvîl تدويل] **1.**devletleştirdi. **2.**devletlerarası yaptı.

دولاب dûlâb: (F.) [< do+leb] [ç. devâlîb دواليب] **1.**dolap. **2.**gardrop, elbise dolabı.

دولاب dûlâb: [ç. devâlîb دواليب] **1.**makine. **2.**tekerlek.

دولاب dûlâb: [ç. devâlîb دواليب] **1.**su dolabı, dönme dolap. **2.**vinç.

دولاب هدوم dûlâbu hudûm: gardrop.

دولة devle: [ç. duvel, divel دول] **1.**zamanın değişmesi. **2.**zamanın akıp gitmesi. **3.**el değiştirme, dolaşım. **4.**devlet. **5.**zafer, galibiyet. **6.**kursak. **7.**mal.

دولة dûle: servet.

دولة duvele: [ç. duvelât دولات] afet, felaket.

دولة الحليفة devletu'l-halîfe: müttefik devlet, ittifak devleti

دولج devlec: [ç. devâlic دوالج] **1.**in. **2.**entrika, dolap. **3.**yeraltı.

دولع devla': [ç. devâli' دوالع] geniş yol.

دوم devveme: [m. tedvîm تدويم] **1.**sürekli yağmur yağdı. **2.**ıslattı. **3.**içki sarhoş etti. **4.**sardı, doladı.

دوملة devmele: [m. devmele دوملة] aralarını buldu.

دومينو duminu: domino.

دون devvene: [m. tedvîn تدوين] **1.**düzenledi, tertip etti. **2.**kitap yazdı. **3.**kaydetti.

دون dûn: **1.**değersiz. **2.**pinti.

دون dûne: **1.**daha aşağı. **2.**ön. **3.**arka. **4.**başka, gayri. **5.**önce. **6.**altında.

دون ان dûne en: -siz, -sizin.

دون ذلک dûne zâlike: bundan başka.

دوى deviye: (yedvâ) [m. deven دوى] **1.**hastalandı. **2.**öldü. **3.**kin güttü. **4.**ahmak oldu, bön oldu.

دوى devvâ: [m. tedviye تدوية] **1.**gürledi. **2.**kuş süzüldü. **3.**vızıldadı. **4.**uğradı. **5.**kaymak tuttu. **6.**kaymak verdi. **7.**homurdandı.

دوى الاذن deviyyu'l-uzn: kulak çınlaması.

دهاء dehâ': **1.**dâhilik, deha. **2.**akıl. **3.**felaket. **4.**beceri, maharet.

دهارير dehârîr: **1.**geçmiş zaman. **2.**ilk zamanlar.

دهاس dehâs: [ç. edhâs ادهاس] **1.**yumuşak zeminli yer. **2.**yumuşak nesne.

دهان dehhân: yağcı, yağ satıcısı.

دهان dihân: **1.**yağ. **2.**yağ tortusu. **3.**kaygan zemin. **4.**kırmızı sahtiyan.

دهبل dehbele: [m. dehbele دهبلة] büyük lokma yuttu.

دهث dehese: (yedhasu) [m. dehes دهث] **1.**iteledi, kakaladı. **2.**sertçe bastı.

دهداه dehdâh: [ç. dehâdih دهداه] küçük deve sürüsü.

دهدق dehdeka: [m. dehdeka دهدقة] **1.**kırdı. **2.**iğrenç bir şekilde güldü.

دهدم dehdeme: [m. dehdeme دهدمة] **1.**yıktı. **2.**yerle bir etti, altını üstüne getirdi.

دهدمة dehdeme: **1.**yıkmak. **2.**yerle bir etmek, altını üstüne getirmek.

دهده dehdehe: [m. dehdehe دهدهة] **1.**yuvarladı. **2.**ters çevirip koydu.

دهدى dehdâ: [m. dehdât, dehdâ' دهداة ، دهداء] **1.**yuvarladı. **2.**ters çevirerek birbirinin üstüne koydu.

دهر dehere: (yedheru) [m. dehr دهر] başına çirkin bir şey geldi.

دهر dehr: [ç. duhûr, edhur دهور ، ادهر] **1.**uzun zaman. **2.**zaman. **3.**felaket, musibet. **4.**âdet. **5.**süre. **6.**yüzyıl, asır.

دهرج dehrece: [m. dehrece دهرجة] koştu.

دهرية dehriyye: Dehrîler.

دهس dehs: [ç. edhâs ادهاس] **1.**küf rengi. **2.**yumuşak düz zemin.

دهس dehuse: (yedhusu) [m. dehâse, duhûse دهاسة ، دهوسة] yumuşak huylu oldu.

دهس dehise: (yedhesu) [m. dehes دهس] **1.**zemin düz ve yumuşak oldu. **2.**kadın geniş kalçalı oldu.

دهساء dehsâ': [ç. duhs دهس] **1.**düz kumluk. **2.**kırmızıya çalan siyah.

دهش deheşe: (yedheşu) [m. dehş دهش] **1.**dehşete düşürdü. **2.**şaşkına çevirdi. **3.**delirtti.

دهش dehheşe: [m. tedhîş تدهيش] dehşete düşürdü.

دهش dehişe: (yedheşu) [m. deheş دهش] **1.**hayretler içinde kaldı. **2.**aklını oynattı.

دهشر dehşere: [m. dehşere دهشرة] **1.**işini yumuşakça ve dikkatlice yaptı. **2.**güreşçi rakibini kıskıvrak yakaladı.

دهف dehefe: (yedhefu) [m. dehf دهف] çok aldı.

دهق deheka: (yedheku) [m. dehk, dihâk دهق ، دهاق] **1.**doldurdu. **2.**boşalttı. **3.**kırdı, parçaladı. **4.**kesti, doğradı. **5.**vurdu. **6.**sıkıştırdı.

دهق dehheka: [m. tedhîk تدهيق] **1.**sıkıştırdı, sıktı. **2.**parçaladı.

دهقان dihkân: (F.) [ç. dehâkine, dehâkîn دهاقنة ، دهاقين] **1.**başkan, lider, reis. **2.**köy ağası. **3.**vali. **4.**tüccar. **5.**nüfuzlu insan. **6.**mal mülk sahibi.

دهقن dehkane: [m. dehkane دهقنة] **1.**malı çok oldu. **2.**vali atadı.

دهک deheke: (yedheku) [m. dehk دهک] **1.**öğüttü. **2.**kırdı. **3.**çiğnedi, bastı. **4.**cinsel ilişkide bulundu.

دهلية dehliyye: (bot.) açelya.

دهليز dihlîz: [ç. dehâlîz دهاليز] **1.**dehliz. **2.**giriş, antre. **3.**yay.

دهم deheme: (yedhemu) [m. dehm دهم] **1.**ansızın geldi. **2.**isabet etti.

دهم dehheme: [m. tedhîm تدهيم] karartti.

دهم dehime: (yedhemu) [m. dehm دهم] **1.**ansızın gledi. **2.**isabet etti.

دهم dehime: (yedhemu) [m. duhme دهمة] karardı.

دهم dehm: [ç. duhûm دهوم] **1.**halk. **2.**musibet, afet, felaket. **3.**çok.

دهماء dehmâ': [ç. duhm دهم] **1.**kamerî ayların yirmi dokuzuncu gecesi. **2.**uzaktan koyu yeşil görünen bahçe. **3.**kara tencere. **4.**insan topluluğu. **5.**çok sayı. **6.**kızıl koyun.

دهمج dehmece: [m. dehmece دهمجة] **1.**ayağı bukağılıymış gibi yürüdü. **2.**habere kendinden bir şeyler kattı. **3.**hızlı hızlı yürüdü.

دهمس dehmese: [m. dehmese دهمسة] **1.**örttü. **2.**gizledi. **3.**tutundu. **4.**fısıldadı. **5.**danıştı.

دهمق dahmeka: [m. dahmeka دهمقة] **1.**hızlı oldu. **2.**kırdı, parçaladı. **3.**fasih konuştu. **4.**yemeği lezzetli yaptı. **5.**yemeği lezzetsiz yaptı. **6.**yumuşattı.

دهن dehene: (yedhunu) [m. dehn دهن] **1.**ikiyüzlülük etti. **2.**aldattı.

دهن dehene: (yedhunu) [m. dehn, dehne دهن ، دهنة] **1.**yağladı. **2.**vernikledi. **3.**yağmur yeri ıslattı.

دهن dehene: (yedhunu, yedhenu, yedhinu) [m. dehâne, dihân دهان ، دهانة] **1.**sütü azaldı. **2.**gübreledi.

دهن dehhene: [m. tedhîn تدهين] **1.**yağladı. **2.**boyadı. **3.**sıvadı.

دهن dehn: [ç. dihân دهان] yağmur serpintisi.

دهن dihn: (bot.) ağı ağacı.

دهن duhn: [ç. edhân, dihân ادهان ، دهان] **1.**yağ. **2.**yağmur serpintisi.

دهو dehuve: (yedhû) [m. dehâ' دهاء] **1.**dâhi oldu. **2.**akıllı oldu.

دهور dehvere: [m. dehvere دهرورة] **1.**attı. **2.**yüksekten attı. **3.**iterek devirdi.

دهوك dehûk: [ç. duhuk دهك] değirmen.

دهى dehâ: (yedhâ) [m. dehy, dihâye دهى ، دهاية] **1.**başına felaket geldi. **2.**dâhi olduğunu iddia etti. **3.**ayıpladı. **4.**kusur buldu.

دهى dehâ: (yedhû) [m. dehv دهو] **1.**başına felaket geldi. **2.**dâhi olduğunu iddia etti.

دهى dehî: [ç. edhiye, duhevâ' ادهية ، دهواء] akıllı.

دهيماء duheymâ': **1.**felaket, afet, musibet. **2.**fitne.

ديار deyyâr: hiç kimse.

ديار deyyâr: manastırda yaşayan.

ديان deyyân: **1.**Yüce Tanrı. **2.**yargıç, hakim. **3.**hesaba çeken.

ديانة diyâne: **1.**millet. **2.**mezhep.

ديباج dîbâc: (F.) [< dîbâ] [ç. debâbîc, deyâbîc, debâbic دبابيج ، ديابيج ، دبابج] **1.**ipek. **2.**ipekli kumaş.

ديباجة الكتاب dîbâcetu'l-kitâb: kitap başlangıcı.

ديبوب deybûb: [ç. deyâbîb دياديب] **1.**pezevenk. **2.**dedikoducu.

دية diye: [ç. diyât ديات] kan parası, diyet.

ديث deyyese: [m. tedyîs تديث] **1.**deyyus oldu, pezevenk oldu. **2.**yolu çiğneyerek düzeltti. **3.**yumuşattı. **4.**hayvanı râm etti.

ديجور deycûr: [ç. deyâcîr دياجير] **1.**karanlık. **2.**toprak. **3.**boz nesne.

ديدبان deydebân: (F.) [< dîdebân] gözcü, bekçi.

دير deyr: [ç. edyâr, duyûre ادیار ، ديورة] **1.**kilise. **2.**manastır.

دير الراهبات deyru'r-râhibât: manastır.

دير الرهبان deyru'r-ruhbân: kilise.

ديرة deyyire: [ç. deyyir دير] yuvarlak kumul.

ديس dîs: [ç. diyese ديسة] kahraman.

ديسة dîse: [ç. diyes, dîs ديس] sık ormanlık.

ديسمبر disembir: Aralık ayı.

ديک dîk: [ç. duyûk, edyâk, dîke ديوک ، ادياک ، ديکة] (zool.) horoz.

ديماس deymâs: [ç. deyâmîs, demâmîs ديامیس ، دماميس] **1.**sarnıç. **2.**hamam. **3.**zindan. **4.**mezar.

ديماس dîmâs: [ç. deyâmîs, demâmîs ديامیس ، دماميس] **1.**sarnıç. **2.**hamam. **3.**zindan. **4.**mezar.

ديمومة deymûme: geniş çöl.

دين deyn: [ç. duyûn, edyun ديون ، اديون] **1.**borç. **2.**zimmet. **3.**hak. **4.**ölüm. **5.**bedel.

دين deyyene: [m. tedyîn تديين] **1.**borç verdi. **2.**inancıyla başbaşa bıraktı. **3.**onayladı. **4.**temlik etti.

دين dîn: [ç. edyân, edyun, duyûn ديون ، ادين ، اديان] **1.**din. **2.**millet. **3.**İslam. **4.**âdet. **5.**durum, hal. **6.**hesap. **7.**mülk. **8.**hüküm. **9.**tedbir. **10.**ibadet. **11.**iman. **12.**takva, günahtan sakınma. **13.**saltanat. **14.**ceza. **15.**bağlılık. **16.**hastalık. **17.**baskın çıkma, galebe çalma. **18.**istila. **19.**tevhid, Tanrı'nın birliğine inanma. **22.**kanun. **23.**kulluk.

دين الحنيف dînu'l-hanîf: İslâm dini.

دين الله dînullâh: Allah'ın dini.

دين المسيحى dînu'l-mesîhî: Hıristiyanlık.

دينار dînâr: [ç. denânîr دنانير] dinar, altın sikke.

دينارى dînârî: karo (iskambilde).

دينامو dînâmu: (Yun.) dinamo.

ديناميت dinamit: (Yun.) dinamit.

دينة dîne: [ç. dîn دين] **1.**din. **2.**ibadet. **3.**vadeli borç.

ديوان dîvân: (F.) [ç. devâvîn دواوين] **1.**sicil defteri. **2.**divan. **3.**kanepe. **4.**şiir kitabı, şiir divanı. **5.**kitap. **6.**mahkeme. **7.**kompartıman. **8.**kalem dairesi, sekreterlik.

ذ

ذ zal: **1.**z, Arap alfabesinin dokuzuncu harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: yedi yüz.

ذؤابة zu'âbe: [ç. zevâ'ib ذوائب] **1.**kâkül. **2.**uç. **3.**üstün. **4.**palan arkası meşini.

ذؤالة zu'âle: [ç. zu'lân, zi'lân ذؤلان ، ذئلان] **1.**kurt. **2.**çakal.

ذئب zi'b: [ç. zi'âb, zûbân, ez'ub ذئاب ، ذوبان ، اذؤب] (zool.) kurt.

ذئر ze'ire: (yez'eru) [m. ze'er ذآر] **1.**korktu, uzak durdu. **2.**öfkelendi. **3.**üstüne atıldı. **4.**iğrenç buldu. **5.**alışkanlık haline getirdi.

ذا zâ: bu, şu.

ذائد zâ'id: [ç. zuvved, zuvvâd, zâde ذود ، ذواد ، ذادة] şerefini koruyan.

ذائر zâ'ere: [m. muzâ'ere مذائرة] **1.**cüret etti. **2.**kocasına çemkirdi.

ذائقة zâ'ika: tad alma duyusu.

ذاب zâbe: (yezûbu) [m. zevb, zevebân ذوب ، ذوبان] **1.**eridi. **2.**aktı. **3.**sıcaklık yükseldi. **4.**aptallaştı. **5.**zayıfladı. **6.**bal yedi.

ذأب ze'ebe: (yez'ebu) [m. ze'eb ذأب] **1.**biriktirdi. **2.**hayvanı sürdü. **3.**korkuttu. **4.**kâkül bıraktı. **5.**hızlı gitti. **6.**aşağıladı, horladı. **7.**kovaladı. **8.**kötüledi. **9.**haykırdı, avazı çıktığı kadar bağırdı.

ذأب ze'ebe: [m. tez'îb تذئيب] **1.**kâkül bıraktı. **2.**korkuttu.

ذابل zâbil: [ç. zubbel, zubul ذبل] **1.**soluk, pejmürde. **2.**zayıf adam. **3.**ince mızrak.

ذات zât: **1.**nefis. **2.**taraf. **3.**öz.

ذات البين zâtu'l-beyn: nesep, akrabalık bağı.

ذات الجنب zâtu'l-cenb: **1.**(tıp.) zâtülcenp. **2.**zâtülcenp olmuş kadın.

ذات الخلفين zâtu'l-hilfeyn: balta.

ذات الرئة zâtu'r-ri'e: (tıp.) zatürre, akciğer iltihabı.

ذات الشمال zâtu'ş-şimâl: sol taraf.

ذات الصدور zâtu's-sudûr: **1.**sırlar, gizler. **2.**göğüslerin özü, kalpler.

ذات الودع zâtu'l-veda': **1.**Kâbe. **2.**put. **3.**Nuh'un gemisi.

ذات اليمين zâtu'l-yemîn: sağ taraf.

ذات مرة zâte merretin: bir kez.

ذات يوم zâte yevm: bir gün.

ذاتك zâtike: kendin.

ذاج zâce: (yezucu) [m. zevc ذوج] **1.**hız yaptı. **2.**su içti.

ذاد zâde: (yezûdu) [m. zevd, ziyâd ذود ، ذياد] **1.**kovdu. **2.**defetti, savdı. **3.**savundu.

ذار zâre: (yezâru) [m. zeyr ذير] iğrendi, tiksindi.

ذارع zâre'e: [m. muzâre'e مذارعة] **1.**arşınla verdi. **2.**karıştırdı.

ذاريات zâriyât: çok doğuran kadınlar.

ذاريات zâriyât: esip savuran rüzgârlar.

ذارية zâriye: [ç. zâriyât ذاريات] **1.**Kur'ân'da bir sûre. **2.**çok doğuran kadın.

ذاع zâ'a: (yezî'u) [m. zey', zuyû', zeyû'a, zeye'ân ذيع ، ذيوع ، ذيوعة ، ذيعان] yayıldı, dağıldı, sirayet etti.

ذاع zâ'a: (yezû'u) [m. zev' ذوع] malını dağıttı.

ذاعر zâ'ir: [ç. zu'âr ذعار] korkan, korkak.

ذاف zâffe: [m. muzâffe, zifâf مذافة ، ذفاف] yaralıyı hemen öldürdü.

ذأف ze'efe: (yez'efu) [m. ze'f, ze'ef ذأف] yaralıyı öldürdü.

ذأف ze'efe: (yez'efu) [m. ze'f, ze'efân ذأف ، ذنفان] öldü.

ذاق zâka: (yezûku) [m. zevk, mezâk, zevâk, zevekân ذوق ، مذاق ، ذواق ، ذوقان] **1.**tadına baktı, tattı. **2.**denedi. **3.**yayın kirişini çekti. **4.**hissetti.

ذاقن zâkane: [m. muzâkane مذاقنة] sıkıştırdı.

ذاقنة zâkıne: [ç. zevâkın ذواقن] çene altı.

ذاك zâke: bu, şu, o.

ذاكر zâkere: [m. muzâkere مذاكرة] görüştü, müzakere etti, ele aldı.

ذال zâle: (yezîlu) [m. zeyl ذيل] **1.**eteği yere süründü. **2.**etekli oldu. **3.**kuyruğunu kaldırdı. **4.**eteğini çekerek yürüdü. **5.**önemsiz oldu. **6.**seviyesiz oldu. **7.**laubali oldu.

ذأل ze'ele: (yez'elu) [m. ze'el, ze'elân ذأل ، ذألان] **1.**hızlı yürüdü. **2.**yavaş yürüdü.

ذام zâle: (yezîmu) [m. zeym, zâm ذيم ، ذام] kötüledi, ayıpladı, kınadı, yerdi.

ذأم ze'eme: (yez'emu) [m. ze'm ذأم] **1.**ayıpladı. **2.**hakaret etti. **3.**kovdu.

ذان zânne: [m. muzânne مذانة] bir şey isteyeceği adam aradı.

ذان zâni: bu ikisi, şu ikisi.

ذاهن zâhene: [m. muzâhene مذاهنة] hafıza ve zeka bakımından yarıştı.

ذب zebbe: (yezibbu) [m. zebb, zebeb, zubûb ذب ، ذبب ، ذبوب] **1.**bir yerde devamlı kalmadı. **2.**rengi soldu. **3.**soldu. **4.**kurudu.

نب zebbe: (yezubbu) [m. zebb ذب] **1.**kovdu, uzaklaştırdı. **2.**savundu. **3.**menetti.

نباب zubâb: [ç. ezibbe, zibbân ذبان ، اذبة] **1.**(zool.) sinek. **2.**bal arısı. **3.**delilik.

نبابة zubâbe: [ç. zubâbât ذبابات] sinek.

نبالة zebâle: [ç. zubâl ذبال] fitil.

نبب zebbebe: [m. tezbîb تذبيب] **1.**dudağı kurudu. **2.**koşmaktan yoruldu. **3.**hayvanı hızlı sürdü.

نبح zebbeha: [m. tezbîh تذبيح] çok hayvan kesti, çok boğazladı.

نبح zebeha: (yezbehu) [m. zebh, zebâh ذبح ، ذباح] **1.**hayvanı kesti, boğazladı. **2.**boğdu. **3.**yardı. **4.**deldi.

نبحة zebha: (tıp.) krup hastalığı, göğüs anjini.

نبذب zebzebe: [m. zebzebe ذبذبة] **1.**salındı. **2.**tereddüt etti, ikiriciklendi. **3.**himaye etti, korudu. **4.**acı çektirdi, rencide etti. **5.**salladı, hareket ettirdi. **6.**bocalattı.

نبذب zubzub: [ç. zebâzib ذباذب] mahfe püskülü.

نبذبة zebzebe: [ç. zebâzib ذباذب] **1.**dil. **2.**mahfe püskülü. **3.**yumurtalıklar, hayalar. **4.**salınma.

نبر zebbere: [m. tezbîr تذبير] **1.**yazı yazdı. **2.**yazıyı noktaladı. **3.**hızlı okudu.

نبر zebere: (yezburu, yezbiru) [m. zebâre, zebr ذبر ، ذبارة] **1.**dikkatle baktı, alıcı gözle baktı. **2.**mânâsını anladı. **3.**tane tane okudu, yavaş yavaş okudu.

نبر zebere: (yezburu, yezbiru) [m. zebr ذبر] **1.**yazı yazdı. **2.**mektup yazdı. **3.**iyice anladı.

نبر zebire: (yezberu) [m. zeber ذبر] **1.**gücendi, darıldı. **2.**öfkelendi.

نبر zebr: [ç. zibâr ذبار] hurma yaprağı üstüne yazılan yazı.

نبل zebele: (yezbulu) [m. zubûl, zebl ذبول ، ذبل] **1.**susuzluktan soldu. **2.**susuzluktan kurudu.

نبل zebule: (yezbulu) [m. zubûl, zebl ذبول ، ذبل] **1.**susuzluktan soldu. **2.**susuzluktan kurudu.

نبيح zebîh: [ç. zebhâ, zebâhâ ذبحى ، ذباحى] **1.**kurbanlık. **2.**boğazlanmış hayvan. **3.**Hz. İsmail.

نبيحة zebîha: [ç. zebâ'ih ذبائح] kurban.

نج zecce: (yezuccu) [m. zecc ذج] **1.**memleketine döndü. **2.**içti.

نجل zecele: (yezculu) [m. zecl ذجل] zulmetti.

نح zehha: (yezuhhu) [m. zehh ذح] **1.**tokat attı. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**yardı. **4.**dövüp toz haline getirdi.

ذحج zehace: (yezhacu) [m. zahc ذحج] **1.**kabuğunu soydu. **2.**deriyi ovaladı. **3.**düşük yaptı.

ذحذح zahzaha: [m. zahzaha ذحذحة] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**rüzgâr toz kaldırdı.

ذحل zahal: [ç. ezhâl, zuhûl ذحول ، ذحال] **1.**intikam. **2.**kin.

ذحل zahl: [ç. ezhâl, zuhûl ذحول ، ذحال] **1.**intikam. **2.**kin.

ذحى zehâ: (yezhî) [m. zahy ذحى] yün attı.

ذخر zehare: (yezharu) [m. zahr, zuhr ذخر] zahire koydu, depoladı.

ذخيرة zahîre; [ç. zehâ'ir ذخائر] **1.**depolanan, ambara koyulan. **2.**sermaye. **3.**mühimmat.

ذر zerre: (yezurru) [m. zerr ذر] **1.**saçtı. **2.**tohum ekti. **3.**dağıttı. **4.** toz ekti. **5.**sürme çekti.

ذر zerre: (yezurru) [m. zerr, zurûr ذر ، ذرور] **1.**zayıfladı. **2.**güneş doğmaya başladı. **3.**şakağına ak düştü.

ذرء zer': az şey.

ذرئ zeri'e: (yezre'u) [m. zere' ذرأ] şakakları ağardı.

ذرأء zer'â': [ç. zur' ذرء] ak saçlı.

ذرا zerâ: (yezrû) [m. zerv ذرو] **1.**savruldu, tozdu, uçup dağıldı. **2.**düştü. **3.**hızlı gitti. **4.**dişleri çürüyerek döküldü.

ذرا zerâ: (yezrû) [m. zerv, zery ذرو ، ذرى] **1.**savurdu. **2.**tozuttu. **3.**kırdı. **4.**yaratttı.

ذرا zerâ: **1.**siper. **2.**sığınak. **3.**avlu. **4.**gözyaşı. **5.**huy, ahlak.

ذرأ zere': şakakları ağarmak.

ذرأ zere'e: (yezre'u) [m. zer' ذرء] **1.**yarattı. **2.**çoğalttı. **3.**tohum ekti. **4.**dişleri döküldü. **5.**şakakları ağardı.

ذراح zurrâh: [ç. zerâ'rîh ذراريح] (zool.) kuduz böceği.

ذراع zirâ': [ç. ezru', zur'ân ذرع ، ذرعان] **1.**dirsek ile parmak arası, kol. **2.**arşın. **3.**deve damgası.

ذراع zirâ': kol.

ذرب zerebe: (yezrubu) [m. zerb ذرب] biledi, keskinleştirdi.

ذرب zerib: **1.**kesici, keskin. **2.**sivri dilli. **3.**dermansız dert.

ذرب zeribe: (yezrebu) [m. zereb, zerâbe, zurûbe ذرب ، ذرابة ، ذروبة] **1.**sivri dilli oldu. **2.**keskin oldu. **3.**dili fasih oldu. **4.**burnu aktı. **5.**yara büyüdü. **6.**midesi bozuldu. **7.**midesi iyileşti.

ذرب zerrebe: [m. tezrîb تذريب] **1.**biledi, keskinleştirdi. **2.**kadın çocuğunu tuvalete götürdü.

ذربة zirbe: [ç. zireb ذرب] **1.**ur, beze. **2.**sivri dilli kadın.

ذرة zerre: [ç. zerrât ذرات] **1.**zerre. **2.**atom. **3.**molekül.

ذرة zure: (bot.) mısır.

ذرة كهربية zerretun kehrebiyye: iyon.

ذرح zereha: (yezrehu) [m. zerh ذرح] rüzgâra tutarak savurdu.

ذرخ zerreha: [m. tezrîh تذريخ] **1.**tulumu çavurla sıvadı. **2.**rüzgâra tutarak savurdu. **3.**süte su kattı.

ذردر zerzere: [m. zerzere ذردرة] saçtı, dağıttı.

ذرع zer': **1.**ekinler. **2.**göğüs. **3.**uzunluk.

ذرع zera': [ç. zer'ân ذرعان] **1.**tamah, hırs. **2.**avcı siperi.

ذرع zere'a: (yezre'u) [m. zer' ذرع] **1.**koluyla ölçtü. **2.**kustu. **3.**şefaat etti. **4.**kolladı. **5.**boğdu.

ذرع zeri': [ç. zeri'ât ذرعات] **1.**sivri dilli. **2.**gece gündüz yol alan. **3.**hoşmeşrep.

ذرع zeri'a: (yezra'u) [m. zera' ذرع] **1.**şefaat etti. **2.**kolladı. **3.**yorgunluktan dizlerinde mecal kalmadı. **4.**gece gündüz yürüdü.

ذرع zeru'a: (yezru'u) [m. zerâ'a ذراعة] **1.**geniş adım attı. **2.**pratik oldu.

ذرعة zeri'a: [ç. zeri'ât ذرعات] **1.**sivri dilli. **2.**gece gündüz yol alan. **3.**hoşmeşrep.

ذرف zerefe: (yezrifu) [m. zerf, zerîf, zurûf, zerefân, tezrâf ذرف ، ذريف ، ذروف ، ذرفان ، تذراف] gözyaşı döktü.

ذرف zerife: (yezrefu) [m. zeref ذرف] gözyaşı aktı.

ذرف zerife: (yezrifu) [m. zerefân ذرفان] cansız yürüdü, keyifsiz yürüdü.

ذرف zerrefe: [m. tezrîf تذريف] **1.**sürekli gözyaşı döktü. **2.**yaşı geçkince oldu. **3.**ölümle burun buruna getirdi.

ذرق zereka: (yezruku, yezriku) [m. zerk, zurâk ذرق ، ذراق] **1.**kuş tersledi. **2.**ağzını bozdu, ileri geri konuştu.

ذرق zurak: (bot.) tırfıl, sarıyonca.

ذروة zurve: [ç. zurâ ذرا] **1.**doruk, zirve. **2.**üst kısım.

ذروح zerrûh: (zool.) kuduz böceği.

ذرى zerrâ: [m. tezriye تذرية] **1.**tozuttu, toz kaldırdı. **2.**övdü. **3.**altın aradı. **4.**savurdu. **5.**korudu, himaye etti. **6.**yün kırktı.

ذرى zerrî: atomik.

ذرية zurriyye: [ç. zerârî, zurriyyât ذرارى ، ذريات] **1.**soy, zürriyet, nesil. **2.**kadınlar. **3.**küçükler. **4.**küçük bölüm.

ذريح zirrîh: (zool.) kuduz böceği.

ذريحة zerîha: [ç. zerîh ذريح] sırt, alçak tepe.

ذريعة zerî'a: [ç. zerâ'i' ذرائع] **1.**vesile, sebep. **2.**avcı siperi. **3.**nişangâh, nişan tahtası.

ذعاف zu'âf: [ç. zu'uf ذعف] öldürücü zehir.

ذعج ze'ace: (yez'acu) [m. za'c ذعج] iteledi.

ذعذع za'za'a: [m. za'za'a ذعذعة] **1.**rüzgâr ağacı salladı. **2.**dağıttı, saçtı. **3.**sırrı ifşa etti. **4.**haber yaydı.

ذعر za'ire: (yez'aru) [m. za'ar ذعر] dehşete düştü.

ذعر ze'are: (yez'aru) [m. za'r ذعر] korkuttu.

ذعرة zu'are: (zool.) kuyruksallayan.

ذعف ze'afe: (yez'afu) [m. za'afân ذعفان] öldü.

ذعف ze'afe: (yez'afu) [m. za'f ذعف] **1.**zehir içirdi. **2.**yemeğine zehir koydu.

ذعق ze'ake: (yez'aku) [m. za'k ذعق] bağırarak korkuttu.

ذعن za'ine: (yez'anu) [m. za'an ذعن] kabul etti, razı oldu, boyun eğdi.

ذف zeffe: (yeziffu) [m. zeff, zefef, zifâf ذف ، ذفف ، ذفاف] **1.**yaralıyı hemen öldürdü. **2.**çabuk davrandı, elini çabuk tuttu. **3.**hastalık hastayı hemen öldürdü.

ذف zeffe: (yeziffu) [m. zefîf ذفيف] mümkün oldu.

ذفاف zifâf: [ç. eziffe, zufuf ذفة ، ذفف] **1.**öldürücü zehir. **2.**az şey.

ذفذف zefzefe: [m. zefzefe ذفذفة] **1.**gururlandı. **2.**yaralıyı hemen öldürdü.

ذفر zefire: (yezferu) [m. zefr ذفر] **1.**güçlü koku yaydı. **2.**bitki çok oldu.

ذفرى zifrâ: kulak tozu.

ذفف zeffefe: [m. tezfîf تذفيف] **1.**yaralıyı hemen öldürdü. **2.**yükünü hafifletti.

ذقن zakan: [ç. ezkân, zukûn اذقان ، ذقون] çene.

ذقن zakine: (yezkanu) [m. zakan ذقن] uzun çeneli oldu.

ذقن zekane: (yezkunu) [m. zakn ذقن] **1.**çenesine vurdu. **2.**çenesini eline dayadı.

ذقن zekkane: [m. tezkîn تذقين] çenesini dayadı.

ذقناء zaknâ': [ç. zukn ذقن] **1.**uzun çeneli kadın. **2.**yamuk vajinalı kadın.

ذكا zekâ: (yezkû) [m. zekâ, zekât ذكا ، ذكاة] kurban etti, kesti, boğazladı.

ذكا zekâ: (yezkû) [m. zekâ' ذكاء] **1.**güzel koktu, kokusu hoş oldu. **2.**koku yayıldı.

ذكا zekâ: (yezkû) [m. zukuvv, zekâ, zekâ' ذكو ، ذكا ، ذكاء] **1.**ateş harlandı, ateş alevlendi. **2.**güneşin sıcaklığı yükseldi. **3.**savaş alevlendi.

ذكاة zekât: **1.**kurban etme, boğazlama. **2.**bütün.

ذكار zekkâr: Tanrı'yı çok anan.

ذكر zeker: [ç. zukûr, zukûre, zekrân, zikâr, zikâre, zikere ذكور ، ذكورة ، ذكران ، ذكار ،

ذكرة ، ذكارة] **1.**erkek. **2.**erkeklik organı. **3.**çelik. **4.**şiddetli yağmur. **5.**sağlam söz. **6.**meyvasız hurma ağacı. **7.**güçlü cesur erkek. **8.**keskin sert kılıç.

ذكر zekere: (yezkuru) [m. zikr, tezkâr, zukr, zikrâ ذكر ، تذكار ، ذكرى] **1.**aklında tuttu. **2.**ezberledi. **3.**hatırladı, anımsadı. **4.**andı, yâd etti. **5.**nişanlandı. **6.**nikâhlandı. **7.**Tanrı'yı andı, zikir çekti. **8.**nimete şükretti. **9.**kovuculuk yaptı, insanları çekiştirdi. **10.**ayıpladı. **11.**diline doladı. **12.**bildirdi. **13.**hakkını korudu. **14.**öğüt aldı.

ذكر zekkere: [m. tezkîr تذكير] **1.**çelikledi, çeliğe su verdi. **2.**kelimeyi eril yaptı. **3.**vaaz verdi, nasihat etti. **4.**hatırlattı, andırdı. **5.**düşünüp öğüt aldı.

ذكر zikr: [ç. zukûr ذكور] **1.**anma, yâd etme. **2.**şeref. **3.**şöhret. **4.**övgü. **5.**namaz. **6.**dua. **7.**Kur'ân-ı Kerîm.**8.**Tevrat. **9.**kitap. **10.**yiğit, bahadır. **11.**kanıt. **12.**uyarı.

ذكر zukr: [ç. zukûr, ezkâr ذكور ، انكار] **1.**Kur'ân. **2.**namaz ve dua. **3.**senet. **4.**şöhret.

ذكورة zukûre: erkeklik.

ذكى zekâ: (yezkâ) [m.zekâ' ذكاء] zeki oldu.

ذكى zekî: [ç. ezkiyâ' اذكياء] **1.**zeki. **2.**kesilmiş kurban. **3.**yoğun kokulu mis.

ذكى zekiye: (yezkâ) [m. zekâ] zeki oldu.

ذكى zekkâ: [m. tezkiye تذكية] **1.**ateş yaktı, ateşi alevlendirdi. **2.**savaşı alevlendirdi. **3.**hayvanı kesti, boğazladı. **4.**pimpirik yaşlı oldu. **5.**besili lodu.

ذل zelle: (yezillu) [m. zull, zill ذل] yavaş ve itaatli oldu.

ذل zelle: (yezillu) [m. zull, zille, zelâle, mezelle ذل ، ذلة ، ذلالة ، مذلة] **1.**düşkün oldu, hakir oldu, zelil oldu. **2.**itaat etti, boyun eğdi. **3.**yakınlaştırdı.

ذل zill: [ç. ezlâl اذلال] zayıflık, değersizlik, zül.

ذلذل zilzil: [ç. zelâzil ذلاذل] etek ucu.

ذلف zelife: (yezlefu) [m. zelef ذلف] burnu küçük ve yassı oldu.

ذلفاء zelfâ': [ç. zulf ذلف] küçük yassı burunlu.

ذلق zeleka: (yezluku) [m. zelk, zelâka ذلق ، ذلاقة] **1.**dili fasih oldu, belagatli oldu. **2.**biledi, keskinleştirdi.

ذلق zelika: (yezlaku) [m. zelak ذلق] **1.**keskinleşti, keskin oldu. **2.**ışık verdi, aydınlık verdi. **3.**susuzluktan ölümle yüz yüze geldi. **4.**endişeli oldu, ızdırap çekti.

ذلق zelleka: [m. tezlîk تذليق] **1.**keskinleştirdi. **2.**perişan etti.

ذلق zeluka: (yezluku) [m. zelâka ذلاقة] keskin oldu.

ذلک zâlike: **1.**bu, işte bu. **2.**böyle. **3.**bu böyle. **4.**şu.

ذلک zâlike: şu.

ذلک ب zâlike bi: bunların hepsi.

ذلک هو zâlike huve: işte bu.

ذلل zellele: [m. tezlîl تذليل] **1.**düşkünleştirdi, zelil etti. **2.**güçlüğü kaldırdı.

ذلول zelûl: [ç. ezille, zulul اذلة، ذلل] **1.**yavaş ve itaatkâr, boyunduruk altına alınmış. **2.**serkeş. **3.**çiğnenmiş yol.

ذلی zelâ: (yezlî) [m. zely ذلی] hurma topladı.

ذلیل zelîl: [ç. ezillâ', ezille, zilâl اذلاء ، اذلة ، ذلال] **1.**hakir görülen. **2.**önemsiz. **3.**alçak. **4.**çiğnenmiş yol. **5.**kısa.

ذم zemm: [ç. zumûm ذموم] kötülenmiş, ayıplanmış.

ذم zemme: (yezimmu) [m. zemîm ذميم] **1.**burnu aktı. **2.**yüzü sivilcelendi.

ذم zemme: (yezummu) [m. zemm, mezemme مذمة ، ذم] kötüledi, ayıpladı, yerdi.

ذمأ zeme'e: (yezme'u) [m. zem' ذمء] meşakkatli oldu, zahmetli oldu.

ذمام zimâm: [ç. ezimme ازمة] **1.**kefalet. **2.**teminat. **3.**söz. **4.**hak. **5.**saygı, hürmet.

ذمة zemme: [ç. ezumm, zimâm ذمام ، اذم] suyu az kuyu.

ذمة zimme: [ç. zimem ذمم] **1.**söz, ahit, antlaşma. **2.**teminat. **3.**kefalet. **4.**hak. **5.**mükellefiyet. **6.**sorumluluk. **7.**düğün ziyafeti. **8.**ahitleşilmiş topluluk.

ذمذم zemzeme: [m. zemzeme مذمذة] verdiği bahşişi kıstı.

ذمر zemere: (yezmuru) [m. zemr ذمر] **1.**kükredi. **2.**öfkelendi, gazaba geldi. **3.**alevlendirdi, tutuşturdu. **4.**teşvik etti. **5.**korkuttu. **6.**alevlendi, tutuştu.

ذمر zemmere: [m. tezmîr تذمير] **1.**teşvik etti. **2.**yüreklendirdi. **3.**takdir ve tahminde bulundu.

ذمر zimr: [ç. ezmâr ازمار] **1.**kahraman. **2.**zeki. **3.**entelektüel. **4.**yardım eden. **5.**felaket.

ذمل zemele: (yezmulu, yezmilu) [m. zeml, zemîl, zumûl, zemelân ذمل ، ذميل ، ذمول ، ذملان] deve rahat yürüdü.

ذمم zemmeme: [m. tezmîm تذميم] kötüledi.

ذمه zemihe: (yezmehu) [m. zemeh ذمه] sıcak şiddetlendi.

ذمی zemâ: (eyzamâ) [m. zemâ', zemy, zemeyân ذماء، ذمی ، ذميان] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**kötü koktu. **3.**hastalığı ağırlaştı. **4.**kötü kokudan rahatsız oldu. **5.**mümkün oldu.

ذمير zemîr: [ç. ezmâr اذمار] **1.**kahraman. **2.**zeki. **3.**entelektüel. **4.**yardım eden. **5.**felaket.

ذميم zemîm: [ç. zimâm ذمام] **1.**az sulu kuyu. **2.**çok sulu kuyu. **3.**nem. **4.**yüz sivilcesi. **5.**çiy. **6.**sümük.

ذميمة zemîme: [ç. zimâm ذمام] **1.**az sulu kuyu. **2.**çok sulu kuyu. **3.**kötürüm.

ذن zenne: (yezennu) [m. zenen ذنن] burnu aktı.

ذن zenne: (yezinnu) [m. zenîn ذنين] **1.**burnu aktı. **2.**soğuk şiddetlendi. **3.**bitkin bir halde yürüdü.

ذنابة zinâbe: [ç. zenâ'ib ذنائب] **1.**tabi olan, izinden giden. **2.**geri, arka.

ذنابة zunâbe: [ç. zenâ'ib ذنائب] **1.**tabi olan, izinden giden. **2.**geri, arka.

ذنب zenb: [ç. zunûb, zunûbât ذنوب ، ذنوبات] günah.

ذنب zeneb: [ç. eznâb, zinâb اذناب ، ذناب] **1.**kuyruk. **2.**son, uç.

ذنب zenebe: (yeznubu, yeznibu) [m. zenb ذنب] **1.**kuyruğunu tuttu. **2.**takip etti, peşini bırakmadı.

ذنب zennebe: [m. teznîb تذنيب] **1.**kuyruğunu uzattı. **2.**kuyruğunu tuttu. **3.**cezalandırdı. **4.**sarığın ucunu saldı. **5.**kuyruk taktı. **6.**zeyil yazdı, ek yazdı.

ذنوب zunûb: [ç. eznibe, zenâ'ib, zinâb اذنبة ، ذنائب ، ذناب] **1.**kuyruğu bol kıllı at. **2.**kötülük. **3.**fitne. **4.**mezar. **5.**kötü gün. **6.**şans. **7.**haz. **8.**kova. **9.**kıç. **10.**pay, hisse.

ذو zû: sahip.

ذو الاوتاد zu'l-evtâd: kazıklar sahibi, Firavun.

ذو الايد zu'l-eyd: güçlü.

ذو الثفنات zussefinât: Hz. Hüseyin.

ذو الجلال zu'l-celâl: yücelik sahibi Allah.

ذو الحجة zu'l-hicce: [ç. zevâtu'l-hicce ذوات الحجة] Zilhicce ayı, Arap takviminin son ayı.

ذو الفقار zu'l-fekâr: Hz. Ali'nin kılıcı.

ذو القربى zu'l-kurbâ: akraba.

ذو القرنين zulkarneyn: Zülkarneyn.

ذو القعدة zu'l-ka'de: [ç. zevâtu'l-ka'de ذوات القعدة] Zilkade ayı.

ذو الكفل zu'l-kifl: peygamber Zülkifl.

ذو النون zunnûn: **1.**balık sahibi. **2.**Zünnûn, Yunus peygamber. **2.**bir kılıç cinsi.

ذو لسانين zû lisâneyn: **1.**iki dilli. **2.**ikiyüzlü, münafik.

ذو مرة zûmirre: **1.**Cebrail. **2.**kuvvetli, kudretli, muhteşem görünümlü.

ذواة zevât: [ç. zeven ذوى] kabuk.

ذوالعرش zu'l-arş: Arş'ın sahibi.

ذوب zevvebe: [m. tezvîb تذويب] eritti.

ذوق zevk: **1.**zevk. **2.**tad alma duyusu. **3.**tabiat.

ذهب zeheb: [ç. ezhâb, zuhûb, zuhbân اذهاب ، ذهوب ، ذهبان] altın.

ذهب zehebe: (yezhebu) [m. zeheb, zuhûb ذهب ، ذهوب] **1.**gitti. **2.**geçip gitti. **3.**öldü. **4.**terketti.

ذهب zehhebe: [m. tezhîb تذهيب] altın yaldız sürdü, yaldızladı.

ذهبة zihbe: [ç. ezhâb, zihâb, ezâhîb اذهاب ، ذهاب ، اذاهيب] **1.**az yağmur. **2.**çok yağmur.

ذهر zehire: (yezheru) [m. zeher ذهر] dişleri karardı.

ذهل zehele: (yezhelu) [m. zehl, zuhûl ذهل ، ذهول] dalgınlığına geldi, dikkatinden kaçtı.

ذهل zehile: (yezhelu) [m. zuhûl ذهول] dikkati dağıldı, gaflete düştü.

ذهل zuhl: (bot.) balsam ağacı.

ذهلول zuhlûl: [ç. zehâlîl ذهاليل] **1.**yürük at. **2.**cömert insan.

ذهن zehene: (yezhenu) [m. zehn ذهن] **1.**anladı, akıl etti. **2.**oyaladı. **3.**unutturdu.

ذهن zehine: (yezhenu) [m. zehen ذهن] anladı.

ذهن zehune: (yezhunu) [m. zehâne ذهانة] hafızası kuvvetli oldu.

ذهن zihn: [ç. ezhân اذهان] **1.**anlayış, zihin. **2.**hafıza. **3.**zeka. **4.**akıl. **5.**iç yağı.

ذيأ zeyye'e: [m. tezyî' تذييء] **1.**eti çok pişirdi. **2.**parça parça etti.

ذيت ذيت zeyte zeyte: işte böyle, bunun gibi.

ذيخ zeyyeha: [m. tezyîh تذييخ] burnunu sürttü.

ذيخ zîh: [ç. ezyâh, zuyûh, ziyeha اذياخ ، ذيوخ ، ذيخة] **1.**kurt. **2.**aygır. **3.**kibir. **4.**hurma salkımı. **5.**sırtlan. **6.**kızıl renkli bir yıldız adı.

ذيعان zeye'ân: yayılmak, dağılmak, sirayet etmek.

ذيل zeyl: [ç. ezyâl, zuyûl اذيال ، ذيول] **1.**etek. **2.**kuyruk. **3.**son.

ذيل zeyyele: [m. tezyîl تذييل] **1.**etek taktı. **2.**eteğini uzattı. **3.**kitaba ek yazdı, zeyil yazdı.

ر

ر r, râ: **1.**Arap alfabesinin onuncu harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: iki yüz.

رناء ri'â': **1.**ikiyüzlülük etmek, gösteriş yapmak. **2.**danışmak, meşveret etmek. **3.**karşısından bakmak.

رئاسة ri'âse: başkan olmak, reis olmak.

رئة ri'e: [ç. ri'ât, ri'ûn ، رئات رئون] akciğer.

رئد ri'd: [ç. er'âd ارآد] **1.**akran, yaşıt. **2.**dip sürgünü.

رئس re'ise: (yer'esu) [m. re'es رأس] koca kafalı oldu.

رؤس re'use: [m. ri'âse رآسة] reis oldu, başkan oldu, başbuğ oldu.

رؤساء ru'esâ': **1.**başkanlar, reisler. **2.**cumhurbaşkanları.

رؤف ra'uf: **1.**çok şefkatli. **2.**çok esirgeyen. **3.**çok merhametli.

رئف re'ife: (yer'efu) [m. re'f رأف] **1.**şefkat gösterdi. **2.**esirgedi. **3.**yufka yürekli oldu.

رؤف re'ufe: (yer'ufu) [m. re'âfe, re'efe رأفة ، رآفة] **1.**şefkat gösterdi. **2.**esirgedi. **3.**yufka yürekli oldu.

رئم re'ime: (yer'emu) [m. re'em, re'emân, ri'mân رأم ، رأمان ، رئمان] **1.**yara kabuk bağladı. **2.**sevgi duydu. **3.**alıştı.

رئم ri'm: [ç. er'âm, ar'âm ارآم ، آرآم] ceylan yavrusu.

رؤمة ru'me: [ç. ru'em رؤم] tutkal.

رؤوس ru'ûs: **1.**başlar. **2.**(coğ.) burunlar. **3.**baş taraflar. **4.**doruklar, zirveler. **5.**akıllar.

رؤوف ra'ûf: **1.**çok şefkatli. **2.**çok esirgeyen. **3.**çok merhametli.

رؤيا ru'yâ: [ç. ru'en رؤى] rüya, düş.

رؤية ru'ye: **1.**görme. **2.**Ramazan ayının ilk hilâlini görme, ruyet.

رئيس re'îs: [ç. ru'esâ' رؤساء] **1.**başkan, reis. **2.**cumhurbaşkanı.

رئيس الجلسة re'îsu'l-celse: oturum başkanı, divan başkanı.

رئيس الوزراء re'îsu'l-vuzerâ': Başbakan.

رئيس مجلس النواب re'îsu meclisu'n-nuvvâb: Meclis Başkanı.

رئيس معهد re'îsu ma'had: dekan.

رائب râ'ib: [ç. revbâ روبى] **1.**yoğurt. **2.**üstüne rehavet çöken. **3.**şaşkın. **4.**kesin iş.

رائحة râ'iha: [ç. revâ'ih روائح] **1.**koku. **2.**akşam yağmuru.

رائد râ'id: [ç. ruvvâd, râde, râ'idûn رواد ، رادة ، رائدون] **1.**izci. **2.**keşifçi. **3.**delil. **4.**öncü. **5.**gözcü. **6.**casus. **7.**binbaşı.

رائس râ'is: [ç. revâ'is روائس] **1.**vali. **2.**hakim.

رائض râ'id: [ç. râde, ruvvâd, râ'idûn راضة ، رواض ، رائضون] at yetiştiricisi.

رائع râ'i': [ç. râ'i'ûn, ruvva' رائعون ، روع] şaheser, harika.

رائعة râ'ia: [ç. râ'i'ûn, ruvva' رائعون ، روع] şaheser, harika.

رائق râ'ik: [ç. revk, ruveka روق ، روقة] **1.**dinlenmiş şarap. **2.**halis misk.

رائل râ'ele: [m. murâ'ele مرائلة] hızlı oldu, süratli oldu.

رائل râ'il: [ç. revâvîl رواويل] salya.

رائم râ'im: [ç. ruvvem, ruvvâm روم ، روام] isteyen, dileyen.

رائم râme: [m. murâ'eme مرائمة] onardı, tamir etti.

راءى râ'â: [m. murâ'ât, ri'â' مرائاة ، رئاء] **1.**ikiyüzlülük etti, gösteriş yaptı. **2.**danıştı, meşveret etti. **3.**karşısından baktı.

راب râbe: (yerîbu) [m. reyb, rîbe ريب ، ريبة] **1.**şüphelendirdi, kuşkuya düşürdü. **2.**kötü zanna düşürdü. **3.**iş başa düştü.

راب râbe: (yerûbu) [m. revb, ru'ûb روب ، رؤوب] **1.**yoğurt oldu. **2.**şaşırdı. **3.**rehavet çöktü. **4.**yalan söyledi. **5.**akli dengesi bozuldu. **6.**uyku mahmuru oldu. **7.**yorgunluktan dermansız düştü.

رأب re'ebe: (yer'ebu) [m. re'b رأب] **1.**onardı, tamir etti. **2.**aralarını buldu, aralarını düzeltti. **3.**biçilen çimen yeniden bitti.

رابأ râbe'e: [m. murâbe'e مرابأة] **1.**sakındı. **2.**gözetip korudu.

رابح râbeha: [m. murâbaha مرابحة] fazla kâr koydu.

رابض râbıd: [ç. rubûd ربوض] **1.**arslan. **2.**hasta.

رابضة râbıda: [ç. revâbıd روابض] dünyada bulunan melekler.

رابط râbete: [m. murâbata, ribât مرابطة ، رباط] **1.**bir işe devam etti, işe sarıldı. **2.**düşman kuvvetler karşılıklı saf durdu. **3.**cihada hazır oldu.

رابطة râbıta: [ç. revâbıt روابط] **1.**bağ, ilgi, alaka. **2.**birlik. **3.**bağlanmış şey.

رابع râbe'e: [m. murâba'a, ribâ' مرابعة ، رباع] **1.**yükü manivela ile kaldırdı.

2.birlikte yükü kaldırdı. **3.**baharı yaşayarak davrandı.

رابع râbi': dördüncü.

رأبل re'bele: [m. re'bele رأبلة] bir yana yatarak yürüdü.

رابية râbiye: [ç. revâb رواب] **1.**tepe. **2.**fazlalık.

راتب râtib: [ç. revâtib رواتب] aylık, maaş.

راتع râti': [ç. rutu', rutta', ritâ', rutû', râti'ûn رتع ، رتاع ، رتوع ، راتعون] bolluk içinde yaşayan.

راتى râtî: [ç. rutât رتاة] derin bilgili âlim.

راث râse: (yerûsu) [m. revs روث] tersledi, dışkı çıkardı.

راج râce: (yerûcu) [m. revc, revâc روج ، رواج] **1.**revaçta oldu, geçer oldu. **2.**rüzgâr çeşitli yönlerden esti. **3.**hızla geldi. **4.**yemek hazır oldu.

راجع râce'e: [m. murâce'e, ricâ' مراجعة ، رجاع] **1.**sözünü başa alarak söyledi, sözünü tekrarladı. **2.**başvurdu, müracaat etti. **3.**kitaba baktı. **4.**gözden geçirdi. **5.**danıştı.

راجع râci': [ç. revâci' رواجع] **1.**kocasının ölümünden sonra baba evine dönen kadın. **2.**dönen, geri dönen.

راجعة râci'a: [ç. revâci' رواجع] **1.**göl. **2.**sıtma.

راجف râcif: [ç. revâcif رواجف] sıtma.

راجل râcil: [ç. ricâl, reccâle رجال ، رجالة] **1.**yaya. **2.**atsız. **3.**dedikoducu, lafçı.

راجم râceme: [m. murâceme مراجمة] **1.**atıştı. **2.**savundu.

راح râha: (yerîhu) [m. reyh ريح] kokusunu aldı, kokladı.

راح râhe: (yerâhu) [m. râha راحة] **1.**kokusunu aldı. **2.**ikram ettiği için mutlu oldu. **3.**ihsan aldı. **4.**işini çabuk yaptı.

راح râhe: (yerâhu) [m. revâh, râh, râha, riyâha, ru'ûh رواح ، راح ، راحة ، رياحة ، رؤوح] sevindi.

راح râhe: (yerâhu) [m. revh روح] hava rüzgârlı oldu.

راح râhe: (yerâhu) [m. revh روح] kokusunu aldı.

راح râhe: (yerâhu) [m. rîh ريح] **1.**hava rüzgârlı oldu. **2.**ev havalandı. **3.**rüzgâr çarptı. **4.**rüzgârlı yere geldi.

راح râhe: (yerûhu) [m. revâh رواح] **1.**geceleyin gitti. **2.**geceleyin geldi. **3.**geceleyin gerçekleştirdi.

راحة râha: [ç. râh راح] **1.**el ayası. **2.**gelin. **3.**avlu. **4.**elbise katı.

راحة الحلقوم râhatu'l-hulkûm: lokum, Türk lokumu.

راحة اليد râhatu'l-yed: el ayası.

راحل râhele: [m. murâhele مراحلة] göç için yardımcı oldu.

راحل râhil: [ç. ruhhal, ruhhâl رحل ، رحال] **1.**yolculuk eden, seyahat eden. **2.**göç eden, göçmen. **3.**giden. **4.**ölen.

راحلة râhile: [ç. revâhil ذواحل] **1.**yük devesi. **2.**binit olarak kullanılan deve.

راحول râhûl: [ç. revâhîl رواحيل] palan.

راخ râhe: (yerîhu) [m. reyh, ruyûh, reyehân ريخ ، ريوخ ، ريخان] gevşedi.

راخى râhâ: [m. murâhât مراخاة] **1.**gevşetti. **2.**çözdü. **3.**doğum vakti yaklaştı. **4.**uzaklaştı.

راد râdde: [m. murâdde مرادة] **1.**geri çevirdi, geri gönderdi. **2.**fesih talebinde bulundu.

راد râde: (yerûdu) [m. revd, revedân رودان] **1.**rüzgâr hafif esti. **2.**hayvan otladı. **3.**karısı konu komşuya sık sık gidip geldi.

راد râde: (yerûdu) [m. revedân, riyâd رودان ، رياد] **1.**istedi. **2.**araştırdı. **3.**gidip geldi.

رأد re'd: [ç. er'âd ارآد] **1.**akran, yaşıt. **2.**darlık. **3.**dip sürgünü.

رادار râdâr: (Lat.) radar.

رادة râdde: [ç. revâdd رواد] **1.**yarar, fayda. **2.**çirkin kadın.

رادف râdefe: [m. murâdefe مرادفة] **1.**halife oldu, halef oldu. **2.**eşanlamlı oldu, sinonim lodu.

راديكالية radikaliyye: radikallik, radikalizm.

راديو râdyu: radyo.

راديوم râdyûm: (Lat.) radyum.

رار râre: (yerîru) [m. reyr ريز] zayıfladı.

راز râz: [ç. râze رازة] **1.**mimar. **2.**inşaat ustası.

راز râze: (yerûzu) [m. revz روز] **1.**denedi, sınadı, tecrübe etti. **2.**eliyle tarttı. **3.**istedi. **4.**ihtimam gösterdi.

رازقى râzıkî: **1.**(bot.) rezaki üzümü. **2.**rezaki üzümü şarabı. **3.**keten kumaş. **3.**zayıf insan.

رازن râzene: [m. murâzene مرازنة] dost oldu.

راس râse: (yerîsu) [m. reys, reyesân ريس ، ريسان] **1.**başkanlık yaptı. **2.**böbürlenerek yürüdü.

راس râse: (yerûsu) [m. revs روس] **1.**salına salına yürüdü. **2.**nazikçe yemek yedi.

رأس re'ese: (yer(esu, yer'isu) [m. ri'âse, re'âse رئاسة ، رآسة] başkan oldu, reis oldu.

رأس re'ese: [m. ter'îs ترئيس] başkan yaptı, reis yaptı, başbuğ yaptı.

رأس re's: [ç. ru'ûs, er'us, ru's, rüvûs ، ارؤس ، رؤس ، ârâs آراس] **1.**baş. **2.**(coğ.) burun. **3.**baş taraf. **4.**doruk, zirve. **5.**akıl.

رأس الرجاء الصالح re'su'r-recâ'i's-sâlih: (coğ.) Ümit Burnu.

رأس السنة re'su's-sene: yılbaşı.

رأس الشهر re'su'ş-şehr: aybaşı.

رأس العين re'su'l-ayn: pınar, kaynak, göze, menba.

رأس المال re'su'l-mâl: sermaye, kapital.

رأس برأس re'sun bire'sin: başa baş, eşit, denk.

رأس سكر re'su sukker: **1.**kelle şekeri. **2.**kesme şeker.

رأسا re'sen; doğrudan doğruya, direkt olarak.

رأسا على عقب re'sen alâ akibin: tepetakla, baş aşağı.

راسخ râsih: bir konuda derin bilgisi olan.

راسل râsele: [m. murâsele مراسلة] **1.**mektup gönderdi. **2.**elçi gönderdi. **3.**tabi oldu.

راسم râsim: [ç. revâsim رواسم] akan su.

رأسمال re'sumâl: sermaye, kapital.

رأسمالى re'sumâlî: kapitalist.

رأسمالية re'sumâliyye: kapitalizm.

راسية râsiye: [ç. revâs رواس] **1.**sabit. **2.**köklü. **3.**büyük kazan.

راش râş: [ç. eryâş ارياش] **1.**tüy. **2.**yelek. **3.**varlıklı insan. **4.**zayıf. **5.**tüysüz kuş.

راش râşe: (yerîşu) [m. reyş ريش] **1.**muhtaç olmadı. **2.**yardım etti. **3.**güçlendirdi. **4.**zayıflattı. **5.**mal verdi.

راش râşe: (yerûşu) [m. revş روش] **1.**çok yedi. **2.**hastalık zayıf düşürdü.

راشح râşih: [ç. revâşih رواشح] **1.**annesiyle yürüyen yavru. **2.**haşarat. **3.**sızıntı. **4.**meme kabarcığı.

راشى râşâ: [m. murâşât مراشاة] **1.**rüşvet verdi. **2.**yardım etti.

راشى râşî: rüşvet veren.

راصد râsada: [m. murâsada مراصدة] gözledi, gözlem yaptı.

راصد râsıd: [ç. rasad, russâd رصد ، رصاد] **1.**gözleyen, gözlem yapan, gözlemci. **2.**arslan.

راصن râsin: [ç. revâsin رواصن] sağlam olan.

راض râde: (yerûdu) [m. revd, riyâd, riyâde روض ، رياض ، رياضة] **1.**terbiye etti. **2.**inci deldi.

راضع râdi': [ç. rudda', ruddâ' رضع ، رضاع] **1.**süt çocuğu. **2.**dilenci. **3.**alçak.

راضعة râdi'a: [ç. revâdi' رواضع] süt dişi.

راضى râdî: [ç. rudât رضاة] **1.**itaatkâr. **2.**dost, seven. **3.**razı.

راضية مرضية râdiyeten merdiyyeten: sen ondan razı, o senden razı olarak, biribirinizden razı olarak.

راطل râtele: [m. murâtele مراطلة] ölçek ile sattı.

راع râ'a: (yer'i'u) [m. rey', ruyû', riyâ', reye'ân ريع ، ريوع ، ريعان] **1.**çoğaldı, arttı, fazlalaştı. **2.**geri döndü.

راع râ'a: (yerû'u) [m. rev' روع] hayrete düşürdü.

راع râ'a: (yerû'u) [m. rev', ru'û' روع ، رؤوع] **1.**korktu. **2.**ürktü. **3.**kararlı oldu. **4.**korkuttu.

راع râ'a: (yerû'u, yerî'u) [m. ruvâ' رواع] döndü.

راعدة râ'ide: [ç. revâ'id رواعد] gürleyen gök.

راعز râ'aze: [m. murâ'aze مراعزة] **1.**kabız oldu. **2.**kınadı.

راعف râ'if: [ç. revâ'if رواعف] **1.**burun. **2.**mızrak. **3.**yürük at.

راعوثة râ'ûse: [ç. revâ'îs رواعيث] kuyu kapak taşı.

راعوفة râ'ûfe: kuyu taşı.

راعى râ'â: [m. murâ'ât, ri'â' مراعاة ، رعاء] **1.**gözetti, korudu. **2.**işin sonunu bekledi. **3.**hayvanları toplu olarak otlattı. **4.**yıldızlarını batışını bekledi. **5.**otlak çok oldu. **6.**kulak verdi, dinledi.

راعى râ'î: [ç. ru'ât, ru'yân, ru'â', ri'â' رعاة ، رعيان ، رعاء] **1.**çoban. **2.**vali, hakim. **3.**casus. **4.**evcil hayvan.

راعى الحمام râ'i'l-hamâm: (bot.) dulavratotu.

راعية râ'iye: [ç. revâ' رواع] çoban.

راعية الشيب râ'iyetu'ş-şeyb: ihtiyarlık başlangıcı.

راغ râga: (yerûgu) [m. revg, revegân روغ ، روغان] **1.**kaçtı. **2.**saptı. **3.**vurdu. **4.**gizli ilgi duydu. **5.**gizlice gitti.

راغب râgib: **1.**rağbet eden, ihsan isteyen. **2.**yüz çeviren.

راغم râgame: [m. murâgame مراغمة] **1.**küstü. **2.**uzaklaştı. **3.**darıldı.

راغية râgiye: [ç. revâg رواغ] dişi deve.

راف râfe: (yerîfu) [m. reyf ريف] **1.**otlağa geldi. **2.**hayvanlar otlakta yayıldı.

رأف re'efe: (yer'efu) [m. re'fe رأفة] **1.**şefkat gösterdi. **2.**esirgedi. **3.**yufka yürekli oldu.

رافث râfese: [m. murâfese مرافثة] ağzını bozdu, kötü kötü konuştu.

رافد râfede: [m. murâfede مرافدة] yardım etti.

رافد râfid: [ç. ruffâd, ruffed رفاد ، رفد] naip, vekil.

رافدان râfidân: Dicle ile Fırat ırmakları.

رافض râfid: [ç. râfidûn, rafada, ruffâd رافضون ، رفضة ، رفاض] **1.**atan. **2.**terkeden.

رافضة râfide: [ç. revâfid روافض] **1.**Râfızî. **2.**otlağa salınan hayvan. **3.**komutanını terkeden asker.

رافع râfa'a: [m. murâfa'a مرافعة] **1.**hakime çıktı. **2.**kaldırdı.

رافع râfi’:**1.**Yüce Tanrı’nın isimlerinden biri. **2.**yükselten.

رافعة râfi’a: [ç. revâfi’ روافع] **1.**kaldıraç. **2.**ifşa eden, ifşacı. **3.**yükselten.

رافق râfaka: [m. murâfaka, rifâk ، رفاق مرافقة] dost oldu, arkadaş oldu.

رافى râfâ: [m. murâfât, rifâ’ ، رفاء مرافاة] **1.**suyuna gitti. **2.**aldattı. hile yaptı.

رافى râfî: [ç. rufât رفاة] yamacı, örücü.

راق râka: (yerîku) [m. reyk ريق] **1.**döküldü. **2.**serap ışıldadı. **3.**parladı.

راق râka: (yerîku) [m. reyk, ruyûk ريق ، ريوق] öldü, son nefesini verdi.

راق râka: (yerûku) [m. revk روق] **1.**şarap dinlendi. **2.**süzüldü. **3.**ekledi.

راق râka: (yerûku) [m. revk, revekân روق ، روقان] hoşuna gitti, hoşlandı.

راقب râkabe: [m. murâkabe, rikâb ، رقابة مراقبة] **1.**gözetti. **2.**korudu. **3.**kontrol etti. **4.**korktu.

راقن râkın: [ç. revâkın رواقن] güzel renkli.

راقى râkî: [ç. rukât رقاة] afsuncu.

راكب râkebe: [m. murâkebe مراكبة] rahatsız etti, sıkıştırdı, taciz etti.

راكب râkib: [ç. revâkib رواكب] **1.**binen. **2.**yolcu. **3.**hurma sürgünü. **4.**zirve, doruk.

راكبة râkibe: [ç. revâkib رواكب] **1.**binen. **2.**yolcu. **3.**hurma sürgünü. **4.**zirve, doruk.

راكدة râkide: [ç. revâkid رواكد] **1.**durgun. **2.**ocak taşı.

راكز râkiz: **1.**soğukkanlı. **2.**sessiz. **3.**temkinli, ağırbaşlı.

راكض râkede: [m. murâkede مراكضة] at yarışı yaptı.

راكع râki’: [ç. rukka’, râki’ûn, rukû’ ، راكعون ، ركوع ركع] **1.**rükû eden. **2.**başını eğen.

راكل râkele: [m. murâkele مراكلة] birbirini tekmeledi.

راكوبة râkûbe: sarkık hurma dalı.

رال râle: (yerîlu) [m. reyl ريل] salyası aktı.

رأل re’l: [ç. er’ul, ri’âl ، ارؤل رئال] devekuşu yavrusu.

رام râme: (yerîmu) [m. reym, reyemân ، ريم ريمان] yara iyileşti.

رام râme: (yerûmu) [m. revm, merâm ، روم مرام] istedi, arzu etti.

رأم re’eme: (yer’emu) [m. re’m رأم] **1.**tamir etti, onardı. **2.**ipi büktü.

رأم re’m: [ç. er’âm ارآم] süt vermesi için ölen yavrunun derisine saman tıkılarak anne deveye gösterilen maket.

رامة râmme: [ç. rumum رمم] becerikli kız.

رامح râmehe: [m. murâmehe مرامحة] birbirine mızrak attı.

رامح râmih: **1.**mızraklı süvari. **2.**iki boynuzlu boğa. **3.**bir yıldız, Arkturus yıldızı.

رامس râmis: [ç. revâmis روامس] geceleyin ortaya çıkan vahşi hayvan.

رامسة râmise: [ç. revâmis روامس] rüzgâr.

رامق râmaka: [m. murâmaka, rimâk مرامقة ، رماق] **1.**işini yarım yamalak yaptı. **2.**düşmanca baktı. **3.**alttan aldı.

راموز râmûz: [ç. revâmîz روامیز] **1.**deniz. **2.**örnek. **3.**asıl.

راموس râmûs: [ç. revâmîs روامیس] mezar, kabir.

رامی râmâ: [m. murâmât, rimâ', termâ' مراماة ، رماء ، ترماء] **1.**atıştı, birbirine attı. **2.**savundu.

رامی râmî: [ç. rumât, râmûn رماة ، رامون] **1.**atan. **2.**atıcı. **3.**bir yıldız adı.

ران râne: (yerînu) [m. reyn, ruyûn رین ، ریون] **1.**ağır bastı, galebe çaldı. **2.**öldü. **3.**midesi bulandı. **4.**kirlendi. **5.**kasvet bastı. **6.**paslandırdı.

ران râne: (yerûnu) [m. revn رون] şiddetli oldu, çetin oldu.

رانفة rânife: [ç. revânif روانف] **1.**burun ucu. **2.**el ayası. **3.**popo eti.

رانی rânâ: [m. murânât مراناة] **1.**yağ çekti, dalkavukluk etti. **2.**denk oldu, başabaş oldu.

راوح râvehe: [m. murâvehe مراوحة] dönüşümlü olarak yaptı.

راود râvede: [m. murâvede مراودة] **1.**istedi, diledi. **2.**ayarttı, kandırdı, tuzağa düşürdü, aldattı. **3.**zina yapmak istedi, **4.**bir şeyi yapmasını istedi. **5.**yaltaklandı.

راوغ râvege: [m. murâvaga مراوغة] **1.**güreş tutuştu. **2.**hile yaptı. **3.**aldattı. **4.**birbirini araştırdı. **5.**kaçamak konuştu.

راوق râveka: [m. murâvaka مراوقة] sundurmalar karşı karşıya oldu.

راوند râvend: (F.) (bot.) ravent.

راووق râvûk: [ç. revâvîk رواویق] **1.**kâse. **2.**süzgü, süzgeç. **3.**huni. **4.**şarap şişesi.

راوی râvî: [ç. ruvât, râvûn رواة ، راوون] **1.**nakleden, rivayet eden. **2.**taşıyan. **3.**binici.

راویة râviye: [ç. revâyâ روایا] **1.**tulum. **2.**saka hayvanı. **3.**nakleden, rivayet eden.

راه râhe: (yerîhu) [m. reyh ریه] **1.**titredi. **2.**serap ışıldadı.

راه râhe: (yerûhu) [m. revh, ruvâh ،روه ،رواه] dalgalandı.

راهب râhib: [ç. ruhbân رهبان] **1.**rahip, papaz. **2.**arslan.

راهبة râhibe: [ç. râhibât, revâhib ،راهبات ،رواهب] **1.**rahibe. **2.**korkunç durum.

راهص râhese: [m. murânese مراهصة] gözetledi.

راهق râhaka; [m. murâhaka مراهقة] ergenlik çağına gledi.

راهن râhene: [m. murâhene, rihân ،مراهنة ،رهان] **1.**ödül koydu. **2.**bahisli at yarışı yaptı.

راهنامج râhnâmec: (F.) [râh+ nâme] **1.**deniz haritası. **2.**gemi kılvuzu, kılavuz kaptan.

راهى râhâ: m. murâhât مراهاة] yaklaştı.

رأى re'â: (yer'â) [m. re'y, ru'ye, râ'e, ri'yân ،رؤية ،رأى] **1.**gördü. **2.**inandı, itikat etti.

رأى re'â: (yerâ) [m. re'y رأى] **1.**düş gördü. **2.**çakmağı çaktı. **3.**bayrak dikti. **4.**sandı, zannetti.

رأى re'â: [m. ter'iye ترئية] **1.**ikiyüzlülük etti, gösteriş yaptı. **2.**ayna tuttu.

رأى re'y: [ç. ârâ', er'â' ،آراء ،آرأ] **1.**görüş. **2.**inanç. **3.**akıl. **4.**tedbir. **5.**düşünce, fikir. **6.**öneri. **7.**danışma, meşveret.

رأى العام re'yu'l-âmm: kamuoyu.

رايات râyât: **1.**bayraklar. **2.**sancaklar. **3.**kolyeler. **4.**köle halkaları, köle boyunlukları.

راية râye: [ç. rây, râyât ،راى ،رايات] **1.**bayrak. **2.**sancak. **3.**kolye. **4.**köle halkası, köle boyunluğu.

رايحة râyiha: [ç. revâyih روايح] **1.**koku. **2.**akşam yağmuru.

رايف râyefe: [m. murâyefe مرايفة] iftira attı.

رب rabb: [ç. erbâb, rubûb ،ارباب ،ربوب] **1.**efendi. **2.**sahip. **3.**Tanrı. **4.**nimet veren. **5.**düzene sokan.

رب rabbe: (yerubbu) [m. rabb رب] **1.**başa geçti, idareci oldu, yönetici oldu. **2.**sahip oldu. **3.**topladı. **4.**yetiştirdi. **5.**ıslah etti. **6.**ikamet etti. **7.**nimeti artırdı. **8.**kokularla güzelleştirdi.

رب rabbe: (yerubbu) [m. rabb, rubb رب] cilaladı.

رب rabbi: Ey Rabbim, Allahım.

رب rubb: [ç. rubûb, ribâb ،ربوب ،رباب] **1.**şıra. **2.**yağ tortusu. **3.**hurma şırası.

رب rubbe: belki, muhtemel.

رب rubbe: nice.

رب العالمين rabbu'l-âlemîn: âlemlerin rabbi.

رب الفلق rabbu'l-felak: sabah aydınlığının sahibi.

رب الناس rabbu'n-nâsi: İnsanların rabbi.

ربئ rebi': [ç. rebâyâ ربايا] gözcü.

ربا rebâ: (yerbû) [m. rebv, rubuvv ربو] **1.**yetişti, büyüdü. **2.**çoğaldı. **3.**tırmandı, yükseğe çıktı. **4.**kabardı. **5.**nefes darlığı çekti.

ربأ rebe'e: (yerbe'u) [m. reb' ربأ] **1.**yükseldi. **2.**kaldırdı. **3.**ıslah etti. **4.**giderdi. **5.**zahire biriktirdi. **6.**özen gösterdi. **7.**ağır ağır yürüdü. **8.**tırmandı, yüksek yere çıktı. **9.**bir konuda enikonu düşündü. **10.**gözcülük etti.

ربا ribâ: **1.** faiz, ribâ, tefecilikle alınan para. **2.**fazlalık.

رباب rebâb: **1.**rebap. **2.**kemençe. **3.**beyaz bulut.

رباح rubbâh: [ç. rebâbîh ربابيح] **1.**oğlak. **2.**maymun. **3.**deve yavrusu.

رباط ribât: [ç. rabt ربط] **1.**sınırda askeri garnizon. **2.**bağ. **3.**gönül. **4.**tekke. **5.**at.

رباط الرقبة ribâtu'r-rakabe: kravat.

رباع rubâ'a: dörder.

رباعى rubâ'î: **1.**dörtlü, dörtlük. **2.**kare. **3.**piramit.

ربان rubbân: [ç. rebâbîn ربابين] kaptan, gemi kaptanı.

ربان rubbân: [ç. rebâbine, rebâbîn ربابنة ، ربابين] **1.**denizci kaptan. **2.**topluluk. **3.**başlangıç, baş.

ربان الشباب rubbânu'ş-şebâb: ilk gençlik.

ربانى rabbânî: **1.**Allah'a ibadet eden. **2.**Rab ile ilgili. **3.**ilahî, tanrısal. **4.**ilmiyle, ameliyle kâmil insan.

ربب rabbebe: [m. terbîb, teribbe تربية ، تربيب] terbiye etti, yetiştirdi.

ربة rabbe: [ç. ribâb رباب] konak.

ربت rebete: (yerbitu) [m. rebt ربت] çocuk yetiştirdi, çocuk terbiye etti.

ربت rebite: (yerbetu) [m. rebet ربت] **1.**çocuk yetiştirdi, çocuk terbiye etti. **2.**çocuk pışpışladı.

ربة ribbe: [ç. ribeb, ribâb, eribbe اربة ، رباب ، ربب] **1.**kalabalık topluluk. **2.**on bin kişilik topluluk. **3.**keçiboynuzu.

ربة rubbe: [ç. ribeb, ribâb ربب ، رباب] dirlik, refah.

ربة rubbe: belki, muhtemel.

ربة الجمال rabbetu'l-cemâl: Venüs, güzellik tanrıçası.

ربتما rubbetemâ: belki, muhtemel.

ربث rebbese: [m. terbîs تربيث] işinden alıkoydu.

ربث rebese: (yerbusu) [m. rebs ربث] işinden alıkoydu.

ربج rebuce: (yerbucu) [m. rebâce رباجة] aptal oldu, ahmak oldu.

ربح rabiha: (yerbahu) [m. ribh, rebah, rebâh ربح ، رباح]

1.kazandı. **2.**kazanç sağlamak, kâr getirmek.

ربح rebah: [ç. ribâh رباح] **1.**kâr. **2.**iç yağı. **3.**deve yavrusu. **4.**satılığa çıkarılmış at, deve.

ربح rebbeha: [m. terbîh تربيح] evde maymun besledi.

ربح ribh: [ç. erbâh ارباح] kâr, kazanç.

ربح المال ribhu'l-mâl: yasal faiz.

ربح مركب ribhun murekkeb: bileşik faiz.

ربخ rabiha: (yerbahu) [m. rebah ربخ] **1.**zahmetle yürüdü. **2.**kumda yürüdü.

ربد rebede: (yerbudu) [m. rebd ربد] alıkoydu, engel oldu.

ربد rebede: (yerbudu) [m. rubûd ربود] ikamet etti, yerleşik oldu.

ربدة rubde: [ç. rubed ربد] kül rengi.

ربذ rebize: (yerbezu) [m. rebez ربذ] **1.**eli çabuk oldu. **2.**hızlı yürüdü.

ربذة ribze: [ç. ribez, ribâz ربذ ، رباذ] **1.**hayırsız, kopuk. **2.**regl bezi, aybaşı bezi. **3.**şişe tıpası. **4.**parlatma bezi, cila bezi.

ربز rebbeze: [m. terbîz تربيز] doldurdu.

ربز rebuze: (yerbuzu) [m. rebâze ربازة] **1.**zeki ve zarif oldu. **2.**koç besili oldu.

ربس rebese: (yerbesu) [m. rebs ربس] **1.**vurdu. **2.**doldurdu.

ربش rebişe: (yerbeşu) [m. rebeş ربش] arazi yemyeşil oldu.

ربشاء rebşâ': [ç. rubş ربش] rengârenk nesne.

ربص rabasa: (yerbusu) [m. rabs ربص] **1.**bekledi. **2.**bekletti.

ربض rabada: (yerbidu) [m. rabd, rubûd, ribda ربض ، ربوض ، ربضة] **1.**çöktü. **2.**ikamet etti, oturdu.

ربض rabada: (yerbudu, yerbidu) [m. rabd, rubûd ربض ، ربوض] sığındı, iltica etti.

ربض rabbede: [m. terbîd تربيض] **1.**çoban sürüdeki hayvanları yatırdı. **2.**durdurdu.

ربض ribd: [ç. erbâd ارباض] **1.**eş, hanım, karı, zevce. **2.**kızkardeş. **3.**koyun ağılı. **4.**batın uzuvları. **5.**bağırsaklar. **6.**şehir suru. **7.**palan ipi. **8.**akraba. **9.**çevre. **10.**bir kişiyi doyuracak kadar süt.

ربض rıbd: [ç. erbâd ارباض] sürü.

ربض rubd: [ç. erbâd ارباض] **1.**eş, hanım, karı, zevce. **2.**orta. **3.**temel. **4.**dikenli çöl ağaçları.

ربضة rubda: [ç. rubed ربض] **1.**aciz. **2.**tirit.

ربط rabata: (yerbutu, yerbitu) [m. rabt ربط] **1.**bağladı. **2.**kalbini kuvvetlendirdi.

ربط rabata: (yerbutu, yerbitu) [m. ribât رباط] kalbi kuvvetli oldu, kalbini pekiştirdi.

ربطة rabta: **1.**kravat. **2.**buket, çiçek demeti.

ربع reb': [ç. ribâ', rubû', erbâ', erbu' رباع ، ربوع ، اربع ، ارباع] **1.**ev. **2.**bahar evi. **3.**mahalle. **4.**tabut. **5.**cenaze, naaş. **6.**orta boylu insan. **7.**insan topluluğu.

ربع reb'a: (yerba'u) [m. rubû' ربوع] ilkbahar geldi.

ربع rebbe'a: [m. terbî' تربيع] **1.**dörtle çarptı. **2.**dört köşeli yaptı.

ربع rebe'a: (yerba'u) [m. reb' ربع] **1.**bekledi, durup bekledi. **2.**bolluk oldu. **3.**dört günde bir hayvanlar suvarıldı. **4.**kaldırdı. **5.**dört gün arayla sıtma nöbeti geldi. **6.**vazgeçti. **7.**alıkoydu, menetti. **8.**şefkat gösterdi.

ربع rebe'a: (yerbu'u, yerba'u, yerbi'u) [m. reb' ربع] **1.**dört katlı ipi büktü. **2.**dördüncü oldu. **3.**malının dörtte birini aldı.

ربع ruba': [ç. ribâ', erbâ' رباع ، ارباع] baharda doğan deve yavrusu.

ربع rubu': dörtte bir.

ربغ rebega: (yerbagu) [m. rebg ربغ] bolluk içinde yaşadı.

ربغ rebiga: (yerbagu) [m. rebag ربغ] müreffeh hayatı oldu.

ربغ rebuga: (yerbugu) [m. ribâga رباغة] çok oldu.

ربق rebbeka: [m. terbîk تربيق] **1.**hayvanı ilmikle boynundan bağladı. **2.**sürekli olarak yalan yanlış konuştu. **3.**ekmeğe yağ sürdü.

ربق rebeka: (yerbuku, yerbiku) [m. rebk ربق] **1.**hayvanı bağladı. **2.**birini sıkıntıya soktu, birinin başını derde soktu.

ربق rebk: **1.**hayvanı bağlamak. **2.**birini sıkıntıya sokmak, birinin başını derde sokmak.

ربق rıbk: [ç. erbâk, ribâk ارباق ، رباق] **1.**ip. **2.**ilmikli ip. **3.**yular.

ربک rebeke: (yerbuku) [m. rebek ربک] **1.**karıştırdı. **2.**tirit yaptı. **3.**rebîke yemeği yaptı.

ربک rebike: (yerbeku) [m. rebek ربک] işi karışık oldu.

ربل rebel: [ç. rebelât ربلات] **1.**kalın et. **2.**dolgun bacaklı kadın.

ربل rebele: (yerbulu, yerbilu) [m. rebl ربل] **1.**çoğaldı. **2.**çoluğu çocuğu çok oldu. **3.**tarlada yaban gelini çiçekleri bitti.

ربل rebsl: [ç. rebel, rubûl ، ربل ربول] (bot.) yaban gelini otu.

ربلات rebelât: **1.**kalın etler. **2.**dolgun bacaklı kadınlar.

ربما rubbemâ: belki, muhtemel.

ربوة rebve: [ç. ruben ربى] **1.**on bin kişilik topluluk. **2.**milyon.

ربوة rubve: [ç. ruben, rubiyy ربى] tepe.

ربوض rebûd: [ç. rubud ربض] **1.**ulu ağaç. **2.**kalabalık nüfuslu köy. **3.**kalın zincir. **4.**zırh.

ربوع rebû': [ç. rubu', rebâ'i' ربع ، ربائع] yaklaşık dört kadeh miktarı süt veren hayvan.

ربى rebâ: (yerbâ) [m. rebv, rubuvv ربو ، ربو] yetişti.

ربى rebbâ: [m. terbiye تربية] **1.**çocuk yetiştirdi, çocuk terbiye etti. **2.**çocuk besledi. **3.**çoğalttı. **4.**reçel yaptı.

ربى rubbâ: [ç. rubâb رباب] **1.**nimet. **2.**ihtiyaç. **3.**sağlam düğüm. **4.**yeni doğurmuş koyun.

ربينة rebî'e: [ç. rebâyâ ربايا] gözcü.

ربيب rebîb: [ç. eribbâ', eribbe ارباء ، اربة] **1.**üvey baba. **2.**üvey oğul. **3.**hükümdar, melik. **4.**müttefik.

ربيبة rebîbe: [ç. rebâ'ib ربائب] **1.**üvey kız. **2.**dadı. **3.**koyun.

ربيثة ribbîse: [ç. rebâ'is ربائث] **1.**hile. **2.**engel olan, mani olan.

ربيدة rebîde: [ç. rebâ'id ربائد] arşiv sandığı.

ربيطة rabîta: [ç. rebâ'it ربائط] bağlanmış hayvan.

ربيع rebî': [ç. erbi'a, erbi'â', ribâ' اربعة ، اربعاء ، رباع] ilkbahar mevsimi.

ربيعة rebî'a: [ç. rebâ'i' ربائع] **1.**ağırlık kaldıran. **2.**kuvvet deneme taşı. **3.**tolga. **4.**dağarcık. **5.**koku kutusu, parfüm kutusu. **6.**bahçe. **7.**sulak yer.

ربيكة rebîke: [ç. rebâ'ik ربائك] **1.**keş, hurma ve tereyağı katkısıyla yapılan bir yemek. **2.**çamurlu su.

رت rett: [ç. rutût رتوت] başkan, reis, lider.

رت rette: (yerettu) [m. retet, rette رتة ، رتت] dilinde tutukluk oldu, peltek oldu.

رتؤ rutu': **1.**ikamet etmek. **2.**sıkı düğüm atmak. **3.**boğmak. **4.**bir yere gitmek.

رتا retâ: (yertû) [m. retv رتو] **1.**attı. **2.**sıkı bağladı. **3.**gevşetti. **4.**yaklaştırdı, yanaştırdı. **5.**kalbe kuvvet verdi.

رتا retâ: (yertû) [m. retv, rutuvv رتو] **1.**başıyla işaret etti. **2.**adım attı.

رتأ rete'e: (yerte'u) [m. rutu' رتؤ] **1.**ikamet etti. **2.**sıkı

düğüm attı. **3.**boğdu. **4.**bir yere gitti.

رتائج retâ'ic: **1.**kayalar. **2.**dar sokaklar.

رتاج nitâc: [ç. rutuc رتج] büyük kapı.

رتاجة ritâce: [ç. retâ'ic رتائج] **1.**kaya. **2.**dar sokak.

رتب retebe: (yertubu) [m. rutûb, retb رتوب ، رتب] **1.**hareketsiz durdu. **2.**dikti. **3.**dikildi. **4.**yoksullaştı.

رتب rettebe: [m. tertîb ترتيب] **1.**durdurdu. **2.**yerleştirdi, sırasına koydu, tertipledi. **3.**hazırladı.

رتب ruteb: **1.**rütbeler. **2.**dereceler. **3.**makamlar.

رتبة retebe: [ç. reteb رتب] **1.**basamak. **2.**tepe. **3.**parmak arası. **4.**şiddet.

رتبة rutbe: [ç. ruteb رتب] **1.**rütbe. **2.**derece. **3.**makam.

رتج retec: [ç. ertâc ارتاج] büyük kapı.

رتج retece: (yertucu) [m. retc رتج] **1.**kapıyı kapadı. **2.**kapıyı kilitledi.

رتج retece: (yertucu) [m. retecân رتجان] emekledi.

رتخ reteha: (yertehu) [m. rutûh رتوخ] **1.**cıvık oldu. **2.**ikamet etti. **3.**vazgeçti. **4.**yapıştı.

رتع rete'a: (yerte'u) [m. ret', rutû', retâ', ritâ' رتع ، رتوع ، رتاع] **1.**otladı, yayıldı. **2.**çekiştirdi. **3.**gezdi.

رتق reteka: (yertuku, yertiku) [m. ratk رتق] **1.**tıkadı, kapadı. **2.**düzeltti. **3.**uzlaştırdı.

رتق retika: (yerteku) [m. retak رتق] **1.**bitişik oldu. **2.**dar vajinalı oldu.

رتقة ratka: [ç. ratak رتق] parmak arası.

رتک reteke: (yertuku) [m. retk رتک] deve hızlı yürüdü.

رتل retel: [ç. ertâl ارتال] **1.**iyi, kaliteli. **2.**inci gibi sıralı diş. **3.**konvoy. **4.**diş beyazlığı. **5.**özenle söylenmiş söz.

رتل retile: (yertelu) [m. retel رتل] düzgün oldu, düzenli oldu.

رتل rettele: [m. tertîl ترتيل] **1.**özenerek konuştu. **2.**sıraladı. **3.**düzenledi. **4.**ağır ağır okudu.

رتم retem: **1.**fısıltı. **2.**(bot.) katır tırnağı. **3.**geniş yol, cadde. **4.**dolu su tulumu. **5.**utanma.

رتم reteme: (yertimu) [m. retîm رتيم] ağır ağır yürüdü.

رتم reteme: (yertimu) [m. retm رتم] **1.**kırdı. **2.**sabit oldu. **3.**parçaladı. **4.**yetişti. **5.**fısıldadı.

رتمة reteme: [ç. retm, ritâm رتم ، رتام] unutmamak için parmağa bağlanan ip.

رتن retene: (yertunu) [m. retn رتن] karıştırdı.

رتيلاء ruteylâ': (zool.) tarantula örümceği.

رث ress: [ç. risâs رثاث] eski eşya, hırtı pırtı.

رث resse: (yerussu, yeressu, yerissu) [m. resâse, rusûse رثاثة ، رثوثة] **1.**yıprandı, eskidi, lime lime oldu. **2.**çirkin göründü, pejmürdeleşti.

رثئ resi'e: (yerse'u) [m. rus', rus'e رثأة ، رثء] koç alacalı oldu.

رثا resâ: (yersû) [m. resv رثو] **1.**ölünün ardından ağıt yaktı. **2.**ezberledi.

رثأ rese'e: (yerse'u) [m. res' رثء] **1.**ekşi süte taze süt ekledi, köremez yaptı. **2.**karıştırdı. **3.**vurdu. **4.**yatıştı, sakinleşti.

رثة risse: [ç. rises, risâs رثث ، رثاث] **1.**eski ev eşyası, hırtı pırtı. **2.**akılsız kadın. **3.**ayak takımı.

رثد resed: [ç. ersâd ارثاد] **1.**istif edilmiş eşya. **2.**eski ev eşyası, hırtı pırtı. **3.**ayak takımı.

رثد resede: (yersudu) [m. resd رثد] istif etti.

رثد reside: (yersedu) [m. resed رثد] su bulandı, su bulanıklaştı.

رثد risd: [ç. ersâd ارثاد] yerleşik topluluk.

رثدة risde: [ç. rised رثد] yerleşik topluluk.

رثع resi': [ç. resi'ûn رثعون] açgözlü, tamahkâr.

رثع resi'a: (yerse'u) [m. resa' رثع] açgözlü oldu, tamahkâr oldu.

رثم reseme: (yersimu) [m. resm رثم] **1.**burnunu kanattı. **2.**burnuna koku sürdü.

رثم resime: (yersemu) [m. resem رثم] **1.**atın burnu beyaz oldu. **2.**kötü telaffuz etti.

رثم resseme: [m. tersîm ترثيم] yağmur atıştırdı, yağmur çiseledi.

رثمة resme: [ç. risâm رثام] çisenti.

رثن resene: (yersinu) [m. resn رثن] yağmur çiseledi.

رثن ressene: [m. tersîn ترثين] yağmur çiseledi.

رثنة resne: [ç. risân رثان] çisenti.

رثى resâ: (yersî) [m. resy, risâ', risâye, mersât, mersiye رثى ، رثاء ، رثاية ، مرثاة ، مرثية] **1.**ağıt yaktı. **2.**ölünün ardından ağladı. **3.**merhamet etti.

رثى resâ: (yersî) [m. risâye رثاية] söz nakletti, haber nakletti.

رثى resiye: (yersâ) [m. resy, res رثى ، رث] romatizma oldu.

رثى ressâ: [m. tersiye ترثية] ölüye ağıt yaktı.

رثيث resîs: [ç. risâs رثاث] **1.**ölmek üzere olan yaralı. **2.**eskimiş eşya.

رج recce: (yereccu) [m. recec رجج] sarsıldı, sallandı.

رج recce: (yeruccu) [m. recc, recce رج ، رجة] **1.**salladı, sarstı, silkeledi. **2.**evine kapı yaptı. **3.**engel oldu.

رجا recâ: (yercû) [m. recv, recâ', rucuvv, recât, recâ'e, recâve, mercât رجو ، رجاء ، رجو ، رجاة ، رجائة ، رجاوة ، مرجاة] **1.**umdu, ümit etti. **2.**korktu.

رجا recâ: [ç. ercâ ارجا] **1.**yan, kenar. **2.**kuyu ağzı, kuyu çevresi.

رجاح recâh: [ç. rucuh رجح] iri kalçalı kadın.

رجازة ricâze: [ç. recâ'iz رجائز] küçük mahfe.

رجاع ricâ': [ç. erci'a, rucu' ارجعة ، رجع] **1.**deve yuları. **2.**burunsallık.

رجال ricâl: **1.**adamlar. **2.**erkekler. **3.**kocalar. **4.**yayalar. **5.**şehvetli erkekler.

رجالا ricâlen: yürüyerek, ayya olarak.

رجام ricâm: [ç. rucum رجم] iskandil taşı.

رجب reccebe: [m. tercîb ترجيب] **1.**heybetine kapılıp korktu. **2.**ağaca payanda koydu. **3.**Recep ayında kurban eksti.

رجب receb: Recep ayı.

رجب recebe: (yercubu) [m. recb, rucûb رجب ، رجوب] **1.**korktu. **2.**ululadı. **3.**utandı. **4.**iğneli laf dokundurdu.

رجب recibe: (yercebu) [m. receb رجب] **1.**korktu. **2.**ululadı. **3.**utandı.

رجبان recebân: Recep ve Şaban ayları.

رجبة rucbe: [ç. ruceb رجب] **1.**ağaç payandası. **2.**tuzak.

رجج recceha: [m. tercîh ترجيح] **1.**bir kefeyi ağır çektirdi. **2.**tercih etti, yeğledi, üstün tuttu. **3.**takviye etti.

رجح receha: (yercuhu, yercahu, yercihu) [m. rucûh, ruchân, recâhe رجوح ، رجحان ، رجاحة] **1.**ağır geldi. **2.**eliyle tarttı. **3.**ağırbaşlı oldu. **4.**tam oldu.

رجحان ruchân: **1.**ağır gelmek. **2.**eliyle tartmak. **3.**ağırbaşlı olmak. **4.**tam olmak.

رجحانية ruchâniyye: **1.**tercih. **2.**tercih hakkı. **3.**üstünlük.

رجد recede: (yercudu) [m. recd, recâd رجد ، رجاد] başakları harman yerine taşıdı.

رجد rucide: (yercudu) [m. recd رجد] titredi.

رجرج recrec: [ç. recâric رجارج] **1.**sarsılan, gelip giden. **2.**titrek.

رجرج recrece: [m. recrece رجرجة] **1.**sarsıldı, sallandı. **2.**sarstı, salladı. **3.**takatsiz kaldı, bitkin düştü.

رجرجة recrece: [ç. recâric رجارج] **1.**havuz dibindeki su. **2.**savaşan asker. **3.**tükürük. **4.**salya. **5.**akılsız.

رجز recceze: [m. tercîz ترجيز] receb bahrinde yazılmış şiir okudu.

رجز receze: (yercuzu) [m. recz رجز] **1.**aruzun recez bahrinde kaside okudu. **2.**rüzgâr esti.

رجز recize: (yercezu) [m. recez رجز] kalkarken devenin ayakları titredi.

رجز ricz: [ç. ercâz ارجاز] **1.**günah. **2.**azap. **3.**puta tapma. **4.**pislik. **5.**şirk koşma. **6.**şeytanî vesvese.

رجز rucz: [ç. ercâz ارجاز] **1.**günah. **2.**azap. **3.**puta tapma. **4.**pislik. **5.**şirk koşma. **6.**şeytanî vesvese.

رجس recese: (yercusu) [m. recs رجس] **1.**kükredi. **2.**gök gürledi. **3.**engel oldu. **4.**iskandil ile ölçtü.

رجس recise: (yercesu) [m. recâse, recs رجاسة ، رجس] **1.**pis oldu. **2.**kötü iş yaptı, pis iş yaptı.

رجس recs: **1.**kükremek. **2.**gök gürlemek. **3.**engel olmak. **4.**iskandil ile ölçmek.

رجس recs: **1.**pis olmak. **2.**kötü iş yapmak, pis iş yapmak.

رجس recuse: (yercusu) [m. recâse رجاسة] **1.**pis oldu. **2.**kötü iş yaptı, pis iş yaptı.

رجس rics: [ç. ercâs ارجاس] **1.**pis, murdar, necis. **2.**günah. **3.**pis iş. **4.**azap, işkence. **5.**ceza. **6.**haram. **7.**lanet. **8.**küfür. **9.**şeytanî vesvese.

رجع rec': [ç. ricâ', ruc'ân رجاع ، رجعان] **1.**hayvan dışkısı. **2.**göl. **3.**su. **4.**yağmur.

رجع recce'a: [m. tercî' ترجيع] **1.**felaket sırasında "innâ lillâhi ve innâ ileyhi râci'ûn" âyetini okudu. **2.**sesini titretti. **3.**müezzin şehadet kelimesini iki defa okudu.

رجع rece'a: (yerci'u) [m. rec', merci', merce' رجع ، مرجع] **1.**söz etkili oldu. **2.**yem hayvana yaradı.

رجع rece'a: (yerci'u) [m. rec', rucû', merci', merci'a, ruc'â, rece'ân رجع ، رجوع ، مرجع ، مرجعة ، رجعى ، رجعان] **1.**döndü. **2.**vazgeçirdi, geri döndürdü. **3.**sonuca vardı.

رجع rece'a: (yerci'u) [m. rucû', ricâ' رجوع ، رجاع] keş serin yerlere göç etti.

رجع الصوت rec'u's-savt: yankı.

رجعى rec'î: gerici.

رجعى ruc'â: **1.**dönüş. **2.**cevabî mektup.

رجف recefe: (yercufu) [m. recf, recefân, rucûf, recîf رجف ، رجفان ، رجوف ، رجيف] **1.**sarsıldı, sallandı, kıpırdadı. **2.**gök gürledi. **3.**sarstı, salladı. **4.**titredi. **5.**deniz kabardı. **6.**dişleri döküldü. **7.**kalbi küt küt attı.

رجف recf: **1.** yer sarsıntısı, deprem, zelzele. **2.**çarpıntı. **3.**kramp.

رجفة تشنجية recfetun teşennuciyye: kramp, kasılma.

رجل reccele: [m. tercîl ترجيل] **1.**kuvvetlendirdi. **2.**ayaklandırdı. **3.**ters doğum yaptı. **4.**saçını taradı.

رجل recele: (yerculu) [m. recl رجل] **1.**ayağına isabet etti. **2.**ayağını bağladı. **3.**ters doğum yaptı. **4.**aygır kısrakla çiftleşti.

رجل recil: piyadeler, yayalar.

رجل recile: (yercelu) [m. recel, rucle رجل ، رجلة] **1.**iri ayaklı oldu. **2.**ayakları üstünde yürüdü. **3.**ayağından şikayet etti.

رجل recul: [ç. ricâl, recle, recele, ricâlât, erâcil رجال ، رجلة ، رجلة ، رجالات ، اراجل] **1.**adam. **2.**erkek. **3.**koca. **4.**yaya. **5.**şehvetli erkek.

رجل ricl: [ç. ercâl ارجال] **1.**taife, grup, bölük. **2.**ordu. **3.**paça. **4.**insan dışkısı. **5.**beyaz kâğıt. **6.**zaman. **7.**korku. **8.**pay. **9.**yoksulluk. **10.**çekirge sürüsü. **11.**sürü. **12.**uykucu.

رجل ricl: [ç. ercul ارجل] ayak.

رجل اريش reculun eryeş: zengin, varlıklı.

رجل الاق reculun ilâk: düzenbaz, yalancı, renk vermeyen.

رجل البحر riclu'l-bahr: (coğ.) haliç.

رجل الغراب riclu'l-gurâb: sütyen.

رجم recceme: [m. tercîm ترجيم] **1.**zanla konuştu. **2.**mezara işaret taşı dikti.

رجم recem: [ç. ricâm, ercâm رجام ، ارجا] **1.**mezar taşı. **2.**mezar. **3.**kuyu. **4.**tandır. **5.**kardeşler.

رجم receme: (yercumu) [m. recm رجم] **1.**taşladı, taşa tuttu, recmetti. **2.**küfretti. **3.**kovdu. **4.**hakkında kötü konuştu. **5.**iftira etti.

رجم recm: [ç. rucûm رجوم] **1.**taşlanma, recmedilme, taşla öldürülme. **2.**dost.

رجمة recme: [ç. rucem, ricâm رجم ، رجام] **1.**mezar taşı. **2.**mezar. **3.**sırtlan ini.

رجن reccene: [m. tercîn ترجين] hayvanı evde besledi.

رجن recene: (yercunu) [m. recn رجن] **1.**hayvana kötü baktı. **2.**utandı.

رجن recene: (yercunu) [m. rucûn رجون] **1.**ikamet etti. **2.**alıştı.

رجن recine: (yercenu) [m. recen, rucûn رجن ، رجون] **1.**ikamet etti. **2.**hayvan eve alıştı.

رجن recune: (yercunu) [m. rucûn رجون] **1.**ikamet etti. **2.**hayvan eve alıştı.

رجه recehe: (yercihu) [m. rech رجه] **1.**dişiyle tuttu, dişiyle kavradı. **2.**sarsıldı. **3.**bekletti, hakkında bir işlem yapmadı.

رجى reccâ: [m. terciye ترجية] umdu, ümit etti.

رجى reciye: (yercâ) [m. rec رجّ] konuşurken tutuldu.

رجيع recî': [ç. rucu' رجع] **1.**göl. **2.**dışkı, hayvan dışkısı. **3.**eski giysi. **4.**geviş. **5.**ter. **6.**iade edilen söz. **7.**reddedilip tekrar yapılan. **8.**at. **9.**cimri.

رجيعة recî'a: [ç. recâ'i' رجائع] uzun yoldan gelmiş yorgun deve.

رجيل recîl: [ç. ercile ارجلة] **1.**yaya. **2.**sağlam yapılı adam. **3.**dayanıklı at. **4.**irticalen söylenen söz.

رجيم racîm: **1.**kovulmuş. **2.**taşlanan, taşa tutulan, lanetli.

رجينة recîne: [ç. recâ'in رجائن] topluluk, ceaat.

رح rahha: (yerahhu) [m. rahah رحح] **1.**düz taban oldu. **2.**at geniş toynaklı oldu.

رحا rehâ: (yerhû) [m. rahv رحو] **1.**değirmeni çevirdi. **2.**değirmen yaptı. **3.**yılan çöreklendi. **4.**saygı duydu, saygı gösterdi.

رحا rehâ: [ç. erhâ' ارحاء] **1.**göğüs. **2.**lider, reis, başkan. **3.**yuvarlak bulut. **4.**civcivli savaş yeri. **5.**yuvarlak ve yüksek olan yer. **6.**aile. **7.**azı dişi. **8.**ıspanak. **9.**taban. **10.**deve sürüsü.

رحا rehâ: [ç. erhâ', erhiye, erh, ruhiyy, rıhiyy, rahiyy, urhiyy ارحاء ، ارحية ، ارح ، رحى ، ارحى] değirmen.

رحاء rahhâ': [ç. ruhh رح] düztaban.

رحال rihâl: **1.**deve palanları. **2.**ev eşyaları. **3.**göç yükleri. **4.**meskenler. **5.**sığınaklar. **6.**yükler.

رحالة rihâle: [ç. rehâ'il رحائل] eyer.

رحب rahhebe: [m. terhîb ترحيب] **1.**genişletti, bollaştırdı. **2.**hoşgeldin dedi, merhaba dedi. **3.**geniş yere davet etti.

رحب rahibe: (yerhabu) [m. rahb رحب] geniş oldu, ferah oldu.

رحب rahube: (yerhubu) [m. rehb, rehâbe رحب ، رحابة] geniş oldu, ferah oldu.

رحب الباع rahbu'l-bâ': cömert, eliaçık.

رحب الزراع rahbu'z-zirâ': **1.**cömert. **2.**zorluklara dayanıklı.

رحب الصدر rahbu's-sadr: **1.**cömert, eliaçık. **2.**liberal. **3.**kalbi açık.

رحب العطان rahbu'l-atân: eliaçık zengin.

رحبة rahbe: [ç. rihâb, rahb رحاب ، رحب] geniş alan, geniş yer.

رحبة السيارات rahbetu's-seyyârât: araç servisi.

رحبة المكان rahbetu'l-mekân: dünya yüzü.

رحرح rahraha: [m. rahraha رحرحة] **1.**iğneli konuştu, kinayeli konuştu. **2.**gizledi.

رحض rahada: (yerhadu) [m. rahd رحض] **1.**çamaşır yıkadı. **2.**sucuk gibi terledi.

رحض rahd: **1.**çamaşır yıkamak. **2.**sucuk gibi terlemek.

رحض rahhada: [m. terhîd ترحيض] çamaşır yıkadı.

رحضاء ruhedâ': sıtma nöbeti ardından gelen terleme.

رحل rahhele: [m. terhîl ترحيل] **1.**göç ettirdi, zorla göç ettirdi. **2.**elbiseyi desenledi. **3.**deveye yük yükledi. **4.**hesapları defteri kebire geçirdi.

رحل rahl: [ç. erhul, rihâl ارحل ، رحال] **1.**deve palanı. **2.**ev eşyası. **3.**göç yükü. **4.**mesken. **5.**sığınak.

رحل rehale: (yerhalu) [m. rahl, rahîl, terhâl, rıhle رحل ، رحيل ، ترحال ، رحلة] **1.**göçtü. **2.**yolculuk etti, intikal etti, bir yere gitti. **3.**kılıç çekti. **4.**bindi. **5.**palan vurdu. **6.**acıya dayandı.

رحلة rıhle: **1.**göçmek. **2.**yolculuk etmek, intikal etmek, bir yere gitmek.**3.**kılıç çekmek. **4.**binmek. **5.**palan vurmak. **6.**acıya dayanmak.

رحم rahheme: [m. terhîm ترحيم] "Allah acısın" dedi.

رحم rahim: [ç. erhâm ارحام] **1.**rahim. **2.**akrabalık. **3.**akrabalık bağ.ı

رحم rahime: (yerhamu) [m. raham رحم loğusa rahminden şikayet etti.

رحم rahime: (yerhamu) [m. rahme, ruhum, ruhm, merhame رحمة ، رحم ، مرحمة] **1.**acıdı, merhamet etti. **2.**esirgedi. **3.**affetti, bağışladı.

رحم rahm: [ç. erhâm ارحام] **1.**rahim. **2.**akrabalık. **3.**akrabalık bağ.ı

رحم rahume: (yerhumu) [m. rehâme رحامة] loğusa rahminden şikayet etti.

رحم rihm: [ç. erhâm ارحام] **1.**rahim. **2.**akrabalık. **3.**akrabalık bağ.ı

رحم ruhm: **1.**acımak, merhamet etmek. **2.**esirgemek. **3.**affetmek, bağışlamak.

رحماء ruhemâ': **1.**çok merhametliler. **2.**merhamet edilenler.

رحمة rahme: **1.**acımak, merhamet etmek. **2.**esirgemek. **3.**affetmek, bağışlamak.

رحمة rahme: **1.**nimet. **2.**rahmet.

رحمت الله rahmetullâh: Allah'ın rahmeti.

رحمت الله و بركاته عليكم rahmetullâhi ve berekâtuhu aleykum: Allah'ın rahmeti ve bereketi size olsun.

رحمن rahmân: çok merhamet eden Tanrı.

رحموت rahamût: çok merhametli olma.

رحى rehâ: (yerhî) [m. rahy رحى] **1.**değirmeni çevirdi. **2.**değirmen yaptı. **3.**yılan çöreklendi. **4.**saygı duydu, saygı gösterdi.

رحى rehâ: [ç. erhâ', erhiye, erh, ruhiyy, rıhiyy, rahiyy, urhiyy ، ارحاء ، ارحية ، ارح ، ارحى ، ارحى] değirmen.

رحى rehhâ: [m. terhiye ترحية] değirmen yaptı.

رحيب rahîb: [ç. ruhb رحب] **1.**geniş, bol. **2.**obur.

رحيب الباع و الزراع râhîbu'l-bâ' ve'z-zirâ': eliaçık, cömert.

رحيبة rahîbe: [ç. rehâ'ib رحائب] cömertler, eliaçıklar.

رحيض rahîd: yıkanmış.

رحيق rahîk: **1.**saf içecek. **2.**şarap, halis şarap.

رحيل rahîl: **1.**göç. **2.**uzun yürüyen deve.

رحيل rahîl: **1.**göçmek. **2.**yolculuk etmek, intikal etmek, bir yere gitmek. **3.**kılıç çekmek. **4.**binmek. **5.**palan vurmak. **6.**acıya dayanmak.

رحيل rahîl: palanlı deve.

رحيم rahîm: [ç. ruhemâ' رحماء] **1.**çok merhametli, esirgeyici. **2.**merhamet edilen.

رخ rahha: (yerahhu) [m. rahah رخخ] **1.**kolay oldu. **2.**yumuşak oldu.

رخ rahha: (yerihhu) [m. rahh رخ] **1.**cıvık oldu. **2.**çiğneyerek genişleti. **3.**şaraba su kattı.

رخ ruhh: [ç. rihâh, rihaha رخاخ ، رخخة] **1.**taze ot. **2.**efsanevî büyük kuş. **3.**satranç taşlarından biri.

رخا rehâ: (yerhû) [m. rehâ' رخاء] geniş oldu, bol oldu.

رخاء rehhâ': [m. rehâhî رخاخى] çatlamış toprak.

رخام ruhâm: mermer.

رخامة rehâme: **1.**ses yumuşak olmak. **2.**söz nazik olmak.

رخامى ruhâmî: meltem.

رخاوة rehâve: (tıp.) raşitizm.

رخاوة rehâve: gevşek olmak, sarkık olmak.

رخت raht: [ç. ruhût رخوت] eyer.

رخخ rahah: **1.**kolay olmak. **2.**yumuşak olmak.

رخراخ rehrâh: **1.**cıvık hamur. **2.**cıvık çamur.

رخص rahhase: [m. terhîs ترخيص] **1.**mümkün kıldı. **2.**izin verdi.

رخص rahuse: (yerhusu) [. rehâse, ruhûse, ruhsân رخاصة ، رخوصة ، رخصان] yumuşak oldu.

رخص rahuse: (yerhusu) [m. ruhs رخص] ucuz oldu.

رخصة ruhsa: **1.**izin, ruhsat. **2.**kolaylık. **3.**pay, hisse. **4.**permi. **5.**lisans.

رخصة ruhusa: **1.**izin, ruhsat. **2.**kolaylık. **3.**pay, hisse. **4.**permi. **5.**lisans.

رخف rahaf: hamur cıvık olmak.

رخف rahf: hamur cıvık olmak.

رخف rahf: ince giysi.

رخف rahife: (yerhafu) [m. رخف rahaf] hamur cıvık oldu.

رخف rahufe: (yerhufu) [m. رخافة rehâfe] hamur cıvık oldu.

رخف rehafe: (yerhufu) [m. رخف rahf] hamur cıvık oldu.

رخفة rahfe: [ç. رخاف rihâf] **1.**cıvık çamur. **2.**yumuşak taş. **3.**ince kaymak.

رخم raham: [ç. رخم ruhm] **1.**(zool.) akbaba. **2.**(zool.) kartal. **3.**esirgeme. **4.**sevgi. **5.**koyu süt.

رخم raham: kuluçkaya yatmak.

رخم rahame: (yerhumu) [m. رخامة rehâme] **1.**ses yumuşak oldu. **2.**söz nazik oldu.

رخم raheme: (yerhumu) [m. رخم rahm] **1.**ses yumuşak oldu. **2.**söz nazik olmak.

رخم raheme: (yerhumu) [m. رخم ، رخم rahm, raham, rahme رخمة] kuluçkaya yattı.

رخم rahhame: [m. ترخيم terhîm] **1.**kuluçkaya yatırdı. **2.**kolaylaştırdı. **3.**mermer döşedi. **4.**sesini yumuşattı.

رخم rahm: **1.**acımak, esirgemek. **2.**kadın çocuğunu eğlendirmek.

رخم rahm: **1.**ses yumuşak olmak. **2.**söz nazik olmak.

رخم rahm: kuluçkaya yatmak.

رخم rehame: (yerhumu, yerhamu) [m. رخم ، رخمة rahm, raheme, rahme رخم] **1.**acıdı, esirgedi. **2.**kadın çocuğunu eğlendirdi.

رخم ruhm: **1.**akbabalar. **2.**kartallar. **3.**esirgemeler. **4.**sevgiler. **5.**koyu sütler.

رخم ruhm: beyaz başlı koyunlar.

رخماء rahmâ': [ç. رخم ruhm] beyaz başlı koyun.

رخماء rahmâ': beyaz başlı koyun.

رخو rehuve: (yerhû) [m. رخاء ، رخاوة ، رخاء rehâ', rehâve, rıhve رخوة] gevşek oldu, sarkık oldu.

رخود rahvede: [m. رخودة rahvede] **1.**yumuşak oldu. **2.**bolluk içinde hayatı oldu.

رخودة rahvede: **1.**yumuşak olmak. **2.**bolluk içinde hayatı olmak.

رخوصة ruhûse: yumuşak olmak.

رخويات rahviyyât: yumuşakçalar.

رخى rahî: bolluk içinde yaşayan, müreffeh.

رخى rahiye: (yerhâ) [m. rah, rehâ' ، رخاء ، رخ] geniş oldu, bol oldu.

رخى rehhâ: [m. terhiye ترخية] karıştırdı.

رخيص rahîs: **1.**ucuz. **2.**yumuşak ve nice giysi. **3.**âni ölüm.

رخيم rahîm: ince sesli, zarif kız.

رد redd: [ç. rudûd ردود] **1.**dil tutukluğu. **2.**ürün, mahsul. **3.**gelir. **4.**adi eşya. **5.**kalp para. **6.**cevap. **7.**reddetme.

رد redd: **1.**geri döndürmek, geri çevirmek. **2.**vazgeçirmek. **3.**reddetmek, kabul etmemek. **4.**kapıyı kapamak. **5.**cevap vermek. **6.**göndermek. **7.**özelliğini değiştirmek. **8.**ödemek. **9.**iade etmek, geri vermek. **10.**yerine koymak. **11.**yansımak, aksetmek. **12.**yankılanmak. **13.**çürütmek. **14.**geri alma.

رد redde: (yeruddu) [m. redd, meredd, riddîdâ ، مرد ، رد ترديدى] **1.**geri döndürdü, geri çevirdi. **2.**vazgeçirdi. **3.**reddetti, kabul etmedi. **4.**kapıyı kapadı. **5.**cevap verdi. **6.**gönderdi. **7.**özelliğini değiştirdi. **8.**ödedi. **9.**iade etti, geri verdi. **10.**yerine koydu. **11.**yansıdı, aksetti. **12.**yankılandı. **13.**çürüttü. **14.**karşılık verdi. **15.**tekrar verdi.

رد redde: (yeruddu) [m. terdâd ترداد] tekrarladı, tekrar etti.

رد ridd: [ç. rudûd, erdâd ردود ، ارداد] direk, dayanak.

رد الاعتبار reddu'l-i'tibâr: eski hakların iadesi, itibarın iadesi.

رد الاعتبار reddu'l-i'tibâr: itibarının geri verilmesi, eski haklarının geri verilmesi.

رد الحيازة reddu'l-hiyâze: yeniden sahip çıkma.

رد الفعل reddu'l-fi'l: tepki, reaksiyon.

ردئ redi': [ç. erdi'â', erdiyâ' اردئاء ، اردیا] **1.**kötü. **2.**bozuk. **3.**aşağılık, soysuz, adi.

ردؤ redu'e: (yerdu'u) [m. redâ'e ردائة] **1.**zayıf oldu, muhtaç oldu. **2.**bozuldu, kötüleşti.

ردء rid': **1.**yardımcı. **2.**destek. **3.**yük dengi.

ردأ rede'e: (yerde'u) [m. red' ردء] **1.**destek koydu, payanda koydu. **2.**yardım etti. **3.**takviye etti. **4.**taş attı. **5.**hayvanları iyi besledi.

رداء ridâ': [ç. erdiye اردية] **1.**giysi, şal, rida. **2.**kılıç. **3.**yay. **4.**cehalet. **5.**akıl. **6.**borç.

رداء الشمس ridâ'u'ş-şems: güneş ışığı.

ردى redât: [ç. reden ردى] kaya.

رداح reddâh: **1.**iri kalçalı kadın. **2.**büyük çanak. **3.**mühimmatı çok ordu. **4.**ulu ağaç. **5.**kuyruklu koç. **6.**bolluk yaşanan yer. **7.**ağır yüklü deve. **8.**büyük kargaşa.

ردب redb: [ç. rudûb ردوب] çıkmaz sokak.

ردة ridde: **1.**dinden dönme. **2.**çene çukuru. **3.**yankı. **4.**doğum öncesi meme dolgunluğu.

ردة الارتداد riddetu'l-irtidâd: atavizm.

ردج redece: (yerducu) [m. redecân ردجان] yavaş yavaş yürüdü, adım adım yürüdü.

ردح reddeha: [m. terdîh ترديح] yaydı.

ردح redeha: (yerdahu) [m. redh ردح] **1.**yerleşik oldu, sabit oldu. **2.**ihtiyacını karşıladı. **3.**yere çaldı, yıktı. **4.**çamurla sıvadı. **5.**yaydı.

ردح redh: [ç. erdâh ارداح] sızı.

ردح reduha: (yerduhu) [m. redâhe رداحة] iri kalçalı oldu.

ردحا من الدهر redehan mine'd-dehr: uzun süre, uzun zaman.

ردخ redeha: (yerdehu) [m. redh ردخ] başını yardı.

ردد reddede: [m. terdîd ترديد] tekrar etti, tekrarladı.

ردس redese: (yerdusu, yerdisu) [m. reds ردس] **1.**taş attı. **2.**kırdı, parçaladı. **3.**vurdu. **4.**yeri tesviye etti.

ردع redde'a: [m. terdî' ترديع] koku sürdü.

ردع rede'a: (yerde'u) [m. red' ردع] **1.**vazgeçirdi, alıkoydu. **2.**içini rahatlattı. **3.**bulaştırdı. **4.**koku sürüdü. **5.**azarladı. **6.**cinsel ilişkide bulundu. **7.**taşla ezdi, taşla kırdı.

ردع rudi'a: [m. red' ردع] **1.**rengi sarardı. **2.**hastalığı nüksetti.

ردعاء red'â': [ç. rud' ردع] **1.**ahmak, bön. **2.**üstünde koku izi kalan. **3.**temrensiz ok.

ردغ redega: (yerdagu) [m. redg ردغ] yere çaldı.

ردغ rediga: (yerdagu) [m. redag ردغ] bir yerde cıvık çamur çok oldu.

ردغة redega: [ç. redag, ridâg ردغ ، رداغ] **1.**cıvık çamur. **2.**özlü çamur.

ردف redefe: (yerdufu) [m. redf ردف] **1.**terkine bindi. **2.**peşine düştü, takip etti.

ردف redife: (yerdefu) [m. redf ردف] **1.**terkine bindi. **2.**peşine düştü, takip etti.

ردف ridf: [ç. erdâf ارداف] **1.**terkiye binen. **2.**tabi olan. **3.**peşinden gelen, izleyen, halef. **4.**kalça. **5.**kuyruk sokumu.

ردم reddeme: [m. terdîm ترديم] yamadı, onardı.

ردم redem: [ç. rudûm ردوم] **1.**set, bend. **2.**eskimiş giysi.

ردم redeme: (yerdimu) [m. redm ردم] **1.**kapadı. **2.**yamadı. **3.**yayı tınlattı.

ردم redeme: (yerdumu) [m. redm ردم] **1.**devam etti, sürekli oldu. **2.**aktı. **3.**tekrar yeşerdi.

ردم redm: **1.**Zülkarneyn'in inşa ettiği bend. **2.**ses. **3.**hayırsız insan. **4.**osuruk. **5.**sağlam engel.

ردن reddene: [m. terdîn تردين] giysiye kol taktı.

ردن redene: (yerdunu, yerdinu) [m. redn ردن] **1.**istif etti. **2.**ateş tüttürdü. **3.**ipek eğirdi. **4.**dokudu. **5.**silahlar şakırdadı.

ردن redine: (yerdenu) [m. reden ردن] büzüldü, buruştu.

ردن redn: **1.**istif etmek. **2.**ateş tüttürmek. **3.**ipek eğirmek. **4.**dokumak. **5.**silahlar şakırdamak.

ردن redn: silah şakırtısı.

ردن rudn: [ç. erdân, erdine اردان ، اردنة] **1.**ipek. **2.**yünlü ipek. **3.**eğirilmiş iplik. **4.**doğumun ardından gelen son.

ردوب rudûb: çıkmaz sokaklar.

ردوح redûh: [ç. ruduh ردح] iri kalçalı kadın.

ردود rudûd: **1.**dil tutuklukları. **2.**ürünler, mahsüller. **3.**gelirler. **4.**adi eşyalar. **5.**kalp paralar. **6.**cevaplar. **7.**reddetmeler.

ردود rudûd: direkler, dayanaklar.

ردوم rudûm: **1.**setler, bendler. **2.**eskimiş giysiler

رده reddehe: [m. terdîh ترديه] üstün olmak.

رده redehe: (yerdehu) [m. redh رده] **1.**taş attı. **2.**evi büyük yaptı. **3.**üstün oldu.

رده redh: **1.**çukurlar. **2.**kar suları. **3.**eski giysiler. **4.**büyük evler. **5.**antreler.

ردهة redhe: [ç. redh, ridâh رده ، رداه] **1.**çukur. **2.**kar suyu. **3.**eski giysi. **4.**büyük ev. **5.**antre.

ردهة الدار redhetu'd-dâr: hol.

ردى redâ: (yerdî) [m. redy, redeyân ردى ، رديان] **1.**at eşkin yürüdü. **2.**sekerek yürüdü. **3.**kırdı. **4.**çarptı. **5.**taş attı. **6.**gitti. **7.**düştü. **8.**fazla oldu, artık oldu.

ردى reddâ: [m. terdiye تردية] **1.**elbise giydirdi. **2.**kuyuya düşürdü. **3.**öldürdü.

ردى rediye: (yerdâ) [m. redy ردى] **1.**öldü. **2.**düştü.

ردى redy: **1.**at eşkin yürümek.2 .sekerek yürümek. **3.**kırmak. **4.**çarpmak. **5.**taş atmak. **6.**gitmek. **7.**düşmek. **8.**fazla olmak, artık olmak.

ردى redy: **1.**ölmek. **2.**düşmek.

ردى ruddâ: boşanmış kadın.

ردىء البر redi'u'l-burr: buğday.

رديئ الطبع redî'u't-tab': kötü huylu.

ريدان redeyân: **1.**at eşkin yürümek.2 .sekerek yürümek. **3.**kırmak. **4.**çarpmak. **5.**taş atmak. **6.**gitmek. **7.**düşmek. **8.**fazla olmak, artık olmak.

رديد redîd: [ç. rudud ردد] yağmurun boşaltmış bulut.

رديغ redîg: **1.**yere çalınmış, yere vurulmuş. **2.**hödük, cahil.

رديف redîf: [ç. erdâf, rudefâ', ridâf, rudâfâ ارداف ، ردفاء ، ردافى ، ردافى] **1.**terkiye binen. **2.**ihtiyat askeri.

ريم redîm: [ç. rudum ردم] eski giysi.

رديمة redîme: [ç. rudum ردم] birbirine dikilmiş iki kumaş.

رذ rezz: çisentili yağmur yağmak, yağmur atıştırmak.

رذ rezze: (yeruzzu) [m. rezz رذ] çisentili yağmur yağdı, yağmur atıştırdı.

رذائل rezâ'il: rezalet, soysuzluk, adilik.

رذال rizâl: reziller, soysuzlar, adiler.

رذال ruzâl: adiler, kötüler, çirkinler.

رذالة rezâle: rezil olmak.

رذالة ruzzâle: rezil, soysuz, bayağı, adi.

رذالى ruzâlâ: reziller, soysuzlar, adiler.

رذام ruzâm: mayası bozuk, sütübozuk, aşağılık.

رذل rezele: (yerzulu) [m. rezl رذل] **1.**rezil saydı. **2.**rezil etti.

رذل rezl: [ç. erzul, erzâl, ruzul, ruzâl ارذل ، ارذال ، رذل ، رذال] adi, kötü, çirkin.

رذل rezl: **1.**rezil saymak. **2.**rezil etmek.

رذل rezule: (yerzulu) [m. rezâle, ruzûle رذالة ، رذولة] rezil oldu.

رذل ruzul: adiler, kötüler, çirkinler.

رذلاء ruzelâ': reziller, soysuzlar, adiler.

رذم rezem: **1.**yıpranmış elbise. **2.**dağınık topluluk.

رذم rezem: taşmak.

رذم rezeme: (yerzumu, yerzimu) [m. rezemân رذمان] taştı.

رذم rezim: ağzına kadar dolu kap.

رذم rezime: (yerzemu) [m. rezem رذم] taştı.

رذم ruzem: **1.**akanlar. **2.**taşanlar. **3.**ilikli kemikler.

رذمان rezemân: insan topluluğu.

رذولة ruzûle: rezil olmak.

رذوم rezûm: [ç. ruzem رذم] **1.**akan. **2.**taşan. **3.**ilikli kemik.

رذی rezî: [ç. ruzât رذاة] dermansız, halsiz.

رذی reziye: (yerzâ) [m. rezâve رذاوة] zayıf oldu, zayıf düştü, düşkün oldu.

رذیل rezîl: [ç. ruzelâ', rizâl, ruzâlâ رذلاء ، رذال ، رذالی] rezil, soysuz, adi.

رذیلة rezîle: [ç. rezâ'il رذائل] rezalet, soysuzluk, adilik.

رز rez: **1.**sabitleştirmek. **2.**çakmak. **3.**kapıya kilit halkası takmak.

رز rezze: (yeruzzu, yerizzu) [m. rez رز] **1.**sabitleştirdi. **2.**çaktı. **3.**kapıya kilit halkası taktı.

رز rizz: **1.**uzaktan gelen ses. **2.**karın gurultusu. **3.**gök gürültüsü.

رز ruzz: (bot.) pirinç.

رزء ruz': [ç. erzâ' ارزاء] musibet, bela, felaket.

رزء ruz': **1.**eksiltmek, kısmak. **2.**başına bela gelmek.

رزأ reze'e: (yerze'u) [m. ruz' رزء] **1.**eksiltti, kıstı. **2.**başına bela geldi.

رزاح rezâh: **1.**deve dermansızlıktan çökmek. **2.**zayıf düşmek. **3.**dürtmek. **4.**hali kötü olmak.

رزاحی rezâhâ: bitkin develer.

رزادق rezâdık: kentler, kasabalar.

رزاز rezâz: kurşun.

رزاز rezzâz: pirinççi.

رزاز rizâz: **1.**kilit halkaları. **2.**sırt ağrıları. **3.**demir kazıklar.

رزازة rizâze: pirinççilik.

رزاغ rizâg: cıvık çamurlar.

رزافة rezzâfe: yakın mevzi.

رزاق rezzâk: rızık veren Yüce Tanrı.

رزام rizâm: dikbaşlı.

رزام ruzâm: deve zayıflığından kalkamamak.

رزان rezân: ağırbaşlı, iffetli kadın.

رزان rizân: **1.**ağırbaşlılar. **2.**ağır nesneler. **3.**sabit olanlar.

رزان rizân: yüksek çukurlar.

رزانة rezâne: ağırbaşlılık, vakurluk.

رزایا rezâyâ: büyük musibetler.

رزب rezb: olduğu yere çakılıp kalmak.

رزب rezebe: (yerzubu) [m. rezb رزب] olduğu yere çakılı kaldı.

رزة rezze: [ç. ruzez, rizâz رزز ، رزاز] **1.**kilit halkası. **2.**sırt ağrısı. **3.**demir kazık.

رزح rezeha: (yerzehu) [m. rezh, ruzûh, rezâh رزح ، رزوح ، رزاح] **1.**deve dermansızlıktan çöktü. **2.**zayıf düştü. **3.**dürttü. **4.**hali kötü oldu.

رزح rezh: **1.**deve dermansızlıktan çökmek. **2.**zayıf düşmek. **3.**dürtmek. **4.**hali kötü olmak.

رزح rezzeha: [m. terzîh ترزيح] yordu, bitkin düşürdü.

رزخ rezeha: (yerzahu) [m. rezh رزخ] mızrakla vurdu.

رزخ rezh: mızrakla vurmak.

رزداق ruzdâk: (F.) [< rustâk] [ç. ruzdâkât, rezâdık ، رزداق رزادق] kent, kasaba.

رزداقات ruzdâkât: kentler, kasabalar.

رزرز rezreze: [m. rezreze رزرزة] **1.**hareket ettirdi, oynattı. **2.**yük denklerini eşitledi.

رزرزة rezreze: **1.**hareket ettirmek, oynatmak. **2.**yük denklerini eşitlemek.

رزز rezzeze: [m. terzîz ترزيز] **1.**sabitleştirdi, yerleştirdi, taktı. **2.**hazırladı.

رزز ruzez: **1.**kilit halkaları. **2.**sırt ağrıları. **3.**demir kazıklar.

رزغ reziga: (yerzagu) [m. rezag رزغ] balçığa saplandı.

رزغة rezega: [ç. rezag, rizâg رزغ ، رزاغ] cıvık çamur.

رزف rezefe: (yerzifu) [m. rezîf, rezf رزيف ، رزف] **1.**korkudan hızlı gitti. **2.**deve böğürdü. **3.**gelip çattı. **4.**ileri çıktı. **5.**ses çıkardı.

رزف rezf: **1.**korkudan hızlı gitmek. **2.**deve böğürmek. **3.**gelip çatmak. **4.**ileri çıkmak. **5.**ses çıkarmak.

رزف rezzefe: [m. terzîf ترزيف] **1.**deve böğürdü. **2.**öne çıktı, öne geçti.

رزق rezeka: (yerzuku) [m. razk رزق] **1.**rızık verdi.

2.teşekkür etti. **3.**besledi.

رزق rızk: [ç. erzâk ارزاق] **1.**rızık, yiyecek. **2.**yağmur. **3.**asker maaşı. **4.**bağış. **5.**mülk.

رزقة rezka: [ç. rezekât رزقات] asker maaşı.

رزقة rızka: [ç. rızak رزق] vakıf akarı.

رزم rezeme: (yerzumu) [m. rezm رزم] **1.**paket yaptı. **2.**aldı, benimsedi. **3.**galip geldi. **4.**üstüne çöktü. **5.**öldü. **6.**doğum yaptı.

رزم rezeme: (yerzumu) [m. rezme رزمة] kış soğuk yaptı.

رزم rezeme: (yerzumu, yerzimu) [m. ruzûm, ruzâm رزوم ، رزام] deve zayıflığından kalkamadı.

رزم rezm: **1.**paket yapmak. **2.**almak, benimsemek. **3.**galip gelmek. **4.**üstüne çökmek. **5.**ölmek. **6.**doğum yapmak.

رزم rezzeme: [m. terzîm ترزيم] **1.**bohça yaptı, paket yaptı. **2.**bir yere postu serdi.

رزمة rezme: **1.**günde bir öğün yeme. **2.**görev. **3.**maaş, ulûfe.

رزمة rezme: kış soğuk yapmak.

رزمة rizçme: [ç. rizem رزم] **1.**bohça. **2.**paket. **3.**tomar.

رزن rezene: (yerzunu) [m. rezn رزن] eliyle tarttı.

رزن rezene: (yerzunu) [m. ruzûn رزون] ikamet etti.

رزن rezn: [ç. ruzûn, rizân, erzân رزون ، رزان ، ارزان] yüksek çukur.

رزن rezune: (yerzunu) [m. rezâne, ruzûn رزانة ، رزون] **1.**ağırbaşlı oldu. **2.**ağır oldu.

رزن rizn: [ç. erzân ارزان] **1.**yüksek çukur. **2.**kenar.

رزنامة ruznâme: (F.) yevmiye defteri.

رزنة rizne: [ç. rizân رزان] su çukuru.

رزى rezâ: (yerzî) [m. rezy رزى] hediye aldı.

رزى rezy: hediye almak.

رزينة rezî'e: [ç. rezâyâ رزايا] büyük musibet.

رزيزى rizzîzâ: **1.**uzaktan gelen ses. **2.**karın gurultusu. **3.**gök gürültüsü.

رزيف rezîf: **1.**korkudan hızlı gitmek. **2.**deve böğürmek. **3.**gelip çatmak. **4.**ileri çıkmak. **5.**ses çıkarmak.

رزيم rezîm: **1.**kükreme. **2.**inleme.

رزين rezîn: [ç. rizân رزان] **1.**ağırbaşlı. **2.**ağır nesne. **3.**sabit.

رس ress: taşlarla örülmüş kuyu.

رس resse: (yerussu) [m. res رس] **1.**kuyu kazdı. **2.**defnetti, toprağa verdi. **3.**ara bozdu. **4.**ara düzeltti. **5.**toprakta sakladı. **6.**unuttu. **7.**işine hakim oldu.

رس resse: (yerussu) [m. ress, resîs رسس ، رس] hastalık müzminleşti.

رس russ: [ç. risâs رساس] **1.**başlangıç. **2.**eski kuyu. **3.**işaret. **4.**maden. **5.**kalıntı. **6.**iz. **7.**Semûd kavmine ait bir kuyu.

رسا resâ: (yersû) [m. resv, rusuvv رسو] **1.**sabit oldu. **2.**kalıcı oldu. **3.**demirledi, demir attı. **4.**insanların arasını buldu. **5.**niyetlendi. **6.**hadis rivayet etti. **7.**haber nakletti.

رسائل resâ'il: **1.**mektuplar. **2.**mesajlar. **3.**elçilikler. **4.**peygamberlikler. **5.**tezler. **6.**bilimsel makaleler. **7.**delegeler.

رساس risâs: **1.**başlangıçlar. **2.**eski kuyular. **3.**işaretler. **4.**madenler. **5.**kalıntılar. **6.**izler.

رساعة risâ'a: [ç. resâ'i' رسائع] kılıç sırımı.

رسالات risâlât: **1.**mektuplar. **2.**mesajlar. **3.**elçilikler. **4.**peygamberlikler. **5.**tezler. **6.**bilimsel makaleler. **7.**delegeler. **8.**vahiyler.

رسالة resâle: **1.**saçı sarkık olmak. **2.**deve yavaş yürümek.

رسالة risâle: [ç. resâ'il, risâlât رسائل ، رسالات] **1.**mektup. **2.**mesaj. **3.**elçilik. **4.**peygamberlik. **5.**tez. **6.**bilimsel makale. **7.**delege.

رسالة غرامية risâletun garâmiyye: aşk mektubu.

رسالة كراسة risâletun kurrâse: **1.**broşür. **2.**kitapçık, risale.

رسام ressâm: **1.**ressam. **2.**teknik ressam.

رسامة risâme: ressamlık.

رسب resebe: (yersubu) [m. rusûb, resb رسوب ، رسب] **1.**dibe çöktü. **2.**sınavda başarısız oldu. **3.**gözleri çukura kaçtı.

رسب ressebe: [m. tersîb ترسيب] çökeltti.

رسب resube: (yersubu) [m. rusûb, reseb رسوب ، رسب] **1.**dibe çöktü. **2.**sınavda başarısız oldu. **3.**gözleri çukura kaçtı.

رسب rusub: **1.**penis başları. **2.**keskin kılıçlar.

رست rest: (F.) rast makamı.

رسة russe: şapka.

رستاق rustâk: [ç. resâtîk رساتيق] (F.) kent, kasaba.

رسح reseh: bacakları cılız olmak.

رسح resiha: (yersehu) [m. reseh رسح] bacakları cılız oldu.

رسح rush: **1.**çirkin kadınlar. **2.**iri kalçalı kadınlar.

رسح rush: **1.**kurtlar. **2.**zayıf bacaklılar.

رسحاء reshâ': [ç. rush رسح] **1.**çirkin kadın. **2.**iri kalçalı kadın.

رسخ reseha: (yersehu) [m. rusûh رسوخ] **1.**sabit durdu, sağlam durdu. **2.**gölün suyu çekildi. **3.**sağlam bilgili oldu.

رسراس risrâs: çiriş, tutkal.

رسرس resrese: [m. resrese رسرسة] deve kalkmaya davrandı.

رسرسة resrese: deve kalkmaya davranmak.

رسس ressese: [m. tersîs ترسيس] deve kalkmaya yeltendi.

رسع res': **1.**göz kapakları birbirine yapışmak. **2.**göz boncuğu takmak. **3.**organları gevşemek.

رسع rese': **1.**yapışmak. **2.**göz kapakalrı birbirine yapışmak.

رسع rese'a: (yerse'u) [m. res' رسع] **1.**göz kapakları birbirine yapıştı. **2.**göz boncuğu taktı. **3.**organları gevşedi.

رسع resi'a: (yerse'u) [m. rese' رسع] **1.**yapıştı. **2.**göz kapakları birbirine yapıştı.

رسع resse'a: [m. tersî' ترسيع] **1.**göz kapakları birbirine yapıştı. **2.**göz boncuğu taktı.

3.organları gevşedi. **4.**bir yere yerleşti. **5.**yapıştırdı.

رسغ resag: devenin ayağında görülen gevşeklik.

رسغ resega: (yersugu) [m. resg رسغ] deveyi bağladı.

رسغ resg: deveyi bağlamak.

رسغ ressega: [m. tersîğ ترسيغ] **1.**geçimi kolaylaştı. **2.**kesintisiz konuştu.

رسغ rusg: [ç. ersâg, ersug ارساغ ، ارسغ] **1.**bukağılık. **2.**bilek.

رسف resefe: (yersufu, yersifu) [m. resf, resîf resefân رسف ، رسيف ، رسفان] **1.**ayağı bukağılı gibi yürüdü.

رسل resel: [ç. ersâl ارسال] **1.**topluluk. **2.**sürü.

رسل resel: **1.**saçı sarkık olmak. **2.**deve yavaş yürümek.

رسل resile: (yerselu) [m. resel, resâle رسل ، رسالة] **1.**saçı sarkık oldu. **2.**deve yavaş yürüdü.

رسل ressele: [m. tersîl ترسيل] acele etmeden okudu.

رسل risl: [ç. risâl رسال] devenin ayağı.

رسل rusul: **1.**elçiler. **2.**peygamberler. **3.**elçilikler. **4.**peygamberlikler. **5.**havariler. **6.**gönderilmişler. **7.**hormonlar. **8.**ajanlar.

رسل الله rusulullâh: Allah elçileri.

رسم reseme: (yersimu) [m. resîm رسيم] iz bırakarak yürüdü.

رسم reseme: (yersumu) [m. resm رسم] **1.**yazdı. **2.**çizdi. **3.**resmetti, resimledi. **4.**öldü. **5.**hızla bir yere gitti. **6.**emretti.

رسم resm: [ç. ersum, rusûm ارسم ، رسوم] **1.**harabe kalıntısı. **2.**resim. **3.**fotoğraf. **4.**vergi, harç. **5.**gelenek, örf, âdet. **6.**işaret, alamet. **7.**formalite. **7.**tören, seremoni.

رسم resm: **1.**yazmak. **2.**çizmek. **3.**resmetmek, resimlemek. **4.**ölmek. **5.**hızla bir yere gitmek. **6.**emretmek.

رسم resseme: [m. tersîm ترسيم] **1.**iz bıraktı. **2.**çizgili yaptı. **3.**deveyi koşturdu.

رسم rusum: tam gün yürüyen develer.

رسم مجمل resmun mucmel: kroki.

رسمى resmî: resmî.

رسميات سخيفة resmiyyâtun sahîfe: kırtasiyecilik, bürokrasi.

رسن resen: [ç. ersân, ersun ارسان ، ارسن] yular.

رسن resene: (yersunu) [m. resn رسن] yular taktı, yular bağladı.

رسن resn: yular takmak, yular bağlamak.

رسوات resevât: boncuklu bilezikler, kol bağları.

رسوب rusûb: [ç. rusub رسب] **1.**penis başı. **2.**keskin kılıç.

رسوب rusûb: **1.**dibe çökmek. **2.**sınavda başarısız olmak. **2.**gözleri çukura kaçmak.

رسوة resve: [ç. resevât رسوات] boncuklu bilezik, kol bağı.

رسوخ rusûh: **1.**sabit durmak, sağlam durmak. **2.**gölün suyu çekilmek. **3.**sağlam bilgili olmak.

رسول resûl: [ç. rusul, ruselâ', rusl, ersul رسل ، رسلاء ، ارسل] **1.**elçi. **2.**peygamber. **3.**elçilik. **4.**peygamberlik. **5.**havari. **6.**gönderilmiş. **7.**hormon. **8.**ajan.

رسول سری resûlun sırrî: gizli ajan.

رسوم resûm: [ç. rusum رسم] tam gün yürüyen deve.

رسوم rusûm: **1.**harabe kalıntıları. **2.**resimler. **3.**fotoğraflar. **4.**vergiler, harçlar. **5.**gelenekler, örfler, âdetler. **6.**işaretler, alametler. **7.**formaliteler. **8.**törenler, seremoniler.

رسوم الجمركية rusûmu'l-cumrukiyye: gümrük vergileri.

رش reşş: [ç. rişâş رشاش] çisenti.

رش reşşe: (yeruşşu) [m. reşş, terşâş رش ، ترشاش] **1.**serpti. **2.**suladı. **3.**yağmur çiseledi. **4.**yıkadı.

رشأ reş': **1.**ceylan yavrulamak. **2.**cinsel ilişkide bulunmak.

رشا reşâ: (yerşû) [m. reşv رشو] **1.**rüşvet verdi. **2.**yavru kuş annesinin ağzına uzandı.

رشأ reşe': [ç. erşâ' ارشاء] yavru ceylan.

رشأ reşe'e: (yerşe'u) [m. reş' رشأ] **1.**ceylan yavruladı. **2.**cinsel ilişkide bulundu.

رشاء rişâ': [ç. erşiye ارشية] **1.**ip. **2.**ayın menzillerinden biri.

رشاة reşât: [ç. reş رش] (bot.) öd ağacı.

رشاد reşâd: (bot.) tere.

رشاد reşâd: **1.**doğru yola girmek. **2.**ortodoks olmak.

رشاد reşâd: kayalar.

رشادة reşâde: [ç. reşâd رشاد] kaya.

رشاش reşâş: serpinti, saçıntı.

رشاش reşşâş: makineli tüfek.

رشاش rişâş: çisentiler.

رشاشة reşşâşe: süzgeç, süzgü.

رشاشة الحدائق reşşâşetu'l-hadâ'ik: bahçe süzgüsü.

رشتة rişte: (F) mercimekle veya hamurla yapılan bir Arap yemeği.

رشح reşeh: terlemek.

رشح reşeha: (yerşehu) [m. reşh, reşehân رشح ، رشحان] **1.**sızdı. **2.**terledi, ter döktü.

رشح reşeha: (yerşehu) [m. ruşûh, reşh رشوح ، رشح] ceylan sıçradı.

رشح reşh: **1.**sızıntı. **2.**terleme. **3.**nezle.

رشح reşh: **1.**sızmak. **2.**terlemek, ter dökmek.

رشح reşh: ceylan sıçramak.

رشح reşiha: (yerşehu) [m. reşeh رشح] terledi.

رشح reşşeha: [m. terşîh ترشيح] **1.**yetiştirdi, besledi. **2.**süzdü. **3.**hazırladı. **4.**aday gösterdi. **5.**hayvana iyi baktı. **6.**yürümeye alıştırdı.

رشد reşed: **1.**doğru. **2.**doğruluğa ulaşma. **3.**fayda.

رشد reşede: (yerşudu) [m. ruşd, reşâd رشد ، رشاد] **1.**doğru yola girdi. **2.**ortodoks oldu.

رشد reşide: (yerşedu) [m. reşed, reşâd رشد ، رشاد] **1.**doğru yola girdi. **2.**ortodoks oldu.

رشد reşşede: [m. terşîd ترشيد] **1.**reşit olduğuna karar verdi. **2.**doğru yolu gösterdi.

رشد ruşd: **1.**doğruluk. **2.**doğruyu yanlıştan ayırma yeteneği. **3.**reşitlik, ergenlik.

رشدة reşde: yasal evlilikten doğan çocuk, helalzade.

رشدة rişde: yasal evlilikten doğan çocuk, helalzade.

رشدى reşedâ: **1.**reşitlik. **2.**doğru yolda olma.

رشرش reşreşe: [m. reşreşe رشرشة] **1.**her yanı sarkık oldu. **2.**korktuğu kişiye karşı gücü yetmedi.

رشرشة reşreşe: **1.**her yanı sarkık olmak. **2.**korktuğu kişiye karşı gücü yetmemek.

رشف reşef: **1.**emerek içmek. **2.**yemeği silip süpürmek.

رشف reşefe: (yerşufu, yerşifu) [m. reşf, reşîf, terşâf رشف ، رشيف ، ترشاف] **1.**emerek içti. **2.**yemeği silip süpürdü.

رشف reşf: **1.**emerek içmek. **2.**yemeği silip süpürmek.

رشف reşf: boş havuz.

رشف reşife: (yerşefu) [m. reşef, reşefân رشف ، رشفان] **1.**emerek içti. **2.**yemeği silip süpürdü.

رشفان reşefân: **1.**emerek içmek. **2.**yemeği silip süpürmek.

رشق reşak: **1.**boylu poslular. **2.**hafif şeyler. **3.**hoş şeyler, zarif şeyler.

رشق reşak: usta elinden çıkmış hafif yay.

رشق reşeka: (yerşuku) [m. reşk رشق] **1.**attı. **2.**hakaret etti. **3.**iftira etti. 4,dikkatle baktı.

رشق reşik: [ç. erşâk ارشاق] **1.**atılan ok. **2.**okun atıldığı taraf. **3.**kalem cızırtısı.

رشق reşuke: (yerşuku) [m. reşâke رشاقة] **1.**boyu posu güzel oldu. **2.**eli çabuk olmak.

رشم reşeme: (yerşumu) [m. reşm رشم] yazdı, yazı yazdı.

رشم reşime: (yerşemu) [m. reşem رشم] **1.**yemeği iştahla kokladı. **2.**çizgili oldu.

رشم reşm: [m. erşâm ارشام] **1.**bozluk, karalık. **2.**yeni yeşermiş bitki. **3.**iz.

رشماء reşmâ': [ç. ruşm رشم] **1.**çubuk desenli, çizgili. **2.**yemeği iştahla koklayan. **3.**beyaz burunlu köpek.

رشن reşene: (yerşunu) [m. reşn, ruşûn رشن ، رشون] **1.**parazit oldu, asalak oldu. **2.**her pisliğe burnunu soktu. **3.**köpek kabı yaladı.

رشن reşn: liman.

رشو reşv: **1.**rüşvet vermek. **2.**yavru kuş annesinin ağzına uzanmak.

رشوة ruşve: [ç. ruşen رشى] rüşvet.

رشون ruşûn: **1.**parazit olmak, asalak olmak. **2.**her pisliğe burnunu sokmak. **3.**köpek kabı yalamak.

رشيح reşîh: **1.**ter. **2.**terleme. **3.**bitki.

رشيد reşîd: **1.**aklı başında. **2.**doğru. **3.**reşit olan, ergen. **4.**yol gösteren, mürşit. **5.**vaiz. **6.**sağlam görüşlü. **7.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

رشيف reşîf: **1.**emerek içmek. **2.**yemeği silip süpürmek.

رشيف reşîf: boş havuz.

رشيق reşîk: [ç. reşak رشق] **1.**boylu poslu. **2.**hafif. **3.**hoş, zarif.

رص rasse: (yerassu) [m. rasas رصص] **1.**üst üste dizildi. **2.**yan yana dizildi, sıralı oldu.

رصا resâ: (yersû) [m. rasv رصو] sağlam yaptı.

رصاص rassâs: kurşuncu.

رصاص ابيض resâsun ebyad: kalay.

رصاص اسود resâsun esved: kurşun.

رصاصى resâsî: kurşunî, gri.

رصاف rısâf: [ç. rasaf, rusuf رصف] dizili taş.

رصد rasad: [ç. ersâd ارصاد] **1.**hafif yağmur. **2.**yol. **3.**gözlemci, gözleyici, gözetleyici.

رصد rasada: (yersudu) [m. rasd, rasad رصد ، رصد] **1.**gözetledi. **2.**gözlem yaptı. **3.**karşılık verdi, mukabele etti.

رصدة rasda: [ç. rısâd رصاد] sağanak yağmur.

رصدة rusde: [ç. rusad رصد] **1.**kılıç kayışı halkası. **2.**arslan avı için açılmış çukur.

رصدى rasadî: eşkıya, yol kesen.

رصرص rasrasa: [m. rasrasa ترصرصة] **1.**sabit oldu. **2.**diş doldurdu. **3.**sağlamlaştırdı. **4.**sağlam yaptı.

رصص rassasa: [m. tersîs ترصيص] **1.**yapıştırdı. **2.**istif etti. **3.**kurşun kapladı.

4.kurşunla doldurdu. **5.**ısrarla istedi. **6.**başını gözü görünecek şekilde örttü.

رصع ras': **1.**eliyle vurmak. **2.**mızrakla dürtmek. **3.**tahılı döverek inceltmek. **4.**ikamet etmek.

رصع rasa'a: (yersa'u) [m. ras' رصع] **1.**eliyle vurdu. **2.**mızrakla dürttü. **3.**tahılı döverek inceltti. **4.**ikamet etti.

رصع rasa'a: (yersa'u) [m. rusû' رصوع] ikamet etti.

رصع rasi'a: (yersa'u) [m. rasa' l رصع,yapıştı. **2.**koku yayıldı.

رصع rassa'a: [m. tersî' ترصيع] **1.**yaldızladı. **2.**kıymetli taşlarla süsledi. **3.**yaklaştırdı, yanaştırdı. **4.**takdir etti. **5.**kuş yuva yaptı.

رصف rasafe: (yersufu) [m. rasf رصف] **1.**kaldırım döşedi. **2.**uygun oldu.

رصف rasf: **1.**kaldırım döşemek. **2.**uygun olmak.

رصف rasufe: (yersufu) [m. rasâfe رصافة] sağlam oldu, metin oldu.

رصف rusuf: **1.**sağlam olanlar. **2.**rakipler. **3.**iskeleler. **4.**rıhtımlar.

رصف rusuf: dizili taşlar.

رصف rasife: (yersafu) [m. rasaf رصف] **1.**dişleri düzgün oldu, inci gibi dişleri oldu. **2.**sağlam oldu.

رصفة rasafa: düzgün döşenmiş kaldırım taşları.

رصن rasane: (yersunu) [m. rasn رصن] **1.**tamamladı. **2.**sağlam yaptı. **3.**küfretti.

رصن rasn: **1.**tamamlamak. **2.**sağlam yapmak. **3.**küfretmek.

رصن rassane: [m. tersîn ترصين] iyi bildi.

رصن rasune: (yersunu) [m. rasâne رصانة] **1.**sağlam oldu. **2.**ağırbaşlı oldu.

رصو rasv: sağlam yapmak.

رصود rasûd: suyu son olarak içen deve.

رصوف rasûf: dar vajinalı kadın.

رصيد rasîd: **1.**gözetleyen, gözleyen. **2.**hesap bakiyesi. **3.**artan hesap.

رصيص rasîs: **1.**yalnız gözün göründüğü peçe. **2.**istif edilmiş yumurtalar.

رصيع rasî': Mushaf kabı düğmesi.

رصيعة rasî'a: [ç. rasâ'i' رصائع] **1.**kın süsü. **2.**yaldız. **3.**süs. **4.**döğülmüş tahıl. **5.**döğme aşı.

رصيف rasîf: [ç. rusuf, ersıfe رصف ، ارصفة] **1.**sağlam. **2.**rakip. **3.**iskele. **4.**rıhtım.

رصين rasîn: **1.**sağlam, muhkem. **2.**ağrılı insan. **3.**ağırbaşlılık. **4.**olgun. **5.**mürüvvetli.

رض radd: ezmek, dövmek, ufalamak.

رض radda: (yeruddu) [m. radd رض] ezdi, dövdü, ufaladı.

رض redde: süte yatırılmış çekirdeksiz hurma.

رض rid: **1.**razı olmak. **2.**kabul etmek. **3.**seçmek. **4.**ehil görmek. **5.**yetinmek.

رض rud: **1.**razı olmak. **2.**kabul etmek. **3.**seçmek. **4.**ehil görmek. **5.**yetinmek.

رض rudd: tembeller, uyuşuklar.

رضا rıdâ: **1.**rıza, razılık. **2.**yetinme, kanaat. **3.**kabul etme.

رضاء ridâ': **1.**razı olmak. **2.**kabul etmek. **3.**seçmek. **4.**ehil görmek. **5.**yetinmek.

رضاء rıdâ': **1.**rıza, razılık. **2.**yetinme, kanaat. **3.**kabul etme.

رضائخ radâ'ih: küçük bağışlar.

رضائع radâ'i': emzikli koyunlar.

رضاب rudâb: **1.**bal köpüğü. **2.**sevgilinin emilen ağız suyu. **3.**misk kırıntısı.

رضاة rudât: **1.**itaatkârlar. **2.**dostlar.

رضاة rudât: razılar, hoşnutlar.

رضاخة rudâha: küçük bağış.

رضاض rudâd: kırıntı.

رضاع radâ': **1.**süt kardeşliği. **2.**süt emme.

رضاع radâ': emmek, süt emmek, annesini emmek.

رضاع ridâ': **1.**süt kardeşliği. **2.**süt emme.

رضاع ridâ': çocuğu sütanneye vermek.

رضاع ridâ': emmek, süt emmek, annesini emmek.

رضاع ruddâ': **1.**süt çocukları. **2.**dilenciler. **3.**alçaklar.

رضاعة radâ'a: değersiz olmak, itibarsız olmak.

رضاعة radâ'a: değersiz olmak, itibarsız olmak.

رضاعة redâ'a: **1.**batı rüzgârı. **2.**lodos

رضاعة redâ'a: emmek, süt emmek, annesini emmek.

رضاعة redâ'e: emzirme.

رضاعة reddâ'a: biberon.

رضاعة ridâ'a: emmek, süt emmek, annesini emmek.

رضام ridâm: **1.**büyük taşlar. **2.**kayalar.

رضب radabe: (yerdubu) [m. radb رضب] **1.**çok yağmur yağdı. **2.**sevgilisinin ağzını emdi.

رضب radb: **1.**çok yağmur yağmak. **2.**sevgilisinin ağzını emmek.

رضح radh: kırmak, parçalamak, ufalamak.

رضح redeha: (yerdahu) [m. radh رضح] kırdı, parçaladı, ufaladı.

رضح rudh: kırılmış çekirdek.

رضخ radh: **1.**kırmak, parçalamak, ufalamak. **2.**yere çalmak. **3.**boynuzlaşmak. **4.**boyun eğmek. **5.**itiraf etmek.

رضخ redeha: (yerdehu, yerdihu) [m. radh رضخ] **1.**kırdı, parçaladı, ufaladı. **2.**yere çaldı. **3.**boynuzlaştı. **4.**boyun eğdi. **5.**itiraf etti.

رضد radada: (yerdudu) [m. radd رضد] yığdı, istif etti.

رضد radd: yığmak, istif etmek.

رضراض radrâd: **1.**çakıl taşı. **2.**çakıl taşı döşeli yer. **3.**şişman, tombul. **4.**küçük yağmur damlası.

رضرض radrad: çakıl taşı.

رضرض radrada: [m. radrada رضرضة] kırıp ezdi.

رضع rada': **1.**hurma fidanı. **2.**alçaklık.

رضع rada': emmek, süt emmek, annesini emmek.

رضع rada'a: (yerda'u) [m. radâ'a رضاعة] değersiz oldu, itibarsız oldu.

رضع rada'a: (yerda'u, yerdi'u) [m. rad', rada', radi', radâ', ridâ', redâ'a, ridâ'a رضع ، رضاع ، رضاعة] emdi, süt emdi, annesini emdi.

رضع radi': **1.**süt çocuğu. **2.**dilenci. **3.**alçak. **4.**süt kardeşi.

رضع radi': emmek, süt emmek, annesini emmek.

رضع radi'a: (yerda'u) [m. rada' رضع] emdi, süt emdi, annesini emdi.

رضع radu'a: (yerdu'u) [m. radâ'a رضاعة] değersiz oldu, itibarsız oldu.

رضع rudda': **1.**süt çocukları. **2.**dilenciler. **3.**alçaklar.

رضعاء rude'â': **1.**süt çocukları. **2.**dilenciler. **3.**alçaklar. **3.**süt kardeşleri.

رضف raddefe: [m. terdîf ترضيف] **1.**kebap yaptı. **2.**kuş dışkı attı. **3.**iki kat yaptı. **4.**kızgın taşta ısıttı. **5.**kızdırdı, öfkelendirdi.

رضف radf: **1.**güneşte kızdırılmış taşlar. **2.**diz kapağı kemikleri.

رضف redefe: (yerdifu) [m. redf رضف] **1.**kebap yaptı. **2.**kuş dışkı attı. **3.**iki kat yaptı. **4.**kızgın taşta ısıttı.

رضف redf: **1.**kebap yapmak. **2.**kuş dışkı atmak. **3.**iki kat yapmak. **4.**kızgın taşta ısıtmak.

رضفات radefât: kızgın taşla basılmış damga.

رضفة radefe: [ç. radefât رضفات] kızgın taşla basılmış damga.

رضفة radfe: [ç. radf رضف] **1.**güneşte kızdırılmış taş. **2.**diz kapağı kemiği.

رضم radam: **1.**büyük taşlar. **2.**kayalar.

رضم radame: (yerdimu) [m. radm, radamân رضم ، رضمان] **1.**ikamet etti. **2.**yavaş yürüdü. **3.**sık adımlarla yürüdü.

رضم radele: (yerdimu) [m. radm رضم] **1.**evini taştan yaptı. **2.**yığdı, istifledi.

3.kırdı. **4.**üstüne taş koydu. **5.**yere vurdu. **6.**yeri sürdü.

رضم radm: **1.**beyaz taş. **2.**üst üste koyulmuş kayalar.

رضم radm: **1.**evini taştan yapmak. **2.**yığmak, istiflemek. **3.**kırmak. **4.**üstüne taş koymak. **5.**yere vurmak. **6.**yeri sürmek.

رضمة rademe: [ç. radam, ridâm رضنم ، رضام] **1.**büyük taş. **2.**kaya.

رضمة radme: [ç. radam, ridâm رضم ، رضام] **1.**büyük taş. **2.**kaya.

رضوان rıdvân: **1.**Allah'ın rızası. **2.**hoşnutluk.

رضوعة radû'a: [ç. radâ'i' رضائع] emzikli koyun.

رضون radûn: razılar, kabul edenler.

رضى radî: [ç. erdiyâ', rudât ارضياء ، رضاة] razı, hoşnut.

رضى radî: [ç. radûn رضون] razı, kabul eden.

رضى radiye: (yerdâ) [m. rid, rud, ridâ', rudvân, rıdvân, merdât رض ، رضاء ، رضوان ، مرضاة] **1.**razı oldu. **2.**kabul etti. **3.**seçti. **4.**ehil gördü. **5.**yetindi.

رضيخ radîh: kırılmış çekirdek.

رضيخة radîha: [ç. radâ'ih رضائخ] küçük bağış.

رضيض radîd: ezilmiş, dövülmüş.

رضيع radî': [ç. rude'â' رضعاء] **1.**süt çocuğu. **2.**dilenci. **3.**alçak. **4.**süt kardeşi.

رضيف radîf: **1.**kızgın taş. **2.**kızgın taşta yapılmış kebap.

رطء rat': **1.**cinsel ilişkide bulunmak. **2.**pislik atmak.

رطئ ratî':[ç. ritâ' رطاء] ahmak, şapşal.

رطئ rati'e: (yerte'u) [m. rata' رطأ] ahmak oldu.

رطآء rat'â': ahmaklar, şapşallar.

رطأ rata': ahmak olmak.

رطأ rate'e: (yerte'u) [m. rat' رطأ] **1.**cinsel ilişkide bulundu. **2.**pislik attı.

رطابة ratâbe: **1.**hurma olgun ve taze olmak. **2.**davar taze ot yemek.

رطابة ratâbe: hurma olgun ve taze olmak.

رطابة ratâbe: yaş olmak, ıslak olmak, nemli olmak.

رطاط ritât: **1.**gürültüler, şamatalar. **2.**ahmaklıklar, şapşallıklar.

رطان ritân: Arapça dışında bir dille konuşmak.

رطانة ratâne: **1.**Arapça dışında bir dille konuşma. **2.**rumuzlu söz.

رطانة retâne: **1.**yabancı dil konuşmak. **2.**yabancı kendi diliyle konuşmak.

رطانة ritâne: **1.**Arapça dışında bir dille konuşma. **2.**rumuzlu söz.

رطب ratab: yalan yanlış konuşmak.

رطب ratab: yaş olmak, ıslak olmak, nemli olmak.

رطب ratabe: (yertubu) [m. ratb, rutûb رطب ، رطوب] davara taze ot yedirdi.

رطب ratb: [ç. rutub, rutb رطب] **1.**yaş. **2.**taze. **3.**yumuşak.

رطب ratb: davara taze ot yedirmek.

رطب ratebe: (yertubu) [m. ratâbe, rutûb رطابة ، رطوب] **1.**hurma olgun ve taze oldu. **2.**davar taze ot yedi.

رطب ratibe: (yertebu) [m. ratab رطب] yalan yanlış konuştu.

رطب ratibe: (yertebu) [m. ratab رطب] yaş oldu, ıslak oldu, nemli oldu.

رطب rattabe: [m. tertîb ترطيب] **1.**hurma olgunlaştı. **2.**taze hurma yedirdi. **3.**ıslattı.

رطب ratube: (yertubu) [m. ratâbe رطابة] hurma olgun ve taze oldu.

رطب ratube: (yertubu) [m. rutûbe, ratâbe رطوبة ، رطابة] yaş oldu, ıslak oldu, nemli oldu.

رطب rutab: [ç. ertâb, ritâb ارطاب ، رطاب] taze hurma.

رطب rutb: **1.**çayırlık. **2.**yeşil ağaç.

رطب rutb: **1.**yaş olanlar. **2.**taze olanlar. **3.**yumuşak olanlar.

رطب rutub: **1.**yaş olanlar. **2.**taze olanlar. **3.**yumuşak olanlar.

رطبة ratbe: [ç. ritâb رطاب] **1.**yonca. **2.**sebze.

رطبى rutabî: taze hurma satan.

رطس ratase: (yertusu, yertisu) [m. rats رطس] tokat attı.

رطس rats: tokat atmak.

رطل ratele: (yertulu) [m. ratl رطل] **1.**ölçmek için kaldırdı. **2.**ölçekle tarttı. **3.**koştu. **4.**saçını yağladı. **5.**saçını salıp uzattı.

رطل ratl: **1.**adalet. **2.**her yanı sarkmış insan. **3.**ahmak. **4.**hızlı ve hafif at.

رطل ratl: **1.**olçmek için kaldırmak. **2.**ölçekle tartmak. **3.**koşmak. **4.**saçını yağlamak. **5.**saçını salıp uzatmak.

رطل rattale: [m. tertîl ترطيل] **1.**saçını yağladı. **2.**ölçek ile tarttı. **3.**kulakları düşük oldu.

رطل rıtl: [ç. ertâl ارطال] **1.**bir ağırlık ölçüsü. **2.**ergenlik yaşına gelmiş oğlan. **3.**nazik adam. **4.**ahmak. **5.**hızlı ve hafif at. **6.**her yanı sarkmış ihtiyar.

رطم ratame: (yertumu) [m. ratm رطم] **1.**başını derde soktu. **2.**çamura buladı. **3.**hapsetti. **4.**engel oldu. **5.**cinsel ilişkide bulundu. **6.**pislik attı.

رطم rutime: [m. ratm رطم] kabız oldu.

رطن retane: (yertunu) [m. retâne رطانة] **1.**yabancı dil

konuştu. **2.**yabancı kendi diliyle konuştu.

رطوبة rutûbe: yaş olmak, ıslak olmak, nemli olmak.

رطينة ratî'e: [ç. rat'â' رطآء] ahmak, şapşal.

رطيب ratîb: taze dal.

رطيط ratît: [ç. ritât, retâ'it رطاط ، رطائط] **1.**gürültü, şamata. **2.**ahmaklık, şapşallık.

رطينى rataynâ: anlaşılmaz söz.

رع ra': sakin olmak.

رع ra'a: (yeru'u) [m. ra' رع] sakin oldu.

رعا re'â: (yer'û) [m. ra'v, ri'v, ra'ye, ru'ye, ri'ye, ra'vâ رعو ، رعوة ، رعوى] menetti, engel oldu.

رعاء ri'â': **1.**çobanlar. **2.**valiler, hakimler. **3.**casuslar. **4.**evcil hayvanlar.

رعاء ri'â': **1.**gözetmek, korumak. **2.**işin sonunu beklemek. **3.**hayvanları toplu olarak otlatmak. **4.**yıldızların batışını beklemek. **5.**otlak çok olmak. **6.**kulak vermek, dinlemek.

رعاء ru'â': **1.**çobanlar. **2.**valiler, hakimler. **3.**casuslar. **4.**evcil hayvanlar.

رعابل re'âbil: **1.**eski giysili kadınlar. **2.**şaşkın kadınlar.

رعابل re'âbil: değişik yönlerden esen rüzgârlar.

رعابل re'âbil: eski giysiler.

رعابيب re'âbîb: korkak.

رعاة ru'ât: **1.**çobanlar. **2.**valiler, hakimler. **3.**casuslar. **4.**evcil hayvanlar.

رعاث ri'âs: **1.**küpeler. **2.**ibikler.

رعاث ri'âs: **1.**küpeler. **2.**kolyeler, gerdanlıklar. **3.**mahfe süsleri.

رعاثة ri'âse: **1.**küpeler. **2.**ibikler.

رعاد ra'âd: **1.**ağzı kalabalık, lafazan. **2.**vatoz balığı.

رعاع ru'â': ayak takımı.

رعاك الله ra'âkallâhu: Tanrı seni korusun.

رعام ru'âm: **1.**hayvanların burun akıntısı. **2.**ruam hastalığı, sakağı.

رعام ru'âm: sümüğü akmak.

رعامى ru'âmî: ciğerköşesi.

رعان ri'ân: **1.**güneş çarpmaları. **2.**uzun dağlar. **3.**dağ burunları.

رعاوية re'âviyye: otlakta yayılan hayvanlar.

رعايا re'âyâ: **1.**tebalar. **2.**otlayan hayvanlar.

رعاية ri'âye: **1.**çobanlık. **2.**gözeticilik.

رعاية ri'âye: **1.**otlamak, yayılmak. **2.**otlatmak, hayvanları yaymak.

رعاية ri'âye: korumak, gözetmek, riayet etmek.

رعب ra’abe: [m. ter’îb ترعيب] **1.**güvercin öttü. **2.**korkuttu. **3.**yatıştırdı, sakinleştirdi. **4.**doldurdu. **5.**kesti.

رعب ra’b: **1.**dolmak. **2.**doldurmak. **3.**kesmek. **4.**güvercin ötmek.

رعب ra’b: **1.**korkmak. **2.**korkutmak.

رعب ra’b: **1.**vaat. **2.**tehdit.

رعب re’abe: (yer’abu) [m. ra’b رعب] **1.**doldu. **2.**doldurdu. **3.**kesti. **4.**güvercin öttü.

رعب re’abe: (yer’abu) [m. ra’b رعب] **1.**korktu. **2.**korkuttu.

رعب ru’b: [ç. ra’ibe رعبة] **1.**korku. **2.**temren yuvası.

رعب ru’b: kısa olanlar.

رعب ru’ub: **1.**korkaklar. **2.**kısa olanlar. **3.**semiz olanlar.

رعبب ra’bebe: [m. ra’bebe رعببة] semizleşti.

رعببة ra’bebe: semizleşmek.

رعبة ra’ibe: **1.**korkular. **2.**temren yuvaları.

رعبل ra’bel: [ç. re’âbil رعابل] **1.**eski giysili kadın. **2.**şaşkın kadın.

رعبل ra’bele: [m. ra’bele رعبلة] **1.**kesti, parçaladı. **2.**ahmak adam ahmak kadınla evlendi.

رعبلة ra’bele: [ç. re’âbil رعابل] değişik yönlerden esen rüzgâr.

رعبلة ri’bile: [ç. re’âbil رعابل] eski giysi.

رعبوب ru’bûb: [ç. re’âbîb رعابيب] korkak.

رعث ra’ase: [m. ter’îs ترعيث] küpe taktı.

رعث ra’s: [ç. ri’âs رعاث] **1.**küpe. **2.**kolye, gerdanlık. **3.**mahfe süsü.

رعث ra’s: yılan sokmak.

رعث re’ase: (yer’asu) [m. ra’s رعث] yılan soktu.

رعث ru’as: küpeler.

رعث ru’s: ra’sâ denilen üzümler.

رعث الرمان ra’su’r-rummân: nar çiçeği.

رعثاء ra’sâ’: [ç. ru’s رعث] bir tür çekirdekli üzüm.

رعثة ra’se: [ç. ri’âs, ri’ase رعاث ، رعثة] **1.**küpe. **2.**ibik.

رعثة ru’se: [ç. ru’as رعث] küpe.

رعج ra’ac: **1.**malı çok olmak. **2.**dolmak.

رعج ra’ac: **1.**rahatsız etmek. **2.**peşpeşe şimşek çakmak. **3.**zengin etmek.

رعج ra’c: **1.**rahatsız etmek. **2.**peşpeşe şimşek çakmak. **3.**zengin etmek.

رعج ra’c: koyun, keçi sürüsü.

رعج ra’ice: (yer’acu) [m. ra’ac رعج] **1.**malı çok oldu. **2.**doldu.

رعج re’ace: (yer’acu) [m. ra’c, ra’ac رعج] **1.**rahatsız etti. **2.**peşpeşe şimşek çaktı. **3.**zengin etti.

رعد ra'd: [ç. ru'ûd رعود] gök gürültüsü.

رعد ra'd: **1.**gök gürlemek. **2.**şimşek çakmak. **3.**tehdit etmek.

رعد re'ade: (yer'udu, yer'adu) [m. ra'd, ru'ûd رعد ، رعود] **1.**gök gürledi. **2.**şimşek çaktı. **3.**tehdit etti.

رعدد ra'dede: [m. ra'dede رعددة] ısrarla istedi.

رعددة ra'dede: ısrarla istemek.

رعديد ra'dîd: [ç. re'âdîd رعاديد] **1.**korkak. **2.**paluze, titrek. **3.**narin sevgili.

رعديدة rı'dîde: [ç. re'âdîd رعاديد] **1.**korkak. **2.**paluze, titrek. **3.**narin sevgili.

رعراع ra'râ': [ç. ra'âri' رعارع] **1.**korkak. **2.**boylu poslu genç.

رعرع ra'ra': [ç. ra'âri' رعارع] **1.**korkak. **2.**boylu poslu genç.

رعرع ra'ra'a: [m. ra'ra'a رعرعة] **1.**su çalkandı. **2.**yetiştirdi, geliştirdi. **3.**hayvanı terbiye etti.

رعرع ru'ru': [ç. ra'âri' رعارع] **1.**korkak. **2.**boylu poslu genç.

رعرعة ra'ra'a: **1.**su çalkanmak. **2.**yetiştirmek, geliştirmek. **3.**hayvanı terbiye etmek.

رعز re'aze: (yer'uzu) [m. ra'z رعز] cinsel ilişkide bulundu.

رعس ra's: **1.**titremek. **2.**bitkin halde yürümek. **3.**başı düşmek.

رعس re'ase: (yer'asu) [m. ra's رعس] **1.**titredi. **2.**bitkin halde yürüdü. **3.**başı düştü.

رعش ra'aşe: [m. ter'îş ترعيش] titretti.

رعش re'aşe: (yer'aşu) [m. ra'ş, ru'âş رعش ، رعاش] titredi.

رعش ru'ş: **1.**devekuşları. **2.**hızlı giden develer.

رعشاء ra'şâ': [ç. ru'ş رعش] **1.**devekuşu. **2.**hızlı giden deve.

رعشة ra'şe: titreme.

رعشة الجماع ra'şetu'l-cimâ': orgazm.

رعص ra's: **1.**titremek. **2.**silkmek, silkelemek. **3.**parıldamak.

رعص re'ase: (yer'asu) [m. ra's رعص] **1.**titredi. **2.**silkti, silkeledi. **3.**parıldadı.

رعظ ra'aze: [m. ter'îz ترعيظ] **1.**yerinden oynattı. **2.**bıktırdı. **3.**durgunlaştırdı.

رعظ ra'z: **1.**oka temren ucu hazırlamak. **2.**oka kiriş sarmak.

رعظ re'aze: (yer'azu) [m. ra'z رعظ] **1.**oka temren ucu hazırladı. **2.**oka kiriş sardı.

رعظ ru'z: [ç. er'âz ارعاظ] okun temren takılacak ucu.

رعف ra'af: burnu kanamak.

رعف ra'afe: (yer'ufu, yer'afu) [m. ra'f رعف] **1.**önüne geçti. **2.**içeri daldı.

رعف ra'f: **1.**önüne geçmek. **2.**içeri dalmak.

رعف ra'f: burnu kanamak.

رعف ra'ife: (yer'afu) [m. ra'af رعف] burnu kanadı.

رعف re'afe: (yer'ufu, yer'afu) [m. ra'f, ru'âf رعف ، رعاف] burnu kanadı.

رعل ra'al: **1.**çılgın olmak. **2.**gelişmek, boy atmak.

رعل ra'ile: (yer'alu) [m. ra'al, ra'âle رعل ، رعالة] **1.**çılgın oldu. **2.**gelişti, boy attı.

رعل ra'l: **1.**giysi. **2.**dağ burnu.

رعل ra'l: **1.**yarmak. **2.**yarığı genişletmek. **3.**sertçe dürtmek. **4.**kılıçla vurmak.

رعل ra'l: erkek hurma ağacı.

رعل re'ale: (yer'alu) [m. ra'l رعل] **1.**yardı. **2.**yarığı genişletti. **3.**sertçe dürttü. **4.**kılıçla vurdu.

رعل ru'l: **1.**uzun elbiseler. **2.**ahmaklar.

رعل ru'l: buket, çiçek demeti.

رعل ru'l: uzun kulaklı koyunlar.

رعلاء ra'lâ': [ç. ru'l رعل] uzun kulaklı koyun.

رعلة ra'le: [ç. ri'âl رعال] **1.**devekuşu. **2.**sünnette kesilen deri. **3.**aile. **4.**süvari müfrezesi.

رعلة rı'le: kurt.

رعلة ru'le: **1.**buket, çiçek demeti. **2.**çelenk.

رعلول ru'lûl: (bot.) tarhun.

رعم ra'm: **1.**gözetmek. **2.**güneşin batışını izlemek.

رعم ra'm: sümüğü akmak.

رعم re'ame: (yer'amu) [m. ra'm رعم] **1.**gözetti. **2.**güneşin batışını izledi.

رعم re'ame: (yer'amu) [m. ra'm, ru'âm رعم ، رعام] sümüğü aktı.

رعم re'ame: [m. ter'îm ترعيم] sümüğünü sildi.

رعم rı'm: [ç. ru'ûm, er'âm رعوم ، ارعام] iç yağı.

رعن ra'ine: (yer'anu) [m. ra'n, ru'ûne رعن ، رعونة] **1.**bön oldu, ahmak oldu. **2.**saçmaladı, zırvaladı.

رعن ra'n: [ç. ru'ûn, ri'ân رعون ، رعان] **1.**güneş çarpması. **2.**uzun dağ. **3.**dağ burnu.

رعن ra'une: (yer'unu) [m. ru'ûne رعونة] **1.**bön oldu, ahmak oldu. **2.**saçmaladı, zırvaladı.

رعن re'ane: (yer'anu) [m. ra'n رعن] güneş çarpmasından bayıldı.

رعناء ra'nâ': [ç. ru'n رعن] **1.**bir üzüm cinsi. **2.**Basra. **3.**zırvalayan bön kadın.

رعونة ru'ûne: düşüncesizlik, hafiflik.

رعى ra'iye: (yer'â) [m. ra'y, ri'âye رعى ، رعاية] **1.**otladı,

yayıldı. **2.**otlattı, hayvanları yaydı.

رعى ra'y: **1.**otlamak, yayılmak. **2.**otlatmak, hayvanları yaymak.

رعى re'â: (yer'â) [m. ri'âye رعاية] korudu, gözetti, riayet etti.

رعى ri'y: [ç. er'â' ارعاء] otlak, çayırlık.

رعى الحمام ri'yu'l-hamâm: (bot.) mine çiçeği, güvercin otu.

رعيا لك ra'yen leke: Tanrı seni korusun.

رعيان ru'yân: **1.**çobanlar. **2.**valiler, hakimler. **3.**casuslar. **4.**evcil hayvanlar.

رعيب ra'îb: [ç. ru'ub رعب] **1.**korkak. **2.**kısa. **3.**semiz.

رعية ra'iyye: [ç. re'âyâ رعايا] **1.**teba. **2.**otlayan hayvan.

رعية rı'ye: **1.**otlama, yayılma. **2.**taşlı tarla.

رعيش ra'îş: titreyen, titrek.

رعيل ra'îl: [ç. ri'âl, er'âl رعال ارعال] **1.**at sürüsü. **2.**az sayıda insan topluluğu.

رغا regâ: (yergû) [m. ragv رغو] köpüklendi.

رغا regâ: (yergû) [m. ragv, rugâ' رغاء] **1.**böğürdü. **2.**hüngür hüngür ağladı. **3.**ağzı kalabalık oldu. **4.**gök gürül gürül gürledi.

رغاء rugâ': **1.**böğürmek. **2.**hüngür hüngür ağlamak. **3.**ağzı kalabalık olmak. **4.**gök gürül gürül gürlemek.

رغاء rugâ': **1.**deve böğürtüsü. **2.**ses.

رغاء raggâ': laf ebesi, lafazan.

رغاء الرعد rugâ'u'r-ra'd: gök gürültüsü.

رغائب regâ'ib: **1.**rağbet edilenler. **2.**bol bağışlar.

رغاب regâb: [ç. rugub رغب] **1.**obur. **2.**geniş vadi.

رغام rugâm: [ç. ergıme ارغمة] sümük.

رغامة rugâme: gereksinim.

رغامى ragâmî: **1.**burun. **2.**nefes borusu. **3.**(zool.) çekirge kuşu.

رغاوة rugâve: [ç. regâvâ رغاوى] köpük.

رغاوى regâvâ: köpükler.

رغاوى rugâvâ: [ç. regâvâ رغاوى] köpük.

رغب ragab: **1.**istemek, dilemek. **2.**üstüne düşmek, rağbet etmek. **3.**vazgeçmek. **4.**tenezzül etmemek. **5.**geniş olmak. **6.**özlemek. **7.**ummak.

رغب ragab: yalvarmak, niyaz etmek.

رغب raggebe: [m. tergîb ترغيب] **1.**rağbet ettirdi, arzu ettirdi, istek uyandırttı. **2.**arzu ettiğini verdi.

رغب ragibe: (yergabu) [m. ragab, rugub, ragbe, rugbe رغب ، رغبة] **1.**istedi, diledi.

2.üstüne düştü, rağbet etti. **3.**vazgeçti. **4.**tenezzül etmedi.

5.geniş oldu. **6.**özledi.

رغب ragube: (yergubu) [m. rugb, rugub, ragâbe ، رغب رغابة] çok iştahlı oldu.

رغب rugb: çok iştahlı olmak.

رغب rugub: **1.**istemek, dilemek. **2.**üstüne düşmek, rağbet etmek. **3.**vazgeçmek. **4.**tenezzül etmemek. **5.**geniş olmak. **6.**özlemek.

رغب rugub: **1.**oburlar. **2.**geniş vadiler.

رغب rugub: **1.**oburlar. **2.**geniş vadiler. **3.**geniş adımlılar.

رغب rugub: çok iştahlı olmak.

رغباء ragabâ': yalvarmak, niyaz etmek.

رغبان ragabân: yalvarmak, niyaz etmek.

رغبة ragabe: yalvarmak, niyaz etmek.

رغبة ragbe: **1.**istemek, dilemek. **2.**üstüne düşmek, rağbet etmek. **3.**vazgeçmek. **4.**tenezzül etmemek. **5.**geniş olmak. **6.**özlemek.

رغبة rugbe: **1.**istemek, dilemek. **2.**üstüne düşmek, rağbet etmek. **3.**vazgeçmek. **4.**tenezzül etmemek. **5.**geniş olmak. **6.**özlemek.

رغث regase: (yergasu) [m. rags رغث] süt emdi.

رغد ragide: (yergadu) [m. ragad رغد] yaşamı bolluk içinde oldu.

رغد ragude: (yergudu) [m. ragâde رغادة] yaşamı bolluk içinde oldu.

رغدا ragadan: bol bol.

رغرغ ragraga: [m. ragraga رغرغة] **1.**yaşamı bolluk içinde oldu. **2.**gizledi.

رغرغة ragraga: **1.**yaşamı bolluk içinde olmak. **2.**gizlemek.

رغس raggese: [m. tergîs ترغيس] çoğalttı, artırdı.

رغس rags: [ç. ergâs ارغاس] bolluk, bereket.

رغس rags: **1.**çok çocuğu olmak. **2.**çoğaltmak. **3.**bereketini artırmak.

رغس regase: (yergasu) [m. rags رغس] **1.**çok çocuğu oldu. **2.**çoğalttı. **3.**bereketini artırdı.

رغس rigs: [ç. ergâs ارغاس] doğumdan sonra gelen parça, son.

رغش ragş: fitne çıkarmak.

رغش regaşe: (yergaşu) [m. ragş رغش] **1.**fitne çıkardı.

رغف ragefe: (yergafu) [m. ragf رغف] **1.**elinde yuvarlayıp top yaptı. **2.**deveye top top lokma yutturdu.

رغف raggefe: [m. tergîf ترغيف] **1.**elinde yuvarlayıp top yaptı. **2.**deveye top top lokma yutturdu.

رغل ragile: (yergalu) [m. ragal رغل] sünnetsiz oldu.

رغل ragl: [ç. ergâl ارغال] bir tür sarmaşık.

رغل regale: (yergalu) [m. ragl, ragle رغل ، رغلة] süt emdi.

رغلة rugle: [ç. rugal رغل] sünnette kesilecek deri.

رغم ragame: (yergamu) [m. ragm, ragam, mergam, mergame رغم ، مرغم ، مرغمة] **1.**boyun eğdi. **2.**boyun eğdirdi. **3.**tiksindi, iğrendi. **4.**toprağa sürttü.

رغم raggame: [m. tergîm ترغيم] **1.**boyun eğdirdi. **2.**burnunu sürttü. **3.**rezil olması için dua etti.

رغم ragime: (yergamu) [m. ragam رغم] **1.**tiksindi, iğrendi. **2.**boyun eğdi. **3.**yere sürttü.

رغما عن ragmen an: rağmen.

رغن regane: (yerganu) [m. ragn رغن] **1.**söz dinledi. **2.**meyletti. **3.**tamah etti. **4.**huzur içinde yedi içti.

رغوة rugve: [ç. rugan رغى] köpük.

رغوث ragûs: [ç. rigâs, regâ'is رغاث ، رغائث] emzikli.

رغول ragûl: [ç. rugul رغل] bulduğunu alıp yiyen.

رغى reggâ: [m. tergiye ترغية] **1.**köpüklendirdi. **2.**öfkelendirdi, kızdırdı. **3.**rezil etti.

رغى rugan: köpükler.

رغيب ragîb: [ç. rigâb, rugub رغاب ، رغب] **1.**obur. **2.**geniş vadi. **3.**geniş adımlı.

رغيبة ragîbe: [ç. regâ'ib رغائب] **1.**rağbet edilen. **2.**bol bağış.

رغيد ragîd: bolluk içinde süren hayat.

رغيدة ragîde: [ç. regâ'id رغائد] unlu süt bulamacı.

رغيغة ragîga: **1.**bolluk içinde süren hayat. **2.**lohusa bulamacı. **3.**unlu süt bulamacı.

رغيف ragîf: [ç. ergıfe, rugf, ruguf, rugfân, terâgîf ارغفة ، رغف ، رغفان] **1.**ekmek. **2.**somun. **3.**çörek.

رف reff: [ç. rufûf, rifâf رفوف ، رفاف] **1.**raf. **2.**yumuşak giysi. **3.**kuş sürüsü. **4.**yiyecek. **5.**ağıl.

رف reffe: (yeriffu) [m. reff, refif رف ، رفيف] parıldadı.

رف reffe: (yeruffu) [m. reff رف] **1.**seğridi. **2.**duygulandı, hislendi. **3.**çarptı. **4.**şimşek çaktı. **5.**kanat çırptı. **6.**süt emdi. **7.**emdi. **8.**bağışta bulundu. **9.**ikram etti. **10.**kuşattı, sardı, çevirdi. **11.**özledi. **12.**raf yaptı.

رفا refâ: (yerfû) [m. refv رفو] **1.**elbiseyi onardı, yama yaptı. **2.**korkusunu giderdi, emin kıldı. **3.**evlendi.

رفأ refe'e: (yerfe'u) [m. ref', rifâ' رفأ ، رفاء] **1.**meyletti, yattı. **2.**yamadı. **3.**dikti. **4.**yanaştırdı. **5.**ıslah etti, düzeltti. **6.**korkusunu giderdi, yatıştırdı. **7.**saygılı davrandı.

رفأ reffe'e: [m. terfi'e ترفئة] güleryüz gösterdi, iyi geçindi.

رفاء reffâ': yamacı, örücü.

رفاء reffâ': yamacı.

رفاء rifâ': **1.**suyuna gitmek. **2.**aldatmak, hile yapmak.

رفاء rifâ': uzlaşı içinde yaşama, iyi geçinme.

رفانة rifâ'e: yamacılık.

رفانع refâ'i': davalar.

رفانف refâ'if: miğfer keçeleri.

رفانق refâ'ik: **1.**arkadaşlar. **2.**yoldaşlar. **3.**dostlar. **4.**eşler, hanımlar.

رفاة rufât: ufantı, döküntü.

رفات rufât: un ufak olmuş nesne.

رفاة rufât: yamacılar, örücüler.

رفاد ruffâd: naipler, vekiller.

رفادة rifâde: **1.**eyer keçesi. **2.**yara bandı. **3.**Cahiliye döneminde yoksul hacılar için hazırlanan yemek.

رفاس rifâs: **1.**tekmelemek, tekme atmak. **2.**deveyi bağlamak. **3.**parçalamak.

رفاع rifâ': **1.**ekin kaldırma. **2.**karnaval. **3.**Hıristiyanlıkta oruç bayramı.

رفاعة refâ'a: **1.**gür sesli olmak. **2.**giysisi ince olmak.

رفاعة refâ'a: harman kaldırmak.

رفاعة refâ'a: ses şiddeti, ses yüksekliği.

رفاعة rifâ'a: popo yastığı.

رفاعة rifâ'a: şanı yüce olmak.

رفاعية rifâ'iyye: Rufaîlik.

رفاغة refâga: hayatı konforlu olmak, lüks hayat yaşamak.

رفاغة refâga: refah.

رفاف reffâf: çok raflı.

رفاف reffâf: parlak.

رفاف rifâf: **1.**raflar. **2.**yumuşak giysiler. **3.**kuş sürüleri. **4.**yiyecekler. **5.**ağıllar.

رفاف rufâf: saman kırıntısı.

رفافة rifâfe: [m. refâ'if رفائف] miğfer keçesi.

رفاق rifâk: **1.**arkadaşlar. **2.**yoldaşlar. **3.**dostlar. **4.**eşler, kocalar.

رفاقة refâka: yoldaş olmak, refakat etmek.

رفال refâl: [ç. rufl رفل] uzun.

رفانينة rufe'nîne: huzurlu ve konforlu hayat.

رفاه refâh: müreffeh yaşamak, refah içinde yaşamak.

رفاهة refâha: refah içinde yaşama.

رفاهة refâhe: müreffeh yaşamak, refah içinde yaşamak.

رفاهية refâhiyye: müreffeh yaşamak, refah içinde yaşamak.

رفاهية refâhiyye: refah içinde yaşama.

رفت refete: (F.) [reften > reft] (yerfutu, yerfitu) [m. reft

[رفت] **1.**kırıldı, un ufak oldu. **2.**kesildi. **3.**işten çıkardı.

رفة reffe: **1.**göz seğrimesi. **2.**tıka basa yemek yeme.

رفت reft: **1.**kırılmak, un ufak olmak. **2.**kesilmek. **3.**işten çıkarmak.

رفة rife: **1.**gölge uzamak. **2.**koyulaşmak. **3.**parlamak.

رفت rufet: **1.**saman. **2.**un ufak olmuş şey.

رفث refes: **1.**ağzını bozmak, kötü kötü konuşmak. **2.**cinsel ilişkide bulunmak. **3.**kadınlara karşı belden aşağı sözler etmek.

رفث refese: (yerfusu) [m. refs, rufûs رفث ، رفوث] **1.**ağzını bozdu, kötü kötü konuştu. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**kadınlara karşı belden aşağı sözler etti.

رفث refise: (yerfesu) [m. refes رفث] **1.**ağzını bozdu, kötü kötü konuştu. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**kadınlara karşı belden aşağı sözler etti.

رفد refd: [ç. erfâd, rufûd ارفاد ، رفود] **1.**pay, hisse. **2.**nasip. **3.**yardım. **4.**büyük kâse.

رفد refede: (yerfidu) [m. refd, rifâde رفد ، رفادة] **1.**yardım etti. **2.**bağışladı. **3.**verdi. **4.**duvara destek dayadı. **5.**palana keçe koydu.

رفد rifd: **1.**pay, hisse. **2.**nasip. **3.**yardım, destek verme. **4.**büyük kâse.

رفد ruffed: naipler, vekiller.

رفراف refrâf: **1.**kanat. **2.**devekuşu.

رفرف refref: [ç. refârif رفارف] **1.**raf. **2.**yastık. **3.**minder. **4.**döşek. **5.**yaygı. **6.**ipek kumaş. **7.**zırh eteği. **8.**saçak. **9.**araba çamurluğu. **10.**çatı penceresi. **11.**klitoris, bızır, dılak.

رفرف refrefe: [m. refrefe رفرفة] **1.**kanat açtı. **2.**çevresinde süzüldü. **3.**bayrak dalgalandı. **4.**titredi. **5.**ses çıkardı. **6.**şefkat gösterdi.

رفرفة refrefe: **1.**kanat açmak. **2.**çevresinde süzülmek. **3.**bayrak dalgalanmak. **4.**titremek. **5.**ses çıkarmak. **6.**şefkat göstermek.

رفس refese: (yerfusu, yerfisu) [m. refs, rifâs رفس ، رفاس] **1.**tekmeledi, tekme attı. **2.**deveyi bağladı. **3.**parçaladı.

رفس refs: **1.**tekmelemek, tekme atmak. **2.**deveyi bağlamak. **3.**parçalamak.

رفش refeşe: (yerfuşu) [m. refş رفش] **1.**dövdü. ezdi, ufaladı. **2.**aktardı. **3.**bolluk içinde yaşadı.

رفش refeşe: (yerfuşu) [m. rufûş رفوش] bol oldu.

رفش reffeşe: [m. terfîş ترفيش] sakalını tarayıp yassılaştırdı.

رفش refişe: (yerfeşu) [m. refeş رفش] kepçe kulaklı oldu.

رفش refş: [ç. erfâş, rufûş رفوش ، ارفاش] **1.**kürek. **2.**yaba. **3.**bolluk içinde hayat sürme.

رفشاء refşâ': [ç. rufş رفش] kepçe kulaklı, iri kulaklı.

رفض refd: **1.**atmak. **2.**terketmek. **3.**kovmak, uzaklaştırmak. **4.**kırmak. **5.**otlağa salmak.

رفض refd: **1.**azık. **2.**az şey.

رفض refed: [ç. rufûd, irfâd, erfâd ارفاض ، رفوض] **1.**dağınık topluluk. **2.**azık. **3.**kenar, yan.

رفض refede: (yerfudu, yerfidu) [m. refd رفض] **1.**attı. **2.**terketti. **3.**kovdu, uzaklaştırdı. **4.**kırdı. **5.**otlağa saldı.

رفض refede: (yerfudu, yerfidu) [m. rufûd رفوض] **1.**geniş oldu. **2.**otlağa saldı.

رفضة rafada: **1.**atanlar. **2.**terkedenler.

رفضة rufde: çabuk terkeden.

رفع ref': **1.**kaldırmak. **2.**yükselmek. **3.**taşımak, nakletmek. **4.**ötre koymak. **5.**sunmak, takdim etmek. **6.**saklamak. **7.**değişik yerler görmek.

رفع ref': harman kaldırmak.

رفع ref': kadıya götürmek, hakime götürmek.

رفع refe'a: (yerfa'u) [m. ref' رفع] **1.**kaldırdı, yükseltti. **2.**yükseldi. **3.**taşıdı, nakletti. **4.**ötre koydu. **5.**sundu, takdim etti. **6.**sakladı. **7.**değişik yerler gördü.

رفع refe'a: (yerfa'u) [m. ref' رفع] kadıya götürdü, hakime götürdü.

رفع refe'a: (yerfa'u) [m. ref', refâ', refâ'a رفع ، رفاع ، رفاعة] harman kaldırdı.

رفع reffe'a: [m. terfî' ترفيع] **1.**kaldırdı. **2.**sundu, takdim etti. **3.**düşmanı geri püskürttü.

رفع refu'a: (yerfu'u) [m. refâ'a رفاعة] **1.**gür sesli oldu. **2.**giysisi ince oldu.

رفع refu'a: (yerfu'u) [m. rif'a, rifâ'a رفعة ، رفاعة] şanı yüce oldu.

رفع الاثقال ref'u'l-eskâl: halter.

رفعة rif'a: değerlilik, şereflilik.

رفعة rif'a: şanı yüce olmak.

رفغ refg: [ç. erfug, rufûg ارفغ ، رفوغ] **1.**yumuşak topraklı arazi. **2.**bol topraklı arazi. **3.**kıraç arazi. **4.**bolluk. **5.**kolaylık. **6.**yumuşaklık. **7.**vücudun kirli yeri.

رفغ refiga: (yerfegu) [m. refag رفغ] hayatı konforlu oldu, lüks hayat yaşadı.

رفغ refuga: (yerfugu) [m. refâga رفاغة] hayatı konforlu oldu, lüks hayat yaşadı.

رفغ rufg: **1.**tırnak kiri. **2.**ucuzluk. **3.**bolluk. **4.**kasık.

رفغنينة rufagnîne: geçim rahatlığı.

رفق refeka: (yerfuku) [m. refk رفق] **1.**dirseğine vurdu. **2.**yararlandırdı. **3.**koluna bağladı. **4.**işini sağlam yaptı.

رفق refeka: (yerfuku) [m. rıfk, merfık, merfak, mirfak رفق، مرفق] **1.**yumuşak davrandı. **2.**aşırıya kaçmadan yürüdü.

رفق refika: (yerfaku) [m. rıfk, merfık, merfak, mirfak رفق، مرفق] yumuşak davrandı.

رفق refika: (yerfeku) [m. refak رفق] dirseği burkuldu.

رفق refk: **1.**dirseğine vurmak. **2.**yararlandırmak. **3.**koluna bağlamak. **4.**işini sağlam yapmak.

رفق refuka: (yerfuku) [m. refâka رفاقة] yoldaş oldu, refakat etti.

رفق refuka: (yerfuku) [m. rıfk, merfık, merfak, mirfak رفق، مرفق] yumuşak davrandı.

رفق rifak: yol arkadaşları.

رفق rıfk: **1.**yumuşak davranmak. **2.**aşırıya kaçmadan yürümek.

رفقاء rufekâ': **1.**arkadaşlar. **2.**yoldaşlar. **3.**dostlar. **4.**eşler, kocalar.

رفقة rifka: [ç. rifak, rifâk, erfâk رفق ، رفاق ، ارفاق] yol arkadaşı.

رفقة rufka: [ç. rifak, rifâk, erfâk رفق ، رفاق ، ارفاق] yol arkadaşı.

رفل refele: (yerfulu) [m. refl رفل] zibidi oldu.

رفل refele: (yerfulu) [m. refl, rufûl, refelân رفل ، رفول ، رفلان] **1.**kasılarak yürüdü. **2.**ellerini sallayarak yürüdü.

رفل reffele: [m. terfîl ترفيل] **1.**eteklerini sürüyerek yürüdü. **2.**büyük bildi, büyük saydı. **3.**horladı, küçük gördü.

رفل refile: (yerfelu) [m. refel رفل] zibidi oldu.

رفل refl: [ç. rufûl, erfâl رفول ، ارفال] etek.

رفل refl: **1.**kasılarak yürümek. **2.**ellerini sallayarak yürümek.

رفلان refelân: **1.**kasılarak yürümek. **2.**ellerini sallayarak yürümek.

رفوس refûs: [ç. rufus رفس] çifte atan, çifteleyen.

رفوف rufûf: **1.**raflar. **2.**yumuşak giysiler. **3.**kuş sürüleri. **4.**yiyecekler. **5.**ağıllar.

رفول rufûl: **1.**kasılarak yürümek. **2.**ellerini sallayarak yürümek.

رفه refehe: (yerfehu) [m. refh, rifh, rufûh رفه ، رفوه] **1.**refaha kavuştu. **2.**merhamet etti.

رفه reffehe: [m. terfîh ترفيه] **1.**refaha kavuşturdu, müreffeh yaşattı. **2.**süre tanıdı. **3.**yükünü hafifletti.

رفه refh: **1.**refaha kavuşmak. **2.**merhamet etmek.

رفه refuhe: (yerfuhu) [m. refâhe, refâhiyye, refâh رفاهة ، رفاهية ، رفاه] müreffeh yaşadı, refah içinde yaşadı.

رفه rifeh: küçük hurma ağaçları.

رفه rifh: **1.**refaha kavuşmak. **2.**merhamet etmek.

رفهنية rufehniye: refah içinde yaşama.

رفى reffâ: [m. terfiye ترفية] "bir yastıkta kocayın" diye duat etti.

رفيدة refîde: yardım.

رفيض refîd: **1.**ter. **2.**terkedilen.

رفيع refî': şanı yüce, değerli.

رفيع الدرجات refî'u'd-derecâti: dereceleri yükselten.

رفيع العماد refî'u'l-imâd: şerefli.

رفيعة refî'a: [ç. refâ'i' رفائع] dava.

رفيف refîf: **1.**tavan. **2.**pencere. **3.**bolluk. **4.**ince giysi.

رفيف refîf: parıldamak.

رفيق refîk: [ç. rufekâ', rifâk رفقاء ، رفاق] **1.**arkadaş. **2.**yoldaş. **3.**dost. **4.**eş, koca.

رفيقة refîka: [ç. refâ'ik رفائق] **1.**arkadaş. **2.**yoldaş. **3.**dost. **4.**eş, hanım.

رفيه refîh: refah içinde yaşayan.

رق rakk: [ç. rukûk رقوق] **1.**ince. **2.**yumuşak. **3.**yazı derisi, ince deri sayfa. **4.**beyaz sayfa. **5.**(zool.) büyük kaplumbağa.

رق rakka: (yerikku) [m. rikk رق] **1.**köle oldu. **2.**köle olarak kaldı.

رق rakka: (yerikku) [m. rikka رقة] **1.**inceltti. **2.**acıdı, merhamet etti. **3.**boyun eğdi. **4.**yoksul oldu. **5.**utandı. **6.**sahip oldu. **7.**yaşlı oldu. **8.**yumuşak oldu.

رق rıkk: [ç. rukûk رقوق] **1.**ince. **2.**yumuşak. **3.**def. **4.**yumuşak geniş düzlük. **5.**kölelik.

رق rikk: **1.**köle olmak. **2.**köle olarak kalmak.

رقء rak': **1.**çıkmak. **2.**yükselmek. **3.**arasını düzeltmek. **4.**arasını bozmak. **5.**diyet ödemek. **6.**dinmek.

رقأ raka'e: (yerka'u) [m. rak' رقء] **1.**çıktı. **2.**yükseldi. **3.**arasını düzeltti. **4.**arasını bozdu. **5.**diyet ödedi. **6.**dindi.

رقاء rakkâ': **1.**afsuncu, büyücü. **2.**sihirbaz. **3.**dağa çıkan.

رقائة rakkâ'e: **1.**afsuncu, büyücü. **2.**sihirbaz. **3.**dağa çıkan.

رقاب rikâb: **1.**boyunlar. **2.**köleler. **3.**ense kökleri. **4.**kullar. **5.**cariyeler. **6.**telli enstrüman kulpları.

رقاب rikâb: **1.**gözetmek. **2.**korumak. **3.**kontrol etmek. **4.**korkmak.

رقابة rekâbe: **1.**gözetmek. **2.**beklemek. **3.**korumak. **4.**boynuna ip geçirmek. **5.**sakınmak. **6.**göz önünde bulundurmak. **7.**boynuna isabet etmek. **8.**incelemek.

رقابة rekâbe: **1.**kontrol. **2.**sansür. **3.**gözetleme.

رقات rikât: **1.**yeşil araziler. **2.**mallar. **3.**gümüşler. **4.**gümüş paralar.

رقاد rukâd: **1.**uyumak. **2.**yatağa girmek. **3.**pazar kesat olmak. **4.**önemsememek. **5.**kuluçkaya yatmak. **6.**sıcaklık düşmek.

رقارق rukârık: **1.**ince giysi. **2.**sığ su. **3.**parlak kılıç.

رقاز rakkâz: danseden, dansöz.

رقاش rakkâş: yılan.

رقاص rakkâs: **1.**çok danseden. **2.**sarkaç.

رقاصة rakkâse: **1.**dansöz. **2.**çorak arazi. **3.**bir Arap oyunu.

رقاع rakâ': yama.

رقاع rikâ': **1.**kâğıt parçaları. **2.**deri parçaları. **3.**ok nişanları. **4.**tablalar. **5.**uyuz başlangıçları.

رقاعة rakâ'a: **1.**bönlük, ahmaklık, salaklık. **2.**arsızlık, utanmazlık.

رقاعة rakâ'a: ahmak olmak.

رقاق rakâk: üstü yumuşak sert düzlük.

رقاق rikâk: **1.**inceltmek. **2.**yumuşatmak. **3.**köle edinmek. **4.**yufka yürekli olmak. **5.**olgunlaşmak. **6.**yoksul olmak. **7.**cimrilik etmek.

رقاق rukâk: **1.**ince. **2.**yumuşak. **3.**yufka ekmeği. **4.**yavaş yürüme.

رقان rikân: **1.**kına. **2.**safran.

رقب rakab: **1.**boyunlar. **2.**ense kökleri. **3.**kullar. **4.**cariyeler. **5.**telli enstrüman kulpları.

رقب rakab: boynu kalın olmak.

رقب rakabe: (yerkubu) [m. رقب ، rakb, rukûb, rakûb, rekâbe, rıkbân, rıkbe, rakbe رقوب ، رقابة ، رقبان ، رقبة] **1.**gözetti. **2.**bekledi. **3.**korudu. **4.**boynuna ip geçirdi. **5.**sakındı. **6.**göz önünde bulundurdu. **7.**boynuna isabet etti. **8.**inceledi.

رقب rakıbe: (yerkabu) [m. رقب rakab] boynu kalın oldu.

رقب rukab: kaplan çukurları.

رقبة rakabe: [ç. رقاب ، رقب ، rikâb, rakab, erkub, rakabât ارقب ، رقبات] **1.**boyun. **2.**ense kökü. **3.**kul. **4.**cariye. **5.**telli enstrüman kulpu. **6.**köle. **7.**tutsak boyun.

رقبة rıkbe: **1.**kontrol. **2.**korku. **3.**gözeticilik. **4.**koruyuculuk.

رقبة rukbe: [ç. rukab رقب] kaplan çukuru.

رقبى rukbâ: birini yaşadığı sürece kullanmak üzere ev, tarla verilmesi.

رقة rika: [ç. rikât رقات] **1.**yeşil arazi. **2.**mal. **3.**gümüş. **4.**gümüş para.

رقة rikka: **1.**inceltmek. **2.**acımak, merhamet etmek. **3.**boyun eğmek. **4.**yoksul olmak. **5.**utanmak. **6.**sahip olmak. **7.**yaşlı olmak. **8.**yumuşak olmak.

رقة rikka: yufka yüreklilik, acıma.

رقح rakaha: (yerkahu) [m. rakh رقح] **1.**kazandı. **2.**ticaret yaptı. **3.**düzene soktu, ıslah etti.

رقح rakh: **1.**kazanmak. **2.**ticaret yapmak. **3.**düzene sokmak, ıslah etmek.

رقح rakkaha: [m. terkîh ترقيح] kendine çeki düzen verdi.

رقد rakd: **1.**uyumak. **2.**yatağa girmek. **3.**pazar kesat olmak. **4.**önemsememek. **5.**kuluçkaya yatmak. **6.**sıcaklık düşmek.

رقد rakkade: [m. terkîd تدقيد] **1.**uyuttu. **2.**kuluçkaya yatırdı.

رقد rekade: (yerkudu) [m. rakd, rukûd, rukâd رقد ، رقود ، رقاد] **1.**uyudu. **2.**yatağa girdi. **3.**pazar kesat oldu. **4.**önemsemedi. **5.**kuluçkaya yattı. **6.**sıcaklık düştü.

رقراق rakrâk: **1.**ince giyisi. **2.**sığ su. **3.**parlak kılıç. **4.**ışıldayan gözyaşı. **5.**parlak nesne.

رقراقة rakrâke: yüzü su damlası kadar güzel sevgili.

رقرق rakraka: [m. rakraka رقرقة] **1.**yavaş yavaş döktü. **2.**koku sürüdü. **3.**gözyaşı döktü.

رقرقان rakrakân: ışıldayan serap.

رقرقة rakraka: **1.**yavaş yavaş dökmek. **2.**koku sürünmek. **3.**gözyaşı dökmek.

رقز rakaze: (yerkuzu) [m. rakz رقز] **1.**dansetti, raksetti. **2.**nabzı attı.

رقش rakişe: (yerkaşu) [m. rakaş رقش] giysisi nakışlı oldu.

رقش rakkaşe: [m. terkîş ترقيش] **1.**sözü süsledi. **2.**yazdı. **3.**noktaladı. **4.**bozdu. **5.**sitem etti.

رقش rakş: [ç. rukûş رقوش] güzel yazı.

رقش rakş: **1.**süslemek, nakışlamak. **2.**yaldızlamak. **3.**noktalamak.

رقش rekaşe: (yerkuşu) [m. rakş رقش] **1.**süsledi, nakışladı. **2.**yaldızladı. **3.**noktaladı.

رقش rukş: alaca bulaca şeyler.

رقشاء rakşâ': [ç. rukş رقش] nakışlı, alaca bulaca.

رقشاء rakşâ': **1.**yılan. **2.**develerin boğazında beliren bir hastalık.

رقص rakase: (yerkusu) [m. raks رقص] **1.**dansetti, raksetti. **2.**serap ışıldadı. **3.**hız yaptı.

رقص rakase: (yerkusu) [m. raks, rakas, rakasân ، رقص رقصان] zıplaya zıplaya gitti.

رقص rakkase: [m. terkîs ترقيص] **1.**deveyi koşturdu. **2.**oynattı, raksettirdi, dans ettirdi.

رقص raks: **1.**dansetmek, raksetmek. **2.**serap ışıldamak. **3.**hız yapmak.

رقص raks: dans, raks.

رقص التوقيعى raksu't-tevkî'î: ritmik dans.

رقص سنجى raksun sencî: (tıp.) kore hastalığı.

رقصان rakasân: zıplaya zıplaya gitmek.

رقط rakata: (yerkutu) [m. rakt رقط] **1.**benekli yaptı. **2.**alacalı yaptı.

رقط rakita: (yerkatu) [m. rakat رقط] benekli oldu.

رقط rakkata: [m. terkît ترقيط] **1.**benekli yaptı. **2.**alacalı yaptı.

رقع raka'a: (yerka'u) [m. rak' رقع] **1.**yamadı, onardı, tamir etti. **2.**hızlı gitti. **3.**yerdi, hicvetti. **4.**nişana isabet ettirdi. **5.**yaydı. **6.**yere dayanarak kalktı. **7.**düzene soktu.

رقع rakka'a: [m. terkî' ترقيع] **1.**yama yaptı, yama vurdu. **2.**düzene soktu, ıslah etti. **3.**destekledi.

رقع raku'a: (yerku'u) [m. rakâ'a رقاعة] ahmak oldu.

رقع ruk': **1.**ahmak kadınlar. **2.**küçük kalçalı kadınlar. **3.**alacalı koyunlar.

رقع ruk': **1.**gökler. **2.**ahmaklar.

رقع ruka': **1.**kâğıt parçaları. **2.**deri parçaları. **3.**ok nişanları. **4.**tablalar. **5.**uyuz başlangıçları.

رقع ruka': frank inciri ağaçları.

رقعاء rak'â': [ç. ruk' رقع] **1.**ahmak kadın. **2.**küçük kalçalı kadın. **3.**alacalı koyun.

رقعة ruk'a: [ç. ruka' رقع] (bot.) frenk inciri ağacı.

رقعة ruk'a: [ç. ruka', rikâ' رقع ، رقاع] **1.**kâğıt parçası. **2.**deri parçası. **3.**ok nişanı. **4.**tabla. **5.**uyuz başlangıcı.

رقعة ruk'a: arazi parçası.

رقعة الشطرنج ruk'atu'ş-şıtranc: satranç tahtası.

رقق rakak: **1.**yumuşak zeminli geniş düzlük. **2.**incelik. **3.**zayıflık. **4.**azlık.

رقق rakkaka: [m. terkîk ترقيق] **1.**inceltti. **2.**yumuşattı. **3.**aralarını bozdu.

رقل rakl: yüksek hurma ağaçları.

رقلة rakle: [ç. rıkâl, rakl رقال ، رقل] yüksek hurma ağacı.

رقم rakame: (yerkumu) [m. rakm رقم] **1.**yazdı. **2.**noktaladı. **3.**irap koydu. **4.**ütüledi, ütü yaptı. **5.**dağladı. **6.**nakışladı, desenlendirdi. **7.**damgaladı.

رقم rakım: **1.**afet, felaket. **2.**çok şey.

رقم rakkame: [m. terkîm ترقيم] **1.**yazdı. **2.**noktaladı. **3.**damga vurdu, damgaladı.

رقم rakm: [ç. erkâm, rukûm ارقام ، رقوم] **1.**rakam. **2.**afet, felaket. **3.**çubuklu alaca kumaş. **4.**kalın çizgi. **5.**etiket. **6.**nişan, alamet. **7.**mühür izi.

رقم القياسى rakamu'l-kıyâsî: rekor.

رقم قياسى rakamun kıyâsî: rekor.

رقمة rakme: **1.**bahçe. **2.**(bot.) ebegümeci. **3.**su birikintisi.

رقمة rukme: alacalı renk.

رقن rakan: kartal yumurtası.

رقن rakane: (yerkunu) [m. rakn رقن] **1.**kına yaktı. **2.**yazdı. **3.**noktaladı.

رقن rakkane: [m. terkîn ترقين] **1.**kına yaktı. **2.**boyadı. **3.**harekeledi. **4.**güzel yazı yazdı. **5.**karaladı, karalama yaptı.

رقوب rukûb: **1.**gözetmek. **2.**beklemek. **3.**korumak. **4.**boynuna ip geçirmek. **5.**sakınmak. **6.**göz önünde bulundurmak. **7.**boynuna isabet etmek. **8.**incelemek.

رقود rakûd: [ç. rukud رقد] uykucu.

رقود rukûd: **1.**uyumak. **2.**yatağa girmek. **3.**pazar kesat olmak. **4.**önemsememek. **5.**kuluçkaya yatmak. **6.**sıcaklık düşmek.

رقى rakâ: (yerkî) [m. raky, rukiyy, rukiyye رقى ، رقى ، رقية] **1.**büyü yaptı, afsunladı. **2.**yaltaklandı, dalkavukluk etti.

رقى rakiye: (yerkâ) [m. raky, rukiyy, rakye رقية ، رقى] **1.**yükseldi. **2.**dağa çıktı. **3.**üstüne çıktı.

رقى rakkâ: [m. terkiye ترقية] **1.**yükseltti. **2.**kaldırdı. **3.**ekledi. **4.**terfi ettirdi.

رقى raky: **1.**yükselmek. **2.**dağa çıkmak. **3.**üstüne çıkmak.

رقى rukan: afsunlar, sihirler, büyüler.

رقى rukiyy: **1.**büyü yapmak, afsunlamak. **2.**yaltaklanmak, dalkavukluk etmek.

رقى rukiyy: **1.**yükselmek. **2.**dağa çıkmak. **3.**üstüne çıkmak.

رقيب râkîb: [ç. rukebâ' رقباء] **1.**Yüce Tanrı'nın

isimlerinden biri. **2.**gözetleyen. **3.**bekçi. **4.**koruyan. **5.**kumar hakemi. **6.**boyun. **7.**üçüncü kumar oku. **8.**biri doğunca diğeri batan yıldız. **9.**amca çocuğu. **10.**varis. **11.**keşif kolu.

رقيب الشمس rakîbu'ş-şems: **1.**(bot.) sütleğen. **2.**turnusol.

رقية rakye: **1.**yükselmek. **2.**dağa çıkmak. **3.**üstüne çıkmak.

رقية rukiyye: **1.**büyü yapmak, afsunlamak. **2.**yaltaklanmak, dalkavukluk etmek.

رقية rukye: [ç. rukan رقى] afsun, büyü, sihir.

رقيق rakîk: [ç. erikkâ' ارقاء] **1.**köle. **2.**yumuşak nesne.

رقيق rakîk: [ç. merâkk مراق] yumuşak.

رقيق ابيض rakîkun ebyad: beyaz köle.

رقيق الجسم rakîku'l-cism: ince yapılı, nahif.

رقيق الحال rakîku'l-hâl: yoksul.

رقيق الشعور rakîku'ş-şu'ûr: duygulu, hisli, içli.

رقيقة rakîka: [ç. rikâk رقاق] cariye.

رقيم rakîm: **1.**divit. **2.**felek. **3.**Ashâb-ı kehf'in kaldığı mağara.

رقين rakîn: akçe.

رک rekk: [ç. erkâk, rikâk ركاك ، ركاك] çisenti.

رک rekke: (yerikku) [m. rekk, rikke, rekâke ، ركة ، رک] **1.**yumuşak sözlü oldu. **2.**az oldu.

رک rekke: (yerukku) [m. rekk ركر] **1.**üstüne attı. **2.**elle hacmini yokladı. **3.**boynuna bukağı geçirdi.

ركا rekâ: (yerkû) [m. rekv ركو] **1.**kazdı. **2.**tesviye etti, düzledi. **3.**ıslah etti, düzeltti. **4.**sımsıkı bağladı. **5.**ikamet etti. **6.**geciktirdi, erteledi. **7.**kötüledi, yerdi.

ركاء rikâ': su kapları.

ركائب rekâ'ib: binek olarak kullanılan develer.

ركائب rekâ'ib: üzengiler.

ركائز rekâ'iz: **1.**maden cevherleri. **2.**hazineler. **3.**merkezler. **4.**çadır direkleri.

ركاب rikâb: [ç. rukub, rekâ'ib ركب ، ركائب] üzengi.

ركاب rikâb: **1.**kasık kılları. **2.**kasıklar.

ركاب الخيل rukkâbu'l-hayl: jokey.

ركاز rikâz: **1.**maden cevheri. **2.**maden. **3.**hazine.

ركاز rikâz: **1.**maden cevherleri. **2.**altın, gümüş parçaları. **3.**hikmetler. **4.**gömülmüş mallar.

ركاز rikâz: **1.**maden cevherleri. **2.**hazineler. **3.**merkezler. **4.**çadır direkleri.

ركاس rikâs: [ç. ruks, erkise ركس ، اركسة] serkeş

develerin burnuna bağlanan ip.

ركب rekb: [ç. erkub, rukûb ارکب ، رکب] **1.**kafile, konvoy. **2.**süvari müfrezesi.

ركب rekb: **1.**dizine vurmak. **2.**diziyle vurmak.

ركب rekeb: [ç. rikâb رکاب] **1.**kasık kılı. **2.**kasık.

ركب rekeb: dizi büyük olmak.

ركب rekebe: (yerkubu) [m. rekb رکب] **1.**dizine vurdu. **2.**diziyle vurdu.

ركب rekibe: (yerkebu) [m. rekeb رکب] dizi büyük oldu.

ركب rekibe: (yerkebu) [m. rukûb رکوب] **1.**bindi. **2.**deniz yolculuğu yaptı. **3.**yürüdü. **4.**izledi, takip etti. **5.**ayıp etti, yakışıksız iş yaptı. **6.**gemiye bindi. **7.**uçtu. **8.**borç ağır geldi.

ركب rekkebe: [m. terkîb ترکیب] **1.**bindirdi. **2.**birleştirdi, terkip etti. **3.**üst üste koydu.

ركب rukeb: dizler.

ركب rukub: **1.**kafileler, konvoylar. **2.**süvari müfrezeleri.

ركباة rukbât: binilme zamanı gelmiş deve.

ركبان rukbân: kafile, konvoy.

ركبانا rukbânen: binerek, binmiş olarak.

ركبانة rukbâne: binilme zamanı gelmiş deve.

ركبة rikbe: biniş.

ركبة rukbe: [ç. rukeb رکب] diz.

ركبوت rekebût: binilme zamanı gelmiş deve.

ركة rikke: yumuşak sözlü olmak. **2.**az olmak.

ركح rekeha: (yerkehu) [m. rekh رکح] güvendi, itimat etti, dayandı.

ركح rekeha: (yerkehu) [m. rukûh رکوح] **1.**sığındı. **2.**meyletti.

ركح rekh: güvenmek, itimat etmek, dayanmak.

ركح rukh: [ç. erkâh, rukûh ارکاح ، رکوح] **1.**saha, meydan. **2.**avlu. **3.**temel. **4.**manastır. **5.**yan.

ركد rekede: (yerkudu) [m. rukûd رکود] **1.**sakin oldu, durgun oldu. **2.**dindi. **3.**tortulaştı, çökeldi. **4.**kefeler denk oldu. **5.**gücü kuvveti kalmadı.

ركرك rekreke: [m. rekreke رکرکة] **1.**zayıf oldu. **2.**korkak oldu.

ركركة rekreke: **1.**zayıf olmak. **2.**korkak olmak.

ركز rekeze: (yerkuzu) [m. rekz رکز] **1.**dikti. **2.**yerleştirdi. **3.**gömdü, defnetti. **4.**damarı attı.

ركز rekkeze: [m. terkîz ترکیز] **1.**dikti. **2.**sapladı. **3.**koyulaştırdı.

ركز rekz: **1.**dikmek. **2.**yerleştirmek. **3.**gömmek, defnetmek. **4.**damarı atmak.

ركز rikez: **1.**maden cevherleri. **2.**altın, gümüş parçaları. **3.**hikmetler. **4.**gömülmüş mallar.

ركز rikz: [ç. rukûz, erkâz ركوز، ارکاز] **1.**hafif ses, fısıltı. **2.**his, duygu. **3.**cömert.

ركزة rikze: [ç. rikez, rikâz ركز، رکاز] **1.**maden cevheri. **2.**altın, gümüş parçası. **3.**hikmet. **4.**gömülmüş mal.

ركس rekese: (yerkusu) [m. reks ركس] **1.**tersine çevirdi. **2.**başını sonuna getirdi.

ركس reks: **1.**tersine çevirmek. **2.**başını sonuna getirmek.

ركس riks: [ç. erkâs ارکاس] **1.**kalabalık. **2.**köprü. **3.**yıkıntı, harabe. **3.**pislik.

ركس ruks: serkeş develerin burunlarına bağlanan ipler.

ركض rekd: **1.**mahmuzlamak. **2.**itelemek. **3.**koşmak. **4.**kaçmak. **5.**tekme atmak, ayağıyla vurmak.

ركض rekede: (yerkudu) [m. rekd ركض] **1.**mahmuzladı. **2.**iteledi. **3.**koştu. **4.**kaçtı. **5.**tekme attı, ayağıyla vurdu.

ركع rek': **1.**namaz kılmak. **2.**rükûya gelmek. **3.**iki büklüm olmak. **4.**yoksullaşmak. **5.**boyun eğmek.

ركع reke'a: (yerke'u) [m. rek', rukû' ركع ، ركوع] **1.**namaz kıldı. **2.**rükûya geldi. **3.**iki büklüm oldu. **4.**yoksullaştı. **5.**boyun eğdi.

ركع rekke'a: [m. terkî' ترکیع] **1.**rükûya getirdi. **2.**boyun eğdirdi.

ركع ruka': rükû edenler.

ركع rukka': **1.**rükû edenler. **2.**başını eğenler.

ركعات reke'ât: rikatlar.

ركعة rek'a: [ç. reke'ât ركعات] rikat.

ركک rekkeke: [m. terkîk ترکیک] yağmur çiseledi.

رككة rekeke: **1.**zayıflar. **2.**bozuk olanlar.

ركل rekele: (yerkulu) [m. rekl ركل] tekme attı, tekmeledi.

ركل rekkele: [m. terkîl ترکیل] tekmeledi, tekme attı.

ركل rekl: (bot.) pırasa.

ركم rekeme: (yerkumu) [m. rekm ركم] yığdı.

ركم rukem: yığılışmış bulutlar.

ركمة rukme: toprak yığını.

ركن rekene: (yerkunu) [m. rukûn ركون] **1.**yöneldi. **2.**meyletti. **3.**yerleşik oldu, ikamet etti.

ركن rekune: (yerkunu) [m. rekâne, rukûne, rekâniye ركانة ، ركونة ، ركانية] ağırbaşlı oldu.

ركن rukn: [ç. erkân, erkun ارکان ، ارکن] **1.**sağlam taraf. **2.**büyük iş. **3.**güç veren, güç kaynağı. **4.**destek. **5.**direk. **6.**unsur, cüz, parça.

ركو rekv: **1.**kazmak. **2.**tesviye etmek, düzlemek. **3.**ıslah

etmek, düzeltmek. **4.**sımsıkı bağlamak. **5.**ikamet etmek. **6.**geciktirmek, ertelemek. **7.**kötülemek, yermek.

ركوب rekûb: [ç. rukub ركب] binek olarak kullanılan deve.

ركوب rukûb: **1.**binmek. **2.**deniz yolculuğu yapmak. **3.**yürümek. **4.**izlemek, takip etmek. **5.**ayıp etmek, yakışıksız iş yapmak. **6.**gemiye binmek. **7.**uçmak. **8.**borç ağır gelmek.

ركوبة rekûbe: [ç. rekâ'ib ركائب] binek olarak kullanılan deve.

ركوة rikve: [ç. rikâ' ركاء] su kabı.

ركوة rukve: su kabı.

ركوح rukûh: **1.**sahalar, meydanlar. **2.**avlular. **3.**temeller. **4.**manastırlar. **5.**yanlar.

ركوح rukûh: **1.**sığınmak.**2.**meyletmek.

ركود rukûd: **1.**dolu kap. **2.**sütü bol deve.

ركود rukûd: **1.**sakin olmak, durgun olmak. **2.**dinmek. **3.**tortulaşmak, çökelmek. **5.**kefeler denk olmak. **5.**gücü kuvveti kalmamak.

ركود rukûd: durgunluk.

ركوز rukûz: **1.**hafif sesler, fısıltılar. **2.**hisler, duygular. **3.**cömertler.

ركوض rukûd: **1.**koşucu. **2.**usta okçu.

ركوع rukû': **1.**namaz kılmak. **2.**rükûya gelmek. **3.**iki büklüm olmak. **4.**yoksullaşmak. **5.**boyun eğmek.

ركوع rukû': **1.**rükû edenler. **2.**başını eğenler.

ركوع rukû': rükû.

ركون rukûn: **1.**yönelmek. **2.**meyletmek. **3.**yerleşik olmak, ikamet etmek.

ركونة rukûne: ağırbaşlı olmak.

ركى rekî: düşkün, zayıf.

ركى rukiyy: kuyular.

ركيب rekîb: **1.**terkiye binen. **2.**ark. **3.**tarla.

ركية rekiyye: [ç. rekâyâ, rukiyy ركايا ، ركى] kuyu.

ركيزة rekîze: [ç. rekâ'iz, rikâz ركائز ، ركاز] **1.**maden cevheri. **2.**hazine. **3.**merkez. **4.**çadır direği.

ركيس rekîs: **1.**ters çevrilmiş. **2.**düşkün, zayıf.

ركيك rekîk: [ç. rikâk, rekeke ركاك ، رككة] **1.**zayıf. **2.**bozuk.

ركيك اللفظ rekîku'l-lafz: iyi telaffuz edemeyen.

ركيكة rekîke: [ç. rikâk ركاك] çisenti.

ركين rekîn: **1.**ağırbaşlı. **2.**yüksek dağlarla çevrili bölge.

رم remme: (yerummu) [m. remm, meremme مرمة ، رم] **1.**onardı, tamir etti. **2.**yedi.

رم rimm: **1.**ilik. **2.**toprak. **3.**alüvyon.

رم rumm: **1.**çürük ipler. **2.**alınlar.

رم rumm: tasa, kaygı.

رمأ reme'e: (yerme'u) [m. rumû' رموء] **1.**oturdu, ikamet etti. **2.**çok oldu.

رماة الحدق rumâtu'l-hadak: keskin nişancılar.

رماح remmâh: mızrak ustası.

رماح rimâh: (tıp.) veba, taun.

رماح rimâh: **1.**mızraklar, kargılar. **2.**yoksulluklar.

رماح العقرب rimâhu'l-akreb: akrebin zehirli iğnesi.

رماحة rimâha: mızrakçılık, mızrak yapımı.

رماد remâd: [ç. ermide ارمدة] kül.

رمادة remâde: **1.**kül yığını. **2.**afet, felaket.

رمادى remâdî: gri, kül rengi, kurşunî.

رمازة remâze: **1.**hareketli olmak, enerjik olmak, yerinde duramaz olmak. **2.**ağırbaşlı olmak. **3.**soylu olmak, asil olmak.

رمازة remmâze: **1.**anüs. **2.**orospu, fahişe. **3.**kalabalık ordu.

رماضة ramâda: keskinlik.

رماضين ramâdîn: Ramazan ayları.

رماع rumâ': sırt ağrısı.

رماعة rummâ'a: **1.**bıngıldak. **2.**anüs.

رماق rimâk: **1.**işini yarım yamalak yapmak. **2.**düşmanca bakmak. **3.**alttan almak.

رماق rimâk: ölmeyecek kadar gıda.

رماق rumâk: ölmeyecek kadar gıda.

رماك rimâk: **1.**zayıflar. **2.**kısraklar.

رمال remmâl: **1.**kumluk. **2.**remilci, remil falcısı.

رمال rimâl: kumlar.

رمال rumâl: hasır örgüsü.

رمام rimâm: **1.**çürük ipler. **2.**alınlar.

رمام rimâm: **1.**çürük nesneler. **2.**çürümüş kemikler.

رمام rimâm: çürük ip.

رمام rumâm: çürük kemik.

رمامة rumâme: ölmeyecek kadar gıda.

رمان rummân: **1.**(bot.) nar. **2.**nar ağacı.

رمان الاماليس rummânu'l-imlîs: (bot.) çekirdeksiz nar.

رمانة rummâne: **1.**(bot.) nar. **2.**nar ağacı.

رمانة rummâne: el bombası.

رمانة الدابة rummânetu'd-dâbbe: geviş getiren hayvanların midesi.

رمانة القبان rummânetu'l-kabbân: kantar topu.

رمانى rummânî: nar kırmızısı.

رمايا remâyâ: **1.**çokluklar. **2.**bulut parçaları.

رمايا remâyâ: **1.**vurulan avlar. **2.**keklikler.

رماية remâye: atıcılık.

رماية rimâye: **1.**atmak. **2.**iftira etmek. **3.**ayıplamak. **4.**atamak. **5.**aşmak. **6.**geçmek. **7.**yardım etmek. **8.**malı çok olmak.

رمة remme:[ç. rumem, rimâm, rumm رمم ، رمام ، رم] **1.**çürük ip. **2.**alın.

رمة rimme: **1.**çürük ip. **2.**alın. **3.**çürük kemik. **4.**kanatlı karınca. **5.**ağaç kurdu.

رمث remes: [ç. ermâs, rimâs رماث ، ارماث] **1.**sal. **2.**üstünlük, meziyet. **3.**çürük ip.

رمث remes: işler karışık olmak.

رمث remese: (yermusu) [m. rems رمث] **1.**sıvayarak düzeltti. **2.**çaldı. **3.**katıp karıştırdı.

رمث remise: (yermesu) [m. remes رمث] işler karışık oldu.

رمث remmese: [m. termîs ترميث] **1.**düzeltti, ıslah etti. **2.**çok geldi, fazla geldi.

رمث rems: **1.**sıvayarak düzeltmek. **2.**çalmak. **3.**katıp karıştırmak.

رمث rims: **1.**(bot.) acı ılgın ağacı. **2.**üstü başı dökülen. **3.**acı otlu mera.

رمج remece: (yermucu) [m. remc رمج] kuş tersledi.

رمج remmece: [m. termîc ترميج] yazdıklarını karaladı.

رمح remeha: (yermehu) [m. remh رمح] **1.**mızrak attı. **2.**çifte attı. **3.**peşpeşe şimşek çaktı.

رمح remh: **1.**mızrak atmak. **2.**çifte atmak. **3.**peşpeşe şimşek çakmak.

رمح rumh: [ç. rimâh, ermâh رماح ، ارماح] **1.**mızrak, kargı. **2.**yoksulluk.

رمخ rimah: benekli hurma koruğu.

رمد remd: insanları mahvetmek.

رمد remd: soğuktan ölmek.

رمد remed: **1.**gözü ağrımak. **2.**ölmek, mahvolmak.

رمد remed: göz iltihabı.

رمد remed: gri olmak, kül rengi olmak.

رمد remede: (yermidu) [m. remd, remâde رمد ، رمادة] soğuktan öldü.

رمد remede: (yermudu, yermidu) [m. remd رمد] insanları mahvetti.

رمد remid: **1.**acı durgun su. **2.**kirli çamaşır.

رمد remide: (yermedu) [m. remed رمد] **1.**gözü ağrıdı. **2.**öldü, mahvoldu.

رمد remide: (yermedu) [m. remed, rumde رمد ، رمدة] gri oldu, kül rengi oldu.

رمد remmede: [m. termîd ترميد] **1.**küle yatırdı.

2.mahvetti, yok etti. **3.**külbastı yaptı.

رمد الحبيبى remedu'l-hubeybiyy: (top.) trahom.

رمدة rumde: gri olmak, kül rengi olmak.

رمدى remedî: gözcü, göz doktoru.

رمرام remrâm: (bot.) yaban safranı.

رمرم remreme: [m. remreme رمرمة] yemek artığı yedi.

رمز remeze: (yermuzu) [m. remezân رمزان] **1.**sıçradı. **2.**içi daraldı.

رمز remeze: (yermuzu, yermizu) [m. remz رمز] **1.**işaret etti, kaş göz işareti yaptı. **2.**yol gösterdi. **3.**doldurdu. **4.**teşvik etti.

رمز remuze: (yermuzu) [m. remâze رمازة] **1.**hareketli oldu, enerjik oldu, yerinde duramaz oldu. **2.**ağırbaşlı oldu. **3.**soylu oldu, asil oldu.

رمز remz: [ç. rumûz رموز] **1.**işaret. **2.**kinayeli söz. **3.**rumuz. **4.**sembol.

رمز remz: **1.**işaret etmek, kaş göz işareti yapmak. **2.**yol göstermek. **3.**doldurmak. **4.**teşvik etmek.

رمز rumz: işaret.

رمزان remezân: **1.**sıçramak. **2.**içi daralmak.

رمس remese: (yermusu, yermisu) [m. rems رمس] **1.**defnetti, gömdü, toprağa verdi. **2.**yerle bir seviyeye getirdi. **3.**haberi sakladı. **4.**izini sildi. **5.**taş ile vurdu.

رمس rems: [ç. rumûs, ermâs رموس ، ارماس] **1.**hemzemin mezar. **2.**mezar toprağı. **3.**fısıltı.

رمس rems: **1.**defnetmek, gömmek, toprağa vermek. **2.**yerle bir seviyeye getirmek. **3.**haberi saklamak. **4.**izini silmek. **5.**taş ile vurmak.

رمش remeş: gözleri sürekli yaşarmak.

رمش remeşe: (yermuşu, yermişu) [m. remş رمش] **1.**tuttu, aldı. **2.**eliyle yokladı.

رمش remişe: (yermeşu) [m. remeş رمش] gözleri sürekli yaşardı.

رمش remş: **1.**tutmak, almak. **2.**eliyle yoklamak.

رمش rumş: gözleri sürekli yaşaranlar.

رمش العين remşu'l-ayn: göz kapağı.

رمشاء remşâ': [ç. rumş رمش] gözleri sürekli yaşaran.

رمص ramasa: (yermusu) [m. rams رمص] **1.**istedi, talep etti. **2.**dokundu. **3.**kazandı. **4.**gizlice bakındı. **5.**ara buldu.

رمص ramisa: (yermesu) [m. ramas رمص] gözleri çapaklandı.

رمص rams: **1.**istemek, talep etmek. **2.**dokunmak.

3.kazanmak. **4.**gizlice bakınmak. **5.**ara bulmak.

رمصاء ramsâ': [ç. rums رمص] gözü çapaklı.

رمض ramad: **1.**gündüz sıcaklık yüksek olmak. **2.**güneş yakıp kavurmak. **3.**yerin sıcaklığından çıplak ayak yanmak. **4.**susuzluktan içi yanmak.

رمض ramada: (yermudu) [m. ramd رمض] **1.**orman kebabı yaptı. **2.**hayvanı sıcak yerde otlattı.

رمض ramd: **1.**orman kebabı yapmak. **2.**hayvanı sıcak yerde otlatmak.

رمض ramida: (yermedu) [m. ramad رمض] **1.**gündüz sıcaklık yüksek oldu. **2.**güneş yakıp kavurdu. **3.**yerin sıcaklığından çıplak ayak yandı. **4.**susuzluktan içi yandı.

رمض rammada: [m. termîd ترميض] **1.**hayvanları sıcak yerde otlattı. **2.**oruca niyet etti. **3.**birini bekleyip gitti.

رمضاء ramdâ': **1.**yüksek ısı. **2.**güneşte kızmış taş.

رمضان ramadân: [ç. ramadânât, ramâdîn رمضانات ، رماضين] Ramazan ayı.

رمط ramata: (yermitu) [m. ramt رمط] ayıpladı, kınadı.

رمع reme'a: (yerma'u) [m. rem', reme'ân رمع ، رمعان] hızlı yürüdü.

رمع reme'a: (yerma'u) [m. reme'ân رمعان] **1.**başını salladı. **2.**eliyle işaret etti. **3.**gözyaşı döktü. **4.**çocuk doğurdu.

رمع remi'a: (yerma'u) [m. rema' رمع] çocuk doğurdu.

رمع remme'a: [m. termî' ترميع] vahşi hayvan düşük yaptı.

رمعان reme'ân: **1.**başını sallamak. **2.**eliyle işaret etmek. **3.**gözyaşı dökmek. **4.**çocuk doğurmak.

رمغ remega: (yermegu) [m. remg رمغ] **1.**ovuşturdu. **2.**sözüne yalan kattı. **3.**yemeğe baharat kattı.

رمغ remg: **1.**ovuşturmak. **2.**sözüne yalan katmak. **3.**yemeğe baharat katmak.

رمغ remmega: [m. termîg ترميغ] **1.**saçını boyadı. **2.**yemeğe baharat kattı. **3.**sözünü düzgün söyledi.

رمق ramak: [ç. ermâk ارماق] **1.**ölmeyecek kadar gıda. **2.**hayat kalıntısı, ramak.

رمق ramik: ölmeyecek kadar gıda.

رمق remeka: (yermuku) [m. remk رمق] düşmanca baktı.

رمق remk: düşmanca bakmak.

رمق remmeka: [m. termîk ترميق] **1.**işini tam yaptı. **2.**gözünü dikti.

رمق rummak: halsiz, mecalsiz.

رمق rumuk: **1.**kıt kanaat geçinenler. **2.**kıskananlar.

رمک remek: **1.**zayıflar. **2.**kısraklar.

رمک remeke: (yermuku) [m. رموک rumûk] ikamet etti.

رمکاء remkâ': [ç. رمک rumk] boz deve.

رمکة remeke: [ç. رمک، رماک، رمک remek, rimâk, ermâk ارماک] **1.**zayıf. **2.**kısrak.

رمل remel; [ç. ارمال ermâl] **1.**hafif yağmur. **2.**aruzda remel bahri. fâilâtünx**6. 3.**fazlalık. **4.**ek.

رمل remele: (yermulu) [m. رمل remel, remelân, mermel رملان ، مرمل] koştu.

رمل remele: (yermulu) [m. رمل reml] **1.**tahtı mücevherle süsledi. **2.**giysiye kan bulaştırdı. **3.**ince dokudu.

رمل reml: [ç. رمال rimâl] kum.

رمل reml: **1.**tahtı mücevherle süsledi. **2.**giysiye kan bulaştırmak. **3.**ince dokumak.

رمل remmele: [m. ترمیل termîl] **1.**kana buladı. **2.**ince dokudu. **3.**kadın dul kaldı.

رمم remmeme: [m. ترمیم termîm] onardı, tamir etti.

رموء rumû': **1.**oturmak, ikamet etmek. **2.**çok olmak.

رموز rumûz: **1.**işaretler. **2.**kinayeli sözler. **3.**rumuzlar. **4.**semboller.

رموس rumûs: **1.**hemzemin mezarlar. **2.**mezar toprakları. **3.**fısıltılar.

رموص ramûs: oraya buraya tersleyen tavuk.

رموک rumûk: ikamet etmek.

رمه remeh: gündüz sıcaklık yükselmek.

رمه remihe: (yermehu) [m. رمه remeh] gündüz sıcaklık yükseldi.

رمی ramâ: (yermî) [m. رمی، رمیة remy, remye] **1.**ok attı. **2.**kurşun sıktı.

رمی ramâ: (yermî) [m. رمی، رمایة rimâye] **1.**attı. **2.**iftira etti. **3.**ayıpladı. **4.**atadı. **5.**aştı. **6.**geçti. **7.**yardım etti. **8.**malı çok oldu. **9.**saçtı. **10.**zina isnat etti.

رمی remiy: [ç. ارماء، ارمیة، رمایا ermâ' remâyâ] **1.**çokluk. **2.**bulut parçası.

رمی remy: **1.**atmak. **2.**iftira etmek. **3.**ayıplamak. **4.**atamak. **5.**aşmak. **6.**geçmek. **7.**yardım etmek. **8.**malı çok olmak.

رمی remy: **1.**ok atmak. **2.**kurşun sıkmak.

رمی remy: ömür uzunluğu, ömür çokluğu.

رمیة remiyye: [ç. رمایا remâyâ] **1.**vurulan av. **2.**keklik.

رمیة remye: **1.**ok atmak. **2.**kurşun sıkmak.

رمیة remye: atış.

رميح rumeyh: **1.**baston, asâ. **2.**penis.

رميز remîz: **1.**hiperaktif. **2.**şanlı. **3.**daralmış yürek. **4.**ağırbaşlı. **5.**soylu, asil.

رميز rumeyz: baston, asâ.

رميس remîs: üstüne taş atılan.

رميصاء rumeysâ': Prosyon yıldızı.

رميض ramîd: keskin bıçak.

رميم remîm: [ç. erimmâ', rimâm ارماء ، رمام] **1.**çürük nesne. **2.**çürümüş kemik. **3.**kül.

رن ren: **1.**gözünü dikmek. **2.**oyuna eğlenceye dalmak. **3.**kulak vermek. **4.**gafil görünmek.

رن renne: (yerinnu) [m. renîn رنين] **1.**ses çıkardı. **2.**tınladı. **3.**kulak verdi. **4.**bağırdı, haykırdı. **5.**çekilen yay ses çıkardı, çınradı. **6.**yankı yaptı.

رنء ren': **1.**ses çıkarmak. **2.**salınarak yürümek. **3.**bakmak.

رنا renâ: (yernû) [m. runuvv, ren رنو ، رن] **1.**gözünü dikti. **2.**oyuna eğlenceye daldı. **3.**kulak verdi. **4.**gafil göründü.

رنأ rene'e: (yerne'u) [m. ren' رنء] **1.**ses çıkardı. **2.**salınarak yürüdü. **3.**baktı.

رناء renâ': güzellik.

رناء rennâ': gözünü kadınlardan ayıramayan, çapkın.

رناء runâ': [ç. erniye ارنية] **1.**ses. **2.**şarkı söyleme. **3.**sevinç. **4.**oynama.

رنجة rence: (zool.) ringa balığı.

رنح renh: **1.**baş dönmesi. **2.**sendeleme.

رنح renneha: [m. ternîh ترنيح] **1.**zayıflattı, güçsüz bıraktı. **2.**yalpalattı. **3.**yalpalayarak yürüdü.

رنخ reneha: (yernuhu) [m. runûh, renh رنوخ ، رنخ] bezgin oldu.

رنخ renh: bezgin olmak.

رنخ renneha: [m. ternîh ترنيخ] burnunu sürttü, yola getirdi.

رند rend: (bot.) öd ağacı, yaban mersini.

رنع rene'a: (yerne'u) [m. runû' رنوع] **1.**zayıf oldu. **2.**pejmürdeleşti, soldu. **3.**ekin yandı, kuru kaldı. **4.**oynadı. **5.**başını sallayarak hayır dedi.

رنع renne'a: [m. ternî' ترنيع] başını salladı.

رنف renef: **1.**(bot.) yabani leylak. **2.**(bot.) yabani söğüt.

رنف renf: **1.**(bot.) yabani leylak. **2.**(bot.) yabani söğüt.

رنق reneka: (yernuku) [m. renk, runûk رنق ، رنوق] su bulandı.

رنق renika: (yernaku) [m. renk رنق] su bulandı.

رنق renk: **1.**bulanık su. **2.**yalan. **3.**su üstünde yüzen nesne.

رنق renk: su bulanmak.

رنق renneka: [m. ternîk ترنيق] **1.**suyu bulandırdı. **2.**suyu durulttu. **3.**bayrak dalgalandı. **4.**uyku bastırdı. **5.**güneş batmaya yüz tuttu. **6.**şaşırdı. **7.**gemi olduğu yerde döndü. **8.**eceli yaklaştı. **9.**uzun uzun baktı. **10.**ikamet etti. **11.**bulanık gördü.

رنقاء rankâ': [ç. rankâvât رنقاوات] **1.**kuluçkaya yatan kuş. **2.**verimsiz arazi.

رنقاوات rankâvât: **1.**kuluçkaya yatan kuşlar. **2.**verimsiz araziler.

رنقة ranka: [ç. rayânık ريانق] havuz dibindeki çamurlu su.

رنكة renke: (zool.) ringa balığı.

رنم renem: ses.

رنم renem: terennüm etmek.

رنم renime: (yernemu) [m. renîm, renem رنيم ، رنم] terennüm etti.

رنم renneme: [m. ternîm ترنيم] terennüm etti.

رنم runum: müzisyen çengi grubu.

رنمة reneme: terennüm.

رنن rennene: [m. ternîn ترنين] **1.**yas tuttu. **2.**yay çınradı, çekilen yay ses çıkarttı.

رنى rennâ: [m. terniye ترنية] **1.**dikkatini çekti. **2.**özledi. **3.**şarkı söyledi. **4.**inledi. **5.**zevke getirdi, coşturdu.

رنى runnâ: varlıklar, mahlukat.

رنيم renîm: terennüm etmek.

رنين renîn: **1.**ses çıkarmak. **2.**tınlamak. **3.**kulak vermek. **4.**bağırmak, haykırmak. **5.**çekilen yay ses çıkarmak, çınramak. **6.**yankı yapmak.

رو revv: bolluk, ucuzluk.

روأ revve'e: [m. tervi'e ترويئة] ileriyi düşündü.

رواء revvâ': saka.

رواء ruvâ': **1.**manzara. **2.**şık görünüş.

روائح revâ'ih: **1.**kokular. **2.**akşam yağmurları.

روائس revâ'is: **1.**valiler. **2.**hakimler.

روائم revâ'im: **1.**sacayağı. **2.**ocak taşları.

روابض revâbıd: dünyada bulunan melekler.

روابط revâbıt: **1.**bağlar, ilgiler, alakalar. **2.**birlikler. **3.**bağlanmış şeyler.

روابع revâbi': **1.**kısalar, bodurlar. **2.**çelimsizler.

رواة ruvât: **1.**nakledenler, rivayet edenler. **2.**taşıyanlar. **3.**biniciler.

راتب revâtib: aylıklar, maaşlar.

راج revâc: **1.**revaçta olmak, geçer olmak. **2.**rüzgâr çeşitli yönlerden esmek. **3.**hızla gelmek. **4.**yemek hazır olmak.

رواجف revâcif: sıtmalar.

رواح revâh: **1.**geceleyin gitmek. **2.**geceleyin gelmek. **3.**geceleyin gerçekleştirmek.

رواح revâh: akşam esintisi.

رواح revâh: akşam üstü.

رواح revâh: sevinmek.

رواحة revâha: **1.**el ayası. **2.**gelin. **3.**avlu. **4.**elbise katı.

رواحل revâhil: **1.**yük develeri. **2.**binit olarak kullanılan develer.

رواحيل revâhîl: palanlar.

رواد revâd: kapı kapı gezen kadın.

رواد revâdd: **1.**yararlar, faydalar. **2.**çirkin kadınlar.

رواد ruvvâd: **1.**izciler. **2.**keşifçiler. **3.**deliller. **4.**öncüler. **5.**gözcüler. **6.**casuslar. **7.**binbaşılar.

رواد ruvvâd: hafif esen yel.

روادع revâdi': koku sinmiş giysiler.

روادف revâdif: **1.**kuyruk sokumları. **2.**hurma dalları.

روازق revâzık: **1.**yüzülmüş deriler. **2.**postu ile kebap yapılmış kuzular. **3.**bağırsakla pişirilmiş kavurmalar.

روازق revâzık: yırtıcı hayvanlar.

رواس revâs: **1.**sabit olanlar. **2.**köklü olanlar. **3.**büyük kazanlar.

رواسم revâsim: akan sular.

رواسى revâsî: **1.**sabit olanlar. **2.**köklü olanlar. **3.**dağlar.

رواسى ruvâsî: koca kafalı, iri başlı.

رواسيم revâsîm: damgalar.

رواشح revâşih: **1.**annesiyle yürüyen yavrular. **2.**haşarat. **3.**sızıntılar. **4.**meme kabarcıkları.

رواشم revâşim: dolu kap mühürleri.

رواشن revâşin: **1.**küçük pencereler. **2.**çatı pencereleri.

رواضع revâdi': süt dişleri.

رواع revâ': çobanlar.

رواع الفؤاد ruvâ'u'l-fu'âd: **1.**ateşli, şevkli. **2.**zeki.

رواعد revâ'id: gürleyen gökler.

رواعف revâ'if: **1.**burunlar. **2.**mızraklar. **3.**yürük atlar.

رواعى الشيب revâ'i'ş-şeyb: ihtiyarlık başlangıcı.

رواعيث revâ'îs: kuyu kapak taşları.

روافض revâfid: **1.**Râfızîler. **2.**otlağa salınan hayvanlar. **3.**komutanını terkeden askerler.

روافع revâfi': **1.**kaldıraçlar. **2.**ifşa edenler, ifşacılar.

رواق revâk: [ç. ervika, rûk, ruvâkât اروقة ، روق ، رواقات] **1.**revak. **2.**hol. **3.**antre, pabuçluk.

رواق rivâk: [ç. ervika, rûk, ruvâkât اروقة ، روق ، رواقات]

1.revak. **2.**hol. **3.**antre, pabuçluk.

رواق الليل ruvâku'l-leyl: gece başlangıcı.

رواق من العين rivâk mine'l-ayn: kaş.

رواقات ruvâkât: **1.**revaklar. **2.**holler. **3.**antreler, pabuçluklar.

رواقن revâkın: güzel renkliler.

رواقيون rivâkiyyûn: Revâkî akımına mensup olanlar, Revâkiler.

رواكب revâkib: **1.**binenler. **2.**yolcular. **3.**hurma sürgünleri. **4.**zirveler, doruklar.

رواكد revâkid: **1.**durgun olanlar. **2.**ocak taşları.

روال ruvâl: salya.

روام ruvâm: devenin ağzındaki köpük.

روام ruvvâm: isteyenler, dileyenler.

روامس revâmis: geceleyin ortaya çıkan vahşi hayvanlar.

روامس revâmis: rüzgârlar.

روامیز revâmîz: **1.**denizler. **2.**örnekler. **3.**asıllar.

روامیس revâmîs: mezarlar, kabirler.

روانف revânif: **1.**burun uçları. **2.**el ayaları. **3.**popo etleri.

روانی revânî: (F.-T.) [< rovganî] revani.

رواویق revâvîk: **1.**kâseler. **2.**süzgüler, süzgeçler. **3.**huniler. **4.**şarap şişeleri.

رواویل revâvîl: salyalar.

رواه ruvâh: dalgalanmak.

رواهب revâhib: **1.**rahibeler. **2.**korkunç durumlar.

رواهص revâhis: **1.**çakıl taşları. **2.**sıra sıra kaya.

روایا revâyâ: **1.**enikonu düşünmeler. **2.**düşünceler. **3.**ihtiyaçlar. **4.**artıklar.

روایا revâyâ: **1.**tulumlar. **2.**saka hayvanları. **3.**nakledenler, rivayet edenler.

روایة rivâye: **1.**hadis nakletmek. **2.**şiir sahibinden şiir nakletmek. **3.**ipi bükmek.

روایة rivâye: **1.**roman. **2.**hikaye. **3.**piyes. **4.**rapor. **5.**haber.

روایة بولیسیة rivâyetun bulîsiyye: polisiye roman.

روایة تمثیلیة rivâyetun temsîliyye: piyes.

روایة محزنة rivâyetun muhzine: trajedi.

روایة هزلیة rivâyetun hezeliyye: komedi.

روایح revâyih: **1.**kokular. **2.**akşam yağmurları.

روب revb: **1.**yoğurt olmak. **2.**şaşırmak. **3.**rehavet çökmek. **4.**yalan söylemek. **5.**akli dengesi bozulmak. **6.**uyku mahmuru oldu.

7.yorgunluktan dermansız düştü.

روب revb: koyu süt.

روب revvebe: [m. tervîb ترويب] yoğurt çaldı.

روبان revbân: [ç. revbâ روبى] şaşkın.

روبة revbe: yoğurt mayası.

روبة ruvbe: **1.**yoksulluk, muhtaçlık. **2.**tembellik. **3.**geçim. **4.**gecenin bir bölümü. **5.**bitki örtüsü zengin yer.

روبة ruvbe: yoğurt mayası.

روبع revba' [ç. revâbi' روابع] **1.**kısa, bodur. **2.**çelimsiz.

روبعة revba'a: **1.**bodur. **2.**bağdaş kurma.

روبى revbâ: **1.**yoğurtlar. **2.**üstüne rehavet çökenler. **3.**şaşkınlar. **4.**kesin işler.

روبى revbâ: şaşkınlar.

روبينية rûbîniyye: akasyayı andıran bir ağaç.

روث revs: **1.**tezek. **2.**hayvan tersi.

روث revs: terslemek, dışkı çıkarmak.

روثة revse: **1.**kalurda kalan tahıl sapı, çalkantı. **2.**burun ucu. **3.**kartal gagası.

روج revc: **1.**revaçta olmak, geçer olmak. **2.**rüzgâr çeşitli yönlerden esmek. **3.**hızla gelmek. **4.**yemek hazır olmak.

روج revvece: [m. tervîc ترويج] **1.**revaçta tuttu, revaç verdi. **2.**sözü allayıp pullayarak gerçeği gizledi. **3.**acele etti. **4.**acele ettirdi. **5.**toz yağdı.

روجة revce: acele.

روح revah: büyük ve geniş olmak.

روح revh: **1.**el ayası. **2.**gelin. **3.**avlu. **4.**elbise katı.

روح revh: hava rüzgârlı olmak.

روح revh: kokusunu almak.

روح revh: rahatlık.

روح reviha: (yervehu) [m. revah روح] büyük ve geniş oldu.

روح revveha: [m. tervîh ترويح] **1.**yelpaze salladı. **2.**teravih namazı kıldırdı. **3.**dinlendirdi, istirahat ettirdi. **4.**koku süründü. **5.**evine gitti. **6.**zindeleştirdi.

روح rûh: [ç. ervâh ارواح] **1.**ruh, can. **2.**nefis. **3.**Kur'ân-ı Kerîm. **4.**vahiy. **5.**Cebrail. **6.**Hz. İsa. **7.**Tanrı'nın emri. **8.**üfleme, üfürme. **9.**yüzü insana benzeyen bir melek.

روح القدس rûhu'l-kudus: Cebrail, Rûhülkudüs.

روح الله rûhullâh: Hz. İsa.

روحانى revhânî: rahat yer, esintili yer.

روحانى rûhânî: [ç. ruhâniyyûn روحانيون] **1.**ruhsal. **2.**canlı. **3.**ruhânî, Hıristiyan din âlimi.

روحانية rûhâniyye: **1.**ruhçuluk. **2.**rûhanilik, ruhaniyet.

روحانيون rûhâniyyûn: **1.**canlılar. **2.**ruhânîler.

روحة revha: serin gece.

رود revd: **1.**hafif esen yel. **2.**süre, mühlet.

رود revd: **1.**rüzgâr hafif esmek. **2.**hayvan otlamak. **3.**karısı konu komşuya sıksık gidip gelmek.

رود revvede: [m. tervîd ارويد] keşifçi gönderdi.

رود rûd: yavaş git, yavaş yürü.

رودان revedân: **1.**istemek. **2.**araştırmak. **3.**gidip gelmek.

رودان revedân: **1.**rüzgâr hafif esmek. **2.**hayvan otlamak. **3.**karısı konu komşuya sıksık gidip gelmek.

رودک revdeke: [m. revdeke رودكة] güzelleştirdi.

روذق revzeka: [ç. revâzık رواذق] **1.**yüzülmüş deri. **2.**postu ile kebap yapılmış kuzu. **3.**bağırsakla pişirilmiş kavurma.

روز revveze: [m. tervîz ترويز] **1.**takdir etti. **2.**ileriyi düşündü.

روز revz: **1.**denemek, sınamak, tecrübe etmek. **2.**eliyle tartmak. **3.**istemek. **4.**ihtimam göstermek.

روزنامة rûznâme: (F.) **1.**günlük defter. **2.**almanak.

روزنة revzene: (F.) **1.**küçük pencere. **2.**çatı penceresi.

روزنة revzene: (F.) **1.**küçük pencere. **2.**çatı penceresi.

روس revs: **1.**ayıp. **2.**çok yeme. **3.**kişi, adam.

روس revs: **1.**salına salına yürümek. **2.**nazikçe yemek yemek.

روس rûs: Rus.

روس سوء revsun sev': kötü adam.

روسب revseb: afet, felaket.

روسم revsem: [ç. merâsîm مراسيم] **1.**felaket. **2.**damga. **3.**para cilalama aleti.

روش reveş: kıt akıllı olmak.

روش revişe: (yerveşu) [m. reveş روش] kıt akıllı oldu.

روش revş: **1.**çok yemek. **2.**hastalık zayıf düşürmek.

روش rûş: kıt akıllılar.

روشاء revşâ': [ç. rûş روش] kıt akıllı.

روشم revşem: [ç. revâşim رواشم] dolu kap mührü.

روشن revşen: (F.) [< revzene] çatı penceresi.

روشن revşen: (F.)]< revzen] [ç. revâşin رواشن] **1.**küçük pencere. **2.**çatı penceresi.

روض revvede: [m. tervîd ترويض] **1.**otlak geniş oldu. **2.**sık sık otlağa gitti. **3.**otlak yaptı. **4.**terbiye etti. **5.**evcilleştirdi.

روض اشخم ravdun eşham: yeşilliksiz bahçe.

روضة ravda: [ç. ravd, riyâd روض ، رياض] **1.**güzel bahçe. **2.**yeşillik, çimenlik.

روضة الاطفال ravdatu'l-etfâl: ana okulu.

روع rav': **1.**savaş. **2.**korku.

روع rev': **1.**korkmak. **2.**ürkmek. **3.**kararlı olmak. **4.**korkutmak.

روع rev': hayrete düşürmek.

روع revi'a: (yerve'u) [m. reve' روع] **1.**güzel oldu. **2.**kahraman oldu.

روع revve'a: [m. tervî' ترويع] korkuttu.

روع rû': **1.**kalp. **2.**akıl. **3.**korku. **4.**kalpte bulunduğuna inanılan siyah nokta.

روع rû': **1.**korkaklar. **2.**zekiler. **3.**alımlılar, cazibeliler.

روع ruvva': şaheserler, harikalar.

روعاء rev'â': [ç. rû', ervâ' روع ، ارواع] **1.**korkak. **2.**zeki. **3.**alımlı, cazibeli.

روعة rev'a: **1.**olağanüstü güzellik. **2.**korku. **3.**cesaret.

روغ revg: **1.**kaçmak. **2.**sapmak. **3.**vurmak. **4.**gizli ilgi duymak.

روغ revvega: [m. tervîg ترويغ] yemeğe bolca yağ koydu.

روغان revegân: **1.**kaçmak. **2.**sapmak. **3.**vurmak. **4.**gizli ilgi duymak.

روق ravk: ön, ön taraf.

روق revak: üst dişleri uzun olmak.

روق revika: (yervaku) [m. revak روق] üst dişleri uzun oldu.

روق revk: [ç. ervâk ارواق] **1.**boynuz. **2.**antre, pabuçluk. **3.**bölüm. **4.**ömür. **5.**yiğit. **6.**çadır. **7.**oba. **8.**cüsse. **9.**topluluk. **10.**yağmur. **11.**azim. **12.**gerçek sevgi. **13.**durulan, dinlenen. **14.**perde. **15.**örtü. **16.**hoşa giden.

روق revveka: [m. tervîk ترويق] **1.**karanlık yayıldı. **2.**şarabı dinlendirdi. **3.**satıp daha iyisini aldı. **4.**sarhoş altını kirletti. **5.**fiyat yükseltti. **6.**hol yaptı, giriş kısmı yaptı.

روق rûk: **1.**revaklar. **2.**holler. **3.**antreler, pabuçluklar.

روق rûk: ön dişleri uzun olanlar.

روق الشباب ravku'ş-şebâb: gençlik başlangıcı, ilk gençlik yılları.

روقاء revkâ': [ç. rûk روق] ön dişleri uzun olan.

روقان revekân: hoşuna gitmek, hoşlanmak.

رول revvele: [m. tervîl ترويل] **1.**salya akıttı. **2.**yemeği yağlı yaptı. **3.**kesik idrar yaptı. **4.**cinsel birleşme olmadan boşaldı.

روم revveme: [m. tervîm ترويم] **1.**bekledi, kaldı, oyalandı. **2.**istetti.

روم rûm: [ç. ervâm اروام] Rum, Bizanslılar.

روم rûm: **1.**kulak memesi. **2.**sert şarap.

روماتزم rumâtizm: (tıp.) romatizma.

روماتيقية rumantikiyye: romantizm.

رومة rûme: (coğ.) Roma.

رومة rûme: tutkal.

رومى rûmî: yelken, şişmemiş yelken.

رومية rûmiye: (coğ.) Roma.

رون revn: şiddetli olmak, çetin olmak.

رون rûn: [ç. ruvûn رورون] şiddet.

رونة rûne: **1.**büyük kısım. **2.**şiddet.

رونق revnak: kılıç parlaklığı.

رونق الشباب revnaku'ş-şebâb: ilk gençlik yılları.

روى revâ: (yervî) [m. reyy رى] **1.**suladı, suvardı. **2.**su taşıdı.

روى revâ: (yervî) [m. rivâye رواية] **1.**hadis nakletti. **2.**şiir sahibinden şiir nakletti. **3.**ipi büktü.

روى revî: **1.**aruzda kafiye harfi. **2.**saka, sucu. **3.**saki.

روى reviye: (yervâ) [m. riyy, reyy رى] suya kandı.

روى revvâ: [m. terviye تروية] **1.**enikonu düşündü. **2.**hadis, şiir rivayet ettirdi..**3.**suladı, su verdi. **4.**suya kandırdı.

روى rivâ: tatlı su.

رويبضة ruveybide: haysiyetsiz.

روية reviyye: [ç. revâyâ روايا] **1.**enikonu düşünme. **2.**düşünce. **3.**ihtiyaç. **4.**artık.

رويد ruveyd: yavaş git, yavaş yürü.

رويدية ruveydiyye: süre tanıma.

رويزى ruveyzî: **1.**ipek. **2.**taylesan.

رويغة ruveyga: hile, dolap, düzen.

رها rehâ: (yerhû) [m. rehv رهو] **1.**yavaş yavaş yürüdü. **2.**deniz sakin oldu. **3.**kuş kanatlarını açtı. **4.**nazik oldu. **5.**bacaklarını açtı.

رهاء rehâ': **1.1.**geniş meydanlı yer. **2.**geniş vajinalı kadın. **3.**toz duman.

رهاء rehâ': **1.**su birikintileri. **2.**topluluklar. **3.**turnalar.

رهائن rehâ'in: rehin verilenler, rehineler.

رهاب rihâb: **1.**cılız develer. **2.**yumuşak demirler.

رهاب ruhâb: korku.

رهاب الماء ruhâbu'l-mâ': **1.**su korkusu. **2.**(tıp.) kuduz.

رهابنة rehâbine: **1.**rahipler. **2.**papalar.

رهابين rehâbîn: **1.**rahipler. **2.**papalar.

رهادة rehâde: nazik olmak.

رهاط rihât: ev eşyası.

رهافة rehâfe: ince olmak, nazik olmak.

رهاق rihâk: sayı, miktar.

رهاق ruhâk: sayı, miktar.

رهام nehâm: cılız koyun, cılız keçi.

رهام rihâm: sürekli yağan ince yağmurlar.

رهام ruhâm: **1.**alıcı olmayan kuş. **2.**çok sayı.

رهان rihân: **1.**ödül koymak. **2.**bahisli at yarışı yapmak.

رهان rihân: **1.**rehinler. **2.**rehin tutmalar. **3.**rehineler. **4.**kefiller.

رهب rehb: [ç. rihâb رهاب] **1.**cılız deve. **2.**yumuşak demir.

رهب rehb: **1.**korkmak. **2.**çekinmek.

رهب rehb: korku.

رهب reheb: **1.**korkmak. **2.**çekinmek.

رهب reheb: elbise yeni.

رهب rehhebe: [m. terhîb ترهيب] **1.**korkuttu. **2.**deve yorgunluktan çöktü.

رهب rehibe: (yerhebu) [m. ruhb, rehbe, rehb, reheb, ruhbân, rehebân رهب

رهبأ rehbe'e: [m. rehbe'e رهبأة] **1.**aciz oldu. **2.**gözleri çukura kaçtı. **3.**havanın yüzü yağmura baktı.

رهبان rehebân: **1.**korkmak. **2.**çekinmek.

رهبان ruhbân: [ç. rehâbîn, رهابين ، رهابنة rehâbine] **1.**rahip. **2.**papa.

رهبان ruhbân: **1.**korkmak. **2.**çekinmek.

رهبان ruhbân: **1.**rahipler, papazlar. **2.**arslanlar.

رهبانية rehbâniyye: ruhbanlık.

رهبانية ruhbâniyye: rahiplik, ruhbanlık.

رهبة rehbe: (tıp.) kuduz.

رهبة rehbe: **1.**korkmak. **2.**çekinmek.

رهبة rehbe: korku.

رهبة الماء rehbetu'l-mâ': (tıp.) kuduz.

رهبل rehbel: anlaşılmayan söz.

رهبل rehbele: [m. rehbele رهبلة] anlaşılmayaca şekilde konuştu.

رهبلة rehbele: anlaşılmayacak şekilde konuşmak.

رهبنة rehbene: rahiplik, ruhbanlık.

رهبوت rehebût: şiddetli korku.

رهبى rehbâ. korku.

رهبى ruhbâ: korku.

رهج rehec: **1.**toz. **2.**toz bulutu. **3.**gürültü. **4.**fitne.

رهج ابيض rehcun ebyad: (kim.) arsenik, beyaz zırnık.

رهج احمر rehcun ahmer: (kim.) kırmızı zırnık.

رهج اصفر rehcun asfar: (kim.) sarı zırnık.

رهد rehd: ezmek.

رهد rehede: (yerhedu) [m. rehd رهد] ezdi.

رهد rehhede: [m. terhîd ترهيد] aptallık etti.

رهد rehude: (yerhudu) [m. rehâde رهادة] nazik oldu.

رهدل rehdel: aptallık, ahmaklık.

رهدن rehdene: [m. rehdene رهدنة] **1.**ağır oldu. **2.**oyalana oyalana yürüdü.

رهدنة rehdene: **1.**ağır olmak. **2.**oyalana oyalana yürümek.

رهراه rehrâh: berrak su.

رهره rehreh: berrak su.

رهره rehrehe: [m. rehrehe رهرهة] **1.**rengi parladı. **2.**sofrasını geniş tuttu.

رهرهة rehrehe: **1.**rengi parlamak. **2.**sofrasını geniş tutmak.

رهز reheze: (yerhezu) [m. rehz, rehezân رهز ، رهزان] tereddütle dolaştı.

رهز rehz: tereddütle dolaşmak.

رهزان rehezân: tereddütle dolaşmak.

رهس rehese: (yerhesu) [m. rehs رهس] ezdi, çiğnedi.

رهس rehs: ezmek, çiğnemek.

رهش reheş: hayvanın ön ayakları birbirine çarpmak.

رهش rehişe: (yerheşu) [m. reheş رهش] hayvanın ön ayakları birbirine çarptı.

رهشة ruhşe: **1.**cömertlik. **2.**utanma, ar, haya.

رهص rehes: hayvanın tabanı yara olmak.

رهص rehese: (yerhesu) [m. rehs رهص] **1.**sıktı. **2.**duvara destek vurdu. **3.**azarladı. **4.**kınadı. **5.**acele ettirdi.

رهص rehise: (yerhesu) [m. rehes رهص] hayvanın tabanı yara oldu.

رهص rehs: **1.**sıkmak. **2.**duvara destek vurmak. **3.**azarlamak. **4.**kınamak. **5.**acele ettirmek.

رهص rihs: **1.**kerpiç. **2.**duvar temeli.

رهصة rehse: davar tırnağında açılan yara.

رهط raht: **1.**kıtlıktan çıkmış gibi yemek. **2.**büyük lokma yemek.

رهط reheta: (yerhitu) [m. raht رهط] **1.**kıtlıktan çıkmış gibi yedi. **2.**büyük lokma yedi.

رهط rehheta: [m. terhît ترهيط] **1.**kıtlıktan çıkmış gibi yedi. **2.**büyük lokma yedi.

رهط reht: [ç. erhut, erhât, erâhit, erâhît ارهط ، ارهاط ، اراهط ، اراهيط] **1.**düşman. **2.**kişi, fert. **3.**on kişiye kadarki topluluk. **4.**çete. **5.**kabile.

رهطاء ruhetâ': jerboa (Arap tavşanı) yuvası.

رهطة ruhete: jerboa yuvası.

رهف rehef: ince olmak, nazik olmak.

رهف rehefe: (yerhefu) [m. رهف rehf] **1.**biledi, keskinleştirdi. **2.**inceltti.

رهف rehf: **1.**bilemek, keskinleştirmek. **2.**inceltmek.

رهف rehufe: (yerhufu) [m. رهافة ، رهف rehâfe, rehef] ince oldu, nazik oldu.

رهق rehak: **1.**sefih olmak. **2.**hödük olmak. **3.**günaha girmek. **4.**yalan söylemek. **5.**yaklaşmak. **6.**yetişmek. **7.**bürümek, örtmek. **8.**vakti gelmek. **9.**acele etmek. **10.** kötülük etmek. **11.**taşkınlık.

رهق reheka: **1.**günah. **2.**ahmaklık, hödüklük.

رهق rehika: (yerheku) [m. رهق rehak] **1.**sefih oldu. **2.**hödük oldu. **3.**günaha girdi. **4.**yalan söyledi. **5.**yaklaştı. **6.**yetişti. **7.**bürüdü, örttü. **8.**vakti geldi. **9.**acele etti. **10.**kötülük etti.

رهک reheke: (yerheku) [m. رهک rehk] **1.**ikamet etti. **2.**iki taş arasında ezdi. **3.**yordu.

رهک rehk: **1.**ikamet etmek. **2.**iki taş arasında ezmek. **3.**yormak.

رهک rehk: doğru davranış salih amel.

رهل rehel: **1.**etleri pörsümek. **2.**titremek. **3.**şişman olmak.

رهل rehel: doğum sonra çıkan sarı su.

رهل rehhele: [m. ترهيل terhîl] vücudu şiş oldu.

رهل rehile: (yerhelu) [m. رهل rehel] **1.**etleri pörsüdü. **2.**titredi. **3.**şişman oldu.

رهم rihem: sürekli yağan ince yağmurlar.

رهمة rihme: [ç. رهم ، رهام rihem, rihâm] sürekli yağan ince yağmur.

رهمس rehmese: [m. رهمسة rehmese] **1.**fısıldadı. **2.**çamur attı.

رهمسة rehmese: **1.**fısıldamak. **2.**çamur atmak.

رهن rehene: (yerhenu) [m. رهن rehn] **1.**rehin bıraktı, rehine verdi. **2.**sürekli oldu. **3.**ikamet etti. **4.**devam ettirdi, sürdürdü.

رهن rehene: (yerhenu) [m. رهون ruhûn] zayıf oldu, düşkün oldu.

رهن rehn: [ç. رهان ، رهون ، رهين ، رهن rihân, ruhûn, rehîn, ruhun] **1.**rehin. **2.**rehin tutma. **3.**rehine. **4.**kefil.

رهن rehn: **1.**rehin bırakmak, rehine vermek. **2.**sürekli olmak. **3.**ikamet etmek. **4.**devam ettirmek, sürdürmek.

رهن rihn: malına gereken özeni gösteren.

رهن ruhun: **1.**rehinler. **2.**rehin tutmalar. **3.**rehineler. **4.**kefiller.

رهن عقارى rehnun akârî: ipotek.

رهنامج rehnâmec: (F.) [reh+nâme] **1.**deniz haritası. **2.**gemi kılavuzu, kılavuz kaptan.

رهو rehv: [ç. rehâ' رهاء] **1.**geniş. **2.**su birikintisi. **3.**topluluk. **4.**(zool.) turna. **5.**açık.

رهو rehv: [ç. rehâ' رهاء] dingin yağmur.

رهو rehv: **1.**yavaş yavaş yürümek. **2.**deniz sakin olmak. **3.**kuş kanatlarını açmak. **4.**nazik olmak. **5.**bacaklarını açmak.

رهواء rehvâ': geniş vajinalı kadın.

رهوان rehvân: (F.) rahvan giden at.

رهوة rehve: [ç. rehâ' رهاء] su birikintisi.

رهودية rehûdiyye: yumuşaklıkla davranma.

رهوک rehvek: **1.**delikanlı. **2.**semiz oğlak.

رهوم rehûm: cılız koyun.

رهون ruhûn: **1.**rehinler. **2.**rehin tutmalar. **3.**rehineler. **4.**kefiller.

رهون ruhûn: zayıf olmak, düşkün olmak.

رهيأة rehbe'e: **1.**aciz olmak. **2.**gözleri çukura kaçmak. **3.**havanın yüzü yağmura bakmak.

رهية rehiyye: buğday lapası.

رهيدة rehîde: **1.**narin sevgili. **2.**sütlü bulgur aşı.

رهيش rehîş: **1.**bol sütlü deve. **2.**çelimsiz insan. **3.**ince ok. **4.**gevşek toprak.

رهيف rehîf: ince, nazik.

رهيق rahîk: şarap.

رهين rehîn: **1.**rehinler. **2.**rehin tutmalar. **3.**rehineler. **4.**kefiller.

رهين rehîn: **1.**sorumlu. **2.**rehin.

رهينة rehîne: [ç. rehâ'in رهائن] rehin verilen, rehine.

رى reyy: **1.**sulamak, suvarmak. **2.**su taşımak.

رى reyy: suya kanmak.

رى riyy: **1.**kanma, doyma. **2.**güzel yüz.

رى riyy: suya kanmak.

ريا reyyâ: güzel koku.

ريأ reyye'e: [m. teryiye تَريية] **1.**bayrak yaptı. **2.**bayrak dikti.

رياب reyyâb: kuşku duyulan, töhmet altında tutulan.

ريابلة reyâbile: **1.**kurtlar. **2.**arslanlar. **3.**sarmaşmış bitkiler. **4.**sıska ihtiyarlar.

ريابيل reyâbîl: **1.**kurtlar. **2.**arslanlar. **3.**sarmaşmış bitkiler. **4.**sıska ihtiyarlar.

رياح reyâh: şarap.

رياح reyyâh: su kanalı.

رياح riyâh: **1.**kokular. **2.**merhametler. **3.**güçler. **4.**zaferler. **5.**hakimiyetler.

رياح riyâh: rüzgârlar.

رياح الرواجع riyâhu'r-revâci': çeşitli yönlerden esen rüzgâr.

رياح مور riyâhun mûr: toz kaldıran rüzgâr.

رياحة riyâha: sevinmek.

رياحين reyâhîn: **1.**fesleğenler, reyhanlar. **2.**merhametler. **3.**rızıklar. **4.**hoş kokulu bitkiler. **5.**çocuklar.

رياد riyâd: **1.**istemek. **2.**araştırmak. **3.**gidip gelmek.

ريازة riyâze: **1.**mimarlık. **2.**inşaat ustalığı.

رياش riyâş: **1.**ev eşyası. **2.**mal mülk. **3.**bolluk.

رياش riyâş: **1.**kuş tüyleri. **2.**pahalı giysiler. **3.**ev eşyaları. **4.**bolluklar. **5.**mallar.

رياض riyâd: **1.**güzel bahçeler. **2.**yeşillikler, çimenlikler.

رياض riyâd: **1.**terbiye etmek. **2.**inci delmek.

رياضة riyâde: **1.**terbiye etmek. **2.**inci delmek.

رياضة riyâde: riyazet.

رياضة البدنية riyâdetu'l-bedeniyye: spor, jimnastik.

رياضى riyâdî: **1.**matematikçi. **2.**soprcu. **3.**sporsever.

رياضيات riyâdiyyât: matematik bilimleri, riyaziyat.

رياط riyât: **1.**ince çarşaflar. **2.**ince kumaşlar.

رياع riyâ': **1.**yüksek yerler. **2.**yollar. **3.**yüksek dağlar. **4.**manastır hücreleri. **5.**güvercin kuleleri. **6.**dere yolları.

رياغ riyâg: bolluk, ucuzluk.

رياغ riyâg: ince toprak.

رياق riyâk: **1.**salyalar. **2.**son nefesler, hayat kalıntıları, ramaklar. **3.**kuvvetler.

ريال riyâl: **1.**salya. **2.**Riyal.

ريالة riyâle: salya.

ريان reyyân: **1.**suya kanmış. **2.**semiz, dolgun.

ريانق rayânık: havuz diplerindeki çamurlu sular.

ريب reyb: **1.**kuşku, şüphe. **2.**zan. **3.**töhmet. **4.**ihtiyaç. **5.**bela.

ريب reyb: **1.**şüphelendirmek, kuşkuya düşürmek. **2.**kötü zanna düşürmek. **3.**iş başa düşmek.

ريب riyeb: **1.**şüpheler. **2.**zanlar. **3.**töhmetler.

ريب المنون reybu'l-menûn: **1.**başa kakan. **2.**ölüm. **3.**musibet, felaket, zamanın felaketleri.

ريباس rîbâs: (bot.) bektaşi üzümü.

ريبال rîbâl: [ç. reyâbîl, reyâbile ريابيل ، ريابلة] **1.**kurt. **2.**arslan. **3.**sarmaşmış bitki. **4.**sıska ihtiyar.

ريبالة rîbâle: çirkin arslan.

ريبة rîbe: [ç. riyeb ريب] **1.**şüphe. **2.**zan. **3.**töhmet.

ريبة rîbe: **1.**şüphelendirmek, kuşkuya düşürmek. **2.**kötü zanna düşürmek. **3.**iş başa düşmek.

ريبل reybel: **1.**etli butlu kadın. **2.**besili deve.

رية riye: alevlenmek, alev almak, tutuşmak.

رية riye: çakmak ateş çıkarmak.

رية riye: tutuşturucu.

ريث reys: **1.**gecikme. **2.**miktar.

ريث reys: gecikmek.

ريث reyyese: [m. teryîs ترييث] **1.**yumuşattı. **2.**bitkin düştü. **3.**görevini eksik yaptı. **4.**bitkin düşürdü.

ريث reyyis: ağırkanlı.

ريح reyh: kokusunu almak, koklamak.

ريح rîh: [ç. eryâh, ervâh, riyâh, riyeh, erâvîh, erâyîh ارياح ، رياح ، ريح ، اراويح ، اراييح] rüzgâr.

ريح rîh: [ç. eryâh, ervâh, riyâh, riyeh, erâvîh, erâyîh ارياح ، ارواح ، رياح ، ريح ، اراويح ، اراييح] **1.**koku. **2.**merhamet. **3.**güç. **4.**zafer. **5.**hakimiyet.

ريح riyeh: rüzgârlar.

ريح الشوكة rîhu'ş-şevke: dolama.

ريح العقيم rîhu'l-akîm: kök kesen rüzgâr.

ريح جفول rîhun cefûl: sert rüzgâr.

ريح حصاء rîhun hassâ': tozsuz rüzgâr.

ريح حطيم rîhun hatîm: sert rüzgâr.

ريح رادة rîhun râde: hafif esen yel.

ريح ظماٰى rîhun zim'ây: sıcak kuru rüzgâr.

ريح نسعية rîhun nis'iyye: poyraz.

ريح نفوح rîhun nufûh: sert rüzgâr.

ريحان reyhân: [ç. reyâhîn رياحين] **1.**(bot.) fesleğen, reyhan. **2.**merhamet. **3.**rızık. **4.**hoş kokulu bitki. **5.**çocuk.

ريحان الشيوخ reyhânu'ş-şuyûh: (bot.) yer fesleğeni.

ريحان القبور reyhânu'l-kubûr: (bot.) mersin.

ريحانة reyhâne: bir tutam fesleğen.

ريخ reyh: gevşemek.

ريخ reyyeha: [m. teryîh ترييخ] **1.**gevşetti. **2.**zayıflattı.

ريخان reyehân: gevşemek.

ريد reyd: [ç. ruyûd, eryâd ريود ، ارياد] dağ çıkıntısı.

ريد rîd: arzu, murat.

ريدانة reydâne: hafif rüzgâr.

ريدة reyde: hafif rüzgâr.

رير reyr: salya.

رير reyr: zayıflamak.

رير rîr: salya.

ريس reys: **1.**başkanlık yapmak. **2.**böbürlenerek yürümek.

ريس reyyis: başkan, reis.

ريس reyyis: başkan, reis.

ريش reyeş: kulaklarda ve yüzde kıl çokluğu.

ريش reyş: **1.**muhtaç olmamak. **2.**yardım etmek. **3.**güçlendirmek. **4.**zayıflatmak. **5.**mal vermek.

ريش reyyeşe: [m. teryîş تريِيش] **1.**zayıflattı. **2.**oka yelek taktı.

ريش reyyiş: bol yapraklı ot.

ريش rîş: [ç. eryâş, riyâş ارزياش ، رياش] **1.**kuş tüyü. **2.**pahalı giysi. **3.**ev eşyası. **4.**bolluk. **5.**mal.

ريش rîş: çok kıllı olanlar.

ريشاء reyşâ': [ç. rîş ريش] çok kıllı.

ريشة rîşe: **1.**tüy kalem. **2.**demir uçlu kalem. **3.**neşter. **4.**mızrap. **5.**kuş tepeliği. **6.**çakıl taşı.

ريض rayyid: az eğitimli hayvan.

ريط rayt: **1.**ince çarşaflar. **2.**ince kumaşlar.

ريطة rayta: [ç. rayt, riyât ، ريط رياط] **1.**ince çarşaf. **2.**ince kumaş.

ريع rey': **1.**artma, çoğalma. **2.**ürün, mahsul. **3.**yol. **4.**korku. **5.**serap ışıldaması.

ريع rey': **1.**çoğalmak, artmak, fazlalaşmak. **2.**geri dönmek.

ريع reyye'a: [m. teryî' تريِيع] **1.**toplandı, birikti. **2.**arttı, çoğaldı. **3.**arttırdı, çoğalttı.

ريع rî': [ç. ruyû', riyâ', eryâ' ريوع ، رياع ، ارياع] **1.**yüksek yer. **2.**yol. **3.**yüksek dağ. **4.**manastır hücresi. **5.**güvercin kulesi. **6.**dere yolu.

ريعان rey'ân: başlangıç.

ريعان reye'ân: **1.**çoğalmak, artmak, fazlalaşmak. **2.**geri dönmek.

ريعان الشباب rey'ânu'ş-şebâb: gençlik başlangıcı, ilk gneçlik yılları.

ريغ reyyega: [m. teryîg تريِيغ] **1.**yağlandı. **2.**yemeğe bol yağ koydu.

ريغ rîg: (F.) toz toprak.

ريف reyf: **1.**otlağa gelmek. **2.**hayvanlar otlakta yayılmak.

ريف rîf: [ç. eryâf, ruyûf ارياف ، ريوف] **1.**tarım alanı. **2.**mamur köy.

ريفة reyyife: verimli araziler.

ريق reyk: **1.**dökülmek. **2.**serap ışıldamak. **3.**parlamak.

ريق reyk: **1.**saçma, boş, asılsız. **2.**katıksız. **3.**sabah aç karnına içilen su.

ريق reyk: ilk gençlik yılları, gençlik başlangıcı.

ريق reyk: ölmek, son nefesini vermek.

ريق reyk: üstün.

ريق reyyeka: [m. teryîk ترييق] saf şarap içirdi.

ريق reyyık: aç duran.

ريق rîk: [ç. eryâk, riyâk ، ارياق رياق] **1.**salya. **2.**son nefes, hayat kalıntısı, ramak. **3.**kuvvet.

ريل reyl: salyası akmak.

ريل reyyele: [m. teryîl ترييل] salyası aktı.

ريم reym: **1.**ikamet etmek, yerleşik olmak. **2.**uzaklaşmak, ayrılmak. **3.**yük bir tarafa kaymak. **4.**çok olmak, bol olmak.

ريم reym: **1.**mezar. **2.**derece. **3.**uzun süre. **4.**çok, bol, fazla. **5.**küçük dağ.

ريم reym: yara iyileşmek.

ريم rîm: **1.**beyaz ceylan. **2.**köpük.

ريمان reyemân: yara iyileşmek.

رين reyn: **1.**ağır basmak, galebe çalmak. **2.**ölmek. **3.**midesi bulanmak. **4.** kirlenmek. **5.** kasvet basmak.

رين reyn: **1.**kalın perde. **2.**kalın örtü. **3.**kir. **4.**pas. **5.**ayakkabı.

رينة reyne: şarap.

ريوخ ruyûh: gevşemek.

ريود ruyûd: dağ çıkıntıları.

ريوع ruyû': **1.**çoğalmak, artmak, fazlalaşmak. **2.**geri dönmek.

ريوع ruyû': **1.**yüksek yerler. **2.**yollar. **3.**yüksek dağlar. **4.**manastır hücreleri. **5.**güvercin kuleleri. **6.**dere yolları.

ريوف ruyûf: **1.**tarım alanları. **2.**mamur köyler.

ريوق reyyûk: başlangıç.

ريوق ruyûk: ölmek, son nefesini vermek.

ريون ruyûn: **1.**ağır basmak, galebe çalmak. **2.**ölmek. **3.**midesi bulanmak. **4.**kirlenmek. **5.**kasvet basmak.

ريه reyh: **1.**titremek. **2.**serap ışıldamak.

ريه reyyehe: [m. teryîh ترييه] hareket ettirdi.

ريهقان reyhukân: (bot.) safran.

ز

ز z, zây: **1.**Arap alfabesinin on birinci harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: yedi.

زنبق zi'bak: (kim.) cıva.

زنم ze'ime: (yez'emu) [m. ze'em زأم] **1.**korktu. **2.**bağırdı, haykırdı.

زائد zâ'id: fazla, artık.

زائد عن الحاجة zâ'idun ani'l-hâce: ihtiyaç fazlası, yedek.

زائدة zâ'ide: [ç. zevâ'id زوائد] kör bağırsak, apandis.

زائدة الكبد zâ'idetu'l-kebid: diyafram.

زائلة zâ'ile: [ç. zevâ'il زوائل] canlı varlık.

زأب ze'ebe: (yez'ebu) [m. ze'b زأب] **1.**hızlı içti. **2.**ağır yük yüklendi. **3.**develeri sürdü.

زأبق ze'beka: [m. ze'beka زأبقة] **1.**sırladı. **2.**cıva ile kapladı.

زات zâte: (yezîtu) [m. zeyt زيت] **1.**zeytinyağı koydu. **2.**zeytinyağı yedirdi. **3.**yağladı.

زاج zâc: (F.) [ç. zâcât زاجات] **1.**zaç, kara boya.

زاج zâce: (yezûcu) [m. zevc زوج] ara bozdu.

زاج ابيض zâcun ebyad: çinko sülfat.

زاج ازرق zâcun ezrak: göztaşı, bakır sülfat.

زاجل zâcil: [ç. zevâcil زواجل] **1.**posta güvercini. **2.**komutan. **3.**atıcı. **4.**gür sesli. **5.**şarkıcı.

زاح zâha: (yezîhu) [m. zeyh, zuyûh, zeyehân زيح ، زيوح ، زيحان] uzaklaştı, uzak oldu.

زاح zâha: (yezûhu) [m. zevâh زواح] gitti.

زاح zâha: (yezûhu) [m. zevh, zevâh زوح ، زواح] **1.**ayrıldı, terk etti, uzaklaştı. **2.**iyileşti, sağlığına kavuştu.

زاحف zâhafe: [m. muzâhafe, zihâf مزاحفة ، زحاف] birbirine yaklaştı.

زاحم zâheme: [m. muzâheme, zihâm مزاحمة ، زحام] **1.**yaklaştı. **2.**sıkıştırdı. **3.**rekabet etti.

زاخر zâhare: [m. muzâhare مزاخرة] övündü.

زاخر zâhir: [ç. zevâhir زواخر] kabaran deniz.

زاد zâde: (yezûdu) [m. zevd زود] azık hazırladı.

زأد ze’ede: (yez’edu) [m. ze’d, ze’ed, zu’ud زؤد ، زأد] korkuttu.

زاد zâde: (yezîdu) [m. zeyd, ziyed, zeyed, mezîd, zeydân زيدان ، مزيد ، زيد] **1.**arttı, çoğaldı. **2.**arttırdı, çoğalttı. **3.**bağışladı.

زار zâre: (yezîru) [m. zeyr زير] hayvanı ön ayaklarından bağladı.

زار zâre: (yezûru) [m. ziyâre, mezâr, zevr, zuvâr, zuvâre زيارة ، مزار ، زور ، زوار ، زوارة] ziyaret etti, görmeye gitti.

زأر ze’ere: (yez’eru) [m. ze’r, ze’îr زئير ، زأر] kükredi.

زارع zâre’e: [m. muzâra’a مزارعة] ortakçılık yaptı.

زارع zâri’: [ç. zâri’ûn, zurrâ’ زارعون ، زراع] **1.**ekici, ziraatçi, çiftçi. **2.**bitiren.

زارى zârâ: [m. muzârât مزاراة] **1.**azarladı. **2.**ayıpladı.

زاغ zâg: [ç. zîgân زيغان] (zool.) karga.

زاغ zâga: (yezîgu) [m. zeyg, zeyegân, zeygûga زيغ ، زيغان ، زيغوغة] **1.**eğildi, meyletti. **2.**güneş batmaya yüz tuttu. **3.**saptı. **4.**gözü kaydı.

زاغ zâga: (yezûgu) [m. zevg زوغ] **1.**meylettirdi, saptırdı, yatırdı. **2.**yularını çekti.

زاغ zâga: (yezûgu) [m. zevg, zevegân زوغ ، زوغان] **1.**meyletti, yattı, saptı. **2.**yanlış konuştu.

زاف zâfe: (yezîfu) [m. zeyf زيف] paranın ayarını düşük tuttu.

زاف zâfe: (yezîfu) [m. zeyf, zeyefân زيف ، زيفان] **1.**çalımlı çalımlı yürüdü. **2.**kibirlendi.

زاف zâfe: (yezîfu) [m. zuyûf, zuyûfe, zeyf زيوف ، زيوفة ، زيف] **1.**paranın ayarı düşük oldu. **2.**erkek güvercin dişisine kur yaptı.

زاف zâfe: (yezûfu) [m. zevf, zu’ûf زوف ، زؤوف] **1.**kuş havada daire çizdi. **2.**takla attı, perende attı. **3.**süklüm püklüm yürüdü.

زافرة zâfire: [ç. zevâfir زوافر] **1.**topluluk. **2.**sırt. **3.**lider. **4.**yay. **5.**felaket.

زال zâle: (yezâlu, yezîlu) [m. zeyl زيل] uzaklaştırdı, yerinden çıkardı.

زال zâle: (yezûlu) [m. zevâl, zuvûl, zi’âl, zevelân زوال ، زؤوول ، زئال ، زولان] **1.**güneş yüzünü batıya döndü, öğle oldu. **2.**göçürdü.

زال zâle: (yezûlu) [m. zevl زول] hareket etti.

زال zâle: (yezûlu) [m. zevl, zevâl, zevelân, zu’ûl, zuvûl, zevîl زول ، زوال ، زولان ، زؤول ، زووول ، زويل] **1.**gitti. **2.**mahvoldu, yok oldu. **3.**uzaklaştı.

زال zâll: [ç. zevâll, zulul زوال ، زلل] ayarı düşük para.

زال زواله zâle zevâluhu: geberesice!

زام zâme: (yezâmu, yezîmu) [m. zeym زيم] susturdu.

زام zâmm: [ç. zummem زمم] korkak, ödlek.

زام zâmme: [m. muzâmme مزامة] **1.**kibirlendi, böbürlendi. **2.**yular taktı. **3.**karşı koydu.

زأم ze'eme: (yez'emu) [m. ze'm, zu'âm, zu'ûm زأم ، زؤام ، زؤوم] **1.**çabuk öldü. **2.**hızlı yedi. **3.**soğuktan titredi. **4.**titretti. **5.**yalan yanlış konuştu. **6.**korkuttu.

زامة zâme: [ç. zâmât زامات] grup, bölük, fırka.

زامر zâmir: **1.**neyzen. **2.**kaval çalan. **3.**flüt çalan.

زامل zâmele: [m. muzâmele مزاملة] **1.**denk oldu. **2.**beraber oldu.

زاملة zâmile: [ç. zevâmil زوامل] yük devesi.

زامن zâmene: [m. muzâmene, zimân مزامنة ، زمان] süre belirledi.

زان zâne: (yezînu) [m. zeyn زين] süsledi, bezedi.

زانج zânece: [m. muzânece, zinâc مزانجة ، زناج] karşılık verdi.

زانى zânâ: [m. muzânât, zinâ' مزاناة ، زناء] **1.**zina yaptı. **2.**zina yapmakla suçladı.

زانى zânî: [ç. zunât زناة] zina eden.

زانية zâniye: [ç. zevân زوان] zina eden kadın.

زانية غير محصنة zâniyetun gayru muhassana: fahişe, orospu.

زاوج zâvece: [m. muzâvece, zivâc مزاوجة ، زواج] **1.**çift oldu, birbirine eş oldu. **2.**iki şeyi birbirine karıştırdı.

زاول zâvele: [m. muzâvele مزاولة] üstünde çalıştı, ele aldı, uğraştı.

زاوية zâviye: [ç. zevâyâ زوايا] **1.**köşe. **2.**açı. **3.**zaviye, tekke. **4.**gönye, açıölçer.

زاهد zâhid: [ç. zuhhed, zuhhâd زهد ، زهاد] **1.**zahit, kendini ibadete veren. **2.**değer vermeyen.

زاهر zâhir: [ç. zevâhir زواهر] **1.**al kırmızı. **2.**parlak renki olan.

زاهق zâhaka: [m. muzâhaka مزاهق] **1.**kemik ilikli oldu. **2.**doldurdu. **3.**hedefi deldirip geçirdi. **4.**hızlı gitti.

زاهق zâhık: [ç. zuhk, zuhuk, zuhhak زهق] **1.**batıl, yok olan. **2.**hedefi delip geçen ok. **3.**bozguna uğrayan. **4.**öne çıkan. **5.**derin kuyu.

زاهقة zâhika: [ç. zevâhık زواهق] derin kuyub

زاهم zâheme: [m. muzâheme مزاهم] **1.**düşmanlık etti. **2.**bıktı, usandı. **3.**uzaklaştı. **4.**yakınlaştı.

زايد zâyede: [m. muzâyede مزايدة] arttırmada yarıştı.

زايل zâyele: [m. muzâyele, ziyâl زيال ، مزايلة] ayrıldı, terketti, bir yerden koptu.

زب zebbe: (yezebbu) [m. zebeb زبب] **1.**yüzü ve kulları kıllı oldu. **2.**güneş batmaya yüz tuttu.

زب zebbe: (yezubbu) [m. zebb زب] **1.**tuluma su doldurdu. **2.**yükledi.

زبانية zebâniye: **1.**polis. **2.**Cehennem zebanisi.

زبب zebbebe: [m. tezbîb تزبيب] **1.**kurudu, kuru oldu. **2.**ağzı köpürdü. **3.**kinle doldu.

زبد zebbede: [m. tezbîd تزبيد] **1.**ağzı köpürdü. **2.**süt köpüklendi. **3.**özünü aldı.

زبد zebede: (yezbidu) [m. zebd زبد] **1.**yemeğe tereyağı koydu. **2.**bağışta bulundu.

زبد zebede: (yezbudu) [m. zebed زبد] tereyağı yedirdi.

زبدة zubde: öz, hülasa.

زبر zebbere: [m. tezbire تزبرة] yazı yazdı.

زبر zebere: (yezburu, yezbiru) [m. zebr زبر] **1.**taş attı. **2.**taşları üst üste koydu. **3.**yazı yazdı. **4.**konuştu. **5.**kuyuyu taş ile ördü. **6.**dilenciyi kovdu. **7.**alıkoydu, engel oldu. **8.**sabretti.

زبر zebr: **1.**güçlü. **2.**taş. **3.**akıl. **4.**görüş. **5.**söz. **6.**yazı.

زبر zibr: [ç. zubûr زبور] **1.**akıl. **2.**kitap. **3.**yazılı metin.

زبر zebure: (yezburu) [m. zebâre زبارة] iri oldu.

زبرة zubre: [ç. zuber زبر] **1.**örs. **2.**yele. **3.**sırt. **4.**demir parçası.

زبرجد zeberced: (F.) zebercet, sarı yakut.

زبق zebeka: (yezbuku, yezbiku) [m. zebk زبق] **1.**saçını yoldu. **2.**açtı. **3.**kırdı. **4.**sıkıştırdı, bastırdı. **5.**hapsetti. **6.**soktu. **7.**karıştırdı. **8.**düşük yaptı, çocuk düşürdü.

زبل zebele: (yezbulu) [m. zebl زبل] **1.**gübreledi, gübre attı. **2.**taşıdı.

زبن zebene: (yezbinu) [m. zebn زبن] **1.**iteledi, kakaladı. **2.**attı. **3.**tepti. **4.**çarptı. **5.**uzaklaştırdı. **6.**mahrum etti.

زبور zebûr: [ç. zubur زبر] **1.**Zebur, Davut Peygamber'e indirilen ilahî kitap. **2.**peygamberlere indirilen ilahî kitap. **3.**kitap. **4.**yazılı metin. **5.**fırka.

زبى zebâ: (yezbî) [m. zeby زبى] **1.**yüklendi. **2.**sürüp götürdü. **3.**bela bulaştırdı.

زبية zubye: [ç. zuben زبى] **1.**yüksek tepe. **2.**arslan avlama çukuru. **3.**tandır çukuru.

زبيل zebîl: [ç. zubul زبل] **1.**gübre. **2.**sepet. **3.**zembil. **4.**küfe.

زت zette: (yezuttu) [m. zett زت] gelini süsledi.

زجا zecâ: (yezcû) [m. zecv زجو] **1.**güttü, sevketti. **2.**işleri yoluna girdi. **3.**revaç buldu, canlılık kazandı. **4.**kolayıkla vergi toplandı.

زجاج zucâc: cam, sırça.

زجاجة zucâce: **1.**cam parçası. **2.**şişe. **3.**kandil. **4.**cam fânus.

زجاجة مغلفة zucâcetun mugallefe: termos.

زجاجى zucâcî: camcı.

زجال zeccâl: [ç. zeccâle زجالة] **1.**atıcı. **2.**posta güvercini.

زجج zeccece: [m. tezcîc تزجيج] **1.**mızrağın alt ucuna demir geçirdi. **2.**kaş kıllarını yoldu.

زجر zecure: (yezcuru) [m. zecr زجر] **1.**menetti. **2.**azarlayarak kovdu. **3.**kuşa bakarak kehanette bulundu. **4.**dehledi. **5.**kâhinlik yaptı.

زجر zecer: [ç. zucûr زجور] bir tür iri çeneli balık.

زجل zecel: [ç. ezcâl ازجال] şamata.

زجل zecile: (yezcelu) [m. zecel زجل] **1.**şamata etti. **2.**şarkıcılık yaptı.

زجل zecele: (yezculu) [m. zecl زجل] **1.**attı. **2.**iteledi. **3.**dipçik vurdu. **4.**güvercinle haberleşti.

زجلة zecle: [ç. zecelât زجلات] şamata.

زجلة zucle: [ç. zucel زجل] **1.**topluluk. **2.**durum. **3.**nem. **4.**parça. **5.**şamata.

زجم zeceme: (yezcumu) [m. zecm زجم] ıkındı.

زجى zeccâ: [m. tezciye تزجية] sürüp götürdü.

زح zehha: (yezuhhu) [m. zahh زح] uzaklaştırdı, yerinden çıkardı.

زحار zuhâr: (tıp.) dizanteri.

زحاف zehhâf: [ç. zehhâfât زحافات] sürüngen.

زحاف zihâf: aruzda iki harften birinin düşmesi.

زحر zahhare: [m. tezhîr تزحير] **1.**inledi. **2.**dizanteri oldu.

زحر zehare: (yezharu, yezhiru) [m. zahîr, zuhâr, zuhâre زحير ،زحار ، زحارة] **1.**inleyerek soluk aldı. **2.**doğururken ıkındı. **3.**mızrakladı.

زحر zuhur: (tıp.) dizanteri.

زحف zahf: [ç. zuhûf زحوف] ordu.

زحف zahhafe: [m. tezhîf تزحيف] **1.**yavaşça çekti. **2.**zemini tesviye etti.

زحف zehafe: (yezhafu) [m. zahf, zahafân, zuhûf زحف ، زحفان ، زحوف] **1.**emekleyerek yürüdü. **2.**yürüdü.

زحك zehake: (yezhaku) [m. zahk زحک] **1.**ikamet etti, oturdu. **2.**yaklaştı.

3.uzaklaştı. **4.**hayvan yoruldu.

زحل zehale: (yezhalu) [m. زحل ، زحول zahl, zuhûl] **1.**yerinden ayrıldı, uzaklaştı. **2.**yoruldu. **3.**geri geri gitti.

زحل zehhale: [m. تزحيل tezhîl] uzaklaştırdı.

زحل zuhal: Satürn, Zühal.

زحلف zahlefe: [m. زحلفة zahlefe] **1.**çabuk çabuk konuştu. **2.**iteledi. **3.**doldurdu. **4.**verdi. **5.**yuvarladı.

زحلق zahleka: [m. زحلقة zahleka] yuvarladı.

زحلوفة zuhlûfe: [ç. زحاليف zehâlîf] **1.**kayak pisti. **2.**kızak. **3.**eğimli arazi.

زحلوقة zuhlûka: [ç. زحاليق zehâlîk] **1.**kızak. **2.**kayak. **3.**mezar. **4.**kayak pisti. **5.**tahterevalli oyunu.

زحم zehame: (yezhamu) [m. زحم ، زحام ، زحمة zahm, zihâm, zahme] **1.**zahmet verdi, zahmete soktu. **2.**sıkıştırdı.

زحمة zahme: **1.**zahmet vermek, zahmete sokmak. **2.**sıkıştırmak.

زحمر zahmere: [m. زحمرة zahmere] tulumu doldurdu.

زحن zehane: (yezhanu) [m. زحن zahn] **1.**gecikti. **2.**uzaklaştırdı.

زحوف zahûf: [ç. زحف zuhuf] yorgun.

زحير zahîr: (tıp.) dizanteri.

زخ zahha: (yezihhu) [m. زخ ، زخخ ، زخيخ zahh, zahah, zahîh] köz parladı.

زخ zahha: (yezuhhu) [m. زخ zahh] **1.**öfkelendi. **2.**kin güttü, hınçlandı. **3.**iteledi. **4.**attı. **5.**sıçradı. **6.**işedi. **7.**cinsel ilişkide bulundu. **8.**yere düşürdü, devirdi.

زخر zehare: (yezharu) [m. زخر ، زخور ، تزخار zahr, zuhûr, tezhâr] **1.**taşkın oldu. **2.**doldurdu. **3.**sular kabardı. **4.**fokur fokur kaynadı. **5.**bitki boy attı. **6.**galeyana geldi. **7.**oynattı. **8.**rüzgârda savurdu.

زخرف zahrefe: [m. زخرفة zahrefe] **1.**süsledi, donattı, dekore etti. **2.**sözüne yalan karıştırdı.

زخرف zuhruf: [ç. زخارف zehârif] **1.**altın. **2.**süs, ziynet.

زخرف البيت zuhrufu'l-beyt: ev eşyası.

زخف zahhafe: [m. تزخيف tezhîf] **1.**laf ebeliği yaptı, çok konuştu, lafazanlık etti. **2.**elinden çekip aldı.

زخف zehafe: (yezhafu) [m. زخف ، زخيف zahf, zahîf] övündü, şişindi.

زخم zahime: (yezhamu) [m. زخم ، زخمة zaham, zahame] et kokuştu.

زخم zehame: (yezhamu) [m. زخم zahm] sertçe iteledi, kakaladı.

زخمة zuhme: (F.) kısa kırbaç.

زخمة العود zahmetu'l-'ûd: mızrap.

زدا zedâ: (yezdû) [m. zedv زدو] ceviz oyunu oynadı.

زدب zidb: [ç. ezdâb ازداب] nasip, hisse

زر zerre: (yezirru) [m. zerîr زرير] **1.**gözleri parladı. **2.**mızrağın temreni parladı.

زر zerre: (yezurru) [m. zerr زر] **1.**akıllandı, aklı başına geldi. **2.**deneyimli oldu. **3.**saldırdı.

زر zerre: (yezurru) [m. zerr زر] **1.**ilikledi. **2.**göz kırptı. **3.**silkeledi. **4.**kovdu. **5.**sürdü. **6.**mızrakladı. **7.**kıl yoldu. **8.**ısırdı.

زر zirr: [ç. ezrâr, zurûr ازرار ، زرور] **1.**düğme. **2.**köprücük kemiği çukuru. **3.**kılıç ağzı. **4.**iri başlı çivi.

زراع zerrâ': [ç. zerrâ'a زراعة] **1.**dedikoducu, kovucu. **2.**ekici.

زراعة zirâ'a: **1.**tarım, ziraat, ekincilik, çiftçilik. **2.**ekin.

زرافة zerâfe: [ç. zerâfî, zurâfâ, zerâfâ, zerâ'if زرافى ، زرائف] **1.**(zool.) zürafa. **2.**insan topluluğu.

زرب zerb: [ç. zurûb زروب] **1.**giriş, antre. **2.**ağıl. **3.**avcı çukuru.

زرب zerebe: (yezrubu) [m. zerb زرب] **1.**ağıl yaptı. **2.**ağıla soktu.

زرب zirb: [ç. zurûb زروب] **1.**ağıl. **2.**su yolu.

زربية zurbiye: [ç. zerâbî زرابى] **1.**yastık. **2.**minder. **3.**döşeme.

زرح zeriha: (yezrahu) [m. zerah زرح] geçti, intikal etti.

زرد zered: [ç. zurûd زرود] örülmüş zırh.

زرد zerede: (yezrudu) [m. zerd زرد] **1.**boğdu, boğazını sıktı. **2.**zırh ördü.

زرد zeride: (yezredu) [m. zered, zerd زرد] lokmayı yuttu.

زرر zerrere: [m. tezrîr تزرير] ilikledi.

زرزر zerzere: [m. zerzere زررزة] **1.**sığırcık öttü. **2.**sığırcık yedi. **3.**yerleşik oldu.

زرزر zurzur: (zool.) sığırcık.

زرزور zurzûr: [ç. zerâzîr, zerâzir زرازير ، زرازر] **1.**(zool.) sığırcık, çekirge kuşu. **2.**hayvanlara iyi bakan.

زرط zereta: (yezritu) [m. zert زرط] lokmayı yuttu.

زرع zer': [ç. zurû' زروع] **1.**ekilen tohum. **2.**ekin. **3.**ekinlik.

زرع zere'a: (yezre'u) [m. zer', zirâ'a زرع ، زراعة] **1.**ekin ekti. **2.**tohum saçtı. **3.**tarlayı sürdü.

زرف zerefe: (yezrufu) [m. zerf زرف] **1.**hızlı gitti. **2.**sıçradı. **3.**yara azdı.

زرف zerefe: (yezrufu, yezrifu) [m. zurûf, zerîf زروف ، زريف] **1.**yaklaştı. **2.**ağırbaşlılıkla yürüdü. **3.**hızlı gitti.

زرف zerife: (yezrefu) [m. zeref زرف] yara azdı.

زرف zerrefe: [m. tezrîf تزريف] **1.**yaklaştı. **2.**çoğalttı. **3.**batırdı. **4.**dağıttı. **5.**uzaklaştırdı.

زرق surrak: [ç. zerârîk زراريق] **1.**(zool.) akdoğan. **2.**keskin gözlü. **3.**akıtma, atın alnındaki beyazlık.

زرق zereka: (yezruku, yezriku) [m. zerk زرق] **1.**kuş tersledi. **2.**gözlerini dikti, dikkatle baktı. **3.**mızrak attı.

زرق zerika: (yezraku) [m. zerak, zurka زرق ، زرقة] **1.**mavi oldu, gök rengi oldu. **2.**kör oldu.

زرقاء zerkâ': [ç. zurk زرق] **1.**mavi. **2.**gök. **3.**akdoğan. **4.**namlu.

زرقم zurkum: [ç. zerâkım زراقم] mor yüzlü.

زرک zerike: (yezreku) [m. zerek زرک] kötü ahlaklı oldu.

زركش zerkeş: (F.) **1.**simli ipek. **2.**goblen.

زركش zerkeşe: (F.) [< zer+keşîden>keş] [m. zerkeşe زركشة] **1.**sırma işledi. **2.**süsledi, dekore etti.

زرم zerime: (yezremu) [m. zerem زرم] kesildi, durdu, dindi.

زرم zerreme: [m. tezrîm تزريم] kesti.

زرنيخ zirnîh: zırnık, sıçanotu.

زرى zerâ: (yezrî) [m. zery, zury, zirâye, mezriye, muzrât زرى ، زراية ، مزرية ، مزراة] **1.**azarladı. **2.**ayıpladı.

زرياب zeryâb: (F.) **1.**altın suyu. **2.**altın. **3.**sarı renkli nesne.

زريبة zerîbe: [ç. zerâ'ib, zirâb زرائب ، زراب] **1.**ağıl. **2.**avcı çukuru. **3.**vahşi hayvan yatağı.

زرير zerîr: **1.**akıllı. **2.**zeki. **3.**(bot.) alaçehre.

زط zette: (yezuttu) [m. zett زط] vızıldadı.

زعا ze'â: (yez'û) [m. za'v زعو] adil oldu.

زعافق zu'âfık: [ç. za'âfık زعافق] **1.**kötü ahlaklı. **2.**cimri.

زعب ze'abe: (yez'abu) [m. za'b زعب] **1.**doldurdu. **2.**taşkın oldu. **3.**dolup taştı. **4.**kesti. **5.**deve yükünü zor taşıdı.

زعب ze'abe: (yez'abu) [m. za'b, za'îb زعب ، زعيب] doldu.

زعب ze'abe: (yez'abu) [m. zi'b, za'be, zu'be زعب ، زعبة] mal verdi.

زعباء za’bâ’: [ç. zu’b زعب] yoğun nesne.

زعبق za’baka: [m. za’baka زعبقة] **1.**insanları gruplara ayırdı. **2.**dağıttı. **3.**saçtı.

زعبل za’bel: [ç. ze’âbil زعابل] **1.**kova. **2.**yılan. **3.**bukalemun. **4.**pamuk fidanı.

زعبل za’bele: [m. za’bele زعبلة] dolgun vücutlu ince boyunlu oldu.

زعج za’ice: (yez’acu) [m. ze’ac زعج] kararsız oldu, tereddüt içinde kaldı, ikirciklendi, tedirgin oldu.

زعج ze’ace: (yez’acu) [m. za’c زعج] **1.**rahatsız etti, endişelendirdi. **2.**kopardı. **3.**bağırdı. **4.**kovdu.

زعر za’ire: (yez’aru) [m. za’ar زعر] **1.**saçları seyrek oldu. **2.**bitki örtüsü seyrek oldu. **3.**kötü ahlaklı oldu. **4.**hayrı az dokundu.

زعر zu’r: **1.**kötü ahlaklılar. **2.**seyrek bitki örtülü yerler.

زعرور zu’rûr: [ç. ze’ârîr زعارير] **1.**(bot.) alıç. **2.**kötü ahlaklı. **3.**çabuk sinirlenen.

زعزع za’za’a: [m. za’za’a زعزعة] sarstı.

زعط ze’ate: (yez’atu) [m. za’t زعط] boğdu.

زعف ze’afe: (yez’afu) [m. za’f زعف] **1.**hemen öldürdü. **2.**sözüne yalan kattı.

زعفر za’fara: [m. za’fara زعفرة] safranla boyadı.

زعفران za’ferân: [ç. ze’âfir زعافر] (bot.) safran.

زعق za’aka: (yez’aku) [m. za’k زعق] **1.**bağırdı. **2.**korkuttu. **3.**bağırarak hayvan güttü. **4.**savurdu. **5.**akrep soktu.

زعق za’ika: (yez’aku) [m. ze’ak زعق] **1.**korktu. **2.**çok sevindi.

زعق za’uka: (yez’uku) [m. ze’âka, zu’ûka زعاقة ، زعوقة] acı oldu.

زعل za’ile: (yez’alu) [m. za’al زعل] **1.**neşelendi, neşeli oldu. **2.**inledi.

زعم za’ime: (yez’amu) [m. za’am زعم] **1.**tamah etti. **2.**umdu.

زعم ze’ame: (yez’umu) [m. za’m, zı’m, zu’m, mez’am زعم ، مزعم] **1.**sandı. **2.**inandı. **3.**vadetti. **4.**söyledi. **5.**yalan söyledi. **6.**iddia etti.

زعم ze’ame: (yez’umu) [m. ze’âme زعامة] **1.**sultan oldu, emir oldu. **2.**lider oldu, başkan oldu.

زعمة za’me: [ç. za’amât زعمات] **1.**iddia. **2.**kanı.

زعنف za’nefe: [m. za’nefe زعنفة] gelini süsledi.

زعنفة za’nefe: [ç. za’ânif زعانف] **1.**adi, kalitesiz. **2.**bodur. **3.**kısım, parça, bölük. **4.**alçak, rezil. **5.**afet, felaket. **6.**balık yüzgeci.

زعيم za’îm: [ç. zu’emâ’ زعماء] **1.**lider. **2.**başkan. **3.**kefil. **4.**albay.

زغب zagibe: (yezgabu) [m. zagab زغب] yeniden tüylendi.

زغبر zagbere: [m. zagbere زغبرة] havlandı.

زغد zegade: (yezgadu) [m. zagd زغد] **1.**böğürdü. **2.**taştı. **3.**sıktı. **4.**boğazını sıktı. **5.**tahrik etti.

زغدب zagdebe: [m. zagdebe زغدبة] **1.**öfkelendi, sinirlendi. **2.**ısrarla dilendi.

زغدر zagdere: [m. zagdere زغدرة] **1.**böğürdü. **2.**sesini titreterek şarkı söyledi.

زغر zagara: (yezgaru) [m. zagr زغر] **1.**gaspetti, zorla aldı. **2.**aşırı oldu, ifrata kaçtı. **3.**deniz yükseldi.

زغزغ zagzaga: [m. zagzaga زغزغة] **1.**alaya aldı. **2.**kıvrak oldu. **3.**sakladı, gizledi.

زغف zegafe: (yezgafu) [m. zagf زغف] **1.**kuyunun suyu bol oldu. **2.**sözüne yalan kattı. **3.**dürttü.

زغل zegal: (F.) [< dagal] hile, oyun, düzen, aldatma.

زغل zegale: (yezgalu) [m. zagl زغل] **1.**döktü. **2.**ağzından püskürttü. **3.**süt emdi. **4.**deve kesik kesik idrar yaptı.

زغلول zuglûl: [ç. zegâlîl زغاليل] **1.**tezcanlı. **2.**çocuk. **3.**güvercin yavrusu.

زف zeffe: (yeziffu) [m. zeff, zefîf زفيف ، زف] kuş süzüldü.

زف zeffe: (yeziffu) [m. zeff, zufûf, zefîf زفوف ، زف] **1.**hızlı gitti. **2.**rüzgâr hafif esti.

زف zeffe: (yezuffu) [m. zeff, zifâf, zeffe زفاف ، زفة ، زف] **1.**gelini damat evine götürdü. **2.**şimşek çaktı.

زفاف zifâf: gerdek gecesi, zifaf gecesi.

زفت zefete: (yezfutu) [m. zeft زفت] **1.**doldurdu. **2.**yordu. **3.**kovdu. **4.**güttü.

زفت zift: zift.

زفر zefere: (yezfiru) [m. zefr, zefîr زفير زفر] **1.**derin nefes aldı. **2.**iç geçirdi. **3.**yüklenip götürdü. **4.**kuyudan su çekti. **5.**ateş çıtırdayarak yandı. **6.**bitki yeşerdi.

زفر zifr: [ç. ezfâr ازفار] **1.**ağır yük. **2.**tulum. **3.**topluluk. **4.**yolcu eşyası.

زفرة zefre: [ç. zeferât زفرات] iç geçirme.

زفرة zefre: [ç. zufer زفر] orta.

زفزف zefzefe: [m. zefzefe زفزفة] **1.**kuş süzüldü. **2.**rüzgâr esti. **3.**koştu. **4.**yürüdü. **5.**sarsıldı. **6.**titredi.

زفن zefene: (yezfinu) [m. zefn زفن] **1.**oynadı, dansetti. **2.**iteledi, kakaladı.

زفى zefâ: (yezfî) [m. zefy, zefeyân زفيان ، زفى] **1.**rüzgâr sert esti. **2.**yay tınıladı. **3.**bonkörlük etti.

زق zakka: (yezukku) [m. zakk زق] **1.**kuş ağzıyla yavrusunu besledi. **2.**kuş tersledi. **3.**kesilen hayvanı yüzdü.

زق zıkk: [ç. ezkân, zikân ازقان ، زقان] tulum.

زق zukk: [ç. zakaka زققة] şarap.

زقا zekâ: (yezkû) [m. zakv, zukuvv, zukâ', zukiyy, zıkiyy زقو ، زقاء ، زقى] **1.**öttü. **2.**ağladı.

زقاق zukâk: [ç. ezikka, zukkân ازقة ، زقان] sokak.

زقب zakkabe: [m. tezkîb تزقيب] çobanaldatan kuşu öttü.

زقب zekabe: (yezkubu) [m. zakb زقب] **1.**sokuldu. **2.**köstebek deliğine girdi. **3.**soktu.

زقزاقة zakzâka: (zool.) yağmur kuşu.

زقزق zakzaka: [m. zakzaka زقزقة] **1.**kuşlar cıvıldaştı. **2.**kuş tersledi. **3.**çocuğu eğlendirdi. **4.**tebessüm etti. **5.**kuş ağzıyla yavrusunu besledi.

زقف zakife: (yezkafu) [m. zakf زقف] **1.**kaptı. **2.**yuttu.

زقف zakkafe: [m. tezkîf تزقيف] **1.**kesilen hayvanı başından ayağına doğru yüzdü.

زقق zukkak: (zool.) kaz karabatağı, yılanboynu kuşu.

زقم zekame: (yezkumu) [m. zakm زقم] hızlı yemek yedi.

زقم zekkame: [m. tezkîm تزقيم] zakkum yedirdi.

زقمة zakme: (tıp.) veba. taun.

زقن zakane: (yezkunu) [m. zakn زقن] yüklendi.

زقوم zakkûm: **1.**(bot.) zakkum. **2.**hurma ve kaymak katkısıyla yapılan bir yemek çeşidi. **3.**Cehennem'de bir ağaç. **4.**zehirli yemek.

زقى zekâ: (yezkî) [m. zaky زقى] **1.**öttü. **2.**ağladı.

زک zekke: (yezikku) [m. zekk زک] **1.**koştu. **2.**doldurdu. **3.**suya kandırdı. **4.**öfkelendi, kızdı. **5.**tersledi.

زک zekke: (yezikku) [m. zekk, zekek, zekîk زک ، زکک ، زکیک] sık adımlarla yürüdü.

زکا zekâ: (yezkû) [m. zekâ', zukuvv, zekât زکاء ، زکو ، زکاة] arttı, çoğaldı, fazlalaştı.

زکأ zeke'e: (yezke'u) [m. zek' زکء] **1.**sığındı, iltica etti. **2.**dayandı. **3.**doğum yaptı. **4.**ödedi. **5.**kırbaçladı. **6.**para saydı.

زکاة zekât: [ç. zek, zekevât زکاوات ، زکک] **1.**zekât. **2.**fazlalık, bolluk. **3.**bereket. **4.**temiz.

زکب zekebe: (yezkubu) [m. zekb زکب] **1.**bir avazda doğurdu. **2.**doldurdu. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

زكر zekkere: [m. tezkîr تزكير] doldurdu.

زكرة zukre: [ç. zuker زكر] şarap tulumu.

زكريا zekeriyyâ: Zekeriya peygamber, Hz. Meryem'in teyzesinin kocası.

زكم zekeme: (yezkumu) [m. zekm زكم] **1.**nezle oldu. **2.**doğurdu, doğum yaptı. **3.**tulumu doldurdu.

زكن zekine: (yezkenu) [m. zeken زكن] **1.**anladı. **2.**sezdi. **3.**idrak etti.

زكن zekine: (yezkenu) [m. zukûn زكون] sığındı, iltica etti.

زكن zekkene: [m. tezkîn تزكين] içine kurt düştü, kuşkulandı.

زكى zekkâ: [m. tezkiye تزكية] **1.**arttırdı, çoğaltı, fazlalaştırdı. **2.**düzeltti, ıslah etti. **3.**temizledi, arıttı. **4.**malının zekâtını verdi. **5.**zekât aldı. **6.**susadı. **7.**temize çıkardı.

زكى zekiye: (yezkâ) [m. zeken, zekâ' زكى ، زكاء] arttı, çoğaldı, fazlalaştı.

زكيبة zekîbe: [ç. zekâ'ib زكائب] çuval.

زكية zekiyye: verimli arazi.

زل zelle: (yezellu) [m. zelel زلل] bacakları ince oldu.

زل zelle: (yezellu, yezillu) [m. zell, zelel, zulûl, zelîl, mezille, zelîlâ, zillîlâ' زل ، زلل ، زلول ، زليل ، مزلة ، زليلى ، زليلاء] **1.**ayağı kaydı. **2.**yanıldı. **3.**saptı. **4.**geçip gitti.

زل zelle: (yezillu) [m. zelîl, zulûl زليل ، زلول] hızla geçti.

زل zelle: (yezillu) [m. zulûl زلول] paranan ayarı düşük oldu.

زل zull: kaygan yer.

زلاء zellâ': [ç. zull زل] **1.**kıvrak, çevik. **2.**ince bacaklı.

زلال zulâl: **1.**soğuk tatlı su. **2.**saf olan. **3.**protein.

زلال البيض zulâlu'l-beyd: yumurta akı.

زلب zelibe: (yezlebu) [m. zeleb زلب] çocuk annesinin dizi dibinden ayrılmadı.

زلة zelle: [ç. zellât زلات] **1.**kayma, sürçme. **2.**yanılma. **3.**davet, ziyafet. **4.**düğün. **5.**şarap. **6.**bağış, bahşiş.

زلج zelece: (yezlucu) [m. zelc زلج] kapıyı sürgüledi.

زلج zelece: (yezlucu) [m. zelc, zelîc, zelecân زلج ، زليج ، زلجان] yere hafif basarak yürüdü.

زلج zelece: (yezlucu) [m. zelecân زلجان] öne geçti.

زلج zelice: (yezlecu) [m. zelec زلج] **1.**yer kaygan oldu. **2.**ayağı kaydı. **3.**laf ağzından kaçtı.

زلج zellece: [m. tezlîc تزليج] **1.**kapıyı sürgüledi. **2.**ifşa etti, açığa vurdu.

زلح zeleha: (yezlahu) [m. zelah زلح] **1.**tattı, tadına baktı. **2.**başını yardı.

زلخ zeliha: (yezlahu) [m. zelah زلخ] semizleşti.

زلخ zelleha: [m. tezlîh تزليخ] **1.**yeri düzeltti, tesviye etti. **2.**lumbago oldu.

زلخة zuleha: **1.**(tıp.) lumbago. **2.**kızak.

زلز zelize: (yezlezu) [m. zelez زلز] kararsız oldu, yerinde duramaz oldu.

زلزال zelzâl: **1.**yer sarsıntısı, deprem. **2.**sınav, imtihan. **3.**felaket, musibet.

زلزال zilzâl: [ç. zelâzil زلازل] **1.**yer sarsıntısı, deprem. **2.**sınav, imtihan. **3.**felaket, musibet.

زلزل zelzele: [m. zelzele, zilzâl زلزلة ، زلزال] **1.**sarstı, salladı. **2.**korkuttu. **3.**içti.

زلزل zulzul: [ç. zelâzil زلازل] **1.**zarif. **2.**davulcu.

زلط zalata: (yezlitu) [m. zalt زلط] **1.**hızlı yürüdü. **2.**yuttu.

زلط zallata: [m. tezlît تزليط] soydu, çıplaklaştırdı.

زلع zele'a: (yezla'u) [m. zel' زلع] **1.**başını yardı. **2.**yaktı. **3.**kesti. **4.**vurdu. **5.**kaptı. **6.**su çekti.

زلع zele'a: (yezla'u) [m. zela', zulû' زلع ، زلوع] **1.**yarıldı. **2.**çatladı. **3.**yara azdı.

زلع zele'a: (yezla'u) [m. zulû' زلوع] **1.**güneş doğdu. **2.**alev yükseldi.

زلغ zelega: (yezlugu) [m. zulûg زلوغ] **1.**yıldız doğdu. **2.**alevler yükseldi.

زلف zelefe: (yezlufu) [m. zelf, zelef, zelîf زلف ، زلف ، زليف] **1.**yaklaştı. **2.**ilerledi.

زلف zellefe: [m. tezlîf تزليف] **1.**yaklaştırdı. **2.**lafını uzattı.

زلفة zelefe: [ç. zelef زلف] **1.**dolu havuz. **2.**büyük kâse, büyük çanak. **3.**inci. **4.**ayna. **5.**yalçın kaya.

زلفة zulfe: [ç. zulef, zulefât, zulufât, zulfât زلف ، زلفات] **1.**büyük kâse, büyük çanak. **2.**rütbe, derece. **3.**yakınlık.

زلق zelak: kaygan yer.

زلق zeleka: (yezliku) [m. zalk زلق] **1.**uzaklaştırdı. **2.**ayırdı. **3.**başını tıraş etti, başını kazıdı. **4.**gözünü dikti.

زلق zeleka: (yezluku) [m. zalk زلق] **1.**ayağı kaydı. **2.**terketti, ayrıldı. **3.**ayağını kaydırdı.

زلق zelleka: [m. tezlîk تزليق] **1.**kayganlaştırdı. **2.**gözünü dikti. **3.**başını tıraş etti, başını kazıdı. **4.**biledi, keskinleştirdi.

زلل zellele: [m. tezlîl تزليل] kaydırdı.

زلم zelem: [ç. ezlâm ازلام] **1.**fal oku, kumar oku. **2.**sığır tırnağı. **3.**ada tavşanı.

زلم zeleme: (yezlumu) [m. zelm زلم] **1.**yanıldı, hata etti. **2.**doldurdu. **3.**vergiyi

düşürdü. **4.**kötü besledi. **5.**burnunu kesti.

زلم zelleme: [m. tezlîm تزليم] **1.**düzeltti, doğrulttu. **2.**kötü besledi. **3.**vergiyi düşürdü.

زلوج zelûc. [ç. zuluc زلج] **1.**yaydan fırlayan ok. **2.**uzun dik yokuş. **3.**çevik olan.

زلية zelliyye: [ç. zelâlî زلالى] yün battaniye.

زليق zelîk: [ç. zulekâ' زلقاء] düşük cenin.

زم zemme: (yezummu) [m. zemîm زميم] vızıldadı.

زم zemme: (yezummu) [m. zemm زم] **1.**bağladı. **2.**başını dik tuttu, başını kaldırdı. **3.**burnunu kaldırdı. **4.**yular geçirdi. **5.**doldurdu. **6.**öne geçti. **7.**ölçülü konuştu.

زم zemme: (yezummu) [m. zumûm زموم] doldu.

زمار zemmâr: **1.**neyzen. **2.**kaval çalan. **3.**flüt çalan.

زمارة zemmâre: [ç. zemmâmîr زمامير] nefesli çalgı, üflemeli çalgı.

زمام zimâm: [ç. ezimme ازمة] **1.**bağ. **2.**yular.

زمام zimâm: önder, lider, başkan, reis.

زمان zemân: [ç. ezmine, ezmun ازمنة ، ازمن] **1.**zaman. **2.**ömür. **3.**asır. **4.**mevsim.

زمت zemete: (yezmutu) [m. zemt زمت] boğdu.

زمت zemute: (yezmutu) [m. zemâte زماتة] ağırbaşlı oldu.

زمج zemece: (yezmucu) [m. zemc زمج] **1.**içeri izinsiz girdi, içeri daldı. **2.**insanları birbirine düşürdü.

زمج zemice: (yezmecu) [m. zemec زمج] kızdı, öfkelendi.

زمج zummec: (zool.) martı.

زمج zummec: (zool.) seksek kuşu.

زمخ zemeha: (yezmahu) [m. zemh, zumûh زموخ ، زمخ] böbürlendi, kibirlendi.

زمخر zemhare: [m. zemhare زمخرة] **1.**sesi yüksek oldu. **2.**kükredi.

زمر zemere: (yezmuru, yezmiru) [m. zemr زمر] **1.**doldurdu. **2.**insanları birbirine düşürdü.

زمر zemere: (yezmuru, yezmiru) [m. zemr, zemîr زمر ، زمير] **1.**kaval çaldı, flüt çaldı. **2.**ifşa etti.

زمر zemire: (yezmeru) [m. zemr, zemâre, zumûre زمر ، زمارة ، زمورة] **1.**saçları seyrek oldu. **2.**güzel oldu.

زمر zemmere: [m. tezmîr تزمير] **1.**ney çaldı, kaval çaldı, flüt çaldı. **2.**doldurdu. **3.**tasma geçirdi.

زمرة zumre: [ç. zumer زمر] topluluk, cemaat, zümre.

زمرد zumurrud: (Yun.) zümrüt.

زمرر zemrûr: [ç. zumur güzel erkek çocuğu.

زمزم zemzem: Mekke'de bulunan zemzem kuyusu.

زمزم zemzeme: [m. zemzeme زمزمة] **1.**bağırdı. **2.**gök gürledi. **3.**mırıldandı. **4.**korudu. **5.**çıtır çıtır yandı. **6.**derleyip toparladı.

زمزمية zemzemiyye: termos.

زمزوم zumzûm: [ç. zemâzîm زمازيم] seçkin insan.

زمع zeme'a: (yezma'u) [m. zem', zeme'ân, zumû' زمع ، زمعان ، زموع] **1.**hızlı gitti. **2.**yavaş yürüdü.

زمع zemi'a: (yezma'u) [m. zema' زمع] **1.**korktu, dehşete kapıldı. **2.**titredi.

زمع zemma'a: [m. tezmî' تزميع] **1.**işine dört elle sarıldı. **2.**vızıldadı.

زمک zemeke: (yezmuku) [m. zemk زمک] **1.**doldurdu. **2.**dolduruşa getirdi, öfkelendirdi.

زمک zemike: (yezmeku) [m. zemek زمک] **1.**gücendi. **2.**birbirine girdi.

زمک zemmeke: [m. tezmîk تزميک] **1.**gücendi. **2.**birbirine girdi.

زمکة zemeke: [ç. zemekûn زمکون] **1.**çabuk parlayan, öfkeli. **2.**hem bodur hem ahmak.

زمل zemele: (yezmulu) [m. zeml زمل] **1.**terkine bindirdi. **2.**denkleştirdi. **3.**taşıdı. **4.**yükledi.

زمل zemele: (yezmulu) [m. zeml, zemel, zemâl, zemelân زمل ، زمال ، زملان] koştu.

زمل zemele: (yezmulu) [m. zumûl زمول] tabi oldu.

زمل zemmele: [m. tezmîl تزميل] **1.**örttü, gizledi. **2.**büründürdü.

زمل ziml: [ç. ezmâl ازمال] **1.**hayvanın terkine binen. **2.**yoldaş. **3.**korkak. **4.**sırtta taşınacak yük. **5.**uyuşuk, tembel.

زمم zemmeme: [m. tezmîm تزميم] **1.**bağladı. **2.**yular geçirdi.

زمن zemen: [ç. ezmân, ezmun ازمان zaman.

زمن zemin: [ç. zemnâ زمنى] kötürüm.

زمن zemine: (yezmenu) [m. zemen, zumne, zemân زمن ، زمنة ، زمان] kötürüm oldu, yatalak oldu.

زمن الماضى zemenu'l-mâdî: geçmiş zaman, mazi.

زمه zemihe: (yezmehu) [m. zemeh زمه] **1.**sıcaklık yüksek oldu. **2.**sıcaktan rahatsız oldu. **3.**sıcaklık rahatsız etti.

زمهر zemhere: [m. zemhere زمهرة] gözleri kızardı.

زمهرير zemherîr: **1.**aşırı soğuk. **2.**ay.

زمیر zemîr: [ç. zimâr زمار] kısa boylu, bodur.

زمیع zemî': [ç. zume'â' زمعاء] **1.**aceleci. **2.**azimli.

زمین zemîn: [ç. zumenâ' زمناء] kötürüm.

زن zenne: (yezunnu) [m. zenn زن] **1.**zannetti. **2.**ithamda bulundu. **3.**çişini tuttu.

زن zinn: (bot.) çavdar.

زنأ zene'e: (yezne'u) [m. zen', zunû' زنء ، زنوء] **1.**sığındı. **2.**dağa çıktı. **3.**hız yaptı. **4.**boğdu. **5.**dar oldu. **6.**kısaldı. **7.**yapıştı.

زنأ zenne'e: [m. teznî'e تزنيئة] sıkıştırdı, baskı yaptı.

زناء zinâ': zina.

زناد zenâd: tetik.

زنار zunnâr: [ç. zenânîr زنانير] zünnar.

زنب zenibe: (yeznebu) [m. zeneb زنب] bodur ve besili oldu.

زنبار zinbâr: [ç. zenâbîr زنابير] eşek arısı.

زنبر zunbur: [ç. zenâbir زنابر] hazırcevap.

زنبرک zunburuk: (F.) zemberek.

زنبق zenbak: [ç. zenâbık زنابق] (F.) (bot.) zambak.

زنبلک zenbelek: (F.) zemberek.

زنبور zunbûr: [ç. zenâbîr زنابير] (zool.) eşek arısı.

زنبیل zinbîl: [ç. zenâbîl زنابيل] **1.**zembil. **2.**sepet. **3.**küfe.

زنبیل zenbîl: [ç. zenâbîl زنابيل] **1.**zembil. **2.**sepet. **3.**küfe.

زنة zine: yamaç.

زنج zenc: [ç. zunûc زنوج] zenci.

زنج zenec: susamak.

زنج zenice: (yeznecu) [m. zenec زنج] susadı.

زنج zinc: [ç. zunûc زنوج] zenci.

زنجار zincâr: (F.) [< zengâr] pas.

زنجبیل zencebîl: **1.**şarap. **2.**(bot.) zencefil.

زنجفر zuncufr: (F.) zincifre, sülüğen.

زنجی zencî: zenci.

زنجیر zincîr: (F.) [ç. zenâcir زناجر] zincir.

زنخ zeniha: (yeznahu) [m. zenah زنخ] koktu, kokuştu.

زنخ zenneha: [m. teznîh تزنيخ] kokmak, kokuşmak.

زنخ zenneha: [m. teznîh تزنيخ] koktu, kokuştu.

زنخر zenhare: [m. zenhare زنخرة] üfledi.

زند zend: [ç. zinâd, eznâd, eznud زناد ، ازناد ، ازند] **1.**Zend, ateşperest kitabı. **2.**bilek kemiği. **3.**çakmak. **4.**defne ağacı.

زند zenede: (yeznudu) [m. zend زند] **1.**çakmağı çaktı. **2.**doldurdu.

زند zenide: (yeznedu) [m. zened زند] susadı.

زند zennede: [m. teznîd تزنيد] **1.**yalan söyledi. **2.**işkence etti. **3.**çoğalttı. **4.**çakmağı çaktı. **5.**sıkıştırdı.

زنديق zındîk: (F.) [ç. zenâdîk, zenâdıka زنادقة ، زناديق] **1.**dünyanın ebediliğine inanan, ahirete inanmayan.**2.**dinsiz, zındık. **3.**münafık. **4.**kıt akıllı kadın.

زنر zennere: [m. teznîr تزنير] zünnar kuşandırdı.

زنزانة zinzâne: (F.) [< zindân] **1.**zindan. **2.**hücre.

زنفل zenfele: [m. zenfele زنفل] hızlı hızlı yürümek.

زنق zenak: [ç. zunûk زنوق] **1.**temren ucu. **2.**köstek bağlama yeri.

زنق zeneka: (yeznuku, yezniku) [m. zank زنق] **1.**köstek vurdu. **2.**ailesini geçim sıkıntısına soktu.

زنق zenneka: [m. teznîk تزنيق] **1.**ailesini geçim sıkıntısına soktu. **2.**sıkıştırdı.

زنک zink: (F.) çinko.

زنم zeneme: (yeznemu) [m. zenm زنم] hayvanın kulağını yardı.

زنى zenâ: (yeznî) [m. zinen, zinâ' زناء ، زنى] zina yaptı.

زنى zennâ: [m. tezniye تزنية] **1.**zinaya teşvik etmek. **2.**zina ile suçlamak.

زواج zevâc: evlilik.

زواج المتعة zevâcu'l-mut'a: müt'a nikâhı, süreli evlilik.

زواج عرفى zevâcun urfî: medenî nikâh.

زواج غير شرعى zevâcun gayru şer'î: nikâhsız birliktelik.

زواج مدنى zevâcun medenî: medenî nikâh.

زوبر zevbere: [m. zevbere زوبرة] giysi havlı oldu.

زوج zevc: [ç. ezvâc, zivece ازواج ، زوجة] **1.**koca, eş. **2.**çiftin teki. **3.**zıt şeylerin her biri. **4.**sınıf, tür.

زوج zevvece: [m. tezvîc, zevâc تزويج ، زواج] **1.**çift yaptı. **2.**evlendirdi. **3.**çift verdi. **4.**eşleştirdi. **5.**eş olarak verdi.

زوج الابنة zevcu'l-ibne: damat, güvey.

زوج الام zevcu'l-umm: üvey baba, babalık.

زوجات zevcât: karılar, hanımlar, eşler.

زوجة zevce: [ç. zevcât زوجات] karı, hanım, eş.

زوجة الأب zevcetu'l-eb: analık, üvey ana.

زوجة الابن zevcetu'l-ibn: gelin.

زود zevvede: [m. tezvîd تزويد] azık verdi.

زور zevire: (yezveru) [m. zever زور] **1.**eğildi, yana yattı. **2.**kambur oldu.

زور zevr: [ç. ezvâr ازوار] **1.**ziyaretçi. **2.**kuvvet. **3.**azim. **4.**akıl. **5.**düş.

زور zevvere: [m. tezvîr تزوير] **1.**düzeltti, ıslah etti. **2.**sağlamlaştırdı. **3.**süsledi. **4.**güzelleştirdi. **5.**imzasını taklit etti. **6.**ikramda bulundu. **7.**bağladı. **8.**yalanı allayıp pulladı.

زور zuvver: **1.**ziyaretçi. **2.**hacı.

زوراء zevrâ': [ç. zûr زور] **1.**çarpık yürüyen. **2.**göz ucuyla bakan. **3.**eğri boyun.

زوراء zevrâ': **1.**Bağdat. **2.**uzak. **3.**kadeh. **4.**yay.

زورح zevrah: [ç. zevârih زوارح] küçük kumul.

زورحة zevraha: [ç. zevârih زوارح] küçük kumul.

زورق zevrak: [ç. zevârık زوارق] kayık.

زوزك zevzeke: [m. zevzeke زوزكة] kırıttı, kalçasını oynatarak yürüdü.

زوس zevs: Zeus.

زوعة zev'a: [ç. zuve' زوع] **1.**grup, topluluk. **2.**dilim. **3.**parça.

زوق zevveka: [m. tezvîk تزويق] **1.**düzgün konuştu. **2.**süsledi, desenledi. **3.**altın suyu ile kapladı.

زوقل zavkala: [m. zavkala زوقلة] sarığın ucuğunu sarkıttı.

زول zevl: [ç. ezvâl ازوال] **1.**ilginç şey. **2.**çakır doğan. **3.**avret yeri. **4.**yiğit. **5.**düş. **6.**zarif insan. **7.**gövde, yapı.

زولة zevle: [ç. zevlât زولات] zarif kadın.

زوم zuvem: [ç. ezvâm ازوام] (Sür.) **1.**sabun. **2.**meyva suyu.

زون zûn: [ç. ezvân ازوان] **1.**put. **2.**tanrı. **3.**puthane.

زوى zevâ: (yezvî) [m. zuviyy, zeyy زوى ، زى] **1.**yok etti, mahvetti. **2.**uzaklaştırdı, yerinden çıkardı. **3.**devşirdi, topladı. **4.**sır sakladı. **5.**tuttu, yakaladı. **6.**kaş çattı, surat astı. **7.**sahip oldu.

زه zih: (F.) yaşa, bravo, aferin.

زها zehâ: (yezhû) [m. zehv زهو] **1.**küçümsedi, hafife aldı. **2.**kibirlendi.

زها zehâ: (yezhû) [m. zehv, zuhev, zuhâ' زهو ، زهاء] **1.**böbürlendi, övündü. **2.**parladı. **3.**çoğaldı. **4.**gelişti, boy attı. **5.**olgunlaştı. **6.**gençleşti. **7.**rüzgâr esti. **8.**gemiyi yüzdürdü. **9.**yelpazeyi salladı. **10.**çırayı yaktı. **11.**parlattı. **12.**vurdu. **13.**yalan söyledi. **14.**takdir etti, tahmin etti.

زهد zehede: (yezhedu) [m. zehd زهد] takdir etti, tahmin etti.

زهد zehede: (yezhedu) [m. zuhd, zehâde زهد ، زهادة] önemsemedi, değer vermedi, terketti.

زهد zehhede: [m. tezhîd تزهيد] **1.**değer verdirmedi.

2.cimrileştirdi. **3.**cimrilikle suçladı.

زهد zehude: (yezhudu) [m. زهد ، زهادة zuhd, zehâde] önemsemedi, değer vermedi, terketti.

زهد zuhd: dünyaya değer vermeme, zahitlik.

زهر zehere: (yezheru) [m. زهور zuhûr] **1.**parladı. **2.**berrak oldu. **3.**rengini aldı. **4.**çiçek açtı.

زهر zehire: (yezheru) [m. زهر ، زهارة ، زهورة zeher, zehâre, zuhûre] parlak beyaz renkli oldu.

زهر zehr: [ç. ازاهير ezhâr, ezhur, ezâhir, ezâhîr] **1.**çiçek. **2.**sarı çiçek.

زهر النرد zehru'n-nerd: tavla zarı.

زهراء zehrâ': **1.**parlak yüzlü kadın. **2.**dişi yaban sığırı. **3.**Fâtımetu'z-zehrâ, Fatıma Ana.

زهرة zehre: **1.**beyazlık. **2.**saflık. **3.**güzellik.

زهرة zuhre: **1.**beyazlık. **2.**güzellik. **3.**saflık.

زهرة zuhre: **1.**Venüs, Çoban Yıldızı, Çulpan, Çolpan. **2.**Afrodit.

زهرية zehriyye: vazo.

زهزق zehzeka: [m. زهزقة zehzeka] **1.**katıla katıla güldü. **2.**çocuğu eğlendirdi.

زهف zehefe: (yezhefu) [m. زهوف zuhûf] **1.**zelil oldu, rezil oldu. **2.**yalan söyledi. **3.**mahvoldu, helâk oldu. **4.**ölümle burun buruna geldi.

زهف zehife: (yezhefu) [m. زهف zehef] **1.**hafif oldu. **2.**rüzgâr uçurdu.

زهق zeheka: (yezheku) [m. زهق ، زهوق zehk, zuhûk] **1.**öne geçti. **2.**ok hedefi delip geçti. **3.**ruh bedenden çıktı. **4.**yok oldu.

زهک zeheke: (yezheku) [m. زهک zehk] iki taş arasında ezdi.

زهل zehele: (yezhelu) [m. زهل zehl] **1.**içi rahatladı. **2.**uzaklaştı.

زهلق zehleka: [m. زهلقة zehleka] ağarttı, beyazlaştırdı.

زهلق zihlik: [ç. زهالق zehâlık] **1.**kandil fitili. **2.**sert rüzgâr.

زهلول zuhlûl: [ç. زهاليل zehâlîl] düz nesne.

زهم zeheme: (yezhumu) [m. زهم zehm] **1.**azarladı. **2.**biri hakkında çok konuştu. **3.**kemik ilikli oldu.

زهم zehime: (yezhemu) [m. زهم zehem] **1.**semiz oldu. **2.**yemekten karnı şişti.

زهی zehhâ: [m. تزهية tezhiye] **1.**hafife aldı, küçümsedi. **2.**kibirlendi. **3.**yelpaze salladı.

زهيدة zehîde: [ç. زهائد zehâ'id] **1.**az miktar. **2.**az yiyen.

زی ziyy: [ç. ازياء ezyâ'] **1.**moda. **2.**stil. **3.**kıyafet. **4.**görünüm, kılık.

زيا zeyyâ: [m. tezyiye, teziyye تزية ، تزيية] donattı, giydirip süsledi.

زيادة ziyâde: [ç. ziyâdât زيادات] **1.**fazlalık. **2.**fazla. **3.**ek, ilave.

زيادة عن ziyâdeten an: -den ziyade, -den çok.

زيت zeyt: [ç. zuyût زيوت] **1.**zeytinyağı. **2.**yağ.

زيت zeyt: **1.**zeytinyağı koymak. **2.**zeytinyağı yedirmek. **3.**yağlamak.

زيت الزاج zeytu'z-zâc: sülfürik asit, zaç yağı.

زيت المعدنى zeytu'l-ma'denî: maden yağı.

زيتون zeytûn: **1.**(bot.) zeytin. **2.**(bot.) zeytin ağacı. **3.**bilinmeyen kutsal mekân.

زيتونى zeytûnî: zeytin yeşili.

زيج zîc: [ç. ezyâc, zîce ازياج ، زيجة] **1.**zîc, astronomi almanağı. **2.**inşaatçı ipi.

زيج zîc: çekül ipi, şakül ipi.

زيد zeyyede: [m. tezyîd تزييد] arttırdı, çoğalttı.

زير zîr: [ç. ezvâr, ezyâr, zîre ازوار ، ازيار ، زيرة] **1.**düğme. **2.**küp. **3.**çapkın, hovarda.

زيز zîz: [ç. zîzân زيزان] (zool.) ağustos böceği, cırcır böceği.

زيزفون zeyzefûn: (bot.) ıhlamur.

زيف zeyf: [ç. zuyûf, ezyâf, ziyâf زيوف ، ازياف ، زياف] **1.**kalp para. **2.**saçak. **3.**basamak.

زيف zeyyefe: [m. tezyîf تزييف] **1.**paranın değerini düşük tuttu, kalp para yaptı. **2.**hakaret etti, tahkir etti, aşağıladı. **3.**görüşünün zayıflığını ispatladı, fikrini çürüttü. **4.**bina yükseldi.

زين zeyn: süslemek, bezemek.

زين zeyyene: [m. tezyîn تزيين] süsledi, bezedi, donattı.

زينة zîne: [ç. ziyen زين] süs, ziynet.

س

س s, "sin": **1.**Arap alfabesinin on ikincisi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: altmış. **3.**gelecek zaman yapımında kullanılan harf.

سؤال su'âl: [ç. es'ile اسئلة] **1.**soru. **2.**dilencilik.

سؤال su'âl: **1.**istemek. **2.**sormak. **3.**sadaka dilenmek.

سؤال su'âl: **1.**sormak, soru sormak. **2.**sadaka istemek. **3.**dilenmek. **4.**rızık istemek.

سئر se'ire: (yes'eru) [m. se'er سأر] artık kaldı, arttı.

سئف se'ife: (yes'efu) [m. se'ef سأف] tırnağı çatladı.

سئم se'ime: (yes'emu) [m. se'm, se'âme سأم ، سأمة] bıktı, usandı.

سآ se'â: (yes'â) [m. se'v سئو] **1.**koştu. **2.**ara bozdu. **3.**azmetti. **4.**yırttı.

ساء sâ'e: (yesû'u) [m. sev', sevâ' سوء ، سواء] **1.**başına kötü bir iş geldi. **2.**kötü sandı.

ساء sâ'e: (yesû'u) [m. sevâ', sev', sevâ'e, sevâye, sevâ'iye, mesâ', mesâ'e, mesâye, mesâ'iye, mesâ'iyye سواء ، سوء ، سوائة ، سوائية ، مساء ، مسائة ، سواية ، مسائية ، مسماية] kötülük etti.

ساء sâ'e: ne kötü oldu!

سائح sâ'ih: [ç. suyyâh ياح] **1.**turist. **2.**akan. **3.**eriyen. **4.**camiye devam eden.

سائر sâ'ir: [ç. sevâ'ir سوائر] diğer, geri kalan.

سائس sâ'is: [ç. sâse, suvvâs ساسة ، سواس] seyis.

سائق sâ'ik: [ç. sâka ساقة] **1.**şoför, sürücü. **2.**sevkedici.

سائل sâ'il: [ç. sâ'ilûn, su'el, se'ele سائلون ، سؤل ، سألة] **1.**isteyen. **2.**dilenci. **3.**soran. **4.**rızık arayan.

سائل sâ'il: [ç. sevâ'il سوائل] sıvı, akışkan, akıcı.

سأب sâbe: (yesîbu) [m. seyb, seyebân سيب ، سيبان] **1.**düşünmeden konuştu. **2.**istediği yere gitti.

سأب se'b: [ç. su'ûb سؤوب] tulum.

سأب se'ebe: (yes'ebu) [m. se'b سأب] **1.**boğdu. **2.**içkiye kandı.

ساباط sâbât: [ç. sevâbît, sâbâtât سوابيط ، ساباطات] **1.**kemer altı. **2.**kemer altı yolu.

سابح sâbih: [ç. subehâ’ سبحاء] yüzücü.

سابحات sâbihât: **1.**melekler. **2.**gemiler. **3.**yıldızlar. **4.**yüzenler.

سابحة sâbiha: planör.

سابع sâbi’: yedinci.

سابق sâbaka: [m. musâbaka مسابقة] **1.**koştu. **2.**yarıştı. **3.**yarıştırdı.

سابق sâbık: **1.**eski, önceki. **2.**yarışı önde bitiren. **3.**hayır işlerinde önde giden.

سابق الذكر sâbıku’z-zikr: anılan, adı geçen, zikredilen.

سابقة sâbıka: [ç. sevâbık, sâbıkât سوابق ، سابقات] **1.**öncelik. **2.**birinci gelen. **3.**sabıka, geçmiş.

سابلة sâbile: [ç. sevâbil سوابل] **1.**işlek yol. **2.**yolcular.

سابياء sâbiyâ’: [ç. sevâbî سوابى] **1.**doğan bebeğin ardından gelen eş. **2.**döl. **3.**mal. **4.**koyun keçi sürüsü.

ساج sâc: **1.**(bot.) tik ağacı, hint ardıcı. **2.**tik ağacı kerestesi.

ساج sâce: (yesûcu) [m. sevc, suvâc, sevecân سوج ، سواج ، سوجان] **1.**gelip gitti. **2.**yavaş yürüdü.

ساجدة sâcide: [ç. sevâcid سواجد] yorgun göz.

ساجر sâcere: [m. musâcere مساجرة] muhabbet etti.

ساجع sâci’: [ç. sevâci’, succa’ سواجع ، سجع] **1.**kafiyeli konuşan, seci yapan. **2.**başka yere sapmadan hedefine giden.

ساجل sâcele: [m. musâcele مساجلة] övünme yarışına girdi.

ساجول sâcûl: [ç. sevâcîl سواجيل] şişe kılıfı.

ساجى sâcâ: [m. musâcât مساجاة] dokundu.

ساح sâha: (yesîhu) [m. seyh, seyehân سيح ، سيحان] aktı.

ساح sâhe: (yesîhu) [m. seyh, seyehân, suyûh, siyâha سيح ، سيحان ، سيوح ، سياحة] gezdi, seyahat etti.

ساحة sâha: [ç. sâh, sûh ساح ، سوح] meydan, saha.

ساحة الالعاب sâhatu’l-el’âb: oyun alanı.

ساحة القتال sâhatu’l-kıtâl: savaş meydanı.

ساحر sâhir: **1.**sihirbaz. **2.**büyücü.

ساحل sâhele:[m. musâhele, sihâl مساحلة ، سحال] **1.**sahile indi. **2.**sahilde yürüdü. **3.**küfürleşti.

ساحل sâhil: [ç. sevâhil ساحل] sahil, kıyı, deniz kenarı.

ساخ sâha: (yesûhu) [m. sevh, suyûh, su’ûh, sevehân سوخ ، سيوخ ، سؤوخ ، سوخان] **1.**battı, saplandı, gömüldü. **2.**dibe çöktü.

ساد sâde: (yesûdu) [m. siyâde, sûded, su’dud, seydûde سيادة ، سودد ، سؤدد ، سيدودة] **1.**yüce

oldu, şerefli oldu. **2.**karardı. **3.**başkan oldu, lider oldu. **4.**geçti, geride bıraktı.

سادس sâdis: altıncı.

سادن sâdin: [ç. sedene سدنة] Kâbe hizmetçisi.

سادوم و غامورة sâdûm ve gâmûre: Sodom ve Gomore.

ساذج sâzic: (F.) [< sâde] **1.**sade, basit. **2.**iyi niyetli.

سار sâre: (yesîru) [m. seyr, tesyâr, mesîr, mesîre, seyrûre سير ، تسيار ، مسير ، سيرورة] **1.**yürüdü, gezdi, gitti, seyretti. **2.**yayıldı. **3.**izledi. **4.**uydu. **5.**bindi. **6.**yürüttü. **7.**seyrettirdi.

سار sâre: (yesûru) [m. sevr سور] tırmandı, çıktı.

سار sâre: (yesûru) [m. sevr, su'ûr, sevre سور ، سؤور ، سورة] **1.**başı döndü. **2.**kızdı.

سار sârre: [m. musârre, sirâr مسارة ، سرار] **1.**sırrını açtı. **2.**fısıldaştı.

سأر se'ere: (yes'eru) [m. se'r سأر] artık bıraktı.

سارع sâra'a: [m. musâra'a مسارعة] **1.**koşuştu. **2.**koştu. **3.**yarıştı.

سارق sâraka: [m. musâraka مسارقة] kulak misafiri oldu.

سارق sârık: hırsız.

سارقة sârika: [ç. sevârık سوارق] **1.**bukağı halkası. **2.**kadın hırsız.

سارية sâriye: [ç. sevâr سوار] **1.**direk. **2.**yelken direği. **3.**gece yürüyüşü. **4.**geceleyin yağan yağmur.

ساس sâse: (yesâsu) [m. sevs سوس] **1.**güvelendi. **2.**bitlendi.

ساس sâse: (yesûsu) [m. siyâse سياسة] **1.**tımar etti. **2.**terbiye etti. **3.**vali oldu. **4.**yönetti, idare etti.

ساط sâte: (yesûtu) [m. sevetân سوطان] canı sıkıldı, içine daral geldi.

ساط sâte: (yesûtu) [m. sevt سوط] **1.**karıştırdı. **2.**altını üstüne getirdi. **3.**savaşa girdi.

ساطور sâtûr: [ç. sevâtır سواطر] satır.

ساطى sâtâ: [m. musâtât مساطاة] sert davrandı.

ساطى sâtî: [ç. sevât سواط] **1.**el. **2.**uzun nesne.

ساع sâ'a: (yesî'u) [m. sey', suyû' سيع ، سيوع] **1.**kayboldu. **2.**mahvoldu, yok oldu. **3.**çağıldayarak aktı.

ساع sâ'a: (yesû'u) [m. sev' سوع] **1.**davarı saldı. **2.**kayboldu. **3.**öldü, mahvoldu.

ساعة sâ'a: [ç. sâ', sevâ' ساع ، سواع] **1.**saat. **2.**an. **3.**şimdi. **4.**kıyamet günü.

ساعة جيب sâ'atun ceyb: cep saati.

ساعة حائط sâ'atun hâ'it: duvar saati.

ساعة دقاقة sâ'atun dekkâka: çalar saat.

ساعة رملية sâ'atun remliyye: kum saati.

ساعة شمسية sâ'atun şemsiyye: güneş saati.

ساعة يد sâ'atun yed: kol saati.

ساعد sâ'ade: [m. musâ'ade, si'âd مساعدة ، سعاد] yardım etti, yardımcı oldu.

ساعد sâ'id: [ç. sevâ'id سواعد] **1.**kol, dirsek ile el arasındaki kısım. **2.**su kanalı. **3.**ilik kanalı.

ساعف sâ'afe: [m. musâ'afe مساعفة] tedavi etti.

ساعور sa'ûr: [ç. sevâ'îr سواعير] **1.**ateş. **2.**fırın.

ساعى sâ'â: [m. musâ'ât مساعاة] **1.**zina teklifinde bulundu. **2.**koşuştu.

ساعى sâ'î: [ç. su'ât سعاة] **1.**vergi tahsildarı. **2.**postacı. **3.**dedikoducu.

ساعى البريد sâ'i'l-berîd: postacı.

ساغ sâga: (yesîgu) [m. sîg سيغ] **1.**yemek boğazından çabuk geçti. **2.**caiz oldu, mübah oldu. **3.**yuttu.

ساغ sâga: (yesûgu) [m. sevg, sevâg سوغ ، سواغ] **1.**boğazdan kolayca geçti. **2.**uygun oldu, caiz oldu.

ساف sâf: [ç. âsuf آسف] kerpiç dizisi.

ساف sâfe: (yesîfu) [m. seyf سيف] **1.**çatladı. **2.**yarıldı. **3.**kılıç vurdu.

ساف sâfe: (yesûfu) [m. sevf سوف] hayvan telef oldu.

سافح sâfaha: [m. musâfaha, sifâh مسافحة ، سفاح] **1.**metres hayatı yaşadı. **2.**zina etti.

سافد sâfede: [m. musâfede, sifâd مسافدة ، سفاد] erkek hayvan dişiyle çiftleşti, aştı.

سافر sâfir: [ç. sefere سفرة] **1.**kâtip, yazıcı. **2.**amel defterini yazan melek.

سافر sâfir: [ç. sefr سفر] yolcu.

سافرة sâfire: [ç. sevâfir سوافر] yüzü açık kadın.

سافرة sâfire: [ç. suffâr, esfâr سفار ، اسفار] yolcu.

سافع sâfa'a: [m. musâfa'a مسافعة] **1.**dövüştü. **2.**vuruştu. **3.**öldürdü.

سافل sâfil: aşağısı, alçak yer.

ساق sâk: [ç. sûk, sîkân, esvuk سوق ، سيقان ، اسوق] **1.**baldır, bacak. **2.**sap. **3.**ağaç gövdesi. **4.**can. **5.**ayak.

ساق sâka: (yesûku) [m. sevk, siyâk سوق ، سياق] can çekişti.

ساق sâka: (yesûku) [m. sevk, siyâk, siyâka, mesâk سوق ، سياق ، سياقة ، مساق] **1.**güttü, sürdü. **2.**araç sürdü, araç kullandı. **3.**ifade etti. **4.**gönderdi, sevketti.

ساقب sâkabe: [m. musâkabe مساقبة] yakınlaştı.

ساقط sâkata: [m. musâkata; sıkât مساقطة ، سقاط]

1.peşpeşe düşürdü. **2.**sırayla konuştu. **3.**döküldü.

ساقط sâkıt: [ç. sukkât سقاط] **1.**düşük. **2.**değersiz. **3.**itibarsız. **4.**düşen.

ساقور sâkûr: [ç. sevâkîr سواقير] **1.**sıcak. **2.**ütü.

ساقی sâkâ: [m. musâkât مساقاة] **1.**su içirdi. **2.**su verdi. **3.**tarlasını ortakçıya verdi.

ساقی sâkî: [ç. sukât سقاة] **1.**saki. **2.**saka.

ساقية sâkiye: [ç. sevâk سواق] su kanalı.

ساک sâke: (yesûku) [m. sevk, sivâk سوک ، سواک] **1.**sürttü. **2.**ovaladı. **3.**dişlerini misvakladı.

ساكن sâkene: [m. musâkene مساكنة] birlikte oturdu, birlikte ikamet etti.

ساكن sâkin: [ç. sukkân سكان] **1.**sakin, yerleşik. **2.**sükunlu. **3.**sabit.

ساكنة sâkine: [ç. sevâkin سواكن] sakin, yerleşik.

سال sâle: (yesîlu) [m. seyl, seyelân, mesîl, mesâl سيل ، سيلان ، مسيل ، مسال] **1.**aktı. **2.**taştı. **3.**fışkırdı.

سال sâll: [ç. sevâll سوال] su yolu.

سأل se'ele: (yes'elu) [m. su'âl, mes'ele, se'âle, tes'âl سؤال ، مسألة ، سألة ، تسأل] **1.**sordu, soru sordu. **2.**sadaka istedi. **3.**dilendi. **4.**rızık istedi. **4.**sorguya çekti.

سأل se'ele: (yes'elu) [m. su'âl, se'âle, mesâle سؤال ، سألة ، مسألة] **1.**istedi. **2.**sordu. **3.**sadaka dilendi.

سالب sâlib: **1.**negatif. **2.**yavrusu ölen. **3.**düşük yapan.

سالف sâlefe: [m. musâlefe مسالفة] **1.**koşuştu. **2.**başa baş oldu. **3.**diğerlerini geride bıraktı.

سالفة sâlife: [ç. sevâlif سوالف] geçmiş kuşaklar, selefler.

سالقة sâlika: [ç. sevâlık سوالق] dövünen kadın.

سالم sâleme: [m. musâleme, silâm مسالمة ، سلام] barış yaptı.

سام sâm: **1.**altın. **2.**ölüm. **3.**(bot.) heyzuran ağacı.

سام sâme: (yesûmu) [m. sevm, suvâm سوم ، سوام] **1.**bir başına gitti. **2.**peşine düştü. **3.**başıboş yayıldı. **4.**pazara çıkardı. **5.**geçip gitti. **6.**zor iş önerdi.

سام sâmm: [ç. sevâmm سوام] zehirli.

سامح sâmehe: [m. musâmaha مسامحة] **1.**kolaylık gösterdi, müsamaha etti. **2.**affetti.

سامر sâmere: [m. musâmere مسامرة] gece sohbeti yaptı.

سامری sâmirî: **1.**Samire kavmine mensup olan. **2.**Sâmirî.

سامعة sâmi'a: [ç. sevâmi' سوامع] **1.**kulak. **2.**işiten. **3.**dinleyen.

سامى sâmâ: [m. musâmât مساماة] **1.**yarıştı. **2.**karşılıklı övündü.

سامى sâmî: Nuh Peygamber'in oğlu Sam'a mensup olanlar.

ساند sânede: [m. musânede, sinâd مساندة ، سناد] **1.**yardım etti, destek verdi. **2.**ödüllendirdi.

سانه sânehe: [m. musânehe, sinâh مسانهة ، سناه] **1.**yıllık işlem yaptı. **2.**bir yıl ara ile meyva verdi.

سانى sânâ: [m. musânât مساناة] bir yıllık sözleşme yaptı.

ساود sâvede: [m. musâvede, sivâd مساودة ، سواد] **1.**efendilikte üstün geldi. **2.**siyahlıkta üstün geldi. **3.**hile yaptı, oyuna getirdi. **4.**arslanı kovdu. **5.**karanlıkta karşılaştı.

ساور sâvere: [m. musâvere, sivâr مساورة ، سوار] **1.**başını kavradı. **2.**üstüne atıldı.

ساوط sâvete: [m. musâvete مساوطة] kırbaçladı.

ساوع sâvve'e: [m. musâva'a, sivâ' مساوعة ، سواع] saatlik işlem yaptı.

ساوف sâvefe: [m. musâvefe مساوفة] **1.**fısıldadı. **2.**kokladı. **3.**geciktirdi, tehir etti. **4.**sevişti.

ساوق sâveka: [m. musâvaka مساوقة] birlikte sürdü, birlikte güttü.

ساوم sâveme: [m. musâveme, sivâm مساومة ، سوام] pazara çıkardı.

ساوى sâvâ: [m. musâvât مساواة] **1.**eşitledi, bir hizaya getirdi. **2.**denk oldu, muadil oldu.

ساهرة sâhire: **1.**yeryüzü. **2.**çöl. **3.**akan çeşme. **4.**uyanık geçirilen gece. **5.**ayak basılmamış yer. **6.**Cehennem. **7.**hale, ay ağılı. **8.**mahşer.

ساهكة sâhike: [ç. sevâhik سواهك] **1.**göz ağrısı. **2.**kasırga.

ساهل sâhele: [m. musâhele مساهلة] kolaylık gösterdi.

ساهم sâheme: [m. musâheme, sihâm مساهمة ، سهام] **1.**kur'a çekti. **2.**hisse aldı. **3.**katıldı, iştirak etti.

ساهى sâhâ: [m. musâhât مساهاة] **1.**hoşgörülü davrandı. **2.**ciddiye almadı.

سأى se'â: (yes'â) [m. se'y سأى] ara bozdu, bozgunculuk etti.

ساير sâyere: [m. musâyere مسايرة] birlikte gezdi, birlikte dolaştı.

سايف sâyefe: [m. musâyefe مسايفة] **1.**kılıçla vuruştu. **2.**kılıçla oyun oynadı.

سب sebbe: (yesubbu) [m. sebb سب] **1.**küfretti, sövdü. **2.**kesti. **3.**boğazladı.

سب sibb: [ç. subûb سبوب] **1.**küfürbaz. **2.**ip. **3.**sarık. **4.**baş örtüsü. **5.**tülbent.

سبأ sebe': **1.**Sebe ülkesi. **2.**Sebe' halkı.

سبأ sebe'e: (yesbe'u) [m. seb', sibâ', mesbe' سبأ ، سباء ، مسبأ] **1.**şarap satın aldı. **2.**soydu. **3.**yaktı. **4.**sopa çekti. **5.**kırbaçladı. **6.**tokalaştı.

سبابة sebbâbe: işaret parmağı, şahadet parmağı.

سباح sebbâh: [ç. sebbâhûn سباحون] yüzücü.

سباحة sebbâha: işaret parmağı, şahadet parmağı.

سباحة sibâha: yüzmek.

سباعى subâ'î: yedili.

سباق الخيل sibâku'l-hayl: at yarışı.

سباك sebbâk: **1.**dökümcü. **2.**sıhhî tesisatçı.

سباكة sebâke: dökümcülük.

سبب sebbebe: [m. tesbîb تسبيب] çok küfretti.

سبب sebeb: [ç. esbâb اسباب] **1.**sebep. **2.**ip. **3.**akrabalık. **4.**yol. **5.**çare. **6.**vasıta.

سبت sebete: (yesbutu, yesbitu) [m. sebt سبت] **1.**uyudu. **2.**Cumartesi gününe girdi. **3.**rahat etti. **4.**sakin oldu. **5.**kesti. **6.**tıraş etti. **7.**şaşırdı. **8.**saçını saldı. **9.**Cumartesi yasağına uydu.

سبت sebt: **1.**Cumartesi. **2.**uyku. **3.**uykucu. **4.**rahat. **5.**zaman dilimi. **6.**yürük at.

سبت sebt: cumartesi yasağı.

سبتمر sibtembir: Eylül.

سبح sebbeha: [m. tesbîh تسبيح] **1.**"süphanallah" dedi, Allah'ı tenzih etti. **2.**namaz kıldı.

سبح sebeha: (yesbahu) [m. sebh سبح] **1.**fariğ oldu, uzak kaldı. **2.**geçim telaşında oldu. **3.**uyudu. **4.**dinlendi. **5.**kazdı. **6.**uzaklaştı, uzaklara gitti. **7.**dağıldı. **8.**çok konuştu.

سبح sebeha: (yesbahu) [m. subhân سبحان] "süphanallah" dedi, Allah'ı tenzih etti.

سبح sebiha: (yesbahu) [m. sibâha سباحة] yüzdü.

سبحان subhân: "süphanallah" demek, Allah'ı tenzih etmek.

سبحان الله subhânallâh: Allah'ı her türlü kötü sıfattan tenzih ederim.

سبحانك subhâneke: seni eksikliklerden tenzih ederim, seni eksikliklerden tenzih ederiz.

سبحة sebha: [ç. sibâh سباح] deri giysi.

سبحة subha: [ç. subh سبح] **1.**tespih tanesi. **2.**dua.**3.**nafile namazı.

سبحل sebhale: [m. sebhale سبحلة] "süphanallah" dedi.

سبحن sebhane: [m. sebhane سبحنة] "süphanallah" dedi.

سبخ sebbeha: [m. tesbîh تسبيخ] **1.**uyudu. **2.**dindi, hafifledi. **3.**tarlaya gübre attı.

سبخ sebeha: (yesbahu) [m. sebh سبخ] **1.**sıcak dindi.

2.uzaklaştı. **3.**iş güçten kurtuldu.

سبخ sebiha: (yesbahu) [m. sebeh سبخ] arazi çorakk oldu.

سبد sebbede: [m. tesbîd تسبيد] **1.**başını kazıdı. **2.**tüylendi.

سبد sebede: (yesbudu) [m. sebd سبد] saçını tıraş etti.

سبد subed: [ç. sibdân سبدان] **1.**kasık. **2.**uğursuzluk. **3.**(zool.) çobanaldatan kuşu.

سبر sebere: (yesburu) [m. sebr سبر] **1.**derinlik ölçtü. **2.**tahmin etti.

سبر sebr: [ç. esbâr اسبار] **1.**asıl. **2.**renk. **3.**görünüm.

سبرات sibrât: [ç. sebârît سباريت] **1.**yoksul. **2.**dilenci.

سبرت sebrete: [m. sebrete سبرتة] kanatkâr oldu.

سبرجة sebrece: [m. sebrece سبرجة] herkesten sakladı.

سبروت subrût: [ç. sebârît سباريت] kıraç arazi.

سبريت sibrît: [ç. sebârît سباريت] **1.**yoksul. **2.**dilenci.

سبسب sebsebe: [m. sebsebe سبسبة] **1.**yavaş yürüdü. **2.**idrar yaptı, işedi.

سبسب sebseb: [ç. sebâsib سباسب] **1.**paskalya günü. **2.**çöl.

سبط sebbete: [m. tesbît تسبيط] düşük yaptı.

سبط sebt: [ç. sibât سباط] uzun boylu insan.

سبط sebute: (yesbutu) [m. subût, subûta, sebâta سبوط ، سبوطة ، سباطة] saçı düz oldu.

سبط sibt: [ç. esbât اسباط] **1.**torun. **2.**yahudi kabilesi.

سبع (sebe'a) [m. yesbu'u, yesbe'u) [m. seb' سبع] **1.**yedinci oldu. **2.**yedide birini aldı. **3.**küfretti. **4.**çaldı. **5.**yırtıcı hayvana ateş etti. **6.**yedi kat etti. **7.**yavrusunu yırtıcı hayvan yedi.

سبع seb': [ç. sibâ', esbu', subû' سباع ، اسبع ، سبوع] yırtıcı hayvan.

سبع seb': yedi.

سبع sebbe'a: [m. tesbî' تسبيع] **1.**yediledi. **2.**yedi bölümlü yaptı. **3.**yedi köşeli yaptı. **4.**yedi kere yaptı. **5.**yedi kat verdi. **6.**Kur'ân'ın her gün yedide birini okudu.

سبع sebu': [ç. sibâ', esbu', subû' سباع ، اسبع ، سبوع] yırtıcı hayvan.

سبع sub': [ç. esbâ' اسباع] yedide bir.

سبع subu': [ç. esbâ' اسباع] yedide bir.

سبعة seb'a: yedi.

سبعون seb'ûn: **1.**yetmiş. **2.**yetmişinci.

سبغ sebbega: [m. tesbîg تسبيغ] gebe hayvan tüylenmiş yavrusunu düşürdü.

سبغ sebega: (yesbugu) [m. subûg سبوغ] **1.**tam oldu.

2.refah içinde oldu. **3.**vardı, ulaştı.

سبق sebak: [ç. esbâk اسباق] **1.**yarış meydanı. **2.**ödül.

سبق sebbeka: [m. tesbîk تسبیق] **1.**hayvan düşük yaptı. **2.**koşuda ödül aldı.

سبق sebeka: (yesbuku, yesbiku) [m. sebk سبق] **1.**geçti, geride bıraktı. **2.**galebe çaldı, baskın çıktı. **3.**cömertlikte üstün oldu. **4.**yakayı kurtardı.

سبک sebbeke: [m. tesbîk تسبیک] erimiş madeni kalıba döktü.

سبک sebeke: (yesbuku, yesbiku) [m. sebk سبک] **1.**erimiş madeni kalıba döktü. **2.**sözü süsledi. **3.**deneyimli oldu.

سبلاء seblâ': [ç. subl سبل] **1.**uzun kirpikli göz. **2.**üst dudağı kıllı kadın.

سبلة sebele: [ç. sibâl سبال] **1.**başak. **2.**bıyık. **3.**giysi.

سبوح sebûh: [ç. subehâ' سبحاء] yüzücü.

سبی sebâ: (yesbî) [m. seby, sebâ' سبی ، سباء] **1.**esir aldı, esir etti. **2.**kazdı. **3.**yerinden çıkardı, gurbete düşürdü.

سبی sebî: [ç. subî سبی] esir.

سبی siby: [ç. sebâyâ سبایا] **1.**esir. **2.**kadınlar.

سبی الحیة sebiyyu'l-hayye: yılankavi.

سبیبة sebîbe: [ç. sebâ'ib سبائب] ince giysi.

سبیة sebiyye: [ç. sebâyâ سبایا] **1.**inci. **2.**nakledilmiş şarap.

سبیجة sebîce: **1.**yakasız, kolsuz Arap giysisi. **2.**siyah kilim.

سبیخ sebîh: [ç. sebâyih سبایخ] **1.**kuş yeleği, telek. **2.**pamuk parçası.

سبیع sebî': [ç. esbâ' اسباع] yedide bir.

سبیکة sebîke: [ç. sebâ'ik سبائک] külçe.

سبیل sebîl: [ç. subul, subl, esbul, esbile, subûl سبل ، اسبل ، اسبلة ، سبول] **1.**yol. **2.**kanıt. **3.**çare. **4.**günah. **5.**sebil. **6.**sorumluluk.

سبیل الرشاد sebîlu'r-reşâd: doğru yol.

سبیل الله sebîlullâh: Allah yolu.

سبیل المفسدین sebîlu'l-mufsidîn: bozguncuların yolu.

ست sitt: [ç. sittât ستات] **1.**altı. **2.**hanımefendi.

ست الحسن sittu'l-husn: (bot.) boru çiçeği.

ستار sitâr: [ç. sutur ستر] **1.**örtü. **2.**perde.

ستارة sitâre: [ç. setâ'ir ستائر] **1.**örtü. **2.**perde.

ستة sitte: altı.

ستر seter: kalkan.

ستر setere: (yesturu, yestiru) [m. setr ستر] **1.**örttü. **2.**gizledi.

ستر setr: **1.**örtmek. **2.**gizlemek.

ستر settere: [m. testîr تستير] **1.**örttü. **2.**gizledi.

ستر sitr: [ç. estâr, sutûr, sutur استار ، ستور ، ستر] **1.**perde. **2.**korku. **3.**utanma. **4.**örtü.

سترة sutre: [ç. sitâr ستار] **1.**örtü. **2.**perde. **3.**ceket.

ستل setel: [ç. setlân, sutlân ستلان] (zool.) tavşancıl kuşu.

ستل setele: (yestulu) [m. setl ستل] **1.**peşpeşe çıktı. **2.**gözyaşı aktı. **3.**inci dizisi dağıldı.

ستل setile: (yestelu) [m. setel ستل] uydu, tabi oldu.

ستمأة sittimi'e: altı yüz.

ستون sittûn: **1.**altmış. **2.**altmışıncı.

سته setehe: (yestehu) [m. seth سته] peşine takıldı.

سته setihe: (yestehu) [m. seteh سته] iri kalçalı oldu.

ستهاء sethâ': [ç. suth سته] iri kalçalı.

سج secce: (yesuccu) [m. secc سج] **1.**dışkısı cıvık oldu. **2.**sıvadı.

سجا secâ: (yescû) [m. secv سجو] örttü.

سجا secâ: (yescû) [m. secv, sucuvv سجو] **1.**sakin oldu. **2.**sürekli oldu.

سجادة seccâde: **1.**seccade. **2.**alındaki secde izi.

سجاف sicâf: [ç. sucuf سجف] perde.

سجايا secâyâ: karakterler.

سجح secceha: [m. tescîh تسجيح] üstü kapalı söyledi.

سجح seceha: (yescuhu) [m. sech سجح] **1.**güvercin öttü. **2.**üstü kapalı konuştu.

سجح seciha: (yescahu, yescihu) [m. secah, secâha سجح ، سجاحة] **1.**yanağı yumuşak oldu. **2.**balık etli oldu.

سجد secede: (yescudu) [m. sucûd سجود] **1.**alnını yere koydu, secde etti. **2.**tevazu ile boyun eğdi, saygı ile eğildi. **3.**rüzgâr gemiyi yatırdı. **4.**deve üstüne binilmesi için başını yere yaklaştırdı.

سجد secide: (yescedu) [m. seced سجد] ayağı şişti.

سجر seccere: [m. tescîr تسجير] **1.**doldurdu. **2.**fışkırttı. **3.**tasma geçirdi.

سجر secere: (yescuru) [m. secr سجر] **1.**ısıttı, kızdırdı. **2.**doldurdu. **3.**doldu. **4.**tasma geçirdi. **5.**saçını saldı.

سجس seccese: [m. tescîs تسجيس] **1.**bulandırdı. **2.**kötü koktu.

سجس secise: (yescesu) [m. seces سجس] bulandı.

سجع sec': [ç. escâ', sucû' اسجاع ، سجوع] kafiyeli mensur söz, seci.

سجع sec': **1.**kafiyeli cümle kurmak, seci yapmak.

2.güvercin makara çekerek ötmek. **3.**başka yere sapmadan gideceği yere gitmek.

سجع secce'a: [m. tescî' تسجيع] kafiyeli cümle kurdu, seci yaptı.

سجع sece'a: (yesca'u) [m. sec' سجع] **1.**kafiyeli cümle kurdu, seci yaptı. **2.**güvercin makara çekerek öttü. **3.**başka yere sapmadan gideceği yere gitti.

سجف seccefe: [m. tescîf تسجيف] perde çekti.

سجف secefe: (yescufu) [m. secef سجف] perde çekti.

سجف secf: [ç. escâf اسجاف] iki kanatlı perde.

سجف sicf: [ç. escâf اسجاف] iki kanatlı perde.

سجفة sucfe: [ç. sucef سجف] gecenin bir bölümü.

سجق sucuk: (T.) sucuk.

سجل seccele: [m. tescîl تسجيل] **1.**sicil yazdı. **2.**not etti. **3.**ilan etti. **4.**penis ereksiyon haline geçti. **5.**teybe kaydetti.

سجل secele: (yesculu) [m. secl سجل] **1.**suyu devamlı olarak döktü. **2.**aşağıya attı. **3.**peşpeşe okudu.

سجل secl: [ç. sucûl سجول] **1.**su kovası. **2.**cömert. **3.**iri meme. **4.**nöbet. **5.**nasip.

سجل sicill: tomar.

سجلاء seclâ': **1.**iri memeli hayvan. **2.**iri kalçalı kadın.

سجم secem: **1.**gözyaşı. **2.**su.

سجم seceme: (yescumu, yescimu) [m. secm, sucûm, secemân سجم ، سجوم ، سجمان] gözyaşı döktü.

سجمان secemân: gözyaşı dökmek.

سجن seccene: [m. tescîn تسجين] yardı.

سجن secene: (yescunu) [m. secn سجن] **1.**hapsetti. **2.**gizledi.

سجن sicn: [ç. sucûn سجون] zindan, hapishane.

سجنجل secencel: **1.**safran. **2.**ayna. **3.**altın.

سجور secûr: çıra.

سجى seccâ: [m. tesciye تسجية] üstünü örttü.

سجية seciyye: [ç. secâyâ سجايا] karakter.

سجيح secîh: **1.**huy, tabiat. **2.**endaze.

سجير secîr: [ç. sucerâ' سجراء] sadık dost.

سجيس الدهر secîse'd-dehr: asla, hiçbir zaman.

سجيل siccîl: **1.**balçık. **2.**balçıktan pişirilmiş taş. **3.**Cehennem'de bir vadi.

سجين secîn: mahpus, hapsedilmiş.

سجين siccîn: **1.**günah defteri. **2.**Cehennem'de bir vadi. **3.**sürekli. **4.**açık, aşikâr. **5.**Siccin, yazılmış kitap.

سجين سياسى secînun siyâsî: siyasi mahkum.

سح sehha: (yesuhhu) [m. sahh سح] **1.**döktü. **2.**dövdü.

سح sehha: (yesuhhu) [m. sahh سح] döküldü.

سحا sehâ: (yeshû, yeshâ, yeshî) [m. sahv سحو] **1.**kabuğunu soydu. **2.**kürüdü. **3.**tıraş etti. **4.**deri cilt yaptı.

سحاب sehâb: [ç. suhub سحب] bulut.

سحابة sehâbe: [ç. sehâ'ib سحائب] bulut.

سحاة suhât: (zool.) yarasa.

سحاق sihâk: sevicilik.

سحاقة sehhâka: sevici.

سحب sehabe: (yeshabu) [m. sahb سحب] çekti, sürüdü, sürükledi.

سحت sehate: (yeshatu) [m. saht سحت] **1.**kökünden söktü. **2.**haram para kazandı. **3.**kesti, boğazladı. **4.**soydu.

سحت sehhate: [m. teshît تسحيت] **1.**haram para kazandı. **2.**kökünü kazıdı.

سحت suht: [ç. eshât اسحات] **1.**haram. **2.**haram kazanç.

سحج sehace: (yeshacu) [m. sahc سحج] **1.**soydu. **2.**taradı. **3.**hızlı yürüdü.

سحج sehhace: [m. teshîc تسحيج] **1.**soydu. **2.**dişini geçirdi.

سحح sehhaha: [m. teshîh تسحيح] döktü.

سحر sehare: (yesharu) [m. sahr, sihr سحر] **1.**sihir yaptı. **2.**hile yaptı. **3.**aklını çeldi. **4.**besledi. **5.**uzaklaştı. **6.**altın yaldız yaptı. **7.**cadılık etti. **8.**alıkoydu.

سحر sehare: (yesharu) [m. sehar حر] erken kalktı.

سحر seher: [ç. eshâr, suhûr اسحار ، سحور] **1.**seher vakti. **2.**uç.

سحر seher: [ç. suhûr, eshâr سحور ، اسحار] akciğer.

سحر sehhare: [m. teshîr تسحير] **1.**sahur yemeği verdi. **2.**sihir yaptı. **3.**göz boyadı.

سحر sihr: [ç. eshâr, suhûr اسحار ، سحور] **1.**sihir. **2.**büyü. **3.**sihirbaz.

سحط sehate: (yeshatu) [m. saht سحط] **1.**kesti, boğazladı. **2.**yemek boğazına durdu. **3.**şarabı sulandırdı.

سحف sehafe: (yeshafu) [m. sahf سحف] **1.**soydu. **2.**yoldu, kopardı. **3.**başını tıraş etti. **4.**yaktı.

سحق sahika: (yeshaku) [m. suhk سحق] uzak oldu.

سحق seheka: (yeshaku) [m. sahk سحق] **1.**ezdi, dövdü. **2.**yok etti, mahvetti. **3.**eskitti, yıprattı. **4.**öldürdü. **5.**başını tıraş etti. **6.**gözyaşı döktü.

سحق sehhaka: [m. teshîk تسحيق] iyice ezdi, iyice dövdü.

سحل sahl: [ç. sehâl, suhûl, suhul سحال ، سحول ، سحل] **1.**bez. **2.**tek kat ip.

سحل sehale: (yeshalu) [m. sahl سحل] **1.**büktü. **2.**kabuğunu soydu. **3.**ezdi. **4.**vurdu. **5.**kalbini kırdı. **6.**peşin verdi.

سحل sehale: (yeshalu) [m. sahl, suhûl سحل ، سحول] gözyaşı döktü.

سحل sehale: (yeshalu, yeshilu) [m. sahîl, suhâl سحيل ، سحال] anırdı.

سحم sahime: (yeshamu) [m. seham, suhâm, suhme سحم ، سحم ، سحمة] karardı.

سحم sehhame: [m. teshîm تسحيم] kararttı.

سحم sehume: (yeshumu) [m. seham, suhâm, suhme سحم ، سحام ، سحمة] karardı.

سحن sehane: (yeshanu) [m. sahn سحن] **1.**parçaladı. **2.**ovuşturdu. **3.**kırdı.

سحنتيت sahtît: [ç. sehâtît سحاتيت] sevik çorbası.

سحوق sahûk: [ç. suhuk سحق] **1.**yüksek hurma ağacı. **2.**uzun.

سحى sehâ: (yeshâ) [m. sahy سحى] kabuğunu soydu.

سحيفة sehîfe: [ç. sehâ'if سحائف] **1.**şiddetli sağanak. **2.**başı tıraş edilmiş olan.

سحيقة sahîka: [ç. sehâ'ik سحائق] şiddetli sağanak yağış.

سخا sehâ: (yeshû) [m. sehâ' سخاء] **1.**cömert oldu. **2.**durdu.

سخت saht: (F.) **1.**katı. **2.**şiddetli. **3.**has un.

سختيان sahtiyân: sahtiyan.

سخر sahire: (yesharu) [m. sehar, sahr, suhr, suhur, suhre, suhriyye, sahriyye, meshar سخر ، سخرة ، سخرية ، مسخر] **1.**alay etti, alaya aldı. **2.**maskaraya çevirdi.

سخر sehare: (yesharu) [m. sehar سخر] gemi için uygun rüzgâr esti.

سخر sehare: (yesharu) [m. suhrî, sıhrî سخرى] **1.**zorla yaptırdı. **2.**kahretti.

سخر sehhare: [m. teshîr تسخير] **1.**zorla yaptırdı. **2.**boyun eğdirdi. **3.**musallat etti. **4.**hizmetine sundu, emrine verdi.

سخط sahita: (yeshatu) [m. sehat, suhut, suht سخط] hoşuna gitmedi, hoşlanmadı, kızdı.

سخف sahufe: (yeshufu) [m. suhf, sehâfe, suhfe سخف ، سخافة ، سخفة] **1.**kıt akıllı oldu. **2.**zayıf oldu.

سخف sehhafe: [m. teshîf تسخيف] zayıflattı.

سخل sahl: [ç. suhhal, suhhâl سخل ، سخال] yarım kalmış, tamamlanmamış.

سخل sehale: (yeshalu) [m. sahl سخل] hile yaparak aldı.

سخل sehhale: [m. teshîl تسخيل] **1.**ayıpladı. **2.**hurma silkti.

سخلة sahle: [ç. sahl, sihâl, suhlân سخل ، سخال ، سخلان] kuzu.

سخم sehhame: [m. teshîm تسخيم] **1.**kokuştu. **2.**gücendirdi. **3.**yüzünü kararttı. **4.**suyu ısıttı.

سخماء sehmâ': [ç. suhm سخم] siyah.

سخن sahine: (yeshanu) [m. sehan سخن] ısındı, sıcak oldu.

سخن sehane: (yeshunu) [m. suhn, suhûne سخن ، سخونة] ısındı, sıcak oldu.

سخن sehhane: [m. teshîn تسخين] ısıttı, kızdırdı.

سخو sehuve: (yeshû) [m. sehâve سخاوة] cömert oldu.

سخواء sehvâ': [ç. sehâvâ' سخاوى] yumuşak topraklı geniş arazi.

سخى sahî: [ç. eshiyâ', suhevâ' اسخياء ، سخواء] cömert, eliaçık, bonkör.

سخى sehhâ: [m. teshiye تسخية] ocak yaptı.

سخين sıhhîn: [ç. sehâhîn إسخاخين] **1.**sıcak. **2.**dayak. **3.**bıçak. **4.**kürek, bel.

سد sedd: [ç. sudûd, esdâd سدود ، اسداد] **1.**set. **2.**dağ. **3.**engel. **4.**kusur. **5.**baraj.

سد sedde: (yeseddu, yesiddu) [m. seded, sedâd, sudûd سدد ، سداد ، سدود] düz oldu, doğru oldu.

سد sedde: (yesuddu) [m. sedd سد] **1.**kapadı. **2.**tıkadı. **3.**doldurdu. **4.**kapıyı kapıdı. **5.**set çekti.

سد sudd: [ç. sudûd, esdâd اسداد] **1.**set. **2.**dağ. **3.**engel. **4.**kusur. **5.**baraj. **6.**kara bulut. **7.**gölge.

سدا sedâ: (yesdû) [m. sedv سدو] **1.**elini uzattı. **2.**ceviz oyunu oynadı.

سداد sedâd: **1.**doğru. **2.**doğruluk.

سدادة sidâde: [ç. esidde اسددة] tıkaç, tıpa.

سدانة sidâne: Kâbe'ye hizmet etmek.

سدة sudde: [ç. suded سدد] **1.**kapı, dış kapı. **2.**tıkaç. **3.**kanepe. **4.**hol. **5.**karyola.

سدح seddeha: [m. tesdîh تسديح] öldürdü.

سدح sedeha: (yesdehu) [m. sedh سدح] **1.**yan yatırdı. **2.**ikamet etti, oturdu. **3.**yüz üstü yıktı. **4.**sırt üstü yatırdı. **5.**öldürdü. **6.**kocası tarafından sayıldı. **7.**çok çocuğu oldu. **8.**tulumu doldurdu.

سدد seddede: [m. tesdîd تسديد] **1.**doğruluğa yöneltti. **2.**doğrulttu. **3.**bozdu.

سدر sedere: (yesduru, yesdiru) [m. sedr, sudûr سدر ، سدور] **1.**saçını saldı. **2.**bir düziye gitti.

سدر sedire: (yesderu) [m. seder, sedâre سدر ، سدارة]

1.hayretler içinde kaldı. **2.**umursamadı.

سدر sidr: [ç. sider سدر] **1.**Arabistan kirazı. **2.**sedir ağacı.

سدرة المنتهى sidretu'l-muntehâ: Sidretülmüntehâ, Cennet'te bir ağaç.

سدس sedese: (yesdusu) [m. seds سدس] **1.**altıncı oldu. **2.**altıda birini aldı.

سدس sudus: [ç. esdâs اسداس] altıda bir.

سدع sede'a: (yesda'u) [m. sed' سدع] **1.**çarptı. **2.**yaydı. **3.**kesti, boğazladı. **4.**yol gösterdi.

سدف seddefe: [m. tesdîf تسديف] parçaladı.

سدف sedef: [ç. esdâf اسداف] karanlık.

سدف sedife: (yesdefu) [m. sedef سدف] gözü karardı.

سدفة sedefe: alacakaranlık.

سدفة sedfe: [ç. sudef سدف] **1.**karanlık. **2.**gecenin bir bölümü.

سدفة sudfe: [ç. sudef سدف] **1.**karanlık. **2.**gecenin bir bölümü.

سدفة sudfe: [ç. sudef سدف] kapı perdesi, kapı örtüsü.

سدک seddeke: [m. tesdîk تسديک] istif etti.

سدل sedele: (yesdulu) [m. sedl سدل] **1.**indirdi, saldı. **2.**gezdi, dolaştı.

سدل sedile: (yesdelu) [m. sedel سدل] eğildi, meyletti.

سدل sidl: [ç. esdâl, sudûl اسدال ،سدول] perde.

سدل sidl: [ç. sudûl سدول] kolye, gerdanlık.

سدل sudl: [ç. esdâl, sudûl اسدال ، سدول] perde.

سدل sudul: **1.**çadır eteklikleri. **2.**tahtırevan örtüleri.

سدم seddeme: [m. tesdîm تسديم] bekleterek kokuşturdu.

سدم sedeme: (yesdumu) [m. sedem سدم] kapıyı kapadı.

سدم sedim: [ç. esdâm اسدام] kokuşmuş su.

سدم sedime: (yesdemu) [m. sedem سدم] **1.**bozuldu, kokuştu. **2.**üzgün oldu. **3.**düşkün oldu. **4.**pişman oldu.

سدن sedene: (yesdunu) [m. sedn, sidâne, sidân سدن ، سدانة ، سدان] Kâbe'ye hizmet etti.

سدنة sedene: Kâbe hizmetçileri.

سدى sedâ: [ç. esdâ', esdiye اسداء ، اسدية] **1.**dokuma çözgüsü. **2.**çiy. **3.**kendi haline terkedilmiş.

سدى seddâ: [m. tesdiye تسدية] bağışladı, verdi, ihsan etti.

سدى sediye: (yesdâ) [m. sed سد] nemlendi.

سديد الرماية sedîdu'r-rimâye: nişancı, usta atıcı.

سدير sedîr: **1.**pınar. **2.**köşk. **3.**kubbeli çatı.

سديس sedîs: [ç. esdâs اسداس] yeşil taylesan.

سديف sedîf: [ç. sedâ'if, sidâf إسدائف ، سداف] hörgüç eti.

سديل sedîl: [ç. esdâl, sudul, sedâ'il اسدال ، سدل ، سدائل] **1.**çadır etekliği. **2.**tahtırevan örtüsü.

سديم sedîm: [ç. sudum سدم] **1.**yıldız kümesi. **2.**yorgun. **3.**sis bulutu.

سدين sedîn: [ç. esdân اسدان] **1.**iç yağı. **2.**kan. **3.**yün.

سذاب sezâb: (bot.) sedef otu.

سر serre: (yesurru) [m. serr سر] **1.**doğan bebeğin göbeğini kesti. **2.**şaşırtı. **3.**sakladı.

سر serre: (yesurru) [m. surûr, meserre مسرة ، سرور] sevindirdi.

سر sırr: [ç. esrâr, sirâr اسرار ، سرار] **1.**sır. **2.**kök. **3.**orta. **4.**asıl. **5.**nikâh. **6.**değerli.

سر surr: [ç. esrâr اسرار] **1.**göbek bağı. **2.**el ayası çizgisi. **3.**alın çizgisi.

سر الليل sırru'l-leyl: parola.

سر المهنة sırru'l-mihne: meslek sırrı.

سرء ser': **1.**balık yumurtası. **2.**çekirge yumurtası.

سرا serâ: (yesrû) [m. serv سرو] **1.**içinden üzüntüyü attı. **2.**soyundu, üstünü çıkardı. **3.**yumurta bıraktı, yumurta döktü.

سرا serâ: (yesrû) [m. serv, serâve سراوة ، سرو] şerefli oldu.

سرأ sere'e: (yesre'u) [m. ser' سرء] **1.**yumurta döktü. **2.**çocuğu çok oldu.

سرأ serre': [m. tesrî' تسرىء] yumurta döktü.

سرا sırran: gizlice.

سراء serrâ': **1.**mutluluk, saadet. **2.**bolluk, refah. **3.**boş boru. **4.**künk.

سراب serâb: serap.

سراة serât: [ç. serevât سروات] **1.**üstün. **2.**sırt, arka. **3.**kuşluk vakti.

سراج serrâc: **1.**saraç. **2.**semerci, eyerci. **3.**yalancı.

سراج sirâc: [ç. suruc سرج] **1.**lamba. **2.**kandil. **3.**ışık kaynağı.

سراجة sirâce: saraçlık, semercilik.

سرار sirâr: **1.**sırlar. **2.**kökler. **3.**ortalar. **4.**asıllar. **5.**nikâhlar. **6.**değerli şeyler.

سراويل serâvîl: [ç. serâvîlât سراويلات] **1.**pantolon. **2.**külot.

سرب sereb: [ç. esrâb اسراب] **1.**izbe. **2.**dehliz. **3.**in. **4.**tünel. **5.**su künkü.

سرب serebe: (yesrubu) [m. surûb سروب] **1.**çıktı. **2.**bir başına gitti. **3.**aktı. **4.**gözleri yaşardı.

سرب seribe: (yesrebu) [m. sereb سرب] aktı.

سرب serrebe: [m. tesrîb تسريب] **1.**akıttı. **2.**parça parça gönderdi.

سرب serub: [ç. surûb سروب] **1.**yol. **2.**göğüs. **3.**davar.

سرب sirb: [ç. esrâb اسراب] **1.**sürü. **2.**göğüs. **3.**ruh. **4.**kalp. **5.**yol.

سربال sirbâl: [ç. serâbîl سرابيل] **1.**gömlek, mintan. **2.**zırh. **3.**giysi.

سربة surbe: [ç. sureb سرب] **1.**sürü. **2.**akıncı birliği. **3.**yol. **4.**göğüs kılları.

سربل serbele: [m. serbele سربلة] gömlek giydirdi.

سرة surre: [ç. surer سرر] göbek.

سرج serc: [ç. surûc سروج] eyer.

سرج serece: (yesrucu) [m. serc سرج] **1.**yalan söyledi. **2.**saçını ördü.

سرج serice: (yesrecu) [m. serec سرج] **1.**yalan söyledi. **2.**yüzü güzel oldu.

سرج serrece: [m. tesrîc تسريج] **1.**süsledi. **2.**yaldızladı. **3.**muvaffak etti. **4.**saçını ördü.

سرجن sercene: [m. sercene سرجنة] gübreledi.

سرجين sercîn: (F.) [< sergîn] gübre.

سرح sereha: (yesrehu) [m. serh سرح] **1.**serbest bıraktı, saldı. **2.**gönderdi. **3.**otlağa saldı. **4.**muvaffak etti.

سرح sereha: (yesrehu) [m. serh, surûh سروح ، سرح] **1.**kuşluk vakti yola çıktı. **2.**hayvan kendi kendine yayıldı.

سرح serreha: [m. tesrîh تسريح] **1.**serbest bıraktı, saldı. **2.**taradı. **3.**kolaylaştırdı. **4.**işten çıkardı. **5.**boşadı. **6.**gönderdi. **7.**muvaffak etti.

سرحان sirhân: [ç. serâhîn سراحين] **1.**kurt. **2.**arslan.

سرد serede: (yesrudu, yesridu) [m. serd, sirâd سرد ، سراد] **1.**düzgün konuştu. **2.**zırh ördü. **3.**deldi. **4.**Kur'ân'ı hızlı okudu. **5.**peşpeşe yaptı.

سرد seride: (yesredu) [m. sered سرد] peşpeşe oruç tuttu.

سرد serrede: [m. tesrîd تسريد] **1.**deri dikti. **2.**deldi. **3.**zırh ördü.

سرداب sirdâb: (F.) [ç. serâdîb سراديب] bodrum katı.

سردار sirdâr: (F.) serdar, komutan.

سردق serdeka: [m. serdeka سردقة] gölgelik yaptı.

سردين serdîn: (zool.) sardalya balığı.

سرر serer: [ç. esrâr اسرار] **1.**ayın son gecesi. **2.**göbek bağı.

سرر serrere: [m. tesrîr تسرير] su göbeğine kadar yükseldi.

سرر sirer: [ç. esire, esrâr اسرة ،اسرار] göbek bağı.

سرسام sirsâm: (F.) (tıp.) menenjit.

سرط sereta: (yesrutu) [m. sert سرط] yuttu.

سرط serita: (yesretu) [m. serat سرط] yuttu.

سرطان seretân: **1.**(tıp.) kanser. **2.**habis ur. **3.**(zool.) yengeç.

سرع ser': [ç. surû' سروع] asma çubuğu.

سرع seri'a: (yesre'u) [m. sera' سرع] hızlı oldu, çabuk oldu.

سرع seru'a: (yesru'u) [m. serâ'a, sur'a, sir', ser' سراعة، سرعة ، سرع] hızlı oldu, çabuk oldu.

سرع sir': [ç. surû' سروع] asma çubuğu.

سرعة sur'a: çabukluk.

سرف serefe: (yesrufu) [m. serf سرف] kurtçuk yaprak yedi.

سرف serife: (yesrefu) [m. seref سرف] **1.**yemek yenildi. **2.**hataya düşürdü. **3.**gaflete düşürdü.

سرفة surfe: [ç. suref سرف] (zool.) ipek böceği.

سرق sereka: (yesriku) [m. serak, serık, sereka, serika, serkân سرق ، سرقة ، سرقان] çaldı, aşırdı, hırsızlık etti.

سرق serika: (yesreku) [m. serak سرق] **1.**gizli oldu. **2.**zayıf oldu.

سرق serreka: [m. tesrîk تسريق] **1.**çaldı. **2.**hırsızlıkla suçladı.

سرقة sirka: hırsızlık.

سرقة الجيوب sirkatu'l-cuyûb: yankesicilik.

سرقن serkane: [m. serkane سرقنة] gübre attı, gübreledi.

سرقنة serkane: gübre atmak, gübrelemek.

سرک serike: (yesreku) [m. serek سرک] zayıf düştü.

سرکی serkî: **1.**bordro. **2.**evrak kayıt defteri.

سرم serreme: [m. tesrîm تسريم] kesti, parçaladı, doğradı.

سرمد sermed: (F.) ebedî, sonsuz.

سرمدی sermedî: (F.-A.) başı ve sonu olmayan, ezelî ve ebedî.

سرو serv: **1.**(bot.) selvi. **2.**dağ yamacı.

سروح serûh: [ç. suruh سرح] hızlı giden at, deve.

سرور surûr: sevinç.

سرول servele: [m. servele سرولة] **1.**pantolon giydirdi. **2.**külot giydirdi.

سری serâ: (yesrî) [m. sery, sirâye, suren سری ، سرایة] geçti, geçip gitti.

سری serî: [ç. esriye, suryân اسرية ، سريان] akarsu, çay, dere.

سری لانکا siri lanka: Sri Lanka.

سریة seriyye: [ç. serâyâ سرایا] müfreze.

سريحة serîha: [ç. serîh, serâ'ih سريح ، سرائح] sırım.

سرير serîr: [ç. surur, esirre سرر ، اسرة] **1.**karyola. **2.**divan. **3.**tabut. **4.**ense kökü.

سرير الملك serîru'l-melik: **1.**arş. **2.**taht.

سريرة serîre: [ç. serâ'ir سرائر] sır.

سريع serî': hızlı, çabuk.

سريع التأثر serî'u't-te'essur: **1.**alıngan. **2.**çabuk etkilenen.

سريعا serî'an; derhal, çarçabuk.

سطا setâ: (yestû) [m. satv سطو] **1.**at gemi azıya aldı. **2.**taştı. **3.**yavrusunu ölü doğurdu. **4.**yendi. **5.**tadına baktı.

سطاع sıtâ': [ç. esti'a, sutu' اسطعة ، سطع] çadır direği.

سطح sataha: (yestahu) [m. sath سطح] **1.**yaydı, düzledi. **2.**yıktı. **3.**deveyi ıhtırdı.

سطح sath: yüzey, satıh.

سطح sattaha: [m. testîh تسطيح] yaydı, düzledi.

سطح المائل sathu'l-mâ'il: eğik yüzey, eğimli düzlem.

سطر satara: (yesturu) [m. satr سطر] **1.**yazdı, satır satır yazdı. **2.**yere vurdu. **3.**kesti.

سطر satr: [ç. estur, sutûr, estâr اسطر ، سطور ، اسطار] **1.**satır. **2.**dize.

سطر sattara: [m. tastîr تسطير] **1.**yazdı. **2.**cetvelle çizdi. **3.**efsane söyledi. **4.**uydurma şeyler yazdı.

سطع sata'a: (yesta'u) [m. sat', sutû', satî' سطع ، سطوع ، سطيع] **1.**yükseldi. **2.**yayıldı. **3.**alkışladı.

سطع sati'a: (yesta'u) [m. sata' سطع] boynu uzun oldu.

سطع sata'a: (yesta'u) [m. sat' سطع] **1.**başını kaldırıp uzandı. **2.**açıldı. **3.**aydınlığa çıktı.

سطل satl: [ç. estâl اسطال] kova, bakraç.

سطل setale: (yestulu) [m. satl سطل] uyuşturdu.

سطم setame: (yestumu) [m. satm, sutûm سطم ، سطوم] kapıyı kapadı.

سطن sattane: [m. testîn تسطين] ispatladı.

سطور sutûr: **1.**satırlar. **2.**dizeler.

سطيع satî': **1.**yükselmek. **2.**yayılmak. **3.**alkışlamak.

سعادة se'âde: mutluluk, saadet.

سعال su'âl: öksürük.

سعاية si'âye: ispiyonlamak.

سعب se'abe: [m. tes'îb تسعيب] **1.**reva gördü. **2.**akıttı.

سعد sa'd: **1.**uğurlu olmak. **2.**Tanrı başarılı kılmak. **3.**mübarek olmak.

سعد sa'ide: (yes'adu) [m. sa'âde سعدة] uğurlu oldu.

سعد se'ade: (yes'adu) [m. sa'd, su'ûd سعد ، سعود]

1.uğurlu oldu. **2.**Tanrı başarılı kıldı. **3.**mübarek oldu.

سعديک sa'deyke: mutluluklar dilerim, Allah mesut bahtiyar etsin.

سعر sa'are: [m. tes'îr تسعير] **1.**alevlendirdi. **2.**narh koydu.

سعر sa'ire: (yes'aru) [m. se'ar سعر] rengi siyaha çaldı.

سعر se'are: (yes'aru) [m. sa'r سعر] **1.**ateşi harlandırdı. **2.**savaşı kızıştırdı. **3.**hastalık bulaştırdı.

سعر si'r: fiyat, kıymet.

سعر محدود si'run mahdûd: değişmez fiyat, maktu fiyat.

sızan güneş ışınları.

سعف se'afe: (yes'afu) [m. sa'f سعف] birinin ihtiyacını karşıladı.

سعل sa'ile: (yes'alu) [m. se'al سعل] sevinçli oldu.

سعل se'ale: (yes'ulu) [m. su'âl سعال] öksürdü.

سعلی sı'lâ: [m. se'âlî سعالی] **1.**cadı. **2.**gulyabani. **3.**cin.

سعوف su'ûf: **1.**ev eşyası. **2.**büyük çanaklar.

سعی sa'y: **1.**çalışmak, çabalamak. **2.**bir hedefe doğru yürümek. **3.**koşmak. **4.**zina etmek.

سعی se'â: (yes'â) [m. sa'y سعی] **1.**çalıştı, çabaladı. **2.**bir hedefe doğru yürüdü. **3.**koştu. **4.**zina etti. **5.**süründü.

سعی se'â: (yes'â) [m. sa'y, si'âye سعاية ، سعی] ispiyonladı.

سعیا sa'yen: koşarak, hızla.

سعید sa'îd: [ç. su'ud عد] ırmak, çay.

سعید sa'îd: mutlu.

سغب sagibe: (yesgabu) [m. sagab, sagâbe سغابة ، سغب] acıktı.

سغب segabe: (yesgubu) [m. sagb, sugûb سغوب ، سغب] acıktı.

سغل sagile: (yesgalu) [m. segal سغل] **1.**minyon yapılı oldu. **2.**ahlakı kötü oldu.

سغم segame: (yesgamu) [m. sagm سغم] **1.**cinsel ilişkide bulundu. **2.**eziyet etti.

سغم seggame: [m. tesgîm تسغيم] **1.**iyi besledi. **2.**yudum yudum içirdi.

سغن segan: [ç. esgân اسغان] kötü besin.

سف seffe: (yesuffu) [m. sefîf سفيف] **1.**yere yakın uçtu. **2.**suya kanmadı.

سفا sefâ: (yesfû) [m. sufuvv سفو] **1.**uçtu. **2.**mütevazi oldu. **3.**hızlı yürüdü.

سفائن sefâ'in: gemiler.

سفارة sifâre: elçilik, büyükelçilik, sefaret.

سفارة sufâre: süprüntü.

سفالة sefâle: sefil olmak, alçak olmak.

سفت sefite: (yesfetu) [m. seft سفت] kana kana içti.

سفتجة suftece: (F.) [ç.sefâtic سفاتج] **1.**poliçe. **2.**tahvil, kambiyo senedi.

سفح sefeha: (yesfahu) [m. sefh, sufûh سفح ، سفوح] kan döktü, kan akıttı.

سفح seffeha: [m. tesfîh تسفيح] abesle uğraştı.

سفح sefh: [ç. sufûh سفوح] dağ yamacı, dağ eteği.

سفد sefede: (yesfidu) [m. sefd سفد] **1.**çiftleşti. **2.**eti şişe dizdi.

سفد seffede: [m. tesfîd تسفيد] eti şişe dizdi.

سفد sefide: (yesfedu) [m. sefed سفد] erkek hayvan dişiyle çiftleşti, aştı.

سفر sefer: **1.**yolculuk, seyahat. **2.**uzak. **3.**sabah ağartısı.

سفر sefere: (yesfiru) [m. sefr سفر] **1.**açtı. **2.**açığa çıkardı. **3.**süpürdü. **4.**yazdı. **5.**dağıttı. **6.**ayırdı. **7.**burunsallık taktı.

سفر sefere: (yesfiru) [m. sufûr سفور] **1.**ortaya çıktı, açığa çıktı. **2.**şafak söktü. **3.**güneş doğdu. **4.**yolculuğa çıktı. **5.**yüzünden peçeyi indirdi.

سفر sefere: (yesfuru, yesfiru) [m. sefr, sefâre, sifâre سفر ، سفارة ، سفارة] ara buldu.

سفر seffere: [m. tesfîr تسفير] **1.**yolculuğa çıkardı. **2.**ateşi alevlendirdi. **3.**burunsallık taktı.

سفر sifr: [ç. esfâr اسفار] **1.**Tevrat bölümü. **2.**büyük kitap.

سفراء suferâ': **1.**elçiler, büyükelçiler. **2.**arabulucular. **3.**yaprakları dökülmüş ağaçlar.

سفرة sufre: [ç. sufer سفر] **1.**sofra. **2.**sini, tepsi. **3.**misafir yemeği.

سفرجل sefercel: (bot.) ayva.

سفساف sefsâf: [ç. sefâsif سفاسف] **1.**kalkan toz. **2.**değersiz şey.

سفسط safsata: [m. safsata سفسطة] safsata yaptı.

سفسطة safsata: safsata.

سفسف sefsefe: [m. sefsefe سفسفة] **1.**işi gevşek tuttu. **2.**eledi. **3.**rüzgâr toz kaldırdı.

سفسق sefseka: [m. sefseka سفسقة] kuş tersledi.

سفط sefet: [ç. esfât اسفاط] **1.**balık pulu. **2.**kadın çantası. **3.**sepet.

سفط sefute: (yesfutu) [m. sefâta سفاطة] karakterli oldu.

سفع sefe'a: (yesfe'u) [m. sef' سفع] **1.**tokat attı. **2.**vurdu. **3.**işaret koydu. **4.**kumrallaştırdı.

سفع sefi'a: (yesfe'u) [m. sefa', suf'a سفع ، سفعة] kumral oldu.

سفعاء sef'â': [ç. suf' سفع] sac ayağı.

سفک sefeke: (yesfiku) [m. sefk سفک] döktü, akıttı.

سفک sefk: dökmek, akıtmak.

سفكة sufke: [ç. sufek سفک] kahvaltı.

سفل sefele: (yesfulu) [m. sufûl, sefâl, sufâle سفول ، سفال ، سفالة] **1.**indi, alçaldı. **2.**dibe çöktü.

سفل sefule: (yesfulu) [m. sefâle سفالة] sefil oldu, alçak oldu.

سفل sefule: (yesfulu) [m. sufûl سفول] dibe çöktü.

سفلة sifle: ayak takımı.

سفلى suflâ: en alçak.

سفن sefene: (yesfinu) [m. sefn سفن] kabuğunu soydu.

سفن sefine: (yesfenu) [m. sefn سفن] rüzgâr esti.

سفن sufun: gemiler.

سفنج sifenc: (F.) sünger.

سفند sifend: (bot.) akçaağaç.

سفود sefûd: [ç. sefâfîd سفافيد] kebap şişi.

سفه sefehe: (yesfehu) [m. sefâh, sefâhe سفاه ، سفاهة] aklı, algılaması kıt oldu, beyinsiz oldu.

سفه sefehe: (yesfuhu) [m. sefh سفه] sefahat içinde yaşadı.

سفه seffehe: [m. tesfîh تسفيه] sefihleştirdi.

سفه sefihe: (yesfehu) [m. sefeh, sefâh, sefâha سفه ، سفاه ، سفاهة] **1.**beyinsiz oldu. **2.**içkiye doymadı. **3.**cahil oldu. **4.**hak tanımadı.

سفه sefuhe: (yesfuhu) [m. sefâha, sefâh سفاهة ، سفاه] beyinsiz oldu.

سفهاء sufehâ': **1.**ahmaklar, beyinsizler, dangalaklar. **2.**cahiller. **3.**savurganlar.

سفى sefâ: (yesfî) [m. sefy سفى] rüzgâr savurdu.

سفير sefîr: [ç. suferâ' سفراء] **1.**elçi, büyükelçi. **2.**arabulucu. **3.**yaprakları dökülmüş ağaç.

سفيرة sefîre: [ç. sefâ'ir سفائر] kolye, gerdanlık.

سفيف sefîf: **1.**kolan. **2.**iblis.

سفينة sefîne: [ç. sufun, sefâ'in, sefîn سفن ، سفائن ، سفين] gemi.

سفينة طوربيل sefînetu turbîl: torpido gemisi.

سفيه sefîh: [ç. sufehâ', sifâh سفهاء ، سفاه] **1.**ahmak, beyinsiz, aklı ermeyen. **2.**cahil. **3.**zavurgan.

سفيهة sefîhe: [ç. sefâ'ih سفائه] **1.**ahmak. **2.**cahil. **3.**savurgan.

سقاء sikâ': [ç. eskıye, esâk اسقية ، اساق] su kabı.

سقار sekkâr: [ç. sekkâre سقارة] **1.**kâfir. **2.**yalancı.

سقاط miskât: [ç. mesâkît مساقيط] sık sık düşük yapan kadın.

سقاط sakkât: **1.**eskici. **2.**sakatatçı.

سقاط sukkât: **1.**düşükler. **2.**değersizler. **3.**itibarsızlar.

سقاطة sukâta: döküntü.

سقالة sikâle: [ç. sekâ'il سقائل] bina iskelesi.

سقامة sekâme: hastalığı sürüncemede kalmak.

سقب sakb: [ç. eskub, sukûb, sikâb, sukbân اسقب ، سقوب ، سقبان ، سقاب] **1.**çadır direği. **2.**deve yavrusu.

سقب sakibe: (yeskabu) [m. sekab, sukb سقب] yaklaştı.

سقد sekade: (yeskidu) [m. sakd سقد] atını alıştırdı.

سقد sukd: [ç. eskâd اسقاد] alıştırılmış at.

سقر sakar: cehennem.

سقر sakr: [ç. sukûr سقور] **1.**sıcaklık. **2.**sıcaktan bunalma. **3.**pekmez.

سقر sekar: Cehennem.

سقر sekare: (yeskaru) [m. sakr سقر] **1.**güneş yaktı. **2.**pezevenklik etti. **3.**uzak oldu.

سقسق saksaka: [m. saksaka سقسقة] **1.**kuş cıvıldadı. **2.**kuş tersledi.

سقط sakata: (yeskutu) [m. sukût, sakt سقوط ، سقط] **1.**düştü. **2.**sınavda başarısız oldu, sınavı verememedi. **3.**ay battı. **4.**yıldız battı. **5.**gözünden düştü. **6.**hata yaptı. **7.**kondu.

سقط sakt: [ç. eskât اسقاط] **1.**düşük cenin. **2.**düşen nesne.

سقط sakt: [ç. eskât اسقاط] **1.**rezillik. **2.**adi, işe yaramaz şey. **3.**hata. **4.**düşürülen nesne.

سقط sakt: **1.**düşmek. **2.**sınavda başarısız olmak, sınavı verememek. **3.**ay batmak. **4.**yıldız batmak. **5.**gözünden düşmek. **6.**hata yapmak. **7.**konmak.

سقط sıkt: [ç. eskât اسقاط] **1.**düşük cenin. **2.**düşen nesne.

سقط sukt: [ç. eskât اسقاط] **1.**düşük cenin. **2.**düşen nesne.

سقطة sakta: [ç. sıkât سقاط] sürçme.

سقع seka'a: (yeska'u) [m. sak' سقع] **1.**gitti. **2.**horoz öttü. **3.**dövdü, ezdi.

سقع sekka'a: [m. teskî' تسقيع] gitti.

سقف sakf: [ç. sukûf, eskuf, sukuf سقوف ، اسقف ، سقف] **1.**tavan. **2.**gök.

سقف sakf: tavan yapmak.,

سقف sakife: (yeskafu) [m. sakaf سقف] **1.**eğri oldu. **2.**sağa eğildi.

سقف sakkafe: [m. teskîf تسقيف] **1.**tavan yaptı. **2.**piskopos atadı.

سقف sekafe: (yeskufu) [m. sakf سقف] tavan yaptı.

سقف sukuf: **1.**tavanlar. **2.**gökler.

سقف المرفوع sakfu'l-merfû': yükseltilmiş tavna.

سقل sakile: (yeskalu) [m. sekal سقل] eli ayağı çarpık oldu.

سقم sakime: (yeskamu) [m. sakam, sukm, sekâm ، سقم سقام] hastalığı sürüncemede kaldı.

سقم sakkame: [m. teskîm تسقيم] hasta etti.

سقم sakume: (yeskumu) [m. sekâm, sekam, sekâme سقام ، سقم ، سقامة] hastalığı sürüncemede kaldı.

سقنقور sekankûr: (zool.) sakankur.

سقوط sukût: düşme, düşüş.

سقوف sukûf: **1.**tavanlar. **2.**gökler.

سقى sekâ: (yeskî) [m. saky سقى] **1.**siroz oldu. **2.**suladı. **3.**boyadı. **4.**kötü andı. **5.**içki sundu.

سقى sekkâ: [m. teskiye تسقية] **1.**suladı. **2.**suvardı. **3.**su içirdi.

سقيط sakît: [ç. sukut سقط] **1.**düşük. **2.**dolu. **3.**kıt akıllı.

سقيف sakîf: [ç. sukuf, sakf سقف] **1.**tavan. **2.**gök.

سقيفة sakîfe: [ç. sekâ'if, sukuf سقائف ، سقف] **1.**sofa. **2.**güverte tahtası. **3.**gölgelik **4.**enli taş. **5.**enli tahta.

سقيم sakîm: [ç. sukum سقم] **1.**hasta. **2.**zayıf.

سک sek: [ç. sukûk, sikâk سكوک ، سكاک] **1.**çivi. **2.**alçaklık. **3.**dar kuyu. **4.**dar zırh. **5.**duvar.

سک sekke: (yesekku) [m. sekek سكک] sağır oldu.

سک sekke: (yesukku) [m. sekk سک] **1.**kapadı. **2.**kol demiri koydu. **3.**kazdı. **4.**para bastı. **5.**kulağını kesti. **6.**sağır etti.

سک sukk: [ç. sukûk سكوک] **1.**akrep yuvası. **2.**sık örgülü zırh. **3.**dar kuyu. **4.**çıkmaz sokak.

سکارى sukârâ: sarhoş.

سکاف sekkâf: kunduracı, ayakkabıcı.

سکاک sekkâk: sikke basan.

سکاکة sukâke: [ç. sekâ'ik سكائک] **1.**hava tabakası. **2.**burnunun dikine giden. **3.**küçük kulaklı.

سکان sekkân: bıçakçı.

سکان sukkân: **1.**sakinler, yerleşikler. **2.**sükunlu olanlar.

سکب sekube: (yeskubu) [m. sukûb سكوب] döküldü.

سکب sekebe: (yeskubu) [m. sekb, sekbân سكب ، سكبان] döktü.

سکبج sekbece: [m. sekbece سكبجة] yahni yaptı.

سکت sekete: (yeskutu) [m. sekt, sukût, sukât, sukûte سكت ، سكوت ، سكات ، سكوتة] **1.**sustu. **2.**dindi.

سکت sekkete: [m. teskît تسكيت] susturdu.

سکة sikke: [ç. sikek سكک] **1.**sikke kalıbı. **2.**sokak. **3.**saban demiri. **4.**dizi. **5.**düz yol.

سكة الحديد sikketu'l-hadîd: demiryolu.

سكتة sekte: ani ölüm.

سكر seker: **1.**şarap. **2.**içki. **3.**sirke. **4.**hurma şırası.

سكر sekere: (yeskuru) [m. sekr سكر] **1.**doldurdu. **2.**set çekti. **3.**kapıyı kapadı.

سكر sekere: (yeskuru) [m. sukûr, sekerân سكور ، سكران] dindi, sakinleşti, yatıştı.

سكر sekire: (yeskeru) [m. seker سكر] **1.**doldu. **2.**öfkelendi.

سكر sekire: (yeskeru) [m. seker, sekr, sukr, sukur, sekerân سكر ، سكران] sarhoş oldu.

سكر sekkere: [m. teskîr تسكير] **1.**boğdu. **2.**sarhoş etti. **3.**tatlandırdı. **4.**döndürdü.

سكر sikr: [ç. sukûr سكور] su bendi.

سكر sukker: **1.**şeker. **2.**seyrek taneli salkım. **3.**yaş hurma.

سكر الشعير sukkeru'ş-şa'îr: (bot.) ban otu.

سكر العنب و النشاء sukkeru'l-ineb ve'n-neşâ': glikoz.

سكران sekrân: sarhoş.

سكرة sekre: **1.**sarhoşluk. **2.**baygınlık. **3.**zevk düşkünlüğü.

سكرة الموت sekretu'l-mevti: ölüm sarhoşluğu.

سكرجة sukrucce: [ç. sekâric سكارج] garnitür.

سكع seke'a: (yeske'u) [m. sek', seke' سكع] **1.**şaşırdı. **2.**nereye gideceğini bilmeden yürüdü. **3.**kafasına vurdu.

سكع seki'a: (yeske'u) [m. seke' سكع] şaşırdı. **2.**nereye gideceğini bilmeden yürüdü. **3.**kafasına vurdu.

سكع sekke'a: [m. teskî' تسكيع] **1.**nereye gideceğini bilmeden yürüdü. **2.**şaşırttı. **3.**abesle iştigal ettirdi.

سكف sekife: (yeskefu) [m. sekf سكف] eşik koydu.

سكن sekene: (yeskunu) [m. seken, seknâ, suknâ سكن ، سكنى] ikamet etti, oturdu, yerleşik oldu.

سكن sekene: (yeskunu) [m. sukûn سكون] **1.**sakin oldu. **2.**dindi. **3.**oturdu. **4.**rahat etti. **5.**sustu. **6.**miskin oldu. **7.**harf sakin oldu.

سكن sekene: (yeskunu) [m. sukûne, sekâne سكونة ، سكانة] miskin oldu.

سكن sekkene: [m. teskîn تسكين] **1.**durdurdu, sakinleştirdi. **2.**kelimeyi sakin yaptı..

سكن sukn: [ç. eskân اسكان] **1.**mesken, konut. **2.**can yoldaşı. **3.**eş, hanım. **4.**yiyecek. **5.**bereket. **6.**merhamet. **7.**ateş.

سكنة sukne: [ç. suken سكن] yerleştiren, iskan eden.

سكنجبين sekencebîn: (F.) mayhoş içki.

سكنى suknâ: **1.**konut, mesken. **2.**iskan etme, yerleştirme.

سكوت sukût: **1.**susmak. **2.**dinmek.

سكون sukûn: **1.**sakin olmak. **2.**dinmek. **3.**oturmak. **4.**rahat etmek. **5.**susmak. **6.**miskin olmak. **7.**harf sakin olmak.

سكين sikkîn: [ç. sekâkîn سكاكين] bıçak.

سل sell: **1.**sele. **2.**sepet.

سل selle: (yesillu) [m. sell سل] dişleri döküldü.

سل selle: (yesullu) [m. sell سل] **1.**çıkardı, çekip çıkardı. **2.**aldı. **3.**verem oldu.

سل sull: akciğer veremi.

سلا selâ: (yeslû) [m. selv, suluvv, sulvân سلو ، سلوان] avundu.

سلأ sele'e: (yesle'u) [m. sel', silâ' سلء ، سلاء] **1.**suyunu çıkardı, suyunu sıktı, sızdırdı. **2.**vurdu. **3.**diken çıkardı. **4.**parasını verdi.

سلاء silâ': [ç. esli'e اسلئة] sızma yağ.

سلانط selâ'it: bazlama.

سلاب sellâb: soyguncu, dolandırıcı, yankesici.

سلاب silâb: [ç. sulub سلب] matem elbisesi.

سلاح silâh: [ç. esliha اسلحة] silah.

سلاح sulâh: dışkı çıkarmak, pislemek.

سلاح sulâh: dışkı.

سلاح الدفاع silâhu'd-difâ': zırh.

سلاح المحراث silâhu'l-mihrâs: saban demiri.

سلاحى silâhî: silahçı, silah satıcısı.

سلاخ sellâh: deri yüzen.

سلاطين selâtîn: **1.**sultanlar, padişahlar. **2.**valiler. **3.**kanıtlar, deliller. **4.**güçler, kudretler.

سلال sulâl: akciğer veremi.

سلام selâm: **1.**esenlik, selamet. **2.**selam.

سلام عليك selâmun aleyke: esen kal.

سلام عليكم selâmun aleykum: selam olsun size.

سلب seleb: [ç. eslâb اسلاب] **1.**soygunda alınan mal. **2.**kabuk. **3.**sakatat.

سلب selebe: (yeslubu) [m. selb, seleb سلب] **1.**zorla aldı, kaptı. **2.**kabuğunu soydu. **3.**kılıç çekti. **4.**hükmü altına aldı.

سلب sellebe: [m. teslîb تسليب] matem elbisesi giydi.

سلب silb: [ç. sulûb, eslâb سلوب ، اسلاب] saban demiri.

سلبة selebe: [ç. seleb, silâb سلب ، سلاب] ip.

سلبى selbâ: (fiz.) negatif.

سلت selete: (yeslutu, yeslitu) [m. selt سلت] **1.**tıraş etti. **2.**kesti. **3.**sıyırdı. **4.**vurdu.

سلج selece: (yeslucu) [m. sulûc سلوج] yuttu.

سلج sulec: zool.) istiridye.

سلجم selcem: (F.) **1.**(bot.) şalgam. **2.**uzun boylu. **3.**gür sakal.

سلح seleha: (yeslahu) [m. selh, sulâh سلح ، سلاح] dışkı çıkardı, pisledi.

سلح selh: [ç. sulûh, sulhân سلوح ، سلحان] dışkı.

سلح selleha: [m. teslîh تسليح] **1.**ilaçla tedavi etti, ilaçla iyi etti. **2.**silahlandırdı. **3.**kılıç kuşandırdı.

سلح suleh: [ç. silhân سلحان] keklik yavrusu.

سلحفاة sulehfât: [ç. selâhif سلاحف] (zool.) kaplumbağa.

سلحفاة البحرية sulehfâtu'l-bahriyye: (zool.) deniz kaplumbağası.

سلخ seleha: (yeslehu) [m. selh سلخ] **1.**derisini yüzdü. **2.**soyundu, üstünü çıkardı. **3.**kazdı. **4.**ayın sonu geldi.

سلخ selleha: [m. teslîh تسليخ] derisini yüzdü.

سلخ silh: ay sonu.

سلس selise: (yeslesu) [m. sels, selâse, sulûs سلس ، سلاسة ، سلوس] **1.**yumuşadı. **2.**kolaylaştı.

سلس sellese: [m. teslîs تسليس] bezedi, taktı takıştırdı.

سلس sels: [ç. sulûs سلوس] ip.

سلس seluse: (yeslusu) [m. selâse سلاسة] **1.**yumuşadı. **2.**kolaylaştı.

سلسبيل selsebîl: [ç. selâsib, selâsîb سلاسب ، سلاسيب] **1.**şarap. **2.**içimi hoş meşrubat. **3.**Cennet'te bir pınar.

سلسل selsele: [m. selsele سلسلة] **1.**birbirine ekledi. **2.**zincirle bağladı, zincirledi. **3.**sürekli su döktü. **4.**peşpeşe okudu.

سلسلة silsile: [ç. selâsil سلاسل] **1.**zincir. **2.**peşpeşe gelen.

سلسلة النسب silsiletu'n-neseb: soyağacı, şecere.

سلسلة جبال silsiletun cibâl: (coğ.) sıradağlar.

سلط salit: [ç. silât, silat سلاط ، سلط] düz demir.

سلط salita: (yeslatu) [m. selâte, sulûte سلاطة ، سلوطة] sivri dilli oldu.

سلط sallata: [m. teslît تسليط] **1.**kudret sahibi yaptı. **2.**musallat etti. **3.**teşvik etti. **4.**hakim kıldı.

سلط selute: (yeslutu) [m. selâte, sulûte سلاطة ، سلوطة] sivri dilli oldu.

سلطان sultân: [ç. selâtîn سلاطين] **1.**sultan, padişah. **2.**vali. **3.**kanıt, delil. **4.**güç, kudret. **5.**hakimiyet. **6.**yetkili.

سلطة salata: salata.

سلطة silta: [ç. silât, silat سلاط ، سلط] **1.**uzun ok. **2.**saman kabı.

سلطة sulta: otorite, tahakküm.

سلطة الزمانية sultatu'z-zemâniyye: laik sistem.

سلطن saltana: [m. saltana سلطنة] sultan yaptı.

سلع sel': [ç. sulû', eslâ' سلوع ، اسلاع] **1.**çatlak. **2.**yarık.

سلع sela': (bot.) acı darı.

سلع sele'a: (yesla'u) [m. sel' سلع] **1.**yardı. **2.**başını yardı.

سلع seli'a: (yesla'u) [m. sel' سلع] **1.**deri çatladı. **2.**abraş oldu. **3.**kambur oldu.

سلع selle'a: [m. teslî' تسليع] yardı.

سلعة sele'a: [ç. silâ' سلاع] baş yarığı.

سلعة sil'a: [ç. sila' سلع] **1.**ticari mal. **2.**eşya. **3.**ur, kist. **4.**sülük.

سلف selef: [ç. eslâf, sullâf اسلاف ، سلاف] **1.**geçenler, selefler. **2.**hayırlı iş. **3.**görmüş geçirmiş. **4.**avans. **5.**para ticareti. **6.**faizsiz kredi.

سلف selefe: (yeslufu) [m. selef, sulûf سلف ، سلوف] **1.**gelip geçti. **2.**önce geldi. **3.**geçti, geçti gitti.

سلف selefe: (yeslufu) [m. self سلف] zemini düzledi, tesviye etti.

سلف self: [ç. esluf, sulûf اسلف ، سلوف] kötü tabaklanmış deri.

سلف self: zemini düzlemek, tesviye etmek.

سلف sellefe: [m. teslîf تسليف] **1.**kahvaltı etti. **2.**ödünç verdi. **3.**sundu, takdim etti.

سلف silf: [ç. eslâf اسلاف] **1.**bacanak. **2.**kayınbirader.

سلف sulef: [ç. sulfân سلفان] keklik yavrusu.

سلفة sulfe: [ç. sulef سلف] **1.**kahvaltı. **2.**sünnet derisi. **3.**ekime hazır tarla. **4.**astarlık deri.

سلفه sâfehe: [m. musâfehe مسافهة] **1.**küfürleşti. **2.**içkinin dozunu kaçırdı.

سلق selak: [ç. eslâk, sulikân اسلاق ، سلقان] **1.**geniş yol. **2.**ova.

سلق seleka: (yesluku) [m. selk سلق] **1.**kaynattı. **2.**vurdu. **3.**dürttü. **4.**kemiğin etini sıyırdı. **5.**gevrekleştirdi. **6.**iz bıraktı. **7.**incitti, kalbini kırdı. **8.**çıktı, üstüne çıktı. **9.**sırt üstü yatırdı. **10.**bağırdı. **11.**koştu. **12.**cinsel ilişkide bulundu.

سلق silk: [ç. silkân, sulkân سلقان] **1.**kurt. **2.**su yolu. **3.**(bot.) pazı.

سلقة silka: [ç. silk, selk سلق] sivri dilli kadın.

سلک seleke: (yesluku) [m. selk, sulûk سلک ، سلوک] **1.**girdi. **2.**yola koyuldu. **3.**soktu. **4.**ulaştırdı. **5.**yol açtı.

سلک selleke: [m. teslîk تسليک] soktu.

سلک silk: [ç. sulûk, eslâk سلوک ، اسلاک] **1.**ip. **2.**dikiş ipliği. **3.**tel.

سلک sulek: [ç. silkân سلکان] **1.**keklik yavrusu. **2.**bağırtlak kuşu yavrusu.

سلک البحر silku'l-bahr: denizcilik.

سلک السیاسی silku's-siyâsî: siyasi heyet.

سلکة silke: [ç. silk سلک] iplik.

سلم selem: barış.

سلم selime: (yeslemu) [m. selâm, selâme سلام ، سلامة] **1.**esenliğe çıktı, kurtuldu. **2.**arınmış oldu, uzak oldu.

سلم selleme: [m. teslîm تسلیم] **1.**teslim oldu. **2.**selamladı. **3.**boyun eğdi. **4.**namazda selam verdi. **5.**sağlıklı olduğunu söyledi. **6.**kurtardı, esenliğe çıkardı. **7.**verdi, teslim etti. **8.**kabullendi.

سلم selm: [ç. eslum, silâm اسلم ، سلام] **1.**teslim olma. **2.**müslüman olma. **3.**barış. **4.**barış yapan. **5.**kova.

سلم sullem: [ç. selâlim, selâlîm سلالم ، سلالیم] **1.**merdiven. **2.**vesile.

سلم حلزونی sullemun helezûnî: döner merdiven, helezonik merdiven.

سلم سلاحک sellim silâheke: teslim ol.

سلمة selime: [ç. silâm, selim سلام ، سلم] **1.**taş. **2.**narin vücutlu kadın.

سلمون selmûn: (zool.) som balığı.

سلوقیة selûkiyye: **1.**pilot kabini. **2.**kaptan kamarası.

سلوک sulûk: **1.**ahlak. **2.**davranış.

سلوی selvâ: **1.**(zool.) bıldırcın. **2.**teselli eden.

سلهاب selhâb: [ç. selâhîb سلاهیب] atılgan kadın.

سلهب selheb: [ç. selâhib, selâhibe سلاهب ، سلاهبة] **1.**uzun boylu insan. **2.**iri at.

سلهم selhem: [ç. selâhim سلاهم] **1.**zayıf insan. **2.**uzun boylu insan. **3.**hastalıktan kalkmış insan.

سلی sellâ: [m. tesliye تسلیة] teselli etti.

سلیط salît: [ç. sultân سلطان] **1.**nebati yağ, bitkisel yağ. **2.**susam yağı. **3.**zeytin yağ.ı

سلیطة salîta: sivri dilli.

سلیق selîk: [ç. suluk سلق] **1.**gömeç. **2.**yol kenarı. **3.**döküntü, çerçöp.

سلیقة selîka: [ç. selâ'ik, suluk سلائق ، سلق] **1.**yaratılış, tabiat. **2.**haşlama sebze. **3.**ayak izi. **4.**rafadan yumurta.

سلیم selîm: [ç. selmâ, sulemâ سلمی ، سلمی] **1.**yılan tarafından sokulan. **2.**ölümle burun buruna olan. **3.**felaketten korunmuş olan. **4.**arınmış.

سليمن suleymân: Süleyman peygamber.

سم semm: [ç. sumûm سموم] zehir, ağı.

سم semme: (yesummu) [m. semm سم] **1.**zehir içirdi. **2.**yemeğe şarap kattı. **3.**haşere soktu. **4.**sam yeli bitkiyi kuruttu. **5.**ağzını tıkadı. **6.**ıslah etti. **7.**ara buldu. **8.**araştırdı, yokladı. **9.**tahsis etti.

سم semme: (yesummu) [m. sumûm سموم] **1.**rüzgâr kavurdu. **2.**sam yeli esti.

سم semme: [m. tesmîm تسميم] zehir içirdi, zehirledi.

سم simm: [ç. sumûm, simâm سموم ، سمام] **1.**zehir, ağı. **2.**dar delik. **3.**iğne deliği.

سم summ: [ç. sumûm, simâm سموم ، سمام] **1.**zehir, ağı. **2.**dar delik. **3.**iğne deliği.

سم الخياط semmu'l-hiyât: iğne deliği.

سم الفار semmu'l-fâr: (bot.) sıçan otu.

سما semâ: (yesmû) [m. semv سمو] **1.**ad verdi, isimlendirdi.

سما semâ: (yesmû) [m. sumuvv, semâ' سمو ، سماء] **1.**yükseldi. **2.**uzadı. **3.**ava çıktı.

سماء semâ': [ç. esmiye, summî اسمية ، سمى] **1.**bulut. **2.**yağmur. **3.**ot.

سماء semâ': [ç. semevât سموات] **1.**gök, gökyüzü. **2.**yukarı. **3.**yörünge. **4.**tavan.

سماحة semâha: **1.**cömertlik. **2.**hoşgörü, tolerans.

سماسم sumâsim: [ç. semâsim سماسم] **1.**(bot.) susam. **2.**kırmızı karınca.

سماط simât: [ç. sumut, esmita سمط ، اسمطة] **1.**dizi. **2.**kenar. **3.**sofra.

سماعة semmâ'a: **1.**telefon. **2.**(tıp.) stetoskop. **3.**çok işiten.

سماق sumâk: halis.

سماق summâk: sumak.

سماك simâk: [ç. sumuk سمک] sütun, direk.

سمأل sem'ele: [m. sem'ele سمألة] sirke sinekleri üşüştü.

سمامة semâme: **1.**(zool.) kırlangıç. **2.**bayrak.

سماوات السبع semâvâtu's-seb': yedi gök.

سماوة semâve: [ç. semâ', semâvv سماء ، سماو] tavan.

سمت semete: (yesmutu, yesmitu) [m. semt سمت] **1.**yöneldi. **2.**yol tutturdu. **3.**yolunu yaptı.

سمت semmete: [m. tesmît تسميت] **1.**doğru yolu tuttu. **2.**Tanrı'yı andı. **3.**Tanrı'nın adıyla başladı. **4.**hapşırana "çok yaşa" (yerhamukallâh) dedi.

سمة summe: [ç. sumem, simâm سمم ، سمام] **1.**sofra. **2.**yakınlık.

سمج semmece: [m. tesmîc تسميج] çirkinleştirdi.

سمج semuce: (yesmucu) [m. semâce, sumûce ، سماجة ، سموجة] çirkin oldu, çirkinleşti.

سمح semeha: (yesmahu) [m. semh, semâh, semâha ، سمح ، سماح ، سماحة] **1.**yumuşak oldu. **2.**cömert davrandı. **3.**verdi. **4.**boyun eğdi.

سمح semmeha: [m. tesmîh تسميح] **1.**yumuşak oldu. **2.**cömert davrandı. **3.**kaçtı. **4.**doğrulttu. **5.**kolaylık gösterdi.

سمح semuha: (yesmuhu) [m. semâh, semâha, sumûh, sumûhe, semh ، سماح ، سماحة ، سموح ، سموحة ، سمح] cömert oldu.

سمخ semeha: (yesmuhu) [m. semh سمخ] kulağına sağır edecek kadar şiddetli vurdu.

سمد semede: (yesmudu) [m. sumûd سمود] **1.**yükseldi. **2.**kasım kasım kasıldı. **3.**abesle iştigal etti. **4.**eğlendi. **5.**şaşırdı. **6.**unuttu.

سمد semmede: [m. tesmîd تسميد] **1.**gübre attı. **2.**eğlendirdi. **3.**başını tıraş etti.

سمر semere: (yesmuru) [m. semr سمر] **1.**çivi ile sağlamlaştırdı. **2.**sütü sulandırdı. **3.**içki içti. **4.**gözüne mil çekti.

سمر semere: (yesmuru) [m. semr, sumûr ، سمر ، سمور] gece sohbeti yaptı.

سمر semire: (yesmeru) [m. sumre سمرة] esmer oldu.

سمر semmere: [m. tesmîr تسمير] çivi çaktı, mıhladı.

سمر semur: [ç. esmur اسمر] bir tür mugaylan ağacı.

سمر semure: (yesmuru) [m. sumre سمرة] esmer oldu.

سمراء semrâ': **1.**buğday. **2.**kepekli buğday ekmeği. **3.**süt kabı.

سمسار simsâr: [ç. semâsire سماسرة] simsar, komisyoncu.

سمسر semsere: [m. semsere سمسرة] simsarlık yaptı, komisyonculuk yaptı.

سمسم semseme: [m. semseme سمسمة] **1.**yere hafif basarak yürüdü. **2.**yüzünde leke kaldı.

سمسمة semseme: **1.**yere hafif basarak yürümek. **2.**yüzünde leke kalmak.

سمط semeta: (yesmutu) [m. semt سمط] **1.**haşladı. **2.**çengele astı. **3.**biledi.

سمط semeta: (yesmutu) [m. sumût سموط] **1.**sustu. **2.**yemin etti.

سمط semmeta: [m. tesmît تسميط] **1.**astı. **2.**sustu. **3.**şiir söyledi.

سمط simt: [ç. sumût سموط] **1.**dizili ip. **2.**bir dizili kolye. **3.**kanca, çengel. **4.**maharetli.

سمع sem': [ç. esmâ', esmu' اسماع ، اسمع] **1.**kulak. **2.**işitme duyusu. **3.**işitilen.

سمع sem': kulak.

سمع semi'a: (yesma'u) [m. sem', sim', semâ', semâ'a, semâ'iye سمع ، سماع ، سماعة ، سماعية] **1.**işitti. **2.**kulak verdi, dinledi. **3.**kabul etti. **4.**anladı.

سمع semma'a: [m. tesmî' تسميع] **1.**işittirdi, duyurdu. **2.**teşhir etti.

سمعا و طاعة sem'an ve tâ'aten: başüstüne, hay hay.

سمعة حميدة sem'atun hamîde: iyi şöhret.

سمعة رديئة sem'atun redî'e: kötü şöhret.

سمعنا و اطعنا semi'nâ ve eta'nâ: işittik ve iman ettik.

سمق semeka: (yesmuku) [m. semk, sumûk سمق ، سموق] gelişti, boy attı, büyüdü.

سمک semek: [ç. simâk, semûk سماک ، سموک] (zool.) balık.

سمک semeke: (yesmuku) [m. semk سمک] kaldırdı.

سمک semeke: (yesmuku) [m. sumûk سموک] yükseldi.

سمک الترس semeku't-turs: (zool.) kalkan balığı.

سمک التن semeku't-tonn: (zool.) ton balığı.

سمکة ابريل semeketu ebrîl: nisan balığı, nisan şakası.

سمل semele: (yesmulu) [m. seml سمل] **1.**gözüne mil çekti. **2.**temizledi. **3.**ara buldu.

سمل semmele: [m. tesmîl تسميل] **1.**temizledi. **2.**nazikçe söyledi.

سمل semule: (yesmulu) [m. sumûl, sumûle سمول ، سمولة] çürüdü, epirdi, yıprandı.

سملة semle: [ç. simâl سمال] **1.**eski giysi. **2.**havuzda kalan az su.

سملج semlece: [m. semlece سملجة] yavaş yavaş içti.

سملق semlak: [ç. semâlık سمالق] **1.**kıraç arazi. **2.**kısır. **3.**kocakarı.

سمن semene: (yesmunu) [m. semn سمن] tereyağıyla yemek yaptı.

سمن semine: (yesmenu) [m. simen, semâne سمن ، سمانة] semiz oldu.

سمن semmene: [m. tesmîn تسمين] **1.**semizleştirdi. **2.**tereyağı ile yemek yaptı. **3.**soğuttu. **4.**bahşiş verdi.

سمند semend: (F.) at.

سموات semevât: **1.**gökler. **2.**yukarılar. **3.**yörüngeler. **4.**tavanlar.

سمور semmûr: (zool.) samur.

سموط sumût: **1.**susmak. **2.**yemin etmek.

سمه semehe: (yesmehu) [m. sumûh, semh سموه ، سمه] **1.**hayret etti. **2.**dehşete düştü.

سمه semmehe: [m. tesmîh تسميه] **1.**aklını başından aldı. **2.**deveyi saldı.

سمهج semhece: [m. semhece سمهجة] **1.**hız yaptı. **2.**sözüne yalan kattı. **3.**revaçta tuttu, sürümde tuttu. **4.**gönderdi. **5.**büktü. **6.**abartılı yemin etti.

سمهر semhere: [m. semhere سمهرة] başak zayıf oldu.

سمی semiyy: isim.

سمی semmâ: [m. tesmiye تسمية] ad verdi, isimlendirdi.

سمی semmî: **1.**adaş. **2.**rakip. **3.**benzer.

سمیج semîc: [ç. sumecâ', simâc سماج ، سماجاء] **1.**çirkin. **2.**kötü kokulu.

سمیح semîh: hoşgörülü. âlicenap.

سمیدع semeyda': [ç. semâdi', semâdi'a سمادع ، سمادعة] **1.**yiğit. **2.**cesur.

سمیر semîr: [ç. sumerâ' سمراء] **1.**zaman. **2.**sohbet eden.

سمیر simmîr: meddah, ortaoyuncu.

سمیع semî': **1.**iyi işiten. **2.**Yüce Tanrı.

سمین semîn: [ç. simân سمان] semiz.

سن senne: (yesunnu) [m. senn سن] **1.**biledi. **2.**cilaladı. **3.**ısırdı. **4.**dişini kırdı. **5.**dişlerini fırçaladı. **6.**yasa koydu. **7.**halkına iyi davrandı. **8.**mızrağa temren geçirdi. **9.**dürttü. **10.**yürüdü. **11.**açıkladı. **12.**tasvir etti. **13.**övdü. **14.**düğüm çözdü. **15.**saksı yaptı. **16.**döktü. **17.**gözyaşı döktü. **18.**yüz üstü düşürdü. **19.**davarı otlağa saldı. **20.**bozuldu, kokuştu. **21.**yeşerdi.

سن sinn: [ç. esnân, esunn, esinne اسنان ، اسن ، اسنة] **1.**diş. **2.**yaş. **3.**yaban öküzü. **4.**şube.

سن التمییز sinnu't-temyîz: ergenlik yaşı.

سن الرشد sinnu'r-ruşd: ergenlik yaşı, büluğ çağı.

سن الفیل sinnu'l-fîl: fil dişi.

سن القلم sinnu'l-kalem: kalem ucu.

سن اللبن sinnu'l-leben: süt dişi.

سن الیأس sinnu'l-ye's: menopoz dönemi, âdetten kesilme dönemi.

سنا senâ: (yesnû) [m. senv, sunuvv, senâve, senâ', sinâye سنو ، سناوة ، سناء ، سناية] **1.**şimşek çaktı. **2.**yağmur geldi. **3.**alev yükseldi. **4.**kapıyı açtı. **5.**kolaylaştırdı.

سنا senâ: **1.**ay ışığı. **2.**göz kamaştırıcı ışık, parıltı. **3.**(bot.) sinameki. **4.**şimşek parıltısı.

سناء senâ': yücelik, ululuk.

سناف sinâf: [ç. sunuf, sunf, esnife اسنفة ، سنف] devenin göğüs kayışı.

سنام sinâm: [ç. esnime اسنمة] hörgüç.

سنان sinân: [m. esinne اسنة] temren.

سنب senib: [ç. sunûb سنوب] yürük at.

سنبک sunbuk: [ç. senâbîk سنابیک] **1.**toynak. **2.**haraç. **3.**başlangıç. **4.**uç.

سنبل senbele: [m. senbele سنبلة] başaklandı.

سنبل sunbul: başak.

سنبلة senbele: başaklanmak.

سنبلة sunbule: (F.) başak.

سنبلة sunbule: [ç. senâbil سنابل] **1.**başak. **2.**başak burcu.

سنبوق sunbûk: [ç. senâbîk سنابیق] küçük kayık.

سنبوک sunbûk: [ç. senâbîk سنابیک] küçük kayık.

سنة sene: [ç. senevât, sinûn سنوات ، سنون] **1.**yıl, sene. **2.**kıtlık. **3.**kıraç yer.

سنة senne: [ç. sinân سنان] **1.**dişi ayı. **2.**dişi pars

سنت sennete: [m. tesnît تسنیت] yemeğe tereyağı koydu.

سنة sine: **1.**uyku basması. **2.**uykuya dalış. **3.**gaflet, dalgınlık.

سنة sinne: [ç. sinen سنن] iki ağızlı balta.

سنة sunne: [ç. sunen سنن] **1.**yüz. **2.**siret, hal ve gidiş. **3.**tarikat. **4.**şeriat. **5.**karakter, cibilliyet. **6.**sünnet. **7.**kanun.

سنة الغفران senetu'l-gufrân: **1.**altın yıl. **2.**jübile.

سنة مالية senetun mâliyye: mali yıl.

سنة میلادية senetun mîlâdiyye: miladi yıl.

سنة هجرية senetun hicriyye: hicri yıl.

سنج senece: (yesnucu) [m. senc سنج] sıvadı.

سنج sinec: [ç. sunc, esnice سنج ،اسنجة] is.

سنجاب sincâb: (F.) (zool.) sincap.

سنجة sence: (F.) [sencîden>senc] [ç. sinec سنج] çeki taşı, terazi ağırlığı.

سنجق sancak: (T.) sancak, bayrak.

سنح seneha: (yesnahu) [m. sunh, sunûh سنح ، سنوح] **1.**içine doğdu. **2.**başını derde soktu. **3.**kinayeli konuştu. **4.**aklını çeldi. **5.**kolay geldi.

سند send: [ç. esnâd اسناد] Yemen kumaşı.

سند sened: [ç. esnâd اسناد] Yemen kumaşı.

سند senede: (yesnudu) [m. send سند] dayadı, destekledi.

سند senede: (yesnudu) [m. sunûd سنود] **1.**dayandı, yaslandı. **2.**dağa çıktı. **3.**kuyruk salladı.

سند sennede: [m. tesnîd تسنید] **1.**dayadı, destekledi. **2.**Yemen kumaşından dikilmiş elbise giydi.

سند sind: [ç. esnâd اسناد] **1.**Pakistan. **2.**Pakistan halkı.

سندان sendân: (F.) örs.

سندر sendere: [m. sendere سندرة] **1.**çabuk oldu. **2.**hızlı gitti.

سندس sundus: (F.) ince ipek.

سندل sendel: [ç. senâdil سنادل] **1.**çorap. **2.**sandalet.

سندل sendele: [m. sendele سندلة] **1.**çorap gyidi. **2.**sandalet giydi.

سنر senire: (yesneru) [m. sener سنر] ahlaksız oldu.

سنسن sensene: [m. sensene سنسنة] rüzgâr soğuk esti.

سنسن sinsin: [ç. senâsin سناسن] **1.**susuzluk. **2.**kaburga kemiği ucu. **3.**çark dişi.

سنط senute: (yesnutu) [m. senâte سناطة] köse oldu.

سنط sint: [ç. sunût, esnât سنوط، اسناط] bilek.

سنطور suntûr: santur.

سنع sene'a: (yesne'u, yesnu'u) [m. senâ'a, sunû' سناعة ، سنوع] mevzun vücutlu lodu.

سنع senu'a: (yesne'u, yesnu'u) [m. senâ'a, sunû' سناعة ، سنوع] mevzun vücutlu oldu.

سنعية sun'ube: [ç. senâ'ib سناعب] **1.**(bot.) gelincik. **2.**üst dudağın ortasındaki çıkıntı.

سنف senefe: (yesnufu) [m. senf سنف] deveye göğüs kayışı bağladı.

سنف sinf: [ç. sunûf, sinefe سنوف ، سنفة] **1.**(bot.) çavdar. **2.**topluluk, cemaat. **3.**tahıl kabuğu. **4.**meyva kabuğu. **5.**bakla kabuğu. **6.**yaprağı alınmış dal.

سنق senika: (yesnaku) [m. senak سنق] **1.**yemeğe doydu. **2.**refahtan bıktı.

سنما sinemâ: sinema.

سنن sennene: [m. tesnîn تسنين] **1.**biledi. **2.**yaşını tahmin etti. **3.**sözünü süsledi. **4.**iştah açtı. **5.**birine mızrağı doğrulttu. **6.**diş açtı.

سنوات senevât: **1.**yıllar, seneler. **2.**kıtlıklar. **3.**kıraç yerler.

سنوت sunût: kimyon.

سنور sinnevr: [ç. senânîr سنانير] **1.**(zool.) kedi. **2.**kuyruk sokumu.

سنون sinûn: **1.**yıllar, seneler. **2.**kıtlıklar. **3.**kıraç yerler.

سنوى senevî: yıllık.

سنه senihe: (yesnehu) [m. seneh سنه] **1.**bozuldu, koktu, kokuştu. **2.**üstünden seneler geçti.

سنهاء senhâ': [ç. sunh سنه] bir yıl ara ile meyva veren hurma.

سنى seniye: (yesnâ) [m. sen, senâ' سن ، سناء] yükseldi.

سنى sennâ: [m. tesniye تسنية] kolaylaştırdı.

سنية sunniyye: Sünnîlik.

سنيح senîh: [ç. sunuh سنح] **1.**inci ipi. **2.**süs.

سنيف sunneyf: [ç. senânîf سنانيف] kireç badanalı ev.

سنين senîn: **1.**yaşıt. **2.**bilenmiş bıçak.

سنين sinîn: yıllar.

سنين عددا sinîne adeden: yıllarca, nice yıllar.

سنينة senîne: [ç. senâ'in سنائن] **1.**yaşıt. **2.**rüzgâr. **3.**uzun kum yığını.

سوء sev': [ç. esvâ' اسواء] **1.**kötü. **2.**ateş.

سوء sû': [ç. esvâ' اسواء] **1.**kötü. **2.**çirkin. **3.**üzücü. **4.**alaca hastalığı, abraşlık. **5.**afet, felaket. **6.**hastalık. **7.**kötülük.

سوء الفهم sû'u'l-fehm: yanlış anlama.

سوء الهضم sû'u'l-hadm: hazımsızlık.

سوأ sevve'e: [m. tesvi'e تسوئة] kötü bir şey yaptığını söyledi.

سواء sevâ': [ç. esvâ' اسواء] **1.**benzer. **2.**ılımlı, mutedil. **3.**doruk, zirve. **4.**düzgün. **5.**aynı, bir. **6.**ortak.

سواء sivâ': eşit.

سواحل sevâhil: sahiller, kıyılar, deniz kenarları.

سواد sevâd: [ç. esvide, esâvid اسودة ، اساود] **1.**siyahlık, karaltı. **2.**göz bebeği. **3.**bitki örtüsü. **4.**siyah. **5.**şahıs. **6.**üniforma. **7.**topluluk. **8.**çoğunluk. **9.**çok mal.

سواد البلد sevâdu'l-beled: banliyö, kenar mahalle.

سوار sivâr: [ç. esvire, esâvir اسورة ، اساور] bilezik.

سوار suvâr: [ç. esvire, esâvir اسورة ، اساور] bilezik.

سواع suvâ': Nuh kavminin taptığı putlardan biri.

سوالف sevâlif: geçmiş kuşaklar, selefler.

سود sevide: (yesvedu) [m. seved سود] simsiyah oldu.

سود sevvede: [m. tesvîd تسويد] **1.**cesur oldu. **2.**kararttı. **3.**efendi yaptı. **4.**müsvedde yazdı, karalama yaptı.

سوداء sevdâ': [ç. sûd سود] **1.**melankoli. **2.**bedende bulunduğuna inanılan dört unsurdan biri, sevda.

سور sevvere: [m. tesvîr تسوير] **1.**bilezik taktı. **2.**sur çekti. **3.**tırmandı, çıktı.

سور sûr: [ç. esvâr, sîrân اسوار ، سيران] **1.**sur, hisar. **2.**duvar. **3.**ziyafet, düğün yemeği.

سورة sûre: [ç. suver, sûr سور ، سور] **1.**yüksek bina. **2.**sûre. **3.**bölüm. **4.**derece. **5.**şan. **6.**işaret, alamet. **7.**hatıl. **8.**kat.

سورة الوافية sûretu'l-vâfiye: Fatiha sûresi.

سورى sûrî: Suriyeli.

سوريا sûriyyâ: (coğ.) Suriye.

سوسن sevsen: (F.) (bot.) süsen, zambak.

سوط sevt: [ç. esvât, siyât, esyât اسواط ، سياط ، اسياط] **1.**kırbaç, kamçı. **2.**pırasa sapı. **3.**hisse, pay. **4.**nasip. **5.**sıkıntı.

سوط sevvete: [m. tesvît تسويط] **1.**karıştırdı, alt üst etti. **2.**savaşa tutuştu. **3.**kırbaçladı.

سوغ sevg: [ç. esvâg اسواغ] ikiz.

سوغ sevvega: [m. tesvîg تسويغ] **1.**caiz gördü, uygun buldu. **2.**kolaylaştırdı, kolaylık gösterdi.

سوف sevvefe: [m. tesvîf تسويف] **1.**sabretti. **2.**geciktirdi, tehir etti. **3.**yapacağını söyledi. **4.**başkasına yetki verdi.

سوق sevika: (yesveku) [m. sevak سوق] iri bacaklı oldu.

سوق sevk: [ç. esvâk اسواق] **1.**çarşı, pazar. **2.**borsa.

سوق sevveka: [m. tesvîk تسويق] **1.**sapları kuvvetlendi. **2.**kendi işini başkasına havale etti. **3.**güttü, sürdü.

سوق الحرة sûku'l-hurre: serbest piyasa.

سوق الرسمية sûku'r-resmiyye: borsa.

سوق السوداء sûku's-sevdâ': karaborsa.

سوق القتال sûku'l-kıtâl: savaş meydanı.

سوق دولية sûkun duveliyye: fuar.

سوق مالية sûkun mâliyye: borsa.

سوک sevveke: [m. tesvîk تسويک] **1.**sürttü. **2.**ovaladı. **3.**dişlerini misvakladı.

سول sevile: (yesvelu) [m. sevel, sevle سول ، سولة] **1.**sarktı. **2.**gevşedi.

سول sevvele: [m. tesvîl تسويل] **1.**sevdirdi. **2.**teşvik etti. **3.**sürükledi.

سوم sevveme: [m. tesvîm تسويم] **1.**hayvanları başıboş bıraktı. **2.**gözlerini çevirdi. **3.**zor işe soktu. **4.**zor iş önerdi. **5.**kendi haline bıraktı.

سوى sevvâ: [m. tesviye تسوية] **1.**eşit kıldı. **2.**düzeltti, düzene koydu. **3.**pişirdi.

سوية seviyye: [ç. sevâyâ سوايا] **1.**düzgünlük. **2.**eşitlik. **3.**adalet.

سوية seviyyeten: birlikte.

سويداء suveydâ': **1.**kimyon. **2.**siyah. **3.**kalptu bulunduğuna inanılan siyah nokta.

سويسرا suvisrâ: İsviçre.

سويق sevîk: [ç. esvika اسوقة] **1.**kavut. **2.**şarap. **3.**arap, buğday unu çorbası.

سها sehâ: (yeshû) [m. sehv, suhuvv, sehve سهو ، سهوة] **1.**dalgınlığına geldi, gaflet etti. **2.**unuttu. **3.**bakakaldı. **4.**bile bile terketti.

سها suhâ: Süha yıldızı, Küçükayı grubundaki yıldızlardan biri.

سهب sehb: [ç. suhûb سهوب] **1.**ova, düzlük. **2.**yürük at. **3.**gecenin bir bölümü,

سهب sehebe: (yeshebu) [m. sehb سهب] aldı.

سهب sehhebe: [m. teshîb تسهيب] aklını oynattı.

سهب suhb: [ç. suhûb سهوب] ova, düzlük.

سهبة sehbe: [ç. sihâb سهاب] derin kuyu.

سهج sehece: (yeshecu) [m. sehc سهج] **1.**ezdi, un ufak etti. **2.**rüzgâr toprağı savurdu. **3.**gece boyunca yürüdü.

سهد sehide: (yeshedu) [m. sehed, suhd, suhâd سهد ، سهاد] **1.**uykusu kaçtı. **2.**uykusuz oldu.

سهر sehire: (yesheru) [m. sehr سهر] **1.**uykusuz kaldı, gözüne uyku girmedi. **2.**sürekli şimşek çaktı.

سهف sehefe: (yeshufu) [m. sehf, suhâf سهف ، سهاف] **1.**bağırdı, haykırdı. **2.**debelendi.

سهف sehife: (yeshefu) [m. sehef, suhâf سهف ، سهاف] susadı.

سهک seheke: (yesheku) [m. sehek سهک] **1.**rüzgâr toprağı savurdu. **2.**ezdi, un ufak etti.

سهک seheke: (yeshuku) [m. suhûk سهوک] rüzgâr sert esti.

سهک sehike: (yesheku) [m. sehek سهک] **1.**kokuştu. **2.**terleyip kötü koktu.

سهل sehhele: [m. teshîl تسهيل] **1.**kolaylaştırdı. **2.**ishal yaptı.

سهل sehl: [ç. suhûl سهول] **1.**yumuşak. **2.**kolay. **3.**basit. **4.**ova.

سهل sehule: (yeshulu) [m. suhûle سهولة] kolay oldu, kolaylaştı.

سهل sihl: [ç. suhûl, eshâl سهول ، اسهال] alüvyon.

سهم seheme: (yeshemu) [m. suhûm, suhûme, suhâm سهوم ، سهومة ، سهام] **1.**beti benzi attı. **2.**zayıfladı. **3.**kumarda kazandı.

سهم sehheme: [m. teshîm تسهيم] ok desenleri çizdi.

سهم sehm: [ç. eshum, sihâm اسهم ، سهام] **1.**kumar oku, kur'a oku. **2.**ok. **3.**hisse, pay. **4.**hisse senedi. **5.**kumarda kazanılan.

سهم sehume: (yeshumu) [m. suhûm, suhûme سهوم ، سهومة] **1.**yüzünü buruşturdu, suratı sirke sattı. **2.**sıcak çarptı.

سهم النارى sehmu'n-nârî: roket, füze.

سهو sehuve: (yeshû) [m. sehâve سهاوة] sakin oldu.

سهو sehv: [ç. sihâ' سهاء] **1.**yanılma, dalgınlık, gaflet.

2.durgunluk. **3.**yumuşak. **4.**tatlı berrak su.

سهى sehhâ: [m. teshiye تسهية] **1.**gaflete düşürdü. **2.**unutturdu.

سهى sehiye: (yeshâ) [m. sehv سهو] **1.**dalgınlığına geldi, gaflet etti. **2.**unuttu. **3.**bakakaldı. **4.**bile bile terketti.

سهيل suheyl: Süheyl yıldızı.

سيئات seyyiât: **1.**günahlar. **2.**kötülükler.

سيئة seyyi'e: **1.**günah. **2.**ayıp, kusur. **3.**kötülük.

سياج siyâc: [ç. esvice, sûc اسوجة ، سوج] çit.

سياح seyyâh: **1.**gezgin, seyyah. **2.**turist.

سيار seyyâr: gezici.

سيارة seyyâre: **1.**gezegen. **2.**otomobil. **3.**taksi. **4.**kafile, kervan. **5.**yolcular.

سياسة siyâse: **1.**tımar etmek. **2.**terbiye etmek. **3.**vali olmak. **4.**yönetmek, idare etmek.

سياسة الدولية siyâsetu'd-duveliyye: diplomasi.

سياع seyyâ': **1.**(bot.) ban ağacı. **2.**katran, zift. **3.**(bot.) akgünlük ağacı. **4.**sıva, samanlı çamur.

سيال seyyâl: akan, akıcı, akışkan.

سيب seyb: [ç. suyûb سيوب] **1.**serbest. **2.**bahşiş. **3.**iyilik. **4.**gönder. **5.**nafile. **6.**maden. **7.**define. **8.**at kuyruğu kılı.

سيب seyyebe: [m. tesyîb تسيب] bir başına salıverdi.

سيب sîb: (F.) elma.

سيب sîb: [ç. suyûb سيوب] su yolu.

سيجارة sîcâre: sigara.

سيح seyh: [ç. esyâh اسياح] **1.**çubuklu kumaş. **2.**akarsu.

سيح seyyeha: [m. tesyîh تسييح] **1.**gezdirdi, seyahat ettirdi. **2.**çok konuştu. **3.**desenledi.

سيخ sîh: (F.) kebap şişi.

سيد seyyid: [ç. sâde, sâ'id سادة ، سائد] **1.**Yüce Tanrı. **2.**mülk sahibi. **3.**lider, başkan. **4.**efendi. **5.**bay, sayın. **6.**koca.

سيد sîd: [ç. sîdân سيدان] kurt.

سيد sîd: **1.**arslan. **2.**kurt.

سيداف seydâf: (bot.) kabuğundan kav elde edilen bir ağaç.

سيدانة sîdâne: [ç. sîdân سيدان] **1.**kurt. **2.**cesur kadın.

سيدتى seyyidetî: hanımefendi, bayan.

سير seyr: [ç. suyûr, suyûre, esyâr سيور ، سيورة ، اسيار] sırım.

سير seyr: gidiş geliş.

سير seyyere: [m. tesyîr تسيير] **1.**çok gezdirdi. **2.**yaydı. **3.**sürgün etti. **4.**bindi. **5.**yürüttü.

سير siyer: **1.**sünnetler. **2.**yollar. **3.**gezmeler. **4.**davranışlar, hal ve gidişler. **5.**heyetler. **6.**zahireler.

سيرة sîre: [ç. siyer سير] **1.**sünnet. **2.**yol. **3.**gezme. **4.**davranış, hal ve gidiş. **5.**heyet. **6.**zahire.

سيسى sîsî: midilli atı.

سيطر saytara: [m. saytara سيطرة] hakim oldu, hükmetti, yönetti.

سيع seyye'a: [m. tesyî' تسييع] **1.**sıvadı. **2.**kalafatladı, gemiyi ziftledi. **3.**yağladı.

سيف seyf: [ç. suyûf, esyâf اسياف ، سيوف] **1.**kılıç. **2.**(zool.) kılıç balığı.

سيف siyef: [ç. esyâf اسياف] (zool.) kılıç balığı.

سيفون sîfûn: sifon.

سيقة seyyika: [ç. seyâ'ik سيائق] **1.**düşman tarafından çalınan sürü. **2.**avcı siperi.

سيل seyl: [ç. suyûl سيول] sel.

سيل seyyele: [m. tesyîl تسييل] akıttı.

سيل العرم seylu'l-arim: Arim seli, şiddetli yağmurun ardından gelen sel.

سيلان seyelân: **1.**akıntı. **2.**(tıp.) bel soğukluğu.

سيما sîmâ: işaret, alamet.

سيما siyyemâ: özellikle, hele hele.

سيمة sîme: **1.**fiyat, kıymet. **2.**işaret, alamet.

سينا sînâ: (coğ.) Sina Dağı.

سيوف suyûf: **1.**kılıçlar. **2.**kılıç balıkları.

سيى siyy: [ç. esvâ' اسواء] **1.**benzer. **2.**eş, denk. **3.**düzgün. **4.**çöl.

ش

ش ş, şin: **1.**Arap alfabesinin on üçüncü harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: üç yüz.

شنز şe'ize: (yeş'ezu) [m. şe'iz شدز] **1.**yüksek oldu. **2.**tedirgin oldu.

شنف şe'ife: (yeş'efu) [m. şe'f شأف] **1.**yara azdı. **2.**kinlendi. **3.**kaçındı.

شؤون şu'ûn: **1.**durumlar, haller. **2.**rütbeler. **3.**ihtiyaçlar. **4.**önemli işler.

شاء şâ'e: (yeşâ'u) [m. şey' شىء] **1.**istedi, diledi. **2.**sevketti.

شاء şâ'e: (yeşû'u) [m. şe'v شأو] **1.**öne geçti. **2.**üzdü.

شائبة şâ'ibe: [ç. şevâ'ib شوائب] **1.**kir. **2.**leke. **3.**şüphe. **4.**karışmış şey.

شائعة şâ'i'a: şayia, söylenti.

شائم şâ'eme: [m. muşâ'eme مشائمة] soluna aldı.

شائى şâ'â: [m. muşâ'ât مشائاة] yarıştı.

شاب şâbb: [ç. şubbân شبان] genç, delikanlı.

شاب şâbe: (yeşîbu) [m. şeyb, şeybe, meşîb شيب ، شيبة ، مشيب] **1.**saçları kırlaştı. **2.**yaşlandı.

شاب şâbe: (yeşûbu) [m. şevb شوب] **1.**karıştırdı. **2.**karıştı. **3.**aldattı. **4.**hile yaptı. **5.**yalan söyledi. **6.**savuşturdu.

شابة şâbbe: [ç. şevâbb شواب] genç, delikanlı.

شابث şâbese: [m. muşâbese مشابثة] yapışıp kaldı.

شابر الميزان şâbiru'l-mîzân: hırsız.

شابه şâbehe: [m. muşâbehe مشابهة] benzetti.

شاة şât: [ç. şâ', şiyâh شاء ، شياه] (zool.) koyun.

شاتم şâteme: [m. muşâteme مشاتمة] küfürleşti.

شاج şâcce: [m. muşâcce, şicâc مشاجة ، شجاج] birbirinin başını yardı.

شاجر şâcere: [m. muşâcere مشاجرة] **1.**kavga etti. **2.**hayvan ağaç yapraklarını yedi.

شاجع şâce'e: [m. muşâce'e مشاجعة] yiğitlikte yarıştı.

شاجن şâcin: [ç. şevâcin شواجن] ağaçlı vadi.

شاح şâha: (yeşîhu) [m. şeyh شيح] **1.**çalışkan oldu. **2.**çabaladı.

شاح şâhhe: [m. muşâhha مشاحة] **1.**cimrilik etti. **2.**mücadele etti.

شاحن şâhane: [m. muşâhane مشاحنة] arası açıldı, bozuştu, birbirine düşman kesildi.

شاخ şâha: (yeşîhu) [m. şeyh, şuyûha, şeyhûha شيخ ، شيوخة ، شيخوخة] yaşlandı, ihtiyarladı.

شاد şâdde: [m. muşâdde, şidâd مشادة ، شداد] **1.**bir hususta katı oldu. **2.**boy ölçüştü.

شاد şâde: (yeşîdu) [m. şeyd شيد] **1.**sıvadı. **2.**yok oldu, mahvoldu. **3.**kaldırdı, yükseltti.

شاذ şâzz: [ç. şevâzz شواذ] **1.**halkın seçtiği kişi. **2.**kural dışı. **3.**aykırı söz.

شاذى şâzî: [ç. şuzât شذاة] nağme ile şiir okuyan.

شار şâre: (yeşûru) [m. şever, şiyâr, şiyâre, meşâr, meşâre شور ، شيار ، شيارة ، مشار ، مشارة] bal çıkardı, bal süzdürdü.

شار şâre: (yeşûru) [m. şevr, şivâr شور ، شوار] hayvanlar besili oldu.

شارب şârebe: [m. muşârebe مشاربة] birlikte içti.

شارب şârib: [ç. şevârib شوارب] bıyık.

شارب şârib: [ç. şurrâb شراب] içen.

شارج şârece: [m. muşârece مشارجة] birbirine benzedi.

شارد şârid: [ç. şevârid شوارد] ağızdan ağıza dolaşan şiir.

شارس şârese: [m. muşârese, şirâs مشارسة ، شراس] katı davrandı, kötü davrandı.

شارط şârata: [m. muşârata مشارطة] şartlaştı.

شارع şâri': **1.**kanun koyucu. **2.**anayol, cadde.

شارف şârefe: [m. muşârefe مشارفة] **1.**yükseğe çıktı. **2.**şerefte yarıştı. **3.**yaklaştı.

شارف şârif: [ç. şevârif, şurref شوارف ، شرف] **1.**yaşlı hayvan. **2.**eski eşya.

شارق şârık: [ç. eşrâk اشراق] doğu.

شارك şâreke: [m. muşâreke مشاركة] birbiriyle ortak oldu.

شاروف şârûf: (F.) [< cârûb] [ç. şevârîf شواريف] süpürge.

شاروق şârûk: alçı.

شارى şârâ: [m. muşârât مشاراة] satış yaptı, sattı.

شازب şâzib: [ç. şuzzeb شزب] **1.**sert nesne. **2.**kara kuru yapılı.

شاس şâse: (yeşâsu) [m. şevs شوس] **1.**göz ucu ile baktı. **2.**gözünü kısarak baktı. **3.**kötü ahlaklı oldu.

شاص şâse: (yeşûsu) [m. şevs, şeves شوص] **1.**bebek annesinin karnında hareketlendi. **2.**ovaladı. **3.**misvak sürdü. **4.**dişi ağrıdı. **5.**karnı ağrıdı. **6.**yıkadı, temizledi.

شاط şâte: (yeşîtu) [m. şeyt, şiyâta, şaytûta ، شيط ، شياطة ، شيطوطة] **1.**yemek yanık oldu. **2.**tencerenin dibi yandı. **3.**mahvoldu, helâk oldu.

شاط şâte: (yeşûtu) [m. şevt شوط] turladı, tur attı, dolandı.

شاطئ şâti': [ç. şevâti' şut'ân شواطئ ، شطآن] sahil.

شاطأ şâta'a: [m. muşâtât مشاطاة] birlikte sahilde yürüdü.

شاطر şatare: [m. muşâtara مشاطرة] yarı yarıya bölüştü.

شاطر şâtır: [ç. şuttâr شطار] ahlaksız.

شاطىء البحر المنبسط şâtiu'l-bahri'l-munbesat: plaj.

شاطىء البحر şâtiu'l-bahr: deniz kenarı, kıyı, sahil.

شاظ şâze: (yeşûzu) [m. şevz شوظ] **1.**küfretti. **2.**öfkeden küplere bindi.

شاع şâ'a: (yeşî'u) [m. şey' شيع] **1.**yaydı. **2.**doldurdu.

شاع şâ'a: (yeşî'u) [m. şey', şuyû', meşâ', şeye'ân ، شيع ، شيوع ، مشاع ، شيعان] **1.**yayıldı. **2.**ortak oldu.

شاع şâ'a: (yeşî'u) [m. şiyâ' شياع] **1.**tabi oldu. **2.**açığa çıkardı, yaydı. **3.**şar şar işedi. **4.**ortak kıldı. **5.**bağırdı, haykırdı.

شاع şâ'a: (yeşû'u) [m. şev' شوع] **1.**dik saçlı oldu. **2.**dağınık oldu.

شاعر şâ'ere: [m. muşâ'ere مشاعرة] şiir ile yarıştı, şiirleşti.

شاعر şâ'ir: [ç. şu'arâ' شعراء] şair.

شاغب şâgabe: [m. muşâgabe مشاغبة] hır çıkardı, ağız dalaşı yaptı.

شاغر şâgara: [m. muşâgara مشاغرة] mehirsiz evlendi.

شاغل şâgil: meşgul eden.

شاف şâfe: (yeşûfu) [m. şevf شوف] **1.**süsledi. **2.**parlattı. **3.**baktı. **4.**deveyi katranladı.

شافع şâfi': [ç. şufe'â' شفعاء] **1.**şefaat eden, şefaatçi. **2.**ön alım hakkı ile alan. **3.**çift.

شافه şâfehe: [m. muşâfehe, şifâh شفاه ، مشافهة] birbiriyle ağız ağıza konuştu.

شاق şâka: (yeşûku) [m. şevk شوق] **1.**arzu etti. **2.**heyecanlandırdı. **3.**bağladı.

شاق şâkk: [ç. şevâkk شواق] güç, zor.

شاق şâkka: [ç. muşâkka, şikâk مشاقة ، شقاق] **1.**düşmanlık etti. **2.**karşı geldi. **3.**mücadele etti.

شاقح şâkaha: [m. muşâkaha مشاقحة] küfürleşti.

شاقول şâkûl: [ç. şevâkîl شواقيل] çekül.

شاقى şâkâ: [m. muşâkât, şikâ' مشاقاة ، شقاء] didişti, mücadele etti.

شاک şâke: (yeşâku) [m. şâke, şîke, şevk ، شيكة ، شوک] **1.**dikenli oldu. **2.**dikenliğe girdi.

شاک şâke: (yeşûku) [m. şevk شوک] **1.**diken batırdı. **2.**diken battı. **3.**acı çektirdi.

شاکس şâkese: [m. muşâkese مشاكسة] huysuzluk etti, geçimsizlik çıkardı, aksilik etti.

شاکل şâkele: [m. muşâkele مشاكلة] **1.**uygun oldu. **2.**sorunlu işe girdi.

شاکلة şâkile: [ç. şevâkil شواكل] **1.**karakter. **2.**böğür. **3.**yapı.

شاکوس şâkûs: (F.) [ç. şevâkîs شواكيس] çekiç.

شاکه şâkehe: [m. muşâkehe, şikâh مشاكهه ، شكاه] benzedi.

شاکی şâkâ: [m. muşâkât مشاكاة] şikayet etti.

شال şâl: [ç. şîlân شيلان] şal.

شال şâle: (yeşîlu) [m. şeyl شيل] kaldırdı.

شال şâle: (yeşûlu) [m. şevl, şevelân شول ، شولان] **1.**yükseldi. **2.**kaldırdı. **3.**öldü.

شالم şâlem: (bot.) karamuk.

شام şâm: (coğ.) Şam, Arap yarımadasının kuzeybatısı.

شام şâm: **1.**benler. **2.**ay lekeleri.

شام şâme: (yeşîmu) [m. şeym شيم] **1.**kılıcı kınından çekti. **2.**kılıcı kınına yerleştirdi. **3.**derisi benekli oldu. **4.**yağmuru anlamak için buluta baktı. **5.**saldırdı, hücum etti. **6.**gizledi. **7.**tahmin etti, takdir etti.

شام şâmme: [m. meşâmme مشامة] koklaştı.

شأم şe'eme: (yeş'emu) [m. şe'm شأم] başına uğursuzluk getirdi.

شأم şe'eme: [m. teş'îm تَشئيم] Şam'a gönderdi.

شامة şâme: [ç. şâm شام] **1.**ben. **2.**ay lekesi.

شامذ şâmiz: [ç. şummez, şevâmiz شمذ ، شوامذ] akrep.

شامس şâmese: [m. muşâmese, şimâs مشامسة ، شماس] direndi, direnç gösterdi.

شامس şâmis: [ç. şummes شمس] güneşli gün.

شان şâne: (yeşînu) [m. şeyn شين] **1.**lekeledi. **2.**ayıpladı.

شأن şe'ene: (yeş'enu) [m. şe'n شأن] **1.**durumunu bildi. **2.**tabi oldu.

شأن şe'n: [ç. şu'ûn شؤون] **1.**durum, hal. **2.**rütbe. **3.**ihtiyaç. **4.**önemli iş. **5.**ilahî tasarruf.

شانة şânne: [ç. şevânn شوان] su yolu.

شانق şâneka: [m. muşânaka, şinâk مشانقة ، شناق] zekâttan kaçmak için kendi hayvanlarını başkasının hayvanları arasına karıştırdı.

شأو şe'v: **1.**tur. **2.**araç. **3.**hedef.

شاور şâvere: [m. muşâvere, şivâr مشاورة ، شوار] danıştı, meşveret etti.

شاوس şâvese: [m. muşâvese مشاوسة] gözleri zayıf oldu.

شاول şâvele: [m. muşâvele مشاولة] kaldırdı.

شاه şâh: (F.) şah.

شاه şâha: (yeşûhu) [m. şevh شوه] **1.**çirkin oldu. **2.**öfke ile baktı. **3.**çok arzu etti. **4.**kıskandı. **5.**göz değdirdi. **6.**korkuttu.

شاه بلوط şâhu bellût: (bot.) kestane.

شاهد şâhede: [m. muşâhede مشاهدة] gözüyle gördü, şahit oldu, müşahede etti.

شاهد şâhid: [ç. şuhûd, eşhâd, şuhhed, şehd شهود ، اشهاد ، شهد ، شهد] **1.**tanık, şahit. **2.**kanıt, delil. **3.**doğum sırasında gelen su.

شاهد العين şâhidu'l-ayn: görgü şahidi.

شاهر şâhere: [m. muşâhere, şihâr مشاهرة ، شهار] **1.**aylıkla tuttu. **2.**ay üzerinden hesap etti.

شاهل şâhele: [m. muşâhele مشاهلة] küfürleşti.

شاهنشاه şâhinşâh: (F.) imparator, şehinşah.

شاهين şâhîn: (F.) [ç. şevâhîn, şeyâhîn شواهين ، شياهين] **1.**(zool.) şahin. **2.**terazi kolu. **3.**terazi dili.

شاى şây: çay.

شايص şâyese: [m. muşâyese, şiyâs مشايصة ، شياص] aksi oldu, geçimsiz oldu, huysuz oldu.

شايع şâye'e: [m. muşâye'e, şiyâ' مشايعة ، شياع] **1.**tabi oldu. **2.**dostluk kurdu. **3.**bağırdı.

شب şebb: genç, delikanlı.

شب şebb: şap.

شب şebbe: (yeşibbu) [m. şebâb, şebîbe شباب ، شبيبة] yiğit oldu.

شب şebbe: (yeşubbu) [m. şebb, şubûb شب ، شبوب] **1.**ateşi tutuşturdu. **2.**ateş tutuştu. **3.**büyüdü.

شب şebbe: (yeşubbu, yeşibbu) [m. şibâb, şubûb, şebîb شباب ، شبوب ، شبيب] at şaha kalktı.

شبا şebâ: (yeşbû) [m. şebv شبو] **1.**yüksek oldu. **2.**şaha kalktı. **3.**ateş yaktı.

شباك şubbâk: [ç. şebâbîk شبابيک] **1.**örgülü nesne. **2.**pencere kafesi. **3.**avcı ağı.

شبان şubbân: gençler, delikanlılar.

شبب şebbebe: [m. teşbîb تشبيب] **1.**gençlik günlerini andı. **2.**sevgilinin güzelliklerini saydı.

شبة şebbe: [ç. şebâ'ib شبائب] genç kız, gneç kadın.

شبث şebes: [ç. eşbâs, şibsân اشباث ، شبثان] örümcek.

شبث şebis: sırnaşık, yapışkan tabiatlı.

شبث şebise: (yeşbesu) [m. şebes شبث] yapıştı.

شبح şebbeha: [m. teşbîh تشبيح] **1.**gözü iyi seçemedi. **2.**ısrarla istedi. **3.**genişletti.

شبح şebeh: [ç. eşbâh، şubûh شبوح ، اشباح] **1.**karaltı. **2.**hayalet. **3.**gölge. **4.**şahıs. **5.**kalıp.

شبح şebeha: (yeşbehu) [m. şebh شبح] **1.**yardı. **2.**gerdirdi. **3.**uzattı. **4.**hayal meyal göründü. **5.**ellerini duaya kaldırdı.

شبح şebuhe: (yeşbuhu) [m. şebâha شباحة] geniş pazulu lodu.

شبر şebbere: [m. teşbîr تشبير] karışladı.

شبر şebere: (yeşburu) [m. şebr شبر] **1.**karışladı. **2.**verdi.

شبر şebire: (yeşberu) [m. şeber شبر] neşelendi.

شبر şibr: [ç. eşbâr اشبار] karış.

شبرق şebreka: [m. şebreka شبرقة] **1.**yırttı. **2.**parçaladı.

شبرقة şibrika: cep harçlığı.

شبشب şibşib: terlik.

شبع şebi'a: (yeşba'u) [m. şeb', şiba' شبع] **1.**doydu. **2.**semirdi. **3.**bıktı.

شبع şebu'a: (yeşbu'u) [m. şebâ'a شباعة] akıllı oldu.

شبعة şub'a: [ç. şuba' شبع] doyumluk yemek.

شبق şebika: (yeşbaku) [m. şebak شبق] erkek hayvan dişisini istedi.

شبک şebbeke: [m. teşbîk تشبيک] **1.**birbirine geçti. **2.**birbirine tutturdu.

شبک şebeke: (yeşbiku) [m. şebk شبک] **1.**birbirine geçti. **2.**birbirine tutturdu.

شبک şubuk: (T.) **1.**pipo. **2.**sigara ağızlığı.

شبکة şebeke: [ç. şebek، şibâk شبک ، شباک] ağ.

شبکة العين şebeketu'l-ayn: (tıp.) retina.

شبل şebele: (yeşbulu) [m. şubûl شبول] bolluk içinde büyüdü.

شبل şibl: [ç. eşbâl اشبال] arslan yavrusu.

شبم şebeme: (yeşbumu) [m. şebm شبم] annesini emmesin diye hayvana burunsallık geçirdi.

شبم şebime: (yeşbemu) [m. şebem شبم] soğuk olmak.

شبن şebene: (yeşbunu) [m. şebn شبن] **1.**balık etli oldu. **2.**yaklaştı.

شبور şebûr: (F.) [< şîpûr] boru, borazan.

شبوط şebbût: [ç. şebâbît شبابيط] (zool.) kefal.

شبه şebbehe: [m. teşbîh تشبيه] **1.**benzetti. **2.**karıştırdı. **3.**belirsizleştirdi.

شبه şebeh: [eşbâh اشباه] sarı bakır.

شبه şibh: [ç. eşbâh اشباه] benzer, benzeri.

شبه الجزيرة şibhu'l-cezîre: (coğ.) yarımada.

شبيه şebîh: [ç. şibâh شباه] benzer.

شبيه بالمعين şebîhun bi'l-mu'ayyen: paralelkenar.

شت şett: [ç. eştât اشتات] dağınık, ayrı ayrı.

شت şette: (yeşittu) [m. şetât شتات] **1.**dağıldı. **2.**dağıttı.

شتا şetâ: (yeştû) [m. şetv شتو] **1.**kışladı, kışı geçirdi. **2.**kış soğuk geçti. **3.**soğuk şiddetli oldu.

شتاء şitâ': [ç. eştiye اشتية] **1.**kış mevsimi. **2.**kıtlık ve açlık.

شتت şettete: [m. teştît تشتيت] dağıttı.

شتر şetere: (yeştiru) [m. şetr شتر] **1.**kesti. **2.**parçaladı. **3.**yaraladı. **4.**göz kapağını ters çevirdi.

شتر şetire: (yeşteru) [m. şeter شتر] **1.**yarıldı. **2.**alt dudağı yarık oldu. **3.**kesildi. **4.**göz kapakları dışa dönük oldu. **5.**kesildi. **6.**küfretti.

شتر şettere: [m. teştîr تشتير] **1.**küfretti. **2.**ayıpladı.

شتل şetele: (yeştilu) [m. şetl شتل] **1.**fide yetiştirdi. **2.**fidan yetiştirdi.

شتم şeteme: (yeştumu) [m. şetm شتم] küfretti, sövdü.

شتم şetm: küfretmek, sövmek.

شتم şetume: (yeştumu) [m. şetâme شتامة] çirkin yüzlü oldu.

شتن şetene: (yeştunu) [m. şetn شتن] kumaş dokudu.

شتو şetv: **1.**kışlamak, kışı geçirmek. **2.**kış soğuk geçmek. **3.**soğuk şiddetli olmak.

شتوى şetevî: kış yağmuru.

شتى şettâ: [m. teştiye تشتية] kışladı, kışı geçirdi.

شتى şettâ: **1.**darmadağınık. **2.**türlü türlü.

شتيت şetît: [ç. şettâ شتى] **1.**dağınık. **2.**türlü türlü.

شج şecce: (yeşeccu) [m. şecec شجج] alnında yara izi belli oldu.

شج şecce: (yeşuccu) [m. şecc شج] **1.**yardı. **2.**şaraba su kattı.

شجا şecâ: (yeşcû) [m. şecv شجو] **1.**üzdü. **2.**sevindirdi.

شجاء şeccâ': [ç. şucc شج] alnı yarık olan.

شجار şicâr: [ç. şucur شجر] **1.**küçük mahfe. **2.**burunsallık. **3.**kapı sürgüsü.

شجاع şucâ': [ç. şuc'ân, şic'ân شجعان] **1.**cesur, yiğit, bahadır. **2.**yılan.

شجب şecb: [m. şucûb شجوب] **1.**üzüntü. **2.**ihtiyaç.

شجب şeceb: [m. şucûb شجوب] **1.**üzüntü. **2.**bela.

شجب şecebe: (yeşcubu) [m, şecb شجب] **1.**mahvetti. **2.**üzdü. **3.**çekti. **4.**meşgul oldu.

شجب şecebe: (yeşcubu) [m, şecb, şucûb شجوب ، شجب] **1.**mahvoldu, helâk oldu. **2.**üzüldü, mahzun oldu.

شجب şecebe: (yeşcubu) [m. şecîb جشيب] karga gürültü etti.

شجب şecibe: (yeşcebu) [m. şeceb شجب] **1.**mahvoldu, helâk oldu. **2.**üzüldü. **3.**gitti.

شجة şecce: [m. şicâc شجاج] başta ve yüzde bulunan yarık.

شجر şeccere: [m. teşcîr تشجير] **1.**ağaçlaştı. **2.**ağaç resmi yaptı.

شجر şecer: [ç. eşcâr, şecrâ' اشجار ، شجراء] ağaç.

شجر şecere: (yeşcuru) [m. şecr شجر] **1.**ağacın dallarını kaldırdı. **2.**direk dikti. **3.**bağladı. **4.**vazgeçirdi. **5.**mızrakladı. **6.**ağzını açtı. **7.**hayvanın gemini çekti.

شجر şecere: (yeşcuru) [m. şecr, şucûr شجور ، شجر] ihtilaf konusu oldu.

شجر şecr: [ç. şucûr, eşcâr شجور ، اشجار] ağız boşluğu.

شجر الاخضر şeceru'l-ahdar: yeşil ağaç. Arapların birbirine sürterek ateş yaktıkları marh ve afar adlı iki cins yeşil ağaç.

شجر البنيان şeceru'l-benyân: (bot.) banyan ağacı.

شجر الصفصاف şeceru's-safsâf: (bot.) söğüt.

شجرة şecere: ağaç.

شجرة التفاحة şeceretu't-tuffâha: (bot.) elma ağacı.

شجرة الزقوم şeceretu'z-zakkûmi: zakkum ağacı.

شجرة اللوز şeceretu'l-levz: (zool.) badem ağacı.

شجرة المصطكى şeceretu'l-mustekâ: (bot.) sakız ağacı.

شجرة زيتونة şeceretun zeytûne: zeytin ağacı.

شجع şecce'a: [m. teşcî' تشجيع] cesaretlendirdi, yüreklendirdi, teşvik etti.

شجع şecu'a: (yeşcu'u) [m. şecâ'a شجاعة] cesur oldu.

شجن şecene: (yeşcunu) [m. şecn شجن] üzdü.

شجن şecene: (yeşcunu) [m. şucûn شجون] güvercin öttü.

شجن şecune: (yeşcunu) [m. şecen شجن] üzüldü, hüzünlendi.

شجوب şecûb: [ç. şucub شجب] tasa, kaygı.

شجى şeciye: (yeşcâ) [m. şec شج] boğaçı düğümlendi, üzüldü.

شجيع şecî': [ç. şuce'â', şicâ' شجعاء، شجاع] cesur, yiğit, bahadır.

شح şahha: (yeşihhu) [m. şahh شح] **1.**azaldı. **2.**cimri oldu. **3.**hırslı oldu. **4.**çakmak ateş almadı.

شحا şehâ: (yeşhû) [m. şehv شحو] **1.**geniş adım attı. **2.**ağzını açtı.

شحب şehabe: (yeşhubu) [m. şuhûb شحوب] soldu.

شحج şehace: (yeşhacu) [m. şahîc شحيج] **1.**anırdı. **2.**karganın sesi kalınlaştı.

شحذ şehaze: (yeşhazu) [m. şahz شحذ] **1.**biledi. **2.**ısrarla istedi.

شحرور şahrûr: [ç. şehârîr شحارير] (zool.) karatavuk.

شحط şahhate: [m. teşhît تشحيط] kanını kaynattı.

شحط şahita: (yeşhatu) [m. şahat شحط] **1.**kesti, boğazladı. **2.**uzak oldu.

شحط şehate: (yeşhatu) [m. şaht, şahat, şuhût, meşhat شحط ، شحوط ، مشحط] **1.**doldurdu. **2.**süte çok su kattı. **3.**içkiye su kattı. **4.**akrep soktu. **5.**üstün oldu. **6.**uzak oldu. **7.**kesti, boğazladı.

شحم şahhame: [m. teşhîm تشحيم] yağladı.

شحم şahime: (yeşhamu) [m. şaham شحم] **1.**canı yağ çekti. **2.**semiz oldu. **3.**üzüm kalın kabuklu oldu.

شحم şahm: [ç. şuhûm شحوم] iç yağı.

شحم şehame: (yeşhamu) [m. şahm شحم] **1.**yağ yedirdi. **2.**yemeğe yağ koydu.

شحمة الارض şahmetu'l-ard: (bot.) mantar.

شحن şahane: (yeşhanu) [m. şahn شحن] **1.**gemiyi yükledi. **2.**doldurdu. **3.**kovdu.

شحن şahine: (yeşhanu) [m. şahan شحن] kin güttü.

شحنة şihne: [ç. şihan شحن] **1.**zaptiye. **2.**azık. **3.**yük. **4.**düşmanlık.

شحيح şahîh: [ç. şihâh, eşihha, eşihhâ' شحاح ، اشحة ، اشحاء] **1.**cimri. **2.**hırslı.

شخ şahha: (yeşuhhu) [m. şahh شخ] idrar yaptı, işedi.

شخب şehabe: (yeşhebu) [m. şahb شخب] süt memeden ses vererek çıktı.

شخت şehute: (yeşhutu) [m. şuhûte شخوتة] ince yapılı oldu.

شخر şehare: (yeşhiru) [m. şahr, şahîr شخير ، شخر] **1.**kişnedi. **2.**anırdı.

شخس şehase: (yeşhasu) [m. şahs شخس] **1.**iş karışık oldu. **2.**ağzını açarak esnedi.

شخشخ şahşaha: [m. şahşaha شخشخة] gıcırdadı.

شخص şahasa: (yeşhasu) [m. şuhûs شخوص] **1.**yüksek oldu. **2.**gözünü dikti. **3.**gitti. **4.**döndü. **5.**yıldız doğdu. **6.**yara şişti.

شخص şahhasa: [m. teşhîs تشخيص] **1.**teşhis etti, tanı koydu. **2.**ayırdetti. **3.**adlandırdı. **4.**piyes oynadı.

شخص şahs: [ç. eşhâs, şuhûs اشخاص ، شخوص] **1.**kişi, şahıs. **2.**insan. **3.**yüksek olan.

شخص şahs: kişisel, hususî, uzel.

شخص şahusa: (yeşhusu) [m. şehâsa شخاصة] iri yapılı oldu.

شخصيا şahsiyyen: bizzat.

شخم şahime: (yeşhamu) [m, şaham شخم] bozuldu, kokuştu.

شد şedde: (yeşiddu) [m. şidde شدة] şiddetli oldu.

شد şedde: (yeşuddu) [m. şedd شد] **1.**sıkı bağladı. **2.**sağlamlaştırdı. **3.**güçlendirdi. **4.**koştu. **5.**alev yükseldi. **6.**vakit öğleye yaklaştı. **7.**yolculuğa hazırlandı. **8.**mühürledi. **9.**ipi çekti.

شد şedde: (yeşuddu, yeşiddu) [m. şedd, şedde, şudûd شد ، شدة ، شدود] saldırdı, hücum etti.

شدة şidde: **1.**katılık, sertlik. **2.**güç. **3.**afet.

شدخ şeddeha: [m. teşdîh تشديخ] yardı.

شدخ şedeha: (yeşdahu) [m. şedh شدخ] **1.**başını yardı, kafasını kırdı. **2.**kanını döktü.

شدد şeddede: [m. teşdîd تشديد] **1.**harfi şeddeli okudu. **2.**sağlamlaştırdı.

شدف şedefe: (yeşdifu) [m. şedf شدف] **1.**parçaladı. **2.**kesti.

شدف şedife: (yeşdefu) [m. şedef شدف] sevindi.

شدفة şudfe: [ç. şudef شدف] **1.**kesilmiş parça. **2.**gecenin bir kısmı.

شدق şedika: (yeşdaku) [m. şedak شدق] geniş avurtlu oldu.

شده şedehe: (yeşdehu) [m. şedeh شده] dehşete düşürdü.

شديد şedîd: [ç. şidâd, eşiddâ' اشداد ، اشداء] **1.**şiddetli. **2.**güçlü, kudretli. **3.**sağlam.

شديد العصا şedîdu'l-asâ: sert mizaçlı.

شديدا şedîden: şiddetle.

شذ şezze: (yeşuzzu, yeşizzu) [m. şezz, şuzûz شذ ، شذوذ] **1.**farklı oldu, ayrı oldu. **2.**muhalefet etti. **3.**kural dışı oldu.

شذا şezâ: (yeşzû) [m. şezv شذو] **1.**deveyi sürdü. **2.**nağme ile şiir okudu. **3.**birine benzedi.

شذا şezâ: (yeşzû) [m. şezv شذو] **1.**misk koktu. **2.**üzdü.

شذب şezeb: [ç. eşzâb اشذاب] **1.**ağaç kabuğu. **2.**kesilmiş dal. **3.**kalıntı, bakiye. **4.**su bendi.

شذب şezebe: (yeşzubu, yeşzibu) [m. şezb شذب] **1.**kabuk soydu. **2.**budadı. **3.**malını dağıttı. **4.**savundu. **5.**kovdu.

شذب şezzebe: [m. teşzîb تشذيب] **1.**kabuk soydu. **2.**kovdu.

شذر şezr: [ç. şuzûr شذور] **1.**altın kırıntısı. **2.**küçük

inci. **3.**dizinin arasına geçirilen boncuk.

شذر şezzere: [m. teşzîr تشذير] diziyi araya boncuk koyarak ayırdı.

شذر مذر şezer mezer: darmadağınık.

شر şerr: [ç. şurûr, şirâr ، شرور شرار] **1.**kötü. **2.**kötülük, şer.**شر** şerr: **1.**kötülük yapmak. **2.**kötülüğü huy edinmek.

شر şerre: (yeşurru, yeşirru) [m. şerr, şerâre, şerer, şirre شر ، شرارة ، شرر ، شرة] **1.**kötülük yaptı. **2.**kötülüğü huy edindi.

شرائط şerâ'it: şartlar, koşullar.

شراب şerâb: [ç. eşribe اشربة] **1.**içki, içilen sıvı, içecek. **2.**şarap.

شراب الليمون şerâbu'l-leymûn: limonata.

شراع şirâ': [ç. eşri'a, şuru' اشرعة ، شرع] yelken.

شراک şirâk: [ç. eşrâk اشراک] patika.

شرايين şerâyîn: atardamarlar.

شرب şerebe: (yeşrubu) [m. şerb شرب] anladı.

شرب şeribe: (yeşrebu) [m. şereb شرب] **1.**susadı. **2.**suya kandı. **3.**sigara içti. **4.**iftira etti.

شرب şeribe: (yeşrebu) [m. şurb, şerb, şirb, meşreb, teşrâb شرب ، مشرب ، تشراب] içti.

شرب şerrebe: [m. teşrîb تشريب] içirdi.

شرب şirb: [ç. eşrâb اشراب] **1.**su hissesi. **2.**su sırası. **3.**su içme vakti.

شربة şerebe: [ç. şereb شرب] **1.**çok içme. **2.**su arkı. **3.**susuzluk.

شربة şurbe: [ç. şereb شرب] **1.**bir içimlik su. **2.**çorba.

شرة şirre: **1.**kötülük. **2.**neşe. **3.**hiddet.

شرج şerc: [ç. şirâc شراج] zümre, bölük, fırka.

شرج şerec: [ç. eşrâc اشراج] **1.**kulp. **2.**anüs. **3.**vajina.

شرج şerece: (yeşrucu) [m. şerc شرج] **1.**karıştırdı, kattı. **2.**ortak oldu. **3.**biriktirdi. **4.**yalan söyledi. **5.**kerpiç dizdi.

شرج şerice: (yeşrecu) [m. şerec شرج] vücudu dolgun oldu.

شرج şerrece: [m. teşrîc تشريج] seyrek dikiş dikti.

شرح şereha: (yeşrehu) [m. şerh شرح] **1.**uzunlamasına kesti. **2.**yaydı, genişletti. **3.**korudu. **4.**sevdirdi. **5.**açıkladı, şerhetti. **6.**açtı. **7.**ferahlık verdi.

شرح şerreha: [m. teşrîh تشريح] otopsi yaptı.

شرخ şerh: **1.**asıl, kök. **2.**damar. **3.**ilk gençlik çağı.

شرد şerede: (yeşrudu) [m. şerd, şurûd, şurâd, şirâd شرد

[شرود ، شراد ، شراد] **1.**ürktü. **2.**saptı. **3.**itaatsizlik etti.

شرد şerrede: [m. teşrîd تشريد] **1.**ürkütüp kaçırdı. **2.**kovdu. **3.**dağıttı. **4.**teşhir etti.

شرذمة şirzime: [ç. şerâzim شراذم] **1.**parça. **2.**küçük topluluk.

شرر şerer: kıvılcım.

شرر şerre: (yeşurru) [m. şurr شرر] **1.**kusurlu yaptı. **2.**güneşe serdi.

شرس şerese: (yeşrusu) [m. şers شرس] **1.**ovaladı. **2.**sözle incitti, kalbini kırdı. **3.**yularını çekti.

شرس şerise: (yeşresu) [m. şeres, şerâse شرس ، شراسة] huysuz oldu, ahlaksız oldu, geçimsiz oldu.

شرشر şerşere: [m. şerşere شرشرة] **1.**şarıl şarıl aktı. **2.**biledi. **3.**kesti. **4.**dişiyle ısırıp sağa solla salladı. **5.**yılan soktu.

شرشرة şirşire: [ç. şerâşir شراشر] parça.

شرشور şurşûr: (zool.) peygamber kuşu.

شرط şarat: [ç. eşrât اشراط] işaret, alamet.

شرط şart: [ç. şurût شروط] şart, koşul.

شرط şereta: (yeşrutu, yeşritu) [m. şart شرط] şart koştu. **2.**gerektirdi.

شرطة şurta: **1.**polis. **2.**zaptiye. **3.**emniyet.

شرطة التحرى şurtatu't-taharrî: dedektif.

شرع şer': **1.**başlamak. **2.**girmek.

شرع şer': **1.**şeriat. **2.**din. **3.**yol.

شرع şere'a: (yeşre'u) [m. şer' شرع] **1.**şeriat koydu. **2.**kaldırdı. **3.**doğruyu ortaya çıkardı.

شرع şere'a: (yeşre'u) [m. şer', şurû' شروع ، رع] **1.**başladı. **2.**girdi. **3.**götürdü. **4.**çevirdi, doğrulttu. **5.**açtı.

شرع şerre'a: [m. teşrî' تشريع] **1.**yolu açtı. **2.**binayı yükseltti. **3.**kanun koydu. **4.**meşrulaştırdı. **5.**yelken taktı.

شرعة şeri'a: [ç. eşrâ' اشراع] tavan.

شرف şeref: [ç. eşrâf اشراف] **1.**yüksek yer. **2.**yücelik, şeref.

شرف şerefe: (yeşrufu) [m. şurûf شروف] **1.**balkon yaptı. **2.**şerefe koydu.

شرف şerrefe: [m. teşrîf تشريف] **1.**balkon yaptı. **2.**yüceltti, ululadı.

شرف şerufe: (yeşrufu) [m. şeref شرف] **1.**yer yüksek oldu. **2.**mertebesi yüksek oldu.

شرفة şurfe: [ç. şuref شرف] **1.**balkon. **2.**tepe noktası.

شرق şaraka: (yeşruku) [m. şark شرق] **1.**koyunun kulağını yardı. **2.**meyva devşirdi.

شرق şaraka: (yeşruku) [m. şark, şurûk شرق ، شروق] güneş doğdu.

شرق şark: [ç. eşrâk اشراق] doğu.

شرق şerika: (yeşraku) [m. şerak شرق] **1.**güneş aldı. **2.**kulağı boylamasına yarıldı. **3.**rengi kızardı. **4.**karışık oldu. **5.**gözü kanlandı. **6.**güneş batmaya yüz tuttu. **7.**boğazına bir şey tıkandı.

شرق şerraka: [m. teşrîk تشريق] **1.**yüzü parladı. **2.**güneşte et kuruttu. **3.**safranla boyadı. **4.**doğuya yöneldi.

شرق الاوسط şarku'l-evsat: Ortadoğu.

شرقيا şarkıyyen: doğuda.

شرک şerek: [ç. eşrâk, şuruk اشراک ، شرک] ağ.

شرک şereke: (yeşreku) [m. şerk, şerik, şirke, şerike شرک ، شرکة] ortak oldu.

شرک şerreke: [m. teşrîk تشريک] ortak etti.

شرک şirk: ortaklık.

شرکة şirke: ortaklık, şirket.

شرکة اعلانات şirketu i'lânât: reklam ajansı.

شرم şereme: (yeşrimu) [m. şerm شرم] **1.**yardı. **2.**burnunun ucunu kesti. **3.**kulağının üstünü kesti. **4.**verdi. **5.**ekmeği kenarından yedi.

شرم şerime: (yeşremu) [m. şerem شرم] yarıldı.

شرم şerm: körfez.

شرم şerreme: [m. teşrîm تشريم] yardı.

شرماء şermâ': [ç. şurm شرم] burnunun ucu kesik olan.

شرنق şerneka: [şerneka شرنقة] **1.**kesti. **2.**ipekböceği kozaya girdi.

شرنقة şerneka: koza.

شروب şerûb: [ç. şurub شرب] **1.**içecek. **2.**çok içen. **3.**tatsız su.

شروط şurût: şartlar, koşullar.

شروع şurû': **1.**başlamak. **2.**girmek. **3.**götürmek. **3.**çevirmek, doğrultmak. **5.**açmak.

شره şerihe: (yeşrehu) [m. şereh شره] obur oldu, açgözlü oldu.

شری eşrâ: [ç. eşrâ' اشراء] **1.**(tıp.) kurdeşen. **2.**kenar. **3.**dağ. **4.**malın iyisi. **5.**malın kötüsü.

شری şerâ: (yeşrî) [m. şirâ', şiren شراء ، شری] **1.**satın aldı. **2.**sattı. **3.**kurdeşen oldu. **4.**güneşe serdi. **5.**alaya aldı. **6.**horladı. **7.**feda etti.

شری şeriye: (yeşrâ) [m. şeren شری] **1.**şimşek çaktı. **2.**fitne koptu. **3.**kurdeşen oldu. **4.**gazaplandı.

شری şery: **1.**çekirdekten yetişen hurma ağacı. **2.**(bot.) ebucehil karpuzu, it hıyarı.

شريان şeryân: [ç. şerâyîn شرايين] atardamar.

شريان şiryân: [ç. şerâyîn شرايين] atardamar.

شريجة şerîce: [ç. şerâ'ic شرائج] **1.**ağaç yarması. **2.**güvercin kafesi.

شريح şerîh: vajina.

شريحة şerîha: [ç. şerâ'ih شرائح] uzun et dilimi.

شريط şerît: [ç. şerâ'it شرائط] şart, koşul.

شريط şerît: [ç. şurut شرط] **1.**şerit. **2.**fitil. **3.**mezura. **4.**parfüm şişesi.

شريطة şerîta: [ç. şerâ'it شرائط] şart, koşul.

شريعة şerî'a: **1.**şeriat. **2.**din. **3.**açık yol. **4.**eşik. **5.**yasa.

شريعة السمحة şerî'atu's-semha: İslâm şeriatı.

شريف şerîf: şerefli.

شريق şerîk: [ç. şuruk شرق] **1.**doğu. **2.**Arap Yarımadasının doğusundaki İslâm ülkesi.

شريک şerîk: ortak.

شزب şezebe: (yeşzubu) [m. şuzûb شزوب] **1.**zayıfladı. **2.**sert oldu.

شزب şezzebe: [m. teşzîb تشزيب] zayıflattı.

شزر şezere: (yeşziru) [m. şezr زر] **1.**ipi büktü. **2.**göz değdirdi. **3.**öfke ile yan yan baktı.

شزن şezen: **1.** [ç. şuzun, şuzûn شزن ، شزون] **1.**sert zemin. **2.**geçimsiz, huysuz, aksi. **3.**uzaklık. **4.**taraf.

شزن şezine: (yeşzenu) [m. şezen شزن] yalınayak yürümekten yoruldu.

شسع şese'a: (yeşse'u) [m. şesa' سع] **1.**uzak oldu. **2.**uzaklaştırdı.

شسع şis': [ç. eşsâ', şusû' اشساع ، شسوع] **1.**dar yer. **2.**kenar. **3.**uç.

شص şassa: (yeşassu, yeşissu) [m. şass, şusûs, şisâs شص ، شصوص ، شصاص] **1.**uzaklaştı, gitti. **2.**hayat zor oldu. **3.**kuraklık ve kıtlık oldu.

شص şassa: (yeşussu) [m. şass شص] işten uzaklaştırdı.

شص şıss: [ç. şusûs شصوص] kurnaz hırsız.

شصب şasabe: (yaşsubu) [m. şasb شصب] hayat sıkıntılı oldu.

شصب şasibe: (yeşsebu) [m. şasab شصب] zemin kuru oldu.

شصب şısb: [ç.eşsâb اشصاب] kuraklık.

شصوص şesûs: [ç. şesâ'is, şisâs شصائص ، شصاص] **1.**kurak yıl. **2.**az süt veren deve.

شصيبة şasîbe: [ç. şasâ'ib شصائب] kuraklık.

شط şatt: [ç. şutût, şuttân شطوط ،شطان] nehir kıyısı.

شط şatta: (yeşittu) [m. şatat شطط] **1.**zulmetti. **2.**doğrudan uzaklaştı. **3.**yüksek fiyat koydu. **4.**ölçüyü kaçırdı.

شط şatta: (yeşuttu, yeşittu) [m. şatt, şutût شطوط ، شط] **1.**uzak oldu. **2.**uzaklaştırdı. **3.**zulmetti.

شطء şat': [ç. şutu' شطؤ] sahil.

شطء şat': [ç. şutu', eştâ' اشطاء ،] **1.**filiz. **2.**ekin yaprağı.

شطأ şata'a: (yeşta'u) [m. şat', şutû' شطوء ، شطأ] **1.**filizlendi. **2.**doğurdu, doğum yaptı. **3.**sahilde yürüdü.

شطب şatabe: (yeştubu) [m. şatb شطب] **1.**kesti. **2.**yardı. **3.**meyletti. **4.**davayı reddetti. **5.**sildi.

شطب şattabe: [m. teştîb تشطيب] **1.**işi bitirdi. **2.**eti dilim kesti.

شطر şatare: (yeşturu) [m. şatâre شطارة] ahlaksız oldu.

شطر şatare: (yeşturu) [m. şatr شطر] **1.**böldü, bölüştürdü. **2.**yarısını attı.

شطر şatare: (yeşturu) [m. şatr شطر] **1.**uzaklaştı, ayrıldı. **2.**yöneldi. **3.**yordu. **4.**taciz etti, rahat vermedi.

شطر şatare: (yeşturu) [m. şutûr شطور] gözünde kayma oldu.

شطر şatr: [ç. eştur, şutûr اشطر ،شطور] **1.**yarı, yarım. **2.**yön, taraf.

شطر şattare: [m. teştîr تشطير] ikiye böldü.

شطر şature: (yeşturu) [m. şatâre شطارة] ahlaksız oldu.

شطرنج şıtranc: (Hintçe) satranç.

شطف şatafa: (yeştufu) [m. şatf شطف] **1.**uzaklaştı. **2.**çamaşır yıkadı.

شطن şatan: [ç. eştân اشطان] uzun ip.

شطن şatana: (yeştunu) [m. şutûn شطون] uzak oldu.

شطن şatane: (yeştunu) [m. şatn شطن] **1.**uzaklaştırdı. **2.**uzak oldu.

شطير şatîr: [ç. şutur شطر] **1.**uzak. **2.**garip. **3.**yarı, yarım.

شطيرة şatîre: [ç. şatâ'ir شطائر] katıklı ekmek.

شظف şezef: [ç. şizâf شظاف] zorluk, sıkıntı.

شظف şezufe: (yeşzufu) [m. şezef, şezâfe شظف ، شظافة] **1.**ağaç kurudu. **2.**hayat sıkıntılı oldu. **3.**huyu kötü oldu.

شظف şizf: [ç. şizefe شظفة] **1.**kuru ekmek. **2.**tahta çivi.

شظى şezâ: kaval kemiği.

شظى şeziye: (yeşzâ) [m. şezy شظى] dağıldı.

شظى şezzâ: [m. teşziye تشظية] **1.**dağıttı. **2.**parçaladı.

شظية şaziyye: [ç. şezâyâ شظايا] **1.**kaval kemiği. **2.**yay. **3.**kıymık.

شع şa'a: (yeşi'u) [m. şa', şa'â' شع ، شعاع] **1.**dağıldı. **2.**dağıttı.

شع şu': [ç. şi'â' شعاع] örümcek ağı.

شعا şa'â: (yeş'û) [m. şa'v شعو] **1.**yayıldı. **2.**dağıldı. **2.**saçları kabardı.

شعائر şa'â'ir: **1.**kurban develeri. **2.**alametler, işaretler, nişanlar. **3.**dinî hususlar.

شعار şi'âr: [ç. eş'ire اشعرة] **1.**sembol. **2.**parola. **3.**slogan. **4.**arma, amblem. **5.**iç çamaşırı.

شعاع şu'â': [ç. eşi'a, şu'a' اشعة ، شعع] **1.**ışık, ışın.

شعب şa'abe: [m. teş'îb تشعيب] **1.**çatallı oldu. **2.**ayrıldı. **3.**bölümlendirdi.

شعب şa'b: [ç. şu'ûb شعوب] **1.**millet. **2.**ulus.

شعب şa'ibe: (yeş'abu) [m. şa'ab شعب] geniş omuzlu oldu.

شعب şe'abe: (yeş'abu) [m. şa'b شعب] **1.**dağıldı. **2.**dağıttı. **3.**topladı. **4.**ıslah etti. **5.**bozdu. **6.**yardı. **7.**öldü. **8.**uzak oldu. **9.**meşgul etti. **10.**ortaya çıktı. **11.**arzu etti. **12.**gönderdi.

شعب şi'b: [ç. şi'âb شعاب] **1.**yol. **2.**vadi. **3.**yer altı su yolu.

شعبان şa'bân: Şaban ayı, kameri ayların sekizincisi.

شعبة şu'be: [ç. şu'ab, şi'âb شعب ، شعاب] **1.**şube, bölüm. **2.**dal.

شعبذ şa'beze: [m. şa'beze شعبذة] gözbağcılık yaptı.

شعث şa'ase: [m. teş'îs تشعيث] dağıttı.

شعث şa'ise: (yeş'asu) [m. şa'as, şu'ûse شعث ، شعوثة] dağınık oldu.

شعر şa'ire: (yeş'aru) [m. şa'ar شعر] saçı gür ve uzun oldu.

شعر şa'r: [ç. eş'âr, şu'ûr اشعار ، شعور] **1.**kıl. **2.**tüy. **3.**safran. **4.**bitki.

شعر şe'are: (yeş'uru) [m. şi'r, şa'r شعر] **1.**şiir söyledi. **2.**şiirde üstün geldi.

شعر şe'are: (yeş'uru) [m. şi'r, şa'r, şa'râ, şu'râ, şi'râ, şa'ure, şu'ûr, şu'ûre شعر ، شعرى ، شعرة ، شعور ، شعورة] **1.**hissetti. **2.**bildi. **3.**iyice anladı.

شعر şi'r: [ç. eş'âr اشعار] şiir.**شعر** şi'r: **1.**hissetmek. **2.**bilmek. **3.**iyice anlamak.

شعر şi'r: **1.**şiir söylemek. **2.**şiirde üstün gelmek.

شعر غزلى şi'run gazelî: erotik şiir.

شعر مستعار şa'run muste'âr: peruk.

شعراء şa'râ': **1.**kürk. **2.**kıllı kadın. **3.**afet. **4.**kalabalık. **5.**ağaçlık.

شعراء şu'arâ': şairler.

شعرة şi'ra: **1.**kasık. **2.**kasık kılı.

شعشع şa'şa'a: [m. şa'şa'a شعشعة] **1.**ışık yayıldı. **2.**şaraba su kattı.

شعف şa'afe: (yeş'afu) [m. şa'af شعف] **1.**üstüne çıktı. **2.**aşk acısı kalbini yaktı.

شعفة şa'afe: [ç. şa'af, şi'âf, şu'ûf شعف ، شعاف ، شعوف] **1.**üst, yukarı kısım. **2.**aşırı sevgi.

شعل şa'ale: [m. teş'îl تشعيل] alevlendirdi.

شعل şa'ile: (yeş'alu) [m. şa'al شعل] saçına ak düştü.

شعل şa'l: **1.**alevlenmek, tutuşmak. **2.**alevlendirmek, tutuşturmak.

شعل şe'ale: (yeş'alu) [m. şa'l شعل] **1.**alevlendi, tutuştu. **2.**alevlendirdi, tutuşturdu.

شعلة şu'le: [ç. şu'al شعل] **1.**alev, şule. **2.**meşale.

شعن şa'ine: (yeş'anu) [m. şa'an شعن] saçı dağınık oldu.

شعنون şu'nûn: [ç. şa'ânîn شعانين] **1.**saçı başı dağınık. **2.**ahmak.

شعوذ şa'veze: [m. şa'veze شعوذة] gözbağcılık yaptı.

شعور şu'ûr: **1.**hissetmek. **2.**bilmek. **3.**iyice anlamak.

شعور şu'ûr: **1.**kıllar. **2.**tüyler. **3.**safranlar. **4.**bitkiler.

شعى şa'iye: (yeş'â) [m. şa' شع] **1.**yayıldı. **2.**dağıldı. **3.**saçları kabardı.

شعيب şu'ayb: Şuayp peygamber.

شعير şa'îr: (bot.) arpa.

شعيرة şa'îre: [ç. şa'â'ir شعائر] **1.**kurban devesi. **2.**alamet. **3.**dinî hususlar.

شعيل şa'îl: [ç. şu'al, şa'â'il شعل ، شعائل] alevli.

شغا şegâ: (yeşgû) [m. şuguvv شغو] **1.**dişleri düzensiz oldu. **2.**kanca biçimli oldu.

شغاف şegâf: [ç. şuguf شغف] kalp zarı.

شغب şagibe: (yeşgabu) [m. şegab شغب] hırlaştı, sataştı.

شغب şegabe: (yeşgabu) [m. şagb شغب] yoldan saptı.

شغب şegabe: (yeşgabu) [m. şagb, şagab شغب] fitne çıkardı.

شغر şegare: (yeşgaru) [m. şagr شغر] köpek bir ayağını kaldırıp işedi.

شغر şegare: (yeşguru) [m. şagr, şigâr شغر ، شغور] kovdu.

شغر şegare: (yeşguru) [m. şugûr شغور] **1.**tenhalaştı. **2.**tenha oldu. **3.**fiat düştü, ucuzladı. **4.**uzaklaştı. **5.**dağıldı.

شغف şegafe: (yeşgafu) [m. şagaf شغف] gönlünü çeldi.

شغل şegale: (yeşgalu) [m. şagl شغل] **1.**sakin oldu. **2.**oyaladı, meşgul etti.

شغل şeggale: [m. teşgîl تشغيل] meşgul etti.

شغل şugl: [ç. اشغال eşgâl] uğraşı, meşgale, iş.

شغل şugul: [ç. اشغال eşgâl] uğraşı, meşgale, iş.

شغی şaggâ: [m. تشغية teşgiye] damla damla idrar yaptı.

شف şeff: [ç. شفوف şufûf] **1.**ince giysi. **2.**kâr. **3.**eksiklik. **4.**rüzgâr.

شف şeffe: (yeşiffu) [m. شف şeff] **1.**arttı. **2.**eksildi. **3.**hareket etti, kımıldadı. **4.**sabit oldu.

شف şeffe: (yeşiffu) [m. شفيف şefîf] soğuktan dişleri sızladı.

شف şeffe: (yeşiffu) [m. شفوف şufûf] zayıf oldu, sıska oldu.

شف şeffe: (yeşiffu) [m. شفوف şufûf, شفيف şefîf, شف şefef] şeffaf oldu.

شف şeffe: (yeşuffu) [m. شف şeff, شفوف şufûf, شف] zayıflattı.

شف şiff: [ç. شفوف şufûf] **1.**ince giysi. **2.**kâr. **3.**eksiklik. **4.**rüzgâr.

شفا şefâ: (yeşfû) [m. شفو şefv] **1.**ortaya çıktı, göründü. **2.**hilal göründü. **3.**güneş batıya yöneldi.

شفا şefâ: [ç. اشفا eşfâ] kenar, kıyı.

شفاء şifâ': [ç. اشفية eşfiye] **1.**şifa. **2.**ilaç.

شفاء şifâ': **1.**iyileştirmek, şifa vermek. **2.**şifa dilemek. **3.**güneş batmaya yüz tutmak.

شفاعة şefâ'a: **1.**aracılık. **2.**kayırma. **3.**şefaat.

شفاف şeffâf: şeffaf.

شفاه şifâh: **1.**dudak. .**2.**kenar.

شفة şefe: [ç. شفاه şifâh] **1.**dudak. **2.**kenar.

شفر şefere: (yeşfuru) [m. شفر şefr] kenarına isabet etti.

شفر şeffere: [m. تشفير teşfîr] **1.**güneş batmaya yüz tuttu. **2.**malı azaldı. **3.**bitirmek üzere oldu.

شفر şefire: (yeşferu) [m. شفارة şefâre] **1.**güneş batmaya yüz tuttu. **2.**malı azaldı.

شفر şefr: [ç. اشفار eşfâr] **1.**kenar. **2.**fert.

شفرة şefre: [ç. شفار şifâr, شفر şefr] **1.**şifre. **2.**ustura. **3.**bıçak.

شفشاف şefşâf: **1.**soğuk rüzgâr. **2.**üşüten yağmur. **3.**ince giysi.

شفشف şefşefe: [m. شفشفة şefşefe] **1.**sıcaklık kuruttu. **2.**sıcaklık bitkiyi kavurdu. **3.**perişan etti. **4.**serpti. **5.**karıştı. **6.**titredi.

شفشفة şefşefe: **1.**sıcaklık kuruttu. **2.**sıcaklık bitkiyi kavurmak. **3.**perişan etmek. **4.**serpmek. **5.**karışmak. **6.**titremek.

شفع şef': [ç. اشفاع eşfâ', şifâ' şifâ'] çift.

شفع şefa'a: (yeşfa'u) [m. شفع şef'] **1.**çift yaptı. **2.**çift

gördü. **3.**ön alım hakkına sahip oldu.

شفع şefa'a: (yeşfa'u) [m. şefâ'a شفاعة] **1.**şefaat istedi, şefaat etti. **2.**dilekte bulundu. **3.**yardım istedi. **4.**aracılık etti.

شفع şeffa'a: [m. teşfî' تَشفيع] şefaatini kabul etti.

شفف şeffefe: [m. teşfîf تَشفيف] **1.**üstün geldi. **2.**zayıflattı. **3.**inceltti.

شفق şafak: **1.**şafak, tan yeri kızıllığı. **2.**kenar, yan. **3.**adi.

شفق şeffaka: [m. teşfîk تَشفيق] **1.**şefkat gösterdi. **2.**eksiltti, azalttı, kıstı.

شفق şefika: (yeşfaku) [m. şafak شفق] **1.**şefkatli oldu. **2.**korktu. **3.**cimri oldu.

شفقة şefka: **1.**şefkat. **2.**merhamet. **3.**incelik.

شفن şefene: (yeşfinu) [m. şufûn شفون] göz ucuyla baktı.

شفه şefehe: (yeşfehu) [m. şefh شفه] **1.**meşgul etti. **2.**ısrarla aldı.

شفى şefâ: (yeşfî) [m. şifâ' شفاء] **1.**iyileştirdi, şifa verdi. **2.**şifa diledi. **3.**güneş batmaya yüz tuttu. **4.**ferahlattı.

شفير şefîr: [ç. eşfâr اشفار] **1.**kenar. **2.**köşe.

شفيع şefî': [ç. şufe'â' شفعاء] **1.**şefaat eden. **2.**ön alım hakkı ile alan. **3.**çift.

شفيف şefîf: [ç. şifâf شفاف] **1.**soğuğun ısırması. **2.**güneşin sıcaklığı. **3.**soğuk rüzgâr.

شق şakk: [ç. şukûk شقوق] **1.**yarılma, parçalanma. **2.**zorluk, güçlük. **3.**yarı, yarım. **4.**yarık.

شق şakka: (yeşukku) [m. şakk شَق] **1.**güç geldi. **2.**zorladı.

شق şakka: (yeşukku) [m. şakk شَق] **1.**yardı. **2.**tarla sürdü. **3.**su yolu açtı. **4.**hava ağardı. **5.**azı dişi çıktı. **6.**bitki uç verdi. **7.**baş kaldırdı. **8.**topluluktan ayrıldı.

شقأ şaka'a: (yeşka'u) [m. şak', şukû' شَقاْ ، شقوء] **1.**azı dişi çıktı. **2.**taradı. **3.**başını yardı.

شقائق النعمان şakâ'iku'n-nu'mân: (bot.) gelincik.

شقارى şukârâ: **1.**(bot.) gelincik. **2.**yalan.

شقة şukka: [ç. şukak شقق] **1.**yarı, yarım. **2.**uzun bez parçası. **3.**uzaklık. **4.**uzak yolculu,. meşakkatli yol.

شقح şakaha: (yeşkahu) [m. şakh شقح] **1.**uzaklaştırdı. **2.**kırdı. **3.**özünü çıkardı.

شقح şakiha: (yeşkahu) [m. şakah, şukha شقح ، شقحة] kumral oldu.

شقح şakuha: (yeşkuhu) [m. şakâha شقاحة] çirkin oldu.

شقحاء şakhâ': [ç. şukh شقح] kumral.

شقحة şakha: [ç. şikâh شقاح] sarıya çalan kırmızı hurma koruğu.

شقر şakira: (yeşkaru) [m. şakar شقر] kumral oldu.

شقر şakr: [ç. şukûr شقور] sır.

شقراق şıkrâk: (zool.) arı kuşu.

شقشق şakşaka: [m. şakşaka شقشقة] **1.**cik cik öttü, cıvıldadı. **2.**deve bögürdü.

شقص şakkasa: [m. teşkîs تشقيص] kurban etini dağıttı.

شقف şakaf: saksı.

شقق şakkaka: [m. teşkîk تشقيق] **1.**yardı. **2.**açık konuştu.

شقل şekale: (yeşkulu) [m. şakl شقل] ölçtü.

شقى şakî: [ç. eşkıyâ' اشقياء] **1.**haydut, yol kesen, eşkıya. **2.**bedbaht, mutsuz. **3.**mahrum.

شقى şakiye: (yeşkâ) [m. şak, şakâ', şakâve, şikâve, şakve, şıkve شق ، شقاء ، شقاوة] **1.**bedbaht oldu. **2.**yoruldu, tükendi.

شقى şekâ: (yeşkû) [m. şakv شقو] sıkıntıya soktu.

شقيق şakîk: [ç. eşıkkâ' اشقاء] **1.**erkek kardeş. **2.**benzer.

شقيقة şakîka: [ç. şakâ'ik شقائق] **1.**kızkardeş. **2.**yarım baş ağrısı. **3.**bol yağmur.

شک şekke: (yeşukku) [m. şekk شک] **1.**kuşkulandı, şüphe etti. **2.**ayağına diken battı. **3.**ekledi. **4.**silahlandı. **5.**dizdi. **6.**dürttü. **7.**dikti. **8.**yapıştı.

شک şekk: [ç. şukûk شکوک] **1.**şüphe, kuşku. **2.**(bot.) sıçan otu.

شکا şekâ: (yeşkû) [m. şekv, şekvâ, şekât, şekâve, şikâye, şekiyye شکو ، شکوی ، شکاة ، شکلوة ، شکایة ، شکیة] **1.**acı çekti. **2.**acısını dile getirdi, şikayet etti. **3.**ağzını açtı.

شکة şikke: [ç. şikek شکک] **1.**taşınan silah. **2.**balta sapına çakılan çivi.

شکد şekede: (yeşkudu) [m. şekd شکد] **1.**burs verdi. **2.**bahşiş verdi.

شکر şekere: (yeşkuru) [m. şukr, şukûr, şukrân شکر ، شکور ، شکران] **1.**teşekkür etti. **2.**şükretti. **3.**karşılık verdi. **4.**cömertleşti.

شکر şekire: (yeşkeru) [m. şeker شکر] **1.**filizlendi. **2.**cömert oldu. **3.**meme süt ile doldu.

شکر şukr: **1.**teşekkür etmek. **2.**şükretmek. **3.**karşılık vermek. **4.**cömertleşmek.

شکرا جزیلا şukran cezîlen: çok teşekkür ederim.

شکران şukrân: **1.**teşekkür etmek. **2.**şükretmek. **3.**karşılık vermek. **4.**cömertleşmek.

شکز şekeze: (yeşkuzu) [m. şekz شکز] **1.**dürttü. **2.**incitti, kalbini kırdı.

شکس şekise: (yeşkesu) [m. şikâse شکاسة] huysuz oldu, geçimsiz oldu.

شکک şekkeke: [m. teşkîk تشکیک] kuşkulandırdı, şüpheye düşürdü.

شکل şekele: (yeşkulu) [m. şukûl, şekl شکل ، شکول] **1.**iş karıştı, iş karışık oldu. **2.**hastanın iyileşmesi yaklaştı. **3.**meyva olgunlaşmaya başladı.

شکل şekile: (yeşkelu) [m. şekel شکل] **1.**iki renk karıştı. **2.**beyaza kırmızı, siyaha kırmızı karıştı. **3.**kadın cilveli oldu.

شکل şekkele: [m. teşkîl تشکیل] **1.**hayvanın ayağına bukağı vurdu. **2.**şekil verdi. **3.**kelimeyi harekelendirdi. **4.**meyva alacalandı. **5.**teşkil etti.

شکل şekl: [ç. eşkâl, şukûl شکال ، شکول] **1.**karışık iş. **2.**şekil. **3.**benzer. **4.**uygun.

شکلة şekle: [ç. şekl, şekelât شکل ، شکلات] şekil.

شکم şekeme: (yeşkumu) [m. şekm شکم] **1.**ödül verdi. **2.**karşılık verdi. **3.**rüşvet verdi. **4.**gem taktı.

شکم şekime: (yeşkemu) [m. şekem شکم] acıktı.

شکوة şekve: [ç. şikâ', şuken, şukiyy شکاء ، شکی] tulum.

شکور şekûr: [ç. şukur شکر] çok şükreden.

شکوی şekvâ: [ç. şekâvâ شکاوی] **1.**acı çekme. **2.**şikayet. **3.**şikayet edilen.

شکی şekkâ: [m. teşkiye تشکیة] şikayetinin sebebini ortadan kaldırdı.

شکیکة şekîke: [ç. şekâ'ik, şukuk شکائک ، شککک] **1.**bölük, zümre, fırka. **2.**meyva sepeti.

شکیمة şekîme: [ç. şekâ'im شکائم] **1.**cesaret. **2.**gem ağızlığı. **3.**zulme direnme.

شل şelle: (yeşullu) [m. şell شل] **1.**zırh giydi. **2.**seyrek dikti.

شل şelle: (yeşullu) [m. şell, şelel شل ، شلل] **1.**davar güttü. **2.**kesti.

شلا şelâ: [ç. eşlâ' اشلاء] **1.**cilt. **2.**organ. **3.**bakiye.

شلجم şelcem: (F.) (bot.) şalgam.

شلشل şelşele: [m. şelşele شلشلة] **1.**damla damla akıttı. **2.**döktü.

شلق şeleka: (yeşluku) [m. şalk شلق] **1.**kırbaçladı. **2.**kulağını deldi.

شلو şilv: [ç. eşlâ' اشلاء] **1.**organ. **2.**bakiye. **3.**et parçası.

شلول şelûl: [ç. şulul شلل] tezcanlı.

شلیة şeliyye: [ç. şelâyâ شلایا] **1.**parça. **2.**et parçası.

شلیل şelîl: [ç. eşille اشلة] **1.**küçük zırh. **2.**su yolu. **3.**deve örtüsü.

شم şemme: (yeşemmu) [m. şemem شمم] **1.**yüksek oldu. **2.**kibirlendi.

شم şemme: (yeşummu) [m. şemm, şemîm, şemîmâ ، شم شميم ، شميمى] **1.**kokladı. **2.**haber aldı.

شمائل şemâ'il: **1.**huylar, tabiatlar. **2.**uğursuzluklar. **3.**meme torbaları. **4.**sollar.

شماس şemmâs: [ç. şemâmise شماسة] papaz.

شمال şimâl: [ç. eşmul, şumul, şimâl, şemâ'il اشمل ، شمل ، شمال ، شمائل] sol.

شمال şimâl: [ç. şemâ'il شمائل] **1.**huy, tabiat. **2.**uğursuzluk. **3.**meme torbası.

شمت şemite: (yeşmetu) [m. şemâte شماتة] düşmanın başına gelen şeye sevindi.

شمت şemmete: [m. teşmît تشميت] **1.**düşmanın başına bir şey geldiği için sevindirdi. **2.**hapşırana "yerhamkellâh = çok yaşa" dedi.

شمج şemece: (yeşmucu) [m. şemc شمج] **1.**karıştırdı. **2.**seyrek dikti.

شمخ şemeha: (yeşmehu) [m. şemh, şumûh شمخ ، شموخ] **1.**yüksek oldu. **2.**böbürlendi, kibirlendi.

شمخر şemhara: [m. şemhara شمخرة] böbürlendi, kibirlendi.

شمذ şemeze: (yeşmuzu) [m.şemz, şumûz شمذ ، شموذ] eteğini topladı.

شمر şemere: (yeşmuru) [m. şemr شمر] **1.**hışımla geçti. **2.**kibirlenerek yürüdü. **3.**eteğini topladı.

شمر şemmere: [m. teşmîr تشمير] **1.**eteğini topladı. **2.**paçasını sıvadı. **3.**kıvrak oldu. **4.**hazırlandı.

شمراخ şimrâh: [ç. şemârîh شماريخ] **1.**salkım. **2.**doruk. **3.**at alnındaki akıtma.

شمروج şumrûc: [ç. şemâric, şemârîc شمارج ، شماريج] ince dokunmuş kumaş.

شمروخ şumrûh: [ç. şemârîh شماريخ] **1.**salkım. **2.**doruk. **3.**at alnındaki akıtma.

شمز şemeze: (yeşmuzu) [m. şemz شمز] **1.**çekildi, büzüştü, toplandı. **2.**tiksindi, iğrendi.

شمس şemese: (yeşmusu) [m. şumûs, şimâs شموس ، شماس] hayvan aksilik etti, hayvan huysuzlandı.

شمس şemese: (yeşmusu, yeşmisu) [m. şems, şumûs شمس ، شموس] hava güneşli lodu.

شمس şemise: (yeşmesu) [m. şemes شمس] **1.**hava güneşli oldu. **2.**düşmanlığını açığa vurdu.

شمس şemmese: [m. teşmîs تشميس] **1.**güneşe taptı. **2.**güneşe serdi.

شمس şems: güneş.

شمسية şemsiyye: şemsiye, güneşlik.

شمص şemesa: (yeşmusu) [m. şems, şumûs شموص ، شمص] hayvanı hızlı koşturdu.

شمط şamt: [ç. eşmât, şimât اشماط ، شماط] baharat.

شمط şemat: [ç. eşmât, şimât اشماط ، شماط] kırçıllaşma.

شمط şemeta: (yeşmitu) [m. şamt شمط] **1.**karıştırdı. **2.**doldurdu.

شمط şemita: (yeşmetu) [m. şemat شمط] **1.**beyaz ile siyah karıştı. **2.**saçları kırçıllaştı. **3.**ağaç yaprak döktü.

شمطاء şemtâ': [ç. şumt شمط] kırçıl saçlı.

شمع şem': [ç. şumû' شموع] **1.**mum. **2.**balmumu.

شمع şeme'a: (yeşme'u) [m. şem', şumû', meşma' شمع ، شموع ، مشمع] oynadı, coştu.

شمع şeme'a: (yeşme'u) [m. şumû' شموع] dağıldı.

شمع şemme'a: [m. teşmî' تشميع] **1.**oynattı. **2.**muşamba yaptı. **3.**balmumu ile mühürledi.

شمعة şem'a: **1.**mum. **2.**kandil. **3.**amper.

شمعدان şem'dân: (F.) [şem'+dân] şamdan.

شمق şemika: (yeşmaku) [m. şemak, şemâka شماقة ، شمق] sevinçten içi içine sığmadı.

شمل şemele: (yeşmulu) [m. şeml, şemel, şumûl شمل ، شمول] **1.**kapsadı. **2.**rüzgâr kuzeyden esti. **3.**soluna aldı. **4.**şemle ile örttü.

شمل şemele: (yeşmulu, yeşmilu) [m. şeml شمل] koyun memesine torba koydu.

شمل şemile: (yeşmelu) [m. şemel شمل] kapsadı.

شملة şemle: [ç. şimâl شمال] şemle, ince kadifeden örtü.

شملل şemlele: [m. şemlele شملللة] **1.**hız yaptı. **2.**meyva devşirdi.

شملول şumlûl: [ç. şemâlîl شماليل] **1.**uzun kumsal. **2.**dağınık. **3.**bölük bölük.

شمم şemmeme: [m. teşmîm تشميم] koklattı.

شموس şumûs: [ç. şumus شمس] **1.**şarap. **2.**huysuz hayvan.

شمول şumûl: **1.**kapsamak. **2.**rüzgâr kuzeyden esmek. **3.**soluna almak. **4.**şemle ile örtmek.

شن şenn: [m. şinân شنان] küçük tulum.

شن şenne: (yeşinnu) [m. şenn شن] çürüdü.

شن şenne: (yeşinnu) [m. şinân, şenîn شنان ، شنين] damla damla aktı.

شن şenne: (yeşunnu) [m. şenn شن] **1.**baskın yaptı. **2.**damlattı. **3.**akıttı.

شنأ şene'e: (yeşne'u) [m. şen', şen'ân شنء ، شنآن] **1.**kızdı. **2.**küstü. **3.**uzak durdu.

شناق şenak: [ç. eşnâk اشناق] **1.**diyet. **2.**tazminat.

شناق şinâk: [ç. şunuk, eşnika [شنق ، اشنقة] **1.**askı ipi. **2.**yay kirişi.

شنب şenibe: (yeşnebu) [m. şeneb, şunbe [شنب ، شنبة] **1.**beyaz inci dişli oldu. **2.**hava serin oldu.

شنباء şenbâ': [ç. şunb [شنب] çekirdeksiz nar.

شنة şenne: [ç. şinân [شنان] küçük tulum.

شنتر şentere: [m. şentere [شنترة] yırttı, parçaladı.

شنج şenice: (yeşnecu) [m. şenec [شنج] buruştu, büzüştü, kasıldı.

شنج şennece: [m. teşnîc [تشنيج] buruşturdu, büzüştürdü, kastı.

شنشن şenşene: [m. şenşene [شنشنة] hışırdadı.

شنع şene'a: (yeşna'u) [m. şen' [شنع] **1.**ayıpladı, kınadı, rezil etti. **2.**küfretti.

شنع şeni'a: (yeşna'u) [m. şena' [شنع] çirkinleşti.

شنع şenne'a: [m. teşnî' [تشنيع] çok ayıpladı, kınadı, rezilce buldu.

شنع şenu'a: (yeşnu'u) [m. şenâ'a, şun', şena', şunû' [شناعة ، شنع ، شنع ، شنوع] çirkin oldu.

شنعاء şen'â': [ç. şun' [شنع] çok çirkin olan, rezilce olan.

شنف şenefe: (yeşnufu, yeşnifu) [m. şenf, şunûf [شنف ، شنوف] **1.**tiksinerek baktı. **2.**tenezzül etmedi, yüz çevirdi.

شنف şenf: [ç. şunûf, eşnâf [شنوف ، اشناف] küpe.

شنف şenife: (yeşnefu) [m. şenef [شنف] **1.**tiksindi, iğrendi, kinlendi. **2.**anladı.

شنف şennefe: [m. teşnîf [تشنيف] **1.**küpe taktı. **2.**sözünü süsledi.

شنق şeneka: (yeşniku) [m. şenk [شنق] **1.**giyotinde idam etti. **2.**ilgi duydu, ilgi gösterdi. **3.**deveyi ağaca bağladı. **4.**yularını çekti.

شنق şeneka: (yeşnuku, yeşniku) [m. şenk [شنق] **1.**giyotinde idam etti. **2.**ilgi duydu, ilgi gösterdi. **3.**deveyi ağaca bağladı. **4.**yularını çekti.

شنق şenika: (yeşneku) [m. şenak [شنق] ilgilendi, ilgi gösterdi.

شنق şenneka: [m. teşnîk [تشنيق] **1.**parça parça doğradı. **2.**süsledi, bezedi.

شنقاء şenkâ': [ç. şunk [شنق] yavrusunu ağzıyla besleyen kuş.

شنن şennene: [m. teşnîn [تشنين] damla damla aktı.

شنيع şenî': [ç. şenâ'i' [شنائع] çok çirkin, rezilce olan, iğrenç.

شوار şuvâr: **1.**ev eşyası. **2.**çeyiz.

شواطئ şevâti': sahiller.

شواظ şuvâz: **1.**alev. **2.**yüksek sıcaklık.

شواقيل şevâkîl: çeküller.

شواكل şevâkil: **1.**karakterler. **2.**böğürler.

شوال şevvâl: [ç. şevâvîl, şevâvil شواول ، شواويل] **1.**Şevval ayı. **2.**çok kaldıran.

شوال şivâl: (F.) çuval.

شوايۀ şuvâye: [ç. şevâyâ' شوايا] kebaplık et.

شوب şevvebe: [m. teşvîb تشويب] defetti, savdı, savuşturdu.

شوذ şevveze: [m. teşvîz تشويذ] güneş batmaya yüz tuttu.

شور şevvere: [m. teşvîr تشوير] **1.**işaret etti. **2.**utandırdı, mahcup etti. **3.**süsledi.

شورى şûrâ: **1.**danışma. **2.**danışılan mesele.

شوس şevs: **1.**göz ucu ile bakmak. **2.**gözünü kısarak bakmak. **3.**kötü ahlaklı olmak.

شوش şevveşe: [m. teşvîş تشويش] **1.**karıştırdı. **2.**ara bozdu.

شوط şevt: [ç. eşvât اشواط] **1.**tur. **2.**bir turluk koşu. **3.**uzaklık.

شوط şevveta: [m. teşvît تشويط] **1.**uzun yolculuk yaptı. **2.**tencereyi kaynattı. **3.**ata tur attırdı.

شوع şevi'a: (yeşve'u) [m. şeva' شوع] dik saçlı oldu.

شوع şû': [ç. şiyâ' شياع] (bot.) ban ağacı, sorgun ağacı.

شوف şevvefe: [m. teşvîf تشويف] **1.**yüksekten baktı. **2.**süsledi.

شوفان şûfân: (bot.) yulaf.

شوق şevk: [ç. eşvâk اشواق] arzu.

شوق şevveka: [m. teşvîk تشويق] istenir hale getirdi.

شوك şevk: [ç. eşvâk اشواک] diken.

شوك şevveke: [m. teşvîk تشويک] **1.**dikenli oldu, dikenlendi. **2.**tüylendi. **3.**bıyığı belirdi. **4.**meme uçları belirdi. **5.**diken batırdı. **6.**dikenle kapladı.

شول şevvele: [m. teşvîl تشويل] **1.**sütü çekildi. **2.**zayıflıktan bir deri bir kemik kaldı.

شونۀ şevne: [ç. şuven شون] silo.

شوه şevvehe: [m. teşvîh تشويه] çirkinleştirdi.

شوى şevâ: (yeşvî) [m. şeyy شی] **1.**kızarttı, kebap yaptı. **2.**ısıttı.

شوى şeviyy: kebap.

شوى şevvâ: [m. teşviye تشوية] **1.**kebaplık et verdi. **2.**kebap yedirdi.

شها şehâ: (yeşhû) [m. şehve شهوة] istedi, arzu etti.

شهاب şihâb: [ç. şuhub, şuhbân, eşhub شهب ، شهبان ، اشهب] **1.**akan yıldız. **2.**parlak yıldız. **3.**alev. **4.**yakıcı ışık.

شهادة şehâde: **1.**şahitlik, tanıklık. **2.**kanıt, delil. **3.**görülen âlem.

شهادة زور şehâdetun zûr: yalancı şahitlik.

شهادة عالية şehâdetun âliye: diploma.

شهب şehb: [ç. شهوب şuhûb] karlı dağ.

شهب şehebe: (yeşhebu) [m. شهب şehb] **1.**rengini değiştirdi. **2.**kıtlık hayvanları kırdı.

شهب şehhebe: [m. تشهيب teşhîb] rengini değiştirdi.

شهب şehibe: (yeşhebu) [m. شهب ، شهبة şeheb, şuhbe] **1.**saçı kırçıllaştı. **2.**rengi döndü.

شهباء şehbâ': [ç. شهب şuhb] **1.**silahlı bölük. **2.**kurak yıl. **3.**kırçıl keçi. **4.**beyaz taşlı şehir.

شهد şehhede: [m. تشهيد teşhîd] meni geldi.

شهد şehide: (yeşhedu) [m. شهادة şehâde] **1.**tanıklık etti. **2.**bildi. **3.**yemin etti.

شهد şehide: (yeşhedu) [m. شهود şuhûd] **1.**toplantıda hazır bulundu. **2.**idrak etti. **3.**haber verdi. **4.**bilgilendi, haberdar oldu.

شهد şehude: (yeşhudu) [m. شهادة şehâde] tanıklık yaptı.

شهد şuhd: [ç. شهاد şihâd] petek balı.

شهداء şuhedâ': **1.**şehitler. **2.**tanıklar, şahitler.

شهر şehere: (yeşheru) [m. شهر ، شهرة şehr, şuhre] **1.**meşhur etti, ilan etti. **2.**yaydı. **3.**kılıcı kınından çekti.

شهر şehhere: [m. تشهير teşhîr] **1.**meşhur etti. **2.**insanlara karşı kılıç çekti.

شهر şehr: [ç. اشهر ، شهور eşhur, şuhûr] **1.**ay. **2.**bir aylık yol. **3.**hilal.

شهر الحرام şehru'l-harâm: haram ay, Muharrem ayı.

شهر العسل şehru'l-asel: balayı.

شهر القادم şehru'l-kâdim: gelecek ay.

شهر الماضى şehru'l-mâdî: geçen ay.

شهر المقبل şehru'l-mukbil: gelecek ay.

شهق şeheka: (yeşheku) [m. شهيق ، شهيق şehîk, şuhâk, teşhâk] hıçkırdı.

شهق şeheka: (yeşheku, yeşhiku) [m. شهوق şuhûk] çok yüksek oldu.

شهق şehika: (yeşheku) [m. شهيق şehîk] **1.**hıçkırdı. **2.**anırdı. **3.**göz değdirdi. **4.**havayı teneffüs etti.

شهل şehhele: [m. تشهيل teşhîl] tamamladı, bitirdi.

شهل şehile: (yeşhelu) [m. شهل şehel] **1.**iki renk birbirine karıştı. **2.**ela gözlü oldu.

شهلاء şehlâ': **1.**ela gözlü kadın. **2.**ihtiyaç.

شهم şeheme: (yeşhemu) [m. şehm شهم] **1.**azarladı. **2.**korkuttu. **3.**coşturdu. **4.**sevindirdi.

شهم şehm: [ç. şihâm, şuhûm شهام ، شهوم] **1.**zeki. **2.**becerikli. **3.**hızlı at.

شهم şehume: (yeşhumu) [m. şehâme شهامة] onurlu oldu, izzetinefis sahibi lodu.

شهو şehuve: (yeşhû) [m. şehâve شهاوة] yemek lezzetli oldu.

شهوات şehevât: **1.**şehvetler. **2.**aşırı istekler. **3.**şehvet uyandıranlar.

شهوان şehvân: [ç. şehâvâ شهاوى] çok istekli, rağbet eden.

شهوانى şehvânî: şehvetli.

شهوة şehve: [ç. şehevât, eşhiye, şehen شهوات ، اشهية ، شهى] **1.**şehvet. **2.**aşırı istek. **3.**şehvet uyandıran.

شهور şuhûr: **1.**aylar. **2.**hilaller.

شهى şehhâ: [m. teşhiye تشهية] iştahlandırdı.

شهى şehiye: (yeşhâ) [m. şehve شهوة] ibtedi, arzu etti.

شهيد şehîd: [ç. şuhedâ', eşhâd شهداء ، اشهاد] **1.**şehit. **2.**tanık, şahit.

شىء şey': **1.**şey. **2.**hiçbir.

شيئا فشيئا şey'en feşey'en: yavaş yavaş, azar azar.

شيأ şeyye'e: [m. teşyî' تشيىء] istedi, arzu etti.

شياطين şeyâtîn: **1.**şeytanlar. **2.**Tanrı'dan uzak olanlar. **3.**şirretler, azgınlar, baş belaları.

شيب şeyyebe: [m. teşyîb تشييب] saçı sakalı ağarttı.

شيب şîb: ak saçlı ihtiyar.

شيباء şeybâ': [ç. şîb شيب] saçı sakalı ağarmış.

شية şiye: [ç. şiyât شيات] **1.**leke. **2.**belirti, işaret, alamet. **3.**renkli nokta. **4.**alaca leke. **5.**karışık renk. **6.**ayıp.

شيح şîh: [ç. şîhân شيحان] (bot.) yavşan otu.

شيخ şeyh: [ç. şuyûh, eşyâh شيوخ ، اشياخ] **1.**yaşlı, ihtiyar. **2.**başkan, reis.

شيخ şeyyehe: [m. teşyîh تشييخ] **1.**yaşlandı, ihtiyarladı. **2.**ey şeyh diye çağırdı. **3.**ayıpladı. **4.**adını öktüye çıkardı.

شيخوخة şeyhûha: yaşlılık, ihtiyarlık.

شيد şeyd: sıva.

شير şeyyir: [ç. şuverâ' شوراء] **1.**danışman. **2.**vezir. **3.**güzel.

شيز şeyyeze: [m. teşyîz تشييز] kırmızı çizgili yaptı.

شيشة şîşe: (F.) nargile.

شيط şeyyeta: [m. teşyît تشييط] **1.**yaktı. **2.**kebap yaptı.

شيطان şeytân: [m. şeytâtîn شياطين] **1.**Şeytan. **2.**Tanrı'dan uzak olan. **3.**şirret, azgın, baş belası.

شيطان رجيم şeytânun racîm: kovulmuş şeytan.

شيطن şeytane: [m. şeytane شيطنة] şeytanlaştı, şeytan gibi oldu.

شيظم şeyzem: [ç. şeyâzim, şeyâzime شياظمة ، شياظم] **1.**uzun boylu. **2.**arslan. **3.**güleryüzlü insan.

شيع şey': misil, benzer.

شيع şeyye'a: [m. teşyî' تشييع] **1.**bağırdı, haykırdı. **2.**yaktı. **3.**yüreklendirdi. **4.**kaval çaldı. **5.**alevlendirdi.

شيعة şî'a: [ç. şiya', eşyâ' شيع ، اشياع] **1.**taraftar. **2.**yardımcı. **3.**topluluk, grup. **4.**Şi'î. **5.**benzer. **6.**taraf.

شيعى şî'î: Şi'î.

شيک şîk: çek.

شيم şeyime: (yeşâmu) [m. şeyem شيم] vücudu sivilceli oldu.

شيم şiyem: huylar, ahlaklar.

شيمة şîme: [ç. şiyem شيم] huy, ahlak.

شيوخ şuyûh: **1.**yaşlılar, ihtiyarlar. **2.**başkanlar, reisler.

شيوع şuyû': **1.**yayılmak. **2.**ortak olmak.

شيوعى şuyû'î: komünist.

شيوعية şuyû'iyye: komünizm.

شيهم şeyhem: [ç. şeyâhim شياهم] (zool.) kirpi.

ص

ص s, sad: **1.**Arap alfabesinin on dördüncü harfi. **2.**Ebced hesabına göre sayısal değeri: doksan. **3.**Kur'ân'da bir sûre.

صئب sa'ibe: (yes'abu) [m. sa'b صأب] **1.**kana kana içti. **2.**doldu. **3.**başında sirke (bit yumurtası) çok oldu.

صئک sa'ike: (yes'aku) [m. sa'ik صئک] **1.**kötü koktu. **2.**pıhtılaştı. **3.**yapıştı.

صائحة sâ'iha: [ç. savâ'ih صوائح] ağıtçı kadın çığlığı.

صائغ sâ'ig: [ç. sâga, suvvâg, suyyâg صاغة ، صواغ ، صياغ] **1.**kuyumcu. **2.**mücevherci.

صائفة sâ'ife: [ç. savâ'if صوائف] **1.**yaz mevsimi. **2.**yaz savaşı.

صائک sâ'eke: [m. musâ'eke مصائكة] sert davrandı.

صائم sâ'im: [ç. suvvem, suyyem, sıyâm صوم ، صيم ، صيام] oruç tutan, oruçlu.

صاب sâbe: (yesûbu) [m. savb صوب] **1.**döküldü. **2.**indi. **3.**isabet etti.

صاب sâbe: (yesûbu) [m. savb, saybûbe صوب ، صيبوبة] **1.**hedefe isabet etti. **2.**çok yağmur yağdı.

صابئين sâbi'în: sâbiîler, yıldızlara tapanlar.

صابر sâbere: [m. musâbere, sıbâr مصابرة ، صبار] sabırda üstün gledi.

صابر sâbir: sabreden.

صابون sâbûn: (F.) sabun.

صابى sâbâ: [m. musâbât مصاباة] **1.**eğdi, meylettirdi. **2.**beyti vezinsiz okudu.

صات sâte: (yesûtu) [m. savt, suvât صوت ، صوات] **1.**seslendi. **2.**bağırdı. **3.**seslendirdi.

صاح sâha: (yesîhu) [m. sayh, sıyâh صيح ، صياح] **1.**bağırdı, haykırdı, çığlık attı. **2.**azarladı. **3.**kovdu. **4.**horoz öttü.

صاح sâha: (yesûhu) [m. savh صوح] yardı.

صاحب sâhabe: [m. musâhabe, sihâb مصاحبة ، صحاب] dostluk kurdu, arkadaşlık etti.

صاحب sâhib: [ç. sahb, ashâb, sıhâb صحب ، اصحاب ، صحاب] **1.**dost. **2.**sahip. **3.**arkadaş.

صاحب الجلالة sâhibu'l-celâle: haşmetmeap, zâtıdevletlileri.

صاحب الحوت sâhibu'l-hût: Yunus peygamber.

صاحبة sâhibe: eş.

ساحة sâha: [ç. sâh, sûh ، صاح صوح] kıraç arazi.

ساحر sâhara: [m. musâhara مصاحرة] dürüst oldu, aldatmadı.

صاح sâh: felaketler.

صاخب sâhabe: [m. musâhabe مصاخبة] bağırıştı.

صاخة sâha: [ç. sâh صاخ] **1.**felaket. **2.**kulakları sağır eden şiddetli ses.

صاد sâd: [ç. asyâd اصياد] sad harfi.

صاد sâde: (yesâdu, yesîdu) [m. sayd صيد] **1.**avladı, avı tuzağa düşürdü. **2.**avı öldürdü.

صادر sâdere: [m. musâdere مصادرة] **1.**istedi, talep etti. **2.**zorla aldı, müsadere etti.

صادرات sâdirât: ihraç malları.

صادغ sâdaga: [m. musâdaga مصادغة] yürüme yarışı yaptı.

صادف sâdefe: [m. musâdefe مصادفة] rastladı, tesadüf etti.

صادق sâdaka: [m. musâdaka, sıdâk صداق ، مصادقة] dost oldu, dost edindi.

صادق الوعد sâdıku'l-va'd: sözünde duran.

صادم sâdeme: [m. musâdeme, sıdâm صدام ، مصادمة] çarpıştı, vuruştu.

صار sâre: (yesîru) [m. sayr, sayrûre, masîr صير ، صيرورة ، مصير] **1.**halden hale geçti. **2.**eski haline döndü.

صار sâre: (yesûru) [m. savr صور] **1.**çok ses çıkardı, yaygara yaptı. **2.**yaklaştırdı. **3.**kesti. **4.**yüzünü çevirdi.

صار sârre: [m. musârre مصارة] nefret ettirdi, bezdirdi.

صارة sârre: [ç. sevârr صوار] hacet.

صارح sâraha: [m. musâraha مصارحة] **1.**açığa çıkardı. **2.**açıkça yaptı.

صاردة sârıde: [ç. savârid صوارد] soğuk rüzgâr.

صارع sâra'a: [m. musâra'a, sırâ' مصارعة ، صراع] güreş tuttu, güreşti.

صارم sâreme: [m. musâreme مصارمة] kesişti.

صارم sârim: **1.**keskin. **2.**yiğit, cesur.

صاروج sârûc: (F.) alçı.

صاروخ sârûh: [ç. savârîh صواريخ] füze, roket.

صارى sârî: [ç. sarrâ' صراء] denizci.

صارى sârî: [ç. savâr صوار] yelken direği.

صارية sâriye: **1.**direk. **2.**gönder.

صاع sâ': [ç. asvu', sû'ân, sî'ân اصوع ، صوعان ، صيعان] yaklaşık olarak üç kilogramlık tahıl ölçeği.

صاع sâ'a: (yesû'u) [m. sav' صوع] **1.**dağıttı. **2.**ölçtü. **3.**korkuttu.

صاعد sâ'id: -den çok, -din ziyade.

صاعقة sâ'ika: [ç. savâ'ik صواعق] **1.**yıldırım. **2.**ölüm. **3.**yok edici azap.

صاعقة sâ'ika: **1.**yıldırım düşmek. **2.**yıldırım yağdırmak. **3.**elektrik çarpmak.

صاغ sâga: (yesûgu) [m. savg, sîga, siyâga, saygûga صوغ ، صيغة ، صياغة ، صيغوغة] **1.**kalıba döktü. **2.**lokmayı kolayca yuttu. **3.**modeline uygun yaptı. **4.**sözünü düzgün söyledi.

صاف sâfa: (yesîfu) [m. sayf صيف] **1.**gündüz sıcaklık yüksek oldu. **2.**yazı geçirdi, yazın kaldı. **3.**saptı. **4.**vazgeçti. **5.**yaz yağmuru yağdı.

صاف sâfe: (yesûfu) [m. savf صوف] **1.**yünlü oldu. **2.**yünlendi. **3.**saptı, meyletti.

صاف sâffe: [m. musâffe مصافة] **1.**sıra oldu, sıra sıra dizildi. **2.**sıra sıra dizdi.

صافح sâfaha: [m. musâfaha مصافحة] tokalaştı.

صافق sâfaka: [m. musâfaka مصافقة] **1.**o yana bu yana dönerek yattı.**2.**üstüne iki kat elbise giydi.

صافن sâfene: [m. musâfene مصافنة] hizasında durdu.

صافى sâfâ: [m. musâfât مصافاة] gerçek dostluk kurdu.

صاق sâka: (yesîku) [m. sayk صيق] **1.**bulaştı. **2.**yapıştı.

صاقب sâkabe: [m. musâkabe, sıkâb مصاقبة ، صقاب] yüz yüze oldu.

صاقرة sâkıre: [ç. savâkır صواقر] felaket, afet.

صاقور sâkûr: [ç. savâkîr صواقير] kazma.

صاك sâke: (yesîku) [m. sayk صيک] yapıştı.

صاك sâke: (yesûku) [m. sevk صوک] **1.**bulaştı. **2.**yapıştı.

صال sâle: (yesûlu) [m. savl, savelân صولان] **1.**saldırdı, hücum etti. **2.**ısırdı. **3.**girdi.

صالح sâlaha: [m. musâlaha, sılâh مصالحة ، صلاح] barış yaptı.

صالح sâlih: [ç. savâlih صوالح] yeterli miktar.

صالح sâlih: [ç. sulehâ' صلحاء] **1.**dini görevlerini tam olarak yerine getiren. **2.**Salih peygamber.

صام sâme: (yesûmu) [m. savm, sıyâm صوم ، صيام] **1.**oruç tuttu. **2.**kendine hakim oldu. **3.**sustu. **4.**güneş tam tepede oldu.

صامت sâmit: [ç. sumût, savâmit صموت ، صوامت] **1.**susan, suskun. **2.**dilsiz. **3.**altın, gümüş.

صامد sâmede: [m. musâmede, sımâd مصامدة ، صماد]

1.vuruştu. **2.**kalıcı oldu, sürekli oldu.

صان sâne: (yesûnu) [m. savn, sıyân, sıyâne صون ، صيان ، صيانة] korudu, muhafaza etti.

صانع sâna'a: [m. musâna'a مصانعة] **1.**aldattı. **2.**rüşvet verdi. **3.**yaltaklandı.

صانع sâni': [ç. sunnâ' صناع] zanaatkâr.

صاول sâvele: [m. musâvele, sıyâl, sıyâle مصاولة ، صيال ، صيالة] üstüne yürüdü.

صاهر sâhere: [m. musâhere مصاهرة] damat oldu, kız aldı.

صاهل sâhil: [ç. savâhil صواهل] at.

صأى sa'â: (yes'â) [m. sa'y صئى] cıvıldaştı.

صايح sâyaha: [m. musâyaha, sıyâh مصايحة ، صياح] **1.**birbirine bağırdı. **2.**çağırdı.

صايف sâyefe: [m. musâyefe, sıyâf مصايفة ، صياف] yaz hesabı yaptı.

صب sabbe: (yesabbu) [m. sabâbe صبابة] çok sevdi, gönülden bağlandı.

صب sabbe: (yesibbu) [m. sabb صب] **1.**yokuş aşağı indi. **2.**döküldü.

صب sabbe: (yesubbu) [m. sabb صب] **1.**döktü. **2.**zırh giydi. **3.**teşvik etti. **4.**başını öne eğdi. **5.**yamur yağdırdı.

صبا sabâ: saba rüzgârı.

صبأ sabe'e: (yesba'u) [m. sab', subû' صبوء ؛ صبأ] **1.**diş çıkardı. **2.**yıldız doğdu. **3.**din değiştirdi. **4.**saldırdı. **5.**delalet etti.

صباح sabâh: sabah, sabahleyin.

صبار sabbâr: **1.**çok sabırlı. **2.**(bot.) kaktüs.

صباغ sabbâg: **1.**boyacı. **2.**yalancı.

صباغ sıbâg: [ç. esbiga اصبغة] **1.**boya. **2.**alyuvar.

صباغة sıbâga: boyacılık.

صبب sabab: [ç. asbâb اصباب] iniş, yokuş aşağı.

صبة subbe: [ç. subeb صبب] **1.**sofra. **2.**dökülen. **3.**sürü. **4.**topluluk. **5.**kısım.

صبح sabaha: (yesbahu) [m. sabah صبح] parladı.

صبح sabaha: (yesbahu) [m. sabh صبح] **1.**sabahleyin geldi. **2.**sabahleyin saldırdı. **3.**sabah şarabı içti.

صبح sabbaha: [m. tasbîh تصبيح] **1.**sabahleyin geldi. **2.**baskın yaptı. **3.**iyi sabahlar diledi.

صبح sabuha: (yesbuhu) [m. sabâha صباحة] **1.**yakışıklı oldu. **2.**güzel yüzlü oldu.

صبح subh: [ç. asbâh اصباح] sabah.

صبر sabere: (yasbiru) [m. sabr صبر] **1.**sabretti, dayandı. **2.**hapsetti, tuttu. **3.**alıkoydu.

صبر sabere: [m. tasbîr تصبير] **1.**sabretmesini istedi.

2.mumyaladı. **3.**ağzına kadar doldurdu.

صبرة subre: [ç. suber, sıbâr صبر ، صبار] **1.**çeç, tahıl yığını. **2.**taş yığını.

صبصب sabsabe: [m. sabsabe صبصبة] **1.**dağıttı, dağınık yaptı. **2.**mahvetti.

صبع saba'a: (yesba'u) [m. sab' صبع] **1.**parmakla gösterdi. **2.**parmakla yokladı.

صبع saba'a: (yesba'u) [m. sab', masba'a مصبعة ، صبع] **1.**parmağıyla dokundu. **2.**parmağını soktu. **3.**kibirlendirdi.

صبغ sabaga: (yesbugu, yesbagu, yesbigu) [m. sabg, sıbag, sıbg صبغ] **1.**boyadı. **2.**elini suya daldırdı. **3.**vaftiz etti. **4.**sözüne yalan karıştırdı. **5.**işaret etti.

صبغ sabbaga: [m. tesbîg تصبيغ] boyadı.

صبغ sıbg: [ç. asbâg اصباغ] **1.**boya. **2.**boyanmış nesne. **3.**katık.

صبغة sıbga: [ç. sıbag صبغ] **1.**boya. **2.**renk. **3.**din. **4.**millet.

صبن sabene: (yesbinu) [m. sabn صبن] **1.**menetti, alıkoydu. **2.**zar tuttu.

صبوح sabûh: **1.**sabah içilen şarap. **2.**sabah kahvaltısı.

صبور sabûr: **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**çok sabırlı.

صبى sabbâ: [m. tasbiye تصبية] başını öne eğdi.

صبى sabî: [ç. sıbye, sıbyân صبية ، صبيان] **1.**bebek. **2.**çocuk. **3.**kesici ağız. **4.**sakal ucu.

صبى sabiye: (yesbâ) [m. sab, sabâ' صب ، صباء] **1.**çocukluk etti. **2.**aşık oldu. **3.**meyletti. **4.**perişan oldu.

صبيان sıbyân: **1.**bebekler. **2.**çocuklar. **3.**kesici ağızlar. **4.**sakal uçları.

صبية sabiyye: [ç. sabâyâ صبايا] kız çocuğu.

صبيحة sabîha: sabah.

صبير sabîr: [ç. suberâ' صبراء] lider.

صبير sabîr: [ç. subur صبر] **1.**çok sabırlı. **2.**kefil. **3.**dağ. **4.**beyaz bulut.

صح sahha: (yesihhu) [m. suhh, sıhha, sahâh صح ، صحة ، صحاح] **1.**sağlıklı oldu. **2.**sabit oldu.

صحا sahâ: (yeshû) [m. sahv, suhavv صحو] **1.**uyandı. **2.**ayıldı. **3.**hava açık oldu.

صحائف sahâ'if: **1.**sayfalar. **2.**kitaplar. **3.**gazeteler.

صحابة sahâbe: **1.**sohbet etmek. **2.**dost olmak.

صحابة sahâbe: hayatta iken Hz. Muhammed'i görenler.

صحابى sahâbî: [ç. sahâbe صحابة] hayatta iken Hz. Muhammed'i gören.

صحارى sahârâ: çöller, sahralar.

صحاف sahhâf: **1.**gazeteci. **2.**muhabir.

صحافة sıhâfe: gazetecilik.

صحب sahibe: (yeshabu) [m. sahâbe, suhbe ، صحابة صحبلة] **1.**sohbet etti. **2.**dost oldu.

صحبة suhbe: **1.**sohbet etmek. **2.**dost olmak.

صحة sıhha: **1.**sağlık, sıhhat. **2.**doğruluk.

صحح sahhaha: [m. tashîh تصحيح] **1.**hatasını giderdi. **2.**düzeltti, tashih etti.

صحر sahara: (yesharu) [m. sahar صحر] **1.**yemek pişirdi. **2.**beynine güneş geçti.

صحر sahira: (yesharu) [m. sahar, suhre صحر ، صحرة] kızıla çalar boz renkli lodu.

صحراء sahrâ': [ç. sahârî, sahârâ صحارى] çöl, sahra.

صحصح sahsaha: [m. sahsaha صحصحة] açığa çıktı, aşikâr oldu.

صحف suhuf: **1.**sayfalar. **2.**kitaplar. **3.**gazeteler.

صحف ابراهيم suhufi ibrâhîm: Hz. İbrahim'e indirilen sayfalar.

صحفة sahfe: [ç. sıhâf صحاف] tabak.

صحل sahile: (yeshalu) [m. sahal صحل] sesi kısık oldu.

صحلاء sahlâ': [ç. suhl صحل] sesi kısık olan.

صحن sahane: (yeshanu) [m. sahn صحن] **1.**vurdu. **2.**tepti. **3.**ıslah etti, ara buldu.

صحن sahn: [ç. eshun, sıhân, suhûn اصحن ، صحان ، صحون] **1.**sahan. **2.**geniş düzlük. **3.**kulak içi.

صحن الدار sahnu'd-dâr: avlu.

صحيح sahîh: **1.**sağlıklı. **2.**gerçek. **3.**yasal.

صحيفة sahîfe: [ç. suhuf, sahâ'if صحف ، صحائف] **1.**sayfa. **2.**kitap. **3.**gazete.

صخ sahha: (yesihhu) [m. sahh صخ] **1.**iki sert nesneyi birbirine vurdu. **2.**kulağına vurup sağır etti.

صخب sahibe: (yeshabu) [m. sahab صخب] **1.**gürültü patırtı etti, şamata etti. **2.**deniz dalgalandı. **3.**bağırdı.

صخد sahada: (yeshadu) [m. sahadân صخدان] güneşin sıcaklığı arttı.

صخد sahada: (yeshadu) [m. sahd صخد] güneş çarptı.

صخد sahade: (yeshadu) [m. suhûd صخود] kulak verdi, dinledi.

صخر sahire: (yesharu) [m. sahar صخر] arazi kayalık oldu.

صخرة sahra: [ç. sahr, suhûr صخر ، صخور] büyük kaya.

صد sadde: (yesuddu) [m. sadd صد] alıkoydu, menetti.

صد sadde: (yesuddu, yesiddu) [m. sadd, sudûd صدود ، صد] yüz çevirdi.

صد sadde: (yesuddu, yesiddu) [m. sadîd تصديد] feryat etti.

صدئ sadi'e: (yesda'u) [m. sada' صدء] **1.**pas tuttu, paslandı. **2.**pas renginde oldu. **3.**çillendi. **4.**bezdi, usandı.

صدؤ sadu'e: (yesdu'u) [m. sadâ'a صدائة] pas tuttu, paslandı.

صدأ sade'e: (yesde'u) [m. sad' صدء] **1.**pasını sildi. **2.**cilaladı, parlattı.

صداق sadâk: [ç. asdika, suduk اصدقة ، صدق] mehir.

صداقة sadâka: dostluk, sadakat.

صدح sadah: [ç. sıdhân صدحان] taşlı tepe.

صدح sadaha: (yesdahu) [m. sadh, sudâh صدح ، صداح] kuş öttü, kuş cıvıldadı.

صدد saddede: [m. tasdîd تصديد] **1.**yara irinlendi. **2.**el çırpıtı, alkış tuttu.

صدر sadere: (yesduru, yesdiru) [m. sadr صدر] göğsüne değdi, göğsüne çarptı.

صدر sadere: (yesduru, yesdiru) [m. sadr, masdar صدر ، مصدر] **1.**döndü, rücu etti. **2.**döndürdü. **3.**vardı.

صدر sadere: (yesduru, yesdiru) [m. sadr, sudûr صدر ، صدور] **1.**meydana geldi, gerçekleşti. **2.**bir şeyden çıktı.

صدر sadr: [ç. sudûr صدور] **1.**ön, başlangıç. **2.**göğüs. **3.**gönül. **4.**lider, başkan. **5.**bölüm.

صدر sadr: **1.**dönmek, rücu etmek. **2.**döndürmek. **3.**varmak.

صدرة sudre: **1.**göğüs. **2.**zırh. **3.**yelek, cepken.

صدرية sadriyye: sütyen.

صدع sad': [ç. sudû' صدوع] **1.**yarık. **2.**çatlak.

صدع sada'a: (yesda'u) [m. sad' صدع] **1.**yardı. **2.**ikiye böldü. **3.**teveccüh gösterdi. **4.**açıkça söyledi. **5.**çölü geçti. **6.**kırdı. **7.**dağıttı.

صدع sada'a: (yesda'u) [m. sudû' صدوع] **1.**eğilim gösterdi, ilgi duydu. **2.**geceleyin yürüdü.

صدع sadda'a: [m. tasdî' تصديع] **1.**başını ağrıttı. **2.**kırdı.

صدع sıda': **1.**sürüler. **2.**yarılmış parçalar.

صدعة sıd'a: [ç. sıda' صدع] **1.**sürü. **2.**yarılmış parça.

صدغ sadaga: (yesdagu) [m. sadg صدغ] **1.**alıkoydu, menetti. **2.**düzeltti.

صدغ sadaga: (yesdugu) [m. sudûg صدوغ] ilgi gösterdi, meyletti.

صدغ sudg: [ç. asdâg, asdug اصداغ ، اصدغ] **1.**şakak. **2.**şakağa dökülen zülüf.

صدف sadef: [ç. asdâf اصداف] **1.**sedef. **2.**yan. **3.**uç. **4.**omuz başı. **5.**yüksek olan. **6.**yamaç.

صدف sadefe: (yasdifu) [m. sadf صدف] vazgeçirdi.

صدف sadefe: (yasdufu) [m. sadf, sudûf صدف ، صدوف] **1.**vazgeçti, yüz çevirdi. **2.**meyletti, ilgi duydu.

صدفة sadefe: [ç. sadef, asdâf صدف ، اصداف] sedef.

صدق sadaka: (yesduku) [m. sadk, sıdk, masdûka, tasdâk صدق ، مصدوقة ، تصداق] **1.**doğru söyledi. **2.**doğru oldu. **3.**sözünde durdu. **4.**sadık kabul etti.

صدق saddaka: [m. tasdîk تصديق] **1.**doğruladı, onayladı. **2.**itiraf ettirdi.

صدق sıdk: **1.**doğruluk, dürüstlük. **2.**gerçeklik. **3.**sertlik.

صدقة sadaka: [ç. sadakât صدقات] sadaka.

صدقة saduka: [ç. sadukât صدقات] mehir.

صدم sademe: (yesdimu) [m. sadm صدم] **1.**çarptı. **2.**vurdu. **3.**başına geldi.

صدى saddâ: [m. tasdiye تصدية] el çırptı, alkış tuttu.

صدى sadiye: (yesdâ) [m. sadan صدى] susuzluğu arttı.

صديق sadîk: [ç. asdikâ', sudekâ' اصدقاء ، صدقاء] **1.**dost. **2.**arkadaş. **3.**dürüst.

صديق sıddîk: **1.**doğru sözlü, dürüst. **2.**sıddık. **3.**Hz. Ebubekir.

صديقة sıddîka: dosdoğru kadın.

صر sarra: (yesirru) [m. sarr, sarîr صرير ، صر] **1.**seslendi. **2.**bağırdı, haykırdı. **3.**susadı.

صر sarra: (yesurru) [m. sarr صر] **1.**sımsıkı bağladı. **2.**cüzdana koydu. **3.**hayvan kulaklarını dikti.

صراحا surâhen: açıkça.

صراحة sarâha: saf olmak, halis olmak.

صرار sırâr: [ç. esırre اصرة] **1.**sargı. **2.**engel.

صراط sırât: yol.

صراط السوى sırâtu's-seviyy: düz yol.

صراط المستقيم sırâtu'l-mustakîm: doğru yol.

صراف sarrâf: **1.**para bozan, sarraf. **2.**veznedar. **3.**kasiyer.

صرافة sırâfe: sarraflık.

صرب sarebe: (yasribu) [m. sarb صرب] **1.**kesti. **2.**memede süt biriktirdi.

صرب saribe: (yasrebu) [m. sareb صرب] memede süt birikti.

صرة surre: [ç. surer صرر] para kesesi, cüzdan.

صرح saraha: (yesrahu) [m. sarh صرح] açıkladı.

صرح sarh: **1.**köşk. **2.**gökdelen.

صرح sarraha: [m. tasrîh تصريح] **1.**açık söyledi. **2.**açığa çıkardı. **3.**açıkladı. **4.**halis oldu.

صرح saruha: (yasruhu) [m. sarâha, surûha ، صراحة صروحة] saf oldu, halis oldu.

صرخ saraha: (yesruhu) [m. surâh, sarîh صريخ ، صراخ] **1.**bağırdı, feryat etti. **2.**yardım istedi.

صرد sarade: (yesrudu) [m. sard صرد] ıskaladı.

صرد sard: [ç. surûd صرود] **1.**ayaz. **2.**sırf. **2.**halis.

صرد saride: (yasredu) [m. sarad صرد] **1.**üşüdü. **2.**bir şeyden soğudu.

صرد sarrede: [m. tesrîd تصريد] azalttı, eksiltti.

صرصر sarsar: [ç. sarsara صرصرة] **1.**kesik kesik öttü. **2.**davarı topladı.

صرصور sursûr: [ç. sarâsîr صراصير] (zool.) ağustos böceği.

صرع sar': (tıp.) sar'a hastalığı.

صرع sara'a: (yesra'u) [m. sar', sır', masra' ، صرع مصرع] **1.**yıktı, yere çaldı, devirdi. **2.**kapıyı iki kanatlı yaptı.

صرع sarra'a: [m. tasrî' تصريع] **1.**yere çaldı, yıktı. **2.**kapıyı iki kanatlı yaptı. **3.**iki mısralı yaptı.

صرع sır': [ç. surû' صروع] **1.**güreşçi. **2.**misil. **3.**ip katı.

صرف sarefe: (yesrifu) [m. sarf صرف] **1.**çevirdi, döndürdü. **2.**geldiği yere gönderdi. **3.**şarap içti. **4.**hoca öğrencileri eve gönderdi. **5.**işçiyi işten çıkardı. **6.**harcadı, sarfetti. **7.**para bozdurdu. **8.**sözünü süsleyerek söyledi. **9.**uzaklaştırdı. **10.**yüzünü çevirdi.

صرف sarefe: (yesrifu) [m. sarîf صريف] **1.**kapı gıcırdadı. **2.**dişini gıcırdattı.

صرف sarf: [ç. surûf صروف] **1.**kelime yapısı ilmi, sarf. **2.**döviz bozma. **3.**tövbe. **4.**zamanın olayları.

صرف sarrefe: [m. tasrîf تصريف] **1.**çok çevirdi, çok döndürdü. **2.**yönlendirdi, yön verdi. **3.**idare etti, yönetti. **4.**kelime türetti. **5.**fiil çekimi yaptı. **6.**açıkladı, beyan etti.

صرم sareme: (yasrimu) [m. sarm, surm صرم] **1.**kovdu, uzaklaştırdı. **2.**terketti. **3.**kesti. **4.**sözünü kesti. **5.**dinlendi. **6.**kesildi. **7.**derdi, devşirdi.

صرم sarreme: [m. tasrîm تصريم] **1.**çok kesti. **2.**parça parça kesti.

صرم sarume: (yesrumu) [m. sarâme, surûme ، صرامة صرومة] **1.**keskin oldu. **2.**dayanıklı oldu.

صرم sırm: [ç. asrâm, sıremân اصرام ، صرمان] **1.**parça. **2.**topluluk. **3.**çizme.

صرى sarâ: (yesrî) [m. sary صرى] **1.**isteğine engel oldu. **2.**kesti.

صرى sariye: (yesrâ) [m. sary صرى] **1.**devenin memesinde süt birikti. **2.**gözleri dolu dolu oldu. **3.**elinde rehin kaldı.

صريح sarîh: **1.**açık, aşikâr. **2.**net.

صعب sa'abe: [m. tas'îb تصعيب] zorlaştırdı, güçleştirdi.

صعب sa'b: [ç. sı'âb صعاب] **1.**zor, güç. **2.**çetin. **3.**dayanıklı.

صعب sa'ube: (yes'ubu) [m. su'ûbe صعوبة] zor oldu, güçleşti.

صعد sa'ade: [m. tes'îd تصعيد] **1.**dağa çıktı. **2.**alçak yerlere indi. **3.**eritti. **4.**buharlaştırdı.

صعد sa'ide: (yes'adu) [m. su'ûd, sa'ad, su'd صعود ، صعد] **1.**çıktı, tırmandı. **2.**yükseldi. **3.**kaldırdı, yükseltti.

صعدا sa'aden: yükselen.

صعر sa'ara: [m. tes'îr تصعير] kibirle yüz çevirdi.

صعر sa'ire: (yes'aru) [m. sa'ar صعر] **1.**kasılarak yüz çevirdi. **2.**boyun eğik durdu. **3.**başı küçük oldu.

صعق sa'aka: (yes'aku) [m. sâ'ika, sa'k صاعقة ، صعق] **1.**yıldırım düştü. **2.**yıldırım yağdırdı. **3.**elektrik çarptı.

صعق sa'ika: (yes'aku) [m. sa'ak صعق] **1.**gürledi. **2.**kuyu göçtü. **3.**bayıldı. **4.**mahvoldu.

صعق sa'ika: (yes'aku) [m. su'âk صعاق] bağırdı, haykırdı.

صعل sa'ile: (yes'alu) [m. sa'al صعل] ince boyunlu oldu.

صعلك sa'leke: [m. sa'leke صعلك] muhtaç etti.

صعلوك su'lûk: [ç. sa'âlîk صعاليک] yoksul.

صعود su'ûd: [ç. as'ide, su'ud, sa'â'id اصعدة ، صعد ، صعائد] **1.**dik yokuş. **2.**güçlük, meşakkat. **3.**çıkış yeri.

صعيد sa'îd: [ç. su'dân, su'ud صعدان ، صعد] **1.**yeryüzü. **2.**geniş arazi. **3.**toprak. **4.**yüksek yer.

صغا sagâ: (yesgû) [m. sagv صغو] **1.**dinledi, kulak verdi. **2.**eğildi, meyletti. **3.**güneş batmaya yüz tuttu.

صغر sagara: (yesguru) [m. sagr صغر] yaşı küçük oldu.

صغر saggare: [m. tasgîr تصغير] **1.**küçülttü. **2.**horladı, aşağıladı.

صغر sagire: (yesgaru) [sagr صغر] hakir oldu, küçüldü.

صغر sagure: (yesguru) [m. sagâr صغار] **1.**rezil oldu, hakirleşti. **2.**güneş batmaya yüz tuttu.

صغر sagure: (yesguru) [m. sagr, sıgar, sagâre, sugrân صغر ، صغارة ، صغران] **1.**küçük oldu. **2.**hakir oldu.

صغى sagiye: (yesgâ) [m. sagan صغى] eğildi, meyletti.

صغير sagîr: küçük, ufak.

صف saff: [ç. sufûf صفوف] **1.**saf, sıra, dizi. **2.**sınıf. **3.**sıraya girmiş topluluk.

صف saffe: (yesuffu) [m. saff صف] **1.**sıra oldu, saf bağladı. **2.**kanat çırptı.

صفا safâ: (yesfû) [m. safv صفو] devenin sütü bol oldu.

صفا safâ: (yesfû) [m. safv, safâ', sufuvv صفو ، صفاء] **1.**saf oldu, berrak oldu. **2.**hava açık oldu.

صفا safâ: Safâ, Mekke'de bir yer.

صفاق sıfâk: [ç. sufûk صفق] alt deri.

صفة suffe: sofa.

صفح safaha: (yesfahu) [m. safh صفح] **1.**yüz çevirdi. **2.**affetti, hoş gördü. **3.**geri çevirdi, reddetti. **4.**sundu, arzetti. **5.**sayfa sayfa baktı. **6.**aşamalara baktı. **7.**içecek ikram etti.

صفح saffaha: [m. tasfîh تصفيح] **1.**enli yaptı, enli tuttu. **2.**metal kapladı. **3.**el çırptı.

صفح safh: [ç. sıfâh, asfâh صفاح ، اصفاح] **1.**af. **2.**en. **3.**yan.

صفح safiha: (yesfahu) [m. safah صفح] geniş yüzlü oldu.

صفحة safha: **1.**yan yüz. **2.**sayfa.

صفد safede: (yesfidu) [m. safd صفد] sımsıkı bağladı.

صفد saffede: [m. tasfîd تصفيد] sımsıkı bağladı.

صفر safer: **1.**sarılık. **2.**açlık. **3.**bağırsak kurdu.

صفر safer: kamerî ayların ikincisi, Safer.

صفر safere: (yesfiru) [m. safîr صفير] ıslık çaldı.

صفر saffere: [m. tasfîr تصفير] **1.**sarıya boyadı. **2.**boşalttı. **3.**ıslık çaldı.

صفر safire: (yesferu) [m. safer, sufûr صفر ، صفور] boşaldı.

صفر sıfr: **1.**boş. **2.**sıfır.

صفراء safrâ': **1.**altın. **2.**safra.

صفصاف safsâf: (bot.) söğüt.

صفصف safsaf: **1.**çöl. **2.**dümdüz.

صفصف safsafa: [m. safsafa صفصفة] çölde bir başına kaldı.

صفصف sufsuf: [ç. safâsıf صفاصف] (zool.) serçe.

صفع safa'a: (yesfa'u) [m. saf' صفع] tokat attı.

صفف saffefe: [m. tasfîf تصفيف] sıra sıra dizdi.

صفق safeka: (yesfuku, yesfiku) [m. safk, safka, tasfîk تصفيق ، صفقة ، صفق] **1.**şırak diye ses çıkararak vurdu. **2.**kapıyı kapadı. **3.**geri döndürdü. **4.**kanat çırptı. **5.**gözünü yumdu. **6.**uzaklara gitti. **7.**yerleşti, indi, kondu. **8.**doldurdu.

صفق saffaka: [m. tasfîk تصفيق] **1.**el çırptı. **2.**kanat çırptı. **3.**çevirdi.

صفق safk: [ç. sufûk صفوق] **1.**alışveriş. **2.**kapı kanadı. **3.**yan.

صفق safuka: (yesfuku) [m. safâka صفاقة] **1.**arsız oldu. **2.**sık dokumalı oldu.

صفق sıfk: [ç. sufûk صفوق] kapı kanadı.

صفن safen: [ç. esfân, sufnân اصفان ، صفنان] **1.**başaklı ekin. **2.**arı kovanı.

صفن safene: (yesfinu) [m. sufûn صفون] kuş yuva yaptı.

صفن saffene: [m. tasfîn تصفين] kuş yuva yaptı.

صفن sufn: [ç. esfân اصفان] **1.**çoban çantası. **2.**deriden yapılmış ibrik.

صفى saffâ: [m. tasfiye تصفية] **1.**arıttı, tasfiye etti, süzdü, temizledi, rafine etti. **2.**hesap ödedi, hesap gördü. **3.**ortaklığa son verdi.

صفى safî: [ç. asfiyâ' اصفياء] **1.**halis, temiz. **2.**seçkin dost.

صفى safî: [ç. safâyâ صفايا] liderlerin kendileri için aldığı emanet.

صفيحة safîha: [ç. safâ'ih ، صفائح ، صفاح ، صفيح] **1.**gaz tenekesi. **2.**ince taş. **3.**plaka, levha.

صفير safîr: ıslık.

صقاع sıkâ': [ç. suku', askı'a صقع ، اصقعة] **1.**gaz maskesi. **2.**yüz örtüsü, peçe.

صقالبة sakâlibe: **1.**Sılavlar. **2.**Bulgarlar.

صقب sakab: [ç. sukûb, sıkâb صقوب ، صقاب] **1.**direk. **2.**deve yavrusu.

صقب sakabe: (yeskubu) [m. sakb صقب] **1.**kuş öttü. **2.**topladı, biriktirdi. **3.**binayı yükseltti. **4.**yumruğuyla ses çıkardı.

صقب sakıbe: (yeskabu) [m. sakab صقب] **1.**yakın oldu. **2.**uzak oldu.

صقر sakara: (yeskuru) [m. sakr صقر] **1.**vurdu. **2.**kazma ile taş kırdı. **3.**ateş yaktı. **4.**süt ekşidi. **5.**küfretti.

صقر sakara: (yeskuru) [m. sakr, sakra صقر ، صقرة] **1.**güneşin sıcaklığı arttı. **2.**güneş kavurdu.

صقر sakkara: [m. taskîr تصقير] **1.**ateş yaktı. **2.**çakırdoğan ile avlandı.

صقر sakr: [ç. askur, sukûr اصقر ، صقور] (zool.) çakırdoğan, şahin.

صقع saka'a: (yeska'u) [m. sak' صقع] **1.**gezdi. **2.**gitti. **3.**başına vurdu. **4.**yıktı. **5.**yıldırım isabet etti. **6.**dağladı, ütüledi.

صقع saka'a: (yeska'u) [m. sak', sukâ', sakî' صقع ، صقاع ، صقيع] horoz öttü.

صقع saki'a: (yeska'u) [m. saka' صقع] **1.**yıldırım çarparak öldü. **2.**kuyu göçtü.

صقع suku': [ç. askâ' اصقاع] **1.**taraf. **2.**bölge.

صقع suku': **1.**gaz maskeleri. **2.**yüz örtüleri, peçeler.

صقل sakala: (yeskalu) [m. sakal صقل] cilalı oldu.

صقل sakala: (yeskulu) [m. sakl, sıkâl صقل ، صقال] **1.**cilaladı. **2.**sözünü düzgün söyledi, sözünü süsledi. **3.**hayvanı terbiye etti. **4.**yere çaldı. **5.**vurdu.

صقيل sakîl: [ç. sıkâl صقال] cilalı, parlak.

صک sakk: [ç. sukûk صکوک] belge, vesika, doküman.

صک sakke: (yesakku) [m. sakek, sakîk صکک ، صکیک] yürürken topukları birbirine çarptı.

صک sakke: (yesukku) [m. sakk صک] **1.**sertçe vurdu, tokat attı. **2.**kapıyı kilitledi. **3.**iteledi.

صک الاحتجاج sekku'l-ihticâc: protesto.

صک مالی sakkun mâlî: **1.**çek. **2.**senet.

صکم sakeme: (yaskumu) [m. sakm صکم] **1.**at serkeşlik yaptı. **2.**iteledi, kakaladı.

صل salle: (yesillu) [m. salîl صلیل] **1.**seslendi. **2.**ses çıkardı, ses verdi. **3.**çınladı.

صل salle: (yesillu) [m. sulûl صلول] bozuldu, kokuştu.

صل salle: (yesullu) [m. sall صل] süzdü.

صلابة salâbe: katılık, sertlik.

صلاة salât: [ç. salavât صلوات] **1.**dua. **2.**namaz. **3.**rahmet, bereket. **4.**havra.

صلاة salât: **1.**dua. **2.**namaz.

صلاة الشاهد salâtu'ş-şâhid: akşam ve sabah namazları.

صلات العشی salâtu'l-aşiyy: öğle ve ikindi namazları.

صلاعة sullâ'a: [ç. sullâ' صلاع] geniş yalçın kaya.

صلب saleb: [ç. aslâb اصلاب] **1.**göğüs kemikleri. **2.**çiriş yağı.

صلب salebe: (yaslubu, yaslibu) [m. salb صلب] **1.**astı. **2.**sıtma ateşi sürekli oldu. **3.**kebap yaptı. **4.**yaktı.

صلب salibe: (yaslebu) [m. salâbe صلابة] **1.**sert oldu. **2.**cimri oldu.

صلب sallebe: [m. taslîb تصلیب] **1.**katılaştırdı, sertleştirdi. **2.**istavroz çıkardı. **3.**hıristiyan oldu. **4.**biledi. **5.**güçlendirdi. **6.**astı.

صلب salube: (yaslubu) [m. salâbe صلابة] **1.**sert oldu. **2.**cimri oldu.

صلب sulb: [ç. aslâb, aslub, sılabe اصلاب ، اصلب ، صلبة] **1.**sert, katı. **2.**zürriyet. **3.**kaburga, göğüs kemikleri. **4.**biley taşı. **5.**çelik. **6.**kuvvet.

صلت salete: (yaslitu) [m. salt صلت] yağı az oldu.

صلت salete: (yeslutu) [m. salt صلت] vurdu.

صلة salle: [ç. sılâl صلال] **1.**ayakkabı. **2.**kokmuş deri.

صلت salute: (yaslutu) [m. sulût صلوت] geniş parlak alınlı oldu.

صلتان salatân: [ç. sıltân صلتان] **1.**hevesli. **2.**becerikli, iş bilir.

صلج salice: (yeslacu) [m. salc صلج] sağır oldu.

صلجة sulce: [ç. sullec صلج] koza.

صلح salaha: (yesluhu, yeslahu) [m. salâh, sulûh, salâhiye صلاح ، صلوح ، صلاحية] iyi oldu, uygun oldu.

صلح saluhe: (yesluhu) [m. salâh, sulûh, salâhiye صلاح ،] صلوح ، صلاحية iyi oldu, uygun oldu.

صلح sulh: barış, antlaşma.

صلخ saliha: (yaslahu) [m. salah صلخ] sağır oldu, duymaz oldu.

صلخاء salhâ': [ç. sulh صلخ] **1.**sağır. **2.**uyuz deve.

صلد sald: [ç. aslâd اصلاد] **1.**katı nesne. **2.**çorak arazi. **3.**çakmaz çakmak. **4.**tüysüz deri. **5.**düz kaya, çıplak kaya.

صلد salede: (yasludu) [m. salâde, sulûd صلادة ، صلود] **1.**sert oldu, katı oldu. **2.**cimrileşti.

صلد salede: (yeslidu) [m. sulûd, sald صلود ، صلد] **1.**sert oldu, katı oldu. **2.**dağa tırmandı. **3.**dişi gıcırdadı. **4.**yüreği kasvetli oldu. **5.**arazi çorak oldu. **6.**çakmak çakmadı.

صلداء saldâ': [ç. suld صلد] **1.**sert zeminli arazi. **2.**cimri.

صلدم sıldım: [ç. salâdim صلادم] sert toynaklı at.

صلصل salsal: [ç. salâsıl صلاصل] atın alnı.

صلصل sulsul: [ç. salâsıl صلاصل] suyu çekilen göldeki su birikintisi.

صلع sali'a: (yasla'u) [m. sala' صلع] dazlak oldu.

صلع salla'a: [m. taslî' تصليع] özür diledi.

صلعاء sal'â': [ç. sul', sul'ân صلع ، صلعان] **1.**dazlak. **2.**parlak nesne. **3.**cilalı mızrak.

صلف salefe: (yaslifu) [m. salf صلف] kızdı, zinirlendi.

صلف salife: (yaslefu) [m. salef صلف] **1.**böbürlendi, kibirlendi, şişindi. **2.**bereketsiz oldu. **3.**kocasından itibar görmedi.

صلفاء salfâ': [ç. salâfî صلافى] kayalık arazi.

صلق salak: [ç. aslâk اصلاق] düz ova.

صلق salaka: (yasluku) [m. salk صلق] **1.**avaz avaz bağırdı. **2.**pişirdi. **3.**güneş çarptı. **4.**vurdu.

صلم saleme: (yaslimu) [m. sılm صلم] kökünden kesti.

صلماء salmâ': [ç. sulm صلم] **1.**kesik kulaklı. **2.**küçük kulaklı.

صلمة sulme: [ç. sulem, sılâm صلم ، صلام] tolga, miğfar.

صلوات salavât: **1.**bağışlamalar. **2.**dua alma. **3.**namazlar. **4.**havralar. **5.**rahmetler, bereketler.

صلوة salât: namaz.

صلوة البصر salâtu'l-basar: **1.**sabah namazı. **2.**akşam namazı.

صلوة الوسطى salâtu'l-vustâ: ikindi namazı.

صلى salâ: (yaslî) [m. saly صلى] **1.**ateşe attı. **2.**ateşe tuttu. **3.**tuzak kurdu. **4.**aldattı.

صلى saliye: (yaslâ) [m. salen, sılıyyen صلى ، صليا] **1.**ateşe maruz kaldı, ateşte yandı. **2.**şiddeti tattı.

صلى sallâ: [m. tasliye تصلية] **1.**ateşe koydu. **2.**ısıttı.

صلى sallâ: [m. tasliye تصلية] **1.**dua etti. **2.**namaz kıldı. **3.**at yarışta ikinci oldu.

صليب salîb: [ç. sulb, sulbân صلب ، صلبان] **1.**haç. **2.**bayrak, sancak. **3.**çarmıha gerilen. **4.**göğüs kemikleri. **5.**asılmış olan.

صليبى salîbî: haçlı, hıristiyan.

صليبيون salîbiyyûn: Haçlılar.

صليح salîh: [ç. sulehâ' صلحاء] dini görevlerini tam olarak yerine getiren.

صليع salî': **1.**dazlak. **2.**çıplak dağ.

صليف salîf: [ç. salâ'if صلائف] boynun bir yanı.

صليق salîk: [ç. salâ'ik صلائق] **1.**kebap. **2.**ince ekmek.

صم samme: (yesammu) [m. samm, samem صم ، صمم] **1.**sağır oldu. **2.**sert oldu. **3.**aldırmadı, umursamadı. **4.**dolgun vücutlu oldu.

صم samme: (yesummu) [m. samm صم] **1.**tıpa geçirdi, tıkaç geçirdi. **2.**yarayı kapattı. **3.**ezberledi. **4.**dövdü, dayak attı.

صم samm: sağır.

صماخ sımâh: [ç. asmiha, sumuh اصمخة ، صمخ] **1.**kulak. **2.**kulak deliği.

صماخة sammâha: kırkbayır, şirden.

صماد sımâd: [ç. asmide اصمدة] **1.**tıpa, tıkaç. **2.**başa sarılan bez.

صمام sımâm: [ç. asımme اصمة] **1.**tıpa. **2.**süpap. **3.**valf.

صمامة sımâme: [ç. samâ'im صمائم] **1.**tıpa. **2.**süpap. **3.**valf.

صمت samete: (yasmutu) [m. samt, sumût, sumât صمت ، صموت ، صمات] sustu.

صمت sammete: [m. tesmît تصميت] **1.**sustu. **2.**susturdu. **3.**doldurdu.

صمة sımme: [ç. sımem صمم] **1.**kahraman. **2.**tıpa, tıkaç. **3.**süpap. **4.**valf. **5.**kirpi.

صمتة sumta: [ç. sumet صمت] oyuncak.

صمح sameha: (yesmahu) [m. samh صمح] **1.**gündüz sıcak oldu. **2.**sıcaklık beynine işledi. **3.**kırbaçladı. **4.**ısrarcı oldu.

صمد samed: **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**kalıcı, sürekli, daimi. **3.**şanlı lider. **4.**yüksek. **5.**içi dolu olan. **6.**başvuru makamı.

صمد samede: (yasmudu) [m. samd, sumûd صمد ، صمود] kalıcı oldu, sabit oldu.

صمد samede: (yasmudu, yasmidu) [m. samd صمد] **1.**yöneldi. **2.**güvendi, itimat etti. **3.**vurdu. **4.**yüzüne güneş geldi. **5.**şişeye tıpa geçirdi. **6.**dikti.

صمد sammede: [m. tasmîd تصميد] **1.**başına sardı. **2.**yöneldi. **3.**güvendi, itimat etti.

صمد sumd:[ç. asmâd, sımâd اصماد ، صماد] yüksek yer.

صمدة samde: [ç. sımâd صماد] kısır deve.

صمر samere: (yasmuru) [m. samr, sumûr صمر ، صمور] **1.**dinginleşti. **2.**cimrilik etti. **3.**alıkoydu, engel oldu.

صمر samire: (yesmeru) [m. samer صمر] **1.**süt ekşi oldu. **2.**biriktirdi, topladı.

صمصام samsâm: [ç. samâsım صماصم] sağlam keskin kılıç.

صمصم samsame: [m. samsame صمصم] niyetlendi, aklına koydu.

صمصمة sımsıme: [ç. sımsım, samâsım صمصم ، صماصم] topluluk, zümre.

صمع sama'a: (yasma'u) [m. sam' صمع] vurdu.

صمع sami'a: (yasma'u) [m. sama' صمع] **1.**küçük kulaklı oldu. **2.**hatalı söyledi. **3.**yiğit oldu. **4.**başınabuyruk oldu.

صمع samma'a: [m. tasmî' تصميع] **1.**aklına koydu. **2.**keskinleştirdi. **3.**zayıflattı.

صمغ samg: [ç. sumûg صموغ] zamk.

صمغ sammaga: [m. tasmîg تصميغ] zamk koydu.

صمل samele: (yasmulu) [m. saml, sumûl صمل ، صمول] **1.**katılaştı, sertleşti. **2.**yemekten uzak durdu. **3.**güçlüğe katlandı.

صمم sammeme: [m. tasmîm تصميم] **1.**aklına koydu, kesin karar verdi. **2.**sağırlaştırdı. **3.**ezberletti. **4.**dişiyle tuttu. **5.**derinden kesti.

صمى samâ: (yasmî) [m. samy, samayân صمى ، صميان] **1.**av vuruldu. **2.**zıplayarak koştu.

صمير samîr: [ç. sumerâ' صمراء] kara kuru adam.

صن sanne: (yesinnu) [m. sann, sunûn صن ، صنون] kötü koktu.

صنائع sanâ'i': **1.**iyilikler. **2.**bakımlı atlar. **3.**yemekler.

4.lutuflar. **5.**denenmiş kılıçlar.

صناب sınâb: [ç. sunub, asnibe صنب ، اصنبة] hardal ve kuru üzüm katkılı bir besin.

صنايد sanâdîd: **1.**soylular, asilzadeler. **2.**kahramanlar.

صناع اليدين sana'u'l-yedeyni: eli yatkın.

صناعة sınâ'a: **1.**zanaat. **2.**meslek. **3.**sanat. **4.**işçilik.

صناعة يدوية sınâ'atun yedeviyye: el sanatı.

صناعى sınâ'î: **1.**endüstriyel. **2.**yapma. **3.**sentetik, doğal olmayan.

صنبور sunbûr: [ç. sanâbîr صنابير] **1.**musluk. **2.**hurma filizi. **3.**hurma ağacı.

صنج sanc: [ç. sunûc صنوج] **1.**zil, el zili. **2.**çeng. **3.**telli saz.

صنج sanece: (yasnucu) [m. sanc, sunûc صنج ، صنوج] **1.**aslına döndürdü. **2.**çengi zil çaldı. **3.**vurdu.

صنجة sance: (F.) [< sence] terazi ağırlıkları.

صندل sandâl: [ç. sanâdil صنادل] **1.**kayık, sandal. **2.**sandalet. **3.**(bot.) sandal ağacı.

صندلانى sandalânî: [ç. sanâdile صنادلة] eczacı.

صندوق sundûk: [ç. sanâdîk صناديق] sandık.

صندوق الادخار sundûku'l-iddihâr: tasarruf sandığı.

صندوق البريد sundûku'l-berîd: posta kutusu.

صنديد sındîd: [ç. sanâdîd صماديد] **1.**soylu, asilzade. **2.**kahraman.

صنع sana': [ç. asnâ', sunu' اصناع ، صنع] belagat sahibi, beliğ.

صنع sana'a: (yasnu'u) [m. san', sun' صنع] **1.**yaptı, imal etti, işledi. **2.**iyilik yaptı. **3.**kötülük yaptı.

صنع sani'a: (yesna'u) [m. sana' صنع] işlemekte becerili oldu.

صنع sanna'a: [m. tasnî' تصنيع] **1.**iyi yetiştirdi, iyi eğitti. **2.**sanayileştirdi.

صنع sın': [ç. asnâ', sunû' اصناع ، صنوع] **1.**kebap şişi. **2.**tezgâh işi. **3.**terzi. **4.**giysi.

صنعة san'a: **1.**sanat. **2.**meslek. **3.**iş.

صنف sannefe: [m. tasnîf تصنيف] **1.**sınıflandırdı, tasnif etti. **2.**yapraklandı. **3.**kitap yazdı, kitap telif etti.

صنف sınf: [ç. esnâf, sunûf اصناف ، صنوف] **1.**sınıf. **2.**tür, çeşit. **3.**kenar, yan. **4.**parça, cüz. **5.**nitelik.

صنفرة sanfere: (F.) [< sonbâde] zımpara kâğıdı.

صنم sanem: [ç. asnâm اصنام] put.

صنم sanime: (yasnamu) [m. sanem صنم] kötü koktu.

صنم sanneme: [m. tasnîm تصنيم] **1.**put yaptı. **2.**putlaştırdı.

صنو sınv: [ç. sınvân, asnâ' اصناء ، صنوان] **1.**kör kuyu. **2.**öz kardeş **3.**oğul, evlat. **4.**amca. **5.**benzer.

صنوبر sanevber: (bot.) çam ağacı.

صنيع sanî': [ç. sanâ'i' صنائع] **1.**iyilik. **2.**bakımlı at. **3.**yemek. **4.**lutuf. **5.**denenmiş kılıç.

صنيعة sanî'a: [ç. sanâ'i' صنائع] hayırlı iş, iyilik.

صواب savâb: **1.**doğru. **2.**gerçek. **3.**lâyık.

صوار sıvâr: [ç. asvire, sîrân صيران ، اصورة] öküz sürüsü.

صواع suvâ': [ç. sî'ân صيعان] su kabı, su tası.

صواف savvâf: yüncü.

صوان sıvân: [ç. asvine اصونة] **1.**dolap. **2.**sandık. **3.**kitap dolabı, kütüphane.

صوان suvân: [ç. asvine اصونة] **1.**dolap. **2.**sandık. **3.**kitap dolabı, kütüphane.

صوب savvebe: [m. tasvîb تصويب] **1.**hedefe çevirdi, hedefe doğrulttu. **2.**dediğini doğruladı. **3.**başını öne eğdi. **4.**hatayı düzeltti. **5.**yığın yaptı. **6.**gönderdi.

صوت savt: [ç. esvât اصوات] **1.**ses. **2.**şarkı. **3.**oy. **4.**çağrı.

صوت savvete: [m. tasvît تصويت] **1.**çok seslendi. **2.**çok bağırdı. **3.**çağırdı. **4.**oy verdi. **5.**tıngırdattı. **6.**ses çıkarttı.

صوة suvve: [ç. suven, asvâ' اصواء ، اصوى] **1.**yırtıcı hayvanlar. **2.**yol işaret taşı, nişan taşı. **3.**rüzgârlı bölge.

صوح savvehe: [m. tasvîh تصويح] **1.**kuruttu. **2.**kurudu.

صور savire: (yasveru) [m. saver صور] eğildi, yattı, meyletti.

صور savr: [ç. sîrân صيران] kenar, kıyı, yaka.

صور savvere: [m. tasvîr تصوير] **1.**şekil verdi, şekillendirdi. **2.**resmini yaptı. **3.**fotoğraf çekti. **4.**boyadı. **5.**resimledi. **6.**niteledi, vasfetti, tasvir etti.

صور sûr: [ç. esvâr اصوار] **1.**borazan, boru, sur. **2.**sûr borusu.

صورة sûre: **1.**şekil, biçim. **2.**heykel. **3.**kılıç. **4.**tür, çeşit.

صوع savva'a: [m. tasvî' تصويع] **1.**dağıttı. **2.**kuruttu. **3.**sivriltti.

صوف savvefe: [m. tasvîf تصويف] **1.**yünlendi. **2.**sufilerden kıldı.

صوف sûf: [ç. asvâf اصواف] yün.

صوفى sûfî:. sufi, tasavvufçu.

صوفية sûfiyye: tasavvuf erbabı.

صول savvele: [m. tasvîl تصويل] **1.**ayıkladı. **2.**süpürdü.

صولة sûle: [ç. suvel صول] ayıklanmış buğday.

صولج savlec: [ç. savâlic صوالج] **1.**gümüş. **2.**arıtılmış madde. **3.**çevgen, kriket. **4.**kargı.

صولجان savlecân: [ç. savâlic, savâlice صوالج ، صوالجة] **1.**çevgen, kriket. **2.**baston.

صولجة savlece: [ç. savâlic صوالج] **1.**gümüş. **2.**arıtılmış madde. **3.**çevgen, kriket. **4.**kargı.

صوم savm: **1.**oruç. **2.**susma.

صوم savveme: [m. tasvîm تصويم] oruç tutturdu.

صومع savma': [ç. savâmi' صوامع] **1.**silo. **2.**manastır.

صومع savma'a: [m. savma'a صومعة] **1.**topladı, biriktirdi. **2.**yükseltti.

صومعة savma'a: [ç. savâmi' صوامع] **1.**silolar. **2.**manastırlar.

صوى savâ: (yasvâ) [m. saven صوى] **1.**zayıfladı. **2.**memede süt kalmadı.

صوى savvâ: [m. tasviye تصوية] besiye çekti.

صهب sahube: (yashubu) [m. suhûbe, sahab صهوبة ، صهب] kırmızıya çalar sarı renkli oldu.

صهباء sahbâ': şarap.

صهد sahede: (yashedu) [m. sahad, sahadân صهد ، صهدان] sıcak bunalttı.

صهر sahere: (yesharu) [m. sahr صهر] **1.**ateşte eritti. **2.**yaklaştırdı. **3.**yağa bıtırdı.

صهر sıhr: [ç. ashâr اصهار] evlilik dolayısıyla akrabalık, hısımlık.

صهرج sahrece: [m. sahrece, sıhrîc ، صهريج صهرجة] **1.**sarnıç yaptı. **2.**alçı ile sıvadı.

صهريج sıhrîc: [ç. sahârîc صهاريج] **1.**su sarnıcı. **2.**büyük havuz. **3.**su tankı.

صهل sahele: (yashelu, yashilu) [m. sahîl, suhâl صهيل ، صهال] **1.**kişnedi. **2.**ses verdi.

صهوة sahve: [ç. sıhâ', suh صهاء ، صه] **1.**su pınarı. **2.**kule, burç. **3.**at sırtı.

صهور sahûr: [ç. suhur صهر] kavurmacı.

صياد sayyâd: avcı.

صياغة siyâga: [m. siyag صيغ] kuyumculuk.

صيام sıyâm: oruç.

صيب sayyib: **1.**şiddetli sağanak. **2.**yağmur yüklü bulut. **3.**sağanak yağışa yakalanmış.

صيت sayyit: **1.**gür sesli. **2.**şiddetli ses.

صيت sît: ün, şöhret, san.

صيح sayyaha: [m. tasyîh تصييح] çok bağırdı.

صيحة sayha: **1.**korkunç uğultulu ses. **2.**baskın. **3.**azap. **4.**sûra üfürme.

صيد sayd: **1.**avlamak, avı tuzağa düşürmek, avlanmak. **2.**avı öldürmek.

صيد البحر saydu'l-bahr: deniz avı.

صيد البر saydu'l-berr: kara avı.

صيد السمک saydu's-semek: balık avı.

صيدل saydele: [m. saydele صيدلة] **1.**eczacılık yaptı. **2.**çerçilik yaptı.

صيدلانى saydelânî: **1.**eczacı. **2.**kimyacı.

صيدلية saydaliyye: eczane.

صير sayyere: [m. tasyîr تصيير] halden hale soktu.

صير sîr: **1.**son, akibet. **2.**uç. **3.**haham. **3.**salamura yapılacak balık. **4.**kapı aralığı.

صيرة sîre: [ç. sıyer صير] ağıl.

صيرف sayraf: [ç. sayârif, sayârife صيارف ، صيارفة] **1.**sarraf. **2.**deneyimli, görmüş geçirmiş, gün görmüş.

صيرفى sayrafî: [ç. sayârif, sayârife صيارف ، صيارفة] **1.**sarraf. **2.**deneyimli, görmüş geçirmiş, gün görmüş.

صيصة sîse: [ç. sayâs صياص] **1.**dokumacı tarağı. **2.**horoz ayağı. **3.**boynuz. **4.**kale.

صيصية sîsiye: [ç. sayâs صياص] **1.**horoz ayağı. **2.**çoban. **3.**kale.

صيغة sîga: [ç. siyag صيغ] **1.**kip, siga. **2.**kalıba dökülmüş olan.

صيف sayf: [ç. asyâf, suyûf اصياف ، صيوف] yaz mevsimi.

صيف sayyefe: [m. tasyîf تصييف] yazı geçirdi, yazın kaldı.

صيفى sayfî: yazlık, yaz ile ilgili.

صيقل saykal: [ç. sayâkıl, sayâkıle صياقل ، صياقلة] cilacı, parlatıcı.

صين sîn: (coğ.) Çin.

صينى sînî: **1.**Çinli. **2.**Çin'e ait, Çin ile ilgili. **3.**çini, porselen.

صيوف suyûf: yaz mevsimleri.

ض

ض zâd, dâd: **1.**Arap alfabesinin on beşinci harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: sekiz yüz.

ضاء dâ'a: (yedû'u) [m. dav', diyâ' ضوء ، ضياء] parladı, ışıklı oldu.

ضائع dâ'i': [ç. duyya', dıyâ' ضيع ، ضياع] **1.**aç. **2.**çoluk çocuklu yoksul.

ضائل dâ'ele: [m. mudâ'ele مضائلة] küçülttü, hakirleştirdi.

ضائن dâ'in: [ç. de'n, de'în ضأن ، ضئين] **1.**zayıf. **2.**karnı sarkık. **3.**güzel vücutlu insan. **4.**koyun. **4.**beyaz kumluk.

ضابح dâbeha: [m. mudâbaha, dıbâh مضابحة ، ضباح] birbirine kötü sözler etti.

ضابط dâbit: [ç. dubbât ضباط] **1.**kuvvetli adam. **2.**zabit, zaptiye.

ضابطة dâbita: [ç. davâbit ضوابط] **1.**fren. **2.**polis, zaptiye.

ضابع dâba'a: [m. mudâba'a, dibâ' مضابعة ، ضباع] kollarını kaldırdı.

ضاج dâcce: [m. mudâcce, dicâc مضاجة ، ضجاج] mücadele etti, didişti.

ضاج dâce: (yedûcu) [m. davc ضوج] **1.**geniş oldu. **2.**saptı, meyletti.

ضاجع dâca'a: [m. mudâca'a, dıcâ' مضاجعة ، ضجاع] birlikte yattı.

ضاجع dâci': [ç. davâci' ضواجع] **1.**bön, ahmak. **2.**üşengeç, uyuşuk, tembel. **3.**batmaya yüz tutan yıldız. **4.**deri kırışığı.

ضاح dâha: (yedîhu) [m. dayh ضيح] **1.**tenhalaştı, boşaldı. **2.**süte su kattı.

ضاحك dâhake: [m. mudâhake مضاحكة] gülüştü.

ضاحى dâhâ: [m. mudâhât مضاحاة] kuşluk vaktinde geldi.

ضاحية dâhiye: [ç. davâh ضواح] **1.**açık, aşikâr, ortada. **2.**varoş, banliyö. **3.**sur dışı. **4.**kuşluk vakti su içen hayvan.

ضاد dâdde: [m. mudâdde مضادة] **1.**muhalefet etti. **2.**zıttını yaptı.

ضار dâre: (yedîru) [m. dayr ضير] zarar verdi.

ضار dâre: (yedûru) [m. davr ضور] **1.**zarar verdi. **2.**açlığı arttı.

ضار dârre: [m. mudârre, dırâr مضارة ، ضرار] **1.**zarar verdi. **2.**muhalefet etti. **3.**sıkış tepiş oldu.

ضارب dârebe: [m. mudârebe, dırâb مضاربة ، ضراب] **1.**vuruştu, dövüştü. **2.**kâra ortak oldu.

ضارح dâraha: [m. mudâraha مضارحة] **1.**birbirine çifte attı. **2.**ağız dalaşı yaptı, atıştı. **3.**birbirine yakın oldu.

ضارع dâra'a: [m. mudâra'a مضارعة] benzedi.

ضارى dârî: [ç. davâr ضوار] **1.**tazı. **2.**kanı durmayan damar. **3.**ekin yiyen hayvan.

ضاز dâze: (yedîzu) [m. dayz ضيز] **1.**eğri oldu. **2.**hakkını eksik verdi.

ضأز de'eze: (yed'ezu) [m. de'z ضأز] **1.**zulmetti. **2.**hakkını kıstı.

ضأضأ da'da'a: [m. da'da'a ضأضأة] şamata yaptı, gürültü patırtı etti.

ضاع dâ'a: (yedî'u) [m. dayâ' ضياع] **1.**kayboldu. **2.**telef oldu, mahvoldu.

ضاع dâ'a: (yedû'u) [m. dav' ضوع] **1.**hareket etti. **2.**salladı, hareket ettirdi. **3.**ses çıkardı. **4.**korku saldı. **5.**sıkıntıya soktu. **6.**yavrusunu besledi.

ضاعف dâ'afa: [m. mudâ'afa مضاعفة] **1.**mislini ekledi. **2.**kat kat yaptı, kat kat arttırdı. **3.**harfleri tekrarladı.

ضاغط dâgata: [m. mudâgata, dıgât مضاغطة ، ضغاط] sıkıştırdı.

ضاغط dâgıt: [ç. davâgıt ضواغط] **1.**güvenilir kişi. **2.**(zool.) keler.

ضاغية dâgiye: [ç. davâg ضواغ] acıdan bağıran.

ضاف dâfe: (yedîfu) [m. dayf, dıyâfe ضيف ، ضيافة] **1.**misafir oldu, konuk oldu. **2.**alıştı. **3.**yaklaştı. **4.**saptı. **5.**vazgeçti. **6.**çekindi, sakındı. **7.**güneş batmaya yüz tuttu.

ضافر dâfere: [m. mudâfere مضافرة] destekledi, yardım etti.

ضافن dâfene: [m. mudâfene مضافنة] yardımlaştı.

ضاق dâka: (yedîku) [m. dayk, dîk ضيق] daraldı, dar oldu.

ضال dâl: (bot.) yabani sedir ağacı.

ضالة dâlle: [ç. davâll ضوال] kayıp, yitik.

ضالع dâli': [ç. davâli' ضوالع] eğik, eğrilmiş.

ضام dâme: (yedîmu) [m. daym ضيم] **1.**zulmetti. **2.**hakkını yedi. **3.**horladı, rezil etti.

ضام dâmme: [m. mudâmme, dımâm مضامة ، ضمام] **1.**koştu. **2.**birleşti.

ضامر dâmir: [ç. dummer, davâmir ضمر ، ضوامر] **1.**zayıf, sıska. **2.**yorgun deve.

ضامن dâmin: [ç. dummân, damene ضمان ، ضمنة] **1.**kefil. **2.**borçlu.

ضامنة dâmine: [ç. davâmin ضوامن] yerleşim bölgelerinde biten hurma ağacı.

ضان dâne: (yedûnu) [m. davn ضون] çocuğu çok oldu.

ضانى dânâ: [m. mudânât مضاناة] zahmet çekti, güçlük çekti.

ضاهأ dâhe'e: [m. mudâhe'e مضاهأة] benzedi, aynısını yaptı.

ضاهب dâhebe: [m. mudâhebe مضاهبة] ayıplarını birbirinin yüzüne vurdu.

ضاهرة dâhire: [ç. davâhir ضواهر] vadi.

ضاهى dâhâ: [m. mudâhât مضاهاة] birbirine benzedi, benzeşti.

ضأى de'â: (yed'â) [m. de'y ضأى] zayıf oldu.

ضأى de'y: zayıf olmak.

ضايق dâyaka: [m. mudâyaka مضايقة] baskı yaptı.

ضب dabb: [ç. edubb, dibâb, dubbân اضب ، ضباب ، ضبان] **1.**(zool.) keler. **2.**kin. **3.**dudak çatlaması.

ضب dabbe: (yedubbu) [m. dabb, dubûb ضب ، ضبوب] **1.**avuçladı. **2.**suskun kaldı. **3.**ısrarla istedi. **4.**kinlendi. **5.**deveyi sağdı. **6.**az az aktı.

ضب dibb: [ç. dibâb ضباب] **1.**kin. **2.**gazap, öfke.

ضبا dabâ: (yedbû) [m. dabv, dubuvv ضبو] **1.**sığındı. **2.**yaktı.

ضبأ debe'e: (yedbe'u) [m. deb', dubû' ضبوء ، ضبأ] **1.**yere yapıştı. **2.**yere yapıştırdı. **3.**çıkageldi. **4.**pusuya yattı. **5.**sığındı. **6.**utandı.

ضبب dabbebe: [m. tedbîb تضبيب] **1.**demirledi, kol demiri taktı. **2.**soktu.

ضبة dabbe: [ç. dıbâb ضباب] **1.**kol demiri. **2.**(zool.) keler. **3.**keler derisi.

ضبج dabece: (yedbucu) [m. dabc ضبج] bitkinlikten kendini yere attı.

ضبح dabeha: (yedbahu) [m. dabh ضبح] rengini soldurdu.

ضبح dabeha: (yedbahu) [m. dabh, dubâh ضبح ، ضباح] yüksek sesle soludu.

ضبح dabh: yüksek sesle solumak.

ضبر dabbere: [m. tedbîr تضبير] biriktirdi.

ضبر dabere: (yadbiru) [m. dabr, daberân ضبر ، ضبران] **1.**desteledi. **2.**istifledi. **3.**yüzü değişti.

ضبر dabr: [ç. dubûr ضبور] **1.**yaban cevizi. **2.**topluluk.

ضبس dabese: (yadbusu) [m. dabs ضبس] borçluyu sıkıştırdı.

ضبس dabise: (yadbesu) [m. dabes ضبس] **1.**ahlaksız oldu. **2.**cimri ve açgözlü oldu.

ضبط dabete: (yadbutu, yadbitu) [m. dabt, dabâta ضبط ، ضباطة] **1.**korudu. **2.**sağlam yaptı. **3.**kitabı tashih etti. **4.**yakaladı. **5.**düzenledi, tertipledi. **6.**yendi. **7.**haczeti.

ضبط dabite: (yadbetu) [m. dabat ضبط] iki elini de kullandı.

ضبع dab': [ç. adbu' اضبع] (zool.) sırtlan.

ضبع daba'a: (yadbu'u) [m. dab', dubû', daba'ân ضبع ، ضبعان ، ضبوع] barışa razı oldu.

ضبع daba'a: (yedba'u) [m. dab' ضبع] **1.**zulmetti. **2.**kolunu kaldırdı.

ضبع dabba'a: [m. tedbî' تضبيع] korkak oldu.

ضبع dabi'a: (yedba'u) [m. daba' ضبع] dişi hayvan erkeğini istedi.

ضبع dabu': [ç. adbu' اضبع] (zool.) sırtlan.

ضبعان dab'ân: [ç. dabâ'în ضباعين] (zool.) erkek sırtlan.

ضبن daben: [ç. edbân اضبان] yırtıcı hayvanı çok olan yer.

ضبن dabene: (yadbunu) [m. dabn ضبن] koltuk altına sıkıştırıp götürdü.

ضبن dabine: (yedbenu) [m. daben ضبن] mekân dar oldu.

ضبن dabn: koltuk altına sıkıştırıp götürmek.

ضبن dıbn: [ç. edbân اضبان] yan, böğür.

ضبوب dabûb: [ç. dabâ'ib ضبائب] davar.

ضج dacce: (yediccu) [m. dacc, dacîc ضج ، ضجيج] **1.**feryat etti, bağırdı. **2.**gürültü çıkardı.

ضجر dacire: (yedcaru) [m. dacar ضجر] **1.**bıktı, usandı, sıkıldı. **2.**yer dar geldi.

ضجع daca'a: (yedca'u) [m. dac', ducû' ضجع ، ضجوع] **1.**yan yattı. **2.**meyletti. **3.**güneş batmaya yüz tuttu. **4.**ihmal etti.

ضجع dacca'a: [m. tedcî' تضجيع] **1.**ihmal etti, kusur etti. **2.**güneş batmaya yüz tuttu.

ضجم dacime: (yadcemu) [m. dacem ضجم] eğildi, büküldü, meyletti.

ضجور dacûr: [ç. ducur ضجر] çok sıkılan.

ضحا dahâ: (yedhû) [m. dahv, duhuvv, duhiyy ضحو ،

ضحى] **1.**güneşe çıktı. **2.**açık oldu, aşikâr oldu.

ضحاء dahâ: kuşluk vakti, öğleden az önceki vakit.

ضحضح dahdaha: [m. dahdaha ضحضحة] **1.**serap ışıldadı. **2.**ortaya çıktı, açığa çıktı.

ضحک dahhake: [m. tedhîk تضحيک] güldürdü.

ضحک dahike: (yedhaku) [m. dahk, dıhk, dahik ضحک] **1.**güldü. **2.**yol açık oldu. **3.**maymun seslendi. **4.**bitkiler boy attı. **5.**alay etti. **6.**regl oldu, aybaşı oldu. **7.**heyecanlandı. **8.**şaşırdı.

ضحل dahl: [ç. adhâl, dıhâl اضحال ، ضحال] sığ su.

ضحل dehale: (yedhalu) [m. dahl ضحل] gölde az su oldu.

ضحی dahhâ: [m. tedhiye تضحية] **1.**kuşluk vaktinde kurban kesti. **2.**kuşluk yemeği yedirdi. **3.**bağışta ulundu. **4.**işi ağırdan aldı.

ضحی dahiye: (yedhâ) [m. dahv, duhuvv, duhiyy, dah ضحو ، ضحی ، ضح] **1.**güneş vurdu. **2.**terledi, güneşte yandı. **3.**öğle yemeği yedi.

ضحی duhâ: **1.**aydınlık. **2.**ışık. **3.**kuşluk vakti.

ضحية dahiyye: [ç. dahâyâ ضحايا] **1.**kuşluk vakti. **2.**genç. **3.**kurbanlık.

ضخ dahha: (yedihhu) [m. dahh ضخ] **1.**aktı, döküldü. **2.**gözyaşı aktı. **3.**suyu püskürttü.

ضخم daham: [ç. dıhâm ضخام] **1.**iri cüsseli. **2.**içimi ağır su.

ضخم dahhame: [m. tedhîm تضخيم] iri cüsseli yaptı.

ضخم dahm: [ç. dıhâm ضخام] **1.**iri cüsseli. **2.**içimi ağır su.

ضخم dahume: (yedhumu) [m. dahâme ضخامة] iri cüsseli oldu.

ضد dadda: (yeduddu) [m. dadd ضد] **1.**galip geldi, yendi. **2.**menetti, alıkoydu.

ضد dıdd: [ç. eddâd اضداد] **1.**zıt. **2.**benzer. **3.**denk. **4.**düşman.

ضديد dadîd: [ç. eddâd اضداد] **1.**zıt. **2.**benzer. **3.**denk.

ضر darra: (yedurru) [m. darr, durr, darar ضر ، ضرر] **1.**zarar verdi. **2.**mecbur etti.

ضرا darâ: (yadrû) [m. duruvv, darv ضرو] **1.**kan boşandı. **2.**aktı. **3.**gizlendi.

ضرب darb: [ç. adrâb, adrub, durûb اضراب ، اضرب ، ضروب] **1.**vurma. **2.**çarpma, çarpım işlemi. **3.**tür, sınıf. **4.**misil, kat.

ضرب darebe: (yadribu) [m. darb ضرب] **1.**vurdu. **2.**elinden tuttu. **3.**çıktı, gitti. **4.**ikamet etti, kaldı. **5.**kattı, ilave etti. **6.**yüzdü. **7.**akrep soktu. **8.**kımıldadı, oynadı. **9.**yüz çevirdi. **10.**işaret etti. **11**uzaklaştırdı.

12.sınırlandırdı, kısıtladı. **13.**darbımesel söyledi, misal getirdi. **14.**vergi koydu. **15.**çadır dikti. **16.**kazık çaktı. **17.**para bastı. **18.**mühürledi, damga vurdu. **19.**üfledi. **20.**çaldı. **21.**rahatsız etti. **22.**nabzı attı. **23.**geçip gitti. **24.**ara bozdu. **25.**renge çaldı. **26.**rekor kırdı.

ضرب darebe: (yadribu) [m. darb, darabân ضرب ، ضربان] yurdundan çıktı.

ضرب daribe: (yadrebu) [m. darab ضرب] **1.**soğuk çarptı. **2.**kırağı yağdı, çiy düştü.

ضرب darrebe: [m. tadrîb تضريب] **1.**vurdu. **2.**karıştırdı.

ضربة darbe: **1.**vurma. **2.**çarpma. **3.**darbe.

ضرة darre: [ç. darâ'ir ضرائر] **1.**kötürümlük. **2.**sıkıntı. **3.**zarar. **4.**çok eşli erkeğin eşlerinden biri. **5.**çok mal.

ضرج darece: (yedrucu) [m. darc ضرج] **1.**yardı. **2.**yere bıraktı. **3.**kana buladı.

ضرج darrece: [m. tedrîc تضريج] **1.**sözünü süsledi. **2.**atı alıştırdı. **3.**aşağıya saldı, aşağıya bıraktı.

ضرح daraha: (yedrahu) [m. darh ضرح] **1.**yardı. **2.**mezar kazdı. **3.**uzaklaştırdı. **4.**şahidin şahitliğini reddetti.

ضرح daraha: (yedruhu) [m. darh, durûh ضرح ، ضروح] çarşı pazar kesat oldu.

ضرح daraha: (yedruhu, yedrahu) [m. darh, dırâh ضرح ، ضراح] çifte attı.

ضرر darar: **1.**hastalık. **2.**zarar, ziyan. **3.**yoksulluk, darlık. **4.**kötü durum, sıkıntı. **5.**özür.

ضرس darese: (yadrisu) [m. dars ضرس] **1.**ısırdı. **2.**kuyu duvarını taş ile ördü. **3.**suskun kaldı.

ضرس darise: (yadresu) [m. daras ضرس] **1.**dişleri kamaştı. **2.**sert tabiatlı oldu.

ضرس darrese: [m. tedrîs تضريس] zaman tecrübeli kıldı.

ضرس dırs: [ç. adrâs, durûs اضراس ، ضروس] **1.**azı dişi. **2.**sert zeminli tepe. **3.**hafif yağış.

ضرس العقل dırsu'l-akl: akıl dişi, yirmi yaş dişi.

ضرط darata: (yadritu) [m. dart, durât ضرط ، ضراط] osurdu, sesli yellendi.

ضرط darita: (yadratu) [m. darat ضرط] osurdu, sesli yellendi.

ضرع dar': [ç. durû' ضروع] çift toynaklı hayvan memesi.

ضرع dara'a: (yadra'u) [m. durû' ضروع] **1.**süt emdi. **2.**güneş batmaya yüz tuttu. **3.**zayıfladı, cılızlaştı. **4.**boyun eğdi.

ضرع dari'a: (yedra'u) [m. dara' ضرع] **1.**sıska oldu, cılız oldu. **2.**boyun eğdi.

ضرع darra'a: [m. tedrî' تضريع] **1.**güneş batmaya yüz tuttu. **2.**kurnazca yaklaştı. **3.**yemek pişmek üzere oldu.

ضرع dır': [ç. durû' ضروع] **1.**benzer, misil. **2.**iplik katı.

ضرعاء dar'â': [ç. dur' ضرع] büyük memeli.

ضرغام dırgâm: [ç. darâgim, darâgime ضراغم ، ضراغمة] **1.**kükreyen arslan. **2.**yiğit.

ضرم darime: (yadremu) [m. daram ضرم] **1.**ateş harlandı. **2.**öfkesi arttı. **3.**çok acıktı. **4.**sıcaklık yükseldi. **5.**çabaladı, gayret etti.

ضرم darreme: [m. tedrîm تضريم] alevlendirdi, ateşi harlandırdı.

ضرو dırv: [ç. adrin, dırâ' اضر ، ضراء] tazı.

ضرورة darûre: [ç. darâ'ir ضرائر] **1.**zorunluluk. **2.**ihtiyaç. **3.**sıkıntı, meşakkat.

ضرورى darûrî: zorunlu, zaruri.

ضرى darâ: (yedrî) [m. dary ضرى] kan boşandı.

ضرى dariye: (yadrâ) [m. dar, dur, darâve ضر ، ضراوة] **1.**dadandı. **2.**tazı avlamayı öğrendi.

ضرى darrâ: [m. tadriye تضرية] **1.**dadandırdı. **2.**alıştırdı.

ضريب darîb: [ç. durebâ', adrâb ضرباء ، اضراب] **1.**vuran. **2.**çarpan. **3.**benzer, misil.

ضريبة darîbe: [ç. darâ'ib ضرائب] **1.**karakter, tabiat, yaratılış. **2.**vergi.

ضريح darîh: [ç. darâ'ih ضرائح] **1.**uzak. **2.**mezar. **3.**lahit.

ضريحة darîha: [ç. darâ'ih ضرائح] **1.**uzak. **2.**mezar. **3.**lahit.

ضرير darîr: [ç. adirrâ' اضراء] **1.**zarar gören, zarar eden. **2.**kör. **3.**kıskançlık.

ضزن dazene: (yedzunu) [m. dazn ضزن] gaspetti, zorla elinden aldı.

ضعضع da'da'a: [m. da'da'a ضعضعة] yıktı, yerle bir etti.

ضعف da'afe: (yed'afu) [m. da'f ضعف] **1.**mislini ekledi. **2.**sayısını arttırdı.

ضعف da'afe: [m. ted'îf تضعيف] **1.**zayıflattı. **2.**harfi tekrarladı. **3.**mislini ekledi. **4.**zayıf saydı, zayıf buldu. **5.**zaafa düştü.

ضعف da'f: **1.**güçsüzlük. **2.**bir kat daha.

ضعف da'ufe: (yed'ufu) [m. da'f, du'f, da'âfe, da'âfiye ضعف ، ضعافة ، ضعافية] **1.**zayıfladı, kuvvetten düştü. **2.**arttı.

ضعف dı'f: [ç. ad'âf اضعاف] kat, misil.

ضعفاء du'efâ': **1.**zayıflar, düşkünler, bakıma muhtaç olanlar. **2.**köleler. **3.**kadınlar.

ضعفان da'fân: [ç. da'âfâ ضعافى] zayıf.

ضعوف da'ûf: [ç. du'uf ضعف] zayıf, düşkün.

ضعيف da'îf: [ç. dı'âf, du'efâ' ضعفاء ، ضعاف] **1.**zayıf, düşkün. **2.**köle. **3.**kadın.

ضغا dagâ: (yadgû) [m. dagv ضغو] **1.**boyun eğdi, itaat etti. **2.**kumarda hile yaptı.

ضغا dagâ: (yadgû) [m. dagv, dugâ' ضغاء ، ضغو] hayvan acıdan bağırdı.

ضغث dagasa: (yedgasu) [m. dags ضغث] **1.**demet yaptı. **2.**birbirine karıştırdı. **3.**yıkadı.

ضغث daggase: [m. tedgîs تدغيث] demet yaptı.

ضغث dıgs: [ç. adgâs اضغاث] bir demet sap.

ضغط dagata: (yadgatu) [m. dagt ضغط] **1.**sıkıştırdı. **2.**özlü söz söyledi, veciz konuştu.

ضغن dagin: [ç. adgân اضغان] **1.**kin. **2.**meyil, istek.

ضغن dagine: (yedganu) [m. dagan ضغن] **1.**kıvrıldı. **2.**kinlendi. **3.**gönül verdi. **4.**kızdı, öfkelendi.

ضغينة dagîne: [ç. dagâ'in ضغائن] şiddetli kin.

ضف daffe: (yeduffu) [m. daff ضف] **1.**izdiham yarattı. **2.**topladı.

ضفا dafâ: (yedfû) [m. dafv, dufuvv ضفو] çoğaldı, arttı.

ضفار dafâr: [ç. dufur ضفر] hayvan bağlama ipi.

ضفة daffe: [ç. dıfâf ضفاف] **1.**su kenarı. **2.**suya üşüşme.

ضفدع dafda': [ç. dafâdi' ضفادع] (zool.) kurbağa.

ضفدع dıfda': [ç. dafâdi' ضفادع] (zool.) kurbağa.

ضفر dafere: (yadfiru) [m. dafr ضفر] **1.**sıçradı. **2.**ördü. **3.**büktü.

ضفر daffere: [m. tafdîr تفضير] sıçradı.

ضفر dafr: [ç. dufûr, adfâr ضفور ، اضفار] **1.**deve yuları. **2.**saç örgüsü.

ضفز dafeze: (yedfuzu) [m. dafz ضفز] **1.**yiyeceği top top yapıp deveye yutturdu. **2.**itip kaktı. **3.**cinsel ilişkide bulundu. **4.**koştu. **5.**sıçradı. **6.**vurdu. **7.**gem vurdu.

ضفن dafene: (yedfinu) [m. dafn ضفن] **1.**attı. **2.**birine oturmaya geldi. **3.**kıçına tekme attı. **4.**cinsel ilişkide bulundu. **5.**ihtiyacını gördü. **6.**yere çaldı.

ضفيرة dafîre: [ç. dafâ'ir, dufur ضفائر ، ضفر] saç örgüsü.

ضک dekke: (yedukku) [m. dekk ضک] **1.**sıkıştırdı. **2.**iş

zor geldi, zorlandı. **3.**delil göstererek yendi.

ضكضك dekdeke: [m. dekdeke ضكضكة] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**sıkıştırdı.

ضل dalle: (yedellu, yedillu) [m. dall, dalâl, dalâle ، ضل ضلال ، ضلالة] **1.**yoldan çıktı. **2.**hata etti. **3.**gizlendi. **4.**unuttu. **5.**kayboldu. **6.**batıl oldu.

ضلع dala'a: (yedla'u) [m. dal' ضلع] **1.**eğri oldu. **2.**doğrudan uzaklaştı. **3.**zulmetti, hakkını yedi.

ضلع dali'a: (yedla'u) [m. dala' ضلع] **1.**eğrildi. **2.**karnı tok oldu.

ضلع dalla'a: [m. tadlî' تضليع] nakışlı dokuma yaptı.

ضلع dalu'a: (yedlu'u) [m. dalâ'a ضلاعة] **1.**kuvvetli oldu. **2.**ağzı geniş oldu. **3.**dişleri birbirine bindi.

ضلع dıl': [ç. adlu', dulû', adlâ' اضلع ، ضلوع ، اضلاع] kaburga kemiği, göğüs kemiği.

ضلل dallele: [m. tadlîl تضليل] **1.**saptırdı, yoldan çıkardı. **2.**sapıklıkla itham etti. **3.**suyu bıraktı.

ضليع dalî': [ç. dulu' ضلع] düzgün iri dişli adam.

ضم damme: (yedummu) [m. damm ضم] **1.**çekti, aldı. **2.**topladı, biriktirdi. **3.**ekledi, bağladı. **4.**kucakladı. **5.**yumuşak davrandı. **6.**toplandı. **7.**birleştirdi. **8.**ötre (zamme) ile harekeledi. **9.**toplama işlemi yaptı, sayıları topladı. **10.**soktu.

ضماد dımâd: [ç. admide, damâ'id ضمائد ، اضمدة] **1.**yara sargısı, sargı bezi. **2.**ilaç. **3.**kadının dost tutması.

ضمادة dımâde: [ç. damâ'id ضمائد] **1.**sargı. **2.**sargıcılık.

ضمان damân: **1.**garanti. **2.**kefalet. **3.**borç. **4.**kötürümlük.

ضمانة damâne: garanti belgesi.

ضمخ damaha: (yedmuhu) [m. damh ضمخ] **1.**koku süründü. **2.**yordu.

ضمد damede: (yadmidu) [m. damd, dımâd ضماد ، ضمد] sardı.

ضمد damide: (yadmedu) [m. damed ضمد] **1.**kurudu. **2.**kin tuttu.

ضمد dammede: [m. tadmîd تضميد] yarayı sardı.

ضمد dımd: [ç. admâd اضماد] dost, metres.

ضمر damere: (yadmuru) [m. dumûr ضمور] **1.**zayıfladı. **2.**kurudu.

ضمر dammere: [m. tedmîr تضمير] **1.**atı alıştırdı. **2.**atı yarışa hazırladı.

ضمر damure: (yedmuru) [m. dumûr ضمور] **1.**zayıfladı. **2.**kurudu.

ضمز dameze: (yedmuzu) [m. dumûz ضموز] **1.**bir kimsenin malına iyi baktı. **2.**cimri oldu. **3.**lokmayı yuttu. **4.**sustu. **5.**susturdu. **6.**ayıpladı.

ضمس damese: (yadmisu) [m. dams ضمس] yavaş yavaş çiğnedi.

ضمضم damdam: [ç. damâdim ضماضم] **1.**arslan. **2.**yiğit. **3.**cimri. **4.**pisboğaz.

ضمضم damdame: [m. damdame ضمضمة] **1.**arslan kükredi. **2.**kendine cesaret verdi. **3.**ne var ne yok aldı.

ضمن damin: [ç. damnâ ضمنى] **1.**kötürüm. **2.**perişan halli aşık.

ضمن damine: (yadmenu) [m. damen, damâne ضمن ، ضمانة] kefil oldu.

ضمن damine: (yadmenu) [m. damn, damân ضمن ، ضمان] **1.**kefil oldu, garanti verdi. **2.**içine aldı, kapsadı.

ضمن dammene: [m. tadmîn تضمين] **1.**tazmin ettirdi, ödetti. **2.**boynuna yükledi. **3.**kaba koydu.

ضمير damîr: [ç. damâ'ir ضمائر] **1.**zamir. **2.**sır. **3.**vicdan. **4.**kuru üzüm.

ضميلة damîle: [ç. damâ'il ضمائل] kötürüm kadın.

ضمين damîn: [ç. damnâ ضمنى] **1.**kötürüm. **2.**perişan halli aşık.

ضمين damîn: [ç. dumenâ' ضمناء] **1.**kefil. **2.**borçlu.

ضن danne: (yedennu, yedinnu) [m. dann, dınn, dınne, danâne, madanne ضن ، ضنة ، ضنانة ، مضنة] **1.**cimriliğinden kıyamadı. **2.**bir yere bağlı kaldı.

ضنء dan': [ç. dunû' ضنوء] çocuklar, evlatlar.

ضنئ dani'e: (yedne'u) [m. dan', dana' ضنأ] çok çocuğu oldu.

ضنئ dani'e: (yedne'u) [m. danen ضنئ] **1.**çok çocuğu oldu. **2.**kısmeti arttı. **3.**iyice zayıfladı.

ضنء dın': [ç. dunû' ضنوء] çocuklar, evlatlar.

ضنا danâ: (yednû) [m. danv, dan ضنو ، ضن] **1.**çok çocuğu oldu. **2.**payı çok oldu.

ضنأ dane'e: (yedne'u) [m. dan', dunû' ضنوء ، ضنأ] **1.**çok çocuğu oldu. **2.**çok malı oldu. **3.**gizli oldu. **4.**gitti.

ضناک dınâk: [ç. dunuk ضنک] **1.**sağlam bünyeli. **2.**iri kalçalı kadın. **3.**ulu ağaç.

ضنک daneke: (yednuku) [m. danâke, dunûke ضناكة ، ضنوكة] **1.**dar oldu. **2.**halsiz oldu, mecalsiz oldu.

ضنک daneke: (yednuku) [m. dank ضنک] **1.**sıkıştırdı. **2.**daralttı.

ضنک dunike: [m. dank, dunâk ضنک ، ضناک] nezle oldu.

ضنی danî: [ç. adniyâ' اضنیاء] hasta.

ضنین danîn: [ç. adinnâ' اضناء] cimri, pinti.

ضوء dav': [ç. advâ' اضواء] **1.**aydınlık. **2.**ışık.

ضوء duv': [ç. advâ' اضواء] **1.**aydınlık. **2.**ışık.

ضوأ davve'e: [m. tedvi'e تضوئة] aydınlık yaptı, parlak yaptı, ışıklandırdı.

ضوج davc: [ç. edvâc اضواج] dönemeç.

ضورة dûre: [ç. duver ضور] miskin, aciz.

ضوضأ davde'e: [m. davde'e, davdâ' ضوضأة ، ضوضاء] **1.**feryat etti. **2.**inledi. **3.**gürültü patırtı çıkardı.

ضوضاء davdâ': [ç. de'âdi' ضآضئ] şamata, gürültü patırtı.

ضومران davmerân: (bot.) fesleğen.

ضوی davâ: (yedvî) [m. dayy, duviyy ضوی ، ضوی] **1.**sığındı. **2.**geceleyin vardı. **3.**haber sordu.

ضوی daviye: (yedvâ) [m. daven ضوی] çelimsiz oldu.

ضهب dahebe: (yedhebu) [m. dahb ضهب] kızarttı.

ضهب dahebe: (yedhebu) [m. duhûb ضهوب] kadınsı oldu.

ضهب dahhebe: [m. tedhîb تضهیب] **1.**kebap yaptı. **2.**ateşe tuttu.

ضهد dahede: (yedhedu) [m. dahd ضهد] zulmetti, işkence yaptı.

ضهر dahr: [ç. duhûr, adhâr ضهور ، اضهار] **1.**dağ sırtı. **2.**kaplumbağa.

ضهل dahele: (yedhelu) [m. dahl, duhûl ضهل ، ضهول] **1.**memede süt birikti. **2.**hayvanın sütü az oldu. **3.**hakkını eksik verdi. **4.**döndü.

ضهی dahiye: (yedhâ) [m. dah, dahen ضه ، ضهی] memesi olgunlaşmadı.

ضیاء ziyâ': ışık.

ضیح dayyaha: [m. tedyîh تضییح] sütü sulandırdı.

ضیع dayye'e: [m. tadyî' تضییع] **1.**çok akarı oldu. **2.**kaybetti.

ضیعة day'a: [ç. dıyâ', dıyya' ضیاع ، ضیع] **1.**akar, gelir getiren arazi. **2.**küçük köy.

ضیغم daygam: [ç. dayâgım, dayâgıme ضیاغم ، ضیاغمة] **1.**ısıran. **2.**arslan.

ضیف dayf: [ç. adyâf, duyûf, dıyâf اضیاف ، ضیوف ، ضیاف] konuk, misafir.

ضیف dayyefe: [m. tadyîf تضییف] **1.**konuk etti, ağırladı. **2.**meylettirdi.

ضيف dîf: [ç. adyâf اضياف] kıyı, kenar, yan.

ضيق dayyaka: [m. tadyîk تضييق] **1.**daralttı. **2.**sıkıştırdı, basınç yaptı. **3.**kuşattı, etrafını sardı.

ضيق dayyik: dar, sıkı, daracık.

ضيق dîk: **1.**darlık, yoksulluk. **2.**dar nesne. **3.**kuşku, şüphe.

ضيق النفس dîku'n-nefes: (tıp.) nefes darlığı, astım.

ط

ط t, tâ': **1.**Arap alfabesinin on altıncı harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: dokuz.

طاء tâ'e: (yetû'u, yetâ'u) [m. tav' طوء] **1.**gidip geldi. **2.**ayrıldı, uzaklaştı.

طائر tâ'ir: [ç. tayr, tuyûr, atyâr اطيار ، طيور ، طير] **1.**kuş. **2.**uğurlu şey. **3.**uğursuz şey. **4.**nasip. **5.**rızık. **6.**uğursuzluk. **7.**amel.

طائرة tâ'ire: uçak.

طائرة اكتشاف tâ'iretu iktişâf: keşif uçağı.

طائرة الصبيان tâ'iretu's-sıbyân: uçurtma.

طائرة النفاثة tâ'iretu'n-neffâse: jet.

طائرة عمودية tâ'iretun amûdiyye: helikopter.

طائع tâ'i': [ç. tuvva', tâ'i'ûn طائعون ، طوع] itaat eden, uyan, boyun eğen.

طائف tâ'if: [ç. tavâ'if, tâ'ifûn طائفون ، طوائف] **1.**gece bekçisi. **2.**subaşı. **3.**hayal. **4.**hizmetçi.

طائفة tâ'ife: [ç. tavâ'if طوائف] **1.**zümre, fırka, bölük, topluluk.

2.parça.

طائفية tâ'ifiyye: particilik.

طائل tâ'il: [ç. tavâ'il طوائل] **1.**bol, çok. **2.**yükseklik. **3.**güç, kudret. **4.**zenginlik. **5.**yarar, fayda. **4.**erdem.

طائلة tâ'ile: [ç. tavâ'il طوائل] **1.**bol, çok. **2.**yükseklik. **3.**güç, kudret. **4.**zenginlik. **5.**yarar, fayda. **4.**erdem.

طاووس tâ'ûs: [ç. tavâvîs, atvâs اطواويس ، طواويس] **1.**(zool.) tavus kuşu. **2.**güzel insan. **3.**gümüş.

طاب tâbbe: [m. mutâbbe مطابة] hekimlik yaptı, doktorluk yaptı.

طاب tâbe: (yetîbu) [m. tîb, tâb, tîbe, tetyâb طيب ، طاب ، طيبة ، تطياب] **1.**lezzetli oldu. **2.**temiz oldu. **3.**helal oldu. **4.**güzelleştirdi. **5.**isteyerek verdi.

طابخ tâbih: [ç. tubbah طبخ] **1.**aşçı. **2.**sıtma.

طابخة tâbiha: [ç. tavâbih طوابخ] gün ortası sıcaklığı.

طابع tâba': [ç. tavâbi' طوابع] **1.**mühür. **2.**pul.

طابع tâbi': [ç. tavâbi' طوابع] **1.**mühür. **2.**pul.

طابع الدمغة tâbi'u'd-damga: (A.-T.) damga pulu.

طابع بريد tâbi'u berîd: posta pulu.

طابع للبريدى tâbi'un li'l-berîdî: posta pulu.

طابق tâbaka: [m. mutâbaka مطابقة] **1.**dört nala koştu. **2.**yardım etti. **3.**istifledi, üst üste koydu. **4.**uygun hale getirdi, mutabakat sağladı. **5.**hizaya soktu. **6.**iki gömleği üst üste giydi.

طابق tâbık: [ç. tavâbık, tavâbîk طوابيق ، طوابق] **1.**kat. **2.**büyük tuğla. **3.**organ. **4.**uygun.

طابق ارضى tâbıkun ardiy: zemin kat.

طابن tâbene: [m. mutâbene, tıbân مطابنة ، طبان] **1.**çukuru derinleştirdi. **2.**görüş birliğinde oldu, muvafakat etti.

طابون tâbûn: [ç. tuben طبن] **1.**çamurdan yapılmış bina. **2.**ıvır zıvır, öte beri, döküntü.

طابية tâbiye: **1.**tabya. **2.**küçük kale.

طاجن tâcen: [ç. tayâcin, tavâcin طياجن ، طواجن] **1.**tava. **2.**tencere. **3.**güveç.

طاجن tâcin: [ç. tayâcin, tavâcin طياجن ، طواجن] **1.**tava. **2.**tencere. **3.**güveç.

طاح tâha: (yetîhu) [m. tayh طيح] **1.**öldü, helâk oldu. **2.**düştü. **3.**çölde yolunu kaybetti. **4.**ok ıskaladı. **5.**aklı karıştı.

طاح tâha: (yetûhu) [m. tavh طوح] **1.**öldü, helâk oldu. **2.**düştü. **3.**çölde yolunu kaybetti. **4.**ok ıskaladı. **5.**aklı karıştı.

طاحنة tâhine: [ç. tavâhin طواحن] azı dişi.

طاحون البن tâhûnu'l-bunn: kahve değirmeni.

طاحون الريح tâhûnu'r-rîh: yel değirmeni.

طاحون الماء tâhûnu'l-mâ': su değirmeni.

طاحونة tâhûne: [ç. tavâhin طواحن] **1.**değirmen. **2.**el değirmeni.

طاخ tâha: (yetîhu) [m. tayh طيخ] **1.**çirkin konuştu. **2.**çirkin davrandı. **3.**cahil ve aptal oldu. **4.**böbürlendi, kibirlendi. **5.**bozdu.

طاخ tâha: (yetûhu) [m. tavh طوخ] **1.**çirkin konuştu. **2.**çirkin harekette bulundu.

طاد tâde: (yetûdu) [m. tavd طود] yerleşik oldu, sabit oldu.

طار târe: (yetîru) [m. tayr, tayerân, tayrûre طير ، طيران ، طيرورة] **1.**uçtu. **2.**meşhur oldu. **3.**hızla gitti. **4.**uçakla seyahat etti. **5.**saçı uzadı.

طار târe: (yetûru) [m. tavr, tavâr, taverân طور ، طوار ، طوران] **1.**yaklaştı. **2.**çevresinde dolaştı.

طارئ târi': [ç. turrâ', tırâ', tavâri' طراء ، طوارئ] **1.**yabancı, garip. **2.**görülmemiş. **3.**beklenilmeyen.

طارئة târi'a: [ç. tavâri' طوارئ] **1.**afet, felaket, musibet. **2.**koloni.

طارة târe: kasnak.

طارح târaha: [m. mutâraha مطارحة] **1.**tartıştı. **2.**münazara yaptı.

طارد târede: [m. mutârede مطاردة] **1.**atıştı. **2.**hücum etti.

طارق târık: [ç. turrâk, atrâk طراق ، اطراق] **1.**geceleyin gelen. **2.**Venüs, Zühre. **2.**Jüpiter, Müşteri. **3.**geceleri doğan yıldız, parlak yıldız.

طارمة târime: **1.**kulübe. **2.**kabin.

طازج tâzec: (F.) [< tâze] taze.

طاس tâs: [ç. tâsât طاسات] tas.

طاس tâse: (yetîsu) [m. tays طيس] çok oldu.

طاس tâse: (yetûsu) [m. tavs طوس] **1.**bastı, çiğnedi. **2.**güzel oldu, güzelleşti. **3.**kırdı.

طاش tâşe: (yetîşu) [m. tayş طيش] **1.**hafifmeşrep oldu. **2.**kıt akıllı oldu. **3.**ok ıskaladı.

طاع tâ'a: (yetû'u, yetâ'u) [m. tav' طوع] **1.**boyun eğdi, itaat etti. **2.**alıştı.

طاعة tâ'atun: başüstüne.

طاعم tâ'ame: [m. mutâ'ame مطاعمة] birlikte yemek yedi.

طاعن tâ'ane: [m. mutâ'ane, tı'ân مطاعنة ، طعان] birbirini dürttü.

طاعون tâ'ûn: [ç. tavâ'în طواعين] (tıp.) veba, taun.

طاغوت tâgût: [ç. tavâg, tavâgît طواغ ، طواغيت] **1.**azgın. **2.**sapık. **3.**şeytan. **4.**put. **5.**puthane. **6.**kâhin. **7.**sihirbaz.

طاغى tâgî: [ç. tugât, tâgûn طغاظ ، طاغون] azgın, zalim.

طاغية tâgiye: [ç. tavâg طواغ] azgın, zalim.

طاف tâfe: (yetûfu) [m. tavf, tavâf, tavafân طوف ، طواف ، طوفان] **1.**çevresinde dolaştı. **2.**dolaştı. **3.**tuvalete çıktı. **4.**sardı.

طافية tâfiye: buzdağı.

طاق tâk: [ç. atvâk, tîkân اطواق ، طيقان] **1.**kemer. **2.**şal. **3.**kaftan.

طاق tâka: (yetûku) [m. tavk, tâka طوق ، طاقة] gücü yetti, takat getirdi.

طاقة tâka: **1.**güç, kudret, takat. **2.**enerji. **3.**demet. **4.**pencere.

طاقم tâkım: (T.) takım.

طاقية tâkıyye: takke.

طال tâle: (yetûlu) [m. tûl طول] **1.**uzadı. **2.**yükseldi. **3.**üstün oldu. **4.**iyilik yaptı.

طالب tâlib: [ç. tullâb, talebe طلاب ، طلبة] **1.**öğrenci.

2.aday. **3.**hak talep eden. **4.**isteyen.

طالح tâlih: [ç. tullah طلح] **1.**hayırsız. **2.**yorgun deve.

طالع tâla'a: [m. mutâla'a, tılâ' مطالعة ، طلاع] **1.**kitap okudu. **2.**sundu, arzetti. **3.**bakındı.

طالع tâli': [ç. tulla', tavâli' طلع ، طوالع] **1.**talih, baht. **2.**şans. **3.**burç. **4.**fecrikâzip, yalancı fecir.

طالعة tâli'a: [ç. tavâli' طوالع] ilk.

طالق tâlık: [ç. tullak, tavâlık طوالق] **1.**boşanmış kadın. **2.**serbest.

طالقة tâlika: [ç. tavâlık طوالق] boşanmış kadın.

طام tâme: (yetîmu) [m. taym طيم] iyi amelli oldu.

طامح tâmih: [ç. tavâmih طوامح] **1.**gözü dışarda kadın. **2.**yüksek şey.

طامس tâmis: [ç. tavâmis طوامس] **1.**uzak. **2.**silik. **3.**sönük.

طامع tâmi': [ç. tami'ûn, tume'â', atmâ', tamâ'â طمعون ، طمعاء ، اطماع ، طماعى] tamahkâr, açgözlü.

طامور tâmûr: [ç. tavâmîr طوامير] sayfa.

طان tâne: (yetînu) [m. tayn طين] çamurla sıvadı.

طانز tâneze: [m. mutâneze مطانزة] alay etti, istihza etti.

طانى tânî: [ç. tunât طناة] zina eden.

طاوح tâveha: [m. mutâvaha مطاوحة] birbirine attı.

طاوس tâvus: [ç. tavâvîs, atvâs طواويس ، اطواس] **1.**(zool.) tavus kuşu. **2.**güzel insan. **3.**gümüş.

طاوع tâva'a: [m. mutâva'a مطاوعة] itaat etti, uydu, boyun eğdi.

طاول tâvele: [m. mutâvele مطاولة] **1.**uzunlukta yarıştı. **2.**üstünlükte yarıştı. **3.**uzun tuttu, uzunlaştırdı. **4.**geciktirdi, tehir etti.

طاولة tâvile: **1.**tavla.

طاهر tâhir: [ç. athâr اطهار] temiz.

طاهر القلب tâhiru'l-kalb: iffetli.

طاهى tâhî: [ç. tuhât, tuhiyy طهاة ، طهى] aşçı.

طايب tâyebe: [m. mutâyebe مطايبة] şaka yaptı, latife etti.

طاير tâyere: [m. mutâyere مطايرة] uçurdu.

طب tabbe: (yetibbu) [m. tabb, tıbb طب ، طب] **1.**becerikli oldu, maharetli oldu. **2.**nazik davrandı.

طب tabbe: (yetubbu) [m. tabb طب] **1.**tabiplik yaptı, doktorluk yaptı. **2.**ilaçla tedavi etti. **3.**sihir yaptı. **4.**ıslah etti, onardı, tamir etti. **5.**meşin parçası ile yamadı.

طب tıbb: **1.**tıp. **2.**sihir. **3.**iyi davranma. **4.**şehvet. **5.**âdet. **6.**irade.

طب الاسنان tıbbu'l-esnân: diş hekimliği.

طبا tabâ: (yetbû) [m. tabv طبو] davet etti, çağırdı.

طبائع tabâ'i': **1.**karakterler, tabiatlar, yaratılışlar. **2.**doğalar. **3.**ahlaklar.

طبابة tıbâbe: **1.**tabiplik, doktorluk. **2.**uzun bez parçası. **3.**uzun arazi parçası.

طباخ tabbâh: aşçı.

طباخة tıbâha: aşçılık.

طباشير tabâşîr: (F.) tebeşir.

طباع tabbâ': matbaacı.

طباعة tıbâ'a: matbaacılık.

طباعة الحجر tıbâ'atu'l-hacer: taş baskısı.

طبال tabbâl: **1.**davulcu. **2.**trampetçi.

طبب tabbebe: [m. tatbîb تطبيب] **1.**ilaçla tedavi etti. **2.**yayıkta çalkaladı.

طبة tıbbe: [ç. tıbeb طبب] tabiplik, doktorluk.

طبج tabice: (yatbecu) [m. tabac طبج] **1.**ahmak oldu. **2.**vurdu.

طبخ tabaha: (yetbuhu, yetbahu) [m. tabh طبخ] **1.**pişirdi. **2.**kızarttı. **3.**eritti. **4.**yaktı.

طبخ tabbaha: [m. tatbîh تطبيخ] **1.**pişirdi. **2.**büyüdü, gelişti.

طبخ tabh: **1.**pişirmek. **2.**kızartmak. **3.**eritmek. **4.**yakmak.

طبر taber: **1.**balta. **2.**savaş baltası.

طبر tabere: (yatburu) [m. tabr طبر] **1.**atladı. **2.**sıçradı. **3.**gizlendi. **4.**aygır kısrak ile çiftleşti.

طبز tabeze: (yatbuzu) [m. tabz طبز] doldurdu.

طبشورة tabşûre: [ç. tabâşîr طباشير] tebeşir.

طبطابة tabtâbe: **1.**raket. **2.**topa vurulan sopa, çevgen.

طبطب tabtabe: [m. tabtabe طبطبة] su şarıldadı.

طبع tab': [ç. tıbâ', atbâ' طباع ، اطباع] **1.**tabiat, ahlak. **2.**yaratılış, mizaç. **3.**kalıp. **4.**basım.

طبع tab': **1.**kitap basmak, baskı yapmak. **2.**yaratmak. **3.**resmetmek, nakşetmek. **4.**mühürlemek. **5.**kilitlemek. **6.**işlemek. **7.**doldurmak. **8.**para basmak. **9.**kirletmek. **10.**seramik eşya yapmak.

طبع taba'a: (yatba'u) [m. tab' طبع] **1.**kitap bastı, baskı yaptı. **2.**yarattı. **3.**resmetti, nakşetti. **4.**mühürledi. **5.**kilitledi. **6.**işledi. **7.**doldurdu. **8.**para bastı. **9.**kirletti. **10.**seramik eşya yaptı.

طبع tabba'a: [m. tatbî' تطبيع] **1.**alıştırdı, egzersiz yaptırdı. **2.**kirletti.

طبع tabi'a: (yatba'u) [m. taba' طبع] **1.**kirlendi. **2.**lekelendi. **3.**paslandı.

طبع tıb': [ç. tubû', tıbâ' ،طبوع طباع] **1.**nehir. **2.**suyu çekilmiş göl. **3.**kir. **4.**pas. **5.**dolu ölçek.

طبع الحجر tab'u'l-hacer: litografi.

طبعا tab'an: tabiatıyla, doğal olarak, haliyle, elbette.

طبق tabak: [ç. atbâk اطباق] **1.**örtü. **2.**durum, hal. **3.**yeryüzü. **4.**uygun. **5.**tabak. **6.**insan topluluğu. **7.**çekirge sürüsü. **8.**kabuk. **9.**zar. **10.**genel, umumi. **11.**yağmur. **12.**günün büyük kısmı.

طبق tabbaka: [m. tatbîk تطبيق] **1.**örttü. **2.**kapsamlı oldu. **3.**bulutlar gökyüzünü kapladı. **4.**dört nala koştu. **5.**hakim isabetli hüküm verdi. **6.**kanunu uyguladı. **7.**uyguladı, tatbik etti.

طبق tabıka: (yatbaku) [m. tabk, tabak بق] **1.**karşılaştı, rastlaştı. **2.**uygun geldi. **3.**başladı.

طبق tıbk: **1.**tıpkı, aynı. **2.**uygun, mutabık.

طبقة tabaka: [ç. tabakât, tabak طبق ، طبقات] **1.**katman, tabaka. **2.**derece, mertebe. **3.**hal. **4.**kuşak, nesil. **5.**göğüs kemiği.

طبقة tıbka: [ç. tıbk, tıbak طبق ،] fak.

طبل tabbele: [m. tatbîl تطبيل] davul çaldı.

طبل tabele: (yatbulu) [m. tabl طبل] davul çaldı.

طبل tabl: [ç. tubûl, atbâl طبول ،] **1.**davul. **2.**trampet. **3.**darbuka.

طبلة table: darbuka.

طبلية tabeliyye: [ç. tabâlî طبالى] **1.**tabla. **2.**sofra. **3.**şahıs vergisi.

طبن tabene: (yatbinu) [m. tabn طبن] **1.**ateşi külle örttü. **2.**anladı, kavradı. **3.**aldattı, kandırdı.

طبن tabine: (yatbenu) [m. tabn, tabâne طبن ، طبانة] **1.**ateşi külle örttü. **2.**anladı, kavradı. **3.**aldattı, kandırdı.

طبنة tıbne: [ç. tıben طبن] zekâ.

طبنة tubne: [ç. tuben طبن] tambur sesi.

طبنجة tabanca: (T.) [ç. tabancât طبنجات] tabanca.

طبنجة بمشط tabanca bimuştin: otomatik tabanca.

طبى tabâ: (yatbî) [m. taby طبى] **1.**davet etti, çağırdı. **2.**vazgeçirdi.

طبيب tabîb: [ç. etıbbe, etıbbâ' اطبة ، اطباء] **1.**tabip, doktor, hekim. **2.**âlim.

طبيب الآذان tabîbu'l-âzân: kulak burun boğaz doktoru.

طبيب الاسنان tabîbu'l-esnân: diş tabibi, diş hekimi.

طبيب البيطرى tabîbu'l-baytarî: veteriner.

طبيب العيون tabîbu'l-uyûn: göz doktoru.

طبيب امراض النساء tabîbu emrâdi'n-nisâ': kadın hastalıkları doktoru, jinekolog.

طبيب جراح tabîbun cerrâh: cerrah, operatör.

طبيب نفسانى tabîbun nefsânî: psikiyatrist.

طبيخ tabîh: [ç. atbiha اطبخة] **1.**kireç. **2.**tuğla. **3.**içki. **4.**pişmiş yemek.

طبيعة tabî'a: [ç. tabâ'i' طبائع] **1.**karakter, tabiat, yaratılış. **2.**doğa. **3.**ahlak.

طبيعى tabî'î: **1.**doğal, tabii. **2.**tabiat bilgini, biyolog. **3.**sıradan, normal.

طث tasse: (yetussu) [m. tass طث] **1.**attı. **2.**iteledi.

طثر tasere: (yetsuru) [m. tasr, tusûr طثر ، طثور] süt kaymak tuttu.

طثر tassere: [m. tatsîr تطثير] süt kaymak tuttu.

طجن tacene: (yatcunu) [m. tacn طجن] kızarttı.

طح tahha: (yetuhhu) [m. tahh طح] **1.**yaydı. **2.**sürüdü.

طحا tahâ: (yathû) [m. tahv طحو] **1.**uzak oldu. **2.**dolaştı. **3.**yok oldu, mahvoldu. **4.**geniş oldu. **5.**genişletti, yaydı. **6.**attı. **7.**ay parladı. **8.**döşendi. **9.**uzandı, yattı. **10.**yüz üstü yıktı. **11.**besili oldu.

طحال tıhâl: [ç. tuhul, athıle, tıhâlât طحل ، اطحلة ، طحالات] dalak.

طحان tahhân: değirmenci.

طحانة tıhâne: değirmencilik.

طحر tahara: (yetharu) [m. tahr, tuhâr, tahîr طحر ، طحار ، طحير] **1.**güçlükle nefes aldı. **2.**attı. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

طحرور tuhrûr: [ç. tahârîr طحارير] bulut.

طحطح tahtaha: [m. tahtaha تطحطحة] **1.**gülümsedi. **2.**kırdı. **3.**malını saçıp savurdu.

طحل tahale: (yathalu) [m. tahl طحل] **1.**dalağı ağrıdı. **2.**kabı doldurdu.

طحل tahile: (yathalu) [m. tahal طحل] **1.**dalağı büyük oldu. **2.**boz renkli oldu. **3.**su bulanık oldu.

طحل tuhile: [m. tahl طحل] dalağından şikayet etti.

طحلاء tahlâ: [ç. tuhl طحل] boz renkli.

طحلب tahlebe: [m. tahlebe طحلبة] **1.**su yosunlandı. **2.**öldürdü. **3.**yeşerdi.

طحلب tuhlub: [ç. tahâlib طحالب] **1.**yosun. **2.**deniz yosunu.

طحم tahame: (yathamu) [m. tahme طحمة] üstüne atıldı.

طحن tahane: (yathanu) [m. tahn طحن] **1.**öğüttü. **2.**yok etti, helâk etti. **3.**yılan çöreklendi.

طحن tahhane: [m. tathîn تطحين] öğüttü.

طحن tahn: **1.**öğütmek. **2.**yok etmek, helâk etmek. **3.**yılan çöreklenmek.

طحى tahhâ: [m. tathiye تطحية] döşendi, yayıldı, serildi.

طحين tahîn: un.

طخ tahha: (yetuhhu) [m. tahh طخ] kötü ahlaklı oldu, geçimsiz oldu.

طخا tahâ: (yathû) [m. tahv, tuhuvv طخو] karanlık koyulaştı.

طر tarre: (yeturru) [m. tarr طر] **1.**kovdu. **2.**tokat attı. **3.**biledi. **4.**soydu, soygun yaptı.

طر tarre: (yeturru) [m. tarr, turûr طر ، طرور] **1.**bıyığı terledi. **2.**ışık saçtı. **3.**düştü. **4.**yardı. **5.**kesti. **6.**elden geçirdi, yeniledi.

طر turr: [ç. atrâr اطرار] **1.**kenar, yan, taraf. **2.**topluluk.

طرؤ taru'e: (yatru'u) [m. tarâ'e, tarâ' طراءة ، طراء] terütaze oldu.

طرا tarâ: (yetrû) [m. turuvv طرو] çıkageldi.

طرأ tare'e: (yatra'u) [m. tar', turû' طرء ، طروء] **1.**ansızın belirdi. **2.**ansızın meydana geldi. **3.**koloni kurdu.

طرأ tarre'e: [m. tatriye تطرية] tazeleştirdi, terütaze yaptı.

طرائق tarâ'ik: **1.**yollar. **2.**mezhepler. **3.**tarikatlar. **4.**katlar. **5.**vasıtalar. **6.**ileri gelenler. **7.**direkler. **8.**durum.

طراد tarrâd: **1.**düz zemin. **2.**namazda uzun uzadıya okuyan imam. **3.**hücumbot. **4.**uzun gün. **5.**geniş yer.

طرادة tarrâde: hücumbot.

طراز tarrâz: **1.**sırmacı. **2.**nakışçı, işlemeci.

طراز tırâz: [ç. turuz, atrize طرز ، اطرزة] **1.**moda, stil. **2.**yöntem, metod, tarz. **3.**model. **4.**üslup. **5.**desen, nakış. **6.**iyi olan, kaliteli olan.

طراف tırâf: [ç. turuf طرف] deri çadır.

طرب tarab: **1.**sevinç, neşe, coşku. **2.**hüzün. **3.**heyecan.

طرب taribe: (yatrebu) [m. tarab طرب] **1.**sevinçten sıçradı. **2.**üzüntüden dövündü.

طرب tarrebe: [m. tatrîb تطريب] **1.**coşturdu, şevke getirdi. **2.**şarkı söyledi. **3.**sevincinden zıp zıp zıpladı.

طربال tırbâl: [ç. tarâbîl طرابيل] **1.**yüksek bina. **2.**uzaktan izleme.

طربل tarbele: [m. tarbele طربلة] çövdürdü, çiş yaptı.

طربوش tarbûş: [ç. tarâbîş طرابيش] fes.

طربيد turbîd: torpido.

طربيل tırbîl: düven.

طرة turre: [ç. turer, tırâr ، طرر طرار] **1.**kıyı, kenar. **2.**kâkül. **3.**alın. **4.**azık çantası, dağarcık. **5.**tuğra.

طرح taraha: (yetrahu) [m. tarh طرح] **1.**attı. **2.**fırlattı. **3.**yere bıraktı. **4.**uzaklaştırdı. **5.**çıkarma işlemi yaptı. **6.**çocuk düşürdü. **7.**sundu, arzetti.

طرح tariha: (yatrahu) [m. tarah طرح] **1.**uzaklaştı. **2.**ahlaksız oldu. **3.**refah içinde yaşadı.

طرح tarraha: [m. tatrîh تطريح] **1.**attı. **2.**binayı yüksek yaptı. **3.**düşük yapamaya sebep oldu.

طرحة tarha: [ç. tırâh طراح] **1.**peçe. **2.**duvak. **3.**taylesan örtü.

طرخون tarhûn: (bot.) tarhun otu.

طرد tarad: [ç. turûd طرود] sürek avı.

طرد tard: [ç. turûd طرود] **1.**kovma. **2.**çıkarma. **3.**paket, koli.

طرد tarede: (yetrudu) [m. tard طرد] **1.**kovdu, uzaklaştırdı. **2.**çıkardı. **3.**işten çıkardı. **4.**kapsadı.

طرد taride: (yatredu) [m. tared طرد] av hayvanının izini sürdü.

طرد tarrede: [m. tatrîd تطريد] kovdu.

طردا او عكسا tarden ev aksen: ileri geri.

طرر tarrere: [m. tatrîr تطرير] **1.**kâkül bıraktı. **2.**eteğine kenar süsü yaptı.

طرز tarize: (yatrezu) [m. tarez طرز] **1.**ahlakı düzeldi. **2.**lüks yaşadı.

طرز tarreze: [m. tatrîz تطريز] desen yaptı, nakış işledi, süsledi.

طرز turz: **1.**desen, nakış. **2.**yol. **3.**iyi, kaliteli.

طرزى tarzî: nakışçı, sırmacı.

طرس tarese: (yatrisu) [m. tars طرس] **1.**yazdı. **2.**sildi. **3.**siyaha boyadı.

طرس tarrese: [m. tatrîs تطريس] **1.**silinen sayfaya tekrar yazdı. **2.**siyaha boyadı. **3.**bozdu.

طرس tırs: [ç. turûs, atrâs طروس ، اطراس] **1.**sayfa. **2.**silinip tekrar yazılan yazı.

طرش tarişe: (yatreşu) [m. tareş, turşe طرشة ، طرش] **1.**kulağı ağır işitti. **2.**sağır oldu.

طرشاء tarşâ': [ç. turş طرش] sağır.

طرشم tarşeme: [m. tarşeme طرشمة] hava karardı.

طرشى turşî: (F.) [torş+î] turşu.

طرط tarita: (yatretu) [m. tarat طرط] **1.**ahmak oldu. **2.**seyrek kaşlı oldu.

طرطر tartara: [m. tartara طرطرة] övündü, şişindi.

طرطر turtur: (zool.) tırtıl.

طرطور turtûr: [ç. tarâtîr طراطير] **1.**kukuleta. **2.**ince uzun boylu.

طرف taraf: [ç. etrâf اطراف] **1.**kenar, kıyı, uç. **2.**zümre. **3.**akit yapan. **4.**eliaçık.

طرف tarefe: (yatrifu) [m. tarf طرف] **1.**gözünü yaşarttı. **2.**gözünü açıp kapadı. **3.**baktı. **4.**reddetti. **5.**vurdu. **6.**kovdu.

طرف tarf: [ç. etrâf اطراف] **1.**göz kırpma, göz açıp kapama. **2.**bakış. **3.**göz. **4.**uç. **5.**kenar.

طرف tarf: [ç. turûf, etrâf اطراف ، طروف] **1.**soylu. **2.**küheylan. **3.**kapçıklı meyva. **4.**hoşsohbet. **5.**maymun iştahlı.

طرف tarf: **1.**göz ucu. **2.**gözler.

طرف tarrefe: [m. tatrîf تطريف] **1.**kenar yaptı. **2.**yeni sahip oldu. **3.**ordunun kanatlarında savaştı.

طرف tarufe: (yatrufu) [m. tarâfe طرافة] turfanda oldu.

طرفة turfe: [ç. turef طرف] **1.**hediye. **2.**yeni ve nadir eşya.

طرفس tarfese: [m. tarfese طرفسة] **1.**gözlerini kırpıştırdı. **2.**çok giysi giydi. **3.**keskin gözlerle baktı. **4.**hava karardı.

طرق taraka: (yatruku) [m. tark طرق] **1.**kapıyı çaldı, kapıyı vurdu. **2.**çekiç ile vurdu. **3.**yün attı, yün ditti. **4.**çakıl taşları ile fala baktı.

طرق tarika: (yatraku) [m. tarak طرق] dizleri zayıf oldu.

طرق tark: [ç. turûk طروق] **1.**fak. **2.**çakıl taşı falı. **3.**çekiç ile vuruş. **4.**kıt akıllılık.

طرق tarraka: [m. tatrîk تطريق] **1.**zor yumurtladı. **2.**zor doğurdu. **3.**yolu düzledi. **4.**vurdu. **5.**çaldı. **6.**yol açtı. **7.**hakkını önce inkâr sonra ikrar etti.

طرق tırk: [ç. atrâk اطراق] **1.**semizlik. **2.**güç. **3.**iç yağı.

طرق turika: [m. tarak طرق] kıt akıllı oldu.

طرق turuk: **1.**yollar. **2.**tarikatlar.

طرق taraka: (yatruku) [m. tark, turûk طرق ، طروق] **1.**geceleyin geldi. **2.**yola girdi, yola çıktı.

طرقة turka: [ç. turak طرق] **1.**karanlık. **2.**hırs, tamah. **3.**ahmak.

طرقة turka: [ç. turak طرق] **1.**karanlık. **2.**tamah. **3.**ahmak. **4.**yol. **5.**âdet.

طرم tarume: (yatremu) [m. tarem طرم] kovan bal ile doldu.

طرمبة turumbe: (F.) **1.**tulumba. **2.**şırınga, enjeksiyon aleti.

طرمح tarmaha: [m. tarmaha طرمحة] binayı yüksek yaptı.

طرمذ tarmeze: [m. tarmeze طرمذة] övündü.

طرمس tarmese: [m. tarmese طرمسة] **1.**kaçtı. **2.**yüzünü ekşitti. **3.**yazıyı sildi. **4.**tiksindi.

طروب tarûb: [ç. tırâb طراب] coşkulu, heyecanlı.

طروح tarûh: [ç. turuh طرح] **1.**uzağa ok atan yay. **2.**her cinsel ilişkide hamile bırakan. **3.**uzak yer. **4.**hurma ağacı.

طرور tarûr: [ç. turur, tırâr طرر، طرار] kâkül.

طرى tarî: [ç. tırâ' طراء] terütaze.

طرى tariye: (yatrâ) [m. tarâve, tarâ'e طراوة ، طرائة] terütaze oldu.

طرى tarrâ: [m. tatriye تطرية] **1.**yemeğe baharat koydu. **2.**terütaze kıldı.

طريح tarîh: [ç. tarhâ طرحى] döküntü, ıvır zıvır.

طريد tarîd: **1.**kovulan. **2.**kaçan. **3.**uzun gün.

طريدة tarîde: [ç. tarâ'id طرائد] **1.**kaçak, firari. **2.**uyulan, ardından gidilen. **3.**peşinde koşturulan av. **4.**uzun çayırlık. **5.**bir çocuk oyunu. **6.**ıslak uzun bez.

طريف tarîf: [ç. turuf, tırâf طرف ، طراف] **1.**nadir olan güzel eşya. **2.**yeni mal.

طريق tarîk: [ç. turuk, atruk, atrıka, atrikâ', turukât طرق ، اطرق ، اطرقة ، اطرقاء] **1.**yol. **2.**tarikat.

طريقة tarîka: [ç. tarâ'ik طرائق] **1.**yol. **2.**din. **3.**tarikat. **4.**kat. **5.**vasıta. **6.**ileri gelen. **7.**direk. **8.**durum.

طس tass: [ç. tusûs, atsâs طسوس ، اطساس] **1.**leğen. **2.**tas.

طس tasse: (yetussu) [m. tass طس] **1.**tartışmada üstün geldi. **2.**batırdı. **3.**vurdu. **4.**iteledi. **5.**gitti.

طسأ tase'e: (yatse'u) [m. tas' طسء] utandı.

طست tast: (F.) [< taşt] [ç. tusût طسوت] **1.**leğen. **2.**tas. **3.**kavanoz.

طسم taseme: (yatsimu) [m. tusûm طسوم] **1.**yok oldu. **2.**silindi.

طسم taseme: (yatsumu) [m. tasm طسم] **1.**yok etti. **2.**sildi.

طسم tasime: (yatsemu) [m. tasem طسم] ağır yemekten midesi kalktı.

طش taşşe: (yetuşşu, yetişşu) [m. taşş, taşîş طش ، طشيش] **1.**hafif yağmur yağdı. **2.**nezleden burnu aktı.

طشت taşt: (F.) [ç. tuşût طشوت] leğen.

طعام ta'âm: [ç. at'ıme, at'ımât اطعمة ، اطعمات] **1.**yemek. **2.**yiyecek. **3.**buğday.

طعام العشى ta'âmu'l-aşiyy: akşam yemeği.

طعم ta'ame: (yat'amu) [m. ta'm طعم] **1.**yedi. **2.**doydu.

طعم ta'ame: [m. tat'îm تَطعيم] **1.**aşıladı, aşı yaptı. **2.**çiçek aşısı yaptı. **3.**kakma işi yaptı. **4.**birlikte yemek yedi.

طعم ta'ıme: (yat'amu) [m. ta'âm, ta'm طعم ، طعام] **1.**doydu. **2.**tadına baktı. **3.**gücü yetti.

طعم ta'm: **1.**yemek. **2.**doymak.

طعم ta'm: tad.

طعم tu'm: [ç. tu'ûm, at'âm طعوم ، اطعام] **1.**gıda, besin. **2.**olta yemi. **3.**hediye. **4.**rüşvet.

طعمة tı'me: [ç. tı'am طعم] kazanç yolu, kazanç kapısı.

طعن ta'ane: (yat'anu) [m. ta'n طعن] **1.**dürttü. **2.**yaşlandı. **3.**çok gitti. **4.**dizgini gevşetti.

طعن ta'ane: (yat'anu) [m. ta'n, ta'anân طعن ، طعنان] **1.**ayıpladı, kusur buldu, dil uzattı. **2.**itiraz etti. **3.**yalanladı, tekzip etti. **4.**gece boyunca yürüdü.

طعنة ta'ne: [ç. ta'n, ta'anât طعن ، طعنات] **1.**dürtme, dürtüş. **2.**kınama, ayıplama.

طعومة ta'ûme: [ç. ta'â'im طعائم] besi hayvanı.

طغا tagâ: (yetgâ) [m. tagv, tuguvv, tugvân غو ، طغو ، طغوان] **1.**haddini aştı, azgınlık etti. **2.**deniz kabardı.

طغراء tugrâ': (T.) [ç. tugrâ'ât طغرائات] tuğra.

طغرائی tugrâ'î: (T.-A.) tuğracı, tuğra çeken.

طغرى tugrâ: (T.) [ç. tugrâ'ât طغرائات] tuğra.

طغمش tagmeşe: [m. tagmeşe طغمش] gözleri zayıf gördü.

طغى tagâ: (yetgâ) [m. tagy, tugyân طغى ، طغيان] **1.**azgınlık etti, haddini aştı. **2.**taştı. **3.**deniz kabardı. **4.**böğürdü.

طغى taggâ: [m. tatgiye تَطغية] azdırdı, isyan ettirdi.

طغيان tugyân: azgınlık, taşkınlık, haddini aşmak, aşırıya kaçma.

طغية tagye: **1.**yalçın kaya. **2.**sarp yamaç. **3.**miktar.

طف taff: [ç. tufûf طفوف] **1.**kıyı, sahil. **2.**avlu. **3.**dağ eteği.

طف taffe: (yetuffu, yetiffu) [m. taff طف] **1.**yükseldi. **2.**güneş batmaya yüz tuttu. **3.**üstüne çıktı. **4.**yaklaştı. **5.**kaldırdı.

طفئ tafi'e: (yetfa'u) [m. tufû', taf' طفؤ ، طفأ] **1.**ateş söndü. **2.**görme yetisini kaybetti. **3.**neşesi kaçtı, tadı kaçtı. **4.**öldü.

طفا tafâ: (yetfû) [m. tafv, tufuvv طفو] **1.**su yüzüne çıktı. **2.**su yüzünde kaldı. **3.**üstüne atladı. **4.**öldü. **5.**girdi.

طفأ taffe'e: [m. tatfî' تَطفيئ] ateşi söndürdü.

طفاوة tafâve: **1.**hale, ağıl. **2.**su yüzüne çıkan.

طفح tafaha: (yatfahu) [m. tafh, tufûh طفح ، طفوح] **1.**doldu, dolup taştı. **2.**doldurdu. **3.**doğum yaptı. **4.**gitti. **5.**aklı başında oldu.

طفح taffaha: [m. tatfîh تَطفيح] doldurdu.

طفح tafh: [ç. tufûh طفوح] kabarık, kabartı, kızarıklık.

طفحان tafhân: **1.**sarhoş. **2.**ağzına kadar dolu kap.

طفذ tafaz: [ç. atfâz اطفاذ] mezar.

طفر tafere: (yatfiru) [m. tafr, tufûr طفر ، طفور] **1.**atladı. **2.**sıçradı. **3.**atlattı.

طفر taffere: [m. tatfîr تَطفير] **1.**atlattı. **2.**sıçrattı.

طفس tafese: (yatfusu) [m. tufûs طفوس] öldü.

طفس taffese: [m. tatfîs تَطفيس] öldü.

طفس tafise: (yatfesu) [m. tafes, tafâse طفس ، طفاسة] pasaklı oldu.

طفف taffefe: [m. tatfîf تَطفيف] **1.**eksik ölçtü. **2.**eksik ölçüp verdi. **3.**ev masraflarını kıstı. **4.**güneş batmaya yüz tuttu.

طفق tafika: (yatfeku) [m. tafak, tufûk طفق ، طفوق] **1.**başladı. **2.**muradına erdi. **3.**devam etti, müdavim oldu.

طفل tafele: (yatfulu) [m. tafl طفل] çocuk yetiştirdi.

طفل tafele: (yatfulu) [m. tafl, tufûl طفل ، طفول] **1.**güneş batmaya yüz tuttu. **2.**gurub vaktine girdi. **3.**güneş doğdu.

طفل taffele: [m. tatfîl تَطفيل] **1.**güneş batmaya yüz tuttu. **2.**karanlık çöktü. **3.**sözünü tartarak söyledi. **4.**bitki bodur kaldı. **5.**parazit oldu, asalak oldu.

طفل tafile: (yatfelu) [m. tafel طفل] bodur kaldı, kavruk kaldı.

طفل tafl: [ç. tufûl, tıfâl طفول ، طفال] **1.**terütaze olan. **2.**sarı çamur.

طفل tafule: (yatfulu) [m. tafâle, tufûle طفالة ، طفولة] terütaze oldu.

طفل tıfl: [ç. etfâl اطفال] **1.**çocuk. **2.**kısım, parça. **3.**batmakta olan güneş. **4.**gece.

طفن tafene: (yatfunu) [m. tafn طفن] **1.**öldü. **2.**hapsetti.

طفولية tufûliyye: çocukluk.

طفية tufye: [ç. tufen طفى] (bot.) pelesenk ağacı.

طفيلى tufeylî: **1.**parazit, asalak. **2.**davetsiz misafir.

طق takka: (yetikku) [m. takk طق] takırdadı, tak diye ses çıkardı.

طقس taks: [ç. tukûs طقوس] **1.**ayin. **2.**yol yöntem. **3.**hava durumu.

طقطق taktaka: [m. taktaka طقطقة] takırdadı, tak tak etti.

طقم takm: (T.) takım.

طقم اسنان takmu esnân: takma diş, protez diş.

طقم شاى takmu şây: çay takımı.

طل tall: [ç. tılâl, tılel ، طلال] **1.**çisenti. **2.**çiy, şebnem. **3.**hoş şey. **4.**süt. **5.**yaşlı. **6.**yılan.

طل talle: (yatillu) [m. tall, tulûl ، طل ، طلول] **1.**maktülün kanı boşa aktı. **2.**hafif yağmur yağdı.

طل talle: (yetallu) [m. talâle طلالة] hoş göründü, hoş oldu.

طل talle: yetullu: [m. tall طل] **1.**kanını boşa döktü. **2.**hakkını kıstı. **3.**hafif yağmur yağdı. **4.**cilaladı.

طلا talâ: (yatlû) [m. talv, talâve ، طلو ، طلاوة] **1.**gecikti. **2.**bağladı.

طلا talâ: [ç. atlâ', tılâ', tuliyy, tulyân, tılyân ، اطلاء ، طلاء ، طلى ، طليان] **1.**ceylan yavrusu. **2.**salya.

طلاب tullâb: **1.**öğrenciler. **2.**adaylar. **3.**hak talep edenler.

طلاع tılâ': [ç. tul' طلع] dolu.

طلاق talâk: **1.**boşama. **2.**boşanma.

طلب taleb: [ç. talebât طلبات] **1.**talep. **2.**rica, dilek. **3.**gereklilik, lüzum.

طلب talebe: (yatlubu) [m. taleb طلب] **1.**istedi, talep etti. **2.**rica etti. **3.**davet etti, çağırdı.

طلب talibe: (yatlebu) [m. taleb طلب] uzaklaştı.

طلبة talebe: **1.**öğrenciler. **2.**adaylar. **3.**hak talep edenler.

طلة tulle: [ç. tulel طلل] **1.**boyun. **2.**bir içimlik süt.

طلث talese: (yatlusu) [m. tulûs طلوث] aktı.

طلح taleha: (yatluhu) [m. talâh طلاح] bozuldu.

طلح talh: **1.**(bot.) mugaylan ağacı. **2.**(bot.) muz ağacı. **3.**yorgun. **4.**boş mide.

طلح taliha: (yatlehu) [m. taleh طلح] **1.**aç oldu. **2.**mugaylan ağacı çok oldu.

طلح tallaha: [m. tatlîh تطليح] hayvanı yordu.

طلح tılh: [ç. atlâh, tılâh ، اطلاح ، طلاح] **1.**yorgun hayvan. **2.**zayıf. **3.**aç. **4.**kene.

طلحية talhiyye: [ç. talâhî طلاحى] kâğıt parçası.

طلخ taleha: (yatluhu) [m. talh طلخ] **1.**kararttı. **2.**yazıyı bozdu. **3.**çamur attı.

طلس talese: (yatlisu) [m. tals طلس] **1.**görme yetisini kaybetti. **2.**zindana attı. **3.**karşısına getirdi. **4.**sildi.

طلس talise: (yatlesu) [m. tales, tulse ، طلس ، طلسة] **1.**kül

renginde oldu. **2.**epirdi, yıprandı. **3.**silindi.

طلس tallese: [m. tatlîs تطليس] yazıyı sildi.

طلس taluse: (yatlusu) [m. tulse طلسة] kül renginde oldu.

طلس tıls: [ç. atlâs, tulûs اطلاس ، طلوس] **1.**silik sayfa. **2.**silinmiş yazı.

طلسم talseme: [m. talseme طلسمة] **1.**tılsım yaptı, tılsım yazdı. **2.**yüzünü ekşitti. **3.**savaştan kaçtı.

طلسم tılasm: (Yun.) [ç. talâsîm طلاسيم] **1.**tılsım. **2.**gizli söz.

طلسم tıllasm: (Yun.) [ç. talâsîm طلاسيم] **1.**tılsım. **2.**gizli söz.

طلطل taltale: [m. taltale طلطلة] **1.**hareket ettirdi. **2.**yürürken ellerini salladı.

طلطل tultul: [ç. talâtil طلاطل] **1.**müzmin hastalık. **2.**dermansız hastalık.

طلع tala'a: (yatlu'u) [m. tulû' طلوع] **1.**tırmandı, çıktı. **2.**memleketine gitti. **3.**vardı, ulaştı. **4.**vâkıf oldu.

طلع tala'a: (yatlu'u) [m. tulû', matla', matli' مطلع ، طلوع] **1.**doğdu, güneş doğdu. **2.**çıkageldi. **3.**kayboldu.

طلع talla'a: [m. tatlî' تطليع] **1.**hurma ağacı tomurcuklandı. **2.**ölçeği doldurdu.

طلع tıl': [ç. tulû', atlâ' طلوع ، اطلاع] **1.**bilgi. **2.**kenar. **3.**yüksek yer, tepe. **4.**sır. **5.**yılan.

طلعة tal'a: yüz, surat, çehre.

طلف tallefe: [m. tatlîf تطليف] çok oldu.

طلق talaka: (yatliku) [m. talk طلق] verdi, bağışta bulundu.

طلق talaka: (yetluku) [m. talâk طلاق] boşandı, ayrıldı.

طلق talaka: (yetluku) [m. tulûk, talâk طلاق ، طلوق] kurtuldu.

طلق talika: (yatlaku) [m. talak طلق] uzaklaştı.

طلق talk: [ç. atlâk اطلاق] **1.**doğum sancısı. **2.**özgür, serbest. **3.**güleryüz. **4.**av köpeği. **5.**ceylan.

طلق tallaka: [m. tatlîk تطليق] **1.**serbest bıraktı. **2.**boşadı. **3.**aşıladı. **4.**terketti. **5.**acısı dindi.

طلق taluka: (yatluku) [m. tulûk, tulûka, talâka طلوق ، طلوقة ، طلاقة] **1.**güleryüzlü oldu. **2.**fasih dilli oldu. **3.**boşandı. **4.**cömert oldu. **5.**hava ılık oldu.

طلل talel: [ç. atlâl, tulûl اطلال ، طلول] **1.**harabe. **2.**oturma odası. **3.**güverte. **4.**yüksek yer. **5.**terütaze olan.

طلم taleme: (yatlumu) [m. talm طلم] **1.**dizdi. **2.**tokat attı.

طلم talleme: [m. tatlîm تطليم] **1.**dizdi. **2.**alnının terini sildi.

طلمة tulme: [ç. tulem, tullem طلم] **1.**ekmek. **2.**üstünde ekmek yapılan düz taş.

طلمس talmese: [m. talmese طلمسة] **1.**sildi. **2.**yüzünü ekşitti.

طلو tılv: [ç. atlâ', tılâ' ، اطلاء طلاء] kurt.

طلوب talûb: [ç. tulb طلب] **1.**çok isteyen. **2.**derin kuyu.

طلوة tulve: [ç. tulen طلا] tan ağartısı.

طلوع tulû': [ç. tulû'ât طلوعات] büyük çıban.

طلوع tulû': **1.**doğmak, güneş doğmak. **2.**çıkagelmek. **3.**kaybolmak.

طلوع الشمس tulû'u'ş-şems: güneşin doğuşu.

طله talehe: (yatlehu) [m. talh طله] diyar diyar dolaştı.

طلى talâ: (yatlî) [m. taly, tılâ' طلى ، طلى] **1.**yosunlandı. **2.**boyadı. **3.**sıvadı. **4.**karanlık çöktü. **5.**küfretti.

طلى talâ: [ç. atlâ', tılâ' اطلاء ، طلاء] **1.**hayvan yavrusu. **2.**kişi, şahıs.

طلى talî: [ç. tulyân طليان] **1.**kuzu. **2.**oğlak.

طلى taliye: (yatlâ) [m. tal طل] dişleri sarardı.

طلى taliye: (yatla) [m. talen طلى] **1.**ağır oldu. **2.**dişleri kefeke bağladı.

طلى tallâ: [m. tatliye تطلية] **1.**deveyi katranladı. **2.**karanlık çöktü. **3.**küfretti. **4.**hapsetti. **5.**şarkı söyledi. **6.**hastaya baktı.

طليب talîb: [ç. tulebâ' طلباء] talip, istekli, talep eden.

طلية talîbe: [ç. talâ'ib طلائب] talip, istekli, talep eden.

طلية tulye: [ç. tulen طلى] **1.**aybaşı bezi. **2.**boyun.

طليحة talîha: [ç. talâ'ih, talhâ طلائح ، طلحى] **1.**kene. **2.**yorgun hayvan. **3.**zayıf.

طليعة talî'a: [ç. talâ'i' طلائع] **1.**öncü. **2.**ön karakol.

طليل tallîl: [ç. atılle, tulul, tılle اطلة ، طلل ، طلة] **1.**boşa akmış kan. **2.**hasır. **3.**tatlı şey. **4.**eski şey.

طم tamme: (yetimmu) [m. tamm طم] **1.**su taştı. **2.**iş büyük oldu. **3.**at hızlı gitti.

طم tamme: (yetummu) [m. tamm طم] **1.**doldurdu. **2.**saçını tıraş etti. **3.**kuş kondu.

طما tamâ: (yatmû) [m. tamv, tumuvv طمو] **1.**yükseldi. **2.**boy attı. **3.**yüce himmetli oldu. **4.**kabardı, taştı. **5.**kocasına çemkirdi, kocasına diklendi.

طماطم tamâtım: (bot.) domates.

طماع tammâ': tamahkâr.

طمة tumme: [ç. tumem طمم] **1.**insan dışkısı. **2.**kuru otlak. **3.**insan topluluğu.

طمث tamese: (yatmusu, yatmisu) [m. tams طمث]

1.aybaşı oldu, regl oldu, hayız gördü. **2.**dokundu, değdi. **3.**bekâretini bozdu.

طمح tamaha: (yatmehu) [m. tamh, tımâh, tumûh ، طمح ، طماح ، طموح] **1.**su yükseldi. **2.**gözlerini dikerek baktı. **3.**kibirlendi, şişindi. **4.**kadın kocasını bırakıp kaçtı. **5.**istemekte aşırıya kaçtı.

طمح tammaha: [m. tatmîh تطميح] şaha kalktı, şahlandı.

طمخ tamaha: (yatmuhu) [m. tamh طمخ] övündü, kibirlendi, şişindi.

طمر tamere: (yatmiru) [m. tamr طمر] sakladı, gizledi, gömdü.

طمر tamere: (yatmiru) [m. tamr, tumûr, tımâr, tamerân طمر ، طمور ، طمار ، طمران] aşağıya atladı.

طمر tamere: (yatmuru) [m. tamr طمر] **1.**siloyu doldurdu. **2.**yara şişti.

طمر tamere: (yatmuru) [m. tumûr طمور] seyahat etti.

طمر tamire: (yatmeru) [m. tamer طمر] kabardı, şişti.

طمر tammere: [m. tatmîr تطمير] **1.**tomar haline getirdi. **2.**öldürdü.

طمر tımr: [ç. atmâr اطمار] **1.**soylu at, küheylan. **2.**aba. **3.**müflis. **4.**yıpranmış giysi.

طمس tamese: (yatmisu) [m. tamâse طماسة] **1.**ölçtü. **2.**takdir etti.

طمس tamese: (yatmisu) [m. tams طمس] **1.**sildi. **2.**kör etti. **3.**söndürdü.

طمس tamese: (yatmusu) [m. tumûs طموس] **1.**belirsizleşti. **2.**şekli değişti. **3.**ışığı kayboldu. **4.**uzaklaştı. **5.**uzaktan baktı.

طمس tammese: [m. tatmîs تطميس] **1.**sildi. **2.**yok etti.

طمطم tamtame: [m. tamtame طمطمة] **1.**deniz kabardı. **2.**yüzdü. **3.**Arapça konuşmakta güçlük çekti.

طمع tama': [ç. atmâ' اطماع] **1.**umut. **2.**arzu. **3.**asker tayını. **4.**mal düşkünlüğü.

طمع tami': [ç. tami'ûn, tume'â', atmâ', tamâ'â طمعون ، طمعاء ، اطماع ، طماعى] tamahkâr, açgözlü.

طمع tami'a: (yatme'u) [m. tama', tamâ', tamâ'iyye طمع ، طماع ، طماعية] hırslı oldu, açgözlü oldu, tamah etti, umdu.

طمع tamma'a: [m. tatmî' تطميع] umut içinde bekletti.

طمع tamu': [ç. tami'ûn, tume'â', atmâ', tamâ'â طمعون ، طمعاء ، اطماع ، طماعى] tamahkâr, açgözlü.

طمع tamu'a: (yatmu'u) [m. tamâ'a, tama' طمع ، طماعة] tamahkâr oldu.

طمل tamele: (yatmulu) [m. taml طمل] **1.**ekmek hamuru açtı. **2.**oka kan sürdü.

3.bağladı. **4.**giysiyi boyadı. **5.**hasır ördü.

طمل tamele: (yatmulu) [m. taml, tumûl طمل ، طمول] yüzsüz oldu, arsız oldu.

طمل tamile: (yatmelu) [m. tamel طمل] lekelendi, bulandı.

طمل tıml: [ç. tumûl, atmâl طمول ، اطمال] **1.**arsız, edepsiz, hayasız. **2.**hırsız. **3.**boyalı bez. **4.**bulanık su. **5.**çirkin. **6.**kolye boncuğu. **7.**hödük. **8.**eski giysi.

طملة tımle: [ç. tımel طمل] zayıf kadın.

طمم tammeme: [m. tatmîm تطميم] kuş kondu.

ظن tann: [ç. atnân, tınân اظنان ،ظنان] **1.**beden. **2.**kamış demeti.

ظن tanne: (yetinnu) [m. tann, tanîn ظن ، ظنين] **1.**tınladı. **2.**çınladı. **3.**vızıldadı. **4.**ses verdi. **5.**öldü.

ظنئ tani'e: (yatna'u) [m. tana' ظنأ] **1.**utancından derdini söyleyemedi. **2.**dalağı büyüdü.

ظنء tın': [ç. atnâ' اظناء] **1.**kuşku, şüphe. **2.**bir nefeslik can. **3.**yurt. **4.**halı. **5.**döşeme, yaygı. **6.**kır. **7.**hastalık. **8.**töhmet. **9.**avcı çukuru. **10.**zina. **11.**soğuk kül. **12.**ağıl. **13.**himmet.

ظنأ tane'e: (yatna'u) [m. tan', tunu' ظنء ، ظنؤ] **1.**utandı. **2.**zina etti.

ظنان tannân: **1.**tınlayan. **2.**çınlayan. **3.**ünlü, meşhur.

ظنب tanibe: (yatnebu) [m. taneb ظنب] **1.**eğri oldu. **2.**beli uzun oldu.

ظنب tannebe: [m. tatnîb تظنيب] **1.**çadırı bağladı. **2.**kurt uludu. **3.**ikamet etti.

ظنب tuneb: [ç. atnâb, tınabe اظناب ، ظنبة] **1.**çadır ipi. **2.**sinir teli. **3.**ağaç damarı. **4.**taraf.

ظنبل tanbel: (F.) tembel.

ظنبل tanbele: [m. tanbele تظنبلة] aptallaştı, ahmaklaştı.

ظنبور tanbûr: [ç. tanâbîr ظنابير] **1.**baskı makinesi. **2.**silindir.

ظنبور tunbûr: [ç. tanâbîr ظنابير] **1.**gitar. **2.**arp. **3.**mandolin.

ظنج tanc: [ç. tunûc ظنوج] **1.**sınıf, tür. **2.**broşür. **3.**sayfa.

ظنجرة tancere: [ç. tanâcir ظناجز] **1.**tencere. **2.**sahan.

ظنجير tıncîr: [ç. tanâcîr ظناجير] tencere.

ظنز taneze: (yatnuzu) [m. tanz ظنز] alay etti, istihza etti.

ظنز tanz: alay etmek, istihza etmek.

ظنطن tantana: [m. tantana تظنطنة] **1.**vızıldadı. **2.**tınladı. **3.**çınladı.

ظنف tanef: [ç. tunûf, atnâf ظنوف ، اظناف] **1.**saçak. **2.**çıkma.

طنف tanife: (yatnefu) [m. tanef, tanâfe طنف ، طنافة] **1.**itham edildi. **2.**kötü kalpli oldu, fikri bozuk oldu. **3.**sakındı, uzak durdu.

طنف tannefe: [m. tatnîf تطنيف] **1.**töhmet altında bıraktı. **2.**duvarın üstünü diken ile örttü. **3.**umutlandı.

طنف tunf: [ç. tunûf, atnâf طنوف ، اطناف] **1.**saçak. **2.**çıkma.

طنف tunuf: [ç. tunûf, atnâf طنوف ، اطناف] **1.**saçak. **2.**çıkma.

طنفس tanfese: [m. tanfese طنفسة] **1.**gökyüzü bulutlandı. **2.**çok giysi giydi. **3.**kötü huylu oldu.

طنفسة tanfese: [ç. tanâfis طنافس] **1.**halı. **2.**hasır. **3.**giysi.

طنفسة tınfise: [ç. tanâfis طنافس] **1.**halı. **2.**hasır. **3.**giysi.

طنفسة tunfuse: [ç. tanâfis طنافس] **1.**halı. **2.**hasır. **3.**giysi.

طنن tannene: [m. tatnîn تطنين] **1.**çınladı. **2.**tınladı. **3.**ses verdi.

طنى taniye: (yatnâ) [m. tanen طنى] **1.**zina etti. **2.**günaha girdi.

طنين tanîn: **1.**tınlama. **2.**çınlama. **3.**vızıltı. **4.**ses.

طنين tanîn: **1.**tınlamak. **2.**çınlamak. **3.**vızıldamak. **4.**ses vermek. **5.**ölmek.

طوائف tavâ'if: **1.**gece bekçileri. **2.**subaşılar. **3.**hayaller. **4.**hizmetçiler.

طوابع tavâbi': **1.**mühürler. **2.**pullar.

طوابق tavâbık: **1.**katlar. **2.**büyük tuğlalar. **3.**organlar. **4.**uygun olanlar.

طواحن tavâhin: azı dişleri.

طواشى tavâşî: (F.) [ç. tavâşiyye طواشية] iğdiş, hadım.

طواف tavâf: **1.**çevresinde dolaşmak. **2.**dolaşmak. **3.**tuvalete çıkmak.

طواف tavvâf: **1.**çok tavaf eden. **2.**çok gezen. **3.**postacı.

طوال عمرى tavâle umrî: ömrüm boyunca.

طواويس tavâvîs: **1.**tavus kuşları. **2.**güzel insanlar. **3.**gümüşler.

طواية tıvâye: (F.) tava.

طوبى tûbâ: [ç. etâyib اطايب] **1.**en güzel. **2.**en temiz. **3.**daha temiz.

طوبى tûbâ: [ç. tûbeyât طوبيات] **1.**en güzel. **2.**en iyi. **3.**mutluluk. **4.**hayır. **5.**rahat, huzur. **6.**devlet, ikbal, gelecek.

طوح tavvehe: [m. tatvîh تطويح] **1.**yolunu kaybettirdi. **2.**geri dönülmez yere gönderdi. **3.**tehlikeli çöle gönderdi. **4.**vurdu.

طوخ tavh: **1.**çirkin konuşmak. **2.**çirkin harekette bulunmak.

طود tavd: [ç. atvâd, tıvede اطواد ، طودة] **1.**ulu dağ. **2.**sebat. **3.**kumul.

طود tavvede: [m. tatvîd تطويد] **1.**diyar diyar dolaştı. **2.**uzattı.

طور tavr: [ç. etvâr اطوار] **1.**durum, hal. **2.**kere, defa. **3.**sıra. **4.**sınıf, tür.

طور tavvere: [m. tatvîr تطوير] halden hale soktu.

طور tûr: [ç. etvâr اطوار] **1.**dağ. **2.**avlu. **3.**sınır. **4.**Kur'ân'da bir sûre. **5.**Tûr dağı.

طور الظرى tavru'z-zirrî: Taş devri.

طور سيناء tûru seynâ': Sîna dağı.

طوران taverân: **1.**yaklaşmak. **2.**çevresinde dolaşmak.

طوربيل turbîl: (İt.) torpil.

طوس tavs: [ç. atvâs اطواس] ay.

طوس tavvese: [m. tatvîs تطويس] **1.**alıp götürdü. **2.**süsledi. **3.**tavus kuşu resmi yaptı.

طوش tavveşe: [m. tatvîş تطويش] **1.**borcunu geciktirdi. **2.**iğdiş etti, hadım etti.

طوع tavva'a: [m. tatvî' تطويع] **1.**itaat etti. **2.**izin verdi, razı oldu. **3.**teşvik etti.

طوعا و كرها tav'an ve kerhen: ister istemez.

طوف tavf: [ç. atvâf اطواف] **1.**sal. **2.**duvar. **3.**bekçi. **4.**devriye.

طوف tavvefe: [m. tatvîf تطويف] tavaf etti, çevresinde çok döndü.

طوفان tûfân: **1.**tufan. **2.**Nuh tufanı. **3.**şiddetli sağanak yağış. **4.**büyük olay.

طوق tavk: [ç. atvâk اطواق] **1.**güç, kudret. **2.**halka. **3.**tasma. **4.**kolye, gerdanlık.

طوق tavvaka: [m. tatvîk تطويق] **1.**kuşattı. **2.**tasma geçirdi, halka geçirdi. **3.**iş önerdi. **4.**kuvvet verdi, güç verdi. **5.**halka şekline soktu. **6.**boynuna doladı.

طوكيو tukyu: Tokyo.

طول tavvele: [m. tatvîl تطويل] **1.**uzattı. **2.**süre verdi, süre tanıdı. **3.**ipi gevşetti.

طول tûl: **1.**uzunluk. **2.**boy. **3.**yükseklik.

طول اليوم tûlu'l-yevm: gün boyunca.

طولا tûlen: boyca.

طولى tûlâ: [ç. tuvel طول] **1.**daha uzun. **2.**Kur'ân'daki uzun sûreler.

طومار tûmâr: [ç. tavâmîr طوامير] sayfa.

طوى tavâ: (yatvî) [m. tayy طى] **1.**katladı, dürdü. **2.**yüz çevirdi. **3.**öldürdü. **4.**sır sakladı. **5.**aç durdu. **6.**yol aldı. **7.**uzağı yakın etti.

طوى tavî: [ç. atvâ' اطواء] **1.**bir demet buğday. **2.**gecenin bir bölümü.

طوى taviye: (yatvâ) [m. taven طوى] **1.**karnı acıktı. **2.**dürüldü.

طوى tıvâ: [ç. atvâ' اطواء] açlık.

طوى tuvâ: **1.**(coğ.) Şam'da Tuvâ vadisi. **2.**dürülmüş, katlanmış.

طويل tavîl: uzun.

طويل البصر tavîlu'l-basar: uzağı gören, hipermetrop.

طويل الذيل tavîlu'z-zeyl: zengin, varlıklı, ensesi kalın, kalantor.

طويل العمر tavîlu'l-umr: uzun ömürlü.

طويل اليد tavîlu'l-yed: eli uzun, hırsız.

طها tahâ: (yathû) [m. tahv طهو] **1.**pişirdi. **2.**sağlamlaştırdı, sağlam yaptı.

طها tahâ: (yathû) [m. tahv طهو] gitti.

طهارة tahâre: temizlik.

طهر tahere: (yatheru) [m. tahr طهر] uzaklaştırdı.

طهر tahhere: [m. tathîr تطهير] **1.**temizledi, yıkayarak temizledi. **2.**sünnet etti. **3.**dezenfekte etti. **4.**arıttı.

طهر tahir: [ç. tahirûn طهرون] temiz.

طهر tahure: (yathuru) [m. tuhr, tahâre طهر ، طهارة] **1.**temiz oldu, temizlendi. **2.**reglden arınıp yıkandı.

طهر tuhr: [ç. athâr اطهار] temizlenme.

طهش taheşe: (yatheşu) [m. tahş طهش] bozdu.

طهق taheka: (yathaku) [m. tahk طهق] hızlı yürüdü.

طهل tahele: (yathelu) [m. tahl, tahal طهل ، طهل] su bozuldu.

طهل tahile: (yathelu) [m. tahl, tahal طهل ، طهل] su bozuldu.

طهم tahheme: [m. tathîm تطهيم] **1.**ürktü. **2.**kaçındı. **3.**iri oldu. **4.**irileştirdi.

طهمل tahmel: [ç. tahâmil طهامل] çirkin ve iriyarı olan.

طهور tahûr: **1.**temiz, tertemiz. **2.**temizleyici. **3.**temiz su.

طهير tahîr:[ç. tahârâ طهارى] **1.**temiz. **2.**kusursuz, ayıpsız.

طى tayy: [ç. atvâ' اطواء] **1.**iç. **2.**kat yeri. **3.**düşmanlık.

طيار tayyâr: **1.**pilot. **2.**terazi dili.

طيالسة tayâlise: şallar, örtüler.

طيب tayyebe: [m. tatyîb تطييب] **1.**güzelleştirdi. **2.**temizledi. **3.**temiz buldu. **4.**hoş koku süründü. **5.**şaka yaptı. **6.**yatıştırdı. **7.**bağışladı.

طيب tayyib: **1.**lezzetli, hoş. **2.**erdemli. **3.**helal. **4.**hayırlı. **5.**temiz.

طيب tîb: [ç. atyâb, tuyûb اطياب ، طيوب] **1.**güzel koku. **2.**helal. **3.**en iyi olan.

طيب tîb: **1.**lezzetli olmak. **2.**temiz olmak. **3.**helal olmak. **4.**güzelleştirmek. **5.**isteyerek vermek.

طيبة tayyibe: **1.**güzel. **2.**hoş. **3.**temiz.

طيجن taycen: [ç. tayâcin, tavâcin طواجن ، طياجن] **1.**tava. **2.**tencere. **3.**güveç.

طيح tayyehe: [m. tatyîh تطييح] **1.**öldürdü. **2.**kaybetti.

طيخ tayyeha: [m. tatyîh تطييخ] **1.**çirkin işe bulaştırdı. **2.**işi bozdu.

طير tayr: **1.**kuşlar. **2.**uğurlu şeyler. **3.**uğursuz şeyler. **4.**nasipler. **5.**rızıklar.

طير tayyere: [m. tatyîr تطيير] uçurdu.

طيران tayerân: **1.**uçmak. **2.**meşhur olmak. **3.**hızla gitmek. **4.**uçakla seyahat etmek. **5.**saçı uzamak.

طيف tayf: [ç. atyâf اطياف] **1.**hayal. **2.**delilik. **3.**öfke. **4.**gökkuşağı.

طيلس tayles: [ç. tayâlis, tayâlise طيالسة ، طيالس] şal, örtü.

طين tayyene: [m. tatyîn تطيين] çamurla sıvadı.

طين tîn: [ç. atyân اطيان] **1.**çamur. **2.**tuğla.

طينا tiynen: çamur halinde.

طينة tîne: **1.**çamur. **2.**karakter, tıynet, cibilliyet.

طيور tuyûr: **1.**kuşlar. **2.**uğurlu şeyler. **3.**uğursuz şeyler. **4.**nasipler. **5.**rızıklar.

طيورى tuyûrî: kuşçu.

طيهوج tayhûc: (F.) [zool.) dağ tavuğu.

ظ

ظ z, zâ': **1.**Arap alfabesinin on yedinci harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: dokuz yüz.

ظائب zâ'ebe: [m. muzâ'ebe مظائبة] bacanak oldu.

ظائر zâ'ere: [m. muzâ'ere مظائرة] **1.**birbirinin çocuğunu emzirdi. **2.**sütanne oldu. **3.**zorladı.

ظائم zâ'eme: [m. muzâ'eme مظائمة] bacanak oldu.

ظأب ze'b: [ç. zu'ûb, ez'ub ظؤوب ، اظؤب] **1.**bacanak. **2.**bağlık çığlık.

ظأب ze'ebe: (yez'ebu) [m. ze'b ظأب] **1.**evlendi. **2.**bağırıp çağırdı, gürültü patırtı etti. **3.**zulmetti.

ظأر ze'ere: (yez'eru) [m. ze'r, zi'âr ظئار ، ظئر] **1.**başkasının çocuğunu emzirdi. **2.**şefkat gösterdi. **3.**hücum etti, saldırdı. **4.**zorladı.

ظأر ze'r: benzer, eşit, denk.

ظارف zârefe: [m. muzârefe مظارفة] zariflikte yarıştı.

ظاف zâfe: (yezûfu) [m. zavf ظوف] kovdu.

ظالع zâli': [ç. zulla' ظلع] **1.**aksak, topal. **2.**itham edilen.

ظالم zâleme: [m. muzâleme مظالمة] **1.**zulmetti. **2.**hakkını yedi.

ظالم zâlim: [ç. zâlimûn, zallâm, zaleme ظالمون ، ظلام ، ظلمة] zalim, zulmeden.

ظأم ze'eme: [m. ze'm ظأم] cinsel ilişkide bulundu.

ظاهر zâhere: [m. muzâhere مظاهرة ، ظهار ، zıhâr] **1.**yardım etti, destek verdi. **2.**birbirine geçirdi. **3.** karısına "Sen artık benim için annemin sırtı gibisin" dedi, zıhar yaptı.

ظاهر zâhir: **1.**açık, aşikâr, görünen. **2.**dış, dış yüz. **3.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **4.**üstün gelen.

ظاهر البلد zâhiru'l-beled: varoş, banliyö.

ظاهرة zâhire: [ç. zevâhir ظواهر] **1.**patlak göz. **2.**aşiret. **3.**üst.

ظاهرة جوية zâhiretun cevviyye: göktaşı, meteor.

ظاهرة طبيعية zâhiretun tabî'iyye: fenomen, olgu.

ظبة zubbe: [ç. zub, zubât, zubûn, zibûn, ezb ظبات ، ظبون ، اظب] kesici alet ağzı.

ظبی zaby: [ç. zibâ', ezb, zubiyy, zebeyân باء ، اظب ، ظبیان] **1.**(zool.) ceylan. **2.**(zool.) geyik.

ظبیة zebye: [ç. zibâ' ظباء] **1.**dişi geyik. **2.**koyun. **3.**inek. **4.**vajina. **5.**dağarcık. **6.**dere tıvrımı.

ظر zirr: [ç. zurrân, zirâr, ezirre ظران ، ظرار ، اظرة] keskin taş.

ظرافة zarâfe: **1.**zarif olmak. **2.**güzel söylemek.

ظرب zarib: [ç. zirâb, ezrub ظراب ، اظرب] **1.**sivri taş. **2.**sırt, küçük tepe.

ظربان zaribân: [ç. zirbâ, zerâbîn, zerâbî ظربی ، ظرابین ، ظرابی] **1.**(zool.) kokarca. **2.**(zool.) kır sansarı.

ظرف zarf: [ç. zurûf ظروف] **1.**zarf. **2.**kap. **3.**ustalık. **4.**durum. **5.**fişek. **6.**belagat. **7.**zekâ.

ظرف zarrefe: [m. tazrîf تظریف] **1.**güzelleştirdi, süsledi. **2.**zarfa koydu, zarfladı.

ظرف zarufe: (yazrufu) [m. zarf, zarâfe ظرف ، ظرافة] **1.**zarif oldu. **2.**güzel söyledi.

ظرف الزمان zarfu'z-zemân: zaman zarfı.

ظرفاء zurefâ': **1.**zarif kişiler. **2.**güzel konuşanlar, beliğler. **3.**zekiler.

ظری zerâ: (yezrî) [m. zery ظری] aktı.

ظری zeriye: (yezrâ) [m. zeren ظری] akıllı oldu, zeki oldu.

ظری zirrî: Taş devri.

ظریر zarîr: [ç. zirâr, ezirre, zurrân ظرار ، اظرة ، ظران] işaret, nişan.

ظریف zarîf: [ç. zurefâ', zirâf, zuruf, zurûf ظرفاء ، ظراف ، ظروف ، ظرف] **1.**zarif kişi. **2.**güzel konuşan, beliğ. **3.**zeki.

ظریفة zarîfe: [ç. zarâ'if ظرائف] **1.**zarif kişi. **2.**güzel konuşan beliğ. **3.**zeki.

ظعن ze'ane: (yez'anu) [m. za'n, zu'ûn, maz'an ظعن ، ظعون ، مظعن] ayrıldı, taşındı, göç etti.

ظعینة za'îne: [ç. za'â'in, zu'un, ez'ân ظعائن ، ظعن ، اظعان] **1.**mahfe. **2.**eş, hanım, zevce.

ظفر zaffere: [m. tezfîr تظفیر] **1.**tırnağını batırdı. **2.**muzaffer olması için dua etti.

ظفر zufr: [ç. ezfâr, ezâfîr اظفار ، اظافیر] tırnak.

ظفر zafere: (yazfiru) [m. zafr ظفر] **1.**tırnağını kesti. **2.**tırmaladı.

ظفر zafire: (yazferu) [m. zafer ظفر] **1.**tırnağı uzun oldu. **2.**katarakt oldu. **3.**düşmanı yendi, muzaffer oldu. **4.**kazandı.

ظفرة zafere: katarakt.

ظل zalle: (yezellu) [m. zall, zulûl ظل ، ظلول] **1.**sürekli

olarak yaptı. **2.**gündüz vakti yaptı.

ظل zalle: (yezillu) [m. zalâle ظلالة] gölgeli oldu.

ظل zıll: [ç. zılâl, zulûl, azlâl ظلال ، ظلول ، اظلال] **1.**gölge. **2.**karaltı. **3.**kuytu yer. **4.**refah hayat. **5.**başlangıç.

ظل الليل zıllu'l-leyl: gece karanlığı.

ظل النهار zıllu'n-nehâr: bütün gün, gün boyu.

ظلالة zalâle: kendisi, şahsı.

ظلة zulle: [ç. zulel ظلل] **1.**gölgelik. **2.**şemsiye.

ظلع zale'a: (yazle'u) [m. zal' ظلع] aksadı, topalladı.

ظلف zalefe: (yazlifu) [m. zalf ظلف] **1.**vazgeçti, caydı. **2.**izini belli etmedi, izini sakladı. **3.**iz sürdü, izinden gitti.

ظلف zalife: (yazlefu) [m. zalef ظلف] **1.**iz bırakmadı, izi belli olmadı. **2.**geçim sıkıntısı çekti. **3.**uzak durdu, kaçındı.

ظلف zallefe: [m. tazlîf تظليف] **1.**uzaklaştırdı. **2.**çok oldu, çoğaldı.

ظلف zilf: [ç. zulûf, azlâf ظلوف ، اظلاف] **1.**toynak. **2.**geçim sıkıntısı, darlık.

ظلل zalel: [ç. azlâl اظلال] güneş görmeden akan su.

ظلل zallele: [m. tazlîl تظليل] **1.**gölge etti, gölgeledi. **2.**gözdağı verdi.

ظلم zalem: [ç. zulûm ظلوم] karaltı.

ظلم zaleme: (yazlimu) [m. zulm, zalm, mazlime ظلم ، مظلمة] **1.**zulmetti. **2.**hakkını yedi, hakkını kıstı. **3.**yerini değiştirdi. **4.**doğru yoldan çıktı.

ظلم zalime: (yazlemu) [m. zalm ظلم] hava karardı.

ظلم zalleme: [m. tazlîm تظليم] zulümle suçladı, zalimlik ile suçladı.

ظلم zalm: [ç. zulûm ظلوم] **1.**diş parlaklığı. **2.**kar.

ظلمات zulumât: karanlıklar.

ظلمة zulme: [ç. zulem, zulmât, zullumât ظلم ، ظلمات] karanlık.

ظليف zalîf: [ç. zuluf, zulf ظلف] **1.**sert zemin. **2.**yoksul. **3.**güç iş. **4.**sertlik, katılık. **5.**bedava, parasız.

ظليلة zalîle: [ç. zalâ'il ظلائل] sık ağaçlık.

ظليم zalîm: [ç. zulmân, zilmân, azlime ظلمان ، اظلمة] **1.**mazlum. **2.**erkek devekuşu.

ظليمة zalîme: [ç. zalâ'im ظلائم] gaspedilen, zorla alınan.

ظمئ zami'e: (yazme'u) [m. zama', zam', zamâ', zamâ'a ظمأ ، ظماء ، ظماءة] **1.**susadı. **2.**özledi.

ظمآن zem'ân: [ç. zimâ' ظماء] **1.**susuz, susamış. **2.**özlemli.

ظمآنة zem'âne. [ç. zimâ' ظماء] **1.**susuz, susamış. **2.**özlemli.

ظمآى zem'ây: [ç. zimâ' ظماء] **1.**susuz, susamış. **2.**özlemli.

ظمأ zamme'e: [m. tazmî'e تظمئة] **1.**susattı. **2.**atı yordu.

ظمى zamiye: (yezmâ) [m. zamen ظمى] **1.**dudağı koyu renkli oldu. **2.**diş eti kansız oldu. **3.**göz kapakları ince oldu. **4.**bacakları çelimsiz oldu.

ظمياء zamyâ': [m. zumyen ظمى] **1.**koyu renkli dudak. **2.**kansız diş eti. **3.**ince göz kapağı. **4.**çelimsiz bacak.

ظن zann: [ç. zunûn, azânîn ظنون ، اظانين] **1.**zan. **2.**sezme.

ظن zanna: (yezunnu) [m. zann ظن] **1.**sandı, zannetti. **2.**sezdi. **3.**inandı, itikat etti. **4.**bildi, anladı. **5.**itham etti, suçladı.

ظنبوب zunbûb: [ç. zanâbîb ظنابيب] kaval kemiği.

ظنة zınne: [ç. zınen, zanâ'in ظنن ، ظنائن] **1.**töhmet. **2.**az şey.

ظنن zınen: **1.**töhmetler. **2.**az olan şeyler.

ظنون zanûn: **1.**kıt görüşlü. **2.**güvenilmez. **3.**herkesin evlenmek istediği kadın.

ظنين zanîn: [ç. ezinnâ' اظناء] **1.**güvenilmez. **2.**töhmet altında tutulan.

ظهر zahere: (yezharu) [m. zahr, zuhûr ظهر ، ظهور] **1.**yendi, galip geldi. **2.**üstüne çıktı. **3.**vâkıf oldu. **4.**gitti. **5.**yardım etti, destek verdi. **6.**ortaya çıkardı.

ظهر zahere: (yezharu) [m. zuhûr ظهور] ortaya çıktı, açığa çıktı.

ظهر zahhere: [m. tezhîr تظهير] **1.**öğle vaktine girdi. **2.**öğle vaktinde gitti. **3.**umursamadı, ihmal etti. **4.**karısına "Sen artık benim için annemin sırtı gibisin" dedi.

ظهر zahr: [ç. zuhûr, azhur, zuhrân ظهور ، اظهر ، ظهران] **1.**sırt, arka. **2.**yük hayvanı. **3.**karayolu. **4.**haber. **5.**hadis. **6.**kayıp eşya. **7.**yüksek kaya. **8.**mal mülk. **9.**eski tencere. **10.**bel.

ظهر zuhr: [ç. zuhûr, ezhâr ظهور ، اظهار] öğle.

ظهر المركب zahru'l-merkeb: güverte.

ظهور zuhûr: ortaya çıkmak, açığa çıkmak.

ظهير zahîr: **1.**yardımcı, arka çıkan, destek veren. **2.**sırt ağrısından şikayet eden. **3.**bek, stoper.

ظينة zay'e: bön, ahmak.

ظية zıye: leş.

ع

ع ayn: **1.**Arap alfabesinin on sekizinci harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: yetmiş.

عائد â'id: **1.**geri dönen. **2.**ziyaretçi. **3.**eski haline dönen.

عائدة â'ide: [m. avâ'id عوائد] **1.**iyilik. **2.**bağış, ihsan. **3.**şefkat. **4.**çıkar, menfaat. **5.**aidat. **6.**yarar.

عائذ â'iz: [ç. uvvez عوذ] sığınan.

عائرة â'ire: [ç. avâ'ir عوائر] **1.**çok mal. **2.**büyük miktar.

عائرة â'ire: [ç. avâ'ir عوائر] **1.**yaygın şiir. **2.**tereddütlü, ikircikli.

عائشة â'işe: bolluk içinde yaşayan.

عائط â'it: [ç. ît, uyyet عيط] uzun süre hamile kalmayan.

عائط â'it: [ç. ût, avâ'it عوط ، عوائط] uzun süre gebe kalmayan.

عائق â'ik: [ç. avâ'ik, uvvak عوائق ، عوق] insanları işinden gücünden eden.

عائل â'il: [ç. âle, uyyel, aylâ, îl عالة ، عيل ، عيلى ، عيل] **1.**yoksul, muhtaç. **2.**dilenci. **3.**zavallı.

عائلة â'ile: aile.

عاب âb: [ç. a'yâb, uyûb اعياب ، عيوب] ayıp, kusur.

عاب âbe: (ya'îbu) [m. ayb, âb 1 [عيب ، عاب,kusurlu oldu, ayıplı oldu. **2.**kusurlu yaptı, ayıplı yaptı. **3.**ayıpladı.

عابد âbid: [ç. abede, ubbâd, ubbed عبدة ، عباد ، عبد] ibadet eden, kulluk eden.

عابدة âbide: [ç. avâbid عوابد] ibadet eden, kulluk eden.

عابر âbir: [ç. ubbâr, abere عبار ، عبرة] **1.**göz yaşı akan. **2.**geçen, geçici.

عابر السبيل âbiru's-sebîl: yolcu.

عابر الطريق âbiru't-tarîk: yaya.

عابل âbil: [ç. ubbel عبل] iyi beslenmiş erkek çocuğu.

عات âtte: [m. mu'âtte معاتة] **1.**sözünü üst üste tekrarladı. **2.**düşmanlık etti, didişti.

عاتب âtebe: [m. mu'âtebe, itâb معاتبة ، عتاب] kınadı, azarladı, payladı, çıkıştı.

عاتق âtık: [ç. avâtık عواتق] **1.**yıllanmış şarap. **2.**omuz. **3.**tulum. **4.**azatlı köle. **5.**yeni yetme kız. **6.**tüylenmiş kuş yavrusu.

عاتكة âtike: [ç. avâtik عواتك] **1.**aşı tutmaz hurma ağacı. **2.**kırmızı yüzlü kadın.

عاتن âtin: [ç. utun عتن] şiddete başvuran, zor kullanan.

عاتى âtî: [ç. utât, utiyy عتاة ، عتى] **1.**haddini aşan. **2.**zorba.

عاث âse: (ye'îsu) [m. ays, uyûs, ayesân عيث ، عيوث ، عيثان] bozdu, mahvetti.

عاث âse: (ye'ûsu) [m. avs عوث] **1.**işinden alıkoydu. **2.**ne yapacağını bilemez hale getirdi.

عاث âsse: [m. mu'âsse, isâs معاثة ، عثاث] terennüm etti, şarkı söyledi.

عاثر âsir: [ç. avâsir عواثر] avcı tuzağı.

عاثم âsim: [ç. usum عثم] sargı saran, kırıkçı.

عاثور âsûr: [ç. avâsir عواثر] **1.**tehlikeli yer. **2.**çukur. **3.**kuyu. **4.**kötülük.

عاج âc: fildişi.

عاج âce: (ye'îcu) [m. ayc عيج] **1.**kandı. **2.**yararlı oldu. **3.**razı oldu.

عاج âce: (ye'ûcu) [m. avc, iyâc عوج ، عياج] eğdi, yatırdı, meylettirdi, büktü.

عاج âce: (ye'ûcu) [m. avc, ma'âc عوج ، معاج] **1.**eğildi, yattı. **2.**ikamet etti, oturdu. **3.**yerleştirdi, ikamet ettirdi. **4.**geri döndü. **5.**dikildi, durdu. **6.**eğdi, yatırdı.

عاج âce: (ye'ûcu) [m. ivec, iyâc عوج ، عياج] meyletti, eğildi, yattı.

عاجر âcere: [m. mu'âcere معاجرة] hızla geçip gitti.

عاجز âceze: [m. mu'âceze معاجزة] **1.**çok hızlı gitti. **2.**aciz bıraktı.

عاجز âciz: [ç. avâciz عواجز] **1.**aciz. **2.**takatsiz.

عاجل âcele: [m. mu'âcele معاجلة] **1.**fırsat tanımadı. **2.**birlikte çabuk yaptı.

عاجلا او آجلا âcilen ev âcilen: ergeç, önünde sonunda.

عاجم âcim: [ç. uccem عجم] tecrübe eden, deneyen, sınayan.

عاجى âcâ: [m. mu'âcât معاجاة] çocunu anne sütü dışındaki gıdayla besledi.

عاد âd: Âd kavmi, Hûd Peygamberin kavmi.

عاد âdde: [m. mu'âdde, idâd معادة ، عداد] **1.**eşit olarak paylaştı. **2.**sayıyla övündü.

عاد âde: (ye'ûdu) [m. avd عود] **1.**vazgeçirdi. **2.**dilenciyi geri çevirdi.

عاد âde: (ye'ûdu) [m. avd, avde, iyâd عود ، عودة ، عياد] **1.**oldu, gerçekleşti. **2.**tekrar etti, yeniden başladı.

عاد âde: (ye'ûdu) [m. avd, avde, ma'âd عود ، عودة ، معاد] geri döndü.

عاد âde: (ye'ûdu) [m. avd, iyâd, iyâde, uvâde عود ، عياد

hasta ziyaretinde bulundu.

عادة âde: [ç. âdât, âd, avâ'id عادات ، عاد ، عوائد] alışkanlık, âdet.

عادة التدخين âdetu't-tedhîn: sigara alışkanlığı.

عادة السرية âdetu's-sırriyye: mastürbasyon, elle doyum.

عادل âdele: [m. mu'âdele, idâl معادلة ، عدال] **1.**denk oldu, denkleşti. **2.**denkleştirdi. **3.**tereddüt içinde kaldı, ikirciklendi. **4.**aynı mahfeye bindi. **5.**eğrildi, eğri oldu.

عادل âdil: [ç. udûl عدول] adaletli, âdil.

عادم âdim: imkânsız.

عادى âdâ: [m. mu'âdât, idâ' معاداة ، عداء] **1.**düşmanlık etti. **2.**uzaklaştırdı. **3.**bir koşuda iki av tuttu.

عادى âdî: [ç. âdiyât عاديات] **1.**sıradan, bayağı, adi. **2.**eski. **3.**düzenli.

عادى âdî: [ç. udât عداة] **1.**düşman. **2.**arslan.

عادية âdiye: [ç. avâd عواد] **1.**düşman. **2.**arslan. **3.**uzaklık. **4.**gazap.

عاذ âze: (ye'ûzu) [m. avz, iyâz, ma'âz عوذ ، عياذ ، معاذ] **1.**sığındı. **2.**korundu. **2.**sarıldı.

عاذر âzere: [m. mu'âzere معاذرة] geçersiz özür beyan etti.

عاذق âzık: [ç. âzıkûn, uzzâk عاذقون ، عذاق] hurmalık bahçıvanı.

عاذل âzil: [ç. uzzel, uzzâl, azele, âzilûn عذل ، عذال ، عذلة ، عاذلون] kınayıcı, ayıplayıcı.

عاذلة âzile: [ç. avâzil, âzilât عواذل ، عاذلات] kınayıcı, ayıplayıcı.

عاذور âzûr: [ç. avâzir عواذر] bademcik iltihabı, boğaz ağrısı.

عار âr: [ç. a'yâr اعيار] ayıp, kusur.

عار âre: (ye'îru) [m. ayr عير] **1.**gidip geldi. **2.**ayıpladı. **3.**ara bozmak için koşuşturdu. **4.**telef etti. **5.**yaygın oldu.

عار âre: (ye'ûru) [m. avr عور] **1.**tek gözlü yaptı. **2.**telef etti.

عار ârre: [m. mu'ârre, irâr معارة ، عرار] **1.**oturdu, ikamet etti. **2.**öldürdü. **3.**eziyet etti. **4.**sormadan aldı.

عارية âribe: **1.**saf, halis, gerçek. **2.**açıklık. **3.**safkan Arap. **4.**bol sulu nehir.

عارز âreze: [m. mu'âreze معارزة] **1.**inatlaştı. **2.**buruştu.

عارض ârede: [m. mu'ârede, ırâd معارضة ، عراض] **1.**ayrıldı. **2.**çekindi. **3.**yan çizdi. **4.**yarıştı. **5.**takas yaptı, değiş tokuş etti. **6.**karşılaştırdı. **7.**itiraz etti. **8.**taklit etti.

عارض ârid: **1.**dağ. **2.**bulut. **3.**yanak. **4.**delilik. **5.**bağış. **6.**engel. **7.**yamaç.

عارضة ârıda: [ç. avârıd عوارض] **1.**yanak. **2.**dilek. **3.**taraf. **4.**ön dişler. **5.**kiriş. **5.**fesahat, belagat.

عارف ârif: [ç. arefe عرفة] **1.**arif. **2.**sabırlı.

عارفة ârife: [ç. avârif عوارف] iyilik, kerem.

عارق âraka: [m. mu'âraka معارقة] aslı ile övündü.

عارک âreke: [m. mu'âreke, irâk معاركة ، عراک] **1.**vuruştu, savaştı, dövüştü. **2.**izdiham yarattı.

عارم âreme: [m. mu'âreme معارمة] düşman oldu.

عارم ârim: [ç. areme عرمة] soğuk gün.

عاری ârâ: [m. mu'ârât معاراة] çıplak ata bindi.

عاریة âriye: [ç. avâr عوار] eğreti, emanet.

عاریة âriyye: [ç. avârî عواری] eğreti, emanet.

عاز âze: (ye'ûzu) [m. avz عوز] aradığını bulamadı.

عازل الکهربی âzilu'l-kehrebî: (fiz.) iletken olmayan.

عازم âzim: [ç. azeme, âzimûn عزمة ، عازمون] **1.**sadık dost. **2.**azimli.

عاس âse: (ye'ûsu) [m. avs عوس] **1.**geçimini sağladı. **2.**vasıflandırdı, niteledi.

عاس âse: (ye'ûsu) [m. avs, avesân عوس ، عوسان] **1.**geceleyin dolaştı. **2.**rızık peşinde koştu. **3.**geçimini sağladı.

عاس âse: (ye'ûsu) [m. avs, iyâs عوس ، عیاس] malına sahip çıktı, malına iyi baktı.

عاس âss: [ç. ases, ussâs, asese عسس ، عساس ، عسسة] gece bekçisi.

عاسر âsere: [m. mu'âsere معاسرة] katı davrandı.

عاسل âsil: [ç. ussel, avâsil عسل ، عواسل] **1.**balcı. **2.**kurt. **3.**iyi davranışlı.

عاش âşe: (ye'îşu) [m. ayş, îşe, ma'âş, ma'îş, ayşûşe عیش ، عیشة ، معاش ، معیش ، عیشوشة] yaşadı.

عاشر âşere: [m. mu'âşere معاشرة] haşır neşir oldu, iyi geçindi.

عاشر âşir: [ç. avâşir عواشر] onuncu.

عاشرة âşire: [ç. avâşir عواشر] onuncu.

عاشق âşık: [ç. uşşâk, âşıkûn عشاق ، عاشقون] aşık.

عاشوراء âşûrâ': **1.**Muharrem ayının onuncu günü. **2.**Muharrem ayının onunda yapılan tatlı, aşure tatlısı.

عاشیة âşiye: [ç. avâş عواش] geceleyin otlayan hayvan.

عاص âse: (ye'âsu) [m. iyâs, avas عیاص ، عوص] **1.**sözü

anlaşılmaz oldu. **2.**güçleşti, zorlaştı.

عاصر âsara: [m. mu'âsara معاصرة] **1.**aynı yüzyılda yaşadı. **2.**sığındı.

عاصف âsıf: [ç. avâsıf عواصف] fırtına.

عاصفة âsıfe: [ç. âsıfât عاصفات] fırtına.

عاصم âsım: korunan.

عاصمة âsıme: [ç. avâsım عواصم] **1.**başkent. **2.**şehir.

عاصى âsâ: [m. mu'âsât معاصاة] birbirine değnek vurdu.

عاصى âsâ: [m. mu'âsât معاصاة] isyan etti, asi oldu, karşı geldi.

عاصى âsî: [ç. avâs عواص] kanaması durmayan damar.

عاصى âsî: [ç. usât عصاة] asi, isyancı.

عاض âdde: [m. mu'âdde, idâd معاضة ، عضاض] birbirini ısırdı.

عاض âde: (ye'âdu) [m. avd, ived, iyâd عوض ، عياض] **1.**karşılığını verdi, bedel verdi. **2.**yerine verdi.

عاضب âdebe: [m. mu'âdebe معاضبة] **1.**engel oldu. **2.**vazgeçirdi. **3.**mahrum etti.

عاضد âdede: [m. mu'âdede معاضدة] yardım etti, destek verdi.

عاط âte: (ye'îtu) [m. ayt عيط] boynu uzun oldu.

عاط âte: (ye'ûtu) [m. avt عوط] boynu uzun oldu.

عاطر âtır: [ç. utar عطر] güzel kokuyu seven.

عاطف âtıf: [ç. utaf, a'tafa عطف ، اعطفة] **1.**peştemal. **2.**bağlama edatı.

عاطفة âtıfe: [ç. avâtıf عواطف] **1.**şefkat, merhamet. **2.**yakınlık.

عاطفة الحب âtıfetu'l-hubb: sevgi hissi.

عاطفية âtıfiyye: duygusallık.

عاطل âtıl: [ç. avâtıl, uttal, a'tâl عواطل ، عطل ، اعطال] **1.**ziynetsiz kadın. **2.**edepsiz. **3.**silahsız. **4.**yularsız at. **5.**damgasız deve. **6.**işsiz. **7.**mahrum.

عاطن âtın: [ç. uttân, utûn عطان ، عطون] su kenarına çöken deve.

عاطنة âtına: [ç. âtınât, avâtın, utûn عاطنات ، عواطن ، عطون] su kenarına çöken deve.

عاطى âtâ: [m. mu'âtât معاطاة] **1.**verdi. **2.**hizmet etti.

عاظ âzze: [m. mu'âzze, izâz معاظة ، عظاظ] **1.**ısırdı. **2.**kıran kırana savaştı.

عاظل âzele: [m. mu'âzele, izâl معاظلة ، عظال] **1.**hayvanlar çiftleşti. **2.**kafiyeyi tazmin etti.

عاف âfe: (ye'âfu, ye'îfu) [m. ayf, ayefân, iyâf عيف ، عيفان ، عياف] **1.**kuş bir şeyin

üzerinde döndü. **2.**tiksindi, iğrendi.

عاف âfe: (ye'îfu) [m. iyâfe عيافة] kuş uçurarak fal baktı.

عاف âfe: (ye'ûfu) [m. avf عوف] kuş bir şeyin üzerinde dönüp durdu.

عافس âfese: [m. mu'âfese, ifâs معافسة ، عفاس] güreş tuttu.

عافق âfaka: [m. mu'âfaka, ifâk معافقة ، عفاق] **1.**aldatmaya çalıştı. **2.**sürüye kurt dadandı.

عافى âfâ: [m. mu'âfât, ifâ', âfîye معافاة ، عفاء ، عافية] **1.**şifa verdi, afiyet verdi. **2.**kötülüğü uzaklaştırdı.

عافى âfî: **1.**isteyen. **2.**saçı sakalı uzun olan. **3.**misafir. **4.**affeden. **5.**hoş gören.

عافية âfiye: [ç. avâf, âfiyât عوافٍ ، عافيات] **1.**sağlık, esenlik. **2.**güç, kuvvet. **3.**misafir. **4.**iyilik isteyen. **5.**rızık isteyen.

عاق âka: (ye'îku) [m. ayk عيق] engel oldu, alıkoydu.

عاق âka: (ye'ûku) [m. avk عوق] **1.**alıkoydu, engel oldu. **2.**geciktirdi.

عاق âkk: [ç. akaka عققة] asi evlat.

عاق âkka: [m. mu'âkka معاقة] karşı geldi.

عاقب âkabe: [m. mu'âkabe, ikâb معاقبة ، عقاب] **1.**cezalandırdı. **2.**sıra ile yaptı.

عاقبة âkıbe: [ç. avâkıb عواقب] **1.**son. **2.**sonuç. **3.**ödül. **4.**kuşak, nesil. **5.**oğul.

عاقة âkka: [ç. avâkk عواق] asi evlat.

عاقد âkade: [m. mu'âkade معاقدة] sözleşme yaptı, akitleşti.

عاقر âkara: [m. mu'âkara معاقرة] **1.**içki müptelası oldu. **2.**deve kesmekte yarıştı. **3.**küfürleşti.

عاقر âkır: [ç. avâkır عواقر] **1.**kısır kadın. **2.**verimsiz toprak.

عاقل âkale: [m. mu'âkale معاقلة] akılca yarıştı.

عاقل âkıl: [ç. ukkâl, ukalâ' عقال ، عقلاء] aklı başında, akıllı.

عاقلة âkıle: [ç. avâkıl عواقل] **1.**aklı başında, akıllı. **2.**akıl gücü. **3.**diyet ödeyen.

عاقول âkûl: [ç. avâkîl عواقيل] **1.**(bot.) yandık otu, deve dikeni. **2.**dalga. **3.**çapraşık iş. **4.**dönemeç. **5.**dönemeçli yol.

عاك âke: (ye'ûku) [m. avk, ma'âk عوك ، معاك] **1.**döne döne saldırdı. **2.**yöneldi. **3.**kazandı. **4.**sığındı.

عاكس âkese: [m. mu'âkese, ikâs معاكسة ، عكاس] **1.**çatıştı. **2.**saç saça baş başa kavga etti.

عاكس âkis: **1.**reflektör. **2.**transformatör.

عاكسة النور âkisetu'n-nûr: reflektör.

عاكظ âkeze: [m. mu'âkeze معاكظة] hakkını geç verdi.

عاكف âkif: **1.**ibadete kapanan. **2.**bir yere bağlı kalan, ikamet eden.

عاكل âkil: [ç. ukul عكل] **1.**cimri. **2.**bodur.

عال âle: (ye'îlu) [m. ayl عيل] **1.**eksik tarttı. **2.**terazi yanlış tarttı. **3.**iş zorlaştı.

عال âle: (ye'îlu) [m. ayl, ayle, uyûl, ma'îl عيل ، عيلة ، عيول ، معيل] **1.**yoksul oldu. **2.**çoluk çocuğu çok oldu.

عال âle: (ye'îlu) [m. ayl, ma'îl عيل ، معيل] **1.**halsiz düşürdü. **2.**yalpalayarak yürüdü. **3.**kaybettiğini aradı. **4.**gezip tozdu.

عال âle: (ye'ûlu) [m. avl عول] **1.**eksik ölçtü, eksik tarttı. **2.**kefeler eşit olmadı. **3.**hüküm verirken haksızlık etti. **4.**ok ıskaladı. **5.**zor oldu, güçleşti, ağırlaştı.

عال âle: (ye'ûlu) [m. avl, iyâl, u'ûl, iyâle عول ، عيال ، عؤول ، عيالة] **1.**ailesini geçindirdi. **2.**muhtaç oldu. **3.**geçimini üstlendi.

عال âle: (ye'ûlu) [m. avl, iyâle عول] çoluğu çocuğu çok oldu.

عالة âle: **1.**kulübe. **2.**gölgelik. **3.**şemsiye. **4.**devekuşu.

عالج âlece: [m. mu'âlece, ilâc معالجة ، علاج] **1.**tedavi etti. **2.**baskın çıktı, galebe çaldı. **3.**savundu.

عالص âlese: [m. mu'âlese معالصة] **1.**güreş tuttu. **2.**dövüştü, vuruştu.

عالم âlem: [ç. avâlim, âlemûn عوالم ، عالمون] **1.**âlem. **2.**varlıklar.

عالم âleme: [m. mu'âleme معالمة] bilgide yarıştı.

عالم âlim: [ç. ullâm, âlimûn علام ، عالمون] bilgin, âlim.

عالم الشهادة âlemu'ş-şehâde: görülen âlem.

عالم الصحافة âlemu's-sıhâfe: basın, medya.

عالم الغيب âlemu'l-gayb: gayp âlemi, bilinmeyenler âlemi.

عالم الغيب âlimu'l-gayb: gaybı bilen Yüce Tanrı.

عالم الغيب و الشهادة âlimu'l-gaybi ve'ş-şehâde: gaybı ve görülen âlemi bilen.

عالم النبات âlemu'n-nebât: bitkiler âlemi.

عالن âlene: [m. mu'âlene, ilân معالنة ، علان] ortaya çıkardı, açığa çıkardı.

عالى âlâ: [m. mu'âlât معالاة] **1.**kaldırdı. **2.**yükledi. **3.**üzerine çıktı.

عالى âlî: **1.**üst. **2.**yüksek. **3.**yüce. **4.**şerefli.

عالية âliye: [ç. avâl عوال] **1.**yüksek. **2.**üst taraf. **3.**(coğ.) Hicaz'da bir bölge.

عام âm: [ç. a'vâm اعوام] **1.**yıl. **2.**gündüz.

عام âme: (ye'âmu, ye'îmu) [m. aym, ayme, iyâm عيم ، عيمة ، عيام] **1.**süt istedi. **2.**sütü az oldu. **3.**susadı.

عام âme: (ye'ûmu) [m. avm عوم] **1.**yüzdü. **2.**gemi seyretti.

عام âmm: genel, umumi, kapsayıcı.

عامة âme: [ç. âm, ûm عام ، عوم] **1.**sal. **2.**ekin demeti. **3.**sarık.

عامة âmme: [ç. avâmm عوام] halk, avam.

عامة âmmeten: birlikte, toptan, hepsi birden.

عامة الشعب âmmetu'ş-şa'b: emekçi sınıfı, proleterya.

عامس âmese: [m. mu'âmese معامسة] **1.**düşmanlığını gizledi. **2.**kulağına fısıldadı.

عامل âmele: [m. mu'âmele معاملة] alışveriş etti.

عامل âmil: [ç. ummâl, amele عمال ، عملة] **1.**işçi. **2.**vali. **3.**zekât toplayıcı. **4.**hizmetçi. **5.**etken, faktör. **6.**teknisyen. **7.**çalışan. **8.**yapan.

عامه âmih: [ç. umme عمة] şaşkın, müteredditi, nereye gideceğini bilmeyen.

عامی âmiyy: [ç. a'mâ' اعماء] **1.**yolunu göremeyen. **2.**uzun boylu.

عامی âmmî: **1.**halktan, avamdan. **2.**avamca.

عان âne: (ye'înu) [m. ayn عين] nazar değdirdi, kötü gözle baktı.

عان âne: (ye'înu) [m. ayn, iyân, ayanân عين ، عيان ، عينان] **1.**aktı. **2.**su çoğaldı. **3.**kuyucu suya ulaştı.

عان ânne: [m. mu'ânne, inân معانة ، عنان] **1.**yüz yüze gledi. **2.**karşı geldi.

عانة âne: [ç. ûn عون] **1.**dişi eşek. **2.**kasık kılı. **3.**yaban eşeği sürüsü.

عانت ânit: evde kalmış kız.

عاند ânede: [m. mu'ânede, inâd معاندة ، عناد] **1.**inatlaştı. **2.**taklit etti.

عاند ânid: [ç. unned, avânid عند ، عواند] **1.**inatçı, aksini yapan. **2.**yoldan sapan deve.

عانس ânis: [ç. avânis, uns, unnes, unûs عوانس ، عنس ، عنوس ، عنس] evde kalmış kız, kız kurusu.

عانش âneşe: [m. mu'âneşe معانشة] birbirinin boynunu kavradı.

عانق ânaka: [m. mu'ânaka, inâk معانقة ، عناق] kucakladı, boynuna sarıldı.

عانی ânâ: [m. mu'ânât معاناة] **1.**sıkıntısını çekti, zahmetini çekti. **2.**itina etti, özen gösterdi. **3.**göğüs gerdi. **4.**kavga etti. **5.**başına gledi.

عانية âniye: [ç. avân عوان] **1.**esir. **2.**zayıf. **3.**önemsiz. **4.**sıvı. **5.**düşkün.

عاود âvede: [m. mu'âvede معاودة] **1.**âdet edindi. **2.**geri döndü.

عاور âvere: [m. mu'âvere معاورة] **1.**ödünç verdi. **2.**ölçeği ayarladı.

عاوض âvede: [m. mu'âvede معاوضة] birini başkasının yerine bedel verdi.

عاون âvene: [m. mu'âvene, ivân معاونة ، عوان] yardım etti.

عاوى âvâ: [m. mu'âvât معاواة] köpekler birbirine havladı.

عاه âha: (ye'îhu) [m. ayh عيه] afet vurdu.

عاه âhe: (ye'ûhu) [m. avh عوه] afet geldi.

عاهات âhât: **1.**afetler. **2.**salgın hastalıklar.

عاهة âha: [ç. âhât عاهات] **1.**afet. **2.**salgın hastalık.

عاهد âhede: [m. mu'âhede معاهدة] ahitleşti, sözleşti, antlaşma yaptı.

عاهر âhir: [ç. uhhâr عهار] zina eden erkek.

عاهرة âhire: [ç. avâhir عواهر] zina eden kadın.

عاهل âhil: [ç. avâhil عواهل] kocasız kadın.

عاهل âhil: [ç. avâhil, uhhel عواهل ، عهل] **1.**imparator. **2.**kral.

عاهلية âhiliyye: **1.**imparatorluk. **2.**krallık.

عاهن âhin: [ç. avâhin عواهن] **1.**hazır. **2.**dilenci. **3.**üşengeç. **4.**organ.

عايا âyâ: [m. mu'âyât معاياة] bilmece gibi konuştu.

عاير âyere: [m. mu'âyere, iyâr معايرة ، عيار] ayarladı.

عايش âyeşe: [m. mu'âyeşe معايشة] birlikte yaşadı.

عاين âyene: [m. mu'âyene, iyân معاينة ، عيان] gözü ile gördü.

عب abb: **1.**bir dikişte içmek. **2.**bitki gelişmek.

عب abbe: (ye'ubbu) [m. abb عب] **1.**bir dikişte içti. **2.**bitki gelişti.

عب abbe: (ye'ubbu) [m. ubâb عباب] deniz çalkantılı oldu.

عب ubb: [ç. a'bâb اعباب] giysinin kol dibi.

عبء ab': [ç. a'bâ' اعباء] benzeri, misli.

عبء ib': [ç. a'bâ' اعباء] **1.**yük, ağırlık. **2.**denk, benzer, eş.

عبا abâ: (ya'bû) [m. abv عبو] **1.**yüzü parlak oldu. **2.**hazırladı.

عبأ abbe'e: [m. ta'bi'e تعبئة] **1.**askeri savaşa hazırladı. **2.**üst üste koydu, istif etti. **3.**kutuya koydu.

عبأ abe'e: (ye'ba'u) [m. ab' عبء] **1.**hazırladı. **2.**istif etti, üst üste koydu. **3.**askeri

savaşa hazırladı. **4.**terkip hazırladı. **5.**yaptı. **6.**kayırdı.

عباء abâ': [ç. a'bi'e اعبئة] aba.

عباد ibâd: **1.**kullar. **2.**Hire'de toplanan Hıristiyan Araplar.

عباد ubbâd: ibadet edenler, kulluk edenler.

عباد الرحمان ibâdu'r-rahmân: Allah'ın kulları.

عباد الشمس abbâdu'ş-şems: (bot.) ayçiçeği, günebakan.

عبادة ibâde: ibadet, kulluk.

عبارة ibâre: **1.**izah, açıklama. **2.**tabir, terim. **3.**diksiyon. **4.**göz yaşı. **5.**cümlecik.

عباس abbâs: **1.**arslan. **2.**sert bakan.

عبالة abâle: (bot.) dağ gülü.

عبام abâm: [ç. ubum عبم] **1.**hödük. **2.**cahil. **3.**korkak.

عباية abâye: [ç. abâyât عبايات] aba.

عبث abes: saçma, batıl, abes.

عبث abese: (ya'besu) [m. abes عبث] boşuna uğraştı, abesle iştigal etti.

عبث abese: (ya'bisu) [m. abs عبث] kattı, karıştırdı.

عبد abbede: [m. ta'bîd تعبيد] **1.**ürküp kaçtı. **2.**eğlendi. **3.**ziftledi. **4.**yolu düzeltti. **5.**kul edindi, köleleştirdi.

عبد abd: [ç. abîd, ibâd, abede, abdûn, a'bud, ubdân, ibdân, ibiddân, a'bâd, e'âbid, a'bide عبيد ، عباد ، عبدة ، عبدون ، اعبد ، عبدان ، اعباد ، اعابد ، اعبدة] **1.**köle. **2.**kul. **3.**kişi, insan. **4.**zenci.

عبد abede: (ya'budu) [m. ibâde, ubûde, ubûdiyye, ma'bed, ma'bede عبادة ، عبودة ، عبودية ، معبد ، معبدة] **1.**kulluk etti. **2.**itaat etti, boyun eğdi.

عبد abide: (ya'bedu) [m. abed, abede عبد ، عبدة] **1.**pişman oldu. **2.**öfkelendi. **3.**gücendi. **4.**uyuz oldu. **5.**kendine kızdı. **6.**açgözlü oldu, hırslı oldu. **7.**inkâr etti. **8.**yapışıp kaldı.

عبد abude: (ya'budu) [m. ubûde, ubûdiyye عبودة ، عبودية] köle oldu.

عبد الله abdullâh: **1.**Allah'ın kulu. **2.**Muhammed.

عبدة abede: ibadet edenler, kulluk edenler.

عبر abbere: [m. ta'bîr تعبير] **1.**rüya yorumladı, rüya tabir etti. **2.**açıkladı, açıklık getirdi. **3.**karşı yakaya geçirdi. **4.**ölçtü. **5.**tarttı. **6.**öldürdü. **7.**çetin oldu. **8.**ağlattı.

عبر abere: (ya'buru) [m. abr عبر] **1.**ağladı. **2.**gözyaşı aktı. **3.**içinden dikkatle okudu. **4.**ölçtü, tarttı.

عبر abere: (ya'buru) [m. abr, ibâre عبر ، عبارة] rüya yorumladı, rüya tabir etti.

عبر abere: (ya'buru) [m. abr, ubûr عبر ، عبور] **1.**karşı

yakaya geçti. **2.**öldü. **3.**sel yol açarak aktı.

عبر abir: [ç. abârâ عبارى] ağlayan.

عبر abire: (ya'beru) [m. aber عبر] **1.**ağladı. **2.**gözyaşı aktı.

عبر iber: ibretler, ibret dersleri.

عبر ibr: **1.**kıyı, kenar. **2.**çok güçlü. **3.**kalabalık meclis.

عبرانى ibrânî: **1.**İbranî. **2.**Yahudice.

عبرانية ibrâniyye: **1.**İbranca, İbranice. **2.**İbranilik, Yahudilik. **2.**Yahudi kadın.

عبرة abre: [ç. iber, aberât عبر، عبرات] gözyaşı.

عبرة ibre: [ç. iber عبر] ibret, ibret dersi.

عبرى ibrî: **1.**İbranî. **2.**Yahudice.

عبرية ibriyye: **1.**İbranca, İbranice. **2.**İbranilik, Yahudilik. **3.**Yahudi kadın.

عبس abbese: [m. ta'bîs تعبيس] yüzünü ekşitti, surat astı.

عبس abese: (ya'bisu) [m. abs, ubûs عبس ، عبوس] **1.**yüzü ekşidi, yüzü buruştu. **2.**yüzünü ekşitti, surat astı. **3.**gün sıkıntılı geçti.

عبس abise: (ya'besu) [m. abes عبس] **1.**kirlendi. **2.**kiri üstünde kurudu. **3.**pislik devenin kuyruğuna yapışıp kurudu.

عبش abeşe: (ya'buşu) [m. abş عبش] **1.**düzeltti, ıslah etti. **2.**sünnet etti.

عبط abete: (ya'bitu) [m. abt عبط] **1.**sağlıklı hayvanı kesti. **2.**yırttı. **3.**rüzgâr toz kaldırdı. **4.**kazdı. **5.**ayıpladı. **6.**iftira attı. **7.**gönüllü olarak savaşa katıldı. **8.**toz kalktı. **9.**hayvanı yoruluncaya kadar koşturdu. **10.**yarıldı. **11.**yırtıldı. **12.**genç yaşta öldü.

عبق abbaka: [m. ta'bîk تعبيق] güzel koku yaydı.

عبق abika: (ya'beku) [m. abak, abâka, abâkıyye عبق ، عباقة ، عباقية] **1.**vücuda yapıştı. **2.**ikamet etti. **3.**bir şeye düşkün oldu.

عبقر abkare: [m. abkare عبقرة] serap ışıldadı.

عبک abeke: (ya'buku) [m. abk عبک] karıştırdı, kattı.

عبل abel: [ç. a'bâl اعبال] **1.**buruşuk yaprak. **2.**ağaçtan düşan yaprak. **3.**yeni çıkan yaprak.

عبل abele: (ya'bilu) [m. abl عبل] **1.**yaprak silkti. **2.**geri çevirdi, reddetti. **3.**alıkoydu. **4.**kesti. **5.**iletti.

عبل abile: (ya'belu) [m. abel عبل] iri ve yumru oldu.

عبل abl: [ç. ibâl عبال] **1.**iri ve yumru nesne. **2.**iri kemikli, yapılı insan.

عبل abule: (ya'bulu) [m. abâle, ubûl عبالة ، عبول] iri ve yumru oldu.

عبم abume: (ya'bumu) [m. abâme, abâm عبامة ، عبام] bön oldu, ahmak oldu.

عبودة ubûde: **1.**kulluk etmek. **2.**itaat etmek, boyun eğmek.

عبودية ubûdiyye: kölelik.

عبور abûr: Şi'râ denilen iki yıldızdan biri.

عبور ubûr: **1.**karşı yakaya geçmek. **2.**ölmek. **3.**sel yol açarak akmak.

عبوس abûs: **1.**asık yüzlü, somurtkan. **2.**sert bakan. **3.**iğrenç.

عبهل abhele: [m. abhele عبهلة] **1.**azarladı, çıkıştı, payladı. **2.**develeri salıverdi.

عبى abbâ: [m. ta'biye تعبية] askeri donattı, askeri hazırladı.

عبيثران abeysurân: (bot.) Kâbe reyhanı.

عبيد abîd: **1.**köleler. **2.**kullar. **3.**kişiler, insanlar. **4.**zenciler.

عبير abîr: **1.**koku, parfüm, esans. **2.**safran.

عبيط abît: [ç. ubut, ibât عبط ، عباط] **1.**kesilmiş sağlıklı hayvan. **2.**taze kan. **3.**yarılmış deri.

عت atte: (ye'attu) [m. atet عتت] sert konuştu.

عت atte: (ye'uttu) [m. att عت] **1.**ısrar etti, üsteledi. **2.**azarladı, ayıpladı.

عتا atâ: (ya'tû) [m. utuvv, utiyy, itiyy عتو ، عتى] **1.**haddini aştı. **2.**çok yaşlandı, kocadı. **3.**rüzgâr sert esti. **4.**sona erdi.

عتاب itâb: kınamak, azarlamak, paylamak, çıkışmak.

عتاد atâd: [ç. a'tud, a'tide, utud اعتد ، اعتدة ، عتد] **1.**harp teçhizatı, mühimmat, levazım. **2.**ikmal. **3.**büyük kadeh.

عتار attâr: **1.**yürekli. **2.**sert zemin. **3.**penis. **4.**güçlü at.

عتاقة atâka: **1.**eski olmak, kadim olmak. **2.**şarap yıllanmak. **3.**kız gelişmek. **4.**derisi yumuşamak. **5.**yemin etmesi gerekmek.

عتب atebe: (ya'tubu) [m. atb, utbân, ma'teb, ma'tebe, ma'tibe, itâb, ta'tâb عتب ، عتبان ، معتب ، معتبة ، عتاب ، تعتاب] azarladı, kınadı, ayıpladı.

عتب atebe: (ya'tubu, ya'tibu) [m. atb, atabân, ta'tâb عتب ، عتبان ، تعتاب] sekerek yürüdü.

عتب atebe: (ya'tubu, ya'tibu) [m. atb, itâb, ittîbâ عتب ، عتاب ، عتيبى] azarladı, kınadı, ayıpladı.

عتب atebe: (ya'tubu, ya'tibu) [m. atbân, atb عتبان ، عتب] **1.**laftan lafa geçti. **2.**peşpeşe şimşek çaktı. **3.**eşiğine bastı.

عتب attebe: [m. ta'tîb تعتيب] **1.**gecikti. **2.**kapıya eşik koydu. **3.**uçkurunu bağladı.

عتبات atebât: **1.**eşikler. **2.**şiddetler. **3.**uygunsuz işler. **4.**merdivenler. **5.**eşler, hanımlar, karılar.

عتبة atebe: [ç. atebât, ateb عتبات ، عتب] **1.**alt eşik. **2.**üst eşik. **3.**şiddet. **4.**uygunsuz iş. **5.**merdiven. **6.**eş, hanım, karı.

عتد attede: [m. ta'tîd تعتيد] hazırladı, hazır etti.

عتد atude: (ya'tudu) [m. atâd, atâde عتادة ، عتاد] hazır oldu.

عتر atere: (ya'tiru) [m. atr عتر] bozuk oldu.

عتر atere: (ya'tiru) [m. atr, atarân عتران ، عتز] titredi.

عترس atrese: [m. atrese عترس] **1.**zulmetti. **2.**kahretti. **3.**zorla aldı. **4.**yere çaldı, yere yapıştırdı.

عترف atrefe: [m. atrefe عترفة] şiddetli oldu.

عتروف utrûf: [ç. atârîf عتاريف] **1.**günahkâr. **2.**zalim. **3.**pislik. **4.**hırçın deve.

عتريف ıtrîf: [ç. atârîf عتاريف] **1.**günahkâr. **2.**zalim. **3.**pislik. **4.**hırçın deve.

عتف atefe: (ya'tifu) [m. atf عتف] yoldu.

عتق ataka: (ya'tiku) [m. atk, ıtk عتق] eski oldu, kadim oldu.

عتق ateka: (ya'tiku) [m. atk, ıtk, atâk, atâka عتق ، عتق ، عتاق ، عتاقة] azat oldu.

عتق ateka: (ya'tiku) [m. itk عتق] at öne geçti.

عتق atuka: (ya'tuku) [m. ıtk, atâka عتاقة ، عتق] **1.**eski oldu, kadim oldu. **2.**şarap yıllandı. **3.**kız gelişti. **4.**derisi yumuşadı. **5.**yemin etmesi gerekti.

عتق ıtk: **1.**özgürlük. **2.**soyluluk. **3.**şeref. **4.**yüz güzelliği.

عتک ateke: (ya'tiku) [m. atk, utûk عتک ، عتوک] **1.**tek başına gitti. **2.**kocasına isyan etti. **3.**yıllandı. **4.**saptı. **5.**saldırdı, hücum etti. **6.**dövdü.

عتل atele: (ya'tulu, ya'tilu) [m. atl عتل] **1.**sürüyerek götürdü. **2.**taşıdı.

عتل atile: (ya'telu) [m. atel عتل] belaya koştu.

عتلة atele: [ç. atel عتل] **1.**kazma. **2.**kol demiri.

عتم ateme: (ya'timu) [m. atm عتم] **1.**gecikti, geç kaldı. **2.**vazgeçti. **3.**gecenin bir kısmı geçti. **4.**yoldu.

عتم ateme: (ya'tumu, ya'timu) [m. atm عتم] deveyi geceleyin sağdı.

عتم atteme: [m. ta'tîm تعتيم] **1.**vazgeçti. **2.**geciktirdi. **3.**yatsı vaktine girdi. **4.**yatsı vakti çalıştı.

عتن atene: (ya'tunu, ya'tinu) [m. atn عتن] hapse tıktı.

عتود atûd: [ç. a'tide اعتدة] **1.**oğlak. **2.**sedir ağacı.

عتون atûn: [ç. utun عتن] şiddete başvuran, zor kullanan.

عته ateh: **1.**bunamak. **2.**bir şeye düşkün olmak.

عته atihe: (ya'tehu) [m. ateh, uth, utâh, atâh, atâhe, atâhiyye ، عته ، عتاه ، عتاهة ، عتاهية] **1.**bunadı. **2.**bir şeye düşkün oldu.

عتى atiye: (ya'tâ) [m. aten عتى] haddini aştı.

عتى atiyy: [ç. a'tâ' اعتاء] **1.**haddini aşan. **2.**zorba.

عتيدة atîde: [ç. atâ'id عتائد] makyaj kutusu.

عتيرة atîre: [ç. atâ'ir عتائر] Cahiliye Devrinde putlar için kesilen koyun.

عتيق atîk: [ç. utekâ', utk عتقاء ،عتق] **1.**eski, kadim. **2.**cömert. **3.**azatlı köle.

عتيل atîl: [ç. utul, utelâ ، عتل] ırgat, amele.

عتيه atîh: [ç. utehâ' عتهاء] laf taşıyan.

عث asse: (ye'ussu) [m. ass عث] **1.**güve yedi. **2.**yılan soktu. **3.**üsteledi, ısrar etti.

عثا asâ: (ya'sû) [m. usuvv, asv, usiyy ، عثو ، عثى] bozdu, fesat çıkardı, bozgunculuk yaptı.

عثان usân: [ç. avâsin عواثن] **1.**duman. **2.**toz.

عثة usse: [ç. uss, uses, isâs عث ، عثث ، عثاث] **1.**güve. **2.**kocakarı. **3.**ağzı bozuk bön kadın.

عثث assese: [m. ta'sîs تعثيث] terennüm etti, şarkı söyledi.

عثر asere: (ya'suru, ya'siru) [m. asr, isâr, asîr ، عثر ، عثار ، عثير] **1.**at tökezledi. **2.**kayarak düştü. **3.**şanssız oldu.

عثر asere: (ya'suru, ya'siru) [m. asr, usûr عثر ، عثور] sırrı öğrendi.

عثر asire: (ya'seru) [m. asr, asîr, isâr عثر ، عثير ، عثار] sırrı öğrendi.

عثر assere: [m. ta'sîr تعثير] düşürdü.

عثر asure: (ya'suru) [m. asr, asîr, isâr عثر ، عثير ، عثار] sırrı öğrendi.

عثكولة uskûle: [ç. asâkil عثاكل] salkım.

عثل asele: (ya'silu) [m. asl عثل] çok oldu.

عثل asele: (ya'sulu) [m. asl عثل] kemik eğri kaynadı.

عثم aseme: (ya'simu) [m. asm عثم] **1.**kemik eğri kaynadı. **2.**kırık kemiği eğri sardı.

عثم asime: (ya'semu) [m. asem عثم] **1.**kemik eğri kaynadı. **2.**kırık kemiği eğri sardı.

عثم asseme: [m. ta'sîm تعثيم] kırık kemiği eğri sardı.

عثمان usmân: **1.**yılan yavrusu. **2.**toy kuşu yavrusu.

عثن asen: [ç. a'sân اعثان] **1.**duman. **2.**küçük put.

عثن asene: (ya'sunu) [m. asn, usân, usûn ، عثون ، عثان] **1.**duman tüttü. **2.**zirveye

çıktı. **3.**tütsüledi. **4.**koku sürüdü.

عثن asine: (ya'senu) [m. asen عثن] **1.**koku sürüdü. **2.**tütsülendi.

عثن assene: [m. ta'sîn تعثين] **1.**duman tüttü. **2.**karıştırdı. **3.**tütsüledi. **4.**fitne soktu.

عثوة usve: [ç. usy عثى] omuza kadar inen uzun saç.

عثول asûl: [ç. usul عثل] **1.**iri hurma ağacı. **2.**hödük.

عثى asiye: (ya'sâ) [m. usuvv, usiyy, aseyân عثو ، عثى ، عثيان] bozdu, fesat çıkardı, bozgunculuk yaptı.

عج acce: (ye'accu, ye'iccu) [m. acc, acîc, acce عج ، عجة ، عجيج] **1.**bağırdı, haykırdı. **2.**deveyi azarladı. **3.**rüzgâr tozu toprağı havaya kaldırdı. **4.**insanlar yollara döküldü.

عجا acâ: (ya'cû) [m. acv عجو] **1.**çok emzirdi. **2.**ağzını açtı. **3.**böğürdü. **4.**yüzünü ekşitti. **5.**deve huysuz oldu.

عجائب acâ'ib: şaşılacak şeyler, tuhaf şeyler.

عجائن acâ'in: plastik.

عجاب ucâb: şaşılacak şey, tuhaf şey.

عجاج acâc: **1.**toz duman. **2.**bön. **3.**gürültü, yaygara. **4.**deve sürüsü.

عجار icâr: [ç. ucr عجر] baş örtüsü.

عجاريف الدهر acârîfu'd-dehr: zamanın getirdiği olaylar.

عجال accâl: aceleci.

عجام accâm: **1.**(zool.) dağ kırlangıcı. **2.**büyük yarasa.

عجاوة acâve: [ç. uc عج] yetim çocuğa verilen süt.

عجاوة ucâve: [ç. uc عج] yetim çocuğa verilen süt.

عجاهن ucâhin: [ç. acâhine عجاهنة] **1.**kirpi. **2.**sağdıç. **3.**aşçı. **4.**hizmetçi. **5.**nesebi meçhul.

عجب acb: [ç. ucûb, a'câb عجوب ، اعجاب] kuyruk sokumu.

عجب accebe: [m. ta'cîb تعجيب] şaşırttı, hayrete düşürttü, yadırgattı.

عجب aceb: şaşılacak olan.

عجب acibe: (ya'cebu) [m. aceb, acb, ucb عجب] **1.**şaştı, hayret etti, yadırgadı. **2.**hoşlandı, sevdi.

عجب ucb: kendini beğenmişlik.

عجة ucce: omlet.

عجج accece: [m. ta'cîc تعجيج] **1.**rüzgâr tozu toprağı havaya kaldırdı. **2.**içerisi duman oldu.

عجر acere: (ya'ciru) [m. acr عجر] **1.**şaha kalktı. **2.**üsteledi, ısrar etti. **3.**hızla geçip gitti. **4.**boynunu büktü. **5.**sopa çekti. **6.**yardı.

عجر acere: (ya'ciru) [m. acr, acerân عجر ، عجران] hızla geçip gitti.

عجر acire: (ya'ceru) [m. acer عجر] **1.**şişman oldu. **2.**karnı büyük oldu.

عجر acz: aciz kalmak, gücü yetmemek.

عجراء acrâ': [ç. ucr عجر] **1.**şişman. **2.**ham meyva.

عجرة ucre: [ç. ucer عجر] **1.**göbek. **2.**budak. **3.**küçük ur.

عجرد acrede: [m. acrede عجردة] soydu.

عجرم acreme: [m. acreme عجرمة] hızlı oldu.

عجز acceze: [m. ta'cîz تعجيز] **1.**kadın yaşlı oldu. **2.**iri kalçalı oldu. **3.**oyaladı. **4.**acizliğini söyledi.

عجز aceze: (ya'cizu) [m. acz, acezân, ucûz, ma'cez, ma'ciz, ma'cize, ma'ceze عجز ، عجزان ، عجوز ، معجز ، معجزة] aciz kaldı, gücü yetmedi.

عجز aceze: (ya'cizu) [m. ucûz عجوز] kadın yaşlı oldu.

عجز acize: (ya'cezu) [m. acez, ucz عجز] iri kalçalı oldu.

عجز acuze: (ya'cuzu) [m. ucûz عجوز] kadın yaşlı oldu.

عجس acese: (ya'cisu) [m. acs عجس] **1.**işinden alıkoydu. **2.**tuttu, kavradı.

عجعج ac'ace: [m. ac'ace عجعجة] bağırdı.

عجف accefe: [m. ta'cîf تعجيف] doymadan kalktı.

عجف acefe: (ya'cifu) [m. acf, ucûf عجف ، عجوف] **1.**kendine hakim oldu. **2.**bir işe kendini hasretti. **3.**hayvanı zayıf düşürdü.

عجف acefe: (ya'cufu) [m. ucûf عجوف] yemekten vazgeçti.

عجف acefe: (ya'cufu, ya'cifu) [m. acf, ucûf عجف ، عجوف] **1.**hayvanı yordu, hayvanı zayıf düşürdü. **2.**uzaklaştı.

عجف acife: (ya'cefu) [m. acef عجف] zayıf oldu, cılız oldu.

عجف acufe: (ya'cufu) [m. acef عجف] zayıf oldu, cılız oldu.

عجفاء acfâ': [ç. icâf عجاف] zayıf, cılız.

عجل accele: [m. ta'cîl تعجيل] **1.**öne geçti. **2.**teşvik etti. **3.**peşin verdi. **4.**çabuk pişirdi. **5.**kumanya verdi. **6.**çabuklaştırdı. **7.**hemen verdi. **8.**acele etti.

عجل acile: (ya'celu) [m. acel, acele عجل ، عجلة] **1.**çabuk oldu, acele etti.**2.**geçti, öne geçti.

عجل icl: [ç. ucûl عجول] (zool.) buzağı.

عجل البحر iclu'l-bahr: (zool.) ayı balığı, fok.

عجلان aclân: [ç. acâlâ, ucâlâ, icâl عجالى ، عجال] hızlı, çabuk, kıvrak.

عجلة acele: **1.**acele. **2.**hız. **3.**direksiyon. **4.**tekerlek. **5.**araba. **6.**çark. **7.**dönme dolap. **8.**çamur.

عجلة icle: [ç. icel, icâl ، عجل عجال] **1.**tekerlek. **2.**düve.

عجلة التوجيه aceletu't-tevcîh: **1.**direksiyon. **2.**dümen.

عجلى aclâ: [ç. acâlâ, ucâlâ, icâl ، عجال عجالى] hızlı, çabuk, kıvrak.

عجم acceme: [m. ta'cîm تعجيم] yazıyı noktaladı.

عجم acem: **1.**Arap olmayan. **2.**meyva çekirdeği.

عجم aceme: (ya'cumu) [m. acm عجم] noktaladı.

عجم aceme: (ya'cumu) [m. acm, ucûm ، عجم عجوم] **1.**ısırdı, dişledi. **2.**denedi, tecrübe etti.

عجم acume: (ya'cumu) [m. ucme عجمة] dilinde tutukluk oldu.

عجمة acme: [ç. acemât عجمات] **1.**sert kaya. **2.**çekirdekten yetişmiş hurma.

عجن acene: (ya'cunu, ya'cinu) [m. acn عجن] **1.**yere dayanarak kalktı. **2.**yoğurdu. **3.**bastona dayandı.

عجور acûr: (bot.) acur, bir kavun çeşidi.

عجوز acûz: [ç. acâ'iz, ucuz ، عجز عجائز] **1.**kocakarı, yaşlı kadın. **2.**yer. **3.**içki. **4.**kurt. **5.**iğne. **6.**tavşan. **7.**arslan. **8.** öküz. **9.**inek. **10.**deve. **11.**sığır. **12.**köpek. **13.**beygir. **14.**kısrak. **15.**sırtlan. **16.**deve. **17.**yaban eşeği. **18.**akrep. **19.**kartal. **20.**deniz. **21.**gemi. **22.**gökyüzü. **23.**dünya. **24.**cehennem. **25.**Kâbe. **26.**sam yeli. **27.**yıl. **28.**sayfa. **29.**kuyu. **30.**felaket. **31.**tüccar. **32.**ateş. **33.**misk. **34.**afiyet. **35.**tereyağı.

عجول acûl: [ç. ucul, acâ'il ، عجول عجائل] **1.**aceleci. **2.**çabuk, kıvrak. **3.**çocuğunu yitiren anne.

عجه accehe: [m. ta'cîh تعجيه] ayırdı, arasını açtı.

عجى accâ: [m. ta'ciye تعجية] yüzünü ekşitti.

عجى aciyy: [ç. acâyâ عجايا] yetim kalmış bebek.

عجى uciyy: [ç. ucâyâ, acâyâ عجايا] çok emzirilen bebek.

عجيب acîb: [ç. acâ'ib عجائب] şaşılacak şey, tuhaf şey.

عجيبة acîbe: [ç. acâ'ib عجائب] şaşılacak şey, tuhaf şey.

عجيل acîl: [ç. icâl عجال] hızlı, çabuk, kıvrak.

عجين acîn: [ç. ucun عجن] **1.**hamur. **2.**üstüne rehavet çökmüş olan. **3.**cinsiyeti belirsiz.

عجينة acîne: [ç. ucun عجن] **1.**hamur. **2.**macun. **3.**bön. **4.**cemaat, topluluk.

عد add: [ç. a'dâd اعداد] **1.**sürekli akan su. **2.**çokluk, bolluk. **3.**misli, benzeri. **4.**eski kuyu.

عد add: **1.**saymak. **2.**sanmak, zannetmek.

عد adde: (ye'uddu) [m. add, ta'dâd تعداد ، عد] **1.**saydı. **2.**sandı, zannetti.

عدا adâ: (ya'dû) [m. adv, uduvv, adâ', udvân, idvân عدو ، عداء ، عدوان] **1.**zulmetti. **2.**haddini aştı.

عدا adâ: (ya'dû) [m. adv, uduvv, ta'dâ', adavân عدو ، تعداء ، عدوان] koştu.

عدا adâ: (ya'dû) [m. adv, udvân عدو ، عدوان] **1.**üstüne atıldı. **2.**vazgeçirdi. **3.**vazgeçti.

عدانة adâne: [ç. adânât عدانات] topluluk, fırka.

عداوة adâve: düşmanlık.

عدة idde: **1.**dul kadının bekleme süresi, iddet, boşanan kadının eşiyle ilişkisinin tamamen kesilmesi için dinen beklenmesi gereken süre. **2.**topluluk. **3.**sayı. **4.**rakam. **5.**belirli. **6.**ölen koca için tutulacak yas günleri.

عدة udde: [ç. uded عدد] **1.**hazırlık. **2.**malzeme, levazım. **3.**mühimmat.

عدد addede: [m. ta'dîd تعديد] **1.**ölenin iyi vasıflarını dile getirdi. **2.**saydı. **3.**hazırladı.

عدد aded: [ç. a'dâd اعداد] **1.**sayı. **2.**adet, miktar.

عدد uded: **1.**hazırlıklar. **2.**malzemeler, levazım. **3.**mühimmat.

عدد اصلى adedun aslî: asal sayı.

عدد زوجى adedun zevcî: çift sayı.

عدر adere: (ya'duru, ya'diru) [m. adr, udre عدر ، عذرة] ileri atıldı.

عدر adire: (ya'deru) [m. ader عدر] suyu bol oldu.

عدس ades: (bot.) mercimek.

عدس adese: (ya'disu) [m. ads عدس] **1.**hizmet etti. **2.**çiğnedi, ezdi. **3.**davarı otlattı.

عدس adese: (ya'disu) [m. ads, adesân, idâs, udûs عدس ، عدسان ، عداس ، عدوس] **1.**gitti. **2.**gezdi, seyahat etti. **3.**azarladı.

عدسة adese: **1.**mercek. **2.**sivilce.

عدف adf: [ç. uduf عدف] **1.**bağış. **2.**yem.

عدف idf: [ç. idef عدف] **1.**on ilâ elli kişi arasındaki topluluk. **2.**birikme.

عدفة idfe: [ç. idef عدف] **1.**on ilâ elli kişi arasındaki topluluk. **2.**birikme.

عدق adaka: (ya'diku) [m. adk عدق] **1.**eliyle araştırdı. **2.**topladı. **3.**tahmine dayanarak konuştu.

عدق addaka: [m. ta'dîk تعديق] **1.**tahmine dayanarak konuştu. **2.**eliyle araştırdı.

عدق adika: (ya'deku) [m. adak عدق] **1.**tahmine dayanarak konuştu. **2.**eliyle araştırdı.

عدل addele: [m. ta'dîl تعديل] **1.**doğrulttu, düzeltti. **2.**doğru yaptı, düzgün yaptı. **3.**doğru hüküm verdi. **4.**denkleştirdi. **5.**değiştirdi. **6.**hükmü değiştirdi.

عدل adele: (ya'dilu) [m. adl عدل] **1.**denk tuttu. **2.**eşit davrandı. **3.**birlikte yaptı. **4.**doğrulttu, düzeltti, ölçülü yaptı. **5.**Tanrı'ya şirk koştu.

عدل adele: (ya'dilu) [m. adl, adâle, udûle, ma'dele, ma'dile عدل ، عدالة ، عدولة ، معدلة] **1.**âdil oldu, insaflı oldu. **2.**dürüst oldu.

عدل adele: (ya'dilu) [m. adl, udûl عدل ، عدول] **1.**yoldan saptı. **2.**meyletti. **3.**döndü. **4.**birlikte bindi. **5.**mahfede denk oldu.

عدل adile: (ya'delu) [m. adel عدل] zulmetti, haksızlık etti.

عدل adl: [ç. a'dâl اعدال] **1.**adalet. **2.**dürüstlük. **3.**benzeri, misli. **4.**denk. **5.**eşitlik. **6.**fidye.

عدل adl: **1.**âdil olmak, insaflı olmak. **2.**dürüst olmak.

عدل adule: (ya'dulu) [m. adâle, udûle عدالة ، عدولة] **1.**dürüst oldu. **2.**âdil oldu.

عدل idl: [ç. a'dâl، udûl اعدال ، عدول] **1.**benzeri, misli, dengi. **2.**çuval. **3.**yük dengi, yükün yarısı. **4.**kıymet.

عدم adem: **1.**yokluk. **2.**yoksulluk.

عدم adime: (ya'demu) [m. udm, adem عدم] **1.**yok etti. **2.**kaybetti. **3.**terketti.

عدم adume: (ya'dumu) [m. adâme عدامة] bön oldu, ahmak oldu.

عدم التفات ademu iltifât: vurdumduymazlık, aldırmazlık.

عدم امتثال ademu imtisâl: itaatsizlik, serkeşlik.

عدن addene: [m. ta'dîn تعدين] **1.**gübreledi. **2.**kazdı.

عدن aden: (coğ.) Aden.

عدن adene: (ya'dinu) [m. adn عدن] **1.**söktü. **2.**gübreledi.

عدن adene: (ya'dunu, ya'dinu) [m. adn, udûn عدن ، عدون] **1.**yurt tuttu, vatan edindi. **2.**ikamet etti.

عدو aduvv: [ç. a'dâ', e'âd اعداء ، اعاد] düşman.

عدوا adven: haddi aşarak.

عدوان udvân: **1.**zulüm, haksızlık. **2.**düşmanlık.

عدوانا udvânen: haddini aşarak.

عدوة udve: [ç. uden, iden, idâ', adevât عدى ، عداء ، عدوات] **1.**yüksek yer. **2.**vadi.

عدول udûl: **1.**benzerleri, misilleri, denkleri. **2.**çuvallar. **3.**yük denkleri. **4.**kıymetler.

عدول udûl: **1.**yoldan sapmak. **2.**meyletmek. **3.**dönmek. **4.**birlikte binmek. **5.**mahfede denk olmak.

عدى addâ: [m. ta'diye تعدية] **1.**çevirdi. **2.**geçti. **3.**vazgeçti. **4.**geçişli yaptı.

عديد adîd: [ç. a'dâd, adâ'id اعداد ، عدائد] **1.**sayı. **2.**pay, hisse. **3.**miktar. **4.**benzeri, misli. **5.**sayılan, addedilen, kabul edilen.

عديدة adîde: [ç. adâ'id عدائد] **1.**pay, hisse. **2.**nasip.

عديل adîl: [ç. a'dâl, udelâ' اعدال ، عدلاء] benzeri, misli, dengi.

عديل الرجل adîlu'r-recul: bacanak.

عديم adîm: yoksun, boş.

عديم التأثر adîmu't-te'essur: vurdumduymaz, duygusuz.

عديم الخوف adîmu'l-havf: korkusuz.

عديم الشفقة adîmu'ş-şefka: şefkatsiz, merhametsiz.

عديم النظير adîmu'n-nazîr: benzersiz.

عدينة adîne: [ç. adâ'in عدائن] kovanın altına dikilen deri.

عذاب azâb: [ç. a'zibe اعذبة] **1.**azap, işkence. **2.**ceza.

عذاب الشديد azâbu'ş-şedîd: şiddetli azap.

عذاب النار azâbunnâr: cehennem azabı.

عذار izâr: [ç. uzur عذر] **1.**yular. **2.**saç favorisi. **3.**sünnet düğüne yemeği. **4.**haya. **5.**bıçak ağzı.

عذارى azârâ: bekârlar.

عذالة azâle: anüs.

عذب azb: [ç. izâb, uzûb عذاب ، عذوب] **1.**lezzetli yemek. **2.**tatlı su, hoş içecek.

عذب azb: tatlı.

عذب azebe: (ya'zibu) [m. azb عذب] **1.**susuzluk dolayısıyla yemeden içmeden kesildi. **2.**meyletti. **3.**feragat etti.

عذب azibe: (ya'zebu) [m. azeb عذب] yosunlandı.

عذب azube: (ya'zubu) [m. uzûbe عذوبة] hoş oldu, tatlı oldu.

عذب azzebe: [m. ta'zîb تعذيب] **1.**azap verdi, işkence etti. **2.**menetti. **3.**hapsetti.

عذب اللسان azbu'l-lisân: tatlı dil.

عذبة azebe: [ç. azeb عذب] **1.**dil ucu. **2.**püskül.

عذج azece: (ya'zicu) [m. azc عذج] **1.**su içti. **2.**küfretti.

عذر azere: (ya'ziru) [m. azr عذر] sünnet etti.

عذر azere: (ya'ziru) [m. azr, uzr عذر] hatası çok oldu.

عذر azere: (ya'ziru) [m. uzr, uzur, uzrâ, ma'zere, ma'zire عذر ، عذرى ، معذرة] **1.**mazur gördü. **2.**affetti.

عذر azere: (ya'zuru) [m. azr, uzr عذر] **1.**gem taktı. **2.**boğazı ağrıdı.

عذر azzere: [m. ta'zîr تعذير] **1.**mazeret buldu. **2.**sakalı çıktı. **3.**sünnet ziyafeti verdi. **4.**gem taktı.

عذر uzr: [ç. a'zâr اعذار] **1.**mazeret, özür. **2.**baskın çıkma.

عذراء azrâ': [ç. azârâ, azâr عذارى ، عذار] **1.**bekâr. **2.**Meryem Ana.

عذرة izre: [ç. izer عذر] mazeret.

عذرة uzre: [ç. uzer عذر] **1.**bekârlık. **2.**bademcik iltihabı. **3.**sünnette kesilen deri parçası. **4.**bekâretin yok olması. **5.**at yelesi. **6.**işaret, alamet.

عذف azefe: (ya'zifu) [m. azf عذف] yemeğin tadına baktı.

عذق azeka: (ya'ziku) [m. azk عذق] **1.**töhmette bulundu, kusur buldu. **2.**işaretledi.

عذق ızk: [ç. a'zâk, uzûk اعذاق ،عذوق] **1.**salkım. **2.**hurma salkını. **3.**salkım çöpü. **4.**yükseklik, yücelik.

عذل azele: (ya'zilu) [m. azl, azel, ta'zâl تعذال ، عذل ،عذل] kınadı, ayıpladı.

عذل azzele: [m. ta'zîl تعذيل] kınadı, ayıpladı.

عذم azeme: (ya'zemu) [m. azm عذم] küfretti.

عذم azeme: (ya'zimu) [m. azm عذم] **1.**ısırdı. **2.**ayıpladı. **3.**kendini savundu.

عذوم azûm: [ç. uzum عذم] **1.**çok ısıran. **2.**çok ayıplayan,

عذى aziye: (ya'zâ) [m. azen عذى] sağlığa elverişli oldu.

عذير azîr: [ç. uzur عذر] **1.**mazeret kabul eden. **2.**yardımcı.

عذيمة azîme: [ç. azâ'im عذائم] **1.**kınama. **2.**çekirdeksiz hurma.

عر arre: (ye'arru) [m. arer, urûr عرور ، عرر] uyuz oldu.

عر arre: (ye'urru) [m. arr عر] **1.**üzdü. **2.**kötü şey yakıştırdı. **3.**gübreledi, gübre attı.

عر arre: (ye'urru, ye'irru) [m. arr عر] uyuz oldu.

عرا arâ: (ya'rû) [m. arv عرو] başına iş geldi.

عراء arâ': [ç. a'râ' اعراء] **1.**ıssız yer. **2.**sahil.

عرائس arâ'is: **1.**gelinler. **2.**güveyiler.

عرائس النيل arâ'isu'n-nîl: (bot.) nil nilüferi.

عرائض arâ'id: dilekçeler.

عرابة arâbe: [ç. arâbât عرابات] meme torbası.

عرادة arrâde: mancınık.

عرار arâr: **1.**misilleme, kısas. **2.**(bot.) sığırgözü.

عراف arrâf: [ç. arrâfûn عرافون] **1.**kâhin. **2.**müneccim. **3.**falcı.

عراق ırâk: [ç. a'rika, uruk اعرقة ، عرق] **1.**uzun sahil. **2.**avlu.

عراق ırâk: Irak.

عراقان ırâkân: (coğ.) Basra ile Kûfe şehirleri.

عراقة urâka: [ç. urâk عراق] **1.**saf su. **2.**bol yağmur.

عراقيب الامور arâkîbu'l-umûr: karmaşıklık, çapraşıklık, çetrefillik.

عران irân: **1.**uzak yurt. **2.**uzaklık. **3.**denk, eşit.

عران irân: bıcılgan.

عرب arab: [ç. a'rub اعرب] Arap.

عرب arab: fasih Arapçca konuşmak.

عرب arebe: (ya'ribu) [m. arb عرب] yemek yedi.

عرب aribe: (ya'rebu) [m. arab عرب] **1.**sonradan fasih konuşur oldu. **2.**midesi bozuldu. **3.**yara şişti. **4.**coştu.

عرب arrebe: [m. ta'rîb تعريب] **1.**kapora verdi. **2.**kötü konuştu. **3.**konuşmasını hatadan arındırdı. **4.**arapçalaştırdı. **5.**Arapça öğretti. **6.**Arap atı edindi. **7.**midesi bozuldu.

عرب arube: (ya'rubu) [m. urûbe, urûbiyye, arâbe, arab, urûb عروبة ، عروبية ، عرابة ، عرب ، عروب] fasih Arapça konuştu.

عربان urbân: [ç. arâbîn عرابين] kapora.

عربة الاطفال arabatu'l-etfâl: bebek arabası.

عربة مستشفى arabatun musteşfâ: ambulans, cankurtaran.

عربة نوم arabatun nevm: yataklı vagon.

عربة يد arabatu yedin: el arabası.

عربد arbede: [m. arbede عربدة] **1.**ahlaksız oldu. **2.**gürültü patırtı etti, şamata etti.

عربن arbene: [m. arbene عربنة] kapora verdi.

عربون arabûn: [ç. arâbîn عرابين] kapora.

عربون urbûn: [ç. arâbîn عرابين] kapora.

عربى arabî: **1.**Arap ile ilgili. **2.**ortada olan, açık olan. **3.**Arapça.

عربى بحت arabiyyun baht: safkan arap.

عربى ندبة arabiyyun nudbe: fasih konuşan Arap.

عربيا arabiyyen: Arap diliyle, Arapça olarak.

عرت arete: (ya'rutu, ya'retu, ya'ritu) [m. art عرت] **1.**şimşek çaktı. **2.**ovuşturdu.

عرج arece: (ya'rucu, ya'ricu) [m. urûc, ma'rec عروج ، معرج] **1.**yükseldi, yukarı çıktı. **2.**topallayarak yürüdü. **3.**yüksek oldu.

عرج arice: (ya'recu) [m. arec عرج] **1.**güneş batmaya yüz tuttu. **2.**doğuştan topal oldu.

عرج arrece: [m. ta'rîc تعريج] **1.**meyletti. **2.**yere indi. **3.**yatırdı, meyil verdi. **4.**güneş batmaya yüz tuttu. **5.**vazgeçti.

عرج aruce: (ya'rucu) [m. arec عرج] güneş batmaya yüz tuttu.

عرجن arcene: [m. arcene عرجنة] **1.**salkım deseni çizdi. **2.**safran, kına sürdü.

عرجون urcûn: [ç. arâcîn عراجين] **1.**salkım. **2.**hurmadalı. **3.**salkım çöpü. **4.**(bot.) tomalan.

عرد arede: (ya'rudu) [m. ard عرد] taş fırlattı.

عرد arede: (ya'rudu) [m. urûd عرود] **1.**bitki boy attı. **2.**yoğunlaştı.

عرد aride: (ya'redu) [m. ared عرد] **1.**kaçtı. **2.**tekrar kuvvetlendi.

عرد arrede: [m. ta'rîd تعريد] **1.**korkup kaçtı. **2.**hedefi delip geçti. **3.**yoldan çıktı. **4.**yıldız yükseldi.

عردس ardese: [m. ardese عردسة] yıktı, devirdi.

عرر arrere: [m. ta'rîr تعرير] gübreledi, gübre attı.

عرز areze: (ya'rizu) [m. arz عرز] **1.**sertleşti. **2.**ayıpladı. **3.**söktü, çekip çıkardı, kopardı.

عرز arize: (ya'rezu) [m. arez عرز] **1.**sertleşti. **2.**büzüştü, buruştu. **3.**sakladı.

عرز arreze: [m. ta'rîz تعريز] **1.**gizledi. **2.**kinayeli konuştu. **3.**buruştu.

عرزال irzâl: [ç. arâzîl عرازيل] **1.**çardak. **2.**kulübe.

عرس arese: (ya'rusu) [m. ars عرس] **1.**yüz çevirdi. **2.**vazgeçti. **3.**sevinçli oldu. **4.**devenin boynunu ayağına bağladı.

عرس arise: (ya'resu) [m. ares عرس] **1.**çok sevindi. **2.**müdavim oldu, devam etti. **3.**korktu, kaçındı. **4.**dehşete kapıldı.

عرس arrese: [m. ta'rîs تعريس] yolcu geceleyin konakladı.

عرس ırs: [ç. a'râs اعراس] koca, eş.

عرس urs: [ç. a'râs اعراس] **1.**düğün. **2.**gerdek, zifaf. **3.**düğün yemeği.

عرس urus: [ç. a'râs اعراس] **1.**düğün. **2.**gerdek, zifaf. **3.**düğün yemeği.

عرش areşe: (ya'rişu) [m. urûş عروش] ikamet etti.

عرش areşe: (ya'ruşu, ya'rişu) [m. arş عرش] **1.**çardak kurdu. **2.**gölgelik yaptı. **3.**ev yaptı. **4.**taht yaptı.

عرش arişe: (ya'reşu) [m. arş, araş عرش] **1.**borçluyu sıkıştırdı. **2.**saptı, meyillendi. **3.**hayran kaldı.

عرش arişe: (ya'reşu) [m. urûş عروش] ikamet etti.

عرش arreşe: [m. ta'rîş تعريش] **1.**gölgelik yaptı. **2.**çardak yaptı. **3.**tavan yaptı. **4.**işi geciktirdi.

عرش arş: [ç. urûş, a'râş عروش، اعراش] **1.**taht. **2.**mülk.

3.arş, kudret ve hakimiyet tahtı. **4.**şan, şeref. **5.**asıl, esas. **6.**tavan. **7.**çardak. **8.**gölgelik.

عرش urş: [ç. a'râş اعراش] **1.**Mekke. **2.**kulak. **3.**iri deve.

عرش الطائر arşu't-tâ'ir: kuş yuvası.

عرص arese: (ya'risu) [m. ars عرص] **1.**çocuk hareketli oldu. **2.**sürekli şimşek çaktı. **3.**deve huysuzlandı.

عرص arrese: [m. ta'rîs تعريص] kurutmak için eti güneşe koydu.

عرصة arsa: [ç. arasât, ırâs, a'râs عرصات ، عراص ، اعراص] **1.**arsa. **2.**avlu. **3.**sac.

عرض arad: [ç. a'râd اعراض] **1.**mal, meta. **2.**hırs. **3.**araz. **4.**belirti. **5.**illet. **6.**ganimet. **7.**dayanıksız şey. **8.**dünya menfaati.

عرض arada: (ya'rudu) [m. ard عرض] **1.**Mekke'ye vardı. **2.**Medine'ye vardı.

عرض arada: (ya'rudu, ya'ridu) [m. ard عرض] arzetti, sundu.

عرض ard: [ç. urûd, ırâd, a'râd عروض ، عراض ، اعراض] **1.**eşya, mal, meta. **2.**dağ. **3.**ordu. **4.**evlilik. **5.**genişlik, en. **6.**vadi. **7.**bulut. **8.**delilik. **9.**rica.

عرض arede: (ya'ridu) [m. ard عرض] **1.**satışa çıkardı. **2.**gösterdi. **3.**meydana geldi. **4.**isabet etti. **5.**öldü. **6.**serdi, yaydı. **7.**ezbere okudu. **8.**üstüne koydu. **9.**bedel verdi. **10.**peri göründü. **11.**takas yaptı. **12.**kılıçtan geçirdi. **13.**ansızın zuhur etti. **14.**doldurdu. **15.**yanına gitti.

عرض arrede: [m. ta'rîd تعريض] **1.**kinayeli konuştu. **2.**enli yaptı, geniş tuttu. **3.**takas usûlü ile sattı. **4.**hedef yaptı. **5.**ifadesi güzel oldu. **6.**kargacık burgacık yazdı. **7.**karşı tuttu.

عرض aruda: (ya'rudu) [m. arid عرض] enli oldu, geniş oldu.

عرض الحال ardu'l-hâl: dilekçe.

عرضا aradan: tesadüfen.

عرضى aradî: ârızî.

عرط arata: (ya'rutu) [m. art عرض] namusuna dil uzattı.

عرعر ar'ar: (bot.) ardıç ağacı.

عرعرة ur'ure: [ç. arâ'ir عرائر] **1.**tepe, zirve. **2.**tıpa.

عرف arefe: (ya'rifu) [m. irfân, irrifân عرفان] **1.**idrak etti, kavradı, tanıdı. **2.**itiraf etti. **3.**karşılığını gösterdi. **4.**sabretti.

عرف arefe: (ya'rufu) [m. arâfe, irâfe عرافة ، عرافة] idare etti, yönetti.

عرف arefe: (ya'rufu) [m. arf, arâfe عزف ، عرافة] **1.**koku süründü. **2.**hoş kokulu oldu. **3.**lider oldu.

عرف arrefe: [m. ta'rîf تعريف] **1.**Arafat'ta durdu. **2.**bildirdi. **3.**öğretti. **4.**ismi belirli yaptı, marife yaptı. **5.**güzelleştirdi, süsledi, donattı. **6.**istedi. **7.**tanıştırdı.

عرف urf: [ç. a'râf اعراف] **1.**örf. **2.**deyim, ıstılah. **3.**ibik, horoz ibiği. **4.**(bot.) horoz ibiği çiçeği. **5.**sabır. **6.**dalga. **7.**yele. **8.**kumul. **9.**itiraf. **10.**bilme, tanıma. **11.**bağış. **12.**kerem. **13.**cömertlik.

عرف الديک urfu'd-dîk: (bot.) horoz ibiği çiçeği.

عرف السياسی urfu's-siyâsî: protokol.

عرف سياسی urfun siyâsiyyun: protokol.

عرفا urfen: peşpeşe.

عرفاء urefâ': **1.**bilginler, âlimler. **2.**uzmanlar. **3.**başkanlar, liderler. **4.**sınıf temsilcileri, mümessiller.

عرفة arafa: (coğ.) Mekke'de Arafat dağı.

عرفة urfe: [ç. uref عرف] **1.**kumul. **2.**yüksek yer. **3.**sınır.

عرق arak: **1.**ter. **2.**rakı. **3.**sevap. **4.**süt. **5.**duvar nemi. **6.**kuru üzüm. **7.**hurma pekmezi. **8.**sıra. **9.**yarar. **10.**hasır. **11.**zembil. **12.**işçi ücreti.

عرق araka: (ya'riku) [m. ark, urûk عرق ، عروق] gitti.

عرق araka: (ya'ruku) [m. ark, ma'rak عرق ، معرق] etkiledi, tesir etti.

عرق arika: (ya'raku) [m. arak عرق] **1.**terledi. **2.**nemlendi. **3.**tembel oldu.

عرق ark: [ç. ırâk عراق] etsiz kemik.

عرق arraka: [m. ta'rîk تعريق] **1.**terletti. **2.**kök saldı. **3.**şaraba su kattı.

عرق ırk: [ç. urûk, a'râk, ırâk عروق ، اعراق ، عراق] **1.**damar. **2.**kök. **3.**asıl. **4.**kıraç arazi. **5.**yüksek yer. **6.**gövde. **7.**dağ. **8.**maden cevheri.

عرق السوس ırku's-sûs: (bot.) meyan kökü.

عرق اللؤلؤ ırku'l-lu'lu': sedef.

عرق النساء ırku'n-nisâ': siyatik.

عرقة araka: [ç. arak عرق] **1.**tuğla sırası, kerpiç sırası. **2.**kayış, bağ.

عرقة ırka: [ç. ırak عرق] **1.**asıl. **2.**kök.

عرقص arkasa: [m. arkasa عرقصة] **1.**sekti. **2.**doğru yoldan saptı. **3.**lafı çarpıttı. **4.**çetrefilleştirdi, karmaşıklaştırdı. **5.**yılan aktı.

عرقوب urkûb: patika, keçi yolu.

عرقية arakiyye: **1.**takke. **2.**keçe.

عرك arike: (ya'reku) [m. arek عرك] kahramanlık gösterdi.

عرك aruke: (ya'ruku) [m. ark عرك] **1.**ovaladı. **2.**olgunlaştırdı. **3.**çamur attı. **4.**sürttü. **5.**otlağa saldı.

عركة arke: [ç. arekât عركات] defa, kere, kez.

عركس arkese: [m. arkese عركسة] **1.**birkti, yığıldı. **2.**biriktirdi, yığdı.

عركى arekî: [ç. arek, urûk عرك ، عروك] balıkçı, balık avcısı.

عرم arem: **1.**buğday yığını, çeç. **2.**et. **3.**benek. **4.**tencere bulaşığı.

عرم areme: (ya'rumu, ya'rimu) [m. arm عرم] **1.**süt emdi. **2.**küstahça davrandı. **3.**baş belası oldu.

عرم areme: (ya'rumu, ya'rimu) [m. urâm عرام] ahlaksız oldu, baş belası oldu, muzur oldu.

عرم arim: **1.**sel. **2.**cahil. **3.**fare.

عرم arime: (ya'remu) [m. arem عرم] kötü huylu oldu, baş belası oldu.

عرم arime: (ya'remu) [m. arem, urme عرم ، عرمة] aklı karalı oldu.

عرم arreme: [m. ta'rîm تعريم] karıştırdı.

عرم arume: (ya'rumu) [m. arâme, urâm عرام ، عرامة] ahlaksız oldu, baş belası oldu, muzur oldu.

عرمة arime: [ç. arim عرم] **1.**set, bend. **2.**şiddetli sağanak yağış. **3.**köstebek.

عرمة urme: [ç. urem عرم] **1.**buğday yığını, çeç. **2.**benek.

عرمرم aremrem: **1.**şiddetli. **2.**çok.

عرمس armese: [m. armese عرمسة] sıkı vücutlu oldu.

عرن arene: (ya'runu) [m. arân عران] yurdu uzak oldu.

عرن arene: (ya'runu, ya'rinu) [m. arn عرن] **1.**burunluk geçirdi. **2.**alıştı.

عرن arine: (ya'renu) [m. aren عرن] hayvan bıcılgan oldu.

عرناس irnâs: [ç. arânîs عرانيس] iğ.

عرنة urne: bıcılgan.

عرنين ırnîn: [ç. arânîn عرانين] **1.**lider. **2.**başlangıç. **3.**burun. **4.**burun kemiği.

عرو irv: [ç. a'râ' اعراء] **1.**ihmalci. **2.**kenar. **3.**topluluk.

عروب arûb: [ç. urub عرب] **1.**kocasına düşkün kadın. **2.**çok gülen kadın.

عروب urûb: fasih Arapçca konuşmak.

عروة urve: [ç. uren عرى] **1.**kulp. **2.**düğme iliği. **3.**koruluk. **4.**yaprağını dökmeyen ağaç. **5.**arslan. **6.**banliyö, varoş. **7.**güvenilir.

عروة الوثقى urvetu'l-vuskâ: sağlam kulp.

عروج urûc: **1.**yükselmek, yukarı çıkmak. **2.**topallayarak yürümek. **3.**yüksek olmak.

عروس arûs: [ç. arâ'is عرائس] **1.**gelin. **2.**güveyi.

عروس arûs: [ç. urus عرس] güveyi, damat.

عروسة arûse: oyuncak bebek, taş bebek.

عروض arûd: [ç. e'ârîd اعاريض] **1.**aruz. **2.**Mekke ile Medine. **3.**patika. **4.**çok olan. **5.**iş, mesele.

عروضى arûdî: aruz bilgini.

عروف arûf: [ç. urf عرف] arif.

عروق السواكن urûku's-sevâkin: toplardamarlar.

عروق الضوارب urûku'd-davârib: atardamarlar.

عرى arâ: (ya'râ) [m. ury, urye عرى ، عرية] **1.**üstünü çıkardı, soyundu. **2.**ayıpsız oldu, kusursuz oldu.

عرى arrâ: [m. ta'riye تعرية] **1.**kulp taktı. **2.**yalnız bıraktı, terketti.

عرى arrâ: [m. ta'riye تعرية] soydu, çıplaklaştırdı.

عرى urâ: **1.**kulp. **2.**düğme iliği.

عرى ury: [ç. a'râ' اعراء] çıplak at.

عريان uryân: [ç. urât عراة] çıplak.

عريان النجى uryânu'n-necî: ağzında bakla ıslanmayan.

عريانة uryâne: [ç. avâr عوار] çıplak.

عريس arîs: [ç. irsân عرسان] güveyi, damat.

عريش arîş: [ç. uruş عرش] **1.**gölgelik. **2.**çardak. **3.**tavan. **4.**çatı.

عريشة arîşe: [ç. arâ'iş عرائش] mahfe.

عريضة arîda: [ç. arâ'id عرائض] dilekçe.

عريف arîf: [ç. urefâ' عرفاء] **1.**bilgin, âlim. **2.**uzman. **3.**başkan, lider. **4.**sınıf temsilcisi, mümessil.

عريكة arîke: [ç. arâ'ik عرائك] **1.**hörgüç. **2.**kişi. **3.**nefis. **4.**yumuşak huylu, uysal.

عريم arîm: [ç. urmân عرمان] **1.**çiftçi. **2.**afet, felaket.

عرينة arîne: [ç. arâ'in عرائن] yırtıcı hayvan ini.

عز azze: (ye'izzu) [m. izz عز] cömert oldu, kerem sahibi lodu.

عز azze: (ye'izzu) [m. izz, izze, azâze عز ، عزة ، عزازة] **1.**aziz oldu, kadri yüce oldu. **2.**güçlü oldu. **3.**nadir oldu. **4.**aktı. **5.**güç geldi.

عز azze: (ye'uzzu) [m. azz عز] üstün geldi, baskın çıktı.

عزا azâ: (ya'zû) [m. azâ' عزاء] sabretti.

عزا azâ: (ya'zû) [m. azv عزو] **1.**nispet etti. **2.**mensup oldu.

عزب azeb: [ç. a'zâb, uzzâb اعزاب ، عزاب] bekâr.

عزب azebe: (ya'zubu) [m. azb عزب] kocasının işlerine baktı.

عزب azebe: (ya'zubu) [m. uzbe, uzûb عزوب ، عزبة] bekâr oldu.

عزب azebe: (ya'zubu, ya'zibu) [m. uzûb عروب] **1.**uzaklaştı, gözden kayboldu. **2.**ıssız oldu.

عزب azzebe: [m. ta'zîb تعزيب] **1.**uzaklaştırdı. **2.**kocasının işlerine baktı.

عزباء azbâ': [ç. uzb عزب] bekâr.

عزة ize: [ç. izen, izûn عزى ، عزون] topluluk, grup.

عزج azece: (ya'zucu) [m. azc عزج] **1.**toprak belledi. **2.**ileri itti, kakaladı. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

عزر azere: (ya'ziru) [m. azr عزر] **1.**ayıpladı, kınadı. **2.**engel oldu, menetti. **3.**zora koştu, zorladı. **4.**cinsel ilişkide bulundu. **5.**din kurallarını öğretti.

عزر azzere: [m. ta'zîr تعزير] **1.**azarladı. **2.**ayıpladı, kınadı. **3.**terbiye etti. **4.**hürmet etti. **5.**yardım etti. **6.**cezalandırdı. **7.**din kurallarını öğretti.

عزرائيل izrâ'îl: Azrail.

عزز azzeze: [m. ta'zîz تعزيز] **1.**aziz etti, kadrini arttırdı. **2.**güçlü kıldı. **3.**destekledi. **4.**yeri sertleştirdi.

عزعز az'aze: [m. az'aze عزعزة] üstünlükte yarıştı.

عزف azefe: (ya'zufu, ya'zifu) [m. azf عزف] **1.**yüz çevirdi. **2.**bıktı, usandı.

عزف azefe: (ya'zufu, ya'zifu) [m. azf, azîf عزف ، عزيف] **1.**ses çıkardı. **2.**enstrüman çaldı.

عزف azzefe: [m. ta'zîf تعزيف] ses çıkardı.

عزق azeka: (ya'ziku) [m. azk عزق] **1.**yeri kazdı. **2.**yerden su çıkardı.

عزق azeka: (ya'zuku) [m. azk عزق] **1.**hızlı koştu. **2.**vurarak düşürdü. **3.**haberi gizledi.

عزق azika: (ya'zeku) [m. azek عزق] yapıştı.

عزل azele: (ya'zilu) [m. azl عزل] görevinden aldı, işten uzaklaştırdı, azletti.

عزل azzele: [m. ta'zîl تعزيل] görevinden aldı, işten uzaklaştırdı, azletti.

عزل uzul: [ç. a'zâl اعزال] silahsız insan.

عزلاء azlâ': [ç. azâlâ, azâl عزالى ، عزال] anüs.

عزم azeme: (ya'zimu) [m. azm, uzm, ma'zem, ma'zim, azîm, azme, azîme, uzmân عزم ، معزم ، عزيم ، عزمة ، عزيمة ، عزمان] **1.**azmetti, kesin niyet etti. **2.**çabaladı, gayret etti. **3.**yemin etti.

4.sabretti. **5.**emretti. **6.**sıkıştırdı. **7.**ruh çağırdı. **8.**afsun okudu.

عزم azm: **1.**azim, kararlılık. **2.**sabır.

عزم azzeme: [m. ta'zîm تعزيم] **1.**afsun okudu. **2.**ruh çağırdı.

عزمة azme: [ç. azemât عزمات] hak.

عزمة uzme: [ç. uzem عزم] kabile, aşiret.

عزوف azûf: [ç. izâf عزاف] **1.**maymun iştahlı. **2.**aşığından usanan sevgili.

عزوم azûm: **1.**azimli. **2.**kocakarı. **3.**popo.

عزى azâ: (ya'zî) [m. azy عزى] nispet etti.

عزى aziye: (ya'zâ) [m. azâ' عزاء] sabretti, dayandı, katlandı.

عزى azzâ: [m. ta'ziye تعزية] teselli etti, sabırlı olmasını salık verdi, taziyede bulundu.

عزى uzzâ: **1.**Uzza, Cahiliye dönemi putlarından biri. **2.**şerefli kadın.

عزيب azîb: [ç. a'zâb اعزاب] **1.**bekâr. **2.**gurbette olan.

عزيز azîz: [ç. e'izzâ', e'izze, izâz اعزاء ، اعزة ، عزاز] **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**üstün, kudretli. **3.**şerefli. **4.**melik, hükümdar. **5.**itibarlı. **6.**Mısır azizi. **7.**mutlak güç sahibi. **8.**güçlü vezir.

عزيمة azîme: [ç. azâ'im عزائم] **1.**büyü. **2.**azim. **3.**kuvvet. **4.**akşam yemeği daveti.

عس asse: (ye'ussu) [m. ass, ases عس ، عسس] **1.**bekçilik yaptı. **2.**haber gecikti.

عس uss: [ç. isâs, a'sâs عساس ، اعساس] su bardağı.

عسا asâ: (ya'sû) [m. asâ', usuvv عساء ، عسو] **1.**el nasırlaştı. **2.**otlar kurudu. **3.**gece zifiri karanlık oldu.

عسا asâ: (ya'sû) [m. asv, usuvv, usiyy, asâ', asve عسو ، عسى ، عساء ، عسوة] yaşlandı, ihtiyarladı.

عسبر usbur: [ç. asâbir عسابر] (zool.) panter.

عسبور usbûr: kurt köpeği.

عسجد asced: mücevher.

عسجر ascere: [m. ascere عسجرة] **1.**yemeğe tuz koydu. **2.**dik dik baktı.

عسد asede: (ya'sidu) [m. asd عسد] **1.**büktü. **2.**gezdi, dolaştı. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

عسر asere: (ya'siru) [m. asr عسر] solundan geldi.

عسر asere: (ya'siru) [m. asr, aserân عسر ، عسران] zor doğum yaptı.

عسر asere: (ya'suru, ya'siru) [m. usr, isr عسر] **1.**zor oldu, güç oldu. **2.**kabız oldu. **3.**muhalefet etti.

عسر asire: (ya'seru) [m. aser عسر] bolak oldu.

عسر asire: (ya'seru) [m. usr, usur, aser عسر] zor oldu, güç oldu.

عسر assere: [m. ta'sîr تعسير] **1.**muhalefet etti. **2.**solundan geldi. **3.**zorlaştırdı, güçleştirdi. **4.**sıkıştırdı. **5.**iflas etti.

عسر asure: (ya'suru) [m. usr, usur, asâre عسارة ، عسر] zor oldu, güç oldu.

عسر usr: güçlük.

عسر usr: solaklar.

عسر الهضم asiru'l-hadm: (tıp.) güç hazmedilen.

عسر الهضم usru'l-hadm: (tıp.) hazımsızlık.

عسراء asrâ': [ç. usr عسر] solak.

عسرة usre: **1.**zorluk. **2.**darlık, sıkıntı.

عسس ases: **1.**bekçilik yapmak. **2.**haber gecikmek.

عسعس as'ase: [m. as'ase عسعسة] **1.**hava karardı. **2.**geceleyin dolaştı. **3.**salladı.

عسف asefe: (ya'zifu) [m. asf عسف] **1.**yoldan çıktı, saptı. **2.**zulmetti. **3.**istihdam etti, işe aldı. **4.**işçilik yaptı, amelelik yaptı. **5.**tedbirsiz iş yaptı. **6.**ölümle burun buruna geldi. **7.**ırzına geçti. **8.**gözünden yaş boşandı.

عسف assefe: [m. ta'sîf تعسيف] **1.**yordu. **2.**yol iz bilmeden yürüdü.

عسق asika: (ya'seku) [m. asak عسق] **1.**yapıştı. **2.**saplandı. **3.**ısrarla istedi. **4.**düşkün oldu, müptela oldu.

عسقل askal: [ç. asâkıl, asâkîl عساقل ، عساقيل] **1.**serap. **2.**bulutlar.

عسقل askale: [m. askale عسقلة] parıldadı.

عسک asike: (ya'seku) [m. asek عسک] yapıştı.

عسكر asker: [ç. asâkir عساكر] **1.**ordu. **2.**kışla.

عسكر askere: [m. askere عسكرة] **1.**ordugâh kurdu. **2.**karanlık çöktü. **3.**insanlar toplandı. **4.**topladı.

عسكرى askerî: **1.**asker. **2.**askerî.

عسل asel: [ç. a'sâl, uslân, usûl اعسال ، عسلان ، عسول] bal.

عسل asele: (ya'silu) [m. asl, usûl, aselân عسل ، عسول ، عسلان] **1.**dalgalandı. **2.**titredi. **3.**şirin gösterdi.

عسل asele: (ya'sulu, ya'silu) [m. asl عسل] **1.**bal kattı. **2.**ballı yemek yaptı. **3.**bal verdi.

عسل assele: [m. ta'sîl تعسيل] **1.**arı bal yaptı. **2.**yemeğe bal koydu. **3.**bal verdi. **4.**bal gibi oldu. **5.**uyukladı, kestirdi, şekerleme yaptı.

عسل مصفى aselun musaffan: süzme bal.

عسلا له aslen lehu: geberesice.

عسلة asele: **1.**gömeç. **2.**kök, asıl, menşe.

عسلط aslete: [m. aslete عسلطة] saçmaladı, zırvaladı.

عسلوج uslûc: [ç. asâlîc عساليج] filiz, sürgün.

عسلى aselî: bal rengi.

عسم aseme: (ya'simu) [m. asm, usûm عسم ، عسوم] **1.**tamahlandı, tamah etti. **2.**kazandı. **3.**çabaladı, gayret etti. **4.**gözü çapaklanmak.

عسم asm: [ç. usûm عسوم] kuru ekmek.

عسن asine: (ya'senu) [m. asen عسن] otlar hayvanlara iyi geldi.

عسوف asûf: zalim, despot.

عسوم asûm: [ç. usem عسم] çalışıp kazanan.

عسون asûn: [ç. usun عسن] semiz, besili.

عسى asâ: ola ki, umulur ki, olayazdı.

عسى أن asâ en: ola ki, umulur ki, ihtimal ki.

عسى بالامر asiyyu bi'l-emri: uygun, lâyık, yaraşır.

عسير asîr: zorlu.

عسيف asîf: [ç. usefâ', asife عسفاء ، عسفة] ırgat, amele, işçi.

عسيل asîl: [ç. usul عسل] **1.**süpürge. **2.**fil penisi. **3.**deve penisi. **4.**sert vuran.

عسيلة asîle: **1.**orgazm. 2,meni.

عش aş: [ç. işâş, a'şâş عشاش ، اعشاش] kuş yuvası.

عش aşşe: (ye'uşşu) [m. aşş عش] **1.**istedi. **2.**biriktirdi. **3.**vurdu. **4.**yama yaptı. **5.**yerinden etti. **6.**yuvaya kondu.

عش uş: [ç. a'şâş, işâş, uşûş, اعشاش ، عشاش ، عشوش ، işeşe عششة] kuş yuvası.

عشا aşâ: (ya'şû) [m. aşv عشو] **1.**geceleyin gözleri zayıf gördü. **2.**hayvanı geceleyin otlattı. **3.**göz yumdu, ihmal etti. **4.**yöneldi.

عشا aşâ: (ya'şû) [m. aşv, aşy عشو ، عشى] akşam yemeği yedirid.

عشا aşâ: (ya'şû) [m. aşv, uşuvv عشو] geceleyin gördüğü ateşe yöneldi.

عشا aşâ: gece körlüğü.

عشاء aşâ': [ç. a'şiye اعشية] akşam yemeği.

عشاء işâ': yatsı.

عشاء işâen: akşamleyin.

عشار aşşâr: [ç. aşşârûn عشارون] öşür alan, vergi alan.

عشار uşâr: onar onar.

عشاق aşşâk: şıpsevdi.

عشاق uşşâk: aşıklar.

عشاوة aşâve: gece körlüğü.

عشايا aşâyâ: alacakaranlıklar.

عشب aşibe: (ya'şebu) [m. aşeb عشب] **1.**arazi yeşerdi. **2.**kurudu.

عشب aşube: (ya'şubu) [m. عشابة aşâbe] arazi yeşerdi.

عشب aşube: (ya'şubu) [m. عشابة ، عشوبة aşâbe, uşûbe] bodur ve çirkin oldu.

عشب uşub: [ç. اعشاب a'şâb] taze ot.

عشب ناسک uşbun nâsik: yeşil çayır.

عشر aşere: (ya'şiru) [m. عشر aşr] **1.**ona çıkardı. **2.**onuncu oldu.

عشر aşere: (ya'şuru) [m. عشر ، عشور uşr, uşûr] **1.**malının öşrünü aldı. **2.**birini alıp dokuz bıraktı.

عشر aşr: on.

عشر aşşere: [m. تعشير ta'şîr] **1.**malın öşrünü aldı. **2.**ona böldü. **3.**bir alıp dokuz bıraktı. **4.**onuncu oldu. **5.**on ay geçti.

عشر uşr: [ç. عشور ، اعشار uşûr, a'şâr] onda bir.

عشرات aşerât: onlar.

عشرة aşerete: [ç. عشرات aşerât] on.

عشرة işre: **1.**arkadaşlık. **2.**dostluk. **3.**işret.

عشرة عشرة aşreten aşreten: onar onar.

عشرون işrûn: yirmi.

عشرى uşrî: ondalık.

عشز aşeze: (ya'şizu) [m. عشزان aşezân] **1.**aksayarak yürüdü, topalladı. **2.**bastona dayandı.

عشش aşşeşe: [m. تعشيش ta'şîş] **1.**kuş yuva yaptı. **2.**ekmek küflendi. **3.**çayırlık kurudu.

عشق aşika: (ya'şeku) [m. عشق ، معشاق ışk, aşak, ma'şâk] **1.**aşık oldu. **2.**yapıştı kaldı.

عشق aşk: **1.**aşık olmak. **2.**yapışıp kalmak.

عشق ışk: **1.**aşık olmak. **2.**yapışıp kalmak.

عشق ışk: aşk.

عشق ışşık: şıpsevdi.

عشقة aşaka: [ç. عشق aşak] sarmaşık.

عشم aşime: (ya'şemu) [m. عشم ، عشمة aşem, aşeme] tamah etti.

عشم aşime: (ya'şemu) [m. عشم ، عشوم aşem, uşûm] kurudu.

عشمة aşeme: **1.**kuru ekmek. **2.**ihtiyar. **3.**kara kuru kimse.

عشن aşene: (ya'şunu) [m. عشن aşn] hüküm yürüttü.

عشن aşşene: [m. تعشين ta'şîn] hüküm yürüttü.

عشواء aşvâ': [ç. عشى uşy] gece körü.

عشوراء aşûrâ': Muharrem ayının onuncu günü.

عشوز aşvez: [ç. عشاوز aşâviz] sert zeminli yol.

عشى aşiy: **1.**akşam. **2.**alacakaranlık.

عشى aşiye: (ya'şâ) [m. عش ، عشاوة aşş, aşâve]

1.geceleyin gözleri zayıf gördü. **2.**akşam yemeği yedi. **3.**zulmetti. **4.**hayvanı geceleyin otlattı.

عشى aşşâ: [m. ta'şiye تعشية] **1.**akşam yemeği verdi. **2.**geceleyin hayvan otlattı. **3.**dengeli davrandı.

عشية aşiyye: [ç. aşâyâ عشايا] **1.**alacakaranlık. **2.**akşam.

عشية امس aşiyyetu ems: dün akşam.

عشير aşîr: [ç. uşerâ' عشراء] **1.**koca. **2.**karı. **3.**arkadaş. **4.**dost. **5.**akraba. **6.**yoldaş.

عشيق aşîk: maşuk, sevgili.

عشيق ışşîk: şıpsevdi.

عصا asâ: (ya'sû) [m. asv عصو] **1.**değnek ile vurdu. **2.**yarayı sardı. **3.**insanları bir araya getirdi.

عصا asâ: [ç. usiyy, ısiyy, a'sin, a'sâ' عصى ، اعص ، اعصاء] **1.**değnek, sopa. **2.**baston. **3.**baş örtüsü.

عصاء assâ': [ç. assâ'ûn عصاؤون] asi, isyancı.

عصابة isâbe: [ç. asâ'ib, isâbât عصائب ، عصابات] **1.**topluluk, cemaat. **2.**sarık. **3.**sargı. **4.**taç.

عصاة usât: asiler, isyancılar.

عصارة assâre: meyva sıkacağı.

عصارة usâre: **1.**sıkılmış meyva suyu. **2.**şıra.

عصافير asâfîr: **1.**serçeler. **2.**liderler. **3.**gemi çivileri. **4.**kitaplar.

عصام ısâm: [ç. usum, a'sıme عضم ، اعصمة] **1.**kulp. **2.**askı, kayış. **3.**sürme.

عصب asab: [ç. a'sâb اعصاب] **1.**sinir. **2.**(bot.) sarmaşık. **3.**lider.

عصب asebe: (ya'sibu) [m. asb عصب] **1.**yaprak silkti. **2.**sardı, bağladı. **3.**büktü. **4.**pamuk eğirdi. **5.**çevresini dolaştı. **6.**bağlandı. **7.**çevresine toplandı.

عصب asebe: (ya'sibu) [m. asb عصب] tuttu, kavradı.

عصب asebe: (ya'sibu) [m. asb, usûb عصب ، عصوب] **1.**ufuk kızardı. **2.**dişleri sarardı.

عصب asibe: (ya'sebu) [m. asab عصب] **1.**başında toplandı, başına birikti. **2.**siniri çok oldu.

عصب assabe: [m. ta'sîb تعصيب] **1.**acıktırdı. **2.**öldürdü. **3.**lider yaptı. **4.**sardı, sarıp sarmaladı.

عصبة asbe: [ç. asb عصب] (bot.) sarmaşık.

عصبة usbe: [ç. usab عصب] **1.**güçlü topluluk. **2.**güçlük. **3.**on ilâ kırk kişi arasındaki topluluk.

عصبى asabî: **1.**sinirsel. **2.**sinirli, asabi. **3.**taraftar.

عصبية asabiyye: **1.**sinirlilik, asabilik. **2.**taraftarlık. **3.**akrabalık, hısımlık. **4.**particilik, hizipçilik.

عصد asade: (ya'sidu) [m. asd عصد] **1.**burdu. **2.**zorladı, zorunda bıraktı, mecbur etti.

عصد asade: (ya'sidu) [m. usûd عصود] **1.**öldü. **2.**ıskaladı, karavanaya gitti.

عصر asare: (ya'siru) [m. asr عصر] **1.**suyunu çıkardı, sıktı. **2.**sıkıp irin çıkardı.

عصر asr: [ç. usûr عصور] **1.**ikindi. **2.**gündüz. **3.**gece. **4.**sabah. **5.**bağış. **6.**topluluk. **7.**aşiret.

عصر asr: [ç. usûr, a'sur, usur, a'sâr عصور ، اعصر ، عصر ، اعصار] **1.**çağ, devir. **2.**zaman. **3.**Kur'ân'da bir sûre.

عصر asr: **1.**suyunu çıkarmak, sıkmak. **2.**sıkıp irin çıkarmak.

عصر assare: [m. ta'sîr تعصير] **1.**kız gelinlik çağına geldi. **2.**sıkıp suyunu çıkardı.

عصر الحجرى asru'l-hacerî: Taş Devri.

عصف asafe: (ya'sifu) [m. asf, usûf عصف ، عصوف] **1.**rüzgâr sert esti. **2.**çalışıp kazandı. **3.**hızlı gitti. **4.**yana yattı.

عصف asafe: (ya'sufu) [m. asf عصف] ekin biçti.

عصفر asfare: [m. asfare عصفرة] aspur ile boyadı.

عصفر usfur: (bot.) aspur.

عصفور usfûr: [ç. asâfîr عصافير] **1.**(zool.) serçe. **2.**lider. **3.**gemi çivisi. **4.**kitap.

عصفور الجنة usfûru'l-cenne: (zool.) kırlangıç.

عصفور دورى usfûrun dûrî: (zool.) serçe.

عصل asal: [ç. a'sâl اعصال] **1.**bağırsak. **2.**(bot.) ağu ağacı.

عصل asele: (ya'sulu) [m. asl عصل] **1.**eğriltti, eğdi. **2.**idrar yaptı, işedi.

عصل asile: (ya'salu) [m. asl عصل] eğrildi.

عصل asl: [ç. isâl عصال] **1.**eğik. **2.**bükülü.

عصل assale: [m. ta'sîl تعصيل] **1.**gecikti, geç kaldı. **2.**ağırdan aldı.

عصلة asele: [ç. isâl عصال] **1.**eğik. **2.**bükülü.

عصلج aslece: [m. aslece عصلجة] zorlaştı, çetinleşti.

عصم asame: (ya'simu) [m. asm عصم] **1.**sığındı. **2.**sarıldı. **3.**yapıştı. **4.**kulp taktı. **5.**korudu. **6.**kazandı, kâr etti. **7.**engel oldu.

عصمة ısme: [ç. ısem, a'sum, a'sâm عصم ، اعصم ، اعصام] **1.**günahsız. **2.**iffet. **3.**bilezik. **4.**evlilik akdi. **5.**kusursuzluk. **6.**tasma.

عصود asvede: [m. asvede عصودة] haykırarak dövüştü.

عصور usûr: ikindi kahvaltısı.

عصور الوسطى usûru'l-vustâ: Ortaçağ.

عصور خالية usûrun hâliye: tarih öncesi devirler.

عصوف asûf: [ç. usuf عصف] fırtına.

عصى asâ: (ya'sî) [m. asy, ma'siye, isyân عصى ، معصية ، عصيان] **1.**isyan etti, baş kaldırdı, itaatsizlik etti. **2.**kanama kesilmedi, kan durmadı.

عصى asî: [ç. asiyyûn, a'siyâ' عصيون ، اعصياء] asi, isyancı.

عصى asiye: (ya'sâ) [m. asan عصى] değnek ile oynadı.

عصى assâ: [m. ta'sıye تعصية] değnek verdi.

عصيدة asîde: [ç. asâ'id عصائد] bulamaç aşı.

عصيفرة usayfire: (bot.) sarı şebboy.

عض adde: (ye'addu) [m. add, adîd عض ، عضيض ، اعضاض] **1.**ısırdı. **2.**sarıldı. **3.**çekiştirdi.

عض idd: [ç. a'dâd اعضاض] dikenli çöl ağacı.

عض idd: [ç. a'dâd, udûd اعضاض ، عضوض] **1.**huysuz. **2.**aklı başında insan. **3.**felaket. **4.**cimri.

عضا adâ: (ya'dû) [m. adv عضو] parçaladı, böldü, dağıttı.

عضادة idâde: **1.**sıkı dost, iyi arkadaş. **2.**kenar.

عضب adabe: (ya'dibu) [m. adb عضب] **1.**küfretti. **2.**kesti. **3.**döndü. **4.**kötürüm yaptı. **5.**dürttü. **6.**vurdu. **7.**engel oldu. **8.**kulağını yardı.

عضب adibe: (ya'debu) [m. adab عضب] **1.**kulağı yarıldı. **2.**boynuzu kırıldı.

عضب adube: (ya'dubu) [m. udûb, udûbe عضوب ، عضوبة] keskin oldu.

عضباء adbâ': [ç. udb عضب] **1.**kulağı yarık deve. **2.**yardımcısız, kimsesiz. **3.**kısa kollu.

عضة ide: [ç. idûn عضون] **1.**bölük, fırka. **2.**parça. **3.**yalan.

عضد add: [ç. a'dâd اعضاد] **1.**kenar. **2.**yardımcı.

عضد add: [ç. a'dâd اعضاد] pazı.

عضد aded: [ç. a'dâd اعضاد] **1.**kesilmiş dal. **2.**dökülen yaprak.

عضد adede: (ya'didu) [m. add عضد] **1.**budadı. **2.**yaprak silkti.

عضد adede: (ya'dudu) [m. add عضد] **1.**yardım etti, destek verdi. **2.**koluna dokundu. **3.**budadı.

عضد udud: [ç. a'dâd اعضاد] **1.**pazı. **2.**yardımcı. **3.**kenar.

عضرس adres: [ç. adâris عضارس] **1.**soğuk. **2.**kar. **3.**çiy. **4.**dolu. **5.**soğuk su. **6.**yaban eşeği.

عضرط udrut: **1.**hizmetçi. **2.**alçak.

عضل addele: [m. ta'dîl تعضيل] **1.**evlenmesine engel oldu. **2.**yer dar geldi. **3.**insanlarla

dolup taştı. **4.**doğum zorlaştı.

عضل adel: [ç. idlân عضلان] büyük fare.

عضل adele: (ya'dulu) [m. adl عضل] **1.**işi zor oldu. **2.**adalesine vurdu. **3.**sıkıştırdı. **4.**engel oldu.

عضل adile: (ya'delu) [m. adel عضل] iri adaleli oldu.

عضلة adale: [ç. adel, adelât عضل ، عضلات] adale, kas.

عضلة udle: [ç. udl, udel عضل] felaket.

عضم adm: [ç. idâm, udum, a'dime عضام ، عضم ، اعضمة] **1.**sap, kabza. **2.**yaba. **3.**dağ keçisi.

عضو udv: [ç. a'dâ' اعضاء] **1.**organ, uzuv. **2.**üye.

عضوض adûd: [ç. udud, idâd عضض ، عضاض] **1.**derin kuyu. **2.**felaket. **3.**zalim hükümdar. **4.**dar vajinalı kadın.

عضه adehe: (ya'dehu) [m. adeh عضه] **1.**iftira attı. **2.**dikenli bitki kesti.

عضه adehe: (ya'duhu, ya'dehu) [m. adh, idha, adîhe عضه ، عضهة ، عضيهة] **1.**yalan söyledi. **2.**sihir yaptı. **3.**dedikodu etti. **4.**bozdu.

عضه ideh: [ç. idûn عضون] **1.**yalan. **2.**sihir.

عضى addâ: [m. ta'diye تعضية] bölük bölük ayırdı.

عضيد adîd: [ç. iddân عضدان] kesilmiş dal.

عضيلة adîle: [ç. adâ'il عضائل] adele, kas.

عط atta: (ye'uttu) [m. att عط] **1.**yırttı. **2.**yıktı, devirdi. **3.**baskın çıktı.

عطا atâ: (ya'tû) [m. atv عطو] uzanıp aldı.

عطاء atâ': [ç. a'tiye, a'tiyât اعطية ، اعطيات] **1.**bağış, hibe. **2.**lütuf.

عطار attâr: **1.**parfümcü. **2.**çok koku sürünen.

عطارد utârid: Merkür.

عطاف itâf: [ç. utf, a'tıfe عطف ، اعطفة] **1.**palto. **2.**şal. **3.**ihram. **4.**peştemal.

عطاف itâf: **1.**palto. **2.**şal. **3.**peştemal. **4.**kılıç.

عطايا atâyâ: bağışlar, hibeler.

عطب atebe: (ya'tubu) [m. atb, utûb عطب ، عطوب] yumuşak oldu.

عطب atibe: (ya'tebu) [m. atab عطب] **1.**bozuldu. **2.**öldü. **3.**takatsiz kaldı. **4.**küplere bindi.

عطر atıre: (ya'taru) [m. atar عطر] güzel kokulu oldu.

عطر attara: [m. ta'tîr تعطير] hoş koku ile kokulandırdı.

عطر ıtr: [ç. utûr, a'târ عطور ، اعطار] **1.**hoş koku, ıtır, parfüm. **2.**hoş kokulu, parfümlü. **3.**hoş kokulu bitki.

عطس atese: (ya'tusu, ya'tisu) [m. ats, utâs عطس ، عطاس] **1.**aksırdı, hapşırdı. **2.**şafak söktü. **3.**öldü.

عطس ats: **1.**aksırmak, hapşırmak. **2.**şafak sökmek. **3.**ölmek.

عطس attase: [m. ta'tîs تَعطيس] aksırttı, hapşırttı.

عطسة atse: aksırık, hapşırık.

عطش atışe: (ya'teşu) [m. ataş عطش] susadı.

عطش attaşa: [m. ta'tîş تعطيش] susattı.

عطط attata: [m. ta'tît تعطيط] yırttı.

عطف atafa: (ya'tifu) [m. atf, utûf عطف ، عطوف] **1.**şefkat gösterdi. **2.**özledi. **3.**meyletti. **4.**ikiye katladı. **5.**vazgeçti. **6.**saldırdı. **7.**geri döndü.

عطف atife: (ya'tafu) [m. ataf عطف] uzun kirpikli oldu.

عطف attafe: [m. ta'tîf تَعطيف] iki kat etti.

عطف ıtf: [ç. a'tâf, ıtâf, utûf اعطاف ، عطاف ، عطوف] **1.**koltuk altı. **2.**yol ortası. **2.**kenar, yan.

عطل atal: [ç. a'tâl اعطال] **1.**boyun. **2.**kişi, şahıs. **3.**ziynetsizlik.

عطل atele: (ya'telu) [m. atal, utûl عطل ، عطول] ziynetsiz oldu.

عطل atele: (ya'tulu) [m. atâle عطالة] işsiz kaldı.

عطل atıle: (ya'telu) [m. atal عطل] edepsiz oldu.

عطل attele: [m. ta'tîl تعطيل] **1.**ziynetini çıkardı. **2.**develeri başıboş bıraktı. **3.**terketti. **4.**ihmal etti. **5.**çalışamaz hale getirdi. **6.**meclisi tatil etti. **7.**sınırı muhafızsız bıraktı.

عطل utl: [ç. a'tâl اعطال] **1.**ziynetsiz kadın. **2.**kirişsiz yay. **3.**edepsiz. **4.**zarar.

عطل utul: [ç. a'tâl اعطال] **1.**ziynetsiz kadın. **2.**kirişsiz yay. **3.**edepsiz. **4.**zarar.

عطلة utle: **1.**tatil. **2.**işsiz kalma.

عطن atan: [ç. a'tân اعطان] develerin su kenarında çökeceği yer.

عطن atane: 'ya'tunu, ya'tinu) [m. atn, utûn عطن ، عطون] deve suya kandı.

عطن atıne: (ya'tenu) [m. atan عطن] tabaklanacak deri koktu.

عطن attana: [m. ta'tîn تعطين] **1.**sepilenecek dereyi kokuttu. **2.**deve su kenarına çöktü. **3.**deveyi su kenarına çöktürdü.

عطوف atûf: **1.**himaye eden erkek. **2.**kocasını seven kadın. **3.**şefkatli.

عطى attâ: [m. ta'tiye تعطية] **1.**hizmet etti. **2.**acele ettirdi.

عطية atiyye: [ç. atâyâ عطايا] bağış, hibe.

عطيفة atîfe: [ç. atâ'if عطائف] yay.

عظ azze: (ye'uzzu) [m. azz عظ] vurup düşürdü.

عظا azâ: (ya'zû) [m. azv عظو] **1.**kötü duruma düştü. **2.**çekiştirdi. **3.**zehirledi.

عظانة azâ'e: [ç. azâ' عظاء] bir tür zehirli kertenkele.

عظائم azâ'im: büyük musibetler.

عظام izâm: **1.**büyükler, yüceler, ulular, azametliler.

عظام izâm: kemikler.

عظب azabe: (ya'zubu, ya'zibu) [m. azb, uzûb عظب ،عطوب] **1.**deri kurudu. **2.**sebat etti. **3.**nasır bağladı.

عظب azibe: (ya'zebu) [m. azeb عظب] sebat etti.

عظر azere: (ya'ziru) [m. azr عظر] **1.**doldurdu. **2.**iğrendi.

عظر azire: (ya'zeru) [m. azr عظر] doldurdu.

عظعظ az'aze: [m. az'aze عظعظة] **1.**ok ıska geçti. **2.**savaştan kaçıp saklandı. **3.**dağa çıktı.

عظل azele: (ya'zulu) [m. azl عظل] hayvanlar çiftleşti.

عظل azzele: [m. ta'zîl تعظيل] karşısında toplandı.

عظم azeme: (ya'zumu) [m. azm عظم] kemik yedirdi.

عظم azeme: (ya'zumu) [m. azme عظمة] kemiğine vurdu.

عظم azm: [ç. a'zum, izâm اعظم ،عظام] kemik.

عظم azume: (ya'zumu) [m. izem, azâme عظم ، عظامة] **1.**büyük oldu, ulu oldu, azametli oldu. **2.**zor geldi, büyük göründü.

عظم azzeme: [m. ta'zîm تعظيم] **1.**ululadı, yüceltti. **2.**kemiklerini ayırdı.

عظمة azame: [ç. azamât عظمات] **1.**ululuk, azamet. **2.**kibir.

عظور azûr: [ç. uzur عظر] midesi şişkin.

عظيم azîm: [ç. uzemâ', izâm, uzum عظماء ، عظام ، عظم] **1.**büyük. **2.**koca.

عظيمة azîme: [ç. azâ'im عظائم] büyük musibet.

عف aff: [ç. a'iffe, a'iffâ', affûn اعفة ، اعفاء ، عفون] iffetli, haramdan uzak duran.

عف affe: (ya'iffu) [m. aff, iffe, afâfe عف ، عفة ، عفافة] iffetli oldu, haramdan uzak durdu.

عفا afâ: (ya'fû) [m. afv, afâ', ufuvv عفو ، عفاء] **1.**silindi. **2.**gizlendi. **3.**affetti. **4.**sildi. **5.**uzattı. **6.**iyilik istedi. **7.**çok oldu. **8.**az oldu. **9.**hakkını sildi. **10.**yün kırktı.

عفا الله عنك afâllâhu anke: Allah seni affetsin.

عفان iffân: vakit, zaman.

عفت afete: (ya'fitu) [m. aft عفت] **1.**kırdı. **2.**kırık dökük Arapça konuştu.

عفت afite: (ya'fetu) [m. afet عفت] **1.**sol elini kullandı. **2.**ahmak oldu.

عفة iffe: iffet, haramdan uzak durma.

عفج afc: [ç. a'fâc, afece اعفاج، عفجة] bağırsak, göden.

عفج afc: değnek ile vurmak.

عفج afece: (ya'ficu) [m. afc عفج] değnek ile vurdu.

عفج ifc: [ç. a'fâc, afece اعفاج، عفجة] bağırsak, göden.

عفد afede: (ya'fidu) [m. afd, afadân عفد ، عفدان] zıpladı, sıçradı.

عفر afar: [ç. a'fâr اعفار] **1.**yeryüzü. **2.**toprak. **3.**ekine ilk suyu verme.

عفر afere: (ya'firu) [m. afr عفر] **1.**gömdü. **2.**toprağa buladı. **3.**yere vurdu. **4.**ekini suladı.

عفر affere: [m. ta'fîr تعفير] **1.**gömdü. **2.**toprağa buladı. **3.**eti güneşte kuruttu. **4.**ağarttı, beyazlaştırdı. **5.**tarlaya haşere tozu serpti. **6.**çocuğu sütten kesmek için meme ucuna toprak sürdü.

عفر afire: (ya'feru) [m. afer عفر] kara bakır renginde oldu.

عفر afr: [ç. a'fâr اعفار] **1.**yeryüzü. **2.**toprak.

عفر ufr: [ç. a'fâr, ifâr اعفار ، عفار] **1.**domuz. **2.**yiğit. **3.**kesat pazar. **4.**uzaklık. **5.**kamerî ayların yedinci, sekizinci, dokuzuncu geceleri.

عفرس afrese: [m. afrese عفرسة] yere çaldı.

عفريت ifrît: [ç. afârît عفاريت] **1.**ifrit, şeytan. **2.**joker. **3.**kurnaz. **4.**İfrit, güçlü kuvvetli, becerikli, ele avuca sığmaz.

عفس afese: (ya'fisu) [m. afs عفس] **1.**işinden alıkoydu. **2.**ovaladı. **3.**poposuna tekme attı. **4.**yere çaldı. **5.**değer vermedi.

عفش المسافر afşu'l-musâfir: yolcu bagajı.

عفص afese: (ya'fisu) [m. afs عفص] **1.**güreşte rakibi yendi. **2.**söktü, kopardı. **3.**büktü. **4.**cinsel ilişkide bulundu. **5.**tıpa geçirdi.

عفص afisa: (ya'fesu) [m. afes, ufûse عفص ، عفوصة] yemek kekre oldu.

عفص البلوط afsu'l-bellût: **1.**(bot.) pelit ağacı. **2.**pelit.

عفط afete: (ya'fitu) [m. aft, afît, afatân عفط ، عفيط ، عفطان] yellendi, gaz çıkardı, osurdu.

عفعوان uf'uvân: [ç. efâ' افاع] (zool.) engerek yılanı.

عفف affefe: [m. ta'fîf تعفيف] emzirdi.

عفق afaka: (ya'fiku) [m. afk عفق] **1.**kayboldu. **2.**uyuyup uyandı. **3.**kırbaçladı. **4.**savsakladı. **5.**biriktirdi. **6.**alıkoydu, menetti. **7.**hızlı gitti. **8.**rüzgâr çarptı. **9.**deveyi sağdı.

عفق affaka: [m. ta'fîk تعفيق] sürüyü topladı.

عفک afeke: (ya'fiku) [m. afk عفک] sözünü geç söyledi.

عفک afik: [ç. ufk عفک] bön, salak, ahmak.

عفک afike: (ya'feku) [m. afek, afk عفک] ahmak oldu.

عفکاء afkâ': [ç. ufk عفک] bön, salak, ahmak.

عفن afene: (ya'finu) [m. afn عفن] **1.**kokuttu. **2.**dağa çıktı.

عفن afine: (ya'fenu) [m. afen, ufûne عفن ، عفونة] kokuştu.

عفو afuvv: çok affedici.

عفو afv: [ç. afve, a'fâ' عفوة ، اعفاء] **1.**günlük nafakadan artan, ihtiyaç fazlası. **2.**iyilik, lütuf. **3.**erdem.

عفونة ufûne: kokuşmak.

عفی affâ: [m. ta'fiye تعفية] **1.**hastalık ölümüne yol açtı. **2.**saçı uzun oldu. **3.**rüzgâr izini sildi. **4.**düzen sağladı.

عفیف afîf: [ç. a'iffe, a'iffâ', affûn اعفة ، اعفاء ، عفون] iffetli, haramdan uzak duran.

عفیفة afîfe: [ç. afâ'if, afîfât عفائف ، عفيفات] iffetli kadın.

عق akka: (ya'ikku) [m. akak, akâk, ikâk عقق ، عقاق] hamile kaldı.

عق akka: (ye'ukku) [m. akk عق] **1.**şimşek çaktı. **2.**yırttı. **3.**yardı. **4.**doğan çocuk için kurban kesti.

عق akka: (ye'ukku) [m. akk, ukûk, ma'akka عق ، عقوق ، معقة] karşı geldi, isyan etti.

عقا akâ: (ya'kû) [m. akv عقو] **1.**kuyu kazdı. **2.**yükseldi. **3.**iğrendi.

عقاب ukâb: [ç. a'kub, ukbân, akâbîn اعقب ، عقبان ، عقابين] **1.**(zool.) kartal. **2.**(zool.) tavşancıl kuşu. **3.**(zool.) karakuş. **4.**sancak. **5.**sırt, tepe.

عقاة akât: [ç. ak عق] mahalle.

عقاد akkâd: tuhafiyeci.

عقار akâr: [ç. akârât عقارات] **1.**mülk, akar. **2.**ev eşyası. **3.**kırmızı boya. **4.**hurma.

عقار akâr: [ç. akkârât عقارات] şarap.

عقار akkâr: [ç. akâkîr عقاقير] **1.**ilaç. **2.**ağaç. **3.**ısıran.

عقاص ikâs: [ç. ukus عقص] saç bağı.

عقال ıkâl: [ç. ukul عقل] **1.**bukağı, köstek. **2.**hayvan sahibinden alınan zekât. **3.**dişi deve.

عقال ukkâl: kramp.

عقب akabe: (ya'kubu) [m. ukûb عقوب] dul kadınla evlendi.

عقب akabe: (ya'kubu, ya'kibu) [m. akb عقب] ökçesine vurdu.

عقب akabe: (ya'kubu, ya'kibu) [m. akb, ukûb, âkıbe عقب ، عقوب ، عاقبة] **1.**peşinden geldi, izledi. **2.**yerini aldı, halef oldu.

عقب akib: [ç. a'kâb اعقاب] **1.**topuk. **2.**evlat. **3.**torun. **4.**sonuç.

عقب akibe: (ya'kebu) [m. akab عقب] yaprakları sarardı.

عقب akkabe: [m. ta'kîb تعقيب] **1.**ardına düştü. **2.**namazdan sonra dua için oturdu. **3.**teravih namazından sonra nafile namazı kıldı. **4.**istirahat etti. **5.**hücum etti, saldırdı. **6.**takip etti. **7.**kusurlarını ortaya döktü. **8.**hakim önceki hükmü bozdu. **9.**bağladı. **10.**arkasına dönüp baktı.

عقب ukab: [ç. a'kâb اعقاب] kiriş yapılan sinir.

عقب ukb: [ç. a'kâb اعقاب] **1.**son, akıbet. **2.**sonuç.

عقبات akabât: **1.**sarp dağ geçitleri. **2.**engeller.

عقبة akabe: [ç. ikâb, akabât عقاب ، عقبات] **1.**sarp dağ geçidi. **2.**engel. **3.**sarp yokuş.

عقبة ukbe: [ç. ukab عقب] **1.**son, sonuç. **2.**karşılık. **3.**nöbet, sıra. **4.**yemekten sonra yenilen tatlı. **5.**gece ile gündüz.

عقبول ukbûl: [ç. akâbîl عقابيل] **1.**felaket, musibet. **2.** illet. **3.**uçuk. **4.**iş.

عقبى ukbâ: **1.**ahiret. **2.**son. **3.**karşılık. **3.**bedel. **3.**sonuç.

عقبى الدار ukbe'd-dâr: dünya yurdunun sonucu, cennet.

عقد akade: (ya'kidu) [m. akd عقد] **1.**düğümledi, düğüm attı. **2.**dondu, katılaştı. **3.**akit yaptı. **4.**hesapladı. **5.**kefil oldu. **6.**kemer yaptı. **7.**vali tayin etti. **8.**tutturdu, iliştirdi, bağladı.

عقد akd: [ç. ukûd عقود] **1.**sözleşme, akit, kontrat. **2.**kemer, bina kemeri. **3.**daire.

عقد akide: (ya'kedu) [m. akd عقد] **1.**dili dolaştı. **2.**dilinde tutukluk oldu.

عقد akkade: [m. ta'kîd تعقيد] **1.**kıvama gelene kadar kaynattı. **2.**akit yaptı. **3.**sağlamlaştırdı. **4.**sözünü anlaşılmayacak şekilde söyledi.

عقد ıkd: [ç. ukûd عقود] kolye, gerdanlık.

عقد الزواج akdu'z-zevâc: evlilik akdi.

عقد الملكية akdu'l-milkiyye: tapu senedi.

عقداء akdâ': [ç. ukd عقد] peltek, dili tutuk.

عقدة ukde: [ç. ukad عقد] **1.**düğüm. **2.**valilik. **3.**koruluk. **4.**verimli arazi. **5.**mülk, akar. **6.**sözde

anlaşılmazlık, tutukluk. **7.**otlak. **8.**beze, gudde. **9.**budak, boğum. **10.**zor. **11.**topluluk.

عقدة الرواية ukdetu'r-rivâye: roman konusu.

عقدة النفسية ukdetu'n-nefsiyye: kompleks, aşağılık duygusu.

عقر akara: (ya'kiru) [m. akr تقر] **1.**yaraladı. **2.**kesti, boğazladı, kurban etti. **3.**ısırdı. **4.**avladı. **5.**alıkoydu, menetti.

عقر akire: (ya'karu) [m. akar عقر] korkudan yerinde donup kaldı.

عقر akure: (ya'kuru) [m. ukr عقر] sonuç vermedi, sonuçsuz kaldı.

عقر akure: (ya'kuru) [m. ukr, akâre, ikâre عقر ، عقارة] kısır oldu, çocuksuz oldu.

عقر ukr: [ç. a'kâr اعقار] **1.**mahalle. **2.**evin ortası. **3.**saray. **4.**kasidenin en güzel beyti. **5.**kısır erkek. **6.**kısırlık.

عقر ukur: [ç. a'kâr اعقار] **1.**gebeliği önleyici ilaç, doğum kontrol ilacı. **2.**ateş koru.

عقرب akreb: [ç. akârib عقارب] **1.**(zool.) akrep. **2.**akrep burcu.

عقرب الدقائق akrebu'd-dakâ'ik: yelkovan.

عقرب الساعة akrebu's-sâ'a: saat akrebi.

عقص akasa: (ya'kisu) [m. aks عقص] saçını ördü.

عقص akisa: (ya'kasu) [m. akas عقص] **1.**boynuzu kıvrık oldu. **2.**cimri oldu. **3.**huysuz oldu.

عقصة iksa: [ç. ıkas, ikâs عقص ،عقاص] topuz saç.

عقعق ak'ak: (zool.) saksağan.

عقعق ak'aka: [m. ak'aka عقعقة] saksağan öttü.

عقف akafe: (ya'kifu) [m. akf عقف] eğdi, eğri büğrü yaptı.

عقف akkafe: [m. ta'kîf تعقيف] eğip büktü, çarpıttı.

عقفاء akfâ': [ç. ukf عقف] eğri büğrü nesne.

عقل akale: (ya'kilu) [m. akl عقل] **1.**ilaç kabız yaptı. **2.**diyet ödedi. **3.**saçını taradı. **4.**akılca üstün oldu. **5.**diyet almaya razı oldu. **6.**devenin ayağını bağladı.

عقل akale: (ya'kilu) [m. akl, ma'kûl عقل ، معقول] **1.**akıl etti. **2.**ergenlik yaşına geldi. **3.**hatasını anladı.

عقل akale: (ya'kilu) [m. akl, ukûl عقل ، عقول] **1.**sığındı. **2.**çelme takıp yıktı.

عقل akıle: (ya'kalu) [m. akl عقل] eğri ayaklı oldu.

عقل akkale: [m. ta'kîl تعقيل] **1.**akıllandırdı. **2.**asma koruk verdi. **3.**devenin dizini bağladı. **4.**alıkoydu.

عقل akl: [ç. ukûl عقول] **1.**akıl. **2.**kalp. **3.**diyet. **4.**sığınak.

5.kale. **6.**hafıza. **7.**ayırdetme gücü, temyiz.

عقلاء ukalâ': aklı başında olanlar, akıllılar.

عقلة ukle: **1.**bukağı. **2.**budak. **3.**trapez.

عقلية akliyye: akılcılık.

عقم akame: (ya'kimu) [m. akm عقم] kısırlaştırdı.

عقم akame: (ya'kumu) [m. akm, ukm عقم] kısırlaştı, kısır kaldı.

عقم akime: (ya'kamu) [m. akam عقم] **1.**kısır kaldı. **2.**sustu.

عقم akkame: [m. ta'kîm تعقيم] **1.**dezenfekte etti, sterilize etti. **2.**kısırlaştırdı.

عقم akuma: (ya'kumu) [m. ukm عقم] kısırlaştı, kısır kaldı.

عقم ukm: kısırlık.

عقمة akme: **1.**kırmızı giysi. **2.**alacalı kumaş.

عقمى ukmî: **1.**soylu, asilzade. **2.**anlaşılmaz söz.

عقوب akûb: hayırlı halef.

عقوبة ukûbe: ceza.

عقوة akve: [ç. ikâ' عقاء] mahalle.

عقود ukûd: **1.**sözleşmeler, akitler, kontratlar. **3.**kemerler, bina kemerleri. **4.**daireler.

عقود ukûd: kolyeler, gerdanlıklar.

عقور akûr: [ç. ukur عقر] yırtıcı hayvan.

عقول ukûl: **1.**akıllar. **2.**kalpler. **3.**diyetler. **4.**sığınaklar. **5.**kaleler. **6.**hafızalar. **7.**ayırdetme güçleri, temyizler.

عقى akkâ: [m. ta'kıye تعقية] **1.**havalandı. **2.**havaya ok attı.

عقيد akîd: **1.**kıvama gelmiş sıvı. **2.**akitleşen. **3.**yarbay.

عقيدة akîde: [ç. akâ'id عقائد] itikat, inanç.

عقير akîr: [ç. akrâ عقرى] **1.**kısır erkek. **2.**korkudan yerinden kıpırdayamayan. **3.**yaralı hayvan.

عقيرة akîre: [ç. akâkîr عقاقير] **1.**yaralı av hayvanı. **2.**ses.

عقيصة akîsa: [ç. akâ'is, ikâs عقائص ، عقاص] topuz biçimli saç örgüsü.

عقيق akîka: [ç. a'ikka اعقة] **1.**akik. **2.**dere. **3.**bebek saçı.

عقيقة akîka: [ç. akâ'ik عقائق] **1.**bebek saçı. **2.**doğan çocuk için kesilen kurban. **3.**ırmak. **4.**su tulumu. **5.**dağarcık, heybe. **6.**sünnet derisi. **7.**şimşek parıltısı.

عقيلة akîle: [ç. akâ'il عقائل] **1.**iffetli kadın. **2.**lider. **3.**değerli deve. **4.**iyi olan. **5.**sevgili eş, kıymetli hanım.

عقيلة البحر akîletu'l-bahr: eşi bulunmaz inci, dürrü şahvar.

عقيم akîm: [ç. akâ'im, ukm عقائم ، عقم] **1.**kısır kadın. **2.**meyvasız.

عقيم akîm: [ç. ukemâ', ikâm, akmâ عقماء ، عقام ، عقمى] kısır.

عک akke: (ye'ukku, ye'ikku) [m. akk عک] **1.**hava durgun ve sıcak oldu. **2.**ikamet etti, kaldı. **3.**tekrarlattı. **4.**sözün tekrarını istedi. **5.**kırbaçladı. **6.**hakkını geciktirdi. **7.**işinden gücünden etti. **8.**kanıt getirerek galip geldi. **9.**yorumladı, tefsir etti.

عکا akâ: (ya'kû) [m. akv عکو] **1.**semirdi. **2.**duman yükseldi. **3.**kelepçe taktı. **4.**nazik oldu.

عکاز ukkâz: [ç. akâkîz, ukkâzât عکاکیز ، عکازات] harbe.

عکاظ ukâz: Cahiliye döneminde kurulan panayır.

عکام ikâm: [ç. ukum عکم] ambalaj ipi.

عکب akebe: (ya'kubu) [m. ukûb عکوب] **1.**durdu. **2.**izdiham yarattı. **3.**kaynadı.

عکب akibe: (ya'kebu) [m. akeb عکب] **1.**kalın dudaklı oldu. **2.**iriyarı oldu.

عکب akkebe: [m. ta'kîb تعکیب] ateş tüttü.

عکبش akbeşe: [m. akbeşe عکبشة] sımsıkı bağladı.

عکة ukke: [ç. ukek, ikâk عککک ، عکاک] yağ tulumu.

عکد akede: (ya'kidu) [m. akd عکد] **1.**sığındı. **2.**imkânı oldu, mümkün oldu.

عکد akide: (ya'kedu) [m. aked عکد] **1.**semirdi. **2.**yapıştı.

عکر aker: **1.**pas. **2.**tortu. **3.**büyük deve sürüsü.

عکر akere: (ya'kuru, ya'keru, ya'kiru) [m. akr, ukûr عکر ، عکور] **1.**döndü. **2.**döne döne saldırdı.

عکر akire: (ya'keru) [m. aker عکر] bulandı, bulanık oldu.

عکر akkere: [m. ta'kîr تعکیر] tortulandırdı.

عکرة akere: [ç. aker عکر] **1.**deve sürüsü. **2.**dil kökü. **3.**karışıklık.

عکرش ikriş: (bot.) ayrık otu.

عکز akeze: (ya'kuzu) [m. akz عکز] **1.**mızrağı yere sapladı. **2.**mızrağa dayandı. **3.**doğru yolu buldu.

عکز akize: (ya'kezu) [m. akez عکز] **1.**buruştu. **2.**büzüldü.

عکس akese: (ya'kisu) [m. aks عکس] **1.**tersine çevirdi, ters yüz etti. **2.**alt üst etti. **3.**yere atıp sıkıştırdı. **4.**engel oldu. **5.**aksetti, yansıdı.

عکش akeşe: (ya'kişu) [m. akş عکش] **1.**biriktirdi. **2.**saldırdı, hücum etti. **3.**sıkı bağladı. **4.**örümcek ağ yaptı.

عکش akişe: (ya'keşu) [m. akeş عکش] keçeleşti.

عکش akkeşe: [m. ta'kîş تعکیش] ekmek küflendi.

عکص akese: (ya'kisu) [m. aks عکص] reddetti.

عكص akise: (ya'kesu) [m. akes عكص] **1.**ahlaksız oldu. **2.**davar huysuzlandı. **3.**kumda zorlukla yürüdü.

عكظ akeze: (ya'kizu) [m. akz عكظ] **1.**engel oldu, alıkoydu. **2.**ovuşturdu. **3.**delilini çürüttü. **4.**deriyi sepiledi.

عكظ akkeze: [m. ta'kîz تعكيظ] **1.**engel oldu. **2.**vazgeçirdi. **3.**güçleştirdi.

عكف akefe: (ya'kufu, ya'kifu) [m. akf عكف] alıkoydu, engel oldu.

عكف akefe: (ya'kufu, ya'kifu) [m. akf, ukûf عكف ، عكوف] **1.**işe sarıldı. **2.**başında toplandı. **3.**bir yerde ibadete çekildi.

عكف akkefe: [m. ta'kîf تعكيف] **1.**eğdi, büktü. **2.**saçını kıvırdı. **3.**dizdi. **4.**alıkoydu, engel oldu.

عكل akele: (ya'kulu, ya'kilu) [m. akl عكل] **1.**topladı. **2.**istif etti. **3.**tahmin etti. **4.**hüküm yürüttü. **5.**hapsetti. **6.**yıktı. **7.**iş çapraşık göründü. **8.**öldü. **9.**didindi, çabaladı.

عكم akeme: (ya'kimu) [m. akm عكم] **1.**besili oldu. **2.**bekledi. **3.**gözetledi. **4.**bağladı, ambalaj yaptı. **5.**gecikti, geri kaldı. **6.**bir yere yöneldi. **7.**saldırdı, hücum etti.

عكم akkeme. [m. ta'kîm تعكيم] semirdi.

عكم ikm: [ç. a'kâm اعكام] **1.**ip. **2.**yük dengi. **3.**bohça. **4.**zahire kabı, saklama kabı. **5.**kuyu çıkrığı.

عل all: [ç. ilâl علال] **1.**kadınlarla düşüp kalkan. **2.**kene. **3.**sıska ihtiyar. **4.**yaşlı hayvan.

عل alle: (ye'illu) [m. all عل] **1.**hastalandı. **2.**hasta etti. **3.**peşpeşe vurdu.

عل alle: (ye'ullu, ye'illu) [m. all, alel, ta'ille عل ، علل ، تعلة] peşpeşe içti.

علا alâ: (ya'lû) [m. uluvv علو] **1.**yüksek oldu, yüce oldu. **2.**kibirlendi. **3.**yükseldi. **4.**hayvana bindi. **5.**yendi, kahretti. **6.**yükseltti, yüceltti. **7.**bir başına yaptı. **8.**üzerine çıktı.

علاج ilâc: **1.**tedavi. **2.**ilaç.

علاقات ودية alâkâtu vuddiyye: dostane ilişkiler.

علاقة alâka: [ç. alâ'ik علائق] **1.**dostluk. **2.**bağlılık, sadakat. **3.**ilgi. **4.**ilişki. **5.**sevgi. **6.**düşmanlık. **7.**ilgi alanı.

علام alâme: niçin, neden dolayı.

علام allâm: (zool.) atmaca, çakır doğan.

علام allâm: bilen.

علام الغيوب allâmu'l-guyûb: gaybı çok iyi bilen.

علامة alâme: [ç. alâ'im, alâmât علائم ، علامات] **1.**işaret,

alamet. **2.**sınır. **3.**yol işaret taşı. **3.**bulgu.

علامة allâme: büyük bilgin.

علامة الاستفهام alâmetu'l-istifhâm: soru işareti.

علامة الجذر alâmetu'l-cizr: karekök işareti.

علامة السالب alâmetu's-sâlib: eksi işareti.

علامة السلب alâmetu's-selb: eksi işareti.

علان ilân: ortaya çıkarmak, açığa çıkarmak.

علانية alâniye: [ç. alânûn علانون] **1.**açıklık. **2.**işlerini açıkça yapan.

علانية alâniyeten: açıkça, açık olarak.

علاوة ilâve: [ç. alâvâ, alâvî علاوى ، علاوى] **1.**ek, ilave. **2.**artık, fazla. **3.**zam. **4.**prim.

علاوة على ذلك il^veten alâ zâlik: bunun yanı sıra, bundan başka.

علب alb: [ç. ulûb علوب] **1.**çizik. **2.**sert nesne. **3.**verimsiz arazi.

علب alebe: (ya'lubu) [m. alb علب] **1.**iz bıraktı. **2.**tırmaladı. **3.**kokusu değişti.

علب alibe: (ya'lebu) [m. aleb علب] **1.**sert oldu. **2.**eli nasırlaştı. **3.**et kötü koktu.

علب allebe: [m. ta'lîb تعليب] **1.**konserve yaptı. **2.**iz bıraktı. **3.**tırmaladı. **4.**kutu yaptı.

علب ilb: [ç. ulûb علوب] **1.**verimsiz arazi. **2.**sedir ağaçlı yer.

علباء ilbâ': [ç. alâbî علابى] boyun siniri.

علبة ulbe: [ç. ileb, ilâb علب ، علاب] **1.**kutu. **2.**konserve kutusu.

علبة التوصيلة المفرقية ulbetu't-tavsîliyyeti'l-mefrıkiyye: diferansiyel kutusu.

علبة سجاير ulbetu secâyir: sigara paketi.

علبة كبريت ulbetu kibrît: kibrit kutusu.

علة ille: [ç. ilel, illât, a'lâl علل ، علات ، اعلال] **1.**hastalık. **2.**özür. **3.**sebep. **4.**kök, asıl.

علث alese: (ya'lisu) [m. als علث] **1.**karıştırdı. **2.**biriktirdi.

علث allese: [m. ta'lîs تعليث] karıştırdı.

علج alece: (ya'lucu) [m. alc علج] tedavide başarılı oldu.

علج alece: (ya'lucu) [m. alc, ulûc علج ، علوج] iri oldu.

علج alice: (ya'lecu) [m. alec علج] güçlü oldu.

علج ilc: [ç. ulûc, a'lâc علوج ، اعلاج] **1.**eşek. **2.**yaban eşeği. **3.**iriyarı insan. **4.**kâfir.

علجم ulcum: [ç. alâcîm علاجيم] **1.**kurbağa. **2.**kene. **3.**devekuşu. **4.**koç. **5.**öküz. **6.**ceylan. **7.**deve. **8.**gece karanlığı. **9.**büyük miktarda su.

علد aled: [ç. a'lâd اعلاد] boyun siniri.

علد alide: (ya'ledu) [m. aled علد] sert oldu.

علز alize: (ya'lezu) [m. alez, alezân علز ، علزان] **1.**korkuya kapıldı. **2.**özledi.

علس ales: (zool.) kene.

علس alese: (ya'lisu) [m. als علس] **1.**yeyip içti. **2.**feryat etti.

علس allese: [m. ta'lîs تعليس] **1.**yedirdi. **2.**feryat etti. **3.**yedi. **4.**hastalığı ilerledi.

علض alede: (ya'lidu) [m. ald علض] kanırttı.

علط alete: (ya'litu) [m. alt علط] damga bastı.

علطة ulte: [ç. ulet علط] kolye, gerdanlık.

علف alef: [ç. ulûfe, a'lâf, ilâf علوفة ، اعلاف ، علاف] yem, hayvan yemi.

علف alefe: (ya'lifu) [m. alf علف] yem verdi.

علفط alfete: [m. alfete علفطة] karıştırdı.

علق alak: **1.**kan pıhtısı. **2.**(zool.) sülük. **3.**sevgi. **4.**düşmanlık. **5.**askıya asılan.

علق alaka: (ya'luku) [m. alak علق] **1.**küfretti. **2.**çekiştirdi. **3.**hayvan ağaç yaprağı yedi.

علق alaka: (ya'luku) [m. alk, ulûk علق ، علوق] çocuk parmağını emdi.

علق alika: (ya'laku) [m. ilk, ulûk, alak, alâka علق ، علوق ، علاقة] **1.**aşık oldu, gönül verdi, bağlandı. **2.**hamile kaldı. **3.**işe koyuldu. **4.**işini bildi.

علق alk: [ç. a'lâk, ulûk اعلاق ، علوق] **1.**kıymetli nesne. **2.**sepicilikte kullanılan bir ağaç.

علق allaka: [m. ta'lîk تعليق] **1.**astı. **2.**kapıyı sert kapadı. **3.**söze açıklık getirdi.

علقة alaka: **1.**kan pıhtısı. **2.**bir haftalık cenin.

علقة ulka: [ç. ulak علق] **1.**kahvaltı. **2.**askı. **3.**ilgi.

علقم alkame: [m. alkame علقمة] **1.**acı oldu. **2.**yemeğe acı kattı.

علک aleke: (ya'luku, ya'liku) [m. alk علک] **1.**ağzında çiğnedi. **2.**dişlerini gıcırdattı.

علک alleke: [m. ta'lîk تعليک] **1.**yoğurdu. **2.**hayvanın bakımını yaptı.

علک ilk: [ç. ulûk, a'lâk علوک ، اعلاک] sakız.

علل allele: [m. ta'lîl تعليل] **1.**peşpeşe içirdi. **2.**avuttu, eğlendirdi. **3.**sebebini açıklayarak kanıtladı. **4.**tedavi etti. **5.**malı özenle korudu.

علم alem: [ç. a'lâm اعلام] **1.**alamet. **2.**iz. **3.**yol sınırı. **4.**yol işaret taşı. **5.**lider. **6.**bayrak. **7.**desen. **8.**dağ.

علم aleme: (ya'lumu, ya'limu) [m. alm علم] **1.**işaret koydu. **2.**üst dudağını yardı. **3.**ilimde üstün oldu.

علم alime: (ya'lemu) [m. alem علم] übt dudağı yarıldı.

علم alime: (ya'lemu) [m. ilm علم] **1.**bildi. **2.**anladı. **3.**tanıdı.

علم alleme: [m. ta'lîm تعليم] **1.**öğretti. **2.**kahramanlık nişanı taktı. **3.**işaret koydu.

علم ilm: [ç. ulûm علوم] **1.**ilim. **2.**bilme. **3.**bilgi.

علم استخراج المعادن ilmu istihrâci'l-ma'âdin: metalurji.

علم الإثر ilmu'l-isri: **1.**hadis ilmi. **2.**iz takip ilmi.

علم الاجتماع ilmu'l-ictimâ': sosyoloji, toplumbilim.

علم الاحياء ilmu'l-ahyâ': biyoloji.

علم الاخلاق ilmu'l-ahlâk: ahlak ilmi.

علم الادب ilmu'l-edeb: **1.**edebiyat. **2.**filoloji.

علم الادوار ilmu'l-edvâr: musiki, müzik.

علم الارض ilmu'l-ard: jeoloji, yerbilim.

علم الاقتصاد ilmu'l-iktisâd: ekonomi, iktisat.

علم الالهيات ilmu'l-ilâhiyyât: Tanrıbilim, teoloji.

علم الامراض ilmu'l-emrâd: patoloji.

علم الانسباب الرياضية ilmu'l-ensâbi'r-riyâdiyye: logaritma.

علم الاوبئة ilmu'l-evbi'e: epidemioloji, salgın hastalıklar bilimi.

علم البديع ilmu'l-bedî': bedî ilmi, sözde güzelliğin incelendiği bilim dalı.

علم البصريات ilmu'l-basariyyât: optik.

علم البلاغة ilmu'l-belâga: belagat ilmi, güzel ifade etme ilmi.

علم البيان ilmu'l-beyân: belâgat, güzel ve etkili konuşma sanatı.

علم التاريخ ilmu't-târîh: tarih.

علم التاريخ الطبيعى ilmu't-târîhi't-tabî'î: tabiat bilgisi.

علم التشريح ilmu't-teşrîh: anatomi.

علم التنجيم ilmu't-tencîm: astroloji.

علم التوحيد ilmu't-tevhîd: kelâm.

علم الجبر ilmu'l-cebr: cebir.

علم الجمال ilmu'l-cemâl: estetik.

علم الجمجمة ilmu'l-cumcume: kafatası bilimi, kraniyoloji, kafatasının duygularla ve yeteneklerle ilgisini araştıran bilim dalı.

علم الحديث ilmu'l-hadîs: hadis ilmi.

علم الحساب ilmu'l-hisâb: matematik, aritmetik.

علم الحكمة ilmu'l-hikme: **1.**tıp. **2.**kimya.

علم الحياء الاجتماعية ilmu'l-hayâ'i'l-ictimâ'iyye: sosyobiyoloji.

علم الحياة ilmu'l-hayât: biyoloji.

علم الحيل ilmu'l-hiyel: mekanik.

علم الحيوان ilmu'l-hayavân: zooloji.

علم الرقص ilmu'r-raks: koreografi.

علم الرمل ilmu'r-reml: remil bilgisi.

علم الطبيعيات ilmu't-tabî'iyyât: tabii bilimler.

علم الطوالع ilmu't-tavâli': yıldızlara bakarak kehanette bulunma.

علم الظواهر الجويات ilmu'z-zevâhiri'l-cevviyyât: meteoroloji.

علم العقليات ilmu'l-akliyyât: metafizik.

علم العمران ilmu'l-umrân: sosyoloji.

علم الفلك ilmu'l-felek: astronomi.

علم الكلام ilmu'l-kelâm: kelam ilmi, dogmatik teoloji.

علم الكيمياء ilmu'l-kîmyâ': kimya ilmi.

علم اللاهوت ilmu'l-lâhût: teoloji, ilahiyat.

علم الله ilmullâh: Allah'ın ilmi.

علم المصطلحات الفنية ilmu'l-mustalahâti'l-fenniyye: teknoloji.

علم المعادن ilmu'l-ma'âdin: madenler ilmi.

علم المكانيكا ilmu'l-mekanika: mekanik.

علم المواريث ilmu'l-mevârîs: ferâiz.

علم النبات ilmu'n-nebât: botanik, bitki bilimi.

علم النجوم ilmu'n-nucûm: astronomi.

علم النفس ilmu'n-nefs: psikoloji.

علم الوظائف ilmu'l-vezâ'if: fizyoloji.

علم الهرمونات ilmu'l-hurmûnât: hormon bilimi, endokrinoloji.

علم الهندسة ilmu'l-hendese: geometri.

علم الهيئة ilmu'l-hey'e: **1.**astronomi. **2.**kozmografya.

علم اليقين ilmu'l-yakîn: kesin bilgi, gerçek bilgi.

علم توازن القوى ilmu tevâzuni'l-kuvâ: statik.

علم حروف الهجاء ilmu hurûfi'l-hicâ': ortografi.

علم طبقات الارض ilmu tabakâti'l-ard: yerbilim, jeoloji.

علم قواعد اللغة ilmu kavâ'idi'l-luga: etimoloji.

علمانى almânî: laik.

علمانية almâniyye: laiklik.

علمى ilmî: uygulamalı, amelî.

علن alen:açık olmak, aşikâr olmak, aleni olmak.

علن alene: (ya'lunu, ya'linu) [m. alen, alâniye, ulûn ، علن ، علانية ، علون] açık oldu, aşikâr oldu, aleni oldu.

علن aline: (ya'lenu) [m. alen, alâniye, ulûn ، علن ، علانية ، علون] açık oldu, aşikâr oldu, aleni oldu.

علن allene: [m ta'lîn تعلين] açığa çıkardı, ortaya çıkardı, alenileştirdi.

علن alûne: (ya'lunu) [m. alen, alâniye, ulûn ، علن ، علانية ، علون] açık oldu, aşikâr oldu, aleni oldu.

علوان الكتاب ilvânu'l-kitâb: mektup adresi, yazışma adresi.

علوفة alûfe: [ç. uluf علف] **1.**hayvan yemi. **2.**besi hayvanı.

علول alûl: [ç. ulul علل] hasta yemeği.

علوم ulûm: **1.**ilimler. **2.**bilmeler. **3.**bilgiler.

علون alvene: [m. alvene علونة] adres yazdı.

علە alihe: (ya'lehu) [m. aleh علە] **1.**hayretler içinde kaldı. **2.**korku içinde dönendi. **3.**üzüldü. **4.**acıktı.

علهان alhân: [ç. ilâh, alâhâ علاه ، علاهى] tıynetsiz, cibilliyetsiz.

على alâ: (ya'lâ) [m. alâ' علاء] şerefli oldu.

على alâ: (ya'lî) [m. aly, uliyy على] **1.**yükseldi. **2.**üstüne çıktı.

على alâ: **1.**üzerinde. **2.**rağmen. **3.**-den, -dan. **4.**-de, -da. **5.**ama, lakin. **6.**gerek, lâzım. **7.**uygun. **8.**yakın. **9.**için. **10.**hakkında.

على aleyye: bana.

على alî: [ç. ilye علية] **1.**yüksek. **2.**yüce. **4.**şerefli. **5.**kuvvetli insan.

على allâ: [m. ta'liye تعلية] **1.**yükseltti. **2.**üzerine çıktı. **3.**indirdi. **4.**üstüne adres yazdı.

على آثارهم âlâ âsârihim: arkalarından.

على اثر alâ eseri: hemen arkada.

على الا alâ ellâ: sakın ha.

على الاطلاق ale'l-ıtlâk: genellikle, umumiyetle.

على البديهة ale'l-bedîhe: düşünmeksizin, irticalen.

على التوالى ale't-tevâlî: sürekli, devamlı, kesintisiz.

على الحساب ale'l-hisâbi: veresiye.

على الحياد ale'l-hiyâd: tarafsız, yansız.

على الرأس و العين ale'r-re'si ve'l-ayni: baş üstüne, başım gözüm üstüne.

على الرحب و السعة ale'r-rahbi ve's-se'a: hoşgeldiniz safa getirdiniz.

على الرغم من ale'r-ragmi min: rağmen.

على الزى الجديد ale'z-zeyyi'l-cedîd: modaya uygun, moda olan.

على الطائر الميمون ale't-tâ'iri'l-meymûn: iyi yolculuklar.

على انفراد alâ infirâdin: **1.**bir başına. **2.**ayrı olarak, ayrıca.

على انفراد alâ infirâdin: ayrı olarak.

على بصيرة منه alâ basîretin minhu: işin aslını bilerek.

على بعد alâ bu'din: uzaktan.

على بغتة alâ bagtetin: beklenmedik, ansızın, apansız.

على حبه alâ hubbihi: seve seve.

على حد سواء alâ haddin sevâ': hepsi aynı, farkı yok.

على حد سوى alâ haddin sevâ: bununla birlikte.

على حدة alâ hidetin: **1.**bir başına. **2.**ayrı olarak, ayrıca.

على حدق alâ hadaki: gözü önünde.

على حرف alâ harfin: kenardan kıyıdan.

على حساب فلان alâ hisâbi fulânin: filana borç sayılmak üzere, filanın hesabına.

على حيدة alâ hîdetin: bir yana, bir kenara, şöyle dursun.

على حين غفلة âlâ hîni gafletin: habersizce.

على خاطر alâ hâtırı: -dığı için, -den dolayı, sebebiyle.

على رغم انفه alâ ragmi enfihi: -e rağmen, ister istemez.

على ضوء alâ dav'i: ışığında.

على طول alâ tûli: **1.**doğrudan doğruya. **2.**derhal, hemen.

على ظهر القلب alâ zahri'l-kalb: ezbere.

على عجل alâ acelin: alelacele, çarçabuk.

على عدة alâ udde: hazır, âmade.

على عنق الدهر alâ unuki'd-dehri: eskiden.

على عهد alâ ahdi: zamanında, devrinde.

على عهدة alâ uhdeti: sorumluluğunda.

على عين alâ ayni: gözetiminde.

على غير انتظار alâ gayri intizârin: beklenmedik bir şekilde.

على غير هداية alâ gayri hidâyetin: amaçsızca, rastgele.

على قدر alâ kaderin: takdir edilmiş zamanda.

على قدر الامكان alâ kadri'l-imkân: mümkün olduğu kadar, olabildiğince.

على مرغمته alâ mergametihi: -e rağmen, ister istemez.

على مضض alâ madadin: istemeyerek.

على مهل alâ mehlin: ağır ağır, yavaş yavaş.

على نفسه alâ nefsihi: kendi aleyhine.

على وجه الله alâ vechillâh: Allah aşkına, Allah rızası için.

على وشك alâ veşki: yaklaşık olarak.

على هواه alâ hevâhu: istediği gibi.

عليا ulyâ: **1.**en yüce. **2.**yüksek yer.

علية ulliyye: [ç. alâlî علالى] **1.**çardak. **2.**üst oda.

عليف alîf: [ç. alâ'if علائف] besi hayvanı.

عليق ulleyk: (bot.) böğürtlen.

عليک aleyke: **1.**sana. **2.**senin üstüne düşer, yapman gerekir.

عليک نور aleyke nûr: yaşa!, bravo!

عليكم aleykum: size, sizin üzerinize.

عليل alîl: [ç. a'illâ' اعلاء] hasta, illetli.

عليم alîm: **1.**bilen, bilgili, hakkıyla bilen. **2.**usta.

علينا aleynâ: **1.**bize ait. **2.**bize düşen, bizim görevimiz. **3.**bize. **4.**bize karşı.

عليهن aleyhinne: onlara, karşılarına.

عليين illiyyîn: İlliyyûn, yazılmış kitap.

عم amm: [ç. a'mâm, umûme, e'umm اعمام/ عمومة ، اعم] amca.

عم amme: (ye'ummu) [m. umûm عموم] **1.**genelleştirdi. **2.**kapladı, kapsadı.

عم amme: (ye'ummu) [m. umûme عمومة] amca oldu.

عما ammâ: niçin, neden.

عما ammâ: o şeyden ki.

عما قريب ammâ karîbin: bir süre sonra, kısa bir süre sonra.

عماد imâd: [ç. umud عمد] **1.**direk. **2.**sütun. **3.**payanda, dayak. **4.**komutan. **5.**vaftiz.

عمادة imâde: [ç. imâd عماد] **1.**dekanlık. **2.**yüksek bina.

عمارة amâre: [ç. amâ'ir, amâr عمائر ، عمار] **1.**sarık. **2.**deniz filosu. **3.**küçük kabile.

عمارة imâre: [ç. amâ'ir عمائر] **1.**büyük bina. **2.**mamur, bayındır. **3.**inşaat, imar. **4.**küçük kabile. **5.**bakım ve onarım. **6.**Allah evini mamur etmek.

عماس amâs: [ç. umus عمس] **1.**zifiri karanlık gece. **2.**çetrefil iş. **3.**şiddetli savaş.

عمال ummâl: **1.**işçiler. **2.**valiler. **3.**zekât toplayıcılar. **4.**hizmetçiler. **5.**etken, faktörler. **6.**teknisyenler.

عمال الدريسة ummâlu'd-derîse: demiryolu işçileri.

عمالة imâle: **1.**işçilik. **2.**işçilik ücreti.

عمامة imâme: [ç. amâ'im عمائم] **1.**sarık. **2.**miğfer, tulga. **3.**sal. **4.**kıyamet.

عمان ammân: (coğ.) Amman.

عمت amete: (ya'mitu) [m. amt عمت] **1.**yün dürdü. **2.**kahretti. **3.**engel oldu. **4.**vurdu.

عمة amme: [ç. ammât عمات] hala.

عمج amece: (ya'micu) [m. amc عمج] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**yüzdü. **3.**yalpalayarak yürüdü.

عمد amd: **1.**kastetmek. **2.**destek koymak, direk dayamak. **3.**ağırlık vermek. **4.**düşürmek. **5.**vaftiz suyuyla yıkamak.

عمد amede: (ya'midu) [m. amd عمد] **1.**kastetti. **2.**destek koydu, direk dayadı. **3.**ağırlık verdi. **4.**düşürdü. **5.**vaftiz suyuyla yıkadı.

عمد amide: (ya'medu) [m. amed عمد] **1.**kızdı, öfkelendi. **2.**devam etti, müdavim oldu.

عمد ammede: [m. ta'mîd تعميد] **1.**direk koydu, direk dikti. **2.**bend yaptı, set çekti. **3.**çocuğu vaftiz suyuyla yıkadı.

عمدا amden: kasıtlı olarak, bilerek, bile bile.

عمدة umde: [ç. a'mide, umud, amed اعمدة ، عمد] **1.**komutan. **2.**güvenilen. **3.**muhtar. **5.**vali.

عمر amere: (ya'muru) [m. amr عمر] **1.**bina etti. **2.**meskûn oldu. **3.**oturdu, ikamet etti. **4.**Allah uzun ömür verdi.

عمر amere: (ya'muru) [m. imâre عمارة] Allah evini mamur etti.

عمر amere: (ya'muru) [m. umûr, amâre, umrân عمور ، عمارة ، عمران] ömür boyu tuttu, ömür boyu muhafaza etti.

عمر amere: (ya'muru, ya'miru) [m. amâre, amr عمارة ، عمر] Allah'a kulluk etti, ibadet etti.

عمر amere: (ya'muru, ya'miru) [m. amâre, umr, umrân عمارة ، عمر ، عمران] evine bağlı oldu.

عمر amere: (ya'muru, ya'miru) [m. umr, amr, amâre عمر ، عمارة] uzun yaşadı, uzun ömürlü oldu.

عمر amire: (ya'meru) [m. amr, amer, amâre عمر ، عمارة] uzun yaşadı.

عمر ammere: [m. ta'mîr تعمير] **1.**meskûn hale getirdi. **2.**uzun yaşadı. **3.**Allah ömrünü uzattı. **4.**ömür boyu verdi. **5.**dayayıp döşedi. **6.**onardı, tamir etti. **7.**donattı.

عمر amr: [ç. a'mâr اعمار] hayat.

عمر amr: [ç. umûr عمور] **1.**din. **2.**millet. **3.**diş eti.

عمر amure: (ya'muru) [m. amâre عمارة] malı çok oldu, varlıklı oldu.

عمر umr: **1.**mesçit. **2.**manastır. **3.**kilise.

عمر umr: ömür.

عمر umur: [ç. a'mâr اعمار] **1.**hayat, ömür. **2.**yaş.

عمران umrân: bayındırlık.

عمرة amre: sarık.

عمرة umre: [ç. umer, umurât عمر ، عمرات] **1.**umre. **2.**ziyaret. **3.**iç güveyiliği.

عمروط umrût: [ç. amârit, amârît, amârita عمارط ، عمارط ، عمارطة] hırsız.

عمس amese: (ya'musu) [m. ams عمس] **1.**silindi. **2.**gizledi.

عمس amise: (ya'mesu) [m. ames عمس] silindi.

عمس ammese: [m. ta'mîs تعميس] gizledi.

عمش ameşe: (ya'muşu, ya'mişu) [m. amş عمش] **1.**vurdu. **2.**sünnet etti.

عمش amişe: (ya'meşu) [m. ameş عمش] **1.**gözü iyi seçmedi. **2.**söz etkili oldu. **3.**sağlığına kavuştu.

عمش ammeşe: [m. ta'mîş تعميش] **1.**sağlığına kavuşturdu. **2.**gaflete düştü.

عمشاء amşâ': [ç. umş عمش] gözü bulanık gören.

عمشوش umşûş: [ç. amâşîş عماشيش] yenilmiş üzüm salkımı.

عمط amete: (ya'mutu) [m. amt عمط] **1.**nankörlük etti, nimete küfretti. **2.**namusuna dil uzattı.

عمق amika: (ya'meku) [m. umk, umuk, amâka عمق ، عماقة] uzak oldu.

عمق ammaka: [m. ta'mîk تعميق] **1.**derinleştirdi. **2.**enikonu inceledi, derinlemesine araştırdı.

عمق amuka: (ya'muku) [m. umk, umuk, amâka عمق ، عماقة] uzak olmak.

عمق umk: [ç. a'mâk اعماق] derinlik.

عمل amel: [ç. a'mâl اعمال] **1.**iş. **2.**görev, vazife. **3.**meşguliyet, uğraşı. **4.**olay.

عمل amel: **1.**çalışmak, yapmak, işlemek. **2.**hareket etmek. **3.**meşgul olmak, ilgilenmek. **4.**vali yapmak.

عمل amile: (ya'melu) [m. amel عمل] **1.**çalıştı, yaptı, işledi. **2.**hareket etti. **3.**meşgul oldu, ilgilendi. **4.**vali yaptı.

عمل ammele: [m. ta'mîl تعميل] **1.**ücretini verdi. **2.**vali yaptı.

عمل الشيطان amelu'ş-şeytân: şeytan işi.

عملاق imlâk: [ç. amâlîk, amâlika, amâlık عماليق ، عمالقة ، عمالق] Amalika kavmi.

عملة زائفة umletun zâ'ife: kalp para, ayarı bozuk para.

عملة ورقية umletun varakıyye: banknot, kâğıt para.

عملى amelî: **1.**ticarî. **2.**uygulamalı.

عملية ameliyye: **1.**ameliyat. **2.**operasyon, işlem.

عملية القيصرية ameliyyetu'l-kayseriyye: sezariyen ameliyatı.

عملية جراحية ameliyyetun cirâhiyye: ameliyat, operasyon.

عمم ammeme: [m. ta'mîm تعميم] **1.**başına sarık sardı. **2.**genelleştirdi. **3.**yönetimi teslim etti.

عمن amene: (ya'minu) [m. amn عمن] ikamet etti, oturdu.

عمود amûd: [ç. a'mide, umud, amed اعمدة ، عمد] **1.**direk. **2.**sütun. **3.**lider. **4.**komutan. **5.**kasırga.

عمود البئر amûdu'l-bi'r: çıkrık mili.

عمود الخيمة amûdu'l-hayme: çadır direği.

عمود الفقرى amûdu'l-fakrî: omurga.

عمون amûn: [ç. umun عمن] ikamet eden, oturan.

عمه amehe: (ya'mehu) [m. ameh, amehân, umûh, umûhiye عمه ، عمهان ، عموه ، عموهية] **1.**yolunu şaşırdı, yolunu kaybetti. **2.**işin doğrusunu bilemedi.

عمه amihe: (ya'mehu) [m. ameh عمه] çöl işaretsiz oldu.

عمى amâ: (ya'mî) [m. amy عمى] **1.**yağmur yağdı. **2.**sıcak havada gelid.

عمى amî: [ç. amûn عمون] **1.**kör. **2.**basiretsiz. **3.**cahil. **4.**işaretsiz yer.

عمى amiye: (ya'mâ) [m. amâye عماية] yanlışa saplandı.

عمى amiye: (ya'mâ) [m. amen عمى] **1.**kör oldu. **2.**yoldan çıktı, saptı. **3.**gönül gözü kör oldu. **4.**kapalı oldu, üstü kapalı oldu.

عمى ammâ: [m. ta'miye تعمية] **1.**kör etti, körleştirdi. **2.**sözün anlamını gizledi. **3.**kör buldu.

عمى اللونى ama'l-levnî: renk körlüğü.

عمياء amyâ': [ç. umy, umyân, a'mâ', umât عمى ، عميان ، اعماء ، عماة] **1.**kör. **2.**basiretsiz. **3.**cahil. **4.**işaretsiz yer.

عمية amiye: [ç. amiyât عميات] **1.**kör. **2.**basiretsiz. **3.**cahil. **4.**işaretsiz yer.

عميت ımmît: [ç. amâmît عماميت] **1.**sarhoş. **2.**nereye gittiğini bilmeyen. **3.**kıt görüşlü.

عميد amîd: [ç. umedâ' عمداء] **1.**dekan. **2.**lider.

3.tuğgeneral. **4.**sırılsıklam aşık. **5.**yatalak hasta.

عميس amîs: [ç. umus عمس] **1.**şiddetli savaş. **2.**çetrefil iş.

عميق amîk: [ç. amik, umuk, imâk همق ، عمق ، عمق ، عماق] **1.**derin. **2.**uzak yol.

عميل amîl: [ç. umelâ' عملاء] **1.**temsilci, acente. **2.**vekil.

عميم amîm: [ç. umum عمم] **1.**çok olan, yaygın olan. **2.**tam. **3.**uzun. **4.**soylu, asilzade.

عميمة amîme: [ç. amâ'im عمائم] **1.**çok olan, yaygın olan. **2.**tam. **3.**uzun. **4.**soylu, asilzade.

عن an: -den, dan.

عن ann: [ç. a'nân اعنان] taraf, yan, kenar.

عن anne: (ye'unnu, ye'innu) [m. ann, anen, unûn عن ، عنن ، عنون] **1.**başlık yazdı. **2.**yüz çevirdi. **3.**küfretti.

عن اذنک an iznike: izninle, müsaadenle.

عن بصيرة an basîretin: bilerek.

عن بعد an bu'din: uzaktan.

عن طريق an tarîkin: yoluyla, -den geçerek.

عن ظهر يد an zahri yedin: bir zahmet, lütfen.

عنا anâ: (ya'nû) [m. an عن] esir düştü.

عنا anâ: (ya'nû) [m. anâ', unuvv عنو ، عناء] **1.**boyun eğdi, itaat etti. **2.**açığa çıkardı, ortaya çıkardı. **3.**başına iş geldi. **4.**sıkıntıya düşürdü. **5.**esir düştü. **6.**çıkardı.

عنا anâ: (ya'nû) [m. anv عنو] mektuba başlık yazdı.

عنا anâ: (ya'nû) [m. anve عنوة] **1.**zorla aldı. **2.**güzellikle aldı.

عناب unnâb: (bot.) hünnap, misvak ağacı meyvası.

عناج inâc: [ç. a'nice, unuc اعنجة ، عنج] **1.**yular. **2.**iş. **3.**ip.

عنادل anâdil: bülbüller.

عناصر anâsır: **1.**asıllar, kökler. **2.**unsurlar, elementler. **3.**ırklar.

عناق anâk: [ç. a'nuk, unûk اعنق ، عنوق] **1.**oğlak. **2.**hüsran. **3.**felaket. **4.**zekât malı.

عناق الارض anâku'l-ard: (zool.) vaşak, karakulak.

عنان inân: [ç. e'inne, unun اعنة ، عنن] dizgin.

عنان inân: **1.**yüz yüze gelmek. **2.**karşı gelmek.

عناية inâye: Allah korumak.

عنب annebe: [m. ta'nîb تعنيب] asma üzüm verdi.

عنب ineb: [ç. a'nâb اعناب] (bot.) üzüm.

عنب الثعلب inebu's-sa'leb: (bot.) it üzümü.

عنب الثعلب inebu's-sa'lem: (bot.) tilki üzümü, yabani üzüm.

عنب مخردق inebun muhardak: küçük taneli üzüm.

عنبر anber: (F.) [< enbâr] ambar.

عنبر anber: [ç. anâbir عنابر] **1.**amber balığı. **2.**amber. **3.**safran. **4.**kışla.

عنبرى anberî: **1.**amberli şarap. **2.**likör.

عنت anite: (ya'netu) [m. anet عنت] **1.**bozuldu. **2.**sıkıntıya düştü. **3.**günaha girdi. **4.**zina etti. **5.**kaynayan kemik kırıldı. **6.**boyun eğdi.

عنت annete: [m. ta'nît تعنيت] zorlanacağı iş verdi.

عنة unne: [ç. unen, inân عنن ، عنان] **1.**iktidarsızlık. **2.**dallardan yapılmış kulübe. **3.**sacayağı.

عنتر antere: [m. antere عنترة] **1.**vızıldadı. **2.**kahramanlık gösterdi. **3.**dürttü.

عنترة antere: **1.**sinek. **2.**vızıltı.

عنج anece: (ya'nucu) [m. anc عنج] çekti.

عند anede: (ya'nudu) [m. unûd, and عنود ، عند] **1.**inat etti. **2.**doğruya karşı geldi. **3.**doğru yoldan çıktı. **4.**sürüden ayrıldı. **5.**serkeşlik etti, baş kaldırdı.

عند anide: (ya'nedu) [m. unûd عنود] **1.**inat etti. **2.**doğruya karşı geldi. **3.**doğru yoldan çıktı. **4.**sürüden ayrıldı. **5.**serkeşlik etti, baş kaldırdı.

عند anude: (ya'nudu) [m. unûd عنود] **1.**inat etti. **2.**doğruya karşı geldi. **3.**doğru yoldan çıktı. **4.**sürüden ayrıldı. **5.**serkeşlik etti, baş kaldırdı.

عند inde: **1.**yanında, nezdinde. **2.**sırasında.

عند الامكان inde'l-imkân: mümkün olursa.

عند اللزوم inde'l-luzûm: gerektiğinde.

عند الله indallâh: Allah katında.

عندل andele: [m. andele عندلة] bülbül öttü.

عندلة andele: bülbül ötmek.

عندليب andelîb: [ç. anâdil عنادل] (zool.) bülbül.

عندم andem: (bot.) tarhun.

عنده indehu: onun katında.

عندى indî: benim yanımda.

عنز aneze: (ya'nuzu) [m. anz عنز] mızrakla vurdu.

عنز aneze: (ya'nuzu) [m. anz, unûz عنز ، عنوز] uzaklaştı.

عنز anz: [ç. inâz, a'nuz, unûz عناز ، اعنز ، عنوز] **1.**keçi. **2.**ceylan.

عنزة aneze: [ç. anez, anezât عنز ، عنزات] **1.**baston, asâ. **2.**balta ağzı.

عنس anese: (ya'nusu, ya'nisu) [m. ans, unûs, inâs عنس ، عنوس ، عناس] kız evde kaldı, kız kurusu oldu.

عنس anise: (ya'nisu) [m. anes عنس] aynaya baktı.

عنس annese: [m. ta'nîs تعنيس] kız evde kaldı, kız kurusu oldu.

عنس ans: [ç. inâs, unûs عناس ، عنوس] **1.**tavşancıl kuşu. **2.**güçlü deve.

عنش aneşe: (ya'nuşu) [m. anş عنش] **1.**eğdi, büktü. **2.**kızdırdı.

عنصر unsur: [ç. anâsır عناصر] **1.**asıl, kök. **2.**unsur, element. **3.**ırk.

عنصر السامى unsuru's-sâmî: Sâmî ırk.

عنصل unsul: (bot.) ada soğanı.

عنظوانة unzuvâne: [ç. unzuvânât عنظوانات] çekirge.

عنف annefe: [m. ta'nîf تعنيف] kınadı, ayıpladı.

عنف anufe: (ya'nufu) [m. anf, anâfe عنف ، عنافة] **1.**sert davrandı. **2.**ayıpladı, kınadı.

عنفوان unfuvân: başlangıç.

عنفوة unfuvve: başlangıç, evvel.

عنق anaka: (ya'nuku) [m. ank عنق] boynuna vurdu.

عنق anika: (ya'neku) [m. anek عنق] boynu uzun ve kalın oldu.

عنق annaka: [m. ta'nîk تعنيق] **1.**boynunu kavradı. **2.**boğazını sıktı. **3.**perişan etti.

عنق unuk: [ç. a'nâk اعناق] **1.**boyun. **2.**insan topluluğu. **3.**başlangıç. **4.**lider, başbuğ.

عنقاء ankâ': zümrütüanka.

عنقش ankaşa: [m. ankaşa عنقشة] ilişti.

عنک aneke: (ya'nuku) [m. ank, unûk عنک ، عنوک] **1.**kapadı, örttü. **2.**kocasına çemkirdi. **3.**babasına karşı geldi. **4.**gitti.

عنک ink: [ç. a'nâk اعناک] **1.**asıl, esas. **2.**kapı. **3.**gecenin bir bölümü.

عنکبوت ankebût: [ç. ankebûtât, anâkib, anâkîb عنکبوتات ، عناکب ، عناکیب] (zool.) örümcek.

عنم anneme: [m. ta'nîm تعنيم] parmaklarına kına yaktı.

عنن anen: [ç. a'nân اعنان] taraf, yan, kenar.

عنن annene: [m. ta'nîn تعنين] **1.**mektuba başlık yazdı. **2.**dizgin çekti. **3.**saçına şekil verdi.

عنوان unvân: başlık.

عنوان الخطاب unvânu'l-hitâb: adres.

عنود anûd: [ç. unud عند] yağmur bulutu.

عنى anâ: (ya'nî) [m. anâye, inâye, uniyy عناية ، عناية ، عنى] bunalttı, sıttı.

عنى anâ: (ya'nî) [m. any عنى] **1.**yaradı, hoş oldu. **2.**yeşertti, bitirdi. **3.**başına iş çıktı.

عنى anâ: (ya'nî) [m. inâye عناية] Allah korudu.

عنى aniye: (ya'nî) [m. any, inâye عناية ، عنى] demek istedi.

عنى annâ: [m. ta'niye تعنية] **1.**sıkıntıya düşürdü, zahmete soktu. **2.**kitaba başlık yazdı.

عنى annî: benden.

عنيف anîf: [ç. unuf عنف] **1.**sertlik, haşinlik. **2.**sert söz.

عنين ınnîn: iktidarsız erkek.

عنينة ınnîne: soğuk kadın, erkeğe karşı bir şey hissetmeyen kadın.

عواذا ivâzen: kerhen, istemeye istemeye.

عوار uvvâr: [ç. avâvîr عواوير] **1.**(zool.) kırlangıç. **2.**arpacık. **3.**yol iz bilmeyen. **4.**korkak. **5.**göze giren yabancı cisim.

عوامة avvâme: şamandıra.

عوامة للنجاة avvâmetun li'n-necât: can simidi.

عوان avân: [ç. ûn عون] **1.**orta yaşlı. **2.**evli kadın. **3.**ıslak yer. **4.**ikinci savaş.

عوج avice: (ya'vecu) [m. avec عوج] **1.**eğri oldu. **2.**engebeli oldu. **3.**virajlı oldu. **4.**ahlaksız oldu. **5.**çarpık oldu.

عوج avvece: [m. ta'vîc تعويج] **1.**eğdi, büktü. **2.**vazgeçirdi.

عوجا ivecen: eğri ve çelişkili.

عوجاء avcâ': [ç. ûc عوج] yay.

عود avd: geri dönmek.

عود avvede: [m. ta'vîd تعويد] alıştırdı.

عود ûd: [ç. a'vâd اعواد] **1.**odun. **2.**ud. **3.**öd ağacı.

عودة avde: geri dönmek.

عوذ avveze: [m. ta'vîz تعويذ] **1.**korudu. **2.**muska taktı, nazarlık taktı.

عوذة ûze: [ç. uvez عوذ] nazarlık, muska.

عور avvere: [m. ta'vîr تعوير] **1.**tek gözlü yaptı. **2.**vazgeçirdi. **3.**ölçeği ayarladı. **4.**hayvanları telef etti.

عوراء avrâ': [ç. ûr, ûrân, îrân عور ، عوران ، عيران] tek gözlü.

عورة avre: **1.**gedik. **2.**pusu yeri. **3.**avret yeri. **4.**kadın. **5.**sabah namazı öncesi, öğle vakti, yatsıdan sonraki vakit. **6.**açık, korumasız.

عوز avize: (ya'vezu) [m. avez عوز] **1.**bulunmaz oldu. **2.**yoksul oldu. **3.**zorlaştı.

عوض avdu: asla.

عوض avvede: [m. ta'vîd تعويض] bedel verdi.

عوض ivad: [ç. a'vâd اعواض] bedel.

عوضا ivaden: bedel olarak, yerine.

عوق avk: [ç. a'vâk اعواق] **1.**hayırsız. **2.**meşgul eden.

عوق avveka: [m. ta'vîk تعويق] alıkoymak, engel olmak.

عول avvele: [m. ta'vîl تعويل] **1.**hıçkıra hıçkıra ağladı. **2.**güvendi. **3.**naz yaptı, işvelendi. **4.**yardım istedi. **5.**gölgelik buldu.

عولة avle: [ç. ıvel عول] **1.**hıçkıra hıçkıra ağlama. **2.**yanıp yakılma.

عوم avveme: [m. ta'vîm تعويم] **1.**gemiyi yüzdürdü. **2.**bir yıl ara ile meyva verdi. **3.**ekinleri demet yaptı. **4.**yıllık işlem yaptı.

عون avn: [ç. a'vân اعوان] **1.**yardım. **2.**yardımcı.

عون avvene: [m. ta'vîn تعوين] **1.**orta yaşlı oldu. **2.**ortak oldu. **3.**yardım etti.

عوه avvehe: [m. ta'vîh تعويه] **1.**afete uğradı. **2.**afete uğrattı. **3.**hapis kaldı.

عوى avâ: (ya'vî) [m. avâ', ayy, aviyye عواء ، عى ، عوية] uludu.

عوى avâ: (ya'vî) [m. ayy عى] büktü, iki kat etti.

عوى avvâ: [m. ta'viye تعوية] büktü, iki kat etti.

عوينات uveynât: gözlük.

عهد ahd: [ç. uhûd, ihâd عهود ، عهاد] **1.**yemin. **2.**ahit, antlaşma. **3.**ferman, emir. **4.**vasiyet. **5.**vefa. **6.**sadakat. **7.**sevgi. **8.**bilgi. **9.**zimmet.

عهد ahd: **1.**antlaşma. **2.**söz, yemin, ant.

عهد ahide: (ya'hedu) [m. ahd عهد] **1.**vasiyetinin yerine getirilmesini istedi. **2.**bildi. **3.**buluştu. **4.**birinden ileride oldu. **5.**saygılı oldu. **6.**sözünde durdu. **7.**Allah'ın birliğini dile getirdi.

عهد الجديد ahdu'l-cedîd: İncil.

عهد القديم ahdu'l-kadîm: Tevrat.

عهدة ahde: [ç. ihâd عهاد] bahar yağmuru.

عهر ahere: (ya'heru) [m. ahr, ihr, uhûr, ahâre, uhûre عهر ، عهور ، عهارة ، عهورة] zina etti.

عهر ahire: (ya'heru) [m. aher عهر] **1.**zina etti. **2.**hırsızlık yaptı.

عهن ahene: (ya'hinu) [m. ahn, uhûn عهن ، عهون] kırıldı.

عهن ahene: (ya'hunu) [m. ahn عهن] **1.**sürekli oldu. **2.**ikamet etti, oturdu. **3.**çıktı, ayrıldı. **4.**çabaladı. **5.**çabuklaştırdı, hızlandırdı.

عهن ahene: (ya'hunu) [m. uhûn عهون] kurudu.

عهن ahine: (ya'henu) [m. ahen عهن] hazır oldu.

عهن ihn: [ç. uhûn عهون] boyalı yün,atılmış renkli yün.

عى ayy: [ç. a'yâ' اعياء] **1.**aciz. **2.**yorgun, bitkin.

عى ayye: (ye'ayyu) [m. ayy, iyy, ayâ' عى ، عياء] **1.**konuşmaktan aciz kaldı. **2.**apıştı kaldı.

عيا ayyâ: [m. ta'yiye تعيية] **1.**bilmece gibi konuştu. **2.**konuşmaktan aciz oldu.

عيار iyâr: [ç. iyârât عيارات] ölçü, tartı.

عيار البندقية iyâru'l-bundukiyye: kalibre.

عياش ayyâş: **1.**bolluk içinde yaşayan. **2.**ekmek içi.

عيب ayb: [ç. uyûb عيوب] ayıp, kusur.

عيب ayyebe: [m. ta'yîb تعييب] **1.**kusurlu yaptı. **2.**kusurlu buldu. **3.**deri eşya yaptı.

عيبة aybe: [ç. iyeb, iyâb, iyebât عيب ، عياب ، عيبات] **1.**çanta. **2.**heybe. **3.**zembil.

عيث ayyese: [m. ta'yîs تعييث] **1.**el yordamıyla aradı. **2.**yapmaya başladı.

عيد ayyede: [m. ta'yîd تعييد] bayram yaptı.

عيد iyd: [ç. a'yâd اعياد] bayram.

عيد الاضحى îdu'l-edhâ: kurban bayramı.

عيد الغطاس iydu'l-gıtâs: yortu.

عيد الفطر îdu'l-fıtr: şeker bayramı, ramazan bayramı.

عيد القومى îdu'l-kavmî: ulusal bayram.

عيد النحر îdu'n-nahr: kurban bayramı.

عير ayr: [ç. a'yâr, iyâr, uyûr, uyûre, iyârât اعيار ، عيار ، عيبورة ، عيبور ، عيارات] **1.**(zool.) eşek. **2.**göz bebeği. **3.**dağ. **4.**göz ucu. **5.**yumruluk. **6.**lider. **7.**padişah, hükümdar. **8.**azık, yiyecek.

عير ayyere: [m. ta'yîr تعيير] **1.**utandırdı. **2.**kabahatini yüzüne vurdu. **3.**ayarladı.

عير îr: [ç. îrât, iyerât عيرات] **1.**kervan, kafile. **2.**yük hayvanı.

عيسوى îsevî: Hıristiyan.

عيسى îsâ: (İbr.) Hz. İsa.

عيسى ابن مريم îsa ibni meryem: Meryem'in oğlu Hz. İsa.

عيش ayyeşe: [m. ta'yîş تعييش] yaşattı.

عيش ابله ayşun ebleh: gamsız hayat.

عيش اغيف ayşun agyef: müreffeh hayat.

عيش الغراب ayşu'l-gurâb: (bot.) mantar.

عيش رطيب ayşun ratîb: rahat yaşam.

عيش عذلاج ayşun izlâc: müreffeh hayat.

عيشة îşe: hayat.

عيص îs: [ç. a'yâs, îsân اعياص ، عيصان] **1.**asıl, köken, menşe. **2.**ağaçlık.

عيط ayyete: [m. ta'yît تعييط] **1.**bağırdı. **2.**ağladı.

عيق ayyaka: [m. ta'yîk تعييق] seslendi.

عيل ayl: [ç. ayâyil عيايل] **1.**yoksul. **2.**aile.

عيل ayyele: [m. ta'yîl تعييل] **1.**çoluğu çocuğu çok oldu. **2.**ailesini geçindirdi. **3.**ihmal etti.

عيل ayyil: [ç. iyâl, ayâyil, âle عيال ، عيايل ، عالة] aile bireyi.

عيلام aylâm: [ç. ayâlîm عياليم] sırtlan.

عيلة ayle: aile.

عيمان aymân: [ç. ayâmâ عيامى] canı süt çeken.

عيمة îme: [ç. iyem عيم] hayırlı olan.

عيمى aymâ: [ç. ayâmâ عيامى] canı süt çeken.

عين ayn: nazar değdirmek, kötü gözle bakmak.

عين ayine: (ye'ânu) [m. ayen, îne عين ، عينة] ceylan gözlü oldu, iri güzel gözlü oldu.

عين ayn: [ç. a'yân اعيان] **1.**hazır olan. **2.**kendisi.

عين ayn: [ç. a'yun, uyûn اعين ، عيون] **1.**pınar, göze. **2.**kuyu ağzı.

عين ayn: [ç. a'yun, uyûn, a'yân, a'yunât اعين ، عيون ، اعيان ، اعينات] **1.**göz. **2.**görme duyusu. **3.**nazar değmesi. **4.**lider. **5.**komutan. **6.**insan. **7.**öncü asker. **8.**casus. **9.**bekçi. **10.**gözenek. **11.**altın para, dinar. **12.**faiz. **13.**öz, halis. **14.**açık, aşikâr. **15.**topluluk. **16.**güneş. **17.**kaynak, pınar, göze.

عين ayyene: [m. ta'yîn تعيين] **1.**veresiye alışveriş yaptı. **2.**ağaç çiçek açtı. **3.**inci deldi. **4.**ayıbını yüzüne vurdu. **5.**atama yaptı, tayin etti. **6.**tahsis etti. **7.**iç savaş çıkardı. **8.**sebep gösterdi.

عين în: **1.**iri göz. **2.**iri siyah gözlü.

عين uyun: göz değdirenler, kötü gözlüler.

عين الابرة aynu'l-ibre: iğne deliği.

عين بعين aynun bi'aynin: göze göz.

عين سمكة aynu semeke: nasır.

عين عسلى aynun aselî: ela göz.

عينة îne: [ç. iyen عين] **1.**veresiye alışveriş. **2.**iyi olan.

عينى aynî: **1.**optik. **2.**maddî. **3.**sabit.

عينين ayneyn: iki göz.

غ

غ g, gayn: **1.**Arap alfabesinin on dokuzuncu harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: bin.

غائب gâ'ib: [ç. gayeb, guyyeb, guyyâb, gâ'ibûn غيب ، غياب ، غائبون] **1.**bilinmeyen, görünmeyen. **2.**gizli. **3.**üçüncü tekil şahıs.

غائب gâ'ib: **1.**kaybolan, kayıplara karışan. **2.**uzak.

غائص gâ'is: [ç. gavvâs, gâse غواص ، غاصة] **1.**dalan. **2.**dalgıç.

غائط gâ'it: [ç. gût, gıyât غوط ، غياط] **1.**dışkı, gaita. **2.**büyük aptes yapma. **3.**geniş çukur. **4.**ayak yolu, tuvalet.

غائلة gâ'ile: [ç. gavâ'il غوائل] **1.**felaket. **2.**belâ, şer.

غائلة gâ'ile: [ç. gavâ'il غوائل] **1.**hınç, kin. **2.**bela, şer.

غاب gâbe: (yegîbu) [m. gayb, gaybe, gaybûbe, gıyâb, guyûb غيب ، غيبة ، غيبوبة ، غياب ، غيوب] **1.**kayboldu. **2.**uzaklaştı. **3.**gözden kayboldu. **4.**gizli kaldı. **5.**yurdundan ayrıldı. **6.**güneş battı.

غاب gâbe: (yegîbu) [m. gîbe غيبة] gıybet etti, çekiştirdi, arkasından konuştu.

غاب هندى gâbun hindî: (bot.) bambu ağacı.

غابة gâbbe: [ç. gavvâb, gâbbât غواب ، غابات] gün aşırı su içen deve.

غابة gâbe: [ç. gâb, gâbât غاب ، غابات] orman.

غابر gâbir: [ç. gubber, gâbirûn غبر ، غابرون] **1.**geçmiş, mazi. **2.**kalıntı. **3.**geçen, geride kalan. **4.**bal.

غابص gâbese: [m. mugâbese مغابصة] gafil avladı.

غابط gâbit: [ç. gubbet غبط] imrenen, gıpta eden.

غاث gâse: (yegîsu) [m. gays, gıyâs غيث ، غياث] bereketli yağmur yağdı.

غاث gâse: (yegûsu) [m. gavs غوث] yardım etti.

غاج gâce: (yegûcu) [m. gavc غوج] **1.**eğildi. **2.**kırıldı.

غادر gâdere: [m. mugâdere, gıdâr مغادرة ، غدار] terketti, bıraktı, ayrıldı.

غادر gâdir: [ç. gâdirûn, gadere, guddâr غادرون ، غدرة ، غدار] hain.

غادرة gâdire: [ç. gâdirât, gavâdir غادرات ، غوادر] hain.

غادف gâdefe: [m. mugâdefe, gidâf غداف ، مغادفة] refah içinde oldu.

غادوف gâdûf: [ç. megâdif مغادف] kürek.

غادى gâdâ: [m. mugâdât مغاداة] erkenden işini yaptı.

غادية gâdiye: [ç. gavâd غواد] sabah yağmuru.

غاذى gâzî: [ç. guzât, gâzûn غذاة ، غاذون] besleyici.

غار gâr: [ç. agvâr, gîrân اغوار ، غيران] **1.**mağara. **2.**toz. **3.**kaya evi. **4.**in. **5.**ağız içi. **6.**(bot.) defne ağacı. **7.**askerî birlik. **8.**asma yaprağı. **9.**topluluk. **10.**kıskançlık.

غار gâre: (yegâru) [m. gayr, gayre, gâr غير ، غيرة ، غار] kıskandı.

غار gâre: (yegûru) [m. gavr, gıyâr, gu'ûr غور ، غيار ، غؤور] **1.**güneş battı. **2.**nüfuz etti, işledi. **3.**derinlemesine araştırdı.

غار gâre: (yegûru) [m. gavr, gu'ûr غور ، غؤور] **1.**gözü çukura kaçtı. **2.**çukur yere gitti. **3.**istedi. **4.**öğleyin uyudu. **5.**öğle sıcağı yüksek oldu.

غار gârre: [m. mugârre, gırâr مغارة ، غرار] çarşı kesat oldu.

غارب gârib: [ç. gavârib غوارب] üst kısım.

غارة gâre: [ç. gârât غارات] **1.**gece baskını. **2.**göbek.

غارض gârede: [m. mugârede مغارضة] erkeden develeri suya götürdü.

غارفة gârife: [ç. gavârif غوارف] kâkül, perçem.

غارق gâraka: [m. mugâraka مغارقة] ölümle burun buruna geldi.

غارلة gâzile: [ç. gavâzil غوازل] ip eğiren.

غارم gârim: [ç. gurrâm غرام] ödeyen.

غارى gârâ: [m. mugârât, gırâ' مغاراة ، غراء] **1.**yanaştırdı, bitiştirdi. **2.**mücadeleyi sürdürdü.

غاز gâz: [ç. gâzât غازات] **1.**gaz. **2.**petrol.

غاز gaze: (yegûzu) [m. gavz غوز] kastetti.

غاز gâzze: [m. mugâzze مغازة] didişti.

غاز سام gâzun sâmm: zehirli gaz.

غازات gâzât: **1.**gazlar. **2.**petroller.

غازر gâzere: [m. mugâzere مغازرة] bağışta bulundu.

غازل gâzele: [m. mugâzele مغازلة] **1.**flört etti. **2.**kırkına yaklaştı.

غازوزة gâzûze: gazoz.

غازى gazî: [ç. guzzâ, guzât, guzzî, guzzâ غزى ، غطاة] **1.**savaşan, gaza eden. **2.**eskiden kullanılan bir para.

غازى gâziye: [ç. gavâz, gaziyât غواز ، غازيات] savaşan kadın.

غاسول gâsûl: **1.**sabun. **2.**(bot.) hatmi çiçeği.

غاش gâşş: [ç. gaşeşe, guşşâş غشاش ، غششة] sahtekâr, üçkâğıtçı.

غاشية gâşiye: **1.**cehennem ateşi. **2.**yürek zarı. **3.**musibet. **4.**hizmetçi.

غاشية gâşiye: **1.**eyer örtüsü. **2.**kıyamet.

غاص gâse: (yegûsu) [m. gavs, gıyâs, gıyâsa, magâs غوص ، غياص ، غياصة ، مغاص] **1.**dibe daldı. **2.**baskın yaptı. **3.**meselenin aslını anladı.

غاصب gâsıb: [ç. gussâb غصاب] gaspeden, zorla alan.

غاض gâde: (yegîdu) [m. gayd, lagâd, magîd غيض ، مغاض ، مغيض] **1.**su çekildi. **2.**ucuzladı, fiyatı düştü. **3.**fiyat düşürdü. **4.**sütü azaldı.

غاضب gâdaba: [m. mugâdaba مغاضبة] **1.**birbirine kızdı. **2.**birbirini kızdırdı. **3.**kızdırdı. **4.**birine kızıp terketti.

غاضن gâdene: [m. mugâdene مغاضنة] göz kırptı, göz işareti yaptı.

غاط gât: [ç. agvât اغواط] **1.**topluluk. **2.**geniş düzlük.

غاط gâta: (yegîtu) [m. gayt غيط] **1.**bir yere geldi. **2.**kayboldu.

غاط gâta: (yegûtu) [m. gavt غوط] **1.**çukur kazdı. **2.**suya daldı. **3.**yuvarlandı.

غاظ gâze: (yegîzu) [m. gayz غيظ] kızdırdı, öfkelendirdi.

غاغة gâga: (bot.) yarpuz otu.

غاف gâfe: (yegîfu) [m. gayefân غيفان] eğildi.

غافر gâfir: [ç. gâfirûn, gafara غافرون ، غفرة] günahları affeden.

غافص gafasa: [m. mugâfasa, gıfâs مغافصة ، غفاص] gafil avladı.

غافل gâfil: gafil, habersiz.

غال gâl: (F.) [ç. gâlât غالات] kilit.

غال gâle: (yegîlu) [m. gayl غيل] çocuğunu emzirdi.

غال gâle: (yegîlu) [m. giyâl, giyâle, gu'ûl غيال ، غيالة ، غؤول] çaldı.

غال gâle: (yegûlu) [m. gavl غول] **1.**öldürdü. **2.**zilzurna sarhoş oldu.

غالب gâlebe: [m. mugâlebe, gilâb مغالبة ، غلاب] birbirini yenmeye çalıştı.

غالب gâlib: [ç. galebe, gâlibûn غلبة ، غالبون] galip, yenen.

غالبا gâliben: çoğu zaman.

غالط gâlata: [m. mugâlata, gılât مغالطة ، غلاط] yanılttı.

غالظ gâliz: [ç. galeze غلظة] sert ve iri nesneler.

غالى gâlâ: [m. mugâlât, gılâ' مغالاة ، غلاء] **1.**aşırıya kaçtı, haddi aştı. **2.**yüksek fiyata aldı. **3.**fiyat artırdı.

غالی gâlî: [ç. gulât غلاة] **1.**pahalı. **2.**iyi et.

غالیة gâliye: [ç. gâliyât, gavâl غوال ،غالیات] **1.**pahalı nesne. **2.**iyi et.

غالیة gâliye: [ç. gavâl غوال] koku, parfüm.

غام gâme: (yegîmu) [m. gaym غیم] hava kapalı oldu.

غام gâmme: [m. mugâmme مغامة] üzdü, hüzünlendirdi.

غامدة gâmide:[ç. gavâmid غوامد] **1.**yüklü gemi. **2.**kapatılmış kuyu.

غامر gâmere: [m. mugâmere مغامرة] **1.**kıyasıya dövüştü. **2.**kendini tehlikeye attı.

غامس gâmese: [m. mugâmese مغامسة] **1.**daldırdı. **2.**işe girişti. **3.**savaşın ortasına daldı.

غامض gâmid: [ç. gavâmid غوامض] **1.**üstü kapalı söz, açık olmayan söz. **2.**çukur mekân. **3.**haysiyetsiz, itibarsız. **4.**halhal. **5.**dolgun baldır.

غامط gâmata: [m. mugâmata مغامطة] art arda içti.

غان gâne: (yegînu) [m. gayn غین] **1.**susadı. **2.**midesi kalktı. **3.**hava kapandı.

غانیة gâniye: [ç. gavân, gâniyât غوان ، غانیات] **1.**güzel kadın. **2.**evli kadın. **3.**iffetli kadın.

غاور gâvere: [m. mugâvere, givâr مغاورة ، غوار] baskın yaptı.

غاول gâvele: [m. mugâvele مغاولة] saldırdı, hücum etti, akın etti.

غاوی gâvî: amatör.

غاوی gâvî: azgın, sapkın, sapık.

غایا gâyâ: [m. mugâyât مغایاة] gölge saldı.

غایة gâye: [ç. gây, gâyât غای ، غایات] **1.**son, nihayet. **2.**limit, sınır. **3.**amaç, gaye. **4.**bayrak.

غایر gâyere: [m. mugâyere, gıyâr مغایرة ، غیار] **1.**değişti, takas yaptı, mübadele etti. **2.**muhalefet etti.

غایط gâyete: [m. mugâyete مغایطة] çatıştı.

غایظ gâyeze: [m. mugâyeze مغایظة] kızdırdı, öfkelendirdi.

غب gabbe: (yegubbu) [m. [m. gabb, gubb, gubûb, gubûbe غب ، غبوب ، غبوبة] yemek bozuldu.

غب gabbe: (yegubbu) [m. gabb, gıbb غب] **1.**gün aşırı ziyaret etti. **2.**gün aşırı sıtma nöbeti tuttu. **3.**iyi düşünüp taşındı. **4.**birinin yanında geceledi.

غب gibb: [ç. agbâb اغباب] son, akıbet.

غب gubb: [ç. agbâb, gubbân اغباب ، غبان] **1.**dalga. **2.**çukur alan.

غبا gıben: ara sıra, zaman zaman.

غباوة gabâve: **1.**kalınkafalılık. **2.**cahillik.

غبب gabbebe: [m. tagbîb تغبيب] **1.**yemek bozuldu. **2.**kurt koyunu boğazladı. **3.**defetti, uzaklaştırdı. **4.**gün aşırı sağdı.

غبث gabese: (yagbusu) [m. gabes, gubse غبث ، غبثة] toprak rengi oldu, hâki oldu, boz renkli oldu.

غبث gabese: (yagbusu) [m. gabs غبث] katıp karıştırdı.

غبج gabice: (yagbecu) [m. gabc غبج] suyu yavaş yavaş içti.

غبر gabbere: [m. tagbîr تغبير] **1.**toz kaldırdı. **2.**boz renkli yaptı. **3.**toz biber ekti.

غبر gabere: (yagburu) [m. gubûr غبور] **1.**durdu. **2.**kaldı. **3.**geçti. **4.**boz renkli oldu. **4.**gitti.

غبر gabire: (yagberu) [m. gaber, gubre غبر ، غبرة] **1.**yara azdı. **2.**toz kapladı. **3.**boz renkli oldu.

غبر gubber: [ç. gubberât غبرات] kalıntı, artık.

غبراء gabrâ': [ç. gubr غبر] boz renkli olan.

غبس gabise: (yagbesu) [m. gabes, gubse غبس ، غبسة] hava karardı.

غبسة gabese: **1.**karanlık. **2.**boz renk, kül rengi.

غبش gabeş: [ç. agbâş اغباش] gecenin son demleri.

غبش gabeşe: (yagbuşu) [m. gabş غبش] aldattı.

غبش gabişe: (yagbeşu) [m. gabeş, gubşe غبش ، غبشة] **1.**gecenin sonuna gelindi. **2.**boz renkli oldu.

غبص gabise: (yagbesu) [m. gabes غبص] göz çapaklandı.

غبصاء gabsâ': [ç. gubs غبص] gözü çapaklı.

غبط gabete: (yagbitu) [m. gabt, gıbta غبط ، غبطة] imrendi, gıpta etti.

غبط gabt: [ç. gubût غبوط] ekin demeti.

غبطة gıbta: **1.**imrenme, gıpta. **2.**iyi hal. **3.**patrik.

غبغبة gabgabe: [m. gabgabe غبغبة] alışverişte hile yaptı.

غبق gabbaka: [m. tagbîk تغبيق] akşam sütü içirdi.

غبق gabika: (yagbiku) [m. gabk غبق] **1.**akşam sütü içirdi. **2.**akşam sütü sağdı.

غبقان gabkân: [m. gubâkâ, gabâkâ غباقى] **1.**akşam sütü içen. **2.**akşamdan akşama demlenen, akşamcı.

غبن gabene: (yagbunu, yagbinu) [m. gabn غبن] **1.**alışverişte aldattı. **2.**gizledi. **3.**eksik verdi. **4.**haksızlık etti.

غبن gabine: (yagbenu) [m. gabn, gaben غبن] **1.**unuttu. **2.**ihmal etti.

غبن gabine: (yagbenu) [m. gaben غبن] **1.**kıt görüşlü oldu. **2.**farkında olmadı.

غبوق gabûk: [ç. gabâ'ik غبائق] **1.**akşam sütü. **2.**akşam içkisi.

غبى gabâ: (yagbâ) [m. gab, gabâve غب ، غباوة] **1.**kalın kafalı oldu, akılsız oldu. **2.**gizli oldu.

غبى gabbâ: [m. tagbiye تغبية] **1.**örttü, gizledi. **2.**saçını sıfıra vurdu.

غبيراء gubeyrâ': **1.**iğde. **2.**iğde ağacı. **3.**boza.

غبيط gabît: [ç. gubut غبط] **1.**mahfe. **2.**palan. **3.**su yolu. **4.**çukur.

غت gatte: (yeguttu) [m. gatt غت] **1.**suya daldırdı. **2.**yordu. **3.**susturdu. **4.**yemek bozuldu.

غتل gatile: (yagtelu) [m. gatel غتل] sık ağaçlıklı oldu.

غتم gateme: (yagtumu) [m. gatm غتم] sıcaklık şiddetini arttırdı.

غتم gatime: (yagtemu) [m. gatem غتم] kekeleyerek konuştu.

غتماء gatmâ': [ç. gutm غتم] kekeme.

غث gass: **1.**yaradan irin akmak. **2.**yer sağlığına iyi gelmemek.

غث gasse: (yegassu, yegissu) [m. gasâse, gusûse غثاثة ، غثوثة] **1.**zayıfladı. **2.**kokuştu, bozuldu.

غث gasse: (yegissu) [m. gass, gasîs غث ، غثيث] **1.**yaradan irin aktı. **2.**yer sağlığına iyi gelmedi.

غثا gasâ: (yagsû) [m. gasv, gusv غثو] çöp ile doldu.

غثاء gusâ': [ç. agsâ' اغثاء] selin getirdiği çöp ve köpük, çörçöp yığını.

غثث gassese: [m. tagsîs تغثيث] yavaş yavaş semirdi.

غثر gasere: (yagsuru) [m. gasr غثر] her yer yemyeşil oldu.

غثر gasire: (yagseru) [m. gusre غثرة] **1.**boz renkli oldu. **2.**ahmak oldu.

غثغث gasgase: [m. gasgase غثغثة] **1.**ovaladı. **2.**karıştırdı.

غثغثة gasgase: **1.**ovalamak. **2.**karıştırmak.

غثم gaseme: (yagsumu) [m. gasm غثم] karıştırdı.

غثم gasime: (yagsemu) [m. gasem, gusme غثم ، غثمة] baçı kırçıllandı.

غثمر gasmere: [m. gasmere غثمرة] bozdu, mahvetti.

غثى gasâ: (yagsî) [m. gasy غثى] **1.**çöp ile doldu. **2.**sözü karıştırdı.

غثى gasâ: (yagsî) [m. gasy, gaseyân غثى ، غثيان] içi kalktı, midesi bulandı.

غثيان gaseyân: içi kalkmak, midesi bulanmak.

غجر gacer: Çingeneler.

غجرى gacerî: [ç. agcâr اغجار] Çingene.

غد gad: kahvaltı etmek.

غد gad: yarın.

غد gadde: (yeguddu, yegiddu) [m. gudde غدة] beze çıkardı.

غدا gadâ: (yagdû) [m. guduvv غدو] **1.**sabahleyin geldi. **2.**sabahleyin gitti. **3.**sabahleyin yaptı. **4.**oldu. **5.**gitti.

غدا gadâ: (yagdû) [m. guduvv, gudve, gadv غدو ، غدوة] erken davrandı.

غدا gaden: yarın.

غداء gadâ': [ç. agdiye اغدية] seher.

غداف gudâf: [ç. gıdfân غدفان] **1.**ağustos kargası. .**2.**kuzgun kargası. **3.**uzun siyah saç. **4.**akbaba.

غداوة gadâve: sabah.

غدة gudde: [ç. guded, gadâ'id غدد ، غدائد] **1.**beze. **2.**eşya.

غدد gaded: [ç. gıdâd غداد] deve vebası salgını.

غدد guded: **1.**bezeler. **2.**eşyalar.

غددة gudede: [ç. guded غدد] **1.**ur. **2.**deve vebası.

غدر gader: [ç. agdâr اغدار] **1.**taşlık arazi. **2.**nehir çekilmesiyle ortaya çıkan çamurlu zemin.

غدر gadere: (yagduru, yagdiru) [m. gadr, gaderân غدر ، غدران] sözünde durmadı, ahdini bozdu.

غدر gadire: (yagderu) [m. gader غدر] **1.**mekân taşlı oldu. **2.**gölden su içti. **3.**gece karanlık oldu. **4.**kardeşleri öldü.

غدر gadr: [ç. gaderât غدرات] hainlik.

غدرة gadre: [ç. gaderât غدرات] hainlik.

غدف gadefe: (yagdufu) [m. gadf غدف] cömertlik etti, eliaçık oldu.

غدفل gıdfel: [ç. gadâfil غدافل] **1.**müreffeh hayat. **2.**yeni elbise. **3.**uzun boylu insan.

غدق gadaka: (yagdiku) [m. gadk غدق] yer su içinde kaldı.

غدق gadika: (yagdeku) [m. gadak غدق] **1.**suyu bol oldu. **2.**kaynaktan bol su geldi. **3.**bolluk oldu. **4.**hayat bolluk içinde oldu.

غدو guduvv: **1.**sabahleyin gelmek. **2.**sabahleyin gitmek. **3.**sabahleyin yapmak. **4.**olmak. **5.**gitmek.

غدوة gudve: [ç. gud, guduvv غد ، غدو] seher.

غدى gaddâ: [m. tagdiye تغدية] **1.**sabah kahvaltısı ettirdi. **2.**öğle yemeği yedirdi.

غدى gadiye: (yagdâ) [m. gad, gadâ' غداء ، غد] kahvaltı etti.

غدية gadiyye: [ç. gadâyâ, gadiyyât غدايا ، غديات] seher vakti.

غديرة gadîre: [ç. gadâ'ir غدائر] örgülü saç.

غذ gazze: (yeguzzu, yegizzu) [m. gazz غذ] **1.**irin aktı.

2.yara şişti. **3.**eksiltti. **4.**hızlı hızlı yürüdü.

غذا gazâ: (yagzû) [m. gazv غذو] **1.**yemek yedirdi. **2.**aktı.

غذاء gizâ': [m. agziye اغذية] gıda.

غذرم gazreme: [m. gazreme غذرمة] söz anlaşılmaz oldu.

غذم gazeme: (yagzumu) [m. gazm غذم] **1.**döke saça yedi. **2.**çok mal verdi.

غذمر gazmere: [m. gazmere غذمرة] **1.**kızdı, sinirlendi. **2.**götürü sattı, kabala sattı. **3.**sözlerini sıraladı. **4.**fısıldadı. **5.**dağıttı. **6.**karıştırdı.

غذى gazî: [ç. gızâ' غذاء] süt kuzusu.

غذى gazzâ: [m. tagziye تغذية] **1.**gıda verdi. **2.**besledi. **3.**kan aktı.

غر garre: (yegarru) [m. garer, gurre, garâre غرر ، غرة ، غرارة] **1.**yüzü nurlu oldu. **2.**beyazlaştı, ağardı. **3.**deneyimsiz oldu.

غر garre: (yegurru) [m. garr, gırâr غر ، غرار] **1.**ağzıyla besledi. **2.**su çekildi. **3.**şerefli oldu. **4.**otlattı.

غر garre: (yegurru) [m. garr, gırre, gurûr غر ، غرة ، غرور] aldattı.

غر gırr: [ç. agrâr, gırâr اغرار ، غرار] **1.**deneyimsiz. **2.**aldanan. **3.**gafil.

غرا garâ: (yagrû) [m. garv غرو] **1.**şaştı. **2.**yapıştı. **3.**yapıştırdı.

غرا garâ: [ç. agrâ' اغراء] **1.**yapıştırıcı. **2.**buzağı. **3.**zayıf insan. **4.**zayıf hayvan. **5.**güzellik.

غرائب garâ'ib: **1.**tuhaf şeyler, garip şeyler. **2.**tuhaf sözler.

غراب gurâb: (zool.) karga.

غراب gurâb: [ç. agribe, gırbân, agrub, gurb اغربة ، غربان ، غرب ، اغرب] **1.**(zool.) karga. **2.**kar. **3.**dolu. **5.**ense. **6.**keskin ağız.

غراب اعصم gurâbun a'sam: (zool.) kızılca karga.

غراب البحر gurâbu'l-bahr: (zool.) karabatak.

غراب القيظ gurâbu'l-kayz: (zool.) kuzgun.

غراب اورق gurâbun evrak: (zool.) leş kargası.

غراب نوحى gurâbun nûhî: (zool.) ekin kargası.

غرابيل garâbîl: **1.**kalburlar, elekler. **2.**defler. **3.**dedikoducular, kovucular.

غراد garâd: [ç. gırâd غراد] mantar.

غرار gırâr: [ç. agirre اغرة] **1.**kesici alet ağzı. **2.**uyku. **3.**kesatlık. **4.**örnek.

غرارة gırâre: [ç. garâ'ir غرائر] harar.

غرام garâm: **1.**aşk. **2.**azap. **3.**ölüm, yok oluş.

غرامة garâme: **1.**zarar. **2.**ödeme.

غرانق gurânık: [ç. garânık, garânîk, garânika غرانق ،

غرانيق ، غرانقة] **1.**beyaz tenli dilber. **2.**(zool.) kuğu. **3.**örülü saç topu, topuz saç.

غرب garb: [ç. gurûb غروب] **1.**batı. **2.**Batı dünyası. **3.**Avrupa. **4.**başlangıç. **5.**kesici ağız. **6.**keskinlik. **7.**uzak diyar. **8.**su tulumu. **9.**kova. **10.**gözyaşı. **11.**gözyaşı kanalı. **12.**arpacık.

غرب gareb: **1.**altın. **2.**gümüş. **3.**şarap. **4.**kadeh. **5.**(bot.) akçakavak. **6.**çamur.

غرب garebe: (yagrubu) [m. garb غرب] **1.**gitti. **2.**savaştı. **3.**uzun yolculuk yaptı. **4.**uzaklaştı.

غرب garebe: (yagrubu) [m. gurbe, gurb, garâbe غربة ، غرب ، غرابة] gurbete gitti, gurbette yaşadı.

غرب garebe: (yagrubu) [m. gurûb غروب] **1.**battı, gurûb etti. **2.**uzaklaştı, gözden kayboldu.

غرب garibe: (yagrebu) [m. gareb غرب] kararını buldu.

غرب garrebe: [m. tagrîb تغريب] **1.**uzak diyarlara yolculuk yaptı. **2.**batıya gitti. **3.**esmer kadın beyaz çocuk doğurdu. **4.**uzaklaştırdı. **5.**gözden kayboldu. **6.**kar yedi. **7.**göç ettirdi. **8.**sürgün etti.

غرب garube: (yagrubu) [m. garâbe غرابة] **1.**söz kapalı oldu. **2.**garip oldu, yabancı oldu, alışılmadık oldu.

غرب garube: (yagrubu) [m. garâbe, gurbe غربة ، غرابة] gurbette oldu.

غرب الشباب garbu'ş-şebâb: ilk gençlik yılları.

غرباء gurebâ': **1.**yabancılar. **2.**tuhaf olanlar, garip olanlar, alışılmadık şeyler.

غربال gırbâl: [ç. garâbîl غرابيل] **1.**kalbur, elek. **2.**def. **3.**dedikoducu, kovucu.

غربان gırbân: **1.**(zool.) karga. **2.**kar. **3.**dolu. **5.**ense. **6.**keskin ağız.

غربل garbele: [m. garbele غربلة] **1.**kalburdan geçirdi, eledi. **2.**durumunu anladı. **3.**kalabalığı dağıttı. **4.**katliam yaptı.

غربى garbî: **1.**Batılı. **2.**Avrupalı. **3.**batı rüzgârı. **4.**şarap.

غربيب gırbîb: [ç. garâbîb غرابيب] **1.**kara üzüm. **2.**koyu siyah, kapkara. **3.**sakalını siyaha boyayan ihtiyar.

غربية garbiyye: batıya ait.

غرة gırre: [ç. gırer غرر] gaflet.

غرة gurre: [ç. gurur غرر] **1.**başlangıç. **2.**en iyi. **3.**akıtma. **4.**köle. **5.**cariye. **6.**hilal. **7.**diş beyazlığı. **8.**yüz. **9.**şerefli, hayırlı. **10.**asma filizi.

غرث garise: (yagresu) [m. gares غرث] acıktı.

غرث garrese: [m. tagrîs تغريث] acıktırdı, aç bıraktı.

غرثان garsân: [ç. garsâ, garâsâ, gırâs غرثى ، غراثى ، غراث] aç.

غرثى garsâ: [ç. gırâs غراث] aç kadın.

غرد garide: (yagredu) [m. gared غرد] **1.**öttü. **2.**şarkı söyledi.

غرد garrede: [m. tegrîd تغريد] öttü.

غرر garrere: [m. tagrîr, tagirre تغرة] **1.**kendini tehlikeye attı. **2.**doldurdu. **3.**kuş uçmaya çalıştı.

غرز gareze: (yagrizu) [m. garz غرز] **1.**batırdı. **2.**dikti. **3.**soktu.

غرز garize: (yagrezu) [m. garz غرز] itaat etti.

غرز garz: [ç. gurûz غروز] **1.**üzengi. **2.**yere dikilen.

غرس garese: (yagrisu) [m. gars غرس] ağaç dikti.

غرس gars: [ç. girâs غراس] dikilmiş fidan.

غرض garad: [ç. agrâd اغراض] **1.**arzu, dilek. **2.**maksat, amaç. **3.**hedef, nişan.

غرض garada: (yagridu) [m. gard غرض] **1.**kırdı. **2.**doldurdu. **3.**taze taze topladı. **4.**erkene aldı. **5.**erkenden sütten kesti.

غرض garada: (yagridu) [m. garîd غريض] taze süt verdi.

غرض gard: [ç. gurûd, agrâd غروض ، اغراضkolan.

غرض garida: (yagredu) [m. garad غرض] **1.**istedi, arzu etti. **2.**bıktı, usandı. **3.**korktu.

غرض garrada: [m. tagrîd تغريض] **1.**taze taze topladı. **2.**şaka yaptı. **3.**meyva yedi. **4.**eksiltti, azalttı.

غرض garuda: (yagrudu) [m. garid, garâde غرض ، غراضة] terütaze oldu.

غرغر gargara: [m. gargara غرغرة] **1.**ağzını çalkaladı, gargara yaptı. **2.**boğuk ses çıkardı. **3.**boğazladı, kesti. **4.**can çekiştirdi.

غرغر gırgır: [ç. gırgıre غرغرة] (zool.) Habeş tavuğu.

غرف garefe: (yagrifu) [m. garf غرف] **1.**avuç ile su aldı. **2.**sepiledi, tabakladı. **3.**kesti. **4.**büktü, kıvırdı.

غرفة gurfe: [ç. girâf غراف] avuç dolusu su.

غرفة gurfe: [ç. guref, gurufât غرف ، غرفات] **1.**oda. **2.**yazlık ev. **3.**yedinci gök.

غرفة الاستقبال gurfetu'l-istikbâl: salon.

غرفة الاكل gurfetu'l-ekl: yemek odası.

غرفة التجارية gurfetu't-ticâriyye: ticaret odası.

غرفة الزراعية gurfetu'z-zirâ'iyye: ziraat odası.

غرفة النوم gurfetu'n-nevm: yatak odası.

غرفة انتظار gurfetun intizâr: bekleme odası.

غرق garaka: (yagruku) [m. gark غرق] süt içti.

غرق garik: suda boğulan.

غرق garika: (yagreku) [m. garak غرق] **1.**suda boğuldu. **2.**suya battı. **3.**su kapladı.

غرق garraka: [m. tagrîk تغريق] **1.**suya batırdı. **2.**öldürdü. **3.**yayı gerdirdi.

غرق الصوت gariku's-savt: **1.**nefesi kesilmiş. **2.**dehşete kapılmış.

غرل garile: (yagrelu) [m. garel غرل] **1.**çocuk sünnetsiz oldu. **2.**bolluk yılı oldu. **3.**refah oldu.

غرم garime: (yagremu) [m. gurm, garm, garâme, magrem غرم ، غرامة ، مغرم] **1.**ödedi. **2.**alışverişte zarar etti.

غرم garreme: [m. tagrîm تغريم] **1.**ödetti. **2.**borçlandırdı.

غرن garine: (yagrenu) [m. garen غرن] **1.**zayıfladı. **2.**kurudu.

غرن guren: [ç. agrân اغران] tavşancıl kuşu.

غرنوق gurnûk: [ç. garânîk غرانيق] (zool.) kuğu.

غروب gurûb: **1.**batmak, gurûb etmek. **2.**uzaklaşmak, gözden kaybolmak.

غروب gurûb: güneşin batışı, gurub.

غرور garûr: **1.**dünya. **2.**gargara ilacı. **3.**mağrur eden şey.

غرور gurûr: **1.**aldanma. **2.** aldatma. **3.**batıl şeyler.

غرى gariye: (yagrâ) [m. garâ', gar غراء ، غر] **1.**düşkün oldu. **2.**soğudu.

غرى garrâ: [m. tagriye تغرية] sıvadı.

غريب garîb: [ç. gurebâ' غرباء] **1.**yabancı. **2.**tuhaf, garip, alışılmadık.

غريبة garîbe: [ç. garâ'ib غرائب] **1.**tuhaf, garip. **2.**tuhaf söz.

غرير garîr: [ç. agirre, agirrâ' اغرة ، اغراء] **1.**sakındıran. **2.**mağrur. **3.**kefil. **4.**deneyimsiz. **5.**refah.

غرير garîr: [ç. gurrân غران] iyi huy.

غريزة garîze: [ç. garâ'iz غرائز] içgüdü.

غريس garîs: **1.**dikilmiş fidan. **2.**koyun.

غريسة garîse: [ç. garâ'is, girâs غرائس ، غراس] **1.**fidan. **2.**hurma fidanı.

غريم garîm: [ç. guremâ' غرماء] **1.**borçlu. **2.**alacaklı. **3.**muhalif.

غز gazze: (yeguzzu) [m. gazez غزز] **1.**kendine ayırdı. **2.**iğne ile tutturdu.

غز guzz: Oğuz boyu, Oğuzlar.

غزا gazâ: (yagzû) [m. gazv غزو] **1.**istedi, talep etti.

2.kastetti. **3.**yakın arkadaş edindi.

غزا gazâ: (yagzû) [m. gazv, gazavân, gazavât غزو ، غزوان ، غزواة] savaşa gitti.

غزاة gazât: [ç. gazavât غزوات] **1.**gaza, savaş. **2.**baskın.

غزاة guzât: savaşanlar, gaza edenler.

غزال gazâl: [ç. gızle, gızlân غزلة ، غزلان] ceylan yavrusu.

غزالة gazâle: [ç. gazâlât غزالات] **1.**güneş. **2.**kuşluk vakti öncesi.

غزر gazure: (yagzuru) [m. gazr, guzr, gazâre غزر ، غزارة] bollaştı, çoğaldı.

غزل gazel: flört etmek.

غزل gazele: (yagzilu) [m. gazl غزل] iplik eğirdi.

غزل gazile: (yagzelu) [m. gazel غزل] flört etti.

غزل gazl: [ç. guzûl غزول] bükülmüş ip.

غزو gazv: **1.**savaş. **2.**saldırı. **3.**baskın.

غزوات gazavât: **1.**gazalar, savaşlar. **2.**baskınlar.

غزى gazzâ: [m. tagziye تغزية] **1.**savaştırdı. 2bsavaşa zorladı.

غزير gazîr: [ç. gızâr غزار] çok olan.

غزيرة gazîre: [ç. gizâr غزار] **1.**bol sütlü hayvan. **2.**sulu göz.

غس gasse: (yegussu) [m. gass غس] **1.**ayıpladı. **2.**suya daldırdı. **3.**bir yere geldi. **4.**kediyi kovaladı.

غس guss: [ç. agsâs, gusûs, gisâs اغساس ، غسوس ، غساس] alçak.

غسا gasâ: (yagsû) [m. gusuvv غسو] hava karardı.

غساة gasât: [ç. gusen, gasevât غسى ، غسوات] hurma koruğu.

غسالة gassâle: **1.**çamaşırcı kadın. **2.**çamaşır makinesi.

غسر gasere: (yagsuru) [m. gasr غسر] **1.**borçluyu sıkıştırdı. **2.**engel oldu, alıkoydu.

غسق gasaka: (yagsiku) [m. gask, gasak, gasakân, gusûk غسق ، غسقان ، غسوق] **1.**gece zifiri karanlık oldu. **2.**ay tutuldu. **3.**yağmur çiseledi. **4.**su döküldü.

غسق gasika: (yagseku) [m. gasekân غسقان] **1.**gözü yaşardı. **2.**yağmur yağdı. **3.**su döküldü.

غسل gasele: (yagsilu) [m. gasl, gusl غسل] **1.**yıkadı. **2.**dayak attı. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

غسل gasl: **1.**yıkamak. **2.**dayak atmak. **3.**cinsel ilişkide bulunmak.

غسل gassele: [m. tagsîl تغسيل] **1.**iyice yıkadı. **2.**ölüyü yıkadı. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

غسل gusL. **1.**yıkamak. **2.**dayak atmak. **3.**cinsel ilişkide bulunmak.

غسل gusl: [ç. agsâl اغسال] yıkanma, banyo.

غسم gasem: [ç. agsâm اغسام] **1.**karanlık. **2.**siyahlık. **3.**toz duman.

غسم gaseme: (yagsumu) [m. gasm, gusûm غسم ، غسوم] gece zifiri karanlık oldu.

غسن gasene: (yagsunu) [m. gasn غسن] çiğnedi.

غسيل gasîl: [ç. gaslâ, guselâ غسلى] yıkanmış.

غسيلة gasîle: [ç. gasâlâ غسالى] yıkanmış.

غش gaşşe: (yeguşşu) [m. gaşş, gışş غش] **1.**hile yaptı, aldattı. **2.**hainlik etti. **3.**kin güttü. **4.**kopya çekti.

غش gışş: **1.**hile, sahtekârlık. **2.**kin. **3.**hainlik.

غش guşş: [ç. guşşûn غشون] sahtekâr.

غشا gaşâ: (yagşû) [m. gaşv غشو] çıkageldi.

غشاء gişâ': [ç. agşiye اغشية] **1.**örtü. **2.**perde. **3.**kılıf.

غشاوة gaşâve: **1.**örtü. **2.**perde.

غشاية gâşiye: [ç. gavâş غواش] **1.**örtü. **2.**perde.

غشوة gaşve: **1.**örtü. **2.**perde.

غشى gaşiye: (yagşâ) [m. gaş غش] **1.**karanlık çöktü, bürüdü, örttü. **2.**kuşatıp yuttu.

غشى gaşiye: (yagşâ) [m. gaşeyân, gışyân غشيان] çıkageldi.

غشى gaşşâ: [m. tagşiye تغشية] **1.**örttü. **2.**vurdu.

غشى guşiye: [m. gaşy, gaşeyân, gaşye غشى ، غشيان ، غشية] **1.**baygınlık geldi, bayılacak gibi oldu. **2.**bayıldı.

غشيان gaşeyân: baygınlık.

غشية guşye: **1.**örtü. **2.**perde.

غشية الموت gaşyetu'l-mevt: bitkisel hayat, koma.

غشيم gaşîm: [ç. guşemâ' غشماء] **1.**deneyimsiz. **2.**hödük, ahmak. **3.**beceriksiz.

غص gassa: (yegussu) [m. gass, gasas غص ، غصص] **1.**boğazına oturdu, boğazına tıkandı. **2.**izdiham oldu.

غصب gasaba: (yagsibu) [m. gasb غصب] **1.**gaspetti, zorla aldı. **2.**ırzına geçti, tecavüz etti. **3.**zoraki yaptırdı.

غصب gasb: **1.**gaspetmek, zorla almak. **2.**ırzına geçmek, tecavüz etmek. **3.**zoraki yaptırmak.

غصبا gasben: zor kullanarak.

غصبا عن gasben an: inadına, rağmen.

غصة gussa: [ç. gusas غصص] **1.**üzüntü, kaygı. **2.**boğazda kalan.

غصن gasana: (yagsinu) [m. gasn غصن] **1.**dal kesti.

2.aldı. **3.**alıkoydu, engel oldu. **4.**kendine çekti.

غصن gassana: [m. tagsîn تغصين] dal budak verdi.

غصن gusn: [ç. gusûn, agsân, gısana غصون ، اغصان ، غصنة] dal.

غض gadd: [ç. gıdâd غضاض] **1.**taze. **2.**yumuşak.

غض gadda: (yeguddu, yegiddu) [m. gadd, gadâd, gıdâd, gadâde غض ، غضض ، غضاضة ، غضاض ،] **1.**yere baktı. **2.**gözünü haramdan sakındı. **3.**sesini alçalttı.

غض gadde: (yegaddu, yegiddu) [m. gadâde, gudûde غضاضة ، غضوضة] **1.**terütaze oldu. **2.**nazik tenli oldu.

غضا gadâ: (yagdû) [m. guduvv, gadv غضو] **1.**karanlık çöktü, karanlık kapladı. **2.**bol oldu. **3.**sustu.

غضارة gadâre: [ç. gadâ'ir غضائر] **1.**özlü çamur. **2.**nimet. **3.**refah. **4.**(zool.) bağırtlak. **5.**kâse, çanak.

غضب gadab: öfke.

غضب gadibe: (yagdebu) [m. gadab, magdaba غضب ، مغضبة] kızdı, öfkelendi, hiddetlendi, gazaba geldi.

غضبان gadbân: [ç. gıdâb, gadbâ, gadâbâ, gudâbâ غضاب ، غضبى ، غضابى] kızgın, öfkeli, hiddetli.

غضبى gadbâ: [ç. gadbâne غضبانة] kızgın, öfkeli, hiddetli.

غضة gudde: [ç. guded غضض] **1.**ayıp, kusur. **2.**zillet.

غضر gadere: (yagdiru) [m. gadr غضر] **1.**vazgeçti. **2.**ilgi gösterdi, şefkatli oldu. **3.**alıkoydu, engel oldu. **4.**Allah darda kalan kulunun imdadına yetişti. **5.**sepiledi.

غضر gadere: (yagduru) [m. gadâre غضارة] bolluk içinde oldu.

غضر gadire: (yagderu) [m. gader, gadâre غضر ، غضارة] **1.**bolluğa erdi. **2.**yüz çevirdi.

غضراء gadrâ': [ç. gadârî غضارى] **1.**çamurlu arazi. **2.**verimli arazi.

غضروف gudrûf: [ç. gadârîf غضاريف] kıkırdak.

غضض gaddede: [m. tagdîd تغضيض] **1.**turfanda yedi. **2.**terütaze oldu. **3.**hakarete maruz kaldı.

غضغض gadgada: [m. gadgada غضغضة] eksiltti.

غضف gaddafe: [m. tagdîf تغضيف] **1.**kırdı. **2.**büktü. **3.**sarkıttı.

غضف gadefe: (yagdifu) [m. gadf غضف] **1.**kırdı. **2.**büktü. **3.**katladı.

غضف gadefe: (yagdifu) [m. gudûf غضوف] bolluk içinde yaşadı.

غضف gadife: (yagdefu) [m. gadef غضف] **1.**sarkık oldu, gevşek oldu. **2.**bolluk yılı oldu. **3.**hava karardı.

غضفر gadfere: [m. gadfere غضفرة] ağır oldu.

غضن gaddene: [m. tagdîn تغضين] **1.**sürekli yağmur yağmak. **2.**kırıştırdı. **3.**kıvırdı.

غضن gaden: [ç. gudûn غضون] **1.**kırışıklık. **2.**kulak kıvrımı. **3.**yorgunluk. **4.**sıkıntı, zahmet.

غضن gadene: (yagdunu, yagdinu) [m. gadn, gidân غضن ، غضان] işinden alıkoydu.

غضن gadine: (yagdenu) [m. gaden غضن] alnında kırışıklık oluştu.

غضنفر gadanfer: **1.**arslan. **2.**iriyarı insan. **3.**çirkin insan.

غضى gadâ: (bot.) sütleğen, seksek ağacı.

غضير gadîr: terütaze.

غضيض gadîd: [ç. agiddâ', agidde اغضاء ، اغضة] **1.**taze. **2.**hurma tomurcuğu. **3.**eksik. **4.**hakir.

غضيضة gadîde: [ç. gadâ'id غضائض] **1.**eksiklik. **2.**zillet, hakirlik.

غط gatta: (yegittu) [m. gatît غطيط] **1.**horuldadı, horladı. **2.**böğürdü. **3.**fokurdadı.

غط gatta: (yeguttu) [m. gatt غط] **1.**suya daldırdı. **2.**sıktı.

غطا gatâ: (yagtû) [m. gatv, gutuvv غطو] **1.**karanlık çöktü. **2.**örttü, gizledi. **3.**su kabardı.

غطاء gıtâ': [ç. agtiye اغطية] **1.**örtü. **2.**kapak. **3.**perde.

غطاء السرير gıtâ'u's-serîr: yatak örtüsü.

غطاء المائدة gıtâ'u'l-mâ'ide: sofra örtüsü.

غطرس gatrese: [m. gatrese غطرسة] **1.**böbürlendi, kibirlendi. **2.**kızdırdı, sinirlendirdi.

غطرف gatrefe: [m. gatrefe غطرفة] **1.**kibirlendi. **2.**kasıla kasıla yürüdü.

غطس gatese: (yagtisu) [m. gats غطس] **1.**suya daldı, suya girdi. **2.**ağzını yanaştırıp su içti.

غطس gattese: [m. tagtîs تغطيس] suya daldırdı.

غطش gateşe: (yagtişu) [m. gatş غطش] hava karardı.

غطش gateşe: (yagtişu) [m. gatş, gataşân غطش ، غطشان] yavaş yürüdü.

غطش gatteşe: [m. tagtîş تغطيش] yolunu yaptı.

غطغط gatgata: [m. gatgata غطغطة] **1.**uyku çöktü. **2.**deniz kabardı. **3.**fokurdadı.

غطف gatife: (yagtafu) [m. gataf غطف] **1.**kirpikleri kıvrık oldu. **2.**kaşları gür oldu. **3.**müreffeh hayatı oldu.

غطفاء gatfâ': [ç. gutf غطف] **1.**gür kaşlı. **2.**kıvrık kirpikli. **3.**müreffeh.

غطمط gatmata: [m. gatmata غطمطة] **1.**deniz kabardı. **2.**tencere fokurdadı. **3.**sel gürül gürül aktı.

غطى gatâ: (yagtî) [m. gaty, guty غطى] **1.**yiğit oldu. **2.**karanlık çöktü. **3.**su kabardı. **4.**ağaç dal budak saldı.

غطى gattâ: [m. tagtiye تغطية] **1.**örttü, gizledi. **2.**karanlık çöktü.

غفا gafâ: (yagfû([m. gafv, gufuvv غفو] **1.**kestirdi, şekerleme yaptı. **2.**su üstüne çıktı.

غفار gaffâr: affedici, günahları örten Yüce Tanrı.

غفارة gıfâre: [ç. gafâ'ir غفائر] **1.**baş örtüsü. **2.**miğfer.

غفر gafar: [ç. agfâr, gufûr اغفار ، غفور] **1.**çayırlık. **2.**kıl, tüy.

غفر gafere: (yagfiru) [m. gafar غفر] **1.**hastalık nüksetti. **2.**yara azdı.

غفر gafere: (yagfiru) [m. gafr غفر] **1.**örttü. **2.**sakalını boyadı.

غفر gafere: (yagfiru) [m. gafr, gafîr, gufrân, magfire, gufûr غفر ، غفير ، غفران ، مغفرة ، غفور] **1.**günahını affetti. **2.**ıslah etti. **3.**bağışladı.

غفر gafire: (yagferu) [m. gafar غفر] **1.**hastalık nüksetti. **2.**yara azdı. **3.**elbisesi havlandı.

غفر gafr: [ç. agfâr, gufûr اغفار ، غفور] **1.**kıl, tüy. **2.**hav.

غفر gafr: **1.**günahını affetmek. **2.**ıslah etmek.

غفر gufr: [ç. agfâr, gufûr اغفار ، غفور] yavru dağ keçisi.

غفران gufrân: **1.**günahını affetmek. **2.**ıslah etmek.

غفق gafaka: (yagfiku) [m. gafk غفق] **1.**baskın yaptı. **2.**kırbaçladı. **3.**ortalarda göründü, ortaya çıktı.

غفق gafaka: (yagfiku) [m. gafka غفقة] uyur gibi yapıp laf dinledi.

غفق gaffaka: [m. tagfîk تغفيق] uyur gibi yapıp laf dinledi.

غفل gafele: (yagfulu) [m. gufûl, gafel, gafle غفل ، غفول ، غفلة] **1.**gaflete düştü, dalgınlığına geldi. **2.**örttü.

غفل gufl: [ç. agfâl اغفال] **1.**silik insan. **2.**ne idüğü belirsiz insan. **3.**meçhul şair.

غفلة gafle: gaflet.

غفور gafûr: affedici, günahları örten Yüce Tanrı.

غفى gafâ: (yagfî) [m. gafy غفى] ayıkladı.

غفى gafâ: [ç. agfâ' اغفاء] **1.**saman çöpü. **2.**kepek. **3.**avam. **4.**adi.

غفى gaffâ: [m. tagfiye تغفية] ayıkladı.

غفى gafiye: (yagfâ) [m. gafy غفى] şekerleme yaptı, kestirdi.

غق gakka: (yegikku) [m. gakk, gakîk غقيق ، غق] **1.**fokurdadı. **2.**su çağıldadı. **3.**öttü.

غل galle: (yegillu) [m. gıll, galîl غليل ، غل] hilekâr oldu.

غل galle: (yegullu) [m. gall غل] **1.**girdi. **2.**soktu, girdirdi. **3.**giysi altına etek giydi. **4.**saçına parfüm sürdü. **5.**kelepçe taktı.

غل galle: (yegullu) [m. gulûl غلول] **1.**girdi. **2.**gitti. **3.**yürüdü.

غل gıll: kin.

غل gull: [ç. aglâl اغلال] **1.**kelepçe. **2.**bukağı. **3.**aşırı susuzluk.

غل gulle: [m. gull, gulle غل ، غلة] **1.**susadı. **2.**elisıkı oldu.

غلا galâ: (yaglû) [m. guluvv, galâ' غلاء ، غلو] **1.**arttı. **2.**iç içe geçti, sarmaş dolaş oldu. **3.**ileri gitti, haddi aştı.

غلاء galâ': [ç. agliye اغلية] küçük balık.

غلات gallât: **1.**gelirler. **2.**ev kiraları. **3.**ürünler, mahsuller.

غلاف gilâf: [ç. gulf غلف] **1.**kılıf. **2.**zarf.

غلالة gilâle: [ç.galâ'il غلائل] etek, entari.

غلام gulâm: [ç. gılmân, gılme, aglime اغلمة ، غلمة ، غلمان] **1.**ergen, büluğ çağına gelmiş olan, oğlan. **2.**hizmetçi. **3.**kul. **4.**ücretli işçi. **5.**çocuk.

غلب galebe: (yaglibu) [m. galb, galeb, galebe, maglebe, magleb, gilibbâ, gulubbe, gulâbiye غلبة ، غلب ، مغلبة ، مغلب ، غلبى ، غلابية] **1.**galip geldi, yendi. **2.**zorla aldı. **3.**üstün oldu. **4.**baskın çıktı.

غلب galibe: (yaglebu) [m. galeb غلب] **1.**boynu kalın oldu. **2.**ağaçlık sık oldu.

غلب gallebe: [m. taglîb تغليب] galip getirdi.

غلباء galbâ': [ç. gulb غلب] kalın boyunlu.

غلت galete: (yaglutu) [m. galt غلت] pazarlığı bozdu.

غلت galite: (yagletu) [m. galet غلت] hesap hatası yaptı.

غلة galle: [m. gallât, gılâl غلات ، غلال] **1.**gelir. **2.**ev kirası. **3.**ürün, mahsul.

غلة gulle: [ç. gulel غلل] **1.**iç giysi. **2.**popo yastığı. **3.**örtü.

غلث galese: (yaglisu) [m. gals غلث] **1.**karıştırdı. **2.**yapıştı. **3.**çarpıştı, vuruştu. **4.**çakırkeyif oldu.

غلج galece: (yaglicu) [m. galc, galecân غلجان ، غلج] koştu.

غلصم galsame: [m. galsame غلصمة] **1.**gırtlağına sarıldı. **2.**gırtlağını kesti.

غلصمة galsame: [ç. galâsım غلاصم] gırtlak.

غلط galat: yanlış.

غلط galita: (yagletu) [m. galat غلط] yanıldı.

غلط gallata: [m. taglît تغليط] **1.**yanılttı. **2.**yanıldığını söyledi.

غلطة galta: [ç. galatât غلطات] yanılma, yanılgı.

غلظ galeze: (yagluzu, yaglizu) [m. galiz, galze, gılze, gulze, gilâze ، غلظ ، غلظة ، غلاظة] **1.**kalın oldu. sert oldu. **3.**sert davrandı, çetin oldu.

غلظ galleze: [m. taglîz تغليظ] **1.**sertleştirdi. **2.**pekiştirdi. **3.**yemin billah etti.

غلف galefe: (yaglufu) [m. galf غلف] **1.**kılıfına soktu. **2.**örttü.

غلف gallefe: [m. taglîf تغليف] **1.**kılıfına soktu. **2.**örttü.

غلفاء galfâ': [ç. gulef غلف] bolluk yılı.

غلفة gulfe: [ç. gulef غلف] sünnet edilecek deri.

غلق galak: [ç. aglâk, agâlîk اغلاق ، اغاليق] **1.**büyük kapı. **2.**kilit. **3.**sepet.

غلق galaka: (yagliku) [m. galk غلق] kapıyı kapadı.

غلق galika: (yaglaku) [m. galak غلق] **1.**kapı açılmaz oldu. **2.**canı sıkıldı. **3.**ahlaksız oldu. **4.**öfkelendi. **5.**sabrı tükendi. **6.**yapıştı. **7.**rehinde bıraktı.

غلق gallaka: [m. taglîk تغليق] **1.**kapıyı sertçe kapattı, kapıyı çarptı. **2.**kilitledi.

غلل gallele: [m. taglîl تغليل] **1.**koku sürdü, parfüm sürdü. **2.**etek giydi. **3.**kelepçe vurdu.

غلم galeme: (yaglumu) [m. galm غلم] örttü.

غلم galime: (yaglemu) [m. galem, gulme غلم ، غلمة] şehvetlendi.

غلمان gılmân: **1.**ergenler, büluğ çağına gelmiş olanlar. **2.**hizmetçiler. **3.**kullar. **4.**ücretli işçiler.

غلوة galve: [ç. gılâ', galevât غلاء ، غلوات] bir ok atımlık mesafe.

غلوى galvâ: mis, parfüm, esans.

غلى galâ: (yaglî) [m. galy, galeyân غلى ، غليان] **1.**kaynadı. **2.**öfkesi kabardı.

غلى gallâ: [m. tagliye تغلية] **1.**kaynattı. **2.**selam verdi. **3.**koku sürdü.

غلى gallâ: [m. tagliye تغلية] fiyat artırdı.

غليان galeyân: **1.**kaynamak. **2.**öfkesi kabarmak.

غليسرين gılıserin: gliserin.

غليظ galîz: [ç. gilâz غلاظ] **1.**sert ve iri nesne. **2.**güç. **3.**şiddetli.

غليظ galîz: sağlam.

غليظ الرقبة galîzu'r-rakabe: dik kafalı.

غليظ القلب galîzülkalb: katı yürekli.

غليل galîl: [ç. galâ'il غلائل] **1.**susuz. **2.**susuzluk. **3.**kin, hınç. **4.**öfke. **5.**iç yangısı.

غليلة galîle: mintan, gömlek.

غليون التدخين galyûnu't-tedhîn: sigara ağızlığı.

غم gamm: [ç. gumûm غموم] **1.**gam, keder. **2.**sargı. **3.**sünnet derisi.

غم gamme: (yegammu) [m. gamem غمم] haber anlaşılmaz oldu.

غم gamme: (yegummu) [m. gamm, gumûm غم ، غموم] **1.**üzdü, hüzünlendirdi. **2.**hava çok sıcak oldu. **3.**hayvanın ağzına torba geçirdi. **4.**örttü, bürüdü.

غما gamâ: (yagmû) [m. gamv غمو] damı örttü.

غماء gimâ': [ç. agmiye, agmâ' اغمية ، اغماء] **1.**çatı, dam. **2.**dam üzerine döşenen malzeme.

غماز التلغراف gammâzu't-tilgirâf: telgraf maniplesi.

غمازة gammâze: **1.**gamze, yanak çukuru. **2.**çene çukuru. **3.**endamı düzgün güzel kız.

غماسة gammâse: (zool.) karabatak.

غمامة gamâme: [ç. gamâ'im غمائم] hayvanın ağzına geçirilen torba.

غمامة gamâme: [ç. gamâ'im, gamâm غمائم ، غمام] bulut.

غمت gamete; (yagmitu) [m. gamt غمت] **1.**yemek ağır geldi. **2.**suya daldırdı. **3.**örttü, bürüdü.

غمت gamite: (yagmetu) [m. gamet غمت] yemek ağır geldi.

غمت gamt: **1.**yemek ağır gelmek. **2.**suya daldırmak. **3.**örtmek, bürümek.

غمة gumme: [ç. gumem غمم] gam, keder.

غمد gamede: (yagmudu) [m. gamd غمد] **1.**kınına soktu. **2.**örttü. **3.**gizledi. **4.**ıslah etti.

غمد gamide: (yagmedu) [m. gamed غمد] **1.**hava karardı. **2.**kuyunun suyu çekildi. **3.**kuyunun suyu çoğaldı.

غمد gammede: [m. tagmîd تغميد] örttü.

غمد gımd: [ç. gumûd, gımâd غمود ، غماد] kın.

غمر gamer: [ç. agmâr, gımâr اغمار ، غمار] **1.**kin. **2.**kalabalık. **3.**et kokusu.

غمر gamere: (yagmuru) [m. gamr غمر] **1.**su kapladı. **2.**bol bağış yaptı.

غمر gamire: (yagmeru) [m. gamr, gımrât غمر ، غمرات] **1.**hınçlandı. **2.**deneyimsiz oldu.

غمر gammere: [m. tagmîr تغمير] **1.**iteledi. **2.**attı. **3.**kendini tehlikeye attı.

غمر gamr: [ç. gumûr, agmâr غمور ، اغمار] **1.**derin su. **2.**gönlü bol insan. **3.**bol giyisi. **4.**yürük at. **5.**kalabalık. **6.**hödük.

غمر gamure: (yagmuru) [m. gamâre, gumûre ، غمارة غمورة] **1.**su bol oldu. **2.**deneyimsiz oldu.

غمر gımr: [ç. agmâr اغمار] susuzluk.

غمر gımr: [ç. gumûr غمور] kin.

غمر gumer: [ç. agmâr, gımâr اغمار ، غمار] küçük kadeh.

غمر gumer: **1.**sıkıntılar, meşakkatlar. **2.**sapıklıklar. **3.**bol su.

غمر gumr: [ç. agmâr اغمار] safran.

غمرة gamre: [ç. gumer, gımâr, gamerât غمر ، غمار ، غمرات] **1.**sıkıntı, meşakkat. **2.**sapıklık. **3.**bol su. **4.**cehalet. **5.**gaflet ve şaşkınlık.

غمز gamez: [ç. agmâz اغماز] adi mal, döküntü.

غمز gameze: (yagmizu) [m. gamz غمز] **1.**kaş göz etti. **2.**hayvan aksayarak yürüdü. **3.**ispiyonladı. **4.**kusuru ortaya çıktı. **5.**eliyle yokladı.

غمس gamese: (yagmisu) [m. gams غمس] **1.**suya daldırdı. **2.**göğsüne sapladı.

غمس gamese: (yagmisu) [m. gumûs غموس] **1.**yıldız battı. **2.**darbe etkili oldu.

غمس gammese: [m. tagmîs تغميس] daldırdı.

غمش gamişe: (yagmeşu) [m. gameş غمش] gözü sulandı.

غمص gamesa: (yagmisu) [m. gams غمص] **1.**iftira attı. **2.**yalan söyledi. **3.**hor gördü. **4.**nimete nankörlük etti.

غمصاء gamsâ': [ç. gums غمص] gözü çapaklı.

غمض gamd: [ç. agmâd, gumûd اغماض ، غموض] **1.**üstü kapalı söz. **2.**çukur mekân.

غمض gamede: (yagmudu) [m. gamd, gumûd غمض ، غموض] gitti, seyahat etti.

غمض gamede: (yagmudu) [m. gamûd غموض] **1.**söz kapalı oldu. **2.**uyudu. **3.**ev yoldan uzak oldu. **4.**yer çukur oldu.

غمض gamide: (yagmedu) [m. gumûde, gamâde ، غموضة غماضة] yer çukur oldu.

غمض gamide: (yagmidu) [m. gamd غمض] alışverişte kolaylık gösterdi.

غمض gammede: [m. tagmîd تغميض] **1.**alışverişte kolaylık gösterdi. **2.**üstü kapalı konuştu. **3.**bile bile günaha girdi. **4.**ölünün gözlerini kapadı.

غمض gamude: (yagmudu) [m. gumûd, gamâde ، غموض غماضة] **1.**söz kapalı oldu. **2.**yer çukur oldu.

غمط gamite: (yagmetu) [m. gamt غمط] **1.**bile bile inkâr etti. **2.**nankörlük etti. **3.**hor gördü. **4.**kurban kesti.

غمظ gamata: (yagmitu) [m. gamt غمظ] **1.**bile bile inkâr

etti. **2.**nankörlük etti. **3.**hor gördü. **4.**kurban kesti.

غمغم gamgama: [m. gamgama غمغمة] **1.**böğürdü. **2.**savaşırken bağırdı. **3.**sözü kapalı söyledi.

غمغمة gamgama: **1.**böğürmek. **2.**savaşırken bağırmak. **3.**sözü kapalı söylemek.

غمق gameka: (yagmuku) [m. gamk غمق] **1.**nemli oldu. **2.**nemden kokusu bozuldu.

غمق gamika: (yagmeku) [m. gamak غمق] **1.**nemli oldu. **2.**nemden kokusu bozuldu.

غمق gamuka: (yagmuku) [m. gamak غمق] **1.**nemli oldu. **2.**nemden kokusu bozuldu.

غمل gamele: (yagmulu) [m. gaml غمل] **1.**sepilenecek deriyi kuma gömdü. **2.**üstünü örttü, gizledi. **3.**ıslah etti. **4.**üst üste yığdı. **5.**bollaştı, genişledi.

غمل gamile: (yagmelu) [m. gamel غمل] yara azdı.

غملوج gumlûc: [ç. gamâlîc غمالیج] maymun iştahlı.

غموص الحنجرة gamûsu'l-hancere: çok yalancı.

غموم gumûm: **1.**gamlar, kederler. **2.**sargılar. **3.**sünnet derileri.

غمى gamâ: (yagmî) [m. gamy غمى] damı örttü.

غمى gammâ: [m. tagmiye تغمية] üstünü örttü.

غمى gammî: **1.**çetrefil iş. **2.**felaket.

غمى gumiye: [m. gamen غمى] bayıldı.

غميان gamyân: baygın.

غمير gamîr: [ç. gımâr غمار] **1.**kedi otu tohumu. **2.**bol su. **3.**çok nesne.

غن ganne: (yegannu) [m. gann, gunne غنة ، غن] genizden konuştu.

غناء ganâ': **1.**zenginlik. **2.**kendine yetme.

غناء gınâ': şarkı, ezgi.

غنائم ganâ'im: ganimetler.

غنائية gınâ'iyye: opera.

غناج gunâc: naz, işve.

غنث ganise: (yagnesu) [m. ganes غنث] midesi bulandı.

غنج ganc: naza çekmek, işvelenmek.

غنج ganic: işveli sevgili.

غنج ganice: (yagnecu) [m. ganc غنج] naza çekti, işvelendi.

غنج gunc: naz, işve.

غنص ganise: (yagnesu) [m. ganas غنص] göğsü daraldı.

غنظ ganeze: (yagnizu) [m. ganz غنظ] **1.**ölümle yüz yüze geldi. **2.**iş zor geldi.

غنغرينا gangarînâ: (tıp.) kangren.

غنم ganem: [ç. agnâm, gunûm اغنام ، غنوم] (zool.) koyun.

غنم ganime: (yagnemu) [m. ganm غنم] zorluk çekmeden elde etti.

غنم ganime: (yagnemu) [m. gunm, ganm, ganem, ganîme, ganmân غنم ، غنيمة ، غنمان] ganimet aldı.

غنم ganneme: [m. tagnîm تغنيم] ganimet verdi.

غنم gunm: [ç. gunûm غنوم] **1.**ganimet. **2.**kâr.

غنمان ganmân: ganimet almak.

غنن gannene: [m. tagnîn تغنين] genizden konuşturdu.

غنوة gınve: şarkı, ezgi, melodi.

غنى ganâ: (yagnâ) [m. gınen, magnen غنى ، مغنى] **1.**ikamet etti, oturdu. **2.**yaşadı. **3.**dostluğunu sürdürdü.

غنى ganî: [ç. agniyâ' اغنياء] **1.**zengin, varlıklı. **2.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

غنى ganiye: (yagnâ) [m. gınen غنى] **1.**evlendi. **2.**kadın güzel oldu.

غنى ganiye: (yagnâ) [m. gınen, ganâ', gunyân غنى ، غناء ، غنيان] **1.**zengin oldu. **2.**mamur oldu. **3.**yetindi.

غنى gannâ: [m. tagniye تغنية] **1.**zengin etti, zenginleştirdi. **2.**şarkı söyledi. **3.**terennüm etti. **4.**övdü. **5.**yerdi. **6.**öttü.

غنى gınen: asla, katiyen.

غنية gunyeten: asla, katiyen.

غنيمة ganîme: [ç. ganâ'im غنائم] ganimet.

غواص gavvâs: **1.**dalgıç. **2.**inci dalgıcı.

غواصة gavvâse: denizaltı.

غوث gavs: imdat, SOS.

غوث gavvese: [m. tagvîs تغويث] imdat istedi, yardım istedi.

غور gavr: [ç. gîrân, agvâr غيران ، اغوار] **1.**dip. **2.**derinlik. **3.**mağara. **4.**(coğ.) Tihame ile Necid arasındaki genüş bölge.

غور gavvere: [m. tagvîr تغوير] **1.**güneş battı. **2.**öğle üstü uyudu. **3.**öğleyin yola çıktı. **4.**baskınla dağıttı.

غورة gavre: **1.**öğle uykusu. **2.**güneş.

غورى gavrâ: derinlik, dip.

غوش gavveşe: [m. tagvîş تغويش] saçmaladı.

غوط gavt: [ç. gût, agvât, gıyât, gîtân غوط ، اغواط ، غياط ، غيطان] **1.**tirit. **2.**geniş ve düz çukur arazi.

غوط gavvete: [m. tagvît تغويط] **1.**büyük lokma yedi. **2.**derinleştirdi.

غوغاء gavgâ': **1.**kavga, şamata. **2.**ayak takımı. **3.**çekirge.

غول gûl: **1.**gulyabani. **2.**felaket, afet. **3.**cadı. **4.**ölüm. **5.**insanın aklını başından alan. **6.**cin. **7.**yılan.

غوى gavâ: (yagvî) [m. gayy, gavâye غى ، غواية] **1.**azıttı,

sapıttı. **2.**azdırdı, saptırdı. **3.**öldü.

غوى gavvâ: [m. tagviye تغوية] **1.**azdırdı, saptırdı. **2.**yoğurt çaldı.

غهابا gaheben: tesadüfen.

غيا gayyâ: [m. tagyiye تغيية] **1.**bayrak dikti. **2.**amaç edindi.

غياصة gıyâsa: dalgıçlık.

غياية gayâye: [ç. gayâyât غايات] **1.**gölge salan. **2.**kuyu dibi. **3.**güneş aydınlığı.

غيب gayb: [ç. guyûb غيوب] **1.**mevcut olmayan, hazır olmayan. **2.**gizli, saklı. **3.**şüphe. **4.**gayp aleminin sırları. **5.**gayp. **6.**görünmeyen.

غيب gayyebe: [m. tagyîb تغييب] **1.**gizledi. **2.**uzaklaştırdı.

غيبا على الغائب gayben ale'l-gâ'ib: ezbere.

غيبة gîbe: arkasından konuşma, çekiştirme, gıybet.

غيبوبة الموت gaybûbetu'l-mevt: koma.

غية gayye: **1.**haramzade, piç. **2.**sapıklık.

غيث gays: [ç. guyûs, agyâs غيوث ، اغياث] bereketli yağmur.

غيد غيد gidi gidi: çabuk ol, sallanma!

غيدان gaydân: ilk gençlik yılları.

غيدق gaydak: yakışıklı delikanlı.

غير gayru: başka, dışında, haricinde.

غير gayyere: [m. tagyîr تغيير] **1.**şeklini değiştirdi. **2.**değiştirdi.

غير احياء gayru ahyâ'in: cansız varlıklar.

غير الله gayrallâh: Allah'tan başkası.

غير بعيد gayre ba'îdin: çok geçmeden.

غير ذات الشوكة gayru zâtişşevke: güçsüz.

غير ذلك gayru zâlike: vesaire.

غير رسمى gayru resmî: gayri resmî.

غير لائق gayru lâ'ik: layık olmayan, uygun olmayan.

غير لازم gayru lâzim: gereksiz.

غير محدود gayru mahdûd: sınırsız.

غير محصى gayru muhsâ: sayılamayacak kadar çok, sayısız.

غير مردود gayru merdûdin: geri döndürülemeyen.

غير مسكونة gayru meskûne: kimsenin oturmadığı ev.

غير مفهوم gayru mefhûm: anlaşılmaz.

غير ممكن gayru mumkin: imkânsız.

غير ممنون gayru memnûn: bitmez tükenmez, kesintisiz.

غير منقوص gayru menkûs: eksiksiz olarak.

غيره gayruhu: bir başka.

غيرية gayriyye: başkalarını düşünme.

غيس gayise: (yegâsu) [m. gayes غيس] yumuşak ve taze oldu.

غيساء gaysâ: [ç. gîs غيس] yumuşak huylu.

غيض gayyede: [m. tagyîd تغييض] **1.**eksiltti. **2.**fiyat düşürdü. **3.**gözyaşlarını tuttu.

غيضة gayda: [ç. gıyâd, agyâd, gaydât غياض ، اغياض ، غيضات] orman.

غيط gayt: [ç. gîtân غيطان] **1.**büyük aptes yapma, tuvalete çıkma. **2.**geniş düzlük.

غيظ gayyeze: [m. tagyîz تغييظ] kızdırdı, öfkelendirdi.

غيف gayife: (yegâfu) [m. gayef غيف] eğildi.

غيف gayyefe: [m. tagyîf تغييف] **1.**göz alıcı oldu. **2.**bozdu, mahvetti. **3.**kararsız kaldı.

غيف gayyefe: [m. tagyîf تغييف] sıvıştı.

غيل gîl: [ç. guyûl, agyâl غيول ، اغيال] **1.**sık ağaçlık. **2.**meşelik. **3.**dere. **4.**arslan yatağı.

غيلة gîleten: ansızın.

غيم gaym: [ç. guyûm, gıyâm غيوم ، غيام] **1.**bulut. **2.**susuzluk.

غيم gayyeme: [m. tagyîm تغييم] hava bulutlandı.

غيور gayûr: kıskanç.

غيهب gayhab: [ç. gayâhib غياهب] **1.**karanlık. **2.**zifiri karanlık gece. **3.**gafil, habersiz. **4.**koyu siyah renkli.

ف

ف fâ’, f. **1.**Arap alfabesinin yirminci harfi. **2.**ebced sistemine göre sayısal değeri: seksen. **3.**sonra. **4.**bunun üzerine. **5.**ve.

ف fe: **1.**şu halde. **2.**yoksa, aksi halde.

فئات fi’ât: topluluklar, gruplar, cemaatlar, fırkalar.

فؤاد fu’âd: [ç. ef’ide افئدة] **1.**kalp. **2.**gönül. **3.**akıl.

فئام fi’âm: [ç. fu’em فؤم] **1.**mahfe minderi. **2.**topluluk.

فئة fi’e: [ç. fi’ât, fu’ûn ، فئات فئون] **1.**kimseler. **2.**birlik, topluluk.

فئد fe’ide: (yef’edu) [m. fe’d فأد] kalbi ağrıdı.

فئر fe’ire: (yef’eru) [m. fe’er فأر] **1.**faresi bol oldu. **2.**yemeğe sıçan düştü.

فؤمة fu’me: [ç. fu’em فؤم] parça.

فئيد fe’îd: **1.**kebap. **2.**ateş. **3.**korkak. **4.**külde pişen ekmek.

فاء fâ’a: (yefî’u) [m. fey’ فىء] **1.**döndü. **2.**gölgesi yayıldı. **3.**ilgi duydu. **4.**öfkesini bastırdı.

فائج fâ’ic: [ç. fevâ’ic فوائج] **1.**topluluk. **2.**yayla.

فائج fâ’iç: **1.**topluluk. **2.**grup, bölük.

فائجة fâ’ice: [ç. fevâ’ic فوائج] topluluk, grup.

فائدة fâ’ide: [ç. fevâ’id فوائد] **1.**yarar, fayda. **2.**menfaat, çıkar, kazanç, kâr.

فائدة fâ’ide: [ç. fevâ’id فوائد] fayda, kazanç, kâr.

فائر fâ’ir: [ç. fûr فور] kaynayıp fışkıran.

فائز fâiz: başarıya eren.

فائزة fâ’ize: kazanç, elde edilen.

فائض fâ’id: faiz.

فائق fâ’ik: [ç. feveka فوقة] seçkin, mümtaz, iyi.

فات fâte: (yefûtu) [m. fevt, fevât فوت ، فوات] **1.**geçip gitti. **2.**zamanı geçti. **3.**önüne geçti.

فاتح fâtehe: [m. mufâtehe مفاتحة] **1.**başladı. **2.**mahkemeye verdi. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

فاتح fâtih: [ç. feteha, fâtihûn فتحة ، فاتحون] fatih.

فاتح fâtih: açık.

فاتح البلدان fâtihu’l-buldân: fatih, ülkeler fetheden.

فاتحة fâtiha: [ç. fevâtih فواتح] **1.**Fâtiha sûresi. **2.**başlangıç.

فاتر الهمة fâtiru'l-himme: **1.**gevşek. **2.**dikkatsiz.

فاتك fâteke: [m. mufâteke مفاتكة] **1.**taraf tuttu. **2.**uğraştı. **3.**becerisini gösterdi. **4.**işe koyuldu. **5.**saldırdı. **6.**mal sahibinin istediği parayı verdi.

فاتك fâtik: **1.**atılgan, atak. **2.**cesaretli.

فاتن fâtin: [ç. futtân فتان] **1.**alımlı, cazibeli, baştan çıkarıcı. **2.**yoldan çıkaran. **3.**hırsız.

فاتورة fâtûre: [ç. fevâtîr فواتير] fatura.

فاتى fâtâ: [m. mufâtât مفاتاة] **1.**cömertlikte yarıştı. **2.**muhakeme etti.

فاج âce: (yefîcu) [m. feyc فيج] **1.**yayıldı. **2.**çifte attı.

فاج fâcce: [m. mufâcce, ficâc مفاجة ، فجاج] apışını ayırdı.

فاج fâce: (yefûcu) [m. fevc فوج] koku yayıldı.

فاجأ fâce'e: [m. mufâce'e, ficâ' مفاجئة ، فجاء] ansızın oldu.

فاجر fâcere: [m. mufâcere, ficâr مفاجرة ، فجار] **1.**günaha girdi. **2.**zina yaptı.

فاجر fâcir: [ç. fuccâr, fecere فجار ، فجرة] **1.**günahkâr. **2.**zina eden. **3.**cadı. **4.**çok zengin. **5.**ahlaksız.

فاجع fâci': **1.**dertlendiren. **2.**uğursuz karga.

فاجعة fâci'a: [ç. fevâci' فواجع] facia, felaket, trajedi.

فاجل fâcil: kumarbaz.

فاجور fâcûr: [ç. fucur فجر] **1.**günahkâr. **2.**zinakâr.

فاح fâha: (yefîhu) [m. feyh, feyehân فيح ، فيحان] **1.**genişledi. **2.**yayıldı.

فاح fâha: (yefîhu) [m. feyh, feyehân فيح ، فيحان] **1.**şiddetlendi. **2.**kaynadı. **3.**yayıldı.

فاح fâha: (yefîhu) [m. feyh, fuyûh فيح ، فيوح] **1.**bolluk oldu. **2.**kan aktı. **3.**kan fışkırdı.

فاح fâhe: (yefûhu) [m. fevh, fevehân, fu'ûh فوح ، فوحان ، فؤوح] **1.**koku yayıldı. **2.**tencere kaynadı. **3.**kan fışkırdı.

فاحش fâhiş: **1.**cimri. **2.**alçak. **3.**çok. **4.**akıl dışı.

فاحشة fâhişe: [ç. fevâhiş فواحش] **1.**fahişe, orospu. **2.**günah. **3.**çirkin iş. **4.**çirkinlik. **5.**hayasızlık.

فاحص حسابات fâhisu hisâbât: hesap kontrolörü, hesap uzmanı.

فاخ fâha: (yefûhu) [m. fevehân فوخان] **1.**rüzgâr esti. **2.**yellendi, gaz çıkardı.

فاختة fâhte: [ç. fevâhit فواخت] (zool.) üveyik kuşu.

فاخر fâhere: [m. mufâhere, fihâr مفاخرة ، فخار] üstünlük iddia etti, övündü.

فاخر fâhir: **1.**övünen. **2.**kıymetli, değerli, pahalı. **3.**çekirdeksiz iyi hurma.

فاخورة fâhûre: çanak çömlek imalathanesi.

فاد fâde: (yefîdu) [m. feyd فيد] **1.**fayda sağladı. **2.**kasılarak yürüdü. **3.**ıslattı. **4.**yan döndü.

فاد fâde: (yefûdu) [m. fevd فود] **1.**öldü. **2.**kattı. **3.**yok oldu.

فأد fe'ede: (yef'edu) [m. fe'd فأد] **1.**gönlüne tesir etti, yüreğine işledi. **2.**korkak yaptı. **3.**küle gömdü.

فادحة fâdiha: [ç. fevâdih فوادح] **1.**zor iş. **2.**musibet.

فادر fâdir: [ç. fevâdir فوادر] **1.**dağ keçisi. **2.**sürüden ayrı kalan deve.

فادى fâdâ: [m. mufâdât, fidâ' مفاداة ، فداء] **1.**fidye verip kurtardı. **2.**fidye alıp salıverdi. **3.**esir değişimi yaptı.

فادى fâdî: **1.**fidye ile kurtaran. **2.**Hz. İsa.

فاذا feizâ: **1.**bir de bakarsın. **2.**bir de ne görsün.

فاذا هى feizâ hiye: bir de ne görsünler.

فار fâre: (yefûru) [m. fevr فور] fışkırttı.

فار fâre: (yefûru) [m. fevr, feverân, fu'ûr فور ، فوران ، فؤور] **1.**fışkırdı, kaynadı. **2.**alevlendi, yalazlandı.

فار fâre: (yefûru) [m. fuvâr, feverân فوار ، فوران] koku yayıldı.

فار fârr: [ç. ferr فر] kaçan.

فأر fe'er: **1.**faresi bol olmak. **2.**yemeğe sıçan düşmek.

فأر fe'ere: (yef'eru) [m. fe'r فأر] **1.**gömdü. **2.**kazdı. **3.**gizledi.

فأر fe'r: **1.**gömmek. **2.**kazmak. **3.**gizlemek.

فأر fe'r: [ç. fi'rân, fi're فئران ، فئرة] (zool.) fare, sıçan.

فأر الخيل fe'ru'l-hayl: (zool.) kokarca.

فأر الظهر fe'ru'z-zahr: yoksulluk.

فأر العمياء fe'ru'l-amyâ': (zool.) köstebek.

فارة fâre: misk kokusu.

فأرة fe're: (zool.) fare, sıçan.

فأرة المسك fe'retu'l-misk: misk kabı.

فأرة النجار fe'retu'n-neccâr: marangoz rendesi.

فارح fârih: sevinçli, neşeli.

فارر fârere: [m. mufârere مفارة] birbirini sınadı.

فارز fâreze: [m. mufâreze مفارزة] kesildi, ayrıldı.

فارس fârese: [m. mufârese, firâs مفارسة ، فراس] binicilikte yarıştı.

فارس fâris: [ç. fursân, fevâris فرسان ، فوارس] **1.**usta binici, atlı. **2.**at sahibi. **3.**süvari. **4.**şövalye. **5.**kahraman. **6.**arslan.

فارسی fârisî: Fars, İranlı.

فارسية fârisiyye: Farsça.

فارص fârasa: [m. mufârasa مفارصة] nöbetleşe yaptı.

فارض fârid: [ç. furred فرض] **1.**iriyarı insan. **2.**kaba saba nesne. **3.**miras hukuku uzmanı. **4.**yaşlı sığır.

فارط fârata: [m. mufârata, firât مفارطة ، فراط] **1.**karşılaştı, burun buruna geldi. **2.**laf ağzından kaçtı. **3.**yarıştı.

فارط fârit: [ç. furrât فراط] **1.**öne geçen. **2.**önden giden.

فارع fâra'a: [m. mufâra'a مفارعة] kefil oldu.

فارع fâri': [ç. fere'a فرعة] **1.**uygun, mütenasip. **2.**yüksek. **3.**alçak.

فارغ fârig: boş, boşta.

فارق fâraka: [m. mufâraka مفارقة] ayrıldı, uzaklaştı.

فارق fârık: [ç. fevârık فوارق] ayıran, ayırıcı.

فارقات fârikât: ayıranlar.

فاروق fârûk: **1.**iyiyi kötüden ayıran, doğruyu yanlıştan ayıran. **2.**korkak. **3.**Hz. Ömer'in lakabı.

فاره fârih: usta.

فارهة fârihe: [ç. fevârih, furuh فواره ، فره] **1.**güzel kız. **2.**çengi.

فاز fâz: gölgelikler, güneşlikler.

فاز fâze: (yefûzu) [m. fevz, mefâz, mefâze فوز ، مفاز ، مفازة] **1.**elde etti, kavuştu, nail oldu. **2.**beladan kurtuldu. **3.**öldü.

فازة fâze: [ç. fâz فاز] gölgelik, güneşlik.

فازر fâzir: **1.**geniş yol. **2.**kırmızı karınca.

فازع fâzi': [ç. feze'a فزعة] korkak, ödlek.

فازورة fâzûre: [ç. fevâzîr فوازير] bulmaca.

فأس fe'ese: (yef'esu) [m. fe's فأس] **1.**balta ile yardı. **2.**yemek yedi.

فأس fe's: [ç. ef'us, fu'ûs افؤس ،فؤوس] balta.

فأس fe's: **1.**balta ile yarmak. **2.**yemek yemek.

فأس الرأس fe'su'r-re's: artkafa kemiği.

فاسخ fâsehe: [m. mufâsehe مفاسخة] akdin bozulmasını istedi.

فاسد fâsede: [m. mufâsede مفاسدة] kötülük etti.

فاسد fâsid: **1.**bozuk. **2.**mahvolmuş.

فاسق fâsık: [ç. feseka, fussâk, fâsikûn فسقة ، فساق ، فاسقون] **1.**günahkâr, Allah'ın emrinden çıkan. **2.**zina eden. **3.**katır.

فاسقة fâsika: [ç. fâsikât, fevâsık فاسقات ، فواسق] **1.**günahkâr. **2.**zina eden.

فاسية fâsiye: [ç. fevâs فواس] osuruk böceği.

فاش fâşe: (yefîşu) [m. feyş فيش] boş yere övündü.

فاشستى faşistî: faşist.

فاشستية faşistiyye: faşizm.

فاشى fâşî: faşist.

فاشية fâşiyye: faşizm.

فاص fâsa: (yefîsu) [m. feys فيص] **1.**seyahat etti. **2.**meyletti. **3.**açıkladı.

فاصحة fâsıha: zayıf görüşlü.

فاصل fâsala: [m. mufâsala مفاصلة] **1.**ortaklığı bozdu. **2.**pazarlık yaptı.

فاصل fâsıl: 1,kesin hüküm. **2.**ayıran. **3.**engel. **4.**hakkı batıldan ayırt eden.

فاصلة fâsıla: [ç. fevâsıl فواصل] **1.**virgül. **2.**dizideki ayırıcı boncuk.

فاصوليا fâsûlyâ: (bot.) fasulye.

فاض fâde: (yefîdu) [m. feyd فيض] **1.**doldu. **2.**sır tutamadı.

فاض fâde: (yefîdu) [m. feyd, feyedân, fîved, fuyûd, fuyûda, feydûda فيض ، فيضان ، فوض ، غيوض ، غيوضة ، فيضوضة] **1.**taştı. **2.**aktı. **3.**çoğaldı. **4.**yayıldı, dağıldı.

فاض fâde: (yefîdu) [m. feyd, fuyûd فيض ، فيوض] öldü, canı çıktı.

فاضة fâdde: [ç. fevâdd فواض] afet.

فاضح fâdih: **1.**yüz kızartıcı, utandırıcı. **2.**sabah.

فاضل fâdele: [m. mufâdele, fidâl مفاضلة ، فضال] erdemlilikte yarıştı.

فاضل fâdıl: **1.**erdemli, faziletli. **2.**fazla, artık.

فاضلة fâdıla: [ç. fevâdıl فواضل] **1.**büyük nimet. **2.**gelir, akar.

فاضى fâdî: **1.**geniş. **2.**ıssız, tenha.

فاطأ fâta'a: [m. mufâta'a مفاطئة] yere çaldı, yere vurdu.

فاطر fâtır: **1.**yaratıcı, yaratan. **2.**oruç açan.

فاطمية fâtımiyye: Fatımîler.

فاطن fâtın: kıvrak zekâlı.

فاظ fâze: (yefîzu) [m. feyz, fuyûz فيظ ، فيوظ] öldü.

فاظ fâze: (yefûzu) [m. fevz فوظ] öldü.

فاع fâ'a: (yefû'u) [m. fev' فوع] kokusu yayıldı.

فاعل fâ'il: [ç. fâ'ilûn, fa'ale فاعلون ، فعلة] **1.**özne, fail. **2.**işçi. **3.**aktif. **4.**marangoz. **5.**becerikli. **6.**yapan.

فاغرة fâgire: **1.**koku, parfüm. **2.**nilüfer kökü.

فاغم fâgame: [m. mufâgame مفاغمة] öptü.

فاغية fâgiye: **1.**hoş koku. **2.**kına çiçeği.

فاف fâf: (yefûfu) [m. fevf فوف] işaret ederek reddetti.

فاق fâka: (yefûku) [m. fevk فوق] kırdı.

فاق fâka: (yefûku) [m. fevk, fuvâk فوق ، فواق] **1.**üstün geldi. **2.**üstüne çıktı.

فاق fâka: (yefûku) [m. fuvâk, fu'ûk فواق ، فؤوق] **1.**hıçkırık tuttu. **2.**öldü.

فأق fe'eka: (yef'aku) [m. fu'âk فؤاق] **1.**hıçkırık tuttu. **2.**hıçkıra hıçkıra ağladı.

فاقة fâka: yoksulluk.

فاقد fâkid: kaybeden, yitiren.

فاقرة fâkıre: [ç. fevâkır فواقر] felaket.

فاقع fâki': [ç. fevâki' فواقع] **1.**parlak sarı. **2.**parlak kırmızı.

فاقه fâkaha: [m. mufâkaha مفاقهة] bilgide yarıştı.

فاكه fâkih: sefasını süren.

فاكهانى fâkihânî: manav.

فاكهة fâkehe: [m. mufâkehe مفاكهة] espri yaptı, mizah yaptı.

فاكهة fâkihe: [ç. fevâkih فواكه] meyva.

فال fâle: (yefîlu) [m. feyl, fuyûl فيل ، فيول] kıt görüşlü oldu.

فأل fe'ele: [m. tef'îl تفئيل] fal açtırdı.

فأل fe'l: [ç. ef'ul, fu'ûl افؤل ، فؤول] fal.

فالآن fe'l-âne: o halde.

فالج fâlece: [m. mufâlece مفالجة] üstün geldi, baskın çıktı.

فالج fâlic: [ç. fevâlic فوالج] **1.**felç. **2.**aygır. **3.**iki hörgüçlü deve.

فالذ fâleze: [m. mufâleze مفالذة] kadına kıza laf attı.

فالق fâlik: **1.**yaran, çatlatan. **2.**dağ yolu. **3,**yaran.

فالق الاصباح fâliku'l-esbâh: karanlığı yarıp sabaha çıkaran.

فأم fe'eme: (yef'emu) [m. fe'm فأم] suya kandı.

فاما fe'emmâ: gelince, ise.

فان fâne: (yefînu) [m. feyn فين] geldi.

فانوس fânûs: [ç. fevânîs فوانيس] **1.**fanus. **2.**dedikoducu.

فانى fânî: ölümlü, fani.

فاوض fâvede: [m. mufâvede مفاوضة] **1.**görüştü, müzakere etti. **2.**ortak oldu.

فاه fâha: (yefûhu) [m. fevh فوه] konuştu, söyledi.

فاهى fâhâ: [m. mufâhât مفاهاة] laf yetiştirmekte yarıştı.

فأى fe'â: (yef'â) [m. fe'v, fe'y فأو ، فأى] başını yardı.

فايش fâyeşe: [m. mufâyeşe, fiyâş مفايشة ، فياش] **1.**karşılıklı övündü. **2.**blöf yaptı.

فبذلك febizâlike: yalnız bunlarla.

فت fett: [ç. futût فتوت] **1.**tirit. **2.**yarık, çatlak.

فت fette: (yefuttu) [m. fett فت] **1.**kırdı. **2.**parmakları ile ufaladı.

فتأ fete'e: (yefte'u) [m. fet' فتء] **1.**yatıştırdı, teskin etti. **2.**söndürdü.

فتاء fitâ': gençler.

فتاة fetât: [ç. feteyât, fetevât فتيات ، فتوات] **1.**genç kız. **2.**genç kadın. **3.**cariye.

فتات futât: kırıntı.

فتاح fettâh: [ç. fetâtîh فتاتيح] **1.**yargıç, hakim, kadı. **2.**(zool.) kuyruksallayan kuşu. **3.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

فتاحة fetâha: **1.**yardım. **2.**zafer.

فتاحة fettâha: açacak, açma aleti.

فتاحة fitâha: yargı.

فتار futâr: rehavet, gevşeklik.

فتاش fettâş: **1.**müfettiş. **2.**gözlemci.

فتاق fitâk: **1.**hamur mayası. **2.**güneşin bulut arkasından çıkması.

فتاك fettâk: **1.**atılgan. **2.**katil.

فتال fettâl: **1.**ip büken. **2.**bülbül.

فتان fettân: **1.**kuyumcu. **2.**şeytan.

فتانا القبر fettâna'l-kabr: münkir ile nekir.

فتاو fetâv: **1.**fetvalar. **2.**hile-i şer'iyeler.

فتاوى fetâvâ: **1.**fetvalar. **2.**hile-i şer'iyeler.

فتة fette: **1.**tirit. **2.**tezek.

فتت fettete: [m. teftît تفتيت] parmakları ile ufaladı.

فتة fitte: **1.**tirit. **2.**tezek.

فتح feteha: (yeftahu) [m. feth فتح] **1.**açtı. **2.**kapıyı açtı. **3.**öğretti. **4.**yol gösterdi. **5.**fethetti. **6.**ihtilafı hükme bağladı. **7.**fetih verdi.

فتح feteha: (yeftahu) [m. feth, fetâha فتح ، فتاحة] yardım etti.

فتح feth: **1.**fetih, zafer. **2.**kıyamet günü. **3.**hükmetmek. **4.**yardım etmek.

فتح feth: üstün, fetha.

فتح fetteha: [m. teftîh تفتيح] **1.**kapıyı ardına kadar açtı. **2.**çiçek açtı.

فتح futuh: **1.**açık kapı. **2.**geniş ağızlı şişe.

فتحة fetha: üstün, fetha.

فتحى fethâ: kâr.

فتخ feteha: (yeftahu) [m. feth فتخ] ayak parmaklarını büktü.

فتخ feth: [ç. futûh فتوخ] parmak bükme.

فتخ fetiha: (yeftahu) [m. fetah فتخ] büküldü, kıvrıldı.

فتخ fetteha: [m. teftîh تفتيخ] kıvırdı, büktü.

فتر fetere: (yefturu, yeftiru) [m. fetr فتر] ölçtü.

فتر fetere: (yefturu, yeftiru) [m. futûr فتور] **1.**gevşedi,

yumuşadı. **2.**bıktı. **3.**yılgınlık geldi, gönlü geçti. **4.**ara verdi.

فتر fettere: [m. teftîr تفتير] **1.**zayıflattı. **2.**hafifletti. **3.**rehavet verdi.

فترة fetre: **1.**zayıflık. **2.**gevşeklik. **3.**devir.

فترة الحمى fetretu'l-hummâ: humma nöbeti.

فترة الرخاء fetretu'r-rehâ': bolluk devri.

فتش feteşe: (yeftişu) [m. fetş فتش] araştırdı, soruşturdu.

فتش fetş: araştırmak, soruşturmak.

فتش fetteşe: [m. teftîş تفتيش] **1.**araştırdı, soruşturdu. **2.**muayene etti. **3.**teftiş etti.

فتغ fetega: (yeftegu) [m. fetg فتغ] çiğnedi.

فتغ fetg: çiğnemek.

فتفت fetfete: [m. fetfete فتفتة] **1.**ezdi, çiğnedi, ufaladı. **2.**ifşa etti.

فتق feteka: (yeftuku, yeftiku) [m. fetk فتق] **1.**yardı. **2.**pamuk attı. **3.**söktü. **4.**kattı, karıştırdı. **5.**şafak söktü.

فتق fetika: (yefteku) [m. fetk فتق] **1.**bolluk oldu, bereket oldu. **2.**fıtık oldu.

فتق fetk: [ç. futûk فتوق] **1.**yarık. **2.**sabah. **3.**fıtık. **4.**kuraklık. **5.**afet.

فتق fetteka: [m. teftîk تفتيق] yardı.

فتك feteke: (yefteku, yeftiku) [m. fetk, futk, fitk, futûk فتك ، فتوك] **1.**öldürdü. **2.**inat etti.

فتك feteke: (yeftuku, yeftiku) [m. futûk فتوك] **1.**ahlaksızlıkta ileri gitti. **2.**sanatında usta oldu.

فتك fetteke: [m. teftîk تفتيك] pamuk attı.

فتل fetele: (yeftilu) [m. fetl فتل] **1.**büktü. **2.**bülbül öttü. **3.**yüzünü çevirdi. **4.**caydırdı.

فتل fetile: (yeftelu) [m. fetel فتل] kuvvetli oldu.

فتل fetl: **1.**bükme. **2.**pamuk ipliği.

فتل fetl: **1.**bükmek. **2.**bülbül ötmek. **3.**yüzünü çevirmek. **4.**caydırmak.

فتل fettele: [m. teftîl تفتيل] ip büktü.

فتلك fetilke: işte.

فتن fetene: (yeftinu) [m. fetn فتن] **1.**yaktı. **2.**caydırdı, vazgeçirdi.

فتن fetene: (yeftinu) [m. fetn, futûn فتن ، فتون] **1.**şaştı. **2.**fitneye düştü. **3.**dininden dönmesi için işkence etti.

فتن fetene: (yeftinu) [m. fitne فتنة] kuyumcu maden eritti.

فتن fetene: (yeftinu) [m. fitne, meftûn فتنة ، مفتون] **1.**azdırdı, yoldan çıkardı, ayarttı. **2.**sınadı, denedi. **3.**işkence etti.

فتن fetn: **1.**yakmak. **2.**caydırmak, vazgeçirmek.

فتن fettene: [m. teftîn تفتين] fitneye düşürdü.

فتنة fitne: [ç. fiten فتن] **1.**fitne. **2.**sınav, deneme. **3.**azgınlık. **4.**azap. **5.**tutkunluk. **6.**günah. **7.**küfür. **8.**rezillik. **9.**delilik. **10.**sıkıntı. **11.**çarpıcı güzellik. **12.**çocuklar. **13.**mal. **14.**fikir ayrılığı.

فتنة fitne: kuyumcu maden eritmek.

فتنة futne: akasya çiçeği.

فتنة الصدر fitnetu's-sadr: kuruntu, vesvese.

فتنة باقرة fitnetun bâkıra: büyük fitne, büyük bozgunculuk.

فتو fetuve: (yeftû) [m. fetâ', futuvv, futuvve فتاء ، فتو ، فتوة] yiğit oldu.

فتوات fetevât: **1.**genç kızlar. **2.**genç kadınlar. **3.**cariyeler.

فتوق futûk: ağzı kalabalık kadın.

فتوى fetvâ: [ç. fetâv, fetâvâ فتاو ، فتاوى] **1.**fetva. **2.**hile-i şer'iye.

فتى fetâ: (yeftâ) [m. fete' فتأ] unuttu.

فتى fetâ: (yeftû) [m. fetv فتو] cömertlikte üstün oldu.

فتى fetâ: [ç. fityân, fitye, futuvv, futiyy فتيان ، فتية ، فتو ، فتى ،] **1.**delikanlı, genç. **2.**cömert. **3.**köle. **4.**hizmetçi.

فتى fetiye: (yeftâ) [m. feten, fetâ' فتاء ، فتى] yiğit oldu.

فتى fettî: [ç. fitâ', eftâ' فتاء ، افتاء] genç.

فتى futiyy: **1.**delikanlılar, gençler. **2.**cömertler. **3.**köleler. **4.**hizmetçiler.

فتيشة futeyşe: füze, roket.

فتيق fetîk: pırıl pırıl aydınlık sabah.

فتيق اللسان fetîku'l-lisân: sivri dilli.

فتيل fetîl: **1.**bükülmüş ip. **2.**sicim. **3.**fitil. **4.**değersiz eşya. **5.**kir.

فتيلا fetîlen: kıl kadar.

فتيلة fetîle: [ç. fetâ'il, fetîlât فتائل ، فتيلات] **1.**fitil. **2.**kir.

فثأ fese'e: (yefse'u) [m. fes', fusû' فثأ ، فثوء] **1.**dindirdi, yatıştırdı, teskin etti. **2.**kaynadı. **3.**vazgeçirdi.

فثج fesece: (yefsucu) [m. fesec فثج] **1.**eksiltti. **2.**ılıştırdı.

فثج fessece: [m. tefsîc تفثيج] terketti.

فج fecc: [ç. ficâc, eficce فجاج ، افجة] yol.

فج fecce: (yefeccu) [m. fecec, fecîc فجج ، فجيج] apışlarını açarak yürüdü.

فج fecce: (yefuccu) [m. fecc فج] **1.**apışlarını ayırdı. **2.**yardı.

فجئة fec'e: ansızın olan.

فجا fecâ: (yefcû) [m. fecv فجو] kapıyı açtı.

فجأ fece'e: (yefce'u) [m. fece', fec'e, fucâ'e فجأ ، فجئة ، فجاءة] **1.**ansızın oldu. **2.**çıkageldi.

فجاء feccâ': [ç. fucc فج] apışlarını ayıran.

فجائة fucâ'e: ani ölüm.

فجائع fecâ'i': facialar, felaketler, trajediler.

فجائى fucâ'î: ani, apansız.

فجاج ficâc: geniş.

فجار fecâr: zinakâr, zina eden.

فجار ficâr: **1.**tarihte yapılan bir savaş, Ficâr harbi. **2.**iki dağ arasındaki yol.

فجار fuccâr: **1.**günahkârlar. **2.**zina edenler. **3.**cadılar. **4.**çok zengin olanlar.

فجر feccere: [m. tefcîr تفجير] **1.**su akıttı. **2.**ateşledi.

فجر fecere: (yefcuru) [m. fecr فجر] **1.**suyu akıttı. **2.**kanal açtı. **3.**yalanladı. **4.**baş kaldırdı, isyan etti. **5.**fecir vakti oldu.

فجر fecere: (yefcuru) [m. fecr, fucûr فجر ، فجور] **1.**yalan söyledi. **2.**zina etti. **3.**bozuldu. **4.**sağlığına kavuştu. **5.**gözü zayıf gördü.

فجر fecere: (yefcuru) [m. fucûr فجور] doğru yoldan çıktı.

فجر fecire: (yefceru) [m. fecer فجر] cömert oldu, kerem sahibi oldu.

فجر fecr: şafak sökmesi, tan yerinin ağarması, fecir.

فجر fucer: su kaynakları.

فجر fucur: **1.**günahkârlar. **2.**zinakârlar.

فجر الصادق fecru's-sâdık: gerçek sabah, fecr-i sadık.

فجر الكاذب fecru'l-kâzib: yalancı sabah, fecr-i kâzib.

فجرة fecre: yalan.

فجرة fucre: [ç. fucer فجر] su kaynağı.

فجس fecese: (yefcusu) [m. fecs فجس] **1.**böbürlendi. **2.**kahretti. **3.**bela çıkardı.

فجع fecca'a: [m. tefcî' تفجيع] canını acıttı.

فجع fece'a: (yefca'u) [m. fec' فجع] **1.**ağrıttı, acıttı. **2.**canı yandı.

فجفاج fecfâc: övüngen.

فجفج fecfece: [m. fecfece فجفجة] boş yere övündü.

فجفج fucfuc: laf ebesi.

فجفجة fecfece: boş yere övünmek.

فجل feccele: [m. tefcîl تفجيل] yassılaştırdı.

فجل fecl: (bot.) turp.

فجم fecime: (yefcemu) [m. fecem فجم] kalın avurtlu oldu.

فجوات fecevât: açıklıklar, aralıklar, geniş yerler.

فجوة fecve: [ç. ficâ', fec, fecevât فجاء ، فج ، فجوات] açıklık, aralık, geniş yer.

فجوة الدار fecvetu'd-dâr: avlu.

فجور fecûr: [ç. fucur فجر] **1.**günahkâr. **2.**zinakâr.

فجى feccâ: [m. tefciye تفجية] uzaklaştırdı.

فجيعة fecî'a: [ç. fecâ'i' فجائع] facia, felaket, trajedi.

فح fahha: (yefuhhu, yefihhu) [m. fahh, fahîh, tefhâh فح ، فحيح ، تفحاح] **1.**yılan tısladı. **2.**uyurken pofladı.

فحا fehâ: (yefhû) [m. fehv فحو] üstü kapalı konuştu, imalı konuştu.

فحا fehâ: [ç. efhâ' افحاء] baharat.

فحاشة fehâşe: **1.**çirkin olmak. **2.**kötü olmak. **3.**fahişe olmak.

فحال fihâl: aygırlar.

فحالة fihâle: aygırlık.

فحامة fihâme: kömürcülük.

فحاوى fehâvî: içerikler, mefhumlar, anlamlar.

فحث fahis: [ç. efhâs افحاث] kırkbayır.

فحث fehase: (yefhasu) [m. fahs فحث] sorup soruşturdu, araştırdı.

فحج fahhace: [m. tefhîc تفحيج] bacaklarını ayırarak yürüdü.

فحج fahice: (yefhacu) [m. fahac فحج] böbürlendi, kibirlendi.

فحج fahice: (yefhacu) [m. fahac, fahce فحج ، فحجة] bacaklarını ayırarak yürüdü.

فحش fahhaşe: [m. tefhîş تفحيش] ayıpladı, çirkin buldu.

فحش fahuşe: [m. fuhş, fehâşe فحش ، فحاشة] **1.**çirkin oldu. **2.**kötü oldu. **3.**fahişe oldu.

فحش fuhaş: çirkinlik.

فحش fuhş: **1.**çirkin olmak. **2.**kötü olmak. **3.**fahişe olmak.

فحشاء fahşâ': **1.**çirkin iş, hayasızlık. **2.**fuhuş.

فحص fahs: [ç. fuhûs فحوص] sınav, imtihan.

فحص fehase: (yefhasu) [m. fahs فحص] **1.**araştırdı. **2.**sınadı, imtihan etti. **3.**hız yaptı. **4.**muayene etti. **5.**tahlil etti. **6.**üstünde kafa yordu.

فحصة fahsa: **1.**gamze. **2.**çene çukuru.

فحفاح fahfâh: **1.**çenesi düşük, laf ebesi. **2.**sesi kısık.

فحفح fahfaha: [m. fahfaha فحفحة] **1.**uyurken kır puf etti. **2.**sesi kısıldı. **3.**çenesi düşük oldu.

فحل fahale: (yefhalu) [m. fahl فحل] **1.**dişiye aygır çekti. **2.**aygır verdi.

فحل fahl: [ç. fuhûl, efhul, fihâl فحول ، افحل ، فحال] aygır.

فحلة fahle: cadaloz, eli maşalı, çarıklı erkânıharp.

فحلة fihle: aygırlık.

فحم fahhame: [m. tefhîm تفحيم] kömürleştirdi.

فحم fahim: çok bağıran koç.

فحم fahime: (yefhamu) [m. فحم ، fahm, fuhûm, fuhâm فحام ، فحوم] ağlamaktan tıkandı.

فحم fahm, faham: [ç. fihâm, fuhûm فحام ، فحوم] kömür.

فحم fahume: (yefhumu) [m. فحوم ، fehûm, fuhûme فحومة] karardı.

فحم fehame: (yefhamu) [m. فحم] **1.**cevap veremedi. **2.**ağlamaktan tıkandı.

فحم الحجرى fahmu'l-hacerî: taş kömürü, kok kömürü, maden kömürü.

فحمة الليل fahmetu'l-leyl: gece karanlığı.

فحوة fahve: gömeç balı.

فحوص fuhûs: sınavlar, imtihanlar.

فحول fuhûl: aygırlar.

فحول الشعراء fuhûlu'ş-şu'arâ': büyük şairler.

فحوم fahûm: cevap veremeyen.

فحوم fuhûm: ağlamaktan tıkanmak.

فحوم fuhûm: kömürler.

فحومة fuhûme: kararmak.

فحومة fuhûme: siyahlık.

فحوى fehvâ: [ç. fehâv, fehâvî فحاو ، فحاوى] içerik, mefhum, anlam.

فحوى القول fehva'l-kavl: sözün anlamı, mefhum.

فحى fehhâ: [m. تفحية tefhiye] **1.**üstü kapalı konuştu. **2.**çokça baharat koydu.

فحية fahiyye: çorba.

فحيل fahîl: aygır.

فخ fahh: [ç. fihâh, fuhuh فخاخ ،فخخ] kapan, fak.

فخ fahha: (yefihhu) [m. fahh, fahîh فخ ، فخيخ] **1.**yılan tısladı. **2.**uyurken kır puf etti.

فخار fahhâr: **1.**çanak çömlek. **2.**pişmiş çamur.

فخارة fehâre: **1.**saksı. **2.**testi.

فخارة fihâre: çömlekçilik.

فخارى fahhârî: çanak çömlekçi.

فخام fihâm: **1.**iri nesneler. **2.**değerli insanlar. **3.**fasih sözler.

فخة fahha: **1.**sabah uykusu. **2.**iri kadın. **3.**cinsel birleşme sonrası uykusu.

فخت fahhate: [m. تفخيت tefhît] üveyik kuşu öttü.

فخت faht: **1.**kapan, fak. **2.**ay ışığı.

فخت fehate: (yefhatu) [m. faht فخت] **1.**deldi. **2.**yalan söyledi. **3.**kesti. **4.**kapağını açtı. **5.**kasılarak yürüdü. **6.**üveyik kuşu öttü.

فخج fehace: (yefhacu) [m. fahc فخج] böbürlendi, kibirlendi.

فخذ fahz: [ç. افخاذ efhâz] **1.**uyluk. **2.**akraba topluluğu.

فخذ fehaze: (yefhazu) [m. fahz فخذ] uyluğuna vurdu.

فخذ fehhaze: [m. tefhîz تفخيذ] **1.**dağıttı, perişan etti, parçaladı. **2.**kabilesini küçük gruplara böldü.

فخر fahhare: [m. tefhîr تفخير] üstün tuttu, tercih etti.

فخر fahr: şeref.

فخر fehare: (yefharu) [m. fahar فخر] kibirlendi, böbürlendi.

فخر fehare: (yefharu) [m. fahr, fahar, fahâre, fahâr فخر ، فخارة ، فخار] **1.**övündü. **2.**kibirlendi, böbürlendi.

فخرة fuhre: şeref.

فخز fahize: (yefhazu) [m. fahz, fahaz فخز] böbürlendi, kibirlendi.

فخز fahz: böbürlenmek, kibirlenmek.

فخز fehaze: (yefhazu) [m. fahz, fahaz فخز] böbürlendi, kibirlendi.

فخفخ fahfaha: [m. fahfaha فخفخة] boş şeylerle övündü.

فخفخة fahfaha: boş şeylerle övünmek.

فخفخة fahfaha: hışırtı.

فخم fahm: [ç. fihâm فخام] **1.**iri nesne. **2.**değerli insan. **3.**fasih söz.

فخم fehhame: [m. tefhîm تفخيم] yüceltti, ululadı.

فخم fehume: (yefhumu) [m. fehâme فخامة] **1.**iri oldu, büyük oldu. **2.**yüce oldu. **3.**söz fasih oldu.

فخمية fahmiyye: **1.**ululama, yüceltme. **2.**övünme.

فخور fahûr: **1.**övünen. **2.**böbürlenen, kibirlenen.

فخير fahîr: övünen.

فخيرة fıhhîre: çok övünen.

فد fedde: (yefiddu) [m. fedîd, fedd فد ، فديد] **1.**sesini yükseltti, bağırdı. **2.**kaçtı. **3.**koştu. **4.**tehdit etti.

فداء fedâ': [ç. efdiye افدية] **1.**hacim. **2.**kalınlık. **3.**hurma yığını. **4.**tahıl ambarı.

فداء fidâ': **1.**fidye. **2.**kefâret. **3.**kurban.

فداء fidâen: fidye karşılığında.

فدائى fidâ'î: [ç. fidâ'iyyûn فدائيون] fedai.

فدائيون fidâ'iyyûn: fedailer.

فداد feddâd: [ç. feddâdûn فدادون] **1.**kalın sesli. **2.**bencil. **3.**ekinci. **4.**bedevi. **5.**deveci.

فدادة feddâde: **1.**kurbağa. **2.**korkak, ödlek.

فدان feddân: [ç. fedâdîn, fudun فدادين ، فدن] **1.**öküz. **2.**boyunduruk. **3.**saban. **4.**yaklaşık dört dönümlük alan.

فدح fedeha: (yefdahu) [m. fedh فدح] güç geldi, zorlandı.

فدخ fedeha: (yefdahu) [m. fedh فدخ] kırdı, ezdi.

فدخ fedh: kırmak, ezmek.

فدد feddede: [m. tefdîd تفديد] **1.**kasılarak yürüdü. **2.**satıcı bağırdı.

فدر feder: [ç. fudûr فدور] dağ keçisi.

فدر federe: (yefdiru) [m. fedr, fudûr فدر ، فدور] **1.**soğudu. **2.**yaşlandı. **3.**irileşti.

فدر fedire: (yefderu) [m. feder فدر] ahmak oldu.

فدرة fidre: [ç. fider فدر] bölüm, kısım, parça.

فدرة fudre: yalnız dolaşan insan.

فدس fuds: [ç. fidese فدسة] örümcek.

فدش fedeşe: (yefdişu) [m. fedş فدش] iteledi.

فدش fedeşe: (yefduşu) [m. fedş فدش] başını ezdi.

فدش fedş: **1.**örümcek. **2.**bön.

فدع fede'a: (yefda'u) [m. fed' فدع] **1.**yardı. **2.**kırdı.

فدع fedi'a: (yefde'u) [m. feda' فدع] çolak oldu.

فدغ fedega: (yefdagu) [m. fedg فدغ] **1.**yardı. **2.**kırdı.

فدفد fedfede: [m. fedfede فدفدة] **1.**bağırdı. **2.**sıvıştı, korkarak kaçtı. **3.**yere sert bastı.

فدفد fudefid: **1.**bağıra bağıra konuşan. **2.**yere sert basan.

فدفد fudfud: **1.**bağıra bağıra konuşan. **2.**yere sert basan.

فدك feddeke: [m. tefdîk تفديك] **1.**pamuk attı. **2.**pamuk attırdı.

فدم fedeme: (yefdimu) [m. fedm فدم] ibriğin ağzına bezden sözgeç koydu.

فدم fedm: [ç. fidâm فدام] **1.**bön, salak. **2.**kırmızı giysi.

فدم fedume: (yefdumu) [m. fedâme, fudûme فدامة ، فدومة] bön oldu, salak oldu.

فدن feddene: [m. tefdîn تفدين] **1.**tava getirdi, semizleştirdi. **2.**kırmızıya boyadı. **3.**binayı yüksek yaptı.

فدن feden: [ç. efdân افدان] saray.

فدن fudun: **1.**öküzler. **2.**boyunduruklar. **3.**sabanlar.

فدور fedûr: dağ keçisi.

فدور fudûr: dağ keçileri.

فدى fedâ: (yefdî) [m. fedy, fidy, fidâ' فدى ، فداء] **1.**kurtardı. **2.**kendini feda etti. **3.**kocasına boşanma parası verdi.

فدى feddâ: [m. tefdiye تفدية] kendini feda etti.

فدية fidye: [ç. fiden فدى] fidye. kefâret.

فديد fedîd: şamata, gürültü patırtı.

فذ fezz: [ç. efzâz, fuzûz افذاذ ، فذوذ] **1.**tek, bir, yegâne. **2.**birinci kumar oku. **3.**hurma tanesi.

فذ fezze: (yefizzu) [m. fezz فذ] **1.**yalnız kaldı. **2.**tek oldu, bir oldu.

فذ fezze: (yefuzzu) [m. fezz فذ] azarladı, kovdu.

فذانک fezânike: işte bunlar.

فذفذ fezfeze: [m. fezfeze فذفذة] sıçramak için toparlandı.

فذلک fezleke: [m. fezleke فذلكة] hesabı sonuçlandırdı.

فذلكة fezleke: hesap özeti.

فر ferre: (yefirru) [m. ferr, firâr, meferr, mefirr فر ، فرار ، مفر] **1.**kaçtı. **2.**sığındı. **3.**hız yaptı.

فر ferre: (yefurru) [m. ferr, furâr, ferâr, firâr فر ، فرار ، فرار] **1.**hayvanın dişine baktı. **2.**yöneldi, döndü. **3.**araştırdı. **4.**sınadı, imtihan etti.

فر furr: **1.**iyi, seçmece. **2.**seçkin.

فرأ fere': [ç. efrâ', firâ' افراء ، فراء] (zool.) yaban eşeği.

فراء ferâ': [ç. efrâ', firâ' افراء ، فراء] (zool.) yaban eşeği.

فراء ferrâ': inci dişli kadın.

فراء ferrâ': kürkçü.

فرائد ferâ'id: değerli mücevherler.

فرائش ferâ'iş: **1.**cariyeler, odalıklar. **2.**yere yayılmış bitkiler. **3.**hörgüçsüz develer.

فرات furât: **1.**tatlı su. **2.**(coğ.) Fırat nehri. **2.**deniz.

فراتان furâtân: (coğ.) Fırat ile Dicle nehirleri.

فرادا furâden: birer birer.

فرادى furâdâ: birer birer, teker teker.

فراديس ferâdîs: **1.**Firdevs cennetleri. **2.**üzüm bağları. **3.**yeşil vadiler. **4.**yeşil bahçeler.

فرار ferrâr: **1.**cıva. **2.**çabuk kaçan.

فرار firâr: **1.**kaçmak. **2.**sığınmak. **3.**hız yapmak.

فراسة firâse: sezgi, feraset.

فراسة firâse: sezmek, ferasetli olmak.

فراسة اليد firâsetu'l-yed: el falı.

فراسخ ferâsih: **1.**fersahlar. **2.**saatler. **3.**rahatlıklar, huzurlar.

فراش ferâş: **1.**kurumuş balçık. **2.**(zool.) kelebek. **3.**su kabarcığı. **4.**bön, ahmak.

فراش ferrâş: hizmetçi.

فراش firâş: [ç. furş, efrişe افرشة ، غرش] **1.**döşeme. **2.**döşek. **3.**eş, hanım. **4.**yaygı. **5.**ev. **6.**kuş yuvası. **7.**ekin. **8.**meydan, alan.

فراش المرض firâşu'l-marad: hasta yatağı.

فراش الموت firâşu'l-mevt: ölüm döşeği.

فراشان ferâşân: dil altı damarları.

فراشة ferâşe: [ç. ferâş فراش] (zool.) kelebek.

فراشة ferâşe: döşemecilik.

فراص firâs: çetin, yavuz.

فراعة ferâ'a: balta.

فراعنة ferâ'ine: **1.**firavunlar. **2.**azgın ve kibirli insanlar.

فراغ ferâg: **1.**boş kalmak. **2.**bitirmek, tamamlamak. **3.**yönelmek.

فراغ ferâg: **1.**boşluk. **2.**tenha yer. **3.**tatil.

فراغ firâg: [ç. efriga افرغة] **1.**kap kacak. **2.**yük dengi. **3.**sert yay.

فراغة ferâga: **1.**sabırsızlık. **2.**rahatsızlık.

فراق firâk: ayrılık, ayrılış.

فرامة اللحم ferrâmetu'l-lahm: kıyma makinesi.

فراولة ferâvile: (bot.) çilek.

فرت ferete: (yefrutu) [m. fert فرت] günahkâr oldu.

فرت ferite: (yefretu) [m. feret فرت] aklî dengesi bozuldu.

فرت ferute: (yefrutu) [m. furûte فروتة] su tatlı oldu.

فرة firre: güzel gülen kadın.

فرة furre: **1.**iyi, seçmece. **2.**seçkin.

فرتک ferteke: [m. ferteke فرتكة] **1.**kısa adımlarla yürüdü. **2.**işi bozdu. **3.**kıydı, doğradı. **4.**çok konuştu.

فرتيكة firteyke: (İt.) çatal.

فرث ferese: (yefrusu) [m. fers فرث] **1.**hamilenin midesi bulandı. **2.**dağıttı, saçtı.

فرث ferise: (yefresu) [m. feres فرث] **1.**doydu. **2.**dağıldı.

فرث fers: fışkı.

فرج ferc: [ç. furûc فروج] **1.**vajina. **2.**gedik, yarık. **3.**korkak. **4.**ırz.

فرج ferec: ferahlık.

فرج ferece: (yefricu) [m. ferc فرج] **1.**açtı, genişletti. **2.**üzüntüsünü aldı. **3.**yardı.

فرج ferice: (yefrecu) [m. ferec فرج] **1.**avret yeri açıldı. **2.**korktu. **3.**ürktü. **4.**iri kalçalı oldu.

فرج ferrece: [m. tefrîc افريج] **1.**genişletti. **2.**üzüntüsünü aldı. **3.**çok yaşlandı.

فرج feruce: (yefrucu) [m. ferâce فراجة] sır tutamadı.

فرجار fircâr: (F.) [<pergâr] pergel.

فرجة furce: **1.**ferahlık. **2.**gedik, yarık. **3.**teselli kaynağı.

فرجن fercene: [m. fercene فرجنة] **1.**kaşağıladı. **2.**fırçaladı.

فرجون fircevn: **1.**kaşağı. **2.**fırça.

فرح ferah: **1.**sevinç. **2.**düğün.

فرح ferih: **1.**sevinçli, neşeli. **2.**şımarık.

فرح feriha: (yefrahu) [m. ferah فرح] **1.**sevindi, hoşnut oldu, neşelendi. **2.**taşkınlık etti, şımardı.

فرح ferreha: [m. tefrîh تفريح] sevindirdi, neşelendirdi.

فرحان ferhân: [ç. ferhâ, ferâhâ فرحى ، فراحى] sevinçli, neşeli.

فرحانة ferhâne: [ç. ferhâ, ferâhâ فرحى ، فراحى] sevinçli, neşeli.

فرحة ferha: **1.**sevinç. **2.**bahşiş. **3.**müjdelik.

فرخ ferh: [ç. efruh, efrâh, furûh فروخ ، افراخ ، افرخ] **1.**kuş yavrusu. **2.**hayvan yavrusu. **3.**bitki filizi.

فرخ feriha: (yefrahu) [m. ferah فرخ] mutlu oldu, huzurlu oldu.

فرخ ferreha: [m. tefrîh تفريخ] **1.**kuş yavruladı. **2.**yumurtadan civciv çıktı. **3.**korkusu geçti. **4.**ekin filizlendi. **5.**korktu. **6.**karışık iş açıklığa kavuştu.

فرخ الطائر ferhu't-tâir: (tıp.) kuşpalazı.

فرخ نهرى ferhu nehrî: (zool.) kalinos.

فرخ نيلى ferhu nîlî: (zool.) tatlı su levreği.

فرد ferd: [ç. firâd, efrâd, furâdâ فرادى ، افراد ، فراد] **1.**tek, yegâne, biricik, eşsiz. **2.**şahıs. **3.**tabanca.

فرد fered: [ç. efrâd, firâd افراد ، فراد] tek, fert, bir.

فرد ferede: (yefrudu) [m. furûd فرود] **1.**tek oldu, yalnız oldu. **2.**bir başına yaptı. **3.**yalnız kaldı.

فرد ferrede: [m. tefrîd تفريد] **1.**inzivaya çekildi. **2.**tek tek yaptı. **3.**sabit fikirli oldu.

فرد بساقية ferdu bisâkiye: toplu tabanca, revolver.

فرد بمشط ferdun bimuştin: şarjörlü tabanca.

فردا ferden: tek başına.

فردا فردا ferden ferden: birer birer.

فردة furde: [ç. furdât فردات] tepe.

فردس ferdese: [m. ferdese فردسة] **1.**yıktı, devirdi. **2.**doldurdu.

فردوس firdevs: (F.) [ç. ferâdîs فراديس] **1.**Firdevs cenneti. **2.**üzüm bağı. **3.**yeşil vadi. **4.**yeşil bahçe.

فرز fereze: (yefrizu) [m. ferz فرز] **1.**ayırdı. **2.**uzaklaştırdı. **3.**sızdırdı. **4.**seçti.

فرز ferreze: [m. tefrîz, tefrize تفريز ، تفرزة] kesip ayırdı.

فرز firz: [ç. efrâz, furûz افراز ، فروز] patika.

فرز firz: **1.**ayrılmış parça. **2.**hisse.

فرزان firzân: (F.) ferzan, vezir.

فرزة furze: **1.**sıra, nöbet. **2.**fırsat. **3.**patika.

فرزدق ferazdak: [ç. ferâzık, ferâzid فرازق ، فرازد] ekmek kırıntısı.

فرس feres: **1.**(zool.) at. **2.**kısrak.

فرس ferese: (yefrisu) [m. fers فرس] **1.**ayırdı. **2.**başını boğazından ayırdı.

فرس ferese: (yefrisu) [m. firâse فراسة] sezdi.

فرس ferrese: [m. tefrîs تفريس] **1.**arslana bir hayvan bıraktı. **2.**arslan koyunu parçaladı.

فرس feruse: (yefrusu) [m. ferâse, furûse, furûsiyye فراسة ، فروسة ، فروسية] **1.**atçılıktan anladı. **2.**binicilikten anladı. **3.**işbilir oldu.

فرس البحر feresu'l-bahr: (zool.) su aygırı.

فرس النبى feresu'n-nebî: (zool.) peygamber devesi.

فرس رهان feresu rihân: yarış atı.

فرسخ fersah: [ç. ferâsih فراسخ] **1.**fersah, ülkelere göre değişen dört-altı kilometrelik mesafe. **2.**saat. **3.**rahatlık, huzur.

فرسخ fersaha: [m. fersaha فرسخة] sağlığına kavuştu, iyileşti.

فرش fereşe: (yefruşu) [m. ferş فرش] **1.**yaydı, döşedi. **2.**döşek serdi. **3.**yalan söyledi.

فرش ferreşe: [m. tefrîş تفريش] döşedi, yaydı, tefriş etti.

فرش ferş: **1.**yaygı. **2.**alan. **3.**geniş arazi.

فرشة furşe: (F.) [ç. fureş فرش] fırça.

فرشة الاسنان furşetu'l-esnân: diş fırçası.

فرشة الثياب furşetu's-siyâb: elbise fırçası.

فرشة الحلاقة furşetu'l-hilâka: tıraş fırçası.

فرشح ferşeha: [m. ferşeha فرشحة] **1.**sıçradı. **2.**bacaklarını ayırarak oturdu.

فرص farasa: (yerisu) [m. fers فرص] **1.**kesti. **2.**yırttı. **3.**yardı. **4.**fırsat buldu.

فرص ferresa: [m. tefrîs تفريص] ayakkabıya nalça koydu.

فرصة fırsa: [ç. firâs فراص] aybaşı bezi.

فرصة fursa: [ç. furas فرص] **1.**sıra, nöbet. **2.**su hissesi. **3.**okul tatili.

فرصة fursa: uygun zaman, fırsat.

فرض farada: (yefridu) [m. fard فرض] **1.**kertti. **2.**farz kıldı. **3.**takdir etti. **4.**ayırdı, tahsis etti. **5.**farzetti, tasavvur etti. **6.**niyet etti.

فرض farada: (yefridu) [m. furûd, ferâde فرود ، فراضة] **1.**hayvan yaşlandı. **2.**feraiz ilmini bildi.

فرض farrd: [ç. furûd, efrâd فروض ، افراض] **1.**farz. **2.**maaşlı asker. **3.**kalkan. **4.**direk. **5.**kertik. **6.**gedik. **7.**faraziye, hipotez.

فرض مدرسى fardun medresî: ev ödevi.

فرض منطقى fardun mantıkî: hipotez.

فرضة farda: [ç. furd, firâd فرض ، فراض] **1.**liman. **2.**gedik.

فرط farata: (yefrutu) [m. fart فرط] **1.**galip geldi. **2.**lafı amacını aştı. **3.**kaçtı. **4.**acı

çektirdi. **5.**küçük çocuğu öldü.

فرط farata: (yefrutu) [m. furût فروط] **1.**öne geçti, ileri geçti. **2.**aşırı gitti. **3.**elini çabuk tuttu.

فرط farrata: [m. tefrît تفريط] **1.**elçi yolladı. **2.**aşırıya kaçarak övdü, göklere çıkardı. **3.**çirkinliği ortadan kaldırdı. **4.**elindekini kaybetti. **5.**eksik bıraktı. **6.**kusur işledi.

فرط fart: [ç. efrut, ifrât افرط ، افراط] **1.**aşırıya kaçma, aşırılık. **2.**ihmal, gevşeklik. **3.**acele. **3.**azık. **5.**faiz.

فرطا fartan: bir süre sonra.

فرطح fartaha: [m. fartaha فرطحة] genişletti.

فرع fer': dallar.

فرع fere'a: (yefra'u) [m. fer', furû' فرع ، فروع] **1.**çıktı, yükseldi. **2.**indi. **3.**bekâretini bozdu. **4.**dolaştı. **5.**vurdu. **6.**barıştırdı. **7.**kavga edenleri ayırdı. **8.**avın kanını akıttı.

فرع feri'a: (yefra'u) [m. fera' فرع] kıllı oldu.

فرع ferre'a: [m. tefrî' تفريع] **1.**aşağıya indi. **2.**tırmandı, çıktı. **3.**kesti, boğazladı. **4.**dolaştı. **5.**ara buldu, barıştırdı. **6.**kefil oldu. **7.**başladı, girişti.

فرع الشجرة fer'u'ş-şecere: ağaç dalı.

فرعة fer'a: [ç. firâ' فراع] doruk, zirve.

فرعن fer'ane: [m. fer'ane فرعنة] **1.**böbürlendi, kibirlendi. **2.**firavunluk etti. **3.**azdırdı.

فرعون fir'avn: [ç. ferâ'ine فراعنة] **1.**firavun. **2.**azgın ve kibirli insan.

فرغ ferega: (yefregu) [m. ferg فرغ] döküldü.

فرغ ferega: (yefrugu) [m. ferag فرغ] döktü.

فرغ ferega: (yefrugu) [m. ferâg, furûg فراغ ، فروغ] **1.**boş kaldı. **2.**bitirdi, tamamladı. **3.**yöneldi. **4.**hesaba çekti.

فرغ ferega: (yefrugu) [m. furûg فروغ] **1.**ölmek. **2.**boşaldı. **3.**boşa gtiti.

فرغ ferrega: [m. tefrîg تفريغ] **1.**boşalttı. **2.**döktü.

فرغ feruga: (yefrugu) [m. ferâga فراغة] **1.**geniş oldu. **2.**muzdarip oldu.

فرفر ferfere: [m. ferfere فرفرة] **1.**kıt akıllı oldu. **2.**hızlı hızlı yürüdü. **3.**çalkaladı. **4.**bağırdı. **5.**kırdı. **6.**kesti. **7.**silkeledi. **8.**silkindi. **9.**yardı. **10.**pamuk ditti.

فرفور furfûr: [ç. ferâfîr فرافير] kelebek.

فرفورى ferfûrî: porselen.

فرق faraka: (yefruku) [m. furûk فروق] **1.**yol çatallandı. **2.**çözüm yolu bilindi.

فرق faraka: (yefruku, yefriku) [m. fark فرق] saçını taradı.

فرق faraka: (yefruku, yefriku) [m. fark, farkân فرقان ، فرق] **1.**ayırdı, arasını açtı. **2.**yardı.

فرق fark: [ç. furûk فروق] **1.**fark. **2.**hesapta geri kalan. **3.**keten. **3.**saç bölmesi.

فرق ferika: (yefreku) [m. ferak فرق] **1.**korktu. **2.**korkak oldu. **3.**dişleri aralıklı oldu. **4.**horoz çatal ibikli oldu.

فرق ferraka: [m. tefrîk تفريق] **1.**ayrılık soktu. **2.**ayırdı. **3.**bölümlendirdi. **4.**korkuttu.

فرقان furkân: **1.**hak ile batılı birbirinden ayıran. **2.**Kur'ân. **3.**hak ile bâtılı ayıran hükümler. **4.**kanıt, delil.

فرقة fırka: [ç. firak فرق] **1.**grup, fırka. **2.**parti. **3.**tümen. **4.**takım.

فرقد ferkad: **1.**Kutup Yıldızı. **2.**buzağı.

فرقع ferka'a: [m. ferka'a فرقعة] **1.**parmak kütletti. **2.**tıngırdattı.

فرقيعة firkay'a: [ç. firkay'ât فرقيعات] patlayıcı madde.

فرک fereke: (yefruku) [m. ferk فرک] ovaladı.

فرک ferike: (yefreku) [m. ferek فرک] **1.**kulağı sarkık oldu. **2.**kinlendi.

فرم fereme: (yefremu) [m. ferm فرم] kıyma hazırladı.

فرمة ferme: [ç. feremât فرمات] kıyma.

فرمل fermele: [m. fermele فرملة] fren yaptı.

فرملة fermele: fren.

فرن ferene: (yefrunu) [m. fern فرن] fırında ekmek pişirdi.

فرن furn: [ç. efrân افران] fırın.

فرند firind: [ç. ferânid فراند] **1.**kılıç. **2.**gül. **3.**nar tanesi.

فرو ferv: [ç. firâ' فراء] kürk.

فروة ferve: [ç. firâ' فراء] **1.**kürk. **2.**zenginlik. **3.**taç. **4.**örtü.

فروج ferrûc: [ç. ferârîc فراريج] **1.**civciv. **2.**ferace. **3.**çocuk gömleği.

فرود ferûd: tek, biricik, yegâne.

فروسية furûsiyye: binicilik.

فره feruhe: (yefruhu) [m. ferâhe, furûhe فراهة ، فروهة] **1.**neşeli oldu. **2.**güzel oldu.

فرهد ferhede: [m. ferhede فرهدة] etine dolgun ve güzel oldu.

فرهود furhûd: [ç. ferâhîd فراهيد] **1.**etine dolgun delikanlı. **2.**arslan yavrusu. **3.**dağ keçisi yavrusu.

فری ferâ: (yerî) [m. fery فرس] **1.**yardı. **2.**yalan uydurdu. **3.**yol aldı.

فری feriye: (yefrâ) [m. feren فری] dehşete düştü.

فری ferrâ: [m. tefriye تفرية] **1.**giysiye kürk ekledi. **2.**yardı.

فرى ferrâ: [m. tefriye تفرية] yardı.

فرية firye: [ç. firen فرى] **1.**iftira. **2.**yalan.

فريد ferîd: [ç. furâd فراد] **1.**tek, eşsiz, biricik. **2.**bir başına, yalnız. **3.**inci dizisi.

فريدة ferîde: [ç. ferâ'id فرائد] değerli mücevher.

فريس ferîs: [ç. fersâ فرسى] öldürülen.

فريش ferîş: [ç. ferâ'iş فرانش] **1.**cariye, odalık. **2.**yere yayılmış bitki. **3.**hörgüçsüz deve.

فريق ferîk: [ç. furekâ', efrika فرقاء ، افرقة] **1.**parti. **2.**takım. **3.**tuğgeneral. **4.**zümre, kısım, grup, topluluk.

فز fezze: (yefizzu) [m. fezz, fezîz فز ، فزيز] yara sulandı.

فز fezze: (yefuzzu) [m. fezz فز] **1.**uzaklaştı. **2.**vazgeçti. **3.**üstün geldi. **4.**bir başına kaldı. **5.**tedirgin etti.

فزارة fezâre: (zool.) leopar.

فزر fezere: (yefzuru) [m. fezr فزر] **1.**yardı. **2.**çatlattı. **3.**eskitti. **4.**ayırdı. **5.**arkasına vurdu.

فزر fezire: (yefzeru) [m. fezer فزر] kamburu çıktı.

فزر fezzere: [m. tefzîr تفزير] ufaladı.

فزرة fuzre: [ç. fuzer فزر] geniş yol.

فزع feza': [ç. efzâ' افزاع] **1.**korku. **2.**sığınma. **3.**yardım isteme.

فزع feze'a: (yefza'u) [m. fez' فزع] yardım etti.

فزع fezi'a: (yefze'u) [m. feza' فزع] **1.**korktu. **2.**sığındı. **3.**yardım istedi. **4.**yardım etti. **5.**uyandı.

فزع fezze'a: [m. tefzî' تفزيع] korkuttu.

فسا fesâ: (yefsû) [m. fus, fesv فس ، فسو] sessizce yellendi.

فسأ fese'e: (yefse'u) [m. fes' فسأ] **1.**sırtına vurdu. **2.**yırttı. **3.**engel oldu.

فسأ fesse'e: [m. tefsi'e, tefsî' تفسئة ، تفسيء] yırttı, parçaladı.

فساد fesâd: **1.**bozulmak. **2.**yok olmak.

فساد اخلاقى fesâdun ahlâkî: ahlak bozukluğu.

فساطيط fesâtît: **1.**kıl çadırlar. **2.**topluluklar.

فستان fustân: [ç. fesâtîn فساتين] fistan.

فستق fustuk: şam fıstığı, antep fıstığı.

فستقى fustukî: fıstık yeşili.

فسج fessece: [m. tefsîc تفسيج] işemek için ayakları açtı.

فسح feseha: (yefsehu) [m. fesh فسح] yaydı.

فسح feseha: (yefsehu) [m. fesh, fusûh فسح ، فسوح] yer açtı.

فسح fesseha: [m. tefsîh تفسيح] genişletti.

فسح fesuhe: [m. fesâha فساحة] geniş oldu.

فسحة fusha: [ç. fusah فسح] **1.**genişlik. **2.**dinlenme, istirahat. **3.**tatil. **4.**aralık.

فسخ feseha: (yefsehu) [m. fesh فسخ] **1.**akdi bozdu. **2.**dağıttı. **3.**nötürleştirdi. **4.**bıraktı. **5.**kıt akıllı oldu.

فسد fesede: (yefsudu, yefsidu) [m. fesâd, fusûd فساد ، فسود] **1.**bozuldu. **2.**yok oldu.

فسد fessede: [m. tefsîd تفسيد] **1.**bozdu. **2.**yok etti.

فسر fesere: (yefsuru, yefsiru) [m. fesr فسر] **1.**açıkladı. **2.**açığa çıkardı.

فسر fesere: (yefsuru, yefsiru) [m. fesr, tefsire فسر ، تفسرة] idrar tahlili yaptı.

فسر fessere: [m. tefsîr تفسير] **1.**açıkladı, yorumladı. **2.**açığa çıkardı. **3.**Kur'ân'ı tefsir etti.

فسطاط fustât: [ç. fesâtît فساطيط] **1.**kıl çadır. **2.**topluluk. **3.**(coğ.) Kahire.

فسفات fusfât: fosfat.

فسفاس fesfâs: [ç. fesâfis, fesâfîs فسافس ، فسافيس] **1.**kör kılıç. **2.**ahmak, salak. **3.**kötü kokulu bir bitki.

فسفس fesfese: [m. fesfese فسفسة] ahmaklaştı.

فسق feseka: (yefsuku) [m. fısk, fusûk فسق ريال فسوق] **1.**doğru yoldan çıktı, günaha girdi. **2.**zina etti. **3.**kabuğundan ayrıldı.

فسق fesuka: (yefsuku) [m. fısk, fusûk فسق ريال فسوق] **1.**doğru yoldan çıktı, günaha girdi. **2.**zina etti. **3.**kabuğundan ayrıldı.

فسكل feskele: [m. feskele فسكلة] yarış atı nal topladı, yarış atı sonuncu geldi.

فسكول fuskûl: [ç. fesâkîl فساكيل] nal toplayan at, yarışta sonuncu olan at.

فسل fesele: (yefsulu) [m. fesl فسل] **1.**fidan dikti. **2.**çocuğu memeden kesti.

فسل fesl: [ç. efsul, fusûl افسل ، فسول] **1.**asma çubuğu. **2.**değersiz nesne. **3.**mürüvvetsiz insan.

فسل fessele: [m. tefsîl تفسيل] **1.**adileştirdi. **2.**paranın ayarını bozdu. **3.**neşesini söndürdü.

فسل fesule: (yefsulu) [m. fesâle, fusûle فسالة ، فسولة] alçak oldu.

فسيد fesîd: [ç. fesdâ فسدى] **1.**bozuk. **2.**mahvolmuş.

فسيفساء fuseyfisâ': mozaik.

فسيلة fesîle: [ç. fesîl, fesâ'il, fuslân فسيل ، فسائل ، فسلان] hurma fidanı.

فسيولوجيا fisyulûcyâ: fizyoloji.

فش feşş: [ç. fişâş فشاش] **1.**keçi boynuzu. **2.**ahmak. **3.**keçe.

فش feşşe: (yefuşşu) [m. feşş فش] **1.**sıkarak havasını çıkardı. **2.**geğirdi. **3.**dedikodu etti. **4.**yağını

çıkardı, suyunu çıkardı. **5.**şişlik indi.

فشا feşâ: (yefşû) [m. feşv فشو] **1.**ortaya çıktı. **2.**iş büyüdü.

فشار fuşâr: (bot.) cin mısırı.

فشاش feşşâş: **1.**çilingir. **2.**hilekâr.

فشاشة feşşâşe: maymuncuk.

فشج feşşece: [m. tefşîc تفشيج] işemek için bacaklarını iyice açtı.

فشخ feşeha: (yefşehu) [m. feşh فشخ] **1.**tokat attı. **2.**zulmetti. **3.**yalan söyledi.

فشر feşere: (yefşuru) [m. feşr فشر] çok yalan söyledi.

فشش feşiş: hışırtı.

فشغ feşega: (yefşagu) [m. feşg فشغ] **1.**yayıldı. **2.**bürüdü. **3.**kırbaç vurdu.

فشغ feşşega: [m. tefşîg تفشيغ] uyku .bastırdı.

فشغة feşga: (bot.) sarmaşık.

فشفش feşfeşe: [m. feşfeşe فشفشة] **1.**kıt görüşlü oldu. **2.**çok yalan söyledi. **3.**su serpti. **4.**sıçrata sıçrata işedi.

فشق feşeka: (yefşuku, yefşiku) [m. feşk فشق] kırdı.

فشق feşika: (yefşaku) [m. feşak فشق] **1.**hırslandı. **2.**kaçtı.

فشكة feşeke: (F.) fişek.

فشل feşele: (yefşulu, yefşilu) [m. feşl فشل] parmaklarıyla saçına şekil verdi.

فشل feşile: (yefşelu) [m. feşel فشل] **1.**tembelleşti, üşengeçlik etti, gevşedi. **2.**korktu. **3.**kaçındı, geri durdu. **4.**başarısız oldu.

فشل fişl: [ç. fuşûl فشول] **1.**mahfe örtüsü. **2.**mahfe minderi.

فص fass, fıss: [ç. fusûs, fisâs, efuss فصوص ، فصاص ، افص] **1.**yüzük kaşı. **2.**gerçek yüz, mahiyet. **3.**dilim. **4.**eklem yeri.

فص fassa: (yefissu) [m. fasîs فصيص] **1.**aktı. **2.**sızdı.

فص fassa: (yefissu) [m. fass فص] ayırdı.

فصاد fisâd: **1.**hacamat yapmak, kan almak. **2.**damarı yarmak. **3.**bağışta bulunmak.

فصح fasuha: (yefsuhu) [m. fesâha فصاحة] **1.**dili düzgün oldu. **2.**düzgün konuştu, fasih konuştu. **3.**aşikâr oldu.

فصح fesaha: (yefsahu) [m. fash فصح] gün ağardı.

فصح fısh: **1.**paskalya bayramı, Hz. İsa'nın diriliş gününün kutlanması. **2.**fısıh bayramı, Musevîlerin Mısır'dan çıkışlarının adına kutladıkları bayram.

فصخ fasaha: (yefsahu) [m. fash فصخ] bilmezden geldi.

فصد fasada: (yafsidu) [m. fasd, fisâd فصد ، فصاد] **1.**hacamat yaptı, kan aldı. **2.**damarı yardı. **3.**bağışta bulundu.

فصد fassada: [m. tafsîd تفصيد] sel toprağı yardı.

فصد الانف fasdu'l-enf: burun kanaması.

فصص fassasa: [m. tafsîs تفصيص] **1.**gözünü dikti, dik dik baktı. **2.**yüzüğe taş yerleştirdi.

فصع fas': **1.**hurmanın şırasını çıkarmak. **2.**sarık çıkarmak. **3.**bağışta bulunmak.

فصع fasa'a: (yefsa'u) [m. fas' فصع] **1.**hurmanın şırasını çıkardı. **2.**sarık çıkardı. **3.**bağışta bulundu.

فصع fassa'a: [m. tafsî' تفصيع] **1.**yellendi, gaz çıkardı. **2.**çıkardı. **3.**mal verdi.

فصفاة fusfât: fosfat.

فصفور fusfûr: fosfor.

فصل fasala: (yafsilu) [m. fasl فصل] **1.**kesti. **2.**ayırdı. **3.**uzaklaştırdı. **4.**hüküm verdi. **5.**çocuğu memeden kesti. **6.**aralık verdi.

فصل fasala: (yefsulu) [m. fusûl فصول] yerinden ayrıldı, yerini terketti.

فصل fassala: [m. tafsîl تفصيل] **1.**açıkladı, açıklığa kavuşturdu. **2.**kumaş biçti. **3.**bölümlendirdi. **4.**parça parça kesti.

فصل الخطاب faslu'l-hitâb: **1.**yargı hükmü, doğru ile yanlışı ayıran hüküm. **2.**konuya giriş. **3.**eski kataplarda "âmmâ ba'd" ibaresinden sonra gelen giriş bölümü.

فصلة fasla: **1.**virgül. **2.**alıntı.

فصم fasame: (yefsimu) [m. fasm فصم] **1.**kırdı. **2.**yardı. **3.**çözdü. **4.**eğdi.

فصم fassame: [m. tafsîm تفصيم] kırdı.

فصى fassâ: [m. tafsiye تفصية] kurtardı.

فصى fesâ: (yefsî) [m. fasy فصى] ayırdı.

فصيح fasîh: [ç. fusehâ', fisâh, fusuh فصحاء ، فصاح ، فصح] **1.**dili düzgün, fasih. **2.**köpüksüz süt.

فصيحة fasîha: [ç. fisâh, fesâ'ih, fasîhât فصاح ، فصائح ، فصيحات] dili düzgün.

فصيل fasîl: [ç. fuslân, fislân, fisâl فصلان ، فصال] **1.**duvar. **2.**sülale, boy. **3.**ordu.

فصيلة fasîle: [ç. fesâ'il فصائل] **1.**askeri kol. **2.**akraba.

فض fadda: (yefuddu) [m. fadd فض] **1.**kırdı. **2.**ayırdı. **3.**kopardı. **4.**kesti. **5.**döktü. **6.**deldi. **7.**böldü. **8.**dağıttı.

فضا fedâ: (yefdû) [m. fedâ', fuduvv فضاء ، فضو fedâ', fuduvv فضاء ، فضو] **1.**geniş oldu. **2.**boş oldu.

فضا fedâ: (yefdû) [m. fedv فضو] **1.**parayı cüzdanına koydu. **2.**yöre sık ağaçlık oldu.

فضاء fedâ': [ç. efdiye افضية] **1.**alan, meydan. **2.**uzay.

3.boşluk. **4.**ıssız yer. **5.**büyük avlu.

فضة fadde: [ç. fidâd فضاض] **1.**yığılı taşlar. **2.**yüksek kayalık.

فضة fidda: [ç. fidad فضض] gümüş.

فضح fedaha: (yefdahu) [m. fedh فضح] **1.**utandırdı, rezil etti. **2.**gün ağardı.

فضخ fedeha: (yefdahu) [m. fedh فضخ] **1.**kırdı, paramparça etti. **2.**gözünü çıkardı. **3.**şıra çıkardı. **4.**meni fışkırttı.

فضض faddada: [m. tefdîd تفضيض] **1.**gümüş kapladı. **2.**gümüşle süsledi.

فضفاض fedfâd: **1.**bol, çok. **2.**etine dolgun.

فضفض fadfada: [m. fadfada فضفضة] **1.**elbise geniş oldu. **2.**hayatı müreffeh oldu.

فضل faddele: [m. tafdîl تفضيل] **1.**seçti, tercih etti. **2.**üstün kıldı.

فضل fadele: (yefdulu) [m. fadl فضل] erdemli oldu, faziletli oldu.

فضل fadule: (yafdulu) [m. fadl, fudûl فضل ، فضول] erdemli oldu, faziletli oldu.

فضلة fadla: [ç. fadalât, fidâl فضلات ، فضال] **1.**artık, fazla. **2.**atık.

فضلى fudlâ: [ç. efdalûn, efâdıl افاضل ، افضلون] daha iyi, en iyi.

فضولى fudûlî: **1.**fuzuli, abesle uğraşan. **2.**terzi.

فضيحة fadîha: [ç. fedâ'ih فضائح] rezalet, skandal.

فضيل fadîl: [ç. fudelâ' فضلاء] erdemli, faziletli.

فضيلة fadîle: [ç. fedâ'il فضائل] erdem, fazilet.

فطأ feta'e: (yefta'u) [m. fat' فطء] **1.**ezdi, paramparça etti. **2.**yere çaldı. 3,caydırdı.

فطح fataha: (yeftahu) [m. fath فطح] **1.**genişletti. **2.**yassılaştırdı. **2.**yonttu. **4.**vurdu. **5.**bir avazda doğurdu.

فطح fatiha: (yeftahu) [m. fatah فطح] yassı burunlu oldu.

فطح fettaha: [m. teftîh تفطيح] yassılaştırdı.

فطر fatara: (yefturu, yeftiru) [m. fatr فطر] **1.**yardı. **2.**icat etti, buluş yaptı. **3.**yarattı.

فطر fatara: (yefturu, yeftiru) [m. fatr, fıtr, futûr فطر ، فطور] oruç açtı, oruç bozdu.

فطر fatr: [ç. futûr فطور] **1.**yarık. **2.**çatlak.

فطر fattara: [m. teftîr تفطير] iftar ettirdi.

فطر futr: [ç. eftâr, futûr افطار ، فطور] (bot.) mantar.

فطرة fıtre: [ç. fıtar فطر] **1.**fitre. **2.**yaratılış. **3.**din.

فطس fatasa: (yeftisu) [m. fatas فطس] öldü.

فطس fatasa: (yeftisu) [m. fats فطس] **1.**lafı yüzüne karşı söyledi. **2.**yassılaştırdı.

فطم fatame: (yeftimu) [m. fatm فطم] **1.**sütten kesti, memeden kesti. **2.**ip kesti. **3.**âdetini bıraktırdı.

فطن fatıne: (yaftenu) [m. fatn, fıtn, futn, fatan, futun, fıtna, fıtâne, futûne, fatâniyye فطن، فطنة ، فطانة ، فطونة] **1.**anladı. **2.**anlayışlı oldu. **3.**bildi.

فطن fattane: [m. teftîn تفطين] anlattı.

فطن fatune: (yaftunu) [m. fatn, fıtn, futûn, fatan, futun, fıtna, fetâne, fıtâne, futûne, fatâniye ، فطن ، فطن ، فطون ، فطنة ، فطانة ، فطونة] **1.**anladı. **2.**bildi. **3.**anlayışlı oldu. **4.**hatırladı.

فطنة fıtna: [ç. fıtan فطن] **1.**anlayış. **2.**beceri, ustalık.

فطير fatîr: **1.**ham. **2.**mayasız ekmek.

فطيرة fatîre: [ç. fetâ'ir فطائر] **1.**börek, çörek. **2.**pasta.

فطيس fıttîs: [ç. fatâtîs فطاطيس] balyoz.

فطيم fatîm: [ç. futm فطم] sütten kesilmiş çocuk.

فطين fatîn: kıvrak zekâlı.

فظ fazza: (yefezzu) [m. fezâze, fizâze, fazaz ، فظاظة ، فظظ] kötü kalpli oldu.

فظع fezi'a: (yefza'u) [m. faza', fezâ'a ، فظاعة ، فظع] gözünde büyüttü.

فعال fa'âl: **1.**iyi iş. **2.**iyilik. **3.**cömertlik.

فعال fa'âl: yapmak, etmek, işlemek.

فعال fi'âl: **1.**fiiller. **2.**işler. **3.**eylemler, aksiyonlar.

فعل fa'ale: (yef'alu) [m. fa'l, fa'âl فعل ، فعال] yaptı, etti, işledi.

فعل fi'l: [ç. fi'âl, ef'âl, efâ'îl فعال ، افعال ، افاعيل] **1.**fiil. **2.**iş. **3.**eylem, aksiyon.

فعل الجامد fi'lu'l-câmid: çekimsiz fiil.

فعل الخماسى fi'lu'l-humâsî: beş kökten meydana gelen fiil.

فعل المتعدى fi'lu'l-mute'addî: geçişli fiil.

فعل لازم fi'lun lâzım: geçişsiz fiil.

فعل متعد fi'lun mute'addin: geçişli fiil.

فعل مجهول fi'lun mechûl: mechul fiil, edilgen, fiil.

فعل معلوم fi'lun ma'lûm: malum fiil, etken fiil.

فعلى fi'lî: **1.**fiilî, aktüel. **2.**fiilden türemiş.

فعليها fe'aleyhâ: kendi zararına.

فعم fa'âme: [m. tef'îm تفعيم] doldurdu.

فعم fa'ime: (yef'amu) [m. fa'm فعم] **1.**kızdırdı, öfkelendirdi. **2.**doldurdu.

فعم fa'ume: (yef'umu) [m. fa'âme, fu'ûme فعامة ، فعومة] doldu.

فعم fe'ame: (yef'amu) [m. fa'm فعم] **1.**doldurdu. **2.**kızdırdı, öfkelendirdi.

فغا fegâ: (yefgû) [m. fagv فغو] **1.**çiçek açıldı. **2.**koku yayıldı. **3.**kokulandırdı. **4.**ekin kurudu.

فغر fegare: (yefguru, yefgaru) [m. fagr فغر] ağzını açtı.

فغرة fugre: [ç. fugar فغر] vadi ağzı.

فغم fegame: (yefgamu) [m. fagm, fugûm فغم ، فغوم] **1.**koku yayıldı. **2.**doldurdu.

فغم fagime: (yefgamu) [m. fagam فغم] **1.**bir şeye düşkün oldu, tutkun oldu. **2.**ikamet etti.

فغوة fagve: **1.**çiçek. **2.**hoş koku.

فق fakka: (yefikku) [m. fakk فق] açıldı, yarıldı.

فق fakka: (yefukku) [m. fakk فق] açtı.

فقء fak': [ç. fukû' فقوء] su çukuru.

فقء fak': **1.**irin akıtmak. **2.**gözünü çıkarmak. **3.**suyunu çıkarmak.

فقا fekâ: (yefkû) [m. fakv فقو] iz sürdü, izinden gitti.

فقأ feka'a: (yefka'u) [m. fak', faka', tefki'a فقء ، فقأ ، تفقئة] **1.**irin akıttı. **2.**gözünü çıkardı. **3.**suyunu çıkardı.

فقأ fekka'a: [m. tefkî'a تفقيئة] gözünü çıkardı.

فقاحة fukkâha: [ç. fukkâh فقاح] **1.**endamı hoş sevgili. **2.**(bot.) Mekke ayrığı çiçeği.

فقارة fakâre: [ç. fakâr فقار] omur.

فقاع fukkâ': **1.**bira. **2.**şerbet.

فقاع fukkâ': baş belası, mendebur, habis.

فقاعة fukâ'a: [ç. fakâkî' فقاقيع] su kabarcığı.

فقاق fakâk: geveze, laf ebesi.

فقتل fekutile: kahrolası.

فقح fekaha: (yefkahu) [m. fakh فقح] **1.**çiçeklendi, yapraklandı. **2.**yardı.

فقحة fakha: **1.**el ayası. **2.**yeni açılmış çiçek. **3.**makat yuvarlağı.

فقد fekade: (yefkidu) [m. fakd, fukûd, fukdân, fikdân فقد ، فقود ، فقدان] **1.**kaybetti, yitirdi. **2.**ziyan etti.

فقر fakire: (yefkaru) [m. fakar فقر] omurgasından şikayet etti.

فقر fakkare: [m. tefkîr تفقير] **1.**kırdı. **2.**çukur açtı.

فقر fakr: [ç. fukûr, efkur فقور ، افقر] yarık.

فقر fakr: [ç. fukûr, mefâkır مفاقر ، فقور] **1.**yoksulluk, muhtaçlık. **2.**düşünce. **3.**hırs.

فقر fakure: (yefkuru) [m. fakâre فقارة] yoksul oldu, yoksullaştı.

فقر fekare: (yefkuru, yefkiru) [m. fakr فقر] **1.**kazdı. **2.**deldi. **3.**kırdı.

فقرة fakra, fakara: [ç. fakarât فقرات] omur.

فقرة fıkra: [ç. fıkar, fıkarât فقر، فقرات] **1.**omur. **2.**fıkra. **3.**mısra. **4.**nükte, fıkra.

فقس fekase: (yefkisu) [m. faks فقس] **1.**yumurta kırdı. **2.**saçını çekti. **3.**zorla aldı. **4.**zorla vazgeçirdi. **5.**hayvan öldürdü.

فقس fekase: (yefkisu) [m. fukûs فقوس] **1.**ansızın öldü. **2.**sıçradı.

فقش fakeşe: (yefkuşu) [m. fakş فقش] yumurta kırdı.

فقط fekat: fakat, sadece, yalnız.

فقع fakka'a: [m.tefkî' تفقيع] **1.**kırmızıya boyadı. **2.**parmak kütürdetti. **3.**lugat paraladı.

فقع feka'a: (yefku'u, yefka'u) [m. fak', fukû' فقع ، فقوع] **1.**sarı renkli oldu. **2.**sıcaktan öldü. **3.**çocuk büyüdü. **4.**yardı. **5.**çaldı. **6.**felaket mahvetti.

فقفاقة fakfâka: zevzek.

فقفق fakfaka: [m. fakfaka فقفقة] **1.**yoksul oldu, düşkün oldu. **2.**ürüdü. **3.**yapmacıklı konuştu.

فقل fekale: (yefkulu) [m. fakl فقل] harman savurdu.

فقم fakime: (yefkamu) [m. fakm, fakam فقم] **1.**doldu. **2.**sevinçten yerinde duramadı. **3.**karnı şişene kadar yedi. **4.**malı tükendi. **5.**malı çoğaldı.

فقم fakime: (yefkamu) [m. fakm, fakam, fukûm فقم ، فقوم] iş büyüdü.

فقم fakume: (yefkumu) [m. fakâme, fukûm فقوم] **1.**iş büyüdü. **2.**genişledi.

فقم fekame: (yefkumu) [m. fakm فقم] **1.**çenesini tuttu. **2.**cinsel ilişkide bulundu.

فقماء fakmâ': [ç. fukm فقم] tavşan dişli.

فقمة fukme: [ç. fukmât, fukam فقمات ، فقم] (zool.) fok balığı.

فقه fakaha: (yefkuhu) [m. fakh فقه] ilimde üstün oldu.

فقه fakihe: (yefkahu) [m. fakah فقه] iyi anladı.

فقه fakkaha: [m. tefkîh تفقيه] **1.**fakih kıldı. **2.**kavrayışlı kıldı. **3.**öğretti. **4.**bildirdi.

فقه fakuhe: (yefkuhu) [m. fukâha فقاهة] **1.**fıkıhçı oldu, fakih oldu. **2.**anlayışlı oldu.

فقيد fakîd: kaybolmuş, kayıp.

فقير fakîr: [ç. fukarâ', fukur فقراء ، فقر] **1.**yoksul, fakir. **2.**hint fakiri. **3.**derviş. **4.**musluk. **5.**kırık omurgalı. **6.**muhtaç.

فقيه fakîh: [ç. fukahâ' فقهاء] **1.**fıkıhçı. **2.**bilgin.

فک fekk: [ç. fukûk فکوک] çene.

فک fekke: (yefekku) [m. fekk, fekek فک ، فکک] **1.**kemik yuvasından çıktı. **2.**sarktı.

فک fekke: (yefukku) [m. fekk فک] **1.**parçaladı. **2.**çözdü. **3.**ayırdı.

فک fekke: (yefukku) [m. fekk, fekâk, fikâk فک ، فکاک] **1.**esir kurtardı. **2.**açtı. **3.**çözdü.

فک fekke: (yefukku) [m. fekk, fukûk فک ، فکوک] **1.**rehineyi kurtardı. **2.**yaşlandı.

فک fekke: (yefukku, yefekku) [m. fekk, fekke فک ، فکة] ahmak oldu.

فکاهة fukâhe: espri, latife, mizah.

فکر fekere: (yefkiru) [m. fikr, fekr فکر] düşündü.

فکر fekkere: [m. tefkîr تفکیر] **1.**çok düşündü. **2.**hatırlattı.

فکر fikr: [ç. efkâr افکار] **1.**düşünme. **2.**düşünce. **3.**görüş. **4.**üzüntü. **5.**ihtiyaç.

فکر fikr: düşünmek.

فکرة fikre: [ç. fiker فکر] düşünce, tefekkür.

فکری fikrâ: [ç. fikreyât فکریات] düşünce, fikir.

فکریات fikriyyât: ideoloji.

فکع feke'a: (yefka'u) [m. fek', fukû' فکع ، فکوع] **1.**erken gitti. **2.**erken vardı.

فکک fekek: **1.**kemik yuvasından çıkmak. **2.**sarkmak.

فکن fekene: (yefkunu) [m. fekn فکن] ısrar etti.

فکه fekihe: (yefkehu) [m. fekeh, fekâhe فکه ، فکاهة] **1.**şaştı, hayret etti. **2.**esprili oldu. **3.**neşe içinde gülüştü.

فکه fekkehe: [m. tefkîh تفکیه] **1.**meyva getirdi. **2.**espri yaptı, eğlendirdi. **3.**geveledi.

فکیهة fekîhe: espri, latife.

فل fell: [ç. eflâl افلال] kıraç arazi.

فل fell: [ç. eflâl, fulûl افلال ، فلول] bozguna uğrayan.

فل fell: [ç. fulûl فلول] körelme.

فل fell: [ç. fulûl, filâl فلول ، فلال] **1.**topluluk. **2.**kıvılcım.

فل felle: (yefellu) [m. fell فل] köreldi.

فل felle: (yefillu) [m. fell فل] aklı gidip geldi.

فل felle: (yefullu) [m. fell فل] bozguna uğrattı.

فلا felâ: (yeflû) [m. felv, filâ' فلو ، فلاء] **1.**memeden kesti, sütten kesti. **2.**çocuk yetiştirdi. **3.**göz süzerek baktı. **4.**akıllandı. **5.**başında bit aradı.

فلا اقسم ب felâ uksimu bi: andolsun, yemin ederim.

فلاة felât: [ç. fel, felevât فل ، فلوات] çöl, sahra.

فلاة مذکار felâtun mizkâr: cesurların girebildiği çöl.

فلاح felâh: **1.**kurtuluş. **2.**zafer.

فلاح fellâh: [ç. fellâhûn فلاحون] **1.**çiftçi, ekinci. **2.**gemici.

فلاحة filâha: çiftçilik, ziraat.

فلاقة fulâka: [ç. fulâk فلاق] parça.

فلان fulân: falan.

فلانة fulâne: filan (kadın).

فلبين filibbîn: (coğ.) Filipinler.

فلت felete: (yeflitu) [m. felt فلت] **1.**kurtardı. **2.**kurtuldu.

فلت fellete: [m. teflît تفليت] kurtardı.

فلج felec: [ç. fulûc فلوج] **1.**akarsu. **2.**ay. **3.**sabah.

فلج felece: (yeflucu, yeflicu) [m. felc, fulûc فلج ، فلوج] **1.**böldü, bölüştürdü. **2.**tarla sürdü. **3.**vergi takdir etti.

فلج felice: (yeflecu) [m. felec, felece فلج ، فلجة] **1.**bacakları açık oldu. **2.**dişleri aralıklı oldu.

فلج fellece: [m. teflîc تفليج] **1.**böldü. **2.**üstünde kafa yordu.

فلج filc: [ç. fulûc فلوج] yarı, yarım.

فلج fulice: [m. felec, felece فلج ، فلجة] felç oldu.

فلج fuluc: [ç. fulcân فلجان] sulama kanalı.

فلح felaha: (yeflahu) [m. felâh فلاح] muradına erdi.

فلح feleha: (yeflahu) [m. felâha فلاحة] pazarı kızıştırdı.

فلح feleha: (yeflahu) [m. felh فلح] **1.**tarla sürdü. **2.**hile yaptı.

فلح felh: [ç. fulûh فلوح] yarık, çatlak.

فلح fellaha: [m. teflîh تفليح] **1.**alay etti. **2.**hile yaptı.

فلحاء felhâ': [ç. fulh فلح] alt dudağı yarık olan.

فلخ feleha: (yeflahu) [m. felh فلخ] **1.**yardı. **2.**açıkladı.

فلخ felh: **1.**yarmak. **2.**açıklamak.

فلخ fellaha: [m. teflîh تفليخ] **1.**vurdu. **2.**dövdü.

فلذ feleze: (yeflizu) [m. felez فلذ] **1.**verdi. **2.**kesti.

فلذ felleze: [m. teflîz تفليذ] parça parça böldü.

فلذ filz: [ç. eflâz افلاذ] deve ciğeri.

فلذة filze: [ç. filez فلذ] parça.

فلز filliz: (F.) **1.**maden filizi. **2.**beyaz bakır. **3.**cimri.

فلس felise: (yeflesu) [m. feles فلس] ilgisini kesti, koptu, kurtuldu.

فلس fellese: [m. teflîs تفليس] yargıç iflasına hükmetti.

فلس fels: [ç. fulûs فلوس] **1.**balık pulu. **2.**bakır para.

فلسف felsefe: [m. felsefe فلسفة] felsefe ile açıkladı.

فلسفة felsefe: **1.**felsefe. **2.**filozofluk.

فلسفة وضعية felsefetun vad'iyye: pozitivizm,

فلص fellese: [m. teflîs تفليص] elinden çıkardı.

فلط feleta: (yeflutu) [m. falt فلط] dehşete kapıldı, korktu.

فلطح fetaha: [m. feltaha فلطحة] yaydı, genişletti.

فلغ fele'a: (yefla'u) [m. fel' فلغ] **1.**kesti. **2.**yardı.

فلغ felle'a: [m. teflî' تفليغ] **1.**kesti. **2.**yardı.

فلغ felega: (yeflagu) [m. felag فلغ] yardı.

فلفل felfele: [m. felfele فلفلة] **1.**biber kattı. **2.**dişini fırçaladı.

فلفل filfil: (bot.) biber.

فلفل fulful: (bot.) biber.

فلفل احمر fulfulu ahmer: kırmızı biber.

فلفل اخضر fulfulu ahdar: yeşil biber.

فلفل اسود fulful esved: karabiber.

فلق falk: [ç. fulûk فلوق] **1.**yarık. **2.**çatlak.

فلق felak: **1.**sabah. **2.**cehennem. **3.**falaka. **4.**varlıklar.

فلق feleka: (yefliku) [m. falk فلق] **1.**yardı. **2.**tan yerini ağarttı.

فلقة felaka: falaka.

فلقة filka: [ç. filak فلق] **1.**parça. **2.**kırıntı.

فلقح felkaha: [m. felkaha فلقحة] hepsini içti.

فلقى falakî: **1.**ilginç şey, şaşırtıcı şey. **2.**afet, felaket.

فلك felek: [ç. eflâk, fulk افلاك، فلك] **1.**gökyüzü. **2.**yörünge. **3.**dalga. **4.**kumul.

فلك feleke: (yefluku) [m. felk فلك] turunç memeli oldu.

فلك felike: (yefleku) [m. felek فلك] iri kalçalı oldu.

فلك felleke: [m. teflîk تفليك] **1.**turunç memeli oldu. **2.**ısrar etti, üsteledi.

فلك fulk: gemi.

فلكى felekî: **1.**müneccim. **2.**astrolog.

فلل fellele: [m. teflîl تفليل] köreltti.

فلم felem: değil mi?

فلم film: [ç. eflâm افلام] film.

فلما felemmâ: -ir … -irmez.

فلنفسه felinefsihi: kendi yararına.

فلو filv: [ç. eflâ' افلاء] **1.**sıpa. **2.**tay.

فلوجة fellûce: [ç. felâlîc فلاليج] nadasa bırakılmış tarla.

فلوس fulûs: **1.**balık pulları. **2.**bakır paralar.

فلى felâ: (yeflî) [m. fely فلى] **1.**düşündü. **2.**bit aradı. **3.**göz süzerek baktı. **4.**vurdu. **5.**birini denedi. **6.**sözden anlam çıkardı.

فلى fellâ: [m. tefliye تفلية] **1.**bitlendi. **2.**başında bit aradı. **3.**çocuk yetiştirdi.

فم fem: [ç. efmâm, efvâm افمام، افوام] ağız.

فم السيجارة femu's-sîcâre: pipo.

فمال femâli: ne oluyor.

فن fenn: [ç. funûn, efnân, efânîn فنون ، افنان ، افانين] **1.**sanat. **2.**fen, teknik. **3.**tür, çeşit.

فن fenne: (yefunnu) [m. fenn فن] **1.**süsledi, bezedi. **2.**kovdu. **3.**alışverişte kazıkladı. **4.**borcunu ödemeyi geciktirdi. **5.**yordu.

فن التعليم fennu't-ta'lîm: pedogoji, eğitim bilimi.

فناء finâ': [ç. efniye افنية] avlu.

فناة fenât: [ç. fen فن] (bot.) tilki üzümü.

فنار fenâr: [ç. fenârât فنارات] fener.

فنان fennân: **1.**sanatkâr, sanatçı. **2.**artist. **3.**(zool.) zebra.

فنجان fincân: [ç. fenâcîn فناجين] fincan.

فنجل fencele: [m. fencele فنجلة] sarsak sarsak yürüdü.

فنخ feneha: (yefnahu) [m. fenh فنخ] **1.**üstün geldi, ağır bastı. **2.**rezil etti.

فند fend: [ç. efnâd افناد] **1.**nankörlük. **2.**acizlik.

فند fenide: (yefnedu) [m. fened فند] **1.**bunadı. **2.**görüşünde yanıldı. **3.**yalan söyledi. **4.**yarım yamalak iş yaptı.

فند fennede: [m. tefnîd تفنيد] **1.**yalanladı. **2.**görüşünde yanılttı. **3.**işi havale etti. **4.**bir şeye devam etti. **5.**bunaklık isnat etti.

فند find: [ç. efnâd افناد] **1.**kıraç yer. **2.**büyük dağ. **3.**sivri kaya. **4.**dal.

فندق funduk: [ç. fanâdık فنادق] otel.

فنش fenneşe: [m. tefnîş تفنيش] gevşek tuttu, ağırdan aldı.

فنطاس fintâs: [ç. fanâtîs فناطيس] **1.**yüzer havuz. **2.**havuz. **3.**varil.

فنع feni'a: (yefne'u) [m. fena' فنع] **1.**malı çoğaldı. **2.**hoş kokulu oldu.

فنعما هى feni'immâ hiye: ne âlâ.

فنق feneka: (yefniku) [m. fank فنق] bolluk içinde oldu.

فنک feneke: (yefnuku) [m. funûk فنوک] **1.**ikamet etti. **2.**ısrar etti. **3.**teşebbüs etti. **4.**bir şeye devam etti. **5.**yalan söyledi. **6.**sofradakini silip süpürdü. **7.**arsız oldu.

فنن fenen: [ç. efnân افنان] dal.

فنن fennene: [m. tefnîn تفنين] **1.**bir araya geldi, toplandı. **2.**karıştırdı. **3.**yanar döner oldu.

فنون funûn: **1.**sanatlar. **2.**fenler, teknikler. **3.**türler, çeşitler.

فنون الجميلة funûnu'l-cemîle: güzel sanatlar.

فنى feniye: (yefnâ) [m. fenâ' فناء] **1.**bitti, tükendi. **2.**yok oldu. **3.**iyice yaşlandı. **4.**var gücüyle çalıştı.

فنية fenniyye: teknolojik.

فنيقة fenîka: [ç. fenâ'ik فنائق] **1.**çuval. **2.**güzel vücutlu kadın.

فوائج fevâ'ic: **1.**topluluklar. **2.**yaylalar.

فوائج fevâ'ic: topluluklar, gruplar.

فوائد fevâ'id: **1.**yararlar, faydalar. **2.**menfaatler, çıkarlar, kazançlar, kârlar.

فوات fevât: ani ölüm.

فوارة fevvâre: **1.**fıskiye. **2.**pınar.

فواق fuvâk: **1.**hıçkırık tutmak. **2.**ölmek.

فواق fuvâk: süre, mühlet.

فواكه fevâkih: meyvalar.

فوت fevt: [ç. efvât افوات] iki parmak arası açıklık.

فوت fevt: **1.**geçip gitmek. **2.**zamanı geçmek. **3.**önüne geçmek.

فوج fevc: [ç. fu'ûc, efvâc, efâvîc افاوج ، افواج ، فؤوج] topluluk, grup, bölük.

فوج fevc: **1.**topluluk. **2.**grup, bölük.

فود fevd: [ç. efvâd افواد] **1.**yük dengi. **2.**çuval. **3.**kıyı.

فور fevvere: [m. tefvîr تفوير] fışkırttı.

فوران feverân: **1.**fışkırmak. **2.**alevlenmek, yalazlanmak.

فورشة اسنان furşetu esnân: diş fırçası.

فوز fevveze: [m. tefvîz تفويز] **1.**öldü. **2.**açık seçik oldu. **3.**geçip gitti. **4.**çöle girdi.

فوز fevz: **1.**zafer. **2.**kurtuluş. **3.** başarı.

فوض fevvede: [m. tefvîd تفويض] **1.**işi birine havale etti. **2.**mehirsiz kadın aldı.

فوضوى fevdevî: **1.**komünist, sosyalist. **2.**anarşist.

فوضوية fevdeviyye: anarşi.

فوضى fevdâ: anarşi.

فوطة fûta: [ç. fuvat فوط] **1.**önlük. **2.**peçete. **3.**havlu, peşkir.

فوطة المدرسة fûtatu'l-medrese: okul önlüğü.

فوعة الشباب fev'atu'ş-şebâb: ilk gençlik.

فوف fûf: **1.**kabak. **2.**alacalı kumaş. **3.**tırnak beyazlığı.

فوق fevk: **1.**üst. **2.**üzeri. **3.**çok, daha çok.

فوق fevveka: [m. tefvîk تفويق] üstün tuttu.

فوق fûk: [ç. fuvak, efvâk فوق ،] **1.**ağız boşluğu. **2.**ok gezi. **3.**nasip. **4.**üslup. **5.**dil ucu.

فوق الطبيعة fevka't-tabî'a: olağanüstü, harikulade.

فول fûl: (bot.) bakla.

فولاذ fûlâz: (F.) [< pûlâd] [ç.fevâlîz فواليذ] çelik.

فومة fûme: [ç. fuvem, fûm فوم] **1.**(bot.) sarmısak. **2.**buğday. **3.**nohut. **4.**tahıl. **5.**ekmek.

فونوغراف funugraf: fonograf.

فوه fevihe: (yefvehu) [m. feveh فوه] ağzı büyük oldu.

فوه fevvehe: [m. tefvîh تفويه] **1.**kırmızıya boyadı. **2.**yemeğe baharat kattı. **3.**ağzını geniş tuttu.

فوه fûh: [ç. efvâh, efâvîh افواه، افاويه] **1.**ağız. **2.**hoş koku. **3.**baharat.

فوهة fuvvehe: [ç. fuvvehât فوهات] **1.**ağız. **2.**giriş kısmı. **3.**başlangıç. **4.**dedikodu.

فوهة البركان fûhetu'l-.urkân: (coğ.) krater, yanardağ ağzı.

فوهة البركان fuvvehetu'l-burkân: (coğ.) krater.

فه fehhe: (yefehhu) [m. fehh, feheh فه ، فهه] unuttu.

فه fehhe: (yefuhhu) [m. fehâhe, feheh فهاهة ، فهه] ifade edemedi, ifadeden aciz oldu.

فهاريس fehârîs: fihristler.

فهد fehd: [ç. efhud, fuhûd افهد، فهود] (zool.) pars

فهد fehide: (yefhedu) [m. fehed فهد] **1.**ihmal etti. **2.**gaflete düştü. **3.**çok uyudu.

فهر fihr: [ç. efhâr, fuhûr افهار ، فهور] taş parçası.

فهرس fehrese: [m. fehrese فهرسة] fihrsit yaptı.

فهرس fihris: [ç. fehârîs فهاريس] fihrist, içindekiler.

فهرست fihrist: içindekiler, fihrist.

فهق fehika: (yefheku) [m. fehak فهق] ağzına kadar doldu.

فهم fehheme: [m. tefhîm تفهيم] anlattı, kavrattı.

فهم fehim: çabuk anlayan.

فهم fehime: (yefhemu) [m. fehm, fehem, fehâme, fihâme, fehâmiye فهم ، فهم ، فهامة ، فهامية] anladı.

فهم fehm: [ç. efhâm افهام] anlama, anlayış.

فهيم fehîm: [ç. fuhemâ' فهماء] anlayışlı.

فى fî: **1.**-de, -da. **2.**içinde. **3.**hakkında, konusunda. **3.**ile.**4.**yanında.

فى اثناء ذلك fî esnâ'i zâlike: bu sırada, bu esnada.

فى الخارج fi'l-hâric: dışarıda.

فى الخلاء fi'l-halâ': **1.**açık havada. **2.**boşlukta.

فى الصباح الباكر fi's-sabâhi'l-bâkir: sabah erken.

فى الظاهر fi'z-zâhir: görünüşte, görünüşe bakılırsa.

فى المأة fi'l-mi'eti: yüzde.

فى الواقع fi'l-vâki': gerçekte, hakikatte, aslında.

فى الوقت الحاضر fi'l-vakti'l-hâdir: halihazırda, günümüzde.

فى اليد fi'l-yed: **1.**elde. **2.**mevcut. **3.**göz önünde.

فى اوانه fî evânihi: **1.**zamanı, zamanında. **2.**uygun zamanda.

فى باطن الامر fîbâtını'l-emr: işin aslında, hakikatte.

فى بحر كذا fî bahri kezâ: esnasında, sırasında, iken.

فى بضع سنين fî bid'i sinîne: birkaç yıl içinde.

فى ثنايا fî senâyâ: içinde.

فى حضرة fî hadrati: huzurunda.

فى خدمتكم fî hidmetikum: emrinizde, hizmetinizde.

فى ذلك fî zâlike: bunda.

فى ذيله fî zeylihi: ardından, arkasından.

فى سالف الزمان fî sâlifi'z-zemân: eskiden, geçmiş zamanda, vaktiyle.

فى سركم fî sırrikum: sağlığınıza.

فى عرضك fî ardike: Allah aşkına.

فى غاية الاتقان fî gâyeti'l-itkân: özenerek, itina ile.

فى غضون fî gûdûni: sırasında, iken, esnasında.

فى غمضة عين fî gamdeti aynin: kaşla göz arasında, bir anda.

فى كل مرة fî kulli merretin: her defasında.

فى مرقك fî merkıke: senin yüzünden, senden dolayı.

فى معيتة fî ma'iyyetihi: beraberinde, yanında.

فى نفس الامر fî nefsi'l-emr: aslında, gerçekte, hakikatte.

فى نفسه fî nefsihi: içinde.

فى وجهه fî vechihi: yüzüne karşı.

فى وسط الليل fî vasati'l-leyl: gece yarısı, gecenin ortasında.

فى وقتنا هذا fî vaktinâ hâzâ: günümüzde, zamanımızda.

فى وقته fî vaktihi: vaktinde, zamanında.

فىء fey': [ç. efyâ', fuyû' افياء، فيوء] **1.**doğuya çekilen gölge. **2.**savaşsız elde edilen ganimet. **3.**haraç. **4.**kuş sürüsü.

فيأ feyye'e: [m. tefyi'e تفيئة] gölgesi yayıldı.

فياض feyyâd: eliaçık, bonkör.

فيال feyyâl: **1.**fil bakıcısı. **2.**fil sahibi.

فيتامين fitamin: [ç. fitaminât فيتامينات] vitamin.

فيتامينات fitaminât: vitaminler.

فيج feyc: [ç. fuyûc فيوج] **1.**topluluk. **2.**bulut.

فيجن feycen: (bot.) sedef otu.

فيحاء feyhâ': **1.**(coğ.) Basra. **2.**(coğ.) Şam. **3.**(coğ.) Trablusşam. **4.**baharatlı çorba.

فيروز fîrûz: (F.) firuze.

فيروس firus: (Fr.) virüs.

فيش feyyeşe: [m. tefyîş تفييش] sakındı, kaçındı.

فيشة feyşe: [ç. feyş فيش] penis başı, haşefe.

فيشلة feyşele: [ç. feyâşil فياشل] penis başı, haşefe.

فيصل faysal: [ç. fayâsıl فياصل] **1.**yargıç, kadı, hakim. **2.**kesin hüküm, doğru ile yanlışı ayıran hüküm.

فيصلى faysalî: yargıç, hakim, kadı.

فيض feyd: [ç. fuyûd فيوض] bol, çok.

فيف feyf: [ç. efyâf, fuyûf افياف، فيوف] **1.**geniş düzlük, bozkır. **2.**rüzgârlı yer.

فيفاء feyfâ': [ç. feyâfî فيافى] **1.**geniş düzlük, bozkır. **2.**rüzgârlı yer.

فيكهان feykehân: esprili, mizahçı.

فيل feyyele: [m. tefyîl تفييل] kıt görüşlü buldu.

فيل fîl: [ç. efyâl, fiyele افيال، فيلة] (zool.) fil.

فيل منقرض fîlun munkarid: mamut.

فيلخ feylah: [ç. feyâlih فيالخ] el değirmeni.

فيلسوف feylesûf: filozof.

فيلق feylak: [ç. feyâlık فيالق] **1.**askerî birlik. **2.**ipek kozası.

فيلكون feylekûn: oklava.

فيلم feylem: [ç. feyâlim فيالم] **1.**iri cüsseli. **2.**büyük iş. **3.**gür saçlı. **4.**geniş ağızlı kuyu. **5.**büyük tarak.

فيما fîmâ: şu hususta ki.

فينا fînâ: aramızda.

فيوضة fuyûda: **1.**taşmak. **2.**akmak. **3.**çoğalmak. **4.**yayılmak, dağılmak.

فيه fîhi: **1.**içinde. **2.**uğrunda.

فيها fîhâ: **1.**içinde. **2.**onda. **3.**orada.

فيهم fîhim: içlerinde, aralarında.

فيهن fîhinne: içinde bulunanlar.

ق

ق k, kaf: **1.**Arap alfabesinin yirmi birinci harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: yüz.

قاء kâ'a: (yekî'u) [m. kay' قىء] **1.**kustu. **2.**kanattı.

قائت kâ'it: **1.**yiyecek. **2.**geçimlik. **3.**arslan.

قائد kâ'id: [ç. kâde, kuvvâd قادة ، قواد] **1.**komutan. **2.**şef. **3.**mürşit.

قائف kâ'if: [ç. kâfe قافة] izsürücü.

قائل kâ'il: **1.**söyleyen, diyen. **2.**sözcü.

قائل kâ'il: konuşan, söyleyen.

قائلة kâ'ile: **1.**öğle uykusu. **2.**öğle vakti.

قائم kâ'im: dikilen, ayakta duran.

قائم kâim: ayakta duran.

قائم السيف kâ'imu's-seyf: kılıç kabzası.

قائم الماء kâ'imu'l-mâ': su deposu.

قائم بذاته kâ'im bizâtihi: **1.**bağımsız. **2.**sebepsiz.

قائما kâ'imen: **1.**ayakta iken. **2.**ayakta durarak, dikilerek.

قائمة kâ'ime: **1.**sütun. **2.**liste. **3.**katalog.

قائمة الاسعار kâ'imetu'l-es'âr: fiyat listesi.

قائمة الحساب kâ'imetu'l-hisâb: fatura.

قائمون kâ'imûn: dosdoğru yapanlar.

قاب ka'ebe: (yek'abu) [m. ka'b قأب] yemeği silip süpürdü.

قاب kâb: **1.**miktar. **2.**yay aralığı.

قاب kâbe: (yekâbu) [m. kavb قوب] **1.**kazdı. **2.**yaklaştı. **3.**kaçtı.

قاب قوسين kâbe kavseyni: iki yay aralığı.

قابح kâbaha: [m. mukâbaha مقابحة] küfürleşti.

قابس kâbis: [ç. akbâs اقباس] sigorta teli.

قابض kâbede: [m. mukâbede مقابضة] birbirinin hakkına el koydu.

قابض kâbid: **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**kabız yapan ilaç, peklik ilacı.

قابعة kâbı'a: [ç. kavâbi' قوابع] nal toplayan at, yarışta geri kalan at.

قابل kâbele: [m. mukâbele مقابلة] **1.**karşılaştı.

2.karşılaştırdı, mukabele etti.

قابل التحويل kâbilu't-tahvîl: devredilebilir.

قابلة kâbile: [ç. kavâbil قوابل] ebe.

قابلية kâbiliyye: yetenek, kabiliyet.

قابوس kâbûs:yakışıklı erkek.

قات kâte: (yekûtu) [m. kavt قوت] **1.**ölmeyecek kadar yiyecek verdi. **2.**geçindirdi.

قاتع kâta'a: [m. mukâta'a مقاتعة] vuruştu.

قاتل kâtele: [m. mukâtele, kıtâl مقاتلة ، قتال] **1.**savaştı. **2.**lanet etti.

قاتل kâtil: [ç. kâtilûn, katele, kuttâl قاتلون ، قتلة ، قتال] katil.

قاتل الله kâtelallâhu: Allah kahretsin.

قاتم kâtim: koyu, karaya çalan.

قاح kâha: (yekîhu) [m. kayh قيح] irinlendi, iltihaplandı.

قاحب kâhabe: [m. mukâhabe مقاحبة] kahpe oldu.

قاحط kâhit: [ç. kavâhit قواحط] kıtlık zamanı.

قاد kâde: (yekîdu) [m. kayd قيد] bukağı ile bağladı.

قاد kâde: (yekûdu) [m. kavd, kıyâd, kıyâde, makâde, kaydûde قود ، قياد ، قيادة ، مقادة ، قيدودة] **1.**yularını çekti. **2.**götürdü.

قاد kâde: (yekûdu) [m. kıyâde قيادة] **1.**komutan oldu, komuta etti. **2.**katili cinayet mahalline götürdü.

قادح kâdehe: [m. mukâdehe مقادحة] **1.**kötüledi. **2.**küfürleşti.

قادح kâdih: **1.**kurtçuk. **2.**yarık, çatlak. **3.**diş lekesi. **4.**kurt yeniği.

قادحة kâdiha: [ç. kavâdih قوادح] kurtçuk.

قادر kâdere: [m. mukâdere مقادرة] işi istenildiği gibi yaptı.

قادرة kâdire: yürünebilir mesafe.

قادس kâdis: **1.**Kâbe. **2.**gemi.

قادع kâda'a: [m. mukâda'a مقادعة] atın gemini çekti.

قادم kâdim: [ç. kavâdim قوادم] **1.**baş. **2.**yolculuktan dönen.

قادمة kâdime: [ç. kavâdim قوادم] **1.**kanat teleği. **2.**öncü asker. **3.**gelen.

قادوس kâdûs: **1.**(zool.) albatros. **2.**su testisi.

قادى kâdâ: [m. mukâdât مقاداة] yarıştı.

قاذح kâzaha: [m. mukâzaha مقاذحة] küfürleşti.

قاذع kâza'a: [m. mukâza'a مقاذعة] küfürleşti.

قاذفة القنابل kâzifetu'l-kanâbil: bombardıman uçağı.

قاذورات kâzûrât: **1.**pislikler. **2.**kirler. **3.**huysuzlar, kötü huylular. **4.**zinalar. **5.**çirkin işler. **6.**çirkin sözler.

قاذورة kâzûre: [ç. kâzûrât قاذورات] **1.**pislik. **2.**kir. **3.**huysuz, kötü huylu. **4.**zina. **5.**çirkin iş. **6.**çirkin söz.

قاذى kâzâ: [m. mukâzât مقاذاة] karşılığını verdi.

قار kâr: zift, katran.

قار kâre: (yekûru) [m. kavr قور] **1.**parmaklarına basarak yürüdü. **2.**tuzak kurdu. **3.**gözünü oydu. **4.**ortasından kesti. **5.**kız çocuğunu sünnet etti.

قار kârre: [m. mukârre مقارة] hareketsiz kaldı.

قارئ kâri': dindar.

قارأ kâra'a: [m. mukâra'a مقارئة] birlikte okudu.

قارب kârebe: [m. mukârebe مقاربة] **1.**orta yolu tuttu. **2.**güzel konuştu.

قارب kârib: [ç. kavârib قوارب] **1.**kayık. **2.**yedek kayık.

قارة kâre: [ç. kâr, kûr, kîrân قار ، قور ، قيران] **1.**yuvarlak dağ. **2.**büyük kaya.

قارة kârre: **1.**kıta, kara parçası. **2.**geniş düzlük.

قارة kârre: kıta.

قارح kâraha: [m. mukâraha مقارحة] karşı karşıya geldi, karşılaştı.

قارح kârih: [ç. kavârih, kurrah قوارح ، قرح] **1.**azı dişi. **2.**gebe deve. **3.**arslan.

قارس kâris: şiddetli soğuk.

قارص kârasa: [m. mukârasa مقارصة] birbirini incitti.

قارص kârıs: **1.**(zool.) tatarcık. **2.**ekşi süt.

قارصة kârısa: [ç. kavârıs قوارص] incitici söz.

قارض kârada: [m. mukârada, kırâd مقارضة ، قراض] karşılığını verdi.

قارع kâra'a: [m. mukâra'a مقارعة] **1.**çarpıştı, vuruştu. **2.**aralarında kur'a çekti.

قارعة kâri'a: [ç. kavâri' قوارع] **1.**kıyamet. **2.**musibet. **3.**yürekleri hoplatan şey.

قارف kârefe: [m. mukârefe مقارفة] **1.**yakınlaştı. **2.**cinsel ilişkide bulundu.

قارن kârene: [m. mukârene, kırân قارنة ، قران] **1.**birlikte oldu, dostluk etti. **2.**eşitledi. **3.**karşılaştırdı.

قارورة kârûre: [ç. kavârîr قوارير] **1.**şişe. **2.**koku kabı. **3.**gözün siyah kısmı. **4.**kadın.

قارون kârûn: Karun.

قاری kârî: köylü, köyde yaşayan.,

قارية kâriye: [ç. kavâr قوار] (zool.) arı kuşu, çekirge kuşu.

قازح kâzıh: **1.**ereksiyon halindeki penis. **2.**yüksek.

قازحة kâziha: [ç. kavâzih قوازح] su kabarcığı.

قازوزة kâzûze: **1.**gazoz. **2.**tas. **3.**kadeh. **4.**şişe.

قاس kâs: **1.**uzaklık, mesafe. **2.**ölçü. **3.**miktar.

قاس kâse: (yekîsu) [m. kays, kıyâs قياس ، قيس] **1.**karşılaştırdı, kıyasladı. **2.**ölçtü.

قاسط kâsıt: hak yoldan sapan.

قاسم kâseme: [m. mukâseme مقاسمة] **1.**bölüştü. **2.**yemin etti.

قاسم kâsim: bölen.

قاسى kâsâ: [m. mukâsât مقاساة] zorluğa göğüs gerdi.

قاسية kâsiye: kaskatı.

قاشر kâşir: nal toplayan at, yarışta sonuncu olan at.

قاشور kâşûr: **1.**uğursuz insan. **2.**kuraklık yılı.

قاص kâsa: (yekîsu) [m. kays قيص] **1.**dişi sallandı. **2.**karnı guruldadı.

قاص kâss: [ç. kussâs قصاص] **1.**hikâyeci. **2.**vaiz.

قاص kâssa: [m. mukâssa مقاصة] kısaslaştı, birbirine kısas yaptı.

قاصد kâsıd: [ç. kavâsıd قواصد] **1.**yakın yolculuk. **2.**kolay.

قاصر kâsır: reşit olmamış.

قاصرات kâsırât: eşler.

قاصرات الطرف kâsırâtu't-tarf: gözlerini kendilerinden ayırmayan eşler.

قاصرة kâsıra: **1.**reşit olmamış kız. **2.**utangaç kız.

قاصعاء kâsı'â': [ç. kavâsı' قواصع] arap tavşanı (jerboa) yuvası.

قاصف kâsıf: gürleyen, kasıp kavuran.

قاصى kâsî: **1.**uzak. **2.**taraf.

قاصية kâsiye: taraf.

قاض kâda: (yekîdu) [m. kayd قيض] **1.**yarıldı. **2.**çöktü, göçtü. **3.**sallandı. **4.**değiştirdi. **5.**temsil etti.

قاض kâde: (yekûdu) [m. kavd قوض] bina yıktı.

قاض kâdin: hüküm veren.

قاضم kâdeme: [m. mukâdeme مقاضمة] azar azar aldı.

قاضى kâdâ: [m. mukâdât مقاضاة] **1.**muhakeme etti. **2.**mahkemeye verdi. **3.**barıştı.

قاضى kâdî: [ç. kudât قضاة] yargıç, hakim, kadı.

قاضى الصلح kâi's-sulh: sulh hukuk hakimi.

قاطبة kâtıbe: tümü, hepsi.

قاطرة kâtıra: lokomotif.

قاطع kâta'a: [m. mukâta'a مقاطعة] **1.**küstü. **2.**ilişkisini kesti. **3.**birbirinden koptu. **4.**ücretle iş verdi.

قاطع kâtı': [ç. kutta', kuttâ' قطع ، قطاع] **1.**keskin. **2.**etkili, tesirli. **3.**kalıp.

قاطع الطريق kâti'u't-tarîk: yol kesen, haydut, eşkıya.

قاظ kâza: (yekîzu) [m. kayz قيظ] gündüz sıcaklığı arttı.

قاع kâ': [ç. akvâ', kî'ân, kî', kî'a اقواع ، قيعان ، قيع ، قيعة] **1.**yüksek ova. **2.**dip.

قاع kâ'a: (yekû'u) [m. kav' قوع] geri döndü.

قاعة kâ'a: [ç. kâ'ât قاعات] **1.**salon. **2.**avlu.

قاعد kâ'ade: [m. mukâ'ade مقاعدة] birlikte oturdu.

قاعد kâ'id: [ç. kavâ'id قواعد] âdetten kesilen kadın.

قاعد kâ'id: **1.**önemsemeyen, umursamayan. **2.**oturan.

قاعدا kâ'iden: otururken.

قاعدة kâ'ide: [ç. kavâ'id قواعد] **1.**temel. **2.**kaide.

قاعدة مطردة kâ'idetun muttaride: genel kural.

قاف kâf: kaf harfi.

قاف kâfe: (yekûfu) [m. kavf, kıyâfe قيافة ، قوف] iz sürdü, izinden gitti.

قافزة kâfize: [ç. kavâfiz قوافز] **1.**kurbağa. **2.**hızlı at.

قافلة kâfile: [ç. kavâfil قوافل] kafile, konvoy.

قافية kâfiye: [ç. kavâf قواف] **1.**kafiye. **2.**son.

قاق kâk: **1.**(zool.) karabatak. **2.**uzun boylu. **3.**ahmak, salak.

قاق kâka: (yekîku) [m. kayk قيق] gıdakladı.

قاقلة kâkulle: (bot.) kakule.

قاقلى kâkullâ: (bot.) deve otu.

قال kâl: **1.**dedikodu. **2.**çelik çomak oyunundaki çelik. **3.**dedikoducu.

قال kâle: (yekîlu) [m. kayl قيل] **1.**öğleyin uyudu. **2.**alışverişi iptal etti.

قال kâle: (yekûlu) [m. kavl, kâl, kîl, kavle, makâl, makâle قول ، قال ، قيل ، قولة ، مقالة ، مقال] **1.**konuştu, söyledi, dedi. **2.**aldı. **3.**yürüdü. **4.**eteğini kaldırdı. **5.**haber verdi. **6.**iftira etti. **7.**görüş bildirdi. **8.**sandı, zannetti. **9.**işaret etti. **10..**döndü, yöneldi. **11.**öldü. **12.**öldürdü.

قالب kâleb: kalıp.

قالوا بلى kâlû belâ: evet dediler.

قام kâme: (yekûmu) [m. kavm, kavme, kıyâm, kâme قوم ، قومة ، قيام ، قامة] **1.**ayakta durdu, dikildi. **2.**ayakta kaldı. **3.**düzeldi. **4.**icra etti, uyguladı. **5.**sürekli oldu. **6.**doğru olan ortaya çıktı. **7.**geçimini sağladı. **8.**başladı. **9.**değer biçti. **10..**pazar canlandı. **11.**dondu. **12.**öğle oldu. **13.**acıttı. **14.**yükseldi. **15.**uyandı. **16.**ayrıldı. **17.**sözünü tuttu. **18.**kalktı. **19.**namaz kıldı.

قاماً kâme'e: [m. mukâme'e مقامئة] uydu, muvafakat etti.

قامات kâmât:**1.**boylar. **2.**uzunluklar.

قامة kâme: [ç. kâmât, kıyem قامات ، قيم] **1.**boy. **2.**uzunluk.

قامر kâmere: [m. mukâmere, kımâr مقامرة ، قمار] kumar oynadı.

قامص kâmese: [m. mukâmese مقامصة] koşma yarışı yaptı.

قاموس kâmûs: **1.**okyanus. **2.**deniz. **3.**sözlük.

قان kâne: (yekînu) [m. kayn قين] demircilik yaptı.

قانب kânib: postacı.

قانت kânit: **1.**itaat eden, boyun eğen. **2.**saygıyı elden bırakmayan.

قانصة kânisa: [ç. kavânis قوانص] **1.**kursak. **2.**alıcı kuş.

قانط kânıt: ümitsiz.

قانع kâni'. **1.**hizmetçi. **2.**işçi. **3.**istemeyen fakir.

قانون kânûn: [ç. kavânîn قوانين] **1.**kanun (çalgı). **2.**yasa. **3.**ölçü. **4.**yöntem, metod. **5.**temel. **6.**sınırlandırma.

قانون العقوبات kânûnu'l-ukûbât: ceza kanunu.

قانون المدنى kânûnu'l-medenî: medenî kanun.

قانونى kânûnî: **1.**yasal. **2.**şer'î. **3.**geçerli. **4.**düzenli.

قانى kânâ: [m. mukânât مقاناة] **1.**kattı, karıştı. **2.**katıldı. **3.**uydu.

قانى kânî: al kırmızı.

قاول kâvele: [m. mukâvele مقاولة] **1.**tartıştı, münakaşa etti. **2.**sözleşme yaptı, kontrat yaptı.

قاوم kâveme: [m. mukâveme مقاومة] dayandı, direndi, mukavemet etti.

قاووق kâvûk: **1.**kavuk. **2.**şapka.

قاوى kâvâ: [m. mukâvât مقاواة] **1.**kuvvette yarıştı. **2.**verdi.

قاه kâh: **1.**müreffeh hayat. **2.**ibadet.

قاهر kâhir: hakimiyet sahibi.

قاهرة kâhire: **1.**göğüs tahtası. **2.**(coğ.) Kahire.

قايس kâyese: [m. mukâyese, kıyâs قياس ، مقايسة] **1.**karşılaştırdı, kıyasladı, mukayese etti. **2.**ölçtü.

قايض kâyede: [m. mukâyede, kıyâd قياض ، مقايضة] değiştokuş etti, takas yaptı, trampa etti.

قايل kâyele: [m. mukâyele مقايلة] değiştokuş etti.

قب kabb: [ç. ekubb اقب] **1.**aygır. **2.**haylaz, haşarı. **3.**astar. **4.**gem. **5.**lider.

قب kabbe: (yekıbbu) [m. kabb, kabîb قب ، قبيب] dişlerini gıcırdattı.

قب kabbe: (yekıbbu) [m. kubûb قبوب] **1.**tazeliği kayboldu. **2.**kırbaçlandı.

قب kabbe: (yekubbu) [m. kabb قب] kesti.

قب kabbe: (yekubbu, yekıbbu) [m. [m. kabb قب] **1.**soldu,

kurudu. **2.**kubbeleştirdi. **3.**kubbe yaptı.

قبا kabâ: (yakbû) [m. kabv قبو] **1.**eğri yaptı. **2.**binayı yüksek yaptı. **3.**safran topladı.

قباء kabâ': kaftan.

قبائح kabâ'ih: **1.**çirkin şeyler, ayıplar. **2.**sefihler.

قبائل kabâ'il: **1.**kabileler, oymaklar. **2.**sınıflar, kategoriler. **3.**dizginler. **4.**kuyu ağzı taşları.

قبائل kabâ'il: kabuller. **2.**hoşnutluklar. **3.**güzellikler.

قباب kıbâb: **1.**kubbeler. **2.**kubbe biçimli çadırlar.

قباب kubâb: **1.**keskin kılıç. **2.**iri burun.

قباح kabâh: **1.**çirkin şeyler, ayıplar. **2.**sefihler.

قباح kıbâh: **1.**çirkin şeyler, ayıplar. **2.**sefihler.

قباحة kabâha: çirkinlik.

قباحى kabâhâ: **1.**çirkin şeyler, ayıplar. **2.**sefihler.

قباع kıbâ': **1.**nefes nefese kalmak. **2.**fil bağırmak.

قباع kubâ': **1.**(zool.) kirpi. **2.**ölçek. **3.**ahmak.

قباقب kubâkıb: **1.**geveze, çalçene. **2.**öbür yıl.

قبال kubâl: **1.**ön. **2.**başlangıç.

قبالة kabâle: **1.**senet. **2.**sorumluluk.

قبالة kıbâle: **1.**ebelik. **2.**kefalet.

قبالة kubâle: **1.**ön. **2.**karşı. **3.**yamaç.

قبان kabbân: (T.) **1.**kantar. **2.**muhafız.

قبانة kıbâne: kantarcılık.

قبانى kabbânî: kantarcı.

قباية kabâye: çöl.

قبب kabbebe: [m. takbîb تقبيب] **1.**kubbe yaptı. **2.**kubbe şeklinde yaptı.

قبب kubeb: **1.**kubbeler. **2.**kubbe biçimli çadırlar.

قبة kubbe: [ç. kıbâb, kubeb قباب ، قبب] **1.**kubbe. **2.**kubbe biçimli çadır.

قبة الاسلام kubbetu'l-islâm: Basra.

قبج kabc: **1.**iyilikten uzaklaştırmak. **2.**kırmak.

قبج kabece: (yakbucu) [m. kabc, kubûc قبج ، قبوج] **1.**iyilikten uzaklaştırdı. **2.**kırdı.

قبح kabbaha: [m. takbîh تقبيح] **1.**çirkin buldu. **2.**çirkinleştirdi. **3.**irin sıktı. **4.**hayırdan uzaklaştırdı.

قبح kabuha: (yakbuhu) [m. kubh, kabh, kubâh, kubûh, kubûha, kabâha قبح ، قباح ، قبوح ،قبوحة ، صباحة] çirkin oldu.

قبح kubh: [ç. makâbih مقابح] **1.**çirkinlik. **2.**kötülük.

قبر kabere: (yakburu, yakbiru) [m. kabr, makber مقبر ، قبر] gömdü, defnetti, toprağa verdi.

قبر kabr: [ç. kubûr قبور] mezar, kabir.

قبر kubber: (zool.) toygar kuşu.

قبرس kubrus: **1.**(coğ.) Kıbrıs. **2.**iyi bakır.

قبز kıbz: **1.**kısa. **2.**cimri.

قبس kabes: kor.

قبس kabes:**1.**alev. **2.**ateş.

قبس kabese: (yakbisu) [m. kabs قبس] **1.**ateş aldı. **2.**ateş istedi. **3.**ateş yaktı. **4.**ilim öğrendi.

قبص kabbese: [m. takbîs تقبيص] parmak ucuyla aldı.

قبص kabis: neşeli insan.

قبص kabisa: (yakbesu) [m. kabes قبص] iri başlı oldu.

قبص kabs: **1.**almak. **2.**aygır çiftleşmek. **3.**hızlı koşmak.

قبص kıbs: **1.**topluluk, cemaat. **2.**kumluk. **3.**asıl.

قبص kabese: (yakbisu) [m. kabs قبص] **1.**aldı. **2.**aygır çiftleşti. **3.**hızlı koştu.

قبض kabbede: [m. takbîd تقبيض] **1.**malı teslim etti. **2.**dürdü, katladı.

قبض kabede: (yakbidu) [m. kabd قبض] **1.**aldı. **2.**tuttu, kavradı. **3.**katladı, dürdü. **4.**kanat çırptı. **5.**yakaladı. **6.**giderdi. **7.**öldürdü, canını aldı. **8.**darlık verdi. **9.**çekti.

قبضة kabda: **1.**çoban. **2.**kavrayıp bırakan.

قبضة kabda: **1.**kabza. **2.**bir avuçluk.

قبضة kubda: **1.**yumruk. **2.**avuç dolusu. **3.**ele geçirilen.

قبط kabeta: (yakbutu, yakbitu) [m. kabt قبط] **1.**biriktirdi. **2.**karıştırdı.

قبط kıbt: [ç. akbât اقباط] Mısırlı.

قبطية kubtiyye: [ç. kabâtî, kubâtî قباطى] keten giysi.

قبع kaba'a: (yakbe'u) [m. kab', kıbâ', kubâ' قبع ، قباع] **1.**nefes nefese kaldı. **2.**fil bağırdı.

قبع kaba'a: (yakbe'u) [m. kab', kubû' قبع ، قبوع] inzivaya çekildi, köşesine çekildi.

قبع kaba'a: (yakbe'u) [m. kubû' قبوع] **1.**çekilip gitti. **2.**başını içeri çekti.

قبع kub': trampet.

قبع kuba': (zool.) kirpi.

قبعة kubba'a: **1.**önlük. **2.**fötr şapka.

قبقاب kabkâb: [ç. kabâkîb قباقيب] **1.**nalın. **2.**yalancı. **3.**çalçene, geveze.

قبقب kabkab: karın.

قبقب kabkaba: [m. kabkaba قبقبة] kükredi.

قبقب kıbkıb: sedef.

قبل kabbele: [m. takbîl تقبيل] **1.**öptü. **2.**iş verdi. **3.**güneye gitti.

قبل kabel: **1.**tepe. **2.**kumul. **3.**açık yol.

قبل kabel: şehla bakışlı olmak.

قبل kabele: (yakbulu) [m. kabl قبل] **1.**önüne aldı. **2.**yamadı. **3.**devam etti. **4.**elini çabuk tuttu. **5.**geldi.

قبل kabele: (yakbulu) [m. kabl, kabûl قبل ، قبول] rüzgâr esti.

قبل kabele: (yakbulu, yakbilu) [m. kabâle قبالة] taahhüt etti, kefil oldu.

قبل kabile: (yakbelu) [m. kabâle قبالة] kefil oldu.

قبل kabile: (yakbelu) [m. kabâle, kıbâle قبالة] ebe oldu, ebelik yaptı.

قبل kabile: (yakbelû) [m. kabel قبل] şehla bakışlı oldu.

قبل kabile: (yakbelu) [m. kabûl, kubûl قبول] **1.**kabul etti. **2.**doğruladı, onayladı. **3.**razılıkla aldı.

قبل kablu: **1.**ön. **2.**önce. **3.**önden. **4.**daha önce.

قبل kubul: **1.**ön. **2.**başlangıç. **3.**doğru yön. **4.**açık, aşikâr.

قبل هذا kable hâzâ: bundan önce.

قبلة kabele: **1.**nazar boncuğu. **2.**süs iğnesi.

قبلة kıble: **1.**kıble. **2.**yön. **3.**Kâbe.

قبلة kuble: [ç. kubel قبل]**1.**öpücük. **2.**uçuk. **3.**kefalet.

قبن kabbene: [m. takbîn تقبين] kantara çekti, kantarla tarttı.

قبن kabene: (yakbinu) [m. kubûn قبون] gitti.

قبنة kubne: acelecilik.

قبو kabv: [ç. akbâ' اقباء] **1.**bodrum. **2.**tonoz, çatı kemeri.

قبور kubûr: mezarlar, kabirler.

قبول kabûl: [ç. kabâ'il قبائل] **1.**kabul. **2.**razılık, hoşnutluk. **3.**güzellik. **4.**sabâ rüzgârı.

قبول kabûl: **1.**kabul etmek. **2.**doğrulamak, onaylamak. **3.**razılıkla almak.

قبول kabûl: kabul.

قبى kabbâ: [m. takbiye تقبية] **1.**kaftan biçti. **2.**yerli yerine koydu. **3.**zulmetti.

قبى kubbî: sürekli oruç tuttuğu için zayıf kalan.

قبيب kabîb: **1.**kuru bitki. **2.**karın gurultusu. **3.**diş gıcırtısı.

قبيح kabîh: [ç. kıbâh, kabhâ, kabâhâ قباح ، قبحى ، قباحى] **1.**çirkin şey, ayıp. **2.**sefih.

قبيح المنظر kabîhu'l-manzar: çirkin görünüşlü, çirkin yüzlü.

قبيحة kabîha: [ç. kıbâh, kabâ'ih قباح ، قبائح] **1.**çirkin şey, ayıp. **2.**sefih.

قبيس kabîs: aygır.

قبيصة kabîsa: moloz yığını.

قبيض kabîd: işinin erbabı, sanatkâr.

قبيط kubbeyt: pişmaniye.

قبيل kabîl: **1.**kefil. **2.**ebe. **3.**açık, aşikâr. **4.**koca, eş.

قبيل kabîl: **1.**topluluk. **2.**taraftar. **3.**nesil.

قبيل kabîl: karşı.

قبيلة kabîle: [ç. kabâ'il قبائل] **1.**kabile, oymak. **2.**sınıf, kategori. **3.**dizgin. **4.**kuyu ağzı taşı.

قت katt: **1.**yalan. **2.**kuru yonca.

قت katte: (yekuttu) [m. katt قت] **1.**çekiştirdi, dedikodu etti. **2.**yalan söyledi. **3.**azalttı. **4.**uzunlamasına kesti. **5.**hazırladı. **6.**izini takip etti, peşine düştü.

قتا katâ: (yaktû) [m. katv قتو] hizmet etti.

قتات kattât: dedikoducu, çekiştirici, laf dinleyen.

قتار kutâr: et kokusu, et dumanı.

قتار kutâr: kebap kokusu.

قتال katâl: **1.**nefes. **2.**beden, cüsse. **3.**güç, kuvvet.

قتال kıtâl: **1.**savaş. **2.**savaşma.

قتال kuttâl: katiller.

قتام katâm: karalık, siyahlık.

قتانة katâne: zayıf bünyeli olmak.

قتب katab: [m. aktâb اقتاب] **1.**palan. **2.**deve semeri.

قتب kattebe: [m. taktîb تقتيب] eğdi.

قتب kıtb: [ç. aktâb اقتاب] **1.**bağırsak. **2.**deve semeri.

قتب kıteb: bağırsaklar.

قتبة kıtbe: [ç. kıteb قتب] bağırsak.

قتت kattete: [m. taktît تقتيت] dedikodu etti, çekiştirdi.

قتر katar: kara.

قتر katere: (yakturu, yaktiru) [m. katr, katar, kutûr قتر ، قتور] tahmin ve takdir etti.

قتر katere: (yakturu, yaktiru) [m. katr, kutûr قتر ، قتور] **1.**geçim sıkıntısı çekti. **2.**koku yayıldı. **3.**yanaştırdı. **4.**perçinledi. **5.**bağlı kaldı. **6.**cimrilik etti.

قتر katir: kendini beğenmiş.

قتر katire: (yakteru) [m. katar قتر] koku yayıldı.

قتر kattare: [m. taktîr تقتير] **1.**zor geçindi. **2.**koku dağıldı. **3.**tütsü yaptı. **4.**birbirine yanaştırdı. **5.**yardım etti.

قتر kutr: [ç. aktâr اقتار] kenar, yan.

قترة katere: siyahlık.

قترة kutre: [ç. kuter قتر] **1.**geçim sıkıntısı. **2.**su menfezi. **3.**avcı çukuru. **4.**moloz yığını. **5.**ışık penceresi, küçük pencere. **6.**tandır gözü.

قتع kata': (zool.) ağaç kurdu.

قتع kata'a: (yakta'u) [m. kutû' قتوع] düşkün oldu, zelil oldu.

قتعة kata'a: (zool.) ağaç kurdu.

قتعة kata'a: düşkün, horlanmış.

قتل katele: (yaktulu) [m. katl, taktâl قتل ، تقتال] **1.**öldürdü. **2.**acısını yok etti. **3.**düşkünleştirdi, hakirleştirdi. **4.**iyi tanıdı. **5.**lanet etti.

قتل katl: **1.**öldürmek. **2.**acısını yok etmek. **3.**düşkünleştirmek, hakirleştirmek. **4.**iyi tanımak. **5.**lanet etmek.

قتل katl: adam öldürme.

قتل kattele: [m. taktîl تقتيل] **1.**öldürdü. **2.**aşağıladı.

قتل kıtl: [ç. aktâl اقتال] **1.**benzer, denk, misil. **2.**amca çocuğu. **3.**düşman. **4.**dost.

قتل kutile: **1.**kahrolsun. **2.**lanetlenmiştir.

قتل الذات katlu'z-zât: intihar.

قتل العمد katlu'l-amd: kasıtlı öldürme, taammüden öldürme.

قتلاء kutelâ': maktüller, öldürülenler.

قتلة katele: katiller.

قتم kateme: (yaktumu) [m. katm, kutûm قتم ، قتوم] **1.**toz kalktı. **2.**beti benzi attı,yüzü döndü.

قتم katime: (yaktemu) [m. katem قتم] toz kalktı.

قتم kutm: boz renkliler, karaya çalanlar.

قتماء katmâ': [ç. kutm قتم] boz renkli, karaya çalan.

قتمة kateme: kötü koku.

قتن katene: (yaktunu) [m. kutûn قتون] kuruyup karardı.

قتن katune: (yaktunu) [m. katâne قتانة] zayıf bünyeli oldu.

قتوة katve: dedikoduculuk, kovuculuk.

قتور katûr: çok cimri.

قتور katûr: zayıf.

قتول katûl: [ç. kutl, kutul قتل] çok öldüren, azılı katil.

قتيتى kıttîtâ: dedikodu, çekiştirme.

قتير katîr: **1.**perçin. **2.**çivi başı.

قتيل katîl: [ç. katlâ, kutelâ', katâlâ قتلى ، قتلاء ، قتالى] maktül, öldürülen.

قتين katîn: **1.**güzel kadın. **2.**erkek. **3.**mızrak. **4.**kene.

قث kasse: (yekussu) [m. kass قث] topladı.

قثاء kıssâ': (bot.) salatalık, hıyar.

قثاث kassâs: dedikoducu, kovucu.

قثم kaseme: (yaksumu) [m. kasm قثم] **1.**değerli mal

verdi. **2.**mal biriktirdi. **3.**yavaş yürüdü.

قثم kusam: [ç. kusum قثم] **1.**çok bahşiş veren. **2.**çok mal toplayan.

قثم kusum: **1.**çok bahşiş verenler. **2.**çok mal toplayanlar.

قثيثة kasîse: insan topluluğu.

قح kahha: (yekuhhu) [m. kuhûhe; kahâhe ، قحوحة قحاحة] halis oldu, saf oldu.

قح kuhh: [ç. akhâh اقحاح] halis, saf.

قحا kahâ: (yakhû) [m. kahv قحو] **1.**hepsini aldı. **2.**ilaca papatya koydu.

قحاح kuhâh: halis, saf.

قحاحة kahâhe: halis olmak, saf olmak.

قحاد kahhâd: erkek kardeşi ve oğlu olmayan.

قحاف kuhâf: şiddetli sel.

قحام kıhâm: yaşlılar, ihtiyarlar.

قحامة kahâme: yaşlanma, ihtiyarlama.

قحب kahb: **1.**öksürmek. **2.**kahpe olmak.

قحب kahhabe: [m. takhîb تقحيب] **1.**öksürdü. **2.**kahpe oldu.

قحب kahabe: (yakhubu) [m. kahb, kuhâb قحاب ، قحب] **1.**öksürdü. **2.**kahpe oldu.

قحب kahb: [ç. kıhâb قحاب] öksürüklü ihtiyar.

قحبة kahbe: [ç. kıhâb قحاب] **1.**kocakarı. **2.**orospu. **3.**öksürük.

قحد kahade: (yakhadu) [m. kahd قحد] iri hörgüçlü oldu.

قحد kahd: iri hörgüçlü olmak.

قحز kahaze: (yakhazu) [m. kahz قحز] **1.**sıçradı. **2.**tereddütlü oldu. **3.**vurdu. **4.**engel oldu. **5.**reddetti.

قحز kahaze: (yakhuzu) [m. kuhûz قحوز] düştü.

قحز kahhaze: [m. takhîz تقحيز] sıçrattı.

قحط kahat: yağmur yağmamak.

قحط kahata: (yakhatu) [m. kaht قحط] şiddetle vurdu.

قحط kahata: (yakhatu) [m. kaht, kahat, kuhût قحط ، قحوط] kıtlık oldu, kuraklık oldu.

قحط kahıt: kıtlığa uğrayan.

قحط kahita: (yakhatu) [m. kahat قحط] yağmur yağmadı.

قحط kaht: kıtlık olmak, kuraklık olmak.

قحط kaht: kıtlık.

قحط kaht: şiddetle vurmak.

قحف kahafe: (yakhafu) [m. kahf قحف] **1.**silip süpürdü. **2.**harman savurdu. **3.**yağış şiddetlendi. **4.**hepsini içti.

قحف kahf: **1.**silip süpürmek. **2.**harman savurmak. **3.**yağış

şiddetlenmek. **4.**hepsini içmek.

قحف kıhf: [ç. akhâf, kuhûf قحاف ، قحوف] kafatası kemiği.

قحل kahal: kurumak.

قحل kahale: (yakhalu) [m. kuhûl قحول] kurudu.

قحل kahil: kuru.

قحل kahile: (yakhalu) [m. kahl, kahal قحل] kurudu.

قحم kahame: (yakhamu) [m. kahm قحم] **1.**mola vermeden gitti. **2.**yaklaştı, gelip çattı.

قحم kahame: (yakhumu) [m. kuhûm قحوم] düşünmeden işe girişti.

قحم kahm: [ç. kıhâm قحام] yaşlı, ihtiyar.

قحم kuhem: **1.**düşünmeden işe atılmalar. **2.**zor işler. **3.**kuraklık ve kıtlık yılları. **4.**sarp yollar.

قحمة kuhme: [ç. kuhem قحم] **1.**düşünmeden işe atılma. **2.**zor iş. **3.**kuraklık ve kıtlık yılı. **4.**sarp yol.

قحمة kuhme: kamerî ayların son üç gecesi.

قحوان kuhvân: papatya.

قحوحة kuhûhe: halis olmak, saf olmak.

قحوز kuhûz: düşmek.

قحوط kuhût: kıtlık olmak, kuraklık olmak.

قحوف kuhûf: kafatası kemikleri.

قحول kuhûl: kurumak.

قحولة kuhûle: kuruluk.

قحوم kahûm: çok yaşlı.

قحوم kuhûm: düşünmeden işe girişmek.

قحيط kahît: kıtlık yılı.

قد kad: kuşkusuz, mutlaka.

قد kadd: [ç. ekudd, kudûd, kıdâd, akidde اقد ، قدود ، قداد ، اقدة] **1.**miktar. **2.**boy. **3.**kırbaç. **4.**deri kap.

قد kadde: (yekuddu) [m. kadd قد] **1.**uzunlamasına kesti. **2.**yol aldı, mesafe katetti. **3.**sözünü kesti. **4.**yırttı.

قد kıdd: [ç. ekudd اقد] **1.**deri kap. **2.**kırbaç. **3.**kayış. **4.**uzun yol. **5.**fırka.

قد kudd: (zool.) morina balığı.

قدا kadâ: (yakdû) [m. kadv قدو] **1.**yaklaştı. **2.**yoldan geldi.

قدا kadâ: koku.

قدائم kadâ'im: keserler.

قداة kadât: koku.

قداح kaddâh: **1.**çakmak taşı. **2.**kadehçi, kadeh yapan, bardakçı.

قداح kıdâh: **1.**kumar okları. **2.**nasipler.

قداح kıdâh: filiz, sürgün.

قداحة kaddâhe: **1.**çakmak. **2.**çakmak taşı.

قداحة kıdâha: **1.**çakmakçılık. **2.**kadehçilik.

قداد kadâd: **1.**(zool.) jerboa. **2.**(zool.) kirpi.

قداد kıdâd: **1.**miktarlar. **2.**boylar. **3.**kırbaçlar. **4.**deri kaplar.

قداديس kadâdîs: Hıristiyanlıkta ekmek ve şarap üzerine okunulan dualar.

قدار kudâr: **1.**aşçı. **2.**orta boylu insan. **3.**kasap. **4.**büyük yılan. **5.**çömlekte yemek pişiren.

قداس kudâs: şeref, onur.

قداس kuddâs: [ç. kadâdîs قداديس] Hıristiyanlıkta ekmek ve şarap üzerine okunulan dua.

قداف kudâf: **1.**çanak. **2.**testi.

قدام kuddâm: ön.

قدامس kudâmis: şiddetli.

قداميس kadâmîs: **1.**eskiler, kadimler. **2.**şiddetli olanlar. **3.**büyük kayalar.

قداوة kadâve: koku.

قدة kıdde: [ç. kıded قدد] **1.**fırka. **2.**cetvel.

قدة kıde: **1.**örnek. **2.**uyulan.

قدة kıde: **1.**tutuşmak, alev almak. **2.**parlamak.

قدح kaddehe: [m. takdîh تقديح] atı koşuya alıştırdı.

قدح kadeh: [ç. akdâh اقداح] **1.**kadeh. **2.**bardak. **3.**hububat ölçeği.

قدح kadehe: (yakdehu) [m. kadh قدح] **1.**kötüledi. **2.**çakmak çaktı. **3.**gözü çukura kaçtı. **4.**ağacı kurt yedi. **5.**tesir etti. **6.**mührünü bozdu. **7.**kepçe ile aldı.

قدح kıdh: [ç. kıdâh, akduh, akdâh, kıdhân قداح ، اقدح ، اقداح ، قدحان]**1.**kumar oku. **2.**nasip.

قدح خياب kadahun hayyâb: çakar almaz çakmak.

قدد kaddede: [m. takdîd تقديد] **1.**kesti. **2.**dilimlenmiş eti güneşe koydu.

قدد kıded: **1.**fırkalar.**2.**cetveller.

قدد kıded: ayrı ayrı.

قدر kaddere: [m. takdîr تقدير] **1.**takdir etti. **2.**sıkıştırdı. **3.**miktarını belirtti. **4.**tahmin etti. **5.**muktedir kıldı, güçlü kıldı. **6.**kıyasladı. **7.**ölçüyü tutturdu.

قدر kader: [ç. akdâr اقدار] **1.**kader. **2.**ilahi hüküm. **3.**miktar. **4.**güç, mâlî güç.

قدر kadere: (yakduru) [m. kadr, kadar قدر] **1.**Allah'ı saygı ile andı. **2.**takdir etti. **3.**geçim sıkıntısı çektirdi. **4.**gücü yetti. **5.**daraltı.

قدر kadere: (yakduru, yakdiru) [m. kadâre قدارة] **1.**hazırladı. **2.**planladı.

قدر kadere: (yakduru, yakdiru) [m. kadr قدر] tedbirini aldı.

قدر kadire: (yakderu) [m. kader قدر] boynu kısa oldu.

قدر kadr: [ç. akdâr اقدار] **1.**miktar. **2.**tutar.

3.saygınlık. **4.**ağırbaşlılık. **5.**güç, kudret. **6.**Kur'ân'da bir sûre.

قدر kadr: değer.

قدر kadr: gücü yetmek, muktedir olmak, kadir olmak.

قدر kadr: tedbirini almak.

قدر kıdr: [ç. kudûr قدور] **1.**tencere. **2.**çömlek. **3.**kazan.

قدر kadere: (yakdiru) [m. kadr قدر] **1.**kıyasladı, mukayese etti. **2.**miktarını söyledi. **3.**hazırladı, planladı.

قدر kadere: (yakduru, yakdiru) [m. kadr, kudre, makdire, makdere, makdure, mikdâr, kadâre, kudûre, kudûr, kıdrân, kadâr, kıdâr قدر ، قدرة ، مقدرة ، مقدار ، قدارة ، قدورة ، قدور ، قدران ، قدار] gücü yetti, muktedir oldu, kadir oldu.

قدرة kudre: **1.**güç, kudret. **2.**zenginlik. **3.**servet.

قدس kaddese: [m. takdîs تقديس] **1.**temizledi. **2.**kutsal kıldı. **3.**Allah için namaz kıldı. **4.**Allah'ı yakışıksız sıfatlardan tenzih etti. **5.**mübarek kıldı.

قدس kades: bakraç.

قدس kaduse: (yakdusu) [m. kuds, kudus قدس] temiz oldu.

قدس kuds: **1.**(coğ.) Kudüs. **2.**su miktarını anlamak için kuyuya atılan taş.

قدس kuds: temiz olmak.

قدس kudus: temiz olmak.

قدع kada'a: (yakda'u) [m. kad' قدع] **1.**koştu. **2.**gemiyi suya indirdi. **3.**azar azar içti. **4.**işi bitirdi. **5.**kovdu. **6.**engel oldu.

قدع kadi'a: (yakda'u) [m. kada' قدع] **1.**gözü zayıfladı. **2.**yaşlılık zamanı geldi.

قدعة kadi'a: utangaç.

قدعة kıd'a: üstlük.

قدف kadefe: (yakdufu) [m. kadf قدف] **1.**su çekti. **2.**su döktü.

قدف kadf:**1.**su çekmek. **2.**su dökmek.

قدم kaddeme: [m. takdîm تقديم] **1.**öne geçti. **2.**öne geçirdi. **3.**hediye verdi. **4.**yükseltti. **5.**yemin etti. **6.**yaklaştırdı. **7.**biriktirdi. **8.**önceden gerçekleştirdi, önceden yaptı.

قدم kadem: [ç. akdâm اقدام] **1.**ayak. **2.**öncelik. **3.**iyilik. **4.**yiğit. **5.**bir ayaklık uzunluk.

قدم kademe: (yakdumu) [m. kadm, kudm, kudûm قدم ، قدوم] cesur oldu, cüretli oldu.

قدم kademe: (yakdumu) [m. kadm, kudûm قدم ، قدوم] öne geçti.

قدم kadime: (yakdemu) [m. kudûm قدوم] razı oldu.

قدم kadime: (yakdemu) [m. kudûm قدوم] yöneldi.

قدم kadime: (yakdemu) [m. kudûm, makdem مقدم ، قدوم] **1.**bir yere geldi, bir yere vardı. **2.**seyahatten döndü.

قدم kadume: (yakdumu) [m. kıdem, kadâme قدامة ، قدم] **1.**eski oldu, kadim oldu. **2.**eskidi. **3.**öne geçti.

قدم kıdem: **1.**eskilik, kıdem. **2.**ezelilik.

قدم kudm: cesur olmak, cüretli olmak.

قدم kudum: **1.**öne geçme. **2.**yiğit, kahraman.

قدماء kudemâ': eskiler, kadimler.

قدمة kademe: bir ölçek.

قدمة kudme: yiğitlik, bahadırlık, kahramanlık.

قدموس kudmûs: [ç. kadâmîs قداميس] **1.**eski, kadim. **2.**şiddetli. **3.**büyük kaya.

قدن kaden: yeterlik.

قدو kadv: **1.**yaklaşmak. **2.**yoldan gelmek.

قدو kıdv: kök, asıl, esas.

قدور kudûr: **1.**tencereler. **2.**çömlekler. **3.**kazanlar.

قدوس kuddûs: her türlü kusurdan münezzeh olan Yüce Tanrı.

قدوم kadûm: [ç. kadâ'im, kudum قدائم ، قدم] keser.

قدوم kadûm: [ç. kudum قدم] kahraman, yiğit.

قدى kıdâ: uzaklık, mesafe.

قديح kadîh: kalıntı yemek.

قديد kadîd: **1.**dilimlenip kurutulmuş et. **2.**pastırma. **3.**eski giysi.

قدير kadîr: **1.**Yüce Tanrı. **2.**kudretli. **3.**tencerede pişirilen.

قديس kadîs: inci.

قديس kıddîs: Hıristiyan azizi.

قديم kadîm: [ç. kudemâ', kudum قدماء ، قدم] eski, kadim.

قذ kadde: (yekuzzu) [m. kazz قذ] **1.**oka yelek taktı. **2.**ensesine vurdu. **3.**saçını tıraş etti. **4.**attı. **5.**kesti.

قذائف kazâ'if: küfürler. **2.**mermiler. **3.**bombalar.

قذاف kazzâf: **1.**terazi. **2.**binek hayvanı. **3.**mancınık.

قذاف kızâf: **1.**atımlık taş. **2.**hız. **3.**hızlı giden deve.

قذافة kazzâfe: **1.**terazi. **2.**binek hayvanı. **3.**mancınık.

قذال kazâl: [ç. kuzul, akzile اقذلة ، قذل] ense.

قذة kuzze: [ç. kuzez, kızzân قذذ ، قذان] **1.**pire. **2.**kulak. **3.**kuş yeleği.

قذذ kuzez: (zool.) pire.

قذر kazer: [ç. akzâr اقذار] pislik, dışkı.

قذر kazere: (yakzuru) [m. kazer, kazâre قذارة ، قذر] pisletti.

قذر kazere: (yakzuru) [m. kazr قذر] pisletti.

قذر kazir: pislik, mundar.

قذر kazire: (yakzeru) [m. kazâr قذار] **1.**pis buldu. **2.**pisliğinden iğrendi.

قذر kazire: (yakzeru) [m. kazer قذر] pislendi.

قذر kazure: (yakzuru) [m. kazer قذر] pislendi.

قذر kazzere: [m. takzîr تقذير] pisletti.

قذروف kuzrûf: [m. kazârîf قذاريف] ayıp.

قذع kaza': çirkin söz.

قذع kaza'a: (yakza'u) [m. kaz' قذع] **1.**ileri geri konuştu, ağzını bozdu. **2.**vurdu. **3.**alıkoydu, menetti.

قذع kazza'a: [m. takzî' تقذيع] pisletti.

قذف kazef: **1.**uzak yer. **2.**kıyı, kenar.

قذف kazefe: (yakzifu) [m. kazf قذف] **1.**attı, fırlattı. **2.**kustu. **3.**iftira attı. **4.**düşünmeden konuştu. **5.**zina ile suçladı. **6.**kürek çekti. **7.**koydu, bıraktı.

قذف kuzuf: **1.**uzak yer. **2.**kıyı, kenar.

قذفة kuzfe: [ç. kuzuf, kızâf, kuzfât قذف ، قذاف ، قذفات] **1.**uzak yer. **2.**kıyı, kenar. **3.**balkon. **4.**şerefe. **5.**kule.

قذل kazele: (yakzulu) [m. kazel قذل] **1.**ensesine vurdu. **2.**ayıpladı. **3.**doğru yoldan çıktı. **4.**uydu. **5.**çaba gösterdi.

قذل kuzul: enseler.

قذل kazel: kusur, eksiklik, ayıp.

قذم kazime: (yakzemu) [m. kuzme, kazem قذم ، قذمة] yudumladı.

قذمة kuzme: bir yudum su.

قذور kazûr: **1.**geçimsiz. **2.**erkekten kaçan kadın.

قذوف kazûf: **1.**uzak, ırak. **2.**uzağa ok atan yay.

قذوم kazûm: [ç. kuzum قذم] enli, geniş, bol.

قذى kazâ: (yakzî) [m. kazy, kazen, kuziyy, kazeyân قذى ، قذيان] çerçöplü oldu.

قذى kazâ: [ç. akzâ' اقذاء] çerçöp.

قذى kazy: çerçöplü olmak.

قذى kızâ: [ç. akzâ' اقذاء] ince toprak, elenmiş toprak.

قذيع kazî': çirkin söz.

قذيعة kazî'a: belden aşağı söz.

قذيفة kazîfe: [ç. kazâ'if قذائف] **1.**küfür. **2.**mermi. **3.**bomba.

قر karr: **1.**soğuk. **2.**tahtırevan. **3.**piliç.

قر karr: sabit kalmak, karar kılmak.

قر karra: (yekurru, yekırru) [m. karr قر] soğudu.

قر karre: (yekarru, yekırru) [m. karâr, kurûr, karr, takrâr, tıkarra قرار ، قرور ، قر ، تقرار ، تقرة] sabit kaldı, karar kıldı.

قرء kur': [ç. akrâ', kuru' اقراء ، قرؤ] **1.**regl. **2.**reglden temizlenme. **3.**kafiye.

قرنة kır'e: veba.

قرآن kur'ân: **1.**Kur'ân. **2.**okumak. **3.**okunuş.

قرآن kur'ân: hac ile umreyi birleştirme.

قرآن kur'ân: okumak.

قرآن kur'ân: selam söylemek.

قرآن الفجر kur'ânu'l-fecri: sabah namazı.

قرآن مجيد kur'ânun mecîd: şanı yüce Kur'ân.

قرا karâ: (yakrû) [m. karv قرو] **1.**araştırdı. **2.**yöneldi.

قرا karâ: [ç. kırvân, akrâ' قروان ، اقراء] sırt.

قرأ kara'a: (yakru'u, yakra'u) [m. kar', kur'ân, kırâ'a ، قرأ قرآن ، قرائة] selam söyledi.

قرأ kara'a: (yakru'u, yakra'u) [m. kar', kur'ân, kırâ'a ، قرأ قرآن ، قرائة] **1.**ekledi. **2.**bir araya getirdi, derledi. **3.**doğurdu.

قرأ kara'a: (yakru'u, yakra'u) [m. kırâ', kırâ'a, kur'ân قراء ، قرائة ، قرآن] okudu.

قراء karâ': misafirperverlik.

قراء karrâ': [m. karrâ'ûn قراؤون] güzel okuyan.

قراء kurrâ': [ç. kurrâ'ûn, karâri' قراؤن ، قراىئ] **1.**güzel okuyan. **2.**kendini ibadete veren.

قرائات kırâ'ât: okumalar.

قرائة kırâ'a: [ç. kırâ'ât قرائات] okuma.

قرائة kırâ'a: okumak.

قرائح karâ'ih: **1.**zekâlar. **2.**akıllar. **3.**huylar, tabiatlar. **4.**başlangıçlar.

قراؤن kurrâ'ûn: **1.**güzel okuyanlar. **2.**kendini ibadete verenler.

قراب kırâb: [ç. kurub, akribe قرب ، اقربة] **1.**kın. **2.**dağarcık.

قرابة karâbe: akrabalık, yakınlık.

قرابة karâbe: yaklaşmak.

قرابى karâbâ: **1.**yakınlar. **2.**akrabalar, hısımlar.

قراح karâh: **1.**tarım arazisi. **2.**halis, saf.

قراد karrâd: maymun terbiyecisi.

قراد kurâd: [ç. kırdân قردان] **1.**kene. **2.**meme ucu.

قرار karâr: **1.**su birikme çukuru. **2.**karar, nakarat. **3.**sebat. **4.**dinlenme yeri.

قرار karâr: sabit kalmak, karar kılmak.

قرار karâr: ayakta durmak.

قراىئ karâri: **1.**güzel okuyanlar. **2.**kendini ibadete verenler.

قراری karârî: **1.**terzi. **2.**kasap.

قراشب karâşib: oburlar, pisboğazlar.

قراص karrâs: gem.

قراص kırâs: kurslar.

قراص kurrâs: (bot.) Yemen safranı.

قراصيا karâsyâ: **1.**vişne. **2.**kiraz. **3.**kuru erik. **4.**kuru şeftali.

قراض kırâd: karşılığını vermek.

قراضبة karâdibe: **1.**hırsızlar. **2.**oburlar. **3.**yoksullar. **4.**keskin kılıçlar.

قراضة karrâde: **1.**dedikoducu, çekiştirici. **2.**güve.

قراضة kurâde: külüstür, döküntü.

قراط kırât: **1.**alev. **2.**kandil, çıra.

قراط kırât: **1.**küpeler. **2.**alevler. **3.**yoncalar. **4.**çocuk bülüleri. **5.**hayvan memeleri.

قراط kırrât: kırat, ölçü.

قراطب kurâtib: kesici.

قراطة kurâta: ucu kırpılan fitil.

قراطل karâtil: **1.**seleler. **2.**küfeler.

قراع karrâ': (zool.) ağaçkakan.

قراع kurâ': saçkıran.

قرام kırâm: [ç. kurum قرم] **1.**al duvak. **2.**ince zar.

قرامص karâmıs: **1.**dar ağızlı çukurlar. **2.**çukur ocaklar.

قرامطة karâmite: Karmatîler.

قران kırân: **1.**birlikte olmak, dostluk etmek. **2.**eşitlemek. **3.**karşılaştırmak.

قران kırân: yaklaştırmak, bitiştirmek.

قرانيا kuranya: **1.**(bot.) kızılcık ağacı. **2.**(bot.) kızılcık.

قرب karebe: (yakrubu) [m. karb قرب] **1.**kın yaptı. **2.**kılıcı kınına soktu.

قرب karibe: (yakrebu) [m. kareb قرب] böğründen şikayet etti.

قرب karibe: (yakrebu) [m. kurb, kurbân, kırbân قرب ، قربان] **1.**cinsel ilişkide bulundu. **2.**yaklaştı.

قرب karrebe: [m. takrîb تقريب] **1.**böğründen şikayet etti. **2.**elini böğrüne koydu. **3.**yaklaştırdı. **4.**kurban etti. **5.**kın yaptı. **6.**önüne koydu.

قرب karube: (yakrubu) [m. kurb, kurbân, karâbe, kırbân, kurbâ, kurbe قرب ، قربان ، قرابة ، قربى ، قربة] yaklaştı.

قرب kurb: yakınlık.

قرب kurb: [ç. akrâb اقراب] **1.**yakınlık, akrabalık. **2.**böğür.

قربات kırbât: tulumlar, kırbalar.

قربات kurubât: **1.**ibadetler. **2.**iyilikler. **3.**yakınlıklar.

قربان kurbân: **1.**yaklaşmak. **2.**cinsel ilişkide bulunmak.

قربان kurbân: kurban.

قربة kırba: [ç. kırbât قربات] tulum, kırba.

قربة kurbe: [ç. kureb, kurubât قرب ، قربات] **1.**ibadet. **2.**iyilik.

قربى kurbâ: akrabalık.

قرت karet: kan pıhtısı.

قرت karet: yüzünün rengi dönmek.

قرت karete: (yakrutu) [m. kurût قروت] sustu.

قرت karete: (yakrutu, yakritu) [m. kart, kurût قرت ، قروت] kan pıhtılaştı.

قرت karite: (yakretu) [m. karet قرت] yüzünün rengi döndü.

قرة kıra: **1.**ağırlık. **2.**yaşlı, ihtiyar. **3.**aile, çoluk çocuk. **4.**hastalık vakti. **5.**sürü. **6.**koyunlar.

قرة kırre: soğuk.

قرة kurre: **1.**sevindirici şey. **2.**kurbağa.

قرة اعين kurrete a'yun: göz aydınlığı.

قرة العين kurretu'l-ayn: göz aydını.

قرتان kurretân: sabah ile akşam.

قرث karese: (yakrusu) [m. kars قرث] üzdü, kederlendirdi.

قرث karise: (yakresu) [m. kares قرث] el emeği alın teri ile kazandı.

قرح karaha: (yakrahu) [m. karh قرح] yaraladı.

قرح karh: [ç. kurûh قروح] uyuz yarası.

قرح karh: **1.**yaralar. **2.**başlangıçlar.

قرح karh: yaralamak.

قرح karih: **1.**yaralı. **2.**ülserli.

قرح kariha: (yakrahu) [m. karah قرح] **1.**diş çıkarma zamanı geldi. **2.**yara çıktı.

قرح karraha: [m. takrîh تَقريح] yaraladı.

قرح kurh: [ç. kurûh قروح] uyuz yarası.

قرحاء karhâ': çiçekli bahçe.

قرحة karha: [ç. karh, kurûh قرح ، قروح] **1.**yara. **2.**başlangıç.

قرحة kurha: **1.**yara. **2.**akıtma.

قرد karad: **1.**saçı kıvır kıvır olmak. **2.**yere yapışmak. **3.**acizliğinden dolayı susmak. **4.**dişleri sararmak.

قرد karede: (yakridu) [m. kard قرد] topladı, biriktirdi.

قرد karide: (yakredu) [m. karad قرد] **1.**saçı kıvır kıvır oldu. **2.**yere yapıştı. **3.**acizliğinden dolayı sustu. **4.**dişleri sarardı.

قرد karrede: [m. takrîd تَقريد] **1.**düşkün oldu, rezil oldu. **2.**kene ayıkladı. **3.**düşkünleştirdi. **4.**acizliğinden dolayı sustu. **5.**alçakgönüllülük etti. **6.**hile yaparak aldattı.

قرد kırd: [ç. akrâd, kurûd, kırede اقراد ، قرود ، قردة] (zool.) maymun.

قرد kurd: kene.

قردان kırdân: **1.**keneler. **2.**meme uçları.

قردة kırede: maymunlar.

قردحة kurduha: adem elması.

قردع kırda': bit.

قردوح kurdûh: büyük maymun.

قردوع kurdû': küçük karınca.

قرر karrare: [m. takrîr تقرير] **1.**yerleştirdi. **2.**itirafa zorladı. **3.**açıkladı. **4.**tayin etti, sınırlandırdı. **5.**karar verdi.

قرر kurer: çorba.

قرز kareze: (yekruzu) [m. karz قرز] **1.**çimdikledi. **2.**parmak ucu ile aldı.

قرز karz: tepe, sırt.

قرس kares: **1.**donuk. **2.**şiddetli soğuk.

قرس kares: **1.**şiddetli soğuk. **2.**soğuk nesne. **3.**kırağı.

قرس kares: soğuk şiddetlendi.

قرس karese: (yakrisu) [m. kars قرس] **1.**dondu. **2.**soğuttu.

قرس karise: (yakresu) [m. kares قرس] soğuk şiddetlendi.

قرس karrese: [m. takrîs تقريس] soğuttu.

قرس kırs: **1.**şiddetli soğuk. **2.**soğuk nesne. **3.**kırağı.

قرش kareşe: (yakruşu, yakrişu) [m. karş قرش] **1.**geçimini sağladı. **2.**topladı, biriktirdi. **3.**kesti. **4.**zar zor geçindi.

قرش karş: [ç. kurûş قروش] oradan buradan toplanan.

قرش kırş: (zool.) köpek balığı.

قرش kırş: [ç. kurûş قروش] **1.**köpek balığı. **2.**kuruş.

قرشب kırşebb: [ç. karâşib قراشب] obur, pisboğaz.

قرص karisa: (yakrasu) [m. karas قرص] birbirini çekiştirdi.

قرص karrasa: [m. takrîs تقريص] **1.**hamuru top top yaptı. **2.**suyu soğuttu.

قرص kuras: somun ekmekler.

قرص karasa: (yakrusu) [m. kars قرص] **1.**çimdikledi. **2.**yılan soktu. **3.**kesti. **4.**soğuk rahatsız etti. **5.**çitiledi. **6.**hamuru top top yaptı.

قرص kurs: [ç. akrâs, kırâs اقراص ، قراص] kurs, yuvarlak yassı cisim.

قرص عسل النحل kursu aseli'n-nahl: bal peteği.

قرصان kursân: [ç. karâsine قراصنة] korsan.

قرصب karsaba: [m. karsaba قرصب] kesti.

قرصبة karsaba: kesmek.

قرصة kursa: [ç. kuras قرص] somun ekmek.

قرصع karsa'a: [m. karsa'a قرصعة] **1.**gizlendi, sindi. **2.**yavaş yavaş yedi. **3.**yalnız başına yedi. **4.**ince ve sık

yazı yazdı, karınca duası gibi yazı yazdı. **5.**büzüldü.

قرصنة karsane: korsanlık.

قرض karad: **1.**halden hale girmek. **2.**ölmek.

قرض karada: (yakridu) [m. kard قرض] **1.**kesti. **2.**dönüp gitti. **3.**şiir söyledi. **4.**ödül verdi. **5.**ceza verdi. **6.**öldü. **7.**yalpalayarak yürüdü. **8.**ayrıldı, terketti.

قرض kard: [ç. kurûd قروض] borç.

قرض karida: (yakradu) [m. karad قرض] **1.**halden hale girdi. **2.**öldü.

قرض karrada: [m. takrîd تقريض] **1.**övdü. **2.**kötüledi.

قرض الحسن kardu'l-hasen: faizsiz borç.

قرضاب kırdâb: [ç. karâdibe, karâdîb قراضبة ، قراضيب] **1.**hırsız. **2.**yoksul. **3.**keskin kılıç. **4.**arslan. **5.**obur.

قرضب kardaba: [m. kardaba قرضبة] **1.**kesti. **2.**topladı, biriktirdi. **3.**koştu. **4.**yedi, silip süpürdü.

قرضم kardama: [m. kardama قرضمة] **1.**kesti. **2.**alıp götürdü.

قرضوب kurdûb: [ç. karâdibe قراضبة] **1.**hırsız. **2.**obur. **3.**yoksul. **4.**keskin kılıç.

قرط karata: (yakratu) [m. karat قرط] doğradı, kesti.

قرط karita: (yakratu) [m. karat قرط] kulağı küpeli oldu.

قرط karrata: [m. takrît تقريط] küpe taktı.

قرط kart: [ç. akrât, kırât, kurût اقراط ، قراط ، قروط] **1.**küpe. **2.**alev. **3.**Ülker yıldızı. **4.**yonca. **5.**çocuk bülüsü. **6.**hayvan memesi.

قرط kırt: (bot.) pırasa.

قرطاس kırtâs: [ç. karâtîs قراطيس] **1.**hedef. **2.**kâğıt. **3.**sayfa. **4.**kâğıt huni. **5.**nişangâh. **6.**pota. **7.**beyaz tenli boylu kız.

قرطاط kurtât: afet.

قرطب kartaba: [m. kartaba قرطبة] **1.**sırt üstü yıktı. **2.**kesti. **3.**kaçtı, tabanları yağladı.

قرطبى kurtubâ: kılıç.

قرطس kartase: [m. kartase قرطسة] hedefini buldu.

قرطسة kartase: hedefini bulmak.

قرطف kartaf: kadife.

قرطل kartal: [ç. karâtil قراطل] **1.**sele. **2.**küfe.

قرطل kartala: [m. kartala قرطلة] suya daldırdı.

قرطم kartama: [m. kartama قرطمة] **1.**kesti. **2.**yama yaptı.

قرطمان kurtumân: (bot.) karaburçak.

قرطمة kartama: **1.**kesmek. **2.**yama yapmak.

قرطوم kurtûm: ayakkabı burnu.

قرطيط kırtît: değersiz nesne.

قرظ karaz: **1.**(bot.) selem ağacı. **2.**selem ağacı meyvası.

قرظ karez: yücelmek.

قرظ karize: (yakrezu) [m. karez قرظ] yüceldi.

قرظ karreze: [m. takrîz تقريظ] **1.**övdü, yüceltti. **2.**kitabın üstün yanlarını anlattı, takriz yazdı.

قرع kar': (bot.) süs kabağı.

قرع kara': **1.**saçkıran. **2.**çıplak arazi. **3.**tehlike. **4.**ağıl. **5.**deri kalkan.

قرع kara'a: (yakra'u) [m. kar' قرع] **1.**kapıyı çaldı. **2.**vurdu. **3.**değnekle vurdu. **4.**dizgin çekti. **5.**çıkageldi. **6.**kur'a çekti. **7.**ok hedefini buldu. **8.**dişlerini gıcırdattı. **9.**gayret etti.

قرع kara'a: (yakra'u) [m. kar' قرع] kur'ada kazandı.

قرع kari': uykusuz insan.

قرع kari'a: (yakra'u) [m. kara' قرع] saçı döküldü.

قرع kari'a: (yakra'u) [m. kara', kar' قرع] **1.**tenhalaştı. **2.**tükendi. **3.**tüyü döküldü.

قرع karra'a: [m. takrî' تقريع] **1.**başa kaktı. **2.**sitem etti. **3.**boş bıraktı. **4.**dişi hayvanı aygıra çekti. **5.**telaşlandırdı, yüreğini oynattı.

قرعاء kar'â': musibet.

قرعة kara'a: kalkan.

قرعة kıra'a: çıplak arazi.

قرعة kur'a: **1.**kur'a. **2.**kur'ada çıkan. **3.**malın iyisi. **4.**dağarcık.

قرف karef: [ç. kırâf قراف] **1.**bulaşma, sirayet etme. **2.**veba. **3.**hastalığın nüksetmesi. **4.**töhmet. **5.**kötü ile iyinin karışması.

قرف karefe: (yakrifu) [m. karf قرف] **1.**sitem etti. **2.**yalan söyledi. **3.**karıştırdı. **4.**kabuğunu soydu. **5.**ailesinin geçimini sağladı.

قرف kırf: **1.**kabuk. **2.**kuru sümük. **3.**toprak. **4.**ekmek kabuğu.

قرفة kırfe: **1.**kazanç, kâr. **2.**iftira. **3.**kabuk. **4.**töhmet altında bırakılan. **5.**kurumuş sümük.

قرفط karfata: [m. karfata قرفطة] sık adımlarla yürüdü.

قرفطة karfata: sık adımlarla yürümek.

قرفى kırfî: kızıl suratlı.

قرق karak: düzlük.

قرق karaka: (yakriku) [m. kark قرق] saçmaladı.

قرق karaka: (yakruku) [m. kark قرق] **1.**gıdakladı. **2.**hile yaptı, aldattı.

قرق karık: düzlük, ova.

قرق kark: gıdaklama.

قرق kırk: **1.**küçük topluluk. **2.**ova. **3.**adet. **4.**kötü soy.

قرق kark: saçmalamak.

قرقار karkâr: sürahi.

قرقارة karkâre: sürahi.

قرقد karkada: [m. karkada قرقدة] kurudu.

قرقذان karkazân: (zool.) sincap.

قرقذون karkazûn: (zool.) sincap.

قرقر karkara: [m. karkara قرقرة] **1.**kikir kikir güldü. **2.**böğürdü. **3.**gıdakladı. **4.**karnı guruldadı.

قرقف karkaf: **1.**şarap. **2.**soğuk su.

قرقف karkafe: [m. karkafe قرقف] **1.**soğuktan titredi. **2.**soğuktan titretti. **3.**kah kah güldü.

قرقف kurkuf: (zool.) baştankara kuşu.

قرقم karkame: [m. karkame قرقمة] kötü besledi.

قرقوف karkûf: **1.**dirhem. **2.**şarap.

قرلى kırıllî: (zool.) yalıçapkını, iskele kuşu, emirek.

قرم kareme: (yakrimu) [m. karm, kurûm, makrem, karamân قرم ، قروم ، مقرم ، قرمان] **1.**ot yedi. **2.**ısırdı.

قرم kareme: (yekrumu) [m. karm قرم] **1.**soydu. **2.**yemek yedi. **3.**küfretti. **4.**hapsetti.

قرم karm: [ç. kurûm قروم] **1.**tohumluk deve. **2.**seyyit.

قرم karreme: [m. takrîm تقريم] yemeyi öğretti.

قرماص kırmâs: [ç. karâmıs, karâmîs قرامص ، قرامیص] **1.**dar ağızlı çukur. **2.**çukur ocak.

قرمد karmad: tuğla.

قرمد karmede: [m. karmede قرمدة] **1.**sık yazı yazdı. **2.**sık adımlarla yürüdü. **3.**sıkıştırdı. **4.**tuğla ile duvar ördü. **5.**tavanı kiremitle örttü.

قرمز kırmız: **1.**kırmızı boya. **2.**kırmızı boyalı deri.

قرمزى kırmızî: kırmızı.

قرمش karmaş: topluluk.

قرمش karmeşe: [m. karmeşe قرمشة] **1.**biriktirdi, topladı. **2.**bozdu.

قرمط karmata: [m. karmata قرمطة] küçük yazdı.

قرمل kırmil: iki hörgüçlü deve.

قرمود kurmûd: [ç. karâmîd قرامید] **1.**tuğla. **2.**kiremit. **3.**dağ keçisi.

قرموص kurmûs: avcı çukuru.

قرموط kurmût: **1.**cüce. **2.**sakallı balık.

قرميش kırmîş: topluluk.

قرن karane: (yakrinu) [m. karn قرن] yanaştırdı, bitiştirdi.

قرن karen: [ç. akrân اقران] okluk, ok kuburu.

قرن karene: (yakrunu, yakrinu) [m. kırân, karn قران ، قرن] yaklaştırdı, bitiştirdi.

قرن karn: [ç. kurûn قرون] **1.**boynuz. **2.**yüzyıl, asır. **3.**yaşıt.

قرن karn: [ç. kurûn, kırân قرون ، قران] **1.**kale. **2.**lider, reis. **3.**dağ başı. **4.**nesil.

قرن karrene: [m. takrîn تقرين] bağladı.

قرن kırn: [ç. akrân اقران] **1.**akran, yaşıt. **2.**eş, benzer.

قرناء kurenâ': **1.**dostlar, arkadaşlar. **2.**eşler, kocalar. **3.**tutsaklar, esirler. **4.**yaşıtlar.

قرنب karnebe: [m. karnebe قرنبة] kulaklarını dikti.

قرنة kurne: sivri uç.

قرنفل karanful: (bot.) karanfil.

قرنى karnî: boynuzlu.

قرنية العين karniyyetu'l-ayn: kornea.

قرو karv: [ç. akrâ', akr اقراء ، اقر] **1.**oluk. **2.**çanak. **3.**yalak. **4.**husye fıtığı.

قرواء karvâ': töre.

قرواش kırvâş: **1.**asalak, parazit. **2.**dalkavuk. **3.**büyük başlı.

قروت kurût: kan pıhtılaşmak.

قروت kurût: susmak.

قرود kurûd: maymunlar.

قرور karûr: **1.**soğuk su. **2.**susan kadın.

قروش kurûş: **1.**köpek balıkları. **2.**kuruşlar.

قروش kurûş: oradan buradan toplananlar.

قروض kurûd: borçlar.

قروط kurût: **1.**küpeler. **2.**alevler. **3.**yoncalar. **4.**çocuk bülüleri. **5.**hayvan memeleri.

قروف karûf: **1.**dağarcık. **2.**zalim.

قرون kurûn: **1.**boynuzlar. **2.**yüzyıllar, asırlar. **3.**yaşıtlar.

قرون kurûn: **1.**kaleler. **2.**liderler, reisler. **3.**dağ başları.**4.** nesiller.

قرون الاولى kurûnu'l-ûlâ: geçmiş nesiller.

قرون البحر kurûnu'l-bahr: mercan.

قروى karevî: köylü.

قره kariha: (yakrahu) [m. karah قره] göverdi, mosmor oldu.

قرى karâ: (yakrî) [m. kary, karen قرى] **1.**avurdu şişti. **2.**topladı, biriktirdi. **3.**diyar diyar gezdi.

قرى karâ: (yakrî) [m. kıren, karâ' قرى ، قراء] misafir ağırladı.

قرى kurâ: **1.**memleketler. **2.**şehirler.

قريب karîb: [ç. akribâ', karâbâ اقرباء ، قرابى] **1.**yakın. **2.**akraba, hısım.

قرية kariyye: [ç. karâyâ قرايا] **1.**karınca yuvası. **2.**baston. **3.**babafingo.

قرية karye: [ç. kuren قرى] **1.**kent. **2.**kasaba. **3.**memleket. **4.**köy.

قرية النمل karyetu'n-neml: karınca yuvası.

قريتان karyetân: Mekke ile Taif şehirleri.

قريح karîh: [ç. akriha اقرحة] saf su.

قريح karîh: [ç. karhâ, karahâ قرحى] yaralı.

قريحة karîha: [ç. karâ'ih قرائح] **1.**zekâ. **2.**akıl. **3.**huy, tabiat. **4.**başlangıç.

قريرة karîre: aydın göz.

قريس karîs: **1.**soğuk. **2.**eski nesne.

قريش kureyş: Kureyş kabilesi.

قريص kureys: gemi demiri.

قريض karîd: **1.**şiir. **2.**geviş getirme.

قريع karî': [ç. kar'â قرعى] **1.**deve yavrusu. **2.**aygır deve. **3.**kahraman. **4.**lider.

قريف karîf: uygun, münasip.

قرين karîn: [ç. kurenâ' قرناء] **1.**dost, arkadaş. **2.**eş, koca. **3.**tutsak, esir. **4.**yaşıt. **5.**ayrılmaz dost. **6.**beraberinde olan, birlikte olan.

قريناء kureynâ': (bot.) börülce.

قرينة karîne: **1.**eş, zevce. **2.**işaret, karine. **3.**nefis.

قز kazz: ipek.

قز kazze: (yekuzzu) [m. kazz قز] sıçradı.

قز kazze: (yekuzzu, yekizzu) [m. kazâze قزازة] tiksindi.

قزا kazâ: (yakzû) [m. kazv قزو] çirkinden kaçtı.

قزة kuze: [ç. kuzât قزات] yılan.

قزح kazaha: (yakzahu) [m. kazh قزح] **1.**yüksek oldu. **2.**baharat koydu.

قزح kazaha: (yakzahu) [m. kazh, kazahân قزح ، قزحان] fokur fokur kaynadı.

قزح kazzaha: [m. takzîh تقزيح] **1.**baharat koydu. **2.**sözünü güzelleştirdi.

قزح kuzah: gökkuşağı.

قزحان kazahân: fokur fokur kaynamak.

قزع aza'a: (yakza'u) [m. kaz', kuzû' قزع ، قزوع] hızlı koştu.

قزع kaz': hızlı koşmak.

قزع kazza'a: [m. takzî' تقزيع] **1.**elçi gönderdi. **2.**atı koşturdu. **3.**meşgul etti.

قزعة kaza'a: haramzade, piç.

قزل kazel: aksallık, topaklık.

قزل kazele: (yakzilu) [m. kazl, kazelân قزل ، قزلان] **1.**sıçramak. **2.**aksayarak yürüdü.

قزل kazile: (yakzelu) [m. kazel قزل] aksayarak yürüdü.

قزم kazem: [ç. akzâm اقزام] **1.**aşağılık insan. **2.**kötü mal.

قزم kazeme: (yakzumu, yakzimu) [m. kazm قزم] ayıpladı.

قزم kazim: [ç. akzâm اقزام] aşağılık insan.

قزم kazime: (yakzemu) [m. kazem قزم] **1.**bodur oldu, kısa boylu oldu. **2.**hakir oldu.

قزمة kazeme: kısa boylu, bodur.

قزى kazzâ: [m. takziye تقزية] yere çalıp öldürdü.

قزى kızy: lakap.

قس kass: [ç. kusûs قسوس] **1.**keşiş. **2.**papaz. **3.**deveci.

قس kasse: (yekussu) [m. kass قس] **1.**araştırdı, inceledi. **2.**istedi. **3.**hız yaptı. **4.**davar güttü.

قس kasse: (yekussu) [m. kuss, kass, kıss قس] **1.**çekiştirdi, dedikodu etti. **2.**kalbini kırdı.

قس kasse: (yekussu) [m. kusûse, kıssîse ، قسوسة قسيسة] keşiş oldu.

قسا kasâ: (yaksû) [m. kasv, kasâve ، قسو قساوة] **1.**sert oldu. **2.**katı yürekli oldu. **3.**arazi kıraç oldu. **4.**şiddetlendi.

قسابة kusâbe: adi hurma.

قساس kassâs: dedikoducu, laf taşıyan.

قساطرة kasâtıre: iriyarılar, iri yapılılar.

قسام kasâm: **1.**güzellik. **2.**güneşin doğuş vakti. **3.**sıcaklık, hararet.

قسامة kasâme: **1.**güzellik. **2.**barış.

قسامة kusâme: **1.**pey hakkı. **2.**sadaka.

قساوة kasâve: **1.**sert olmak. **2.**katı yürekli olmak. **3.**arazikıraç olmak. **4.**şiddetlenmek.

قسب kasb: katı nesne.

قسب kasebe: (yaksıbu) [m. kasb قسب] **1.**su aktı. **2.**güneş batmaya yüz tuttu.

قسة kasse: küçük köy.

قسح kaseha: (yasehu) [m. kasâha, kusûha ، قساحة قسوحة] **1.**sert oldu, katı oldu. **2.**ipi büktü.

قسحر kıshar: termometre.

قسر kasere: (yaksiru) [m. kasr قسر] mecbur etti, zorladı, zorla yaptırdı.

قسط kasata: (yaksitu) [m. kast, kusût ، قسط قسوط] zulmetti.

قسط kasete: (yaksutu, yaksitu) [m. kıst قسط] âdil oldu, adaletli davrandı.

قسط kassata: [m. taksît تقسيط] **1.**taksitlendirdi. **2.**bölümlendirdi. **3.**rızkını kıstı.

قسط kıst: [ç. aksât اقساط] **1.**adil olma, adalet. **2.**terazi.

3.miktar. **4.**nasip, hisse. **5.**ölçek.

قسطاء kastâ': eğri bacak, çarpık bacak.

قسطاس kıstâs: **1.**terazi. **2.**ölçüt.

قسطاس المستقيم kıstâsu'l-mustakîm: doğru terazi.

قسطر kastara: [m. kastara قسطرة] dirhemin ayarını kontrol etti.

قسطرة kastara: sonda.

قسطرى kastarî: [ç. kasâtıre قساطرة] iriyarı, iri yapılı.

قسطل kastel: [ç. kasâtil قساطل] **1.**(bot.) kestane. **2.**toz.

قسقاس kaskâs: **1.**rehber. **2.**şiddetli soğuk. **3.**şiddetli açlık. **4.**kör karanlık. **5.**arslan. **6.**küt kılıç.

قسقس kaskasa: [m. kaskasa قسقسة] **1.**kemiğin etini sıyırdı. **2.**zorlukla yürüdü. **3.**köpeğe kuçu kuçu diye seslendi.

قسقسة kaskasa: **1.**kemiğin etini sıyırmak. **2.**zorlukla yürümek. **3.**köpeğe kuçu kuçu diye seslenmek.

قسم kasem: [ç. aksâm اقسام] yemin.

قسم kaseme: (yaksimu) [m. kasm قسم] **1.**böldü. **2.**dağıttı. **3.**paylaştırdı. **4.**dağıttı. **5.**sayıları hanelendirdi.

قسم kasm: **1.**bölme, bölüştürme. **2.**vergi. **3.**huy. **4.**su. **5.**yağmur. **6.**şüphe. **7.**kaygı.

قسم kasseme: [m. taksîm تقسيم] **1.**böldü. **2.**güzelleştirdi.

قسم kısm: [ç. aksâm اقسام] **1.**pay, hisse. **2.**nasip. **3.**şans.

قسم kasume: (yaksumu) [m. kasâme, kasâm قسامة ، قسام] güzel oldu.

قسما بشرفى kasemen bişerefî: şerefim üstüne yemin ederim ki.

قسمة kasme: attar tablası.

قسمة kıseme: [ç. kasemât قسمات] **1.**güzellik. **2.**yüz.

قسمة kısme: [ç. kısem قسم] **1.**nasip, kısmet. **2.**pay. **3.**yüz. **4.**güzellik. **5.**bölme. **6.**attar tablası.

قسوة kasve: taş yüreklilik, katılık.

قسور kasver: [ç. kasâvire قساورة] **1.**arslan. **2.**avcı. **3.**güçlü delikanlı.

قسور kasvere: [m. kasvere قسورة] **1.**yaşlandı. **2.**otlak gür oldu.

قسورة kasvere: [ç. kasâvir, kasâvire قساورة] **1.**arslan. **2.**gecenin çoğu. **3.**gecenin yarısı. **4.**güçlü insan.

قسورة kasvere: arslan.

قسوسة kusûse: keşişlik.

قسى kasî: keten giysi.

قسى kasiyy: [ç. kısyân قسيان] **1.**sert, katı. **2.**kalp para. **3.**zor yıl.

قسيان kısyân: **1.**sert olanlar, katı olanlar. **2.**kalp paralar. **3.**zor yıllar.

قسيب kasîb: çağıltı.

قسيس kıssîs: keşiş.

قسيسة kıssîse: keşişlik.

قسيم kasîm: [ç. aksımâ' اقسماء] **1.**nasip, hisse. **2.**bölüştüren. **3.**ortak. **4.**güzel sevgili.

قسيمة kasîme: attar tablası.

قش kaşş: [ç. kuşûş قشوش] **1.**adi hurma. **2.**büyük kova.

قش kaşşe: (yekuşşu) [m. kaş, kuşûş قش ، قشوش] **1.**sağlığına kavuştu. **2.**hasta gibi yürüdü. **3.**hızlı sağdı.

قش kaşşe: (yekuşşu,yekişşu) [m. kaşş قش] **1.**kurudu. **2.**derdi, devşirdi. **3.**sıyırdı.

قشا kaşâ: (yakşû) [m. kaşv قشو] soydu, sıyırdı.

قشاء kuşâ': tükürük.

قشاش kuşâş: buluntu, devşirilmiş, toplanmış.

قشاط kuşât: [ç. akşite اقشطة] tavla pulu.

قشب kaşeb: [ç. akşâb اقشاب] zehir.

قشب kaşebe: (yakşibu) [m. kaşb قشب] **1.**karıştırdı. **2.**bozdu. **3.**zehir kattı. **4.**zehir içirdi. **5.**iftira etti. **6.**ayıpladı. **7.**aklı bozdu.

قشب kaşib: yeni.

قشب kaşşebe: [m. takşîb تقشيب] **1.**bulaştırdı. **2.**koku rahatsız etti. **3.**lekeledi.

قشب kışb, kuşb: [ç. akşâb اقشاب] **1.**pas. **2.**yemek artığı. **3.**zehir. **4.**zat. **5.**hayırsız.

قشبانية kuşbâniyye: eski giysi.

قشة kışşe: (bot.) hanım böceği.

قشدة الحليب kışdetu'l-halîb: süt kaymağı.

قشر kaşere: (yakşuru, yakşiru) [m. kaşer قشر] kabuğunu soydu.

قشر kaşire: (yakşeru) [m. kaşer قشر] **1.**kabuğu kalın oldu. **2.**kırmızılığı arttı.

قشر kaşşere: [m. takşîr تقشير] kabuğunu soydu.

قشر kışr: [ç. kuşûr قشور] **1.**kabuk. **2.**kılıf. **3.**örtü.

قشرة kışre: ince giysi.

قشرة kuşre: uğursuz.

قشط kaşete: (yakşutu, yakşitu) [m. kaşt قشط] **1.**üstünü açtı. **2.**vurdu.

قشط kaşşete: [m. takşît تقشيط] soydu.

قشط kaşt: **1.**üstünü açmak. **2.**vurmak.

قشطة اللبن kıştatu'l-leben: süt kaymağı.

قشع kaş': **1.**süprüntü. **2.**ahmak. **3.**balgam. **4.**eski kürk.

قشع kaşa'a: (yakşa'u) [m. kaş' قشع] **1.**dağıttı. **2.**karanlığı yok etti.

قشع kaşa'a: (yakşa'u) [m. kaş' قشع] kurudu.

قشعامة kaş'âme: kapan, fak.

قشعة kaş'a: **1.**deri çadır. **2.**deri parçası. **3.**kocakarı. **4.**kuzey rüzgârı.

قشعريرة kuşa'rîre: titreme.

قشعم kaş'am: **1.**yaşlı insan. **2.**arslan. **3.**iri nesne.

قشعوم kuş'ûm: **1.**kene. **2.**bodur.

قشف kaşef: **1.**geçim sıkıntısı çekmek. **2.**cildi sert olmak.

قشف kaşef: kirlilik.

قشف kaşife: (yakşafu) [m. kaşef قشف] **1.**geçim sıkıntısı çekti. **2.**cildi sert oldu.

قشف kaşşefe: [m. takşîf تقشيف] geçim sıkıntısı çektirdi.

قشف kaşufe: (yakşufu) [m. kuşâfe قشافة] **1.**geçim sıkıntısı çekti. **2.**cildi sert oldu.

قشم kaşem: iyi kızarmış et.

قشم kaşeme: (yakşimu) [m. kaşm قشم] **1.**çok yemek yedi. **2.**öldü.

قشم kışm: **1.**tabiat. **2.**beden. **3.**kızartılmış et. **4.**iç yağı.

قشم kuşm: kuru sebzeler.

قشور kaşver: regl olmayan kadın.

قشور kuşûr: **1.**kabuklar. **2.**kılıflar. **3.**örtüler.

قشوش kuşûş: **1.**adi hurmalar. **2.**büyük kovalar.

قشى kaşşâ: [m. takşiye تقشية] soydu.

قشير kaşîr: çok kabuklu.

قشيع kaşî': dağınık.

قشيم kaşîm: [ç. kuşm قشم] kuru sebze.

قص kass: **1.**kireç. **2.**göğüs. **3.**göğüs kemiği. **4.**kırpıntı. **5.**anlatma, hikâye etme.

قص kassa: (yekussu) [m. kasas, kass قصص ، قص] **1.**haber verdi, bildirdi, anlattı. **2.**iz sürdü.

قص kassa: (yekussu) [m. kass قص] **1.**kesti, kırktı. **2.**ölümü yakın oldu.

قصا kasâ: (yaksû) [m. kasv, kusuvv قصو] uzak oldu.

قصاء kasâ': avlu.

قصائد kasâ'id: **1.**kasideler. **2.**kırık şeyler. **3.**kusursuzlar, ayıpsızlar. **4.**ilikli kemikler.

قصاب kassâb: **1.**kasap. **2.**neyzen. **3.**ney yapımcısı.

قصاب kussâb: **1.**örgülü saçlar. **2.**neyler. **3.**kavallar.

قصابة kassâbe: [ç. kussâb قصاب] **1.**örgülü saç. **2.**ney. **3.**kaval.

قصابة kısâbe: kasaplık.

قصار kasâr: üşenme.

قصار kassâr: çırpıcı, çamaşırcı.

قصارة kısâra: çırpıcılık, çamaşırcılık.

قصارة kusâra: anız.

قصاص kasâs: (bot.) arı otu.

قصاص kassâs: anlatan, hikâye eden.

قصاص kısâs: kısas, ödeşme, kısas cezası.

قصاص kussâs: **1.**hikâyeciler. **2.**vaizler.

قصاصة kusâsa: [ç. kusâsât قصاصات] kırpıntı.

قصاصة الشعر kassâsetu'ş-şa'r: tıraş makinesi.

قصب kasab: **1.**(bot.) kamış, saz. **2.**sazımsı bitki. **3.**parmak kemiği. **4.**ince keten bezi.

قصب kasaba: (yaksibu) [m. kasb قصب] kesti.

قصب kasaba: (yaksibu) [m. kasb, kusûb قصوب] **1.**su içmesini engelledi. **2.**ayıpladı.

قصب kassabe: [m. taksîb تقصيب] **1.**küfretti. **2.**saçını ördü. **3.**saçını kıvırcık yaptı.

قصب kusb: [ç. aksâb اقصاب] **1.**sırt. **2.**böğür. **3.**kiriş. **4.**bağırsak.

قصب kusub: bağırsak.

قصب السكر kasabu's-sukker: (bot.) şeker kamışı.

قصباء kasbâ': sazlık, kamışlık.

قصبة kasaba: [ç. kasab, kasabât قصب ، قصبات] **1.**kuyu. **2.**köşk. **3.**kent, şehir. **4.**köy. **5.**örgülü saç. **6.**kamışta iki boğum arası. **7.**parmak kemiği. **8.**burun kemiği.

قصبة kasba: **1.**sazlık, kamışlık. **2.**örgülü saç.

قصة kassa: [ç. kısâs قصاص] kireç.

قصة kıssa: [ç. kısas قصص] **1.**hikâye. **2.**destan. **3.**haber. **4.**cümle. **5.**haber. **6.**durum.

قصة kussa: [ç. kusas, kısâs قصص ، قصاص] kâkül.

قصة خيالية kıssatun hayâliyye: roman.

قصد kasad: (bot.) Musa ağacı.

قصد kasada: (yaksidu) [m. kasd قصد] **1.**yöneldi. **2.**adaletle hükmetti. **3.**güvendi. **4.**mutedil oldu. **5.**kırdı. **6.**kaside yazdı. **7.**yol düzgün oldu.

قصد kasd: [ç. kusd قصد] **1.**düz yol. **2.**niyet, amaç, kasıt. **3.**karşı. **4.**az. **5.**kuru et.

قصد kassada: [m. taksîd تقصيد] **1.**kırdı. **2.**şiiri süsledi.

قصد السبيل kasdu's-sebîl: doğru yol.

قصدة kısda: [ç. kısad قصد] kırık parça.

قصدير kasdîr: kalay.

قصر kasara: (yaksiru) [m. kasr قصر] **1.**kısalttı. **2.**tahsis etti. **3.**işini eksik yaptı.

قصر kasara: (yaksuru) [m. kasr قصر] **1.**sıktı, sıkıştırdı. **2.**dört rekât yerine iki rekât kıldı. **3.**perdeyi indirdi.

قصر kasr: [ç. kusûr قصور] kısaltma.

قصر kasr: saray.

قصر kassara: [m. taksîr تقصير] **1.**vazgeçti, terketti. **2.**kısalttı. **3.**dört rekât yerine iki rekât kıldı.

قصر kasure: (yaksuru) [m. kasr, kısar, kasâre قصر ، قصارة] kısa oldu.

قصر kasara: (yaksuru) [m. kusûr قصور] **1.**el çekti, terketti. **2.**arttı, bereketlendi. **3.**eksildi. **4.**ucuz oldu. **5.**pahalı oldu.

قصرة kusre: tembellik.

قصص kasas: **1.**hikâye. **2.**iz. **3.**göğüs kemiği.

قصص kasas: serüven, baştan geçenler.

قصص kassasa: [m.taksîs تقصيص] **1.**kesti, kırktı. **2.**kireçledi.

قصص kısas: **1.**hikâyeler. **2.**destanlar. **3.**haberler. **4.**cümleler. **5.**haberler. **6.**durumlar.

قصع kasa'a: (yaksa'u) [m. kas' قصع] **1.**tırnakla bit öldürdü. **2.**susuzluğu geçti. **3.**öğüttü. **4.**geviş getirdi. **5.**yudumlayarak içti. **6.**horladı, rezil etti.

قصع kasi'a: (yaksa'u) [m. kasa' قصع] bodur kaldı, güdük kaldı.

قصع kassa'a: [m. taksî' تقصيع] **1.**evden çıkmadı. **2.**susuzluğunu giderdi. **3.**ekin topraktan baş verdi. **4.**sarındı, büründü.

قصع kasu'a: (yaksu'u) [m. kasâ'a قصاعة] bodur kaldı, güdük kaldı.

قصعة kas'a: [ç. kısâ', kısa', kasa'ât قصاع ، قصع ،قصعات] çanak.

قصعة kus'a: [ç. kusa' قصع] arap tavşanı yuvası.

قصف kasafe: (yaksifu) [m. kasf قصف] **1.**kırdı. **2.**izdiham oldu. **3.**kırıldı. **4.**bombaladı.

قصف kasafe: (yaksifu) [m. kasf, kasîf قصف ، قصيف] **1.**gök gürledi. **2.**deve böğürdü.

قصف kasafe: (yaksufu, yaksifu) [m. kasf, kusûf قصف ، قصوف] işret alemine daldı.

قصف kasf: **1.**kırma. **2.**işrete dalma.

قصف kasif: **1.**kırılgan, gevrek. **2.**azimsiz.

قصف kasife: (yaksafu) [m. kasaf قصف] **1.**gevşek oldu. **2.**kırıldı.

قصقص kaskasa: [m. kaskasa قصقصة] **1.**kırdı. **2.**kesti.

قصل kasale: (yaksilu) [m. kasl قصل] **1.**kesti. **2.**buğday dövdü. **3.**boynuna vurdu.

قصم kasame: (yaksimu) [m. kasm قصم] **1.**kırdı. **2.**öldürdü. **3.**mahvetti, kırıp geçirdi. **4.**geri döndü.

قصم kasım: kırılgan, gevrek.

قصم kasıme: (yaksamu) [m. kasam قصم] kırıldı.

قصم kusam: kırıp döken.

قصم kusm: keçiler.

قصماء kasmâ': [ç. kusm قصم] keçi.

قصمة kasma: kırıntı.

قصمل kasmele: [m. kasmele قصملة] **1.**kesti. **2.**yıktı. **3.**ısırdı. **4.**kırdı.

قصور kusûr: kısaltmalar.

قصور kusûr: köşkler.

قصور kusûr: tembellik.

قصوى kusvâ: **1.**uzak. **2.**son nokta. **2.**kenar, yan.

قصى kasiye: (yaksâ) [m. kas, kasâ' ، قصاء قص] uzaklaştı.

قصى kasiyy: [ç. aksâ' اقصاء] uzak olan.

قصيد kasîd: [ç. kasâ'id قصائد] **1.**kaside. **2.**kırık şey. **3.**kusursuz, ayıpsız. **4.**ilikli kemik.

قصيدة kasîde: [ç. kasâ'id قصائد] **1.**kaside. **2.**kırık şey. **3.**kusursuz, ayıpsız. **4.**ilikli kemik.

قصيدة حذاء kasîdetun hazzâ': kusursuz şiir.

قصير kasîr: kısa.

قصير البصر kasîru'l-basar: yakını gören, miyop.

قصير الدوارج kasîru'd-devâric: kısa ayaklı.

قصيرة kasîre: [ç. kasîrât, kasâ'ir قصيرات ، قصائر] eve hapsedilmiş kadın.

قصيص kasîs: ses.

قصيصة kasîsa: **1.**hikâye, kıssa. **2.**topluluk.

قصيصة kasîse: [ç. kasâ'is قصائص] **1.**hikâye. **2.**destan. **3.**haber. **4.**cümle. **5.**haber. **6.**durum.

قصيمة kasîme: basil.

قض kadda: (yekaddu) [m. kadad قضض] **1.**yemek taşlı topraklı oldu. **2.**arazi çakıllı oldu.

قض kadda: (yekuddu) [m. kadd قض] **1.**yıktı. **2.**inci deldi. **3.**dövdü, ezdi, ufaladı. **4.**kazığı söktü.

قضاء kadâ': [ç. akdiye اقضية] **1.**hüküm, karar. **2.**yerine getirme, uygulama. **3.**muhakeme.

قضاء kadâ': **1.**hükmetmek. **2.**bildirmek. **3.**emretmek.

قضاب kaddâb: keskin kılıç.

قضابة kaddâbe: elinden her iş gelen.

قضابة kudâbe: budanmış parça.

قضاة kudât: yargıçlar, hakimler, kadılar.

قضاع kudâ': **1.**toz. **2.**karın ağrısı.

قضاعة kudâ'a: (zool.) kunduz.

قضايا kadâyâ: **1.**hükümler. **2.**davalar.

قضب kadabe: (yakdibu) [m. kadb قضب] **1.**kesti. **2.**vurdu. **3.**hayvana bindi.

قضب kadb: **1.**(bot.) kayın ağacı. **2.**(bot.) yonca.

قضب kaddebe: [m. takdîb تقضيب] **1.**güneş ışığı huzmelendi. **2.**budadı. **3.**kesti.

قضبان kudbân: **1.**budanmış dallar. **2.**keskin kılıçlar.

قضة kadde: **1.**çakıl taşı. **2.**yumak. **3.**artık. **4.**küçük bayır.

قضع kada'a: (yakda'u) [m. kad' قضع] galip geldi, yendi.

قضف kadaf: ince oldu, zayıf oldu.

قضف kadufe: (yakdufu) [m. kadâfe, kadaf, kadîf قضافة ، قضف ، قضيف] ince oldu, zayıf oldu.

قضقض kadkada: [m. kadkada قضقضة] **1.**çatırdadı. **2.**kırdı, ufaladı.

قضقضة kadkada: **1.**çatırdamak. **2.**kırmak, ufalamak.

قضم kadam: **1.**dişinin ucu kırılmak. **2.**kılıç körelmek.

قضم kadame: (yakdimu) [m. kadm قضم] dişiyle kırdı.

قضم kadime: (yakdamu) [m. kadam قضم] **1.**dişinin ucu kırıldı. **2.**kılıç köreldi.

قضم kadime: (yakdamu) [m. kadm قضم] dişiyle kırdı.

قضهم kadduhum: tümü, hepsi.

قضى kadâ: (yakdî) [m. kadâ' قضاء] **1.**ihtiyacını karşıladı. **2.**gözyaşı döktü. **3.**öldürdü. **4.**borç ödedi. **5.**namazı kaza etti. **6.**tamamladı, bitirdi. **7.**tebliğ etti. **8.**iletti, ulaştırdı. **9.**sağlam yaptı. **10..**uyguladı, yerine getirdi. **11.**yarattı.

قضى kadâ: (yakdî) [m. kadâ', kady, kadiyye قضاء ، قضى ، قضية] **1.**hükmetti. **2.**bildirdi. **3.**emretti. **4.**tayin etti.

قضى kaddâ: [m. takdiye تقضية] **1.**dileğine kavuştu. **2.**yargıç atadı. **3.**uyguladı, yerine getirdi.

قضى kadiyy: ölüm.

قضيب kadîb: [ç. kudbân قضبان] **1.**budanmış dal. **2.**keskin kılıç.

قضيب الذكر kadîbu'z-zeker: penis.

قضيبةالحديدة kadîbetu sikketi'l-hadîde: demiryolu.

قضية kadiyye: [ç. kadâyâ قضايا] **1.**hüküm. **2.**dava.

قضيضهم kadîduhum: tümü, hepsi.

قضيف kadîf: ince oldu, zayıf oldu.

قضيم kadîm: [ç. kudum, akdime قضم ، اقضمة] **1.**az yiyecek. **2.**kör kılıç. **3.**heybe. **4.**sofra. **5.**davar yemi. **6.**gümüş. **7.**yazı yazma derisi.

قط kat: yeterli, kâfi.

قط katt: kısa kıvırcık saç.

قط katta: (yekuttu) [m. kutt قط] **1.**saçı kıvırcık oldu. **2.**fiyat arttırdı.

قط katta: (yekuttu, yekıttu) [m. katt, kutût قط ، قطوط] fiyat yükseldi.

قط kattu: asla, hiç.

قط kıtt: [ç. kıtât, kıtata قطاط ، قططة] **1.**(zool.) kedi. **2.**pay, hisse. **3.**senet. **4.**makbuz. **5.**hesap defteri.

قطا katâ: (yaktû) [m. katv قطو] **1.**bağırtlak kuşu öttü. **2.**ağır yürüdü.

قطائف katâ'if: **1.**kadifeler. **2.**horoz ibiği çiçekleri. **3.**keçeler.

قطائف katâ'if: kadayıf.

قطاب kıtâb: katılan.

قطاة katât: [ç. kat, katavât, katayât قط ، قطوات ، قطيات] (zool.) bağırtlak kuşu, kaya kuşu.

قطار kıtâr: [ç. kutur, kuturât قطر ، قطرات] **1.**deve kataı. **2.**tren.

قطار الكهربائى kıtâru'l-kehribâî: tramvay.

قطارة kattâre: damlalık.

قطارة kutâra: damıtık.

قطاط katâti: yeter, yeterli, kâfi.

قطاط kattât: **1.**kutucu. **2.**tornacı.

قطاع kattâ': keskin.

قطاع kuttâ': **1.**keskin olanlar. **2.**etkililer, tesirliler. **3.**kalıplar.

قطاعة kutâ'a: **1.**lokma. **2.**kesilmiş parça.

قطاف kıtâf: derim zamanı.

قطافة kutâfe: asma döküntüsü.

قطام katâm: (zool.) çakır kuşu.

قطامة kutâme: ısırılmış yiyecek.

قطامى katâmî: **1.**(zool.) çakır kuşu. **2.**keskin gözlü. **3.**keskin şarap. **4.**bildiğini okuyan.

قطامى kutâmî: (zool.) çakır kuşu.

قطان kattân: pamukçu.

قطانى katânî: **1.**giysiler. **2.**zahirelik hububatlar.

قطب katabe: (yaktibu) [m. katb قطب] **1.**topladı. **2.**kesti. **3.**karıştırdı. **4.**kızdırdı. **5.**çuvalın ağzını bağladı.

قطب katabe: (yaktibu) [m. katb, kutûb قطب ، قطوب] kaş çattı.

قطب kattaba: [m. taktîb تقطيب] **1.**yüzünü ekşitti. **2.**şarabı sulandırdı.

قطب kutb: [ç. kutûb, aktâb, kıtebe قطوب ، اقطاب ، قطبة] **1.**değirmen mili. **2.**kutup. **3.**eksen. **4.**dayanak. **5.**lider.

قطب الشمالى kutbu'l-şimâlî: (coğ.) Kuzey Kutbu.

قطب سالب kutbun sâlib: (fiz.) negatif kutup.

قطب موجب kutbun mûcib: (fiz.) pozitif kutup.

قطة katte: dilim.

قطة kıtta: dişi kedi.

قطر katara: (yakturu) [m. katr قطر] **1.**katar katar yaptı. **2.**katranladı.

قطر katara: (yakturu) [m. katr, kutûr, kataran قطر ، قطور ، قطران] **1.**damladı. **2.**ağaçtan katran çıktı.

قطر katr: [ç. kıtâr قطار] **1.**damla. **2.**yağmur.

قطر kattara: [m. taktîr تقطير] **1.**damlattı. **2.**yıktı, devirdi. **3.**katar katar yaptı. **4.**öd ağacı ile buhurladı. **5.**damıttı.

قطر kutr: [ç. aktâr اقطار] **1.**köşe. **2.**kenar, yan. **3.**çap. **4.**bölge.

قطر الدائرة kutru'd-dâ'ire: daire çapı.

قطرات katarât: damlalar.

قطران katrân: katran, zift.

قطرب kutrub: [ç. katârib قطارب] **1.**(zool.) ateş böceği. **2.**karasevda. **3.**hırsız.

قطرة katre: [ç. katarât قطرات] damla.

قطرة kutre: az şey.

قطرن katrene: [m. katrene قطرنة] katranladı.

قطط katat: kısa kıvırcık saç.

قطط kattata: [m. taktît تقطيط] **1.**kesti. **2.**kutu yaptı.

قطع kat': **1.**karın ağrısı. **2.**nefes darlığı. **3.**nefes kesilmesi.

قطع kata'a: (yakta'u) [m. kat' قطع] **1.**iple boğuldu. **2.**yarıya kadar doldurdu.

قطع kata'a: (yakta'u) [m. kat', katî'a قطع ، قطيعة] **1.**acıdı. **2.**yurdundan ayrıldı.

قطع kata'a: (yakta'u) [m. kat', kutû' قطع ، قطوع] **1.**karşıya geçti, karşı kıyıya geçti. **2.**susturdu. **3.**kırbaçladı. **4.**delil göstererek yendi.

قطع kata'a: (yakta'u) [m. kat', makta', tıkıttâ' قطع ، مقطع ، تقطاع] **1.**kesti. **2.**derdi, devşirdi. **3.**ayırdı. **4.**pusu kurdu. **5.**pekiştirdi, teyit etti. **6.**menetti, alıkoydu.

قطع kata'a: (yakta'u) [m. kat'a قطعة] terketti, bıraktı, kesip attı.

قطع kata'a: (yakta'u) [m. kutû', kıtâ', katâ' قطاع ،] **1.**kuş göç etti. **2.**kuyunun suyu azaldı.

قطع katta'a: [m. taktî' تقطيع] **1.**parça parça kesti. **2.**şarabı sulandırdı. **3.**işkence etti, azap verdi.

قطع katu'a: (yaktu'u) [m. katâ'a قطاعة] dili tutuldu.

قطع kıt': [ç. aktâ', kutû' اقطاع ، قطوع] **1.**kesilmiş dal. **2.**gecenin bölümü. **3.**giysi.

قطع kıta': kara parçaları.

قطع الغيار kat'u'l-gıyâr: yedek parçalar.

قطعاء kat'â': kesilmiş ilişki.

قطعة kata'a: [ç. kata'ât قطعات] budak.

قطعة kıt'a: **1.**parça. **2.**bölük.

قطعة kut'a: [ç. kuta' قطع] **1.**kesilmiş organ. **2.**kesilmiş parça. **3.**ekmek.

قطف kataf: **1.**(zool.) koyun sarmaşığı. **2.**iz, işaret.

قطف katefe: (yaktifu) [m. katf قطف] **1.**derdi, devşirdi. **2.**kaptı. **3.**tırmaladı.

قطف katefe: (yaktufu, yaktifu) [m. kıtâf, kutûf ، قطاف قطوف] ağır ağır yürüdü.

قطف kattafe: [m. taktîf تقطيف] derdi, devşirdi.

قطف kıtf: [ç. kıtâf, kutûf قطاف ، قطوف] **1.**salkım. **2.**devşirilmiş meyva.

قطقاط katkât: hızlı gece yürüyüşü.

قطقط katkata: [m. katkata قطقطة] **1.**bağırtlak kuşu öttü. **2.**yağmur yağdı.

قطقط kıtkıt: **1.**iri taneli yağmur. **2.**dolu.

قطقطة katkata: **1.**bağırtlak kuşu ötmek. **2.**yağmur yağmak.

قطل katala: (yaktulu) [m. katl قطل] kesti.

قطل kattala: [m. taktîl تقطيل] kesti.

قطم katame: (yaktimu) [m. katm قطم] **1.**ısırdı. **2.**kesti. **3.**iştahı açıldı, iştahlandı.

قطم katıme: (yaktamu) [m. katam قطم] iştahlandı.

قطمير kıtmîr: **1.**Yedi Uyurlar'ın köpeği. **2.**çekirdek zarı. **3.**değersiz nesne.

قطن katan: [ç. aktân اقطان] **1.**ateşkede ateşçisi. **2.**bel.

قطن katene: (yaktunu) [m. kutûn قطون] **1.**ikamet etti. **2.**aldattı.

قطن katine: (yaktanu) [m. katan قطن] kambur oldu.

قطن kutn: (bot.) pamuk.

قطنة kıtne: kırkbayır.

قطنية kutniyye: [ç. katânî قطانى] **1.**giysi. **2.**zahirelik hububat.

قطوان katvân: ağır ağır yürüyen.

قطوب katûb: **1.**yüzünü ekşiten. **2.**arslan.

قطور katûr: **1.**gözyaşı damlası. **2.**yağmur bulutu.

قطى katî: bana yeter, benim için yeterli.

قطيع katî': [ç. kut'ân, kıtâ', kute'â' قطعان ، قطاع ، قطعاء] **1.**kesilmiş, kesik. **2.**baston. **3.**dal. **4.**eş, benzer. **5.**astımlı. **6.**sürünün bir kısmı.

قطيع ركام katî'un rukâm: büyük sürü.

قطيعاء kutey'â': insanların birbirinden kopması.

قطيعة katî'a: [ç. katâ'i' قطائع] **1.**ilişkiyi kesme. **2.**parça. **3.**ikta arazisi.

قطيعة katî'a: **1.**acımak. **2.**yurdundan ayrılmak.

قطيف katîf: devşirilmiş meyva.

قطيفة kat3ife: [ç. katâ'if, kutuf قطائف] **1.**kadife. **2.**(bot.) horoz ibiği. **3.**keçe.

قطيلة katîle: havlu.

قطيمة katîme: **1.**kırıntı. **2.**bozuk süt.

قع ka'a: (yeku'u) [m. ka' قع] ileri geri konuştu.

قعاع ku'â': acı su.

قعاف ku'âf: sel.

قعب ka'b: [ç. kı'âb, ak'ub قعاب ، اقعب] çanak, kâse.

قعد ka'ade: (yak'udu) [m. ku'ûd قعود] **1.**vazgeçti. **2.**savaş hazırlığı yaptı. **3.**kocasını kaybetti. **4.**kadın âdetten kesildi. **5.**hurma bir sene ara ile meyva verdi.

قعد ka'ade: (yak'udu) [m. ku'ûd, mak'ad مقعد ،قعود] **1.**oturdu. **2.**oturttu.

قعد ka'ade: [m. tek'îd تقعيد] **1.**hizmet etti. **2.**alıkoydu.

قعدة ka'de: **1.**oturuş. **2.**hasır.

قعدة ka'de: mahfe.

قعدى ku'dî: **1.**çok oturan. **2.**aciz.

قعر ka'ar: akıl.

قعر ka'are: (yak'aru) [m. ka'r قعر] **1.**derinliğine indi. **2.**yemeği silip süpürdü. **3.**yıktı, devirdi.

قعر ka'are: [m. tak'îr تقعير] bağırdı.

قعر ka'r: [ç. ku'ûr قعور] **1.**dip. **2.**iç.

قعر ka'ure: (yek'uru) [m. ka'âre قعارة] derin oldu.

قعر الفم ka'ru'l-fem: ağız içi.

قعران ka'rân: derin.

قعرة ku're: çukur yer.

قعس ka'ase: (yak'asu) [m. ka's قعس] **1.**eğdi. **2.**kambur gibi yürüdü.

قعس ka'ise: (yak'asu) [m. ka'as قعس] **1.**kambur oldu. **1.**dayanıklı oldu.

قعسر ka'sere: [m. ka'sere قعسرة] **1.**sert oldu. **2.**galip geldi. **3.**sertçe aldı.

قعسرى ka'serî: **1.**eski. **2.**el değirmeni kolu.

قعص ka'asa: (yak'asu) [m. ka's قعص] **1.**öldü. **2.**öldürdü.

قعط ka'ata: [m. tak'ît تقعيط] **1.**ağzını bozdu. **2.**borçluyu sıkıştırdı. **3.**hayvanı sertlikle sürdü.

قعف ka'afe: (yak'afu) [m. ka'f قعف] **1.**kökten söktü. **2.**yağmur suyu çakılları sürükledi.

قعف ka'ife: (yak'afu) [m. ka'af قعف] düştü.

قعفز ka'feze: [m. ka'feze قعفزة] sık adımlarla yürüdü.

قعقاع ka'kâ': **1.**silah sesi. **2.**sıtma. **3.**bozuk yol. **4.**kuru hurma.

قعقع ka'ka'a: [m. ka'ka'a قعقعة] **1.**göçtü. **2.**gitti. **3.**ses çıkardı.

قعقع ku'ku': (zool.) saksağan, kız kuşu.

قعقعة ka'ka'a: [ç. ka'âkı' قعاقع] **1.**silah sesi. **2.**saksağan sesi. **3.**gıcırtı. **4.**gök gürültüsü.

قعم ka'ame: (yak'amu) [m. ka'm قعم] miyavladı.

قعم ka'ime: (yak'amu) [m. ka'am قعم] vebadan öldü.

قعماء ka'mâ': eğik burunlu.

قعمة ku'me: [ç. ku'am قعم] iyi mal.

قعن ka'ine: (yak'anu) [m. ka'an قعن] burnu kısa oldu.

قعن ka'n: büyük kap.

قعنب ka'nebe: [m. ka'nebe قعنبة] burnu eğri oldu.

قعو ka'v: [m. ka'vele قعولة] makara.

قعود ku'ûd: **1.**oturmak. **2.**oturtmak.

قعودا ku'ûden: otururak, otururken.

قعور ka'ûr: çok derin.

قعور ku'ûr: **1.**dipler. **2.**içler.

قعيد ka'îd: **1.**muhafız. **2.**baba. **3.**sohbet arkadaşı.

قعيد ka'îd: oturmuş.

قعيدة ka'îde: [ç. ka'â'id قعائد] **1.**kadın. **2.**oturak. **3.**iskemle.

قف kaffa: (yekuffu, yekıffu) [m. kufûf قفوف] **1.**kurudu. **2.**yığıldı. **3.**tüyleri diken diken oldu.

قف kuff: [ç. kıfâf, akfâf قفاف ، اقفاف] **1.**kısa. **2.**kara bulut. **3.**sarp arazi.

قفا kafâ: (yakfû) [m. kafv, kufuvv قفو] **1.**ensesine vurdu. **2.**ensesinden kesti. **3.**izledi. **4.**tercih etti. **5.**izini sildi. **6.**iftira etti.

قفا kafâ: [m. akfâ' اقفاء] ense.

قفار kıfâr: **1.**çöller. **2.**ıssız yerler.

قفاز kuffâz: [ç. kafâfîz قفافيز] eldiven.

قفال kaffâl: kilitçi.

قفان kaffân: **1.**iz. **2.**an, vakit. **3.**güvenilir. **4.**topluluk.

قفان kaffân: peşine düşen, sorup soruşturan.

قفاوة kafâve: **1.**misafirperverlik. **2.**misafir yemeği.

قفة kıffe: sıtma titremesi.

قفة kuffe: **1.**büyük küfe. **2.**zembil. **3.**kayık.

قفح kafaha: (yakfahu) [m. kafah قفح] iğrendi.

قفد kafede: (yakfidu) [m. kafd قفد] **1.**ensesine vurdu. **2.**iş yaptı.

قفد kafide: (yakfedu) [m. kafed قفد] gevşek oldu, sarkık oldu.

قفر kafere: (yakfuru) [m. kafr قفر] iz sürdü.

قفر kafire: (yakferu) [m. kafer قفر] **1.**azaldı. **2.**zayıf oldu. **3.**katıksız oldu.

قفر kafr: [ç. kıfâr قفار] **1.**çöl. **2.**ıssız yer.

قفرة kafre: çöl.

قفز kafeze: (yakfizu) [m. kafz, kafazân قفز ، قفزان] sıçradı.

قفز kafize: (yakfezu) [m. kafez قفز] atın ayakları beyaz oldu.

قفس kafese: (yakfisu) [m. kafes قفس] **1.**öldü. **2.**zorla aldı. **3.**saçını kavradı. **4.**ayaklarını bağladı.

قفش kafeşe: (yakfişu) [m. kafş قفش] **1.**hızlı yedi. **2.**aldı. **3.**topladı. **4.**vurmak.

قفص kafas: [ç. akfâs اقفاص] kafes.

قفص kafasa: (yakfisu) [m. kafs قفص] **1.**sıçradı, zıpladı, hopladı. **2.**çıktı, yükseldi. **3.**yan yana getirdi. **4.**acıttı.

قفص kaffasa: [m. takfîs تقفيص] **1.**kafesledi. **2.**ayaklarını bağladı.

قفص kafise: (yakfasu) [m. kafas قفص] **1.**sevinçten oynadı. **2.**soğuktan büzüldü.

قفط kafata: (yakfitu) [m. kaft قفط] ödüllendirdi.

قفط kaft: ödüllendirmek.

قفع kafa'a: (yakfa'u) [m. kaf' قفع] **1.**sopa ile vurdu. **2.**vazgeçirdi.

قفع kaffa'a: [m. takfî' تقفيع] **1.**soğuktan parmakları büzüştü. **2.**kapta sakladı.

قفعة kaf'a: [ç. kıfâ' قفاع] zembil, sepet.

قفقف kafkafe: [m. kafkafe قفقفة] dişleri zangırdadı.

قفل kafele: (yakfilu) [m. kufûl قفول] zayıfladı.

قفل kafele: (yakfulu) [m. kafl قفل] biriktirdi, sakladı.

قفل kafele: (yakfulu, yakfilu) [m. kafl, kufûl قفل ، قفول] **1.**yolculuktan döndü. **2.**dağa çıktı.

قفل kafile: (yakfelu) [m. kafel قفل] kurudu.

قفل kufl: [ç. akfâl, kufûl اقفال ، قفول] **1.**kilit. **2.**cimri.

قفلة kufele: ezberi kuvvetli.

قفن kafen: ense.

قفن kafene: (yakfenu) [m. kafn قفن] **1.**vurdu. **2.**kesti, boğazladı.

قفن kafene: (yakfinu) [m. kufûn قفون] öldü.

قفن kaffene: [m. takfîn تقفين] başını kesti.

قفن kafn: **1.**vurmak. **2.**kesmek, boğazlamak.

قفوة kıfve: **1.**töhmet. **2.**günah. **3.**misafir yemeği.

قفوف kufûf: **1.**kurumak. **2.**yığılmak. **3.**tüyleri diken diken olmak.

قفول kufûl: **1.**kilitler. **2.**cimriler.

قفى kaffâ: [m. takfiye تكفية] **1.**izinden gönderdi, peşine taktı. **2.**kapladı. **3.**yok etti. **4.**kafiyeli yaptı.

قفى kafî: **1.**misafir ağırlayan. **2.**misafir yemeği. **3.**halef. **4.**günah.

قفية kafiyye: **1.**üstünlük, meziyet. **2.**misafir yemeği. **3.**kesilmiş hayvan. **4.**halef.

قفية kıye: ayıp.

قفيز kafîz: [ç. akfize, kufzân اقفزة ، قفزان] **1.**kilit yuvası. **2.**eskiden 144 ziralık mesafe.

قفيزى kuffeyzâ: birdirbir oyunu.

قفيل kafîl: **1.**kırbaç. **2.**celep.

قفينة kaffîne: kesilen hayvan.

قل kalle: (yekillu) [m. kull, kıll, kılle قل ، قلة] **1.**azaldı, eksildi. **2.**küçük oldu. **3.**zayıf oldu. **4.**azalttı.

قل kull: **1.**azalmak, eksilmek. **2.**küçük olmak. **3.**zayıf olmak.

قلا kalâ: (yaklû) [m. kalâ', kalâ'e قلاء ، قلانة] kinlendi.

قلا kalâ: (yaklû) [m. kalv قلو] **1.**kızarttı, kavurdu. **2.**hızlı sürdü.

قلاء kallâ': tavacı.

قلائد kalâ'id: **1.**kolyeler, gerdanlıklar. **2.**madalyalar.

قلاد kılâd: burunsallık.

قلادة kılâde: [ç. kalâ'id قلائد] **1.**kolye, gerdanlık. **2.**madalya.

قلاع kallâ': **1.**polis. **2.**yalancı. **3.**kefen hırsızı. **4.**pezevenk.

قلاع kılâ': [ç. kulu' قلع] yelken.

قلاع kılâ': **1.**kaleler. **2.**sökülen nesneler.

قلال kulâl: [ç. kulul قلل] az.

قلالة الجبل kılâletu'l-cebel: dar zirvesi, doruk.

قلانيس kalânîs: şapkalar.

قلاوز kalâvuz: vida.

قلب kalb: [ç. kulûb قلوب] **1.**kalp, yürek. **2.**akıl. **3.**değiştirme. **4.**güç, kuvvet. **5.**cesaret. **6.**orta, iç.

قلب kalebe: (yaklibu) [m. kalb قلب] **1.**alt üst etti. **2.**geri çevirdi. **3.**ters yüz etti. **4.**öfkelendi. **5.**vazgeçirdi. **6.**denedi, tecrübe etti.

قلب kalebe: (yaklubu, yaklibu) [m. kalb قلب] öldürdü.

قلب kallebe: [m. taklîb تقليب] **1.**geri çevirdi. **2.**ters yüz etti. **3.**sonunu düşündü. **4.**döndürdü. **5.**çevirdi. **6.**iş çevirdi.

قلب kullab: **1.**hamarat kız. **2.**kurnaz.

قلب احذ kalbun ehazz: zeki, kıvrak zekâlı.

قلب جرداء kalbun cerdâ': saf yürek, temiz kalp.

قلب مخموم kalbun mahmûm: temiz kalp.

قلب ناشز kalbun nâşiz: yerinden oynamış yürek.

قلبيا kalbiyyen: kalpten, gönülden.

قلت kalite: (yakletu) [m. kalet قلت] **1.**mahvoldu. **2.**bozuldu. **3.**az etli oldu.

قلت kalt: [ç.kılât قلات] çukur.

قلة kılle: [ç. kılel قلل] azlık.

قلة kule: çelik çomak oyununun çeliği.

قلة kulle: [ç. kulel, kılâl قلل ، قلال] **1.**zirve, doruk. **2.**testi. **3.**insan topluluğu.

قلح kaliha: (yaklahu) [m. kalah قلح] dişleri sarardı.

قلح kallaha: [m. taklîh تقليح] dişlerini beyazlattı.

قلح kulh: **1.**sarı dişliler. **2.**bok böcekleri.

قلد kald: [ç. aklâd, kulûd اقلاد ، قلود] burmalı gümüş bilezik.

قلد kalede: (yaklidu) [m. kald قلد] **1.**su topladı. **2.**her gün sıtma nöbeti tuttu. **3.**ip büktü. **4.**sardı, doladı.

قلد kallede: [m. taklîd تقليد] **1.**kolye taktı. **2.**kurbanlık nişanı taktı. **3.**bağışta bulundu. **4.**atadı, tayin etti. **5.**iş verdi. **6.**taklit etti. **7.**kopya etti.

قلد kıld: [ç. aklâd اقلاد] su payı.

قلز kaleze: (yakluzu, yaklizu) [m. kalz قلز] **1.**emerek içti. **2.**kâse ile içti. **3.**vurdu. **4.**attı. **5.**topalladı.

قلز kalleze: [m. taklîz تقليز] emerek içti.

قلزم kalzeme: [m. kalzeme قلزمة] **1.**feryat etti. **2.**yuttu.

قلزم kulzum: alçak.

قلس kalese: (yaklisu) [m. kals, kalesân قلس ، قلسان] **1.**müzik eşliğinde oynadı. **2.**kustu. **3.**taştı. **4.**şarap içti. **5.**arı bal yaptı. **6.**aksırıncaya tıksırıncaya kadar yedi.

قلس kallese: [m. taklîs تقليس] **1.**secde etti. **2.**eli göğsünde tazim etti. **3.**tef çalıp şarkı söyledi. **4.**şapka giydirdi.

قلس kals: [ç. aklâs اقلاس] **1.**kusmuk. **2.**gemi halatı.

قلص kalasa: (yaklisu) [m. kulûs قلوص] **1.**sıçradı. **2.**yıkanmış elbise çekti. **3.**gölge çekildi. **4.**su yükselip çekildi. **5.**kuyunun suyu çekildi. **6.**kustu. **7.**gitti.

قلص kallese: [m. taklîs تقليص] **1.**çekildi. **2.**çekti, kasıldı. **3.**paçasını sıvadı.

قلع kal': [ç. kulû' قلوع] **1.**balta. **2.**çoban dağarcığı, azık çantası.

قلع kala'a: (yakla'u) [m. kal' قلع] söktü.

قلع kali': ayakta zor duran ihtiyar.

قلع kalla'a: [m. taklî' تقليع] söktü.

قلع kıl': [ç. kulû', kılâ', kıla'a قلوع ، قلاع ، قلعة] yelken.

قلعة kal'a: [ç. kılâ', kulû' قلاع ،] **1.**kale. **2.**sökülen nesne.

قلعة kıl'a: [ç.kıla' قلع] kopan parça.

قلعة kul'a: **1.**eğreti mal. **2.**koparılmış nesne.

قلف kalefe: (yaklifu) [m. kalf قلف] **1.**kabuk soydu. **2.**tırnak söktü. **3.**ters çevirdi.

قلف kalefe: (yaklufu) [m. kalf, kulfe قلف ، قلفة] sünnet derisini kesti.

قلف kalife: (yaklefu) [m. kalef قلف] çocuk sünnetsiz oldu.

قلف kalife: (yaklifu) [m. kalf, kalfe قلف ، قلفة] gemiyi kalafatladı.

قلف kallefe: [m. taklîf تقليف] gemiyi kalafatlamak.

قلفة kulfe: sünnet derisi.

قلق kalaka: (yakliku) [m. kalk قلق] **1.**salladı, hareket ettirdi. **2.**üzdü, sarstı.

قلق kalika: (yaklaku) [m. kalak قلق] **1.**üzgün oldu. **2.**hareketli oldu, yerinde duramadı.

قلق الوضين kalıku'l-vadîn: kıvrak hareketli, tezcanlı.

قلقاس kulkâs: (bot.) Mısır patatesi.

قلقل kalkale: [m. kalkale قلقلة] ses çıkardı.

قلقل kalkale: [m. kalkale, kalkâl, kılkâl قلقلة ، قلقال] **1.**salladı, sarstı. **2.**seyahat etti. **3.**gözyaşı döktü.

قلل kallele: [m. taklîl تقليل] **1.**azalttı, eksiltti. **2.**az gösterdi.

قلل kulel: **1.**zirveler, doruklar. **2.**testiler. **3.**insan toplulukları.

قلم kalem: [ç. aklâm, kılâm اقلام ، قلام] **1.**kalem. **2.**makas. **3.**yazı. **4.**stil. **5.**kumar oku.

قلم kaleme: (yaklimu) [m. kalm قلم] **1.**kesti. **2.**yonttu, budadı.

قلم kalleme: [m. taklîm تقليم] **1.**budadı. **2.**kesti.

قلم اردواز kalemu erduvâz: taş kalemi.

قلم الحبر kalemu'l-hibr: dolmakalem.

قلم الرصاص kalemu'r-resâs: kurşun kalem.

قلم خبر kalemu hibr: dolmakalem.

قلم رصاص kalemu rasâs: kurşun kalem.

قلم كوبية kalemu kûbiye: kopya kalemi.

قلنسوة kalansuve: [ç. kalânis, kalânîs, kalâs, kalâsî قلانس ، قلانيس ، قلاس ، قلاسى] şapka.

قلنسوة kalensuve: şapka.

قلوب kulûb: **1.**kalpler, yürekler. **2.**akıllar. **3.**değiştirmeler. **4.**kuvvetler. **5.**cesaretler. **6.**ortalar, içler.

قلى kalâ: (yaklî) [m. kaly قلى] kızarttı, kavurdu.

قلى kalâ: (yaklî) [m. kılen, kalâ', makliye ، قلاء ، قلى مقلية] gücendi, darıldı.

قليب kalîb: [ç. kulub, akalube اقلب ، اقلبة] kuyu.

قلية kaliyye: [ç. kalâyâ قلايا] manastır, kilise.

قلية kılliyye: [ç. kalâlî قلالى] **1.**kilise. **2.**cemaat.

قليد kalîd: şerit, kordon.

قليطة kalîte: fıtık.

قليل kalîl: [ç. akillâ', kulul اقلاء ، قلل] **1.**az. **2.**nadir. **3.**küçük cüsseli. **4.**az bir kısım. **5.**pek az kimse.

قليل الادب kalîlu'l-edeb: görgüsüz, edepsiz.

قليل الحدوث kalîlu'l-hudûs: az olan, az bulunur, ender görülen.

قليل العطاء kalîlu'l-atâ': elisıkı.

قليلا kalîlen: **1.**az olarak. **2.**daha az. **3.**kısa bir süre.

قليلا ما kalîlen mâ: ne kadar az.

قليلة kalîle: az.

قم kamme: (yekummu) [m. kamm قم] **1.**süpürdü. **2.**kurudu. **3.**kesti. **4.**yemeği silip süpürdü.

قمنة kam'e: bolluk.

قمأ kame'e: (yakme'u) [m. kam' قمأ] **1.**ikamet etti. **2.**semirdi, tavlandı. **3.**kahretti.

قماس kımâs: dalış, dalgıçlık.

قماش kammâş: **1.**kumaşçı. **2.**adi eşya satan.

قماش kumâş: [ç. akmişe اقمشة] **1.**kumaş. **2.**ev eşyası. **3.**ayak takımı. **4.**öteberi.

قماش kumâş: adiler, bayağılar.

قماشة kumâşe: kumaş.

قماط kammât: [ç. kummât قماط] hırsız.

قماط kımât: [ç. akmite, kumut اقمطة ، قمط] bağlama ipi.

قمامة kumâme: [ç. kumâm قمام] süprüntü.

قمة kımme: [ç. kımem قمم] **1.**zirve, doruk. **2.**üst. **3.**boy. **4.**insan topluluğu. **5.**cisim. **6.**beden. **7.**semizlik.

قمح kameha: (yakmehu) [m. kumûh قموح] başını kaldırdı.

قمح kamh: (bot.) buğday.

قمحة kumha: (bot.) safran.

قمد kamede: (yakmudu, yakmidu) [m. kamd, kumûd قمد ، قمود] serkeşlik etti, laf dinlemedi.

قمر kamer: [ç. akmâr اقمار] ay.

قمر kamer: **1.**beyazlaşmak. **2.**gözü kamaşmak. **3.**mehtaplı havada uyanık kalmak.

قمر kamere: (yakmuru) [m. kamer قمر] **1.**kumarda kazandı. **2.**gönlünü çaldı.

قمر kamire: (yakmeru) [m. kamer قمر] **1.**beyazlaştı.

2.gözü kamaştı. **3.**mehtaplı havada uyanık kaldı.

قمر kumur: **1.**mehtaplı geceler **2.**ay ışıkları.

قمراء kamrâ': [ç. kumur قمر] **1.**mehtaplı gece. **2.**ay ışığı.

قمران kamerân: ay ile güneş.

قمرة kumre: şeker pembesi.

قمرى kumrî: [ç. kumr قمر] (zool.) kumru.

قمرية kumriyye: [ç. kamârî قمارى] (zool.) kumru.

قمس kamese: (yakmusu, yekmisu) [m. kams, kumûs قمس ، قموس] **1.**suya daldırdı. **2.**suya daldı. **3.**bebek anne karnında kımıldandı.

قمس kummes:[ç. kamâmis, kamâmise قماماس ، قمامسة] **1.**şerefli insan. **2.**patrik.

قمش kameşe: (yakmuşu) [m. kamş قمش] derledi, topladı.

قمش kammeşe: [m. takmîş تقميش]derledi, topladı.

قمش kamş: [ç. kumâş قماش] adi, bayağı.

قمص kamasa: (yakmusu, yakmisu) [m. kams, kumâs, kımâs قمص ، قماص] **1.**sıçradı. **2.**tepindi. **3.**çalkaladı, salladı. **4.**ızdıraplı oldu.

قمص kammese: [m. takmîs تقميص] **1.**gömlek kesti. **2.**gömlek giydirdi.

قمصة kamese: [ç. kames قمص] sivrisinek.

قمط kamete: (yakmutu, yakmitu) [m. kamt قمط] **1.**elini bağladı. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**tadına baktı, tattı. **4.**aldı. **5.**deve kervanını katarladı.

قمط kammete: [m. takmît تقميط] elini bağladı.

قمطر kamtara: [m. kamtara قمطرة] **1.**toplandı, birikti. **2.**topladı. **3.**kaçtı. **4.**doldurdu. **5.**büzüldü. **6.**şer büyüdü.

قمطر kımatr: [ç. kamâtır قماطر] kitaplık.

قمطرير kamtarîr: **1.**azap, şiddet. **2.**çetin.

قمع kama': bronş.

قمع kama'a: (yakme'u) [m. kam' قمع] **1.**vurdu. **2.**kahretti. **3.**içeri girdi. **4.**kaçtı. **5.**kulak verdi. **6.**iyisini seçti. **7.**kına yaktı.

قمع kami'a: (yakma'u) [m. kama' قمع] gözü zayıfladı.

قمع kamma'a: [m. takmî' تقميع] kına yaktı.

قمع kım': [ç. akmâ' اقماع] **1.**huni. **2.**yüksük.

قمعة kam'a: seçkin, iyi, kaliteli.

قمعة kama'a: [ç.kama', makâmi' مقامع ، قمع] **1.**baş. **2.**sivrisinek.

قمقام kamkâm: **1.**deniz. **2.**şerefli insan. **3.**önemli iş.

قمقم kumkum: [ç. kamâkım قماقم] **1.**testi. **2.**güğüm. **3.**parfüm kabı. **4.**boğaz.

قمقمة kamkame: [m. kamkame قمقمة] topladı.

قمقمة kumkume: [ç. kamâkım قماقم]iki kulplu bakır kap.

قمل kamile: (yakmelu) [m. kamel قمل] **1.**bitlendi. **2.**kalabalıklaştı. **3.**büyüdü.

قمل kummel: **1.** (zool.) karınca. **2.**kene. **3.**çekirge. **4.**ürün güvesi, haşarat.

قمن kamen: **1.**lâyık. **2.**yakın.

قمن kamin: lâyık.

قمن kamine: (yakmenu) [m. kamen قمن] lâyık oldu.

قمن kamune: (yakmunu) [m. kamâne قمانة] lâyık oldu.

قمنة kamine: kötü koku.

قمه kamihe: (yakmehu) [m. kameh قمه] iştahı kesildi.

قميحة kamîha: hazımsızlık ilacı.

قمير kumeyr: yeni ay, hilal.

قميس kımmîs: [ç. kamâmîs قماميس] deniz.

قميص kamîs: [ç. akmise, kusmân قصمان ، اقمصة] gömlek, mintan.

قميص القلب kamîsu'l-kalb: kalp zarı.

قميص النساء التحتانى kamîsu'n-nisâ'i't-tahtânî: kombinezon.

قميص النوم kamîsu'n-nevm: pijama.

قميم kamîm: [ç. ekımme اقمة] kuru sebze.

قمين kamîn: [ç. kamâ'in قمائن] fırın.

قمين kamîn: [ç. kumenâ' قمناء] lâyık, uygun.

قن kann: **1.**bakınmak. **2.**vurmak.

قن kanne: (yekunnu) [m. kann قن] **1.**bakındı. **2.**vurdu.

قن kınn: [ç. aknân, ekınne اقنان ، اقنة] köle.

قن الدجاج kunnu'd-decâc: kümes.

قنئ kani'e: (yakne'u) [m. kunû' قنوء] ölmek.

قنا kanâ: (yaknû) [m. kanv, kunvân ، قنوان قنو] kızıllaştı, kırmızılaştı.

قنا kanâ: (yaknû) [m. kany, kınyân, kunyân ، قنيان قنى] **1.**kâr etti. **2.**razı etti. **3.**edepli oldu, hayalı oldu.

قنأ kane'e: (yakne'u) [m. kan' قنأ] **1.**sütü sulandırdı. **2.**kına yaktı. **3.**öldürdü. **4.**öldürmeye yeltendi.

قنأ kane'e: (yakne'u) [m. kunû' قنوء] kırmızılaştı.

قناء kınâ', kanâ': [ç. aknâ', kunyân, kınyân, kunvân اقناء ، قنيان ، قنوان] salkım.

قناة الهضمية kanâtu'l-hadmiyye: (tıp.) yemek borusu.

قناة ماء kanâtun mâ': su kanalı.

قنادل kunâdil: iri başlı.

قناديل kanâdîl: **1.**kandiller. **2.**lambalar.

قناطر kanâtır: kemerli köprüler.

قناطير المقنطرة kanâtîru'l-mukantara: yük yük.

قناع kınâ': [ç. kunu', akni'a اقنعة ، قنع] **1.**baş örtüsü. **2.**peçe. **3.**sele. **4.**yürek zarı.

قناع التنكر kınâ'u't-tenekkur: gaz maskesi.

قناع الغازات السامة kınâ'u'l-gâzâti's-sâmme: gaz maskesi.

قناع الوقاية kınâ'u'l-vikâye: gaz maskesi.

قنان kunân: **1.**yen. **2.**koltuk altı kokusu.

قنانى kanânî: şişeler.

قنب kanebe: (yaknibu) [m. kunûb قنوب] **1.**çiçek açtı. **2.**evine girdi. **3.**budadı.

قنب kannebe: [m. taknîb تقنيب] **1.**çiçek açtı. **2.**ekin yapraklandı. **3.**budadı.

قنب kınneb: (bot.) kendir.

قنبرة kunbere: (zool.) toygar kuşu.

قنبع kanba'a: [m. kanba'a قنبعة] eve kapandı.

قنبل kanbel: [ç. kanâbil قنابل] grup, topluluk.

قنبل kunbul: **1.**tuzak. **2.**bomba. **3.**iri gödeli insan.

قنبلانية kunbulâniyye: büyük tencere.

قنبلة kanbele: [ç. kanâbil قنابل] **1.**topluluk. **2.**at sürüsü.

قنبلة kunbule: [ç. kanâbil قنابل] **1.**tuzak. **2.**bomba.

قنبلة اليد kunbuletu'l-yed: el bombası.

قنبلة ذرية kunbuletun zerriyye: atom bombası.

قنبلة محرقة kunbuletun muhrika: yangın bombası.

قنبيط kunnebît: (bot.) karnabahar.

قنت kanete: (yeknutu) [m. kunût قنوت] **1.**ihlas ile kulluk etti. **2.**namazı uzattı. **3.**kocasına itaat etti. **4.**sustu. **5.**dua etti.

قنت kannete: [m. taknît تقنيت] kocasına itaat etti.

قنة kınne: [ç. kınen قنن] ip katı.

قنة kunne: [ç. kunen, kınân قنان ، قنن] **1.**doruk, zirve. **2.**dağ. **3.**yüksek yer.

قنح kanh: **1.**eğmek. **2.**isteksizce içmek.

قنح kanuhe: (yeknahu) [m. kanh قنح] **1.**eğdi. **2.**isteksizce içti.

قند kand: şeker.

قند kanede: (yaknudu) [m. kand قند] şeker koydu.

قند kannede: [m. taknîd تقنيد] şeker koydu.

قندس kandese: [m. kandese قندسة] tövbe etti.

قندس kundus: (zool.) kunduz.

قندل kandel: iri başlı.

قنديد kındîd: [ç. kanâdîd قناديد] **1.**şeker. **2.**şarap. **3.**amber. **4.**kâfur. **5.**misk. **6.**durum.

قنديل kındîl: [ç. kanâdîl قناديل] **1.**kandil. **2.**lamba.

قنزع kunzu': horoz ibiği.

قنزعة kunzu'a: [ç. kanâzi' قنازع] horoz ibikleri.

قنص kanasa: (yaknisu) [m. kans قنص] avladı.

قنصل kunsul: konsolos.

قنصلية kunsuliyye: konsolosluk.

قنط kanite: (yaknetu) [m. kunût قنوط] umudunu yitirdi, ümit kesti.

قنط kannete: [m. taknît تقنيط] umutsuz bıraktı.

قنطار kıntâr: [ç. kanâtîr قناطير] **1.**büyük servet. **2.**yüz rıtıllık ölçü. **3.**yük.

قنطر kantara: [m. kantara قنطرة] **1.**köprü biçiminde yaptı. **2.**şehire yerleşti. **3.**büyük servet sahibi oldu.

قنطرة kantara: [ç. kanâtır قناطر] kemerli köprü.

قنطريون kantaryûn: (bot.) kantaron.

قنع kana'a: (yakna'u) [m. kan' قنع] hayvanlar otlağa yöneldi.

قنع kana'a: (yakna'u) [m. kana', kanâ'a, kan'ân قنع ، قناعة ، قنعان] kısmetine razı oldu, kanaat etti.

قنع kana'a: (yakna'u) [m. kunû' قنوع] **1.**dilendi. **2.**boyun eğdi. **3.**dağa çıktı.

قنع kanna'a: [m. taknî' تقنيع] **1.**razı etti, ikna etti. **2.**kadının başını örttürdü. **3.**dağa çıktı. **4.**vurdu.

قنع kın': [ç. aknâ', kına'a اقناع ، قنعة] **1.**silah. **2.**zırh. **3.**asıl. **4.**kumul.

قنف kanife: (yaknefu) [m. kanef قنف] küçük kulaklı oldu.

قنفذ kunfuz: [ç. kanâfiz قنافذ] **1.**(zool.) kirpi. **2.**sık ağaçlık.

قنقر kankur: (zool.) kanguru.

قنقن kınkın: [ç. kanâkın قناقن] kehriz ustası.

قنم kanime: (yaknemu) [m. kanem قنم] bozuldu, kokuştu.

قنن kannene: [m. taknîn تقنين] yasa yaptı, kanun koydu.

قنوة kunve: **1.**kazanç. **2.**sermaye.

قنى kannâ: [m. takniye تقنية] **1.**edepli oldu, hayalı oldu. **2.**razı etti, hoşnut etti. **3.**kanal açtı.

قنيف kanîf: [ç. kunuf قنف] **1.**topluluk. **2.**bulut. **3.**gecenin bir bölümü.

قنينة kınnîne: [ç. kanânî, kanân قناني ، قنان] şişe.

قواء kavâ': [ç. akvâ' اقواء] **1.**çöl. **2.**açlık.

قوابل kavâbil: ebeler.

قوابل الامر kavâbilu'l-emr: başlangıç.

قوأبى kav'abî: büyük kap.

قواد kavvad: pezevenk, kavat.

قوارة kuvâre: kesilmiş parça.

قوارير kavârîr: **1.**billur. **2.**şeffaf.

قواس kavvâs: **1.**yaycı. **2.**yay çeken.

قواف kavâf: **1.**kafiye. **2.**son.

قوافل kavâfil: kafileler, konvoylar.

قوال kavvâl: **1.**konuşkan. **2.**ağzı kalabalık, geveze.

قوام kavâm: **1.**ılımlı, orta. **2.**tam. **3.**boy. **3.**denge, kıvam.

قوام kavvâm: **1.**adaleti titizlikle uygulayan. **2.**koruyup kollayan.

قوام kavvâm: boylu poslu.

قوام kıvâm: direk.

قوانين kavânîn: **1.**kanunlar (çalgı). **2.**yasalar. **3.**ölçüler. **4.**yöntemler, metodlar. **5.**temeller. **6.**sınırlandırmalar.

قوب kavvebe: [m. takvîb تقويب] **1.**kökünden söktü. **2.**yuvarlak kazdı. **3.**iz bıraktı.

قوب kûb: [ç. akvâb اقواب] **1.**yumurta. **2.**yumurtadan çıkmış yavru.

قوبة kûbe: [ç. kuveb قوب] **1.**yumurta kabuğu. **2.**uyuz.

قوبى kûbî: **1.**civciv. **2.**boğazına düşkün olan.

قوت kût: [ç. akvât اقوات] besin.

قوة kuvve: [ç. kuven, kuvvât قوى ، قوات] **1.**güç, kuvvet. **2.**şiddet.

قوة kuvve: güçlü olmak, kuvvetli olmak.

قوة البخارية kuvvetu'l-buhârîyye: (fiz.) buhar gücü, buhar enerjisi.

قوت الطعام kûtu't-ta'âm: azık.

قوة القلب kuvvetu'l-kalb: cesaret.

قوة المدركة kuvvetu'l-mudrike: **1.**zihin. **2.**akıl.

قوة دافعة kuvvetun dâfi'a: (fiz.) itici kuvvet, tepkime gücü.

قود kavd: **1.**yularını çekmek. **2.**götürmek.

قود kaved: kısasa kısas.

قود kavide: (yakvedu) [m. kaved قود] boynu uzun oldu.

قور kaver: **1.**tek gözlü olmak. **2.**geniş olmak.

قور kavire: (yakveru) [m. kaver قور] **1.**tek gözlü oldu. **2.**geniş oldu.

قور kavvere: [m. takvîr تقوير] ortasını oydu.

قور kûr: **1.**yuvarlak dağlar. **2.**büyük kayalar.

قوز kavz: [ç. akvâz, kîzân اقواز ، قيزان] kumul.

قوس kavs: [ç. akvâs اقواس] **1.**yay. **2.**yay burcu. **3.**arşın. **4.**daire kesiti.

قوس kavvese: [m. takvîs تقويس] **1.**eğildi. **2.**beli büküldü. **3.**eğdi.

قوس kûs: **1.**avcı çukuru. **2.**manastır.

قوس همزى kavsun hemezâ: sert yay.

قوصرة kavsarra: kamıştan örülmüş sepet.

قوض kavvede: [m. takvîd تقويض] bina yıktı.

قوط kavt: [ç. akvât اقواط] koyun sürüsü.

قوطة kavta: büyük küfe.

قوف kûf: (zool.) kuğu.

قوقأ kavka'a: [m. kavka'a قوقأة] gıdakladı.

قوقة kûka: **1.**dazlak. **2.**dazlaklık. **3.**(zool.) baykuş.

قوقل kavkale: [m. kavkale قوقلة] dağa çıktı.

قول kavl: [ç. akvâl, akâvîl اقوال ، اقاويل] **1.**söz. **2.**görüş.

قول kavl: **1.**konuşmak, söylemek, demek. **2.**almak. **3.**yürümek. **4.**eteğini kaldırmak. **5.**haber vermek. **6.**iftira etmek. **7.**görüş bildirmek. **8.**sanmak, zannetmek. **9.**işaret etmek. **10.**.dönmek, yönelmek. **11.**ölmek. **12.**öldürmek.

قول kavvele: [m. takvîl تقويل] söz öğretti.

قول شرف kavlu şeref: şeref sözü.

قول فصل kavlun fasl: doğru söz.

قول مؤكد kavlun mu'ekked: tekit edilmiş söz.

قول مأثور kavlun me'sûr: **1.**atasözü, darbımesel.

قولنج kûlenc: kalın bağırsak iltihabı.

قولون kûlûn: kalın bağırsak kolonu.

قوم kavm: [ç. akvâm اقوام] **1.**kavim. **2.**millet. **3.**topluluk. **4.**akraba.

قوم kavveme: [m. takvîm تقويم] **1.**düzeltti, doğrulttu. **2.**fiyat koydu. **3.**topalladı.

قومى kavmî: ulusalcı, milliyetçi.

قومية kavmiyye: milliyetçilik.

قوه kavvehe: [m. takvîh تقويه] bağırdı, haykırdı.

قوى kavî: **1.**güçlü. **2.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

قوى kaviye: (yakvâ) [m. kaven قوى] kurt gibi acıktı.

قوى kaviye: (yakvâ) [m. kayy, kavâye قوايةً ، قى] ev boşaldı.

قوى kaviye: (yakvâ) [m. kuvve قوة] güçlü oldu, kuvvetli oldu.

قوى kavvâ: [m. takviye تقوية] **1.**kuvvetlendirdi, güçlendirdi. **2.**takviye etti.

قويم kavîm: [ç. kıvâm قوام] **1.**düzgün boylu. **2.**ılımlı, mutedil.

قهار kahhâr: mutlak hakimiyet sahibi.

قهار kahhâr:**1.**üstün, galip. **2.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

قهب kahebe: (yakhebu) [m

قهد kahd: [ç. kıhâd قهاد] buzağı.

قهد kahede: (yakhedu) [m. kahd قهد] sık adımlarla yürüdü.

قهر kahere: (yakheru) [m. kahr قهر] **1.**üstün geldi, galip geldi. **2.**zor kullandı, ezdi.

قهرا kahren: zorla.

قهرة kuhere: [ç. kuherât قهرات] eli maşalı.

قهرمان kahremân: (F.) **1.**kâhya. **2.**hükümdar naibi.

قهقار kahkâr: sert taş.

قهقرة kahkara: [ç. kahkar قهقر] kararmış buğday.

قهقرى kahkârâ: geri dönüş.

قهقه kahkaha: [m. kahkaha قهقهة] kahkah güldü.

قهقهة kahkaha: kah kah gülmek.

قهقهر kahkara: [m. kahkara قهقرة] **1.**geri geri gitti. **2.**bozguna uğradı.

قهل kahele: (yakhelu) [m. kahel قهل] **1.**kuru ciltli oldu. **2.**kirli oldu. **3.**verilen bahşişi azımsadı.

قهم kahime: (yakhemu) [m. kahem قهم] iştahı köreldi.

قهوة kahve: **1.**(bot.) kahve. **2.**süt. **3.**bereket. **4.**şarap. **5.**hoş koku. **6.**kahvehane.

قهى kahiye: (yakhâ) [m. kahy قهى] **1.**iştahsız oldu. **2.**yemekten alıkoydu.

قيأ kayye'e: [m. takyi'e تقيئة] kusturdu.

قياد kıyâd: hayvan bağlama ipi.

قياد kıyâd: yular.

قيار kayyâr: ziftçi, katrancı.

قياس kayyâs: ölçümcü.

قياس kıyâs: **1.**karşılaştırmak, kıyaslamak, mukayese etmek. **2.**ölçmek.

قياس kıyâs: **1.**kıyas. **2.**benzerine uydurma.

قياصرة kayâsire: Bizans hükümdarları, Doğu Roma hükümdarları, Rûm hükümdarları.

قياما kıyâmen: **1.**ayakta. **2.**kıyamda durarak.

قيامة kıyâme: kıyamet.

قيح kayyehe: [m. takyîh تقييح] irinlendi, iltihaplandı.

قيد kayd: [ç. akyâd, kuyûd اقياد ، قيود] **1.**bukağı. **2.**hareke. **3.**miktar. **4.**şekil.

قيد kayd: itaatli.

قيد kayyede: [m. takyîd تقييد] **1.**bukağı ile bağladı. **2.**yordu. **3.**harekeledi. **4.**tescil etti.

قيد kîd: miktar.

قيدام kaydâm: **1.**ön. **2.**başlangıç.

قيدودة kaydûde: **1.**yularını çekmek. **2.**götürmek.

قير kayyere: [m. takyîr تقيير] ziftledi, katranladı.

قير kîr: zift, katran.

قيراط kîrât: kırat, ölçü.

قيروان kayrevân: **1.**kervan. **2.**süvari müfrezesi. **3.**askerî birlik. **4.**(coğ.) Kayrevan.

قيس kayyese: [m. takyîs تقييس] **1.**karşılaştırdı, kıyasladı. **2.**ölçtü.

قيصر kayser: [ç. kayâsire قياصرة] Bizans hükümdarı, Doğu Roma hükümdarı, Rûm hükümdarı.

قيض kayyede: [m. takyîd تقييض] **1.**hazırladı. **2.**lutfetti. **3.**başına sardı, bulaştırdı.

قيظ kayyeze: [m. takyîz تقييظ] sıcak günlerde ikamet etti.

قيظ kayz: [ç. akyâz, kuyûz اقياظ ، قيوظ] yaz sıcağı.

قيل kayyele: [m. takyîl تقييل] öğleyin suvardı.

قيلولة kaylûle: **1.**öğle uykusu. **2.**öğle paydosu.

قيم kayyim: **1.**başkan. **2.**yönetici. **3.**düzgün, en doğru. **4.**değerli.

قيمة kayyime: **1.**tam. **2.**dosdoğru.

قيمة kîme: [ç. kıyem قيم] kıymet, değer, fiyat.

قين kayn: [ç. akyân, kuyûn اقيان ، قيون] demirci.

قين kayn: [ç. kıyân, kînân قيان ، قينان] köle.

قين kayyene: [m. takyîn تقيين] süsledi.

قينة kayne: [ç. kıyân قيان] **1.**çengi. **2.**makyöz.

قيوء kayû': **1.**çok kusan. **2.**kusturucu ilaç.

قيوم kayyûm: **1.**koruyan, koruyucu. **2.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri, tüm varlıkları yöneten.

ک

ک k, kâf: **1.**Arap alfabesinin yirmi ikinci harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: yirmi.

ک ke: gibi.

کئب ke'ibe: (yek'ebu) [m. کأبة ، کأبة ، کأب] üzgün oldu, kederli oldu.

کؤوس ku'ûs: **1.**bardaklar. **2.**kadehler. **3.**şaraplar.

کاء kâ': korkak. ödlek.

کاء kâ'e: (yekû'u) [m. کوء ، کوأ] korktu.

کاء kâ'e: (yekî'u) [m. کیء] çekindi.

کائنة kâdi'e: verimsiz toprak.

کائنات kâ'inât: evren.

کائنة kâ'ine: [ç. کوائن] olay.

کأباء ke'bâ': derin üzüntü.

کأباء ke'bâ': üzgün kadın, kaygılı kadın.

کأبة ke'be: üzgün olmak, kederli olmak.

کابح kâbehe: [m. مکابحة] küfürleşti.

کابد kâbede: [m. مکابدة ، کباد ، کبابد] sıkıntı çekti, sıkıntıya katlandı.

کابد kâbid: sıkıntı, zorluk.

کابر kâbir: **1.**ulu, yüce, büyük. **2.**büyük dede. **3.**lider, efendi.

کابس kâbis: saldıran.

کابل kâbele: [m. مکابلة] borç ödemesini geciktirdi.

کابلی kâbilî: kısa giysi.

کابوس kâbûs: [ç. کوابیس] kâbus, karabasan.

کابول kâbûl: avcı ağı.

کابی الزند kâbi'z-zend: başarısız.

کاتب kâtebe: [m. مکاتبة] **1.**yazıştı. **2.**mektuplaştı. **3.**köle efendisi ile azatlık şartnamesi düzenledi.

کاتب kâtib: [ç. کتّاب ، کتبة] **1.**kâtip, yazıcı. **2.**yazar. **3.**sekreter. **4.**bilgin.

کاتب السر kâtibu's-sırr: sekreter.

کاتب العقود الرسمیة kâtibu'l-ukûdi'r-resmiyye: noter.

کاتبة kâtibe: bayan sekreter.

کاتبون kâtibûn: yazıcılar.

کاتع kâte'e: [m. مکاتعة] öldürdü.

كاتف kâtefe: [m. mukâtefe مكاتفة] yardım etti, destek verdi.

كاتل kâtele: [m. mukâtele مكاتلة] öldürdü.

كاتم kâteme: [m. mukâteme مكاتمة] sır sakladı.

كاتم kâtim: saklayan, gizleyen.

كاتم السر kâtimu's-sırr: **1.**sekreter. **2.**sır saklayan.

كاتوليك kâtulîk: (Yun.) katolikler.

كاتوليكى kâtulîkî: katolik.

كاثب kâsebe: [m. mukâsebe مكاثبة] yaklaştı.

كاثر kâsere: [m. mukâsere مكاثرة] **1.**çoklukta yarıştı. **2.**malının çokluğuyla övündü. **3.**çokça aldı.

كاثر kâsir: çok olan.

كاثم kâseme: [m. mukâseme مكاثمة] yaklaştı.

كاثوليك kâsûlik: katolik.

كاح kâha: (yekîhu) [m. keyh كيح] işledi, tesir etti.

كاحبة kâhibe: harlı ateş.

كاحص kâhis: [ç. kevâhis كواحص] yeri eşeleyen.

كاحصة kâhise: yeri eşeleyen.

كاد kâde: (yekâdu) [m. kevd, mekâd, mekâde كود ، مكاد ، مكادة] ede yazdı, yapa yazdı.

كاد kâde: (yekîdu) [m. keyd, mekîde كيد ، مكيدة] **1.**hile yaptı. **2.**aldattı. **3.**savaştı. **4.**tuzak kurdu. **5.**kustu. **6.**öldü. **7.**regl oldu.

كاد kâde: (yekûdu) [m. kevd كود] engel oldu, menetti.

كأد ke'ede: (yek'edu) [m. ke'd كأد] **1.**üzgün oldu, mahzun oldu. **2.**zahmetli oldu, meşakkatli oldu.

كأداء ke'dâ': **1.**sıkıntı. **2.**zulüm. **3.**üzüntü, elem. **4.**sakınma. **5.**kör karanlık gece.

كادح kâdih: didinen.

كادس kâdis: uğursuz sayılan.

كادية kâdiye: soğuğun şiddeti.

كاذب kâzebe: [m. mukâzebe, kizâb مكاذبة ، كذاب] birbirine yalan söyledi.

كاذب kâzib: [ç. kezebe, kuzzâb, kuzzeb كذبة ، كذاب ، كذب] yalancı.

كاذبات kâzibât: **1.**yalanlar. **2.**nefisler.

كاذبة kâzibe: [ç. kevâzib, kâzibât كواذب ، كاذبات] **1.**yalan. **2.**nefis.

كاذى kâzî: **1.**kırmızı nesne. **2.**bir tür ıtır.

كار kâre: (yekûru) [m. kevr كور] **1.**başına sardı. **2.**kazdı. **3.**yüklendi. **4.**hızlı yürüdü.

كارثة kârise: [ç. kevâris كوارث] **1.**keder, gam. **2.**musibet, bela.

كارد kârede: [m. mukârede مكاردة] savaşta birbirini püskürttü.

كارز kâreze: [m. mukâreze مكارزة] **1.**kaçtı. **2.**kaçarak saklandı. **3.**yarıştı.

كارز kâriz: (Sür.) vaiz.

كارم kâreme: [m. mukâreme مكارمة] cömertlikte yarıştı.

كاروز kârûz: (Sür.) vaiz.

كاره kârih: **1.**isteksiz. **2.**hoşlanmayan.

كاره النساء kârihu'n-nisâ': kadın düşmanı.

كارى kârâ: [m. mukârât, kirâ' مكاراة ، كراء] kiraya verdi.

كاز kâze: (yekûzu) [m. kevz كوز] **1.**bardaktan içti. **2.**biriktirdi.

كازوزة kâzûze: gazoz.

كاس kâse: (yekîsu) [m. keys, kiyâse كيس ، كياسة] **1.**akıllı oldu. **2.**zarif oldu. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

كاس kâse: (yekûsu) [m. kevs كوس] **1.**sekerek yürüdü, sekti. **2.**zarar etti. **3.**yavaş yürüdü.

كأس ke's: [ç. ek'us, ku'ûs كؤوس ، اكؤس] **1.**bardak. **2.**kadeh. **3.**şarap.

كأس البيض ke'su'l-beyd: yumurtalık.

كأس الزهرة ke'su'z-zehre: (bot.) çanak yaprak.

كأس العين ke'su'l-ayn: göz banyosu kadehi.

كأس القربان ke'su'l-kurbân: Katolik kilisesinde mukaddes ekmek saklama kutusu.

كأس انف ke'sun unuf: hiç su içilmemiş kap.

كاسب kâsib: kazanan, kâr eden.

كاسد kâsid: kesat, revaçta olmayan, canlılığı olmayan.

كاسر kâsir: [ç. kusser كسر] kartal.

كاسف البال kâsifu'l-bâl: melankolik.

كاسور kâsûr: köy bakkalı.

كاسى kâsî: [ç. kusât كساة] giyinik, giyimli.

كاش kâşe: (yekûşu) [m. kevş كوش] korktu.

كاشح kâşehe: [m. mukâşehe, kuşâh مكاشحة ، كشاح] düşmanlık etti.

كاشح kâşih: **1.**hırçın. **2.**kinci.

كاشف kâşefe: [m. mukâşefe مكاشفة] birbirine açtı.

كاشف kâşif: **1.**gideren. **2.**kaldıran.

كاشف kâşif: **1.**keşfeden. **2.**açan.

كاشم kâşim: (bot.) horoz gözü.

كأص ke'ese: (ye'kesu) [m. ke's كأص] **1.**kahretti. **2.**çok yedi. **3.**çok içti.

كأص ke's: obur.

كاظ kâzze: [m. mukâzze, kizâz مكاظة ، كظاظ] savaş hazırlığı yaptı.

كاظم kâzim: [ç. kuzzem كظم] öfkesinin yenen, öfkesine hakim olan.

كاظم kâzım: öfkesine hakim olan.

كاظية kâziye: kuru zemin.

كاع kâ': [ç. ekvâ' اكواع] bilek kemiği.

كاعم kâ'ame: [m. mukâ'ame مكاعمة] **1.**dudaklarını öptü. **2.**sevgilisi ile birlikte yattı.

كاغد kâged: (F.) kâğıt.

كاغد kâgıd: (F.) kâğıt.

كاغدى kâgıdî: (F.-A.) kâğıtçı.

كاف kâfe: (yekîfu) [m. keyf كيف] kesti.

كاف kâfe: (yekûfu) [m. kevf كوف] kenarını kıvırdı.

كافأ kâfe'e: [m. mukâfât, kifâ' مكافاة ، كفاء] **1.**ödüllendirdi. **2.**benzer oldu. **3.**eşit oldu. **4.**gözetti. **5.**savundu.

كافة kâffeten: hep birden, birlikte, topyekün.

كافة kâffeten: tümü, tamamı, hepsi.

كافح kâfehe: [m. mukâfehe, kifâh مكافحة ، كفاح] **1.**yüz yüze geldi, karşılaştı. **2.**ansızın öptü. **3.**direndi. **4.**savundu.

كافر kâfere: [m. mukâfere مكافرة] hakkını inkâr etti.

كافر kâfir: [ç. kâfirûn, kefere, kuffâr كافرون ، كفرة ، كفار] kâfir, Allah'a inanmayan.

كافر kâfir: [ç. kuffâr كفار] **1.**karanlık gece. **2.**deniz. **3.**büyük ırmak. **4.**karanlık. **5.**vadi. **6.**zırh. **7.**koyu bulut. **8.**bitki. **9.**ekinci. **10.**silahlı, tam teçhizatlı. **11.**insansız arazi.

كافرات kâfirât: kâfirler, Allah'a inanmayanlar.

كافرة kâfire: [ç. kâfirât, kevâfir كافرات ، كوافر] kâfir, Allah'a inanmayan.

كافرون kâfirûn: inkârcılar.

كافرون kâfirûn: kâfirler, Allah'a inanmayanlar.

كافل kâfele: [m. mukâfele مكافلة] yardımlaşma akdi yaptı.

كافل kâfil: [ç. kuffel كفل] yetim besleyen.

كافور kâfûr: [ç. kevâfîr كوافير] **1.**(bot.) kâfur otu.

2.Cennet'te bir pınar.

كافى kâfî: yetinen.

كأكأ ke'ke'e: [m. ke'ke'e كأكأة] **1.**korkudan geri çekildi. **2.**geri döndü. **3.**birikti, toplandı.

كأكاء ke'kâ': **1.**hırsızın kaçması. **2.**korkaklık, tabansızlık.

كاكاو kakav: (bot.) kakao.

كاكاو kâkâv: (bot.) kakao.

كال kâle: (yekîlu) [m. keyl, mekîl, mekâl كيل ، مكيل ، مكال] **1.**ölçtü. **2.**tarttı. **3.**karşılaştırdı, mukayese etti.

كالئ kâli': [ç. kevâli', kevâl كوالئ ، كوال] **1.**veresiye. **2.**kapora.

كالئ kâli': ödemesi gecikmiş borç.

كالأ kâle'e: [m. mukâle'e, kilâ' مكالئة ، كلاء] gözetti.

كالب kâlebe: [m. mukâlebe, kilâb مكالبة ، كلاب] dalaştı.

كالب kâlib: av köpeği sahibi.

كالح kâlehe: [m. mukâlehe مكالحة] düşmanca davrandı.

كالح kâlih: sırıtan.

كالح kâlih: yüzünü ekşiten.

كالم kâleme: [m. mukâleme مكالمة] **1.**konuştu. **2.**cevap verdi.

كامح kâmih: [ç. kemeha كمحة] seyis.

كامد kâmid: üzgün, dertli.

كامع kâme'e: [m. mukâme'e مكامعة] **1.**birlikte yattı. **2.**kucakladı.

كامل kâmil: **1.**tam, eksiksiz. **2.**olgun. **3.**aruzda bir bahir.

كاملة kâmile: tam.

كاميليا kamilyâ: (bot.) kamelya.

كان kâne: (yekînu) [m. keyn كين] itaat etti, boyun eğdi.

كان kâne: (yekûnu) [m. kevn, kiyân, keynûne كون ، كيان ، كينونة] oldu, meydana geldi.

كأن ke'ene: (ye'kenu) [m. ke'n كأن] şiddetlendi.

كأن ke'enne: sanki.

كأن ke'n: şiddetlenmek.

كانب kânib: yemekten karnı şişen.

كانف kânefe: [m. mukânefe مكانفة] yardım etti.

كانفة kânife: **1.**engel. **2.**sığınak.

كأنما ke'ennemâ: sanki.

كانون kânûn: [ç. kevânîn كوانين] ocak.

كانون الاول kânûnu'l-evvel: Aralık ayı.

كانون الثانى kânûnu's-sânî: Ocak ayı.

كانونة kânûne: ocak, ateş ocağı.

كأو ke'v: korkmak.

كاوى kâvâ: [m. mukâvât مكاواة] küfürleşti.

كاوياء kâviyâ': yakı.

كاه kâhe: (yekîhu) [m. keyh كيه] ağzını kokladı.

كاه kâhe: (yekûhu) [m. kevh كوه] ağzını kokladı.

كاهل kâhele: [m. mukâhele مكاهلة] **1.**yaşını başını aldı, olgunluk çağına geldi. **2.**evlendi.

كاهل kâhil: [ç. kevâhil كواهل] olgunluk çağında olan, olgun.

كاهن kâhene: [m. mukâhene مكاهنة] yardım etti.

كاهن kâhin: [ç. kehene, kuhhân كهنة ، كهان] **1.**kâhin. **2.**falcı. **3.**rahip, papaz.

كأى ke'eye: (yek'â) [m. ke'y كأى] kalbini kırdı.

كأى ke'eyyin: nice.

كأى ke'y: kalbini kırmak.

كايد kâyede: [m. mukâyede مكايدة] aldattı.

كايس kâyese: [m. mukâyese مكايسة] zariflik tasladı.

كايل kâyele: [m. mukâyele مكايلة] taklit etti.

كاين ke'eyyin: nice.

كب kebbe: (yekubbu) [m. kebb كب] **1.**yüz üstü yıktı. **2.**yumak yaptı. **3.**ağır oldu.

كبا kebâ: (yekbû) [m. kebv, kubuvv كبو] **1.**yere kapaklandı. **2.**çakmak çakmadı. **3.**ok karavanaya gitti. **4.**ateşi külle örttü. **5.**ışık azaldı. **6.**bitki soldu. **7.**döktü. **8.**toz kalktı. **9.**evi süpürdü.

كبا kibâ: [ç. ekbâ' اكباء] **1.**mezbelelik, süprüntülük. **2.**kumaş.

كباء kubâ': yüksek şey.

كبائر kebâ'ir: **1.**büyükler. **2.**büyük günahlar.

كبائر الاثم kebâ'iru'l-ism: büyük günahlar.

كبائس kebâ'is: hurma salkımları.

كباب kebâb: kebap.

كباب kubâb: **1.**özlü çamur. **2.**toprak yığını.

كبابة kebâbe: (bot.) kebebe, hint biberi, kuyruklu biber.

كباحة kebbâha: fren.

كباد kebbâd: (bot.) turunç.

كباد kibâd: sıkıntı çekmek, sıkıntıya matlanmak.

كباد kubâd: (tıp.) siroz.

كبار kibâr: **1.**değerliler, kadri yüceler. **2.**çok önemli olanlar. **3.**liderler, başkanlar. **4.**öğretmenler.

كبار kibâr: kebereler, gebre otları.

كبار kubbâr: çok büyük.

كباس kebbâs: **1.**pres. **2.**mengene. **3.**piston.

كباس kubâs: **1.**iri penis. **2.**büyük başlı, koca kafalı. **3.**başını hırkasına çekip uyuyan.

كباسة kibâse: [ç. kebâ'is كبائس] hurma salkımı.

كباش kebbâş: koç sahibi.

كباش kibâş: **1.**koçlar. **2.**mancınıklar.

كبب kubeb: **1.**topluluklar. **2.**yumaklar. **3.**ağırlıklar. **4.**deve sürüleri.

كبة kebbe: **1.**topluluk. **2.**akın, hücum. **3.**çarpışma.

كبت kebete: (yekbitu) [m. kebt كبت] **1.**geri püskürttü. **2.**yere çaldı. **3.**mahvetti. **4.**kırdı. **5.**rezil etti. **6.**menetti. **7.**öfkesini içinde sakladı.

كبة kubbe: [ç. kubeb كبب] **1.**topluluk. **2.**yumak. **3.**ağırlık. **4.**deve sürüsü.

كبث kebes: et bozulmak, et kokuşmak.

كبث kebese: (yekbusu) [m. kebs كبث] sıcaklık eti kokuşturdu.

كبث kebise: (yekbesu) [m. kebes كبث] et bozuldu, et kokuştu.

كبث kebs: sıcaklık eti kokuşturmak.

كبح kebeha: (yekbehu) [m. kebh كبح] **1.**yularını çekti. **2.**alıkoydu. **3.**frenledi, fren yaptı.

كبح kebh: **1.**yularını çekmek. **2.**alıkoymak. **3.**frenlemek, fren yapmak.

كبد kebbede: [m. tekbîd تكبيد] güneş gökyüzünün ortasına geldi.

كبد kebede: (yekbudu, yekbidu) [m. kebd كبد] **1.**ciğerine vurdu. **2.**yöneldi, kasdetti. **3.**soğuktan rahatsız oldu.

كبد kebid: [ç. ekbâd, kubûd اكباد ، كبود] **1.**ciğer. **2.**iç organ. **3.**orta.

كبد kebide: (yekbedu) [m. kebed كبد] **1.**ciğer ağrısı çekti. **2.**karnı büyük oldu.

كبد kibd: [ç. ekbâd, kubûd اكباد ، كبود] ciğer.

كبد الارض kebidu'l-ard: değerli madenler.

كبد البحر kebidu'l-bahr: denizin engin yeri.

كبد السماء kebedu's-semâ': gökyüzünün ortası.

كبداء kebdâ': **1.**gökyüzünün ortası. **2.**el değirmeni. **3.**kumluk.

كبدة kebde: afsuncu boncuğu.

كبر kebbere: [m. tekbîr تكبير] **1.**Allah'ı ululadı. **2.**yüceltti, ululadı. **3.**aşırıya kaçtı. **4.**büyük gördü.

كبر keber: [ç. kibâr, ekbâr كبار ،اكبار] (bot.) kebere, gebre otu.

كبر kebere: (yekburu) [m. kebr كبر] büyük oldu.

كبر kebire: (yekberu) [m. kiber, mekbir كبر ، مكبر] yaşlandı, ihtiyarladı.

كبر kebr: büyük olmak.

كبر kebure: (yekburu) [m. kiber, kubr, kebâre كبر ، كبارة] **1.**yüce oldu, şerefli oldu. **2.**büyüdü. **3.**zor geldi.

كبر kiber: yaşlılık.

كبر kibr: **1.**ululuk, yücelik, azamet. **2.**kibir, kendini beğenmişlik, büyüklenme. **3.**şirk, küfür, büyük günah.

كبر kuber: **1.**büyükler. **2.**daha büyükler.

كبر kubr: üstünlük, yücelik, şeref.

كبراء kuberâ': **1.**değerliler, kadri yüceler. **2.**çok önemli olanlar. **3.**liderler, başkanlar. **4.**öğretmenler.

كبرة kebre: yaşlılık.

كبرت kebrete: [m. kebrete كبرتة] kükürtledi.

كبرة kibre: **1.**büyük günah. **2.**büyüklük, yaşça büyüklük.

كبرتة kebrete: kükürtlemek.

كبرى kubrâ: [ç. ekâbir, ekberûn اكابر ، اكبرون] daha büyük.

كبرى kubrâ: en şiddetli.

كبرياء kibriyâ': **1.**yücelik, ululuk, azamet. **2.**mülk.

كبريات kubreyât: **1.**büyükler. **2.**daha büyükler.

كبريت kibrît: **1.**kükürt, sülfür. **2.**kibrit. **3.**kırmızı yakut. **4.**kızıl altın.

كبريتات kibrîtât: sülfürler.

كبريتات الخرصين kibrîtâtu'l-harsîn: çinko sülfat.

كبريتات النحاس kibrîtâtu'n-nuhâs: göztaşı, bakır sülfat.

كبس kebbese: [m. tekbîs تكبيس] **1.**sıkıştırdı, presledi. **2.**masaj yaptı.

كبس kebes: başı büyük olmak.

كبس kebese: (yekbisu) [m. kebs كبس] **1.**doldurup örttü. **2.**sıkıştırdı. **3.**örtündü. **4.**kuşattı, etrafını sardı. **5.**kâkülü alnına düştü. **6.**dört yılda bir seneye bir gün ilave etti. **7.**cinsel ilişkide bulundu.

كبس kebise: (yekbesu) [m. kebes كبس] başı büyük oldu.

كبس kibs: [ç. ekbâs اكباس] **1.**büyük baş. **2.**toprak ev. **3.**asıl.

كبس kubs: sigorta teli.

كبساء kebsâ': **1.**çukur alın. **2.**yumru vajina.

كبسة kebse: saldırı, baskın hücum.

كبسولة kebsûle: kapsül.

كبش kebbeşe: [m. tekbîş تكبيش] avuç avuç attı.

كبش kebeşe: (yekbuşu) [m. kebş كبش] avuçla aldı, avuçladı.

كبش kebş: [ç. kibâş, ekbâş, ekbuş, kubûşe كباش ، اكباش ، اكبش ،كبوشة] **1.**(zool.) koç. **2.**mancınık.

كبش kebş: avuçla almak, avuçlamak.

كبشة kebşe: (F.) [< kefçe] kepçe.

كبكب kebkeb: **1.**izdiham, kalabalık. **2.**at sürüsü.

كبكب kebkebe: [m. kebkebe كبكبة] **1.**devirdi. **2.**altüst etti. **3.**çukura attı. **4.**hayvanları topladı. **5.**cehenneme attı.

كبل kebbele: [m. tekbîl تكبيل] **1.**esiri bağladı. **2.**zindana attı.

كبل kebl: [ç. ekbul, kubûl, ekbâl اكبل ، كبول ، اكبال] **1.**kablo. **2.**bağ. **3.**bukağı. **4.**kürk.

كبل kebl: kısa giysi.

كبل kebele: (yekbilu) [m. kebl كبل] **1.**kelepçe vurdu. **2.**bukağıladı. **3.**zindana attı. **4.**borç erteledi.

كبن kebene: (yekbinu) [m. kebn كبن] **1.**yavaş yürüdü. **2.**ön dişleri içe dönük oldu. **3.**yere yattı. **4.**besili oldu.**5.**sakin odu.

كبن kebene: (yekbunu, yekbinu) [m. kebn كبن] **1.**giysinin kenarını dikti. **2.**gizledi. **3.**vazgeçti.

كبن kubbun: **1.**cimri. **2.**kuru ekmek.

كبنة kubunne: **1.**cimri. **2.**kuru ekmek.

كبوة kebve: yere kapaklanma.

كبوة kubve: buhurdan.

كبود kebbûd: parka.

كبود kubûd: **1.**ciğerler. **2.**iç organlar. **3.**ortalar.

كبوشة kubûşe: **1.**koçlar. **2.**mancınıklar.

كبول kubûl: **1.**kablolar. **2.**bağlar. **3.**bukağılar. **4.**kürkler.

كبى kebbâ: [m. tekbiye تكبية] **1.**ateşi külle örttü. **2.**giysiyi parfümledi.

كبيبة kubeybe: köfte.

كبيبة kubeybe: köfte.

كبيث kebîs: kokuşmuş et.

كبيداء kubeydâ': gökyüzünün ortası.

كبير kebîr: [ç. kibâr, kuberâ' كبار ، كبراء] **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**değerli, kadri yüce. **3.**çon önemli. **4.**lider, başkan. **5.**öğretmen.

كبير kebîr: **1.**büyük. **2.**büyük günah. **3.**çok büyük. **4.**çok.

كبير السن kebîru's-sinn: yaşlı.

كبير العدد kebîru'l-aded: çok sayıda.

كبيرة kebîre: [ç. kebâ'ir كبائر] **1.**büyük. **2.**büyük günah. **3.**ağır gelen görev.

كبيس kebîs: **1.**parfümlü ziynet eşyası. **2.**bir hurma cinsi.

كبيسة kebîse: **1.**doldurulmuş şey. **2.**artık yıl.

كبينة kebine: (Lat.) [ç. kebâ'in كبائن] kabin.

كت kett: çelimsiz.

كت kette: (yekittu) [m. kett, ketît كت ، كتيت] **1.**deve böğürdü. **2.**tencere fokurdadı. **3.**aşağıladı. **4.**canını sıktı.

كت kette: (yekuttu) [m. ketît كتيت] **1.**yavaş yavaş yürüdü. **2.**sık adımlarla hızlı hızlı yürüdü.

كت kette: (yekuttu) [m. kett كت] **1.**saydı. **2.**kulağına fısıldadı.

كتأ kete'e: (yektu'u) [m. ketv كتو] sık adımlarla yürüdü.

كتائب ketâ'ib: **1.**alaylar. **2.**bölükler. **3.**askerler. **4.**akıncı kolları.

كتائف ketâ'if: **1.**kapı kol demirleri. **2.**kinler. **3.**insan toplulukları. **4.**kerpetenler.

كتائل ketâ'il: yüksek hurma ağaçları.

كتاب kitâb: [ç. kutub, kutb كتب ،كتب] **1.**yazı âleti. **2.**defter. **3.**mektup. **4.**Kur'ân-ı Kerim. **5.**Tevrat. **6.**İncil. **7.**kader. **8.**ecel. **9.**hüküm.

كتاب kitâb: **1.**kitap. **2.**amel defteri. **3.**farz. **4.**levh-i mahfûz. **5.**mektup. **6.**yazı. **7.**mükâtebe yapmak, mükâtebe, köle sahibinin, belli bir bedel ödedikten sonra hürriyetine kavuşacağı

yolunda kölesi ile yapacağı sözleşme.

كتاب kitâb: **1.**yazmak. **2.**farz kılmak. **3.**nikâhlamak. **4.**vasiyet etmek.

كتاب kuttâb: [ç. ketâtîb كتاتيب] Kur'ân kursu.

كتاب kuttâb: **1.**kâtipler. **2.**yazarlar. **3.**sekreterler. **4.**bilginler.

كتاب الله kitâbullâh: Allah'ın kitabı.

كتاب المقدس kitâbu'l-mukaddes: **1.**İncil. **2.**Tevrat.

كتاب مبين kitâbun mubîn: apaçık kitap, levh-i mahfuz.

كتابة kitâbe: **1.**katiplik. **2.**yazı sanatı. **3.**köle ile efendisi arasındaki azatlık şartnamesi.

كتابة kitâbe: **1.**yazmak. **2.**farz kılmak. **3.**nikâhlamak. **4.**vasiyet etmek.

كتابة الاختزال kitâbetu'l-ihtizâl: stenografi.

كتاتيب ketâtîb: Kur'ân kursları.

كتاع kitâ': **1.**küçük kovalar. **2.**şişe boğazları.

كتاع kutâ': hiçbiri.

كتاف kettâf: insanların kürek kemiklerine bakarak hüküm çıkaran.

كتاف kitâf: [ç. ektife, kutuf, kutf اكتفة ، كتف] suçlunun elini ardından bağlamak için kullanılan ip.

كتاف kutâf: kürek kemiği ağrısı.

كتال ketâl: **1.**zat. **2.**zor yaşam. **3.**kalınlık. **4.**yoğunluk. **5.**güç, kuvvet. **6.**et.

كتام kitâm: sızdırmamak.

كتان kettân: **1.**(bot.) keten. **2.**su yosunu. **3.**is.

كتان kuttân: sivrisinek.

كتب ketb: **1.**yazmak. **2.**farz kılmak. **3.**nikâhlamak. **4.**vasiyet etmek.

كتب ketb: sırım ile dikmek.

كتب ketebe: (yektubu) [m. ketb كتب] sırım ile dikti.

كتب ketebe: (yektubu) [m. ketb, kitâb, kitbe, kitâbe كتب ، كتاب ، كتبة ، كتابة] **1.**yazdı. **2.**farz kıldı. **3.**nikâhladı. **4.**vasiyet etti. **5.**takdir etti.

كتب kettebe: [m. tektîb تكتيب] **1.**çok yazı yazdı. **2.**yazdırdı. **3.**yazı öğretti. **4.**askeri düzene soktu.

كتب kutub: **1.**yazı aletleri. **2.**defterler. **3.**mektuplar. **4.**kaderler. **5.**eceller. **6.**hükümler.

كتب اللغة kutubu'l-luga: sözlükler.

كتب المنزلة kutubu'l-munzele: indirilmiş kitaplar.

كتبة ketebe: **1.**kâtipler. **2.**yazarlar. **3.**sekreterler. **4.**bilginler.

كتبة kitbe: **1.**kopyası çıkarılacak kitap. **2.**kopya çıkardı.

كتبة kitbe: **1.**yazmak. **2.**farz kılmak. **3.**nikâhlamak. **4.**vasiyet etmek.

كتبى kutubî: **1.**kitap satıcı. **2.**kütüphaneci.

كتة kette: adi mal.

كتح keteha: (yektehu) [m. keth كتح] **1.**doyasıya yemek yedi. **2.**cildini bereledi. **3.**çekirge sürüsü bitkileri yok etti.

كتخدا kethudâ: (F.) [< kedhodâ] **1.**kethüda. **2.**vali vekili.

كتر ketr: **1.**şeref. **2.**değer, kadir. **3.**orta. **4.**yalpalayarak yürüme. **5.**küçük mahfe. **6.**kubbeli yapı. **7.**yüksek hörgüç.

كتر kitr: **1.**kubbeli bina. **2.**küçük mahfe. **3.**âd kavminden kalan kubbemsi mezar.

كترة ketre: yüksek hörgüç. **2.**yalpalayarak yürüme.

كتع ket': **1.**götürmek, iletmek. **2.**hazır olmak.

كتع kete': **1.**işini çabuk yapmak. **2.**büzülmek, tortop olmak.

كتع kete'a: (yekte'u) [m. ket' كتع] **1.**götürdü, iletti. **2.**hazır oldu.

كتع kete'a: (yekte'u) [m. kutû' كتوع] **1.**uzağa gitti. **2.**kaçıp gitti.

كتع keti'a: (yekte'u) [m. kete' كتع] **1.**işini çabuk yaptı. **2.**büzüldü, tortop oldu.

كتع kette'a: [m. tektî' تكتيع] kıyma yaptı.

كتع kuta': [ç. kut'ân كتعان] **1.**hazır. **2.**büzülmüş olan, tortop olan. **3.**tıynetsiz. **4.**kurt.

كتع kuta': **1.**küçük kovalar. **2.**şişe boğazları.

كتعان kut'ân: **1.**hazır. **2.**büzülmüş olan, tortop olan. **3.**tıynetsiz. **4.**kurt.

كتعة kut'a: [ç. kuta', kitâ' كتع ، كتاع] **1.**küçük kova. **2.**şişe boğazı.

كتف ketefe: (yektifu) [m. ketf, ketîf كتف ، كتيف] **1.**yavaş yavaş yürüdü. **2.**yumuşak davrandı.

كتف ketefe: (yektifu) [m. ketf, kitâf كتف ، كتاف] **1.**kürek kemiğine vurdu. **2.**iğrendi. **3.**suçluların ellerini arkadan bağladı.

كتف ketf: [ç. ektâf اكتاف] kürek kemiği.

كتف ketif: [ç. ektâf, kitefe اكتاف ، كتفة] **1.**kürek kemiği. **2.**destek. **3.**direk.

كتف kettefe: [m. tektîf تكتيف] **1.**kırık kabı teneke ile tamir etti. **2.**etten kıyma yaptı. **3.**ellerini ardından bağladı.

كتف kitf: [ç. ektâf اكتاف] kürek kemiği.

كتف kutf: **1.**demir levhalar. **2.**kol demirleri. **3.**palalar. **4.**tenekeler.

كتف kutf: suçluların ellerini ardından bağlamak için kullanılan ipler.

كتف kutuf: **1.**demir levhalar. **2.**kol demirleri. **3.**palalar. **4.**tenekeler.

كتف kutuf: suçluların ellerini ardından bağlamak için kullanılan ipler.

كتفة kitefe: **1.**kürek kemikleri. **2.**destekler. **3.**direkler.

كتكات ketkât: ağzı kalabalık.

كتكت ketkete: [m. ketkete كتكتة] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**çabuk konuştu. **3.**yavaş yavaş güldü.

كتكتة ketkete: **1.**hızlı hızlı yürümek. **2.**çabuk konuşmak. **3.**yavaş yavaş gülmek.

كتكوت ketkût: civciv.

كتل ketel: gövde kalınlığı.

كتل ketel: yapışmak.

كتل ketele: (yektulu) [m. ketl كتل] hapsetti.

كتل ketile: (yektelu) [m. ketel كتل] yapıştı.

كتل ketl: hapsetmek.

كتل kettele: [m. tektîl تكتيل] kütle haline getirdi, yumrulaştırdı.

كتل kutel: **1.**kütleler. **2.**yığınlar, kümeler. **3.**insan toplulukları.

كتلة kutle: [ç. kutel كتل] **1.**kütle. **2.**yığın, küme. **3.**insan topluluğu.

كتلوج ketelûc: (İng.) katalog.

كتم ketem: (bot.) çivit otu.

كتم keteme: (yektumu) [m. ketm, kitmân كتم ، كتمان] gizledi, sakladı.

كتم keteme: (yektumu) [m. kutûm, kitâm كتوم ، كتام] sızdırmadı.

كتم ketm: gizlemek, saklamak.

كتم ketteme: [m. tektîm تكتيم] gizledi, sakladı.

كتم kutum: sırrını saklayanlar.

كتمان kitmân: gizlemek, saklamak.

كتمان kutmân: (bot.) çivit otu.

كتمة ketme: kelime.

كتمة kitme: haber saklamak.

كتمة kuteme: sır saklayan.

كتن keten: is, kurum.

كتن ketin: çanak.

كتن ketine: (yektenu) [m. keten كتن] **1.**kirlendi. **2.**islendi, kurumlandı.

كتن kettene: [m. kettîn كتين] yapıştırdı.

كتن kitn: çanak.

كتو ketv: sık adımlarla yürümek.

كتوع kutû': **1.**uzağa gitmek. **2.**kaçıp gitmek.

كتول الارض ketûlu'l-ard: yüksek engebe.

كتوم ketûm: [ç. kutum كتم] sırrını saklayan.

كتونة kettûne: (Sür.) beyaz papaz cübbesi.

كتيبة ketîbe: [ç. ketâ'ib كتائب] **1.**alay. **2.**bölük. **3.**asker. **4.**akıncı kolu.

كتيبة خشناء ketîbetun haşnâ’: müfreze.

كتيت ketît: **1.**yavaş yavaş yürümek. **2.**sık adımlarla hızlı hızlı yürümek.

كتيع ketî’: **1.**tıynetsiz. **2.**insanlardan uzak yaşayan.

كتيع ketî’: tüm, bütün.

كتيف ketîf: [ç. kutuf, kutf كتف] **1.**demir levha. **2.**kol demiri. **3.**pala. **4.**teneke.

كتيف ketîf: **1.**yavaş yavaş yürümek. **2.**yumuşak davranmak.

كتيفة ketîfe: [ç. ketâ’if كتائف] **1.**kapı kol demiri. **2.**kin. **3.**insan topluluğu. **4.**kerpeten.

كتيلة ketîle: [ç. ketâ’il كتائل] yüksek hurma ağacı.

كتيم ketîm: sık dikiş.

كتين kettîn: yapıştırmak.

كث kess: gür ve sık olan.

كث kesse: (yekissu) [m. kesâse, kusûse كثاثة ، كثوثة] **1.**yoğun oldu. **2.**saçı gür oldu.

كثأ kese’e: (yekse’u) [m. kes’ كثأ] **1.**tencere köpüklendi. **2.**sakalı gür ve uzun oldu. **3.**bitki boy atıp gürleşti.

كثأ kesse’e: [m. teksi’e تكثئة] bitki boy atıp gürleşti.

كثاب kusâb: çok şey.

كثاب kussâb: temrensiz, yeleksiz ok.

كثأة kus’e: süt kaymağı.

كثاثة kesâse: **1.**yoğun olmak. **2.**saçı gür olmak.

كثار kusâr: **1.**çok. **2.**cemaat.

كثارة kesâre: sayıca çok olmak.

كثارة kesâre:çoğalmak.

كثاف kusâf: çok.

كثافة kesâfe: **1.**yoğunluk. **2.**kalınlık. **3.**gürlük.

كثافة kesâfe: gür olmak, kalın olmak.

كثب kesebe: (yeksubu) [m. kesb كثب] **1.**biriktirdi, topladı. **2.**birikti, toplandı. **3.**toprak aktardı. **4.**girdi. **5.**döktü. **6.**baş aşağı çevirdi. **7.**saldırdı.

كثب kessebe: [m. teksîb تكثيب] azaldı.

كثب kuseb: **1.**yığınlar, kümeler. **2.**az sütler.

كثبة kusbe: [ç. kuseb كثب] **1.**yığın, küme. **2.**az süt.

كثر kesere: (yeksuru) [m. kesre, kesâre, kusr كثرة ، كثارة ، كثر] sayıca çok oldu.

كثر kesr: **1.**çok olan. **2.**hurma çiçeği.

كثر kessere: [m. teksîr تكثير] **1.**çoğalttı. **2.**çok yaptı. **3.**çok konuştu.

كثر kesure: (yeksuru) [m. kesre, kesâre, kusr كثرة ، كثارة ، كثر] çoğaldı.

كثر kusr: **1.**çok. **2.**çokluk.

كثر عن kesure an: -den çok oldu.

كثرة kesre: çokluk.

كثع kes': süt kaymağı üste çıkmak.

كثع kese'a: (yekse'u) [m. kes' كثع] süt kaymağı üste çıktı.

كثع kesi'a: (yekse'u) [m. kesa' كثع] dudağı kızardı.

كثع kesse'a: [m. teksî' تكثيع] **1.**süt kaymağı üste çıktı. **2.**toprak yaşardi. **3.**süt kaymağı yedi. **4.**sakalı uzadı.

كثعة kes'a: **1.**süt kaymağı. **2.**tencere köpüğü.

كثف kessefe: [m. teksîf تكثيف] **1.**gürleştirdi. **2.**yoğunlaştırdı. **3.**kalınlaştırdı. **4.**koyulaştırdı.

كثف kesufe: (yeksufu) [m. kesâfe كثافة] gür oldu, kalın oldu.

كثكث keskes: moloz.

كثكث kiskis: moloz.

كثل kesele: (yeksulu) [m. kesl مثل] topladı.

كثل kesl: toplama.

كثلكة kesleke: katoliklik.

كثم keseme: (yeksimu) [m. kesm كثم] **1.**ağzında parçaladı. **2.**biriktirdi. **3.**iz sürdü. **4.**menetti.

كثم kesime: (yeksemu) [m. kesem كثم] **1.**yaklaştı. **2.**oyalandı, gecikti. **3.**doydu. **4.**iri karınlı oldu.

كثم kesm: **1.**ağzında parçalamak. **2.**biriktirmek. **3.**iz sürmek. **4.**menetmek.

كثم kusm: geniş yollar.

كثماء kesmâ': geniş yollar.

كثمة keseme: mantar.

كثنة kusne: **1.**çelenk. **2.**yassı sepet, sele.

كثوثة kusûse: **1.**yoğun olmak. **2.**saçı gür olmak.

كثيب kesîb: kum tepesi, kumul.

كثيث kesîs: gür sakallı.

كثير kesîr: birçok.

كثير الاكل kesîru'l-ekl: obur.

كثير الرماد kesîru'r-remâd: misafirperver.

كثير العدد kesîru'l-aded: çok sayıda.

كثير الكلام kesîru'l-kelâm: ağzı kalabalık, geveze.

كثير المال kesîru'l-mâl: mal varlığı olan, zengin.

كثير بجير kesîrun becîr: çok çok, hayli çok.

كثيرا kesîren: **1.**çok olarak. **2.**daha çok.

كثيرا ما kesîren mâ: sık sık.

كثيراء kesîrâ': (bot.) kitre ağacı, zamk ağacı.

كثيرة kesîre: çok.

كثيرة الولد kesîretu'l-veled: çok çocuklu kadın.

كثيف kesîf: **1.**yoğun. **2.**kalın. **3.**gür.

كج kecc: bezden yapılmış top oynamak.

كج kecce: (yekuccu) [m. kecc كج] bezden yapılmış top oynadı.

كح kehh: öksürmek.

كح kehhe: (yekuhhu) [m. kehh كح] öksürdü.

كح kuhh: [ç. ekhâh اكحاح] halis, saf.

كحال kehhâl: **1.**gözüne sürme çeken. **2.**göz doktoru.

كحال kihâl: **1.**sürme. **2.**nazar boncuğu.

كحب kehb: **1.**koruk. **2.**anüs, makat.

كحب kehhabe: [m. tekhîb تكحيب] çok koruklu oldu.

كحة kuhha: öksürük.

كحح kuhuh: kocakarılar.

كحص kehase: (yekhasu) [m. kehs كحص] **1.**sildi. **2.**örttü. **3.**toprağı eşti.

كحص kehase: (yekhasu) [m. kuhûs كحوص] izi silindi.

كحص kehhase: [m. tekhîs تكحيص] iz sildi.

كحص kehs: **1.**silmek. **2.**örtmek. **3.**toprağı eşmek.

كحكح kuhkuh: kocakarı.

كحل kehel: gözü sürmeli olmak.

كحل kehel: yaratılıştan sürmeli göz.

كحل kehele: (yekhelu) [m. kehl كحل] kıtlık oldu.

كحل kehele: (yekhulu, yekhelu) [m. kehl كحل] gözüne sürme çekti.

كحل kehhele: [m. tekhîl تكحيل] gözüne sürme çekti.

كحل kehile: (yekhelu) [m. kehel كحل] gözüsürmeli oldu.

كحل kehl: **1.**gökyüzü. **2.**kurak yıl.

كحل kuhl: **1.**göz sürmesi. **2.**göztaşı.

كحلاء kehlâ': **1.**gözü sürmeli kadın. **2.**siyah gözlü kadın. (bot.) sığırdili.

كحلة kehle: nazar boncuğu.

كحلى kuhlî: siyaha çalan mavi.

كحلى kuhlî: sürmeci, sürme yapan.

كحوص kuhûs: izi silinmek.

كحوف kuhûf: organlar.

كحول kuhûl: [ç. kuhûlât كحولات] alkol, ispirto.

كحولات kuhûlât: alkoller, ispirtolar.

كحولى kuhûlî: alkolik.

كحيل kuheyl: zift, katran.

كحيلاء kuheylâ': **1.**(bot.) kadife çiçeği. **2.**(bot.) sığır dili.

كخ kehhe: (yekihhu) [m. kehh, kehîh كخ ، كخيخ] horuldadı, horladı.

كخ كخ keh keh: cıss! (çocuk dilinde).

كخ كخ kih kih: cıss! (çocuk dilinde).

كخيا kihyâ: kâhya, kethüda.

كخيخ kehîh: horuldamak, horlamak.

كد kedd: havan.

كد kedde: (yekuddu) [m. kedd كد] **1.**zorlukla karşılaştı, zahmet çekti. **2.**saçını taradı. **3.**rızık istedi. **4.**zahmet çektirdi. **5.**ısrarla istedi. **6.**çekip kopardı. **7.**şiddetle kovdu.

كدء ked': bitki cılız kalmak.

كدئ kedi'e: (yekde'u) [m. kede' كدأ] bitki cılız kaldı.

كدا kedâ: (yekdû) [m. kedv, kuduvv كدو] ekin zayıf başak tuttu.

كدا kedâ: (yekdû) [m. kidâ' كداء] **1.**kesti. **2.**menetti, alıkoydu.

كدأ kedde'e: [m. tekdi'e تكدئة] ekin cılız kaldı.

كدأ kede': bitki cılız kalmak.

كدأ kede'e: (yekde'u) [m. ked', kudû' كدء ، كدوء] bitki cılız kaldı.

كداء kudâ': sahra.

كداة kedât: [ç. kedâ كدى] yığın.

كدارة kedâre: **1.**bulanmak, bulanık olmak. **2.**canı sıkılmak. **3.**mutsuz olmak.

كدارة kedâre: siyahımsı olmak.

كداسة kudâse: harman yığını.

كداش keddâş: **1.**çok kazanan. **2.**çok dilenen.

كدام keddâm: çok ısıran.

كدامة kudâme: yemek artığı.

كدانة kedâne: babası arap olan at veya deve.

كدح kedehe: (yekdehu) [m. kedh كدح] **1.**emek verdi, çalıştı. **2.**yüzünü tırmaladı. **3.**kazıdı, tahriş etti. **4.**saçını taradı. **5.**ısırdı.

كدح kedh: didinme.

كدد keddede: [m. tekdîd تكديد] kovdu.

كدر keddere: [m. tekdîr تكدير] **1.**bulandırdı. **2.**döktü. **3.**üzdü, kederlendirdi.

كدر keder: siyahımsı olmak.

كدر kedere: (yekduru) [m. kedr, kedâre, kudûre, kudre كدر ، كدارة ، كدورة ، كدرة] **1.**bulandı, bulanık oldu. **2.**canı sıkıldı. **3.**mutsuz oldu.

كدر kedir: **1.**bulanık. **2.**sel suyu.

كدر kedire: (yekderu) [m. keder, kedâre, kudûr, kudûre, kudre كدر ، كدارة ، كدور ، كدورة ، كدرة] **1.**siyahımsı oldu. **2.**bulanık oldu.

كدر kedr: (Fr.) kadro.

كدر kedure: (yekduru) [m. kedr, kedâre, kudûre, kudre كدر ، كدارة ، كدورة ، كدرة] **1.**bulandı, bulanık oldu. **2.**canı sıkıldı. **3.**mutsuz oldu.

كدر kudr: **1.**karaya çalanlar, bozlar. **2.**seller.

كدر kudur: katı nesne.

كدر kudurr: iri yapılı delikanlı.

كدراء kedrâ': [ç. kudr كدر] **1.**karaya çalan, boz. **2.**sel.

كدرة kedere: **1.**çökelti, tortu. **2.**ince bulut. **3.**biçilmiş ekin demeti.

كدرة kudere: tortu, çökelti.

كدرة kudre: **1.**bulanıklık. **2.**bozluk.

كدرة kudre: siyahımsı olmak.

كدرى kudurî: boz renkli, sarı boğazlı bağırtlak kuşu.

كدس keddese: [m. tekdîs تكديس] yığdı, harman yaptı.

كدس kedese: (yekdisu) [m. keds كدس] yığdı.

كدس kedese: (yekdisu) [m. keds, kudâs كدس ، كداس] **1.**kovdu. **2.**yere çaldı. **3.**izdiham yarattı. **4.**aksırdı.

كدس keds: yığmak.

كدس kuds: [ç. ekdâs اكداس] harman yığını, çeç.

كدسة kedse: hayvan aksırığı.

كدش kedeşe: (yekdişu) [m. kedş كدش] **1.**tırmaladı. **2.**vurdu. **3.**dürttü. **4.**kakaladı, iteledi. **5.**kesti. **6.**bahşiş aldı. **7.**geçim için çalıştı.

كدش kudş: yük beygirleri.

كدع ked': **1.**geri itmek. **2.**defetmek.

كدع kede'a: (yekde'u) [m. ked' كدع] **1.**geri itti. **2.**defetti.

كدعة kud'a: hakir, hor.

كدفة kedefe: ayak sesi.

كدم kedem: ısırık izi.

كدم kedeme: (yekdumu, yekdimu) [m. kedm كدم] avı sürdü.

كدم kedm: [ç. kudûm كدوم] ısırık izi.

كدم kedm: avı sürmek.

كدم kudem: çekirge.

كدمة kedeme: hareket.

كدمة kedme: **1.**iz. **2.**işaret, alamet. **3.**bere.

كدن kedene: (yekdunu) [m. kedn كدن] büründü, sarındı.

كدن kedin: dolgun vücutlu.

كدن kedine: (yekdenu) [m. keden كدن] **1.**semiz oldu. **2.**sert oldu. **3.**dudağı morardı.

كدن kedn: [ç. kudûn كدون] **1.**tül. **2.**mahfe. **3.**palan. **4.**havan.

كدن kidn: [ç. kudûn كدون] **1.**tül. **2.**mahfe. **3.**palan. **4.**havan.

كدنة kidne: hörgüç.

كدود kedûd: yorucu iş.

كدور kudûr: siyahımsı olmak.

كدوم kedûm: çok ısıran.

كدوم kudûm: ısırık izleri.

كدون kudûn: **1.**tüller. **2.**mahfeler. **3.**palanlar. **4.**havanlar.

كدوه kudûh: taş yaraları.

كده keddehe: [m. tekdîh تكديه] **1.**kırdı. **2.**vurdu. **3.**taradı. **4.**galip geldi. **5.**bitkin

düşürdü, yordu. **6.**geçim için çalıştı.

كده kedehe: (yekdehu) [m. kedh كده] **1.**kırdı. **2.**vurdu. **3.**taradı. **4.**galip geldi. **5.**bitkin düşürdü, yordu. **6.**geçim için çalıştı.

كده kedh: [ç. kudûh كدوه] taş yarası.

كدى kdiyy: kokusuz misk.

كدى kedâ: (yekdî) [m. kedy كدى] **1.**cimrilik etti. **2.**yüzünü tırmaladı.

كدى kedâ: yığınlar.

كدى kediye: (yekdâ) [m. keden كدى] **1.**hayvanın boğazında kemik kaldı. **2.**kemik yedi.

كدى kediye: (yekdâ) [m. kedy كدى] **1.**miskin kokusu kalmadı. **2.**madende cevher kalmadı. **3.**parmakları kazmaktan yoruldu.

كدى kuden: **1.**sert zeminler. **2.**taşlaşmış balçıklar. **3.**yığınlar. **4.**dilenmeler. **5.**yoksullar.

كدية kudye: [ç. kuden كدى] **1.**sert zemin. **2.**taşlaşmış balçık. **3.**yığın. **4.**dilenme. **5.**yoksulluk.

كدير kedîr: **1.**bulanık. **2.**sel suyu.

كديراء kudeyrâ': hurma vesüt katkılı bir Arap yemeği.

كديش kedîş: [ç. kudş كدش] yük beygiri.

كذ kezz: sert olmak, katı olmak.

كذ kezze: (yekizzu) [m. kezz كذ] sert oldu, katı oldu.

كذا kezâ: öyle, böyle, şöyle, şu kadar.

كذاب kezzâb: çok yalancı.

كذاب kizâb: birbirine yalan söylemek.

كذاب kuzzâb: yalancılar.

كذان kezzân: sünger taşı.

كذب kezebe: (yekzibu) [m. kezib, kizb, kezbe, kizbe, kizâb, kizzâb كذب ، كذبة ، كذاب] **1.**yalan söyledi. **2.**göz yanıldı. **3.**hata etti. **4.**iftira etti. **5.**gerçekleşmedi.

كذب kezib: **1.**sahte. **2.**yalan.

كذب kezzebe: [m. tekzîb تكذيب] **1.**yalanladı. **2.**çok yalan söyledi. **3.**menetti.

كذب kuzzeb: yalancılar.

كذبان kuzbân: yalan.

كذبة kezebe: yalancılar.

كذبة ابريل kezbetu ebrîl: nisan şakası.

كذبى kuzbâ: yalan.

كذلك kezâlike: **1.**böylece. **2.**işte böyle.

كر ker: apış arası açık olmak.

كر kerr: [ç. ekrâr, kurûr اكرار ، كرور] büyük namazlık.

كر kerr: [ç. kirâr كرار] kuyu.

كر kerr: [ç. kurûr كرور] halat, urgan.

كر kerr: dönüp tekrar saldırmak.

كر kerr: geri döndürmek.

كر kerr: göğsüne hırıltı gelmek.

كر kerre: (yekirru) [m. kerîr كرير] göğsü hırıldadı.

كر kerre: (yekurru) [m. kerr كر] geri döndürdü.

كر kerre: (yekurru) [m. kerr, kurûr, tekrâr كر ، كرور ، تكرار] dönüp tekrar saldırdı.

كر kerre: (yekurru) [m. kurûr كرور] **1.**geri döndü. **2.**gece ile gündüz birbirini takip etti.

كر kerre: (yekurru, yekerru) [m. kerr كر] göğsüne hırıltı geldi.

كراء kirâ': kira bedeli.

كراء kirâ':kiraya vermek.

كرائب kerâ'ib: felaketler, musibetler.

كرائم kerâ'im: **1.**kerem sahipleri. **2.**burunlar. **3.**kız çocukları.

كرائه kerâ'ih: **1.**savaşlar. **2.**belalar. **3.**musibetler.

كراب kerrâb: kişi, kimse.

كراب kirâb: nadasa bırakmak.

كرابج kerâbic: **1.**manavlar. **2.**dükkânlar.

كرابس kerâbis: pamuklu bezler.

كرابيل kerâbîl: hallaç tokmakları.

كرات kurât: **1.**küreler. **2.**toplar. **3.**yerküreler.

كراتين kerâtîn: kartonlar.

كراث kurrâs: (bot.) pırasa.

كراديس kerâdîs: **1.**büyük süvari bölükleri. **2.**eklem kemikleri.

كراديس kerâdîs: iri kemikler.

كرار kerrâr: döne döne saldıran.

كرار kirâr: kuyular.

كرارية kerrâriyye: bobin.

كراريز kerârîz: iri koçlar.

كراز kerrâz: [ç. kerârîz كراريز] iri koç.

كراز kurâz: [ç. kirzân كرزان] şişe.

كراز kurrâz: şişe.

كرازم kerâzim: **1.**baltalar. **2.**musibetler, felaketler.

كرازيم kerâzîm: **1.**baltalar. **2.**musibetler, felaketler.

كراسيع kerâsî': bilek kemikleri.

كراع kerrâ': **1.**ayak takımıyla düşüp kalkan. **2.**hayvanına yağmur suyu içiren.

كراع kurâ': [ç. ekru', ekâri' اكرع ، اكارع] **1.**paça. **2.**uç.

كراعى kurâ'î: paçacı.

كراف kirâf: koklamak.

كراكة kerrâke: çamur temizleme aracı.

كراكى kurâkî: (zool.) turna balığı.

كرام kerrâm: **1.**bağcı, bağ sahibi. **2.**bağ bekçisi.

كرام kirâm: **1.**cömertler, kerem sahipleri. **2.**hoşgörülüler. **3.**kıymetliler. **4.**konukseverler. **5.**nazikler. **6.**soylular.

كرام kirâm: **1.**kerem sahipleri. **2.**burunlar. **3.**kız çocukları.

كرام kirâm: şerefli.

كرام kurâm: cömert, kerem sahibi.

كراما kirâmen: vakar ve hoşgörü ile.

كرامة kerâme: **1.**şeref. **2.**cömertlik. **3.**keramet. **4.**küp kapağı.

كرامة لك kerâmetu leke: senin hatırın için.

كراوين kerâvîn: **1.**keklikler. **2.**toy kuşları.

كراهة kerâhe: çirkin olmak.

كراهة kerâhe: tiksinmek, iğrenmek, çirkin bulmak.

كراهية kerâhiye: çirkin olmak.

كراهية kerâhiye: tiksinmek, iğrenmek, çirkin bulmak.

كراييس kerâyîs: konak tuvaletleri.

كرب kerb: [ç. kurûb كروب] üzüntü, keder.

كرب kerb: **1.**dili tutulmak. **2.**iş ağır gelmek. **3.**ipi bükmek. **4.**tarlayı nadasa bırakmak. **5.**kuru ziraat yapmak.

كرب kerb: nadasa bırakmak.

كرب kerb: sıkıntı.

كرب kere: (yekrubu) [m. kurûb كروب] **1.**yaklaştı, gelip çattı. **2.**yapa yazdı, ede yazdı. **3.**yüz tuttu.

كرب kerebe: (yekrubu) [m. kerb كرب] **1.**dili tutuldu. **2.**iş ağır geldi. **3.**ipi büktü. **4.**tarlayı nadasa bıraktı. **5.**kuru ziraat yaptı.

كرب kerebe: (yekrubu) [m. kerb, kirâb كرب ، كراب] nadasa bıraktı.

كرب keribe: (yekrebu) [m. kereb كرب] **1.**ip koptu. **2.**derin üzüntüye boğuldu.

كرب kerrebe: [m. tekrîb تكريب] kuru ziraat yaptı.

كرب kureb: çadır direği ağırşakları.

كرب kureb: üzüntüler, kederler.

كرباج kurbâc: (F.) kıbaç.

كرباس kirbâs: [ç. kerâbis كرابس] pamuklu bez.

كرباسة kirbâse: pamuklu bezler.

كربال kirbâl: [ç. kerâbîl كرابيل] hallaç tokmağı.

كربة kurbe: [ç. kureb كرب] üzüntü, keder.

كربة kurebe: [ç. kureb كرب] çadır direği ağırşağı.

كربج kurbec: [ç. kerâbic كرابج] **1.**manav. **2.**dükkân.

كربس kerbese: [m. kerbese كربسة] ayakları bağlıymış gibi yürüdü.

كربسة kerbese: ayakları bağlıymış gibi yürümek.

كربش kerbeşe: [m. kerbeşe كربشة] **1.**ayakları bağlıymış gibi yürüdü. **2.**sıçramak için ayaklarını birleştirdi. **3.**yakalayıp bağladı.

كربل kerbele: [m. kerbele كربلة] **1.**karıştırdı. **2.**suya girdi. **3.**buğdayı ayıkladı.

كربلاء kerbelâ': (coğ.) Irak'ta bir şehir.

كربلة kerbele: **1.**karıştırmak. **2.**suya girmek. **3.**buğdayı ayıklamak.

كربون kerbûn: (kim.) karbon.

كربونات الصودا kerbûnâtu's-sûdâ: (kim.) sodyumbikarbonat.

كرة kerre: [ç. kerrât كرات] **1.**kere, defa. **2.**dönüş. **3.**saldırı, hamle.

كرة kerre: **1.**dönüş. **2.**tekrar.

كرة kure: [ç. kurât, kuren, kurîn, kirîn كرات ، كرى ، كرين] **1.**küre. **2.**top. **3.**yerküre.

كرة الارض kuretu'l-ard: yerküre.

كرة السلة kuretu's-selle: basketbol.

كرة القدم kuretu'l-kadem: futbol.

كرتح kerteha: [m. kerteha كرتحة] yere yıktı.

كرتن kertene: [m. kertene كرتنة] karantinaya koydu.

كرتنة kertene: karantinaya koymak.

كرتون kertûn: (Fr.) [ç. kerâtîn كراتين] karton.

كرث kerese: (yekrusu, yekrisu) [m. kers كرث] kederlendi, gamlandı.

كرث kers: kederlenmek, gamlanmak.

كرثأ kerse'e: [m. kerse'e كرثأة] saçı gürleşti.

كرج kerice: (yekrecu) [m. kerec كرج] küflendi.

كرج kerrece: [m. tekrîc تكريج] küflendi.

كرج kurc: **1.**tahta tay. **2.**Gürcüler.

كرج kurrec: (F.) [< kurre] tahta tay.

كرخ kereha: (yekrehu) [m. kerh كرخ] suyu arka verdi.

كرخانه kerhâne: (F.) [< kârhâne] **1.**genelev, kerhane. **2.**ipek atölyesi.

كرد kerd: **1.**boyun kökü. **2.**bir dönümden küçük alan, kert.

كرد kerd: **1.**davarı sürmek. **2.**kesmek. **3.**düşmanı geri püskürtmek.

كرد kerede: (yekrudu) [m. kerd كرد] **1.**davarı sürdü. **2.**kesti. **3.**düşmanı geri püskürttü.

كرد kurd: [ç. ekrâd اكراد] Kürt.

كردان kirdân: (F.) [< gerden] kolye, gerdanlık.

كردس kerdese: [m. kerdese كردسة] **1.**süvarileri bölüklere ayırdı. **2.**ayağı zincirli gibi yürüdü. **3.**yere yıktı.

كردم kerdem: **1.**bodur. **2.**yiğit.

كردم kerdeme: [m. kerdeme كردمة] **1.**askeri savaşa hazırladı. **2.**paytak paytak koştu.

كردمة kerdeme: **1.**askeri savaşa hazırlamak. **2.**paytak paytak koşmak.

كردوس kurdûs: [ç. kerâdîs كراديس] iri kemik.

كردوسة kurdûse: [ç. kerâdîs كراديس] **1.**büyük süvari bölüğü. **2.**eklem kemiği.

كردوم kurdûm: bodur.

كردينال kerdinâl: (Fr.) kardinal.

كرر kerrere: [m. tekrîr, tekrâr, tekirre تكرير ، تكرار ، تكرة] tekrarladı, tekrar etti.

كرز kerez: (bot.) kiraz.

كرز kerez: keş yemek, kurut yemek.

كرز kereze: (yekrizu) [m. kerz كرز] İncil'e göre vaaz verdi.

كرز kereze: (yekrizu) [m. kurûz كروز] **1.**sığındı. **2.**saklandı. **3.**girdi.

كرز kerize: (yekrezu) [m. kerez كرز] keş yedi, kurut yedi.

كرز kerreze: [m. tekrîz تكريز] şahin tüy döktü.

كرز kerz: İncil'e göre vaaz vermek.

كرز kurrez: **1.**mayası bozuk, sütü bozuk. **2.**düzenbaz. **3.**becerikli. **4.**şahin, doğan.

كرز kurz: [ç. ekrâz, kireze اكراز ، كرزة] torba, çoban dağarcığı, çoban heybesi.

كرزان kirzân: şişe.

كرزة kireze: torbalar, çoban dağarcıkları.

كرزم kerzem: **1.**balta. **2.**kısa burunlu insan.

كرزم kerzeme: [m. kerzeme كرزمة] öğle yemeği yedi.

كرزم kirzim: [ç. kerâzim كرازم] **1.**balta. **2.**musibet, felaket.

كرزم kurzum: obur.

كرزمة kerzeme: öğle yemeği yemek.

كرزيم kirzîm: [ç. kerâzîm كرازيم] **1.**balta. **2.**musibet, felaket.

كرس kerrese: [m. tekrîs تكريس] **1.**temel yaptı. **2.**bina yaptı. **3.**tahsis etti. **4.**takdis etti, kutsadı. **5.**üyeliğe kabul etti. **6.**üst üste yığdı. **7.**vakfetti.

كرس kirs: [ç. ekrâs, ekâris, ekârîs اكراس ، اكارس ، اكاريس] **1.**oba, yurt. **2.**asıl. **3.**topluluk. **4.**oğlak kulübesi.

كرساء kirsâ': sık ağaçlıklı bölge.

كرسع kerse'a: [m. kerse'a كرسعة] koştu.

كرسعة kerse'a: koşmak.

كرسعة kursu'a: topluluk.

كرسف kersefe: [m. kersefe كرسفة] devenin dizini bağladı.

كرسف kursuf: (bot.) pamuk.

كرسفة kersefe: devenin dizini bağlamak.

كرسفى kursufî: bir tür beyaz bal.

كرسنة kirsinne: (bot.) karaburçak.

كرسوع kursû': [ç. kerâsî' كراسيع] bilek kemiği.

كرسوف kursûf: pamuk.

كرسى kursî: [ç. kerâsî, kerâs كراسى ، كراس] **1.**taht. **2.**divan. **3.**iskemle, sandalye. **4.**ilim. **5.**âlem. **6.**kürsü, bilim dalı. **7.**hükümranlık.

كرسى الاعتراف kursiyyu'l-i'tirâf: günah çıkartma sandalyesi.

كرسى الملك kursiyyu'l-mulk:hükümdar tahtı, saltanat tahtı.

كرسى المملكة kursiyyu'l-memleke: başkent.

كرسى بمساند kursiyyun bimesânid: koltuk.

كرسى شاغر kursiyyu şâgir: boş makam.

كرسى قماش kursiyyun kumâş: şezlong.

كرش kereş: **1.**çok çocuğu olmak. **2.**derisi ateşten yanmak.

كرش keriş: [ç. ekrâş, kurûş اكراش ، كروش] **1.**işkembe. **2.**çoluk çocuk. **3.**topluluk.

كرش kerişe: (yekreşu) [m. kereş كرش] **1.**çok çocuğu oldu. **2.**derisi ateşten yandı.

كرش kurş: **1.**karnı büyükler. **2.**malı çok olanlar.

كرشاء kerşâ': [ç. kurş كرش] **1.**karnı büyük. **2.**malı çok.

كرشنة kerşene: **1.**Arapça'yı yabancı alfabe ile yazma. **2.**yabancı kelimeleri Arap alfabesi ile yazma.

كرشونى kerşûnî: Süryanca harflerle yazılmış Arapça.

كرص keresa: (yekrisu) [m. kers كرص] ezdi, dövdü, ufaladı.

كرص kerrese: [m. tekrîs تكريص] otlu keş yedi.

كرص kers: ezmek, dövmek, ufalamak.

كرع ker': eğilip ağzıyla su içmek.

كرع kera': **1.**ayak bilekleri ağrımak. **2.**kızın canı erkek çekmek.

كرع kera': **1.**yağmur suyu birikintisi. **2.**alçak tabiatlı. **3.**ayak takımı. **4.**davar ayağı.

كرع kere'a: (yekra'u) [m. kera' كرع] **1.**ayak bilekleri ağrıdı. **2.**kızın canı erkek çekti.

كرع keru'a: (yekru'u) [m. ker', kurû' كرع ، كروع] eğilip ağzıyla su içti.

كرف kerefe: (yekrufu, yekrifu) [m. kerf, kirâf كرف ، كراف] kokladı.

كرفأ kerfe'e: [m. kerfe'e كرفأة] **1.**kaynamaktan köpüklendi. **2.**insanlar karıştı. **3.**saçı uzadı.

كرفأة kerfe'e: **1.**kaynamaktan köpüklenmek. **2.**insanlar karışmak. **3.**saçı uzamak.

كرفس kerfese: [m. kerfese كرفسة] **1.**ayağı zincirlenmiş gibi yürüdü. **2.**devenin ayaklarını bağladı.

كرفس kurfus: (bot.) pamuk.

كرفس kerefs: (bot.) kereviz.

كرفسة kerfese: **1.**ayağı zincirlenmiş gibi yürümek. **2.**devenin ayaklarını bağlamak.

كرك kerik: kırmızı nesne.

كركدن kerkeden: (zool.) gergedan.

كركدن البحر kerkedenu'l-bahr: (zool.) deniz gergedanı.

كركر kerkere: [m. kerkere كركرة] **1.**tekrar etti. **2.**öğüttü. **3.**kikir kikir güldü. **4.**ordu bozuldu. **5.**tavuğu çağırdı. **6.**değirmeni çalıştırdı. **7.**hapsetti. **8.**savdı, defetti.

كركرة kirkire: [ç. kerâkir كراكر] **1.**hayvan göğsü. **2.**devenin göğüs nasırı. **3.**insan topluluğu.

كركسة kerkese: [m. kerkese كركسة] **1.**oraya buraya yuvarlandı. **2.**ayağını zincire vurdu. **3.**ayağı zincirlenmiş gibi yürüdü. **4.**aşağıya yuvarlandı.

كركم kurkum: (bot.) zerdeçal, Hint safranı.

كركند kerkend: **1.**(zool.) gergedan. **2.**bir tür yakut.

كركى kurkî: [ç. kerâkî كراكى] (zool.) turna kuşu.

كرم kerem: **1.**cömertlik, kerem. **2.**cömert.

كرم kereme: (yekrumu) [m. kerm كرم] kerem sahibi oldu, cömertliğiyle tanındı.

كرم kerm: [ç. kurûm كروم] **1.**yaş üzüm. **2.**kolye, gerdanlık.

كرم kerm: kerem sahibi olmak, cömertliğiyle tanınmak.

كرم kerreme: [m. tekrîm تكريم] **1.**saygı gösterdi, üstün tuttu. **2.**erdemli kıldı. **3.**bulut yağmur yüklü oldu.

كرم kerume: (yekrumu) [m. kerem, kerâme, kereme كرم، كرامة ، كرمة] **1.**kıymetli oldu. **2.**cömert oldu. **3.**üstün ahlaklı oldu. **4.**mahsul bereketli oldu. **5.**bulut yağmur yüklü oldu.

كرما لك kurmen lek: hatırın için.

كرماء kuremâ': **1.**cömertler, kerem sahipleri. **2.**hoşgörülüler. **3.**kıymetliler. **4.**konukseverler. **5.**nazikler. **6.**soylular.

كرمانا لك kurmânen lek: hatırın için.

كرمة لك kurmeten lek: hatırın için.

كرمى لك kurmâ lek: hatırın için.

كرنافة kurnâfe: tüfek kundağı.

كرنب kerenbu: (bot.) lahana.

كرنب kurunbu: (bot.) lahana.

كرنبية kurunbiyye: lahana yemeği.

كرنتينة kerentine: (Fr.) karantina.

كرنف kernefe: [m. kernefe كرنفة] **1.**hurma ağacını budadı. **2.**kesti. **3.**vurdu.

كروان kerevân: [ç. kirvân, kerâvîn كروان ، كراوين] **1.**(zool.) keklik. **2.**(zool.) toy kuşu.

كروان kirvân: **1.**keklikler. **2.**toy kuşları.

كروب kurûb: üzüntüler, kederler.

كروبيون kerrûbiyy3un: büyük melekler.

كروة kirve: kira bedeli.

كرور kurû: dönüp tekrar saldırmak.

كرور kurûr: **1.**geri dönmek. **2.**gece ile gündüz birbirini takip etmek.

كرور kurûr: büyük namazlıklar.

كرور kurûr: halatlar, urganlar.

كروز kurûz: **1.**sığınmak. **2.**saklanmak. **3.**girmek.

كروس kerevves: **1.**büyük başlı insan. **2.**siyah adam.

كروش kurûş: **1.**işkembeler. **2.**çoluk çocuklar. **3.**topluluklar.

كروع kurû': eğilip ağzıyla su içmek.

كروم kurûm: krom.

كروميت kurumît: kromit.

كروى kurevî: küresel.

كرويا kerevyâ: karaman kimyonu.

كره kerh: **1.**istememe, hoşlanmama. **2.**zoraki. **3.**çirkin şey.

كره kerh: tiksinmek, iğrenmek, çirkin bulmak.

كره kerih: iğrenç, tiksindirici.

كره kerihe: (yekrehu) [m. kerh, kurh, kerâhe, kerâhiye, mekruhe كره ، كراهة ، كراهية ، مكرهة] **1.**tiksindi, iğrendi, çirkin buldu, hoşlanmadı. **2.**istemedi.

كره kerrehe: [m. tekrîh تكريه] çirkin gösterdi.

كره keruhe: (yekruhu) [m. kerâhe, kerâhiye كراهة ، كراهية] çirkin oldu.

كره kurh: **1.**istememe, hoşlanmama. **2.**zoraki. **3.**çirkin şey.

كره kurh: hoşa gitmeme.

كره kurh: tiksinmek, iğrenmek, çirkin bulmak.

كرها kerhen: **1.**gönülsüz. **2.**zorla.

كرها kurhen: ne zahmetle.

كرى kerâ: (yekrî) [m. kery كرى] **1.**kazdı. **2.**koştu.

كرى kerâ: (yekrû) [m. kerv كرو] **1.**kazdı. **2.**tekrarladı. **3.**top oynadı. **4.**kuyunun duvarlarını ahşap kapladı.

كرى kerâ: [ç. ekrâ' اكراء] **1.**uyku. **2.**uyku hali, uyuklama.

كرى keren: uyumak, uyuklamak.

كرى kerî: [ç. ekriyâ' اكرياء] **1.**uyuyan. **2.**uyuklayan. **3.**kiraya veren. **4.**kiracı. **5.**gündelikçi.

كرى keriye: (yekrâ) [m. ker كر] apış arası açık oldu.

كرى keriye: (yekrâ) [m. keren كرى] uyudu, uyukladı.

كرى kery: **1.**kazmak. **2.**koşmak.

كرى kurâ: mezarlar.

كرى kuren: **1.**küreler. **2.**toplar. **3.**yerküreler.

كرياس kiryâs: [ç. kerâyîs كرابيس] konak tuvaleti.

كريب kerîb: **1.**üzgün, kederli. **2.**oklava. **3.**sürülü tarla. **4.**susuz çıplak arazi.

كريبة kerîbe: [ç. kerâ'ib كرائب] felaket, musibet.

كريت kerît: tam yıl.

كريث kerîs: kaçınan, çekinen.

كرير kerîr: **1.**göğüs hırıltısı. **2.**ses kısıklığı.

كرير kerîr: göğsü hırıldamak.

كريز kerîz: keş, kurut.

كريز kureyz: (bot.) kiraz.

كريش kureyş: krep.

كريشة kureyşe: pamuklu kumaş.

كريص kerîs: otlu peynir.

كريع kerî': nehirden avuç avuç su içen.

كريک kureyk: (T.) kürek.

كريک kureyk: (İng.) kriko.

كريم kerîm: [ç. kirâm, kuremâ' كرام ، كرماء] **1.**cömert, kerem sahibi. **2.**hoşgörülü. **3.**kıymetli. **4.**konuksever. **5.**nazik. **6.**soylu. **7.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **8.**güzel. **9.**şerefli.

كريمات kerîmât: **1.**kerem sahipleri. **2.**burunlar. **3.**kız çocukları.

كريمة kerîme: [ç. kerîmât, kirâm, kerâ'im كريمات ، كرام ، كرائم] **1.**kerem sahibi. **2.**burun. **3.**kız çocuğu.

كريمتان kerîmetân: iki göz.

كرين kirîn: **1.**küreler. **2.**toplar. **3.**yerküreler.

كرين kurîn: **1.**küreler. **2.**toplar. **3.**yerküreler.

كريه kerîh: iğrenç,tiksindirici.

كريهة kerîhe: [ç. kerâ'ih كرائه] **1.**savaş. **2.**bela. **3.**musibet.

كز kezz: **1.**daraltmak. **2.**sık adım atmak.

كز kezz: buruşuk.

كز kezze: (yekuzzu) [m. kezâze, kuzûze كزازة ،

كزوزة] **1.**büzüştü. **2.**yüzü buruştu.

كز kezze: (yekuzzu) [m. kezz كز] **1.**daralttı. **2.**sık adım attı.

كزاز kuzâz: **1.**(tıp.) tetanoz, kazıklı humma. **2.**soğuktan titreme.

كزازة kezâze: **1.**büzüşmek. **2.**yüzü buruşmak.

كزب kuzb: şırlağan posası.

كزبرة kuzbere: (bot.) kişniş otu.

كزبرة خضراء kuzberetu hadrâ': (bot.) firenk maydanozu.

كزم kezem: **1.**oburluk. **2.**parmak kısalığı. **3.**burun kısalığı. **4.**cimrilik.

كزم kezeme: (yekzumu) [m. kezm كزم] **1.**sustu. **2.**ısırdı. **3.**kırıp içini çıkardı.

كزم kezim: ödlek, korkak.

كزم kezime: (yekzemu) [m. kezm كزم] **1.**kısa parmaklı oldu. **2.**kısa burunlu oldu.

كزم kezzeme: [m. tekzîm تكزيم] soğuk parmakları büzdü.

كزم kuzem: (zool.) bülbül.

كزم kuzm: (zool.) kısa burunlular.

كزماء kezmâ': [ç. kuzm كزم] kısa burunlu.

كزمان kezmân: çatlayıncaya kadar yemek yiyen.

كزوزة kuzûze: **1.**büzüşmek. **2.**yüzü buruşmak.

كزوم kezûm: dişleri dökülmüş deve.

كس kes: giymek.

كس kess: kırıp paramparça etmek.

كس kesse: (yekussu) [m. kess كس] kırıp paramparça etti.

كس kus: giysiler, elbiseler.

كس kuss: (F.) vajina.

كسا kesâ: (yeksû) [m. kesv كسو] **1.**giydirdi. **2.**giysi verdi.

كساء kesâ': şeref, yücelik.

كساء kisâ': [ç. eksiye اكسية] giysi, elbise.

كساب kesâb: kurt.

كساب kessâb: hep kazanan.

كساة kusât: giyinikler, giyimliler.

كساح kusâh: (tıp.) raşitizm.

كساح kusâh: **1.**çolak olmak. **2.**kötürüm olmak.

كساحة kusâha: **1.**çolak olmak. **2.**kötürüm olmak.

كساحة kusâha: **1.**süprüntü. **2.**çolaklık. **3.**kötürümlük.

كساد kesâd: **1.**kesat olmak, geçersiz olmak. **2.**çarşı pazarda kesatlık olmak.

كسار kusâr: kırıntı.

كسار الزجاج kusâru'z-zucâc: cam kırığı.

كسارة kessâre: **1.**ceviz kıracağı. **2.**fındık kıracağı.

كسارة kusâre: kırıntı.

كسالة kisâle: tembellik.

كسالى kesâlâ: üşengeçler, tembeller.

كسالى kusâlâ: tembel tembel.

كسب kesb: **1.**kazanç. **2.**kazanma.

كسب kesb: **1.**toplamak. **2.**kazanmak. **3.**mal kazandırmak. **4.**yüklenmek.

كسب kesebe: (yeksibu) [m. kesb, kisb كسب] **1.**topladı. **2.**kazandı. **3.**mal kazandırdı. **4.**yüklendi.

كسب kisb: **1.**toplamak. **2.**kazanmak. **3.**mal kazandırmak. **4.**yüklenmek.

كسب kusb: **1.**posa. **2.**küspe.

كسبة kisbe: kazanç, kâr.

كسبرة kusbure: (bot.) kişniş otu.

كستنة kestune: (bot.) kestane.

كسح keseh: **1.**çolak olmak. **2.**kötürüm olmak.

كسح keseha: (yeksehu) [m. kesh كسح] **1.**süpürdü. **2.**aksak oldu. **3.**kesti. **4.**kuyu temizledi.

كسح kesh: **1.**süpürmek. **2.**aksak olmak. **3.**kesmek. **4.**kuyu temizlemek.

كسح kesih: yardıma koşmayan.

كسح kesiha: (yeksehu) [m. keseh, kusâh, kusâha كسح ، كساح ، كساحة] **1.**çolak oldu. **2.**kötürüm oldu.

كسحان keshân: **1.**çolak. **2.**kötürüm.

كسد kesede: (yeksudu) [m. kesâd, kusûd كساد ، كسود] **1.**kesat oldu, geçersiz oldu. **2.**çarşı pazarda kesatlık oldu.

كسد kesude: (yeksudu) [m. kesâd, kusûd كساد ، كسود] **1.**kesat oldu, geçersiz oldu. **2.**çarşı pazarda kesatlık oldu.

كسر keser: tembel olmak.

كسر kesere: (yeksiru) [m. kesr كسر] **1.**kırdı. **2.**göz kırptı. **3.**malına özen göstermedi. **4.**kalbini kırdı. **5.**vazgeçirdi, caydırdı. **6.**bozguna uğrattı. **7.**harfi esreli yaptı. **8.**eşyasını parça parça sattı.

كسر kesire: (yekseru) [m. keser كسر] tembel oldu.

كسر kesr: [ç. eksâr, kusûr اكسار ، كسور] **1.**kenar. **2.**köşe. **3.**cüz, parça. **4.**kesir.

كسر kesr: [ç. kusûr, kusûrât كسور ، كسورات] **1.**az şey. **2.**az miktar.

كسر kessere: [m. teksîr تَكسير] **1.**kırdı. **2.**kelimeyi kırık çoğul haline getirdi.

كسر kusser: kartallar.

كسر اعتيادى kesrun i'tiyâdî: bayağı kesir.

كسر اعشارى kesrun a'şârî: ondalık kesir.

كسر انفه kesere enfehu: **1.**burnunu kırdı. **2.**burnunu sürttü.

كسر عشرى kesrun uşrî: ondalık kesir.

كسر من كسر kesrun min kesr: bileşik kesir.

كسرة kesre: **1.**esre, kesre. **2.**bozgun.

كسرة الخبز kisretu'l-hubz: ekmek kırıntısı.

كسرى kisrâ: [ç. ekâsire, ekâsir اكاسرة ، اكاسر] eski İran şahı.

كسع kes': **1.**kıçına tekme atmak. **2.**gemiyi yüzdürmek. **3.**kovmak.

كسع kese'a: (yeksa'u) [m. kes' كسع] **1.**kıçına tekme attı. **2.**gemiyi yüzdürdü. **3.**kovdu.

كسع kusa': ekmek kırıntısı.

كسف kesefe: (yeksifu) [m. kesf كسف] **1.**güneş ve ay tutuldu. **2.**kesti. **3.**örttü. **4.**gözünü yumdu.

كسف kesefe: (yeksufu) [m. kusûf كسوف] **1.**güneş tutuldu, ay tutuldu. **2.**hali perişan oldu. **3.**üzgün oldu. **4.**başarısız oldu.

كسف kesf: **1.**üneş ve ay tutulmak. **2.**kesmek. **3.**örtmek. **4.**gözünü yummak.

كسف kessefe: [m. teksîf تكسيف] parça parça etti.

كسف kisef: **1.**parça. **2.**yoğun.

كسف kisf: parça.

كسف kisf: parçalar.

كسفا kisefen: parça parça.

كسفة kisfe: [ç. kisf, kisef كسف] parça.

كسكس keskese: [m. keskese كسكسة] parçaladı, ufaladı.

كسكسة keskese: parçalamak, ufalamak.

كسل kesil: üşengeç, tembel.

كسل kesile: (yekselu) [m. kesel كسل] üşendi, tembellik etti.

كسل kessele: [m. teksîl تكسيل] tembelleşti, üşengeç oldu.

كسلان keslân: [ç. kusâlâ, kesâlâ, keslâ كسالى ، كسلى] üşengeç, tembel.

كسلانة keslâne: [ç. kusâlâ, kesâlâ, keslâ كسالى ، كسلى] üşengeç, tembel.

كسلى keslâ: üşengeçler, tembeller.

كسم keseme: (yeksimu) [m. kesm كسم] **1.**kazandı. **2.**savaş kızıştı. **3.**eliyle ufaladı.

كسم kesm: **1.**kazanmak. **2.**savaş kızışmak. **3.**eliyle ufalamak.

كسم kesm: kuru otlak.

كسو kesv: **1.**giydirmek. **2.**giysi vermek.

كسوب kesûb: hep kazanan.

كسوة kisve: giysi, elbise, giyim.

كسوة kusve: [ç. kus كس] giysi, elbise.

كسود kusûd: **1.**kesat olmak, geçersiz olmak. **2.**çarşı pazarda kesatlık olmak.

كسور kusûr: **1.**az şeyler. **2.**az miktarlar.

كسور kusûr: **1.**kenarlar. **2.**köşeler. **3.**cüzler, parçalar. **4.**kesirler.

كسورات kusûrât: **1.**az şeyler. **2.**az miktarlar.

كسوف kusûf: **1.**güneş tutulmak, ay tutulmak. **2.**hali perişan olmak. **3.**üzgün olmak. **4.**başarısız olmak.

كسوف kusûf: güneş tutulması.

كسول kesûl: tembel kadın.

كسى kesiye: (yeksâ) [m. kes كس] giydi.

كسى kusy: [ç. eksâ' اكساء] kalça.

كسيح kesîh: aciz.

كسيح kuseyh: **1.**çolak. **2.**kötürüm.

كسيد kesîd: **1.**kesat, revaçta olmayan, canlılığı olmayan. **2.**değersiz.

كسير kesîr: kırık, kırılmış.

كسيس kesîs: **1.**hurma şarabı. **2.**doğranmış ekmek. **3.**kurutulmuş et.

كسيفة kesîfe: parça.

كش keşş: bağırmak, azarlamak.

كش keşşe: (yekişşu) [m. keşş كش] bağırdı, azarladı.

كش keşşe: (yekuşşu) [m. keşîş كشيش] **1.**yılan akarken ses çıkardı. **2.**böğürdü. **3.**tencere kaynadı.

كشئ keşi'e: (yekşe'u) [m. keş', keşâ' كشء ، كشاء] **1.**eli nasırlaştı. **2.**yemek yemekten karnı şişti.

كشا keşâ: (yekşû) [m. keşv كشو] dişiyle kopardı.

كشأ keşe'e: (yekşe'u) [m. keş', keşâ' كشء ، كشاء] **1.**eti çok kavurdu. **2.**kabuğunu soydu. **3.**kesti. **4.**cinsel ilişkide bulundu. **5.**karnı şişene kadar yemek yedi.

كشاتبين keşâtibîn: **1.**yüksükler, dikiş yüksükleri.

كشاح kuşâh: zatülcenp.

كشاط keşşât: kasap.

كشاف keşşâf: **1.**kâşif. **2.**izci. **3.**öncü.

كشافة kişâfe: izcilik.

كشة kuşşe: bir tutam saç.

كشتبان kuştubân: [ç. keşâtibîn كشاتبين] yüksük, dikiş yüksüğü.

كشح keşeh: zatülcenp olmasından yakınmak.

كشح keşeh: zatülcenp.

كشح keşeha: (yekşehu) [m. keşh كشح] **1.**dağıttı. **2.**kovdu. **3.**evi süpürdü. **4.**düşmanlık etti. **5.**böğrüne vurdu.

كشح keşh: [ç. kuşûh كشوح] **1.**boş böğür. **2.**katır boncuğu.

كشح keşiha: (yekşehu) [m. keşeh كشح] zatülcenp olmasından yakındı.

كشد keşede: (yekşidu) [m. keşd كشد] dişiyle kopardı.

كشر keşer: **1.**kuru ekmek. **2.**üzümü sıyırılmış salkım.

كشر keşer: korkup kaçmak.

كشر keşere: (yekşiru) [m. keşr كشر] gülümsedi, tebessüm etti.

كشر keşşere: [m. tekşîr تكشير] sırıttı.

كشر keşire: (yekşeru) [m. keşer كشر] korkup kaçtı.

كشرة kişre: sırıtma.

كشرى kuşerî: mercimek ve pirinç katkılı bir Arap yemeği.

كشط keşeta: (yekşitu) [m. keşt كشط] **1.**yüzünü açtı. **2.**harfi sildi. **3.**yerinden sıyırıp kopardı.

كشف keşefe: (yekşifu) [m. keşf, kâşife كشف ، كاشفة] **1.**perdeyi çekti, örtüyü kaldırdı. **2.**muayene etti. **3.**üzüntüsünü giderdi. **4.**günahlarını sayıp döktü. **5.**eteklerini topladı.

كشف keşf: **1.**açma, açığa çıkarma. **2.**keşif. **3.**buluş, icat. **4.**vahiy.

كشف keşife: (yekşefu) [m. keşef كشف] **1.**bozguna uğradı. **2.**kalkansız, miğfersiz savaştı.

كشكش keşkeşe: [m. keşkeşe كشكشة] **1.**korkup kaçtı, sıvıştı. **2.**giysiye fırfır dikti.

كشكشة keşkeşe: **1.**korkup kaçmak, sıvışmak. **2.**giysiye fırfır dikmek.

كشم keşeme: (yekşumu) [m. keşm كشم] burnunu kökünden kesti.

كشم keşime: (yekşemu) [m. keşem كشم] kusurlu oldu, eksik oldu.

كشمش kişmiş: (bot.) kuş üzümü.

كشو keşv: dişiyle koparmak.

كشوث keşûs: (bot.) bağboğan, küsküt otu.

كشوث kuşûs: (bot.) bağboğan, küsküt otu.

كشوثاء keşûsâ': (bot.) bağboğan, küsküt otu.

كشوثى kuşûsâ: (bot.) bağboğan, küsküt otu.

كشوح keşûh: Saba melikesi Belkıs'ın Süleyman'a hediye ettiği kılıç.

كشوح kuşûh: **1.**boş böğürler. **2.**katır boncukları.

كشيئ keşyî': yemekten karnı şişen.

كشيش keşîş: **1.**yılan akarken ses çıkardı. **2.**böğürmek. **3.**tencere kaynamak.

كشيف keşîf: açık, açılmış.

كص kessa: (yekissu) [m. kass, kesîs كص ، كصيص] **1.**yavaşça seslendi. **2.**toplandı, birikti.

كصائص kesâ'is: topluluklar.

كصكص keskesa: [m. keskesa كصكصة] hızlı hızlı yürüdü.

كصكصة keskesa: hızlı hızlı yürümek.

كصم kaseme: (yeksimu) [m. kasm كصم] **1.**kovdu. **2.**ısırdı.

كصم kesame: (yeksimu) [m. kasm, kusûm كصم ، كصوم] hedefine varmadan geri döndü.

كصوم kusûm: hedefine varmadan geri dönmek.

كصى kesâ: (yeksî) [m. kesy كصى] itibarını yitirdi.

كصى kesy: itibarını yitirmek.

كصيص kesîs: **1.**yavaşça seslenmek. **2.**toplanmak, birikmek.

كصيص kesîs: **1.**hafif ses. **2.**titreme. **3.**büzüşme.

كصيصة kesîsa: [ç. kesâ'is كصائص] topluluk.

كضل kadl: itelemek.

كضل kedala: (yekdulu) [m. kadl كضل] iteledi.

كظ kez: tıknaz olmak.

كظ kezz: **1.**yemekten midesi şişmek. **2.**öfke ile dolmak. **3.**bükmek. **4.**üzmek.

كظ kezz: bıkkın, bezgin.

كظ kezze: (yekuzzu) [m. kezz كظ] **1.**yemekten midesi şişti. **2.**öfke ile doldu. **3.**büktü. **4.**üzdü.

كظا kezâ: (yekzû) [m. kezv, kez كظو ، كظ] tıknaz oldu.

كظار kizâr: **1.**vajina dudakları. **2.**böbrek yağları. **3.**yay kertikleri.

كظاظ kizâz: **1.**yorgunluk. **2.**üzüntü.

كظاظ kizâz: savaş hazırlığı yapmak.

كظامة kizâme: **1.**dere ağzı. **2.**kadın mesanesi.

كظب kezebe: (yekzubu) [m. kuzûb كظوب] şişmanladı.

كظة kizze: [ç. ekizze اكظة] mide şişkinliği.

كظر kezere: (yekzuru) [m. kezr كظر] çentik açtı, kertik açtı.

كظر kezr: çentik açmak, kertik açmak.

كظر kuzr: [ç. kizâr كظار] **1.**vajina dudağı. **2.**böbrek yağı. **3.**yay kertiği.

كظكظ kezkeze: [m. kezkeze كظكظة] şişti.

كظكظة kezkeze: şişmek.

كظم kezeme: (yekzimu) [m. kezm, kuzûm كظم ، كظوم] öfkesini yendi, öfkesine hakim oldu.

كظم kezm: [ç. ekzâm, kizâm اكظام ، كظام] boğaz.

كظم kezm: **1.**hapsetmek. **2.**kapatmak. **3.**set çekmek.

كظم kuzzem: öfkesini yenenler, öfkesine hakim olanlar.

كظم kezeme: (yekzimu) [m. kezm كظم] **1.**hapsetti. **2.**kapattı. **3.**set çekti.

كظو kezv: tıknaz olmak.

كظوب kuzûb: şişmanlamak.

كظيظ kezîz: **1.**işlerden bunalan. **2.**midesi şişkinlik yapan. **3.**acısını içinde saklayan.

كظيم kezîm: üzüntülü, üzgün.

كظيمة kezîme: termos.

كظيمة kezîme: üzüntülü, üzgün.

كع ka': korkak olmak, ödlek olmak.

كع ka'a: (yeku'u, yeki'u) [m. ka', ku'û, ke'â'a, key'û'a كع ، كعوع ، كعاعة ، كيعوعة] korkak oldu, ödlek oldu.

كعا ke'â: (yek'û) [m. ka'v كعو] ödlek oldu, korkak oldu.

كعاب ka'âb: turunç memeli kız.

كعاب ki'âb: **1.**eklemler, mafsallar. **2.**topuklar.

كعاب ki'âb: **1.**sayının küpleri. **2.**küpler. **3.**aşık kemikleri.

كعابة ki'âbe: memesi belirginleşmek.

كعابر ka'âbir: **1.**ön kol kemikleri. **2.**iri kalça.

كعب ka'abe: (yek'abe) [m. ka'b كعب] kabı doldurdu.

كعب ka'abe: (yek'abu) [m. ku'ûb كعوب] memesi belirginleşti.

كعب ka'abe: (yek'ubu, yek'ibu) [m. ku'ûb, ku'ûbe, ki'âbe كعوب ، كعوبة ، كعابة] memesi belirginleşti.

كعب ka'abe: [m. tek'îb تكعيب] **1.**memesi belirginleşti. **2.**kabı doldurdu. **4.**karesini aldı. **4.**küp şekline soktu. **5.**katladı, dürdü.

كعب ka'b: [ç. ki'âb كعاب] **1.**bir sayının küpü. **2.**küp. **3.**aşık kemiği.

كعب ka'b: [ç. ku'ûb كعوب] **1.**tavla zarı. **2.**boğum başı. **3.**şan, şeref.

كعب ka'b: [m. ek'ub, ki'âb, ku'ûb اكعب ، كعاب ، كعوب] **1.**eklem, mafsal. **2.**topuk.

كعبات ka'abât: **1.**dört köşe evleri. **2.**çardaklar. **3.**aşık kemikleri.

كعبة ka'be: [ç. ki'âb, ka'abât كعاب ، كعبات] **1.**Kâbe. **2.**dört köşe ev. **3.**çardak. **4.**aşık kemiği.

كعبة ku'be: bekâret.

كعبر ka'bere: [m. ka'bere كعبرة] kılıç ile kesti.

كعبرة ka'bere: kılıç ile kesmek.

كعبرة ku'bere: [ç. ka'âbir كعابر] **1.**ön kol kemiği. **2.**iri kalça.

كعبورة ku'bûre: [ç. ke'âbîr كعابير] düğüm.

كعبين ka'beyn: topuklar.

كعتة ku'te: şişe kapağı.

كعتر ka'tere: [m. ka'tere كعترة] yalpalayarak yürüdü.

كعترة ka'tere: yalpalayarak yürümek.

كعر ka'ar: **1.**semizleşmek. **2.**hörgüç yağlanmak.

كعر ka'are: [m. tak'îr تكعير] hörgüç yağlandı.

كعر ka'ire: (yak'eru) [m. ka'ar كعر] **1.**semizleşti. **2.**hörgüç yağlandı.

كعس ka's: [ç. ki'âs كعاس] parmak kemiği.

كعسم ka'sem: [ç. ka'âsim, ka'âsîm كعاسم ، كعاسيم] (zool.) yaban eşeği.

كعطل ka'tele: [m. ka'tele كعطلة] yorgunluktan gerindi.

كعطلة ka'tele: yorgunluktan gerinmek.

كعك ka'k:**1.**pasta. **2.**kurabiye.

كعكة ka'ke: **1.**pasta. **2.**kurabiye.

كعكع ka'ka'a: [m. ka'ka'a كعكعة] **1.**sudan uzaklaştırdı. **2.**korkuttu. **3.**tutuk konuştu.

كعل ku'al: kısa boylu esmer insan.

كعم ka'ame: (yek'amu) [m. ka'm كعم] **1.**kabın ağzını kapadı. **2.**dudaklarını öptü.

كعم ki'm: [ç. ki'âm كعام] silah kılıfı.

كعو ka'v: ödlek olmak, korkak olmak.

كعوب ku'ûb: **1.**eklemler, mafsallar. **2.**topuklar.

كعوب ku'ûb: **1.**tavla zarları. **2.**boğum başları. **3.**şanlar, şerefler.

كعوب ku'ûb: memesi belirginleşmek.

كعوبة ku'ûbe: memesi belirginleşmek.

كعوع ku'û': korkak olmak, ödlek olmak.

كعى ka'iye: (yek'â) [m. ka'y كعى] girişiminde aciz kaldı.

كعى ka'y: girişiminde aciz kalmak.

كعيم ka'îm: hayvan burunsallığı.

كف keff: [ç. ekuff, kufûf, kuff اكف ، كفوف ، كف] **1.**avuç. **2.**el ayası. **3.**(bot.) semizotu. **4.**nimet.

كف keffe: (yekuffu) [m. keff كف] **1.**alıkoydu, menetti. **2.**vazgeçti. **3.**geri durdu. **4.**kör oldu. **5.**topladı, biriktirdi. **6.**doldurdu. **7.**ayağına sardı. **8.**savdı.

كف kuff: **1.**avuçlar. **2.**el ayaları. **3.**semizotları. **4.**nimetler.

كف الاسد keffu'l-esed: (bot.) domuz ağırşağı.

كف الخضيب keffu'l-hadîb: bir yıldız.

كف الذئب keffu'z-zi'b: (bot.) ayı ayası.

كف الضبع keffu'd-dubi': (bot.) kurbağa otu.

كف الكلب keffu'l-kelb: (bot.) köpek ayası.

كف الهر keffu'l-hirr: (bot.) kedi ayası.

كف مريم keffu meryem: (bot.) meryemana otu.

كفء kuf': [ç. ekfâ', kifâ' اكفاء، كفاء] eş, denk, benzer.

كفؤ kufu': **1.**eşit, denk, misil. **2.**güçlü, kudretli.

كفأ kefe'e: (yekfe'u) [m. kef' كفء] **1.**vazgeçti. **2.**vazgeçirdi. **3.**kovdu. **4.**tersine çevirdi. **5.**tabi oldu. **6.**geri çekildi.

كفأ keffe'e: [m. tekfi'e تكفئة] kabı ters çevirdi.

كفاء kifâ': [ç. ekfi'e اكفئة] benzer, eş.

كفاء kifâ': eşler, denkler, benzerler.

كفائة kefâ'e: **1.**eşitlik, denklik. **2.**yeterlilik, ehliyet. **3.**yeterlilik belgesi.

كفأة kef'e: yıllık ürün.

كفات keffât: arslan.

كفات kifât: toplayan.

كفاح kifâh: **1.**yüz yüze gelmek, karşılaşmak. **2.**ansızın öpke. **3.**direnmek. **4.**savunmak.

كفار keffâr: **1.**çok nankör. **2.**küfürde ısrar eden, inkârcı. **3.**kafir.

كفار keffâr: iflah olmaz kâfir.

كفار kuffâr: **1.**karanlık geceler. **2.**denizler. **3.**büyük ırmaklar. **4.**karanlıklar. **5.**vadiler. **6.**zırhlar. **7.**koyu bulutlar. **8.**bitkiler. **9.**ekinciler. **10.**silahlılar, tam teçhizatlılar. **11.**insansız araziler.

كفار kuffâr: kâfirler, Allah'a inanmayanlar.

كفارة keffâre: **1.**günahı yok eden ibadet. **2.**keffaret.

كفاس kifâs: kundak takımı.

كفاف kefâf: **1.**yetecek kadar rızık. **2.**miktar.

كفاف kifâf: [ç. ekiffe اكفة] **1.**kenar, ağız. **2.**iyi olan.

كفاف kifâf: **1.**etekler. **2.**uçlar, kenarlar. **3.**ceylan tuzakları.

كفاف kifâf: **1.**terazi kefeleri. **2.**yuvarlak nesneler.

كفالة kefâle: **1.**kefalet. **2.**garanti.

كفاية kifâye: **1.**yetmek, yeterli olmak. **2.**yeterli kılmak. **3.**yerine geçmek. **4.**korumak.

كفت kefete: (yekfitu) [m. keft كفت] **1.**yoldan çevirdi. **2.**üst üste yığdı. **3.**eteğini sıvadı. **4.**canını aldı. **5.**alt üst oldu.

كفت keffete: [m. tekfît تكفيت] **1.**aldı. **2.**eteğini sıvadı.

كفت keft: **1.**küçük tencere. **2.**ters yüz olma. **3.**ölüm. **4.**katıksız ekmek.

كفة kiffe: [ç. kifef, kifâf كفف، كفاف] **1.**terazi kefesi. **2.**yuvarlak nesne.

كفة kuffe: [ç. kufef, kifâf كفف، كفاف] **1.**etek. **2.**uç, kenar. **3.**ceylan tuzağı.

كفة الدف kiffetu'd-deff: def kasnağı.

كفة الصائد kiffetu's-sâ'id: avcı ağı.

كفتة kufte: (F.) köfte.

كفح kefah: korkak olmak.

كفح kefeha: (yekfahu) [m. kefh كفح] **1.**karşılaştı, yüz yüze geldi. **2.**örtüsünü açtı. **3.**ansızın öptü.

كفح kefiha: (yekfahu) [m. kefah كفح] korkak oldu.

كفخ kefeha: (yekfahu) [m. kefh كفخ] **1.**tokat attı. **2.**vurdu.

كفخ kefh: **1.**tokat atmak. **2.**vurmak.

كفخة kefha: beyaz tereyağı.

كفر kefer: **1.**sıradağlar. **2.**hurma çiçeği kapçığı.

كفر kefere: (yekfuru) [m. kefr كفر] örttü, bürüdü.

كفر kefere: (yekfuru) [m. kefr, kufr, kufûr, kufrân كفر ، كفور ، كفران] kâfir oldu, Tanrı'yı inkâr etti.

كفر kefere: (yekfuru) [m. kufr, kufûr, kufrân كفر ، كفور ، كفران] **1.**Allah'ın nimetini inkâr etti, nankörlük etti. **2.**kaçındı.

كفر keffere: [m. tekfîr تكفير] **1.**kâfirlik ile suçladı. **2.**günahın keffaresini verdi. **3.**günahını sildi. **4.**örttü.

كفر kefir: ulu dağ.

كفر kefr: [ç. kufûr كفور] **1.**köy. **2.**insansız arazi. **3.**toprak. **4.**mezar. **5.**baston. **6.**karanlık.

كفر kefr: kâfir olmak, Tanrı'yı inkâr etmek.

كفر kufr: **1.**küfür, Allah'ı inkâr etme. **2.**Allah'ın nimetlerini inkâr etme. **3.**zift. **4.**gemiyi ziftleme.

كفر kufr: kâfir olmak, Tanrı'yı inkâr etmek.

كفران kufrân: inkâr edilmek.

كفران kufrân: kâfir olmak, Tanrı'yı inkâr etmek.

كفرة kefere: kâfirler, Allah'a inanmayanlar.

كفرة الفجرة keferetu'l-fecere: günaha dalan kâfirler.

كفس kefes: ayağı eğri olmak.

كفس kefise: (yekfesu) [m. kefes كفس] ayağı eğri oldu.

كفساء kefsâ': ayağı eğri.

كفف kefef: **1.**yeterli rızık. **2.**el açma, avuç açma.

كفف kifef: **1.**terazi kefeleri. **2.**yuvarlak nesneler.

كفف kifef: göz çukuru.

كفف kufef: **1.**etekler. **2.**uçlar, kenarlar. **3.**ceylan tuzakları.

كفكف kefkefe: [m. kefkefe كفكفة] **1.**menetti, engel oldu, önledi. **2.**uzak durdu.

كفكفة kefkefe: **1.**menetmek, engel olmak, önlemek. **2.**uzak durmak.

كفل kefel: [ç. ekfâl اكفال] **1.**sağrı. **2.**popo, kıç.

كفل kefele: (yekfulu) [m. kefl كفل] **1.**kefil oldu. **2.**besledi.

كفل kefele: (yekfulu) [m. kefl, kufûl كفول ، كفل] peşpeşe oruç tuttu.

كفل kefile: (yekfelu) [m. kefl, kufûl كفول ، كفل] taahhüt etti, garanti verdi.

كفل kefl: **1.**kefil olmak. **2.**beslemek.

كفل kefl: taahhüt etmek, garanti vermek.

كفل kefule: (yekfulu) [m. kefl, kufûl كفول ، كفل] **1.**taahhüt etti, garanti verdi. **2.**himayesine aldı.

كفل kifl: [ç. ekfâl اكفال] **1.**nasip. **2.**kat. **3.**benzer. **4.**kefalet. **5.**insanlara yük olan. **6.**savaşta geri kalan.

كفل kuffel: yetim besleyenler.

كفلاء kufelâ': **1.**kefiller. **2.**garantörler. **3.**benzerler, eşler.

كفن kefen: [ç. ekfân اكفان] kefen.

كفن kefene: (yekfinu) [m. kefn كفن] **1.**kefenledi, kefene sardı. **2.**ekmeği ateşe koydu. **3.**yün eğirdi.

كفن keffene: [m. tekfîn تكفين] kefenledi, kefene sardı.

كفن kefn: **1.**kefenlemek, kefene sarmak. **2.**ekmeği ateşe koymak. **3.**yün eğirmek.

كفنة kufne: verimli tarla.

كفو kufuv: denk, benzer.

كفور kefûr: **1.**iflah olmaz kâfir. **2.**nankör.

كفور kufûr: **1.**köyler. **2.**insansız araziler. **3.**topraklar. **4.**mezarlar. **5.**bastonlar. **6.**karanlıklar.

كفور kufûr: kâfir olmak, Tanrı'yı inkâr etmek.

كفوف kufûf: **1.**avuçlar. **2.**el ayaları. **3.**semizotları. **4.**nimetler.

كفول kufûl: peşpeşe oruç tutmak.

كفول kufûl: taahhüt etmek, garanti vermek.

كفى kefâ: (yekfî) [m. kifâye كفاية] **1.**yetti, yeterli oldu. **2.**yeterli kıldı. **3.**yerine geçti. **4.**korudu.

كفية kufye: [ç. kufâ كفى] yetecek kadar gıda.

كفيح kefîh: **1.**benzer. **2.**denk, eşit. **3.**koca. **4.**ansızın gelen misafir.

كفيل kefîl: [ç. kufelâ' كفلاء] **1.**kefil. **2.**garantör. **3.**benzer, eş.

كل kell: **1.**kör bıçak. **2.**vekil. **3.**zayıf. **4.**babasız, çocuksuz insan. **5.**put. **6.**yetim. **7.**musibet. **8.**zulüm. **9.**hayırsız. **10.**yorgunluk. **11.**ağırlık. **12.**başkasına yük olan.

كل kell: **1.**yorulmak. **2.**usanmak.

كل kelle: (yekilli) [m. kell, kille, kelâl, kulûl, kelâle, kulûle كل ، كلة ، كلال ، كلول ، كلالة ، كلولة] **1.**yoruldu. **2.**usandı.

كل kullu: **1.**her. **2.**hiçbir. **3.**her şey, hepsi.

كل kullu: tümü, hepsi, hep.

كل انسان kullu insân: herkes.

كل حين kulle hînin: her zaman.

كل شىء kullu şey': her şey.

كل منهم kullun minhum: her biri.

كل نفس kullu nefsin: herkes.

كل واحد kullu vâhid: **1.**her biri. **2.**herkes.

كل واحد منهما kullu vâhidin minhumâ: ikisinden her biri.

كل واحدة kullu vâhidetin: her biri.

كلئ keli'e: (yekle'u) [m. kele' كلأ] **1.**zemin çayırlık oldu. **2.**çayır otladı.

كلؤ العين kelu'u'l-ayn: uykusuz.

كلنة kul'e: **1.**veresiye. **2.**kapora.

كلأ kele': [ç. eklâ' اكلاء] çayırlık.

كلأ kele': **1.**zemin çayırlık olmak. **2.**çayır otlamak.

كلأ kele'e: (yekle'u) [m. kel', kilâ', kilâ'a كلء ، كلاء ، كلائة] **1.**Allah korudu. **2.**vurdu. **3.**gözetledi.

كلأ kele'e: (yekle'u) [m. kel', kulû'e كلء ، كلوئة] **1.**borç ödemesi gecikti. **2.**ömrü uzun oldu.

كلا kellâ: **1.**hayır.

2.asla, katiyen.

كلأ kelle'e: [m. teklî' تكلىء] **1.**gemiyi limana soktu. **2.**hapsetti, alıkoydu. **3.**dikkatle baktı. **4.**ileri geçti, öne çıktı. **5.**veresiye aldı. **6.**kapora aldı.

كلا kullâ: her biri.

كلا kullen: **1.**hepsine, hepsini. **2.**her birini.

كلاء kellâ': **1.**iskele. **2.**liman. **3.**yalı.

كلاب kellâb: [ç. kelâlîb كلاليب] av köpeği sahibi, av köpeği bakıcısı.

كلاب kilâb: **1.**köpekler. **2.**arslanlar. **3.**kancalar.

كلاب kilâb: dalaşmak.

كلاب kullâb: mahmuz.

كلابات kilâbât: **1.**köpekler. **2.**arslanlar. **3.**kancalar.

كلابة kullâbe: dişçi kerpeteni.

كلاح kelâh: kurak yıl.

كلاح kulâh: sırıtmak.

كلاس kellâs: kireççi.

كلاسة kellâse: kireçhane.

كلاعى kulâ'î: cesur.

كلاف kellâf: seyis.

كلاكل kelâkil: topluluklar.

كلال kelâl: **1.**yorulmak. **2.**usanmak.

كلالة kelâle: **1.**yorulmak. **2.**usanmak.

كلالة kelâle: babasız ve çocuksuz kimse.

كلام kelâm: **1.**söz. **2.**konuşma.

3.sohbet. **4.**dil.

كلام kulâm: kalın topraklı zemin.

كلام الله kelâmullâh: Allah'ın kelâmı.

كلام جامع kelâmun câmi': derin anlamlı söz.

كلام فارغ kelâmun fârig: saçma, zırva, anlamsız söz.

كلام معسول kelâmun ma'sûl: tatlı söz, şirin dil.

كلام منزل kelâmun munzel: kuşkuya yer bırakmayan söz.

كلام منعم kelâmun muna'am: yumuşak söz.

كلام وحشى kelâmun vahşî: alışılmadık söz.

كلاهما kilâhumâ: her ikisi.

كلب kelb: [ç. kilâb, eklub, ekâlib, kilâbât كلاب ، اكلب ، اكالب ، كلابات] **1.**(zool.) köpek. **2.**arslan. **3.**kanca.

كلب keleb: kuduz hastalığı.

كلب kelebe: (yeklubu) [m. kelb كلب] atı mahmuzladı.

كلب kelib: kuduz köpek.

كلب kelibe: (yeklebu) [m. keleb كلب] **1.**köpek kudurdu. **2.**susadı. **3.**pezevenklik yaptı. **4.**hırslı oldu. **5.**çok yemek yedi.

كلب kellebe: [m. teklîb تكليب] **1.**köpeğe avlanmayı öğretti. **2.**esiri bağladı.

كلب البحر kelbu'l-bahr: (zool.) köpek balığı.

كلبة kelbe: **1.**dişi köpek. **2.**çalı. **3.**diken.

كلبة kulbe:**1.**katılık. **2.**şiddet. **3.**uzun kayış. **4.**kıtlık.

كلبتان kelbetân: **1.**kerpeten. **2.**kıskaç.

كلبية kelbiyye: kinizm.

كلت kelete: (yeklitu) [m. kelt كلت] **1.**topladı, biriktirdi. **2.**attı. **3.**koşmaya teşvik etti. **4.**kaba döktü.

كلت kelt: **1.**toplamak, biriktirmek. **2.**atmak. **3.**koşmaya teşvik etmek. **4.**kaba dökmek.

كلة kille: [ç. kilel كلل] **1.**cibinlik. **2.**durum.

كلة kulle: **1.**gerileme. **2.**gecikme.

كلتا kiltâ: her iki.

كلتب kelteb: kaypak.

كلتب kultub: kaypak.

كلثم kelseme: [m. kelseme كلثمة] dolgun yüzlü oldu.

كلثمة kelseme: dolgun yüzlü olmak.

كلثوم kulsûm: **1.**yüzü dolgun olan. **2.**fil.

كلح keleha: (yeklahu) [m. kulûh, kulâh كلوح ، كلاح] sırıttı.

كلح kelleha: [m. teklîh تكليح] yüzünü ekşitti.

كلد keld: üst üste yığmak.

كلد keled: **1.**sert topraklı zemin. **2.**kaplan.

كلد kelede: (yeklidu) [m. keld كلد] üst üste yığdı.

كلد kellede: [m. teklîd تكليد] toplandı, yığıldı.

كلدانى keldânî: Keldanlı.

كلز keleze: (yeklizu) [m. kelz كلز] topladı, yığdı.

كلز kelleze: [m. teklîz تكليز] topladı, yığdı.

كلز kelz: toplamak, yığmak.

كلس kelese: (yeklisu) [m. kels كلس] kireç ile sıvadı.

كلس kelise: (yeklesu) [m. kels كلس] boz renkli oldu.

كلس kellese: [m. teklîs تكليس] **1.**öfke ile saldırdı. **2.**kaçtı. **3.**suya kandı.

كلس kils: **1.**kireç. **2.**alçı.

كلسيوم kelsiyum: kalsiyum.

كلع kel': kir tutmak, kirlenmek.

كلع kela': **1.**kirlenmek, kir tutmak. **2.**hayvanın ayağıbıcılgan olmak.

كلع kele'a: (yekle'u) [m. kel' كلع] kir tuttu, kirlendi.

كلع keli': **1.**ayağı kirli olan. **2.**ayağı bıcılgan olan hayvan.

كلع keli'a: (yekla'u) [m. kela' كلع] **1.**kirlendi, kir tuttu. **2.**hayvanın ayağı bıcılgan oldu.

كلعة kele'a: büyük koyun sürüsü.

كلف kelef: **1.**aşık olmak, çok sevmek. **2.**yüzü çilli olmak.

كلف kelefe: (yeklefu) [m. kelf كلف] hayvana yem verdi.

كلف kelife: (yeklefu) [m. kelef كلف] **1.**aşık oldu, çok sevdi. **2.**yüzü çilli oldu.

كلف kellefe: [m. teklîf تكليف] **1.**zor iş emretti. **2.**biri için gerekli kıldı, yükümlü kıldı. **3.**mal oldu, baliğ oldu. **4.**zahmete katlandı. **5.**üstüne tapuladı.

كلفاء kelfâ': şarap.

كلكال kelkâl: göğüs.

كلكل kelkel: göğüs.

كلكل kulkul: tıknaz insan.

كلكلة kilkile: [ç. kelâkil كلاكل] topluluk.

كلل kelel: durum.

كلل kellele: [m. teklîl تكليل] **1.**köreldi. **2.**çabaladı. **3.**taç giydirdi. **4.**korkak oldu. **5.**gurbete gitti. **6.**gözü seçmez oldu. **7.**mücevherledi.

كلل kilel: **1.**cibinlikler. **2.**durumlar.

كلم keleme: (yeklumu, yeklimu) [m. kelm كلم] yaraladı.

كلم kelleme: [m. teklîm تكليم] **1.**yaraladı. **2.**söyledi, konuştu.

كلم kelm: [ç. kulûm كلوم] **1.**yara. **2.**yaralama.

كلم kelm: sözcükler, kelimeler.

كلما kullemâ: **1.**her defasında. **2.**her ne zaman. **3.**-ince, -diği zaman.

كلما kullemâ: ne zaman, her ne zaman.

كلماء kulemâ': konuşanlar.

كلمات kelimât: **1.**sözcükler, kelimeler. **2.**sözler.

كلمات الله kelimâtullâh: Allah'ın sözleri.

كلمانى kelemânî: güzel konuşan, hatip.

كلمانى kelmânî: güzel konuşan, hatip.

كلمانى killimânî: güzel konuşan hatip.

كلمة kelime: [ç. kelm, kelimât كلم ، كلمات] **1.**sözcük, kelime. **2.**söz.

كلمة kilme: [ç. kelm, kelimât كلم ، كلمات] sözcük, kelime.

كلمة الاخلاص kelimetu'l-ilâs: kelime-i tevhid: Lâ ilâhe illallah.

كلمة الله kelimetullâh: **1.**Allah'ın iradesi. **2.**Hz. İsa.

كلمة نابغة kelimetun nâbiga: fasih ve belagatlı kelime.

كلمة نبطية kelimetun nabtiyye: avamca kelime, halk ağzında söylenen kelime.

كلمى kelmâ: yaralılar.

كلونة kulû'e: **1.**borç ödemesi gecikmek. **2.**ömrü uzun olmak.

كلوات kulvât: böbrekler.

كلوب kellûb: mahmuz.

كلوة kulve: [ç. kulen, kulvât كلى ، كلوات] böbrek.

كلوح kulûh: sırıtmak.

كلوف kelûf: zor iş.

كلوم kulûm: **1.**yaralar. **2.**yaralamalar.

كله kulluhu: bütün, tümü, hepsi.

كلها kulluhâ: hepsi.

كلهم اجمعون kulluhum ecma'ûn: bütün, tüm, hepsi.

كلى kelâ: (yeklî) [m. kely كلى] **1.**böğrüne vurdu. **2.**böbreğini ağrıttı.

كلى kely: **1.**böğrüne vurmak. **2.**böbreğini ağrıtmak.

كلى kulen: böbrekler.

كليات kulyât: böbrekler.

كليب kelîb: köpek sürüsü.

كليت kelît: sırtlan ini.

كليت killît: sırtlan ini.

كلية kulliyye: genellik, umumilik.

كلية kulye: [ç. kulen, kulyât كلى ، كليات] böbrek.

كليل kelîl: [ç. kilâl كلال] **1.**yorgun **2.**kör bıçak.

كليم kelîm: (F.) [< gelîm] [ç. eklime اكلمة] kilim.

كليم kelîm: [ç. kelmâ كلمى] yaralı.

كليم kelîm: [ç. kulemâ' كلماء] konuşan.

كم kem: **1.**ne kadar. **2.**nice.

كم kem: kaç, ne kadar.

كم kemm: **1.**örtmek. **2.**gizlemek. **3.**devenin ağzını bağlamak.

كم kemm: **1.**toplanmak, bir araya gelmek. **2.**kapçıklanmak.

كم kemm: miktar, nicelik.

كم kemme: (yekimmu) [m. kemm, kumûm كموم ، كم] **1.**toplandı, bir araya geldi. **2.**kapçıklandı.

كم kemme: (yekummu) [m. kemm كم] **1.**örttü. **2.**gizledi. **3.**devenin ağzını bağladı.

كم kumm: [ç. ekmâm, kimeme كمامة ، اكمام] kol ağzı, yen.

كم مرة kem merreten: kaç kez.

كم من kem min: nice.

كمء kem': [ç. ekmu', kem'e اكمؤ ، كمئة] **1.**mantar. **2.**yer elması. **3.**domalan.

كمء kem': mantar yedirmek.

كمئ kemi'e: (yekme'u) [m. kema' كمأ] **1.**yalın ayak yürüdü. **2.**gafil oldu.

كما kemâ: -diği gibi.

كمأ keme': **1.**yalın ayak yürümek. **2.**gafil olmak.

كمأ keme'e: (yekme'u) [m. kem' كمء] mantar yedirdi.

كما يجب kemâ yecibu) gerektiği gibi, gereken şekilde.

كماء kemmâ': **1.**mantar toplayan. **2.**mantar satan.

كمائم kemâ'im: **1.**çiçek çanakları. **2.**hayvanların ağız bağları.

كماة kumât: **1.**yiğitler. **2.**silahlılar. **3.**sır saklayanlar.

كماثر kumâsir: bodur insan.

كماخ kumâh: böbürlenmek, şişinmek.

كماشة kummâşe: kerpeten.

كمال kemâl: **1.**mükemmellik. **2.**tamlık.

كمال kemâl: **1.**tam olmak, eksiksiz olmak. **2.**yerli yerinde olmak.

كمامة kimâme: [ç. kemâ'im كمائم] **1.**çiçek çanağı. **2.**hayvanların ağız bağı.

كمان kimân: pusular.

كمبيالة kembiyâle: poliçe.

كمت kemete: (yekmutu) [m. kemt كمت] öfkesini gizledi, öfkesine hakim oldu.

كمت kemmete: [m. tekmît تكميت] kirmızı ile siyahı karıştırıp boyadı.

كمت kemt: at doru renkli oldu.

كمت kemt: öfkesini gizlemek, öfkesine hakim olmak.

كمت kemute: (yekmutu) [m. kemt كمت] at doru renkli oldu.

كمة kime: üzmek.

كمة kumme: yuvarlak başlık.

كمة المصباح kummetu'l-misbâh: abajur.

كمتة kumte: doru.

كمتر kemtere: [m. kemtere كمترة] **1.**hızlı hızlı yürüdü. **2.**doldurdu.**3.**bağladı.

كمترة kemtere: **1.**hızlı hızlı yürümek. **2.**doldurmak. **3.**bağlamak.

كمثر kemsere: [m. kemsere كمثرة] sıkıştı.

كمثرى kummesrâ: (bot.) armut.

كمح kemeha: (yekmehu) [m. kemh كمح] dizgini çekti.

كمحة kemeha: seyisler.

كمخ kemeha: (yekmehu) [m. kemh, kumâh كماخ] dizgini çekti.

كمد kemede: (yekmudu) [m. kemd, kumûd كمد ، كمود] **1.**rengi kaçtı, rengi soldu. **2.**üzüldü. **3.**üzüntüsünü gizledi.

كمد kemid: üzgün, dertli.

كمد kemmede: [m. tekmîd تكميد] pansuman yaptı.

كمدة kumde: renk solması.

كمدة kummude: cinsel organ.

كمر kemer: (T.) kemer.

كمرك kumruk: (F.) [< gumruk] gümrük.

كمز kemeze: (yekmizu) [m. kemz كمز] hamuru top yaptı.

كمس kemese: (yekmusu) [m. kems كمس] yüzünü ekşitti.

كمش kemeşe: (yekmuşu) [m. kemş كمش] **1.**ucunu kesti. **2.**azığı tükendi.

كمش kemmeşe: [m. tekmîş تكميش] **1.**acele ettirdi. **2.**eteğini topladı.

كمش kemuşe: (yekmuşu) [m. kumâşe كماشة] **1.**cesur oldu. **2.**kıvrak oldu. **3.**küçük memeli oldu.

كمش kumş: **1.**kısa bacaklılar. **2.**gözleri iyi seçmeyenler.

كمع kim': **1.**arkadaş. **2.**birlikte yatan. **3.**kaftan. **4.**yer.

كمكم kemkeme: [m. kemkeme كمكمة] gizledi, sakladı.

كمل kemel: tam, eksiksiz.

كمل kemele: (yekmulu) [m. kemâl, kumûl كمال ، كمول] **1.**tam oldu, eksiksiz oldu. **2.**yerli yerinde oldu.

كمل kemile: (yekmelu) [m. kemâl, kumûl كمال ، كمول] **1.**tam oldu, eksiksiz oldu. **2.**yerli yerinde oldu.

كمل kemmele: [m. tekmîl تكميل] tamamladı, tam etti.

كمل kemule: (ekmulu) [m. kemâl, kumûl كمال ، كمول] **1.**tam oldu, eksiksiz oldu. **2.**yerli yerinde oldu.

كمم kemmeme: [m. tekmîm تكميم] **1.**çiçek kapçıklandı. **2.**örttü. **3.**gizledi. **4.**yen taktı.

كممة kimeme: kol ağızları, yenler.

كمن kemene: (yekmunu) [m. kumûn كمون] **1.**saklandı, gizlendi. **2.**sakladı, gizledi. **3.**pusu kurdu.

كمن kemine: (yekmenu) [m. kumûn, kumne كمون ، كمنة] **1.**saklandı, gizlendi. **2.**gözü dumanlı gördü.

كمنة kemne: [ç. kimân كمان] pusu.

كمنة kumne: (tıp.) konjoktivit, dumanlı görme.

كمنجة kemence: (F.) [< kemânçe] keman.

كمون kemmûn: (bot.) kimyon.

كمه kemeh: doğuştan körlük.

كمه kemihe: (yekmehu) [m. kemeh كمه] **1.**doğuştan kör oldu. **2.**gözü dumanlı gördü. **3.**aklını yitirdi. **4.**rengi değişti.

كمه kumh: **1.**doğuştan körler. **2.**geniş çayırlıklar.

كمهاء kemhâ': **1.**doğuştan kör. **2.**geniş çayırlık.

كمهد kumhud: penis başı büyük olan, iri haşefeli.

كمهدة kumhude: penis başı, haşefe.

كمهل kemhele: [m. kemhele كمهلة] **1.**eteğini beline doladı. **2.**hakkını vermedi. **3.**haberi sakladı. **4.**mal topladı.

كمى kemâ: (yekmî) [m. kemy كمى] **1.**örtündü. **2.**şahitliğini gizledi.

كمى kemî: [ç. ekmâ', kumât اكماء ، كماة] **1.**yiğit. **2.**silahlı. **3.**sır saklayan.

كمى kemy: **1.**örtünmek. **2.**şahitliğini gizlemek.

كمية kemmiyye: miktar, nicelik.

كميت kumeyt: **1.**doru at. **2.**koyu kırmızı siyah şarap.

كميتة kemîte: asıl.

كميد kemîd: üzgün, dertli.

كميع kemî': **1.**arkadaş. **2.**birlikte yatan.

كميل kemîl: mükemmel, tam, eksiksiz.

كن kenne: (yekinnu) [m. kunûn كنون] **1.**örtündü. **2.**gizlendi.

كن kenne: (yekunnu) [m. kenn, kunûn كن ، كنون] sakladı, gizledi.

كن kinn: [ç. eknân, ekinne اكنان ، اكنة] **1.**örtü. **2.**perde. **3.**oda. **4.**ev. **5.**gölgelik.

كن فيكون kun feyekûnu: ol der ve olur.

كنا kenâ: (yeknû) [m. kinâye كناية] kinayeli konuştu.

كنادر kunâdir: katı nesne.

كنار kunâr: (bot.) Arabistan kirazı.

كنارى kenârî: (zool.) kanarya.

كناس kennâs: çöpçü..

كناسة kunâse: süprüntü, çöplük.

كناشات kunnâşât: **1.**kökler. **2.**kütük defterleri.

كناشة kunnâşe: [ç. kunnâşât كناشات] **1.**kök. **2.**kütük defteri.

كنافة kunâfe: kadife.

كنان kinân: [ç. ekinne اكنة] örtü, sütre.

كنانة kinâne: [ç. kenâ'in كنائن] **1.**okluk, kubur. **2.**Mısır.

كنانير kenânîr: tambur.

كناية kinâye: kinaye, üstü kapalı söyleme.

كنب kenebe: (yeknibu) [m. kenb كنب] zarfa koydu, kaba koydu.

كنب kenebe: (yeknubu) [m. kunûb كنوب] **1.**sert oldu. **2.**zenginleşti.

كنب kenib: (bot.) kendir.

كنب kenibe: (yeknebu) [m. keneb كنب]eli nasır bağladı.

كنبة kenebe: **1.**divan. **2.**sofa.

كنبرة kinbere: iri burun ucu.

كنت kenete: (yeknutu) [m. kent كنت] sağlam bünyeli oldu.

كنة kenne: [ç. kenâ'in كنائن] **1.**gelin. **2.**yenge.

كنت kent: sağlam bünyeli olmak.

كنة kinne: beyazlık.

كنة kunne: [ç. kinân كنان] **1.**kapı saçağı. **2.**kiler.

كند kend: kesmek.

كند kenede: (yeknudu) [m. kend كند] kesti.

كند kenede: (yeknudu) [m. kunûd كنود] nimete nankörlük etti.

كندر kundur:katı nesne.

كنز keneze: (yeknizu) [m. kenz كنز] **1.**gömdü, sakladı. **2.**yığdı. **3.**kaba doldurdu, kaba tıktı. **4.**mızrak dikti.

كنز keneze: (yeknizu) [m. kinâz كناز] hurma bastı.

كنز kenz: [ç. kunûz كنوز] **1.**define. **2.**hazine.

كنس kens: süpürmek.

كنس kenese: (yeknusu) [m. kens كنس] süpürdü.

كنس kunnes: beş yıldız: Merih, Zuhal, Utarid, Zühre, Müşteri.

كنش keneşe: (yeknuşu) [m. kenş كنش] ucunu kıvırdı.

كنشاء kinşâ': kıvırcık saçlı.

كنص kennesa: [m. teknîs تكنيص] burun büktü.

كنظ keneze: (yeknizu) [m. kenz كنظ] üzdü.

كنظة kunze: **1.**üzüntü. **2.**darlık, sıkıntı.

كنع kene'a: (yekne'u) [m. kena' كنع] **1.**kuruyup büzüldü. **2.**devamlı oldu, sürekli oldu. **3.**yere kapaklandı.

كنع kene'a: (yekne'u) [m. kunû', ken' كنوع ، كنع] **1.**büzüldü, tortop oldu. **2.**yıldız batmaya yüz tuttu. **3.**yakın oldu, üzere oldu. **4.**kaçtı. **5.**yumuşak davrandı. **6.**tamahlandı.

كنع kenne'a: [m. teknî' تكنيع] **1.**saptı. **2.**vurdu.

كنف kenef: [ç. eknâf اكناف] **1.**taraf, yan. **2.**kanat. **3.**gölge.

كنف kenefe: (yeknufu) [m. kenf كنف] **1.**korudu, gözetti. **2.**tuvalet yaptı. **3.**yardım

etti. **4.**vazgeçti. **5.**işinden etti. **6.**ekledi.

كنف kennefe: [m. teknîf تكنيف] etrafını çevirdi.

كنف kinf: **1.**çoban dağarcığı. **2.**alet edevat torbası.

كنفانى kenfânî: kadayıfçı.

كنكان kunkân: (İng.) konken.

كنكر kenker: (bot.) ayı pençesi.

كنكن kenkene: [m. kenkene كنكنة] **1.**kaçtı. **2.**evinde oturdu.

كنكنة kenkene: **1.**kaçmak. **2.**evinde oturmak.

كنن kennene: [m. teknîn تكنين] sakladı, gizledi.

كنوب kunûb: **1.**sert olmak. **2.**zenginleşmek.

كنود kenûd: **1.**nimete nankörlük eden, nankör. **2.**kafir. **3.**cimri. **4.**asi. **5.**günahkâr. **6.**sevgisiz kadın.

كنوف kenûf: [ç. kunuf كنف] sürüden uzak kalan hayvan.

كنه kenehe: (yeknuhu) [m. kenh كنه] aslını anladı, künhüne vardı.

كنه kunh: **1.**asıl, hakikat, gerçek. **2.**miktar.

كنى kenâ: (yeknî) [m. kinâye كناية] kinayeli konuştu.

كنى kenâ: (yeknî) [m. kinye, kunye كنية] künye taktı.

كنى kennâ: [m. tekniye تكنية] künye taktı.

كنيب kenîb: kuru ağaç.

كنية kunye: [ç. kunen كنى] **1.**künye. **2.**kinayeli konuşma.

كنيس kenîs: havra.

كنيسة kenîse: [ç. kenâ'is كنائس] **1.**mabet. **2.**kilise. **3.**havra.

كنيسة kenîse: güzel kadın.

كنيع kenî': **1.**eli kırık. **2.**yoldan çıkan.

كنيف kenîf: [ç. kunuf كنف] **1.**perde. **2.**perdeli yer. **3.**kalkan. **4.**tuvalet. **5.**saçak.

كنين kenîn: **1.**gizli. **2.**örtülü.

كنينة kenîne: [ç. kenâ'in كنائن] eş, hanım, karı.

كو kevv: baca deliği.

كوء kev': korkmak.

كواء kevvâ': **1.**ütücü. **2.**kötü dilli, küfürbaz.

كوارة kivâre: arı kovanı.

كوارة kuvvâre: [ç. kuvvârât كوارات] arı kovanı.

كوة kevve: [ç. kevvât, kivâ' كوات ، كواء] baca deliği.

كوثر kevser: **1.**çok olan. **2.**Cennet'te bir ırmak. **3.**tatlı su. **4.**hayırsever. **5.**Kur'ân-ı Kerîm'de bir sûre.

كوخ kûh: [ç. ekvâh, kûhân, kîhân, kiveha اكواخ ، كوخان ، كيخان] sazlık kulübe.

كود kevvede: [m. tekvîd تكويد] yığdı.

كودة kevde: [ç. ekvâd اكواد] yığın.

كودن kevden:**1.**katır. **2.**fil. **3.**binek atı.

كودن kevdene: [m. kevdene كودنة] ağır oldu, hantal oldu.

كور kevr: [ç. ekvâr اكوار] **1.**sürü. **2.**fazlalık. **3.**yaratılış, karakter.

كور kevvere: [m. tekvîr تكوير] **1.**sarık sardı. **2.**bohçaladı. **3.**yıktı.

كور kûr: [ç. ekvâr, ekûr, kîrân, kûrân اكوار ، اكور ، كيران ، كوران] **1.**demirci ocağı. **2.**arı kovanı. **3.**semer.

كورة kûre: [ç. kuver كور] **1.**il. **2.**kasaba.

كوز kûz: [ç. kîzân كيزان] bardak.

كوزب kevzeb: sıkıntılı ve cimri.

كوس kevvese: [m. tekvîs تكويس] döndürdü, ters çevirdi, alt üst etti.

كوس kûs: (F.) **1.**davul. **2.**trampet. **3.**gönye.

كوس kûs: sık otluklar.

كوساء kevsâ': [ç. kûs كوس] sık otluk.

كوسج kevsece: [m. kevsece كوسجة]köse oldu.

كوسج kevsec: (F.) [< kûse] [ç. kevâsic كواسج] **1.**köse. **2.**eksik dişli. **3.**yavaş beygir.

كوف kevvefe: [m. tekvîf تكويف] **1.**kef harfini yazdı. **2.**Kûfe'ye geldi. **3.**uzaklaştırdı.

كوفى kûfî: **1.**Kûfeli. **2.**kûfî yazı.

كوفية kûfiyye: başa sarılan şal.

كوكب kevkeb: [ç. kevâkib كواكب] **1.**yıldız. **2.**lider, efendi. **3.**uzun bitki. **4.**hapishane. **5.**su. **6.**silahlı insan. **7.**çivi. **8.**çiçek.

كوكب kevkebe: [m. kevkebe كوكبة] parladı, parıldadı.

كوكبة kevkebe: **1.**yıldız. **2.**yıldız takımı. **3.**alay. **4.**insan topluluğu.

كولان kûlân: (bot.) papirüs.

كوم kevime: (yekvemu) [m. kevem كوم] büyük oldu.

كوم kevm: [ç. ekvâm, kîmân اكوام ، كيمان] **1.**küme, yığın. **2.**sırt, tepe.

كوم kevveme: [m. tekvîm تكويم] öbek öbek yığdı.

كومة keveme: **1.**küme, yığın. **2.**sırt,tepe.

كومة kûme: [ç. kuvem كوم] **1.**küme, yığın. **2.**sırt, tepe.

كون kevn: [ç. ekvân اكوان] **1.**varlık. **2.**oluş, var oluş. **3.**evren, kainat. **4.**durum.

كون kevvene: [m. tekvîn تكوين] **1.**yarattı, var etti. **2.**meydana getirdi, oluşturdu.

كونان kevnân: dünya ve ahiret.

كوه kevihe: (yekvehu) [m. keveh كوه] hayret etti.

كوهد kevhed: pimpirik ihtiyar.

كوى kevâ: (yekvî) [m. keyy, keyye كية ، كى] **1.**dağladı. **2.**ütüledi. **3.**akrep soktu. **4.**gözünü dikti.

كوى kevvâ: [m. tekviye تكوية] ışık deliği açtı.

كه kehhe: (yekihhu) [m. kuhûh كهوه] yaşlandı, ihtiyarladı.

كه kehhe: (yekuhhu) [m. kuhûh كهوه] nefes aldı.

كه كه keh keh: kah kah, kih kih.

كهام kehhâm: **1.**kör kılıç. **2.**aciz. **3.**malı mülkü olmayan.

كهانة kihâne: **1.**kâhinlik. **2.**gayp ilmi. **3.**rahiplik, papazlık.

كهب keheb: boz renkli olmak.

كهب kehebe: (yekhebu) [m. keheb, kuhûb, kuhbe كهب ، كهوب ، كهبة] boz renkli oldu.

كهبة kuhbe: boz renkli olmak.

كهبة kuhbe: boz.

كهد kehede: (yekhedu) [m. kehd, kehedân كهد ، كهدان] **1.**hızlı yürüdü. **2.**yoruldu. **3.**ısrar etti, üsteledi. **4.**acele ettirdi.

كهداء kehdâ': cariye.

كهر kehere: (yekheru) [m. kehr كهر] **1.**kovdu. **2.**hız yaptı. **3.**güldü. **4.**eritti. **5.**sıcaklık arttı.

كهرب kehrebe: [m. kehrebe كهربة] **1.**elektrik üretti. **2.**elektrik ile çalıştırdı.

كهرباء kehribâ': (F.) [<kehrubâ] **1.**kehribar. **2.**elektrik.

كهربائى kehrebâ'î: elektrikçi.

كهربة kehrebe: **1.**elektrik üretmek. **2.**elektrik ile çalıştırmak.

كهف kehf: [ç. kuhûf كهوف] **1.**mağara. **2.**sığınak.

كهكاه kehkâh: zayıf.

كهكاهة kehkâhe: korkak insan.

كهكه kehkehe: [m. kehkehe كهكهة] **1.**kahkaha attı. **2.**eline hohladı. **3.**kükredi.

كهل kehele: (yekhelu) [m. kuhûl كهول] yaşını başını aldı, olgunluk çağına geldi.

كهل kehl: [ç. kihâl, kuhlân, kuhhel, kehlûn كهال ، كهلان ، كهل ، كهلون] **1.**olgun, yaşını başını almış. **2.**yetişkinlik.

كهل kehule: (yekhulu) [m. kuhûle كهولة] yaşını başını aldı, olgunluk çağına geldi.

كهلة kehle: [ç. kehlât, kehelât كهلات] olgun, yaşını başını almış.

كهم keheme: (yekhemu) [m. kehâme كهامة] **1.**çöktü kaldı. **2.**kılıç kör oldu. **3.**korkaklaştırdı.

كهم kehume: (yekhumu) [m. kuhûm كهوم] **1.**kılıcın ağzı kör oldu. **2.**gözü zayıf oldu.

كهم khheme: [m. tekhîm تكهيم] gözünü yıldırdı.

كهمس kehmes: **1.**arslan. **2.**kurt. **3.**iri hörgüçlü deve. **4.**çirkin.

كهن kehene: (yekhunu, yekhenu) [m. kehâne كهانة] kâhinlik yaptı, kehanette bulundu.

كهن kehhene: [m. tekhîn تكهين] kâhinlik yaptı, kehanette bulundu.

كهن kehune: (yekhunu) [m. kehâne كهانة] kâhin oldu.

كهنة kehene: **1.**kâhinler. **2.**falcılar. **3.**rahipler, papazlar.

كهوب kuhûb: boz renkli olmak.

كهوف kuhûf: **1.**mağaralar. **2.**sığınaklar.

كهى kehiye: (yekhâ) [m. kehen كهى] korkak oldu.

كى key: için.

كياد kiyâd: **1.**hileler. **2.**tuzaklar. **3.**savaşlar. **4.**öfkeler.

كياسة kiyâse: **1.**zariflik. **2.**akıl.

كيال keyyâl: ölçücü, tartıcı.

كيان kiyân: doğan, tabiat.

كيت keyyete: [m. tekyît تكييت] **1.**doldurdu. **2.**paketledi, ambalaj yaptı. **3.**yoluna koydu.

كيت كيت keyte keyte: şöyle şöyle.

كيخان kîhân: sazlık kulübeler.

كيد keyd: [ç. kuyûd, kiyâd كياد ، كيود] **1.**hile. **2.**tuzak. **3.**savaş. **4.**öfke.

كير kîr: [ç. ekyâr, kiyere اكيار ، كيرة] körük.

كيس keys: [ç. kuyûs كيوس] **1.**akıl. **2.**zekâ. **3.**zariflik.

كيس keyyese: [m. tekyîs تكييس] çantaya koydu, torbaya koydu.

كيس kîs: [ç. ekyâs, kiyese اكياس ، كيسة] **1.**torba, kese. **2.**çuval. **3.**kist.

كيس البول kîsu'l-bevl: mesane, sidik torbası.

كيس الدراهم kîsu'd-derâhim: cüzdan.

كيف keyf: **1.**durum. **2.**keyif. **3.**arzu.

كيف keyyefe: [m. tekyîf تكييف] **1.**doğradı, dilimledi. **2.**şekil verdi. **3.**sevindirdi. **4.**hal hatır sordu.

كيفة kîfe: [ç. kiyef كيف] yama.

كيفما keyfemâ: gibi.

كيفما اتفق keyfema'ttefeka: öylesine, bir biçimde, bir şekilde, düşünüp etmeden.

كيفما كان keyfemâ kâne: nasıl olursa olsun.

كيفية keyfiyye: **1.**durum. **2.**nitelik. **3.**şekil.

كيل keyl: [ç. ekyâl اكيال] **1.**ölçek. **2.**ölçme. **3.**zahire. **4.**kıvılcım.

كيل keyl:

كيل keyyele: [m. tekyîl تكييل] **1.**ölçtü. **2.**korkak oldu.

كيلة keyle: [ç. keylât كيلات] buğday kabı.

كيلة kîle: ölçü.

كيلو kîlu: kilo.

كيلومتر kîlumetr: kilometre.

كيمياء kîmyâ': **1.**kimya. **2.**simya.

كيمياء حيوية kîmyâ' hayaviyye: biyokimya.

كيميائى kîmyâ'î: **1.**kimyacı, kimyager. **2.**kimyasal.

كينا kînâ: (bot.) kinin ağacı.

كينة keyne: **1.**(bot.) Arabistan kirazı. **2.**kefalet.

كينة kîne: durum.

كيه keyyih: beceriksiz.

ل

ل l, lam: **1.**Arap alfabesinin yirmi üçüncü harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: otuz. **3.**cer edatı.

ل le: şüphesiz.

لؤلؤ lu'lu': [ç. le'âlî لآلى] inci.

لئلا le'ellâ: olmasın diye, etmesin diye.

لؤم le'ume: (yel'umu) [m. lu'm لؤم] mayası bozuk oldu.

لئم li'm: [ç. el'âm الآم] **1.**barış, birlik. **2.**eş. **3.**benzer.

لآلى le'âlî: inciler.

لا lâ: **1.**hayır. **2.**asla, katiyen.

لا احد lâ ahade: hiç kimse, hiçbir kimse.

لا بأس به lâ be'se bihi: zararı yok.

لا براح lâberâhe: kuşkusuz.

لا حد له lâ hadde lehu: sınırsız.

لا حرج lâ harece: zarar yok, zarar gelmez.

لا سلكى lâ silkî: **1.**telsiz. **2.**radyo.

لا سيما lâ siyyemâ: özellikle, hele hele.

لا طائل تحته lâ tâ'ile tahtehu: yararsız, boşuna.

لا غبار عليه lâ gubâre aleyh: kusursuz.

لا غير lâ gayre: sadece, yalnız.

لا فض فوك lâ fudda fûke: yaşa, bravo.

لا مجال lâ mecâle: imkânsız.

لا محيد lâ mahîde: kaçınılmaz.

لا مركزى lâ merkezî: dış merkezli.

لا مقطوعة lâ maktû'a: tükenmeyen.

لا ممنوعة lâ memnû'a: yasaklanmayan.

لا نزاع فيه lâ nizâ'a fîh: tartışma götürmez.

لا نهاية له lâ nihâyete lehu: sonsuz.

لا يثمن lâ yusemmen: paha biçilmez.

لا يحتمل lâ yuhtemelu: katlanılmaz, dayanılmaz, tahammül edilmez, çekilmez.

لا يرحم lâyerhamu: acımasız, merhametsiz.

لا يعبأ به lâ ye'be'u bihi: önem vermeye değmez.

لا يعوض lâ yu'avved: düzeltilemez, telafi edilemez.

لا يقبل الجدل lâ yakbelu'l-cedel: tartışma götürmez, tartışılmaz.

لا يمحى lâ yumhâ: silinmez, çıkmaz.

لا ينفذه الرصاص lâ yenfuzuhu'r-resâs: kurşun geçirmez.

لا ينفذه الماء lâ yenfuzuhu'l-mâ': su geçirmez.

لا.. الا lâ.. illâ: ancak.

لائب lâ'ib: [ç. lûb, lu'ûb لوب ، لؤوب] susuz hayvan.

لائق lâ'ik: layık, uygun.

لائم lâ'eme: [m. mulâ'eme ملائمة] **1.**uygun geldi. **2.**ara buldu. **3.**ıslah etti, düzeltti.

لائم lâim: kınayıcı.

لائمة lâ'ime: [ç. levâ'im لوائم] kınayan, ayıplayan.

لاب lâbe: (yelûbu) [m. levb, luvâb, levebân لوب ، لواب ، لوبان] susuz oldu, susuz kaldı.

لابة lâbe: [ç. lâbât, lâb لابات ، لاب] **1.**kara taşlı tepe. **2.**siyah tüylü develer.

لابد lâbudde: **1.**mutlaka, kesinlikle. **2.**gerekli. **3.**elbette. **4.**kurtuluşu yok.

لابس lâbese: [m. mulâbese ملابسة] **1.**işi ele aldı. **2.**ilişki kurdu, temas kurdu. **3.**iç halini bildi.

لابن lâbin: [ç. levâbin لوابن] sütü çok olan.

لات lât: Lât, Cahiliye dönemi putlarından biri.

لات lâte: (elûtu) [m. levt لوت] **1.**haberi sakladı. **2.**hakkını eksik verdi.

لات lâte: (yelîtu) [m. leyt ليت] **1.**menetti, alıkoydu. **2.**hakkını kıstı. **3.**haberi çarpıtarak verdi.

لاتينى lâtînî: [ç. lâtiniyyûn لاتينيون] Latin.

لاتينية lâtîniyye: Latince.

لاتينيون lâtiniyyûn: Latinler.

لاث lâse: (yelûsu) [m. levs لوث] anlaşılmaz söz etti.

لاث lâse: (yelûsu) [m. levs لوث] **1.**sarık sardı. **2.**sığındı. **3.**insanlar başına toplandı. **4.**çiğnedi. **5.**ağır davrandı.

لاثم lâseme: [m. mulâseme ملاثمة] dudak dudağa öpüştü.

لاجئ lâci': [ç. melâci' ملاجئ] sığınmacı, mülteci.

لاجرم lâcereme: şüphesiz.

لاجرم lâcurme: şüphesiz, şüphe yok ki, elbette.

لأجل liecelin: bir süre için.

لاجل liecli: -den dolayı, -dığı için.

لاجل ان liecli en: -mek için.

لاجل مسمى lieclin musemmâ: belli bir zamana kadar.

لاجل معدود lieclin ma'dûdin: belirli bir zamana kadar.

لاح lâh: dar mekân.

لاح lâha: (yelûhu) [m. levh لوح] **1.**ortaya çıktı, belirdi. **2.**şimşek çaktı. **3.**yıldız ışıldadı. **4.**uzaktan baktı.

لاح lâhe: (yelûhu) [m. levh, lûh, luvâh, lu'ûh, levehân

[لوح ، لواح ، لؤوح ، لوحان susadı.

لاحب lâhib: **1.**açık yol. **2.**elektrod.

لاحد lâhid: lahitçi. Lahit yapan.

لاحسة lâhise: [ç. levâhis لواحس] kurak yıl.

لاحظ lâhaza: [m. mulâhaza, lihâz ملاحظة ، لحاظ] **1.**baktı. **2.**gözledi. **3.**kontrol etti. **4.**takip etti. **5.**aleyhinde düşündü.

لاحم lâheme: [m. mulâheme ملاحمة] **1.**lehimledi. **2.**yapıştırdı. **3.**yamadı.

لاحم lâhim: [ç. levâhim لواحم] etobur.

لاحن lâhane: [m. mulâhane ملاحنة] başkasının anlayamayacağı şekilde konuştu.

لاحى lâhâ: [m. mulâhât, lihâ' ملاحاة ، لحاء] **1.**kavga etti. **2.**mücadele etti. **3.**lanet etti, kınadı.

لاخم lâhame: [m. mulâhame, lihâm ملاخمة ، لخام] tokat attı.

لاد lâdde: [m. mulâdde, lidâd ملادة ، لداد] **1.**düşmanlığı şiddetlendirdi. **2.**himaye etti.

لاذ lâze: (yelûzu) [m. levz لوز] **1.**sığındı. **2.**yedi. **3.**kurtuldu.

لاذ lâzze: [m. mulâzze, lizâz ملازة ، لزاز] bitişik yaptı, yapıştırdı.

لازق lâzaka: [m. mulâzaka, lizâk ملازقة ، لزاق] yapıştırdı.

لازق lâzık: yapışık, bitişik.

لازم lâzeme: [m. mulâzeme, lizâm ملازمة ، لزام] **1.**ayrılmadı. **2.**devam etti. **3.**boynuna sarıldı. **4.**yakından izledi.

لازم lâzim: **1.**gerekli. **2.**zorunlu. **3.**aranan, istenen, ihtiyaç duyulan. **4.**geçişsiz.

لاس lâse: (yelûsu) [m. levs لوس] **1.**tadına baktı, tattı. **2.**ağzında çevirdi.

لاص lâse: (yelîsu) [m. leys ليص] **1.**saptı, meyletti. **2.**kanırttı.

لاصف lâsıf: sürme taşı.

لاصق lâsaka: [m. mulâsaka ملاصقة] yapıştırdı.

لاصق lâsûk: yakı.

لاط lât: ahlaksız, pislik.

لاط lâte: (yelîtu) [m. leyt ليط] **1.**çok sevdi. **2.**yapıştı. **3.**lanet etti. **4.**kattı, ilhak etti.

لأط le'ete: (yel'etu) [m. le't لأط] **1.**ısrarla yapmasını istedi. **2.**vurdu. **3.**borçluyu sıkıştırdı. **4.**gözden kayboluncaya kadar birine baktı. **5.**sert davrandı.

لاطف lâtefe: [m. mulâtefe ملاطفة] **1.**iyilik etti, lutfetti. **2.**şaka yaptı. **3.**okşadı.

لاطم lâtame: [m. mulâtame, litâm ملاطمة ، لطام] tokatlaştı.

لاع lâ': (yelû'u) [m. lev', luvû' لوع ، لووع] sabırsız oldu.

لاع lâ'a: (yelî'u) [m. ley', leye'ân ليع ، ليعان] **1.**üzüntülü oldu. **2.**bezgin oldu. **3.**telaşlı oldu. **4.**korkak oldu.

لاعب lâ'abe: [m. mulâ'abe, li'âb ملاعبة ، لعاب] **1.**oynaştı. **2.**şakalaştı.

لاعب lâ'ib: oyuncu.

لاعب دفاع lâ'ibu difâ': defans oyuncusu.

لاعب هجوم lâ'ibu hucûm: hücum oyuncusu.

لاعن lâ'ane: [m. mulâ'ane, li'ân ملاعنة ، لعان] lanetleşti.

لاغ lâg: (yelîgu) [m. leyg لبغ] istedi, diledi.

لاغز lâgaze: [m. mulâgaza ملاغزة] üstü kapalı konuştu.

لاغى lâgâ: [m. mulâgât ملاغاة] şaka etti, şakalaştı.

لاغية lâgiye: [ç. levâgî لواغى] **1.**batıl, saçma, zırva, boş söz. **2.**çirkin söz.

لأف le'efe: (yel'efu) [m. le'f لأف] doyuncaya kadar yemek yedi.

لاق lâka: (yelîku) [m. leyk ليق] **1.**hokkaya yün koydu. **2.**mürekkep yüne yapıştı.

لاق lâka: (yelîku) [m. leyk, liyâka, liyâk, leyekân ليق ، لياقة ، لياق ، ليقان] **1.**üstünde iyi durdu, yakıştı. **2.**sığındı. **3.**yapıştı.

لاقط lâkata: [m. mulâkata, likât ملاقطة ، لقاط] **1.**karşılaştı. **2.**dört nala koştu.

لاقع lâka'a: [m. mulâka'a ملاقعة] hazırcevaplıkta yarıştı.

لاقى lâkâ: [m. mulâkât, likâ' ملاقاة ، لقاء] **1.**kavuştu, buluştu. **2.**karşılaştı.

لألأ le'le'e: [m. le'le'e لألأة] **1.**parladı, ışıldadı. **2.**inci gibi gözyaşı döktü.

لام lâme: (yelûmu) [m. levm, melâm, melâme لوم ، ملام ، ملامة] azarladı, çıkıştı, kınadı.

لأم le'eme: (yel'emu) [m. le'm لأم] **1.**yarayı sardı. **2.**onardı, tamir etti. **3.**ıslah etti. **4.**alçaklıkla suçladı.

لأم le'eme: [m. tel'îm تلئيم] **1.**ıslah etti. **2.**alçaklıkla suçladı.

لامح lâmehe: [m. mulâmehe ملامحة] gizlice göz attı.

لامز lâmeze: [m. mulâmeze ملامزة] üstü kapalı konuştu, imalı konuştu.

لامس lâmese: [m. mulâmese, limâs ملامسة ، لماس] **1.**dokundu, değdi. **2.**cinsel ilişkide bulundu.

لامع lâmi': parlayan, parlak.

لامعة lâmi'a: [ç. levâmi' لوامع] **1.**parlayan, parlak. **2.**bıngıldak.

لان lâne: (yelînu) [m. lîn, leyân, lîne لين ، ليان ، لينة]

1.yumuşak oldu. **2.**kolay oldu. **3.**yumuşak davrandı.

لاوم lâveme: [m. mulâveme ملاومة] birbirini ayıpladı, birbirini kınadı.

لاه lâhe: (yelûhu) [m. levh, levehân لوه ، لوهان] **1.**serap ışıldadı. **2.**kımıldadı.

لاهوت lâhût: Tanrı, ulûhiyet.

لايموت lâyemût: ölümsüz.

لاين lâyene: [m. mulâyene, liyân ملاينة ، ليان] **1.**birbirine yumuşak davrandı. **2.**şaka yaptı, latife etti. **3.**yağ çekti.

لب lebbe: (yelebbu, yelibbu) [m. lebeb, lebâbe لبب ، لبابة] akıllı oldu.

لب lubb: [ç. elbâb, elubb, elbub الباب ، الب ، البب] **1.**öz. **2.**kalp. **3.**akıl. **4.**ceviz içi. **5.**zehir.

لباس libâs: [ç. elbise, lubs, lubus البسة ، لبس] **1.**giysi, elbise. **2.**eş, karı kocadan her biri. **3.**karışma. **4.**toplanma. **5.**örten.

لباس العوم libâsu'l-avm: mayo.

لباسة lebbâse: kerata, ayakkabı çekeceği.

لبان lebbân: **1.**sütçü. **2.**kerpiççi.

لبب lebbebe: [m. telbîb تلبيب] **1.**yakasına sarıldı. **2.**başak taneleri özlendi. **3.**tereddüde düştü.

لبب lebibe: (yelbebu) [m. lebeb, lebb, lubb, lebâbe لبب ، لب ، لبابة] akıllı oldu.

لبة lebbe: [ç. lebbât, libâb لبات ، لباب] **1.**zarif kadın. **2.**kocasını seven kadın. **3.**kolye.

لبث lebise: (yelbesu) [m. lebs, lubs, lebes, libâs, lubâs, lebâse, lebesân, lebîse لبث ، لباث ، لباثة ، لبثان ، لبيثة] **1.**bir yerde durdu, kaldı. **2.**gecikti. **3.**vakit geçirdi. **4.**yaşadı, ömür sürdü.

لبج lebece: (yelbucu) [m. lebc لبج] **1.**yıktı. **2.**bastonla dövdü.

لبجة lebece: [m. lebec, lubec لبج] olta.

لبجة lubce: [m. lebec, lubec لبج] olta.

لبح lebbeha: [m. telbîh تلبيح] yaşlandı, ihtiyarladı.

لبخ lebeha: (yelbehu) [m. lebh لبخ] **1.**vurdu. **2.**öldürdü. **3.**küfretti. **4.**aldı. **5.**hile yaptı.

لبد lebbede: [m. telbîd تلبيد] **1.**keçe yaptı. **2.**birbirine yapışarak keçe gibi oldu. **3.**saçını zamkladı. **4.**yama yaptı.

لبد lebede: (yelbudu) [m. lubûd لبود] **1.**ikamet etti. **2.**sardı, kuşattı. **3.**bindi. **4.**yama yaptı.

لبد libd: [ç. elbâd, lubûd الباد ، لبود] **1.**keçe. **2.**eyer keçesi, tingilti. **3.**keçeleşmiş kıl. **4.**husus, konu.

لبس lebbese: [m. telbîs تلبيس] **1.**karıştırdı, içinden çıkılmaz hale getirdi. **2.**aldattı.

لبس lebise: (yelbesu) [m. lebs لبس] **1.**giydi. **2.**birlikte oldu. **3.**karı koca oldu. **4.**sineye çekti. **5.**takındı.

لبس الكعبة libsu'l-ka'be: Kâbe örtüsü.

لبط lebete: (yelbutu, yelbitu) [m. lebt لبط] yere çaldı, yere vurdu, yıktı.

لبق lebbeka: [m. telbîk تلبيق] **1.**yumuşattı. **2.**süsledi.

لبق lebika: (yelbeku) [m. lebak لبق] **1.**usta oldu, maharetli oldu. **2.**zarif oldu. **3.**giysi üstüne yakıştı. **4.**uygun oldu, münasip oldu.

لبق lebuka: (yelbuku) [m. lebâka لباقة] **1.**usta oldu, maharetli oldu. **2.**zarif oldu. **3.**giysi üstüne yakıştı. **4.**uygun oldu, münasip oldu.

لبک lebeke: (yelbuku) [m. lebk لبک] **1.**karıştırdı. **2.**karıştı.

لبلب leblebe: [m. leblebe لبلبة] **1.**yavrusuna şefkat gösterdi. **2.**dağıldı. **3.**koyun kuzusunu yaladı.

لبن lebbene: [m. telbîn تلبين] **1.**kerpiç kesti. **2.**yaka dikti.

لبن leben: [ç. elbân البان] süt.

لبن lebene: (yelbinu) [m. lebn لبن] çok yemek yedi.

لبن lebene: (yelbunu, yelbinu) [m. lebn لبن] süt içirdi.

لبن lebine: (yelbenu) [m. leben لبن] **1.**memeye süt geldi. **2.**yastık boynunu ağrıttı.

لبنان lubnân: **1.**(coğ.) Lübnan. **2.**(coğ.) Lübnan Dağı, Kırklar Dağı.

لبيد lebîd: **1.**çuval. **2.**torba.

لبيس lebîs: [ç. lubus لبس] **1.**eski elbise. **2.**benzer, eş.

لبيک lebbeyke: hizmetindeyim, emrindeyim.

لبيکة lebîke: **1.**karışık sürü. **2.**insan kalabalığı. **3.**tereyağı, hurma, un ve keş katkısıyla yapılan bir Arap yemeği.

لت lette: (yeluttu) [m. lett لت] **1.**kırdı, ezdi, dövdü. **2.**çırptı. **3.**sımsıkı bağladı.

لتأ lete'e: (yelte'u) [m. let' لتأ] **1.**göğsünden iteledi. **2.**attı. **3.**cinsel ilişkide bulundu. **4.**azalttı, eksiltti, kıstı. **5.**gaz çıkardı, yellendi. **6.**büyük aptes yaptı. **7.**dik dik baktı. **8.**doğum yaptı.

لتب letebe: (yeltubu) [m. letb, lutûb لتب ، لتوب] **1.**yapıştı. **2.**devamlı oldu. **3.**dürttü. **4.**sımsıkı bağladı. **5.**atın sırtına çul koydu.

لث lesse: (yelussu, yelissu) [m. less لث] **1.**ikamet etti. **2.**sürekli yağmur yağdı. **3.**üsteledi, ısrar etti. **4.**kırağı yağdı.

لثاث lisâs: diş etleri.

لثام lisâm: [ç. lusum لثم] yaşmak.

لثة lise: [ç. lisâs, lisen, lisiyy لثاث ، لثى ، لثى] diş eti.

لثغاء lesgâ’: [ç. lusg لثغ] peltek.

لثق leseka: (yelseku) [m. lesak لثق] **1.**kırağı yağdı. **2.**giysi nemlendi. **3.**yolcu çöle girdi. **4.**kuşun tüyleri ıslandı.

لثلث leslese: [m. leslese لثلثة] **1.**ikamet etti. **2.**sürekli yağmur yağdı. **3.**zayıf oldu. **4.**tereddüt etti. **5.**sözü dolandırıp söyledi. **6.**üsteledi, ısrar etti. **7.**dinlendirdi.

لثى lesiye: (yelsâ) [m. lesy لثى] **1.**tencere bulaşığını yaladı. **2.**ağaçtan reçine sızdı. **3.**terden üstü ıslandı.

لج lecce: (yeleccu, yeliccu) [m. lecec, lecâce, lecâc لجج، لجاجة ، لجاج] **1.**inat etti. **2.**dört elle sarıldı. **3.**direndi, ısrar etti. **4.**sesler birbirine karıştı.

لجأ lecce’e: [m. telci’e تلجئة] **1.**zorla yaptırdı. **2.**malını varislere dağıttı.

لجأ lece’e: (yelce’u) [m. lucû’, lec’ لجوء ، لجأ] **1.**sığındı. **2.**güvendi. **3.**vazgeçti.

لجب lecibe: (yelcebu) [m. leceb لجب] **1.**deniz kabardı, deniz kudurdu. **2.**insanlar şamata etti, gürültü patırtı etti.

لجبة lecbe: [ç. lecebât لجبات] **1.**sütü kesilmiş koyun, keçi. **2.**sütü çoğalmış koyun keçi.

لجة lucce: [ç. lucec, licâc لجج، لجاج] **1.**kalabalık. **2.**suyun engin kısmı. **3.**gümüş. **4.**ayna.

لجج leccece: [m. telcîc تلجيج] derine daldı.

لجف lecefe: (yelcufu) [m. lecf لجف] şiddetlice vurdu.

لجفة lecfe: **1.**eşik. **2.**mağara.

لجلاج leclâc: pepe, kekeme.

لجلج leclece: [m. leclece لجلجة] **1.**lafı ağzında geveledi. **2.**lokmayı ağzında çevirdi. **3.**gaspedilmiş evi geri aldı.

لجم leceme: (yelcumu) [m. lecm لجم] **1.**giysi dikti. **2.**gemledi. **3.**isteğine engel oldu.

لجمة leceme: **1.**gem takılan yer. **2.**vadi kenarı. **3.**yüksek yer.

لجمة lucme: [ç. elcâm الجام] **1.**hava. **2.**tümsek dağ.

لجن leccene: [m. telcîn تلجين] yaprak silkti.

لجن lecene: (yelcunu) [m. lecn لجن] **1.**yaladı. **2.**yaprak silkti.

لجن lecene: (yelcunu) [m. lucûn, licân لجون ، لجان] **1.**ağır ağır yürüdü. **2.**deve yürümemek için inat etti.

لجن lecine: (yelcenu) [m. lecen لجن] **1.**ilişti, takıldı. **2.**kirlendi.

لجنة lecne: [ç. licân لجان] **1.**komisyon. **2.**komite.

لجوج lecûc: inatçı düşman.

لحاء lihâ’: [ç. elhiye, luhiyy الحية ، لحى] **1.**ağaç kabuğu. **2.**kapçık. **3.**zar.

لحاد lahhâd: mezarcı.

لحاظ lihâz: [ç. luhz لحظ] **1.**göz ucu. **2.**devenin gözünün altına basılan damga. **3.**kuş teleği.

لحاف lihâf: [ç. luhuf لحف] **1.**yorgan. **2.**çarşaf. **3.**üstlük.

لحام lahhâm: **1.**lehimci. **2.**kasap.

لحام lihâm: lehim.

لحامة lihâme: lehimcilik.

لحان lehhân: okuma hatası yapan.

لحب lahb: elektrod.

لحب lahibe: (yelhabu) [m. lehab لحب] sıska oldu, cılız oldu.

لحب lehabe: (yelhabu) [m. lahb لحب] **1.**caddeden gitti. **2.**iz bıraktı. **3.**eti dilimledi. **4.**kemikten eti sıyırdı. **5.**kabuk soydu. **6.**cinsel ilişkide bulundu. **7.**yere çaldı.

لحب lehabe: (yelhabu) [m. luhûb لحوب] yol açık oldu.

لحب lehhabe: [m. telhîb تلحيب] **1.**kesti. **2.**iz bıraktı. **3.**hakirleştirdi. **4.**yolu açtı.

لحج lahice: (yelhecu) [m. lahac لحج] **1.**yapıştı. **2.**bir yerden ayrılmadı. **3.**gözü aktı. **4.**dar oldu. **5.**karıştı, müdahale etti.

لحج lehace: (yelhacu) [m. lahc لحج] **1.**vurdu. **2.**nazar değdirdi. **3.**sığındı.

لحج luhc: [ç. elhâc الحاج] **1.**göz çukuru. **2.**evin köşesi.

لحد lehade: (yelhedu) [m. lahd لحد] **1.**defnetti, gömdü. **2.**mezar kazdı. **3.**mezar yaptı. **4.**meyletti. **5.**saptı. **6.**zulmetti. **7.**şüphelendi.

لحد الآن lihaddi'l-ân: şimdiye kadar.

لحساب فلان lihisâbi fulânin: filanın lehine.

لحسن الحظ lihusni'l-hazzi: bereket versin, Allahtan, şansa bak ki, iyi ki.

لحص lehase: (yelhasu) [m. lahs لحص] **1.**ilişti, tutundu. **2.**alıkoydu, menetti.

لحط lehate: (yelhatu) [m. laht لحط] **1.**su serpti. **2.**suladı. **3.**iteledi.

لحظ lehaze: (yelhazu) [m. lahz, lahazân لحظ ، لحظان] göz ucuyla baktı.

لحظة lahza: **1.**an. **2.**göz ucuyla bakış.

لحف lehafe: (yelhafu) [m. lahf لحف] **1.**örttü. **2.**giydirdi. **3.**yaladı. **4.**deri yüzdü. **5.**tokat attı. **6.**yorgan yaptı.

لحف lehhafe: [m. telhîf تلحيف] şişinerek yürüdü.

لحق lahika: (yelhaku) [m. lahk, lehâk لحق ، لحاق] ardından yetişti, katıldı.

لحق lahika: (yelhaku) [m. luhûk لحوق] **1.**gerekli oldu. **2.**zayıfladı.

لحق lehak: [ç. elhâk الحاق] **1.**ek. **2.**ikinci ürün meyva. **3.**yetişen, ulaşan.

لحک lehake: (yelhaku) [m. lahk لحک] **1.**çocuğun ağzına ilaç koydu. **2.**bitiştirdi, yapıştırdı.

لحم lahime: (yelhamu) [m. leham لحم] **1.**bir yerde çakılıp kaldı. **2.**ete düşkün oldu. **3.**etli oldu.

لحم lahm: [ç. luhûm, lihâm, lihmân, luhmân, elhum لحوم، لحام ، لحمان ، الحم] et.

لحم lahume: (yelhumu) [m. lehâme لحامة] **1.**vücudu etli oldu. **2.**ete düşkün oldu.

لحم lehame: (yelhamu) [m. lahm لحم] et yedirdi.

لحم lehame: (yelhumu) [m. lahm لحم] **1.**sağlamlaştırdı. **2.**kemik ile eti ayırdı. **3.**lehimledi.

لحم الخنزير lahmu'l-hınzîr: domuz eti.

لحم مفروم lahmun mefrûm: kıyma.

لحمة luhme: [ç. luhem لحم] **1.**akrabalık. **2.**argaç.

لحميات lahmiyyât: etoburlar.

لحن lahan: **1.**dil. **2.**zekâ.

لحن lahane: (yelhanu) [m. lahn لحن] **1.**başkasının anlayamayacağı şekilde konuştu. **2.**meyletti. **3.**sözünü anladı.

لحن lahane: (yelhanu) [m. lahn, lahan, luhûn, lehâne, lehâniye لحن ، لحون ، لحانة ، لحانية] okuma hatası yapmak.

لحن lahhane: [m. telhîn تلحين] nağme eşliğinde okudu.

لحن lahine: (yelhanu) [m. lahn لحن] sürdüğü delile hakim oldu.

لحن lahn: [ç. elhân, luhûn الحان ، لحون] **1.**konuşmasında dil hatası yapma. **2.**lehce. **3.**dil. **4.**makam. **5.**melodi, nağme. **6.**nota. **7.**ses.

لحن lahn: okuma hatası yapmak.

لحوح lehûh: üsteleyen, ısrarcı.

لحوق luhûk: **1.**gerekli olmak. **2.**zayıflamak.

لحوم luhûm: etler.

لحی lahy: [ç. elh, luhiyy, lihâ' الح ، لحی ، لحاء] çene kemiği.

لحی lehâ: (yelhâ) [m. lahy لحی] **1.**kabuğunu soydu. **2.**lanet okudu.

لحیانی lihyânî: uzun sakallı.

لحیة lihye: [ç. lihen, luhen لحی] sakal.

لحیة التیس lihyetu't-teys: (bot.) teke sakalı.

لحیة الحمار lihyetu'l-himâr: (bot.) baldırıkara.

لحیظ lahîz: benzer, eş.

لخ lahha: (yeluhhu) [m. lahh لخ] **1.**tokat attı. **2.**koku sürdü. **3.**sözünü kapalı söyledi. **4.**haberi araştırdı.

لخ lahha: (yeluhhu) [m. lahh, lahîh لخ ، لخیخ] gözü yaşlı oldu.

لخا lehâ: (yelhû) [m. lahv لخو] **1.**burnuna ilaç koydu. **2.**ağzına ilaç koydu.

لخبط lahbete: [m. lahbete لخبطة] karıştırdı.

لخص lahhasa: [m. telhîs تلخيص] **1.**özet yaptı, özetledi. **2.**özlü sözü açıkladı.

لخص lahisa: (yelhasu) [m. lahas لخص] gözünün etrafı şiş oldu.

لخصاء lahsâ': [ç. luhs لخص] gözlerinin çevresi şiş olan.

لخف lehafe: (yelhafu) [m. lahf لخف] sert vurdu.

لخلخ lahlaha: [m. lahlaha لخلخة] yerinden oynattı.

لخم lahame: (yelhumu) [m. lahm لخم] **1.**tokat attı. **2.**kesti.

لخم luhm: (zool.) köpek balığı.

لخن lahine: (yelhanu) [m. lahan لخن] **1.**koktu, kokuştu. **2.**kötü konuştu.

لخناء lahnâ': [ç. luhn لخن] sünnetsiz.

لخى lahiye: (yelhâ) [m. leh لخ] **1.**eğri oldu. **2.**eğrildi. **3.**karnı sarktı. **4.**boş boş konuştu.

لد ledde: (yeluddu) [m. ledd لد] **1.**düşmanlık etti. **2.**ağzına ilaç aldı. **3.**kazandı. **4.**alıkoydu.

لدا ledâ: yanında.

لدام leddâm: yamacı.

لدة lede: [ç. lidât لدات] yaşıt.

لدة lide: [ç. lidât, lidûn لدات ، لدون] yaşıt.

لدد leddede: [m. teldîd تلديد] **1.**teşhir etti. **2.**şaşırttı.

لدس leddese: [m. teldîs تلديس] nalladı.

لدس ledese: (yeldusu) [m. leds لدس] **1.**vurdu. **2.**taş attı. **3.**yaladı.

لدغ ledega: (yeldegu) [m. ledg, teldâg تلداغ ، لدغ] **1.**akrep soktu. **2.**azarladı.

لدم leddeme: [m. teldîm تلديم] yama yaptı.

لدم ledeme: (yeldimu) [m. ledm لدم] **1.**tokat attı. **2.**yama yaptı.

لدن leddene: [m. teldîn تلدين] **1.**yumuşattı. **2.**ıslattı.

لدن ledun: Tanrı katı, Tanrı huzuru.

لدن ledun: yanında, -de, -da.

لدن ledune: (yeldunu) [m. ledâne, ludûne لدانة ، لدونة] **1.**yumuşak oldu. **2.**iyi huylu oldu.

لدود ledûd: [ç. elidde الدة] **1.**boğaz ağrısı. **2.**şiddetli düşman. **3.**ağız ilacı.

لدى ledâ: huzur, kat.

لدى ledâ: yanında, sırasında, esnasında.

لديد ledîd: [ç. elidde الدة] **1.**boğaz ağrısı. **2.**şiddetli düşman. **3.**ağız ilacı.

لديغ ledîg: [ç. ledgâ, ludegâ' لدغى ، لدغاء] **1.**yılan sokmuş kişi. **2.**akrep sokmuş kişi.

لدينا ledeynâ: bizim yanımızda.

لديهم ledeyhum: onların yanında.

لذ lezze: (yelezzu) [m. lezâz, lezâze لذاذ ، لذاذة] lezzetli buldu.

لذب lezebe: (yelzubu) [m. luzûb لذوب] ikamet etti.

لذة lezze: [ç. lezzât لذات] **1.**lezzet. **2.**zevk, haz. **3.**tad. **4.**şarap.

لذذ lezzeze: [m. telzîz تلذيذ] **1.**lezzetli yaptı. **2.**sevindirdi.

لذع leze'a: (yelze'u) [m. lez' لذع] **1.**yemeği yaktı. **2.**diliyle incitti. **3.**aşk yüreğini yaktı. **4.**dağladı. **5.**anladı.

لذلذ lezleze: [m. lezleze لذلذة] kıvrak oldu.

لذلك lizâlike: bunun için.

لذم lezime: (yelzemu) [m. lezem, lezm لذم] **1.**sevdirdi, hoşlandırdı. **2.**bir şeye düşkün oldu. **3.**bağlı kaldı.

لذى leziye: (yelzâ) [m. lezen لذى] bağlı kaldı, ayrılmadı.

لذيذ lezîz: **1.**lezzetli. **2.**zevk veren. **3.**şarap.

لز lezze: (yeluzzu) [m. lezz, lezez, lezâz لز ، لزز ، لزاز] **1.**bitiştirdi. **2.**bağladı. **3.**yapıştırdı. **4.**birbirini sıkıştırdı. **5.**kapıyı kapadı.

لزأ leze'e: (yelze'u) [m. lez' لزأ] **1.**verdi. **2.**doldurdu. **3.**hayvanlara iyi baktı. **4.**doğurdu.

لزأ lezze'e: [m. telzi'e تلزئة] **1.**verdi. **2.**doldurdu. **3.**iyi baktı.

لزاز lizâz: kapı sürgüsü.

لزاق lezzâk: yapışkan.

لزاق الذهب lizâku'z-zeheb: (bot.) çadır avşağı.

لزب lezebe: (yelzubu) [m. luzûb لزوب] **1.**sabit oldu. **2.**yapıştı. **3.**kıtlık oldu.

لزب lezib: az şey.

لزب lezibe: (yelzebu) [m. lezb لزب] yapışkan oldu.

لزب lezube: (yelzubu) [m. luzb لزب] **1.**iç içe geçti. **2.**yapışkan oldu.

لزبة lezbe: [ç. lizeb, lezbât, lezebât لزب ، لزبات ، ازبات] **1.**kıtlık. **2.**sıkıntı.

لزج lezic: yapışkan.

لزج lezice: (yelzecu) [m. lezec, luzûc, luzûce لزج ، لزوجة] **1.**sündü, uzadı, elastiki oldu. **2.**yapıştı. **3.**bulaştı. **4.**bir şeye düşkün oldu, tutkun oldu.

لزز lezez: kapı sürgüsü.

لزق lezika: (yelzeku) [m. luzûk لزوق] **1.**yapıştı. **2.**takıldı.

لزق lezzeka: [m. telzîk تلزيق] yapıştırdı.

لزقة lezka: yakı.

لزم lezim: ayırıcı, engel.

لزم lezime: (yelzemu) [m. luzûm, luzm, lizâm, lezâm, lizâme, luzme, luzmân لزوم

[، لزم ، لزام ، لزامة ، لزمة ، لزمان **1.**ayrılmadı. **2.**sustu. **3.**gerekti, lazım oldu. **4.**devam etti. **5.**borçlunun yakasına yapıştı.

لزمة lezeme: ayrılmaz, ayrılmayan.

لزن lezene: (yelzunu) [m. lezn لزن] üşüştü.

لزنة lizne: [ç. lizen لزن] **1.**darlık yılı. **2.**ayazlı gece.

لزنه lezne: [ç. lizen لزن] **1.**darlık yılı. **2.**ayazlı gece.

لس lesse: (yelussu) [m. less لس] **1.**yaladı. **2.**yemek yedi.

لسا lesâ: (yelsû) [m. lesv لسو] az yemek yedi.

لساس lusâs: yeni yeşermiş çayır.

لساع lessâ': sivri dilli.

لسان lisân: [ç. elsine, elsun, lusn, lisânât لسن ، السن ، السنة لسانات،] **1.**dil. **2.**(coğ.) dil, burun. **3.**lisan. **4.**övgü. **5.**mektup. **6.**gönderilmiş haber.

لسان lisân: **1.**dil, lisan. **2.**dil.

لسان المزمار lisânu'l-mizmâr: küçük dil.

لسان ذرب lisânun zerib: **1.**fasih dil. **2.**sivri dil.

لسانا lisânen: dil bakımından.

لسب lesebe: (yelsebu,yelsibu) [m. lesb لسب] **1.**yılan soktu. **2.**kırbaçladı. **3.**küfretti.

لسب lisebe: (yelsebu) [m. leseb لسب] **1.**yapıştı. **2.**yaladı.

لسد lesede: (yelsidu) [m. lesd لسد] yaladı.

لسع lese'a: (yelsa'u) [m. les' لسع] **1.**akrep soktu. **2.**diliyle incitti. **3.**gezdi, seyahat etti.

لسم leseme: (yelsumu) [m. lesm لسم] tadına baktı, tattı.

لسم lesime: (yelsemu) [m. lusûm لسوم] gerekli oldu, gerekti.

لسن lesene: (yelsunu) [m. lesn لسن] **1.**kötü yâd etti, kötü andı. **2.**konuşmada baskın çıktı. **3.**akrep soktu. **4.**dil biçimi verdi.

لسن lesine: (yelsenu) [m. lesen لسن] fasih oldu.

لسن lessene: [m. telsîn تلسين] **1.**dil biçimi verdi. **2.**keskinleştirdi. **3.**hayretten dilini ısırdı.

لشا leşâ: (yelşû) [m. leşv لشو] değeri düştü.

لشلش leşleşe: [m. leşleşe لشلشة] telaşlandı.

لص lass: hırsız.

لص lesse: (yelessu) [m. less, lesâs, leses, lusûsiyye لص ، لصاص ، لصص ، لصوصية] hırsızlık yaptı,çaldı.

لص lesse: (yelussu) [m. less لص] **1.**çaldı, hırsızlık yaptı. **2.**gizlice yaptı. **3.**kapıyı kapamak.

لص lıss: [ç. lusûs, elsâs, lısese, lisâs لصوص ، الصاص لصصة ، لصاص،] hırsız.

لص البحر lıssu'l-bahr: deniz korsanı.

لصب lasibe: (yelsebu) [m. lesab لصب] **1.**zayıflıktan bir deri bir kemik kaldı. **2.**kılıç kında sıkıştı.

لصب lısb: [ç. lusûb, lisâb لصوب ، لصاب] dar geçit.

لصة lusse: [m. lussât, lesâ'is لصات ، لصائص] hırsız.

لصص lessese: [m. telsîs تلصيص] dayanıklı yaptı, sağlam yaptı.

لصغ lesega: (yelsagu) [m. lasg, lusûg لصغ ، لصوغ] bir deri bir kemik kaldı.

لصف lasafe: (yelsufu) [m. lusûf, lasîf لصوف ، لصيف] **1.**rengi parladı. **2.**dizdi.

لصف lasife: (yelsefu) [m. lasaf لصف] bir deri bir kemik kaldı.

لصق lesıka: (yelseku) [m. lask لصق] yapıştı.

لصلص laslasa: [m. laslasa لصلصة] salladı, yerinden oynattı.

لصوص lusûs: hırsızlar.

لصوق lesûk: yakı.

لصيق lasîk: yapışık, bitişik.

لضا ledâ: (yeldû) [m. ledv لضو] deneyimli rehber oldu.

لضم ledame: (yeldimu) [m. ledm لضم] zorladı, sıkıştırdı.

لط lette: (yelettu) [m. letet لطط] dişleri döküldü.

لط lette: (yeluttu, yelittu) [m. lett لط] **1.**kapıyı kapadı. **2.**örttü. **3.**perdeyi indirdi. **4.**yapıştırdı. **5.**ayrılmadı. **6.**inkâr etti. **7.**vurdu.

لطئ leti'e: (yelte'u) [m. lutu' لطؤ] yere yapıştı.

لطا letâ: (yeltû) [m. latv لطو] mağaraya sığındı.

لطأ lete'e: (yelte'u) [m. let' لطء] **1.**yapıştı. **2.**bastonla vurdu.

لطائم letâ'im: **1.**misk kokuları. **2.**misk kapları.

لطاة letât: [ç. letâ لطى] **1.**yer. **2.**alın. **3.**çevrede bulunan hırsızlar.

لطث letese: (yeltusu) [m. lets لطث] **1.**tokat attı. **2.**değnek ile vurdu. **3.**taş attı. **4.**zor geldi. **5.**bozuldu. **6.**topladı.

لطح lataha: (yeltehu) [m.lath لطح] **1.**tokat attı. **2.**yere çaldı, yıktı.

لطخ lataha: (yeltahu) [m. lath لطخ] lekeledi, çamur attı.

لطخ lattaha: [m. teltîh تلطيخ] lekeledi, çamur attı.

لطس latese: (yeltusu) [m. lats لطس] **1.**yassı şeyle vurdu. **2.**kırdı. **3.**çiğnedi, ezdi. **4.**attı. **5.**tokat attı.

لطع lat': [ç. eltâ' الطاع] damak.

لطع lati'a: (yelta'u) [m. lat' لطع] **1.**yaladı. **2.**poposuna tekme attı.

لطع leta'a: (yelta'u) [m. lat' لطع] **1.**içti. **2.**yaladı. **3.**vurdu. **4.**tokat attı. **5.**adını sildi.

لطعة lat'a: muşamba çocuk bezi.

لطف lataf: [ç. eltâf الطاف] **1.**hediye, ihsan. **2.**yumuşaklık.

لطف latefe: (yeltufu) [m. lutf, latef لطف] **1.**lutfetti, nazik davrandı. **2.**yaklaştı.

لطف lattefe: [m. taltîf تلطيف] **1.**latifleştirdi. **2.**hafifleti. **3.**teskin etti.

لطف latufe: (yeltufu) [m. lutf, letâfe لطف ، لطافة] **1.**zarif oldu, kibar oldu. **2.**şeffaf oldu. **3.**küçük oldu.

لطف lutf: [ç. eltâf الطاف] **1.**lütuf, nezaket, yumuşaklık. **2.**Allah'ın başarı vermesi. **3.**saygı.

لطم lateme: (yeltimu) [m. latm لطم] **1.**tokat attı. **2.**yapıştırdı. **3.**karıştırdı.

لطم lattame: [m. teltîm تلطيم] **1.**mühürledi. **2.**tokatladı.

لطه lataha: (yeltuhu) [m. lath لطه] tokat attı.

لطى latâ: (yeltâ, yeltî) [m. laty لطى] yere yapıştı.

لطيف latîf: **1.**Yüce Tanrı, kullarına lütufkâr olan Allah. **2.**mânâsı gizli söz. **3.**zarif. **4.**seyrek. **5.**ince.

لطيفة latîfe: [ç. letâ'if لطائف] **1.**latife, espri. **2.**şaka.

لطيم latîm: [ç. lutum لطم] **1.**öksüz, yetim. **2.**saç parfümü.

لطيمة latîme: [ç. letâ'im لطائم] **1.**misk kokusu. **2.**misk kabı.

لظ lezze: (yeluzzu) [m. lezz, lezîz لظيظ ، لظ] **1.**ayrılmadı, devam etti. **2.**üsteledi, ısrar etti. **3.**kovdu.

لظى laziye: (yelzâ) [m. lazy لظى] tutuştu, alev aldı.

لظى lazzâ: [m. telziye تلظية] tutuşturdu, alevlendirdi.

لظى lezâ: **1.**alev. **2.**Cehennem.

لعاب le'âb: **1.**çok oyun oynayan, oyuncu. **2.**şakacı. **3.**sporcu.

لعاب lu'âb: **1.**salya. **2.**tükürük.

لعاب الحية lu'âbu'l-hayye: yılan zehiri.

لعاعة le'â'a: detone olan, yanlış okuyan.

لعاعة lu'â'a: (bot.) **1.**hindiba. **2.**bolluk. **3.**Dünya. **4.**bir içimlik meşrubat.

لعب la'abe: [m. tel'îb تلعيب] **1.**oyun oynadı. **2.**oyun oynattı.

لعب la'b: **1.**oyun. **2.**eğlence. **3.**şaka.

لعب la'ib: **1.**oyun. **2.**eğlence. **3.**şaka.

لعب la'ibe: (yel'abu) [m. la'b, li'b, la'ib, tel'âb تلعاب ، لعب] **1.**oyun oynadı, gülüp oynadı, eğlendi. **2.**oyuncak edindi. **3.**alay etti. **4.**çaldı.

5.kumar oynadı. **6.**hile yaptı. **7.**rol yaptı. **8.**abesle iştigal etti.

لعب le'abe: (yel'abu) [m. la'b لعب] salyası aktı.

لعب li'b: **1.**oyun. **2.**eğlence. **3.**şaka.

لعب السيف li'bu's-seyf: eskrim.

لعب الصولجان lu'bu's-savlecân: **1.**çevgen oyunu. **2.**hokey.

لعبة lu'be: [ç. lu'ab لعب] **1.**oyuncak. **2.**oyun. **3.**oyun sırası. **4.**heykel. **5.**ahmak, alay konusu olan.

لعبة العاشق lu'betu'l-âşık: aşık oyunu.

لعث la'ise: (yel'asu) [m. la's لعث] ağırkanlı oldu.

لعثم la'seme: [m. la'seme لعثم] **1.**teennili oldu. **2.**kemküm etti.

لعج le'ace: (yel'acu) [m. la'c لعج] **1.**dövme cildini yaktı. **2.**aşk acısı kalbini acıttı. **3.**deriyi yaktı.

لعز le'aze: (yel'azu) [m. la'z لعز] yavrusunu yaladı.

لعس le'ase: (yel'asu) [m. la's لعس] ısırdı.

لعساء la'sâ': [ç. lu's لعس] kırmızıya çalan siyah dudaklı.

لعساء la'sa': karayağız kız.

لعص la'ise: (yel'asu) [m. la'as لعص] **1.**zor oldu, güç oldu. **2.**doymak bilmedi.

لعط le'ate: (yel'atu) [m. la't لعط] **1.**boynunu dağladı. **2.**hız yaptı. **3.**hakkını vermeyi geciktirdi. **4.**hicvetti. **5.**göz değdirdi.

لعط lu't: [ç. el'ât العاط] duvar dibi.

لعق la'ika: (yel'aku) [m. la'k, lu'ka, la'ka لعق ، لعقة] bal yaladı.

لعل le'alle: **1.**adeta. **2.**belki, umulur ki.

لعلاع la'lâ': ödlek, korkak.

لعلع la'la'a: [m. la'la'a لعلعة] **1.**şimşek çaktı. **2.**kırdı. **3.**yanıp yakıldı. **4.**canı sıkıldı.

لعماظ li'mâz: laf ebesi.

لعمرک le'amruke: ömrüne andolsun.

لعمظ la'meze: [m. la'meze لعمظة] **1.**dalkavuk oldu. **2.**obur oldu.

لعمظة la'meze: **1.**dalkavuk olmak. **2.**obur olmak.

لعموظ lu'mûz: [ç. le'âmîz لعامیظ] **1.**pisboğaz. **2.**dalkavuk.

لعن la'ane: (yel'anu) [m. la'n لعن] **1.**lanetledi, beddua etti. **2.**kovdu. **3.**küfretti.

لعن la'ane: [m. tel'în تلعین] **1.**lanetledi, lanet okudu. **2.**eziyet etti.

لعنة la'ne: [ç. li'ân, la'anât لعان ، لعنات] **1.**lanet, beddua. **2.**azap.

لعنة lu'ane: [ç. lu'an لعن] çok lanet okuyan.

لعنة lu’ne: [ç. lu’an لعن] lanetlik.

لعنة الله la’netullâh: Allah’ın laneti.

لعو la’v: [ç. li’â’ لعاء] **1.**pisboğaz. **2.**açgözlü.

لعوب la’ûb: [ç. le’â’ib لعائب] cilveli kadın.

لعوق la’ûk: **1.**az yiyecek. **2.**yalanan yiyecek.

لعوق la’veka: [m. la’veka لعوقة] eliçabuk oldu, tezcanlı oldu.

لعين la’în: **1.**Şeytan. **2.**bostan korkuluğu. **3.**kurt. **4.**lanetlenmiş, melun. **5.**kovulmuş. **6.**uğursuz.

لغا legâ: (yelgû) [m. lagv لغو] **1.**saçmaladı, zırvaladı. **2.**ümitsiz oldu. **3.**hükümsüz oldu, batıl oldu. **4.**yoldan saptı.

لغا legâ: **1.**önemsiz. **2.**hata. **3.**değersiz mal. **4.**ses.

لغاب lugâb: bozuk ok.

لغات lugât: **1.**diller. **2.**kelimeler. **3.**deyimler. **4.**lehçeler, ağızlar.

لغاية ما ligâyetin mâ: -e kadar, -inceye kadar.

لغب lagb: **1.**kötü söz. **2.**zayıf görüşlü. **3.**bozuk ok.

لغب laggabe: [m. telgîb تلغيب] yordu.

لغب lagibe: (yelgabu) [m. lagab لغب] çok yoruldu.

لغب lagube: (yelgubu) [m. lagb، lagûb، lugûb لغب، لغوب] çok yoruldu.

لغب legabe: (yelgabu) [m. lagb لغب] **1.**fesat soktu. **2.**yalan söyledi. **3.**köpek kabı yaladı.

لغة luga: [ç. lugât، lugan، lugûn لغات، لغى، لغون] **1.**dil. **2.**kelime. **3.**deyim. **4.**lehçe, ağız.

لغة الفصحى lugatu’l-fushâ. **1.**fasih Arapça. **2.**fasih dil.

لغة اللاتينية lugatu’l-lâtîniyye: Latince, Latin dili.

لغة المولد lugatu’l-mevlid: ana dili.

لغة خصوصية lugatun husûsiyye: lehçe.

لغد legade: (yelgadu) [m. lagd لغد] **1.**yoldan çıkan develeri yola çekti. **2.**işinden gücünden etti.

لغد lugd: [ç. elgâd الغاد] kulak memesi.

لغز laggaze: [m. telgîz تلغيز] üstü kapalı konuştu.

لغز legaze: (yelguzu) [m. lagz لغز] **1.**üstü örtülü konuştu. **2.**saptırdı, yönünü değiştirdi.

لغز lugz: [ç. elgâz الغاز] **1.**bilmece. **2.**sır. **3.**sarp yol. **4.**jerboa yuvası.

لغط lagat: [ç. elgât الغاط] şamata, bağlık çığlık, gürültü patırtı.

لغط lagata: (yelgetu) [m. lagt، lugât، ligât، لغط، لغاط] şamata etti.

لغط laggata: [m. telgît تلغيط] şamata etti.

لغف lagife: (yelgafu) [m. lagf لغف] **1.**kabı yaladı. **2.**yemeği çabuk yedi.

لغف legafe: (yelgafu) [m. lagf لغف] **1.**gözünü dikerek baktı. **2.**kabı yaladı.

لغم lagam: [ç. elgâm الغام] **1.**mayın. **2.**bomba. **3.**dil siniri. **4.**etkili yalan. **5.**hafif koku.

لغم lagame: (yelgamu) [m. lagm لغم] **1.**ağzından köpük saçtı. **2.**ağzını öptü. **3.**fısıldadı, fısır fısır konuştu. **4.**mayın döşedi.

لغم laggame: [m. telgîm تلغيم] **1.**mayın döşedi. **2.**koku sürdü.

لغم lagime: (yelgamu) [m. lagm, lagam لغم ، لغم] şüpheli haber verdi.

لغن lugn: [ç. elgân الغان] geniz eti.

لغنون lugnûn: [ç. legânîn لغانين] geniz eti.

لغو lagv: **1.**zırva, saçma. **2.**ağız kalabalığı. **3.**hata. **4.**yanlış söz. **5.**dil sürçmesi.

لغوب lagûb: kıt görüşlü.

لغوس lagves:**1.**hırsız. **2.**üçkâğıtçı.

لغوس lagvese: [m. lagvese لغوسة] **1.**hızlı yemek yedi. **2.**yemek çiğ oldu.

لغوى lugavî: **1.**dilci, dilbilimci. **2.**dil ile ilgili. **3.**kelime türetme ile ilgili.

لغى lagiye: (yelgâ) [m. lag لغ] **1.**bir şeye düşkün oldu. **2.**suya kanmadı. **3.**kuşlar cıvıldaştı.

لغى legâ: (yelgâ) [m. lagv لغو] zırvaladı, saçmaladı.

لغى lagiye: (yelgâ) [m. lag, legâye, lâgiye, melgât لغ ، لغاية ، لاغية ، ملغاة] zırvaladı, saçmaladı.

لغيف lagîf: [ç. lugefâ' لغفاء] **1.**hırsızların yanında yetişen. **2.**suç ortağı. **3.**hırsız yatağı. **4.**sır kâtibi.

لف leffe: (yeleffu) [m. lefef لفف] **1.**hantal oldu. **2.**kaşları bitişik oldu.

لف leffe: (yeluffu) [m. leff لف] **1.**dürdü, büktü. **2.**yanaştırdı, bitiştirdi. **3.**kefenledi. **4.**savaşa tutuşturdu. **5.**ağaçlar sık oldu. **6.**hakkını vermedi. **7.**biriktirdi.

لف liff: [ç. elfâf, lufûf الفاف ، لفوف] **1.**kalabalık, topluluk. **2.**sık ağaçlıklı bahçe.

لف liff: sık ağaçlıklı bahçe.

لفئ lefi'e: (yelfe'u) [m. lefe' لفأ] arttı, geri kaldı, bakiye kaldı.

لفا lefâ: (yelfû) [m. lefv لفو] hakkını kıstı.

لفأ lefe'e: (yelfe'u) [m. lef', lefâ' لفأ ، لفاء] **1.**soydu. **2.**çekiştirdi, dedikodu yaptı. **3.**hakkını verdi. **4.**isteğini geri çevirdi, reddetti. **5.**vurdu. **6.**vazgeçirdi.

لفاء lefâ': moloz, döküntü.

لفاح luffâh: (bot.) kankurutan otu, adam otu, hacı otu.

لفاع lifâ': **1.**örtü. **2.**boyun atkısı, kaşkol.

لفافة lifâfe: [ç. lefâ'if لفائف] **1.**sargı. **2.**kapçık.

لفاق leffâk: muradına eremeyen.

لفت lefete: (yelfitu) [m. left لفت] **1.**burdu, çevirdi. **2.**hırkasını üstüne aldı. **3.**ağaç kabuğunu soydu. **4.**verdi. **5.**lafı ortaya attı. **6.**aklını çeldi.

لفت leffete: [m. telfît تلفيت] katladı, dürdü.

لفت lefite: (yelfetu) [m. lefet لفت] ahmak oldu.

لفت lift: **1.**(bot.) şalgam. **2.**şık. **3.**sığır. **4.**bön.

لفح lefeha: (yelfahu) [m. lefh, lefehân لفح ، لفحان] sıcaklık kavurdu.

لفح lefeha: (yelfehu) [m. lefh لفح] kılıç ile vurdu.

لفخ lefeha: (yelfehu) [m. lefh لفخ] vurdu.

لفظ lafaza: (yelfizu) [m. lafz لفظ] **1.**söyledi. **2.**öldü. **3.**deniz cesedi sahile attı. **4.**yurdundan attı.

لفظ lafz: [ç. elfâz الفاظ] **1.**kelime, lafız. **2.**aksan. **3.**söz.

لفظ مشترک lafzun muşterek: çok anlamlı.

لفظيا lafziyyen: şifahi olarak, şifahen.

لفق lefeka: (yelfiku) [m. lefk لفق] amacına ulaşamadı.

لفق leffeka: [m. telfîk تلفيق] **1.**amacına ulaşamadı. **2.**laf salatası yaptı.

لفق lefika: (yelfeku) [m. lefak لفق] kavuştu, nail oldu.

لفق lifk: [ç. lifâk لفاق] en.

لفلف leflefe: [m. leflefe لفلفة] **1.**büründü. **2.**çok yemek yedi. **3.**dili dolaştı.

لفم lefeme: (yelfimu) [m. lefm لفم] **1.**yaşmak bağladı. **2.**deveye burunsallık geçirdi.

لفوت lefût: **1.**huysuz ve ağzı bozuk olan. **2.**eski kocasından çocuğu olan kadın. **3.**dedikoducu kadın.

لفوح lefûh: yakıcı, yakan.

لفينة lefî'e: [ç. lefâyâ لفايا] et parçası.

لق lakka: (yelukku) [m. lakk لق] gözünü oydu, gözünü çıkardı.

لقاء likâ': kavuşma.

لقاء الله likâ'ullâh: Tanrı'nın huzuruna çıkma.

لقاح lekâh: **1.**aşı. **2.**isyankâr topluluk. **3.**virüs.

لقاح الجدری lekâhu'l-cuderî: çiçek aşısı.

لقاط likât: **1.**başak toplama. **2.**karşı.

لقاطة lukâta: [ç. lukât لقاط] **1.**çöp, atık eşya. **2.**buluntu.

لقاق lakkâk: geveze, ağzı kalabalık.

لقالق lakâlık: **1.**leylek ötüşleri. **2.**pelteklikler, dil tutuklukları.

لقب lakab: [ç. elkâb القاب] lakap.

لقب lakkabe: [m. telkîb تلقيب] lakap verdi, lakaplandırdı.

لقح lakh: aşı yapmak, aşılamak.

لقح lakihe: (yelkahu) [m. lakah, lakh, lekâh لقح ، لقاح] **1.**gebe kaldı. **2.**aşılandı, aşı yapıldı. **3.**yeniden kızıştı, yeniden alevlendi.

لقح lakkaha: [m. telkîh تلقيح] aşı yaptı, aşıladı.

لقح lekaha: (yelkahu) [m. lakh لقح] aşı yaptı, aşıladı.

لقحة lakha: [ç. likâh لقاح] sağmal deve.

لقحة likha: [ç. likâh, likah لقاح ، لقح] **1.**emzikli kadın. **2.**tavşancıl kuşu. **3.**karga. **4.**nefis. **5.**tat.

لقد lekad: doğrusu.

لقز lakaza: (yelkuzu) [m. lakz لقز] yumrukladı, yumruk attı.

لقس lakase: (yelkusu) [m. laks لقس] ayıpladı.

لقس lakase: [m. telkîs تلقيس] süre tanıdı.

لقس lakise: (yelkasu) [m. lakas لقس] **1.**midesi bulandı, midesi kalktı. **2.**özledi.

لقص lakasa: (yelkasu) [m. laks لقص] derisini yaktı.

لقص lakıs: **1.**dar. **2.**geveze.

لقص lakise: (yelkasu) [m. lakas لقص] **1.**daraldı. **2.**midesi bulandı, midesi kalktı. **3.**iğrendi.

لقط lakata: (yelkutu) [m. lakt لقط] **1.**kaldırdı. **2.**topladı. **3.**bilgi topladı. **4.**yama yaptı. **5.**fotoğraf çekti.

لقطة lukata: **1.**buluntu. **2.**başak. **3.**madendeki altın kırıntısı.

لقع laka'a: (yelka'u) [m. laka' لقع] hızla geçip gitti.

لقع leka'a: (yelka'u) [m. lak' لقع] **1.**attı. **2.**göz değdirdi. **3.**yılan soktu. **4.**ayıpladı.

لقف lakife: (yelkafu) [m. lakaf لقف] duvar çöktü, duvar yıkıldı.

لقف lakife: (yelkafu) [m. lakf, lakafân لقف ، لقفان] **1.**kaptı. **2.**yuttu.

لقف lakkafe: [m. telkîf تلقيف] **1.**yuttu. **2.**yutturdu. **3.**attı.

لقلاق laklâk: (zool.) leylek.

لقلق laklak: [ç. lakâlık لقالق] **1.**leylek. **2.**dil.

لقم lakame: (yelkumu) [m. lakm لقم] kapadı, tuttu.

لقم lakıme: (yelkamu) [m. lakm لقم] yuttu.

لقم lakkame: [m. telkîm تلقيم] gagasıyla besledi, ağzına vererek besledi.

لقمان lokmân: Lokman.

لقمة lukme: [ç. lukam لقم] lokma.

لقن lakine: (yelkanu) [m. lakan, lakn, lakâne, lakâniye, lakne لقن ، لقان ، لقانة ، لقانية ، لقنة] **1.**çabuk öğrendi. **2.**sufle yaptı.

لقن lakkane: [m. telkîn تلقين] **1.**öğretti. **2.**dikte ettirdi. **3.**anlattı. **4.**sufle yaptı. **5.**telkin verdi.

لقن lakune: (yelkunu) [m. lakâne لقانة] akıllı oldu.

لقوة lakve: [ç. likâ', elkâ' لقاء ، القاء] yüz felci.

لقى lakiye: (yelkâ) [m. likâ', likâ'a, lekâ'a, lukyân, likyân, likyâne, lukiyy, lakiyy, lukye, luky لقاء ، لقانة ، لقيان ، لقيانة ، لقى ، لقية] **1.**karşılaştı. **2.**buluştu, kavuştu. **3.**öldü.

لقى lakkâ: [m. telkiye تلقية] karşılaştırdı, karşı karşıya getirdi.

لقى lekâ: [ç. elkâ' القاء] atılmış eşya.

لقيط lakît: [ç. lukatâ' لقطاء] **1.**sokağa terkedilen çocuk. **2.**buluntu.

لقيطة lakîta: [ç. lekâ'it لقائط] pespaye insan.

لك lekk: [ç. elkâk, lukûk الكاك ، لكوك] **1.**et. **2.**Hint parası, Lek. **3.**(bot.) laka. **4.**reçineli sıvı. **5.**kırmızı deri boyası.

لك lekke: (yelukku) [m. lekk لك] **1.**yumrukladı. **2.**sıkıştırdı. **3.**karıştırdı.

لكئ leki'e: (yelke'u) [m. lek' لكأ] **1.**ikamet etti. **2.**bir yere bağlı kaldı, bir yere postu serdi.

لكأ leke'e: (yelke'u) [m. lek' لكأ] **1.**kırbaçladı. **2.**hakkını verdi.

لكاة lekât: laka boyası ile boyanmış deri.

لكث lekese: (yelkusu) [m. leks, likâs لكث ، لكاث] **1.**kırbaçladı. **2.**vurdu. **3.**aşırı yükle yordu.

لكث lekise: (yelkesu) [m. lekes لكث] yapıştı.

لكد lekide: (yelkedu) [m. leked لكد] **1.**kirlendi. **2.**saçı keçeleşti. **3.**cimri oldu.

لكد lekede: (yelkudu) [m. lekd لكد] **1.**vurdu. **2.**itip kaktı.

لكز lekeze: (yelkuzu) [m. lekz لكز] yumruk attı.

لكض lekede: (yelkudu) [m. lekd لكض] yumruk attı.

لكع leke'a: (yelke'u) [m. lek' لكع] **1.**akrep soktu. **2.**yeyip içti.

لكع leki'a: (yelke'u) [m. leka', lekâ'a لكع ، لكاعة] **1.**ahmak oldu. **2.**pinti oldu, hasis oldu. **3.**kirlendi.

لكع luka': **1.**aygır. **2.**tay. **3.**ahmak. **4.**alçak. **5.**beceriksiz. **6.**küçük çocuk. **7.**kirli.

لكل likullin: her biriniz için.

لكلك lukluk: kısa.

لكم lekeme: (yelkumu) [m. lekm لكم] yumruk attı.

لكم lekum: size, sizin için.

لكن lâkin: ancak, lâkin.

لكن lâkinne: ancak, lâkin.

لكن lekene: (yelkenu) [m. leken, lukne, lukûne, luknûne لكن ، لكنة ، لكونة ، لكنونة] peltek oldu.

لكناء leknâ': [ç. lukn لكن] peltek.

لكنة lukne: pelteklik, dil tutukluğu.

لكوع lekû': karaktersiz, cibilliyetsiz.

لكوك lukûk: **1.**etler. **2.**Hint paraları Lekler. **3.**(bot.) lakalar. **4.**reçineli sıvılar. **5.**kırmızı deri boyaları.

لكى lekâ: (yelkâ) [m. lekken لكى] **1.**takıldı. **2.**saplandı.

لكى lekiye: (yelkâ) [m. leken لكى] ikamet etti.

لكيع lekî': karaktersiz, cibilliyetsiz.

لكيك lekîk: [ç. likâk لكاك] **1.**izdiham halindeki askerler. **2.**katran. **3.**tıknaz.

للايجار li'l-îcâr: kiralık.

للغاية li'l-gâyeti: çok.

للوقت li'l-vakti: derhal, birdenbire.

لله ابوك lillâhî ebûke: **1.**bravo, aferin. **2.**çok güzel yaptın, iyi iş becerdin.

لله درك lillâhi derruke: aferin, bravo, mükemmel, âlâ.

لله دره lillâhi derruhu: şu cömertliğe bak! çok cömert doğrusu!

لم lemme: (yelummu) [m. lemm لم] **1.**topladı, biriktirdi. **2.**yuvarlaklaştırdı.

لم lemme: [m. telmîm تلميم] saçını boyadı.

لم lime: niçin.

لما lemâ: (yelmû) [m. lemv لمو] hepsini aldı.

لمأ leme'e: (yelme'u) [m. lem' لمأ] **1.**vurdu. **2.**aldı. **3.**baktı, göz attı.

لما lemmâ: -ince, -diği vakit.

لماء limâ':ince dudak.

لماح lemmâh: parlak, ışıldayan.

لماذا limâzâ: niçin.

لماز lemmâz: alaycı, ayıplayıcı.

لماظ limâz: tadımlık yiyecek.

لماع lemmâ': parlak, parlayan.

لماعة lemmâ'a: **1.**bıngıldak. **2.**serap. **3.**(zool.) tavşancıl kuşu.

لماك lumâk: tutya.

لماما lemâmen: zaman zaman, arasıra.

لمة lemme: [ç. limâm لمام] **1.**zaman. **2.**kalabalık. **3.**cinler. **4.**ziyaret.

لمة lume: [ç. lumât لمات] **1.**yaşıt. **2.**benzer. **3.**on kişiye kadar olan topluluk.

لمج lemece: (yelmucu) [m. lemc لمج] **1.**yedi. **2.**süt emdi.

لمج lemic: **1.**obur. **2.**çok cinsel ilişkiye giren. **3.**çirkin.

لمج lemmece: [m. telmîc تلميج] yemek öncesi altlık ikram etti.

لمجة lumce: [ç. lumec لمج] yemekten önce atıştırılan yiyecek.

لمح lemeha: (yelmahu) [m. lemh لمح] **1.**gördü. **2.**göz ucuyla baktı.

لمح lemeha: (yelmahu) [m. lemh, lemehân, telmâh لمح ، لمحان ، تلماح] parladı.

لمح lemmeha: [m. telmîh تلميح] üstü kapalı söyledi, ima etti.

لمح البصر lemhu'l-basar: göz kırpması.

لمحة lemha: bir anlık bakış, göz atış.

لمد lemede: (yelmudu) [m. lemd لمد] boyun eğdi.

لمدان lemdân: rezil.

لمدة limuddetin: bir vakte kadar.

لمز lemeze: (yelmuzu, yelmizu) [m. lemz لمز] **1.**kaş göz işareti etti, dil uzattı karaladı. **2.**vurdu. **3.**itip kaktı. **4.**saçları ağardı.

لمزة lumeze: alaycı, ayıplayıcı.

لمزة lumeze: kaş göz işaretiyle alay eden.

لمس lemese: (yelmusu, yelmisu) [m. lems لمس] **1.**dokundu, değdi. **2.**istedi. **3.**cinsel ilişkide bulundu.

لمس lems: **1.**dokunma duyusu. **2.**dokunma.

لمص lemesa: (yelmusu, yelmisu) [m. lems لمص] **1.**parmak ucu ile alıp yedi. **2.**çimdikledi.

لمص lems: **1.**çimdikleme. **2.**palûze.

لمصلحة limaslahati: yararına, çıkarına.

لمظ lemeza: (yelmuzu) [m. lemz لمظ] yalandı.

لمظ lemmeze: [m. telmîz تلميظ] tadına baktırdı, tattırdı.

لمع leme'a: (yelme'u) [m. lem', leme'ân, lumû', lemî', tilmâ' لمع ، لمعان ، لموع ، لميع ، تلماع] **1.**parladı. **2.**işaret etti. **3.**iletti. **4.**attı. **5.**dışarı çıktı.

لمع lemme'a: [m. telmî' تلميع] **1.**parlattı. **2.**renk renk boyadı.

لمعة lum'a: [ç. luma', limâ' لمع ، لماع] **1.**topluluk. **2.**abdest sırasında kuru kalan yer. **3.**sararmış ot.

لمق lemeka: (yelmuku) [m. lemk, lumûk لمق ، لموق] **1.**yazdı. **2.**yazıyı sildi. **3.**baktı. **4.**gözüne vurdu.

لمق الطريق lemaku't-tarîk: yol ortası.

لملم lemlem: büyük askeri birlik.

لملم lemleme: [m. lemleme لملمة] **1.**topladı. **2.**yuvarlaklaştırdı.

لمم lemem: **1.**günah. **2.**kaçıklık.

لمن limen: kimin.

لمن تلک limen tilke: bu kimin? şu kimin?

لمن هذه limen hâzihi: bu kimin?

لموح lemûh: parıldayan.

لمون lemûn: (bot.) limon.

لمی lemâ: (yelmî) [m. lumiyy لمی] esmer dudaklı oldu.

لمیک lemîk: gözleri sürmeli.

لن len: gelecek zaman olumsuzluk edatı.

لن ترینی lenterânî: beni göremezsin.

لنا lenâ: bize.

لو lev: **1.**fısıltı. **2.**gizli söz.

لو lev: ise, şayet, eğer.

لو لم lev lem: **1.**şayet değilse. **2.**-medikçe.

لواء livâ': [ç. elviye, elviyât الویة ، الویات] **1.**sancak. **2.**alay. **3.**tuğgeneral.

لوازم levâzim: ihtiyaçlar, gerekli şeyler.

لواص levâs: **1.**pelûze. **2.**saf bal.

لواطة livâta: homoseksüellik.

لواق levâk: tadımlık yiyecek.

لواقن levâkın: kasık.

لوب levvebe: [m. telvîb تلویب] koku sürdü.

لوبیا lûbiyâ: (bot.) fasulye.

لوة levve: çirkinlik.

لوة luvve: (bot.) öd ağacı.

لوث levise: (yelvesu) [m. leves لوث] **1.**gecikti, geç kaldı. **2.**yavaş yavaş konuştu. **3.**ahmak oldu. **4.**delirdi.

لوث levvese: [m. telvîs تلویث] **1.**kirletti, lekeledi. **2.**bulanıklaştırdı. **3.**karıştırdı. **4.**alıkoydu. **5.**suya batırdı.

لوجاء levcâ': ihtiyaç.

لوجه الله livechillâh: Allah rızası için, ücretsiz olarak, meccanen.

لوح levh: [ç. elvâh الواح] **1.**düz tahta. **2.**levha. **3.**hava, atmosfer.

لوح levveha: [m. telvîh تلویح] **1.**işaret etti. **2.**uzaktan gösterdi. **3.**parlattı. **4.**ortaya çıkardı. **5.**saldırdı. **6.**zayıflattı. **7.**ateşte kızarttı. **8.**saçlarını ağarttı.

لوح lûh: **1.**hava, atmosfer. **2.**susuzluk.

لوح اردواز levhun arduvâz: arduvaz, karakayağan.

لوح الکتابة levhu'l-kitâbe: yazı tahtası, kara tahta.

لوح حدید levhun hadîd: galvanizli sac.

لوح محفوظ levhun mahfûz: korunmuş levha.

لوحة الداما levhatu'd-dama: dama tahtası.

لوحة الوان التصوير levhatu elvâni't-tesvîr: palet.

لود levide: (yelvedu) [m. leved لود] **1.**güvenmedi, itimat etmedi. **2.**insaf dışı oldu.

لوذ levz: [ç. elvâz الواذ] **1.**taraf. **2.**kenar.

لوز levz: (bot.) badem.

لوز الحلو levzu'l-hulv: (bot.) tatlı badem.

لوز المر levzu'l-murr: (bot.) acı badem.

لوزات levzât: bademcikler.

لوزة levze: [ç. levzât لوزات] bademcik.

لوزة الحلق levzetu'l-halk: bademcik.

لوص levvese: [m. telvîs تلويص] pelûze yedi.

لوصة levsa: **1.**bel ağrısı. **2.**sırt ağrısı.

لوط lavt: **1.**faiz. **2.**yapışkan. **3.**renk. **4.**sempati.

لوط levveta: [m. telvît تلويط] telvît: koku sürdü.

لوط lût: Lût peygamber.

لوطى lûtî: **1.**Lut kavminden olan. **2.**homoseksüel.

لوق levika: (yelveku) [m. levak لوق] ahmak oldu.

لوقته livaktihi: derhal, birdenbire.

لولا levlâ: **1.**olmasaydı. **2.**-se, -cek olsa.

لولب levleb: [ç. levâlib لوالب] **1.**zemberek. **2.**burgu. **3.**vida.

لولب levleb: [ç. levâlib لوالب] matkap, burgu.

لولبى levlebî: helezon biçimli merdiven.

لوم levveme: [m. telvîm تلويم] azarladı, kınadı.

لون levn: [ç. elvân الوان] **1.**renk. **2.**çeşit. **3.**tür, nevi, sınıf. **4.**boya.

لون levvene: [m. telvîn تلوين] **1.**boyadı, renklendirdi. **2.**saçına ak düştü.

لون الورد levnu'l-verd: gül rengi.

لون زاه levnun zâh: canlı renk, parlak renk.

لون فاتح levnun fâtih: açık renk.

لون قاتم levnun kâtim: koyu renk.

لوى levâ: (yelvî) [m. leyy, levy, luviyy لوى ، لى] **1.**büktü, kıvırdı. **2.**erkek çocuk yirmi yaşına geldi. **3.**işi ağırdan aldı.

لوى levâ: (yelvî) [m. leyy, leyyân ليان ، لى] **1.**sakladı, örttü. **2.**başını eğdi. **3.**tercih etti.

لوى levâ: (yelvî) [m. leyy, liyy, leyyân, liyyân ليان ، لى] **1.**borç ödemesini geciktirdi. **2.**hakkını inkâr etti.

لوى leviye: (yelvâ) [m. leven لوى] **1.**eğri oldu. **2.**bitki soldu. **3.**midesi ağrıdı. **4.**sırtı kambur oldu. **5.**yılan kıvrıldı.

لوى levvâ: [m. telviye تلوية] güçleştirdi, çetrefilleştirdi.

لوية leviyye: gizlenilen şey.

له lehu: **1.**onun için, onun hakkında. **2.**onun.

لها lehâ: (yelhû) [m. lehv لهو] **1.**oynadı. **2.**bir şeyle avundu.

لها lehâ: (yelhû) [m. luhy, lihyân لهى ، لهيان] **1.**gafil oldu, habersiz kaldı. **2.**yüz çevirdi. **3.**unuttu.

لهاء lihâ': küçük diller.

لهاء luhâ': kadar, yaklaşık olarak.

لهاة lehât: [ç. lehevât, leheyât, luhiyy, lihâ' لهوات ، لهيات ، لهى ، لهاء] küçük dil.

لهب leheb: alev.

لهب lehhebe: [m. telhîb تلهيب] alevlendirdi.

لهب lehibe: (yelhebu) [m. lehb, leheb, lehîb, luhâb, lehebân لهب ، لهيب ، لهاب ، لهبان] alevlendi.

لهب lehibe: (yelhebu) [m. leheb لهب] susadı.

لهب lihb: [ç. elhâb الهاب] dar dağ geçiti.

لهبان lehbân: susuz, susamış.

لهبان lehebân: **1.**yüksek ısı. **2.**sıcak gün. **3.**susuzluk.

لهث lehese: (yelhesu) [m. lehs, luhâs لهث ، لهاث] susuzluktan dilini çıkardı.

لهث lehise: (yelhesu) [m. lehes, luhâs, lehesân لهث ، لهاث ، لهاثان] **1.**susuzluktan dilini çıkardı. **2.**yoruldu, bitkin oldu.

لهثان lehsân: susuz.

لهج lehec: bir şeye düşkün olmak.

لهج lehhece: [m. telhîc تلهيج] kahvaltı ettirdi.

لهج lehice: (yelhecu) [m. lehec لهج] bir şeye düşkün oldu.

لهجة lehce: **1.**lehçe, aksan, diyalekt. **2.**dil. **3.**dil ucu.

لهجة luhce: kahvaltı.

لهد lehede: (yelhedu) [m. lehd لهد] **1.**ağır yükten zorlandı. **2.**yordu. **3.**yaladı. **4.**yedi.

لهذم lehzem: [ç. lehâzim, lehâzime لهاذم ، لهاذمة] **1.**keskin kılıç. **2.**keskin diş.

لهذم lehzeme: [m. lehzeme لهذمة] kesti.

لهس lehese: (yelhesu) [m. lehs لهس] **1.**yaladı. **2.**hızlı yemek yedi.

لهسم lehseme: [m. lehseme لهسمة] sofrayı silip süpürdü.

لهط lehete: (yelhetu) [m. leht لهط] **1.**tokat attı. **2.**ok attı. **3.**elbise dikti. **4.**çarptı, vurdu. **5.**doğurdu.

لهع lehi'a: (yelhe'u) [m. lehe', lehâ'a لهع ، لهاعة] **1.**ağırbaşlı oldu. **2.**yarım ağız konuştu.

لهف lehef: üzüntü.

لهف lehhefe: [m. telhîf تلهيف] hayıflandı, ah vah etti.

لهف lehife: (yelhefu) [m. lehef لهف] hayıflandı, ah vah etti.

لهفان lehfân: [ç. luhuf لهف] yanıp yakılan, ah vah eden.

لهفى lehfâ: [ç. luhuf لهف] yanıp yakılan, ah vah eden.

لهق leheka: (yelhaku) [m. lahk لهق] beyazlaştı.

لهق lehika: (yelhaku) [m. lehak لهق] beyazlaştı.

لهم lehim: obur.

لهم lehime: (yelhemu) [m. lehm, lehem لهم ، لهم] **1.**yuttu. **2.**yudumladı.

لهم lehum: onlar için.

لهم lihem: **1.**hayırsever. **2.**büyük deniz. **3.**soylu.

لهم lihm: [ç. luhûm لهوم] **1.**yaşlı. **2.**yaşlı öküz.

لهم luhem: obur.

لهما lehumâ: ikisine ait, onlara ait.

لهمم lihmim:soylu.

لهموم luhmûm: **1.**hayırsever. **2.**büyük miktarda asker. **3.**çok sayı. **4.**bol sütlü deve.

لهموم luhmûm: soylu.

لهن lehhene: [m. telhîn تلهين] kahvaltı yaptırdı.

لهن lehunne: onlar için.

لهو lehv: **1.**oyun, eğlence. **2.**eğlence kadını.

لهو lehv: oyun eğlence yeri.

لهوة lehve: [ç. luh له] **1.**eğlence yeri kadını. **2.**bahşiş.

لهوة luhve: [ç. luh له] **1.**bahşiş. **2.**bir avuç dolusu mal. **3.**bin akçe.

لهوج lehvece: [m. lehvece لهوجة] **1.**işi gevşek tuttu. **2.**yemeği iyi pişirmedi.

لهوق lehveka: [m. lehveka لهوقة] **1.**gelişigüzel konuştu. **2.**övündü.

لهى lehâ: (yelhâ) [m. lehy لهى] **1.**gafil oldu. **2.**vazgeçti.

لهى luhiyy: küçük diller.

لهى lehhâ: [m. telhiye تلهية] eğlendirdi, oyaladı, vakit geçirtti.

لهيب lehîb: yakıcılık.

لهيدة lehîde: bulamaç.

لهيعة lehî'a: **1.**tembellik, üşengeçlik. **2.**gaflet.

لهيم luheym: **1.**humma. **2.**ölüm. **3.**büyük tencere.

لهيم luheym: afet, felaket.

لى leyy: **1.**borç ödemesini geciktirmek. **2.**hakkını inkâr etmek.

لى lî: bana, benim için.

لياء leyyâ': sudan uzakta bulunan yer.

لياء liyâ': **1.**sert derili bir balık. **2.**Hicaz'da yetişen beyaz bir bitki.

ليائل leyâ'il: geceler.

لياح liyâh: **1.**beyaz. **2.**sabah.

لياذ liyâz: **1.**sığınmak. **2.**kaplamak.

لياط liyât: **1.**kireç. **2.**alçı. **3.**renk.

لیالی leyâlî: geceler.

لیان leyân: **1.**yumuşaklık. **2.**refah.

لیت leyte: keşke.

لیث leys: [ç. luyûs ليوث] **1.**arslan. **2.**cesur, yiğit. **3.**güç kudret.

لیث leyyese: [m. telyîs تليث] **1.**arslan gibi oldu. **2.**Benî Leys kabilesine mensup oldu.

لیثة lîse: ak düşmüş sakal.

لیس leyes: **1.**yiğit olmak. **2.**gafil olmak.

لیس leyise: (yelâsu) [m. leyes ليس] **1.**yiğit oldu. **2.**gafil oldu.

لیس leyse: değil, yok.

لیس الا leyse illâ: sadece, yalnız.

لیص leys: **1.**sapmak, meyletmek. **2.**kanırtmak.

لیط leyyete: [m. telyît تليط] **1.**yapıştırdı. **2.**bitiştirdi.

لیط lît: [ç. elyât الياط] **1.**deri. **2.**kabuk. **3.**renk. **4.**karakter, huy.

لیطة lîta: [ç. lît, liyât, elyât ليط ، لياط ، الياط] dış kabuk.

لیغاء leygâ': [ç. lîg ليغ] **1.**harferi iyi telaffuz edemeyen. **2.**ahmak.

لیف leyf: kuru ot.

لیف leyf: yemek yemek.

لیف leyyefe: [m. telyîf تليف] liflendi, lifi çok oldu.

لیف lîf: lif.

لیق leyk: liyakat.

لیق leyyeka: [m. telyîk تليق] yemeği terbiye etti, yemeği yenilir hale getirdi.

لیقة lîke: **1.**lök, hokkaya koyulan yün, pamuk, ipek. **2.**yapışkan çamur.

لیل leyl: gece.

لیل المظلم leylu'l-muzlim: karanlık gece.

لیل دجاجی leylun ducâcî: zifiri karanlık gece.

لیل دجی leylun decî: karanlık gece.

لیل زائل النجوم leylun zâ'ilu'n-nucûm: yıldızsız uzun gece.

لیل سخام leylun suhâm: karanlık gece.

لیل غمر leylun gamr: zifiri karanlık gece.

لیل مردن leylun murdin: karanlık gece.

لیل ملیل leylun muleyyel: zifiri karanlık gece.

لیلا leylen: **1.**bir gecede. **2.**geceleyin.

لیلات leylât: geceler.

لیلة leyle: [ç. leyâl, leyâ'il, leylât ليال ، ليائل ، ليلات] gece.

لیلة البیضاء leyletu'l-beydâ': mehtaplı gece.

لیلة التمام leyletu't-temâm: en uzun gece.

لیلة الحوز leyletu'l-havz: develerin suvarıldığı ilk gece.

ليلة الزفاف leyletu'z-zifâf: gerdek gecesi, zifaf gecesi.

ليلة الصيام leyletu's-sıyâmi: oruç gecesi.

ليلة القدر leyletu'l-kadr: kadir gecesi.

ليلة المعراج leyletu'l-mi'râc: Miraç gecesi.

ليلة الوصل leyletu'l-vasl: ayın son gecesi.

ليلة دحمسة leyletun dahmese: karanlık gece.

ليلة نجلاء leyletun neclâ': uzun gece.

ليلى leylî: geceye ait, gece ile ilgili.

ليلى الخمر leyle'l-hamr: çakırkeyiflik.

ليم lîm: **1.**barış. **2.**ikiz.

ليمون leymûn: (F.) (bot.) limon.

ليمون الحلو leymûnu'l-hulv: (bot.) tatlı limon.

ليمون الهندى leymûnu'l-hindî: (bot.) greyfrut.

ليمون برنطى leymûnun barantiyy: (bot.) bergamut.

لين leyyene: [m. telyîn تليين] yumuşattı.

لين leyyin: [ç. leyyinûn, elyinâ' لينون ، الينـاء] yumuşak şey.

لين lîn: **1.**yumuşaklık. **2.**ishal. **3.**hurma.

لين العريكة leyyinu'l-arîke: uysal, yumuşak huylu.

لينا leyyinen: yumuşaklıkla.

لينة leyne: kuş tüyü yastık.

م

م mim: **1.**Arap alfabesinin yirmi dördüncü harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: kırk.

مؤاخذة muâheze: **1.**ayıplamak. **2.**azarlamak. **3.**sihir yapmak.

مئبت mi'bet: [ç. meâbit مآبت] termometre, ısıölçer.

مؤبد mu'ebbed: **1.**ömür boyu. **2.**sonsuz.

مئبر mi'ber: [ç. me'âbir مآبر] **1.**iğnelik, iğne kutusu. **2.**aşı kalemi.

مئتان mi'etân: iki yüz.

مؤتمر mu'temer: **1.**kogre. **2.**konferans. **3.**danışma kurulu.

مؤتمر الصلح mu'temeru's-sulh: barış konferansı.

مؤثر mu'essir: etkileyici, etkileyen.

مؤجل mueccel: belirli bir süre.

مؤخر muahhar: sonuncu.

مؤخر السفينة muahharu's-sefîne: geminin kıç tarafı.

مؤدب mueddeb: edepli, terbiyeli.

مؤذن muezzin: ezan okuyan, müezzin.

مؤرخ muerrih: tarihçi, tarih uzmanı.

مئزاب mi'zâb: [ç. me'âzib مآزب] oluk.

مئزر mi'zer: [ç. meâzir مآزر] **1.**peştemal. **2.**önlük. **3.**eteklik.

مؤسسة mu'essese: kurum.

مئشار mi'şâr: [ç.me'âşîr, mevâşîr مواشير ، مآشير] bıçkı.

مئفاق mi'fâk: periskop.

مئكال mi'kâl: [ç. meâkil مآكل] kaşık.

مؤلف mu'ellef: **1.**kitap, telif eser. **2.**kalbi ısındırılmış.

مؤلفة mu'ellefe: **1.**kitap, telif eser. **2.**kalbi ısındırılmış.

مؤمن mu'min: mümin, inanan, iman eden.

مؤمنات mu'minât: mümin kadınlar.

مؤنث mu'ennes: dişi.

مؤونة me'ûne: [ç. me'ûnât مؤونات] azık, rızık.

مؤيد mu'yid: [ç. meâvid, mevâid موائد ، مآود] **1.**felaket, musibet. **2.**büyük olay.

مآب meâb: [ç. meâvib مآوب] dönüş yeri.

مآق me'âk: [ç. âmâk, em'âk أماق ، امناق] göz pınarı.

مآل me'âl: **1.**son, sonuç, netice. **2.**meal.

ما mâ: **1.**ne. **2.**ism-i mevsûl, bağlama edatı: o şey ki. **3.**neye.

ما اسم mesmu: adı ne?

ما برح mâ beriha: devamlılık bildiren cümlelerde kullanılır.

ما بقى mâ bakiye: geri kaldı, geride kalan, alacak.

ما بين ايدى mâ beyne eydî: öndekiler.

ما بين يديه mâbeyne yedeyhi: önce gelen.

ما بين يديها mâbeyne yedeyhâ: ön, önceki.

ما بينهما mâ beynehumâ: ikisinin arasındaki.

ما ترک mâ tereke: geriye bırakılan, tereke.

ما تلک mâ tilke: şu nedir?

ما خلف mâ halfe: **1.**arkadaki. **2.**sonraki.

ما دام mâdâme: -dıkça, -dığı sürece.

ما دامت mâdâmet: -dikçe.

ما دمت حيا mâ dumtu hayyen: yaşadığım sürece.

ما دون ذلک mâ dûne zâlike: bunun dışında kalan.

ما ذا mâzâ: ne.

ما ذلک mâ zâlike: bu nedir?

ما زال mâ zâle: **1.**hâlâ. **2.**sürekli oldu, devam etti.

ما عليک mâ aleyke: sana ne.

ما فيه mâfîh: içindekiler.

ما لم mâ lem: -medikçe.

ما وراء ذلکم mâ verâe zâlikum: bunların dışında kalanlar.

ما هذا mâ hâzâ: bu nedir?

ما هو mâ huve: o şey, -olan şey.

ما هيان هذا mâ heyyânu hâzâ: bunun ne işi var burada?

ماء mâ': [ç. miyâh, emvâh مياه، امواه] **1.**su. **2.**sıvı. **3.**çay, su.

ماء الورد mâ'u'l-verd: gül suyu.

ماء معدن mâ'un ma'din: maden suyu.

مائة mi'e: yüz.

مائة الف mi'etu elf: yüz bin.

مائتين mieteyn: iki yüz.

مائدة mâ'ide: [ç. mevâ'id موائد] **1.**sofra. **2.**yemek.

مائدة الاكل mâ'idetu'l-ekl: yemek masası.

مائدة الكتابة mâ'idetu'l-kitâbe: yazı masası.

مائر mâ'ere: [m. mu'â'ere, mi'âr مائرة ، منار] **1.**birbirine düşürdü. **2.**taklit etti. **3.**övündü, şişindi.

مائق mâ'ik: [ç. mevkâ موقى] **1.**bön, ahmak. **2.**manyak.

مائى mâ'î: **1.**sulu. **2.**sulak. **3.**hidrolik. **4.**akıcı.

مابال mâbâlu: niçin?

مأبون me'bûn: **1.**itham edilen, müttehem. **2.**ibne. **3.**kadınsı tavırlar sergileyen erkek.

مابين mâbeyne: arasında.

مات mâte: (yemûtu) [ç. mevât موات] ıssız oldu.

مات mâte: (yemûtu) [m. mevt موت] **1.**öldü. **2.**sakin oldu, dindi. **3.**tıkandı, işlemez oldu.

مأة mi'e: [ç. mi'ât, mi'ûn مئات, مئون] yüz.

مأتم me'tem: [ç. meâtim مآتم] yas toplantısı.

مائلة mâsile: şamdan, ayaklı avize, lambader.

مأثم me'sem: [ç. meâsim مآثم] **1.**günah. **2.**cinayet. **3.**işkence.

مأثمة me'seme: [ç. meâsim مآثم] **1.**günah. **2.**cinayet. **3.**işkence.

ماج mâce: (yemûcu) [m. mevc, mevecân موج ، موجان] **1.**dalgalandı. **2.**deniz kudurdu. **3.**batıla yöneldi. **4.**işler karışık oldu.

ماجد mâcede: [m. mumâcede, micâd مجاد ، مماجدة] şanda, şerefte yarıştı.

ماجد mâcid: [ç. emcâd امجاد] **1.**şerefli, şanlı. **2.**iyi huylu. **3.**çok, bol. **4.**centilmen.

مأجوج me'cûc: Me'cûc kavmi.

ماح mâhe: (yemîhu) [m. meyh, meyhûha ميح ، ميحوحة] **1.**böbürlenerek yürüdü. **2.**yararlandırdı. **3.**dişini fırçaladı. **4.**verdi. **5.**şefaat etti. **6.**rüzgâr ağacı yatırdı.

مأخذ me'haz: [ç. meâhiz مآخذ] **1.**kaynak. **2.**tuzak. **3.**alma yeri. **4.**alma zamanı. **5.**yol, yöntem, usül.

ماخور mâhûr: [ç. mevâhir, mevâhîr مواخر ، مواخير] **1.**genelev. **2.**kumarhane.

ماد mâde: (yemîdu)[m. meyd, meyedân مید ، میدان] **1.**kıpırdadı, hareket etti. **2.**bir tarafa yattı. **3.**salınarak yürüdü, kırıtarak yürüdü. **4.**ziyaret etti. **5.**midesi bulandı. **6.**sarstı.

مأدبة me'debe: [ç. me'âdib مآدب] **1.**ziyafet, şölen. **2.**düğün.

مادة mâdde: [ç. mevâdd, mâddât مواد ، مادات] madde, element, unsur.

مادى mâddî: **1.**maddî. **2.**maddeci, materyalist. **3.**dünyayla ilgili, dünyevî.

مادية mâddiyye: maddecilik, materyalistlik.

ماذا mâzâ: ne, neyi.

مار mâre: (yemîru) [m. meyr میر] **1.**rızık kazandı, geçimini temin etti. **2.**ilacı eritti. **3.**yün attı, yün ditti.

مار mâre: (yemûru) [m. mevr مور] **1.**gidip geldi. **2.**çalkandı. **3.**çalkaladı. **4.**toz toprak savruldu. **5.**toz toprak kalktı.

مار mârre: [m. mumârre, mirâr ممارة ، مرار] birlikte geçti.

مأر me'ere: (yem'eru) [m. me'r مأر] **1.**doldurdu. **2.**aralarını bozdu.

مأربة me'rebe: **1.**amaç, gaye, hedef. **2.**ihtiyaç, gereksinim. **3.**meram.

مارد mârid: [ç. merede, murrâd مرداء ، مراد] **1.**azgın, haddini aşan. **2.**sevincinden içi içine sığmayan, sevincinden göklere uçan. **3.**yüksek olan.

مارس mârese: [m. mumârese, mirâs ممارسة ، مراس] **1.**idman yaptı, egzersiz yaptı. **2.**çalıştı, uğraştı. **3.**pazarlıksız aldı.

مارس mâris: **1.**savaş tanrısı. **2.**Merih, Mers. **3.**Mart.

ماروت mârût: Hârût ile birlikte dünyaya inen melek.

مارونى mârûnî: Marunî, Lübnan Hıristiyanı.

مارى mârâ: [m. mumârât, mirâ' ممارات ، مراء] **1.**mücadele etti, didişti, çekişti. **2.**muhalefet etti, karşı çıktı.

مارية mâriye: beyaz inek.

مارية mâriyye: (zool.) **1.**bağırtlak kuşu. **2.**beyaz tenli kadın.

ماز mâze: (yemîzu) [m. meyz ميز] **1.**ayırdı. **2.**tercih etti, yeğledi. **3.**uzaklaştırdı.

مازج mâzece: [m. mumâzece ممازجة] **1.**karıştırdı. **2.**övündü.

مازح mâzehe: [m. mumâzehe, mizâh ممازح ، مزاح] şakalaştı.

ماس mâse: (yemîsu) [m. meys, meyesân ميس ، ميسان] **1.**böbürlenerek yürüdü, kasılarak yürüdü. **2.**şakacı oldu, komik oldu.

ماس mâsse: [m. mumâsse, misâs مماسة ، مساس] değdi, dokundu, temas etti.

مأساة me'sât: [ç. me'âs مآس] facia, trajedi.

مأسور me'sûr: [ç. meâsîr مآسير] **1.**esir, tutsak. **2.**sidik zoru olan.

مأسورة me'sûre: [ç. meâsîr مآسير] **1.**boru. **2.**künk. **3.**namlu.

ماشق mâşeka: [m. mumâşaka مماشقة] **1.**çekişti. **2.**küfürleşti. **3.**birbirine bağırdı.

ماشى mâşâ: [m. mumâşât مماشاة] birlikte yürüdü.

ماشى mâşî: **1.**yaya. **2.**piyade.

ماضى mâdî: [ç. mevâd مواض] **1.**geçmiş zaman, mazi. **2.**keskin kılıç.

ماع mâ'a: (yemî'u) [m. mey' ميع] **1.**eridi. **2.**aktı. **3.**ahmak oldu. **4.**serap ışıldadı.

ماعون mâ'ûn: yardım.

ماكر mâkere: [m. mumâkere مماكرة] hile yaptı, aldattı.

ماكر mâkir: **1.**hile yapan, aldatıcı. **2.**zahire hayvanı. **3.**tuzak kuran.

ماكس mâkese: [m. mumâkese مماكسة] **1.**pazarlık yaptı. **2.**tartıştı, münakaşa etti.

ماكس mâkis: [ç. mukkâs مكاس] gümrükçü.

مأكلة me'kele: [ç. me'âkil مآكل] **1.**yiyecek. **2.**kazanç.

مال mâ li: nasıl, ne biçim.

مال mâl: [ç. emvâl اموال] **1.**mal. **2.**servet.

مال mâle: (yemîlu) [m. meyl, temyâl, meyelân, meylûle, memâl, memîl ، تميال ، ميل ميلان ، ميلولة ، ممال ، مميل] **1.**eğildi, meyletti. **2.**saptı. **3.**sevdi. **4.**vazgeçti. **5.**haksızlık etti. **6.**eğimli yaptı, meyil verdi. **7.**dayandı, yaslandı.

مال هذا mâlihâzâ: ne biçim.

مالج mâlec: (F.) [mâlîden > mâl+e] mala.

مالخ mâlehe: [m. mumâlehe, milâh ملاخ ، ممالخة] oynaştı, sevişti.

مالك mâlik: **1.**yaşlılık, ihtiyarlık. **2.**açlık. **3.**sahip, mülk sahibi. **4.**padişah.

مالك الملك mâliku'l-mulk: mülk sahibi.

مالىء mâli'. dolduran.

مأمأ me'me'e: [m. me'me'e مأمأة] meledi.

مأمن me'men: güvenlikli yer.

مأمور me'mûr: **1.**emredilen. **2.**memur. **3.**delege.

مأمول me'mûl: **1.**umut. **2.**umulan.

مأمون me'mûn: emin olunan, güvenilir, mutemet.

مأنة me'ne: [ç. me'nât مأنات] göbek.

مانع mâne'e: [m. mumâna'a ممانعة] engel oldu, menetti.

مانع mâni': [ç. mene'a منعة] **1.**engel. **2.**koruyan. **3.**cimri.

مانعة الصواعق mâni'atu's-savâ'ik: paratoner.

مانى mânâ: [m. mumânât ممانـاة] **1.**gerekli kıldı, gerektirdi. **2.**geciktirdi. **3.**terkine bindi.

مأوا me'vâ: barınak.

مأوى me'vâ: [ç. meâv مآو] sığınak, barınak.

مأوى me'vâ: **1.**Me'va cenneti. **2.**varılacak yer.

ماهيات mâhiyyât: özellikler, mahiyetler.

ماهية mâhiyye: (F.-A.) [mâh+iyye] aylık, maaş.

ماهية mâhiyye: [ç. mâhiyyât ماهية] özellik, mahiyet.

مأى me'eye: (yem'â) [m. me'y مأى] **1.**deriyi sündürdü. **2.**ara bozdu. **3.**ağaç yapraklandı. **4.**derin bilgi sahibi oldu, uzmanlaştı. **5.**yüze tamamladı.

مباحث mebâhis: **1.**bahisler. **2.**araştırmalar. **3.**araştırma yerleri. **4.**konular.

مبال mebâl: idrar yolu.

مبتهج mubtehic: sevinçli, neşeli.

مبحث mebhas: [ç. mebâhis مباحث] **1.**bahis. **2.**araştırma. **3.**araştırma yeri. **4.**konu.

مبدأ mebde: [ç. mebâdî' مبادىء] **1.**ilke, prensip. **2.**asıl. **3.**başlangıç. **4.**kaynak.

مبدل mubeddil: değiştiren.

مبذر mubezzir: saçıp savuran.

مبراة mibrât: [ç. mibâr مبار] çakı.

مبرد mibred: [ç. mebârid مبارد] törpü, eğe.

مبرز mebrez: tuvalet.

مبرم mibrem: [ç. mebârim مبارم] iğ.

مبرور mebrûr: **1.**makbul, beğenilen. **2.**şüphe duyulmayan.

مبسوط mebsût: **1.**sevinçli. **2.**yaygın, geniş. **3.**çakırkeyif. **4.**mutlu.

مبشر mubeşşir: müjdeleyici.

مبشرة mibşere: rende.

مبشورة mebşûre: güzellik timsali kadın.

مبصر mubassır: **1.**sihirbaz. **2.**kâhin.

مبصر mubsir: **1.**iyi gören, görücü. **2.**gözcü, muhafız. **3.**gösterici. **4.**bilen. **5.**bildiren, açıklayan. **6.**açık, aşikâr. **7.**aydınlık.

مبطخة mabtaha: [ç. mebâtıh مباطخ] bostan, kavun tarlası.

مبعد mub'ad: uzaklaştırılmış.

مبعوث meb'ûs: gönderilen.

مبكرا mubkiren: sabah erkenden.

مبكى mebkâ: [ç. mebâk مباک] ağlama yeri.

مبكى الحائط mebka'l-hâit: ağlama duvarı.

مبلع mebla': yutak, boğaz, gırtlak.

مبلغ meblag: [ç. mebâlig مبالغ] **1.**tutar, meblağ. **2.**limit.

مبلغ mubellig: **1.**tebliğ eden. **2.**haberci.

مبنى mebnâ: [ç. mebânî مبانى] **1.**yapı, bina. **2.**apartman.

مبولة mibvele: [ç. mebâvil مباول] idrar kabı, ördek.

مبهاج mibhâc: [ç. mebâhic مباهج] bir içim su, çok güzel kadın.

مبهوت mebhût: **1.**şaşkına dönmüş, donakalmış. **2.**dehşete düşmüş.

مبين mubîn: açık, apaçık, aşikâr.

مت mette: (yemuttu) [m. mett مت] çekti, uzattı.

متاب metâb: tövbesi kabul edilmiş.

متأخر muteahhir: geride kalmış, geri.

متار metâr: dinamo.

متاركة mutâreke: silah bırakışması, mütâreke.

متاع metâ': [ç. emti'a, emâti', emâtî' امتعة ، امائع ، امائيع] **1.**yarar. **2.**satılık kumaş. **3.**alet. **4.**mal, meta. **5.**eşya.

6.geçimlik. **7.**müt'a, hediye, bağış. **8.**nasip. **9.**şey. **10.**yük.

متاع البيت metâ'u'l-beyt: ev eşyası.

متاع الغرور metâ'u'l-gurûr: aldanış metaı, aldatıcı meta.

متاعب metâ'ib: **1.**yorgunluklar. **2.**yorulma yerleri. **3.**yorucular.

متبادل mutebâdil: **1.**ortak, müşterek. **2.**genel, umumi. **3.**yaygın.

متبرع muteberri': **1.**gönlünden koptuğu gibi veren, teberruda bulunan. **2.**nafile iş gören.

متبع mutteba': takip edilen.

متبن metben: [ç. metâbin متابن] samanlık.

متبور metbûr: **1.**yok olmuş, helâk olmuş, mahvolmuş. **2.**eksik.

متبوع metbû': uyulan, tabi olunan.

متبون metbûn: saman sarısı.

متتابع mutetâbi': peşpeşe gelen.

متجانس mutecânis: homojen, hemcins, aynı cinsten.

متجانف mutecânif: meyleden, yönelen.

متجاورات mutecâvirât: birbirine komşu olanlar.

متجر metcer: [ç. metâcir متاجر] ticarethane, dükkân, mağaza.

متحجر mutehaccir: **1.**taşlaşmış. **2.**fosil.

متحرک muteharrik: **1.**hareketli. **2.**harekeli. **3.**hareket eden, oynak.

متحف muthaf: [ç. metâhıf متاحف] müze.

متخذ muttehiz: edinen.

متداخل mutedâhil: her şeye burnunu sokan.

متدارک mutedârik: aruzda bir bahir, mütedârik (müfte'ilunx4).

متر mitr: [ç. emtâr امتار] metre.

متر u) [m. metr متر] **1.**ipi çekti, ipi uzattı. **2.**kesti. **3.**cinsel ilişkide bulundu. **4.**metre ile ölçtü.

مترادف muterâdif: eşanlamlı, sinonim.

متراس mitrâs: [ç. metârîs متاريس] **1.**sur. **2.**siper. **3.**kale. **4.**kapı sürgüsü.

متربص muterabbis: bekleyen.

متردد mutereddid: **1.**ikircikli, kararsız, tereddütlü. **2.**derli toplu.

مترف mutref: sefahate dalan.

مترفه mutereffih: refah içinde yaşayan.

مترنح muterennah: çakırkeyif.

متروک metrûk: terkedilmiş.

متزامن mutezâmin: aynı zamanlı, eş zamanlı.

متزين mutezeyyin: süslü, ziynetli kadın.

متسنه mutesennih: küflü.

متشائم muteşâ'im: kötü haber veren, gamlı baykuş.

متشابه muteşâbih: **1.**birbirine benzer. **2.**mânâsını sadece Allah'ın bildiği âyetler.

متشرع muteşerri': **1.**avukat. **2.**kanun adamı.

متصدق mutesaddık: zekât veren.

متطرف mutetarrif: **1.**anormal. **2.**haddini aşan. **3.**radikal.

متع mete'a: (yemte'u) [m. met', mut'a متع ، متعة] iletti.

متع mete'a: (yemte'u) [m. mutû' متوع] **1.**uzadı. **2.**kuşluk vaktine girdi. **3.**şarap koyu kırmızı oldu. **4.**zarif oldu.

متع mette'a: [m. temtî' تمتيع] **1.**boşanan kadına müt'a verdi. **2.**uzattı. **3.**uzun ömürlü kıldı. **4.**faydalandırdı.

متعال mute'âl: çok yüce.

متعاونة mute'âvine: yaşlı kadın.

متعب mat'ab: [ç. metâ'ib متاعب] **1.**yorgunluk. **2.**yorulma yeri. **3.**yorucu.

متعة mut'a: [ç. muta' متع] **1.**kova. **2.**yararlanılan nesne.

متعدد الزوايا mute'addidu'z-zevâyâ: çok açılı.

متعدى mute'addî: geçişli fiil.

متعصى mute'assî: **1.**zor, güç. **2.**kronik hastalık.

متعظم mute'azzim: büyüklenen, böbürlenen.

متعمدا mute'ammiden: kasten, kasıtlı olarak.

متعهد mute'ahhid: ahitleşen, sözleşme yapan.

متعيش mute'ayyiş: geçimlik kazancı olan.

متفجرات mutefeccirât: patlayıcı maddeler.

متفرقه muteferrika: ayrı ayrı.

متفق عليه muttefekun aleyh: üzerinde görüş birliğine varılmış olan, ittifak sağlanmış olan.

متقابل mutekâbil: karşılıklı.

متقارب mutekârib: **1.**kısa boylu. **2.**aruzda bir bahir.

متقى muttakî: Allah'a karşı gelmekten sakınan.

متكئ mutteki': dayanan, yaslanan.

متكأ muttekâ': **1.**yastık. **2.**sofa.

متكبر mutekebbir: **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**büyüklenen, böbürlenen. **3.**büyük.

متكلف mutekellif: bilmeden bir işe atılan.

متكلم mutekellim: **1.**konuşan. **2.**birinci tekil şahıs. **3.**kelam bilgini.

متكىء mutteki': kurulan, oturan.

متل metele: (yemtulu) [m. metl متل] kımıldattı, yerinden oynattı.

متل mitell: **1.**güçlü, kuvvetli. **2.**düz ve sağlam mızrak. **3.**sert insan. **4.**deve. **5.**yere çalan, yere yıkan.

متلف mutlif: telef edici, yok edici, zarar verici.

متلون mutelevven: değişken, renkten renge giren.

متلوه metlûh: **1.**kaçık. **2.**şaşkın.

متم mutimm: tamamlayan.

متمغط mutemaggit: **1.**yapışkan. **2.**esnek, elastiki.

متموج mutemevvic: dalgalı, çalkantılı.

متن metn: [ç. mitân, mutûn متان ، متون] **1.**sırt. **2.**dayanıklı insan. **3.**sert topraklı yüksek yer. **3.**metin.

متن mettene: [m. temtîn تمتين] **1.**sağlamlaştırdı. **2.**yaya kiriş sardı. **3.**çadır kurdu.

متن metune: (yemtunu) [m. metâne متانة] sert ve dayanıklı oldu.

متناذر mutenâzir: arslan.

متنبئ mutenebbi': yalancı peygamber, peygamberlik iddiasında bulunan.

متنزه mutenezzeh: park, gezinti yeri, mesire.

متنوع mutenevvi': **1.**türlü, çeşitli. **2.**uzak yer.

متواة metvât: [ç. metâv, metveyât متاو ، متويات] **1.**hasar sebebi, hasara yol açan. **2.**helâke yol açan.

متوازى mutevâzî: paralel.

متواضع mutevâdi': alçakgönüllü, mütevazi.

متوافر mutevâfir: bol, çok.

متوالى mutevâlî: **1.**birbirini izleyen, zincirleme. **2.**bir Şi'î fırkası.

متوج mutevvec: taçlı, taç giymiş.

متوحش mutevahhiş: **1.**vahşi, yabani. **2.**barbar.

متوسط mutevassıt: **1.**aracı. **2.**merkezî, ortada bulunan.

متوسط القامة mutevassıtu'l-kâme: orta boylu.

متوفى muteveffâ: vefat etmiş, ölmüş, ölü.

متوفى muteveffî: hayatına son veren.

متوقد الذهن mutevakkidu'z-zihn: kıvrak zekâlı.

متولى mutevellî: **1.**vakıf sorumlusu. **2.**üstlenen, üstüne alan, sorumluluk alan.

متە metihe: (yemtehu) [m. meteh متە] yoldan çıktı, saptı, bâtıle meyletti.

متهتک mutehettik: arsız, hayasız, utanmaz.

متهم muttehem: itham olunna, töhmet altında bırakılan, zanlı.

متى metâ: ne zaman?

متيقظ muteyakkiz: uyanık, gözüaçık, idkkatli.

متيم muteyyem: aşık, tutkun, vurgun.

متين metîn: **1.**sabit. **2.**dayanıklı, sağlam. **3.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

مثابة mesâbe: [ç. mesâbât مثابات] **1.**Kâbe. **2.**ev. **3.**sığınak, barınak. **4.**toplanma yeri. **5.**biley taşı. **6.**tuzak kurma yeri. **7.**karşılık.

مثابرة musâbere: devam etmek.

مثال misâl: [ç. emsile, musul امثلة ، مثل] **1.**örnek. **2.**miktar. **3.**ibret. **4.**döşek. **5.**kısas. **6.**şey. **7.**benzerlik. **8.**model. **9.**tip.

مثانة mesâne: mesane, sidik torbası.

مثانى mesânî: **1.**tekrarlanan âyetler. **2.**Fâtiha sûresi. **3.**Kur'ân-ı Kerîm. **4.**güç, takat. **5.**kat, misil. **6.**tamburun ikinci teli.

مثبت musbet: **1.**olumlu, müspet, pozitif. **2.**hareketsiz, durağan. **3.**sürekli, devamlı. **4.**değişmez, kararlı, istikrarlı.

مثبنة mesbene: [ç. mesâbin مثابن] makyaj çantası.

مثبور mesbûr: kesinlikle helâk olmuş.

مثقب miskab: [ç. mesâkıb مثاقب] **1.**matkap, burgu. **2.**Kûfe-Mekke yolu. **3.**zeki.

مثقب musakkab: delinmiş.

مثقف musakkaf: **1.**kültürlü, aydın. **2.**mızrak.

مثقوب meskûb: delinmiş.

مثكال miskâl: [ç. mesâkîl مثاكيل] çocuğu ölmüş kadın.

مثل mesel: **1.**ibret. **2.**atasözü, darbımesel. **3.**benzer. **4.**kanıt. **5.**sıfat. **6.**destan **7.**fabl.

مثل mesele: (yemsulu) [m. musûl مثول] **1.**ayakta dikildi. **2.**yerinden ayrıldı. **3.**benzetti. **4.**benzedi. **5.**yonttu, yontarak şekil verdi.

مثل mesele: (yemsulu, yemsilu) [m. mesl, musle مثل ، مثلة] cezalandırdı.

مثل messele: [m. temsîl تمثيل] **1.**benzetti. **2.**temsil etti. **3.**piyes oynadı. **4.**mesel getirdi. **5.**ibret olacak şekilde cezalandırdı. **6.**heykel yaptı.

مثل mesule: (yemsulu) [m. mesâle مثالة] erdemli lodu.

مثل mesule: (yemsulu) [m. musûl مثول] ayakta durdu, dikildi.

مثل misl: **1.**benzer. **2.**misil. **3.**misilleme.

مثل هذا misli hâzâ: böylesi.

مثلا meselen: örneğin, mesela.

مثلبة meslebe: [ç. mesâlib مثالب] kusur, ayıp, eksiklik.

مثله misluhu: onun gibi, böyle.

مثمث mesmese: [m. mesmese, mismâs مثمثة ، مثماث] **1.**sızdı.

2.daldırdı, batırdı. **3.**karıştırdı. **4.**sarstı.

مثملة mesmele: [ç. mesâmil مثامل] sarnıç.

مثملة mismele: [ç. mesâmil مثامل] **1.**çoban dağarcığı. **2.**sepet. **3.**dip çamuru.

مثمن musemmen: **1.**sekiz kenarlı, sekizgen. **2.**fiyat biçilmiş.

مثن mesine: (yemsenu) [m. mesen مثن] **1.**idrarını tutamaz oldu. **2.**mesanesinden şikayet etti.

مثناة mesnât: [ç. mesânî مثانى] tekrarlanan âyet.

مثناة mesnât: [ç. mesâniye مثانيه] **1.**mesnevi. **2.**düzmece kitap. **3.**yün ip, kıl ip.

مثنوى mesnevî: **1.**şiirde mesnevî biçimi, her beyti kendi içinde kafiyeli, aynı vezinde yazılmış nazım biçimi. **2.**Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî'nin bu addaki eseri, Mesnevî-yi Ma'nevî.

مثنى mesnâ: ikişer.

مثنى musennâ: **1.**ikili. **2.**iki heceli harf.

مثوبة mesûbe: **1.**ödül, mükâfat. **2.**ceza. **3.**karşılık.**4.** sevap.

مثورة mesvere: [ç. mesâvir مثاور] **1.**öküzü bol yer. **2.**boğası bol yer.

مثوى mesvâ: [ç. mesâvî مثاوى] **1.**konak. **2.**pansiyon. **3.**yer.

مثيل mesîl: [ç. emsâl, musul امثال ، مثل] benzer, benzeri.

مثيل mesîl: [ç. muselâ' مثلاء] erdemli.

مج mecce: (yemeccu) [m. mecec مجج] sarktı, pörsüdü.

مج mecce: (yemuccu) [m. mecc مج] ağzıyla püskürttü.

مجادلة mucâdele: **1.**mücadele, tartışma. **2.**münazara.

مجاز mecâz: **1.**geçit. **2.**mecaz.

مجازاة mucâzât: **1.**karşılık. **2.**ödül. **3.**ceza.

مجال mecâl: [ç. mecâlât مجالات] gezinti yeri.

مجال العمل mecâlu'l-amel: iş sahası.

مجان meccân: **1.**bedelsiz verme, ücretsiz verme. **2.**ar damarı çatlamış. **3.**şakacı.

مجانى meccânî: karşılıksız, bedava, ücretsiz.

مجاول mecâvil: **1.**kadın giysileri. **2.**kalkanlar. **3.**gerçek paralar. **4.**gümüşler. **5.**yaban eşekleri. **6.**bilezikler.

مجاهد mucâhid: Allah yolunda cihat eden.

مجتث muctes: **1.**sökülmüş, kökünden sökülmüş. **2.**aruzda bir bahir.

مجتمع muctema': **1.**toplantı yeri. **2.**topluluk. **3.**cemiyet. **4.**zümre.

مجثم الطائر mecsemu't-tâ'ir: tünek.

مجح meciha: (yemcehu) [m. mecah مجح] kibirlendi.

مجحر mechar: [ç. mecâhir مجاحر] hayvan barınağı, hayvan ini.

مجد meccede: [m. temcîd تمجيد] **1.**yüceltti, ululadı. **2.**çok bağış verdi. **3.**otlağa geldi.

مجد mecd: **1.**ululuk, yücelik. **2.**asillik. **3.**yüksek yer.

مجد mecede: (yemcudu) [m. mecd مجد] şerefli oldu, şanlı oldu.

مجد mecude: (yemcudu) [m. mecd, mucûd مجد ، مجود] otlak çok oldu.

مجداب micdâb: [ç. mecâdîb مجاديب] kıraç yer, az ürün veren yer.

مجدار micdâr: bostan korkuluğu.

مجداف micdâf: [ç. mecâdîf مجاديف] **1.**kürek. **2.**kayık küreği. **3.**kanat.

مجدح micdah: [ç. mecâdîh مجاديح] **1.**bulamaç tokmağı. **2.**doğan yıldız. **3.**batan yıldız.

مجدد muceddid: **1.**yenileyen, yenilikçi. **2.**çizgili renkli kumaş. **3.**çizgili renkli kumaştan dikilmiş giysi.

مجدر mucedder: (tıp.) çiçek çıkaran, çiçeğe yakalanmış.

مجدع micda': **1.**kesici alet. **2.**neşter.

مجدل micdel: [ç. mecâdil مجادل] **1.**saray. **2.**köşk.

مجدود mecdûd: **1.**şanslı. **2.**kısmetli.

مجدور mecdûr: (tıp.) çiçek çıkaran, çiçeğe yakalanmış.

مجداف miczâf: [ç. mecâzîf مجاذيف] kayık küreği.

مجذم mucezzem: **1.**cüzzamlı. **2.**eli kesilmiş, elsiz. **3.**parmaksız.

مجذوب meczûb: [ç. mecâzîb مجاذيب] **1.**çekilmiş. **2.**meczup.

مجذور meczûr: bir sayının karesi.

مجذوم meczûm: **1.**cüzzamlı. **2.**eli kesilmiş, elsiz. **3.**parmaksız.

مجر mecer: (coğ.) Macaristan.

مجر mecere: (yemcuru) [m. mecr مجر] susadı.

مجر mecerr: **1.**payanda. **2.**su yolu.

مجر mecire: (yemceru) [m. mecer مجر] suya kanmadı.

مجرب mucerreb: **1.**tecrübeli, deneyimli. **2.**tecrübe edilmiş, denenmiş.

مجرد micred: [ç. mecârîd مجارید] **1.**diş fırçası. **2.**hallaç tezgâhı.

مجرد mucerred: **1.**arttırılmamış fiil, mezîd olmayan fiil. **2.**sıfr. **3.**çıplak.

مجرع mucri': [ç. mecâri', mecârî' مجارع ، مجاريع] az süt veren deve.

مجرفة micrefe: [ç. mecârif مجارف] **1.**kürek. **2.**çapa.

مجرم mucrim: **1.**suçlu, cani. **2.**günahkâr.

مجرن micren: **1.**harman yeri. **2.**musluk. **3.**taş kurna. **4.**havan.

مجروح mecrûh: [ç. mecârîh مجاريح] yaralı, yaralanmış.

مجرى mecerî: Macar.

مجرى mecrâ: [ç. mecâr مجار] **1.**yol. **2.**su yolu, mecra. **3.**kurs.

مجز micezz: [ç. mecâzz مجاز] kırkma makası.

مجزاع miczâ': [ç. mecâzdanan, feryat eden.

مجزرة meczere: [ç. mecâzir مجازر] **1.**mezbaha, salhane. **2.**toplanma yeri.

مجس meccese: [m. temcîs تمجيس] mecusileştirdi.

مجس mecess: [ç. mecâss مجاس] **1.**duyarga. **2.**göğüs. **3.**soruşturulacak yer.

مجساد micsâd: (tıp.) stetoskop.

مجسة micesse: [ç. mecâss مجاس] yoklama aleti, dedektör.

مجش miceşş: [ç. mecâşş مجاش] el değirmeni.

مجفف muceffif: kurutucu.

مجلاد miclâd: [ç. mecâlid مجالد] **1.**kırbaç. **2.**mendil.

مجلة mecelle: [ç. mecâll, mecellât مجال ، مجلات] **1.**dergi, mecmua. **2.**broşür.

مجلد micled: [ç. mecâlid مجالد] **1.**kırbaç. **2.**mendil.

مجلد mucelled: [ç. mucelledât مجلدات] **1.**ciltli kitap. **2.**donmuş, donuk.

مجلدات mucelledât: **1.**ciltli kitaplar, ciltler. **2.**donmuş nesneler.

مجلس meclis: [ç. mecâlis مجالس] **1.**meclis. **2.**oturum yeri.

مجلس الأمة meclisu'l-umme: millet meclisi.

مجلس الأمن meclisu'l-emn: güvenlik konseyi.

مجلس الشيوخ meclisu'ş-şuyûh: senato.

مجلس النواب meclisu'n-nuvvâb: parlamento.

مجلس الوزراء meclisu'l-vuzerâ': Bakanlar Kurulu, kabine.

مجلس تأديب meclisu te'dîb: disiplin kurulu.

مجمر micmer: [ç. mecâmir مجامر] **1.**buhurdan, tütsülük. **2.**mangal. **3.**od ağacı.

مجمع mecma': [ç. mecâmi' مجامع] **1.**kurum. **2.**meclis. **3.**toplantı yeri. **4.**kavşak.

مجمع علمى mecma'un ilmiyy: akademi.

مجمعة mecma'a: [ç. mecâmi' مجامع] toplantı yeri.

مجمل mucmel: **1.**özlü söz, veciz söz. **2.**özet. **3.**kısa.

مجموع mecmû': **1.**toplam, yekün. **2.**toplanmış.

مجموعة mecmû'a: [ç. mecâmî' مجاميع] **1.**koleksiyon. **2.**dergi. **3.**broşür. **4.**ortakçılık.

مجن mecene: (yemcunu) [m. mucûn, mucn, mecâne مجون ، مجن ، مجانة] ar damarı çatlak oldu.

مجن micenn: [ç. mecânn مجان] kalkan.

مجنة mecenne: [ç. mecânn مجان] **1.**delilik. **2.**cinliler yeri. **3.**saklanma yeri.

مجنة micenne: [ç. mecânn مجان] kalkan.

مجنحة mecneha: [ç. mecânîh مجانيح] yük ile hayvanın bedeni arasına yerleştirilen deri.

مجنون mecnûn: [ç. mecânîn مجانين] akıl hastası, deli.

مجوبة mecûbe: cevap, yanıt.

مجوسى mecûsî: ateşperest rahibi, mûbed.

مجوسية mecûsiyye: **1.**mecusilik. **2.**Mecusiler.

مجوف mucevvef: korkak, ödlek.

مجوهرات mucevherât: **1.**mücevherler. **2.**değerli taşlar.

مجهار michâr: [ç. mecâhîr مجاهير] **1.**mikrofon. **2.**megafon. **3.**yüksek sesle konuşan.

مجهز mucehhez: hazır, hazırlanmış.

مجهود mechûd: takat, kapasite.

مجهور mechûr: açık, aşikâr.

مجهول mechûl: [ç. mecâhîl مجاهيل] **1.**bilinmeyen, meçhul. **2.**bilgisiz. **3.**edilgeûle: **1.**damgasız, işaretsiz. **2.**dağsız, işaretsiz düzlük. **3.**hiç süt vermemiş deve.

مجيد mecîd: [ç. emcâd امجاد] **1.**şanlı, şerefli. **2.**yüce insan. **3.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

مح mahha: (yemuhhu, yemehhu, yemihhu) [m. mahh, mahah, muhûh مح ، محح ، محوح] **1.**çürüdü. **2.**silindi, izi kalmadı.

محا mehâ: (yemhû) [m. mahv محو] **1.**yok etti, mahvetti. **2.**sildi. **3.**yok olup gitti, izi kalmadı.

محاذ له muhâzin lehu: **1.**hizasında, sırasında. **2.**karşısında.

محارب muhârib: savaşçı, muharip.

محاربة muhârebe: **1.**çarpışmak, savaşmak. **2.**isyan etmek, başkaldırmak.

محاضرة muhâdara: konferans.

محاط muhât: çevrili alan, çevrili mekân.

محافظ muhâfız: **1.**müdür. **2.**vali. **3.**muhafazakâr.

محافظ المصرف muhâfızu'l-masrif: banka müdürü.

محافظة muhâfaza: **1.**korumak, gözetmek. **2.**devam etmek, sürdürmek.

محال muhâl: **1.**imkânsız, olanaksız. **2.**saçma söz, boş söz.

محالة mahâle: **1.**hile. **2.**omur kemiği. **3.**beceri. **4.**dirayet.

محاماة muhâmât: avukatlık.

محامى muhâmî: avukat.

محب muhibb: **1.**seven. **2.**aşık.

محب لذاته muhibbun lizâtihi: bencil, egoist.

محبة mahabbe: **1.**sevgi, muhabbet. **2.**sevme.

محبس mihbes: **1.**hapishane. **2.**çarşaf.

محبس الماء mihbesu'l-mâ': vana.

محبل mehbil: [ç. mehâbil محابل] (tıp.) rahim, döl yatağı.

محبوب mahbûb: [ç. mehâbîb محابيب] **1.**sevilen. **2.**sevgili.

محبوس mahbûs: **1.**hapsedilmiş, mahpus. **2.**tutsak. **3.**münzevî. **4.**savaş için vakfedilmiş at.

محترس muhteris: **1.**sakınan. **2.**korunan.

محترف muhterif: profesyonel.

محترم muhterem: sayın, saygıdeğer.

محتسب muhtesib: zabıta.

محج mehace: (yemhacu) [m. mahc محج] **1.**soydu. **2.**ovarak yumuşattı. **3.**yalan söyledi. **4.**yayık çalkaladı. **5.**sildi. **6.**hız yaptı.

محجاة mehcât: lâyık, yakışık alır, yaraşır.

محجر mahcer: **1.**(tıp.) karantina. **2.**taş ocağı.

محجنة mihcene: [ç. mehâcin محاجن] **1.**baston. **2.**gaga. **3.**eğik uçlu sopa.

محجوب mahcûb: **1.**örtülü. **2.**perdeli. **3.**kör. **4.**görmekten mahrum bırakılmış.

محجوز mehcûz: **1.**haczedilmiş. **2.**korunmuş. **3.**bağlanmış deve.

محدب muhaddeb: **1.**kambur. **2.**konkav.

محدث muhaddis: hadis rivayet eden, hadis bilgini.

محدث muhdes: [ç. muhdesât محدثات] **1.**sonradan olan. **1.**Kur'ân'da ve hadiste yer almayan. **3.**sonradan görme.

محدث muhdis: yenilikçi, yenilik getirici.

محذورة mahzûre: **1.**korku. **2.**harp. **3.**felaket.

محر miharr: termometre, ısıölçer.

محراب mihrâb: [ç. mehârîb محاريب] **1.**mihrap. **2.**kıble. **3.**yüksek yer. **4.**köşk. **5.**oda. **6.**arslan yatağı. **7.**cesur, yiğit. **8.**bölme.

محراث mihrâs: [ç. mehârîs محاريث] **1.**saban. **2.**pulluk. **3.**maşa.

محراك mihrâk: **1.**maşa. **2.**tahrikçi, tahrik eden.

محرر muharrir: **1.**âzât eden. **2.**yazar.

محرر الجريدة muharriru'l-cerîde: editör.

محرك mahrek: **1.**kesit. **2.**boyun kökü. **3.**hareket noktası.

محرك muharrik: **1.**tahrikçi, kışkırtıcı, provokatör. **2.**motor. **3.**hareket ettirici.

محرك ميكانيكى muharriku mikanikî: motor.

محرم mahrem: **1.**mahrem. **2.**haram. **3.**yakın akrabadan evlenilmesi yasak olan.

محرم mihrem: ihram giysisi.

محرم muharrem: [ç. mehârim, mehârîm, muharremât محارم، محاريم، محرمات] **1.**Muharrem ayı. **2.**hürmet edilmesi gereken.

محروم mahrûm: **1.**talihsiz. **2.**haydut.

محزمة mihzeme: [ç. mehâzim محازم] **1.**kolan. **2.**kemer.

محزون mahzûn: hüzünlü, üzgün, mahzun.

محسن muhsin: iyi davranan, güzel davranan, dürüst davranan.

محصور **1.**kabız, peklik çeken. **2.**sarılmış, kuşatılmış, çevrilmiş, muhasara edilmiş.

محصول mahsûl: **1.**ürün, mahsül. **2.**özet, hülasa. **3.**gelir. **4.**bakiye, arta kalan.

محضر mahdar: [ç. mahâdir محاضر] **1.**su kenarlarında yaşayanlar. **2.**sicil. **3.**defter. **4.**hazır bulunma yeri.

محضر muhdar: **1.**hazır bulundurulan. **2.**hazır, hazırlanmış.

محطة mahatta: [ç. mahâtt, mahattât محطات، محاط] hava alanı.

محظور mahzûr: yasaklanmış, yasak.

محفار mihfâr: [ç. mehâfir محافر] **1.**kazma. **2.**bel.

محفر mihfer: **1.**kazma. **2.**bel.

محفوظ mahfûz: korunmuş.

محفوظات mahfûzât: arşiv.

محق mehaka: (yemhaku) [m. mahk محق] **1.**iptal etti. **2.**bereketini götürdü. **3.**yok etti, mahvetti, helâk etti. **4.**yaktı. **5.**kamerî ayın son üç gecesinde ay görünmez oldu.

محقق muhakkik: sorgu yargıcı.

محقلة mahkale: [ç. mahâkil محاقل] tarla.

محقن mihkan: [ç. mahâkin محاقن] **1.**şırınga, enjeksiyon. **2.**huni. **3.**süt tulumu. **4.**su tankı.

محكم muhkem: Kur'ân'da yorum gerektirmeyen sözler.

محكمة mahkeme: [ç. mehâkim محاكم] mahkeme.

محكمة الاستئناف mahkemetu'l-isti'nâf: **1.**istînaf mahkemesi. **2.**yargıtay.

محل mahall: [ç. mahâll محال] yer, mahal, ikametgâh.

محل mahl: [ç. muhûl, emhâl محول ، امحال] **1.**kuraklık. **2.**açlık. **3.**hile, entrika, dolap. **4.**toz. **5.**uzaklık.

محل mehale: (yemhalu) [m. mahl, muhûl محل ، محول] arazi kıraç oldu, arazi kıraçlaştı.

محل الدين mahillu'd-deyn: borç vadesi.

محلب mahleb: **1.**(bot.) mahlep. **2.**mandıra. **3.**bal.

محلب mihleb: [ç. mehâlib محالب] süt kabı.

محلة mahalle: [ç. mahâll محال] **1.**mahalle. **2.**menzil, konak yeri.

محلف muhallif: jüri üyesi.

محلف muhlif: **1.**yemin eden, and içen. **2.**şüphe konusu.

محلق mihlak: ustura.

محلقة mihlaka: tıraş makinesi.

محلل muhallil: hülleci.

محلوب mahlûb: **1.**sıska. **2.**açık yol.

محلوق mahlûk: tıraşlı, tıraş olmuş.

محماة mihmât: **1.**silgi. **2.**silme bezi.

محمد muhammed: **1.**çok övülmüş. **2.**övgüye değer. **3.**Muhammed.

محمصة mıhmasa: kahve değirmeni.

محمل mahmil: [ç. mehâmil محامل] **1.**tahtırevan, mahmil. **2.**üzüm sepeti.

محمود mahmûd: **1.**çok övülmüş. **2.**övgüye değer.

محمول المركب mahmûlu'l-merkeb: yük kapasitesi.

محموم mahmûm: **1.**sıtmalı, hummalı. **2.**takdir edilmiş.

محن mehane: (yemhanu) [m. mahn محن] **1.**sınadı, denedi, tecrübe etti. **2.**vurdu. **3.**eskitene kadar giydi. **4.**verdi. **5.**deriyi sündürdü. **6.**cinsel ilişkide bulundu. **7.**kuyunun çamurunu çekti. **8.**ateş yardımıyla arıttı. **9.**işkence etti.

محنة mihne: [ç. mihen محن] **1.**sıkıntı, zorluk, meşakkat. **2.**sınama, deneme.

محور mihver: [ç. mehâvir محاور] **1.**eksen. **2.**dingil. **3.**oklava, merdane. **4.**ekmek tahtası. **5.**ütü.

محوقة mihvaka: [ç. mehâvik محاوق] saplı süpürge.

محى mehâ: (yemhâ, yemhî) [m. mahy محى] yok etti, izini sildi.

محيضة mihyada: [ç. mahâyid محايض] **1.**aybaşı bezi, regl bezi. **2.**regl hali, âdet görme. **3.**regl kanı.

محيط muhît: **1.**okyanus. **2.**çevre.

محيط الاطلسى muhîtu'l-atlasî: (coğ.) Atlas Okyanusu.

محيط الهادى muhîtu'l-hâdi: (coğ.) Büyük Okyanus, Pasifik Okyanusu.

محيى muhyî: dirilten.

مخابرة لا سلكية muhâberetun lâ silkiyye: telsiz haberleşmesi.

مخارشة muhâreşe: **1.**tırmalamak. **2.**kaşımak.

مخاض mehâd: doğum sancısı.

مخاضة mehâde: [ç. mehâd, mehâvid مخاوض ، مخاض] sığ geçiş yeri.

مخاط muhât: [ç. emhıte امخطة] sümük.

مخاطب muhâtab: **1.**muhatap. **2.**ikinci tekil şahıs.

مخاطبة الارواح muhâtabatu'l-ervâh: ruh çağırma.

مخبت muhbit: alçakgönüllü.

مخبر muhbir: **1.**haber veren, muhbir. **2.**raportör. **3.**dedektif.

مخبز mahbiz: [ç. mahâbiz مخابز] ekmek fırını.

مختالة muhtâle: kibirli.

مختبر muhteber: laboratuvar.

مختل العقل muhtellu'l-akl: aklı bozuk, deli, kaçık.

مختلط muhtelit: **1.**karışık, karışmış. **2.**besili deve.

مختلف muhtelif: **1.**çeşitli, türlü türlü. **2.**çelişkili.

مختوم mahtûm: mühürlü.

مخج mehace: (yemhacu) [m. mahc مخج] **1.**salladı, hareket ettirdi. **2.**cinsel ilişkide bulundu.

مخخ mehhaha: [m. temhîh تمخيخ] ilik çıkardı.

مخدرة muhaddere: örtünen, örtülü, mesture.

مخذول mahzûl: yardımsız bırakılan.

مخرأة mahra'a: [ç. mahâri' مخارىء] tuvalet, hela, yüznumara.

مخراط mihrât: [ç. mahârît مخاريط] **1.**torna tezgâhı. **2.**planya.

مخرج mahrec: [ç. mahâric مخارج] çıkış yeri, mahreç.

مخرج muhrec: çıkarılan.

مخرج muhric: ortaya çıkaran.

مخروط mahrût: koni.

مخزن mahzen: **1.**mahzen, depo. **2.**hazine.

مخصال mihsâl: [ç. mahâsîl مخاصيل] **1.**orak. **2.**tırpan.

مخصوص mahsûs: özel.

مخض mahide: (yemhadu) [m. mahâd, mihâd مخاض ، مخاض] doğum sancısı tuttu.

مخض mehada: (yemhudu, yemhadu, yemhidu) [m. mahd مخض] **1.**sarstı, salladı, çalkaladı. **2.**sütün yağını çıkardı. **3.**enikonu düşündü.

مخط mehate: (yemhutu, yemhatu) [m. maht مخط] **1.**sümkürdü. **2.**sündürdü. **3.**kılıcı kınından çekti. **4.**vurdu. **5.**hızla iletti. **6.**hızlı yürüdü. **7.**babasına çekti, babasına benzedi.

مخطاط mihtât: [ç. mahâtît مخاطيط] cetvel.

مخطم mihtam: [ç. mahâtim مخاطم] burun.

مخطوط mahtût: [ç. mahtûtât مخطوطات] el yazması.

مخفر mahfir: [ç. mahâfir مخافر] **1.**bekçi kulübesi. **2.**karakol.

مخل muhl: [ç. emhâl امخال] kol demiri, muğlu, muylu, manivela.

مخلاب mihlâb: [ç. mahâlib, mahâlîb مخالب ، مخاليب] **1.**pençe. **2.**orak. **3.**tırpan.

مخلد muhalled: hep aynı gençlik ve güzellikte kalan.

مخلدا muhalleden: sonsuza dek, ebediyen.

مخلص muhlis: gönülden bağlı.

مخلف muhallef: geride bırakılmış.

مخلل muhallel: [ç. muhallelât مخللات] turşu.

مخمصة mahmasa: açlık.

مخمل muhmel: kadife.

مخملية muhmiliyye: (bot.) kadife çiçeği.

مخن mehane: (yemhunu) [m. mahn مخن] **1.**ağladı. **2.**kuyudan su çekti. **3.**soydu. **4.**deriyi ovaladı.

مخن mehane: (yemhunu) [m. mahn, muhûn مخن ، مخون] uzun oldu.

مخناث mihnâs: [ç. mahânîs مخانيث] kadın gibi kırıta kırıta yürüyen.

مخنقة mihnaka: kolye, gerdanlık.

مخيط mihyat: iğne, dikiş iğnesi.

مخيل mahîl: benli.

مخيلة mahîle: [ç. mehâyil مخايل] **1.**kibir, böbürlenme. **2.**hayalî yer. **3.**zan.

مخيلة muhayyile: hayal gücü.

مخيم muhayyem: **1.**çadır kurulu alan, kamp. **2.**karargâh.

مد medd: [ç. mudûd مدود] **1.**(coğ.) med. **2.**sel. **3.**görüş mesafesi. **4.**med işareti. **5.**yayma. **6.**uzatma.

مد medde: (yemuddu) [m. medd مد] **1.**yaydı, döşedi, serdi. **2.**Tanrı ömrünü uzattı. **3.**harfi uzatarak okudu. **4.**yardım etti, yardıma koştu. **5.**kuşluk vakti geldi. **6.**ırmak aktı. **7.**sular kabardı. **8.**süre tanıdı. **9.**sündürdü, uzattı. **10.**hokkadan mürekkep aldı, mürekkep koydu. **11.**dikkatle baktı. **12.**gübre attı, gübreledi. **13.**artırdı.

مد mudd: [ç. emdâd, midâd, midede امداد ، مداد ، مددة] yaklaşık olarak on sekiz litrelik bir ölçek, mud.

مد البحر meddu'l-bahr: (coğ.) med, suların yükselmesi.

مدائح medâ'ih: methiyeler, övgü şiirleri.

مدائن medâ'in: **1.**kentler, şehirler. **2.**cariyeler, halayıklar.

مداد midâd: [ç. emidde امدة] **1.**mürekkep. **2.**gübre. **3.**örnek.

مدار medâr: **1.**yörünge. **2.**mihver.

مدار الحديث medâru'l-hadîs: konu.

مداراة mudârât: **1.**aldatmak. **2.**iyi geçinmek.

مداس medâs: [ç. emdise امدسة] **1.**ayakkabı. **2.**sandalet.

مدافع medâfi': **1.**(askerî) toplar. **2.**atma aletleri. **3.**defedenler, uzaklaştıranlar, savuşturanlar.

مدام mudâm: **1.**sürekli yağan yağmur. **2.**şarap.

مدامة mudâme: şarap.

مدبر mudbir: dönen.

مدبرات mudebbirât: çekip çevirenler.

مدبغة medbaga: [ç. medâbig مدابغ] **1.**tabakhane, sepihane. **2.**sepiye batırılmış deri.

مدة mudde: [ç. muded مدد] süre, müddet.

مدة القصيرة muddetu'l-kasîre: kısa süre.

مدة مديدة muddetun medîde: uzun süre.

مدثر muddesir: bürünen, örtünen.

مدجان midcân: [ç. medâcîn مداجين] **1.**karanlık gece. **2.**evcil.

مدح meddeha: [m. temdîh تمديح] çok övdü, çok methetti.

مدح medeha: (yemdehu) [m. medh مدح] övdü, methetti.

مدحة midha: [ç. midah مدح] **1.**övgü. **2.**övme vesilesi.

مدخل medhal: [ç. medâhil مداخل] **1.**giriş. **2.**giriş yeri, methal.

مدخنة midhane: [ç. medâhin مداخن] **1.**baca. **2.**buhurdan.

مدد meddede: [m. temdîd تمديد] sündürdü.

مدد meded: [ç. emdâd امداد] **1.**yardım. **2.**güç, kuvvet. **3.**asker.

مدر meddere: [m. temdîr تمدير] **1.**çamurla sıvadı. **2.**çamurla kapadı, çamurla tıkadı. **3.**ishal oldu, cırcır oldu.

مدر medere: (yemduru) [m. medr مدر] **1.**çamurla sıvadı. **2.**çamurla kapadı, çamurla tıkadı.

مدر medire: (yemderu) [ç. meder مدر] **1.**iri göbekli oldu. **2.**altına yaptı, altını kirletti.

مدر للعرق mudirrun li'l-arak: terletici.

مدراء medrâ': [ç. mudr مدر] **1.**şiş göbek. **2.**altına yapan, altını kirleten. **3.**kakasını tutamayan.

مدراة midrât: **1.**tarak. **2.**boynuz. **3.**broş.

مدرار midrâr: yağmur.

مدراس midrâs: [ç. medârîs مدارس] **1.**Kur'ân okuma yeri. **2.**Tevrat okuma yeri. **3.**günahkâr, isyankâr.

مدرة miderre: [ç. medârr مدار] eğirmeç, öreke, kirmen.

مدرج medrec: [ç. medâric مدارج] **1.**yol. **2.**meslek. **3.**mezhep. **4.**bol virajlı yol. **5.**pist. **6.**mektup kâğıdı. **7.**zarf.

مدرج muderrec: amfiteatr.

مدرجة medrece: [ç. medâric مدارج] **1.**yol. **2.**vesile. **3.**çil kuşu bölgesi. **4.**mektup kâğıdı. **5.**zarf.

مدرس muderris: **1.**kitabı çok okuyup tekrarlayan. **2.**müderris. **3.**öğretmen.

مدرسة medrese: [ç. medâris مدارس] **1.**okul. **2.**ekol. **3.**üniversite.

مدرسة ابتدائية medresetun ibtidâ'iyye: ilkokul.

مدرسة الداخلية medresetu'd-dâhiliyye: yatılı okul.

مدرسة تجهيزية medresetun techîziyye: hazırlık okulu.

مدرسة حربية medresetun harbiyye: harp okulu.

مدرسة كلية medresetu kulliyye: **1.**fakülte. **2.**kolej.

مدرع midra': [ç. medâri' مدارع] **1.**aba. **2.**cübbe.

مدرعة midra'a: [ç. medâri' مدارع] **1.**aba. **2.**cübbe.

مدروس medrûs: **1.**mecnun. **2.**eski elbise. **3.**eski yol.

مدرهم muderhem: parası çok insan, para babası.

مدرى midrâ: [ç. medâr, medârâ مدار ، مدارى] **1.**tarak. **2.**boynuz. **3.**broş.

مدشاء medşâ': [ç. mudş مدش] **1.**tezcanlı. **2.**kıt akıllı, geri zekâlı.

مدعاة med'ât: [ç. medâ' مداع] davet, ziyafet daveti.

مدعى العمومى mudde'i'l-umûmî: başsavcı.

مدعى عليه mudde'â aleyh: davalı.

مدغرة medgare: gerilla savaşı.

مدفأة midfe'e: [ç. medâfî' مدافئ] **1.**ısıtıcı. **2.**soba.

مدفع medfa': su yolu, su kanalı.

مدفع midfa': [ç. medâfi' مدافع] **1.**(askerî) top. **2.**atma aleti. **3.**defeden, uzaklaştıran, savuşturan.

مدفع الرشاش midfa'u'r-reşşâş: makineli tüfek.

مدفعية midfa'iyye: topçu.

مدفن medfen: [ç. medâfin مدافن] gömme yeri, gömülme yeri.

مدقة midakka: tokaç.

مدمس mudemmes: zindan, hapishane.

مدمع medma': [ç. medâmi' مدامع] **1.**gözyaşı bezi. **2.**gözyaşı.

مدن meddene: [m. temdîn تمدين] **1.**şehir kurdu. **2.**şehirleştirdi. **3.**medenileştirdi.

مدواس midvâs: [ç. medâvîs مداويس] **1.**düven. **2.**pedal.

مدور mudevver: yuvarlak.

مدوس midves: [ç. medâvis مداوس] düven.

مدوس midves: eğe.

مدوسة midvese: düven.

مدهن mudhin: küçümseyen.

مدهن mudhun: [ç. medâhin مداهن] **1.**yağ şişesi. **2.**yağdanlık.

مدهوش medhûş: **1.**dehşete düşen. **2.**şaşkın, şaşırmış.

مدى medâ: **1.**mesafe, uzaklık. **2.**sınır. **3.**son.

مدى البصر mede'l-basar: göz alabildiğince, göz erimi.

مدى الحياة mede'l-hayât: hayatın sonu.

مديح medîh: [ç. medâ'ih مدائح] methiye, övgü şiiri.

مديد medîd: [ç. mudud مدد] **1.**uzun. **2.**aruzda bir bahir, medid bahri. Fâilâtün Fâilün Fâilâtün x **2.**

مدير mudîr: **1.**müdür. **2.**yönetmen.

مدين medyen: **1.**Medyen. **2.**Medyen kavmi.

مدينة medîne: [ç. mudun, medâ'in مدن ، مدائن] **1.**kent, şehir. **2.**cariye, halayık.

مدينة البندقية medînetu'l-bundukiyye: (coğ.) Venedik.

مدينة السلام medînetu's-selâm: (coğ.) Bağdat.

مدينة المنورة medînetu'l-munevvere: (coğ.) Medine, Yesrib.

مديون medyûn: borçlu.

مذ muz: -den beri.

مذنوم mez'ûm: yerilmiş.

مذبذب muzebzeb: bocalayan.

مذر mezire: (yemzeru) [m. mezer مذر] **1.**bozuldu, kötü koktu. **2.**midesi bulandı. **3.**sık sık tuvalete çıktı.

مذع meze'a: (yemze'u) [m. mez', mez'a مذع ، مذعة] **1.**eksik bilgi verdi. **2.**yemin etti, and içti. **3.**işedi.

مذكر muzekkir: öğüt verici.

مذموم mezmûm: kınanmış.

مذنب muzenneb: kuyruklu yıldız.

مذهب التطور mezhebu't-tetavvur: evrim teorisi, tekamül teorisi.

مذهب الحسى mezhebu'l-hissî: duyumculuk.

مذهب المثالى mezhebu'l-misâlî: idealizm.

مذهب المنفعة mezhebu'l-menfa'a: faydacılık.

مذية mezye: [ç. mezy, mezeyât, mizâ', mizen مذى ، مذيات ، مذاء ، مذى] ayna.

مر merre: (yemurru) [m. merr, murûr, memerr مر ، مرور ،

[ممر] **1.**geçti. **2.**gitti. **3.**uğradı. **4.**yanından geçti.

مر merre: (yemurru, yemerru) [m. merâre مرارة] acı oldu.

مرء mer': [ç. mer'ûn مرؤون] **1.**erkek. **2.**adam.

مرؤ meru'e: (yem'uru) [m. murû'e مروئة] mürüvetli oldu, iyi insan oldu.

مرآة mir'ât: [ç. merâ', merâyâ مراء ، مرايا] ayna.

مرائى murâ'î: [ç. murâ'uvân مراؤوان] ikiyüzlü, riyakâr.

مرأب mer'eb: tamirhane.

مرأب mir'eb: tamirci.

مرأة mer'e: [ç. nisâ', nisve نساء ، نسوة] kadın.

مراد murâd: murat, dilek, arzu.

مرارا mirâren: **1.**zaman zaman. **2.**birçok kez, defalarca.

مرارة merâre: [ç. merâ'ir مرائر] öd kesesi.

مرارة merâre: acılık.

مراز merâz: miktar, ölçü.

مرازة merâze: miktar, ölçü.

مرأس mer'es: [ç. merâ'is مرائس] sağlam kafa.

مراس merâs: rıhtımlar, limanlar.

مراس merrâs: şiddetli olan, çetin olan.

مراس mirâs: **1.**girişkenlik, ataklık, atılganlık. **2.**kuvvet.

مراسة merâse: **1.**kıtlık. **2.**şiddet.

مراسل murâsil: **1.**kıllı uzun bacaklı kadın. **2.**boşanmış kadın. **3.**yaşlı kadın. **4.**muhabir.

مراسيم الجنازة merâsîmu'l-cenâze: cenaze töreni.

مراش merrâş: çalışıp kazanan.

مراض merâd: [ç. merâ'id, merâdât مرائض ، مراضات] su geçirmez zemin.

مراضع merâdi': biberon.

مراع mirâ': don yağı.

مراعاة murâ'ât: **1.**gözetmek, korumak. **2.**işin sonunu beklemek. **3.**hayvanları toplu olarak otlatmak. **4.**yıldızların batışını beklemek. **5.**otlak çok olmak. **6.**kulak vermek, dinlemek.

مراعاة الخواطر murâ'âtu'l-havâtır: kayırmacılık.

مراغة merrâga: toprakta yatıp yuvarlanan hayvan.

مراغم murâgam: gidecek yer.

مراغم murâgım: **1.**sığınak. **2.**kale. **3.**kaçılacak yer.

مراغم الانسان merâgımu'l-insân: burun ve çevresi.

مرافئ merâfi': rıhtımlar, limanlar.

مرافعة murâfa'a: savunma.

مرافعة المحامى murâfa'atu'l-muhâmî: avukat savunması, dava vekili savunması.

مرافق murâfık: yaver.

مراقب murâkıb: **1.**kontrolör. **2.**sansürcü.

مراقبة murâkabe: **1.**gözetmek. **2.**korumak. **3.**kontrol etmek. **4.**korkmak.

مراكز merâkiz: **1.**merkezler. **2.**karargâhlar. **3.**merkez bürolar. **4.**makamlar. **5.**pastlar.

مراكى merâkî: kalıcı, sabit.

مرام merâm: [ç. merâmât مرامات] meram, anlatılmak istenen.

مرام merâm: istemek, arzu etmek.

مران mirân: alıştırma, temrin, pratik.

مراهق murâhik: ergenlik çağında olan, ergen.

مربأ merbe': [ç. merâbi' مرابئ] gözleme yeri, tarassut yeri.

مرباذ mirbâz: **1.**kırbaç, kamçı. **2.**yay kirişi.

مرباع mirbâ': [ç. merâbî' مرابيع] **1.**Cahiliye döneminde reislere ganimetten düşen dörtte birlik pay. **2.**orta boylu. **3.**baharda doğuran hayvan. **5.**baharda yeşillenen arazi.

مربال mirbâl: [ç. merâbîl مرابيل] yaban gelini otu çok olan yer.

مربد mirbed: [ç. merâbid مرابد] **1.**hurma kurutma mahalli. **2.**deve ağılı.

مربد murebbed: aklı karalı, alacalı.

مربض merbid: [ç. merâbid مرابض] mandıra.

مربط kirbat: [ç. merâbit مرابط] davar bağı.

مربع merba': [ç. merâbi' مرابع] **1.**bahar yağmuru. **2.**bahar evi.

مربع murabba': **1.**kare. **2.**dört köşe.

مربعة merba'a: [ç. merâbi' مرابع] tarla sıçanı çok olan yer.

مربقة murabbaka: çörek.

مربوب merbûb: **1.**kul. **2.**memluk.

مربى murebbâ: [ç. murebbeyât مربيات] reçel.

مربى murebbî: faizci.

مرت merete: (yemritu) [m. mert مرت] **1.**düzletti, düz yaptı. **2.**develeri uzaklaştırdı.

مرة merre: kez, defa, kere.

مرت mert: [ç. emrât امرات] **1.**çöl. **2.**kaşsız.

مرة mirre: [ç. mirer, emrâr مرر ، امرار] **1.**akıl. **2.**kuvvet. **3.**asillik.

مرة murre: acılık.

مرة اخرى merreten uhrâ: bir kere daha.

مرة اخرى merreten uhrâ: bir kez daha, yine.

مرت الجسد mertu'l-cesed: vücudu kılsız olan.

مرتاج mirtâc: [ç. merâtîc مراتيج] kilit.

مرتاح البال murtâhu'l-bâl: keyfî yerinde, huzurlu.

مرتان merretân: iki kere.

مرتب murteb: bağış alan, ihsan edilen.

مرتب murtib: bağışta bulunan, ihsan eden.

مرتبأ murtebe': gözleme yeri.

مرتبة mertebe: [ç. merâtib مراتب] **1.**rütbe. **2.**gözetleme yeri. **3.**güç elde edilen makam. **4.**meşakkatli ibadet. **5.**sayı hanesi.

مرتبة الآحاد mertebetu'l-âhâd: birler basamağı.

مرتبع murtebi': bahar evi.

مرتجز murteciz: Haz. Muhammed'in atı.

مرتدع murtedi': **1.**üstüne koku bulaşmış olan. **2.**çabuk kırılan ok.

مرتشى murteşî: rüşvetçi, rüşvet alan.

مرتع merta': [ç. merâti' مراتع] otlak.

مرتع murti': bolluk içinde yaşayan.

مرتفق murtefak: **1.**yararlanılan. **2.**yaslanılan.

مرتفق murtefak: yaslanacak yer.

مرتقى murtekâ: yükselme yeri.

مرتک murtek: tartışma anında dilsiz kesilen.

مرتكم الطريق murtekemu't-tarîk: anacadde, anayol.

مرتكى murtekâ: güvenilen, itimat edilen.

مرتكى murtekî: kalıcı, sabit.

مرتمى murtemî: **1.**casus. **2.**keşif kolu.

مرتوم mertûm: **1.**kırılan, paramparça olan. **2.**katır tırnağı otu yemekten bayılan.

مرتهن murtehin: tefeci.

مرتين merreteyn: iki defa.

مرث merese: (yemrusu, yemrisu) [m. mers مرث] **1.**yumuşattı. **2.**çocuk parmağını yedi. **3.**meme emdi. **4.**vurdu. **5.**suya batırdı.

مرث merrese: [m. temrîs تمريث] **1.**ufaladı. **2.**kirletti.

مرثاة mersât: [ç. merâs مراث] ağıt, mersiye.

مرثد mersed: [ç. merâsid مراثد] **1.**cömert. **2.**arslan.

مرثم mirsem: [ç. merâsim مراثم] burun.

مرثوء mersû': [ç. merâsi' مراثئ] gerizekâlı, bön.

مرثية mersiye: [ç. merâs مراث] ağıt, mersiye.

مرج merc: [ç. murûc مروج] çayırlık, otlak.

مرج merec: **1.**fesat, fitne. **2.**salma deve.

مرج merece: (yemrucu) [m. merc مرج] **1.**çayıra saldı. **2.**çayırda yayıldı. **3.**kattı karıştırdı. **4.**kaybetti. **5.**lafını esirgemedi. **6.**saldı.

مرج merice: (yemrecu) [m. merec مرج] **1.**yüzük parmağını sıktı. **2.**bozuldu. **3.**dengesiz oldu. **4.**karıştı.

مرجنة murci'e: bir dini fırka, Mürcie.

مرجاح mircâh: [ç. merâcîh مراجيح] **1.**ağırbaşlı. **2.**meyvalı ağaç.

مرجاس mircâs: [ç. merâcîs مراجيس] iskandil aleti, batometre.

مرجام mircâm: [ç. merâcîm مراجيم] sapan.

مرجان mercân: **1.**mercan. **2.**küçük inci. **3.**(bot.) mercan çiçeği.

مرجانى mercânî: mercanlı, mercandan yapılmış.

مرجب murecceb: **1.**heybetli. **2.**ululanan.

مرجع merce': **1.**söz etkili olmak. **2.**yem hayvana yaramak.

مرجع merci': [ç. merâci' مراجع] **1.**dönüş. **2.**dönüş yeri. **3.**başvuru yeri. **4.**asıl. **5.**kaynak.

مرجعة murci'a: sonunda sevap ve yarar olan şey.

مرجفة mircefe: sismograf.

مرجل mircel: [ç. merâcil مراجل] **1.**buhar kazanı. **2.**tencere.

مرجم mircem: [ç. merâcim مراجم] **1.**efendi, lider. **2.**güçlü at.

مرجمة mirceme: çirkin söz.

مرجو mercuv: ümit beslenen.

مرجوحة mercûhe: [ç. merâcîh مراجيح] **1.**salıncak. **2.**tahterevalli.

مرجوسة mercûse: karışıklık, kargaşa, düzensizlik.

مرجوع mercû': [ç. merâcî' مراجيع] **1.**cevabî mektup. **2.**iade mal.

مرجوم mercûm: taşlanan.

مرجونة mercûne: [ç. merâcîn مراجين] küfe.

مرح merah: **1.**aşırı sevinç, içi içine sığmama. **2.**kendini beğenmişlik.

مرح mereha: (yemrehu) [m. mereh مرح] **1.**içi içine sığmadı. **2.**çalımlı oldu, böbürlendi.

مرح meriha: (yemrehu) [m. mereh, merehân مرح ، مرحان] **1.**yağmur yağdı. **2.**başaklar belirdi. **3.**göz sürekli akıntı yaptı. **4.**zayıf oldu. **5.**coşturdu, neşelendirdi.

مرح merrehe: [m. temrîh تمريح] **1.**deriyi yağladı. **3.**savaşın civcivli yerine geldi.

مرحا merahan: böbürlenerek.

مرحاض mirhâd: [ç. merâhîd مراحيض] **1.**tuvalet. **2.**banyo. **3.**küvet. **4.**çamaşır tokacı. **5.**perde.

مرحاض mirhâd: tuvalet.

مرحب merhab: **1.**genişlik, bolluk. **2.**eniş mekân, geniş yer. **3.**rahatlık ve huzur.

مرحب merhaba: [m. merhaba مرحبة] merhaba dedi.

مرحبا بک merhaban bike: hoş geldiniz, safa getirdiniz.

مرحبة merhaba: merhaba demek.

مرحة mirha: ambar.

مرحضة mirhade: [m. merâhîd مراحيض] banyo, abdest alma yeri.

مرحلة merhale: [ç. merâhil مراحل] iki konak arası mesafe, bir konaklık yol, merhale.

مرحلة murahhale: **1.**palanlı develer. **2.**palansız develer.

مرحمة merhame: [ç. merâhim مراحم] nimet, bolluk ve hayır.

مرحمة merhame: **1.**acımak, merhamet etmek. **2.**esirgemek. **3.**affetmek, bağışlamak.

مرحول merhûl: palanlı deve.

مرحى merhâ: aferin, bravo, yaşa.

مرخ mereha: (yemrehu) [m. merh مرخ] vücuduna sürdü.

مرد merede: (yemrudu) [m. merd مرد] **1.**haddini aştı, direndi. **2.**yumuşattı. **3.**parlattı. **4.**kesti. **5.**ırzına musallat oldu. **6.**hayvanı hızlı sürdü. **7.**yumuşatmak için ekmeği suya daldırdı.

مرد merede: (yemrudu) [m. murûd مرود] **1.**huy edindi, alışkanlık haline getirdi. **2.** haddini aştı.

مرد meride: (yemredu) [m. mered, murûde مرود ، مرد] **1.**bıyığı terledi. **2.**dallar yapraksız kaldı.

مرد merrede: [m. temrîd تمريد] **1.**yumuşattı. **2.**parlattı. **3.**binayı düz yaptı. **4.**binayı yüksek yaptı. **5.**güvercin kümesi yaptı. **6.**dalın yapraklarını aldı.

مرد merude: (yemrudu) [m. merâde, murûde مرادة ، مرودة] başkaldırdı, isyan etti.

مرد muridd: [ç. merâdd مراد] **1.**şehvet düşkünü. **2.**çalkantılı deniz. **3.**dargın kişi. **4.**uzun süre bekâr kalan erkek.

مردا meredden: sonuç itibarıyla.

مرداء merdâ': [ç. merâd مراد] **1.**kumluk. **2.**yapraksız ağaç, çıplak ağaç. **3.**kasığında kıl çıkmayan kadın.

مرداة mirdât: [ç. merâdî مرادى] **1.**rida. **2.**fil ayağı. **3.**deve ayağı. **4.**kaya.

مرداس mirdâs: [ç. merâdîs مراديس] **1.**yol silindiri. **2.**baş. **3.**kuyunun derinliğini anlamak için atılan taş.

مردس mirdes: [ç. merâdis مرادس] **1.**yol silindiri. **2.**baş. **3.**kuyunun derinliğini anlamak için atılan taş.

مردع mirda': [ç. merâdi' مرادع] **1.**üstüne koku sürünen. **2.**temrensiz ok. **3.**bodur adam. **4.**tembel denizci. **5.**işini yapmadan geri dönen.

مردغة merdaga: [ç. merâdig مرادغ] **1.**güzel bahçe. **2.**omuz eti. **3.**göğüs eti.

مردف murdif: art arda.

مردقوش merdekûş: (bot.) mercanköşk.

مردل merdele: [m. merdele مردلة] işini düzgün yapmadı.

مردن mirden: [ç. merâdin مرادن] kirmen, ip eğirme çubuğu.

مردودة merdûde: **1.**ustura. **2.**çakı. **3.**boşanmış kadın.

مردى mirdâ: [ç. merâdî مرادى] **1.**taş. **2.**atılan taş.

مردى murdî: [ç. merâdî مرادى] seren sırığı.

مرر merrere: [m. temrîr تمرير] **1.**acılaştırdı. **2.**düzletip döşedi.

مرر mirer: **1.**akıllar. **2.**kuvvetler. **3.**asillikler.

مرز mereze: (yemruzu) [m. merz مرز] **1.**kesti. **2.**çimdikledi. **3.**vurdu. **4.**kınadı, ayıpladı.

مرزنة merzi'e: [ç. merâzi' مرازئ] büyük musibet.

مرزاء murezzâ': cömert.

مرزاب mirzâb: (F.) [< mîzâb] [ç. merâzîb مرازيب] oluk.

مرزاب mirzâb: [ç. merâzîb مرازيب] **1.**oluk. **2.**büyük gemi.

مرزبان merzubân: (F.) [< merzbân] [ç. merâzibe مرازبة] **1.**Fars komutanı, Fars lideri. **2.**cesur süvari.

مرزبان merzubân: (F.) [< merzbân] [ç. merâzibe مرازبة] lider, reis, başkan.

مرزبة mirzebbe: [ç. merâzib مرازب] **1.**külünk. **2.**balyoz.

مرزبة mirzebe: [ç. merâzib مرازب] **1.**külünk. **2.**balyoz.

مرزة merezze: [ç. merâz مراز] çeltik tarlası.

مرزة merze: parça.

مرزح mirzah: [ç. merâzih مرازح] **1.**ses. **2.**asma hereği.

مرزحة mirzaha: [ç. merâzih مرازح] asma payandası.

مرزم mirzem: poyraz.

مرزوق merzûk: bahtı açık.

مرزيح mirzîh: [ç. merâzîh مرازيح] ses.

مرس meres: **1.**ipler. **2.**urganlar.

مرس meres: atılgan olmak, atak olmak, girişken olmak.

مرس merese: (yemrusu) [m. mers مرس] **1.**ilacı suya daldırıp salladı. **2.**çocuk parmağını yedi. **3.**elini mendille kuruladı.

مرس meris: [ç. emrâs امراس] **1.**uyanık. **2.**deneyimli. **3.**makaradan çıkmış ip.

مرس merise: (yemresu) [m. meres مرس] atılgan oldu, atak oldu, girişken oldu.

مرساة mirsât: [ç. merâs مراس] çapa, gemi demiri.

مرسة merese: [ç. meres, emrâs مرس ، امراس] **1.**ip. **2.**urgan.

مرسل mursel: **1.**gönderilmiş. **2.**mürsel hadis, Hz. Muhammed'i gören birinin rivayet ettiği hadis.

مرسل mursil: gönderen.

مرسلة mursile: gönderen.

مرسم muressem: çubuklu kumaş.

مرسن mersen: [ç. merâsin مراسن] burun.

مرسوم mersûm: [ç. merâsîm مراسيم] **1.**resimli. **2.**planlı.

مرسى mersâ: [ç. merâs مراس] rıhtım, liman.

مرش mereşe: (yemruşu) [m. merş مرش] **1.**yüzünü tırmaladı. **2.**çimdikledi. **3.**kaşıdı. **4.**incitti. **5.**aktı.

مرش merş: [ç. emrâş امراش] gevşek topraklı zemin.

مرشة mireşşe: [ç. merâşş مراش] serpme aleti.

مرشح mirşeh: [ç. merâşih مراشح] **1.**iç gömlek. **2.**arkalık.

مرشح mureşşih: **1.**filtre. **2.**süzgeç.

مرشحة mirşaha: [ç. merâşih مراشح] **1.**iç gömlek. **2.**arkalık.

مرشد murşid: **1.**doğru yolu gösteren, irşat eden. **2.**vaiz. **4.**rehber.

مرشف merşef: [ç. merâşif مراشف] **1.**emme yeri. **2.**dudaklar.

مرص meresa: (yemrusu) [m. mers مرص] öne çıktı, öne geçti.

مرصاد mirsâd: [ç. merâsîd مراصيد] gözetleme yeri.

مرصاع mirsâ': [ç. merâsî' مراصيع] **1.**topaç. **2.**fırıldak. **3.**toka.

مرصافة mirsâfe: [ç. merâsîf مراصيف] **1.**külünk. **2.**çekiç.

مرصد mersad: [ç. merâsıd مراصد] **1.**gözlemevi, rasathane. **2.**gözetleme yeri.

مرصع murassa': madalyon.

مرصع mursi': [ç. merâsî' مراصيع] dibinde sürgün olan hurma ağacı.

مرصن mirsan: [ç. merâsın مراصن] dağlağı, dağlama demiri.

مرصوص mersûs: birbirine kenetlenmiş.

مرض marad: hastalık, illet.

مرض marida: (yemredu) [m. marad مرض] hastalandı.

مرض marrada: [m. temrîd تمريض] **1.**hastaya iyi baktı. **2.**hasta etti. **3.**işini yarım yamalak yaptı. **4.**harman savurdu.

مرض merd: şüphe.

مرض البول السكرى maradu'l-bevli's-sukkerî: (tıp.) şeker hastalığı.

مرض الخميرة maradu'l-hamîre: bir tür tahıl hastalığı.

مرض العظمة maradu'l-azame: (tıp.) paranoya.

مرض المعدة maradu'l-ma'ide: (tıp.) hazımsızlık.

مرض معد maradun mu'd: bulaşıcı hastalık.

مرضحة mirdaha: [ç. merâdih مراضح] **1.**çekirdek taşı. **2.**dibek taşı.

مرضخة mirdaha: [ç. merâdih مراضخ] ceviz kıracağı.

مرضع murdi': emzikli kadın.

مرضعة mirda'a: [ç. merâdi' مراضع] biberon.

مرضعة murdi'a: [ç. murdi'ât, merâdi' مرضعات ، مراضع] sütanne.

مرضوض merdûd: ezilmiş, dövülmüş.

مرضى mardâ: hastalar.

مرط mereta: (yemrutu) [m. mert مرط] **1.**yoldu. **2.**bir avazda doğurdu. **3.**tersledi. **4.**biriktirdi.

مرط mırt: [ç. murût مروط] **1.**peştemal. **2.**tiftik örtü.

مرطاب mirtâb: nemölçer, higrometre.

مرطل martala: [m. martala مرطلة] **1.**yağmur ıslattı. **2.**devam etti. **3.**bulaştırdı. **4.**ırzına musallat oldu.

مرطوب mertûb: nemli, rutubetli.

مرع mer': [ç. emru', emrâ' امرع ، امراع] ot, yeşillik.

مرع mere'a: (yemre'u) [m. mer' مرع] **1.**saçını taradı. **2.**saçını yağladı.

مرع meri'a: (yemre'u) [m. mera' مرع] **1.**bolluk oldu. **2.**bolluk olan yere geldi.

مرع meru'a: (yemru'u) [m. merâ'a مراعة] **1.**bolluk oldu. **2.**sulak oldu.

مرعبة mer'abe: [ç. merâ'ib مراعب] ıssız korkunç yer.

مرعزاء mir'izâ': tiftik.

مرعس mir'as: çöplükten yiyecek toplayan pinti.

مرعش mer'aş: paçalı güvercin, takla atan güvercin.

مرعى mer'â: [ç. merâ' مراع] **1.**mera. **2.**yeşil bitki örtüsü.

مرغ merega: (yemregu) [m. merg مرغ] ot yedi, otladı.

مرغ meriga: (yemregu) [m. merag مرغ] namusu kirlendi, ırzına halel geldi.

مرغ merrega: [m. temrîg تمريغ] **1.**ırzına geçti, ırzına halel getirdi. **2.**saçını yağa doyurdu.

مرغاوة mirgâve: [ç. merâg مراغ] **1.**kevgir. **2.**köpük kaşığı.

مرغب mergab: [ç. merâgib مراغب] **1.**rağbet. **2.**tamah. **3.**geçim sıkıntısı.

مرغدة mergade: [ç. merâgid مراغد] bahçe.

مرغم mergım: [ç. merâgım مراغم] burun.

مرغمة mergame: [ç. merâgım مراغم] **1.**gereksinim. **2.**hoşlanmama, hazzetmeme.

مرفأ merfe': [ç. merâfi' مرافئ] rıhtım, liman.

مرفاع mirfâ': **1.**vinç. **2.**kriko.

مرفد mirfed: [ç. merâfid مرافد] **1.**popo yastığı. **2.**süt kabı. **3.**büyük kâse.

مرفشة mirfeşe: [m. merâfiş مرافش] **1.**kürek. **2.**yaba.

مرفع merfa' [ç. merâfi' مرافع] **1.**sandalye. **2.**karnaval.

مرفع mirfa': [ç. merâfi' مرافع] kriko.

مرفع المائى mirfa'u'l-ma'î: vinç.

مرفق merfik: [ç. merâfık مرافق] **1.**dirsek. **2.**yaslanılan, dayanılan.

مرفق mirfak: [ç. merâfık مرافق] **1.**dirsek. **2.**yaslanılan, dayanılan.

مرفقة mirfaka: koltuk yastığı.

مرفوع merfû': **1.**kaldırılmış, yükseltilmiş. **2.**ötreli, merfû.

مرفوعة merfû'a: yüksek.

مرق meraka: (yemruku) [m. murûk مروق] **1.**ok hedefi delip geçti. **2.**dinden çıktı.

مرق mereka: (yemruku, yemriku) [m. merk مرق] **1.**çorbayı çok tuttu. **2.**kıl yoldu. **3.**dürttü. **4.**kuş tersledi.

مرق merika: (yemreku) [m. merak مرق] **1.**bozuldu. **2.**hurma yemiş döktü.

مرقاة mirkât: [ç. merâk مراق] **1.**merdiven. **2.**basamak. **3.**yükselme aracı.

مرقب merkab: [ç. merâkıb مراقب] gözetleme kulesi.

مرقب فلكى mirkabun felekî: teleskop.

مرقبة merkabe: [ç. merâkıb مراقب] **1.**rasathane, gözlemevi. **2.**gözetleme kulesi.

مرقد merkad: [ç. merâkıd مراقد] **1.**uyuma yeri. **2.**kabir, mezar.

مرقد murakkid: narkotik.

مرقصة merkasa: [ç. merâkıs مراقص] **1.**dans pisti. **2.**balo.

مرقع merka': [ç. merâki' مراقع] yama yeri.

مرقع mirka': [ç. merâki' مراقع] yamacı.

مرقع murakka': gün görmüş, görmüş geçirmiş.

مرقعة murakka'a: derviş giysisi, hırka.

مرقق murakkak: yufka ekmeği.

مرقم mirkam: [ç. merâkım مراقم] **1.**kalem. **2.**ütü. **3.**nakış kalemi.

مرقم murakkim: **1.**kâtip. **2.**rakam koyan.

مرقوم merkûm: yazılmış.

مرقومة merkûme: **1.**bitki örtüsü seyrek arazi. **2.**ayakları dağlanmış davar.

مركب merkeb: [ç. merâkib مراكب] **1.**taşıt. **2.**gemi.

مركب murekkeb: **1.**kök, asıl. **2.**birleşik.

مركب شراعى merkebun şirâ'î: yelkenli gemi.

مركبة merkebe: **1.**araba. **2.**fayton.

مركبة الجليد merkebetu'l-celîd: kızak.

مركز merkez: [ç. merâkiz مراكز] **1.**merkez. **2.**karargâh. **3.**merkez büro. **4.**makam. **5.**post.

مركز murekkez: özlü, veciz.

مركز البوليس merkezu'l-bûlîs: polis merkezi.

مركز الثقل merkezu's-sıkal: ağırlık merkezi.

مركز الجذب merkezu'l-cezb: çekim merkezi.

مركض merked: [ç. merâkid مراكض] **1.**koşu alanı. **2.**atın karnı.

مركض mirked: [ç. merâkid مراكض] **1.**tahrikçi. **2.**ateş tutuşturucu.

مركضة mirkede: [ç. merâkid مراكض] eşinen at.

مركلة murekkele: davarların çiğneyerek sertleştirdiği zemin.

مركم الكهربى mirkemu'l-kehrebî: akümülatör.

مركن mirken: [ç. merâkin مراكن] **1.**çamaşır leğeni. **2.**küvet.

مركو merkuvv: havuz.

مركوب merkûb: [ç. merâkîb مراكيب] **1.**binilen. **2.**binek hayvanı. **3.**ayakkabı.

مركوض merkûd: mahmuzla koşturulan at.

مركوم merkûm: üst üste yığılmış.

مرمئد murme'id: hiperaktif, enerji dolu.

مرماة mermât: [ç. merâm مرام] **1.**talim oku. **2.**çatal toynak.

مرماة mirmât: [ç. merâm مرام] **1.**talim oku. **2.**çatal toynak.

مرمات الاخبار muremmâtu'l-ahbâr: asılsız haberler.

مرماش mirmâş: [ç. merâmîş مراميش] gözlerini çok oynatan.

مرمة meremme: ev eşyası.

مرمة miremme: çift toynaklı hayvan dudağı.

مرمثة mermese: **1.**acı ot biten mera. **2.**acı ılgın ağacı olan yer.

مرمد murmed: gözü ağrıyan.

مرمر mermer: mermer.

مرمر mermere: [m. mermere مرمرة] **1.**öfkelendi. **2.**akıttı.

مرمرة mermere: **1.**mermer parçası. **2.**bol yağış.

مرمريس mermerîs: **1.**uzun boyun. **2.**afet, felaket. **3.**düz nesne.

مرمع muremma': saçma, boş, anlamsız.

مرمعة merma'a: çöl.

مرمل mermel: koşmak.

مرمنة mermene: narlık.

مرمى mermâ: [ç. merâm مرام] **1.**hedef. **2.**atış alanı. **3.**atış menzili.

مرمى mirmâ: [ç. merâm مرام] atış aleti.

مرميس mirmîs: (zool.) gergedan.

مرن meren: [ç. emrân امران] **1.**ağaç evi. **2.**vergi.

مرن merene: (yemrunu) [m. mern مرن] **1.**deriyi yumuşattı. **2.**vurdu. **3.**kaçtı.

مرن merene: (yemrunu) [m. murûne, murûn, merâne مرانة ، مرون ، مرونة] **1.**yumuşak oldu. **2.**arsız oldu, utanmaz oldu. **3.**yatkınlık kazandı, alıştı.

مرن merin: hal. **2.**ahlak. **3.**kavga. **4.**feryat.

مرن mern: [ç. emrân امران] **1.**kürk. **2.**yumuşatılmış meşin.

مرن merrene: [m. temrîn تمرين] **1.**yumuşak oldu. **2.**alıştırdı, beceri kazandırdı. **3.**yere vurdu, yere çaldı.

مرنحة merneha: gemi pruvası.

مرنعة merna'a: **1.**oyun sesleri. **2.**bahçe. **3.**bolluk.

مرو merv: **1.**(bot.) koca yarpuzu. **2.**bir tür beyaz çakmak taşı.

مرواح mirvâh: [ç. merâvîh مراويح] yaba.

مروازح mervâzih: bitkin develer.

مروب mirveb: [ç. merâvib مراوب] dibek yayık.

مروت merût: ot bitmez çöl.

مروة merve: (coğ.) Merve, Mekke'de bir yer.

مروج murûc: **1.**alev yükselmek. **2.**yüzük parmağını sıkmak.

مروح merûh: sevinçli, neşeli, şen şakrak.

مروح mirvah: [ç. merâvih مراوح] yaba.

مروحة mirvaha: [ç. merâvih مراوح] **1.**yelpaze. **2.**vantilatör.

مرود mirved: [ç. merâvid, merâvîd مراويد ، مراود] **1.**sürme mili. **2.**eklem, mafsal. **3.**makara iği.

مروق murevvak: revaklı ev, sundurmalı ev.

مروى mervâ: [ç. merâv مراو] su kanalı, su arkı.

مروى mirvâ: [ç. merâvî مراوى] yük ipi.

مره merihe: (yemrehu) [m. mereh مره] gözü sürmesiz kaldı.

مرهاء merhâ': **1.**sürme çekmediği için gözü bozulan. **2.**sürmesiz göz.

مرهاة mirhât: [ç. merâh مراه] hızlı kısrak.

مرهبل murehbil: dolaşık konuşan, lafı anlaşılmayan.

مرهة murhe: saf beyaz. **2.**su çukuru.

مرهج murhic: yağmurlu.

مرهصة merhese: derece.

مرهط الوجه murehhetu'l-vech: dolgun yüzlü.

مرهف murhef: ince, nazik, centilmen.

مرهق murahhak: **1.**hödük. **2.**hep zan altında tutulan. **3.**misafirperver.

مرهم merhem: [ç. merâhim مراهم] merhem, pomat.

مرهم merheme: [m. merheme مرهمة] merhem koydu.

مرهن merhen: tefeci dükkânı.

مرهوب merhûb: **1.**arslan. **2.**korkulan.

مرهود merhûd: yumuşak nesne.

مرهوک merhûk: ezilmiş tahıl.

مرهومة merhûme: ince ince yağmur almış bahçe.

مرى merâ: (yemrî) [m. mery مرى] **1.**hakkını inkâr etti. **2.**dışarı çıkardı. **3.**eşindi. **4.**yüz değnek vurdu.

مرى merî: [ç. merâyâ مرايا] bol süt veren deve.

مريب murîb: **1.**şüphe içinde. **2.**şüpheci.

مرية mirye: **1.**tartışma, münakaşa. **2.**kuşku, şüphe.

مريج merîc: **1.**sıkıntılı. **2.**eğri büğrü. **3.**sürügn dal.

مريج merîc: kararsız.

مريح merîh: neşeli, sevinçli.

مريخ mirrîh: **1.**Merih, Mars. **2.**uzun ok.

مريد merîd: [ç. muredâ' مرداء] **1.**azgın, baş belası, şerli. **2.**sulandırılmış süt. **3.**sütte ıslatılmış hurma.

مرير merîr: [ç. merâ'ir مرائر] **1.**azim. **2.**iyi bükülmüş ip. **3.**çorak toprak. **4.**şiddet.

مريرة merîre: **1.**iplik katı. **2.**azim. **3.**şiddet.

مريس merîs: **1.**tirit. **2.**süte yatırılmış hurma.

مريش mureyyeş: **1.**yelekli ok. **2.**kulağı çok tüylü deve. **3.**alacalı kumaş. **4.**süslemeli mahfe.

مريض marîd: [ç. mardâ, mirâd, merâdâ مرضى ، مراض ، مراضى] hasta.

مريض الحب merîdu'l-hubb: karasevdalı.

مريطى mureytâ: küçük dil.

مريق murrayk: (bot.) aspur.

مريم meryem: **1.**Meryem Ana. **2.**iffetli kadın.

مز mezze: (yemezzu) [m. mezâze مزازة] **1.**erdemli oldu. **2.**çok oldu.

مز mezze: (yemezzu) [m. mezâze, muzûze مزازة ، مزوزة] tadı acı ekşi oldu.

مز mezze: (yemuzzu) [m. mezz مز] emdi.

مزا mezâ: (yemzû, yemzî) [m. mezv, mezy مزو ، مزى] kibirlendi.

مزاب mizâb: (F.) oluk.

مزابل mezâbil: **1.**çöplükler, mezbeleler. **2.**gübrelikler.

مزاج mezzâc: dönek, fırıldak.

مزاج mizâc: [ç. emzice امزجة] **1.**karakter, yapı, mizaç. **2.**katılan.

مزاج mizâc: katkı.

مزاح muzâh: şaka, latife.

مزاد mezâd: dağarcık, azık çantası, çıkın.

مزاد mezâd: mezat, müzayede yeri.

مزادة mezâde: [ç. mezâd, mezâyid مزايد ، مزاد] su tulumu, su kırbası.

مزادة mezâde: dağarcık, azık çantası, çıkın.

مزارعة muzâra'a: ortakçılık.

مزالق mezâlık: kaygan yerler.

مزامير mezâmîr: **1.**neyler. **2.**kavallar. **3.**flütler. **4.**klarnetler.

مزايدة muzâyede: müzayede, açık arttırma.

مزبب muzebbib: varlıklı.

مزبد mizbed: [ç. mezâbid مزابد] yayık.

مزبر mizber: [ç. mezâbir مزابر] kalem.

مزبرانى mezberânî: **1.**eziyet eden. **2.**sırtı geniş olan.

مزبرة mezbere: [ç. mezâbir مزابر] eşek arısı çok olan yer.

مزبلة mezbele: [ç. mezâbil مزابل] **1.**çöplük, mezbele. **2.**gübrelik.

مزة mezze: **1.**meze. **2.**içimi hoş şarap.

مزج mezece: (yemzucu) [m. mezc, mizâc مزج ، مزاج] **1.**kattı, karıştırdı. **2.**kışkırttı.

مزج mezzece: [m. temzîc تمزيج] başak sarardı.

مزج mizc: **1.**bal. **2.**acı badem. **3.**sulandırılmış şarap.

مزج mizec: **1.**cımbız. **2.**kısa mızrak.

مزجاة muzcât: değersiz, önemsiz, az.

مزجل mizcel: kısa mızrak.

مزجى muzcâ: değersiz, önemsiz, az.

مزح mezeha: (yemzehu) [m. mezh, muzâh مزح ، مزاح] şaka yaptı, latife yaptı.

مزح mezzeha: [m. temzîh تمزيح] **1.**üzüm kızardı. **2.**asma üzüm verdi.

مزحاف mizhâf: [ç. mezâhif, mezâhîf مزاحف ، مزاحيف] takatsiz kalan deve.

مزحف mezhaf: [ç. mezâhif مزاحف] sürünme yeri.

مزخة mizahha: **1.**eş, hanım, karı. **2.**şiddetli sağanak.

مزخة mezahha: **1.**eş, hanım, karı. **2.**şiddetli sağanak.

مزدلفة muzdelife: (coğ.) Mekke'de bir semt.

مزدهى muzdehâ: kibirli, kendini beğenmiş.

مزر mezere: (yemzuru) [m. mezr مزر] **1.**çimdikledi. **2.**düşmanlık güttü. **3.**doldurdu.

مزر mezure: (yemzuru) [m. mezâre مزارة] **1.**zarif oldu. **2.**yürekli oldu.

مزر mezzere: [m. temzîr تمزير] doldurdu.

مزر mizerr: **1.**çuval ipi. **2.**ısıran eşek.

مزر mizr: **1.**boza. **2.**asıl. **3.**bön, ahmak.

مزراق mizrâk: [ç. mezârîk مزاريق] **1.**mızrak. **2.**yükünü sırtından atan deve.

مزرد mezred: [z. mezârid مزارد] boğaz.

مزرعة mezra'a: [ç. mezâri' مزارع] tarla.

مزز mezez: **1.**süre, mühlet. **2.**çokluk.

مزز mezzeze: [m. temzîz تمزيز] erdemli buldu, erdemli saydı.

مزع meze'a: (yemze'u) [m. mez' مزع] ditti.

مزع mezze'a: [m. temzî' تمزيع] **1.**ditti. **2.**dağıttı. **3.**öldü.

مزعة miz'a: [ç. miza' مزع] **1.**parça. **2.**bir yudum su.

مزعة muz'a: [ç. muza' مزع] **1.**et parçası. **2.**bir yudum su. **3.**don yağı.

مزعزع muza'zi': paluze, titrek.

مزعم mez'am: [ç. mezâ'im مزاعم] güvenilmez durum.

مزفة mizeffe: gelin mahfesi.

مزفر muzfer: iç geçiren.

مزق mezeka: (yemzuku, yemziku) [m. mezk, mezka مزقة ، مزق] **1.**yırttı. **2.**tersledi, dışkı bıraktı.

مزق mezzeka: [m. temzîk تمزيق] **1.**yırttı, parçaladı. **2.**dağıttı. **3.**izini sildi, yok etti.

مزقة mizka: [ç. mizak مزق] parça.

مزقة muzka: (zool.) bülbül.

مزكوم mezkûm: nezleli.

مزلاج mizlâc: [ç. mezâlîc مزاليج] **1.**kilit. **2.**sürgü. **3.**paten.

مزلاق mizlâk: [ç. mezâlîk مزاليق] **1.**kapı sürgüsü. **2.**sık sık düşük yapan.

مزلة mezelle: kaygan yer.

مزلة mezille: kaygan yer.

مزلج muzellec: **1.**değersiz olan. **2.**cimri. **3.**sahte dostluk.

مزلجة mezlece: [ç. mezâlic مزالج] kayak pisti.

مزلف mizlef: [ç. mezâlif مزالف] **1.**basamak. **2.**yakınlık.

مزلق mezlak: [ç. mezâlık مزالق] kaygan yer.

مزلقة mezleka: [ç. mezâlık مزالق] kaygan yer.

مزلل muzlil: çok bağışta bulunan, hayırsever.

مزلم muzellem: **1.**dağ keçisi. **2.**küçük yapılı. **3.**ok.

مزمنج muzme'ic: kızgın, öfkeli.

مزمار mizmâr: [ç. mezâmîr مزامير] **1.**ney. **2.**kaval. **3.**flüt. **4.**klarnet.

مزمار الراعى mizmâru'r-râ'î: kaval.

مزمز mezmeze: [m. mezmeze مزمزة] salladı, sarstı, hareket ettirdi.

مزمزة mezmeze: sallamak, sarsmak, hareket ettirmek.

مزمل muzzemmil: örtünmüş.

مزمن muzmin: kronik, müzmin, süreğen.

مزمور mezmûr: **1.**ney. **2.**kaval. **3.**flüt. **4.**klarnet.

مزمور mezmûr: Zebur.

مزن mezene: (yemzunu) [m. mezn, muzûn مزن ، مزون] **1.**yürüdü. **2.**kaçtı. **3.**doldurdu. **4.**övdü. **5.**yüzü parlak oldu. **6.**tercih etti.

مزن mezzene: [m. temzîn تمزين] **1.**övdü. **2.**yürüdü. **3.**alıştı. **4.**devam etti. **5.**cömert geçindi. **6.**zariflik tasladı.

مزند muzenned: **1.**çabuk parlayan, öfkeli. **2.**cimri. **3.**dar giysi.

مزنم muzennem: oğulluk.

مزواة mizvât: teodolit, yer ölçüm aleti.

مزواج mizvâc: [ç. mezâvîc مزاويج] çok evlenen kadın.

مزود mizved: [ç. mezâvid مزاود] dağarcık, azık çantası, çıkın.

مزوزة muzûze: tadı acı ekşi olmak.

مزوق muzevvak: desenli, nakışlı, süslü.

مزولة mizvele: [ç. mezâvil مزاول] güneş saati.

مزهر mizher: [ç. mezâhir مزاهر] **1.**ud. **2.**kopuz.

مزهرية mezheriyye: vazo.

مزهو mezhuvv: kibirli, kendini beğenmiş.

مزى mezy: kibirlenmek.

مزى mezzâ: [m. temziye تمزية] övdü, methetti.

مزيال mizyâl: **1.**zarif insan. **2.**hünerli insan.

مزية meziyye: [ç. mezâyâ مزايا] **1.**üstünlük, meziyet. **2.**zariflik. **3.**tamlık.

مزيتة mizyete: yağdanlık.

مزيد mezîd: fazla.

مزير mezîr: **1.**cesaretli, yürekli. **2.**zarif.

مزيز mezîz: **1.**erdemli, meziyetli. **2.**güç olan. **3.**az olan.

مزيق mezîk: yırtık nesne.

مزيل mizyel: **1.**zarif insan. **2.**hünerli insan.

مزين muzeyyin: **1.**kuaför. **2.**dekoratör.

مزيوت mezyût: zeytinyağlı.

مس mess: **1.**delilik, cinnet. **2.**dokunuş.

مس mess: **1.**dokunma, elini değdirme. **2.**masaj. **3.**delilik.

مس messe: (yemussu, yemessu) [m. mess, mesîs, missîsâ مس ، مسيس ، مسيسى] **1.**dokundu, elini değdirdi. **2.**hastalık geldi. **3.**yaşlılık geldi. **4.**zorladı, zorunlu kıldı. **5.**cinsel ilişkide bulundu.

مسء mes': yolun ortası.

مسؤل mes'ûl: sorumlu.

مسئولية mes'ûliyye: sorumluluk.

مسا mesâ: (yemsû) [m. mesv مسو] **1.**sözünde durmadı. **2.**hayvan düşük yaptı.

مسأ mese'e: (yemse'u) [m. mes', musû' مسء ، مسوء] **1.**hoşmeşrep oldu. **2.**gecikti. **3.**borcunu zamanında ödemedi. **4.**yolun ortasından yürüdü. **5.**yumuşattı. **6.**aldattı, oyuna getirdi. **7.**ara bozdu. **8.**alıştı.

مساء mesâ': [ç. emsiye امسية] akşam.

مساء mesâ': kötülük etmek.

مساء الخير mesâ'u'l-hayr: iyi akşamlar.

مساء امس mesâ'u ems: dün akşam.

مسائة mesâ'a: üzüntü.

مسائل mesâ'il: **1.**problemler. **2.**işler. **3.**sorunlar. **4.**meseleler.

مسأب mis'eb: [ç. mesâ'ib مسائب] tulum.

مسابق musâbık: yarışçı.

مسابقة musâbaka: **1.**koşmak. **2.**yarışmak. **3.**yarıştırmak.

مساجد mesâcid: **1.**mesçitler. **2.**camiler. **3.**secde edilen yerler.

مساح mesâh: **1.**kürek. **2.**çapa.

مساح messâh: ölçümcü, arazi ölçümcüsü.

مساحة misâha: ölçüm, yer ölçümü, arazi ölçümü.

مساحة misâha: yer ölçümü yapmak, yeri ölçmek.

مساحة messâha: silgi.

مساحيق mesâhîk: **1.**tozlar. **2.**pudralar.

مساخن mesâhin: **1.**kazanlar. **2.**çömlekler.

مسأد mis'ed: tulum.

مسارعة musâra'a: koşuşmak.

مسارقة musâraka: kulak misafiri olmak.

مساعد musâ'id: **1.**asistan. **2.**yardımcı.

مساعدة musâ'ade: yardım etmek, yardımcı olmak.

مساعف musâ'if: yakın.

مساف mesâf: **1.**uzaklık. **2.**burun.

مساف musâf: ölen çocuk.

مسافة mesâfe: [ç. mesâvif مساوف] uzaklık, mesafe.

مسافع musâfi': **1.**vuruşan, dövüşen. **2.**arslan. **3.**metres hayatı yaşayan.

مساق mesâk: sevk ediliş.

مساكة mesâke: cimrilik, pintilik.

مساكن mesâkin: **1.**yurtlar. **2.**köşkler. **3.**yuvalar, konutlar, meskenler.

مساكين mesâkîn: düşkünler, yoksullar.

مسال musâl: sel yatağı.

مسألة mes'ele: [ç. mesâ'il مسائل] **1.**problem. **2.**iş. **3.**sorun. **4.**mesele.

مسألة علمية mes'eletun ilmiyye: teorem.

مسالفة musâlefe: **1.**koşuşmak. **2.**başa baş olmak. **3.**diğerlerini geride bırakmak.

مسالك mesâlik: yollar.

مسالم musâlim: barışsever, barışçı, barış yanlısı.

مسالمة musâleme: barış yapmak.

مسام mesâmm: cilt gözeneği.

مسامحة musâmaha: **1.**kolaylık göstermek, müsamaha etmek. **2.**affetmek.

مسامرة musâmere: gece sohbeti yapmak.

مساورة musâvere: **1.**başını kavramak. **2.**üstüne atılmak.

مسب misebb: ağzıbozuk, küfürbaz.

مسبار misbâr: [ç. mesâbîr مسابير] neşter.

مسبح musebbah: kuvvetli, sağlam.

مسبحة misbaha: tespih.

مسبحة musebbiha: işaret parmağı, şahadet parmağı.

مسبع mesba': [ç. mesâbi' مسابع] yırtıcı hayvanların çok olduğu yer.

مسبع musba': **1.**veledizina, piç. **2.**yedi aylık doğan. **3.**yetim.

مسبع musebba': yedigen, yedi kenarlı.

مسبك mesbek: [ç. mesâbik مسابك] dökümhane.

مسبل musebbel: palabıyık.

مسبوت mesbût: **1.**baygın. **2.**ölü.

مسبور mesbûr: güzel görünüşlü.

مستأجر muste'cer: ücretli, işçi.

مستأجر muste'cir: kiracı.

مستاخرين muste'hirîn: sonraya kalanlar.

مستأرب muste'rib: borçlu.

مستأنس muste'nis: bekleyen.

مستأنف الدعوى muste'nifu'd-da'vâ: davayı temyiz eden.

مستأنف عليه muste'nef aleyh: temyize verilmiş davalı.

مستجيل mustecîl: dangalak, beyinsiz.

مستحب mustehabb: sevilen.

مستحق الدفع mustahikku'd-def'i: borçlu.

مستحم mustehamm: **1.**banyo. **2.**hamam.

مستحية mustahiyye: (bot.) küstümotu.

مستحيل mustahîl: **1.**imkânsız, olanaksız. **2.**saçma, batıl. **3.**dolu.

مستراح musterâh: tuvalet, hela, yüznumara.

مسترة musettire: örtünmüş, tesettürlü.

مستشار musteşâr: danışman, müsteşar.

مستشفى musteşfâ: [ç. مستشفيات musteşfîyât, muşâf مشاف،] **1.**hastane. **2.**sanatoryum.

مستشفى المجاذيب musteşfa'l-mecâzîb: (tıp.) akıl hastanesi.

مستشفيات musteşfîyât: **1.**hastaneler. **2.**sanatoryumlar.

مستضام mustedâm: hakkı yenmiş olan.

مستضعف mustad'af: zayıf ve güçsüz, ezilmiş, zavallı.

مستطير mustatîr: **1.**kızgın, öfkeli. **2.**dağılan, yayılan. **3.**kötümser.

مستطيل الشكل mustatîlu'ş-şekl: dikdörtgen.

مستعار muste'âr: **1.**yalancı. **2.**mecazi.

مستعان muste'ân: yardım istenen.

مستعد musta'idd: hazır.

مستعمرة musta'mere: sömürge.

مستعمل musta'mel: kullanılmış.

مستغرب mustagreb: alışılmadık.

مستقبل mustakbil: yönelik, -e doğru.

مستقر mustakarr: **1.**durulacak yer. **2.**karar yeri. **3.**gerçekleşme zamanı.

مستقر mustakirr: **1.**sabit. **2.**yerleşik.

مستقر mustekarr: **1.**karar, sebat. **2.**yerleşme. **3.**sonuç.

مستقيم mustakîm: doğru.

مستل mestel: [ç. مسائل mesâtil] dar yol.

مستمر mustemir: sürekli, devamlı, aralıksız, kesintisiz.

مستمسک mustemsik: sarılan.

مستمعون mustemi'ûn: dinleyenler, dinleyiciler.

مستنطق mustantik: sorgucu, sorguya çeken.

مستودع mustevda': **1.**emanet bırakılma yeri. **2.**depo.

مستور mestûr: **1.**gizli. **2.**iffetli.

مستوصف mustavsaf: özel hastane.

مستوصلة mustavsile: **1.**peruklu kadın. **2.**peruk takmak isteyen.

مستوطن mustavtın: yurttutmuş, ikamet eden.

مستوقد mustevkad: ocak, fırın.

مستوهل mustevhil: korkak, ödlek.

مستوى mustevâ: **1.**düz. **2.**ılımlı. **3.**olgun.

مستهجن mustehcen: müstehcen, çirkin, edep dışı.

مستهزئ mustehzi': alaycı.

مستهزنون mustehzi'ûn: alay edenler.

مسجة misecce: [ç. mesâcc مساج] mala.

مسجد mesced: [ç. mesâcid مساجد] **1.**cephe. **2.**secde esnasında yere değen yedi organ.

مسجد mescid: [ç. mesâcid مساجد] **1.**meşçit. **2.**cami. **3.**secde edilen yer, secde yeri.

مسجد الاقصا mescidu'l-aksâ: Mescid-i Aksâ.

مسجد الحرام mescidu'l-harâm: Mescid-i Haram, Kâbe.

مسجدة miscede: seccade.

مسجر miscer: [ç. mesâcir مساجر] odun.

مسجر museccer: salınmış saç.

مسجرة miscere: odun.

مسجل museccel: tescilli, kayda geçirilmiş.

مسجور mescûr: **1.**yakılmış fırın. **2.**ince kolye. **3.**çalkantılı deniz.

مسجون mescûn: zindana atılmış.

مسح meseha: (yemsehu) [m. mesh مسح] **1.**sildi. **2.**giderdi. **3.**sürdü. **4.**taradı. **5.**kesti. **6.**vurdu. **7.**boynunu vurdu. **8.**kılıcı kınından çekti. **9.**gönlünü aldı. **10.**meshetti.

مسح meseha: (yemsehu) [m. mesh, misâha مسح ، مساحة] yer ölçümü yaptı, yeri ölçtü.

مسح meseha: (yemsehu) [m. mesh, temsâh مسح ، تمساح] yalan söyledi.

مسح meseha: (yemsehu) [m. musûh مسوح] **1.**gezdi, seyahat etti. **2.**gitti.

مسح mesh: yalan söylemek.

مسح mesiha: (yemsehu) [m. meseh مسح] **1.**sert giysi dizlerinde pişik yaptı. **2.**küçük memeli oldu. **3.**düztaban oldu.

مسح messeha: [m. temsîh تمسيح] **1.**elini sürdü. **2.**sildi, temizledi. **3.**aldattı.

مسح mish: [ç. emsâh, musûh امساح ، مسوح] **1.**cadde. **2.**rahip giysisi. **3.**çul.

مسحاء meshâ': [ç. mesâhî, mesâh مساحى ، مساح] **1.**düzlük. **2.**düztaban. **3.**küçük popolu kadın. **4.**bir gözü kör kadın. **5.**yalancı kadın.

مسحاة mishât: [ç. mesâh مساح] **1.**kürek. **2.**çapa.

مسحاج mishâc: [ç. mesâhîc مساحيج] rendeler.

مسحب meshabe: [ç. mesâhib مساحب] çekme yeri.

مسحة mesha: **1.**parça. **2.**biraz. **3.**belli belirsiz iz.

مسحر musahhar: büyülenmiş.

مسحط meshat: [ç. mesâhit مساحط] boğaz.

مسحف meshaf: [ç. mesâhif مساحف] yılan izi.

مسحفة mishafa: [ç. mesâhif مساحف] bıçak.

مسحل mishal: [ç. mesâhil مساحل] **1.**rende. **2.**eğe. **3.**planya. **4.**gem. **5.**dil. **6.**hatip. **7.**elek. **8.**cellat.

مسحلة musehhale: yumak.

مسحن mishan: [ç. mesâhin مساحن] törpü.

مسحنة mishane: [ç. mesâhin مساحن] külünk.

مسحوت meshût: hazımsızlık.

مسحوت الجوف meshûtu'l-cevf: iri karınlı.

مسحوت المعدة meshûtu'l-ma'ide: obur.

مسحور meshûr: büyülenmiş, sihirlenmiş.

مسحورة meshûre: çorak arazi.

مسحوف meshûf: veremli.

مسحوق meshûk: [ç. mesâhîk مساحيق] **1.**toz. **2.**pudra.

مسحول meshûl: cüce.

مسخ meseha: (yemsehu) [m. mesh مسخ] **1.**şeklini değiştirdi. **2.**insanı hayvana dönüştürdü. **3.**kâtip çok yazı hatası yaptı. **4.**tadını bozdu.

مسخ mesh: **1.**şekil değişmesi. **2.**insanın hayvana dönüşmesi.

مسخ mesuha: (yemsuhu) [m. mesâha مساخة] tatsız oldu, lezzetsiz oldu.

مسخرة mashare: alay konusu.

مسخط meshat: hoşnutsuzluk.

مسخم musahham: kinli.

مسخنة mishane: [ç. mesâhin مساخن] **1.**kazan. **2.**çömlek.

مسخول meshûl: **1.**değersiz. **2.**belli olmayan.

مسد mesed: **1.**iyi örülmüş sağlam ip. **2.**çark oku. **3.**bükülmüş hurma lifi.

مسد mesede: (yemsudu) [m. mesd مسد] **1.**büktü. **2.**zayıflattı. **3.**masaj yaptı, ovdu.

مسدس mesdes: altışar.

مسدس museddes: **1.**altıgen. **2.**altı dizeli. **3.**toplu tabancı, altıpatlar.

مسدع misda': [ç. mesâdi' مسادع] rehber, kılavuz.

مسربة mesrebe: [ç. mesârib مسارب] otlak, mera.

مسرجة misrece: [ç. mesâric سارج] gaz lambası.

مسرح mesrah: [ç. mesârih مسارح] **1.**sahne. **2.**otlak, mera.

مسرح misrah: [ç. mesârih مسارح] tarak.

مسرحة misraha: [ç. mesârih مسارح] tarak.

مسرحية mesrehiyye: sahnelenen oyun.

مسرد misred: [ç. mesârid مسارد] bız.

مسردق muserdak: otağ.

مسرط misrat: (ç. mesârit مسارط] yemek borusu.

مسرف musrif: **1.**aşırı giden. **2.**haddi aşan.

مسروبة mesrûbe: [ç. mesârib مسارب] göğüs kılı.

مسرور mesrûr: sevinçli.

مسرورا mesrûren: sevinçli olarak.

مسط meseta: (yemsutu) [m. mest مسط] **1.**sıktı, suyunu çıkardı. **2.**parmağıyla sıyırdı. **3.**kırbaçladı.

مسطبة mastaba: kanepe.

مسطح mistah: [ç. mesâtîh مساطيح] hurma yaprağından örülmüş hasır.

مسطح mistah: **1.**büyük tava. **2.**çadır direği. **3.**hurma kurutma mekânı.

مسطح mistah: fasih konuşan.

مسطح musattah: yassı burun.

مسطرة mistara: [ç. mesâtır مساطر] cetvel.

مسطرين mustarîn: **1.**mala. **2.**sürgü.

مسطور mestûr: yazılmış.

مسطول mestûl: **1.**sarhoş. **2.**uyuşmuş.

مسع mis': kuzey rüzgârı.

مسعاة mes'ât: [ç. mesâ' مساع] arabuluculuk.

مسعار mis'âr: [ç. mesâ'ir مساعر] ateş küreği.

مسعب muse'ab: reva görülen.

مسعر mes'ar: kasık bölgesi.

مسعر mis'ar: [ç. mesâ'ir مساعر] ateş küreği.

مسعط mes'at: [ç. mesâ'it مساعط] enfiye kutusu.

مسعط mus'at: [ç. mesâ'it مساعط] enfiye kutusu.

مسعور mes'ûr: [ç. mesâ'îr ساعير] **1.**doymak bilmeyen. **2.**deli.

مسعى mes'î: uzun mesafeyi yürüyebilen.

مسغبة mesgabe: açlık.

مسفار misfâr: [ç. mesâfîr مسافير] çok gezen, çok yolculuk eden.

مسفر misfer: çok gezen, çok yolculuk eden.

مسفرة misfere: [ç. mesâfir مسافر] **1.**süpürge. **2.**çok yolculuk eden.

مسفرة musfire: parlayan.

مسفسف musefsif: karaktersiz.

مسفک misfek: ağzı kalabalık.

مسفلة mesfele: [ç. mesâfil مسافل] dip, aşağı.

مسفن misfen: [ç. mesâfîn مسافن] yontma aleti.

مسفوع mesfû': göze gelen, nazar değen.

مسفوع العين mesfû'u'l-ayn: gözleri çukura kaçmış olan.

مسقاة miskât: sulama aleti.

مسقط maskat: [ç. mesâkıt مساقط] düşme yeri.

مسقط maskit: düşme yeri.

مسقط الرأس maskatu'r-re's: **1.**doğum yeri. **2.**kanat.

مسقط الرمل maskatu'r-reml: **1.**kumul kenarı. **2.**kanat.

مسقط مياه maskatu miyâh: çağlayan, şelale.

مسقع miska': hatip.

مسقف musakkaf: uzun boylu.

مسقمة meskame: [ç. mesâkim مساقم] hastalığın yaygın olduğu yer.

مسقوى meskavî: sulu tarım arazisi.

مسک meseke: (yemsuku, yemsiku) [m. mesk مسک] **1.**tuttu, sıkı tuttu, kavradı. **2.**dilini tuttu. **3.**misk sürdü. **4.**topu tuttu.

مسک mesk: [ç. musuk, musûk مسک ، مسوک] **1.**deri. **2.**yakalama, tutma.

مسک messeke: [m. temsîk تمسیک] **1.**tuttu, sıkı tuttu, kavradı. **2.**dilini tuttu. **3.**misk sürdü. **4.**topu tuttu.

مسک misek: miskler, misler.

مسک misk: [ç.misek مسک] misk, mis.

مسک musk: **1.**besin, gıda. **2.**akıl.

مسک البر misku'l-berr: (bot.) misk otu.

مسک الدفاتر التجارية mesku'd-defâtiri't-ticâriyye: ticarî defter tutma.

مسکان muskân: [ç. mesâkîn مساکین] peşinat, kaparo.

مسکة meske: kulp, sap.

مسکة museke: [ç. musek مسک] **1.**pinti, cimri. **2.**sıkı tutunan, sıkı kavrayan.

مسکة muske: **1.**tutunulan, yapışılan. **2.**yeterli besin. **3.**akıl. **4.**ilgi. **5.**iz.

مسکة muske: pey akçesi.

مسکر muskir: sarhoş eden, alkollü içki.

مسکعة musekki'a: şaşırtan yer.

مسکن mesken: [ç. mesâkin مساکن] konut, mesken, yurt.

مسکنة meskene: **1.**yoksulluk. **2.**miskinlik.

مسکوب meskûb: çağlayan.

مسکی miskî: (bot.) misket üzümü.

مسکین miskîn: [ç. mesâkîn مساکین] **1.**yoksul. **2.**düşkün.

مسل mesele: (yemsulu) [m. mesl مسل] aktı.

مسل musul: akıntı yolları.

مسلاة meslât: teselli, avunma.

مسلاخ mislâh: [ç. mesâlîh مسالیخ] **1.**yüzülmüş deri. **2.**soyulmuş yılan derisi.

مسلاط mislât: [ç. mesâlît مسالیط] anahtar dişi.

مسلاق mislâk: [ç. mesâlîk مسالیق] keskin dilli hatip.

مسلان muslân: akıntı yolları.

مسلة miselle: [ç. mesâll مسال] **1.**çuvaldız. **2.**dikili taş.

مسلح meslah: [ç. mesâlih مسالح] **1.**silahlık. **2.**cephane, mühimmat. **3.**silahlı asker. **4.**sınır. **5.**derbent.

مسلح musellah: silahlı.

مسلح musellih: silahçı, silah satıcısı.

مسلحة meslaha: [ç. mesâlih مسالح] **1.**silahlık. **2.**cephane, mühimmat. **3.**silahlı asker. **4.**sınır. **5.**derbent.

مسلخ meslah: [ç. mesâlih مسالخ] salhane, maslak, mezbaha.

مسلخة meslaha: salhane, maslak, mezbaha.

مسلسل muselsel: **1.**seyrek dokunmuş kumaş. **2.**çubuk desenli kumaş.

مسلع misla': [ç. mesâli' مسالع] rehber, kılavuz.

مسلفة mislefe: [ç. mesâlif مسالف] **1.**tırmık. **2.**sürgü.

مسلک meslek: [ç. mesâlik مسالک] yol.

مسلک musellek: sıska, cılız.

مسلل musellil: yankesici.

مسلم muslim: [ç. muslimûn مسلمون] müslüman.

مسلم muslim: **1.**itaat eden, boyun eğen. **2.**müslüman. **3.**teslim olan.

مسلمة muselleme: serbest dolaşan.

مسلوء meslû': sadeyağ, tere yağı.

مسلوت meslût: eti sıyrılmış kemik.

مسلوس meslûs: mecnun.

مسلوط maslût: yenik, mağlup.

مسلوط اللحية meslûtu'l-lihye: kısa sakallı.

مسلوع meslû': urlu.

مسلوعة meslû'a: ana yol.

مسلوقة meslûka: haşlama.

مسلول meslûl: veremli.

مسلوماء meslûmâ': palamut ağacının çokça bulunduğu yer.

مسلهم muslehim: rengi değişen.

مسلی meslâ: [ç. mesâl مسال] teselli, avunma.

مسمار mismâr: [ç. mesâmîr مسامیر] çivi, mıh.

مسماک mismâk: [ç. mesâmîk مسامیک] çadır direği.

مسمط mesmat: salhane, maslak, mezbaha.

مسمط musammat: beyit sayısına göre adı değişen, son mısralarının kafiyeleri farklı şiir bendleri.

مسمع mesma': işitme mesafesi.

مسمع misma': [ç. mesâmi' مسامع] **1.**(tıp.) stetoskop. **2.**kulak.

مسمع musmi': işittiren.

مسمعة misma'a: [ç. mesâmi' مسامع] kulak.

مسمعة musmi'a: çengi.

مسمنة musemmene: semizleşmiş.

مسمنة mesmene: semirtici.

مسموح به mesmûhun bih: mübah.

مسمور mesmûr: çelimsiz ama güçlü insan.

مسموک mesmûk: **1.**uzun. **2.**güçlü at.

مسموم mesmûm: **1.**zehirlenmiş. **2.**sam yeli esen gün.

مسمی musemmâ: **1.**adlandırılmış, isimlendirilmiş. **2.**belirli, muayyen.

مسمی musemmen: belirlenmiş, adı koyulmuş.

مسن mesene: (yemsunu) [m. mesn مسن] **1.**laubali oldu. **2.**vurup düşürdü. **3.**ayırdı, sıyırdı.

مسن mesn: **1.**laubali olmak. **2.**vurup düşürmek. **3.**ayırmak, sıyırmak.

مسن misenn: [ç. mesânn مسان] bileyi taşı.

مسن musinn: yaşlı.

مسناة musennât: baraj, set.

مسند musned: [ç. mesânid مسانيد] **1.**isnat edilen haber. **2.**zaman. **3.**piç, haramzade.

مسندة musennede: giydirilmiş.

مسنن musennen: dişli.

مسنوت mesnût: geçimsiz.

مسنون mesnûn: **1.**bilenmiş. **2.**üstünden yıllar geçmiş.

مسنون mesnûn: şekillendirilmiş.

مسنون الوجه mesnûnu'l-vech: çelimsiz, kuru yüzlü.

مسنونة mesnûne: otlanmış arazi.

مسنوية mesneviyye: derin kuyu.

مسو mesv: **1.**sözünde durmamak. **2.**hayvan düşük yapmak.

مسواک misvâk: [ç. mesâvîk مساويک] misvka.

مسوج musevvec: yuvarlak dokunmuş kilim.

مسوجة misvece: [ç. mesâvic مساوج] dokuma tezgâhı.

مسوجر musevcer: salınmış saç.

مسودة musvedde: simsiyah, kapkara.

مسور musevver: surla çevrilmiş.

مسور misver: [ç. mesâvir مساور] deri yastık.

مسورة misvere: [ç. mesâvir مساور] deri yastık.

مسوس mesûs: **1.**orta sertlikte su. **2.**panzehir.

مسوغ musevvag: uygunluk sebebi.

مسوق misvak: [ç. mesâvik مساوق] çoban asâsı.

مسوم musevvim: işaretli, nişanlı.

مسومة musevveme: işaretlenmiş.

مسوية musevveye: işaretli, alametli.

مسهاف mishâf: [ç. mesâhîf مساهيف] çok aç.

مسهج meshec: [ç. mesâhic مساهج] rüzgârlı bölge.

مسهج mishec: **1.**yalama ağızlı. **2.**fasih konuşan.

مسهفة meshefe: [ç. mesâhif مساهف] **1.**susatan yemek. **2.**rüzgârlı bölge.

مسهل mushil: müshil, ishal yapıcı ilaç.

مسهم musehhem: çubuklu kumaş.

مسهوف meshûf: [ç. mesâhîf مساهيف] suya kanmama hastalığına tutulan.

مسى mesâ: (yemsî) [m. mesy مسى] **1.**dokundu, elini değdirdi. **2.**sıcak bunalttı. **3.**sıvazladı. **4.**kılıcı kınından çekti. **5.**yavaş yavaş yürüdü. **5.**ahlaksızlaştı. **6.**laf dinlemez oldu.

مسى messâ: [m. temsiye تمسية] iyi akşamlar diledi.

مسى misy: akşamlama.

مسياع misyâ': [ç. mesâyî' مسايع] otlağa salınmış deve.

مسيح mesîh: [ç. musehâ', meshâ مسحاء ، مسحى] **1.**Hz. İsa. **2.**tek gözlü. **3.**silinen ter. **4.**mendil. **5.**deccal. **6.**doğru sözlü. **7.**kabartması silinmiş para. **8.**cinsel ilişkiye düşkün olan. **9.**yalancı. **10.**vaftiz edilmiş. **11.**yağlanmış.

مسيح missîh: çok gezen.

مسيح museyyah: **1.**çubuklu alacalı kumaş. **2.**çizgili yol. **3.**yaban eşeği.

مسيح الدجال mesîhu'd-deccâl: sahte Mesih.

مسيحة mesîha: [ç. mesâ'ih مسائح] **1.**salınmış saç. **2.**gümüş parçası. **3.**kaliteli yay.

مسيحى mesîhî: Hıristiyan.

مسيحية mesîhiyye: Hıristiyanlık.

مسيخ mesîh: **1.**sıska, cılız. **2.**çirkinleşen. **3.**çirkin suratlı. **4.**lezzetsiz yemek.

مسير museyyer: çubuklu kumaş.

مسيس الحاجة mesîsu'l-hâce: zorunluluk, zaruret.

مسيط masît: **1.**bulanık su. **2.**çamur.

مسيطة mesîta: **1.**bulanık su. **2.**kokmuş su.

مسيطر musaytır: gözetici, murakıp.

مسيعة misya'a: [ç. mesâyi' مسايع] mala.

مسيف museyyef: **1.**kenarı silik para. **2.**çubuklu kumaş.

مسيف musîf: kılıçlı.

مسيف musîf: oğlu ölen baba.

مسيک mesîk: cimri, pinti.

مسيكة mesîke: su geçirmez zemin.

مسيل mesîl: [ç. emsile امسلة] su yolu.

مسيل mesîl: **1.**akmak. **2.**taşmak. **3.**fışkırmak.

مسيل misyel: areometre.

مش meşşe: (yemuşşu) [m. meşş مش] **1.**emdi. **2.**sağdı. **3.**sildi. **4.**suya koyup karıştırdı. **5.**düşmanlık etti.

مشؤوم meş'ûm: [ç. meşâ'îm مشائيم] uğursuz.

مشاء meşâ': müshil, ishal yapıcı ilaç.

مشاء meşşâ': **1.**ïok yürüqen. **2.**lmf taşıyen, dediooducu.

مشاء بنميم meşşâ'un binemîmin: durmadan söz taşıyan:

مشاناة muşâ'ât: yarışmak.

مشار meşâr: [ç. meşâvir مشاور] arı kovanı.

مشاش muşâş: **1.**yumuşak topraklı zemin. **2.**karakter, huy. **3.**kök, asıl. **4.**iliksiz kemik.

مشاشة muşâşe: [ç. muşâş مشاش] **1.**kıkırdak. **2.**gevşek zeminli yol.

مشاط meşşât: tarakçı.

مشاطة meşşâte: kuaför, kadın berberi.

مشاطة mişâta: kuaförlük, kadın berberliği.

مشاع muşâ': **1.**yaygın. **2.**bölünmemiş ortak şey. **3.**bölünmemiş ortak alan.

مشاع muşâ': yaygınlık.

مشاع الوطن muşâ'u'l-vatan: ne idüğü belirsiz kimse.

مشاعرة muşâ'ere: şiir ile yarışmak, şiirleşmek.

مشاكى السلاح meşâki's-silâh: tam teçhizatlı, bütün silahlarını üstüne almış.

مشأمة meş'eme: **1.**sol taraf. **2.**solcu. **3.**uğursuzluk.

مشان mişân: **1.**iyi cins hurma. **2.**ağzı bozuk kadın.

مشب mişeb: genç sığır.

مشبک mişbek: [ç. meşâbik مشابک] **1.**broş. **2.**mandal.

مشبک muşebbek: bir tür helva.

مشبک الغسيل mişbeku'l-gasîl: çamaşır mandalı.

مشبل muşbil: kocasının ölümünden sonra bir daha evlenmeye kadın.

مشبوب meşbûb: güzel yüzlü.

مشبورة meşbûre: eliaçık kadın.

مشتاة meştât: kışlak.

مشترک muşterek: **1.**ortaklaşa, müşterek. **2.**genel, umumi. **3.**birlik.

مشترک muşterik: abone.

مشترى muşterî: Jüpiter, Erendiz.

مشتغل muştegil: meşgul olan, uğraşan.

مشتل meştel: **1.**fidelik. **2.**fidanlık.

مشتوم meştûm: küfredilen.

مشتی meştâ: [ç. مشتات meşâtât] **1.**kışlak. **2.**kış mevsimi.

مشارق meşârık: doğu tarafları.

مشج meşc: karıştırmak.

مشج meşece: (yemşucu) [m. مشج meşc] karıştırdı.

مشج meşic: [ç. امشاج emşâc] **1.**iki renkli. **2.**iki cinsli.

مشجب mişceb: [ç. مشاجب meşâcib] askılık.

مشجر meşcer: [ç. مشاجر meşâcir] ağaçlık, koruluk.

مشجر mişcer: askılık.

مشجر muşeccer: ağaç şeklinde.

مشحذ mişhaz: [ç. مشاحذ meşâhiz] bileyi taşı.

مشحط mişhat: asma desteği.

مشحون meşhûn: **1.**dolu. **2.**yüklü.

مشد mişedd: korse.

مشدخ mişdah: kırma aleti.

مشدخة mişdaha: kırma aleti.

مشذب mişzeb: [ç. مشاذب meşâzib] **1.**tahra. **2.**orak.

مشذر muşezzir: arslan.

مشر meşer: **1.**şımarmak, azmak. **2.**filizlenmek.

مشر meşere: (yemşuru, yemşiru) [m. مشر meşr] **1.**ortaya çıkardı. **2.**verdi.

مشر meşire: (yemşeru) [m. مشر meşer] **1.**şımardı, azdı. **2.**filizlendi.

مشر meşr: **1.**ortaya çıkarmak. **2.**vermek.

مشر meşşere: [m. تمشير temşîr] **1.**filizlendi, sürgün verdi. **2.**giydirdi. **3.**bölüştürdü.

مشرب meşreb: **1.**su. **2.**su içme yeri. **3.**yaşama tarzı, hayata bakış.

مشرب meşreb: içmek.

مشرب meşreb: su içecek yer.

مشربة meşrebe: [ç. مشارب meşârib] su içme yeri.

مشربة meşrebe: su içecek kaynak.

مشربة mişrebe: [ç. مشارب meşârib] maşraba, su içme kabı.

مشرة meşre: **1.**giyecek, giysi. **2.**taze dal.

مشرحة meşraha: otopsi masası.

مشرد muşerred: serseri, avare.

مشرط mişrat: [ç. مشارط meşârit] neşter.

مشرط mişrat: neşter.

مشرطة mişrata: [ç. مشارط meşârit] neşter.

مشرعة meşra'a: [ç. مشارع meşâri'] su yolu.

مشرف muşref: balkon.

مشرفی meşrefî: bir kılıç çeşidi.

مشرق maşrık: doğu.

مشرق meşrık: [ç. مشارق meşârik] **1.**doğu. **2.**Arap Yarımadasının doğusundaki İslâm ülkesi.

مشرق muşerrak: mesçit, namazgâh.

مشرقان meşrikân: doğu ile batı.

مشرک muşrik: müşrik, Allah'a ortak koşan, putperest erkek.

مشركة muşrike: Allah'a ortak koşan kadın, putperest kadın.

مشروح meşrûh: serap.

مشروع meşrû': [ç. meşrû'ât مشروعات] **1.**meşru olan, yasal olan. **2.**plan, proje.

مشريق mişrîk: [ç. meşârîk مشاريق] **1.**kapı aralığından süzülen güneş ışığı huzmesi. **2.**güneşlenme yeri.

مشش meşşeşe: [m. temşîş تمشيش] ilik çıkardı.

مشط meşat: **1.**nasır tutmak, nasırlaşmak. **2.**diken batmak.

مشط meşeta: (yemşutu, yemşitu) [m. meşt مشط] **1.**taradı. **2.**karıştırdı.

مشط meşita: (yemşetu) [m. meşat مشط]**1.**nasır tuttu, nasırlaştı. **2.**diken battı.

مشط meşşeta: [m. temşît تمشيط] taradı.

مشط meşt: **1.**taramak. **2.**karıştırmak.

مشط mişt: [ç. emşât, mişât امشاط ، مشاط] tarak.

مشط muşt: tarak.

مشط التذييل muştu't-tezyîl: kitap sonundaki resim veya desen.

مشط الرجل muştu'r-ricl: tarak kemiği.

مشط الكتف muştu'l-ketif: kürek kemiği.

مشط النساج muştu'n-nessâc: dokumacı tarağı.

مشطور meştûr: katıklı ekmek.

مشطى muştî: taraksı, tarak biçimli.

مشظ meşez: diken batmak.

مشظ meşeze: (yemşuzu) [m. meşz مشظ] aldı.

مشظ meşize: (yemşezu) [m. meşez مشظ] diken battı.

مشظ meşz: **1.**diken. **2.**kıymık.

مشظ meşz: almak.

مشظة mişze: kıymık.

مشع meşe'a: (yemşe'u) [m. meş' مشع] **1.**kaptı. **2.**biriktirdi. **3.**ditti. **4.**sağdı. **5.**meni fışkırttı. **6.**dövdü. **7.**ses çıkararak çiğnedi. **8.**yavaş yavaş yürüdü.

مشع meşşe'a: [m. temşî' تمشيع] yemeği silip süpürdü.

مشعب meş'ib: yol.

مشعب miş'ab: [ç. meşâ'ib مشاعب] matkap.

مشعة miş'a: didilmiş pamuk.

مشعر meş'ar: [ç. meşâ'ir مشاعر] **1.**sık ağaçlık. **2.**hac ibadetlerinin yerine getirildiği yer.

مشعل meş'al: [ç. meşâ'il مشاعل] meşale.

مشعوذ muşa'viz: gözbağcı, sihirbaz.

مشعوف meş'ûf: **1.**mecnun. **2.**aşık.

مشغ meşega: (yemşegu) [m. meşg مشغ] **1.**yedi. **2.**vurdu. **3.**dövdü. **5.**ayıpladı, kınadı.

مشغ meşg: **1.**yemek. **2.**vurmak. **3.**dövmek. **4.**ayıplamak, kınamak.

مشغ meşşega: [m. temşîg تمشيغ] **1.**namusunu lekeledi. **2.**kırmızı çamurla boyadı.

مشغب mişgab: kavgacı, hır çıkaran, maraza çıkaran.

مشغة mişga: [ç. mişag مشغ] çürük paçavra.

مشغول meşgûl: uğraşan, meşgul olan.

مشفر mişfer: deve dudağı.

مشفشف muşefşef: titreyen.

مشفق muşfik: **1.**korkan, korkuya kapılmış. **2.**titreyen.

مشفوع meşfû': deli, mecnun.

مشق meşika: (yemşaku) [m. meşak مشق] uylukları birbirine sürtündü.

مشق meşk: **1.**kırmızı çamur. **2.**örnek yazı.

مشق meşşeka: [m. temşîk تمشيق] otlattı, yaydı.

مشق mişak: **1.**eski giysiler. **2.**taranırken ödkülen saçlar. **3.**parçalar.

مشق mişk: **1.**kırmızı çamur. **2.**sıska, çelimsiz.

مشقا mişkâ: tarak.

مشقأ mişka': [ç. meşâki' مشاقئ] tarak.

مشقاء mişkâ': tarak.

مشقة meşakka: [ç. meşâkk مشاق] güçlük, sıkıntı, zorluk, meşakkat.

مشقة meşka: hayvanın ayağındaki ip izi.

مشقة mişka: [ç. mişak مشق] **1.**eski giysi. **2.**taranırken dökülen saç. **3.**parça.

مشقة muşka: hayvanın ayağındaki ip izi.

مشقر muşakkar: **1.**tulum. **2.**büyük kadeh. **3.**büyük çanak.

مشقص mişkas: [ç. meşâkıs مشاقص] **1.**temrenli ok. **2.**temren.

مشک mişekk: [ç. meşâkk مشاک] matkap.

مشکاة mişkât: **1.**kandil. **2.**fener. **3.**kandil hücresi.

مشکار mişkâr: [ç. meşâkîr مشاكير] bol sütlü deve.

مشکل muşkil: zor, müşkül, sorunlu.

مشکور meşkûr: makbul.

مشل mişell: [ç. meşâll مشال] **1.**kovalayan. **2.**boynu örten bez, şal.

مشلح muşellah: hamamda soyunma odası.

مشلل muşellil: dişi eşekleri kovalayan erkek eşek.

مشلی muşellâ: çelimsiz, sıska.

مشمال mişmâl: [ç. meşâmîl مشاميل] yorgan.

مشمش mişmiş: (bot.) **1.**kayısı. **2.**zerdali.

مشمع muşemma': **1.**mumlu. **2.**muşamba.

مشمعة meşma'a: [ç. meşâmi' مشامع] mumhane, mum atölyesi.

مشملة mişmele: yorganlar.

مشموط meşmût: karışık.

مشموع meşmû': amberli misk.

مشمول meşmûl: kuzey rüzgârında duran.

مشموم meşmûm: misk.

مشن meşene: (yemşunu) [m. meşn مشن] **1.**kırbaçladı. **2.**yüzünü tırmaladı. **3.**cinsel ilişkide bulundu. **4.**elini sildi.

مشناء mişnâ': kin güdülen.

مشنة meşne: geniş yara.

مشنة mişenne: ekmek sepeti.

مشنج muşennec: buruşuk derili.

مشنق muşennak: parça parça doğranmış et.

مشنقة mişnaka: [ç. meşânık مشانق] giyotin, idam sehpası.

مشنوء meşnû': kin güdülen.

مشنوفة meşnûfe: yularlı hayvan.

مشو meşuvv: müshil, ishal yapıcı ilaç.

مشو meşv: müshil, ishal yapıcı ilaç.

مشوار mişvâr: [ç. meşâvîr مشاوير] **1.**bal süzme aleti. **2.**geviş. **3.**gezinti.

مشوال mişvâl: [ç. meşâvîl مشاويل] kaldıraç, kaldırma aleti.

مشور mişver: bal süzme aleti.

مشور muşevver: aspur ile boyanmış nesne.

مشورة meşûre: **1.**bal gömeci. **2.**danışma, meşveret.

مشورة meşvere: **1.**bal gömeci. **2.**danışma, meşveret.

مشوش meşûş: mendil.

مشوش muşevveş: karışık, çapraşık.

مشوع meşû': çabuk kapan.

مشوف muşevvef: cilalı.

مشوفة muşevvefe: kendine baktıran kadın, vücudunu teşhir eden kadın.

مشول mişvel: [ç. meşâvil مشاول] **1.**kaldıraç, kaldırma aleti. **2.**orak.

مشوى meşvâ: [ç. meşâv مشاو] kebapçı.

مشوى meşvâ: kalınacak yer.

مشهد meşhed: [ç. meşâhid مشاهد] **1.**meclis. **2.**cemaat.

مشهود meşhûd: **1.**şahitli. **2.**şahitlik edilen.

مشهيات muşehhiyât: iştah açıcı yiyecekler, garnitür.

مشى meşâ: (yemşî) [m. meşâ' مشاء] **1.**ishal oldu. **2.**laf taşıdı. **3.**çok devesi oldu.

مشى meşâ: (yemşî) [m. meşy, timşâ' تمشاء ، مشى] **1.**yürüdü. **2.**sürüsü çok oldu.

3.doğru yolu buldu, hidayete erdi.

مشى meşşâ: [m. temşiye تمشية] **1.**yürüttü. **2.**çok yürüdü.

مشى meşy: yürüyüş.

مشينة meşî'e: istek, arzu.

مشيأ muşeyye': **1.**mecbur bırakılan. **2.**kılıksız, biçimsiz.

مشياع mişyâ': [ç. meşâyi' مشاييع] ağzında bakla ıslanmayan, sır tutamayan.

مشيال mişyâl: yaradılıştan kılıksız olan.

مشيب meşîb: **1.**saçları kırlaşmak. **2.**yaşlanmak.

مشيب meşîb: saçları ağartma yaşı.

مشية meşiyye: arzu, istek, dilek.

مشية mişye: yürüyüş tarzı.

مشية انف mişyetu unuf: güzel yürüyüş.

مشيج meşîc: [ç. emşâc امشاج] **1.**iki renkli. **2.**iki cinsli.

مشيد meşîd: muhteşem.

مشيدة muşeyyede: sağlam, tahkim edilmiş.

مشير muşîr: mareşal.

مشيرة muşîre: işaret parmağı, şahadet parmağı.

مشيط meşît: taranmış.

مشيع muşeyya': **1.**taraftarı olan. **2.**yiğit, cesur.

مشيعة meşî'a: didilmiş pamuk.

مشيعة mişya'a: [ç. meşâyi' مشايع] dikiş kutusu.

مشيق meşîk: **1.**sıska, çelimsiz. **2.**eski giysi. **3.**eğitimli at.

مشيمة meşîme: [ç. meşâ'im مشائم] döl yatağı.

مص mass: **1.**emmek. **2.**yavaş yavaş içmek.

مص massa: (yemassu) [m. mass مص] **1.**emdi. **2.**yavaş yavaş içti.

مصّ الدم maslu'd-dem: plazma.

مصائب mesâ'ib: musibetler, felaketler.

مصائد mesâ'id: avlaklar.

مصائر masâ'ir: az süt veren hayvanlar.

مصانک musâ'eke: sert davranmak.

مصاب mesâbb: denize dökülme yerleri.

مصاب musâb: **1.**isabet. **2.**isabet alan. **3.**yaralı. **4.**musibete uğrayan.

مصاحب musâhib:sohbet arkadaşı.

مصاد masâd: [ç. emsıde امصدة] yüksek yamaç.

مصاد mesâd: [ç. mesâ'id مصائد] avlak.

مصارعة musâra'a: güreş.

مصاص massâs: **1.**kan alan. **2.**sıvı emen.

مصاص musâs: iri cüsseli ödlek.

مصاص musâs: öz, halis.

مصاص الدماء massâsu'd-dimâ': (zool.) vampir.

مصاصة musâse: emilen.

مصالة musâle: sızıntı.

مصان mussân: (bot.) şeker kamışı.

مصب masabb: [ç. mesâbb مصاب] denize dökülme yeri.

مصباح misbâh: [ç. mesâbîh مصابيح] **1.**kandil. **2.**lamba.

مصباح الشارع misbâhu'ş-şâri': sokak lambası.

مصبح misbah: [ç. mesâbih مصابح] kandil.

مصبحين musbihîn: sabaha çıkanlar.

مصبحين musbihîne: sabah erkenden.

مصبغة masbaga: [ç. masâbig مصابغ] boyahane.

مصبنة masbene: [ç. masâbin مصابن] sabunhane, sabun fabrikası.

مصح massaha: [m. tamsîh تمصيح] Allah şifa verdi.

مصح mesaha: (yemsahu) [m. mash, musûh مصح ، مصوح] **1.**gitti. **2.**giderdi. **3.**izi silindi. **4.**eskidi, yıprandı. **5.**soldu. **6.**yazı silindi. **7.**hayvanın sütü çekildi. **8.**gölge çekildi. **9.**su sızdı.

مصح mesıha: (yemsahu) [m. masah مصح] gölge çekildi, gölge kısaldı.

مصحاب mishâb: itaatkâr.

مصحاة mıshât: [ç. masâh مصاح] gümüş tabak.

مصحة masahha: sanatoryum.

مصحة masıhha: sanatoryum.

مصحف mushaf: [ç. masâhif مصاحف] **1.**Kur'ân-ı Kerim. **2.**kitap.

مصحنة mıshana: **1.**kap. **2.**kâse.

مصخ mash: çekip çıkarmak.

مصخ mesaha: (yemsahu) [m. mash مصخ] çekip çıkardı.

مصخر mashar: kayalık arazi.

مصد masada: (yemsudu) [m. masd مصد] **1.**emdi. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**gürledi. **4.**şiddetli ayaz oldu.

مصداق misdâk: doğruluk kanıtı.

مصدة masda: yağmur damlası.

مصدح mısdah: gür sesli.

مصدر masdar: [ç. masâdır مصادر] **1.**masdar. **2.**kaynak.

مصدر masdar: **1.**dönmek, rücu etmek. **2.**döndürmek. **3.**varmak.

مصدر musaddar: sağlam göğüslü.

مصدغة mısdaga: [ç. masâdığ مصادغ] yüz yastığı.

مصدق musaddik: doğrulayan, doğrulayıcı.

مصدوقة masdûka: **1.**doğru söylemek. **2.**doğru olmak. **3.**sözünde durmak. **4.**sadık kabul etmek.

مصر masara: (yemsuru) [m. masr مصر] **1.**sağdı. **2.**az az verdi.

مصر masr: **1.**sağmak. **2.**az az vermek.

مصر massara: [m. temsîr تمصير] **1.**şehir kurdu. **2.**kırmızıya boyadı. **3.**az az verdi. **4.**Mısırlılaştırdı.

مصر mısr: [ç. emsâr, musûr امصار ، مصور] **1.**sınır. **2.**engel. **3.**şehir. **4.**mamur yer. **5.**(coğ.) Mısır. **6.**kap. **7.**kırmızı boya. **8.**kırmızı çamur.

مصراد mısrâd: [ç. masârîd مصاريد] **1.**soğuğa dayanıklı. **2.**soğuğa dayanıksız.

مصراع mısrâ': [ç. mesârî' مصاريع] **1.**mısra, dize. **2.**kapı kanadı.

مصران mısrân: Basra ile Kûfe.

مصران musrân: bağırsaklar.

مصرب mısrab: [ç. masârib مصارب] süt tulumu.

مصرخ musrih: kurtaran.

مصرع masra': **1.**yıkmak, yere çalmak, devirmek. **2.**kapıyı iki kanatlı yapmak.

مصرف masrif: **1.**banka. **2.**banka veznesi. **3.**vazgeçme, terketme, bırakma.

مصرف masrıf: kurtuluş yolu.

مصرى mısrî: **1.**Mısırlı. **2.**Kahireli.

مصطاد mustâd: **1.**avcı. **2.**avlak.

مصطاف mustâf: yazlık, sayfiye.

مصطب mıstab: [ç. masâtıb مصاطب] örs.

مصطبة mıstaba: [ç. masâtıb مصاطب] basık bina.

مصطفى mustafâ: seçilmiş, seçkin.

مصطكا mustekâ: (Yun.) sakız.

مصع masa'a: (yemsa'u) [m. mas' مصع] **1.**şimşek çaktı. **2.**kuyruk salladı. **3.**kırbaçladı. **4.**attı. **5.**bir avazda doğurdu. **6.**korkudan altını kirletti. **7.**gitti. **8.**yüreği hopladı.

مصع massa'a: [m. temsî' تمصيع] güneşte kuruttu.

مصع mısa': kılıç kullanmakta maharetli olan.

مصع musa': sincan dikeni meyvaları.

مصعاد mis'âd: **1.**asansör. **2.**merdiven.

مصعب mus'ab: [ç. masâ'ib مصاعب] **1.**aygır. **2.**damızlık deve.

مصعة mus'a: [ç. musa' مصع] sincan dikeni meyvası.

مصعد mas'ad: anod.

مصعد mis'ad: [ç. masâ'id مصاعد] **1.**asansör. **2.**merdiven.

مصفاة misfât: [ç. mesâf مصاف] süzgü, süzgeç.

مصفاة mısfât: süzgeç.

مصفاة الشراب mısfâtu'ş-şerâb: süzgü.

مصفح musaffah: **1.**geniş yassı nesne. **2.**diğer yüzü

çevrilmiş olan. **3.**güzel yüz. **4.**zırhlı. **5.**kumar oklarının altıncısı.

مصفر musaffer: aç.

مصفر musfarr: sararmış.

مصفق mesfak: [ç. mesâfik مصافق] borsa.

مصفور masfûr: aç.

مصفى musafnan: süzülmüş, süzme.

مصقع mıska': güzel konuşan, beliğ.

مصقل mıskal: [ç. masâkil مصاقل] cilalama aleti.

مصک mısakk: kapı kilidi.

مصل masala: (yemsulu) [m. masl مصل] **1.**saçıp savurdu, israf etti. **2.**yoğurdu kesede süzdürdü.

مصل masala: (yemsulu) [m. masl, musûl مصل ، مصول] damladı.

مصل masl: [ç. musûl مصول] serum.

مصل masl: damlamak.

مصلاة mıslât: [ç. masâl مصال] ağ, tuzak.

مصلاحة musâlaha: barış yapmak.

مصلاد mıslâd: [ç. masâlîd مصاليد] sütü az deve.

مصلادة mıslâde: sütü az deve.

مصلح muslih: işleri düzelten.

مصلحة maslaha: [ç. masâlih مصالح] **1.**yarar, avantaj. **2.**düzen, idare. **3.**daire.

مصلحون muslihûn: düzelticiler, ıslah edenler.

مصلق mıslak: [ç. masâlik, masâlîk مصاليق ، مصالق] fasih konuşan.

مصلم musallem: **1.**kesik kulaklı. **2.**küçük kulaklı.

مصلى musallâ: **1.**namazlık, seccade. **2.**namazgâh.

مصلى musallî: yarışta ikinci olan at.

مصلى musallâ: namaz kılınan yer, namazlık.

مصلين musallîn: namaz kılanlar.

مصماد mısmâd: [ç. masâmîd مصاميد] bol süt veren deve.

مصمت musmet: **1.**içi dolu olan. **2.**kilit. **3.**derin uyku.

مصمص masmasa: [m. masmasa مصمصة] **1.**yaladı. **2.**emerek yedi.

مصمصة masmasa: **1.**yalamak. **2.**emerek yemek.

مصفوفة masfûfe: sıra sıra dizilmiş.

مصنع masna': [ç. masâni' مصانع] **1.**işlik, atölye. **2.**fabrika.

مصنع البرود masna'u'l-berûd: barut fabrikası.

مصنع الحديد masna'u'l-hadîd: demir çelik fabrikası.

مصنعة masna'a: [ç. masâni' مصانع] **1.**ziyafet, davet. **2.**su sarnıcı, havuz. **3.**saray, köşk. **4.**kale.

مصنعية masna'iyye: ustalık ücreti.

مصنوع masnû': **1.**yapılmış. **2.**el işi.

مصنوع باليد masnû'un bi'l-yed: el yapımı.

مصنوعات وطنية masnû'âtun vataniyye: yerli malı, yerli üretim.

مصوان mısvân: yay kılıfı.

مصوب misvab: kepçe.

مصور masûr: [ç. mısâr, masâ'ir مصائر ، مصار] az süt veren hayvan.

مصور musavvir: **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**şekil veren, biçimlendiren. **3.**fotoğrafçı.

مصورة musavvire: kamera.

مصول misval: [ç. masâvil مصاول] yaba.

مصول musûl: damlamak.

مصول musûl: serumlar.

مصولة mısvale: [ç. masâvil مصاول] yaba.

مصون masûn: korunmuş.

مصهر mashar: [ç. masâhir مصاهر] eritme yeri.

مصياف mısyâf: [ç. masâyif مصايف] **1.**geç yaşta evlenen. **2.**geç yeşeren yer. **3.**yaz yağmuru alan yer. **4.**yanında yavrusu olan deve.

مصيبة musîbe: [ç. mesâ'ib مصائب] musibet, felaket.

مصيد mısyed: [ç. masâyid مصايد] tuzak.

مصيدة mısyede: [ç. masâyid مصايد] tuzak.

مصير masîr: [ç. musrân, masârîn مصران ، مصارين] bağırsak.

مصير masîr: **1.**dönüş. **2.**varılacak yer.

مصير masîr: **1.**halden hale geçmek. **2.**eski haline dönmek.

مصير masîr: **1.**işin sonu. **2.**varılacak yer.

مصيص masîs: nemli toprak.

مصيصة masîse: **1.**kutu. **2.**kap.

مصيطر musaytir: **1.**her şeye hakim olan. **2.**zorba.

مصيف masîf: yazlık, sayfiye.

مض madd: acı çektirmek, eza etmek.

مض madd: emmek.

مض madd: yakıp ağrı veren.

مض madda: (yemuddu) [m. madad, madâde, madîd مضض ، مضاضة ، مضيض] acı çekti.

مض madda: (yemuddu) [m. madd مض] emdi.

مض madda: (yemuddu) [m. madd, madîd مض ، مضيض] acı çektirdi, eza etti.

مض midde: bakalım, bakarız, dur bakalım.

مض middi: bakalım, bakarız, dur bakalım.

مض middu: bakalım, bakarız, dur bakalım.

مضاء medâ': keskinlik.

مضاربة مالية mudârebetun mâliyye: spekülasyon.

مضاض mudâd: **1.**öz, halis. **2.**tuzlu su. **3.**acı, elem, ağrı.

مضاغ madâg: **1.**çiğneme. **2.**çiğnenecek lokma.

مضاغة mudâga: çiğnenmiş gıda.

مضاغة muddâga: bön, ahmak.

مضاف mudâf: **1.**tamlanan, muzâf. **2.**etrafı askerle sarılan.

مضأ medbe': [ç. medâbi' مضابئ] saklanma yeri.

مضبر mudabber: arslan.

مضبطة madbata: [ç. madâbit مضابط] **1.**tutanak, mazbata, zabıt defteri. **2.**portakal.

مضبوحة madbûha: çakmak taşı.

مضة madda: ekşi süt.

مضجع madca': **1.**yatak. **2.**yatma mekânı.

مضجوع madcû': kıt görüşlü.

مضح madaha: (yemdahu) [m. madh مضح] **1.**hayvanlar yayıldı. **2.**yayıldı. **3.**namusuna leke sürdü. **4.**başından savdı. **5.**sızdırdı.

مضحاة medhât: güneşlik alan.

مضحكات mudhikât: komik şeyler, gülünç şeyler, güldürücüler.

مضحكة mudhike: [ç. mudhikât مضحكات] komik, gülünç, güldürücü.

مضخة midahha: [ç. medâhh مضاخ] **1.**tulumba. **2.**fıskiye.

مضخة هوائية madahhatun hevâ'iyye: yel değirmeni.

مضر madara: (yemduru) [m. madr, mudûr مضر ، مضور] ekşidi.

مضر maddara: [m. temdîr تمضير] **1.**Mudar kabilesine nispet etti. **2.**mahvetti, yok etti.

مضر madir: ekşi.

مضر madr: ekşimek.

مضراب mıdrâb: [ç. madârîb مضاريب] raket.

مضرار mıdrâr: serkeş hayvan.

مضرب madrib: [ç. madârib مضارب] **1.**vurma yeri. **2.**vurma zamanı.

مضرب midrab: [ç. madârib مضارب] **1.**raket. **2.**vurma aleti. **3.**büyük çadır.

مضربة mudarrebe: yatak örtüsü.

مضرة madarra: [ç. madâr مضار] **1.**zarar, mazarrat. **2.**hastalık.

مضض maddede: [m. temdîd تمضيض] tuzlu su içti.

مضعفة muda'afa: hafif yağmur alan bölge.

مضغ madaga: (yemdugu) [m. madg مضغ] çiğnedi.

مضغ maddaga: [m. temdîg تمضيغ] çiğnetti, yedirdi.

مضغ madg: çiğnemek.

مضغ mudag: **1.**bir çiğnemelik lokmalar. **2.**yaralar.

مضغة mudga: [ç. mudag مضاغ] **1.**bir çiğnemelik lokma. **2.**yara. **3.**gelişmiş cenin.

مضفوف madfûf: izdiham olmuş su başı.

مضل mudill: **1.**saptıran. **2.**serap.

مضلة madille: saptırıcı, yoldan çıkarıcı.

مضلل mudallel: sapkın, iflah olmaz.

مضمار midmâr: [ç. madâmîr مضامير] hipodrom.

مضماض midmâd: **1.**yanık. **2.**uyku. **3.**atak.

مضمان midmân: [ç. madâmîn مضامين] kefil.

مضمدة mıdmede: [ç. madâmid مضامد] boyunduruk.

مضمض madmada: [m. madmada مضمضة] **1.**ağzını çalkaladı, mazmaza yaptı. **2.**yıkadı. **3.**uyku bastırdı. **4.**uzun süre uyudu.

مضمن mudammen: başka şairin şiirinden bir beytin alındığı şiir.

مضمون madmûn: [ç. madâmîn مضامين] **1.**içerik, muhteva. **2.**garanti. **3.**malul.

مضنة madanna: cimrilik sebebi.

مضو muduvv: **1.**gidiş, ayrılış. **2.**zamanın geçmesi.

مضو muduvv: ölmek.

مضواء mudvâ': öne çıkma, ileri geçme.

مضور mudûr: ekşimek.

مضى madâ: (yemdû) [m. muduvv مضو] öldü.

مضى madâ: (yemdû, yemdî) [m. mudiyy, muduvv مضى ، مضو] geçti, geçip gitti.

مضى madâ: (yemdû, yemdî) [m. muduvv مضو] **1.**devam etti, sürdü. **2.**kesti.

مضى maddâ: [m. temdiye تمضية] yaptı, tamamladı, icra etti, yürüttü.

مضى mudiy: **1.**gidiş, ayrılış. **2.**zamanın geçmesi.

مضى mudiyy: geçmek, geçip gitmek.

مضياع mıdyâ': malını telef eden.

مضياف midyâf: konuksever, misafirperver.

مضيض madîd: acı çekmek.

مضيض madîd: acı çektirmek, eza etmek.

مضيعة madî'a: [ç. madâyi' مضايع] ihmal.

مضيغ madîg: **1.**kulak memeleri. **2.**kaslar, adaleler. **3.**çene dipleri. **4.**yay uçlarına sarılan sinirler.

مضيغة madîga: [ç. madîg, madâ'ig مضيغ ، مضائغ] **1.**kulak memesi. **2.**kas, adale. **3.**çene dibi. **4.**yay uçlarına sarılan sinir.

مضيفة madîfe: üzüntü, keder.

مضيفة madyefe: [ç. madâyif مضايف] konukluk, misafirlik.

مضيفة mudîfe: hostes.

مضيق madîk: [ç. madâyik مضايق] **1.**(coğ.) boğaz. **2.**dar geçit. **3.**zor iş.

مط matta: (yemuttu) [m. matt مط] **1.**çekti, sündürdü. **2.**genişletti. **3.**kasıldı. **4.**kanat açtı. **5.**böbürlendi.

مطا matâ: (yemtû) [m. matv مطو] **1.**yol arkadaşı oldu. **2.**çekti, gerdi. **3.**azimle gitti. **4.**cinsel ilişkide bulundu.

مطا metâ: [ç. emtâ' امطاء] **1.**sırt, arka. **2.**hurma salkımı.

مطاح matâh: [ç. matâvih مطاوح] **1.**atma yeri. **2.**tehlikeli yol.

مطاحة matâha: [ç. matâvih مطاوح] **1.**atma yeri. **2.**tehlikeli yol.

مطاخ mattâh: **1.**kendini beğenmiş, kibirli. **2.**ahmak.

مطادة matâde: tehlikeli çöl.

مطار matâr: hava limanı, havaalanı.

مطار mattâr: yürük at.

مطارب matârib: dar yollar.

مطارة matâre: kuşların çok olduğu yer.

مطاط mattât: **1.**kauçuk. **2.**lastik.

مطاف metâf: **1.**tavaf yeri. **2.**dönme dolaşma.

مطالع mutâli': okuyucu.

مطالعة mutâla'a: **1.**kitap okumak. **2.**sunmak, arzetmek. **3.**bakınmak.

مطانب mutânib: çadır komşusu.

مطاوع mutâvi': **1.**itaat eden, uyan. **2.**geçişli fiilden türeyen geçişsiz fiil.

مطبخ matbah: [ç. matâbih مطابخ] mutfak.

مطبخ mıtbah: [ç. matâbih مطابخ] ocak.

مطبخ mutabbah: mutfak.

مطبعة matba'a: [ç. matâbi' مطابع] basımevi, matbaa.

مطبعة mıtba'a: [ç. matâbi' مطابع] baskı makinesi.

مطبق mutabbak: yapay inci, imitasyon inci.

مطبق mutbık: **1.**yer altı zindanı. **2.**örten, bürüyen, kaplayan. **3.**sürekli.

مطبق عليه mutbakun aleyh: baygın.

مطبقات mutbikât: **1.**afetler, felaketler.

مطبوع matbû': basılmış, tabedilmiş, basılı.

مطجن mutaccen: tavada kızartılmış.

مطح mataha: (yemtahu) [m. math مطح] vurdu.

مطح math: vurmak.

مطحان mıthân: [ç. matâhîn مطاحين] çöreklenmiş yılan.

مطحر mathar: oku çok uzağa atan yay.

مطحلب mutahlab: yosunlanmış, yosun tutmuş.

مطحلب mutahlib: yosunlanmış, yosun tutmuş.

مطحن mathan: [ç. matâhin مطاحن] değirmen.

مطحنة mıthane: [ç. matâhin مطاحن] el değirmeni.

مطحوة mathuvve: geniş gölgelik.

مطحوم mathûm: dolu, dolmuş.

مطحية mathiyye: geniş gölgelik.

مطخ math: havuz dibindeki çamur.

مطخ metaha: (yemtahu) [m. math مطخ] **1.**çok yedi. **2.**vurdu. **3.**yaladı. **4.**namusuna leke sürdü. **5.**çekti.

مطخ مطخ mıtıh mıtıh: atma atma, ufak at civcivler yesin.

مطخة mıtahha: [ç. matâhh مطاخ] çelik çomak oyununda çelik.

مطر matar: [ç. emtâr امطار] yağmur.

مطر matara: (yemturu) [m. matr, matar مطر ، مطر] yağmur yağdı.

مطر matara: (yemturu) [m. mutûr مطور] **1.**gitti. **2.**kaçtı. **3.**alıp götürdü. **4.**yüksek oldu.

مطر matara: (yemturu) [m. mutûr, matr مطور ، مطر] **1.**hız yaptı. **2.**doldurdu. **3.**hızla kondu.

مطر matır: yağmurlu gün.

مطر matr: yağmur yağmak.

مطر السوء mataru's-sû': belâ yağmuru.

مطر مريع matarun murî': bereketli yağmur.

مطراب mıtrâb: coşkulu, heyecanlı.

مطرابة mıtrâbe: coşkulu, heyecanlı.

مطراق mıtrâk: [ç. matârîk مطاريق] benzer.

مطران mitrân: [ç. matârine مطارنة] metropolitan.

مطرب matrab: [ç. matârib مطارب] dar yol.

مطرب mutrib: **1.**şarkıcı. **2.**neşelendiren, coşturan.

مطربة matraba: [ç. matârib مطارب] dar yol.

مطرة matara: matara.

مطرة matıra: âdet.

مطرة matra: âdet.

مطرة mutarre: alışkanlık, âdet.

مطرح matrah: [ç. matârih مطارح] **1.**atma yeri. **2.**uzak yer.

مطرح mıtrah: [ç. matârih مطارح] **1.**atılacak şey. **2.**çok uzağa atan.

مطرحة mıtraha: [ç. matârih مطارح] fırıncı küreği.

مطرد muttarid: **1.**birbirini isleyen. **2.**genel.

مطرد النسق muttaridu'n-nesak: tekdüze, monoton.

مطرد النغم muttaridu'n-nagam: tekdüze, monoton.

مطردة matrede: [ç. matârid مطارد] işlek yol.

مطرز mutriz: sırmacı, nakışçı, işlemeci.

مطرف mıtraf: [ç. matârif مطارف] desenli ipekli giysi.

مطرف mutarref: alacalı at.

مطرف mutref: [ç. matârif مطارف] desenli ipekli giysi.

مطرق mıtrak: [ç. matârık مطارق] çekiç.

مطروح matrûh: çıkan.

مطروح منه matrûhu minh: kendisinden sayı çıkarılan.

مطروفة matrûfe: gözü dışarıda kadın.

مطروق matrûk: çekiçlenmiş, dövülmüş.

مطروقية matrûkiyye: çekice gelme özelliği, dövülme özelliği.

مطرى mutarrâ: kokulandırılmış, ıtırlı, parfümlü.

مطرية matariyye: **1.**yağmurluk. **2.**şemsiye.

مطط mattata: [m. temtît تمطيط] küfretti, sövdü.

مطع mat': bir yere geri dönmemek üzere gitmek.

مطع mata'a: (yemta'u) [m. mat', mutû' مطع ، وطموع] bir yere geri dönmemek üzere gitti.

مطعام mıt'âm: [ç. matâ'im مطاعم] **1.**çok yiyen, obur. **2.**çok ikram eden.

مطعم mat'am: [ç. matâ'im مطاعم] **1.**restoran, lokanta. **2.**gıda maddesi.

مطعم mıt'am: obur.

مطعم mut'am: bolluk içinde yaşayan.

مطعن mat'an: [ç. matâ'in مطاعن] **1.**kınama. **2.**dürtme. **3.**ayıp, kusur.

مطعون mat'ûn: **1.**vebalı. **2.**dürtülen.

مطغمش mutagmiş: gözleri zayıf gören.

مطفئ الرضف mutfi'u'r-radf: felaket, afet.

مطفئة mutfi'e: [ç. matâfi' مطافئ] yangın söndürme cihazı.

مطفأ mutfe': donuk, mat.

مطفحة mıtfaha: [ç. matâfih مطافح] kepçe.

مطفف mutaffif: ölçüde ve tartıda hile yapan.

مطفل mutfil: [ç. matâfil, matâfîl مطافل ، مطافيل] **1.**çocuklu. **2.**yavrulu.

مطقة matka: tatlılık.

مطل matala: (yemtulu) [m. matl مطل] **1.**sündürdü, uzattı. **2.**döverek uzattı. **3.**vadeyi uzattı. **4.**borcunu zamanında ödemedi.

مطل mutall: [ç. mutâll مطال] yüksek yer.

مطل المعادن matlu'lma'âdin: maden dövme.

مطلاء mıtlâ': **1.**sıvama aleti, mala. **2.**düz zemin. **3.**sel suyu yolu.

مطلاق mıtlâk: [ç. matâlîk مطاليق] çok kadın boşayan.

مطلب matlab: [ç. matâlib مطالب] **1.**konu. **2.**talep, istek. **3.**talep yeri.

مطلة mıtalle: kısa ziyaret.

مطلع matla': [ç. matâli' مطالع] **1.**doğuş yeri, tan yeri. **2.**doğuş zamanı. **3.**doğu. **4.**giriş. **5.**merdiven.

مطلع matla': ilk beyit, matla beyti.

مطلع matli': ilk beyit, matla beyti.

مطلع mutella': ezici, kahredici.

مطلع الشمس matla'u'ş-şems: güneşin doğduğu yer.

مطلع الفجر matla'u'l-fecr: tan yerinin ağarması.

مطلق mutlak: **1.**mutlak, kesin, kayıtsız şartsız. **2.**genel, umumi. **3.**sınırsız.

مطلقات mutallakât: boşanmış kadınlar.

مطلل mutallil: sis.

مطلمة mıtlame: oklava.

مطلوب matlûb: **1.**istenilen, matlup. **2.**amaç, maksat. **3.**gerekli.

مطلى mıtlâ: **1.**sıvama aleti, mala. **2.**düz zemin. **3.**sel suyu yolu.

مطمئن mutma'in: emin, esenlik içinde, sakin, huzurlu.

مطمئنة mutma'inne: huzur.

مطمار mıtmâr: **1.**çekül ipi. **2.**eski giysi giyen.

مطماع mıtmâ': [ç. matâmî' مطامیع] **1.**tamahkâr. **2.**umutlandırıp umutsuz bırakan.

مطمر mıtmar: [ç. matâmîr مطامير] çekül ipi.

مطمط matmata: [m. matmata مطمطة] yazarken, konuşurken ağır oldu.

مطمطة matmata: yazarken, konuşurken ağır olmak.

مطمع matma': [ç. matâmi' مطامع] **1.**tamah. **2.**umulan. **3.**tamah edilen. **4.**tuzağa yem olarak koyulan kuş.

مطملة mıtmale: [ç. matâmil مطامل] oklava.

مطمورة matmûre: [ç. matâmîr مطامير] **1.**silo, tahıl ambarı. **2.**zindan.

مطناب mıtnâb: [ç. matânîb مطانيب] ordu.

مطنب matnab: [ç. matânib مطانب] omuz.

مطنزة matnaza: [ç. matâniz مطانز] saygısız, hayırsız, umursamaz.

مطو matv: [ç. mitâ', emtâ' مطاء ، امطاء] **1.**hurma sapı. **2.**hurma salkımı.

مطو matv: **1.**yol arkadaşı olmak. **2.**çekmek, germek.

3.azimle gitmek. **4.**cinsel ilişkide bulunmak.

مطو mitv: [ç. امطاء emtâ'] **1.**hurma sapı. **2.**hurma salkımı.

مطو mitv: **1.**darı sumağı. **2.**benzer. **3.**dast, metres.

مطواء mutevâ': **1.**sünme, uzama. **2.**gerinme.

مطواة mitvât: çakı.

مطواح mıtvâh: [ç. matâvîh مطاويح] **1.**baston. **2.**değnek.

مطواع mıtvâ': [ç. matâvî' مطاويع] itaatkâr.

مطوة matve: gecenin bir bölümü.

مطور mutûr: **1.**gitmek. **2.**kaçmak. **3.**alıp götürmek. **4.**yüksek olmak.

مطور mutûr: **1.**hız yapmak. **2.**doldurmak. **3.**hızla konmak.

مطوع mutavvi': Allah rızası için yapan.

مطوع mutû': bir yere geri dönmemek üzere gitmek.

مطوعين mutavvi'în: gönüllü bağışta bulunanlar.

مطوف mutavvif: hac ibadetlerini öğreten kişi.

مطوق mutavvak: **1.**halkalı. **2.**çevrilmiş, kuşatılmış.

مطول mutavvel: çok uzun.

مطهر mutahhir: **1.**temizlik malzemesi, deterjan. **2.**antiseptik.

مطهر mutahhir: temizlenen.

مطهرة mıthara: **1.**temizlik malzemesi. **2.**banyo. **3.**tuvalet.

مطهرة mutahhara: **1.**tertemiz. **2.**iffetli. **3.**temiz, kirli olmayan.

مطهرون muttahirûn: temiz olanlar.

مطهم mutahham: **1.**şişman. **2.**zayıf. **3.**güzel sevgili. **4.**soylu.

مطية matiyye: [ç. metâyâ مطايا] binek hayvanı, binit.

مطير matîr: **1.**yağmurlu. **2.**yağmur almış.

مطيطاء mutaytâ': böbürlenme, kibirlenme.

مظرة mazerre: keskin taşlı yer.

مظع kaz': **1.**kirişi kurutmak. **2.**tirite yağ dökmek.

مظع meze'a: (yemza'u) [m. maz' مظع] **1.**kirişi kuruttu. **2.**tirite yağ döktü.

مظعن maz'an: ayrılmak, taşınmak, göç etmek.

مظفار mizfâr: muzaffer, amacına ulaşan.

مظفر muzaffer: amacına ulaşan, muzaffer.

مظلام mizlâm: [ç. mezâlîm مظاليم] **1.**zifiri karanlık. **2.**çetrefil iş.

مظلة mazelle: **1.**gölgelik. **2.**paraşüt.

مظلة mizelle: [ç. mezâll مظال] **1.**tente. **2.**şemsiye.

مظلمة mazlime: [ç. mezâlim مظالم] mazlum hakkı.

مظماء mizmâ': çok susamış olan.

مظنة mazinne: [ç. mazânn مظان] **1.**bilgi ve düşünce kaynağı. **2.**bulunması muhtemel olan yer.

مظهر mazhar: ortaya çıkış yeri.

مظهر muzahhar: sırtı sağlam.

مع ma': erimek.

مع ma'a: (yemu'u) [m. ma' مع] eridi.

مع ma'a: ile, birlikte, beraber.

مع الذين ma'allezî: onlarla birlikte.

مع ذلك bununla birlikte.

معا ma'â: (yem'û) [m. mu'â' معاء] miyavladı.

معاء mi'â': [ç. em'iye امعية] bağırsak.

معاب me'âb: [ç. me'âyib معايب] **1.**ayıp, kusur. **2.**ayıp yeri.

معابد ma'âbid: mabetler, ibadet yerleri, ibadethaneler.

معابر ma'âbir: **1.**feribotlar. **2.**geçitler, köprüler.

معاث ma'âs: **1.**yol. **2.**hoşgörü.

معاج ma'âc: durma yeri, kalma yeri.

معاجز mu'âciz: geçersiz kılan.

معاد ma'âd: **1.**varış yeri, dönüş veri. **2.**ahiret. **3.**Cennet. **4.**Mekke.

معاد ma'âd: geri dönmek.

معادلة mu'âdele: **1.**denklem. **2.**denge.

معادن ma'âdin: **1.**madenler. **2.**menşeler, kaynaklar.

معاذ الله ma'âzallâh: Allah'a sığınırım, Allah saklasın.

معاذ وجه الله ma'âze vechallâh: Allah saklasın.

معاذة ma'âze: **1.**sığınak. **2.**büyü.

معارى ma'ârâ: **1.**görünen organlar. **2.**kıraç arazi.

معاش ma'âş: **1.**maaş, aylık. **2.**geçinme yeri. **3.**geçinme zamanı.

معاش ma'âş: yaşamak.

معافر mu'âfir: asalak cimri.

معاقب mu'âkib: **1.**cezalandıran. **2.**intikam alan.

معاک me'âk: sığınak.

معالة ma'âle: hayvan yemi.

معاملات mu'âmelât: ticari işlem.

معاون mu'âvin: **1.**yardımcı. **2.**müdür yardımcısı.

معاوية mu'âviye: **1.**dişi köpek. **2.**tilki yavrusu.

معاين mu'âyin: **1.**gözlemci. **2.**seyirci.

معاينة mu'âyene: gözü ile görmek.

معبأ ma'be': [ç. me'âbi' معابئ] **1.**yol. **2.**mezhep.

معبد ma'bed: [ç. ma'âbid معابد] mabet, ibadet yeri, ibadethane.

معبد ma'bed: **1.**kulluk etmek. **2.**itaat etmek, boyun eğmek.

معبد mi'bed: **1.**bahçe beli. **2.**çapa.

معبد mu'abbed: **1.**kazık. **2.**katranlı deve. **3.**değersiz. **4.**saygıdeğer. **5.**izi kalmamış yerleşim yeri.

معبدة ma'bede: **1.**kulluk etmek. **2.**itaat etmek, boyun eğmek.

معبدة mu'abbede: kalafatlanmış gemi.

معبر ma'ber: [ç. ma'âbir معابر] ırmağın geçilecek yeri, ırmak geçiti.

معبر mi'ber: [ç. ma'âbir معابر] **1.**feribot. **2.**geçit, köprü.

معبرة mi'bere: [ç. ma'âbir معابر] feribot.

معبلة mi'bele: [ç. ma'âbil معابل] temren.

معبود ma'bûd: **1.**ibadet edinilen, tapınılan. **2.**put.

معتب ma'teb: azarlamak, kınamak, ayıplamak.

معتب mu'teb: izin verilmiş.

معتبة ma'tibe: azarlamak, kınamak, ayıplamak.

معتد mu'ted: **1.**haddi aşan. **2.**saldırgan.

معتدون mu'tedûn: taşkınlık yapanlar, aşırı gidenler.

معتر mu'ter: iri yarı.

معتر mu'terr: istemek zorunda kalan fakir.

معترک mu'terek: **1.**savaş meydanı. **2.**ömür.

معتزلة mu'tezile: Mutezile fırkası.

معتصم mu'tasam: sığınma yeri.

معتقة mu'tekka: yıllanmış şarap.

معتقد mu'tekad: itikat.

معتقل mu'tekal: hapishane.

معتم mu'attim: **1.**sönük. **2.**karanlık.

معتم mu'tim: **1.**sönük. **2.**karanlık.

معتمد mu'temed: **1.**güvenilir. **2.**temsilci. **3.**elçi.

معتمد سياسی mu'temedun siyâsî: elçi.

معتمر mu'temir: ziyaretçi.

معتن mu'tenn: dikkatli, özenli.

معتنف mu'tenif: dolaylı.

معتوه ma'tûh: bunak.

معته mu'atteh: bunak.

معثون ma'sûn: dumandan etkilenerek bozulan yemek.

معج ma'c: **1.**hızlı gitmek. **2.**deniz kabarmak. **3.**sağa sola yatırmak. **4.**cinsel ilişkide bulunmak.

معج me'ace: (yem'acu) [m. ma'c معج] **1.**hızlı gitti. **2.**deniz kabardı. **3.**sağa sola yatırdı. **4.**cinsel ilişkide bulundu.

معجاز mi'câz: [ç. me'âcîz معاجيز] yol.

معجال mi'câl: [ç. ma'âcîl معاجيل] çocuk düşüren, düşük yapan.

معجة ma'ce: gençlik, delikanlılık, ilk gençlik yılları.

معجر mi'cer: bir baş örtüsü çeşidi.

معجرد mu'acrid: soyunan, soyunmuş olan.

معجز ma'cez: aciz kalmak, gücü yetmemek.

معجز ma'ciz: aciz kalmak, gücü yetmemek.

معجز mu'ciz: **1.**aciz bırakan. **2.**aciz.

معجزات mu'cizât: mucizeler.

معجزة ma'ceze: aciz kalmak, gücü yetmemek.

معجزة ma'cize: aciz kalmak, gücü yetmemek.

معجزة mu'cize: [ç. mu'cizât معجزات] mucize.

معجل mi'cel: hızölçer.

معجل mu'accel: **1.**nikah sırasında ödenen mehir. **2.**peşin. **3.**acil olan.

معجم ma'cem: zât, nefis.

معجم mu'cem: [ç. mu'cemât, ma'âcim معجمات ، معاجم] sözlük, lugat.

معجمات mu'cemât: sözlükler, lugatlar.

معجمة ma'ceme: **1.**güç kuvvet. **2.**semizlik.

معجن mi'cen: **1.**yoğurma aleti. **2.**hamur teknesi.

معجنات mu'accenât: **1.**hamur işleri. **2.**pasta.

معجنة mi'cene: **1.**yoğurma aleti. **2.**hamur teknesi.

معجون ma'cûn: [ç. ma'âcîn معاجين] yoğurulmuş olan.

معجون الاسنان ma'cûnu'l-esnân: diş macunu.

معد ma'add: **1.**karın. **2.**böğür, yan.

معد ma'ade: (yem'adu) [m. ma'd معد] **1.**midesine vurdu. **2.**kaptı. **3.**çekerek getirdi. **4.**kılıcı kınından çekti. **5.**gezdi, seyahat etti. **6.**bozuldu. **7.**ısırdı.

معد ma'd: **1.**hızlı giden deve. **2.**taze sebse. **3.**taze hurma. **4.**iri ve kalın nesne. **5.**kalınlık.

معد me'ade: (yem'adu) [m. ma'd, mu'ûd معد ، معود] **1.**götürdü, iletti. **2.**çekip çıkardı.

معد mu'add: hazırlanmış, hazır edilmiş.

معد mu'ide: [m. ma'd معد] midesi bozuldu.

معداد mi'dâd: mihsap, sayım tablosu.

معداوى ma'addâvî: feribot sahibi.

معدة ma'ide: [ç. ma'idd معد] mide.

معدة المجترات ma'idetu'l-mucterrât: geviş getiren hayvanların midesi.

معدكة mi'deke: hallaç tokmağı, yün atma tokmağı.

معدلات mu'addelât: evdeki köşeler.

معدن ma'din: [ç. ma'âdin معادن] **1.**maden. **2.**menşe, kaynak.

معدن mi'den: kazma.

معدن mu'adden: altına deri dikilmiş kova.

معدن mu'addin: madenci.

معدودة ma'dûde: **1.**birkaç. **2.**sayılı, belirli.

معدوم ma'dûm: yok olmuş.

معدى ma'dî: mazlum.

معدى ma'idî: **1.**mide ile gili. **2.**mideyi güçlendiren.

معدى mu'addî: feribot sahibi.

معدى mu'dî: bulaşıcı hastalık.

معدية mu'addiyye: feribot.

معذار mi'zâr: [ç. ma'âzîr معاذير] kanıt, delil.

معذر muazzir: mazeret ileri süren.

معذرة ma'zere: **1.**mazur görmek. **2.**affetmek.

معذرة ma'zire: [ç. ma'âzir, ma'âzîr معاذير ، معاذر] mazeret, özür.

معذل mu'azzel: eliaçık.

معر ma'ar: **1.**kılı, tüyü az olmak. **2.**saçları dökülmek. **3.**tırnağı yerinden oynamak.

معر ma'are: [m. tem'îr تمعير] **1.**saçı döküldü. **2.**öfkeden kıpkırmızı kesildi.

معر ma'ire: (yema'ru) [m. ma'ar معر] **1.**kılı, tüyü az oldu. **2.**saçları döküldü. **3.**tırnağı yerinden oynadı.

معراة mu'arrât: çıplaklık.

معراج mi'râc: **1.**miraç. **2.**merdiven.

معراص mi'râs: hilal, yeni ay.

معراض mi'râd: üstü kapalı söz.

معرب mu'arreb: çevirmen, mütercim.

معرة ma'arre: **1.**diyet. **2.**eziyet. **3.**günah. **4.**cinayet. **5.**kötülük. **6.**savaş alanı.

معرج ma'rec: merdiven.

معرج mi'rec: merdiven.

معرس mi'râs: **1.**çok evlilik yapan. **2.**kervan başı.

معرس mu'arres: konaklama yeri.

معرص mu'arras: kurutmak için serilmiş et.

معرض ma'rid: **1.**fuar. **2.**sergi. **3.**galeri.

معرض mi'rad: [ç. ma'ârid, ma'ârîd معارض ، معاريض] giysi.

معرض mu'arrad: üstü kapalı.

معرض mu'rid: yüz çeviren.

معرف mu'arrif: papaz.

معرفة mi'rafa: [ç. ma'ârif معارف] **1.**yele. **2.**ibik.

معرق ma'rak: etkilemek, tesir etmek.

معرق mi'rak: [ç. ma'ârik معارق] fanila.

معرق mu'arrak: sıska, çelimsiz.

معرک marek: [ç. ma'ârik معارک] savaş meydanı.

معرکة ma'reke: savaş meydanı.

معرور ma'rûr: uyuz deve.

معروشات ma'rûşât: çardaklar.

معروف ma'rûf: **1.**güzel, iyi. **2.**iyilik. **3.**örf.

معروفة ma'rûfe: güzel.

معری ma'râ: görünen organ.

معز ma'az: **1.**çok keçisi olmak. **2.**zemin sert olmak.

معز ma'aze: (yem'azu) [m. ma'z معز] koyunlarla keçileri birbirinden ayırdı.

معز ma'ize: (yem'azu) [m. ma'az معز] **1.**çok keçisi oldu. **2.**zemin sert oldu.

معز ma'z: [ç. em'uz, ma'îz امعز ، معیز] (zool.) keçi.

معز ma'z: koyunlarla keçileri birbirinden ayırmak.

معز mu'izz: **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**şeref ve üstünlük veren.

معزاء ma'zâ': taşlık arazi.

معزابة mi'zâbe: bekârlık süresi uzayan.

معزال mi'zâl: [ç. ma'âzîl معازیل] **1.**silahsız insan. **2.**yalnız kalan. **3.**kafileden ayrı kalan. **4.**ahmak.

معزبة mu'azzebe: karı, eş, hanım.

معزف mi'zaf: [ç. ma'âzif معازف] çalgı aleti, enstrüman.

معزفة mi'zfae: çalgı aleti, enstrüman.

معزق mi'zak: kazma.

معزقة mi'zaka: kazma.

معزل ma'zil: **1.**karantina. **2.**uzlet yeri.

معزم mu'azzim: büyücü.

معزوم ma'zûm: ziyafete davetli loan.

معزی ma'zâ: taziye yeri.

معزی ma'zî: cimri.

معزی mi'zâ: dişi keçi.

معزی mı'zî: cimri.

معزی mu'azzî: teselli eden, taziyede bulunan.

معس me'ase: (yem'asu) [m. ma's معس] **1.**sertçe ovdu. **2.**hücum etti, saldırdı. **3.**vurdu. **4.**hafife aldı. **5.**cinsel ilişkide bulundu.

معساء mi'sâ': ergenlik yaşına gelmiş kız.

معساة به ma'sâtu bihi: uygun, lâyık, yaraşır.

معسر mi'ser: borçluyu sıkıştıran alacaklı.

معسر mu'sir: darlık çeken, eli darda olan.

معسرة mu'sere: **1.**darlık, eli darlık, yoksulluk. **2.**güçlük, zorluk.

معسف mi'saf: zalim, despot.

معسكر mu'asker: kışla.

معسلة ma'sele: [ç. ma'âsil معاسل] kovan.

معسم ma'sem: az, bir miktar.

معسول ma'sûl: ballı.

معش ma'aşş: [ç. ma'âşş معاش] arzu, istek.

معشار mi'şâr: [ç. ma'âşîr معاشير] onda bir.

معشاق ma'şâk: **1.**aşık olmak. **2.**yapışıp kalmak.

معشر ma'şer: [ç. ma'âşir معاشر] **1.**topluluk. **2.**aile. **3.**çevre.

معشوق ma'şûk: maşuk, sevgili.

معص ma'as: **1.**ayağı burkulmak. **2.**eli, ayağı ağrımak.

معص ma'as: ayak sızlaması.

معص ma'ise: (yem'asu) [m. ma'as معص] **1.**ayağı burkuldu. **2.**eli, ayağı ağrıdı.

معصار mi'sâr: [ç. ma'âsır معاصر] sıkma aleti, meyva suyu sıkacağı.

معصال mi'sâl: [ç. ma'âsîl معاصيل] değnek, asâ.

معصب mu'asseb: **1.**lider. **2.**efendi. **3.**yoksul.

معصر ma'sar: su çıkarma yeri, meyva sıkma yeri.

معصرة ma'sare: su çıkarma yeri, yağ çıkarma yeri.

معصرة mu'sıre: [ç. mu'sırât معصرات] yağmur bulutu.

معصل mi'sal: borçluyu sıkıştıran.

معصم mi'sam: [ç. ma'âsım معاصم] el bileği.

معصوب ma'sûb: **1.**sarılmış yara. **2.**aç. **3.**kılıç. **4.**nazik.

معصوم ma'sûm: **1.**günahsız. **2.**hatasız.

معصية ma'siye: [ç. ma'âsin معاص] isyan, serkeşlik.

معض ma'ade: [m. tem'îd تمعيض] **1.**gücendirdi, darılttı. **2.**yaktı.

معض ma'ide: (yem'adu) [m. ma'ad معض] gücüne gitti.

معضدة mi'dade: para kesesi.

معضل mu'addil: zor doğum yapan.

معضلة mu'dile: **1.**dar yol. **2.**problem, sorun, karışık iş.

معضوب ma'dûb: **1.**düşkün, zayıf. **2.**kötürüm.

معط ma'ite: (yem'atu) [m. ma'at معط] vücudu kılsız, tüysüz oldu.

معط me'ate: (yem'atu) [m. ma'at معط] **1.**gerdi. **2.**bir avazda doğurdu. **3.**borcunu ödemeyi geciktirdi, borcunu salladı. **4.**kılıcı kınından çekti. **5.**saç yoldu. **6.**yün yoldu.

معطاء mi'tâ': [ç. ma'ât, ma'âtî معاط ، معاطى] bol bağışta bulunan.

معطار mi'târ: [ç. ma'âtîr معاطير] koku sürünen.

معطب ma'tab: [ç. ma'âtıb معاطب] tehlikeli yer.

معطب mu'tıb: yoksul.

معطس ma(tes: [ç. ma'âtıs معاطس] burun.

معطس ma'tıs: [ç. ma'âtıs معاطس] burun.

معطس mu'attas: burnu sürtülmüş.

معطش mu'attaş: susuz bırakılan deve.

معطشة ma'taşe: [ç. ma'âtış معاطش] susuz yer.

معطف mi'taf: [ç. ma'âtıf معاطف] koltuk altı.

معطل mu'attal: işsiz, boşta olan.

معطل mu'attıl: dinsiz, ateist.

معطلة mu'attala: kullanılmaz.

معطن ma'tın: [ç. ma'âtın معاطن] develerin, koyunların su kenarında çökeceği yer.

معطوش ma'tûş: özlenen.

معطون ma'tûn: tuzlanmış deri.

معطی mu'tî: veren.

معطیر mı'tîr: koku sürünen.

معظم mu'zam: [ç. ma'âzim معاظم] **1.**hak. **2.**büyük, çok.

معفاج mi'fâc: **1.**çamaşır tokacı. **2.**değnek.

معفاص mi'fâs: [ç. ma'âfis معافص] huysuz kız.

معفت mi'fat: kıran.

معفج mi'fec: salak, bön.

معفورة ma'fûre: kesat pazar.

معفون ma'fûn: kokuşmuş.

معق ma'aka: (yem'aku) [m. ma'ak معق] **1.**huysuz oldu, ahlaksız oldu. **2.**lıkır lıkır içti. **3.**sel suları önüne katıp götürdü.

معق ma'k: bitkisiz arazi.

معق ma'k: derin olmak.

معق ma'uka: (yem'uku) [m. ma'k معق] derin oldu.

معقاد mi'kâd: [ç. ma'âkid معاقد] dizi.

معقار mi'kâr: eyer.

معقاص mi'kâs: boynuzları eğri koyun.

معقب mi'kab: **1.**küpe. **2.**kadın baş örtüsü. **3.**veliaht.

معقبات mu'akkibât: gündüz ve gece melekleri.

معقبات mu'akkibât: takip edenler.

معقة ma'akka: karşı gelmek, isyan etmek.

معقد ma'kid: [ç. ma'âkid معاقد] düğüm yeri.

معقد mu'akkad: **1.**düğümlü. **2.**sorunlu, problemli, zor.

معقد mu'akkid: sihirbaz, büyücü.

معقر mu'akkır: eyer.

معقر mu'kır: akar sahibi.

معقرب mu'akreb: **1.**sağlam bünyeli. **2.**himayeci. **3.**eğik.

معقص mi'kas: [ç. ma'akıs معاقص] saç maşası.

معقل ma'kil: [ç. ma'âkil معاقل] **1.**kale. **2.**sığınak.

معقلة ma'kule: kan parası, diyet.

معقود اللسان ma'kûdu'l-lisân: peltek, dili tutuk.

معقوف ma'kûf: eğik, eğri.

معقول ma'kûl: akla uygun, makul.

معقول ma7kûl: **1.**akıl etmek. **2.**ergenlik yaşına gelmek. **3.**hatasını anlamak.

معقولات ma'kûlât: metafizik.

معک ma'ik: **1.**borcunu sallayan, borcunu ödemeyen. **2.**ahmak. **3.**düşmanlık güden.

معک ma'uke: (yem'uku) [m. ma'âke معاکة] ahmak oldu.

معک me'ake: (yem'aku) [m. ma'k معک] **1.**deriyi sürttü, deriyi ovdu. **2.**yendi. **3.**borcunu salladı.

معکل mi'kel: [ç. me'âkil معاکل] asâ, baston.

معکم ma'akum: sizinle birlikte, sizinle beraber.

معکود ma'kûd: **1.**devam eden, müdavim. **2.**mümkün olan. **3.**hazır yemek. **4.**hapis yatan.

معکوف ma'kûf: örgülü saç.

معکوکاء ma'kûkâ': kargaşa, fitne.

معل ma'il: aceleci.

معل ma'l: **1.**kapmak.**2.**çekip almak. **3.**hızlı yürümek. **4.**yarmak. **5.**hayvanın hayalarını almak. **6.**rahatsız etmek. **7.**işi aceleye getirmek.

معل me'ale: (yem'alu) [m. ma'l معل] **1.**kaptı. **2.**çekip aldı. **3.**hızlı yürüdü. **4.**yardı. **5.**hayvanın hayalarını aldı. **6.**rahatsız etti. **7.**işi aceleye getirdi.

معلاة ma'lât: [ç. ma'âlî معالی] **1.**yükseklik. **2.**yücelik. **3.**şeref.

معلاق mi'lâk: **1.**askı, elbise askısı. **2.**dil.

معلف mi'lef: [ç. ma'âlif معالف] yemlik, ahır.

معلقة mu'allaka: **1.**Yedi Askı kasidelerinden her biri, Muallaka. **2.**askıda kalmış kadın.

معلم ma'lem: [ç. ma'âlim معالم] **1.**yol izi. **2.**bulunma yeri.

معلم mu'allem: **1.**işaretli. **2.**iyi şeyler ilham edilen. **3.**öğretilmiş.

معلم mu'allim: **1.**öğretmen. **2.**usta.

معلوب ma'lûb: işlek yol.

معلوق ma'lûk: **1.**askı. **2.**askıda duran meyva.

معلوم ma'lûm: bilinen.

معلومات ma'lûmât: bilinenler.

معلومیة ma'lûmiyye: bilgi.

معم mi'amm: hayırlı insan.

معماری mi'mârî: [ç. mi'mâriyye معماریة] mimar.

معمارية mi'mâriyye: mimarlar.

معمد mu'ammed: direkli çadır.

معمد mu'ammid: **1.**vaftizci. **2.**destek veren.

معمر ma'mer: çayırlık arazi.

معمر mu'ammer: uzun ömürlü.

معمع ma'ma': yaman kadın, anasının gözü kadın.

معمع ma'ma'a: [m. ma'ma'a معمعة] **1.**sıcakta yolculuk etti. **2.**acele iş yaptı. **3.**çarpıştı, vuruştu. **5.**kararsız kaldı.

معمعان ma'ma'ân: yüksek sıcaklık.

معمعة ma'ma'a: **1.**cayırtı, yanma sesi. **2.**yüksek sıcaklık.

معمعة ma'ma'a: **1.**sıcakta yolculuk etmek. **2.**acele iş yapmak. **3.**çarpışmak, vuruşmak. **4.**kararsız kalmak.

معمل ma'mel:[ç. ma'âmil معامل] **1.**işlik, atölye. **2.**fabrika.

معمودية ma'mûdiyye: vaftiz suyu.

معمور ma'mûr: bayındır, mamur.

معمول ma'mûl: yapılmış, imal edilmiş, mamul.

معمى mu'ammâ: [ç. mu'ammeyât معميات] bulmaca.

معن ma'an: suya doymak, suya kanmak.

معن ma'ine: (yem'anu) [m. ma'an معن] suya doydu, suya kandı.

معن ma'n: **1.**nankörlük etmek. **2.**hakkı dile getirmek. **3.**bile bile inkâr etmek.

معن ma'n: **1.**su akmak. **2.**su bol olmak.

معن me'ane: (yem'anu) [m. ma'n معن] **1.**su aktı. **2.**su bol oldu.

معن me'ane: (yem'unu) [m. ma'n معن] **1.**nankörlük etti. **2.**hakkı dile getirdi. **3.**bile bile inkâr etti.

معن me'ane: (yem'unu) [m. mu'ûn معون] su aktı.

معن mi'ann: **1.**burnunu her işe sokan. **2.**hatip.

معنا ma'anâ: bizimle beraber.

معنة ma'une: az şey.

معنت mu'annet: kaynadıktan sonra kırılan kemik.

معنت mu'nit: kaynadıktan sonra kırılan kemik.

معنز mu'annez: **1.**küçük başlı. **2.**keçi sakallı.

معنسة mu'annese: [ç. mu'annesât, ma'ânis معنسات، معانس] evde kalmış kız, kız kurusu.

معنقة mi'naka: [ç. ma'ânık معانق] **1.**kolye, gerdanlık. **2.**kum yığını.

معنک mi'nek: kapı sürgüsü.

معنم mu'annem: kınalı parmak ucu.

معنون ma'nûn: deli, mecnun.

معنوی ma'nevî: manevi.

معنی ma'nî: [ç. ma'ân معان] anlam, mânâ.

معنی mu'annâ: vezinsiz şiir.

معو ma'v: **1.**olgun taze hurma. **2.**devenin alt dudak yarığı.

معوان mi'vân: [ç. ma'âvîn معاوين] yardım eden.

معوج mu'avvec: eğri, eğri büğrü.

معود mu'ûd: **1.**götürmek, iletmek. **2.**çekip çıkarmak.

معوذ mu'avvez: **1.**otlak. **2.**boyun.

معوذتان mu'avvizetân: Felak ve Nâs sûreleri.

معور mu'vir: **1.**tehlikeli yer. **2.**hal ve gidişi kötü insan.

معوز mi'vez: [ç. ma'âviz معاوز] **1.**eski giysi. **2.**çocuk bezi.

معوز mi'vez: **1.**ihtiyaç, gereksinim. **2.**darlık, sıkıntı.

معوز mu'viz: yoksul, muhtaç.

معوق mu'avvik: alıkoyan.

معوق mu'vik: aç insan.

معوکة ma'veke: savaş.

معول ma'ûl: yokul, muhtaç.

معول mi'vel: [ç. ma'âvil معاول] **1.**kazma. **2.**balyoz.

معون ma'ûn: yardım.

معون mu'ûn: su akmak.

معونة ma'ûne: [ç. ma'âvin معاون] yardım.

معه ma'ahu: beraberindeki, onunla beraber.

معهد ma'had: [ç. ma'âhid معاهد] **1.**enstitü. **2.**toplantı yeri.

معهم ma'ahum: onlarla birlikte.

معهود ma'hûd: bilinen.

معی ma'iye: benimle.

معی mi'â: [ç. em'â' امعاء] bağırsak.

معی الاثنی عشری mi'a'l-isna aşerî: on iki parmak bağırsağı.

معی الاعور mi'a'l-a'ver: kör bağırsak.

معی الدقیق me'a'd-dakîk: ince bağırsak.

معی الغلیظ me'a'l-galîz: kalın bağırsak.

معیار mi'yâr: [ç. ma'âyîr معايير] ayar ölçüsü, kriter.

معیان mi'yân: [ç. ma'âyîn معايين] göz değdiren, kötü gözlü.

معیب ma'îb: ayıplı, kusurlu.

معیب mu'ayyib: **1.**çantacı. **2.**zembilci.

معیة ma'iyye: beraberlik, birliktelik.

معید mu'îd: **1.**asistan. **2.**savaşçı. **3.**deneyimli, tecrübeli. **4.**güçlü.

معیز ma'îz: keçiler.

معیش ma'îş: yaşamak.

معیشة ma'îşe: [ç. ma'â'iş معائش] geçimlik, dirlik.

معيف ma'îf: iğrenç, tiksindirici.

معيل ma'îl: **1.**yoksul olmak. **2.**çoluk çocuğu çok olmak.

معيل mu'ayyel: çoluk çocuk sahibi.

معيل mu'îl: **1.**kalabalık ailesi olan. **2.**arslan. **3.**kurt. **4.**kaplan.

معيم mu'îm: kurak yıllar.

معين ma'în: Cennet pınarı.

معين mu'ayyen: **1.**belirli, sınırlı. **2.**eşkenar dörtgen.

معيوب ma'yûb: ayıplı, kusurlu.

معيون ma'yûn: akarsu.

معيوهة ma'yûha: afete maruz kalmış yer.

معيه ma'îh: afete maruz kalmış yer.

معيى mu'yâ: **1.**yorgun, bitkin. **2.**hasta.

مغا megâ: (yemgû) [m. magv, muguvv, mugâ' ، مغو ،مغو مغاء] miyavladı.

مغاء mugâ': miyavlamak.

مغار magâr: [ç. magâvir, magâvirât ، مغاور مغاور] mağara.

مغار mugâr: cimri.

مغار mugâr: mağara.

مغارة magâra: [ç. magâvir, magâvirât ، مغاور مغاور] mağara.

مغازى megazî: savaş destanları.

مغاص magâs: [ç. magâvis مغاوص] dalış yeri.

مغاضب mugâdıb: öfkeli.

مغالة magâle: hınç.

مغالث mugâlis: yiğit savaşçı.

مغالطة mugâlata: safsata.

مغالطة mugâlata: yanıltmak.

مغالى mugâlî: abartan, mübalağa eden.

مغامر mugâmir: maceracı.

مغاور mugâvir: **1.**hızlı at. **2.**cesur.

مغبة magabbe: son, sonuç, akıbet.

مغبر mugabber: tozlu.

مغبرة mugabbire: derviş.

مغبطة magbata: gür otlak.

مغبن magbin: [ç. magâbin مغابن] **1.**koltuk altı. **2.**kasık.

مغبوط magbût: imrenilen, gıpta edilen.

مغبون magbûn: alışverişte aldatılan.

مغبون magbûn: kıt fikirli.

مغتاب mugtâb: çekiştiren, gıybet eden, arkadan konuşan.

مغتاظ mugtâz: kızgın, öfkeli.

مغتسل mugtesel: **1.**banyo. **2.**lavabo. **3.**yıkanma suyu.

مغتصب mugtasab: gaspedilmiş, zorla alınmış.

مغتل mugtell: **1.**susamış. **2.**özleyen.

مغتمر mugtemer: ayıklanmamış buğday.

مغتمر mugtemir: **1.**sarhoş. **2.**ayıklanmamış buğday. **3.**sıradan insan.

مغتوم magtûm: sıcaktan bunalan.

مغث mags: **1.**bela, şer. **2.**pehlivan.

مغث megase: (yemgasu) [m. mags مغث] **1.**vurdu. **2.**hummaya yakalandı. **3.**suda boğdu. **4.**namusunu lekeledi.

مغثمر mugasmer: **1.**ayıklanmamış buğday. **2.**kaba kumaş.

مغثمر mugasmir: hak hukuk tanımayan.

مغثور magsûr: reçine, sakız.

مغثوم magsûm: katıp karıştırılmış.

مغحم mufham: delil ile susturulan.

مغد magd: **1.**narin. **2.**tomurcuk. **3.**büyük kova.

مغد megade: (yemgadu) [m. magd مغد] **1.**emdi. **2.**bolluk içinde yaşadı. **3.**besili oldu, semiz oldu. **4.**gelişti, boy attı. **5.**yoldu.

مغداة magdât: babaya çekme.

مغداد migdâd: kızgın, öfkeli.

مغدرة mugdire: karanlık.

مغدف migdaf: [ç. megâdif مغادف] kürek.

مغدودن mugdevdin: **1.**delikanlı. **2.**saç. **3.**eğik dal.

مغدى magdâ: babaya çekme.

مغر magr: hızlı gitmek.

مغر magr: kirli kırmızı.

مغر magr: kırmızı çamur, boya çamuru, aşı.

مغر megare: (yemgaru) [m. magr مغر] hızlı gitti.

مغرب magrib: [ç. magârib مغارب] **1.**batı. **2.**gurûb vakti. **3.**gurûb yeri.

مغرب mugreb: **1.**sabah vakti. **2.**apak, bembeyaz.

مغرب الشمس magribu'ş-şems: güneşin battığı yer.

مغربان magribân: gurûb vakti.

مغربل mugarbel: **1.**alçak tabiatlı insan. **2.**şişmiş leş. **3.**yıkılmış saltanat.

مغربل mugarbil: kalburcu, elekçi.

مغربی magribî: [ç. magâribe مغاربة] Faslı.

مغرة magare: kırmızı çamur, boya çamuru, aşı.

مغرة mugre: kirli kırmızı.

مغرد mugarrid: ötücü kuş, şakıyan kuş.

مغرس magris: [ç. magâris مغارس] dikim yeri.

مغرض magrid: palan çekme yeri.

مغرفة magrife: [ç. magârif مغارف] kepçe.

مغرق mugrak: boğulan, boğulmuş.

مغرم magrem: [ç. magârim مغارم] **1.**borç. **2.**zarar.

مغرم magrem: **1.**ödemek. **2.**alışverişte zarar etmek.

مغرم mugrem: **1.**aşık. **2.**borçlu. **3.**düşkün, hırslı. **4.**ziyanda olan.

مغروض magrûd: yağmur suyu.

مغرى mugrî: **1.**teşvik eden. **2.**tahrik eden.

مغزل magzel: aşıkane konuşma.

مغزل migzel: [ç. megâzil مغازل] iğ, kirmen.

مغزى magzâ: [ç. megâz مغاز] **1.**maksat. **2.**savaş meydanı.

مغزية mugziye: kocası savaşa giden kadın.

مغس mags: **1.**dürtmek. **2.**elle yoklamak.

مغس megase: (yemgasu) [m. mags مغس] **1.**dürttü. **2.**elle yokladı.

مغسل magsel: [ç. magâsil مغاسل] **1.**gasilhane. **2.**yıkama yeri.

مغسل mugassil: ölü yıkayıcı.

مغسلة magsele: **1.**teneşir tahtası. **2.**çamaşırhane.

مغسلة migsele: yıkanma aleti.

مغسوسة magsûse: kedi.

مغسول magsûl: yıkanmış.

مغشم migşem: **1.**hareketli, enerjik. **2.**cesur.

مغشوش magşûş: karışık, katkılı.

مغشى عليه magşiyyun aleyh: baygın.

مغص magas: [ç. emgâs امغاص] **1.**karın ağrısı. **2.**bağırsak iltihabı.

مغص magas: karnı sancılanmak, karnı ağrımak.

مغص magisa: (yemgasu) [m. magas مغص] karnı sancılandı, karnı ağrıdı.

مغص mags: [ç. emgâs امغاص] **1.**karın ağrısı. **2.**bağırsak iltihabı.

مغضبة magdaba: kızmak, öfkelenmek, hiddetlenmek, gazaba gelmek.

مغضة magadda: [ç. magâdd مغاض] **1.**eksiklik, noksan. **2.**zillet, hakirlik.

مغضر mugdir: **1.**müreffeh insan. **2.**uğurlu insan.

مغضوب magdûb: gazaba uğramış.

مغضور magdûr: **1.**müreffeh insan. **2.**uğurlu insan.

مغط magt: çekmek, sündürmek, germek.

مغط megate: (yemgatu) [m. magt مغط] çekti, sündürdü, gerdi.

مغطس magtasa: [m. magtasa مغطسة] miknatısladı.

مغطس magtis: [ç. magâtis مغاطس] havuz.

مغطس migtas: küvet.

مغطسة magtasa: miknatıslamak.

مغفار migfâr: [ç. magâfîr مغافير] meşe zamkı.

مغفر migfer: [ç. magâfir مغافر] miğfer, tulga.

مغفرة magfire: **1.**günahını affetmek. **2.**ıslah etmek.

مغفرة migfara: [ç. magâfir مغافر] miğfer, tulga.

مغفل mugaffel: **1.**çabuk aldanan. **2.**bön.

مغفوراء magfûrâ': meşelik.

مغل magal: **1.**emzirmek. **2.**gözü bozulmak.

مغل magal: hamile kadının emzirme sütü.

مغل magile: (yemgalu) [m. magal مغل] **1.**emzirdi. **2.**gözü bozuldu.

مغل magl: hamile kadının emzirme sütü.

مغل magl: toprak yiyen hayvan sancılanmak.

مغل magl: yüksek idarecinin yanında birini kötülemek.

مغل megale: (yemgalu) [m. magl مغل] toprak yiyen hayvan sancılandı.

مغل megale: (yemgalu) [m. magl, magâle مغل ، مغالة] yüksek idarecinin yanında birini kötüledi.

مغل mugill: **1.**kinci. **2.**mahsul sahibi.

مغلاق miglâk: [ç. magâlîk مغاليق] **1.**kilit. **2.**kapı sürgüsü.

مغلب magleb: **1.**galip gelmek, yenmek. **2.**zorla almak. **3.**üstün olmak.

مغلب mugalleb: çok yenilen.

مغلبة maglebe: **1.**galip gelmek, yenmek. **2.**zorla almak. **3.**üstün olmak.

مغلة magle: [ç. migâl مغال] **1.**senede iki defa kuzulayan koyun. **2.**mide bozulması.

مغلطة maglata: [ç. magâlit مغالط] laf salatası, yanıltıcı söz.

مغلف mugallef: [ç. mugallefât مغلفات] **1.**zarf. **2.** kap.

مغلفات mugallefât: **1.**zarflar. **2.**kaplar.

مغلق muglak: anlaşılmaz söz.

مغلق muglak: kilitli, kapalı.

مغلوب maglûb: yenik, mağlup.

مغلوث maglûs: karışık unlu ekmek.

مغلولة maglûle: bağlı.

مغلى miglâ: pahalı.

مغلى muglâ: kaynamış.

مغمد magmed: kın.

مغمر mugammer: safranla boyanmış giysi.

مغمز magmez: **1.**zaaf. **2.**ayıp, kusur. **3.**tamahlanılacak şey.

مغمض magmad:[ç. magâmid مغامض] çukur mekân.

مغمضات mugammidât: bile bile işlenen günahlar.

مغمضات mugmidât: bile bile işlenen günahlar.

مغمغ magmaga: [m. magmaga مغمغة] **1.**birbirine karıştı, çetrefilleşti. **2.**iyi çiğnemedi. **3.**lafını anlatamadı, iki lafı bir araya getiremedi. **4.**köpek kap yaladı. **5.**elbiseyi suya bastı. **6.**işini gevşek tuttu.

مغمور magmûr: sıradan insan.

مغموز magmûz: ayıplı kişi.

مغموم magmûm: **1.**gamlı, kederli. **2.**nezleli. **3.**gizli haber. **4.**bulut arkasında kalan ay.

مغمى عليه magmiyyu aleyh: baygın.

مغنط magnata: [m. magnata مغنطة] miknatısladı.

مغنطة magnata: miknatıslamak.

مغنطيس magnetîs: **1.**miknatıs. **2.**manyetizma.

مغنطيسى magnetîsî: miknatıslı.

مغنى magnâ: [ç. magân مغان] ev.

مغنى mugnen: asla, katiyen.

مغنى mugnî: Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

مغنية mugniyye: kadın şarkıcı.

مغو magv: miyavlamak.

مغو muguvv: miyavlamak.

مغواة mugevvât: [ç. mugavveyât مغويات] tehlikeli yer.

مغوار migvâr: çok baskın yapan.

مغوارة megvâre: [ç. magâvir مغاور] azgınlık yeri.

مغوثة magûse: [ç. megâvis مغاوث] yardım.

مغوثة magûse: imdada koşmak, yardıma koşmak.

مغوصة mugavvise: regl olmadığı halde eşine tersini söyleyen kadın.

مغول migvel: [ç. magâvil مغاول] **1.**şiş. **2.**ince uzun kılıç. **3.**kırbaç.

مغوى mugavvî: ayartan, azdıran, saptıran.

مغوى mugvî: ayartan, azdıran, saptıran.

مغويات mugavveyât: tehlikeli yerler.

مغى magy: **1.**sıfat yakıştırmak. **2.**anlaşılmaz şekilde konuşmak.

مغى megâ: (yemgâ) [m. magy مغى] **1.**sıfat yakıştırdı. **2.**anlaşılmaz şekilde konuştu.

مغيب magîb: **1.**gurub vakti. **2.**gurup yeri.

مغيب mugîb: kocasından uzakta olan kadın.

مغيبة mugîbe: kocasından uzakta olan kadın.

مغيث magîs: pehlivan.

مغيث magîs: yağmur alan bölge.

مغير magîr: kanlı süt.

مغيزل mugayzil: ince sicim.

مغيض magîd: [ç. magâyid مغايض] gölet.

مغيظ magîz: kızgın, öfkeli.

مغيوث magyûs: yağmur alan bölge.

مغيوم magyûm: bulutlu hava, kapalı hava.

مفئ mufî': fethedip ganimet alan.

مفؤد mef'ud: **1.**yüreği dertli. **2.**yüreksiz, ödlek. **3.**külde pişmiş ekmek.

مفآد mif'âd: [ç. mefâ'id, mefâ'îd مفائيد ، مفائد] **1.**kebap şişi. **2.**maşa.

مفاتح mefâtih: **1.**anahtarlar. **2.**su kanalları.

مفاتح mefâtih: **1.**hazineler. **2.**defineler.

مفاتح الغيب mefâtihu'l-gayb: gaybın anahtarları.

مفاجئ mufâci': **1.**beklenmedik, ani. **2.**arslan.

مفآد mif'ed: [ç. mefâ'id, mefâ'îd مفائيد ، مفائد] **1.**kebap şişi. **2.**maşa.

مفادة mif'ede: [ç. mefâ'id, mefâ'îd مفائيد ، مفائد] **1.**kebap şişi. **2.**maşa.

مفأر mef'er: faresi bol olan yer.

مفازة mefâze: [ç. mefâviz, mefâzât مفاوز ، مفازات] **1.**çöl. **2.**zafer. **3.**ölüm. **4.**kurtuluş.

مفازة mefâze: **1.**başarı. **2.**kurtulma, kurtuluş.

مفازع mufâzi': korkak, ödlek.

مفاض فيه mufâdun fîh: söz, laf.

مفاضة mufâda: **1.**büyük zırh. **2.**iri göbekli.

مفتاح miftâh: [ç. mefâtîh مفاتيح] **1.**anahtar. **2.**deve boynuna basılan damga.

مفتاح السيارة miftâhu's-seyyâre: arabanın anahtarı, kontak anahtarı.

مفتاح العقد miftâhu'l-akd: kilit taşı.

مفتاح انكليزى miftâhun inkilîzî: İngiliz anahtarı.

مفتأد mufte'ed: külde pişmiş ekmek.

مفتح meftah: [ç. mefâtîh مفاتح] **1.**hazine. **2.**define.

مفتح miftah: [ç. mefâtîh مفاتح] **1.**anahtar. **2.**su kanalı.

مفتحة mufetteha: açılmış.

مفترس mufteris: yırtıcı.

مفتريات muftereyât: uydurmalar.

مفتش mufettiş: müfettiş, denetçi.

مفتق meftak: yırtmaç.

مفتوت meftût: parmakla ufalanmış olan.

مفتوح meftûh: **1.**açık. **2.**açılmış. **3.**fethedilmiş. **4.**açık renk.

مفتوح meftûh: açık.

مفتوق meftûk: fıtıklı.

مفتون meftûn: **1.**azdırmak, yoldan çıkarmak, ayartmak. **2.**sınamak, denemek.

مفتون meftûn: **1.**deli, mecnun. **2.**fitneye uğrayan.

مفتون muftûn: müftüler.

مفتی muftî: [ç. muftûn مفتون] müftü.

مفجرة mefcere: su kaynağı, pınar.

مفحص mefhas: [ç. mefâhis مفاحص] folluk.

مفحمة mafhame: taş kömürü havzası.

مفخر mefhar: [ç. mefâhir مفاخر] övünç kaynağı.

مفخرة mefhare: övünç kaynağı.

مفدرة mefdere: dağ keçisi çok olan bölge.

مفدمات mufeddemât: süzgülü kaplar.

مفذ mufizz: bir yavru doğuran koyun.

مفذاذ mifzâz: bir yavru doğuran koyun.

مفر meferr: **1.**kaçma, firar. **2.**kaçacak yer.

مفر meferr: **1.**kaçmak. **2.**sığınmak. **3.**hız yapmak.

مفر mefirr: **1.**kaçmak. **2.**sığınmak. **3.**hız yapmak.

مفر miferre: kaçılacak at.

مفراح mifrâh: sevinçli.

مفراض mifrâd: [ç. mefârîd مفاريض] kertme aleti.

مفرج muferrec: tarak.

مفرج mufrec: **1.**züğürt. **2.**katili meçhul olan.

مفرج mufric: piliçleri olan tavuk.

مفرح muferrih: **1.**sevindirici. **2.**ferahlatıcı.

مفرح mufreh: **1.**yenik. **2.**soyu bilinmeyen.

مفرخ muferrih: yavrulayan kuş.

مفرد mufred: **1.**tekil. **2.**yaban öküzü.

مفردات اللغة mufredâtu'l-luga: sözlük.

مفرش mifreş: masa örtüsü.

مفرش السرير mifreşu's-serîr: yatak örtüsü.

مفرض mifred: kertme aleti.

مفرع mifra': [ç. mefâri' مفارع] barışçı, arabulucu.

مفرغ muferrag: kalıba dökülmüş olan.

مفرغة muferrega: halka.

مفرق mefrik: [ç. mefârık مفارق] **1.**saç bölmesi. **2.**kavşak.

مفرقات muferrekât: patlayıcı maddeler.

مفرک muferrek: hoşlanılmayan erkek.

مفركة muferreke: hoşlanılmayan erkek.

مفرمة mifreme: kıyma makinesi.

مفروح mefrûh: sevinçli, neşeli.

مفروز mefrûz: ayrılmış parça.

مفروض mefrûd: farz kılınmış.

مفزع mefza': sığınak.

مفزع mufezza': **1.**cesur. **2.**korkak.

مفسؤ mefsu': kalçalarını çalkalayarak yürüyen.

مفسد mufsid: **1.**bozucu, fesat çıkaran, bozguncu, işleri bozan. **2.**mahvedici, yok edici.

مفسدة mefsede: [ç. mefâsid مفاسد] zarar.

مفسول mefsûl: mürüvvetsiz insan.

مفصد mifsad: neşter.

مفصل mafsıl: [ç. mafâsıl مفاصل] eklem, mafsal.

مفصل mifsal: dil.

مفصلات mufassılât: menteşeler.

مفصلة mufassıla: [ç. mufassılât مفصلات] menteşe.

مفصليات mafsıliyyât: eklembacaklılar.

مفصود mefsûd: **1.**kan alınan kişi. **2.**kan alınan damar.

مفض mifadd: tokmak.

مفضاض mifdâd: tokmak.

مفضال mifdâl: erdemli.

مفضل mifdal: erdemli.

مفضل mufaddal: erdemli.

مفطر muftir: [ç. mefâtîr مفاطير] oruç açan, iftar eden.

مفطرة meftare: [ç. mefâtır مفاطر] mantarlık bölge.

مفعاة mef'ât: engerek yılanlarının çokça bulunduğu yer.

مفعم mu'am: dolu, dolmuş olan.

مفعول mef'ûl: yapılan, yerine getirilen. Allah'ın emri.

مفغرة mefgare: mağara, kovuk.

مفغوم mefgûm: **1.**nezleli. **2.**koku sürünmüş olan.

مفقر mufakkar: oluklu kılıç.

مفقر mufkir: **1.**güçlü insan. **2.**güçlü hayvan. **3.**tay.

مفقود mefkûd: kaybolmuş, kayıp.

مفقور mefkûr: kırık omurgalı.

مفك mifekk: [ç. mefâkk مفاك] tornavida.

مفكرة mufekkire: bellek, hafıza.

مفكرة جيب mufekkiretu ceyb: cep defteri, not defteri.

مفكوك mefkûk: çözülmüş.

مفلاق miflâk: [ç. mefâlîk مفاليق] mendebur.

مفلحون muflihûn: kurtuluşa erenler, saadete erişenler.

مفلس mufelles: pul benekli.

مفلس muflis: [ç. muflisûn, mefâlîs مفلسون ، مفاليس] **1.**iflas eden, müflis. **2.**istediğini elde edemeyen..

مفلفل mufelfel: **1.**acı şarap. **2.**kıvırcık saç.

مفلق mufallak: yarılarak kurutulmuş meyva.

مفلوج meflûc: [ç. mefâlîc مفاليج] felçli.

مفلوذ meflûz: çelikten.

مفلوق meflûk: kulağı damgalı deve.

مفلوک meflûk: [ç. mefâlîk مفاليک] yoksul.

مفناق mifnâk: güzel vücutlu.

مفنخ mifneh: üstün gelen, yenen.

مفند mifned: bunak.

مفننة mufennene: cadı, kocakarı.

مفوض mufevved: elçi.

مفوف mufevvef: ince kumaş.

مفيأة mefye'e: gölgelik.

مفيص mefîs: sapak.

مق makk: **1.**açmak. **2.**gözünü çıkarmak.

مق makka: (yemakku) [m. makak مقق] **1.**ince ve uzun oldu. **2.**arası uzak oldu.

مق makka: (yemukku) [m. makk مق] **1.**açtı. **2.**gözünü çıkardı.

مقا makâ: (yemkû) [m. makv مقو] **1.**kılıcı parlattı. **2.**iştahla süt emdi.

مقاء makkâ': **1.**cılız bacak. **2.**uzak.

مقابلة المثل بالمثل mukâbeletu'l-misli bi'l-misl: misilleme.

مقاتل mukâtil: [ç. mukâtile مقاتلة] savaşçı.

مقارب mukârib: orta, vasat.

مقاط mikât: [ç. mukut مقط] iyi bükülmüş ip.

مقالة افتتاحية makâletun iftitâhiyye: başmakale.

مقام mukâm: **1.**durma. **2.**ikamet. **3.**ikamet yeri.

مقام كريم makâmun kerîm: iyi bir konum.

مقام محمود makâmun mahmûd: yüksek makam.

مقامة makâme: **1.**topluluk. **2.**meclis. **3.**vaaz. **4.**bir yazı türü.

مقباس mikbâs: **1.**köz. **2.**çabuk hamile kalan.

مقبب mukabbeb: **1.**kubbemsi. **2.**kubbeli.

مقبر makber: gömmek, defnetmek, toprağa vermek.

مقبرة makbere: [ç. makâbir مقابر] mezarlık, kabristan.

مقبس makbes: [ç. makâbis مقابس] **1.**priz. **2.**çıra.

مقبس makbis: priz.

مقبص mikbas: [ç.makâbis مقابص] at yarışı başlatma ipi.

مقبض mıkbed: kabza.

مقبل mukbil: gelecek.

مقبوح makbûh: iğrenç kılınmış.

مقبوضة makbûda: alınmış.

مقت makata: (yemkutu) [m. makt مقت] kızdı.

مقت makkate: [m. temkît تمقيت] kızdı.

مقت makt: **1.**büyük gazap. **2.**öfke.

مقت makt: üvey ana ile yapılan evlilik.

مقت makute: (yemkutu) [m. makâte مقاتة] iğrenç oldu, çirkin oldu.

مقتبس muktebes: köz.

مقتت mukattat: hoş kokulu zeytinyağı.

مقتحم muktehim: cehenneme tıkılan.

مقتدر muktedir: **1.**orta dereceli, vasat. **2.**kazanda yemek pişiren.

مقتدر muktedir: kudret sahibi, güçlü.

مقتر muktir: kıt kanaat geçinen.

مقترف mukterif: günahkâr.

مقتسم muktesim: parçalara ayıran.

مقتشر mukteşir: çıplak.

مقتصد muktesid: iktisatçı, ekonomist.

مقتصدة mukteside: orta yolu tutan.

مقتل maktel: [ç. makâtil مقاتل] **1.**savaş yeri. **2.**öldürme yeri. **3.**tehlike.

مقتل mukattel: **1.**işbilir. **2.**aşktan perişan olmuş kalp.

مقتوون maktevûn: hizmetçiler.

مقتوى maktevî: [ç. makâtiye, maktevûn مقاتية ، مقتون] hizmetçi.

مقتى maktî: üvey anasıyla evlenen.

مقثة mikassa: çokluk.

مقحاة mikhât: çapa.

مقحاد mıkhâd: [ç. makâhîd مقاحيد] iri hörgüçlü deve.

مقحط mıkhat: kolay kolay yorulmayan at.

مقحطة makhata: kıtlık, kuraklık.

مقحفة mikhafa: [ç. makâhif مقاحف] yaba.

مقحم mukham: zayıf, düşkün.

مقحمات makhumât: fazla kelimeler.

مقحمة mukhame: [ç. makhumât مقحمات] fazla kelime.

مقحو makhuvv: papatyalı ilaç.

مقحى makhî: papatyalı ilaç.

مقد makadd: **1.**yol. **2.**düzlük.

مقد mıkadd: delikli zımba.

مقداح mikdâh: çakmak demiri.

مقدار mikdâr: [ç. makâdîr مقادير] **1.**miktar. **2.**ölçü. **3.**kader. **4.**hüküm.

مقدار mikdâr: gücü yetmek, muktedir olmak, kadir olmak.

مقدام mikdâm: [ç. makâdîm مقاديم] atılgan.

مقدح mikdah: kepçe.

مقدرة makdere: **1.**kuvvet. **2.**zenginlik.

مقدرة makdere: gücü yetmek, muktedir olmak, kadir olmak.

مقدرة makdire: **1.**kuvvet. **2.**zenginlik.

مقدرة makdire: gücü yetmek, muktedir olmak, kadir olmak.

مقدرة makdure: **1.**kuvvet. **2.**zenginlik.

مقدرة makdure: gücü yetmek, muktedir olmak, kadir olmak.

مقدس mukaddes: kutsal.

مقدس mukaddis: **1.**Kudüs'ü ziyaret edip hacı olan Hıristiyan. **2.**rahip.

مقدعة mikda'a: **1.**sinek kovucu, sineklik. **2.**değnek.

مقدم makdem: **1.**bir yere gelmek, bir yere varmak. **2.**seyahatten dönmek.

مقدم mukaddim: Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

مقدم العين mukaddemu'l-ayn: göz pınarı.

مقدمة mukaddime: **1.**başlangıç. **2.**giriş, önsöz. **3.**öncü kuvvet. **4.**alın. **5.**alın perçemi.

مقدور makdûr: kesinleşmiş.

مقدونس makdûnis: (bot.) maydonoz.

مقذاف mikzâf: [ç. makâzîf مقاذيف] **1.**kürek. **2.**atma aleti.

مقذذ mukazzez: kıvrak, atik.

مقذر makzer: kendisinden kaçılan.

مقذر mukazzir: pislik yapan.

مقذرات mukazzi'ât: pislikler.

مقذف mıkzef: **1.**kürek. **2.**atma aleti.

مقذوفات البراكين makzûfâtu'l-berâkîn: lav.

مقر makar: **1.**acı olmak. **2.**ekşi olmak.

مقر makar: **1.**acılık. **2.**ekşilik.

مقر makara: (yemkuru) [m. makr مقر] **1.**başını yardı, kafasını kırdı. **2.**salamura yaptı.

مقر makarr: [ç. makârr مقار] karargâh.

مقر makır: acı darı.

مقر makire: (yemkaru) [m. makar مقر] **1.**acı oldu. **2.**ekşi oldu.

مقر makr: **1.**başını yarmak, kafasını kırmak. **2.**salamura yapmak.

مقرئة makra'a: [ç. makâri' مقارئ] Kur'ân okuma yeri.

مقرأ makra': rahle.

مقراء mıkrâ': misafirperver.

مقراب mikrâb: teleskop.

مقراص mikrâs: makas.

مقراض mikrâd: [ç. makârîd مقاريض] makas.

مقراع mikrâ': **1.**ütü. **2.**balyoz.

مقرب makreb: kısa yol, kestirme yol.

مقرب mukarreb: **1.**Allah'a çok yakın. **2.**yakın kimse.

مقرب mukrib: doğumu yakın olan.

مقربة makrebe: [ç. makârib مقارب] **1.**kısa yol. **2.**konak yeri.

مقربون mukarrebûn: **1.**Allah'a yakın olanlar. **2.**yakınlar.

مقرة makarra: **1.**küçük havuz. **2.**testi.

مقرر mukarrer: **1.**kesin. **2.**sabit. **3.**kurs. **4.**ders konusu.

مقرر mukarrir: sözcü.

مقررة mukarrere: dolaysız vergi.

مقرشة mukarreşe: kıtlık yılı.

مقرص mikras: [ç. makârıs مقارص] makas.

مقرطة mukarrata: küpeli.

مقرطمة mukartama: sivri burunlu çizme.

مقرعة makra'a: kabaklık.

مقرعة mikra'a: [ç. makâri' مقارع] **1.**kırbaç. **2.**değnek.

مقرف mukrif: **1.**kızıl suratlı. **2.**çirkin yüz.

مقرفل mukarfel: karanfilli yemek.

مقرم makrem: **1.**ot yemek. **2.**ısırmak.

مقرم mıkram: **1.**ince zar. **2.**al perde. **3.**çarşaf.

مقرمة mıkrame: **1.**ince zarlar. **2.**al perdeler. **3.**çarşaflar.

مقرن mikran: boyunduruk.

مقرن mukarren: **1.**bağlanmış, zincirlenmiş, bağlı. **2.**elleri boynuna bağlanmış.

مقرنس mukarnes: mukarnas, çatma tavan.

مقرونة makrû'a: okunan sayfa.

مقروة makruvve: okunan sayfa.

مقروح makrûh: yara bere içinde olan.

مقرور makrûr: soğuk algınlığı olan.

مقرور makrûr: soğuk gün.

مقروظ makrûz: sahtiyan.

مقروع makrû': **1.**aygır. **2.**lider.

مقرونة makrûne: badem, sade yağı ve un katkılı bir Arap yemeği.

مقرى makrâ: [ç. makârî مقارى] **1.**havuz. **2.**tepe başı.

مقرى mıkrâ: [ç. makâr مقار] **1.**misafirperver. **2.**tencere.

مقرية makriyye: okunan sayfa.

مقزحة mikzaha: baharat kabı.

مقس makıse: (yemkasu) [m. mekas مقس] midesi bulandı.

مقس mekase: (yemkusu) [m. maks مقس] **1.**suya daldırdı. **2.**doldurdu. **3.**kırdı. **4.**aktı. **5.**gitti.

مقس mekkase: [m. temkîs تمقيس] suyu bolca döktü.

مقساة maksât: katılaştıran, katılaştırıcı.

مقسط muksit: **1.**adaletli. **2.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

مقسم maksem: **1.**pay, hisse, nasip. **2.**şans.

مقسم maksim: [ç. makâsim مقاسم] nasip, kısmet.

مقسم mukassem: **1.**güzel sevgili. **2.**kaygılı insan.

مقسم muksem: **1.**yemin. **2.**yemin yeri.

مقسوم عليه maksûmun aleyh: bölen.

مقشة mikaşşe: süpürge.

مقشرة mikşare: kabuk soyma aleti.

مقشط mikşat: [ç. makâşıt مقاشط] çakı.

مقشم makşem: **1.**yemekhane. **2.**ölüm.

مقص mikass: [ç. makâss مقاص] makas.

مقصبة maksaba: sazlık, kamışlık.

مقصد maksıd: kastedilen yer.

مقصد muksad: aniden ölen.

مقصدة maksada: endamı düzgün kadın.

مقصر mukassır: saçını kısaltmış.

مقصرة maksara: [ç. makâsır مقاصر] akşam vakti.

مقصرة mıksara: çırpıcı tokacı.

مقصص mukassas: iri göğüslü.

مقصع mukassa': keskin kılıç.

مقصف maksıf: [ç. makâsıf مقاصف] **1.**kumarhane. **2.**bar. **3.**büfe.

مقصل miksal: **1.**keskin kılıç. **2.**sivri dil.

مقصلة miksala: [ç. makâsıl مقاصل] giyotin.

مقصور maksûr: kısaltılmış.

مقصورة maksûre: [ç. maksûrât مقصورات] **1.**taş duvarla çevrili ev. **2.**örtülü kadın. **3.**gerdek odası.

مقض mikadd: taş kırma aleti.

مقضب mikdab: **1.**orak. **2.**tahra. **3.**kesici alet.

مقضى makdîy: hükme bağlanmış.

مقط makata: (yemkutu) [m. makt مقط] **1.**topu yere vurup tuttu. **2.**ipi büktü. **3.**boynunu kırdı. **4.**darılttı. **5.**yemin billah etti.

مقط makit: vaktinden önce doğan çocuk.

مقط makkata: [m. temkît تمقيط] yere çaldı, yıktı.

مقط makt: şiddet.

مقط mıkatt: üstünde kalem yontulan kemik.

مقط mukt: [ç. emkât امقاط] tuzak ipi.

مقط mukut: iyi bükülmüş ipler.

مقطار mıktâr: yağmur bulutu.

مقطاع mıktâ': **1.**suyu sık sık tükenen kuyu. **2.**dostluğu sürekli olmayan.

مقطرة mıktara: **1.**buhurdan. **2.**pranga.

مقطع makta': [ç. makâtı' مقاطع] **1.**son. **2.**sınır. **3.**hece. **4.**geçit.

مقطع mıkta': kesici alet.

مقطع mukatta': **1.**sınanmış insan. **2.**parçalanmış giysi.

مقطع mukta': işsiz güçsüz.

مقطع الورق mıkta'u'l-varak: kâğıt makası, matbaa bıçağı.

مقطعات mukatta'ât: antoloji, seçmeler.

مقطف mıktaf: [ç. makâtıf مقاطف] **1.**salkım kökü. **2.**meyva orağı.

مقطفة mukattafa: bodur.

مقطلة mıktale: [ç. makâtıl مقاطل] kesici alet.

مقطم mıktam: [ç. makâtım مقاطم] alıcı kuş pençesi.

مقطم mukattam: (coğ.) Kahire'de bir dağ.

مقطنة maktana: pamuk tarlası.

مقطوب maktûb: sulandırılmış içki.

مقطورة maktûre: vagon.

مقطوط maktût: yüksek fiyat.

مقطوعات maktû'ât: kesintiler, kesilmiş olanlar.

مقطول maktûl: kesik, kesilmiş.

مقع mak': **1.**kana kana içmek. **2.**töhmet altında bırakmak.

مقع maka'a: (yemka'u) [m. mak' مقع] **1.**kana kana içti. **2.**töhmet altında bıraktı.

مقعد mak'ad: [ç. makâ'id مقاعد] **1.**oturma. **2.**oturak.

مقعد mak'ad: **1.**oturmak. **2.**oturtmak.

مقعد muk'ad: **1.**kötürüm. **2.**genç kız memesi. **3.**zihaflı şiir.

مقعد صدق mak'adu sıdk: doğruluk meclisi.

مقعدة mak'ade: **1.**seviyesiz insan. **2.**kurbağa.

مقعر muka'ar: konkav, içbükey.

مقعط mik'at: sarık.

مقفنة mukaffi'e: dereler.

مقفار mıkfâr: çöl.

مقفع mukaffa': büzülmüş, buruşmuş.

مقفعة mikfa'a: sopa.

مقق makak: **1.**ince ve uzun olmak. **2.**arası uzak olmak.

مقق makaka: **1.**cahil cühela takımı. **2.**süt çocukları.

مقل makala: (yemkulu) [m. makl مقل] **1.**baktı. **2.**suya daldırdı. **3.**su içirdi.

مقل makl: **1.**bakmak. **2.**suya daldırmak. **3.**su içirmek.

مقل makl: kuyu dibi.

مقل mukal: gözler.

مقل mukl: (bot.) akgünlük.

مقلات miklât: [ç. makâlît مقاليت] **1.**bebeğini karnında tutamayan. **2.**tek yavru doğuran deve.

مقلاد miklâd: [ç. makâlîd مقاليد] **1.**anahtar. **2.**hazine. **3.**iş.

مقلاع miklâ': [ç. makâlî' مقاليع] sapan.

مقلاق mıklâk: tedirgin.

مقلام mıklâm: [ç. makâlîm مقاليم] **1.**makas. **2.**tırnak mkası.

مقلب makleb: [ç. makâlib مقالب] entrika, dalavere.

مقلب mıkleb: [ç. makâlib مقالب] çapa.

مقلة makle: kuyu dibi.

مقلة mukle: [ç. mukal مقل] göz.

مقلتة maklete: [ç. makâlit مقالت] tehlikeli yer.

مقلد mıkled: [ç. makâlid, makâlîd مقالد ، مقاليد] **1.**kap. **2.**torba. **3.**ölçek. **4.**anahtar. **5.**çevgen.

مقلد mukalled: **1.**yürük at. **2.**kolye yeri, gerdan.

مقلم maklem: [ç. makâlim مقالم] kesme yeri.

مقلمة mıklame: [ç. makâlim مقالم] kalemlik, kalem kutusu

مقلود maklûd: bükülü ip.

مقلى mıklâ: [ç. makâlî مقالى] **1.**tava. **2.**kavurmacı. **3.**çelik çomak oyununda çomak.

مقلية makliye: gücenmek, darılmak.

مقماة makmât: güneş görmeyen yer.

مقمة makamme:çöplük.

مقمة mıkamme: [ç. makâmm مقام] süpürge.

مقمح mukmah: başı yukarı kalkık.

مقمر makmer: kumarhane.

مقمعة mikma'a: [ç. makâmi' مقامع] **1.**çevgen. **2.**gürz.

مقمق makmaka: [m. makmaka مقمقة] **1.**yumuşadı. **2.**boyun eğdirdi.

مقمنة makmene: lâyık, uygun.

مقناة maknât: gölgelik.

مقناة makne'e: güneş görmeyen yer.

مقنب mıknab: [ç. makânib مقانب] **1.**arslan pençesi. **2.**avcı çantası. **3.**süvari müfrezesi.

مقنطر mukantar: kemerli bina.

مقنع makna': güvenilir şahit.

مقنع mikna':baş örtüsü.

مقنع mukanna': **1.**peçeli. **2.**silahlı, tam teçhizatlı. **3.**miğferli.

مقنن mukannin: kanun koyucu.

مقنونة maknû'e: güneş görmeyen yer.

مقوال mikvâl: geveze.

مقود mukavved: uzun dağ.

مقود mıkved: [ç. makâvid مقاود] yular.

مقور mukavver: ziftli.

مقورة mıkvere: oyma aleti.

مقوس mıkves: [ç. makâvis مقاوس] **1.**start ipi. **2.**yay kabı.

مقول mıkvel: [ç. makâvil مقاول] **1.**dil. **2.**geveze.

مقولة mukavvele: tekrar edilmiş söz.

مقوم mıkvem: saban kulpu.

مقوى mukavvî: **1.**güçlendirici. **2.**takviye eden.

مقه makiha: (yemkahu) [m. makah مقه] beyaz oldu.

مقهى makhâ: kahvehane.

مقياس mikyâs: [ç. makâyîs مقاييس] **1.**ölçüm aleti. **2.**miktar.

مقياس الحرارة mikyâsu'l-harâre:)fiz.) termometre.

مقياس الكحول mikyâsu'l-kuhûl: alkolölçer.

مقياس المطر mikyâsu'l-matar: yağmurölçer.

مقياس المغنطيسى mikyâsu'l-magnetîsî: (fiz.) manyetometre.

مقياس ضغظ الغازات mikyâsu dagti'l-gâzât: (fiz.) manometre.

مقيت makît: **1.**rızık veren, besleyen. **2.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri.

مقيت mukît: gücü yeten, muktedir.

مقيظ makyez: yazlık bölge.

مقيم mukîm: **1.**yerleşik. **2.**tükenmez.

مقينة mukayyine: makyöz.

مك mekke: (yemukku) [m. mekk مك] **1.**emdi. **2.**mahvetti, helâk etti. **3.**borçluyu sıkıştırdı. **4.**eksiltti.

مكا mekâ: (yemkû) [m. mukâ', mekv مكاء ، مكو] ıslık çaldı.

مكا mekâ: [ç. emkâ' امكاء] kovuk, yuva.

مكاء mukâ': ıslık çalmak.

مكاء mukkâ': [ç. mekâkî مكاكى] (zool.) çobanaldatan kuşu.

مكاب mekâbb: makaralar.

مكارى mukârî: [ç. mukârûn مكارون] kiraya veren.

مكاس mekâs: yılan deliği.

مكاس mekkâs: gümrükçü.

مكافئ mukâfî': eşit, denk.

مكافأة mukâfe'e: ödül.

مكافل mukâfil: **1.**komşu. **2.**birbirine kefil olan.

مكاك mukâk: **1.**emilen. **2.**emilmiş ilik.

مكالمة mukâleme: konuşma.

مكان mekân: [ç. emkine, emâkin امكنة ، اماكن] **1.**yer. **2.**durum, konum. **3.**makam. **4.**derece.

مكان mekkân: **1.**makineci, makinist. **2.**makine satan.

مكان ابرش mekânun ebreş: bol otlu yer, otlak.

مكان التنزه mekânu't-tenezzuh: park, gezinti yeri, mesire.

مكان انيث mekânun enîs: çabuk yeşeren yer.

مكان دغل mekânun dagil: tehlikeli yer.

مكان زلج mekânun zelc, mekânun zelec: kaygan yer.

مكان زليج mekânun zelîc: kaygan yer.

مكان يبس mekânun yebes: suyu çekilmiş arazi.

مكانة mekâne: [ç. mekânât مكانات] **1.**ağırbaşlılık. **2.**şeref, saygınlık. **3.**güç, elden gelen.

مكانة mekâne: yer, mekân.

مكب mikebb: [ç. mikebbât, mekâbb مكاب ، مكابات] makara.

مكب mukibb: yere bakan.

مكباب mikbâb: yere bakan.

مكبات mikebbât: makaralar.

مكبح mukebbah: yüce, ulu.

مكبر mekbir: yaşlanma.

مكبر mekbir: yaşlanmak, ihtiyarlamak.

مكبر الصوت mukebbiru's-savt: megafon.

مكبرة mekbere: yaşlanma.

مكبرة mekbure: yaşlanma.

مكبس mikbes: [ç. mekâbis مكابس] **1.**pres. **2.**mengene. **3.**piston.

مكبس mukebbis: **1.**masajcı, masör. **2.**saldırgan.

مكبل mukebbel: bağlı esir.

مكة mekke: (coğ.) Mekke.

مكتئب mukte'ib: siyahımsı, karamtırak.

مكتاب miktâb: daktilo.

مكتب mekteb: [ç. mekâtib, mektebât مكاتب ، مكتبات] **1.**ilkokul. **2.**büro, daire. **3.**yazı masası.

مكتب mekteb: masa, çalışma masası.

مكتب mukettib: yazı yazmayı öğreten.

مكتب استعلامات mektebu isti'lâmât: danışma bürosu.

مكتبات mektebât: **1.**ilkokullar. **2.**bürolar, daireler. **3.**yazı masaları.

مكتبة mektebe: [ç. mekâtib, mektebât مكاتب ، مكتبات] **1.**kütüphane. **2.**kitapçı, kitap satış yeri. **3.**derslik. **4.**sıra.

مكتبت muktebit: kederli.

مكتل miktel: [ç. mekâtil مكاتل] zembil.

مكتل mukettel: bodur, tostoparlak insan.

مكتوب mektûb: [ç. mekâtîb مكاتيب] **1.**mektup. **2.**mesaj. **3.**yazı.

مكتوبة mektûbe: beş vakit namaz.

مكتومة mektûme: çivit ve safranlı boya.

مكث mekese: (yemkusu) [m. meks, muks, miks, mekes, mukûs نكوث ، مكث] **1.**durdu, duraladı, bekledi. **2.**kaldı.

مكث mekkese: [m. temkîs تمكيث] bekletti, durdurdu.

مكثار miksâr: geveze, ağzı kalabalık.

مكثاف miksâf: yoğunlukölçer.

مكثر muksir: çak malı olan.

مكثور عليه meksûrun aleyh: gırtlağına kadar borca batmış olan.

مكحل mikhal: sürme mili.

مكحلة mukhule: [ç. mekâhil مكاحل] sürmelik, sürme kutusu.

مكحولة mekhûle: sürme çekilmiş göz.

مكد mekede: (yemkudu) [m. mukûd مكود] **1.**ikamet etti. **2.**su kesintisiz aktı. **3.**devenin sütü bol oldu.

مكد mikedd: tarak.

مكدم mekdem: **1.**ısırık izi. **2.**istek.

مكدم mukdem: kalın camlı bardak.

مكدم mukeddem: bedeni ısırık içinde olan.

مكدوبة mekdûbe: beyaz tenli güzel kadın.

مكدود mekdûd: yenik.

مكدوه mekdûh: içi sıkılan, canı sıkılan.

مكدية mukeddiye: asalak kadın.

مكذب mukezzib: yalanlayan.

مكذبان mekzebân: çok yalancı.

مكذبانة mekzebâne: çok yalancı.

مكذبة mekzebe: [ç. mekâzib مكاذب] yalan.

مكذبة mekzube: [ç. mekâzib مكاذب] yalan.

مكذبون mukezzibûn: yalanlayanlar.

مكذوب mekzûb: yalanlanmış.

مكذوبة mekzûbe: [ç. mekâzîb مكاذيب] yalan.

مكذوبة mekzûbe: düşkün kadın.

مكر meker: kızarmak.

مكر mekere: (yemkuru) [m. mekr مكر] **1.**hile yaptı, aldattı. **2.**giysiyi kırmızı çamurla boyadı. **3.**renklendirdi, boyadı. **4.**tarlayı suladı. **5.**tuzak kurdu.

مكر mekerr: savaş alanı.

مكر mekire: (yemkeru) [m. meker مكر] kızardı.

مكر mekkere: [m. temkîr تمكير] tahıl stokladı, tahılı karaborsaya düşürdü.

مكر mekr: **1.**harp hileleri, savaş oyunları. **2.**dolgun baldırlar. **3.**dedikodu.

مكر mikerr: döne döne saldıran.

مكر الله mekrullâh: Allah'ın tuzağı.

مكرام mikrâm: cömert, kerem sahibi.

مكربس mukerbes: yuvarlak kafalı.

مكرة mekre: [ç. mekr, mukûr مكر ، مكور] **1.**harp hilesi, savaş oyunu. **2.**dolgun baldır.

مكرز mukerrez: **1.**mayası bozuk, sütü bozuk. **2.**düzenbaz. **3.**becerikli. **4.**şahin, doğan.

مكرس mukerres: tıknaz insan.

مكرسة mukerrese: kolye, gerdanlık.

مكرش mukriş: karnı geniş.

مكرشة mukerreşe: deve işkembesinden yapılan bir Arap yemeği.

مكرص mikras: süt kabı.

مكركم mukerkem: Hint safranı ile boyanmış.

مكرم mukerrem: saygıdeğer insan, şerefli insan.

مكرم mukrem: ikrama erdirilmiş.

مكرمة mekreme: verimli toprağı olan arazi.

مكرمة mekrume: [ç. mekârim مكارم] **1.**cömert, kerem sahibi. **2.**kerem sahipliği.

مكرمة mukerreme: çok değerli.

مكرمون mukremûn: ikram görenler.

مكرنف mukernif: haşmetli burun.

مكروب mekrûb: üzgün, kederli.

مكروب mikrûb: (Lat.) mikrop.

مكروش mekrûş: karnı geniş.

مكروه mekrûh: [ç. mekârih مكاره] **1.**sıkıntı, zorluk. **2.**şiddet. **3.**hoşa gitmeyen. **4.**sevimsiz.

مكروهة mekrûha: şiddetli.

مكره mekreh: [ç. mekârih مكاره] zorluk.

مكرى mukerrî: yavaş yürüyen develer.

مكزوبة mekzûbe: alaca.

مكزوز mekzûz: tetanozlu.

مكس mekese: (yemkisu) [m. meks مكس] **1.**malı ucuz aldı. **2.**eksiltti. **3.**zulmetti. **4.**vergi koydu.

مكس meks: [ç. mukûs مكوس] gümrük vergisi.

مكس meks: **1.**malı ucuz almak. **2.**eksiltmek. **3.**zulmetmek. **4.**vergi koymak.

مكسح mikseh: süpürge.

مكسح mukessah: **1.**raşitizme yakalanan. **2.**kabuğu soyulmuş nesne.

مكسحة miksaha: süpürge.

مكسر meksir: **1.**kırılma yeri. **2.**sıfat.

مكسرات mukesserât: kırılarak yenilen besinler.

مكسع mukessa': hiç evlenmemiş erkek.

مكسلة meksele: tembellik sebebi.

مكسور meksûr: **1.**kırık. **2.**yenik, mağlup.

مكسور meksûr: kırık.

مكسور الخاطر meksûru'l-hâtır: dargın, gücenik, kalbi kırık.

مكسور القلب meksûru'l-kalb: kalbi kırık.

مكشاف الكهربى mikşâfu'l-kehrebî: elektroskop.

مكشوف mekşûf: açık, açılmış.

مكشوف الرأس mekşûfu'r-re's: başı açık.

مكظظ mukezzez: **1.**işlerden bunalan. **2.**midesi şişkinlik yapan.

مكظوظ mekzûz: **1.**işlerden bunalan. **2.**midesi şişkinlik yapan.

مكعب muka'ab: **1.**küp. **2.**sayının küpü.

مكعب muka'ib: turunç memeli kız.

مكعوم mek'ûm: hayvan burunsallığı.

مكفر mukeffer: **1.**nankörlük edilen. **2.**silahlı. **3.**bağlı, bağlanmış.

مكفف الاصابع mukeffefu'l-asâbi': perde ayaklılar.

مكفوف mekfûf: [ç. mekâfîf مكافيف] kör.

مكفهر mukfehirr: **1.**koyu bulut, kara bulut. **2.**kösele surat. **3.**esmer yüz. **4.**sarp dağ.

مكلئة mekle'e: çayırlık.

مكلأ mukelle': **1.**iskele. **2.**liman. **3.**yalı. **4.**nehir kıyısı.

مكلب mukelleb: bağlı.

مكلب mukellib: köpek terbiyecisi.

مكلبة meklebe: köpeği çok olan yer.

مكلف mukellef: **1.**sorumlu. **2.**vergi mükellefi.

مكلفة mukellefe: tapu.

مكلل mukellel: **1.**taçlandırılmış. **2.**evli.

مكللة mukellele: çiçekli bahçe.

مكلوم meklûm: yaralı.

مكلى muklî: böbrek hastası.

مكم mikemm: ağız torbası.

مكمأة mekme'e: **1.**mantarı bol olan yer. **2.**yer elması bol olan yer.

مكمة mikemme: ağız torbası.

مكمك mekmeke: [m. mekmeke مكمكة] hepsini emdi.

مكمكة mekmeke: hepsini emmek.

مكمل mikmel: olgun insan, kamil insan.

مكمن mekmen: [ç. mekâmin مكامن] **1.**pusu. **2.**gizlenme yeri.

مكمه mukemmeh: doğuştan gözleri kapalı olan.

مكن mekin: [ç. mekinât مكنات] yumurta, çekirge türü küçük hayvanların yumurtası.

مكن mekine: (yemkenu) [m. mekn مكن] yumurtladı, yumurta bıraktı.

مكن mekkene: [m. temkîn تمكين] **1.**güçlü kıldı, imkân ve iktidar verdi. **2.**yerleştirdi. **3.**dikiş makinesi ile dikti, makineye çekti.

مكن mekn: yumurta, çekirge türü küçük hayvanların yumurtası.

مكن mekune: (yemkunu) [m. mekâne مكانة] değerli oldu, saygın oldu, itibarlı oldu.

مكنة mekine: [ç. mekinât, mikân مكنات ، مكان] **1.**makine. **2.**güç, kudret. **3.**şeref, saygınlık.

مكنة mukne: **1.**güç, kudret. **2.**enerji.

مكنة خياطة mekinetu hiyâta: dikiş makinesi.

مكنة خياطة mekinetun hiyâta: dikiş makinesi.

مكنز meknez: [ç. mekâniz مكانز] ambar.

مكنسة miknese: [ç. mekânis مكانس] süpürge.

مكنوز meknûz: gömülü, saklı.

مكنوع meknû': eli kesik.

مكنون meknûn: **1.**gizli, saklanmış. **2.**örtülü.

مكنى mekenî: **1.**makineci, makine tamircisi. **2.**otomatik.

مكو mekv: ıslık çalmak.

مكواة mikvât: [ç. mekâv مكاو] **1.**ütü. **2.**dağlama demiri.

مكواة mikvât: ütü.

مكوتع mukevti': hızlı yürüyen.

مكور mekver: palan, semer.

مكور mikver: sarık.

مكور mikverr: ağzı bozuk.

مكور mukûr: **1.**harp hileleri, savaş oyunları. **2.**dolgun baldırlar.

مكورة mikvere: sarıklar.

مكوز mukevvez: uzun kafalı.

مكوس mukûs: gümrük vergileri.

مكوك mekkûk: [ç. mekâkîk مكاكيك] **1.**mekik. **2.**su tası. **3.**ülkelere göre farklılık gösteren bir ölçek.

مكون mukevvin: yaratan, yaratıcı.

مكى mekiye: (yemkâ) [m. mek مك] eli nasır tuttu.

مكيال mikyâl: [ç. mekâyîl مكاييل] ölçek.

مكيث mekîs: temkinli.

مكيد mekîd: tuzağa düşen.

مكيدة mekîde: [ç. mekâyid مكايد] **1.**hile. **2.**pusu, tuzak. **3.**entrika, düzen, dolap.

مكيف الهواء mukeyyifu'l-hevâ': havalandırma cihazı, klima cihazı.

مكين mekîn: [ç. mukenâ' مكناء] **1.**sağlam. **2.**yüksek makam sahibi. **3.**itibarlı, saygın, güvenilir.

مل melle: (yemellu) [m. melel, melâl, melle, melâle ملل ، ملال ، ملة ، ملالة] bıktı, usandı, sezgid.

مل melle: (yemullu) [m. mell مل] **1.**teyelledi. **2.**ateşe tuttu. **3.**külbastı yaptı. **4.**hızlı yürüdü. **5.**yolculuk yordu.

مل melle: (yemullu, yemellu) [m. mell مل] **1.**terledi. **2.**halsiz oldu. **3.**çevirdi, döndürdü.

مل ء الارض mil'u'l-ardi: dünya dolusu.

ملئ meli'e: (yemle'u) [m. mel' ملأ] doldu.

ملؤ melu'e: (yemlu'u) [m. melâ', melâ'e ملاء ، ملاءة] zenginleştirdi, kudret sahibi yaptı.

ملء mil': kapasite.

ملء الكف mil'u'l-keffi: avuç dolusu.

ملء ملعقة mil'u mel'akati: kaşık dolusu.

ملنک mel'ek: [ç. melâ'ike ملائكة] **1.**melek. **2.**mesaj.

ملآن mel'ân: [ç. milâ' ملاء] **1.**dolu olan. **2.**nezleli.

ملآنة mel'âne. [ç. milâ' ملاء] **1.**dolu olan. **2.**nezleli.

ملآى mel'â: [ç. milâ' ملاء] **1.**dolu olan. **2.**nezleli.

ملا melâ: (yemlû) [m. melv ملو] **1.**koştu. **2.**hızlı yürüdü.

ملا melâ: **1.**çöl, sahra. **2.**açıklık, geniş alan. **3.**zaman dilimi.

ملأ mele': [ç. emlâ' املاء] **1.**topluluk. **2.**ileri gelenler, seçkinler topluluğu. **3.**danışma, meşveret. **4.**huy, ahlak.

ملأ mele'e: (yemle'u) [m. mel', mel'e, mil'e ملأ ، ملأ] **1.**doldu. **2.**yardım etti, destek verdi. **3.**işgal etti. **4.**yayı gerdi.

ملأ melle'e: [m. temli'e تملئة] **1.**doldurdu, tıka basa doldurdu. **2.**yayı iyice gerdi.

ملأ الاعلى mele'u'l-a'lâ: yüce topluluk.

ملاء melâ': ileri gelenler.

ملاءة mulâ'e: ince çarşaf, ince örtü.

ملاءة السرير mulâ'etu's-serîr: çarşaf, örtü.

ملائک melâik: melekler.

ملائكة melâ'ike: **1.**melekler. **2.**mesajlar.

ملاب melâb: parfüm.

ملابس الجاهزة melâbisu'l-câhize: hazır giyim.

ملأة mel'e: **1.**doldurmak. **2.**yardım etmek, destek vermek. **3.**işgal etmek. **4.**yayı germek.

ملاة melât: [ç. mel ملل] sıcak çöl.

ملأة mil'e: **1.**mide şişkinliği. **2.**dolma, doluş.

ملاتب melâtib: eski cübbeler.

ملاث melâs: lider, reis, efendi.

ملاثمة mulâseme: dudak dudağa öpüşmek.

ملاجئ melâci': sığınaklar.

ملاح mellâh: **1.**gemici, denizci. **2.**kaptan. **3.**tuzcu.

ملاح milâh: **1.**rüzgâr. **2.**torba. **3.**mızrak. **4.**yağmur serinliği. **5.**perde.

ملاح milâh: **1.**tuz ekmek yemek. **2.**birbirinin çocuğunu emzirmek.

ملاح mulâh: yakışıklı.

ملاحة melâha: şirin olmak, güzel olmak, alımlı olmak.

ملاحة mellâha: tuzla.

ملاحة milâha: **1.**denizcilik, gemicilik. **2.**tuzculuk.

ملاحة milâhe: denizcilik.

ملاحظة mulâhaza: **1.**gözden geçirme. **2.**gözleme, gözlem yapma.

ملاحى mulâhî: **1.**uzun beyaz üzümü. **2.**bir tür incir.

ملاخ mellâh: kaçmayı âdet edinmiş köle.

ملادة mulâdde: **1.**düşmanlığı şiddetlendirmek. **2.**himaye etmek. **3.**yüz çevirdi.

ملادس melâdis: **1.**çekirdek kırma taşları. **2.**sert basarak yürüyenler.

ملاديم melâdîm: **1.**çekirdek kırma taşları. **2.**şişman ve cahil insanlar.

ملاذ melâz: sığınak.

ملاذ melâzz: **1.**arzular, istekler. **2.**zevkler.

ملاذ melâzz: lezzet yerleri.

ملاذ mellâz: sever görünen.

ملاز melâz: sığınma yeri.

ملازة melâze: bademlik.

ملازم melâzim: **1.**mengeneler. **2.**presler.

ملازم mulâzim: **1.**tabi. **2.**ayrılmayan. **3.**teğmen.

ملازم اول mulâzimu evvel: asteğmen.

ملازم ثانى mulâzimu sânî: teğmen.

ملازمة mulâzeme: **1.**ayrılmamak. **2.**devam etmek. **3.**boynuna sarılmak. **4.**yakından izlemek.

ملاسة melâse: düz ve yumuşak olmak.

ملاشاة mulâşât: tahrip etmek, yok etmek.

ملاصقة mulâsaka: yapıştırmak.

ملاط milât: [ç. mulut ملط] **1.**harç, duvar harcı. **2.**yan.

ملاطس mulâtıs: çarpışan dalga.

ملاطسة mulâtese: lekelenmek, kirlenmek.

ملاطفة mulâtefe: **1.**iyilik etmek, lutfetmek. **2.**şaka yapmak. **3.**okşamak.

ملاطم melâtım: yanaklar.

ملاطمة mulâtame: tokatlaşmak.

ملاطيس melâtîs: **1.**balyozlar. **2.**külünkler. **3.**toynaklar.

ملاظة mulâzze: savaşa devam etmek.

ملاع melâ': otsuz çöl.

ملاع milâ': otsuz çöl.

ملاعب melâ'ib: **1.**stadyumlar. **2.**sirkler.

ملاعب mulâ'ib: **1.**oyun arkadaşı. **2.**hilekâr.

ملاعب الرياح melâ'ibu'r-riyâh: labirent.

ملاعب ظله mulâ'ib zıllih: (zool.) yalı çapkını.

ملاعبة mulâ'abe: **1.**oynaşmak. **2.**şakalaşmak.

ملاعجة mulâ'ace: zor gelmek.

ملاعق melâ'ık: kaşıklar.

ملاق mellâk: yaltakçı, dalkavuk, yağcı.

ملاقاة mulâkât: **1.**kavuşmak, buluşmak. **2.**karşılaşmak.

ملاقس mulâkis: azimli, sebatlı.

ملاقط melâkıt: madenler.

ملاك melâk: [ç. melâik, melâike ملائك ، ملائكة] melek.

ملاک melâk: melek.

ملاک milâk: **1.**öz. **2.**kıvam.

ملاک الامر melâku'l-emr: işin özü.

ملاک الطریق milâku't-tarîk: yolun ortası.

ملأکة mel'eke: **1.**mektup. **2.**mesaj.

ملاکم mulâkim: boksör.

ملاکمة mulâkeme: boks.

ملال melâl: bezginlik, bıkkınlık, usanç.

ملال melâl: bıkmak, usanmak, bezmek.

ملال mulâl: **1.**hastalıktan o yana bu yana dönme. **2.**sırt ağrısı. **3.**sıtma teri.

ملالة melâle: bezgin, bıkkın.

ملالة melâle: bıkmak, usanmak, bezmek.

ملام melâm: azarlamak, çıkışmak, kınamak.

ملامح melâmih: benzerlik.

ملامسة mulâmese: **1.**temas. **2.**kontak.

ملامل mulâmil: hızlı hayvan.

ملاوة milâve: ömür süresi.

ملاوذ melâviz: sığınma yeri.

ملاوص mulâvis: **1.**yağcı. **2.**pelûze.

ملایس mulâyis: ağır kanlı.

ملایین melâyîn: milyonlar.

ملبس melbes: [ç. melâbis ملابس] giysi.

ملبس milbes: **1.**giysi. **2.**gece.

ملبس mulebbes: belirsiz, müphem.

ملبن milben: **1.**kerpiç kalıbı. **2.**süt kabı. **3.**süt süzgeci.

ملبن ترکی melbenu turkî: Türk lokumu.

ملبنة melbene: **1.**mandıra. **2.**süt süzgeci. **3.**hayvana süt yapan ot.

ملبنة milbene: kaşık.

ملبوب melbûb: akıllı, idrakli.

ملبوبة melbûbe: göğsüne kayış geçirilmiş hayvan.

ملبوط melbût: nezleli.

ملبون melbûn: sütü seven.

ملة melle: **1.**sıcak kül. **2.**ateş koru. **3.**sıtma teri.

ملة melle: bıkmak, usanmak, bezmek.

ملة mille: [ç. milel ملل] **1.**din. **2.**şeriat. **3.**diyet. **4.**millet.

ملة mulle: teyel.

ملتب milteb: kargaşa dolayısıyla evine sığınan.

ملتجة multecce: **1.**kara göz. **2.**yemyeşil çayırlık.

ملتحج multehac: sığınak.

ملتحد multehad: **1.**sığınak. **2.**sığınılacak kimse.

ملتحمة multehime: konjunktiv.

ملتحی multehî: sakallı.

ملتخ multahh: fitil gibi sarhoş.

ملتزم multezim: **1.**müteahhit. **2.**imtiyaz sahibi.

ملتصب multesib: dar yol.

ملتفط الاخبار multefitu'l-ahbâr: haber bekleyen.

ملتقى multekâ: **1.**buluşma yeri. **2.**kavşak.

ملتقى multekî: **1.**karşılaşan. **2.**hamile kalan.

ملتک multek: sarhoş.

ملث melese: (yemlusu) [m. mels ملث] **1.**dermansız kaldı. **2.**karıştırdı. **3.**hoş sözlerle aldattı. **4.**tartakladı. **5.**sözünde durmadı. **6.**hava kararmaya başladı, hava alacakaranlık oldu.

ملثة mulse: alacakaranlık.

ملثم melsem: burun ve çevresi.

ملج melc: süt emmek.

ملج melece: (yemlucu) [m. melc ملج] süt emdi.

ملج mulc: **1.**esmerler. **2.**kıraç araziler. **3.**(bot.) emleci hindîler.

ملج muluc: **1.**süt çocukları. **2.**değerli insanlar, saygın insanlar.

ملجأ melce': [ç. melâci' ملاجئ] sığınak.

ملجأ الايتام melce'u'l-eytâm: yetimhane.

ملجاب milcâb: temrensiz yelekli ok.

ملح melah: **1.**açık mavi olmak. **2.**hayvanın ayağında eğrice hastalığı belirmek.

ملح meleha: (yemlahu, yemlihu) [m. melh ملح] **1.**emzirdi. **2.**tuz koydu, tuzladı. **3.**tuz yedirdi. **4.**kanat çırptı.

ملح melh: **1.**emzirmek. **2.**tuz koymak, tuzlamak. **3.**tuz yedirmek. **4.**kanat çırpmak.

ملح meliha: (yemlahu) [m. melah ملح] **1.**açık mavi oldu. **2.**hayvanın ayağında eğrice hastalığı belirdi.

ملح melleha: [m. temlîh تمليح] **1.**yemeğe çok tuz koydu. **2.**semizleşti. **3.**hoş sözler etti.

ملح meluha: (yemluhu) [m. melâha ملاحة] şirin oldu, güzel oldu, alımlı oldu.

ملح meluha: (yemluhu) [m. mulûh, melâha ملوح ، ملاحة] su tuzlu oldu.

ملح milh: [ç. emlâh, milâh املاح ، ملاح] **1.**tuz. **2.**tuzlu.

ملح milh: [ç. milah, milha, milâh, emlâh ملح ، ملحة ، ملاح ، املاح] **1.**emzirme. **2.**bilim. **3.**bilginler. **4.**güzellik. **5.**iç yağı. **6.**semizlik. **7.**saygınlık. **8.**bağ.

ملح muleh: **1.**açık maviler. **2.**hoş sözler, tatlı sözler. **3.**bereketler.

ملح mulihh: ısrarcı.

ملح الطعام milhu't-ta'âm: tuz, sofra tuzu.

ملح النشادر milhun nuşâdir: amonyum klorür, nişadır.

ملح طيار milhun tayyâr: amonyak.

ملح معدن milhun ma'din: maden tuzu.

ملحب milhab: **1.**sivri dilli. **2.**soyma aleti. **3.**fasih dil.

ملحة melha: deniz ufku.

ملحة milha: **1.**emzirmeler. **2.**bilimler. **3.**bilginler. **4.**güzellikler. **5.**iç yağları. **6.**semizlikler. **7.**saygınlıklar. **8.**bağlar.

ملحة muleha: hoş söz, tatlı söz.

ملحة mulha: [ç. muleh ملح] **1.**açık mavi. **2.**hoş söz, tatlı söz. **3.**bereket.

ملحج melhac: [ç. melâhic ملاحج] **1.**sığınma yeri. **2.**dar mekân.

ملحج mulhac: sığınak.

ملحد mulhid: [ç. mulhidûn, melâhide ملاحدة ، ملحدون] dinden çıkan, ateist, tanrıtanımaz, dehrî.

ملحدون mulhidûn: dinden çıkanlar, ateistler, tanrıtanımazlar, dehrîler.

ملحز melhaz: [ç. melâhiz ملاحز] dar mekân.

ملحس melhas: yünü güve yemek.

ملحس milhas: [ç. melâhis ملاحس] **2.**hırslı. **2.**yiğit.

ملحص melhas: sığınak.

ملحف milhaf: **1.**yorgan. **2.**battaniye.

ملحفة milhafe: **1.**yorgan. **2.**battaniye.

ملحق mulhak: [ç. mulhakât ملحقات] **1.**eklenen. **2.**ataşe. **3.**tabi.

ملحقات mulhakât: **1.**eklenenler. **2.**ataşeler. **3.**tabiler.

ملحلح mulehlah: lider, reis.

ملحم mulhim: **1.**çok et yediren. **2.**eti çok olan.

ملحمة melhame: [ç. melâhim ملاحم] **1.**şiddetli savaş. **2.**kahramanlık romanı.

ملحوظة melhûze: sayfa kenarına düşülen not.

ملحى melhî: küfredilen.

ملخ meleha: (yemlahu) [m. melh ملخ] **1.**hızlı yürüdü. **2.**gitti. **3.**gezdi, seyahat etti. **4.**kırıtarak yürüdü. **5.**abesle iştigal etti.

ملخ meluha: (yemluhu) [m. melâha ملاخة] tadı olmadı, tatsız oldu.

ملخ muluh: **1.**tatsız şeyler, lezzetsiz şeyler. **2.**bozuk olanlar. **3.**zayıf olanlar.

ملخاء milhâ': burun damlalığı.

ملد **1.**taze del. **2.**genç insan. **3.**gulyabani.

ملد meld: uzatmak, çekerek uzatmak.

ملد meled: taze olmak.

ملد melede: (yemludu) [m. meld ملد] uzattı, çekerek uzattı.

ملد melide: (yemledu) [m. meled ملد] taze oldu.

ملد mellede: [m. temlîd تمليد] ovarak yumuşattı.

ملد muld: narin genç kadınlar.

ملداء meldâ': [ç. muld ملد] narin genç kadın.

ملدام mildâm: [ç. melâdîm ملاديم] **1.**çekirdek kırma taşı. **2.**şişman ve cahil insan.

ملدس mildes: [ç. melâdis ملادس] **1.**çekirdek kırma taşı. **2.**sert basarak yürüyen.

ملدغ mildag: sivri dilli.

ملدم muleddem: eski giysi.

ملذ melez: sever görünmek.

ملذ meleze: (yemluzu) [m. melz ملذ] **1.**yalan söyledi. **2.**at dört nala koştu.

ملذ meleze: (yemluzu) [m. melz, melâze ملاذة ، ملذ] yalan sözlerle avuttu.

ملذ melezz: [ç. melâzz ملاذ] lezzet yeri.

ملذ melize: (yemlezu) [m. melez ملذ] sever göründü.

ملذ melz: **1.**yalan söylemek. **2.**at dört nala koşmak.

ملذ melz: yalan sözlerle avutmak.

ملذة melezze: [ç. melâzz ملاذ] **1.**arzu, istek. **2.**zevk.

ملزاب milzâb: cimri, mıhsıçtı.

ملزز mulezzez: sağlam yapılı.

ملزم milzem: [ç. melâzim ملازم] **1.**mengene. **2.**pres.

ملزمة melzeme: **1.**mengene. **2.**kitap forması.

ملس meles: [ç. mulûs, emlâs ملوس ، املاس] otsuz düzlük.

ملس melese: (yemlesu) [m. mels ملس] **1.**kökünden kopardı, kökünden söktü. **2.**dalkavukluk etti, yaltaklandı. **3.**alacakaranlık çöktü.

ملس mellese: [m. temlîs تمليس] düzledi.

ملس meluse: (yemlusu) [m. mulûse, melâse ملوسة ، ملاسة] düz ve yumuşak oldu.

ملس muls: **1.**hoş içimli şaraplar. **2.**ekşi sütler.

ملس الظلام melesu'z-zalâm: alacakaranlık.

ملساء melsâ': [ç. muls ملس] **1.**hoş içimli şarap. **2.**ekşi süt.

ملسع milsa': kılavuz, rehber.

ملسعة mulesse'a: bir yerden ayrılmayan.

ملسعة mulessi'a: yerleşik topluluk.

ملسن mulessen: sivri uçlu.

ملسن mulsin: **1.**fasih dilli. **2.**geveze.

ملسوع melsû': yılan veya akrep tarafından sokulan.

ملسون melsûn: yalancı.

ملسى melesâ: sözünde durmayan.

ملش meleşe: (yemluşu) [m. melş ملش] eliyle yokladı.

ملش melş: eliyle yoklamak.

ملص melas: kayganlık.

ملص meles: **1.**sıyrılmak, kurtulmak. **2.**düşmek. **3.**kaçmak, sıvışmak.

ملص melesa: (yemlusu) [m. mels ملص] attı.

ملص melisa: (yemlesu) [m. meles ملص] **1.**sıyrıldı, kurtuldu. **2.**düştü. **3.**kaçtı, sıvıştı.

ملص mels: atmak.

ملص mels: çıplak.

ملصة melassa: hırsız yatağı.

ملصق mulsak: yapışık, bitişik.

ملط melat: vücudu kılsız olmak.

ملط meleta: (yemlutu) [m. melt ملط] **1.**çamurla sıvadı. **2.**başını tıraş etti.

ملط meleta: (yemlutu) [m. mulût ملوط] çocuğu gayrimeşru oldu, çocuğu piç oldu.

ملط melita: (yemletu) [m. melat, multa ملط ، ملطة] vücudu kılsız oldu.

ملط melleta: [m. temlît تمليط] **1.**sıvadı. **2.**şiirin mısralarını farklı şairler söyledi.

ملط milt: [ç. emlât, mulût املاط ، ملوط] **1.**piç. **2.**hırsız. **3.**hain.

ملط mulut: **1.**harçlar, duvar harçları. **2.**yanlar.

ملطاء miltâ': sığınak.

ملطاة miltât: derin baş yarığı.

ملطاس miltâs: [ç. melâtîs ملاطيس] **1.**balyoz. **2.**külünk. **3.**toynak.

ملطاط miltât: **1.**sahil. **2.**işlek yol. **3.**oklava. **4.**mala. **5.**avlu.

ملطس miltas: balyoz. **2.**külünk.

ملطف mulattif: **1.**hafifleten. **2.**yatıştırıcı, teskin edici.

ملطم meltam: [ç. melâtım ملاطم] yanak.

ملطم mulattam: alçak, aşağılık.

ملطى malatâ: hızlı koşma.

ملطى meltâ: sığınak.

ملطى miltâ: sığınak.

ملظ milezz: ısrarcı.

ملظاظ milzâz: ısrarcı.

ملظة mulizze: acele mektup.

ملع mele'a: [m. mel', mele'ân ملع ، ملعان] **1.**koştu. **2.**süt emdi. **3.**koyun yüzdü.

ملعب mel'ab: [ç. melâ'ib ملاعب] **1.**stadyum. **2.**sirk.

ملعبة mil'abe: yensiz çocuk giysisi.

ملعقة mil'aka: [ç. melâ'ık ملاعق] kaşık.

ملعقة شاى mil'akatu şây: çay kaşığı.

ملعن mula'an: herkes tarafından lanet edilen.

ملعنة mel'ane: [ç. melâ'in ملاعن] **1.**melanet. **2.**tuvalet.

ملعوب mel'ûb: **1.**salyalı ağız. **2.**hile.

ملعون mel'ûn: [ç. melâ'în ملاعين] **1.**melun, lanetlenmiş. **2.**kovulmuş.

ملعونة mel'ûne: lanetlenmiş.

ملغ milg: [ç. emlâg املاغ] **1.**ağzı bozuk. **2.**umursamaz, vurdumduymaz.

ملغاة melgât: zırvalamak, saçmalamak.

ملغفة mulgife: hırsız takımı.

ملغم melgam: [ç. melâgim ملاغم] ağız çevresi.

ملغى mulgâ: hükümden kaldırılmış, iptal edilmiş, lağvedilmiş.

ملف mileff: **1.**örtü. **2.**battaniye.

ملفاف milfâf: **1.**örtü. **2.**battaniye. **3.**çarşaf. **4.**matkap kolu.

ملفج mulfec: müflis.

ملفعة milfa'a: boyun atkısı, kaşkol.

ملفف muleffef: süt tulumu.

ملفقة mulaffaka: yaldızlı söz, laf salatası.

ملفوف melfûf: **1.**lahana. **2.**yaprak sarması, lahana sarması.

ملق meleka: (yemlaku) [m. malk ملق] **1.**mahvetti. **2.**yıkadı. **3.**süt emdi. **4.**vurdu. **5.**hızlı yürüdü.

ملق melık: **1.**yürük at. **2.**düşkün insan. **3.**sözünde durmayan.

ملق melika: (yemlaku) [m. melak ملق] **1.**yalandan sevgi gösterdi. **2.**yüzüğü parmağından çıktı.

ملق melleka: [m. temlîk تمليق] **1.**düzeltti. **2.**mala çekti.

ملقاط milkât: [ç. melâkît ملاقيط] **1.**cımbız. **2.**küçük maşa. **3.**örümcek. **4.**kalem.

ملقح mulakkah: deneyimli, görmüş geçirmiş.

ملقح mulkih: iktidarlı erkek.

ملقط melkat: [ç. melâkıt ملاقط] maden.

ملقط milkat: maşa.

ملقعة milka'a: ağzı bozuk kadın.

ملقن mulakkin: **1.**telkin veren. **2.**suflör, sufle yapan.

ملقون mulkûne: atılacak şeyler.

ملقى melkâ: [ç. mulâkâ ملاقى] **1.**buluşma yeri. **2.**birleşme noktası.

ملقى mulkâ: atılmış eşya.

ملقيات mulkiyât: bırakanlar.

ملقين mulkîn: atanlar.

ملك melek: [ç. melâik, melâike ملانک ، ملانک] melek.

ملك meleke: (yemliku) [m. melk, milk, meleke ملک ، ملکة] **1.**sahip oldu, malik oldu. **2.**hükmetti, hükümdarlık etti, gücü yetti. **3.**istila etti. **4.**hamur yoğurdu. **5.**evlendi. **6.**fayda sağladı.

ملك melik: [ç. emlâk, mulûk املاک ، ملوک] **1.**Yüce Tanrı. **2.**mülk sahibi. **3.**melik, hükümdar.

ملك melk: [ç. mulûk ملوک] **1.**melik, hükümdar. **2.**mülk. **3.**özgür irade.

ملك melleke: [m. temlîk تمليک] **1.**mülk edindirdi.

2.hükümdar yaptı, melik yaptı.

ملک milk: **1.**sahip olmak, malik olmak. **2.**hükmetmek. **3.**istila etmek. **4.**hamur yoğurmak. **5.**evlenmek.

ملک mulk: [ç. emlâk املاک] **1.**hükümdarlık. **2.**hükümranlık. **3.**mülk. **4.**saltanat.

ملک الموت meleku'l-mevt: ölüm meleği.

ملک الناس meliku'n-nâsi: insanların meliki.

ملکاء mulekâ': **1.**melikler, hükümdarlar. **2.**mülk sahipleri.

ملکة meleke: **1.**sahip olmak, malik olmak. **2.**hükmetmek. **3.**istila etmek. **4.**hamur yoğurmak. **5.**evlenmek.

ملکة meleke: **1.**yeti, meleke. **2.**âdet, alışkanlık.

ملکة melike: melike, kraliçe.

ملکد milked: havan eli.

ملکز mulekkez: rezil, horlanmış.

ملکم mulekkem: sert burunlu ayakkabı.

ملکمة melkeme: boks egzersiz topu.

ملکمة milkeme: boks eldiveni.

ملکوت melekût: **1.**ruhlar âlemi. **2.**saltanat. **3.**izzetinefis. **4.**Allah'a özgü hükümranlık.

ملکوم melkûm: **1.**(coğ.) Mkeke'de bir pınar. **2.**mazlum.

ملل mellele: [m. temlîl تملیل] döndürdü, çevirdi.

ملل milel: **1.**dinler. **2.**şeriatlar. **3.**diyetler. **4.**milletler.

ملم milemm: tırmık.

ملم mulimm: ergenlik çağına gelen erkek çocuğu.

ملمات mulimmât: **1.**kazalar. **2.**felaketler, musibetler.

ملمة mulimme: [ç. mulimmât ملمات] **1.**kaza. **2.**felaket, musibet.

ملمج mulemmec: kullanışlı mızrak.

ملمس melmes: **1.**dokunma yeri. **2.**kontak. **3.**duyarga.

ملمع milma': kanat.

ملمع mulemma': alacalı at.

ملمعة mulmi'a: serap.

ململ melmele: [m. melmele مملمة] **1.**hastalık o yana bu yana döndürdü. **2.**hız yaptı.

ململة melmele: **1.**hastalık o yana bu yana döndürmek. **2.**hız yapmak.

ملموء melmû': ağ.

ملموس melmûs: değilen, dokunulan.

ملمول mulmûl: **1.**sürme mili. **2.**çelik kalem.

ملموم melmûm: **1.**cinli. **2.**mecnun, deli.

ملنخولیا melenhûlyâ: melankoli.

ملو melv: **1.**koşmak. **2.**hızlı yürümek.

ملواح milvâh: [ç. melâvîh ملاويح] **1.**susuz. **2.**zayıf hayvan. **3.**iri yapılı. **4.**baykuş.

ملوان melevân: gece gündüz.

ملوة melve: **1.**zaman dilimi. **2.**üç kilogramlık bir ölçek.

ملوح milvah: çabuk susayan.

ملوح mulûh: su tuzlu olmak.

ملوذ milvez: sever görünen.

ملوذ milvez: sığınma yeri.

ملوز mulevvez: bademli hurma.

ملوس mulûs: otsuz düzlükler.

ملوص mulevves: pelûze.

ملوع melû': hızlı, seri.

ملوک mulûk: **1.**melikler, hükümdarlar. **2.**mülkler. **3.**özgür iradeler.

ملوک mulûk: **1.**mülk sahipleri. **2.**melikler, hükümdarlar.

ملول melûl: **1.**bıkkın, bezgin. **2.**sabırsız.

ملولة melûle: **1.**bıkkın, bezgin. **2.**sabırsız.

ملوم melûm: kınanmış.

مله mulih: eğlendiren.

ملهب **1.**gür saçlı erkek. **2.**yakışıklı genç.

ملهج mulehhec: uykucu.

ملهق mulehhak: beyaz renkli.

ملهم melhem: obur.

ملهم milhem: obur.

ملهی melhâ: [ç. melâhî ملاهی] **1.**eğlence yeri. **2.**eğlence.

ملهی melhâ: tiyatro.

ملی melî: **1.**uzun süre. **2.**gündüzün uzun saatleri.

ملی mellâ: [m.temliye تملية] ömrünü uzattı.

ملی mulâ: **1.**zaman dilimi. **2.**sıcak kül.

ملیا meliyyen: uzun bir süre.

مليج melîc: [ç. muluc ملج] **1.**süt çocuğu. **2.**değerli insan, saygın insan.

مليح melîh: **1.**hoş, alımlı. **2.**tuzlu su. **3.**tuzlanmış nesne. **4.**yakışıklı.

مليخ melîh: [ç. muluh ملخ] **1.**tatsız, lezzetsiz. **2.**bozuk. **3.**zayıf.

مليساء muleysâ': **1.**akşam ile yatsı arası. **2.**Safer ayı. **3.**ekşi süt.

مليص melîs: düşük cenin.

مليط melît: **1.**tüysüz. **2.**yeleksiz ok.

مليع melî': [ç. mulu' ملع] **1.**otsuz düzlük. **2.**hızlı giden hayvan. **3.**yürük deve.

مليع melî': **1.**yürük deve. **2.**otsuz çöl. **3.**kıpır kıpır adam.

مليق melîk: kılsız, tüysüz.

مليک melîk: [ç. mulekâ' ملكاء] **1.**melik, hükümdar. **2.**mülk sahibi.

مليک النحل melîku'n-nahl: (zool.) kraliçe arı.

مليكة muleyke: sayfa.

مليل melîl: sıcak külde pişirilen ekmek.

مليلة melîle: sıcaklık.

مليم millîm: Cüneyh'in binde biri, millim.

مليم mulîm: kınayan.

مليّن muleyyin: **1.**yumuşatıcı. **2.**müshil.

مليّنة melyene: yumuşaklık.

مليون milyûn: [ç. ملايين] milyon.

مم mimme: neden.

ممنس mimnes: **1.**dedikoducu, kovucu. **2.**insanları birbirine düşüren, ortalığı karıştıran.

مما mimmâ: **1.**-den dolayı. **2.**o şeyden ki.

مما mimmâ: -dan, -den, hangi şeyden.

ممات memât: ölüm.

مماثل mumâsil: benzer.

مماثلة mumâsele: benzerlik.

مماثلة mumâsele: benzeşmek.

مماذق mumâzık: ikiyüzlü.

ممال memâl: **1.**eğilmek, meyletmek. **2.**sapmak. **3.**sevmek. **4.**vazgeçmek. **5.**haksızlık etmek. **6.**eğimli yapmak, meyil vermek. **7.**dayanmak, yaslanmak.

مماليك memâlîk: köleler.

مماناة mumânât: **1.**gerekli kılmak, gerektirmek. **2.**geciktirmek. **3.**terkine binmek.

ممتاد mumtâd: **1.**bağış isteyen. **2.**bağış istenen.

ممتاز mumtâz: tercihli, mümtaz, üstün tutulan.

ممترون mumterûn: kuşkulananlar.

ممتش mimteş: azılı hırsız.

ممتكر mumteker: kırmızı çamurla boyanmış giysi, aşı boyasıyla boyanmış giysi.

ممتلئ mumteli': dolu, dolmuş.

ممتهن mumtehen: **1.**çok kullanılmış. **2.** hor, hakir.

ممثل mumessil: temsilci.

ممثل الروايات mumessilu'r-rivâyât: aktör.

ممثل السينمائى mumessilu's-sinemâ'î: sinema oyuncusu.

ممجر mumcir: ikiz doğuran kadın.

ممحال mimhâl: kıraç arazi.

ممحل mumehhal: ekşileşmiş süt.

ممحلة mumehhale: süt tulumu.

ممحلة mumhile: kıraç arazi.

ممحو memhuvv: silinmiş, yok olmuş.

ممحوض memhûd: halis, saf.

ممحوضة memhûde: tam ayarlı.

ممحى memhî: yok olmuş, izi silinmiş.

ممخ mumihh: erdemli.

ممخضة mimhada: [ç. مماخض] yayık.

ممخوض memhûd: yağı alınmış süt.

ممد mumidd: yardım eden.

ممدح mumeddah: çok övülen.

ممدد mumedded: uzatılmış.

ممدود memdûd: **1.**bol. **2.**yayılmış.

ممدود memdûd: çok mal.

ممذل mimzel: ifşa eden, sır tutmayan.

ممذوق memzûk: sulandırılmış süt.

ممر memer: **1.**pasaj. **2.**geçit.

ممر memerr: **1.**geçmek. **2.**gitmek. **3.**uğramak.

ممر mumirr: [ç. emrâr امرار] **1.**acı. **2.**kekre. **3.**(bot.) mürrüsafi ağacı.

ممراج mimrâc: işinde bir türlü dikiş tutturamayan.

ممراح mimrâh: akıntılı göz.

ممراح mimrâh: sevinçli, neşeli, şen şakrak.

ممراض mimrâd: ağır hasta.

ممراع mimrâ': sulak yeşil alan.

ممراق mimrâk: girişken.

ممرث mimres: [ç. memâris ممارث] düşmanlıkta temkinli davranan.

ممرثة mumerrese: az yağmur almış bölge.

ممرح mimrah: sevinçli, neşeli, şen şakrak.

ممرح mumerrah: çardaklı asma.

ممرد mumerred: döşenmiş.

ممرض mumerrid: hastabakıcı.

ممرضة mumerride: hemşire.

ممرعز mumer'az: tiftikle dokunmuş giysi.

ممرغة mimraga: kör bağırsak.

ممرق mumrık: az yağlı et.

ممروض memrûd: hastalıklı, hasta.

ممزق mumezzak: darmadağınık olmuş.

ممسح mimsah: **1.**yalancı. **2.**çorak düzlük.

ممسحة mimsaha: silgi, tahta bezi.

ممسک mumessek: miskli.

ممسک mumsik: **1.**pinti, cimri. **2.**tutan.

ممسوخ memsûh: zayıf sağrılı at.

ممسود memsûd: güçlu kuvvetli.

ممسوس memsûs: **1.**deli, mecnun. **2.**dokunularak hissedilen.

ممشط mimşet: tarak.

ممشط mumeşşet: taranmış.

ممشوق memşûk: **1.**sıska, çelimsiz. **2.**uzun çubuk.

ممشی memşâ: **1.**patika. **2.**dehliz, koridor.

ممص mimass: **1.**emme borusu. **2.**sifon.

ممصر mumassar: kırmızı boyalı giysi.

ممصل mimsal: savurgan.

ممصوص memsûs: çelimsiz, sıska.

ممصوص memsûs: ince baldır.

ممطار mimtâr: yağmur yağdıran.

ممطر mimtar: yağmurluk.

ممطر mumtir: yağmur getiren.

ممطر mumtır: yağmurlu.

ممطرة mimtara: yağmurluk.

ممطل mimtal: hırsız.

ممطور memtûr: yağmur almış yer.

ممطولة memtûle: şekil alabilme özelliği.

ممعط muma'it: uzun boylu.

ممعك mim'ak: borcunu sallayan.

ممعود mem'ûd: hazımsızlık çeken.

ممعون mem'ûn: sulak otlak.

ممغار mimgâr: **1.**kanlı süt veren hayvan. **2.**kızıl hurma ağacı.

ممغر mumaggar: kırmızı çamurla boyanmış olan.

ممغرة memgare: kırmızı çamur elde edilen yer.

ممغط mumaggit: çok uzun.

ممغل mimgal: toprak yeme alışkanlığı olan.

ممغل mumgil: **1.**bebeğini emziren hamile. **2.**yeşillikli yer.

ممغنط mumagnat: miknatıslı.

ممغوص memgûs: karnı ağrıyan, bağırsakları ağrıyan.

ممقر mumkır: **1.**çok acı. **2.**çok ekşi.

ممقلة mumessile: aktris, kadın oyuncu.

ممقوت memkût: kızılan, nefret edilen.

ممكارة mimkâre: bol koruklu hurma ağacı.

ممكورة memkûre: dolgun ve düz bacaklı kadın.

ممل mumell: yorgun binek hayvanı.

مملؤ memlû': dolu, dolmuş.

مملاص mimlâs: sık düşük yapan kadın.

مملاط mimlât: sık sık düşük yapan deve.

مملحة memlaha: tuzluk.

مملط mumlit: sık sık düşük yapan deve.

مملق mimlak: mala.

مملقة mimlaka: mala.

مملكة memleke: **1.**devlet. **2.**memleket. **3.**krallık.

مملكة النباتية memleketu'n-nebâtiyye: bitkiler âlemi.

مملو memluvv: dolu, dolmuş.

مملوق memlûk: **1.**yıkanmış. **2.**kısrağa çekilen aygır.

مملوک memlûk: [ç. memâlîk ممالیک] köle.

ممن mimmen: kimden.

ممن mimmen: o kimseden ki.

ممنوع memnû': yasak.

ممنون memnûn: **1.**birine göre kıymetli olan şey. **2.**güçlü.

مموه mumevveh: yaldızlı, yaldızlanmış.

ممهد mumehhed: ılık su.

ممهر mumhir: taylı kısrak.

ممهک mumehhek: boyu poslu delikanlı.

ممهکة mimheke: portakal sıkacağı.

ممهوج البطن memhûcu'l-batn: karnı sarkık.

مميت mumît: ölümcül, öldürücü.

مميز mumeyyez: tercihli, mümtaz, üstün tutulan.

مميل memîl: **1.**eğilmek, meyletmek. **2.**sapmak. **3.**sevmek. **4.**vazgeçmek. **5.**haksızlık etmek. **6.**eğimli yapmak, meyil vermek. **7.**dayanmak, yaslanmak.

مميلات mumîlât: gönül çalan kadınlar.

من men: **1.**kim. **2.**o kimse ki.

من menn: **1.**halsiz bırakmak. **2.**kesmek. **3.**eksik olmak.

من menn: **1.**iyilik yapmak. **2.**nimet vermek.

من menn: **1.**kudret helvası. **2.**batman. **3.**iyilik, ihsan.

من menn: minnet altında bırakmak, iyiliği başa kakmak.

من menne: (yemunnu) [m. menn من] **1.**halsiz düşürdü. **2.**kesti. **3.**eksik oldu.

من menne: (yemunnu) [m. menn, minne من ، منة] minnet altında bıraktı, iyiliği başa kaktı.

من menne: (yemunnu) [m. menn, minnînâ من ، منينى] **1.**iyilik yaptı. **2.**nimet verdi, lutfetti.

من min: -den, -dan.

من munne: [ç. munen منن] güç, kudret.

من اجل min ecli: -den dolayı, -dığı için.

من اجل ذلک min ecli zâlike: bundan dolayı.

من احد min ahadin: hiç kimse.

من الآن mine'l-ân: bundan böyle, bundan sonra.

من الظاهر mine'z-zahîr: dışardan, görünüşte.

من القيطس mennu'l-kaytas: ispermeçet.

من الممكن mine'l-mumkin: belki, olabilir.

من الوجهة mine'l-vicheti: bakımından, açısından.

من أنت men ente: kimsin?

من اوسط min evsat: orta hallisinden.

من اول يوم min evveli yevmin: ilk günden.

من أين min eyne: nereli.

من أين أنت min eyne ente: nerelisin?

من بعد min ba'di: -den sonra.

من بعد ذلک min ba'd zâlike: sonra bunun ardından, bundan sonra.

من بعد ما min ba'di mâ: -den sonra, -dikten sonra, -mesinden sonra.

من بعده min ba'dihi: ardından, arkasından, ondan sonra.

من بعدهم min ba'dihim: onların ardından.

من بين يديه و من خلفه min beyne yedeyhi ve min halfihi: kendisinden önce ve sonra.

من بيننا min beynenâ: aramızdan.

من تحت min tahtin: alttan, el altından.

من تلقاء نفسه min tilkâ'i nefsihi: kendiliğinden.

من تلك men tilke: bu kim?

من جديد min cedîdin: yeniden, sil baştan, tekrar.

من جرائك min cerâike: senin için, senin yüzünden.

من جراك min cerâke: senin için, senin yüzünden.

من جهة min ciheti: tarafından.

من جهتى min cihetî: **1.**tarafımdan. **2.**bana göre, bana kalırsa.

من حيث min haysu: **1.**-dığı yerden. **2.**nereden. **3.**oysa, halbuki.

من خفى min hafiyyin: gizli gizli.

من خلاف min hilâfin: çaprazlama.

من دبر min duburin: arkadan.

من دون min dûni: -den başka. Ve mâ lekum min dûnillâhi min veliyyin velâ nasîrin وما لكم من دون الله من ولى ولا نصير Sizin için Allah'tan başka ne bir dost ne de bir yardımcı vardır. (Kur'ân, II/107)

من دون ذلك min dûni zâlike: bundan başka.

من دونه min dûnihi: ondan başka.

من ذلك men zâlike: bu kimdir?

من ذلك min zâlike: bundan.

من ساعة min sâ'atin: derhal, hemen, o anda, anında.

من شب الى دب min şubbin ilâ dubbin: gençlikten yaşlılığa.

من شىء min şey': hiçbir şey.

من صميم القلب min samîmi'l-kalb: yürekten, içtenlikle.

من طراز جديد min tırâzin cedîd: yeni moda.

من طراز قديم min tırâzin kadîm: eski moda.

من طرف min tarfin: göz ucuyla.

من عقلة min aklihi: kendi kafasına göre.

من عل min alu, min alin: yüksekten, yukarıdan, üstten.

من غير min gayri: -meksizin, -maksızın.

من غير ذلك min gayri zâlik: bu olmadan.

من فضلك min fadlike: **1.**müsadenizle. **2.**lütfen.

من فور min fevr: ansızın.

من قبل min kablu: daha önce.

من قبل min kablu: önceden.

من قبل min kubulin: önden.

من قبل ان min kabli en: -meden önce.

من قبل هذا min kabli hâzâ: bundan önceki.

من قبلكم min kablikum: sizden önce.

من قبله min kablihi: daha önce.

من قبلهم min kablihum: onlardan önce.

من قريب min karîb: çok geçmeden.

من كل جهة min kulli cihetin: her yönden, her bakımdan.

من كل مكان min kulli mekânin: her yerden.

من كل وجه min kulli vechin: her yönden, her bakımdan.

من لدن min ledun: yanından, -den, -dan.

من وراء min verâi: arkasından.

من هذا ben hâzâ: bu kimdir?

من هذا men hâzâ: kimin, bu kimin?

من هذا القبيل min hâze'l-kabîl: bu kabilden, buna benzer.

من هذه men hâzihi: bu kim?

من هذه الحيثية min hâzihi'l-haysiyye: bu bakımdan, bu yüzden.

من هنا min hunâ: buradan.

من هنا و من هناك min hunâ ve min hunâke: ordan burdan, şundan bundan.

من هناك min hunâke: **1.**oradan. **2.**şuradan.

من يوم min yevmi: gününden beri.

من يوم ليوم min yevmin li yevmin: günden güne.

منء men': suya basmak.

منأ mene'e: (yemne'u) [m. men' منء] suya bastı.

منا mennen: karşılıksız.

منا minnâ: bizden, tarafımızdan.

منائر menâ'ir: **1.**minareler. **2.**kandiller.

مناب menâb: **1.**yerine geçmek, yerini almak. **2.**sık gidip gelmek. **3.**tövbe etmek. **4.**nail olmak, erişmek.

مناب menâb: su yolu.

مناة menât: Menât, Cahiliye dönemi putlarından biri.

مناجاة الارواح munâcâtu'l-ervâh: spiritüalizm.

مناجد munâcid: yardımcı savaşçı.

مناح menâh: **1.**ölünün ardından ağlamak, ağıt yakmak. **2.**güvercin ötmek.

مناحة menâhe: [ç. menâhât, menâvih مناوح ، مناحات] **1.**ağlama yeri. **2.**ağıt yakma. **3.**ağlayıcı kadın.

مناخ munâh: **1.**deve ağılı. **2.**ikamet yeri. **3.**iklim.

مناد munâdi: çağrıcı, davetçi.

مناداة munâdât: **1.**çağırmak. **2.**mecliste birlikte oturmak. **3.**danışmak, istişare etmek.

4.karşılıklı övünmek. **5.**sırrını açmak. **6.**görmek.

منادمة munâdeme: içki arkadaşı olmak, birlikte içmek.

منادى munâdî: **1.**seslenen, bağıran, çağıran. **2.**tellal.

منار menâr: **1.**aydınlık yeri. **2.**ışıklı yer. **3.**yol işareti. **4.**ışık. **5.**geniş cadde.

منارة menâre: [ç. menâvir, menâ'ir مناور ، منائر] **1.**minare. **2.**kandil.

منارة الملاحين menâretu'l-mellâhîn: deniz feneri.

مناسب munâsib: uygun, münasip.

مناسبة munâsebe: **1.**birbirine benzemek. **2.**uygun olmak, münasip olmak. **3.**yakını olmak, akrabası olmak. **4.**aynı soydan gelmek.

مناسك menâsik: **1.**hac ibadetleri. **2.**ibadet usulleri.

مناص menâs: **1.**sığınak. **2.**kaçma yeri. **3.**kaçma zamanı.

مناط menât: **1.**askı. **2.**sebep.

مناط الثريا menâtu's-sureyyâ: şerefli.

مناطاة munâtât: kavga etmek.

مناظر munâzir: denk, eşit, benzer, misil.

مناع mennâ': **1.**çok engel olan. **2.**çok cimri.

مناعة menâ'a: **1.**sarp olmak, ulaşılmaz olmak. **2.**korunmuş olmak. **3.**güçlü olmak.

مناعة menâ'a: bağışıklık.

مناعت menâ'it: vasıflar, özellikler, nitelikler.

مناعف menâ'if: sivri zirveler.

مناعم munâ'im: taze bitki.

مناغاة munâgât: **1.**yumuşak sözler etmek. **2.**flört etmek. **3.**yaklaşmak. **4.**yarışmak.

مناف menâf: Cahiliye Dönemi putlarından biri.

مناف menâf: sürgün yerleri.

منافاة munâfât: **1.**birbirini kovalamak. **2.**zıt olmak, aykırı olmak.

منافج menâfic: popoya bağlanan yastıklar.

منافخ menâfih: körükler, ateş körükleri.

منافخ الشيطان menâfihu'ş-şeytân: Şeytanın saldığı vesveseler.

منافد munâfid: düşmanlık adına tüm gücünü kullanan.

منافذ menâfiz: **1.**nüfuz etme yerleri. **2.**geçiş yerleri. **3.**menfezler, delikler. **4.**pasajlar. **5.**çıkış yerleri.

منافع menâfi': **1.**faydalar, yararlar, çıkarlar, menfaatlar. **2.**kârlar.

منافع الدار menâfi'u'd-dâr: müştemilât, ek bina, ek yer.

منافق munâfik: **1.**kafirliğini gizleyen, münafık.

2.düşmanlığını gizleyen. **3.**içi dışı bir olmayan.

مناق menâk: yağlı develer.

مناقد menâkıd: küçük çanaklar.

مناقدة munâkada: tartışmak.

مناقر menâkır: **1.**ahşap şarap kapları. **2.**dar ağızlı kuyular.

مناقر menâkır: külünkler.

منام menâm: **1.**uyku. **2.**uyuma yeri.

منامة menâme: **1.**uyku yeri, yatak odası. **2.**pijama, gecelik. **3.**mezar. **4.**kadife.

منان mennân: **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**çok ihsan eden, çok bağışlayan. **3.**iyiliği başa kakan.

مناوبة munâvebe: nöbetleşmek, dönüşümlü yapmak.

مناوبة munâvebeten: nöbetleşe, dönüşümlü olarak.

مناورة munâvere: manevra.

مناهج menâhic: **1.**açık yollar. **2.**üsluplar. **3.**programlar.

منبت menbit: [ç. menâbit منابت] **1.**bitme yeri, yeşerme yeri. **2.**menba. **3.**kök. **4.**asıl.

منبث munebbes: toz haline gelmiş.

منبذة minbeze: [ç. menâbiz منابذ] yastık.

منبر minber: [ç. menâbir منابر] minber.

منبض minbad: [ç. menâbid منابض] hallaç tokmağı.

منبع menba': [ç. menâbi' منابع] kaynak, menba, pınar.

منبعث munba'is: gönderilen.

منبوذ menbûz: **1.**terkedilmiş gayrimeşru çocuk. **2.**sıska koyun.

منبوذ هندى menbûzu hindî: Hint paryası.

منبوه الاسم menbûhu'l-ism: meşhur, şöhretli.

منبه munebbih: **1.**uyandıran. **2.**çalar saat.

منبهة menbehe: uyarı.

منة minne: [ç. minen منن] **1.**iyilik. **2.**nimet. **3.**iyiliği başa kakma.

منة minne: minnet altında bırakmak, iyiliği başa kakmak.

منتاب muntâb: **1.**ziyaretçi. **2.**dönüşümlü alınan.

منتاش mintâş: cımbız.

منتاف mintâf: **1.**yolma aleti. **2.**cımbız.

منتاق mintâk: doğurgan kadın.

منتأى munte'â: uzak yer, ırak yer.

منتج mentic: [ç. menâtic مناتج] yavrulama zamanı.

منتح mentih: [ç. menâtih مناتح] sızıntı yeri.

منتحر الطريق munteharu't-tarîk: yolun ortası.

منتخب muntehab: **1.**seçilen, seçilmiş. **2.**ödlek, korkak.

منتخب muntehib: **1.**seçmen. **2.**seçici.

منتدى muntedî: **1.**kulüp, lokal. **2.**meclis.

منتشر munteşir: dağılmış.

منتصر muntasır: **1.**kendi kendini kurtaran. **2.**yardımlaşan.

منتصف muntasaf: **1.**yarı, yarım. **2.**orta.

منتصف الليل muntasafu'l-leyl: gece yarısı.

منتصى muntesâ': kavuşma yeri, bitişme yeri.

منتظر muntazir: bekleyen.

منتفخ الوريد muntefihu'l-verîd: sert mizaçlı.

منتفذ muntefez: bolluk, genişlik.

منتقم muntakim: intikam alıcı.

منتقم muntakim: öc alan, intikam almak isteyen.

منتقمون muntakimûn: öc alanlar.

منتن mentin: [ç. menâtin مناتن] kötü kokulu yer.

منتوى muntevâ: ileri gelen.

منتهشة muntehişe: felaket sırasında kendisini paralayan kadın.

منتهى muntehâ: **1.**son. **2.**sınır. **3.**nihai bilgi.

منث meniss: ifşacı.

منثار minsâr: ifşacı.

منثة minesse: [ç. menâss مناث] yaraya koyulan yün parçası.

منثر minser: ağzı kalabalık.

منثر munesser: yaramaz insan.

منثل minsel: çok tersleyen at.

منثور mensûr: saçılmış.

منج muneccin: kurtarıcı.

منجاب mincâb: [ç. menâcîb مناجيب] **1.**soylu çocuk doğuran. **2.**maşa.

منجاة mencât: [ç. menâc مناج] **1.**kurtuluş. **2.**kurtuluş yeri. **3.**kurtuluş sebebi.

منجاد mincâd: [ç. menâcid, menâcîd مناجد ، مناجيد] Necit'e sık gidip gelen.

منجاش mincâş: ifşacı, insanlarını kusurlarını söyleyen.

منجاف mincâf: gemi dümeni.

منجب muncib: soylu çocuk sahibi.

منجة mence: (bot.) mango, hint kirazı.

منجح muncih: [ç. menâcîh مناجيح] **1.**iş bitirenler, tuttuğunu koparanlar. **2.**işi bitenler.

منجد minced: **1.**murassa kolye, murassa gerdanlık. **2.**küçük dağ.

منجد munecced: görgülü, feleğin çemberinden geçmiş.

منجد muneccid: evi donatan, ev döşemecisi.

منجدة mincede: [ç. menâcid مناجد] **1.**dürtlengiç, nodul. **2.**yün atma sopası.

منجذ muneccez: deneyimli.

منجذب muncezib: **1.**meczup. **2.**tutkun.

منجر mencer: marangozhane.

منجر mincer: tahta rendesi, marangoz rendesi.

منجرة mincere: üstünde su ısıtılan kızgın taş.

منجش minceş: ifşacı, insanlarını kusurlarını söyleyen.

منجع menca': [ç. menâci' مناجع] çayırlık, otlak.

منجل mincel: [ç. menâcil مناجل] **1.**orak. **2.**tırpan. **3.**mızrak temreni. **4.**tahta silgisi.

منجلة mincele: mengene.

منجليق mencelîk: [ç. mecâlîk مجاليق] (F.) mancınık.

منجليق mencelîk: mancınık.

منجم mencem: [ç. menâcim مناجم] **1.**maden. **2.**açık yol. **3.**asıl. **4.**kaynak, menba.

منجم mincem: **1.**terazi dili yuvası. **2.**çıkıntı, tümsek.

منجم muneccim: astrolog, yıldızbilimci.

منجم فحم mencemu fahm: kömür madeni.

منجنيق mencenîk: (F.) mancınık.

منجنيق mencenîk: (F.) mancınık.

منجنيق mencenîk: mancınık.

منجنيق mincinîk: (F.) mancınık.

منجود mencûd: kederli, üzüntülü.

منجور mencûr: çıkrık.

منجوش mencûş: uydurma söz, yalan haber.

منح meneha: (yemnahu) [m. menh منح] **1.**bağışladı, verdi. **2.**ödünç verdi.

منح menh: **1.**bağışlamak, vermek. **2.**ödünç vermek.

منحاة menhât: yılankavî akarsu.

منحات minhât: [ç. menâhît مناحيت] **1.**keser. **2.**rende.

منحاة munhât: **1.**büyük yay. 2.iri hörgüçlü deve.

منحار minhâr: **1.**çok deve kesen. **2.**misafirperver.

منحة minha: **1.**bahşiş. **2.**bağış. **3.**vergi. **4.**hediye.

منحة دراسية minhatun dirâsiyye: öğrenim bursu.

منحدر munhadir: **1.**yokuş aşağı, meyilli arazi. **2.**engebeli arazi.

منحر menhar: [ç. menâhir مناحر] mezbaha.

منحس menhas: [ç. menâhis مناحس] uğursuzluk kaynağı.

منحنى munhenâ: dönemeç, viraj.

منحور menhûr: üst göğüs.

منحوس menhûs: **1.**uğursuz. **2.**şanssız.

منخاب minhâb: [ç. menâhib مناخب] bitik, tükenmiş, zayıf.

منخاس menhâs: üvendire, dürtlengiç, nodul.

منخاق menhâk: geniş.

منخبة menhabe: anüs, makat.

منخر menhir: [ç. menâhir مناخر] burun deliği.

منخر minhar: [ç. menâhir مناخر] burun deliği.

منخربة munharibe: delik deşik ağaç.

منخس minhas: [ç. menâhis, menâhîs مناخيس ، مناخس] üvendire, dürtlengiç, nodul.

منخل munhul: [ç. menâhil مناخل] elek, kalbur.

منخوب menhûb: [ç. menâhîb مناخيب] sıska, cılız, çelimsiz.

منخور munhûr: [ç. menâhîr مناخير] burun deliği.

منخوس menhûs: kuyruk dibi uyuz deve.

منخوس menhûs: semiz deve.

مناداص mindâs: [ç. menâdîs مناديص] baş belası, şer.

مناداص mundâs: baş belası.

مندخ mindah: **1.**ağzı bozuk. **2.**kötü söze kulak asmayan.

مندرين menderîn: (bot.) mandalin.

مندعص munda'is: çürüyerek parçalanmış ceset.

مندغ mindâg: **1.**sivri dilli. **2.**dürten.

مندف mindef: hallaç tokmağı ile halaç yayı.

مندفة mindefe: hallaç tokmağı ile yayı.

مندل mendel: [ç. menâdil مناديل] **1.**öd ağacı. **2.**çizme. **3.**kehânetle çalınan bir şeyi bulma yöntemi.

مندل mindel: çarçabuk kapan.

مندم mendem: pişmanlık.

مندمة mendeme: pişmanlık sebebi.

مندمق mundemak: giriş yeri.

مندوب mendûb: **1.**delege. **2.**elçi.

مندوحة mendûha: [ç. menâdîh مناديح] geniş arazi.

مندوف mendûf: atılmış pamuk.

مندولين mendulîn: mandolin.

منديات mundiyât: etkili sözler.

مندية mundiye: [ç. mundiyât منديات] etkili söz.

منديل mendîl: [ç. menâdîl مناديل] mendil.

منديل mindîl: [ç. menâdîl مناديل] mendil.

منذ munzu: -den beri.

منذ امد بعيد munzu emedin ba'îdin: uzun zamandır.

منذ زمان munzu zemânin: uzun zamandan beri, uzun süredir.

منذ سنة munzu senetin: bir senedir.

منذ شهر munzu şehrin: bir ay önce.

منذ عهد قريب munzu ahdin karîb: yakın zamandan beri.

منذ وقت بعيد munzu vaktin ba'îdin: uzun zamandan beri.

منذر munzir: **1.**sakındıran. **2.**korkutan.

منز minezz: **1.**çok hareketli. **2.**beşik.

منزاح minzâh: [ç. menâzîh منازيح] sık sık gurbete çıkan.

منزحة minzaha: kova, bakraç.

منزع minza': menzil oku.

منزعة minza'a: **1.**düşmanlık. **2.**çekme yeri, sökme yeri. **3.**kirişi enli yay. **4.**görüşleri isabetli. **5.**himmet. **6.**kuyu kenar taşı.

منزغ minzag: arabozan, insanları birbirine düşüren.

منزفة minzefe: **1.**dolap kovası. **2.**sırığa bağlanıp kuyuya salınan kova.

منزفى munzefî: korkutulan.

منزل menzel: **1.**inme, iniş. **2.**düşüş.

منزل menzil: [ç. menâzil منازل] **1.**ev. **2.**mesken. **3.**konak. **4.**ayın yörünge üstündeki menzili.

منزل munzel: **1.**indirilmiş. **2.**konak yeri.

منزل munzil: **1.**indiren. **2.**misafir ağırlayan.

منزلة menzile: [ç. menâzil منازل] **1.**makam, mevki. **2.**rütbe. **3.**saygınlık, itibar.

منزلة المئات menziletu'l-mi'ât: yüzler basamağı.

منزور menzûr: önemsiz.

منزول menzûl: misafir yeri.

منزه menzeh: [ç. menâzih منازه] uzak yer.

منزه munezzeh: masum, arı duru.

منسأة mense'e: **1.**ertelemek, tehir etmek. **2.**korumak, gözetmek. **3.**veresiye satmak.

منسأة minse'e: çoban değneği.

منساة minsât: değnek.

منساح minsâh: kürek.

منساخ minsâh: pantograf.

منسج mensec: [ç. menâsic مناسج] dokumahane.

منسج minsec: dokuma tezgâhı.

منسجر munsecir: salınmış saç.

منسر menser: hırsız çetesi.

منسر minser: [ç. menâsir مناسر] **1.**gaga. **2.**yılkı. **3.**öncü kol, ileri karakol.

منسرح munserih: **1.**soyunuk, çıplak. **2.**bir aruz bahri. Müstef'ilün Mef'ûlât Müstef'ilün x **2.**

منسك mensek: ibadet yolu.

منسلخ munselah: ayın son günü.

منسوب mensûb: **1.**nesep sahibi olan. **2.**aşktan, sevgilinin güzelliklerinden söz eden şiir.

منسوب البحر mensûbu'l-bahr: deniz seviyesi.

منسوجات mensûcât: dokumalar, tekstil.

منشآت munşeât: yüksek.

منشال minşâl: [ç. menâşîl مناشيل] yahnikeş, et kepçesi.

منشر munşer: diriltilen.

منشرة muneşşere: açılmış.

منشغل البال munşegilu'l-bâl: huzursuz, keyifsiz.

منشق menşak: [ç. menâşık مناشق] burun.

منشقة minşaka: enfiye kutusu.

منشلة menşele: yüzük yeri.

منشور menşûr: açılmış. **2.**yayılmış.

منشوط menşût: taranmış.

منشى muneşşâ: nişastalı.

منشىء munşi': yaratan.

منصب mansıb: [ç. menâsıb مناصب] **1.**makam. **2.**asıl. **3.**yücelik, ululuk. **4.**görev.

منصب minsab: [ç. manâsıb مناصب] sacayağı.

منصب munassab: düzenli diş.

منصبة mansabe: zahmet, meşakkat.

منصة menassa: gerdek evi.

منصة minassa: [ç. menâss متاص] kürsü.

منصح minsah: dikiş iğnesi.

منصحة minsaha: dikiş iğnesi.

منصف mansaf: yolun ortası.

منصف mansıf: **1.**yarı, yarım. **2.**orta.

منصف mansıf: yolun ortası.

منصف minsaf: hizmet eden, hizmetçi.

منصف munassaf: şarap.

منصف munassıf: açıortay.

منصف الزاوية munassıfu'z-zâviye: açıortay.

منصل munsal: [ç. menâsıl مناصل] kılıç.

منصل munsul: [ç. menâsıl مناصل] kılıç.

منصوب mansûb: naspedilmiş kelime.

منصوبة mansûbe: hile.

منصوحة mensûha: tümüyle yağmur almış arazi.

منصور mansûr: zafer kazandırılmış, muzaffer kılınmış.

منصورة mansûre: yağmur alan yer.

منصوص عليه mansûsun aley: açıklanan, izah edilen.

منضاج mindâc: kebap şişi.

منضح mindah: duş.

منضحة mindaha: [ç. menâdih مناضح] süzgü, süzgeç.

منضدة mindada: [ç. menâdid مناضد] **1.**masa. **2.**sehpa.

منضدة كتب mindatatu kutub: kitap rafı, kitaplık.

منضود mandûd: **1.**meyvası küme küme dizili. **2.**pişirilmiş.

منطاد muntâd: [ç. manâtîd مناطيد] zeplin, balon.

منطب mintab: süzgeç, süzgü.

منطبة mintaba: süzgeç, süzgü.

منطق mantık: **1.**konuşmak, söylemek. **2.**ses çıkarmak.

منطق mantık: **1.**mantık. **2.**söz.

منطق mintak: **1.**kuşak. **2.**kemer.

منطق الطير mantıku't-tayr: kuş dili.

منطقة mintaka: [ç. menâtık مناطق] **1.**bölge, yöre, mıntıka. **2.**kuşak.

منطقة munattaka: kuşaklı, kuşak sarınmış.

منطقة البروج mıntakatu'l-burûc: zodyak.

منطقة النجاة من الغرق mıntakatu'n-necât mine'l-gark: can simidi.

منطقة حرام mıntakatu harâm: yasak bölge.

منطلة mentale: [ç. menâtıl مناطل] üzüm şarabı.

منطو kantuvv: uzak yolculuk.

منطوق mantûk: sözden anlaşılan mânâ.

منطيق mıntîk: **1.**belagatli konuşan, beliğ. **2.**popo kısmı kabartılmış kadın.

منظار minzâr: **1.**ayna. **2.**mikroskop. **3.**teleskop.

منظر manzar: [ç. menâzır مناظر] **1.**bakma. **2.**manzara. **3.**gözetleme.

منظر manzar: **1.**bakmak. **2.**görmek.

منظر munzer: süre verilmiş.

منظر من عال manzarun min âlin: kuş bakışı.

منظرة manzara: **1.**bakmak. **2.**görmek.

منظرة manzara: **1.**selamlık. **2.**manzara. **3.**seyirciler.

منظفة minzafe: temizleme aleti.

منظور manzûr: **1.**nazar değmiş, göz değmiş. **2.**görünen. **3.**beklenen.

منظور عام manzûrun âmm: genel görünüş.

منظورة manzûre: **1.**ayıbı olan kadın. **2.**afet.

منع men': **1.**menetmek, engel olmak, alıkoymak. **2.**savmak, savuşturmak. **3.**korumak. **4.**savunmak.

منع men': engel olma, menetme.

منع mene'a: (yemna'u) [m. men' منع] **1.**menetti, engel oldu, alıkoydu. **2.**savdı, savuşturdu. **3.**korudu. **4.**savundu.

منع menne'a: [m. temnî' تمنيع] **1.**menetti, alıkoydu, engel oldu. **2.**güçlendirdi. **3.**bağışıklık kazandırdı.

منع menu'a: (yemnu'u) [m. menâ'a 1 [مناعةsarp oldu, ulaşılmaz oldu. **2.**korunmuş oldu. **3.**güçlü oldu.

منعاء mune'â': **1.**güçlüler. **2.**dayanıklılar, sağlamlar. **3.**erişilmez sarp yerler.

منعاة men'ât: ölüm haberi.

منعام min'âm: çok iyilik eden, lütufkâr.

منعب min'ab: gürültücü.

منعت men'at: [ç. menâ'it مناعت] vasıf, özellik, nitelik.

منعة mene'a: **1.**engeller. **2.**koruyanlar. **3.**cimriler.

منعة mene'a: güç, kuvvet.

منعت mun'it: hızlı ve üstün vasıflı at.

منعرج الطريق mun'arecu't-tarîk: yol kıvrımı.

منعطف mun'ataf: **1.**dönemeç, viraj. **2.**virajlı yer.

منعل men'al: kaba topraklı zemin.

منعل muna'al: ayakkabılı.

منعل mun'al: **1.**ayakkabılı. **2.**nallı.

منعلة men'ale: kaba topraklı zemin.

منعم men'am: bolluk içinde yaşamak, müreffeh hayatı olmak.

منعم min'am: süpürge.

منعم muna'am: hali vakti yerinde olan.

منعم muna'am: hoş söz, yumuşak söz.

منعم muna'am: refah içinde yaşayan, konforlu hayat süren.

منعوت men'ût: mevsuf.

منعوش men'ûş: cenaze, tabuta koyulmuş ölü.

منعى men'â: ölüm haberi.

منغار mingâr: kanlı süt veren koyun.

منغاظ mungâz: kızgın, öfkeli.

منغفق mungafak: başlangıç yeri, çıkış noktası.

منفاخ minfâh: [ç. menâfîh منافيخ] körük, ateş körüğü.

منفاخ هوا minfâhu hevâ: pompa, hava pompası.

منفاص minfâs: **1.**çok gülen. **2.**yatağını ıslatan.

منفاض minfâd: çok gülen.

منفاق minfâk: savurgan, müsrif.

منفث muneffis: balgam tüküren.

منفج minfeç: [ç. menâfic منافج] popoya bağlanan yastık.

منفجة minfece: [ç. menâfic منافج] popoya bağlanan yastık.

منفجر munfecer: su kaynağı, pınar.

منفح minfah: her şeye burnunu sokan.

منفحة minfaha: peynir mayası.

منفخ minfah: [ç. menâfih منافخ] körük, ateş körüğü.

منفذ menfez: [ç. menâfiz منافذ] **1.**nüfuz etme yeri. **2.**geçiş yeri. **3.**menfez, delik. **4.**pasaj. **5.**çıkış yeri.

منفرجة munferice: geniş açı.

منفس munfis: çok mal varlığı.

منفسح munfesih: mandıra.

منفصد munfasid: sıvı, akışkan.

منفض minfad: hurma yaprağı ile örülmüş sepet.

منفضة menfada: kum dolu sigara küllüğü.

منفضة minfada: çırpma tokacı.

منفط muneffit: kabarcık.

منفطر munfatır: yarılan.

منفعة menfa'a: [ç. menâfi' منافع] **1.**fayda, yarar, çıkar, menfaat. **2.**kâr.

منفوخ menfûh: korkak.

منفوس menfûs: **1.**değerli, kıymetli. **2.**kıskanılan. **3.**göz değmiş, göze gelmiş.

منفوض menfûd: sıtma nöbeti tutan.

منفهق munfehik: bol, geniş.

منفى menfâ: [ç. menâf مناف] sürgün yeri.

منفى menfî: olumsuz, negatif.

منقاد minkâd: gaga.

منقار minkâr: [ç. menâkîr مناقير] **1.**gaga. **2.**taş kalemi, keski.

منقاش minkâş: [ç. menâkîş مناقيش] **1.**nakış aleti. **2.**hakkâk kalemi. **3.**cımbız.

منقاص munkâs: dökülen diş.

منقاف minkâf: [ç. menâkîf, menâkif مناقيف ، مناقف] **1.**gaga. **2.**katır boncuğu.

منقب menkab: patika yol, keçi yolu.

منقب minkab: araştırıcı.

منقب minkab: neşter.

منقبة menkabe: [ç. menâkıb مناقب] **1.**iki ev arasındaki dar yol. **2.**övülmeye değer iş.

منقبة minkabe: araştırıcı.

منقح munakkah: **1.**deneyimli, tecrübeli. **2.**süslü, düzgün, derli toplu.

منقدة minkade: [ç. menâkıd مناقد] küçük çanak.

منقذ munkiz: kurtaran, kurtarıcı.

منقر minkar: [ç. menâkır مناقر] külünk.

منقر munkur: [ç. menâkır مناقر] **1.**ahşap şarap kabı. **2.**dar ağızlı kuyu.

منقصة menkasa: [ç. menâkıs مناقص] **1.**eksiklik, noksanlık. **2.**kusur.

منقط munakkat: **1.**noktalı. **2.**benekli.

منقطع النظير munkatı'u'n-nazîr: eşsiz, benzersiz.

منقع menka': [ç. menâkı' مناقع] **1.**birikinti yerleri. **2.**havuzda yıkanma yerleri. **3.**denizler. **4.**adil şahitler.

منقعة minka'a: kap.

منقعر munka'ir: sökülmüş.

منقف menkaf: düzeltilecek yer.

منقف munkaf: sıska, cılız.

منقل mankal:**1.**patika. **2.**eski ayakkabı.

منقل minkal: ayakkabı.

منقلة menkale: [ç. menâkıl مناقل] yürüyüş mesafesi.

منقلة minkale: [ç. menâkıl مناقل] **1.**gönye. **2.**taşıma aracı.

منقوز menkûz: vebalı hayvan.

منقوشة menkûşe: derin baş yarığı.

منقوط menkût: **1.**noktalı. **2.**benekli.

منقوف menkûf: **1.**sıska, cılız. **2.**ebucehil karpuzu.

منقول menkûl: rivayet ve işitme yoluyla elde edilen ilim.

منقولات المنازل menkûlâtu'l-menâzil: taşınabilir ev eşyası.

منقی munakkâ: **1.**temiz, lekesiz. **2.**yol.

منقی munakkî: tanelerin kabuğunu soyan.

منقیة munkıye: [ç. menâk مناق] yağlı deve.

منکاش minkâş: kuyu ve kanal temizleme aleti.

منکب menkib: [ç. menâkib مناكب] **1.**omuz. **2.**taraf, kenar. **3.**ileri gelen. **4.**tepe.

منکر munekker: belgisiz.

منکر munker: **1.**çirkin. **2.**akıl dışı, makul olmayan. **3.**kötülük.

منکر munker: Münker meleği.

منکرون munkirûn: tanımayanlar.

منکزة menkeze: geçim sıkıntısı.

منکش minkeş: işinin erbabı.

منکص menkis: **1.**izi takip ederek geri dönmek. **2.**geri durmak.

منکظة menkeze: yolculuk sıkıntısı.

منکل menkel: **1.**ceza. **2.**işkence. **3.**kaya.

منکم minkum: içinizden.

منکود menkûd: şanssız.

منکود الحظ menkûdu'l-hazz: şanssız.

منکور menkûr: [ç. menâkîr مناكير] bilinmez, meçhul.

منکوس menkûs: ters doğan çocuk.

منکوش menkûş: [ç. menâkiş مناكش] içi boşaltılan.

منکوف menkûf: ağzında yumrular oluşmuş deve.

منماص minmâs: cımbız.

منمر munemmer: **1.**benekli. **2.**benekli hayvan.

منمغ munemmag: rengârenk.

منمق munmik: çekirdeksiz hurma.

منمل munemmel: yamalı.

منملة munemmele: bir yerde durmayan.

منمنم munemnem: nakışlı, desenli.

منمول menmûl: karınca üşüşmüş nesne.

منمول munmûl: dil.

منن mennene: [m. temnîn تمنين] halsiz düşürdü.

منن minen: **1.**iyilikler. **2.**nimetler. **3.**iyiliği başa kakmalar.

منن munen: güçler, kudretler.

منوأة minve'e: meteorograf.

منوار minvâr: sokak lambası.

منواع minvâ': üslup, tarz, metod.

منوال minvâl: [ç. menâvîl مناويل] **1.**dokumacı. **2.**minval. **3.**dokuma tezgâhı.

منوال واحد minvâlun vâhid: tekdüze, monoton.

منور menver: aydınlık penceresi.

منوط menût: asılı, asılmış, takılmış.

منوع menû': **1.**çok engel olan. **2.**eli sıkı.

منوم munevvim: **1.**uyutan, uyutucu, uyku getiren. **2.**narkotik. **3.**hipnotik.

منوم مغنطيسى munevimun magnetîsî: hipnotizma ile uyutan.

منومة menveme: uyku getiren, uyutucu.

منون menûn: **1.**malı için kadınla evlenen. **2.**çok başa kakan.

منونة menûne: çok başa kakan.

منوه اليه munevvehun ileyh: anılan, adı geçen, zikredilen.

منوه به munevvehun bihi: anılan, adı geçen, zikredilen.

منوه عنه munevvehun anh: anılan, adı geçen, zikredilen.

منوى menvî: meni ile ilgili, spermatik.

منه minhu: ondan.

منهاة menhât: **1.**sınır. **2.**sonuç. **3.**akıl.

منهاج minhâc: **1.**açık yol. **2.**üslup. **3.**program.

منهاج minhâc: yol.

منهاج الدراسة minhâcu'd-dirâse: ders programı.

منهال minhâl: [ç. menâhîl مناهيل] **1.**deveyi suvaran. **2.**cömert. **3.**kayan kum tepesi. **4.**mezar.

منهام minhâm: [ç. menâhîm مناهيم] bağırıldığında hızlı giden deve.

منهب minheb: yürük at.

منهت minhet: arslan.

منهت munhit: arslan.

منهج menhec: [ç. menâhic مناهج] **1.**açık yol. **2.**üslup. **3.**program.

منهج minhec: [ç. menâhic مناهج] **1.**açık yol. **2.**üslup. **3.**program.

منهدم الجفر munhedimu'l-cifr: aklı kıt, görüşsüz, fikirsiz.

منهر menher: [ç. menâhir, menâhir مناهر ، مناهير] su yatağı.

منهرة menhere: çöplük.

منهكة menheke: takatsizlik sebebi.

منهل menhel: [ç. menâhil مناهل] **1.**su kaynağı. **2.**suvarma yeri. **3.**konak yeri.

منهل menhel: **1.**su içmek. **2.**susamak. **3.**kana kana içmek.

منهم minhum: onlardan, bunlardan, içlerinden.

منهم من minhum men: onlardan kimisi.

منهمة menheme: **1.**marangozhane. **2.**manastır.

منهمر munhemir: bardaktan boşanırcasına yağan yağmur.

منهوس menhûs: zayıf, sıska.

منهوش menhûş: sıkıntıya düşen, güçlükle karşılaşan.

منهوم menhûm: **1.**açgözlü. **2.**bir şeye düşkün olan.

منهى menhâ: [ç. menâh مناه] yasaklanan.

منى menâ: (yemnî) [m. meny منى] **1.**takdir etti. **2.**Tanrı sınadı.

منى menâ: **1.**ölüm. **2.**uzaklık, mesafe.

منى mennâ: [m. temniye تمنية] **1.**temenni ettirdi, arzu ettirdi. **2.**meni fışkırttı.

منى meny: **1.**takdir etmek. **2.**Tanrı sınamak.

منى minâ: (coğ.) Minâ, Mekke yakınında bir yer.

منى minnî: benden, benim tarafımdan.

منى minnî: benden.

منى muny: meniler.

منى الله لک الخير menallâhu leke'l-hayr: hayırlı olsun.

منينة menî'e: sepileme yeri, tabakhane.

منيب munîb: **1.**Allah'a yönelen. **2.**bol yağmur.

منية meniyye: [ç. menâyâ منايا] ölüm.

منية munye: [ç. muny منى] meni.

منير muneyyer: kalın deri.

منير munîr: **1.**ışık veren, aydınlatıcı. **2.**açık seçik.

منيع menî': [ç. mune'â' منعاء] **1.**güçlü. **2.**dayanıklı, sağlam. **3.**erişilmez sarp yer.

منيف munîf: yüksek olan.

منيفة munîfe: endamlı, narin kadın.

منين menîn: **1.**zayıf. **2.**toz. **3.**ince ip.

منينى minnînâ: **1.**iyilik yapmak. **2.**nimet vermek.

موء mev': miyavlamak.

مونال miv'âl: **1.**kurtulmak. **2.**sığınmak.

مونبة mev'ibe: **1.**utanma. **2.**hayâ etme, arlanma.

موئد mev'id: [ç. meâvid مآود] **1.**olay. **2.**musibet. **3.**büyük iş.

موؤدة mev'ûde: diri diri gömülen kız çocuğu.

مونل mev'il: **1.**sığınak. **2.**su birikintisi.

مونل mev'il: kurtuluş çaresi.

مواء muvâ': miyavlama.

موات mevât: **1.**ölü. **2.**boş arazi, sahipsiz arazi.

موات mevât: ıssız olmak.

موات muvât: **1.**ölüm. **2.**telef olma.

مواد mevâdd: maddeler, elementler, unsurlar.

مواد الاتفاق mevâddu'l-ittifâk: antlaşma maddeleri.

مواد خام mevâddun hâm: hammadde.

مواداة muvâdât: diyet almak.

مواز mevvâz: muzcu.

موازى muvâzî: paralel.

موازى الاضلاع muvâziyu'l-adlâ': paralelkenar.

موازى السطوح muvâziyu's-sutûh: paralel yüz.

مواض mevâd: **1.**geçmiş zamanlar, maziler. **2.**keskin kılıçlar.

مواعد mevâ'id: **1.**vaatler. **2.**vaat yerleri. **3.**vaat zamanları.

مواعز mevâ'iz: **1.**keçiler. **2.**keçi derileri.

مواعس mevâ'is: **1.**ayak basılmamış yerler. **2.**üzerinde zor yürünen kumlu zeminler.

موافاة muvâfât: **1.**ansızın gelmek. **2.**haccetmek. **3.**ölmek, eceli gelmek.

موافع muvâki': içine düşen.

موافق muvâfık: **1.**uygun, münasip. **2.**makbul.

مواقيت mevâkît: **1.**belirlenmiş vakitler. **2.**işlerin yapılacağı yerler. **3.**vakit ölçüleri.

موالد mevâlid: **1.**doğum yerleri. **2.**doğum vakitleri. **3.**doğum günleri.

موالى mevâlî: akrabalar.

مواليد mevâlîd: yeni doğmuş çocuklar, bebekler.

مواليد و وفيات mevâlîd u vefeyât: doğumlar ve ölümler.

مواليه mevâlîh: **1.**ölen yavrusunun yasını tutan kadınlar. **2.**uğultulu rüzgârlar.

موامس mevâmis: orospular, fahişeler.

موان mevân: **1.**limanlar, rıhtımlar. **2.**iskeleler. **3.**mineler. **4.**silisyumlar.

مواهب mevâhib: **1.**bağışlar, hibeler. **2.**bulutlar. **3.**göletler, gölcükler, küçük göller.

موبق mevbik: **1.**hapishane. **2.**randevu yeri, buluşma yeri. **3.**engel. **4.**tehlikeli yer. **5.**Cehennemde bir vadi. **6.**uçurum.

موبقات mûbikât: büyük günahlar.

موبل mevbil: **1.**odun balyası. **2.**sopa, değnek.

موبلة mevbile: odun balyası.

موبوء mevbû': vebalı, koleralı.

موبىء mûbi'u: az akan su.

موت mevt: **1.**ölmek. **2.**sakin olmak, dinmek. **3.**tıkanmak, işlemez olmak.

موت mevt: ölüm.

موت mevvete: [m. temvît تمويت] **1.**öldürdü. **2.**ölüm olayları arttı.

موت ابيض mevtun ebyad: eceliyle ölüm.

موت احمر mevtun ahmer: öldürülmek suretiyle gerçekleşen ölüm.

موت اسود mevtun esved: boğulmak suretiyle gerçekleşen ölüm.

موت الابيض mevtu'l-ebyad: ani ölüm.

موت الحمر mevtu'l-ahmer: öldürülme.

موت الفجائى mevtu'l-fucâî: ani ölüm.

موت زؤاف mevtun zu'âf: çabuk ölüm.

موت زاعط mevtun zâ'it: çabuk ölüm.

موتان mevetân: cansız.

موتان mevtân: hayvan vebası.

موتان الفؤاد mevtânu'l-fu'âd: dangalak, bön, ahmak.

موتئجة mûtesice: gür çayırlık.

موتغة mevtega: tehlikeli yer.

موتن mûtin: ters doğum yapan.

موتنة mûtine: ters doğum yapan.

موتور mevtûr: intikamı alınmamış kişi, yakını öldürüldüğü halde kanı alınmamış kişi.

موتى mevtâ: ölüler.

موث mevs: **1.**suya basmak. **2.**katmak, ilave etmek.

موثان mevesân: suya basmak. **2.**katmak, ilave etmek.

موثبان mevsebân: savaşa gitmeyen hükümdar.

موثخ muvessah: zayıf yaratılışlı.

موثق mevsik: [ç. mevâsık مواثق] **1.**antlaşma, ant, ahit. **2.**güvence.

موثق mevsik: güvenmek, itimat etmek.

موثق mûsik: çayırlık, otluk.

موثق muvessik: noter.

موثوجة mevsûce: gevşek dokunmuş kumaş.

موثوخ mevsûk: zayıf yaratılışlı.

موثونة mevsûne: düşkün kadın.

موج mevc: [ç. emvâc امواج] dalga.

موج mevc: **1.**dalgalanmak. **2.**deniz kudurmak. **3.**batıla yönelmek. **4.**işler karışık olmak.

موجان mevecân: **1.**dalgalanmak. **2.**deniz kudurmak. **3.**batıla yönelmek. **4.**işler karışık olmak.

موجب mûcib: **1.**gerekçe. **2.**sebep. **3.**Muharrem ayı (Cahiliye döneminde). **4.**ölüm.

موجبات mûcibât: **1.**büyük sevaplar. **2.**büyük günahlar.

موجبة mûcibe: [m. mûcibât موجبات] **1.**büyük sevap. **2.**büyük günah.

موجة الشباب mevcetu'ş-şebâb: ilk gençlik yılları.

موجح mûcah: düz deri, kırışıksız deri.

موجح muveccah: **1.**düz deri, kırışıksız. **2.**sıkı dokunmuş bez.

موجد الكائنات mûcidu'l-kâ'inât: Tanrı, evrenin yaratıcısı.

موجدة mevcide: öfkelenmek.

موجع mûci': acı veren, acıtan, ağrıtan.

موجل mevcel: yumuşak taş.

موجل mevcil: **1.**korkulu yer. **2.**su çukuru.

موجن muveccen: tombul.

موجود mevcûd: **1.**var olan, var olmuş, varlık. **2.**hazır.

موجودات mevcûdât: **1.**evren, kainat. **2.**varlıklar.

موجونة mevcûne: utangaç kadın.

موجه muvecceh: **1.**şerefli, mevki sahibi. **2.**iki taraflı kilim. **3.**kambur.

موحد muvahhad: tek noktalı harf.

موحد muvahhid: Tanrı'nın birliğine inanan.

موحد موحد mevhade mevhade: birer birer.

موحف muvahhaf: çelimsiz deve.

موحل mevhil: çamurluk, bataklık.

موحل mûhil: çamurlu.

موخمة mevhame: havası kötü olan yer.

موخمة mûhime: havası kötü olan yer.

موخوط mevhût: kırçıl saçlı, saçına kır düşmüş.

مودأة muvedde'e: **1.**tehlikeli yer. **2.**çöl. **3.**mezar.

مودة mevedde: **1.**sevmek. **2.**arzu etmek, dilemek.

مودة mevedde: sevgi. **2.**mektup. **3.**kitap.

مودد mevdide: **1.**sevmek. **2.**arzu etmek, dilemek.

مودع mûda': müreffeh, bolluk içinde yaşayan.

مودق mevdık: engel, mânia.

مودن mûden: **1.**sıska çocuk. **2.**gelişmeden doğmuş çocuk.

مودنة mûdene: kısa boylu tombul kadın.

مودودة mevdûde: **1.**sevmek. **2.**arzu etmek, dilemek.

مودوع mevdû': **1.**müreffeh, bolluk içinde yaşayan. **2.**huzur.

مودون mevdûn: **1.**suya basılmış nesne. **2.**gelişmeden doğmuş olan.

مور mevr: **1.**gidip gelmek. **2.**çalkanmak. **3.**çalkalamak. **4.**toz toprak savrulmak. **5.**toz toprak kalkmak.

مور mevr: **1.**kıpırtı, hareket. **2.**dalga. **3.**yumuşak nesne. **4.**çalkalanma.

مور mûr: uçuşan toz.

مورد mevrid: [ç. mevârid موارد] **1.**su kaynağı. **2.**yol. **3.**geçim kaynağı.

موردة mevride: **1.**yol. **2.**su yolu.

مورک mevrik: üzengi.

مورک mûrik: deveye misvak ağacı yediren.

مورک muverrek: masum.

مورکة mevrike: üzengi.

مورم mevrim: diş kökü.

مورم muverrem: şişman.

مورود mevrûd: varılan yer.

مورور muvervir: üçkâğıtçı, düzenbaz.

موز mevz: (bot.) muz.

موزة mevezze: kazlık, çok kaz olan yer.

موزج mevzec: [ç. mevâzic, mevâzice موازج ، موازجة] kadın ayakkabısı.

موزون mevzûn: **1.**tartılı. **2.**ölçülü.

موسر mûsir: [ç. meyâsîr مياسير] zengin.

موسط musât: ortada olan.

موسع mûsi': hali vakti yerinde olan.

موسم mevsim: **1.**vakit. **2.**sezon, mevsim. **3.**işaret, alamet. **4.**büyük kalabalık.

موسوس muvesves: **1.**melankolik. **2.**sabit fikirli.

موسوعة علمية mevsû'atun ilmiyye: ansiklopedi.

موسوم mevsûm: süslü zırh.

موسومة mevsûme: ilkbahar yağmuru alan bölge.

موسونة mevsûne: uyuşuk kadın, tembel kadın.

موسى mûsâ: [ç. mevâs مواس] ustura.

موسى mûsâ: Musa peygamber.

موسى الامن mûse'l-emn: tıraş makinesi.

موسيقار mûsîkâr: müzisyen.

موسيقى mûsîkî: mûsiki, müzik.

موش mevş: salkım aramak.

موشى muveşşâ: süslü, nakışlı, desenli, dekore edilmiş.

موص levs: **1.**yıkamak. **2.**ovalamak.

موص mevvese: [m. temvîs تمويص] giysisini temizledi.

موص mûsin: vasiyet eden.

موصب muvassab: ağrılı, dertli.

موصد muvassad: perde

موصل mavsil: [ç. mevâsıl مواصل] **1.**varış yeri. **2.**ek yeri. **3.**kavuşma yeri. **4.**kaynak yeri. **5.**eklem, mafsal. **6.**düğüm.

موصل muvassıl: **1.**götüren, ulaştıran, kavuşturan. **2.**kondüktör.

موصول mevsûl: ulama edatı.

موصى mûsî: vasiyet eden, vasiyet sahibi.

موضحة mûdiha: [ç. mevâdıh مواضح] derin baş yarığı.

موضع mevdi': yer, mevzi, mekân.

موضع muvadda': **1.**kırıtan erkek. **2.**kesik, kesilmiş, parçalanmış.

موضوع mevdû': **1.**konu. **2.**koyulmuş. **3.**uydurma.

موضوعة mevdû'a: **1.**koyulmuş. **2.**uydurma.

موضونة mevdûne: mücevheratla işlenmiş.

موضونة mevdûne: örgülü zırh.

موطئ mevtı': basılacak yer.

موطأ mevta': basılacak yer.

موطأ muvetta': düzlenmiş yumuşak nesne.

موطأ العقب muvetta'u'l-akib: maiyet.

موطن mevtın: [ç. mevâtın مواطن] **1.**yurt, vatan. **2.**toplanma yeri.

موظف muvazzaf: **1.**görevli, vazifeli. **2.**işçi. **3.**tayin edilmiş, atanmış.

موظف حكومة muvazzafun hukûme: devlet memuru.

موظوب mevzûb: felaketzede, musibetzede.

موظوبة mevzûbe: otsuz kalmış çayırlık.

موعث muva'as: sarp yol, engebeli yol.

موعد mev'id: [ç. mevâ'id مواعد] **1.**vaat. **2.**buluşma vakti. **3.**belirlenmiş zaman. **4.**buluşma yeri.

موعظة mev'ize: [ç. mevâ'iz مواعظ] vaaz, öğüt, nasihat.

موعكة mev'ake: **1.**sıtma nöbeti. **2.**durgun ve sıcak hava. **3.**çarpışma, vuruşma.

موعود mev'ûd: **1.**vaat edilen. **2.**kıyamet günü.

موعوك mev'ûk: sıtmadan bitkin düşen.

موعى mev'î: güçlü bilek.

موفور mevfûr: eksiksiz, tam.

موق mevk: ahmaklığından dolayı mahvolmak.

موق mûk: [ç. âmâk, emvâk آماق ، امواق] göz pınarı.

موق mûk: [ç. emvâk امواق] **1.**bönlük, ahmaklık. **2.**kanatlı karınca. **3.**gözyaşı kanalı.

موق mûk: ahmaklığından dolayı mahvolmak.

موقئ mevki': [ç. me'âk مآق] göz pınarı.

موقت muvakkat: vakitli, geçici.

موقت muvakkit: **1.**işini vaktinde yapan. **2.**saat tutan. **3.**işlerini saate göre ayarlayan.

موقح muvakkah: güngörmüş, görmüş geçirmiş, feleğin çemberinden geçmiş.

موقد mevkıd: [ç. mevâkıd مواقد] **1.**soba. **2.**ocak. **3.**fırın.

موقدة mûkade: tutuşturulmuş.

موقذ mevkiz: [ç. mevâkiz مواقذ] diz, omuz başı gibi eklem yerleri.

موقر mûkar: [ç. mevâkır مواقر] bol meyvalı hurma ağacı.

موقر mûkır: bol meyvalı hurma ağacı.

موقر muvakkar: **1.**görmüş geçirmiş, güngörmüş. **2.**ağırbaşlı, vakur.

موقع mevki': [ç. mevâki' مواقع] yer, mevki.

موقع muvakka': **1.**başına belâ gelen. **2.**ana yol. **3.**keskin bıçak.

موقع muvakki': **1.**imza sahibi. **2.**yavaş basarak yürüyen.

موقعة mevka'a: **1.**konuş yeri. **2.**saldırma, ileri atılma.

موقعة mevki'a: **1.**olay yeri, gerçekleşme yeri. **2.**çarpışma, vuruşma.

موقف muvakkaf: **1.**güngörmüş, görmüş geçirmiş. **2.**yaban keçisi. **3.**kulakları ak benekli at.

موقف mevkif: **1.**durak. **2.**istasyon. **3.**durum.

موقفة muvakkafe: ayakları siyah benli hayvan.

موقوت mevkût: vakti belirlenmiş.

موقوذ mevkûz: ölümcül hasta.

موقورة mevkûre: ağır işiten kulak.

موقوع mevkû': zedelenmiş tırnak.

موقوعة mevkû'a: iri ayak.

موقوف mevkûf: **1.**vakfedilen. **2.**işten el çektirilen. **3.**tutuklu. **4.**durdurulan.

موقى mevkâ: **1.**bönler, ahmaklar. **2.**manyaklar.

موقى muvakkî: yiğit.

موكب mevkib: [ç. mevâkib مواكب] alay.

موكب muvekkib: olgunlaşmış hurma.

موكن kuluçka yuvası.

موكوت mevkût: kinli, hınçlı.

موكى mûkâ: ağzı sımsıkı bağlanmış torba.

مول mevl: **1.**malı çok olmak. **2.**mal vermek.

مول mevvele: [m. temvîl تمويل] **1.**zenginleştirdi. **2.**mal verdi.

مولانا mevlânâ: efendimiz, sahibimiz.

مولج mevlec: [ç. mevâlic موالج] giriş, methal.

مولد mevlid: [ç. mevâlid موالد] **1.**doğum yeri. **2.**doğum vakti. **3.**doğum günü.

مولد mûled: **1.**icat edilmiş. **2.**uydurma.

مولد muvellid: doğum uzmanı, jinekolog.

مولد كهربى muvellidun kehrebî: dinamo.

مولدة mûlede: **1.**sonradan olan. **2.**Arap olmayan cariye.

مولدة muvellide: ebe.

مولع muvella': alacalı.

مولع muvelli': tutkun, düşkün, açgözlü.

مولود mevlûd: [ç. mevâlîd مواليد] yeni doğmuş çocuk, bebek.

مولول muvelvil: vınlayan, vınıltı çıkaran.

مولوی mevlevî: **1.**dindar. **2.**Mevlevîliğe mensup olan.

مولویة mevleviyye: **1.**Mevlevîlik. **2.**Mevlevi sikkesi.

موله mûleh: kırlara bırakılan su.

مولی mevlâ: [ç. mevâl موال] **1.**Tanrı. **2.**efendi. **3.**sahip, malik. **4.**komşu. **5.**kul. **6.**köle azat eden. **7.**işi yürüten. **8.**azat olmuş köle. **9.**yakın, akraba, hısım. **10.**yardımcı. **11.**iyilik eden. **12.**iyilik gören. **13.**antlaşmada taraf olan.

مولینا mevlânâ: yardımcımız.

موماء mevmâ': [ç. mevâmî مواميٰ] geniş çöl.

موماة mevmât: geniş çöl.

مومس mûmis: [ç. meyâmis, mevâmis مواميس ، ميامس] orospu, fahişe.

مومسة mûmise: orospu, fahişe.

مون mevn: birinin geçimini üstüne almak.

مون mevvene: [m. temvîn تموين] birinin geçimini üstüne aldı.

موه mevh: **1.**gemi su almak. **2.**kuyuda su belirmek.

موه mevh: **1.**su içirmek. **2.**katmak, karıştırmak.

موه mevvehe: [m. temvîh تمويه] **1.**arazi sulak oldu. **2.**bol yağış düştü. **3.**yaldızladı. **4.**doğru ile yanlışı birbirine karıştırdı. **5.**yanlışı doğru gösterdi.

موهب mûheb: hazır gıda.

موهبة mevhebe: [ç. mevâhib مواهب] **1.**bağış, hibe. **2.**bulut. **3.**gölet, gölcük, küçük göl.

موهبة mevhibe: gölet, küçük göl, gölcük.

موهة mûhe: yüz akı.

موهز muvehhez: ayağını sağlam basan.

موهص muvahhas: sağlam kemikli.

موهوب mevhûb: **1.**çocuk. **2.**bağış olarak verilen, hibe edilen.

موهوب له mevhûbun leh: bağışta bulunan, hibe eden.

موهوص mevhûs: sağlam kemikli.

موهوم mevhûm: vehmedilen.

موهون mevhûn: sıska, cılız.

موهوهة muvehvihe: lombur lombur etli kadın.

مویلح muveylih: az tuzlu.

مه meh: **1.**yaban sığırları. **2.**kristaller, billurlar.

مه meh: bırak, vazgeç, boş ver.

مه mehh: deveyi yumuşaklıkla sürmek.

مه mehhe: (yemuhhu) [m. mehh مه] deveyi yumuşaklıkla sürdü.

مهابة mehâbe: **1.**korkmak. **2.**sakınmak.

مهابط mehâbit: **1.**havaalanları. **2.**iniş yerleri.

مهابط mehâbit: paraşütler.

مهابيب mehâbîb: çiftleşme sırasında bağıran hayvanlar.

مهاة mehât: [ç. meh, mehevât مه ، مهوات] **1.**yaban sığırı. **2.**kristal, billur. **3.**güneş.

مهاجر muhâcir: **1.**göçmen. **2.**Hz. Muhammed ile birlikte Medine'ye göç eden.

مهاجرة muhâcere: göç.

مهاجلة muhâcele: yarışmak.

مهاجنة mehâcine: **1.**mayası bozuklar. **2.**anası babası Arap olmayanlar.

مهاجين mehâcîn: **1.**mayası bozuklar. **2.**anası babası Arap olmayanlar.

مهاد mihâd: [ç. emhide, muhud امهدة ، مهد] **1.**yatak, döşek. **2.**yaygı. **3.**nehir yatağı. **4.**alçak düz arazi.

مهاداة muhâdât: **1.**birbirine hediye göndermek. **2.**barış yapmak. **3.**hicvetmek. **4.**bir tarafa yıkılarak yürümek.

مهارة mehârre: çemkirmek.

مهارس mehâris: **1.**havanlar. **2.**dibekler. **3.**korkusuzlar.

مهارش muhâriş: kışkırtıcı, provokatör.

مهالك mehâlik: **1.**tehlikeli yerler. **2.**çöller.

مهام mehâmm: önemli olanlar, mühim olanlar.

مهان muhân: horlanmış, aşağılanmış.

مهانئ kehâni': **1.**kolayca elde edilenler. **2.**kolay hazmedilir yemekler.

مهانة mehâne: düşkün olmak.

مهايص mehâyis: tünek.

مهب mehebb: rüzgârlı yer.

مهباب mihbâb: [ç. mehâbîb مهابيب] çiftleşme sırasında bağıran hayvan.

مهبط mehbit: [ç. mehâbit مهابط] **1.**havaalanı. **2.**iniş yeri.

مهبط كهربى mehbitun kehrebî: katod.

مهبطة mihbata: [ç. mehâbit مهابط] paraşüt.

مهبل mehbil: (tıp.) döl yatağı.

مهبل muhebbel: şiş yüzlü adam.

مهبوت mehbût: korkudan aklı başından giden.

مهبوط mehbût: sıska, cılız.

مهت mihett: hafifmeşrep.

مهتد muhted: doğru yolu bulmuş.

مهتدون muhtedûn: doğru yolda olanlar, doğru yolu bulanlar, hidayete erenler.

مهتر muhter: yanlış konuşan.

مهتصر muhtesır: arslan.

مهتمل hutmeli: dedikoducu, laf taşıyan.

مهج mehc: **1.**sağlığına kavuşmak. **2.**süt emmek.

مهج mehece: (yemhecu) [m. mehc مهج] **1.**sağlığına kavuştu. **2.**süt emdi.

مهج muhec: **1.**canlar. **2.**ruhlar. **3.**özler.

مهجة muhce: [ç. muhec مهج] **1.**can. **2.**ruh. **3.**öz, halis.

مهجر mehcer: **1.**göç edilen yer, göç yeri. **2.**terkedilen yer.

مهجر muhcir: **1.**daha uzun ve iri olan. **2.**daha üstün olan.

مهجرة muhcire: güzellik ve erdem bakımından üstün olan kız.

مهجع mihce': bön, şaşkoloz.

مهجل mehcil: **1.**çok seyahat eden. **2.**uyuyan.

مهجنة mehcene: hayırsız topluluk.

مهجنة muheccene: **1.**soylu deve. **2.**meyvaya durmuş hurma ağacı.

مهجور mehcûr: terkedilmez, kullanılmayan.

مهجوم mehcûm: direkleri çatılmış çadır.

مهد mehd: [ç. muhûd مهود] **1.**beşik. **2.**düz arazi.

مهد mehd: **1.**yatak sermek, döşek yaymak. **2.**kazanmak.

مهد mehede: (yemhedu) [m. mehd مهد] **1.**yatak serdi, döşek yaydı. **2.**kazandı.

مهد mehhede: [m. temhîd تمهيد] **1.**yatak serdi, döşek yaydı. **2.**hazırladı. **3.**kolaylaştırdı, imkân sağladı. **4.**özrünü kabul etti.

مهد muhed: alçak ve düz araziler.

مهد muhud: **1.**yataklar, döşekler. **2.**yaygılar. **3.**nehir yatakları. **4.**alçak düz araziler.

مهد الطفل mehdu't-tıfl: beşik.

مهداء mihdâ': çok hediye veren.

مهدأة mehde'e: durum.

مهداج mihdâc: yavrusunu özleyen deve.

مهدة muhde: [ç. muhed مهد] alçak ve düz arazi.

مهدرة mehdere: kesici dişler.

مهدفة mihdefe: etine dolgun kadın.

مهدوم mehdûm: ekşi süt.

مهدومة mehdûme: az yağmur alan bölge.

مهدون mehdûn: salak, sersem, dangalak.

مهدى mihdâ': hediye paketi.

مهذار mihzâr: [ç. mehâzîr مهاذير] yalan yanlış konuşan, zırvalayan, saçmalayan.

مهذام mihzâm: keskin kılıç.

مهذب muhezzeb: terbiyeli, iyi eğitimli, kültürlü.

مهذر mihzer: yalan yanlış konuşan, zırvalayan, saçmalayan.

مهر mehere: (yemhuru) [m. mehâre مهارة] **1.**mehir belirledi. **2.**mehir verdi.

مهر mehere: (yemhuru) [m. mehâre مهارة] becerili oldu, maharetli oldu.

مهر mehhere: [m. temhîr تمهير] tay edindi.

مهر mehr: [ç. muhûr مهور] mehir.

مهر muher: kıkırdak.

مهر muher: taylar.

مهر muhr: [ç. emhâr, mihâr, mihâre مهار ، مهار ، امهار] **1.**tay. **2.**mühür. **3.**ebucehil karpuzu.

مهرو mehrû': **1.**soğuktan kırılan. **2.**sıcaktan kırılan.

مهراس mihrâs: [ç. mehâris مهارس] **1.**havan. **2.**dibek.**3.**korkusuz.

مهرب mihreb: üvendire.

مهرب muhrib: kaçakçı.

مهرب mehreb: kaçılacak yer.

مهرة muhre: [ç. muher مهر] tay.

مهرج muhric: **1.**soytarı. **2.**palyaço.

مهرجان mihrecân: (F.) [< mihrgân] şenlik, festival.

مهرع muhra': hırslı.

مهرق muhrak: [ç. mehârık مهارق] **1.**dosya kâğıdı. **2.**ova. **3.**mumlu kâğıt. **4.**parşömen kâğıdı.

مهرق muhrak: antlaşma metinlerinin yazıldığı sayfa.

مهرقان mehrukân: **1.**deniz. **2.**denizin yükseldiği alanlar.

مهرقان muhrukân: **1.**deniz. **2.**denizin yükseldiği alanlar.

مهروع mehrû': **1.**sar'alı. **2.**yorgunluktan baygın düşen.

مهزاق mihzâk: çok gülen.

مهزام mihzâm: [ç. mehâzim مهازم] **1.**kısa baston. **2.**ateş karıştırma sopası. **3.**odun meşalesi.

مهزع mihza': **1.**paramparça eden, ufalayan. **2.**arslan.

مهزلة mehzele: **1.**şaka. **2.**komedi. **3.**kuraklık. **4.**zayıflık.

مهزول mehzûl: [ç. mehâzil مهازل] **1.**çok zayıf. **2.**düzensiz.

مهزوم mehzûm: bozguna uğrayan.

مهشام mihşâm: çabuk takatsiz kalan deve.

مهصم mihsam: arslan.

مهضمة muhaddama: kamıştan yapılmış çalgı.

مهضومة mehdûme: bal ve misk karıştırılarak elde edilen bir parfüm.

مهضومة mehdûme: kamıştan yapılmış çalgı.

مهطع muhti': **1.**melul melul bakan. **2.**boynu düşük deve. **3.**susarak çağırıldığı yere giden. **4.**koşan.

مهفف muheffef: ince belli adam.

مهفهف muheffef: ince belli.

مهق mehak: kireç beyazı renginde olmak.

مهق mehika: (yemhaku) [m. mehak مهق] kireç beyazı renginde oldu.

مهق muhk: teni kireç renginde olanlar.

مهقاء mehkâ': [ç. muhk مهق] teni kireç renginde olan.

مهک mehek: dölü zayıf olmak.

مهک meheke: (yemheku) [m. mehk مهک] **1.**ezdi. **2.**hızlı hızlı yürüdü. **3.**düzledi.

مهک mehheke: [m. temhîk تمهيک] iyice ezdi.

مهک mehike: (yemheku) [m. mehek مهک] dölü zayıf oldu.

مهک mehk: **1.**ezmek. **2.**hızlı hızlı yürümek. **3.**düzlemek.

مهکة muhke: gençlik.

مهکوک mehkûk: ağzına geleni söyleyen.

مهل mehele: (yemhelu) [m. mehl مهل] acele etmedi, ağırdan aldı.

مهل mehhele: [m. temhîl تمهيل] **1.**süre tanıdı. **2.**acele etme" dedi.

مهل mehl: **1.**süre, mühlet. **2.**kolaylık. **3.**ağırdan alma.

مهل mehl: acele etmemek, ağırdan almak.

مهل muhl: **1.**erimiş maden. **2.**katran. **3.**zeytinyağı. **4.**zehir.

مهلا mehlen: acele etme, ağır ol, mühlet ver.

مهلة muhle: **1.**süre, mühlet. **2.**kül içinde kalan köz. **3.**yavaşlık.

مهلک mehlik: **1.**helak edilme. **2.**öldürülüş.

مهلک muhlik: **1.**öldürücü. **2.**tehlikeli.

مهلکة mehleke: [ç. mehâlik مهالک] **1.**tehlikeli yer. **2.**çöl.

مهلل muhellel: hilal kaş.

مهللة muhellele: zayıf, cılız, arık, sıska.

مهلوس mehlûs: veremli.

مهلهل muhelhel: ince ve zayıf olan.

مهلهلة muhelhele: **1.**kötü örülmüş zırh. **2.**geniş boğazlı.

مهم muhimm: [ç. mehâmm مهام] önemli, mühim.

مهما mehmâ: **1.**her ne zaman, ne zaman, nasıl. **2.**her ne.

مهما کان الامر mehmâ kâne'l-emru: durum ne olursa olsun.

مهمار mihmâr: [ç. mehâmîr مهاامير] çalçene, geveze, boşboğaz.

مهماز mihmâz: mahmuz.

مهمة muhimme: **1.**önemli husus. **2.**önemli iş. **3.**görev, memuriyet, misyon.

مهمر mihmer: çalçene, geveze, boşboğaz.

مهمز mihmez: mahmuz.

مهمزة mihmeze: üvendire, dürtlengiç.

مهمل muhmel: **1.**ihmal edilmiş. **2.**terkedilmiş. **3.**kullanılmamış.

مهمل التوقيع muhmelu't-tevkî': imzasız.

مهملج muhemlec: **1.**rahatlıkla gidilip gelinen yol. **2.**râm olan hayvan.

مهموسة mehmûse: gizlenmiş şey.

مهمول mehmûl: **1.**ihmal edilmiş. **2.**terkedilmiş. **3.**kullanılmamış.

مهموم mehmûm: üzgün, kederli.

مهمه mehme: [ç. mehâmih مهامه] susuz çöl.

مهمه mehmehe: [m. mehmehe مهمهة] engel oldu, alıkoydu.

مهمهة mehmehe: engel olmak, alıkoymak.

مهن mehene: (yemhunu) [m. mehn, mehne, mihne مهن ، مهنة] **1.**çalıştı. **2.**yordu. **3.**giysisini sürüdü. **4.**hizmet etti.

مهن mehn: **1.**çalışmak. **2.**yormak. **3.**giysisini sürümek. **4.**hizmet etmek.

مهن mehune: (yemhunu) [m. mehâne مهانة] düşkün oldu.

مهنأ mehne': [ç. mehâni' مهانئ] **1.**kolayca elde edilen. **2.**kolay hazmedilir yemek.

مهنة mehne: **1.**çalışmak. **2.**yormak. **3.**giysisini sürümek. **4.**hizmet etmek.

مهنة mehne: **1.**zanaat. **2.**iş, uğraşı. **3.**meslek. **4.**hizmet.

مهنة mihne: **1.**çalışmak. **2.**yormak. **3.**giysisini sürümek. **4.**hizmet etmek.

مهنة mihne: **1.**zanaat. **2.**iş, uğraşı. **3.**meslek. **4.**hizmet.

مهنة حرة mihnetun hurre: serbest meslek.

مهنة شريفة mihnetun şerîfe: yüksek tahsil gerektiren meslek.

مهنة يدوية mihnetun yedeviyye: kol gücüne dayalı meslek.

مهند muhenned: Hint işi, Hindistan yapısı.

مهندس معمارى muhendisun mi'mârî: mimar.

مهو mehuve: (yemhû) [m. mehâve مهاوة] su ince ince aktı.

مهو mehv: **1.**inci. **2.**kristal, billur. **3.**ince giysi. **4.**ince kılıç. **5.**dolu. **6.**beyaz çakıl taşı. **7.**hurma.

مهوات mehevât: **1.**yaban sığırları. **2.**kristaller, billurlar.

مهواة mehvât: **1.**hava. **2.**atmosfre.

مهواة mihvât: vantilatör.

مهود muhûd: **1.**beşikler. **2.**düz araziler.

مهور muhûr: mehirler.

مهوس muhevves: mecnun, deli.

مهوک mehûk: yumuşak yay.

مهوی mehvâ: **1.**hava. **2.**atmosfer.

مهی mehâ: (yemhî) [m. mehy مهی] **1.**inceltti. **2.**keskinleştirdi. **3.**yaldızladı.

مهی mehy: **1.**inceltmek. **2.**keskinleştirmek. **3.**yaldızlamak.

مهیاء muheyyâ': hazır, hazırlanmış.

مهیاج mihyâc: **1.**vatanını özleyen. **2.**çabuk susayan deve.

مهیاف mihyâf: **1.**çok susayan, dili damağına yapışan. **2.**soylu deve.

مهید mehîd: tereyağı.

مهیدیة muheydiye: durum, hal.

مهیرة mehîre: yüksek mehirli kadın.

مهیع mehya': [ç. mehâyi' مهایع] açık yol.

مهیک mehîk: kısır hayvan, dölsüz hayvan.

مهیل mehîl: akıp giden, heyelan halinde olan.

مهیمن muheymin: **1.**Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**kontrol altına alan, gözetici.

مهین mehîn: **1.**hor görülen, hakir görülen, alçak. **2.**zayıf. **3.**kıt fikirli. **4.**dölsüz hayvan, dölü tutmayan hayvan.

مهین muhîn: alçaltıcı.

مهینم muhînum: dedikoducu, kovucu.

میاثر meyâsir: **1.**minderler. **2.**üstlükler. **3.**eyer yastıkları. **4.**postlar.

میاثق meyâsık: **1.**ipler. **2.**antlaşmalar, ahitler.

میاثیق meyâsîk: **1.**ipler. **2.**antlaşmalar, ahitler.

میادین meyâdîn: meydanlar, alanlar, sahalar.

میار meyyâr: zahire getiren.

میاس meyyâs: **1.**böbürlenerek yürüyen, kasılarak yürüyen. **2.**kasılarak yürüyen arslan.

میاسر meyâsir: **1.**sol taraflar. **2.**sol kanat askerleri. **3.**kolaylıklar. **4.**zenginlikler. **5.**servetler.

میاسق meyâsık: kanatlarını birbirine vurarak uçan kuşlar.

میاسیر meyâsîr: kolaylaştırılmış şeyler.

میاسیم meyâsîm: **1.**damgalar, işaretler, nişanlar. **2.**dağlama aletleri. **3.**güzellik eserleri.

میاسین meyâsîn: **1.**böbürlenerek yürüyenler, kasılarak yürüyenler. **2.**parlak yıldızlar.

میاط meyyât: aylak, avare.

میاط miyât: **1.**kovma. **2.**azarlama. **3.**ilgi gösterme. **4.**destekleme.

میاطین meyâtîn: amaçlar, gayeler, sonlar.

ميامس meyâmis: orospular, fahişeler.

ميامن meyâmin: **1.**sağ taraflar. **2.**sağ kanatlar. **3.**uğurlar, bereketler.

ميامين meyâmîn: uğurlular, bereketliler.

ميان meyyân: yalancı.

مياه miyâh: **1.**sular. **2.**sıvılar.

مياه المعدنية miyâhu'l-ma'deniyye: maden suları.

ميبل mîbel: [ç. mevâbil موابل] **1.**sopa. **2.**kırbaç.

ميبلة mîbele: **1.**sopa. **2.**kırbaç.

ميت meyt: [ç. emvât اموات] ölü.

ميت meyyit: [ç. emvât, mevtâ اموات ، موتى] ölü.

ميتاء mîtâ: yarışta varış yeri.

ميتة meyte: leş, ölü hayvan leşi.

ميتة meyte: şeriat kurallarına uyulmadan öldürülen hayvan.

ميتدة mîtede: kazık tokmağı.

ميتمة meyteme: [ç. meyâtim مياتم] çocukları yetim bırakan savaş.

ميتمة meyteme: **1.**yetimler. **2.**benzersizler, şesizler.

ميث meys: **1.**zemin yumuşak olmak. **2.**eritmek.

ميث meyyese: [m. temyîs تمييث] **1.**eritti. **2.**boyun eğdirdi, hizaya getirdi.

ميث mîs: yumuşak düz zeminler.

ميث القلب meyyisu'l-kalb: yufka yürekli, merhametli.

ميثاء meysâ': [ç. mîs ميث] yumuşak düz zemin.

ميثاق mîsâk: [ç. mevâsîk, meyâsîk, meyâsık مواثيق ، مياثيق ، مياثق] **1.**ip. **2.**antlaşma, sözleşme. **3.**sağlam söz, kesin söz.

ميثب mîseb: **1.**iyi sıçrayan. **2.**yüksek zemin. **3.**düz ve yumuşak zemin. **4.**küçük ırmak, çay. **5.**oturma meraklısı.

ميثرة mîsere: [ç. mevâsir, meyâsir مواثر ، مياثر] **1.**minder. **2.**üstlük. **3.**eyer yastığı. **4.**post.

ميثرة الفرس mîseretu'l-feres: at yelesi.

ميجار mîcâr: **1.**raket. **2.**ilaç kabı.

ميجرة mîcere: raket.

ميجنة mîcene: [ç. mevâcin, meyâcin مواجن ، مياجن] çamaşır tokacı.

ميحاد mîhâd: tepe.

ميداعة mîdâ'a: [ç. mevâdi' موادع] refah düşkünü.

ميدان meydân: [ç. meyâdîn ميادين] meydan, alan, saha.

ميدان الحرب meydânu'l-harb: savaş meydanı.

ميدان السباق meydânu's-sibâk: yarış alanı.

ميدان المسابقات meydânu'l-musâbakât: stadyum.

ميدعة mîda'a: [ç. mevâdi' موادع] **1.**önlük. **2.**iş elbisesi. **3.**eski giysi.

ميراث mîrâs: [ç. mevârîs مواريث] miras.

ميرة mîre: **1.**rızık. **2.**zahire.

ميروق mayrûk: **1.**(tıp.) sarılık hastası. **2.**afete maruz kalmış ekin.

ميرى mîrî: **1.**emire ait, emirle ilgili. **2.**emirlere verilen vergi.

ميز meyyeze: [m. temyîz تمييز] **1.**ayırdı. **2.**üstün tuttu. **3.**mahkeme kararını temyize gönderdi. **4.**aradaki farkı anladı.

ميزان mîzân: **1.**ölçü. **2.**tartı. **3.**terazi. **4.**terazi ağırlığı. **5.**miktar. **6.**adalet.

ميزان الحائط mîzânu'l-hâ'it: çekül.

ميزان الحرارة mîzânu'l-harâre: termometre, ısıölçer.

ميزان الحرارة mîzânu'l-harâre: termometre.

ميزان الرصاص mîzânu'r-resâs: çekül, şakül.

ميزان القبان mîzânu'l-kabbân: kantar.

ميزان الماء mîzânu'l-mâ': su terazisi.

ميزان ثقل الهوى mîzânu sıkli'l-havâ: barometre, basınçölçer.

ميزانية مالية mîzâniyyetun mâliyye: bütçe.

ميساق mîsâk: [ç. meyâsık, meâsîk مآسق ، مياسق] kanatlarını birbirine vurarak uçan kuş.

ميسان meysân: [ç. meyâsîn مياسين] **1.**böbürlenerek yürüyen, kasılarak yürüyen. **2.**parlak yıldız.

ميسر muyesser: kadınbudu yemeği.

ميسرة meysere: [ç. meyâsir مياسر] **1.**sol. **2.**sol kanat askeri. **3.**kolaylık. **4.**zenginlik. **5.**servet. **6.**el genişliği, rahatlık.

ميسم mîsem: [ç. mevâsim, meyâsîm مواسم ، مياسيم] **1.**damga, işaret, nişan. **2.**dağlama aleti. **3.**güzellik eseri.

ميسور meysûr: [ç. meyâsîr مياسير] kolaylaştırılmış.

ميشار mîşâr: bıçkı.

ميطان mîtân: [ç. meyâtîn مياطين] amaç, gaye, son.

ميعاد mî'âd: [ç. mevâ'îd مواعيد] **1.**randevu, vaat. **2.**sözleşme. **3.**randevu yeri. **4.**randevu zamanı. **5.**belirlenmiş vakit.

ميعاد المرأة mî'âdu'l-mer'e: regl, aybaşı, hayız hali.

ميقات mîkât: [ç. mevâkît مواقيت] **1.**belirlenen vakit. **2.**belirlenen yer.

ميقب mîkab: katır boncuğu.

ميقعة mîka'a: [ç. mevâki' مواقع] **1.**çamaşır tokacı. **2.**biley taşı. **3.**tünek.

میکال mîkâl: Mikâil.

میکال mîkâl: ölçü.

میکانیکی mikânîkî: mekanik, otomatik.

میکع mîka': **1.**su kabı. **2.**çuval. **3.**saban kemiği.

میکعة mîka'a: [ç. mîka' میکع] saban demiri.

میل meyele: (yemâlu) [m. meyel میل] eğimli oldu. meyilli oldu.

میل meyl: [ç. emyâl, muyûl امیال ، میول] **1.**mil, sürme mili. **2.**yol işareti. **3.**göz erimi mesafe.

میل meyyele: [m. temyîl تمییل] **1.**eğdi, meyil verdi. **2.**tereddüt etti.

میل بحری mîlun bahrî: deniz mili.

میل بری mîlun berrî: kara mili.

میلاء meylâ': çok dallı ağaç.

میلاد mîlâd: doğum vakti.

میلاه mîlâh: [ç. mevâlîh مواليه] **1.**ölen yavrusunun yasını tutan kadın. **2.**uğultulu rüzgâr.

میمن muyemmen: bereketli, uğurlu.

میمنة meymene: [ç. meyâmin میامن] **1.**sağ taraf. **2.**sağ kanat, sağ cenah. **3.**uğur, bereket.

میمنة meymene: uğurlu olmak.

میمون meymûn: [ç. meyâmîn میامین] uğurlu, bereketli.

مین meyn: [ç. muyûn میون] yalan.

میناء mînâ': **1.**liman, rıhtım. **2.**iskele. **3.**mine. **4.**silisyum.

مینی mînâ: [ç. mevân موان] **1.**liman, rıhtım. **2.**iskele. **3.**mine. **4.**silisyum.

میه meyyehe: [m. temyîh تمییه] güneşte kuruttu.

ن

ن n, nun: **1.**Arap alfabesinin yirmi beşinci harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: elli.

ناء nâ'e: (yenû'u) [m. nev', tenvâ' نوء ، تنواء] **1.**yükü taşımakta zorlandı. **2.**düştü. **3.**yük düştü. **4.**yıldızın biri batarken diğeri doğudan doğdu. **5.**uzak oldu. **6.**yükün ağırlığından iki büklüm oldu.

نائب nâ'ib: [ç. nuvvâb نواب] **1.**vekil, naip, temsilci. **2.**milletvekili, parlamento üyesi. **3.**çok miktarda mal mülk.

نائر nâ'ir: **1.**ışık veren. **2.**açık seçik.

نائطة nâ'ite: [ç. nevâ'it نوائط] kursak.

نائل nâ'il: **1.**bağış, ihsan. **2.**elde edilen. **3.**elde eden. **4.**cömertlik.

نائم nâ'im: **1.**uyuyan. **2.**uyuşan.

نائمة nâ'ime: ölüm.

ناب nâbe: (yenûbu) [m. nevb, menâb, niyâb نوب ، مناب ، نياب] **1.**yerine geçti, yerini aldı. **2.**sık gidip geldi. **3.**tövbe etti. **4.**nail oldu, erişti.

نابأ nâbe'e: [m. munâbe'e منابدة] **1.**haberleşti. **2.**topluluktan uzaklaştı.

نابعة nâbi'a: [ç. nevâbi' نوابع] göze, kaynak.

نابغ nâbig: [ç. nevâbig نوابغ] **1.**şanlı, şerefli. **2.**fasih şair. **3.**seçkin.

نابل nâbil: [ç. nubbel نبل] **1.**okçu, atıcı. **2.**silah ustası.

ناتج nâtic: üretici.

ناثر nâsir: düzyazı yazan, nesir yazan.

ناجى nâcâ: [m. munâcât, nicâ' مناجاة ، نجاء] **1.**fısıldadı. **2.**başbaşa konuştu.

ناح nâhe: (yenûhu) [m. nevh, nuvâh, niyâh, niyâha, menâh نوح ، نواح ، نياح ، نياحة ، مناح] **1.**ölünün ardından ağladı, ağıt yaktı. **2.**güvercin öttü.

ناحية nâhiye: [ç. nevâh نواح] taraf, yan.

نادر nâdir: az bulunur.

نادر الوقوع nâdiru'l-vukû': az bulunur, ender görülen.

نادرة nâdire: [ç. nevâdir نوادر] **1.**güzel söz, özlü söz. **2.**eşine az rastlanan.

نادغ nâdege: [m. munâdaga منادغة] **1.**flört etti. **2.**oynaştı.

نادم nâdeme: [m. munâdeme, nidâm مندامة ، ندام] içki arkadaşı oldu, birlikte içti.

نادم nâdim: pişman.

نادى nâdâ: [m. munâdât, nidâ' مناداة ، نداء] **1.**çağırdı, seslendi. **2.**mecliste birlikte oturdu. **3.**danıştı, istişare etti. **4.**karşılıklı övündü. **5.**sırrını açtı. **6.**gördü. **7.**dua etti.

نادى nâdî: [ç. endiye, nevâd اندية ، نواد] **1.**kulüp, lokal. **2.**meclis. **3.**toplantı yeri.

نادية nâdiye: [ç. nevâd, nadiyât نواد ، ناديات] taraf.

نار nâr: [ç. nîrân, envur, nîre نيران ، انور ، نيرة] **1.**ateş. **2.**kor. **3.**cehennem. **4.**görüş. **5.**işaret, alamet. **6.**damga.

نار nâre: (yenûru) [m. nevr, niyâr نور ، نيار] **1.**parladı, aydınlık verdi. **2.**uzaktan ateş gördü. **3.**deveyi damgaladı. **4.**bozguna uğradı.

نار السموم nâru's-semûm: dumansız ateş.

نار ذكية nârun zekiyye: harlı ateş.

نارجيل nârcîl: (bot.) hindistan cevizi ağacı.

نارجيلة nârcîle: nargile.

ناردين nârdîn: (F.) (bot.) hint sümbülü.

نارنج nârenc: (F.) (bot.) turunç.

نازع nâza'a: [m. munâza'a, nizâ' منازعة ، نزاع] **1.**kavga etti, çekişti, didişti, hır çıkardı. **2.**karşılıklı çekti. **3.**mücadele etti. **4.**özledi. **5.**bitişti, yapıştı. **6.**ölümle yüz yüze geldi.

نازعة nâzi'a: [ç. nâzi'ât, nevâzi' نازعات ، نوازع] **1.**memleketini özleyen, gurbetçi. **2.**iyi ok atan.

نازلة nâzile: [ç. nâzilât, nevâzil نازلات ، نوازل] afet, felaket, musibet.

ناس nâs: insanlar.

ناس nâse: (yenûsu) [m. nevs, nevesân نوس ، نوسان] sallandı, hareket etti, uçuştu, dalgalandı.

ناسب nâsebe: [m. munâsebe مناسبة] **1.**birbirine benzedi. **2.**uygun oldu, münasip oldu. **3.**yakını oldu, akrabası oldu. **4.**aynı soydan geldi.

ناسخ nâsıh: **1.**kaldıran, iptal eden. **2.**kopya çıkaran, istinsah eden.

ناسق nâseka: [m. munâseka مناسقة] düzenledi, uyumunu sağladı.

ناسك nâseke: [m. munâseke مناسكة] ibadetini uyguladı.

ناسك nâsik: [ç. nussâk نساك] sofu, zahit, inzivaya çekilmiş dindar.

ناسم nâseme: [m. munâseme, nisâm مناسمة ، نسام] **1.**koklaştı. **2.**fısıldaştı.

ناسوت nâsût: insanlık tabiatı.

ناسور nâsûr: [ç. nevâsîr نواسير] **1.**patlak damar. **2.**ülser. **3.**fistul.

ناشد nâşede: [m. munâşede, nişâd نشاد ، مناشدة] **1.**yemin etti. **2.**istedi. **3.**"Allah aşkına", "Allahını seversen" diyerek istedi.

ناشر nâşir: **1.**yayımcı. **2.**kobra yılanı.

ناشط nâşit: [ç. nuşet نشط] **1.**yan yol. **2.**neşeli, şevkli.

ناصح nâsih: [ç. nussâh, nussah نصاح ، نصح] **1.**öğüt veren, öğütçü. **2.**terzi. **3.**saf bal. **4.**saf, halis.

ناصر nâsara: [m. munâsara مناصرة] yardımlaştı.

ناصر nâsır: [ç. nevâsır نواصر] **1.**yardımcı, yardım edici. **2.**su yolu, su mecrası.

ناصف nâsafe: [m. munâsafe مناصفة] yarı yarıya bölüştü.

ناصور nâsûr: [ç. nevâsîr نواصير] fistül.

ناصية nâsıye: [ç. nevâs, nâsiyât نواص ، ناصيات] **1.**alın. **2.**eşraf, ileri gelen. **3.**kâkül. **4.**kavşak.

ناضر nâdır: (bot.) su yosunu.

ناطح nâtaha: [m. munâtaha, nitâh مناطحة ، نطاح] boynuzlaştı, toslaştı.

ناطحة nâtıha: [ç. nevâtıh نواطح] gökdelen.

ناطق nâtaka: [m. munâtaka مناطقة] karşılıklı konuştu, söyleşti.

ناطق nâtık: konuşan, söz söyleyen.

ناطور nâtûr: [ç. nevâtîr نواطير] ekin bekçisi, bağ bekçisi.

ناظر nâzara: [m. munâzara مناظرة] **1.**benzedi, benzeri oldu. **2.**benzer kıldı, benzetti. **3.**tartıştı, münazara yaptı. **4.**mücadele etti. **5.**yakın oldu. **6.**gözetiminde bulundu.

ناظر nâzır: [ç. nezzâre نظارة] **1.**bakan. **2.**gözetleyen.

ناظر nâzır: [ç. nuzzâr نظار] müdür, yönetici, idareci.

ناظر مدرسة nâzıru medresetin: okul müdürü.

ناظرة nâzıra: [ç. nevâzır نواظر] **1.**göz. **2.**müdire, bayan idareci.

ناظم nâzım: **1.**nazmeden, şair. **2.**düzenleyen, tertipleyen.

ناعم nâ'eme: [m. munâ'eme مناعمة] **1.**refah içinde yaşattı. **2.**sağlam yaptı.

ناعمة nâ'ime: mutlu.

نافذ nâfiz: [ç. nevâfiz نوافذ] **1.**işlek yol. **2.**delip geçen. **3.**nüfuz eden, işleyen. **4.**nüfuzlu kişi, hatırlı kişi.

نافذة nâfize: [ç. nevâfiz نوافذ] pencere.

نافر nâfere: [m. munâfere, nifâr نفار ، منافرة] **1.**birbirine düşmanlık güttü. **2.**nesep hususunda çekişti.

نافر nâfir: [ç. nefr نفر] **1.**nefret eden, iğrenen, tiksinen.

2.düşmanlıkta yarışan. **3.**burnundan kurt düşen koyun.

نافس nâfese: [m. munâfese, nifâs منافسة ، نفاس] **1.**yarıştı. **2.**ilgi duydu, rağbet etti.

نافطة nâfite: (tıp.) çiçek hastalığı.

نافع nâfi': **1.**yararlı, faydalı. **2.**Tanrı'nın isimlerinden biri.

نافق nâfaka: [m. munâfaka, nifâk منافقة ، نفاق] **1.**olduğu gibi görünmedi. **2.**dinini sakladı, münafıklık yaptı.

نافلة nâfile: [ç. nevâfil نوافل] **1.**ganimet malı. **2.**bağış, hibe. **3.**beyhude, boşuna. **4.**torun. **5.**fazla ibadet.

نافلة nâfileten: ayrıca.

نافورة nâfûre: [ç. nevâfîr نوافير] fıskiye.

نافى nâfâ: [m. munâfât منافاة] **1.**birbirini kovaladı. **2.**zıt oldu, aykırı oldu.

ناقة nâka: [ç. nâk, nûk, eynuk, envâk ناق ، نوق ، اينق ، انواق] **1.**(zool.) dişi deve. **2.**el sivilcesi. **3.**diziliş şekliyle deveyi andıran yıldızlar.

ناقد nâkada: [m. munâkada مناقدة] tartıştı.

ناقد nâkıd: [ç. nukkâd, nakade نقاد ، نقدة] **1.**eleştiren, tenkit eden. **2.**kontrol eden.

ناقش nâkaşe: [m. munâkaşa مناقشة] **1.**hesaba çekti. **2.**araştırdı. **3.**tartıştı.

ناقص nâkıs: **1.**eksik. **2.**eksi. **3.**kusurlu, ayıplı.

ناقض nâkada: [m. munâkada, nikâd مناقضة ، نقاض] çelişti, çelişkili oldu.

ناقل nâkale: [m. munâkale, nikâl مناقلة ، نقال] sohbet etti, konuştu, lafladı.

ناقور nâkûr: [ç. nevâkîr نواقير] borazan, sur.

ناقوس nâkûs: [ç. nevâkîs نواقيس] **1.**çan. **2.**zil. **3.**gong.

ناكب nâkib: yoldan çıkan.

نال nâl: [ç. envul انوال] **1.**bağış. **2.**nasip. **3.**cömert.

نال nâle: (yenâlu) [m. neyl, nâl, nâle نيل ، نال ، نالة] **1.**dileğine kavuştu, muradına erdi, nail oldu. **2.**galiz küfür etti. **3.**ulaştı, vardı. **4.**yaklaştı. **5.**vakti geldi. **6.**verdi.

نال nâle: (yenûlu) [m. nevâl, nevl نوال ، نول] **1.**bağışta bulundu. **2.**gerçekleştirme zamanı geldi. **3.**elde etti, nail oldu.

نال جائزة nâle câ'ize: ödül aldı.

نام nâme: (yenâmu) [m. nevm, niyâm نوم ، نيام] **1.**uyudu. **2.**yattı. **3.**öldü. **4.**pazar kesat oldu. **5.**deniz sütliman oldu. **6.**gafil oldu. **7.**umursamadı. **8.**yıprandı, epirdi.

نامصة nâmise: makyöz.

ناموس nâmûs: [ç. nevâmîs نواميس] **1.**sırdaş. **2.**Cebrail. **3.**becerili. **4.**pusu, tuzak. **5.**dedikoducu, kovucu.

6.arslan yatağı. **7.**kanun. **8.**şeriat. **9.**din. **10.**manastır. **11.**hilekâr. **12.**sivrisinek.

ناموسية nâmûsiyye: cibinlik.

ناوب nâvebe: [m. munâvebe مناوبة] nöbetleşti, dönüşümlü yaptı.

ناور nâvere: [m. munâvere مناورة] **1.**küfürleşti. **2.**aldattı. **3.**manevra yaptı.

ناهز nâheze: [m. munâheze مناهزة] **1.**yaklaştı. **2.**fırsatı ganimet bildi. **3.**hız yaptı. **4.**ergenlik çağına girdi.

ناهض nâhid: [ç. nevâhid نواهض] **1.**ayağa kalkan. **2.**sabit duran. **3.**aktif, enerjik, hareketli. **4.**uyanık.

نأى ne'y: (F.) ney.

نبئ nebî': [ç. enbiyâ', enbâ', nube'â' انبياء ، انباء ، نبآء] **1.**peygamber. **2.**bir yerden başka bir yere giden. **3.**geniş yol.

نبأ nebbe'e: [m. tenbi'e تنبئة] haber iletti, bildirdi, haber verdi.

نبأ nebe': [ç. enbâ' انباء] **1.**haber. **2.**yeni olay.

نبأ nebe'e: (yenbe'u) [m. neb' نبء] **1.**haber verdi. **2.**usulca seslendi.

نبات nebât: bitki.

نباتى nebâtî: **1.**otobur, otçul. **2.**bitkisel. **3.**botanikçi, botanist.

نبت nebbete: [m. tenbît تنبيت] **1.**ekin bitti. **2.**ağaç dikti. **3.**çocuk yetiştirdi. **4.**ekti, ziraat yaptı.

نبت nebete: (yenbutu) [m. nebt, nebât نبت ، نبات] bitti, yeşerdi.

نبح nebeha: (yenbahu) [m. nebh, nebîh, nubâh, nibâh نبح ، نبيح ، نباح] havladı.

نبذ nebeze: (yenbizu) [m. nebz نبذ] **1.**attı. **2.**işi bıraktı. **3.**sözünden döndü. **4.**üzüm şırası yaptı. **5.**şıra şaraplaştı.

نبر nebere: (yenbiru) [m. nebr نبر] **1.**yükseltti. **2.**sesini yükseltti. **3.**yüksek sesle okudu. **4.**elif harfini hemze olarak okudu. **5.**çıkıştı, azarladı. **6.**kötülüğünü istedi. **7.**kaptı.

نبش nebeşe: (yenbuşu) [m. nebş نبش] **1.**eşeledi. **2.**açtı. **3.**çalışarak kazandı. **4.**ıskaladı. **5.**ifşa etti, açığa vurdu.

نبض nabd: **1.**nabız. **2.**kımıldanma, hareket.

نبض nebeda: (yenbidu) [m. nabd نبض] **1.**nabız attı. **2.**oynadı, kımıldadı. **3.**şimşek çaktı. **4.**aktı.

نبع nebe'a: (yenba'u) [m. neb', nubû' نبع ، نبوع] **1.**su çıkardı. **2.**ter aktı, ter sızdı.

نبغ nebega: (yenbugu) [m. nebg, nubûg نبغ ، نبوغ] **1.**açık seçik oldu. **2.**yerden su kaynadı. **3.**içinden çıktı. **4.**üstün geldi, baskın çıktı. **5.**sızdırdı, akıttı. **6.**fasih şiir

söyledi. **7.**zengin oldu. **8.**başı konaklandı.

نبل nebele: (yenbulu) [m. nebl نبل] **1.**ok attı. **2.**ok topladı. **3.**ok verdi. **4.**şeref bakımından üstün geldi. **5.**iyi davrandı. **6.**hızlı yürüdü. **7.**deveyi hızlı sürdü. **8.**yiyecek verdi.

نبل nebl: [ç. nibâl, enbâl نبال ، انبال] ok.

نبل nebule: (yenbulu) [m. nebâle, nubl نبالة ، نبل] **1.**şerefli oldu, yüce oldu. **2.**soylu oldu. **3.**iyi ahlaklı oldu.

نبلاء nubelâ': **1.**şerefliler. **2.**soylular.

نبلة neble: [ç. nebl نبل] taharet taşı.

نبلة nible: sapan.

نبوت nebbût: [ç. nebâbît نبابيت] **1.**filiz, sürgün. **2.**uzun baston.

نبوة nubuvve: peygamberlik.

نبه nebbehe: [m. tenbîh تنبيه] **1.**uyandırdı. **2.**şan şeref verdi. **3.**bilgilendirdi.

نبه nebuhe: (yenbuhu) [m. nebâhe نباهة] **1.**şanlı şerefli oldu, aziz oldu. **2.**anladı. **3.**dikkat etti.

نبى nebî: peygamber.

نبيذ nebîz: [ç. enbize انبذة] **1.**hırtı pırtı. **2.**şıra. **3.**şarap.

نبيغ nebîg: [ç. nubegâ' انبغاء] **1.**şanlı, şerefli. **2.**fasih şair. **3.**seçkin.

نبيل nebîl: [ç. nubelâ' نبلاء] **1.**şerefli. **2.**soylu.

نبيلة nebîle: güzel kadın.

نبيه nebîh: [ç. nubehâ' نبهاء] **1.**şerefli. **2.**meşhur. **3.**zeki.

نتائج netâ'ic: sonuçlar, neticeler.

نتاج nitâc: ürün, mahsul.

نتاج المصنع nitâcu'l-masna'a: fabrika verimi, randıman.

نتج netece: (yenticu) [m. netc, netâc نتج ، نتاج] **1.**sonuçlandırdı, neticelendirdi. **2.**yavrulattı.

نترات الجير nitrâtu'l-cîr: (kim.) kalsiyum nitrat.

نترات الفضة nitrâtu'l-fidda: (kim.) gümüş nitrat, cehennem taşı.

نترات النشادر nitrâtu'n-nuşâdir: (kim.) amonyum nitrat.

نتش neteşe: (yentişu) [m. netş نتش] **1.**cımbızla çekti. **2.**yoldu. **3.**maşa ile çekti. **4.**geçimlik kazandı. **5.**bastonuyla vurdu. **6.**ayağıyla iteledi. **7.**çekirge bitkileri sildi süpürdü.

نتف netefe: (yentifu) [m. netf نتف] yoldu.

نتق neteka: (yentuku, yentiku) [m. netk نتق] **1.**silkeledi. **2.**yardı. **3.**dışarı çıkardı. **4.**soydu. **5.**çok çocuğu oldu.

نتن nettene: [m. tentîn تنتين] **1.**kötü kokuttu. **2.**kötü kokmak.

نتيجة netîce: [ç. netâ'ic نتائج] sonuç, netice.

نثر nesere: (yensuru, yensiru) [m. nesr, nisâr نثر ، نثار] **1.**saçtı, dağıttı. **2.**yaydı. **3.**ifşa etti. **4.**düzyazı olarak yazdı, nesren yazdı.

نجا necâ: (yencû) [m. necât, necâ', necv, necâye نجاة ، نجاء ، نجو ، نجاية] kurtuldu.

نجا necâ: (yencû) [m. necv, necvâ نجو ، نجوى] fısıldadı.

نجار neccâr: marangoz.

نجاسة necâse: pislik.

نجاش neccâş: avcı.

نجاش neccâş: herkesin iç çamaşırı ortaya döken, kusurları ifşa eden.

نجب necube: (yencubu) [m. necâbe نجابة] **1.**asil oldu, soylu oldu. **2.**erdemli oldu.

نجح neceha: (yencehu) [m. nech, nuch نجح] **1.**başardı, muvaffak oldu. **2.**hedefe ulaşıldı, tamamlandı. **3.**kolaylaştı.

نجخ neceha: (yencehu) [m. nech, necîh نجخ ، نجيخ] **1.**dalgalar yükseldi, deniz kabardı. **2.**nezleden dolayı sesi kalınlaştı. **3.**çalkaladı. **4.**kuyu kazdı.

نجد neccede: [m. tencîd تنجيد] **1.**evi donattı. **2.**yamadı. **3.**feleğin çemberinden geçti.

نجد necd: [ç. encâd انجاد] **1.**ter. **2.**mefruşat, döşeme.

نجد necd: [ç. encud, nucud, nicâd, nucûd, encide انجد ، نجد ، نجاد ، نجود ، انجدة] **1.**yüksek yer. **2.**ev mefruşatı.

نجد necd: **1.**(coğ.) Arabistan'da Necit bölgesi. **2.**yüksek yol. **3.**ağaçsız arazi. **4.**gam, hüzün. **5.**rehber.

نجر neccere: [m. tencîr تنجير] **1.**marangozluk yaptı. **2.**söz nakletti.

نجز neceze: (yencuzu) [m. necz نجز] **1.**ihtiyacını gördü. **2.**tamamladı. **3.**acele ettirdi. **4.**tükendi, bitti, sona erdi. **5.**söz kesildi.

نجس neccese: [m. tencîs تنجيس] **1.**pisletti, murdar oldu. **2.**pisliğini giderdi, arındı. **3.**çocuğa nazarlık taktı.

نجس necis: [ç. encâs انجاس] **1.**pis. **2.**günahkâr.

نجس necuse: (yencusu) [m. necâse نجاسة] **1.**pislendi, murdar oldu. **2.**kötü ahlaklı oldu.

نجس necise: (yencesu) [m. neces نجس] **1.**pislendi, murdar oldu. **2.**kötü ahlaklı oldu.

نجش neceşe: (yencuşu) [m. necş نجش] **1.**lafı yaydı. **2.**avı ürküttü. **3.**kımıldattı, yerinden oynattı. **4.**topladı. **5.**ateş yaktı. **6.**dehledi, hayvanı sürdü. **7.**alışverişi çoğalttı.

نجع necce'a: [m. tencî' تنجيع] **1.**ilaç iyi geldi. **2.**söz etkili oldu. **3.**faydalı oldu, yaradı,

iyi geldi. **4.**çayırlık araştırdı. **5.**yerleşim yerine geldi. **6.**hazmettirici şey içirdi.

نجف necef: [ç. nicâf نجاف] tepe.

نجفة necefe: [ç. necef, nicâf نجف ، نجاف] **1.**höyük. **2.**avize.

نجل necele: (yenculu) [ç. necl نجل] **1.**çocuk sahibi oldu. **2.**açıkladı, ortaya koydu. **3.**deri yüzmeye bacaklardan başladı. **4.**yer yemyeşil oldu. **5.**dürttü. **6.**attı. **7.**yazı tahtasını sildi. **8.**hızlı yürüdü.

نجل necile: (yencelu) [m. necel نجل] **1.**iri ve güzel gözlü oldu. **2.**yara büyüdü.

نجل necl: [ç. encâl انجال] **1.**çocuk, evlat. **2.**nesil, kuşak. **3.**asıl. **4.**baba. **5.**tabiat.

نجل necl: [ç. nicâl, encâl نجال ،انجال] **1.**akan su. **2.**birikmiş su. **3.**sızıntı.

نجلاء neclâ': [ç. nucl نجل] **1.**iri ve güzel gözlü kadın. **2.**enli uzun nesne.

نجم neceme: (yencumu) [m. nucûm, necm نجوم ، نجم] **1.**doğdu. **2.**göründü, belirdi. **3.**borç ödedi, taksit ödedi. **4.**meydana geldi.

نجم necm: [ç. nucûm, encum, nicâm نجوم ، انجم ، نجام] **1.**yıldız. **2.**Ülker yıldızı. **3.**sürüngen bitki. **4.**belirli vakit. **5.**taksit. **6.**kök, asıl.

نجم الثاقب necmu's-sâkıb: karanlığı delen yıldız, çok ıık veren yıldız.

نجم الصبح necmu's-subh: Venüs, sabah yıldızı.

نجم القطب necmu'l-kutub: Kutup Yıldızı.

نجم بذنب necmun bizenebin: kuyruklu yıldız.

نجو necv: [m. necuvv, nicâ' نجو ، نجاء] **1.**dışkı. **2.**yel, gaz, osuruk. **3.**yüzülmüş deri.

نجى neccâ: [m. tenciye تنجية] **1.**ıssız yerde bıraktı. **2.**kurtuldu. **3.**kurtardı. **4.**yükseltti.

نجيب necîb: [ç. encâb, nucebâ', nucub انجاب ، نجباء ، نجب] **1.**soylu, asil. **2.**değerli. **3.**üstün.**4.**zeki.

نجيبة necîbe: [ç. necâ'ib نجائب] **1.**soylu kadın. **2.**iyi, kaliteli.

نجيس necîs: çok pis.

نحا nehâ: (yenhû) [m. nahv نحو] **1.**döndü, meyletti, yöneldi. **2.**izinden gitti. **3.**yana yattı, sarktı. **4.**gözünü dikti. **5.**uzaklaştırdı, başından attı.

نحات التماثيل nehhâtu't-temâsîl: heykeltıraş.

نحاتة nehâte: yontucu.

نحاتة nihâte: yontuculuk.

نحاتة nuhâte: talaş, yonga.

نحاس nehhâs: **1.**bakırcı. **2.**bakır işlemecisi.

نحاس nuhâs: **1.**bakır. **2.**alevsiz duman, kızıl duman. **3.**şarapnel.

نحال nehhâl: arıcı.

نحالة nihâle: arıcılık.

نحام nuhâm: (zool.) flamingo.

نحب nehabe: (yenhabu, yenhibu) [m. nahb, nahîb نحيب ، نحب] **1.**hüngür hüngür ağladı. **2.**ödül koydu. **3.**rehin muamelesi yaptı.

نحب nehabe: (yenhibu) [m. nahb, nuhâb نحاب ، نحب] öksürük tuttu.

نحب nehabe: (yenhubu) [m. nahb نحب] **1.**gerektirdi. **2.**nezretti. **3.**kıvrak oldu.

نحب nehabe: (yenhubu) [m. nahb نحب] **1.**seçti. **2.**yıldırdı, gözünü korkuttu. **3.**avın kalbini çıkardı. **4.**cinsel ilişkide bulundu.

نحبة nuhbe: kur'a.

نحت nehate: (yenhutu, yenhitu) [m. naht نحت] **1.**yonttu. **2.**sivriltti. **3.** kazdı. **4.**oydu. **5.**iki kelimeden tek kelime oluşturdu. **6.**yıktı, devirdi. **7.**kınadı.

نحر nehare: (yenharu) [m. nahr, tenhâr تنحار ، نحر] **1.**boğazladı, hayvanın boğazını kesti, kurban kesti. **2.**vaktinde namaz kıldı. **3.**göğüs göğüse durdu, karşısına çıktı.

نحرير nıhrîr: [ç. nehârîr نحارير] âlim.

نحز nahize: (yenhazu) [m. nehaz نحز] öksürdü.

نحز nehaze: (yenhezu) [m. nahz نحز] **1.**iteledi. **2.**havanda dövdü. **3.**yumruk attı. **4.**tekme attı.

نحز nehuze: (yenhuzu) [m. nehaz نحز] öksürüğe tutuldu.

نحس nahise: (yenhasu) [m. nehas نحس] **1.**uğursuz oldu. **2.**zorlukla karşılaştı.

نحس nahs: [ç. nuhûs نحوس] **1.**zorluk, güçlük. **2.**karanlık iş. **3.**uğursuzluk. **4.**uğursuz şey. **5.**toz duman.

نحس nehuse: (yenhusu) [m. nahs, nuhûse نحوسة ، نحس] uğursuz oldu.

نحف nahife: (yenhafu) [m. nehaf نحف] **1.**ince yapılı oldu. **2.**çelimsiz oldu.

نحف nahufe: (yenhufu) [m. nehâfe نحافة] **1.**zayıf oldu. **2.**ince yapılı oldu.

نحل nahl: **1.**bal arısı. **2.**bağış, ihsan.

نحل nehale: (yenhalu) [m. nahl نحل] **1.**ihsanda bulundu, bağış yaptı. **2.**mehrini verdi.

نحل nehale: (yenhulu) [m. nuhûl نحول] **1.**zayıfladı. **2.**inceldi.

نحلة nihle: **1.**bağış, ihsan. **2.**farz. **3.**din. **4.**inanç, akide. **5.**dinî görev.

نحم nehame: (yenhimu) [m. nahm, nahîm نحيم ، نحم] hırladı.

نحن nahnu: biz.

نحنح nahnaha: [m. nahnaha نحنحة] **1.**boğazını temizledi. **2.**dilenciyi azarlayarak kovdu.

نحو nahv: [ç. enhâ', nuhuvv انحاء ، نحو] **1.**taraf, yan. **2.**yol. **3.**gramer, nahiv, sentaks, sözdizimi. **4.**miktar. **5.**çeşit. **6.**benzeri, misli. **7.**kasdetme.

نحو nahvu: gibi, benzeri, misli.

نحوسة nuhûse: uğursuz olmak.

نحوى nahvî: gramerci, dilbilimci.

نحى nihy: [ç. enhâ', nuhiyy انحاء ، نحى] **1.**tulum. **2.**yağ tulumu. **3.**testi.

نحيف nahîf: çelimsiz, zayıf.

نخاع nuhâ': omurilik.

نخالة nuhâle: kepek.

نخالة الطحين nuhâletu't-tahîn: kepek.

نخب nahibe: (yenhabu) [m. nehab نخب] ödlek oldu, korkak oldu.

نخبة nuhbe: **1.**seçilmiş. **2.**ödlek, korkak.

نخج nehace: (yenhacu) [m. nahc نخج] **1.**sızdırdı. **2.**çalkaladı.

نخف nehafe: (yenhufu) [m. nahf, nahîf نخف ، نخيف] **1.**aksırdı, tıksırdı. **2.**sümkürdü.

نخل nahl: hurmalık.

نخل nehale: (yenhulu) [m. nahl نخل] **1.**eledi, elekten geçirdi. **2.**seçti.

نخلة nahle: [ç. nahl, nahîl نخل ، نخيل] (bot.) hurma ağacı.

نخيل nahîl: **1.**hurma ağacı. **2.**hurma.

ند nidd: [ç. endâd انداد] **1.**eş. **2.**benzer.

نداء nidâ': ses.

ندب nedb: [ç. nudûb, nudebâ' ندوب ، ندباء] **1.**zarif. **2.**ölünün ardından tutulan yas. **3.**kıvrak, tezcanlı.

ندب nedebe: (yendubu) [m. nedb ندب] **1.**davet etti, çağırdı. **2.**ölen kişinin iyi yönlerini dile getirdi.

ندر nedere: (yenduru) [m. nudûr ندور] **1.**düştü. **2.**döküldü. **3.**öldü. **4.**denedi, tecrübe etti. **5.**yeşerdi. **6.**nadir oldu, değerli oldu.

ندرة nedre: arasıra, zaman zaman, kimi zaman.

ندرى nederî: arasıra, zaman zaman.

ندس nedese: (yendusu) [m. neds ندس] **1.**dürttü. **2.**yere çaldı, yıktı, devirdi. **3.**uzaklaştırdı.

ندف nedefe: (yendifu) [m. nedf, nedefân ندف ، ندفان] **1.**hızlı gitti. **2.**pamuk attı. **3.**yemek yedi. **4.**saz çaldı, enstrüman çaldı. **5.**parmak uçlarıyla süt sağdı. **6.**lapa lapa kar yağdı. **7.**iri taneli yağmur yağdı. **8.**hoyratça hayvan sürdü.

ندم neddeme: [m. tendîm تنديم] pişman etti.

ندم nedime: (yendemu) [m. nedem, nedâme ندم ، ندامة] pişman oldu.

ندماء nudemâ': **1.**içki arkadaşları. **2.**arkadaşlar.

ندوة nedve: **1.**topluluk. **2.**kulüp. **3.**meclis.

ندوة ليلية nedvetun leyliyye: gece kulübü.

نديد nedîd: [ç. nudedâ', endâd ندداء ، انداد] **1.**eş. **2.**benzer.

نديم nedîm: [ç. nidâm, nudemâ' ندام ، ندماء] **1.**içki arkadaşı. **2.**arkadaş.

نذر nezere: (yenzuru, yenziru) [m. nezr نذر] adadı.

نذر nezire: (yenzeru) [m. nezr, nizâre نذر ، نذارة] ihtiyatlı oldu, sakındı.

نذر nezr: adak.

نذير nezîr: uyarıcı.

نذيرة nezîre: [ç. nezâ'ir نذائر] **1.**adak. **2.**kiliseye adanmış çocuk.

نذيرة الجيش nezîretu'l-ceyş: öncü, ileri karakol.

نرجس nercis: (F.) [< nergis] (bot.) nergis.

نرد nerd: (F.) tavla.

نزا nezâ: (yenzû) [m. nezv, nuzuvv, nezevân نزو ، نزوان] **1.**sıçradı. **2.**erkek hayvan çiftleşti, aştı. **3.**kaynadı, fokurdadı. **4.**canı çekti.

نزأ neze'e: (yenze'u) [m. nez' نزء] **1.**hücum etti, saldırdı. **2.**engel oldu, alıkoydu. **3.**birine iş yaptırdı.

نزر nezere: (yenzuru) [m. nezr نزر] **1.**azalttı. **2.**az buldu, azımsadı. **3.**teşvik etti. **4.**gaz verdi, gaza getirdi. **5.**buyurdu, emretti. **6.**sarhoş etti. **7.**azar azar çıkardı.

نزع neze'a: (yenza'u) [m. nez' نزع] **1.**söktü, kopardı. **2.**soyundu, üstünü çıkardı. **3.**görevinden aldı, azletti. **4.**elini cebinden çıkardı. **5.**çekip çıkardı. **6.**güneş batmaya yüz tuttu. **7.**arasını bozdu.

نزع neze'a: (yenze'u) [m. nizâ' نزاع] **1.**yöneldi, bir şeye doğru gitti. **2.**davet etti.

نزع nezze'a: [m. tenzî' تنزيع] söktü, kopardı.

نزع السلاح nez'u's-silâh: silahsızlanma.

نزع الملكية nez'u'l-mulkiyye: kamulaştırma, istimlak.

نزغ nezega: (yenzegu, yenzigu) [m. nezg نزغ] **1.**insanları birbirine düşürdü, fitne soktu. **2.**vesvese verdi. **3.**vurdu. **4.**çekiştirdi, dedikodu etti, kovuculuk etti. **5.**günaha soktu. **6.**dürttü.

نزف nezefe: (yenzifu) [m. nezf نزف] **1.**kanını akıttı. **2.**akıttı. **3.**bitirdi. **4.**çok kan kaybetti. **5.**kuyunun tüm suyunu çekti. **6.**ağlamaktan gözünde yaş kalmadı.

نزل nezele: (yenzilu) [m. nizâle نزالة] yolculuk yaptı, seyahat etti.

نزل nezele: (yenzilu) [m. nuzûl نزول] **1.**konakladı. **2.**misafir oldu.

نزل nezele: (yenzulu) [m. nuzûl نزول] **1.**indi. **2.**başına geldi. **3.**indirdi. **4.**terketti, el çekti. **5.**vazgeçti. **6.**hacı Mina'ya geldi. **7.**karaya çıktı. **8.**saldırdı, hücum etti. **9.**görüşüne katıldı.

نزل nezile: (yenzelu) [m. nezel نزل] **1.**nezle oldu. **2.**soğuk aldı, üşüttü.

نزل nezzele: [m. tenzîl تنزيل] **1.**menisini akıttı. **2.**indirdi. **3.**misafir ağırladı. **4.**kovayı kuyuya saldı. **5.**fiyat düşürdü. **6.**tahttan indirdi. **7.**yerine koydu. **8.**vahiyle kelâm indirdi.

نزلة nezle: [ç. nezelât نزلات] **1.**nezle. **2.**iniş.

نزلة الوافدة nezletu'l-vâfide: grip.

نزلة شعبية nezletun şu'abiyye: (tıp.) bronşit.

نزلة معدية nezletun mi'adiyye: (tıp.) gastrit.

نزه nezihe: (yenzehu) [m. nezehe, nezâhiye نزهة ، نزاهية] **1.**iffetli oldu. **2.**havası güzel oldu. **3.**yer bitkilerle donandı.

نزهة nuzhe: [ç. nuzeh نزه] **1.**gezinti. **2.**uzak yer.

نزهة خلوية nuzhetun halviyye: piknik.

نساء nisâ': **1.**eşler. **2.**kadınlar.

نساء النبى nisâ'u'n-nebiyy: Peygamberin hanımları.

نساج nessâc: **1.**dokumacı. **2.**örgücü.

نساجة nisâce: **1.**dokumacılık. **2.**örmecilik.

نسافة nessâfe: torpidobot.

نسب neseb: [ç. ensâb انساب] **1.**akrabalık. **2.**ismin sonuna "ye" harfini getirerek nispet yapma. **3.**baba tarafından akrabalık, soysop.

نسب nesebe: (yensubu, yensibu) [m. neseb, nesîb نسب ، نسيب] şair sevgilisinin güzelliklerini dile getirdi, aşkını anlattı.

نسب nesebe: (yensubu, yensibu) [m. neseb, nisbe نسب ، نسبة] **1.**soyu sopu hakkında konuştu. **2.**intisap etmesini istedi. **3.**nispet etti.

نسب رياضى nesebun riyâdî: logaritma.

نسبة nisbe: [ç. niseb نسب] **1.**akrabalık, hısımlık. **2.**nispet etme. **3.**oran. **4.**ilgi, bağlantı. **4.**göre.

نسبية nisbiyye: izafiyet teorisi.

نسج nesece: (yensucu, yensicu) [m. nesc نسج] **1.**dokudu. **2.**ördü. **3.**şiir nazmetti.

نسخ neseha: (yensehu) [m. nesh نسخ] **1.**kopya çıkardı, kopya etti. **2.**yok etti. **3.**değiştirdi, bozdu. **4.**bir şeyin yerine yenisini koydu. **5.**nakletti. **6.**çirkinleştirdi. **7.**Tanrı bir hükmü yürürlükten kaldırdı.

نسخة nusha: [ç. nusah نسخ] **1.**kopya, nüsha. **2.**yazı.

نسر nesere: (yensuru, yensiru) [m. nesr نسر] **1.**didikledi, parçaladı. **2.**sıyırdı. **3.**ayıpladı. **4.**kesti.

نسر nesr: [ç. nusûr, ensur, nisâr نسور ، انسر ، نسار] **1.**(zool.) kerkenez. **2.**(zool.) akbaba.

نسر nesr: Nuh kavminin taptığı putlardan biri.

نسر nessere: [m. tensîr تنسير] parçaladı.

نسر الطائر nesru't-tâ'ir: Vega yıldızı.

نسرين nisrîn: (F.) (bot.) fulya, Mısır gülü.

نسغ nesega: (yensegu) [m. nesg نسغ] **1.**sütü sulandırdı. **2.**dürttü. **3.**iftira etti. **4.**diş etleri gevşedi. **5.**seyahat etti. **6.**kalbini kırdı.

نسف nesefe: (yensufu) [m. nesf, nusûf نسف ، نسوف] **1.**ısırdı. **2.**taştı.

نسف nesefe: (yensifu) [m. nesf نسف] **1.**temelden yıktı. **2.**elekten geçirdi. **3.**dağı havaya uçurdu. **4.**savurdu.

نسفة nesfe: [ç. nisef, nîsâf, nusef نسف ، نيساف] ayak taşı, kir taşı.

نسق neseka: (yensuku) [m. nesk نسق] **1.**dizdi, ipe geçirdi. **2.**sözleri seçerek söyledi.

نسق nesseka: [m. tensîk تنسيق] düzgün dizdi.

نسک neseke: (yensuku) [m. mensek, nusk, nusûk, neske منسک ، نسک ، نسوک ، نسکة] **1.**kulluk etti, ibadet etti. **2.**Tanrı rızası için kurban etti.

نسک neseke: (yensuku) [m. nesk نسک] **1.**çamaşır yıkadı. **2.**toprağı gübreledi. **3.**iyi yolda gitti. **4.**evine geldi.

نسل nesele: (yensulu, yensilu) [m. nesl, neselân, nesel نسل ، نسلان] **1.**hızlı yürüdü. **2.**akın akın gitti. **3.**akın etti.

نسل nesl: [ç. ensâl انسال] **1.**nesil, kuşak. **2.**evlat. **3.**mahluk.

نسم nesem: [ç. ensâm, neysem انسام ، نيسم] **1.**can soluğu. **2.**hafif esinti. **3.**bozuk yol. **4.**koku. **5.**burun.

نسم neseme: (yensimu) [m. nesm, nesîm, nesemân نسم ، نسيم ، نسمان] rüzgâr esti.

نسمة neseme: [ç. nesem نسم] **1.**insan. **2.**kişi. **3.**canlı varlık. **4.**köle. **5.**cariye. **6.**nefes darlığı.

نسناس nesnâs: [ç. nesânîs نسانيس] maymun.

نسوان nisvân: kadınlar.

نسى nesiye: (yensâ) [m. nesy, nisyân, nisâye, nesve نسى ، نسيان ، نساية ، نسوة] unuttu.

نسى nesiyy: unutkan.

نسى nessâ: [m. tensiye تنسية] unutturdu.

نسيئة nesî'e: **1.**veresiye. **2.**ertelenmiş bodç.

نسيا منسيا nesyen mensiyyen: unutulup gitmiş.

نسيب nesîb: [ç. nusebâ', ensibâ' انسباء ، نسباء] **1.**soylu soplu. **2.**evlilik yolu ile oluşan akrabalık. **3.**münasip, uygun.

نسيب nesîb: aşkı, sevgilinin güzelliğini konu edinen şiir, nesip.

نسيكة nesîke: [ç. nusuk, nesâ'ik نسائك ، نسك] **1.**Tanrı rızası için kesilen kurban. **2.**altın, gümüş külçesi.

نسيم nesîm: **1.**hafif esintisi. **2.**ruh. **3.**ter. **4.**sertlik.

نش neşşe: (yenişşu) [m. neşş, neşîş نشيش ، نش] **1.**suyu çekildi, kurumaya yüz tuttu. **2.**suyunu çekti. **3.**cızırdadı. **4.**kaynadı.

نشأ neşe'e: (yenşe'u) [m. neş', nuşû', neş'e, neşâ', neşâ'e نشاء ، نشاة ، نسئة ، نسوء ، نشوء] **1.**ortaya çıktı. **2.**gelişti. **3.**büyüdü. **4.**yetişti. **5.**yükseldi.

نشار neşşâr: **1.**bıçkıcı. **2.**marangoz.

نشاط neşât: **1.**neşelilik, canlılık. **2.**beceri. **3.**enerji.

نشاف neşşâf: kurutma kâğıdı.

نشافة neşşâfe: **1.**havlu. **2.**peşkir.

نشافة nuşâfe: **1.**süt kaymağı. **2.**süt köpüğü.

نشج neşece: (yenşicu) [m. neşc, neşîc نشيج ، نشج] **1.**için için ağladı, hık hık ağladı. **2.**fokurdadı. **3.**kurbağa vrak vrak öttü. **4.**eşek anırdı.

نشح neşeha: (yenşehu) [m. neşh نشح] **1.**sızdırdı. **2.**suvardı.

نشد neşede: (yenşudu, yenşidu) [m. neşd, nişdân, nişde نشد ، نشدان ، نشدة] **1.**kayıp aradı. **2.**kayıp eşyayı bulan eşya hakkında bilgi verdi. **3.**gerektiği gibi bildi. **4.**yemin etmesini istedi. **5.**"Allah aşkına!", "Allahını seversen" diyerek yalvardı.

نشر neşere: (yenşuru) [m. neşr, nuşûr نشر ، نشور] diriltti.

نشر neşere: (yenşuru) [m. nuşûr نشور] **1.**yapraklandı. **2.**yeşerdi.

نشر neşere: (yenşuru, yenşiru) [m. neşr نشر] **1.**serdi. **2.**yaydı. **3.**dağıttı. **4.**ifşa etti. **5.**yayımladı, neşretti. **6.**yonttu. **7.**rüzgâr esti. **8.**muska yazdı. **9.**açtı.

نشر neşşere: [m. tenşîr تنشير] **1.**yaydı. **2.**yayımladı, neşretti.

نشر الدعوة neşru'd-da've: propaganda.

نشز neşeze: (yenşuzu, yenşizu) [m. neşz نشز] **1.**yukarıda oturdu. **2.**yere çaldı. **3.**midesi bulandı. **4.**kalktı.

نشط neşite: (yenşetu) [m. neşât نشاط] **1.**severek yaptı,

severek çalıştı. **2.**semirdi. **3.**gayretli oldu.

نشط neşşete: [m. tenşît تنشيط] **1.**neşelendirdi, neşe verdi. **2.**düğüm attı, düğümledi.

نشع neşe'a: (yenşe'u) [m. neş' نشع] **1.**hıçkıra hıçkıra ağladı. **2.**kokladı. **3.**ilaç içirdi. **4.**telkinde bulundu. **5.**zorla çekip çıkardı.

نشغ neşega: (yenşegu) [m. neşg نشغ] **1.**aktı. **2.**hıçkırdı. **3.**avuçla su içti. **4.**telkinde bulundu. **5.**ilaç içirdi. **6.**dürttü.

نشف neşife: (yenşefu) [m. neşf, neşef نشف] **1.**emdi, içine çekti. **2.**su çekildi. **3.**kurudu.

نشف neşşefe: [m. tenşîf تنشيف] **1.**düzensiz süt verdi. **2.**köpüklü oldu. **3.**kuruttu. **4.**bezle suyunu aldı, kuruladı.

نشق neşika: (yenşeku) [m neşk, neşak نشق] **1.**kokladı. **2.**tuzağa düştü. **3.**bulunduğu yerden kıpırdamadı. **4.**enfiye çekti.

نشنش neşneşe: [m. neşneşe نشنشة] **1.**fokur fokur kaynadı. **2.**deriyi soydu. **3.**soyundu, üstünü çıkardı. **4.**kabı boşalttı. **5.**iteledi, kakaladı. **6.**eli kıvrak oldu. **7.**cinsel ilişkide bulundu.

نشوى neşvân: [ç. neşâvâ نشاوى] **1.**çakırkeyif. **2.**haber araştıran.

نشى neşiye: (yenşâ) [m. neşv, neşve, nişve, nuşve ، نشو نشوة] **1.**işin aslını anladı. **2.**sarhoş oldu.

نشى neşiye: (yenşâ) [m. neşve, nişve, nuşve نشوة] **1.**ihtiyatlı davrandı. **2.**kokladı.

نشيد neşîd: [ç. enâşîd اناشيد] **1.**ses. **2.**marş.

نشيد الوطنى neşîdu'l-vatanî: milli marş, ulusal marş.

نشيدة neşîde: **1.**ses. **2.**marş.

نشيط neşît: [ç. nişât, neşâtâ نشاط ، نشاطى] neşeli, canlı, keyifli.

نص nass: [ç. nusûs نصوص] **1.**son. **2.**asıl metin, orijinal metin. **3.**anlam sınırlaması. **4.**diksiyon.

نص nassa: (yenissu) [m. nasîs نصيص] **1.**ateşte cızırdadı. **2.**fokur fokur kaynadı.

نص nassa: (yenussu) [m. nass نص] **1.**sınırlandırdı, belirledi. **2.**kaynak vererek söyledi. **3.**hareket ettirdi. **4.**istifledi. **5.**kürsüye oturttu. **6.**sorup soruşturdu. **7.**zuhur etti.

نص الكتاب nassu'l-kitâb: kitabın metni.

نصائح nesâ'ih: öğütler, nasihatlar.

نصاب nessâb: **1.**yankesici, dolandırıcı. **2.**hilekâr.

نصاب nisâb: [ç. nusub نصب] **1.**asıl, kök. **2.**sap. **3.**gurub yeri. **3.**zekât matrahı.

نصاب القانونى nisâbu'l-kânûnî: nisap, oturumda hazır bulunması gereken çoğunluk.

نصاح nassâh: **1.**terzi. **2.**çok öğüt veren, öğütçü.

نصاح nısâh: [ç. nusuh, nısâha نصح ، نصاحة] dikiş ipliği.

نصارى nasârâ: Hıristiyanlar.

نصب nasab: [ç. ensâb انصاب] **1.**bitkin düşme. **2.**dikilmiş fidan.

نصب nasaba: (yensubu, yensibu) [m. nasb نصب] **1.**dikti. **2.**kaldırdı. **3.**ağaç dikti. **4.**kelimeyi mensup okudu. **5.**nasp alameti koydu. **6.**hile ile kandırdı. **7.**bitkin düşürdü. **8.**savaş açtı. **9.**atadı, tayin etti. **10.**düşmanlık güttü. **11.**deveci şarkı söyledi.

نصب nasb: [ç. ensâb انصاب] **1.**dikilmiş bayrak. **2.**hile. **3.**sınır işareti. **4.**nişangâh. **5.**nasıp alameti. **6.**dikilmiş nesne. **7.**dikilmiş put.

نصب nasibe: (yensebu) [m. nasab نصب] **1.**yoruldu, bitkin düştü. **2.**hisse verdi. **3.**sap geçirdi. **4.**söz isnat etti.

نصب nassabe: [m. tensîb تنصيب] **1.**dikti. **2.**kaldırdı. **3.**atadı, tayin etti.

نصب nusb: [ç. ensâb انصاب] **1.**put. **2.**hastalık, dert.

نصب تذكارى nusbun tezkârî: anıt, abide.

نصح nasaha: (yensahu) [m. nash, nush, nasâha, nisâha, nasâhiyye نصح ، نصاحة ، نصاحية] **1.**öğüt verdi, nasihat etti. **2.**vaaz verdi. **3.**samimi davrandı.

نصة nussa: [ç. nusas, nisâs نصص ، نصاص] kâkül, perçem.

نصح nush: **1.**vaaz. **2.**danışma, istişare. **3.**öğüt.

نصر nasara: (yensuru) [m. nasr, nusre نصر ، نصرة] **1.**yardım etti. **2.**zafer verdi. **3.**kurtardı.

نصر nassara: [m. tensîr تنصير] vaftiz etti, hıristiyanlaştırdı.

نصرانى nasrânî: [ç. nasrâniyyûn, nesârâ نصرانيون ، نصارى] Hıristiyan.

نصرانية nasrâniyye: Hıristiyanlık.

نصرة nusre: yardım.

نصف nasaf: [ç. ensâf, nasafûn انصاف ، نصفون] **1.**adalet. **2.**insaf. **3.**orta yaşlı.

نصف nasafa: (yensufu) [m. nasf, nasâfe, nisâfe, nisâf نصف ، نصافة ، نصافة ، نصاف] hizmet etti.

نصف nasafe: (yensufu) [m. nasf, nasâfe, nisâfe نصف ، نصافة ، نصافة] **1.**yarısını aldı. **2.**ikiye böldü. **3.**yarısına kadar içti.

نصف nasafe: (yensufu, yensifu) [m. nasf, nusûf نصف ، نصوف] **1.**yarıladı. **2.**yarıya vardı, yarılandı.

نصف nısf: [ç. ensâf انصاف] **1.**adalet. **2.**insaf. **3.**orta. **4.**yarı, yarım.

نصف دائرة nısfu dâ'ire: yarım daire.

نصف قطر nısfu kutr: yarıçap.

نصفة nasafe: **1.**adalet. **2.**insaf.

نصل nasl: [ç. nisâl, ensul, nusûl نصال ، انصل ، نصول] **1.**temren. **2.**başın tepesi. **3.**kılıç. **4.**bükülmüş ip.

نصيب nasîb: [ç. ensıbâ', ensıbe, nusub انصباء ، انصبة ، نصب] **1.**nasip. **2.**pay. **3.**tuzak. **4.**havuz.

نصيحة nasîha: [ç. nesâ'ih نصائح] öğüt, nasihat.

نصير nasîr: [ç. ensâr, nuserâ' انصار ، نصراء] çok yardım eden, yardımcı.

نصيف nasîf: [ç. ensıfe انصفة] **1.**yarı, yarım. **2.**başörtüsü. **3.**tahıl ölçeği.

نصيل nasîl: [ç. nusul نصل] **1.**bir arşınlık dövme taşı. **2.**damak. **3.**buğday. **4.**gıdı. **5.**balta. **6.**klitoris. **7.**baş tepesi.

نض nadde: (yenuddu, yeniddu) [m. nadd, nadîd نض ، نضيض] **1.**sızdı. **2.**su az oldu. **3.**çatladı. **4.**kanat çırptı. **5.**hareket ettirdi, oynattı. **6.**ortaya çıkardı, açığa çıkardı.

نضا nadâ: (yendû) [m. nadv نضو] **1.**kılıcı kınından çekti. **2.**üstünü çıkardı, soyundu. **3.**soydu. **4.**hızlı yol aldı. **5.**şişlik indi. **6.**su çekildi.

نضارة nadâre: güzel olmak, hoş olmak.

نضب nadabe: (yendubu, yendibu) [m. nadb, nudûb نضب ، نضوب] **1.**su çekildi. **2.**nehir suyu çekildi. **3.**ömür tükendi. **4.**gözler çukura kaçtı. **5.**öldü. **6.**sıkılmadı, utanmadı, ar damarı çatladı. **7.**uzak oldu. **8.**boşaldı. **9.**üstünü çıkardı, soyundu.

نضج naddaca: [m. tendîc تنضيج] **1.**olgunlaştırdı. **2.**iyi pişirdi.

نضج nadice: (yendecu) [m. nadc, nadac, nudc, nidâc نضج ، نضاج] **1.**olgunlaştı. **2.**yemek iyi pişti.

نضح nadaha: (yendahu, yendihu) [m. nadh نضح] **1.**suladı. **2.**suvardı. **3.**su serpti. **4.**ıslattı. **5.**su çekti. **6.**kana kana su içti. **7.**başından savdı. **8.**bacaklarına sidik sıçrattı.

نضخ nedeha: (yendahu) [m. nadh, nadahân, nudûh نضخ ، نضخان ، نضوخ] kuvvetli fışkırdı.

نضد nadade: (yendidu) [m. nadd نضد] istifledi, yığdı.

نضر nadara: (yenduru) [m. nadr نضر] güzelleştirdi.

نضر nadara: (yenduru) [m. nadr, nadre, nadar, nudûr نضر ، نضرة ، نضور] güzel oldu, hoş oldu.

نضر nadr: [ç. nidâr, endur انضار ، انضر] altın.

نضرة nadre: **1.**güzellik, hoşluk. **2.**parlaklık. **3.**zenginlik. **4.**külçe altın.

نضف nadefe: (yendufu) [m. نضف nadaf] koştu.

نضير nadîr: altın.

نط natta: (yenittu) [m. natt, natît نط ، نطيط] **1.**kaçtı, firar etti. **2.**sıçrayarak atladı. **3.**gitti. **4.**yavşak yavşak konuştu.

نطاق nitâk: [ç. nutuk نطق] **1.**kuşak. **2.**kemer. **3.**kordon. **4.**sınır. **5.**bölge.

نطح netaha: (yentahu, yentihu) [m. nath نطح] **1.**boynuzladı, tosladı. **2.**savdı, kendinden uzaklaştırdı.

نطر natara: (yenturu) [m. natr, nitâre نطارة ، نطر] tarla bekçiliği yaptı, bağ bekçiliği yaptı.

نطع nati': [ç. entâ', nutû' انطاع ،] نطوع yaygı.

نطف natafe: (yentufu, yentifu) [m. natf, tentâf, natafân, nitâfe, nutûf, nitâf نطف ، تنطاف ، نطفان ، نطافة ، نطوف ، نطاف] **1.**az az aktı. **2.**döktü. **3.**lekeledi. **4.**damladı.

نطفة nutfe: [ç. nutef نطف] **1.**meni. **2.**nutfe, bir damla su. **3.**damla.

نطق nataka: (yentiku) [m. natk, nutk, mantık, nutûk نطق ، منطق ، نطوق] **1.**konuştu, söyledi. **2.**ses çıkardı.

نطق nutk: **1.**söz. **2.**anlayış.

نظارة حربية nezzâretun harbiye: dürbün.

نظارة مكبرة nezzâretun mukebbire: mikroskop.

نظام nizâm: [ç. nuzum, enzime, enâzîm نظم ، انظمة ، اناظيم] **1.**dizi. **2.**dizme ipi. **3.**saf, sıra. **4.**sistem. **5.**disiplin. **6.**âdet. **7.**düzen, tertip. **8.**kumul.

نظام الشمسى nizâmu'ş-şemsî: güneş sistemi.

نظام سياسى nizâmun siyâsî: rejim.

نظر nazara: (yenzuru) [m. nazar نظر] **1.**bir konuda eni konu düşündü. **2.**aralarında hükmetti. **3.**korudu. **4.**güttü. **5.**bekledi. **6.**süre tanıdı. **7.**veresiye sattı. **8.**yardım etti. **9.**kulak verdi. **10.**kehanette bulundu. **11.**yok etti.

نظر nazara: (yenzuru) [m. nazar, nazr, manzar, manzara, tenzâr نظر ، منظر ، منظرة ، تنظار] **1.**baktı. **2.**gördü. **3.**etrafı seyretti.

نظر nazzara: [m. tanzîr تنظير] benzer kıldı, benzetti.

نظرا الى nazaran ilâ: nazar, -e göre, -e bakılırsa.

نظرى nazarî: teorik, nazarî.

نظرية nazariyye: teori, nazariye.

نظرية الذرية nazariyyetu'z-zerriyye: atom teorisi.

نظرية الفردية nazariyyetu'l-ferdiyye: ferdiyetçilik.

نظرية النشوء و الارتقاء nazariyetu'n-neşû' ve'l-irtikâ': Evrim Teorisi.

نظف nazufe: (yenzufu) [m. nezâfe نظافة] temiz oldu, temizlendi.

نظف nazzefe: [m. tanzîf تنظيف] temizledi.

نظم nazeme: (yenzimu) [m. nazm, nizâm نظم ، نظام] **1.**dizdi. **2.**nazmetti, şiir nazmetti. **3.**düzenledi, tertipledi, derleyip topladı.

نظم nazzeme: [m. tanzîm تنظيم] **1.**dizdi. **2.**düzenledi, tertipledi, derleyip topladı.

نظورة الجيش nazûretu'l-ceyş: askerî karakol.

نظير nazîr: [ç. nuzerâ' نظراء] denk, eş, benzer, misil.

نظيرة nazîre: [ç. nezâ'ir نظائر] **1.**nazire. **2.**öncü. **3.**üstün.

نظيف nazîf: **1.**temiz. **2.**temizleme maddesi.

نظيم nazîm: [ç. nuzum نظم] **1.**dizili. **2.**manzum. **3.**sıra sıra dizilmiş kuyular.

نعاج ni'âc: **1.**koyunlar. **2.**yabani sığırlar.

نعال na'âl: ayakkabıcı, pabuççu.

نعامة ne'âme: [ç. ne'âm, ne'â'im نعام ، نعائم] **1.**(zool.) devekuşu. **2.**çöldeki yol işareti. **3.**gölgelik yer. **4.**dolap oku. **5.**yol. **6.**ikram.

نعت na't: [ç. nu'ût نعوت] **1.**sıfat, özellik, vasıf. **2.**niteleme.

نعت na't: çok iyi, fevkalade, harika.

نعجة na'ce: [ç. ni'âc, na'acât نعاج ، نعجات] **1.**koyun. **2.**yabani sığır.

نعر ne'are: (yen'aru) [m. na'r نعر] **1.**seyahat etti, gezdi. **2.**geldi **3.**birlikte harekete geçti. **4.**diklendi.

نعر ne'are: (yen'aru, yen'iru) [m. na'r, na'îr, nu'âr نعر ، نعير ، نعار] **1.**genizden seslendi. **2.**damardan kanf ışkırdı.

نعرة nu're: [ç. nu'ar, nu'arât نعر ، نعرات] geniz.

نعرة وطنية na'ratun vataniyye: ırkçılık, şövenistlik.

نعش na': **1.**tabut. **2.**ebedilik, kalıcılık. **3.**tahtırevan.

نعش ne'aşe: (yen'aşu) [m. na'ş نعش] **1.**dikti. **2.**kaldırdı. **3.**yoksulluktan kurtardı. **4.**ölüyü hayırla andı. **5.**bahar canlılık getirdi. **6.**cenazeyi taşıdı.

نعق ne'ake: (yen'aku, yen'iku) [m. na'k, na'îk, nu'âk, ne'akân نعق ، نعيق ، نعقان] **1.**karga öttü. **2.**gürültü etti. **3.**haykırdı, azarladı.

نعل na'ale: [m. ten'îl تنعيل] **1.**nalladı, nal taktı. **2.**ayakkabıya taban geçirdi, pençe yaptı.

نعل na'l: [ç. ni'âl, en'ul نعال ، انعل] **1.**ayakkabı, pabuç. **2.**nalın. **3.**sandal. **4.**nal.

نعل ne'ale: (yen'alu) [m. na'al نعل] ayakkabı giydi, pabuç giydi.

نعلة na'le: **1.**ayakkabı. **2.**nalın. **3.**nal.

نعم na'am: [ç. en'âm, enâ'îm انعام ، اناعيم] **1.**deve. **2.**sığır. **3.**koyun.

نعم na'am: evet.

نعم ne'ame: (yen'umu, yen'amu) [m. na'me, ni'me, men'am منعم ، نعمة] bolluk içinde yaşadı, müreffeh hayatı oldu.

نعم ni'me: ne güzel, ne iyi, ne hoş.

نعما ni'immâ: ne güzel, ne iyi, ne hoş.

نعماء na'mâ': [ç. en'um انعم] **1.**servet, mal. **2.**iyilik, ihsan.

نعمة na'me: nimetler.

نعمة ni'me: [ç. ni'am, en'um, ni'emât نعم ، انعم ، نعمات] **1.**nimet. **2.**refah. **3.**rahatlık. **4.**mal.

نعمة الله ni'metullâh: Allah'ın nimetleri.

نعناع na'nâ': (bot.) nane.

نعى na'â: (yen'â) [m. na'y, na'iyy, nu'yân نعى ، نعى ، نعيان] **1.**birinin ölüm haberini verdi. **2.**ölünün gömülmesini istedi. **3.**intikam istedi. **4.**birinin kabahatini ifşa etti.

نعيم na'îm: **1.**Naîm cennetleri. **2.**nimetler.

نعيم na'îm: **1.**nimet. **2.**müreffeh hayat. **3.**konfor. **4.**mutluluk. **5.**Nirvana.

نغر negare: (yengiru) [m. nagr, nagîr, negarân نغر ، نغران ، نغير] **1.**kaynadı. **2.**fışkırdı. **3.**öfkeden küplere bindi.

نغز negaze: (yengazu) [m. nagz نغز] **1.**gıdıkladı. **2.**insanları birbirine düşürdü. **3.**çekiştirdi.

نغض nagada: (yengudu, yengidu) [m. nagd, nugûd, nagadân نغض ، نغوض ، نغضان] **1.**kımıldadı, oynadı, hareket etti. **2.**başını oynattı.

نغم nagam: [ç. engâm, enâgîm انغام ، اناغيم] **1.**fısıltı. **2.**hoş ezgi, hoş melodi.

نغم negame: (yengumu, yengimu) [m. nagm نغم] **1.**çalıp oynadı. **2.**melodi çaldı. **3.**içki içti.

نغمة nagme: [ç. nagamât نغمات] nağme, ezgi, melodi.

نف neffe: (yeniffu) [m. neff نف] sümkürdü.

نفا nefâ: (yenfû) [m. nefv نفو] **1.**uzaklaştırdı, yerinden ayırdı. **2.**inkâr etti. **3.**sürgün etti. **4.**kovdu.

نفاثة neffâse: jet.

نفاض nifâd: [ç. nufud نفض] **1.**giyecek, giysi. **2.**çocuk önlüğü. **3.**üzerine meyva silkelenen çarşaf.

نفاط neffât: [ç. neffâta, neffâtûn نفاطة ، نفاطون] **1.**petrolcü, petrol çıkaran. **2.**petrol satan.

نفاطة nifâta: petrolcülük.

نفاع neffâ': **1.**çok yararlı. **2.**çok avantajlı.

نفاق nifâk: **1.**ikiyüzlülük, münafıklık. **2.**nafaka.

نفت nefete: (yenfitu) [m. neft نفت] kabardı.

نفت nefete: (yenfitu) [m. neft, nefetân نفت ، نفتان] **1.**fokur fokur kaynadı. **2.**sinirden küplere bindi.

نفث nefese: (yenfusu, yenfisu) [m. nefs, nefesân نفث ، نفثان] **1.**tükürdü. **2.**yılan zehir fışkırttı. **3.**yazdı. **4.**fısıldadı. **5.**sihir yaptı, büyü yaptı.

نفث nefs: **1.**tükürük. **2.**balgma.

نفث الشيطان nefsu'ş-şeytân: erotik şiir.

نفثة nefse: [ç. nefesât نفثات] üfürme.

نفج nefece: (yenfucu, yenficu) [m. nefc, nefecân, nufûc نفج ، نفجان ، نفوج ،] **1.**zıplayarak koştu. **2.**rüzgâr sert esti. **3.**yumurtadan çıktı. **4.**büyüttü. **5.**doldurdu. **6.**olmayan bir şeyle övündü.

نفح nefeha: (yenfahu) [m. nefh, nefehân, nufûh, nifâh نفح ، نفحان ، نفوح ، نفاح] **1.**koku yayıldı. **2.**başından savdı, defetti. **3.**kan fışkırdı. **4.**saçlarını salıverdi. **5.**verdi.

نفحة nefha: [ç. nefehât نفحات] **1.**güzel koku. **2.**bağış. **3.**kaliteli süt.

نفحة nefha: parça, kısım.

نفخ nefeha: (yenfuhu) [m. nefh نفخ] **1.**üfledi. **2.**şişirdi. **3.**çaldı. **4.**rüzgâr çıktı. **5.**yellendi, gaz çıkardı. **6.**böbürlendi, kibirlendi, şişindi. **7.**ateşi körükle harlandırdı, körükledi.

نفخ neffeha: [m. tenfîh تنفيخ] üfürdü.

نفخة nefha: **1.**üfürük. **2.**karın şişliği. **3.**üfürme.

نفد nefede: (yenfudu) [m. nefd نفد] vardı.

نفد nefide: (yenfedu) [m. nefed, nefâd نفد ، نفاد] **1.**tükendi. **2.**gitti.

نفذ nefeze: (yenfuzu) [m. nefz, nufûz, nefâz نفذ ، نفوذ ، نفاذ] **1.**bir taraftan girip öbür taraftan çıktı, geçip gitti. **2.**geride bıraktı.

نفذ nefeze: (yenfuzu) [m. nufûz, nefâz نفوذ ، نفاذ] **1.**sonuçlandı. **2.**ulaştı, vardı. **3.**yol işlek oldu. **4.**becerili oldu, maharetli oldu. **5.**bir taraftan girip öbür taraftan çıktı. **6.**bir tarafa geçerek kurtuldu.

نفذ neffeze: [m. tenfîz تنفيذ] **1.**delip geçti. **2.**sözünü yerine getirdi.

نفر nefer: [ç. enfâr انفار] **1.**nefer, asker, er. **2.**on kişiden az topluluk.

نفر nefere: (yenfiru) [m. nefr نفر] **1.**nefret etti, iğrendi, tiksindi. **2.**yüz çevirdi. **3.**dağıldı. **4.**bir yere doğru hızlı gitti. **5.**üstün geldi. **6.**gurbete gitti, sefere çıktı.

نفر nefere: (yenfiru) [m. nefr نفر] Hacılar Mina'dan Mekke'ye akın akın gitti.

نفر nefere: (yenfiru) [m. nefr, nufûr, nifâr, neferân نفر ، نفور ، نفار ، نفران] ürküp kaçtı.

نفر nefere: (yenfiru) [m. nufûr نفور] şişti, kabardı.

نفر nefere: (yenfiru) [m. nufûr, nifâr, nefîr نفور ، نفار ، نفير] toplu olarak gitti.

نفر neffere: [m. tenfîr تنفير] **1.**ürküttü. **2.**nefret ettirdi, tiksindirdi, iğrendirdi. **3.**üstün gelerek hükmetti. **4.**çirkin lakap verdi.

نفز nefeze: (yenfizu) [m. nefez, nufûz, nefezân نفز ، نفوز ، نفزان] **1.**zıpladı. **2.**öldü.

نفس nefes: [ç. enfâs انفاس] **1.**soluk, nefes. **2.**hafif rüzgâr, esinti. **3.**süre, mühlet. **4.**uzun söz. **5.**bolluk, genişlik.

نفس nefese: (yenfusu) [m. nefs نفس] göz değdirdi, nazar değdirdi.

نفس neffese: [m. tenfîs تنفيس] **1.**refaha kavuşturdu, müreffeh kıldı. **2.**üzüntüsünü giderdi.

نفس nefise: (yenfesu) [m. nefâse نفاسة] lâyık görmedi, ehil bulmadı.

نفس nefise: (yenfesu) [m. nefes, nefâse, nifâs نفس ، نفاسة ، نفاس] **1.**lohusa oldu. **2.**âdet gördü, regl oldu.

نفس nefise: (yenfesu) [m. nefes, nefâsiye نفس ، نفاسية] **1.**cimrilik etti. **2.**kıskandı, çekemedi.

نفس nefs: [ç. enfus, nufûs انفس ، نفوس] **1.**ruh. **2.**akıl. **3.**kişi, şahıs. **4.**ceset. **5.**kan. **6.**nefis. **7.**azamet. **8.**görüş. **9.**hamiyet. **10.**cevher. **11.**arzu, dilek, murat. **12.**kötü göz. **13.**işkence.

نفس nefsu: kendisi.

نفس nefsun: hiçbir kimse.

نفس nefuse: (yenfusu) [m. nefâse, nifâse, nufûs, nefes نفاسة ، نفوس ، نفس] değerli oldu, kıymetli oldu.

نفسا واحدا nefesen vâhiden: bir solukta.

نفش nefeşe: (yenfuşu, yenfişu) [m. nefş نفش] hayvanlar geceleyin yayıldı.

نفش neffeşe: [m. tenfîş تنفيش] ditti, elle dağıttı.

نفض nefeda: (yenfudu) [m. nefd نفض] **1.**silkeledi, silkti. **2.**olan sütü sağdı. **3.**yolu eşkıyadan temizledi. **4.**araştırdı. **5.**çok çocuklu oldu.

نفض nefeda: (yenfudu) [m. nufûd نفوض] **1.**sağlığına kavuştu. **2.**hayvanlar doğum yaptı. **3.**yiyeceği tükendi. **4.**rengi soldu, rengi kaçtı.

نفض neffede: [m. tenfîd تنفيض] silkeledi, silkti.

نفط nefita: (yenfetu) [m. neft, nefet, nefît نفط ، نفيط] çok çalışmaktan eli nasırlaştı.

نفط neft: **1.**petrol. **2.**neft yağı.

نفع nef': **1.**fayda, yarar, avantaj. **2.**kâr.

نفع nefe'a: (yenfa'u) [m. nef' نفع] yararlı oldu, yararlandırdı, fayda verdi.

نفع neffa'a: [m. tenfî' تنفيع] çok fayda verdi, çok yararlı oldu.

نفعة nef'a: [ç. nefe'ât نفعات] baston, asâ.

نفق nefak: [ç. enfâk انفاق] **1.**tünel. **2.**delik.

نفق nefeka: (yenfuku) [m. nefâk نفاق] **1.**alışveriş canlı oldu. **2.**azaldı. **3.**tükendi.

نفقة nafaka: [ç. nafakât, nifâk نفقات ، نفاق] nafaka, geçimlik, harçlık.

نفل nefel: [ç. enfâl انفال] **1.**ganimet. **2.**bağış, hibe. **3.**sarıyonca.

نفل nefele: (yenfulu) [m. nefl نفل] **1.**bağışta bulundu. **2.**ganimet verdi. **3.**yemin etti. **4.**ganimet dağıttı.

نفل neffele: [m. tenfîl تنفيل] **1.**ganimet malı verdi. **2.**yemin etti, yemin verdi. **3.**zararını karşıladı.

نفوذ nufûz: otorite, fors, nüfuz.

نفه neffehe: [m. tenfîh تنفيه] yorgun düşürdü, iflahını kesti.

نفه nefihe: (yenfehu) [m. nefeh نفه] bitkin düştü.

نفى nefâ: (yenfî) [m. nefy نفى] **1.**uzaklaştırdı. **2.**yerinden ayırdı. **3.**inkâr etti, yadsıdı. **4.**olumsuzluk edatı kullandı. **5.**uzaklaştı. **6.**sürgün etti, sürgüne gönderdi. **7.**kovdu. **8.**sel alıp götürdü. **9.**saç döküldü.

نفى nefâ: (yenfî) [m. nefy, nefeyân نفى ، نفيان] **1.**para saçtı. **2.**savurdu.

نفية nufye: [m. nufen نفى] **1.**kalıntı, artık. **2.**çerçöp, döküntü.

نفير العام nefîru'l-âmm: genel seferberlik.

نق nakka: (yenikku) [m. nakîk نقيق] gıdakladı.

نقائص nakâ'is: **1.**eksiklikler. **2.**kötü huylar. **3.**kusurlar, ayıplar.

نقاب nikâb: [ç. nukub نقب] **1.**peçe. **2.**araştırıcı, araştırmacı. **3.**karın. **4.**zeki.

نقابة nikâbe: şirket.

نقابة تجارية nikâbetun ticâriyye: anonim şirket, anonim ortaklık.

نقابة عمال nikâbetu ummâl: sendika, işçi sendikası.

نقار الخشب nakkâru'l-haşeb: (zool.) ağaçkakan.

نقارة nukâre: oyuntu.

نقاش nakkâş: nakışçı, ressam.

نقالة nakkâle: **1.**sedye. **2.**ambulans. **3.**askerî nakliye gemisi.

نقب nakb: [ç. enkâb, nikâb انقاب ، نقاب] delik.

نقب nakibe: (yenkabu) [m. nakab نقب] **1.**parçalandı. **2.**aşındı. **3.**patika yola girdi.

4.gezdi tozdu. **5.**yönetici oldu.

نقب nakkabe: [m. tenkîb تنقيب] **1.**gezip toztu. **2.**enikonu araştırdı.

نقب nakube: (yenkubu) [m. nekâbe نقابة] başkan oldu, lider oldu.

نقب nekabe: (yenkubu) [m. nakb نقب] **1.**deldi, delik açtı. **2.**araştırdı. **3.**çukur açtı. **4.**etek yaptı. **5.**yama yaptı. **6.**dolaştı, gezdi. **7.**uğursuzluk geldi.

نقح nakkaha: [m. tenkîh تنقيح] **1.**düzgün konuştu. **2.**içini çıkardı. **3.**ayırdı. **4.**yonttu.

نقد nakd: [ç. nukûd نقود] **1.**nakit. **2.**tam ayarlı akçe. **3.**tenkit, eleştiri.

نقد nekade: (yenkudu) [m. nakd نقد] **1.**iyi parayı kalp paradan ayırdı. **2.**eleştirdi, tenkit etti. **3.**verdi. **4.**peşin verdi. **5.**göz ucuyla baktı. **6.**yılan soktu.

نقذ nakize: (yenkazu) [m. nakaz نقذ] kurtuldu.

نقذ nakkaze: [m. tenkîz تنقيذ] kurtardı.

نقر nekare: (yenkuru) [m. nakr نقر] **1.**deldi. **2.**gagasıyla deldi. **3.**kuş yem topladı. **4.**vurmalı saz çaldı. **5.**kapıyı çaldı. **6.**ıslık çaldı. **7.**eşindi. **8.**taşa yazı yazdı. **9.**üfledi. **10.**vurdu. **11.**ayıpladı. **12.**araştırdı.

نقرة nukre: [ç. nikâr نقار] erimiş altın ve gümüş külçesi.

نقرة nukre: [ç. nukar, nikâr نقر ، نقار] **1.**çukur. **2.**folluk. **3.**anüs.

نقرس nıkris: [ç. nekâris نقارس] **1.**(tıp.) nikriz hastalığı. **2.**felaket.

نقريس nıkrîs: [ç. nekârîs نقاريس] **1.**hazık doktor. **2.**iyi rehber. **3.**gül biçimli baş takısı.

نقس nıks: [ç. enkâs, enkus انقاس ، انقس] mürekkep.

نقش nakaşe: (yenkuşu) [m. nakş نقش] **1.**boyayıp süsledi. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**kıl yoldu. **4.**diken çıkardı. **5.**enikonu araştırdı.

نقش nakş: [ç. nukûş نقوش] **1.**iz. **2.**ıslatılmış hurma.

نقص nakkase: [m. tenkîs تنقيص] **1.**eksiltti. **2.**kıstı.

نقص nekase: (yenkusu) [m. naks, tenkâs, nuksân نقص ، تنقاص ، نقصان] **1.**eksildi. **2.**eksiltti. **3.**hakkını eksik verdi, hakkını kıstı. **4.**kısalttı.

نقض nakade: (yenkudu) [m. nakd نقض] **1.**sözünden döndü, ahdini bozdu. **2.**işi bozdu. **3.**yıktı. **4.**kırdı. **5.**intikam aldı.

نقض nıkd: [ç. enkâd, nukûd انقاض ، نقوض] **1.**bozulan. **2.**yıkılan. **3.**enkaz, yıkıntı. **4.**yorgun deve.

نقط nakata: (yenkutu) [m. nakt نقط] **1.**nokta koydu, noktaladı. **2.**zifaf hediyesi verdi.

نقط nakkata: [m. tenkît انقيط] **1.**noktaladı, nokta koydu. **2.**yüz görümlüğü verdi. **3.**haberi azar azar aldı. **4.**mürekkeple giysisine nokta şeklinde lekeler yaptı, puvantiye yaptı.

نقطة nukte: [ç. nukat, nikât نقط ، نقاط] **1.**nokta. **2.**küçük parça. **3.**iş. **4.**konu. **5.**yer, mekân. **6.**alan.

نقع nak': [ç. nikâ', nukû' نقاع ،نقوع] toz.

نقع naka'a: (yenka'u) [m. nukû' نقوع] **1.**kana kana su içti. **2.**haykırdı, bağırdı, feryat etti. **3.**tavan aktı.

نقع naka'a: (yenku'u) [m. nak' نقع] **1.**bandırdı. **2.**kesti, boğazladı. **3.**öldürdü. **4.**sesini yükseltti. **5.**galiz küfür etti. **6.**üstünü başını paraladı.

نقعاء nak'â': **1.**toz. **2.**ova. **3.**ses.

نقل nakale: (yenkulu) [m. nakl نقل] **1.**nakletti, taşıdı, götürdü. **2.**rivayet etti. **3.**kopya çıkardı, istinsah etti. **4.**çevirdi, tercüme etti. **5.**yama yaptı. **6.**teslim etti.

نقل nakil: hazırcevap.

نقل nakkale: [m. tenkîl تنقيل] nakletti, taşıdı, götürdü.

نقل nakl: [ç. enkâl, nukûl انقال ،نقول] **1.**kısa yol. **2.**ayakkabı. **3.**taşıma, ulaştırma, nakliyat. **4.**çeviri, tercüme.

نقل nakl: **1.**meze. **2.**kuruyemiş.

نقل الدم naklu'd-dem: kan nakli.

نقلة nıkle: [ç. nıkel نقل] kız kurusu.

نقلة nukle: [ç. nukal نقل] **1.**göç, taşınma. **2.**dedikodu, çekiştirme.

نقم nakame: (yenkimu) [m. nakam, tinikkâm, nukûm نقم ،] **1.**yadırgadı, garipsedi. **2.**öc aldı. **3.**cezalandırdı. **4.**kızdı.

نقم nakkame: [m. tenkîm تنقيم] çok yadırgadı, çok garipsedi.

نقه nakaha: (yenkahu) [m. nakh, nukûh, nekâh, nekahân نقه ، نقوه ، نقاه ، نقهان] anladı.

نقه nakiha: (yenkahu) [m. nakah نقه] nekahat devresinde oldu.

نقى nakî: **1.**öz. **2.**saf, halis. **3.**halis un.

نقى nakiye: (yenkâ) [m. nekâve, nekâ' نقاوة ، نقاء] temiz oldu.

نقى nakkâ: [m. tenkıye تنقية] **1.**ilikli oldu. **2.**özlendi. **3.**ağaca su yürüdü. **4.**temizledi. **5.**seçti.

نقى nıky: [ç. enkâ' انقاء] ilik.

نقى الظرف nakiyyu'z-zarf: güvenilir.

نقيب nakîb: [ç. nukebâ' نقباء] **1.**flüt. **2.**ney. **3.**terazi dili. **4.**başkan, reis, lider. **5.**kaptan.

نقيب الاشراف nakîbu'l-eşrâf: seyyid, Peygamber soyundan gelen.

نقيبة nakîbe: karakter, seciye.

نقير nakîr: [ç. enkıre انقرة] **1.**oyulmuş ağaç. **2.**oyulmuş taş. **3.**oyulmuş ahşap kap. **4.**yoksul. **5.**asıl. **6.**hurma çekirdeğinin yivi.

نقيش nakîş: benzer, misil.

نقيصة nakîsa: [ç. nakâ'is نقائص] **1.**eksiklik. **2.**kötü huy. **3.**kusur, ayıp.

نقيضة nakîda: [ç. nekâ'id نقائض] **1.**çelişki. **2.**aksi durum. **3.**muhalif şiir, başkasının şiirine aykırı olarak yazılmış şiir. **4.**dağ yolu.

نقيع nakî': [ç. enkı'a انقعة] **1.**içimi hoş su. **2.**bol sulu kuyu. **3.**hurma ıslatma havuzu. **4.**soğuk süt.

نقيف nakîf: [ç. nukuf نقف] sıska, cılız.

نقيلة nakîle: [ç. nekâ'il, nakîl نقائل ، نقيل] **1.**yama. **2.**beyin. **3.**kas.

نكات nikât: **1.**nükteler, espriler. **2.**ince konular. **3.**izler.

نكال nekâl: **1.**caydırıcı müeyyide. **2.**ders.

نكب nekb: [ç. nukûb نكوب] musibet.

نكب nekebe: (yenkebu) [m. nekb نكب] başına dert getirdi.

نكب nekebe: (yenkubu) [m. nekb, nukûb نكب ، نكوب] **1.**saptı, meyletti. **2.**ayrıldı.

نكب nekkebe: [m. tenkîb تنكيب] **1.**saptı. **2.**uzaklaştı. **3.**uzaklaştırdı.

نكب nekebe: (yenkubu) [m. nekb نكب] **1.**attı, elinden attı. **2.**boşalttı, döktü.

نكبة nukbe: [ç. nukeb نكب] **1.**buğday harmanı. **2.**taş yığını.

نكبة nekbe: [ç. nekebât نكبات] musibet.

نكت nekete: (yenkutu) [m. nekt نكت] **1.**nükteli konuştu, espri yaptı. **2.**attı. **3.**iliğini çıkardı. **4.**baş aşağı yere çaldı. **5.**serpti.

نكت nekkete: [m. tenkît تنكيت] **1.**nükteli konuştu, espri yaptı. **2.**şaka yaptı.

نكتة nukte: [ç. nuket, nikât نكت ، نكات] **1.**nükte, espri. **2.**ince konu. **3.**iz.

نكث nekese: (yenkusu, yenkisu) [m. neks نكث] **1.**bozdu. **2.**çözdü. **3.**iptal etti. **4.**izini sildi. **5.**misvakın başını dağıttı.

نكح nekeha: (yenkahu, yenkihu) [m. nikâh, nekh نكاح ، نكح] **1.**evlendi, kadın aldı, nikâhladı. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**uyku bastı.

نكد nekede: (yenkudu) [m. nekd نكد] **1.**engel oldu. **2.**azalttı, kıstı, eksiltti.

نكد nekide: (yenkedu) [m. neked, nekâd نكد ، نكاد] **1.**zorlaştı, güçleşti. **2.**uğursuz oldu. **3.**cimri oldu. **4.**suyu azaldı.

نكد nekkede: [m. tenkîd تنكيد] cimrileştirdi.

نكد الحظيرة nekidu'l-hazîre: cimri, elisıkı.

نكر nekire: (yenkeru) [m. neker, nukr, nukûr, nekîr, nekâre نكر ، نكور ، نكير ، نكارة] **1.**bilmedi, tanımadı. **2.**zeki oldu, aklı başında oldu. **3.**yadırgadı.

نكر nekkere: [m. tenkîr تنكير] **1.**tanınmaz hale getirdi. **2.**belirsizleştirdi.

نكر nekure: (yenkuru) [m. nekâre نكارة] **1.**zor oldu, güç oldu. **2.**karmaşık oldu. **3.**hoş olmadı, iyi olmadı.

نكر nukr: [ç. enkâr انكار] **1.**dehâ. **2.**zekâ. **3.**yaratılış. **4.**çirkin.

نكر nukr: çok kötü.

نكراء nekrâ': **1.**dehâ. **2.**yaratılış. **3.**dahi kadın. **4.**güçlük. **5.**çirkin.

نكران الجميل nukrânu'l-cemîl: nankörlük.

نكز nekeze: (yenkuzu) [m. nekz نكز] **1.**dürttü. **2.**vurdu. **3.**soktu.

نكز nekeze: (yenkuzu) [m. nekz, nukûz نكز ، نكوز] su çekildi, su azaldı.

نكس nekese: (yenkusu) [m. neks نكس] **1.**başını eğdi. **2.**hastalık nüksetti. **3.**aciz oldu. **4.**geride kaldı. **5.**çocuk ters doğdu. **6.**görüşünden vazgeçti.

نكس nekkese: [m. tenkîs تنكيس] **1.**geride kaldı. **2.**yüzünü ekşitti. **3.**ömrünü uzattı. **4.**tersine çevirdi.

نكس niks: [ç. enkâs انكاس] **1.**ineze, sıska ve hastalıklı kişi. **2.**bodur, kısa.

نكش nekeşe: (yenkuşu) [m. nekş نكش] **1.**kuyunun çamurunu temizledi. **2.**giderdi, yok etti. **3.**işi bitirdi.

نكص nekese: (yenkusu, yenkisu) [m. neks, nukûs, menkes نكص ، نكوص ، منكص] **1.**izi takip ederek geri döndü. **2.**geri durdu. **3.**geri döndü.

نكظ nekize: (yenkezu) [m. nekz نكظ] **1.**çirkin oldu. **2.**acele etti. **3.**kurt gibi acıktı.

نكظ nekkeze: [m. tenkîz تنكيظ] **1.**acele ettirdi. **2.**işini zorlaştırdı.

نكع neke'a: (yenka'u) [m. nek' نكع] **1.**reddetti, geri çevirdi. **2.**savdı. **3.**acele ettirdi. **4.**hakkını vermedi. **5.**tekme attı.

نكف nekef: (tıp.) kabakulak.

نكف nekefe: (yenkufu) [m. nekf نكف] **1.**sakındı, uzak

durdu. **2.**yağmur dindi. **3.**gözyaşını sildi.

نكف nekife: (yenkefu) [m. nekef نكف] **1.**sakındı, uzak durdu. **2.**kendini uzak saydı. **3.**eli ağrıdı.

نكل nekele: (yenkulu, yenkilu) [m. nukûl نكول] çekindi, kaçındı, korktu.

نكل nekkele: [m. tenkîl تنكيل] **1.**herkesin ibret alacağı bir iş yaptı. **2.**bağladı.

نكل nikl: [ç. enkâl, nukûl انكال ، نكول] **1.**işkence aleti. **2.**bukağı. **3.**gem. **4.**yiğit, bahadır.

نكه nekehe: (yenkehu) [m. nekh نكه] ağzını kokladı.

نكه nekehe: (yenkehu, yenkihu) [m. nekh نكه] **1.**nefesini birine doğru verdi. **2.**sıcaklık arttı.

نكى nekâ: (yenkî) [m. nekâye نكاية] yendi, mağlup etti.

نكى nekiye: (yenkâ) [m. neky نكى] yenildi, mağlup oldu.

نكيثة nekîse: [ç. nekâ'is نكائث] **1.**huy, tabiat. **2.**kuvvet, takat.

نكير nekîr: **1.**inkâr, yadsıma. **2.**güçlük, zorluk. **3.**ceza. **4.**sağlam.

نكير nekîr: Nekir meleği.

نم nemme: (yenummu, yenimmu) [m. nemm نم] **1.**laf çıkardı, laf yaydı. **2.**laf çıkarıldı, laf yayıldı. **3.**koku yayıldı. **4.**ara bozdu, insanların arasını açtı. **5.**sözüne yalan karıştırdı.

نما nemâ: (yenmû) [m. numuvv نمو] **1.**arttı, çoğaldı. **2.**yükseldi. **3.**büyüdü. **4.**isnat edildi. **5.**koyu kırmızı oldu.

نمام nemmâm: laf taşıyan, kovucu, dedikoducu.

نمر nemere: (yenmuru) [m. nemr نمر] dağa tırmandı.

نمر nemir: (zool.) leopar, pars.

نمر nemire: (yenmeru) [m. nemer, numre نمر ، نمرة] **1.**kaplan gibi öfkeli oldu. **2.**kaplan derisi gibi alacalı oldu.

نمر nemmere: [m. tenmîr تنمير] **1.**kaplan gibi öfkeli oldu. **2.**yüzünü ekşitti, surat astı. **3.**kaplan renginde boyadı.

نمر المخطط nemiru'l-muhattat: (zool.) kaplan.

نمرة nemire: [ç. nemir نمر] **1.**dişi kaplan. **2.**alaca çizgili kumaş. **3.**bulut parçası.

نمرة numre: [ç. numer نمر] **1.**benek. **2.**numara, rakam.

نمرق numruk: [ç. nemârık نمارق] yastık.

نمس nemese: (yenmisu) [m. nems نمس] **1.**sır sakladı. **2.**fısıldadı.

نمس nemise: (yenmesu) [m. nemes نمس] bozuldu, kötü koktu.

نمس nemmese: [m. tenmîs تنميس] **1.**saçı yağlandı. **2.**bozulmaya yüz tuttu.

نمسا nesâ: Avusturya.

نمش nemeşe: (yenmuşu) [m. nemş نمش] **1.**yalan söyledi. **2.**yerden kaldırdı. **3.**desenledi, nakışladı. **4.**dedikodu etti, çekiştirdi. **5.**fısıldadı.

نمش nemişe: (yenmeşu) [m. nemeş نمش] alacalı oldu.

نمش nemmeşe: [m. tenmîş تنميش] **1.**nakışladı, desenledi. **2.**fısıldadı.

نمص nemasa: (yenmusu) [m. nams نمص] **1.**yoldu. **2.**zarif oldu.

نمصاء nemsâ': [ç. nums نمص] hilal kaşlı.

نمط namat: **1.**üslup, tarz. **2.**yaygı. **3.**moda.

نمغة nemega: [ç. nemag نمغ] **1.**bıngıldak. **2.**tepe, zirve. **3.**çok mal.

نمق nemeka: (yenmuku) [m. namk نمق] **1.**güzel yazdı. **2.**yazı yazdı.

نمق nemmaka: [m. tenmîk تنميق] **1.**güzel yazdı. **2.**süsledi, desenledi.

نمل nemele: (yenmulu) [m. neml, numûl نمل ، نمول] **1.**laf taşıdı, dedikodu etti. **2.**ağaca çıktı.

نمل nemile: (yenmelu) [m. nemel نمل] **1.**uyuştu. **2.**ağaca çıktı. **3.**karıncası çok oldu.

نملة nemle: [ç. neml, nimâl نمل ، نمال] **1.**(zool.) karınca. **2.**Kur'ân'da bir sûre.

نمنم nemneme: [m. nemneme تنمنمة] **1.**iz bıraktı. **2.**süsledi, nakışladı, dekore etti.

نمنمة nimnime: (zool.) çalıkuşu.

نموذج nemûzec: (F.) [ç. نموذجات ، نماذج] örnek.

نمى nemâ: (yenmî) [m. nemy, nemiyy, nemâ', nemiyye نمى ، نماء ، نمية] **1.**çoğaldı, bereketlendi. **2.**söz isnat edildi. **3.**laf yayıldı. **4.**fiyat yükseldi. **5.**kına koyu kırmızı oldu. **6.**semirdi. **7.**su kabarıp taştı. **8.**ateşi harlandırdı. **9.**yaralanan av hayvanı kaçtı.

نمى nemmâ: [m. tenmiye تنمية] **1.**çoğalttı, arttırdı. **2.**geliştirdi. **3.**söz isnat etti. **4.**çoğaldı, bereketli oldu. **5.**ateşi harlandırdı.

نمى nummî: [ç. nemâmî نمامى] **1.**hainlik. **2.**ayıp, kusur. **3.**düşmanlık. **4.**yaradılış, tabiat. **5.**madeni para.

نميمة nemîme: [ç. nemâ'im نمائم] **1.**laf taşıma, kovuculuk. **2.**yazı yazarken çıkan hışırtı.

نوء nev': [ç. nuv'ân, envâ' انواء ، نوآن] **1.**batan yıldız. **2.**deniz kasırgası. **3.**denizin kudurması. **4.**yağmur.

نواة nevât: [ç. neveyât, neven, nuviyy نويات ، نوى] **1.**çekirdek. **2.**niyet. **3.**filiz. **4.**beş dirhemlik ölçü.

نوار nevvâr: [ç. nuver نور] töhmetten uzak kalan kadın.

نوار nuvvâr: [ç. nevâvîr نواویر] çiçek.

نوال nevâl: **1.**bağış. **2.**nasip. **3.**verme.

نوبة nevbe: **1.**nöbet. **2.**devir. **3.**fırsat. **4.**kez, kere. **5.**topluluk, kalabalık.

نوبة nuvbe: [ç. nuveb نوب] afet, felaket, musibet.

نوتی nûtî: [ç. nevâtî نواتی] denizci, gemici.

نوح nûh: Nuh peygamber.

نودأ nevde'e: [m. nevde'e نودأة] koştu.

نودل nevdele: [m. nevdele نودلة] yaşlılıktan eli ayağı titremek.

نور nevvere: [m. tenvîr تنویر] **1.**aydınlık oldu. **2.**sabah ağardı. **3.**aydınlattı. **4.**açıkladı, açıklık getirdi. **5.**lambayı yaktı. **6.**yol gösterdi.

نور nûr: [ç. envâr انوار] **1.**aydınlık. **2.**ışık. **3.**göz nuru. **4.**gönül aydınlığı. **5.**bitkinin göz alıcılığı.

نور nûr: [ç. envâr انوار] beyaz çiçek.

نور علی نور nûrun alâ nûr: nur üstüne nur.

نور کهربی nûrun kehrebî: elektrik ışığı.

نورة nûre: **1.**işaret, alamet. **2.**(bot.) hamam otu.

نورج nevrec: [ç. nevâric نوارج] **1.**saban demiri. **2.**düven. **3.**serap.

نورج nevrece: [m. nevrece نورجة] **1.**sallandı, uçuştu. **2.**laf taşıdı.

نورج nûrec: [ç. nevâric نوارج] **1.**saban demiri. **2.**düven. **3.**serap.

نورز nevreze: [m. nevreze نورزة] **1.**Nevruz kutladı. **2.**Nevruz hediyesi verdi.

نوروز nevrûz: (F.) Nevruz.

نوس nevvese: [m. tenvîs تنویس] ikamet etti.

نوض nevd: [ç. envâd انواض] **1.**yüksek yer. **2.**vadi. **3.**kuyruk sokumu.

نوض nevvede: [m. tenvîd تنویض] boyadı.

نوط nevt: [ç. envât, niyât انواط، نیاط] **1.**askı. **2.**deve zembili. **3.**nişan.

نوع nevve'a: [m. tenvî' تنویع] **1.**bölümlendirdi, kısımlara ayırdı. **2.**salladı.

نوع nev': [ç. envâ' انواع] ceşit, tür, sınıf, nevi.

نوف nevf: [ç. envâf انواف] **1.**ses. **2.**klitoris. **3.**yüksek hörgüç.

نوق nevveka: [m. tenvîk تنویق] **1.**hayvanı alıştırdı. **2.**hurmayı aşıladı.

نوک nevike: (yenveku) [m. nevek, nuvâk نوک ، نواک] ahmak oldu, şapşal oldu.

نوکاء nevkâ': [ç. nevkâ, nûk نوکی ، نوک] **1.**cahil. **2.**ahmak.

نول nevl: [ç. envâl انوال] **1.**navlun. **2.**posta ücreti. **3.**dokuma tezgâhı.

نول nevvele: [m. tenvîl تنويل] bağışta bulundu.

نولة nevle: **1.**bağış. **2.**hediye. **3.**öpücük.

نوم nevm: **1.**uyku. **2.**uyuyanlar.

نوم nevveme: [m. tenvîm تنويم] **1.**uyuttu. **2.**çok uyudu.

نومان nevmân: uykucu.

نون nevvene: [m. tenvîn تنوين] **1.**tenvinli yaptı. **2.**nun harfini yazdı.

نون nûn: [ç. envân, nînân انوان، نينان] **1.**divit. **2.**balık. **3.**kılıç ağzı.

نون nûn: [ç. nûnât, envân نونات ، انوان] nun harfi.

نونة nûne: çene çukuru.

نووى nevevî: nükleer.

نووية neveviyye: nükleer silahlar.

نوه nevvehe: [m. tenvîh تنويه] **1.**yüksek sesle çağırdı. **2.**adını yüceltti. **3.**yükseltti. **4.**kaldırdı. **5.**övdü.

نوى nevâ: (yenvî) [m. nevât, niyye, niye نية ، نواة] **1.**niyet etti. **2.**korudu, muhafaza etti.

نوى nevâ: (yenvî) [m. neven نوى] geçti, yer değiştirdi.

نوى nevâ: (yenvî) [m. niyye, neven نية ، نوى] uzaklaştı.

نوى nevâ: [ç. envâ', neviyy انواء ، نوى] **1.**uzaklık. **2.**gidilecek yer. **3.**menzil. **4.**ev.

نوى nevvâ: [m. tenviye تنوية] **1.**birinin ihtiyacını karşıladı, birinin işini yaptı, birinin işini halletti. **2.**çekirdek attı. **3.**çekirdeklendi.

نهئ nehi'e: (yenhâ) [m. neh', nehâ'e, nuhû', nuhû'e, nehâve نهأ ، نهائة ، نهوء ، نهوئة، نهاوة] et az pişti.

نهأ nehe'e: (yenhe'u) [m. neh' نهأ] **1.**kap doldu. **2.**kana kana içti.

نهاة nehât: [ç. nehen نهى] boncuk.

نهار nehâr: [ç. enhur, nuhur انهر ، نهر] **1.**gündüz. **2.**gündüzün.

نهاز الفرص nehhâzu'l-furas: fırsatçı, oportunist.

نهام nehâm: [ç. nuhum نهم] **1.**demirci. **2.**marangoz. **3.**manastır rahibi. **4.**baykuş.

نهاية nihâye: **1.**son. **2.**sinir. **3.**akıl. **4.**yük tahtası.

نهاية الصغرى nihâyetu's-sugrâ: en az, minimum.

نهاية الكبرى nihâyetu'l-kubrâ: en çok, maksimum.

نهب nehb: [ç. nihâb, nuhûb نهاب ، نهوب] **1.**yağma, talan. **2.**ganimet. **3.**hedef. **4.**hızlı gitme. **5.**dört nala gitme.

نهب nehebe: (yenhubu, yenhebu) [m. nehb نهب] **1.**zorla aldı, gaspetti. **2.**kötü andı.

نهت nehete: (yenhetu) [m. نهيت ، نهات ، nehît, nuhât] seslendi, ses verdi.

نهج nehc: [ç. nehcât, nuhc, نهجات ، نهج ، نهوج nuhûc] **1.**açık, açık seçik. **2.**açık yol.

نهج nehece: (yenhecu) [m. نهج nehc] **1.**yola girdi, yolda gitti. **2.**açıkladı. **3.**yıprattı, eskitti.

نهج nehece: (yenhecu, yenhicu) [m. نهج ، نهيج nehc, nehîc] soluk soluğa kaldı.

نهج nehece: (yenhucu, yenhecu) [m. نهج nehc] yıprandı, epirdi, eskidi.

نهد nehd: [ç. نهود nuhûd] **1.**meme. **2.**yüksek yer, tepe, sırt. **3.**güçlü kuvvetli. **4.**kaymak tabakası.

نهد nehede: (yenhedu) [m. نهد nehd] kalktı, yerinden doğruldu.

نهد nehede: (yenhudu, yenhedu) [m. نهد nehd, nehed] **1.**saldırdı, hücum etti, akın etti. **2.**hediye hazırladı.

نهر neher: **1.**genişlik. **2.**bolluk. **3.**ırmak, nehir. **4.**ışık.

نهر nehere: (yenheru) [m. نهر neher] çok oldu.

نهر nehere: (yenheru) [m. نهر nehr] **1.**dilenciyi kovdu. **2.**hızlı aktı. **3.**su kendine yol açtı. **4.**yeri kazarak suya ulaştı. **5.**azarladı.

نهر nehr: [ç. enhâr, enhur, انهار ، انهر ، نهر nuhur] akarsu, ırmak, nehir.

نهر السلام nehru's-selâm: (coğ.) Dicle.

نهر الشريعة nehru'ş-şerî'a: (coğ.) Ürdün nehri.

نهز neheze: (yenhezu) [m. نهز nehz] **1.**iteledi. **2.**başını salladı. **3.**yaklaştı. **4.**kalktı, yerinden doğruldu. **5.**kustu. **6.**yumruk attı.

نهش neheşe: (yenheşu) [m. نهش nehş] **1.**dişiyle kopardı. **2.**yılan soktu. **3.**köpek ısırdı. **4.**takatinden fazla yük yükledi. **5.**yüzünü tırmaladı.

نهشل nehşele: [m. نهشلة nehşele] **1.**yaşlandı, kocaldı, ihtiyarladı. **2.**ihtiyarlıktan titredi. **3.**ısırdı. **4.**aç insan gibi yemek yedi. **5.**ödünç deveye bindi.

نهضة nehde: [ç. نهضات ، نهاض nihâd, nehedât] **1.**kalkınma. **2.**hareket. **3.**tokat. **4.**güç, kuvvet.

نهضة العلمية nehdetu'l-ilmiyye: rönesans.

نهق neheka: (yenhuku, yenhaku, yenhiku) [m. نهق ، تنهاق ، نهيق ، نهاق nehk, tenhâk, nehîk, nuhâk] anırdı.

نهک neheke: (yenheku) [m. نهک ، نهاكة nehk, nehâke] **1.**üstün geldi. **2.**sıtma bitkin düşürdü. **3.**galiz küfür etti. **4.**giysisini eskitene kadar giydi. **5.**aşırı derecede

yemek yedi. **6.**olan sütü sağdı.

نهى nehâ: (yenhâ) [m. nehy نهى] **1.**yasakladı, menetti. **2.**haram kıldı. **3.**haber geldi.

نهى nehhâ: [m. tenhiye تنهية] **1.**sona erdi, tamamlandı. **2.**haber ulaştırdı. **3.**alıkoydu, menetti.

نهى nehy: [ç. enhâ', nihâ' انهاء، نهاء] **1.**göl. **2.**su bendi.

نيأ neyye'e: [m. tenyî' تنييء] işini sağlam yapmadı, işini yarım yamalak yaptı.

نيات niyyât: **1.**niyetler. **2.**gidilecek yerler. **3.**uzaklıklar. **4.**ihtiyaçlar. **5.**haller, durumlar.

نية niyye: [ç. niyyât نيات] **1.**niyet. **2.**gidilecek yer. **3.**uzaklık. **4.**ihtiyaç. **5.**hal, durum.

نير neyyere: [m. tenyîr تنيير] desenledi.

نير neyyir: [ç. enyâr, nîrân انيار ، نيران] **1.**boyunduruk. **2.**nakış, desen. **3.**yol kenarı. **4.**argaç. **5.**saçak, püskül. **6.**iplik demeti.

نير neyyir: **1.**ışık veren, ışık saçan. **2.**parlak. **3.**açık, aşikâr.

نير الاعظم neyyiru'l-a'zam: Güneş.

نيران neyyerân: Güneş ile Ay.

نيرب neyrebe: [m. neyrebe نيربة] **1.**çekiştirdi, kovuculuk yaptı. **2.**sözüne yalan karıştırdı. **3.**rüzgâr tozu dumana kattı.

نيرنج nîrenc: (F.) [< nîreng] [ç. nîrencât, neyâric نيرنجات، نيارج] tılsım.

نيروز nîrûz: (F.) Nevruz.

نيزك neyzek: (F.) kısa mızrak.

نيسان neysân: Nisan.

نيف neyyefe: [m. tenyîf تنييف] çok oldu, fazla oldu.

نيق nîk: [ç. enyâk, niyâk انياق، نياق] **1.**ulu dağ. **2.**doruk, zirve.

نيكل nikel: nikel.

نيكوتين nîkûtîn: nikotin.

نيل nîl: (coğ.) Nil nehri.

نيلوفر nîlûfer: (F.) (bot.) nilüfer.

نيم nîm: **1.**pijama, gecelik. **2.**yumuşak giysi. **3.**ağaç. **4.**tavşan kürkünden yapılmış giysi.

و

و vâv: **1.**Arap alfabesinin yirmi yedinci harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri: altı (6).

و ve: **1.**andolsun ki. **2.**halbuki. **3.**iken. **4.**ve. **5.**ile, birlikte.

و اذا ve izâ: -dığı zaman.

و الا veillâ: yok eğer.

و اما ve emmâ: ise, gelince.

و امثاله ve emsâluhu: ve benzerleri, ve diğerleri.

و بعد ve ba'du: ve sonra.

و حسن ve hasune: ne güzel.

و كذلك ve kezâlike: işte böylece.

و لقد velekad: andolsun.

و ما لنا ve mâ lenâ: neden yapmayalım ki?

وا vâh: vah vah!

وا اسفاه vâesefâhu: yazık yazık, çok yazık, vah vah, eyvahlar olsun.

وا عجباه vâ acebâhu: şaşılacak şey!

وائل vâ'ele: [m. muvâ'ele, miv'âl موائلة ، موئال] **1.**kurtuldu. **2.**sığındı. ☛ * ~ ilâ وائل الى bir yere doğru koştu. ☛ * ~ min وائل من bir şeyden kurtulmak istedi.

وأب ve'ebe: (yev'ibu) [m. ve'b وأب] utanıp büzüştü.

وابل vâbele: [m. muvâbele موابلة] alışkanlık kazandı, tiryakisi oldu.

وابل vâbil: şiddetli sağanak yağış.

واتر vâtere: [m. muvâtere, vitâr موالترة ، وتار] **1.**peşpeşe getirdi. **2.**bir gün ara ile oruç tuttu.

واثق vâsaka: [m. muvâsakâ مواثقة] **1.**antlaşma yaptı. **2.**bağladı.

واجب vâcib: **1.**gerekli, lâzım. **2.**farz. **3.**vacip.

واجب الوجوب vâcibu'l-vucûb: Yüce Tanrı.

واجب خاطره vâcibu hâtıruhu: hatırı sayılır.

واجد vâcid: **1.**Tanrı. **2.**muhtaç olmayan, müstağni, zengin.

واجفة vâcife: şiddetle çarpan.

واجه vâcehe: [m. muvâcehe, vicâh مواجهة ، وجاه] **1.**yüz yüze geldi. **2.**yüz yüze durdu.

واحد vâhid: [ç. vuhdân, uhdân وحدان ، احدان] **1.**bir. **2.**tek. **3.**eşsiz, benzersiz, biricik. Yüce Tanrı. **4.**birisi.

واحد الاحد vâhidu'l-ahad: biricik Tanrı.

واحد الدهر vâhidu'd-dehr: zamanın biricik insanı.

واحدا واحدا vâhiden vâhiden: bir bir, birer birer.

واحدة vâhideten: bir defada.

واحرباه vâherebâhu: vah vah!, tüh tüh!, yazık oldu!

واحسرتا vâhasretâ: vah vah, tüh tüh, eyvahlar olsun!

واد vâd: vadi.

واد vâdde: [m. muvâdde, vidâd موادة ، وداد] **1.**sevişti. **2.**sevdi.

وأد ve'ede: (ye'idu) [m. ve'd وأد] kız çocuğunu diri diri gömdü.

واد النمل vâdu'n-neml: karınca vadisi.

وادع vâda'a: [m. muvâda'a, vidâ' موادعة ، وداع] barış yaptı, düşmanlığı bıraktı.

وادفراه vâdeferâh: ne ayıp! ne çirkin!

وادى vâdâ: [m. muvâdât مواداة] diyet aldı.

وادى vâdî: [ç. evdâ', evdiye, evdâye اوداء ، اودية ، اودایة] **1.**(coğ.) vadi. **2.**(coğ.) dere.

وارد vârede: [m. muvârede مواردة] **1.**birlikte geldi. **2.**iki şair birbirinden habersiz olarak aynı şeyi söyledi.

وارد vârid: [ç. vâridât واردات] **1.**gelir. **2.**ithal malı. **3.**yol. **4.**salınmış uzun saç. **5.**yiğit. **6.**öncü. **7.**sucu.

واردات و الصادرات vâridât ve's-sâdırât: ithalat ve ihracat, dışalım ve dışsatım.

وارية vâriye: (tıp.) akciğer veremi.

وازر vâzere: [m. muvâzere موازرة] **1.**vezir oldu, bakan oldu. **2.**yardım etti.

وازرة vâzire: günahkâr.

وازن vâzene: [m. muvâzene, vizân موازنة ، وزان] **1.**dengeledi. **2.**ödüllendirdi. **3.**karşı karşıya geldi. **4.**hizaladı.

وازى vâzâ: [m. muvâzât موازاة] paralel yaptı, karşı karşıya getirdi.

واسط vâsıt: [ç. evâsıt اواسط] kapı.

واسع vâsi': **1.**geniş. **2.**kaplayıcı, kuşatıcı. **3.**Tanrı'nın sıfatlarından biri.

واسع الافق vâsi'ul-ufk: ufku geniş, geniş görüşlü.

واسعة vâsia: geniş.

واصب vâsabe: [m. muvâsabe مواصبة] devam etti, üzerinde oldu.

واصب vâsıb: sürekli.

واصل vâsala: [m. muvâsâla, visâl مواصلة ، وصال] **1.**sevgilisine kavuştu, vuslata erdi. **2.**aralıksız devam etti, sürdürdü. **3.**kesintisiz oruç tuttu.

واصل vâsıl: **1.**varan, ulaşan, gelen. **2.**bitiştiren, ilintilendiren, bağlayıcı.

واصلة vâsıle: **1.**peruklu kadın. **2.**karı satan yaşlı orospu, mama.

واضح vâdıh: **1.**açık, aşikâr, ortada. **2.**görünen. **3.**beyaz deve.

واضع vâda'a: [m. muvâda'a, vidâ' مواضعة ، وضاع] **1.**bir şeyine bahse girdi. **2.**birinin aklına uydu. **3.**birbirlerine fikirlerini söyledi.

واطن vâtana: [m. muvâtana مواطنة] **1.**vatandaş oldu. **2.**uydu, muvafakat etti.

واظب vâzebe: [m. muvâzebe مواظبة] devam etti, süreklilik gösterdi.

واعد vâ'ade: [m. muvâ'ade مواعدة] **1.**randevulaştı. **2.**vaatleşti. **3.**süre belirledi.

واعظ vâ'iz: [ç. vu'âz وعاظ] **1.**vaiz. **2.**öğüt veren, nasihat eden.

وافد vâfid: **1.**elçi, elçi olarak gelen. **2.**avurt. **3.**öncü deve.

وافر vâfir: bol, çok.

وافر العدد vâfiru'l-aded: çok sayıda.

وافر المال vâfiru'l-mâl: zengin, varlıklı, varsıl.

وافق vâfaka: [m. muvâfaka, vifâk موافقة ، وفاق] **1.**uygun hale getirdi, münasipleştirdi. **2.**görüş birliğine vardı, uzlaştı. **3.**rastladı, karşılaştı. **4.**giysi üzerine uydu.

وافى vâfa: [m. muvâfât موافاة] **1.**ansızın geldi. **2.**haccetti. **3.**öldü, eceli geldi.

وافية vâfiye: papaz.

واق vâk: koruyan.

واقح vâkıh: aşılayıcı.

واقع vâka'a: [m. muvâka'a, vikâ' مواقعة ، وقاع] **1.**savaştı. **2.**cinsel ilişkide bulundu. **3.**işin inceliklerini öğrendi.

واقع vâki': **1.**düşen. **2.**gerçekleşecek.

واقعة vâkı'a: **1.**kıyamet. **2.**vuruşma. **3.**savaşçı, yiğit. **4.**felaket, musibet. **5.**olay.

واقعية vâki'iyye: gerçeküstücülük, sürrealizm.

واقف vâkıf: [ç. vukf, vukûf وقف ، وقوف] **1.**vakfeden. **2.**kendini kiliseye adayan. **3.**ayakta duran, dikilen.

واقى vâkî: **1.**koruyan. **2.**perezervatif. **3.**kerkenez.

واكب vâkebe: [m. muvâkebe, vikâb مواكبة ، وكاب] **1.**maiyette bulundu. **2.**bir işe devam etti.

وال vâl: yardımcı.

وأل ve'ele: (ye'ilu) [m. ve'l, ve'îl, vu'ûl وئيل ، ووءل] **1.**kurtulmak istedi. **2.**sığınak edindi. ☛ * ~ ileyhi وأل sığındı. ☛ * ~ ilâ وأل الى bir yere doğru koştu. ☛ * ~ ilallâhi وأل الى الله Allah'a sığındı.

والد vâlid: baba.

والدات vâlidât: anneler.

والدان vâlidân: ana baba, ebeveyn.

والدة vâlide: ana, anne.

والدين vâlideyn: ana baba.

والف vâlefe: [m. muvâlefe, îlâf موالفة ، ايلاف] **1.**birbirine alıştı, birbirine ülfet etti. **2.**mensup oldu.

والى vâlâ: [m. muvâlât, vilâ' موالاة ، ولاء] **1.**peşpeşe getirdi. **2.**yardım etti. **3.**sevdi. **4.**dostluk etti.

والى vâlî: [ç. vulât ولاة] vali.

وامق vâmaka: [m. muvâmaka, vimâk موامقة ، وماق] birbirini sevdi, birbirine aşık oldu.

وأوأ ve've'e: [m. ve've'e وأوأة] köpek uludu, köpek ürüdü.

واها به vâhen bihi: ne güzel, ne iyi, ne hoş.

واها على vâhen alâ: vah vah, eyvahlar olsun, yazık, çok yazık.

واها له vâhen lehu: ne güzel, ne iyi, ne hoş.

واهب vâhib: bağışlayan, hibe eden.

واهلة vâhile: başlangıç.

واهنة vâhine: [ç. vuhun وهن] **1.**sıskalık, cılızlık, zayıflık. **2.**gevşeklik, ihmalkârlık. **3.**kısa eğe. **4.**pazu. **5.**romatizma.

واهية vâhiye: çökmeye yüz tutmuş.

وإياى veiyyâye: yoksa.

وبؤ vebu'e: (yebu'u) [m. vebâ'a وباءة] veba salgın oldu, kolera salgın oldu.

وباء vebâ': [ç. evbiye, evbi'e اوبية ، اوبئة] veba, kolera.

وبال vebâl: **1.**yük. **2.**sorumluluk. **3.**vebal. **4.**kötü son. **5.**şiddet. **6.**fesat.

وبر vebr: [ç. vubûr وبرو] (zool.) ada tavşanı.

وبش الكلام vebşu'l-kelâm: saçma söz.

وبق vebeka: (yebiku) [m. vebk, vebûk وبق ، وبوق] öldü, helâk oldu.

وبل vebule: (yebulu) [m. vebel, vebâl, vubûl, vebâle وبل ، وبال ، وبول ، وبالة] **1.**şiddetlendi. **2.**sağlığa aykırı oldu.

وبىء vebi': vebalı, koleralı.

وبىء vebi'e: (yebe'u) [m. vebe' وبأ] veba salgın oldu, kolera salgını oldu.

وبيل vebîl: **1.**ağır havalı otlak. **2.**odun balyası. **3.**sopa. **4.**çan tokmağı. **5.**katı nesne.

وبيلا vebîlen: çetin bir şekilde.

وتد veted: [ç. evtâd اوتاد] kazık.

وتد vetede: (yetidu) [m. vetd, vetide وتد ، وتدة] **1.**kazık çaktı. **2.**kazık çakıldı.

وتد vettede: [m. tevtîd توتيد] **1.**kazık çaktı. **2.**evinde oturdu. **3.**kazık çakılmak. **4.**ekin sapları kalınlaştı.

وتر veter: [ç. evtâr, vitâr اوتار ، وتار] **1.**yay kirişi. **2.**hipotenüs. **3.**ip. **4.**saz teli.

وتر vetere: (yetiru) [m. vetr, vitre وتر ، وترة] **1.**yaya kiriş taktı. **2.**sayıyı tek yaptı. **3.**korkuttu. **4.**hakkını yedi, eksiltmek. **5.**zulmetti.

وتر vetr: **1.**Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**tek. **3.**benzersiz, eşsiz. **4.**arefe günü.

وتر vettere: [m. tevtîr توتير] **1.**vitir namazı kıldı. **2.**sayıyı tek yaptı. **3.**yaya kiriş taktı.

وتر الزاوية القائمة veteru'z-zâviyeti'l-kâ'ime: hipotenüs.

وترة vetere: [ç. veter, veterât وتر ، وترات] **1.**burun direği. **2.**kulak kıkırdağı. **3.**parmak arası derisi. **4.**dil altı siniri. **5.**burun deliklerinin arasındaki perde.

وتغ vetiga: (yetegu) [m. vetag وتغ] **1.**mahvoldu, helâk oldu. **2.**günaha girdi, günahkâr oldu. **3.**ahlaksız oldu. **4.**ağzı bozuk oldu. **5.**zırcahil oldu. **6.**düşünmeden konuştu. **7.**bir yeri ağrıdı. **8.**sağlam kanıt getiremedi.

وتن vutun: aort damarları.

وتيرة vetîre: **1.**dağ yolu. **2.**üslup. **3.**hoşgörü, müsamaha. **4.**gevşeklik, tembellik. **5.**burun direği. **6.**baş parmak ile işaret parmağı arasındaki deri. **7.**sürülmüş tarla. **8.**mezar. **9.**gül. **10.**mızrak atıcılığında kullanılan nişan halkası. **11.**bağlı kalma, devam etme. **12.**öldürerek hakka tecavüz etme.

وتين vetîn: [ç. vutun, evtine وتن ، اوتنة] aort damarı, şah damarı.

وثائق vesâ'ik: sağlam kanıtlar, belgeler.

وثاق visâk: [ç. vusuk وثق] **1.**sağlam bağ. **2.**ip.

وثب vesebe: (yesibu) [m. vesb, vusûb, vesebân, visâb, vesîb, vesbe وثب ، وثوب ، وثبان ، وثاب ، وثيب ، وثبة] **1.**zıpladı. **2.**sıçradı. **3.**atladı. **4.**kalktı, dikildi. **5.**oturdu. ☛ * ~ alâ وثب على **1.**yendi. **2.**üstüne çıktı.

وثر vesere: (yesiru) [m. visr, visre وثر ، وثرة] yatak hazırladı.

وثر vesr: **1.**şort, kısa pantolon. **2.**minder. **3.**üstlük. **4.**meni.

وثق vesika: (yesiku) [m. sika, vusûk, mevsik, vesâke ثقة ، وثوق ، موثق ، وثاقة] güvendi, itimat etti.

وثق vesseka: [m. tevsîk توثيق] **1.**sağlam yaptı, güvenilir kıldı. **2.**belgeledi. **3.**doğruladı. **4.**güvenilir olduğunu söyledi. ☛ * ~ el-ahde وثق العهد antlaşmayı resmiyete koydu.

وثق vesuke: (yesuku) [m. vesâka وثاقة] **1.**dayanıklı oldu, sağlam oldu. **2.**işini sağlama aldı.

وثق vusuk: **1.**sağlam bağlar. **2.**ipler.

وثل vesel: urgan, halat.

وثم veseme: (yesimu) [m. vesm وثم] **1.**parçaladı, ufaladı. **2.**eşindi. **3.**iri taneli yağmur yağdı. **4.**koştu.

وثنى vesenî: putperest.

وثنية veseniyye: putperestlik.

وثوق vusûk: güvenmek, itimat etmek.

وثيقة vesîka: [ç. vesâ'ik وثائق] sağlam kanıt, belge.

وثيل vesîl: **1.**ip. **2.**kınnap.

وجار vicâr: [ç. evcire, vucur اوجرة ، وجر] **1.**in. **2.**sel yatağı.

وجب veccebe: [m. tevcîb توجيب] **1.**günde bir öğün yemek yedi. **2.**günde bir öğüne alıştırdı. **3.**günde bir kere sağdı. **4.**gerekli kıldı, gerektirdi.

وجب vecebe: (yecibu) [m. vecb, vecîb, vecebân وجب ، وجيب ، وجبان] gerekti.

وجد vecd: [ç. vicâd وجاد] **1.**coşku, vecd. **2.**aşk. **3.**delicesine sevgi. **4.**su birikintisi.

وجد vecede: (yecidu) [m. vecd وجد] **1.**delicesine sevdi. **2.**üzüldü.

وجد vecede: (yecidu) [m. vecd, vecide, mevcide, vicdân وجد ، وجدة ، موجدة ، وجدان] öfkelendi.

وجد vecede: (yecidu) [m. vecd, vucd, vecde وجد ، وجدة] zengin oldu.

وجد vecede: (yecidu) [m. vecd, vucd, vecide, vucûd, vicdân, icdân وجد ، وجدة ، وجود ، وجدان ، اجدان] **1.**buldu. **2.**bildi.

وجد vucide: [m. vucûd وجود] var oldu.

وجدان vicdân: vicdan.

وجر vecere: (yeceru) [m. vecer وجر] korktu.

وجر vecr: kovuk.

وجز veceze: (yecizu) [m. vecz, vucûz وجز ، وجوز] **1.**az ve öz söyledi. **2.**sözü az ve öz oldu.

وجع veca': [ç. evcâ' اوجاع] **1.**ağrı. **2.**elem, acı.

وجع veci'a: (yece'u) [m. veca' وجع] **1.**acı çekti. **2.**acıdı. **3.**ağrıdı.

وجع الاذن veca'u'l-uzn: kulak ağrısı.

وجع البطن vec'u'l-batn: karın ağrısı.

وجع الرأس veca'u'r-re's: baş ağrısı.

وجعاء vec'â': [ç. vec'âvât وجعاوات] kıç, dübür, makat.

وجف vecefe: (yecifu) [m. vecîf وجيف] **1.**yüreği oynadı. **2.**kalbi çarptı.

وجل vecele: (yeculu) [m. vecl وجل] korkak oldu, korktu.

وجل vecile: (yecelu) [m. vecel وجل] korktu, içi ürperdi.

وجم vecm: [ç. evcâm, vucûm اوجام ، وجوم] **1.**kötü insan.

2.kaya. **3.**Âd kavminden kalan kaya evi harabeleri.

وجن veccene: [m. tevcîn توجين] **1.**vurdu. **2.**çamaşır çırptı.

وجن vecene: (yecinu) [m. vecn وجن] **1.**yere çaldı, yere vurdu. **2.**attı, fırlattı. **3.**çamaşır çırptı.

وجوب vucûb: gereklilik.

وجودية vucûdiyye: varoluşçuluk.

وجه veccehe: [m. tevcîh توجيه] **1.**şereflendirdi, şeref verdi. **2.**gönderdi. **3.**iltifat etti, dikkatini verdi. **4.**boyun eğdi, itaat etti. **5.**yön verdi, döndürdü. **6.**yüzünü kıbleye çevirdi. **7.**silahını doğrulttu. **8.**çocuk ters doğdu. **9.**yolu tesviye etti.

وجه vecehe: (yecihu) [m. vech وجه] **1.**yüzüne vurdu. **2.**şerefte üstün geldi.

وجه vech: [ç. evcuh, vucûh, ucûh اوجه ، وجوه ، اجوه] **1.**yüz, çehre, surat. **2.**yüzey. **3.**görünüm, görünüş. **4.**manzara. **5.**taraf. **6.**anahtar deliği. **7.**ön taraf, ön yüz. **8.**anlam. **9.**amaç, kasıt, niyet. **10.**yol. **11.**sebep. **12.**namaz. **13.**şerefli. **14.**zat. **15.**rıza.

وجه vecuhe: (yecuhu) [m. vecâhe وجاهة] şerefli oldu.

وجه الثوب vechu's-sevb: giysinin dış yüzü.

وجه القوم vechu'l-kavm: ileri gelen.

وجه الله vechullâh: Allah'ın rızası.

وجه رديد vechun redîd: çirkin yüz.

وجه ريان vechun reyyân: dolgun yüz.

وجه مستعار vechun muste'âr: maske.

وجه ملوز vechun mulevvez: güzel yüz, alımlı yüz.

وجه يابس vechun yâbis: asık surat, meymenetsiz surat.

وجها بوجه vechen bivechin: yüz yüze.

وجها لوجه vechen livechin: yüz yüze.

وجهة vuche: **1.**taraf. **2.**kıble. **3.**yön. **4.**kasıt. **5.**şekil. **6.**husus.

وجهة النظر vuchetu'n-nazar: bakış açısı, görüş.

وجيئة vecî'e: **1.**öküz. **2.**hurma ve tereyağı ile yapılan bir Arap yemeği.

وجيبة vecîbe: **1.**görev, vazife. **2.**maaş.

وجيز vecîz: **1.**az ve öz söz. **2.**kısaltılmış.

وجيه vecîh: [ç. vucehâ' وجهاء] **1.**reis, başkan, lider. **2.**şeref ve makam sahibi, itibarlı.

وحد vahd: yalnız, bir başına.

وحد vahede: (yehidu) [m. vahde, vahd وحد ، وحدة]

1.biricik oldu. **2.**tek kıldı. **3.**yalnız kaldı.

وحد vahhade: [m. tevhîd توحيد] **1.**Allah'ın birliğine iman etti, Lâ ilâhe illallah dedi. **2.**tek kıldı.

وحد vahude: (yehudu) [m. vehâde, vuhûde ، وحادة وحودة] biricik oldu. **2.**tek kıldı. **3.**yalnız kaldı.

وحدانى vahdânî: **1.**bir Tanrıya inanan. **2.**bir başına. **3.**bekâr.

وحدانية vahdâniyye: Tanrı'nın biricik olması.

وحدة vahde: **1.**birlik. **2.**yalnızlık. **3.**teklik.

وحدة الزواج vahdetu'z-zevâc: tek eşlilik, monogami.

وحدة العربية vahdetu'l-arabiyye: Arap Birliği.

وحدة القياس vahdetu'l-kıyâs: ölçü birimi.

وحدة حرارية vahdetu harârîyye: kalori.

وحده vahdehu: yalnız, bir başına.

وحش vahişe: (yehaşu) [m. vahşe وحشة] **1.**ürktü. **2.**acıktı.

وحش vahş: [ç. vuhûş, vuhşân وحوش ، وحشان] **1.**vahşi, yabani. **2.**vahşi hayvan. **3.**korkunç.

وحل vahl: [ç. evhâl, vuhûl اوحال ، وحول] cıvık çamur.

وحم vahime: (yehamu, yehimu) [m. vaham وحم] **1.**aşerdi. **2.**iştahlı oldu.

وحوش vuhûş: **1.**vahşiler, yabaniler. **2.**vahşi hayvanlar. **3.**korkunç olanlar.

وحى vahâ: (yehî) [m. vahy وحى] **1.**vahyetti. **2.**işaret etti. **3.**gizlice söyledi. **4.**yazı yazdı. **5.**bağırdı. **6.**kesti, boğazladı.

وحى vahy: [ç. vuhiyy وحى] **1.**söz. **2.**vahiy. **3.**ses. **4.**ilham. **5.**yazı. **6.**mektup.

وحيد vahîd: **1.**bir. **2.**biricik, yegâne.

وحيش vahîş: [ç. vuhşân وحشان] **1.**yabani, vahşi. **2.**vahşi hayvan.

وخم vahime: (yehamu) [m. vaham وخم] hazımsızlık çekti.

وخم vahume: (yehumu) [m. vehâme, vuhûme, vuhûm وخامة ، وخومة ، وخوم] **1.**vahim oldu. **2.**ağrı canını acıttı. **3.**yemek dokundu. **4.**havası iyi gelmedi. **5.**iş ağır geldi.

وخيم vahîm: [ç. vihâm, evhâm, وخام ، اوخام ، وخامى وخامâ] ağırkanlı.

وخيم العاقبة vahîmu'l-âkıbe: kötü sonlu.

ود vedd: Nuh kavminin taptığı putlardan biri.

ود vedde: (yevuddu) [m. vedd, vudd, vedâd, vidâd, vedâde, mevedde, mevdide, mevdûde ود ، وداد ، ودادة ، مودة ، مودة ، مودودة] **1.**sevdi. **2.**arzu etti, diledi.

ود vidd: [ç. evidd اود] **1.**seven. **2.**aşık. **3.**dost. **4.**dostluk.

ود vudd: **1.**seven. **2.**aşık. **3.**dost. **4.**dostluk. **5.**sevgi.

ودأ vedde'e: [m. tevdî' تودىء] **1.**yerle bir etti, dümdüz etti. **2.**gömdü, defnetti. **3.**mahvetti, helâk etti.

وداد vidâd: **1.**sevmek. **2.**arzu etmek, dilemek.

ودج vedec: [ç. evdâc اوداج] **1.**şah damarı, boyun damarı. **2.**sebep.

ودر vedere: (yediru) [m. vedr ودر] fitil gibi sarhoş oldu, bulut gibi sarhoş oldu.

ودع vedde'a: [m. tevdî' تودىع] **1.**veda etti, vedalaştı. **2.**Allahaısmarladık dedi. **3.**Güle güle dedi. **4.**terketti.

ودع vede'a: (yede'u) [m. ved' ودع] **1.**terketti. **2.**depozit bıraktı. **3.**sakin ve kararlı oldu. **4.**vedalaştı. **5.**huzura kavuştu.

ودق vedeka: (yediku) [m. vedk, vudûk ودق ، ودوق] **1.**yağmur yağdırdı. **2.**yaklaştı. **3.**alıştı. **4.**semirdi. **5.**keskinleşti.

ودق vedk: yağmur.

ودک vedike: (yedeku) [m. vedek ودک] semirdi.

ودن vedene: (yedinu) [m. vedn, vidân ودن ، ودان] **1.**suya bastı. **2.**yumuşaması için deriyi dövdü.

ودود vedûd: **1.**çok seven. **2.**çok sevilen. **3.**Tanrı'nın isimlerinden biri.

ودى vedâ: (yedî) [m. vedy ودى] **1.**diyetini verdi. **2.**yaklaştırdı.

ودىء vedi'e: (yedeu) [m. vede' ودأ] **1.**mahvoldu, helâk oldu. **2.**haber kesildi.

وديد vedîd: [ç. eviddâ', evdâd, vudedâ', evidde اوداء ، اوداد ، ووداء ، اودة] **1.**seven. **2.**dost.

وديع vedî': [ç. vedâ'i' ودائع] **1.**mezar. **2.**ant, yemin. **3.**uysal at.

وديعة vedî'a: [ç. vedâ'i' ودائع] emanet bırakılan.

وديعة مالية vedî'atun mâliyye: depozito.

وذر vezere: (yeziru) [m. vezr وذر] **1.**terketti. **2.**kesti. **3.**yarayı açtı. **4.**et kıydı. **5.**geride bıraktı.

وذم vezem: [ç. evzum, evzâm, vuzûm اوذم ، اوذام ، وذوم] **1.**siğil. **2.**artık. **3.**erkeklik organı. **4.**kova çemberi.

وذم vezzeme: [m. tevzîm توذيم] **1.**kıydı, ince ince doğradı. **2.**çember geçirdi. ☛ * ~ alâ وذم على yaşını geride bıraktı.

وذمة vezeme: [ç. evzum, evzâm اوذم ، اوذام] **1.**bağırsak. **2.**işkembe. **3.**kova çemberi.

وذيمة vezîme: [ç. vezâ'im وذائم] **1.**tasma.

2.Beytülharam'a gönderilen hediye.

وراء verâ': **1.**arka. **2.**yan, yaka. **3.**ön, ön yüz. **4.**torun.

وراء ذلک verâe zâlike: bunun ötesi.

وراءهم onların ilerisinde.

وراث virâs: miras.

وراق verrâk: **1.**kâğıtçı. **2.**zengin, para babası.

ورب verb: [ç. evrâb اوراب] **1.**vahşi hayvan ini. **2.**eğe kemiği. **3.**fesat, bozukluk. **4.**baş parmak ile işaret parmağa arası. **5.**fare yuvası ağzı. **6.**akrep yuvası ağzı.

وربک verabbike: Rabbine andolsun ki.

ورث verese: (yerisu) [m. vers, virs, irs, irse, rise, turâs ورث، ارث ، ارثة ، رثة ، تراث] varis oldu.

ورث verrese: [m. tevrîs توريث] mirasçı yaptı.

ورثة verese: varisler.

ورخ verreha: [m. tevrîh توريخ] tarih attı.

ورد verd: [ç. verd, virâd, evrâd اوراد ، وراد ، ورد] **1.**arslan. **2.**yiğit. **3.**safran. **4.**açık doru at.

ورد verd: [ç. vurûd ورود] **1.**gül fidanı. **2.**gül.

ورد verede: (yeridu) [m. vurûd ورود] **1.**geldi, vardı. **2.**hazır oldu. **3.**çiçeklendi. **4.**nöbet geldi.

ورد vird: [ç. evrâd اوراد] **1.**Kur'ân cüzü. **2.**günlük dua. **3.**kuş sürüsü. **4.**su payı. **5.**ordu. **6.**suya gelen insanlar. **7.**gece ibadeti vakti. **8.**sıtma. **9.**suya koşan susuz deve. **10.**varış.

ورد vurud: (tıp.) toplardamarlar.

وردة verde: kırmızı gül.

ورس verise: (yeresu) [m. veris ورس] yosun tuttu, yosunlandı.

ورش vereşe: (yerişu) [m. verş, vurûş ، وروش ،ورش] **1.**iştahla yemek yedi. **2.**tamah etti. **3.**kışkırttı. **4.**davet edilmeden yemek yiyenlerin arasına karıştı.

ورش verreşe: [m. tevrîş توريش] aralarına fitne soktu.

ورشة verşe: atölye.

ورط varrata: [m. tevrît توريط] **1.**tehlikeye düşürdü. **2.**sürü içinde devesini kaybetti.

ورطة varta: [ç. verât, virât, evrât اوراط ، وراط ،وراط] **1.**tehlikeli yer. **2.**çıkmaz. **3.**anüs. **4.**derin çukurluk. **5.**bataklık. **6.**ağır sorun, problem.

ورع vere'a: (yera'u) [m. vera', ver', vurû', verû' ورع ، وروع] günahtan uzak durdu.

ورع vere'a: (yera'u) [m. vur', vurû', ver'a, verâ'a, verâ', vuru' ورع ، وروع ، ورعة ، وراعة ، وراع ، وروع] **1.**zayıf

oldu. **2.**korkak oldu. **3.**küçük oldu.

ورع verre'a: [m. tevrî' توريع] **1.**engel oluşturdu. **2.**alıkoydu, vazgeçirdi.

ورف verefe: (yerifu) [m. verf, verîf, vurûf, rife ورف ، وريف ،] **1.**gölge uzadı. **2.**koyulaştı. **3.**parladı.

ورف verrefe: [m. tevrîf توريف] **1.**gölge koyulaştı. **2.**emdi, absorbe etti. **3.**parselledi.

ورق varak: [ç. evrâk, virâk اوراق ، وراق] **1.**kâğıt. **2.**yaprak. **3.**dünya.

ورق varak: [ç. evrâk, virâk اوراق ، وراق] **1.**sikke. **2.**gümüş sikke.

ورق varaka: (yeriku) [m. vark ورق] **1.**yapraklandı. **2.**yaprağını döktü. **3.**yaprak topladı.

ورق varik: gümüş para.

ورق الجنة varaku'l-cenne: cennet yaprağı.

ورق الحيطان varaku'l-hîtân: duvar kâğıdı.

ورق الشجر varaku'ş-şecer: ağaç yaprağı.

ورق الكتابة varaku'l-kitâbe: kırtasiye.

ورق اللعب varaku'l-la'b: oyun kâğıdı, iskambil kâğıdı.

ورق النشاف varaku'n-neşşâf: kurutma kâğıdı.

ورق النقد varaku'n-nakd: kâgıt para, banknot.

ورق اليانصيب varaku'l-yânasîb: piyango bileti.

ورق رسم varakun resm: resim kâğıdı.

ورق كربون varakun kerbûn: karbon kâğıdı.

ورق مستراح varakun musterâh: tuvalet kâğıdı.

ورق مقوى varakun mukavvâ: karton, mukavva.

ورقاء varkâ': [ç. verâkâ, virâk وراقى ، وراق] **1.**güvercin. **2.**dişi kurt. **3.**gri, boz.

ورقة varaka: **1.**eliaçık, cömert. **2.**kâğıt parçası. **3.**yaprak. .

ورك verk: [ç. evrâk اوراك] **1.**kalça. **2.**dip.

ورك verreke: [m. tevrîk توريک] **1.**güç yetirdi. **2.**kıç altına alıp oturdu. **3.**günahı birine yıktı.

ورم verem: (tıp.) verem, tüberküloz.

ورم verime: (yerimu) [m. verem ورم] şişti, kabardı.

ورم verreme: [m. tevrîm توريم] **1.**şişirtti, kabarttı. **2.**böbürlendi, şişindi. **3.**kızdırdı, öfkelendirdi.

ورم عظمى veremun azmî: (tıp.) kemik veremi.

ورى verrâ: [m. tevriye توريۀ] **1.**üstünü örttü, gizledi. **2.**bir şeyi istediği halde başka şey istermiş gibi göründü, amacını gizledi. **3.**çakmağı çaktı. **4.**yardım etti. **5.**kelimenin yaygın anlamı

dışında başka anlamını kasdetti.

وريد verîd: [ç. evride, vurud اوردة ، ورد] (tıp.) toplardamar.

وز vezz: (zool.) kaz.

وز عراقى vezzun ırâkî: (zool.) kuğu.

وزارة vizâre: vezirlik, bakanlık.

وزارة الاوقاف vizâretu'l-evkâf: Vakıflar bakanlığı.

وزارة التعليم و التربية vizâretu't-ta'lîm ve't-terbiyye: Milli Eğitim Bakanlığı.

وزارة الخارجة vizâretu'l-hâriciyye: Dışişleri Bakanlığı.

وزارة الداخلية vizâretu'd-dâhiliyye: İçişleri Bakanlığı.

وزارة الدفاع الوطنى vizâretu'd-difâ'i'l-vatanî: Milli Savunma Bakanlığı.

وزارة المالية vizâretu'l-mâliyye: Maliye Bakanlığı.

وزارة المعارف vizâretu'l-ma'ârif: Milli Eğitim Bakanlığı.

وزارة المواصلات vizâretu'l-muvâsalât: Ulaştırma Bakanlığı.

وزر vezere: (yeziru) [m. vezr, vizr, vizre وزر ، وزرة] yüklendi.

وزر vezere: (yeziru) [m. vizr, vizre وزر ، وزرة] günaha girdi, günah işledi.

وزر vezire: (yeziru) [m. vezr, vezâre وزر ، وزارة] vezir oldu.

وزر vizr: [ç. evzâr اوزار] **1.**günah. **2.**ağır yük. **3.**silah.

وزراء vuzerâ': **1.**vezirler, bakanlar. **2.**yardımcılar.

وزرة vizre: [ç. vizrât وزرات] önlük.

وزع veze'a: (yeze'u, yezi'u) [m. vezû' وزوع] teşvik etti.

وزع vezze'a: [m. tevzî' توزيع] **1.**paylaştırdı, bölüştürdü. **2.**dağıtım ypaptı, dağıttı.

وزف vezife: (yezifu) [m. vezf وزف] acele ettirdi.

وزم vezeme: (yezimu) [m. vezm وزم] **1.**ısırdı. **2.**gedik açtı. **4.**ödedi. **5.**ekledi.

وزن vezene: (yezinu) [m. vezn, vizne وزن ، وزنة] **1.**tarttı. **2.**ölçtü, oranladı. **3.**vezinli şiir yazdı.

وزن vezn: [ç. evzân اوزان] **1.**tartı. **2.**ağırlık. **3.**şiir ölçüsü. **4.**bir kişinin kaldırabileceği hurma yükü.

وزن vezune: (yezunu) [m. vezâne وزانة] **1.**ağır çekti, ağır geldi. **2.**sağlam görüşlü oldu.

وزير vezîr: [ç. vuzerâ', evzâr وزراء ، اوزار] **1.**vezir, bakan. **2.**yardımcı. **3.**vezir (satrançta).

وسادة vesâde: [ç. visâdât, vesâ'id وسادات ، وسائد] yastık.

وساطة vesâte: arabuluculuk.

وسخ vesah: [ç. evsâh اوساخ] kir.

وسخ vesiha: (yesihu) [m. vesah وسخ] kirlendi, kirli oldu.

وسخ vesseha: [m. tevsîh توسيخ] kirletti.

وسط vasat: **1.**orta. **2.**arada olan. **3.**çevre, muhit. **4.**mutedil.

وسط vasata: (yesitu) [m. vast, vasta وسط ، وسطة] **1.**ortaladı. **2.**ortasına oturdu.

وسط vasata: (yesitu) [m. vesâte وساطة] arabuluculuk etti, ara buldu.

وسط vassata: [m. tevsît توسيط] **1.**ortasına koydu. **2.**ikiye ayırdı. **3.**soylu kıldı, şerefli kıldı.

وسط vesuta: (yesutu) [m. vesâta, vasita وساطة ، وسطة] soylu oldu, asil oldu, şerefli oldu.

وسطى vustâ: [ç. vusat وسط] **1.**orta. **2.**ılımlı, mutedil.

وسع vesi'a: (yese'u) [m. se'a سعة] **1.**geniş oldu. **2.**sığdırdı, içine aldı. **3.**zenginleştirdi. **4.**caiz oldu, uygun oldu. **5.**gücü yetti. **6.**kuşattı, kapladı.

وسع vessa'a: [m. tevsî' توسيع] **1.**genişletti. **2.**refahını arttırdı, elini bollaştırdı.

وسع vesu'a: (yesu'u) [m. vesâ'a وساعة] **1.**geniş oldu. **2.**sığdırdı, içine aldı. **3.**zenginleştirdi. **4.**caiz oldu, uygun oldu. **5.**gücü yetti. **6.**kuşattı, kapladı.

وسع vus': güç, takat, kapasite.

وسق vask: [ç. evsuk, evsâk, vusûk اوسق ، اوساق ، وسوق] **1.**bir ölçek. **2.**yük.

وسق veseka: (yesiku) [m. vesk, vusûk وسق ، وسوق] **1.**yüklendi. **2.**hamile kaldı. **3.**sürüp götürdü, önüne kattı.

وسل vesele: (yesilu) [m. vesl, vesîle وسل ، وسيلة] yaklaştı.

وسل vesl: yaklaşmak.

وسل vessele: [m. tevsîl توسيل] kendini Tanrı'ya yaklaştıracak davranışta bulundu.

وسم veseme: (yesimu) [m. vesm, sime وسم ، سمة] **1.**dağladı. **2.**damgaladı, işaretledi. **3.**ilkbahar yağmuru yağdu.

وسم vesume: (yesumu) [m. vesâme, vesâm وسامة ، وسام] güzel yüzlü oldu.

وسن vesen: [ç. evsân اوسان] gereksinim, ihtiyaç, hacet.

وسن vesine: (yesenu) [m. vesen, sine, vesne وسن ، سنة ، وسنة] **1.**uyukladı. **2.**uyku bastı. **3.**kokudan bayıldı.

وسواس vesvâs: vesveseci.

وسوس vesvese: (yuvesvisu) [m. vesvese, visvâs وسوسة ، وسواس] **1.**içine vesvese soktu, kuruntuya düşürdü, vesveseye düşürdü. **2.**gizli

saklı konuştu. **3.**fısıldadı. **4.**vesveseye kapıldı, kuruntuya düştü.

وسيط القامة vasîtu'l-kâme: orta boylu.

وسيلة vesîle: [ç. vesâ'il, vusul وسائل ، وسل] **1.**rütbe. **2.**hisse, pay. **3.**makam, itibar, menzile. **4.**yaklaşma. **5.**kavuşma, vuslat. **6.**Hz. Muhammed'in Cennetteki derecesi. **7.**vesile.

وشاح vişâh: [ç. vuşuh, evşiha, veşâ'ih وشح ، اوشحة ، وشائح] **1.**şilt. **2.**kuşak. **3.**kolye. **4.**yay.

وشج veşece: (yeşicu) [m. veşc, veşîc وشج ، وشيج] **1.**ördü, birbirine kenetledi. **2.**iç içe geçti, birbirine sarıldı.

وشج veşşece: [m. tevşîc توشيج] ördü.

وشح veşşeha: [m. tevşîh توشيح] **1.**kemer taktı. **2.**kolye taktı. **3.**elbise giydirdi.

وشم veşeme: (yeşimu) [m. veşm وشم] dövme yaptı.

وشم veşm: [ç. vuşûm, vişâm وشوم ، وشام] **1.**dövme. **2.**işaret, alamet. **3.**filizlenmiş bitki.

وشنان vuşnân: (bot.) çöven.

وشى veşâ: (yeşî) [m. veşy, vişâye وشى ، وشاية] **1.**ispiyonladı, jurnal etti. **2.**zenginleşti. **3.**çoluk çocuğu çoğaldı.

وشيع veşî': [ç. veşâ'i' وشائع] **1.**kuyu çıkrığı. **2.**tavan. **3.**tavan hasırı. **4.**ip yumağı. **5.**kuru ağaç.

وشيعة veşî'a: [ç. veşî', veşâ'i' وشيع ، وشائع] **1.**mekik. **2.**masura. **3.**makara, bobin. **4.**çizgili dokuma.

وشيقة vaşîka: [ç. vaşîk, veşâ'ik وشيق ، وشائق] pastırma.

وصاة vesât: [ç. vesâ وصى] **1.**vasiyet. **2.**sipariş. **3.**bağ olarak kullanılan hurma lifi.

وصاية visâye: [ç. vesâyâ وصايا] **1.**vasiyet. **2.**vesayet, vasilik.

وصف vasafe: (yesifu) [m. vasf, sifa وصف ، صفة] **1.**niteledi, vasfetti, tavsif etti, anlattı. **2.**reçete yazdı.

وصل vasala: (yesilu) [m. vasl, sıla وصل ، صلة] **1.**verdi. **2.**iyi davrandı. **3.**kavuştu, vuslata erdi. **4.**akrabası ile ilgilendi. **5.**riayet etti.

وصل vasala: (yesilu) [m. vusûl, sıla, vusla وصول ، صلة ، وصلة] vardı, ulaştı, kavuştu.

وصل vasl: [ç. evsâl اوصال] **1.**bağış. **2.**eş, benzer. **3.**senet. **4.**eklem, mafsal. **5.**ilinti, bağlantı.

وصل vassala: [m. tevsîl توصيل] **1.**ekledi, iliştirdi. **2.**ulaştırdı, yetiştirdi, eriştirdi.

وصلة vusla: [ç. vusal وصل] **1.**kavuşma, vuslat. **2.**birleşme, bitişme. **3.**azık. **4.**uzak yer.

وصی vasiyy: [ç. evsıyâ' اوصیاء] **1.**vasiyet edilen. **2.**vasi. **3.**vasiyet eden. **4.**yerine getiren. **5.**birbirine dolanmış bitki.

وصی vassâ: [m. tavsiye توصیة] **1.**verdi. **2.**vasiyet etti. **3.**yapması istedi, tavsiye etti. **4.**övdü. **5.**vasi tayin etti. **6.**emretti.

وصیة vasiyye: [ç. vesâyâ وصایا] **1.**vasiyet. **2.**bağ olarak kullanılan hurma lifi.

وصید vasîd: [ç. vusud, vasâ'id وصد ، وصائد] **1.**avlu. **2.**eşik. **3.**dağ ağılı. **4.**mağara girişi.

وصیفة vasîfe: [ç. vasâ'if وصائف] hizmetçi.

وضح vadaha: (yedihu) [m. daha, dıha, vudûh ضحة ، وضوح] **1.**ortaya çıktı, açığa çıktı. **2.**yüzü güzel oldu.

وضح vaddaha: [m. tevdîh توضیح] **1.**açıkladı. **2.**açığa çıkardı.

وضع vad': [ç. evdâ' اوضاع] **1.**konu. **2.**durum, hal. **3.**doğum. **4.**değerini düşürme. **5.**ağır yürüyüş.

وضع vada'a: (yede'u) [m. vad' وضع] **1.**aşağıladı, rezil etti, düşkünleştirdi. **2.**iftira etti. **3.**kitap yazdı. **4.**engel oldu.

وضع vada'a: (yede'u) [m. vad' وضع] **1.**bıraktı, koydu. **2.**aşağıladı. **3.**borç eksildi. **4.**çocuk düşürdü. **5.**kaldırdı.

وضع vada'a: (yede'u) [m. vad', vud', tud' وضع ، تضع] doğurdu.

وضع الید vad'u'l-yed: el koyma.

وضیعة vadî'a: [ç. vedâ'i' وضائع] **1.**emanet. **2.**haraç. **3.**vergi. **4.**hikmet kitabı. **5.**müfreze. **6.**bagaj. **7.**depozit. **8.**indirim, tenzilat. **9.**ekşi ot. **10.**oğulluk.

وطئ vati'e: (yete'u) [m. vat' وطء] **1.**çiğnedi. **2.**bastı. **3.**bindi. **4.**cinsel ilişkide bulundu.

وطب vatb: [ç. evtub, evtâb, vitâb, evâtıb اوطب ، اوطاب ، وطاب ، اواطب] **1.**tulum. **2.**iri meme. **3.**hödük, görgüsüz, barbar.

وطد vetade: (yetidu) [m. vatd وطد] **1.**sağlamlaştırdı, sabitleştirdi. **2.**eğdi. **3.**pekiştirdi. **4.**temel attı. **5.**tıkadı. **6.**düzletti. **7.**sabit oldu, durdu. **8.**yürüdü.

وطر vatar: [ç. evtâr اوطار] **1.**zorunlu ihtiyaç. **2.**istek.

وطن vatan: [ç. evtân اوطان] **1.**yurt, vatan. **2.**ahır, ağıl.

وطن vatana: (yetinu) [m. vatn وطن] ikamet etti, bir yerde kaldı.

وطن vattana: [m. tevtîn توطين] **1.**yurt tuttu, vatan edindi. **2.**karar verdi.

وطنى vatanî: **1.**ulusal. **2.**yurtsever. **3.**yerli.

وطنية vataniyye: **1.**ulusçuluk, milliyetçilik. **2.**yurt sevgisi.

وطواط vatvât: [ç. vatâvît وطاويط] **1.**(zool.) yarasa. **2.**hızlı konuşan. **3.**çok bağıran, bağırgan. **4.**korkak. **5.**ebabil kuşu.

وطوط vatvata: [ç. vatvata وطوطة] **1.**zayıf oldu. **2.**hızlı hızlı konuştu.

وطيس vatîs: [ç. evtıse, vutus اوطسة ، وطس] **1.**tandır. **2.**fırın. **3.**harp.

وظب vazebe: (yezibu) [m. vazb وظب] çiğnedi, üstüne bastı.

وظف vazefe: (yezifu) [m. vazf وظف] **1.**görev bildi, vazife bildi. **2.**tabi oldu. **3.**devenin bağını kısa tuttu.

وظف vazzefe: [m. tavzîf توظيف] **1.**görevlendirdi. **2.**günlük ücret belirledi. **3.**işe aldı. **4.**memurluğa aldı.

وظيفة vazîfe: [ç. vuzuf, vezâ'if وظف ، وظائف] **1.**görev, vazife. **2.**aylık, maaş. **3.**hizmet. **4.**makam. **5.**şart. **6.**ahit, taahhüt.

وعاء vi'â': [ç. ev'iye, evâ' اوعية ، اواع] kap.

وعاظ vu'âz: **1.**vaizler. **2.**öğüt verenler, nasihat edenler.

وعب ve'abe: (ya'ibu) [m. va'b وعب] sığdırdı, içine aldı.

وعث va's: [ç. vu's, vu'ûs وعث ، وعوث] **1.**sarp yol. **2.**kırık kemik. **3.**zorlu iş, sıkıntılı iş. **4.**yumuşak nesne.

وعث va'use: (ye'usu) [m. vu'ûse وعوثة] **1.**sarp oldu, sarplaştı. **2.**çetrefil oldu, çetrefilleşti.

وعد va'ade: (ya'idu) [m. va'd, idde عدة ، وعد] vaat etti, vaatte bulundu.

وعد va'ade: (ya'idu) [m. va'îd وعيد] tehdit etti, gözdağı verdi, korkuttu.

وعد va'd: tehdit.

وعد الله va'dullâh: Allah'ın vaadi.

وعظ va'aze: (ya'izu) [m. va'z, ize عظة ، وعظ] öğüt verdi, nasihat etti.

وعق va'ika: (ya'iku) [m. va'k, va'îk, vu'âk وعق ، وعيق ، وعاق] acele etti.

وعل va'l: [ç. ev'âl, vu'ûl اوعال ، وعول] erkek dağ keçisi.

وعل va'l: [ç. vi'âl وعال] **1.**soylu. **2.**şerefli. **3.**sığınak, barınak.

وعى va'â: (ya'î) [m. va'y وعى] **1.**topladı, içine aldı. **2.**ezberledi. **3.**anladı, idrak etti, belledi. **4.**işitti. **5.**irin aktı. **6.**kemik eğri kaynadı.

وعيد va'îd: kıyamet günü.

وعيد va'îd: tehdit etmek, gözdağı vermek, korkutmak.

وغب vagb: [ç. evgâb, vigâb وغاب ، اوغاب] **1.**harar. **2.**budala, ahmak. **3.**cibilliyetsiz, karaktersiz. **4.**zayıf yapılı. **5.**küçük ev eşyası.

وغد vagd: [ç. evgâd, vigdân, vugdân وغدان ، اوغاد] **1.**sersem, ahmak. **2.**pespaye. **3.**patlıcan. **4.**zayıf yapılı. **5.**hizmetçi, hizmetkâr. **6.**köle. **7.**isabetsiz kumar oku.

وغد vegade: (yegidu) [m. vegad وغد] hizmet etti.

وغد vegude: (yegudu) [m. vegâde وغادة] karaktersiz ve akılsız oldu.

وغر vegare: (yegiru) [m. vagr وغر] **1.**gündüz sıcaklığı yüksek oldu. **2.**güneş sıcaklığı kavurdu.

وغرة vagre: harareti.

وغل vagl: **1.**asalak, parazit. **2.**davetsiz misafir. **3.**soysuz, nesepsiz. **4.**kuş yemi. **5.**koruluk.

وغل vegale: (yegilu) [m. vagl, vugûl, vagelân وغل ، وغول ، وغلان] davetsiz misafir oldu.

وغل vegale: (yegilu) [m. vugûl وغول] **1.**derin bilgi sahibi oldu, uzmanlaştı. **2.**uzaklaştı.

وغى vagy: **1.**savaş. **2.**kargaşa, şamata.

وفاة vefât: [ç. vefeyât وفيات] vefat, ölüm.

وفادة vifâde: **1.**elçi olarak gelmek. **2.**gelmek.

وفد vefd: [ç. vufûd وفود] **1.**elçi. **2.**delege.

وفد vefd: [ç. vufûd, evfâd وفود ،اوفاد] kumul, kum tepesi.

وفد vefede: (yefidu) [m. vefd, vufûd, vifâde, ifâde وفد ، وفود ، وفادة ، افادة] **1.**elçi olarak geldi. **2.**geldi.

وفد veffede: [m. tevfîd توفيد] **1.**elçi olarak gönderdi. **2.**delege olarak gönderdi.

وفر vefere: (yefiru) [m. vefr, fire وفر ، فرة] bollaştırdı, çoğalttı.

وفر veffere: [m. tevfîr توفير] **1.**bollaştırdı, çoğalttı. **2.**namusunu korudu. **3.**hakkını tümüyle aldı. **4.**saçını uzattı. **5.**tasarruf etti.

وفر vefure: (yefuru) [m. vefâre وفارة] bol oldu, çok oldu.

وفق veffeka: [m. tevfîk توفيق] **1.**uygun kıldı, muvafık kıldı. **2.**ara buldu, aracılık etti, uzlaştırdı. **3.**düzenledi. **4.**Tanrı başarıya erdirdi. **5.**Tanrı işini rast getirdi.

وفق vefika: (yefiku) [m. vefk وفق] **1.**uygun oldu, muvafık oldu. **2.**işi istediği gibi oldu. **3.**anladı.

وفود vufûd: **1.**elçiler. **2.**delegeler.

وفهية vefhiyye: papaz.

وفى vefâ: (yefî) [m. vefâ' وفاء] **1.**sözünde durdu, vaadini yerine getirdi. **2.**adağını yerine getirdi. **3.**uzun oldu.

وفى vefâ: (yefî) [m. vufîyy وفى] **1.**çok oldu. **2.**denk oldu, eşit oldu.

وفى veffâ: [m. tevfîye توفية] **1.**hakkını tam olarak verdi. **2.**emirleri yerine getirdi.

وفى vefîyy: [ç. evfîyâ' اوفياء] **1.**tam olan. **2.**hakkını tam veren. **3.**hakkını tam alan. **4.**sözünde duran. **5.**borcunu ödeyecek gücü olan. **6.**güvenilir.

وقائع العرب vekâ'i'u'l-arab: Arapların savaş günleri.

وقاد vakkâd: **1.**ateşçi, ateş yakan. **2.**ateşli, kıvrak zekâlı.

وقاد vikâd: **1.**tutuşturucu. **2.**yakıt, yakacak.

وقار vekâr: **1.**ağırbaşlılık, vakar. **2.**saygınlık.

وقب vakb: [ç. vukûb, evkâb اوقاب ، وقوب] **1.**sersem, ahmak. **2.**göz çukuru. **3.**çukur. **4.**baca deliği. **5.**delik.

وقب vekabe: (yakibu) [m. vakb وقب] **1.**çukura girdi, çöktü. **2.**gidip geldi.

وقب vekabe: (yakibu) [m. vakb, vukûb وقب ، وقوب] **1.**güneş battı. **2.**karanlık çöktü. **3.**ay tutuldu. **4.**gözleri çukura battı.

وقبة vakbe: [ç. vakabât وقبات] **1.**baca deliği. **2.**su çukuru.

وقت vakkate: [m. tevkît توقيت] vakit belirledi.

وقت vakt: [ç. evkât اوقات] vakit.

وقت الأكل vaktu'l-ekl: yemek vakti.

وقت الفراغ vaktu'l-ferâg: boş vakit.

وقح vakuhe: (yekuhu) [m. vekâha, vukûha وقاحة ، وقوحة] edepsiz oldu, arsız oldu, utanmaz oldu.

وقد vekade: (yakidu) [m. vakd, vakad, vukûd, vakadân, kıde وقد ، وقود ، وقدان ، قدة] **1.**tutuştu, alev aldı. **2.**parladı.

وقد vekkade: [m. tevkîd توقيد] tutuşturdu, yaktı.

وقر vakr: [ç. vakûr وقور] göz çukuru.

وقر vakr: ağırlık.

وقر vakure: (yekuru) [m. vekâre, vekâr وقارة ، وقار] ağırbaşlı oldu, vakur oldu.

وقر vekare: (yakiru) [m. vakr وقر] **1.**kulağı ağır işitti. **2.**sağır oldu. **3.**kırdı, parçaladı. ☛ * ~ uznehu وقر اذنه sağırlaştırdı.

وقر vekare: (yakiru) [m. vakr, vukûre وقر ، وقورة] oturdu.

وقر vekare: (yekaru) [m. vakr وقر] **1.**kulağı ağır işitti. **2.**kulağı duymadı.

وقر vıkr: [ç. evkâr اوقار] **f.**ağır yük. **2.**ağırlık.

وقع vaka'a: (yeka'u) [m. vak', vak'a وقع ، وقعة] düşmanla mücadele etti.

وقع vaka'a: (yeka'u) [m. vukû', vak' وقع ، وقوع] **1.**düştü. **2.**kondu. **3.**oldu, meydana geldi, gerçekleşti. **4.**etkiledi. **5.**yakalandı. **6.**gerekti, gerekli oldu. **7.**sabit oldu, kesinleşti. **8.**başladı, koyuldu. **9.**çöktü.

وقع vakka'a: [m. tevkî' توقيع] **1.**imzaladı. **2.**düşürdü. **3.**attı. **4.**gece konakladı.

وقف vakafe: (yekifu) [m. vakf وقف] **1.**durdurdu. **2.**inceledi, gözden geçirdi. **3.**vakfetti. **4.**alıkoydu.

وقف vakafe: (yekifu) [m. vakf, vukûf وقف ، وقوف] **1.**durdu. **2.**dikildi, ayakta durdu. **3.**ayağa kalktı. **4.**bilgilendirdi. **5.**kelime sonunu sakinli okudu. **6.**şüphelendi.

وقف vakf: [ç. vukûf وقوف] **1.**kelimenin okunuşu sırasında bir yerde durma, vakıf. **2.**vakfedilmiş mal, vakıf malı. **3.**durma. **4.**kalkan pervazı.

وقف vakkafe: [m. tevkîf توقيف] **1.**ayakta bekletti. **2.**durdurdu. **3.**bilezik taktı. **4.**kına yaktı. **5.**açıkladı. **6.**bilgilendirdi, bildirdi. **7.**Hac ibadeti sırasında durulacak yerlerde durdu.

وقفة vakfe: **1.**durma, duruş. **2.**şüphe. **3.**yay sarılan sinir.

وقم vakame: (yekimu) [m. vakam وقم] **1.**yular çekti. **2.**kahretti. **3.**reddetti, bozdu, refüze etti. **4.**üzüldü.

وقواق vakvâk: **1.**korkak. **2.**guguk kuşu. **3.**vakvak ağacı, kerestesinden divit yapılan bir ağaç.

وقواقة vakvâka: çalçene, geveze, çenesi düşük.

وقود vakûd: yakıt, yakacak.

وقور vakûr: ağırbaşlı, vakur.

وقوق vakvaka: [m. vakvaka وقوقة] **1.**zayıf oldu. **2.**havladı. **3.**cıvıldadı, öttü.

وقى vekâ: (yakî) [m. vaky, vukiyy وقى ، وقى] ıslah etti.

وقى vekâ: (yakî) [m. vikâye, vaky, vâkıye وقاية ، وقى ، واقية] korudu.

وقى vekkâ: [m. tevkiye توقية] korudu, gözetti.

وقية vukiyye: [ç. vukiyy, vekâyâ وقى ، وقايا] okka.

وقيد vakîd: yakacak.

وكالة vikâle: [ç. vikâlât وكالات] vekillik, vekalet.

وكالة الاخبار vikâletu'l-ahbâr: haber ajansı.

وكالة الانباء vikâletu'l-enbâ': haber ajansı.

وكب vekebe: (yekibu) [m. vekb, vukûb وكب ، وكوب] **1.**girdi. **2.**vardı, ulaştı.

وكرة vekre: [ç. vuker وكر] **1.**kuş yuvası. **2.**ev yaptıranın verdiği ziyafet.

وكز vekeze: (yekizu) [m. vekz وكز] **1.**itti. **2.**dürttü. **3.**burnuna yumruk attı. **4.**doldurdu. **5.**koştu. **6.**yere dikti.

وكف vekefe: (yekifu) [m. vekf, vekîf وكف ، وكيف] gözyaşı döktü.

وكف vekefe: (yekifu) [m. vekf, vekîf, vukûf, vekefân, tevkâf وكف ، وكيف ، وكوف ، وكفان ، توكاف] **1.**aktı. **2.**damladı.

وكل vekele: (yekilu) [m. vukel, vukûl وكل ، وكول] **1.**ısmarladı. **2.**Allah'a tevekkül etti. **3.**kendi haline bıraktı.

وكل vekkele: [m. tevkîl توكيل] **1.**vekil tayin etti. **2.**ısmarladı, sipariş etti. **3.**yedirdi. **4.**görevlendirdi.

وكنة vukne: [ç. vukunât, vuknât, vuken وكنات ، وكن] **1.**tünek. **2.**kuş yuvası.

وكيل vekîl: [ç. vukelâ' وكلاء] **1.**vekil. **2.**koruyucu. **3.**temsilci. **4.**Tanrı'nın isimlerinden biri. **5.**sorumlu.

ولا واحد velâ vâhide: hiç kimse.

ولائم velâ'im: **1.**ziyafetler, şölenler, partiler, düğün yemekleri.

ولاة vulât: valiler.

ولادة vilâde: doğurmak.

ولادة جديدة vilâdetun cedîde: yeniden doğuş.

ولادة قيصرية vilâdetu kayseriyye: (tıp.) sezariyen doğum.

ولايات المتحدة vilâyâtu'l-muttahide: (coğ.) Amerika Birleşik Devletleri.

ولج velece: (yelicu) [m. vulûc, lîce وليجة ، ولوج] girdi, içeri girdi.

ولد veled: [ç. evlâd, vilede اولاد ، ولدة] **1.**çocuk. **2.**yavru.

ولد velede: (yelidu) [m. vilâd, vilâde ولاد ، ولادة] **1.**doğurdu. **2.**insan yetiştirdi.

ولد vellede: [m. tevlîd توليد] **1.**doğurttu. **2.**üretti. **3.**besledi, yetiştirdi.

ولد vild: **1.**çocuk. **2.**yavru.

ولد المسافحة veledu'l-musâfaha: veledizzina, piç, haramzade.

ولع vele'a: (yele'u) [m. vel' ولع] başkasının hakkını aldı.

ولع vele'a: (yele'u) [m. vel', vele'ân ولع ، ولعان] yalan söyledi.

ولع veli'a: (yele'u) [m. vela', velû' ولع ، ولوع] **1.**düşkün oldu, tutkun oldu. **2.**çok sevdi.

ولع velle'a: [m. tevlî' توليع] tutkun kıldı, düşkün kıldı, hırslı kıldı.

ولف velefe: (yelifu) [m. velf, vilâf, velîf وليف ، ولاف ، ولف] şimşek çaktı.

ولكن velâkin: ama, lâkin.

ولكنهم velâkinnehum: fakat onlar.

ولو velev: olsa bile.

ولود velûd: doğurgan.

ولوع velû' açgözlü, tutkun, hırslı.

ولوكان velev kâne: olsa da, -sa da.

ولول velvele: [m. velvele ولولة] **1.**kadın ağıt yaktı. **2.**yaydan "vın" sesleri geldi, vınladı.

وله velehe: (yelihu) [m. veleh وله] **1.**aşktan deliye döndü. **2.**aklı başından gitti. **3.**şaşkınlık içinde kaldı. **4.**korktu. **5.**sığındı.

وله vellehe: [m. tevlîh تولیه] aklını başından aldı.

ولى velâ: (yelî) [m. vely ولى] yaklaştı.

ولى velî: [ç. evliyâ' اولیاء] **1.**yakın olan. **2.**işi yürüten. **3.**dost. **4.**iş sahibi, patron. **5.**velî. **6.**evliya. **7.**yardımcı.

ولى veliye: (yelî) [m. vilâye, velâye ولایة] **1.**yönetti, idare etti. **2.**düzenledi, tertipledi. **3.**sorumluluğu üstüne aldı. **4.**yardım etti. **5.**sevdi. **6.**istila etti.

ولى vellâ: [m. tevliye تولیة] **1.**yönetici atadı. **2.**kaçtı. **3.**uzaklaştı, ayrıldı, kaçtı. **4.**çevirdi, döndürdü. **5.**yüz çevirdi.

ولى العهد veliyyu'l-ahd: veliaht.

ولى الله velîyyullâh: Tanrı dostu, Tanrı'nın salih kulu.

ولية veliyye: [ç. velâyâ, evliye ولایا ، اولیة] **1.**eyer altı keçesi. **2.**kadın evliya. **3.**misafir yemeği.

وليد velîd: [ç. vildân ولدان] **1.**yeni doğmuş çocuk, bebek. **2.**çocuk.

وليمة velîme: [ç. velâ'im ولائم] ziyafet, şölen, düğün yemeği, parti.

ومق vemeka: (yemiku) [m. vemik, vemk ومق] sevdi, aşık oldu.

ومى vemâ: (yemâ) [m. vemy ومى] **1.**işaret etti, gösterdi. **2.**alıp götürdü.

وه veh: vah, vah vah.

وهاب vehhâb: çok bağışlayıcı, çok hibe edici.

وهب vehebe: (yehebu) [m. vehb, veheb, hibe وهب ، هبة] **1.**bağışladı, hibe etti. **2.**verdi.

وهق vahk: [ç. evhâk اوهاق] **1.**kement. **2.**kementle yakalama.

وهق veheka: (yehiku) [m. vehk وهق] **1.**kement attı, kementle yakaladı. **2.**alıkoydu, bırakmadı.

وهم veheme: (yehimu) [m. vehm وهم] kuruntuya kapıldı.

وهم vehheme: [m. tevhîm توهيم] kuruntuya düşürdü.

وهم vehm: [ç. evhâm, vuhum, vuhûm اوهام ، وهم ، وهوم] **1.**kuruntu, vehim. **2.**zan. **3.**korku. **4.**şüphe. **5.**hayal etme. **6.**illüzyon.

وهن vehene: (yehunu) [m. vehn, vehen وهن] **1.**ihmalkâr oldu, gevşek oldu, üşengeç oldu, zaaf gösterdi. **2.**gevşedi.

وهوه vehvehe: [m. vehvehe وهوهة] **1.**ah vah edip çığlığı bastı. **2.**köpek uludu.

وهين vehîn: formen, işçi başı.

وى vey: ne güzel, ne iyi, ne hoş, bravo.

ويبا veyben: şahane, harika, ne güzel.

ويبک veybike: görürsün sen gününü.

ويح veyh: vah vah, yazık çok yazık.

ويک veyke: görürsün sen gününü.

ويکان veyke'enne: vay, demek ki.

ويل veylun: **1.**yazıklar olsun! **2.**vay haline!

ويل veyyele: [m. tevyîy تويیل] birine yazıklar olsun dedi.

ويلکم veylekum: yazıklar olsun size!

ويلمه veylummihi: ne harika, ne mükemmel.

ويه veyhe: haydi bakalım.

ويه veyhi: haydi bakalım.

ويها veyhen: haydi bakalım.

ه

ه ha: **1.**Araf alfabesinin yirmi altıncı harfi. **2.**Ebced sistemindeki sayısal değeri: beş.

هؤلاء hâulâ': **1.**işte bunlar. **2.**şunlar. **3.**onlar.

هاب hâbe: (yehâbu) [m. heyb, heybe, mehâbe ، هيبة ، هيب] **1.**korktu. **2.**sakındı.

هات hâti: getir, ver bana, ver bakayım.

هاتف hâtif: **1.**telefon. **2.**telefon sesi. **3.**gaipten gelen ses.

هاتين hâteyni: şu ikisi.

هاج hâce: (yehîcu) [m. heyc, heyecân, heyâc، هيج ، هيجان ، هياج] **1.**toz kalktı. **2.**deniz kabardı. **3.**bitki kuruyup sarardı. **4.**hava rüzgârlı ve bulutlu oldu. **5.**heyecanlandırdı. **6.**tahrik etti.

هاجر hâcere: [m. muhâcere مهاجرة] göç etti, hicret etti.

هاجرة hâcire: [ç. hâcirât هاجرات] **1.**gün ortası. **2.**küfür.

هاجم hâceme: [m. muhâceme مهاجمة] birbirine hücum etti.

هاجى hâcâ: [m. muhâcât, hicâ' مهاجاة ، هجاء] yerdi, hicvetti.

هاد hâd: yol gösterici.

هاد hâde: (yehûdu) [m. hevd هود] **1.**tövbe etti, hidayete erdi. **2.**Yahudi oldu.

هادن hâdene: [m. muhâdene مهادنة] **1.**barış yaptı. **2.**savaşı durdurdu.

هادى hâdâ: [m. muhâdât مهاداة] **1.**birbirine hediye gönderdi. **2.**barış yaptı. **3.**hicvetti. **4.**bir tarafa yıkılarak yürüdü.

هادى hâdî: [ç. hudât هداة] **1.**Yüce Tanrı'nın isimlerinden biri. **2.**yol gösterici, rehber.

هار hâr: çökmek üzere olan bina.

هار hâre: (yehûru) [m. hevr هور] **1.**ilham etti. **2.**sevketti, yöneltti. **3.**vazgeçirdi. **4.**insanları birbirine kırdırdı. **5.**yere çaldı. **6.**yıktı. **7.**yıkıldı. **8.**takdir etti, tahmin etti. **9.**aldattı.

هاروت hârût: Hârût adlı melek.

هارون hârûn: Hz. Musa'nın kardeşi.

هازئ hâzi': alaycı.

هازئة hâzi'e: seraplı çöl.

هازل hâzele: [m. muhâzele مهارلة] şakalaştı.

هازل hâzil: şakacı.

هاضوم hâdûm: [ç. havâdim هواضم] hazmettirici ilaç.

هاع hâ'a: (yehe'u, yehû'u) [m. hev', huvâ' هوع ، هواع] **1.**kustu. **2.**hırslı oldu.

هاف hâfe: (yehîfu) [m. heyf هيف] **1.**çok susadı, dili damağına yapıştı. **2.**döküldü, düştü.

هال hâle: (yehûlu) [m. hevl هول] **1.**korku saldı, dehşete düşürdü. **2.**korktu. **3.**hayran bıraktı.

هالة hâle: ayça, ayla, hale.

هالك hâlik: helâk olan.

هام hâme: (yehîmu) [m. heym, huyûm, hiyâm, heyemân, tehyâm هيم ، هيوم ، هيام ، هيمان ، تهيام] **1.**sevdi. **2.**aşık oldu. **3.**ne yapacağını bilemedi.

هام hâme: (yehîmu) [m. hiyâm هيام] çok susadı, dili damağına yapıştı.

هامان hâmân: Firavun'un veziri, Hâmân.

هامدة hâmide: kupkuru.

هامش hâmiş: **1.**dipnot. **2.**haşiye, derkenar.

هان hâne: (yehûnu) [m. hevn هون] kolay oldu, kolaylaştı.

هان hâne: (yehûnu) [m. hûn, hevn هون] düşkünleşti, alçaldı.

هانئ hâni': hizmetçi.

هاول hâvele: [m. muhâvele مهاولة] korkuttu.

هاون hâven: [ç. hevâvîn هواوين] havan.

هاون hâvene: [m. muhâvene مهاونة] yumuşak davrandı, suyuna gitti.

هاوى hâvâ: [m. muhâvât, hivâ' مهاواة ،هواء] **1.**şaka yaptı, takıldı. **2.**yağ çekti, dalkavukluk etti. **3.**hızlı hızlı yürüdü.

هاوية hâviye: **1.**cehennem. **2.**hava.

هأهأ he'he'e: [m. he'he'e هأهأة] **1.**kahkaha attı, kah kah güldü. **2.**deveyi "he he" diye seslenerek kovdu. **3.**"hi hi" diye seslenerek hayvanı çağırdı.

هب heb: tut ki, say ki, farzet ki.

هب hebbe: (yehubbu) [m. hubûb, hebîb, hebb هبوب ، هبيب ، هب] **1.**rüzgâr esti. **2.**uyandı. **3.**yıldız doğdu.

هبت hebete: (yehbitu) [m. hebt, hubât هبت ، هبات] **1.**yumuşak oldu. **2.**rezil etti. **3.**değerini düşürdü. **4.**hayretler içinde bıraktı. **5.**kılıçla vurdu.

هبت hebt: ahmaklık.

هبة hibe: bağış, hibe.

هبز hebeze: (yehbizu) [m. hebz, hubûz هبز ، هبوز] ansızın öldü.

هبط hebbete: [m. tehbît تهبيط] **1.**indirdi. **2.**bir yere götürdü, bir yere soktu.

هبط hebete: (yehbutu) [m. hebt هبط] **1.**indi, kondu. **2.**bir yere geldi. **3.**fiyat düşürdü. **4.**zayıfladı. **5.**vurdu. **6.**indirmek. **7.**bir yere götürmek. **8.**boşa gitti.

هبكة hubeke: [ç. hubekât, hubek هبك ، هبكات] sersem, ahmak.

هت hette: (yehuttu) [m. hett هت] **1.**düzgün konuştu. **2.**hızlı konuştu. **3.**ırzına musallat oldu. **4.**lâyıkıyla ikram etmedi. **5.**yaprak döktü. **6.**parçaladı, ufaladı.

هتاف hutâf: bağırtı, bağlık çığlık.

هتاف الحرب hutâfu'l-harb: slogan.

هتر hetere: (yehturu) [m. hetr هتر] **1.**hödük oldu. **2.**bunadı. **3.**namusuna leke sürdürdü.

هتف hetefe: (yehtifu) [m. hetf, hutâf هتف ، هتاف] **1.**seslendi, çağırdı. **2.**övdü, methetti.

هتك heteke: (yehtiku) [m. hetk هتك] **1.**yırttı, parçaladı. **2.**namusuna leke sürdü, ırzına geçti. **3.**kesti.

هتك hetteke: [m. tehtîk تهتيك] **1.**yırttı, parçaladı. **2.**namusuna leke sürdü, ırzına geçti. **3.**kesti.

هجا hecâ: (yehcû) [m. hecv, hicâ' هجو ، هجاء] **1.**harf harf okudu. **2.**okudu. **3.**öğrendi.

هجا hecâ: (yehcû) [m. hecv, hicâ', tehcâ' هجو ، هجاء ، تهجاء] **1.**küfretti. **2.**hicvetti, yerdi.

هجد heccede: [m. tehcîd تهجيد] uyuttu.

هجد hecede: (yehcudu) [m. hucûd هجود] **1.**geceleyin uyudu. **2.**geceleyin ibadet etti.

هجر hecere: (yehcuru) [m. hecr, hiccîr, ihcîrâ هجر ، هجير ، اهجيرى] sayıkladı.

هجر hecere: (yehcuru) [m. hecr, hicrân هجر ، هجران] **1.**kesti. **2.**ilgiyi kesti. **3.**küstü. **4.**terketti. **5.**oruçlu iken cinsel ilişkiden uzak durdu. **6.**hezeyan söyledi. **7.**açığa vurdu. **8.**uzaklaştı.

هجرة hicre: göç, hicret.

هجع hecce'a: [m. tehci' تهجيع] **1.**uyuttu **2.**açlığını giderdi.

هجع hece'a: (yehce'u) [m. hec', hucû' هجع ، هجوع] **1.**geceleyin uyudu. **2.**dindi, sakinleşti.

هجعة huc'e: bön, şaşkoloz.

هجل heccele: [m. tehcîl تهجيل] küfretti

هجم heceme: (yehcumu) [m. hucûm هجوم] **1.**üstüne atıldı, hamle etti, saldırdı, hücum etti. **2.**izinsiz girdi. **3.**yıkıldı.

هجن heccene: [m. tehcîn تهجين] **1.**müstehcen buldu, ayıpladı. **2.**ayıplı kıldı.

هجن hecune: (yehcunu) [m. hucne, hecâne, hucûne هجنة ، هجانة ، هجونة] **1.**melez oldu. **2.**sözde kabalık bulundu.

هجى heccâ: [m. tehciye تهجية] yazma öğretti.

هجى heciye: (yehcâ) [m. hece' هجأ] kurt gibi acıktı.

هجين hecîn: [ç. hucn, hevâcin هجن ، هواجن] **1.**soyu karışık at, safkan olmayan at. **2.**hecin devesi.

هدأ hede'e: (yehde'u) [m. hed', hudû' هدأ ، هدوء] **1.**dindi, sakinleşti. **2.**ikamet etti, yerleşik oldu. **3.**öldü. **4.**çocuğu pişpişleyerek uyuttu.

هدان hidân: [ç. hudûn هدون] **1.**salak, sersem, dangalak. **2.**ibadet etmeye üşenen.

هدب hudb: [ç. ehdâb اهداب] **1.**saçak, püskül. **2.**kirpik.

هدباء hedbâ': [ç. hudb هدب] **1.**sarkık nesne. **2.**uzun sakal.

هدج hedece: (yehdicu) [m. hedc, hedce هدج ، هدجة] **1.**fokurdadı. **2.**uğuldadı.

هدد heddede: [m. tehdîd تهديد] tehdit etti, gözdağı verdi.

هدر hedere: (yehdiru) [m. hedr, tehdâr, hedîr هدر ، تهدار ، هدير] **1.**deve böğürdü. **2.**kaynadı. **3.**gürledi. **4.**şişti. **5.**çiçek kapçığı yarıldı.

هدر hedere: (yehduru, yehdiru) [m. hedr, heder هدر] **1.**boşa gitti. **2.**heder etti. **2.**boşa kan akıttı.

هدف hedef: [ç. ehdâf اهداف] **1.**hedef. **2.**gaye, amaç. **3.**yüksek sığınak. **4.**nişangâh, nişan tahtası. **5.**dangalak.

هدف hedefe: (yehdifu) [m. hedf هدف] **1.**hedef aldı. **2.**yöneldi, döndü. **3.**attı. **4.**tembel oldu. **5.**girdi.

هدل hedile: (yehdelu) [m. hedel هدل] sarktı.

هدم heddeme: [m. tehdîm تهديم] yıktı, yerle bir etti.

هدم hedeme: (yehdimu) [m. hedm هدم] **1.**yıktı. **2.**kırdı. **3.**yama yaptı. **4.**kanını döktü.

هدن hedene: (yehdinu) [m. hedn هدن] **1.**öldürdü. **2.**aldattı. **3.**gönlünü aldı, hoşnut etti. **4.**gömdü.

هدونة hudûne: [ç. huden هدن] **1.**silah bırakışma, mütareke. **2.**barış. **3.**sakinlik. **4.**.gevşeme.

هدهد hudhud: [ç. hedâhid, hedâhîd هداهد ، هداهيد] **1.**(zool.) çavuşkuşu, hüthüt. **2.**nağme ile öten kuş.

هدى hedâ: (yehdî) [m. huden, hedy, hidâye هدى ، هدى ، هداية] **1.**doğru yolu gösterdi. **2.**yol gösterdi, yol tarif etti. **3.**hidayete erdirdi. **4.**hidayete erdi, doğru yola girdi.

هدى heddâ: [m. tehdiye تهدية] **1.**gerdeğe soktu. **2.**hediye etti. **3.**ithaf etti.

هدى hedy: **1.**Mekke'ye götürülen kurbanlık. **2.**saygın kişi. **3.**yol. **4.**karakter.

هدى hedâ: (yehdî) [m. hidâ' هداء] gerdeğe soktu.

هدية hediyye: [ç. hedâyâ هدايا] **1.**hediye, armağan. **2.**gelin.

هذا hâzâ: işte böyle.

هذأ heze'e: (yehze'u) [m. hez' هذأ] **1.**hızla doğradı. **2.**düşmanları yok etti. **3.**sataştı, dil uzattı.

هذا عبارة عن hazâ ibâretun an: şu demektir.

هذا... و هذا hâzâ…ve hâzâ: biri… diğeri.

هذاذ hezzâz: çok keskin.

هذان hâzâni: bu ikisi.

هذب hezzebe: [m. tehzîb تهذيب] **1.**hurma ağacını budadı. **2.**süratli oldu. **3.**çocuğu iyi yetiştirdi. **4.**kitabı gözden geçirdi. **5.**özet çıkardı, hülasa etti.

هذر hezere: (yehzuru, yehziru) [m. hezr, hezer, tehzâr هذر ، تهذار] **1.**gevezelik etti. **2.**biçimsiz konuştu.

هذه hâzihi: bu, şu.

هذه المرة hâzihi'l-merre: bu kez, bu defa.

هذى hezâ: (yehzî) [m. hezy, hezeyân هذى ، هذيان] sayıkladı, hezeyan söyledi.

هر herre: (yehirru) [m. herîr هرير] **1.**hırladı. **2.**havladı.

هر herre: (yehurru, yehirru) [m. herr هر] **1.**ishal yaptı. **2.**pislik çıkardı, dışkı çıkardı.

هر herre: (yehurru, yehirru) [m. herr, herîr هر ، هرير] **1.**bağırdı, çemkirdi. **2.**tiksindi, iğrendi.

هر hirr: [ç. hirere هررة] (zool.) kedi.

هرابذة herâbize: ateşperest rahipleri.

هرب herebe: (yehrubu) [m. herb, hurûb, herebân هرب ، هروب ، هربان] **1.**kaçtı, firar etti. **2.**hızlı hızlı yürüdü. **3.**uzaklaştı. **4.**aşırıya kaçtı.

هرب heribe: (yehrebu) [m. hereb هرب] yaşlandı, kocadı.

هرب herrebe: [m. tehrîb تهريب] **1.**kaçırdı. **2.**kaçakçılık yaptı.

هربذ hirbiz: [ç. herâbize هرابذة] ateşperest rahibi.

هرة hirre: [ç. hirer هرر] dişi kedi.

هرج herece: (yehricu) [m. herc هرج] **1.**kargaşa çıktı, fitne çıktı. **2.**kapıyı açık bıraktı. **3.**cinsel ilişkide bulundu. **4.**dangıl dungul konuştu. **5.**çok uyudu. **6.**kuşkulandı.

هرج herice: (yehrecu) [m. herec هرج] bayıldı, kendinden geçti.

هرد herede: (yehrudu) [m. herd هرد] **1.**yardı. **2.**parçaladı. **3.**eti çok pişirdi. **4.**gücü yetti. **5.**dil uzattı, laf attı.

هرع here'a: (yehre'u) [m. hera' هرع] perişan bir halde hızlı hızlı yürüdü, koştu.

هرق hereka: (yehraku) [m. herk هرق] döktü.

هرقل hirakl: Heraklius.

هرم herem: [ç. ehrâm, hirâm اهرام ، هرام] **1.**piramit. **2.**ihtiyarlama. **3.**yaşlılık zafiyeti.

هرم hereme: (yehrimu) [m. herm هرم] kıydı, küçük küçük doğradı.

هرم herime: (yehremu) [m. herem هرم] yaşlandı, kocaldı.

هرم herm: (bot.) semizotu.

هرمز hurmuz: (F.) **1.**Müşteri, Jüpiter. **2.**Tanrı. **3.**Hürmüz, Pers hükümdarlarından biri.

هرمط hermeta: [m. hermeta هرمطة] sarkıntılık etti.

هرمون hurmûn: (İng.) hormon.

هرى hury: [ç. ehrâ' اهراء] silo, tahıl ambarı.

هريسة herîse: **1.**keşkek. **2.**tereyağı, undan ve şeker katkısıyla yapılan bir hamur tatlısı.

هز hezze: (yehizzu) [m. hizze هزة] **1.**coştu. **2.**fokurdadı.

هز hezze: (yehuzzu) [m. hezz هز] **1.**hareket ettirdi, oynattı. **2.**salladı, silkeledi. **3.**teşvik etti.

هزئ hezi'e: (yehze'u) [m. hez', huz', huzû' هزء ، هزوء] alay etti, eğlendi.

هزار hezâr: (F.) bülbül.

هزال hazzâl: şakacı.

هزالة huzâle: şaka.

هزبر hizber: (F.) [ç. hezâbir هزابر] **1.**arslan. **2.**iriyarı. **3.**güçlü.

هزة الجماع hezzetu'l-cimâ': (tıp.) orgazm.

هزج hezec: [ç. ehzâc اهزاج] **1.**güzel ses. **2.**sinek vızıltısı. **3.**gök gürlemesi. **4.**aruzda bir bahir. (mefâ'îlünx6)

هزج hezzece: [m. tehzîc تهزيج] ezgi ile terennüm etti.

هزر hezere: (yehziru) [m. hezr هزر] **1.**sırtına vurdu. **2.**yere çaldı, yere vurdu. **3.**kovdu. **4.**güldü. **5.**çimdikledi. **6.**elini çabuk tuttu. **7.**pahalıya sattı.

هزز hezzeze: [m. tehzîz تهزيز] salladı, sarstı, oynattı.

هزع hezze'a: [m. tehzî' تهزيع] **1.**kırdı, parçaladı, un ufak etti. **2.**ayırdetti.

هزل hezele: (yehzelu) [m. hezel هزل] şaka yaptı.

هزل hezl: **1.**şaka. **2.**saçma, zırva, boş söz.

هزم hezeme: (yehzimu) [m. hezm, hezîm هزم ، هزيم] **1.**bozguna uğrattı. **2.**hakkını yedi. **3.**öldürdü. **4.**kuyu kazdı. **5.**çınladı. **6.**eliyle çukur açtı.

هزم hezzeme: [m. tehzîm تهزيم] **1.**bozguna uğrattı. **2.**kırdı.

هزو huzuv: alay.

هزيمة hezîme: [ç. hezâ'im هزائم] **1.**bozguna uğrama,

bozgun. **2.**bol sulu kuyu. **3.**zayıf deve.

هس hesse: (yehissu) [m. hess هس] **1.**döverek ufaladı. **2.**söylendi, homurdandı.

هس hus: sus!

هش heşşe: (yeheşşu, yehişşu) [m. heşş, heşâşe, heşâş هش ، هشاشة ، هشاش] çok sevindi, neşelendi, coşkuya kapıldı.

هش heşşe: (yehuşşu, yehişşu) [m. heşş هش] bastonla vurarak yaprak düşürdü, yaprak silkti.

هشم heşeme: (yehşimu) [m. heşm هشم] **1.**kırdı. **2.**sağdı.

هشم heşşeme: [m. tehşîm تهشيم] **1.**kırdı, un ufak etti. **2.**saygı gösterdi, hatırını saydı.

هضل hedele: (yehdulu, yehdilu) [m. hedl هضل] **1.**çok konuştu. **2.**çok şiir okudu.

هضم hademe: (yahdimu) [m. hadm هضم] **1.**hazmetti, sindirdi. **2.**hakkını eksik verdi. **3.**gaspetti, el koydu. **4.**kırdı. **5.**üstüne saldırdı. **6.**tahammül etti, katlandı. **7.**sevdi. **8.**gönül rızasıyla kendi payından verdi.

هطع hata'a: (yehta'u) [m. hat', hata' هطع] **1.**gözünü dikti. **2.**korku ile koşarak geldi.

هطل hatele: (yahtilu) [m. hatl, hatelân هطل ، هطلان] **1.**iri taneli yağmur yağdı. **2.**gözyaşı döktü. **3.**atı terletti.

هفا hefâ: (yehfû) [m. hefv, hufuvv هفو] **1.**uçuştu, havalandı. **2.**rüzgâr alıp götürdü. **3.**sevindi. ☛ * ~ el-kalbu هفا القلب kalbi çarptı.

هفهاف hefhâf: **1.**ince belli. **2.**ince elbise.

هفهف hefhefe: [m. hefhefe هفهفة] iteledi, yerinden oynattı.

هقف hakife: (yehkafu) [m. hakaf هقف] iştahsız oldu.

هک hekke; (yehukku) [m. hekk هک] **1.**kılıçla vurdu. **2.**yordu, bitkin düşürdü. **3.**delik büyüttü. **4.**olan sütü sağdı. **5.**kuyu göçtü. **6.**kuş tersledi. **7.**ezdi. **8.**gaz çıkardı, yellendi. **7.**şarap sarhoş etti.

هل hel: **1.**soru kelimesi: mi? **2.**şüphesiz.

هل helle: (yehullu) [m. hell, hilâl هل ، هلال] **1.**hilal göründü. **2.**kamerî ay başladı. **3.**yağmur boşandı. **4.**sevindi. **5.**bağırdı, haykırdı.

هل ترى hel turâ: acaba.

هل عسى hel asâ: acaba, olabilir mi, ya …olursa?

هل من مزيد hel min mezîd: daha var mı?

هلا hellâ: teşvik edatı.

هلاک helâk: **1.**ölmek. **2.**cehenneme girmek.

هلال hilâl: [ç. ehille اهلة] **1.**hilal, yeni ay. **2.**kamerî ayların yirmi altıncı ve yirmi yedinci gecesindeki ay. **3.**yılan. **4.**sıska deve. **5.**küçük tahra. **6.**toz. **7.**homoseksüel delikanlı. **8.**uzunlamasına döşenmiş kaldırım taşı. **9.**tırnak beyazlığı. **10.**parantez. **11.**hilal biçimli damga.

هلالان hilâlân: çift parantez.

هلام hulâm: jelatin.

هلة hille: [ç. hilel هلل] **1.**yağmur. **2.**kamerî ay başı.

هلتات heltât: göçebeler.

هلج helece: (yehlicu) [m. helc هلج] **1.**kehanette bulundu. **2.**güç yorumlanan rüya gördü.

هلس hellese: [m. tehlîs تهليس] **1.**hastalık zayıf düşürdü. **2.**sayıkladı. **3.**saçmaladı.

هلک heleke: (yehleku, yehliku) [m. helâk, hulk, hulûk هلاک ، هلک ، هلوک] **1.**öldü. **2.**cehenneme girdi.

هلک helleke: [m. tehlîk تهليک] öldürdü.

هلکة heleke: [ç. helek, helekât هلک ، هلکات] kıtlık yılı.

هلکة hilke: [ç. hilek هلک] ayak takımı.

هلل hellele: [m. tehlîl تهليل] **1.**Lâilâheillallah dedi. **2.**uzak durdu, geri durdu, kaçındı. **3.**korkup kaçtı. **4.**zayıflıktan bir deri bir kemik kaldı.

هلم helumme: gelin.

هليلج helîlec: elips.

هليون hilyevn: (bot.) kuşkonmaz.

هم hemm: [ç. humûm هموم] **1.**üzüntü, keder. **2.**niyet. **3.**dikkat.

هم hemme: (yehummu) [m. hemm هم] **1.**yapmamaya karar verdi, karar verdiği halde yapmadı. **2.**içini boşalttı. **3.**çalıştı. **4.**istek duydu. **5.**kalkıştı, yeltendi.

هم hemme: (yehummu) [m. humûme, hemâme ، همومة همامة] çok yaşlı oldu.

هم hum: onlar.

هم hemme: [m. tehmîm تهميم] ninni söyledi.

هما humâ: o ikisi.

هماء humâ': (F.) **1.**hüma kuşu. **2.**karakuş.

همام humâm: [ç. himâm همام] **1.**cömert. **2.**arslan. **3.**padişah. **4.**emir. **5.**vali. **6.**erimiş kar suyu. **6.**erimiş hörgüç yağı.

همايون humâyûn: (F.) **1.**sultan. **2.**imparator.

همة himme: [ç. himem همم] **1.**gayret, himmet. **2.**enerji. **3.**istek, arzu.

همر hemere: (yehmuru, yehmiru) [m. hemr همر] **1.**döktü. **2.**döküldü. **3.**olan sütü sağdı. **4.**çok konuştu. **5.**verdi. **6.**yıktı. **7.**eşindi.

همز hemeze: (yehmuzu, yehmizu) [m. hemz همز]

1.hemzeli okudu. **2.**vurdu. **3.**ısırdı. **4.**çekiştirdi, gıybet etti. **5.**şeytan vesveseye düşürdü. **6.**iteledi. **7.**kırdı. **8.**sıktı, sıkıştırdı. **9.**mahmuzladı. **10.**yere çaldı.

همزات hemezât: vesveseler.

همزات الشيطان hemezâtu'ş-şeytân: şeytanın verdiği vesveseler.

همزة humeze: **1.**gammaz. **2.**çekiştiren, gıybet eden.

همزة hemze: [ç. hemezât همزات] **1.**hemze. **2.**çukur.

همس hemese: (yehmisu) [m. humûs, hems همس ، هموس] **1.**sesini gizledi. **2.**fısıldadı. **3.**vesveseye düşürdü. **4.**üzüm suyu çıkardı. **5.**kırdı. **6.**lokmasını ağzını açmadan çiğnedi. **7.**yere yavaş bastı. **8.**geceleri korkmadan yürüdü.

همس hems: fısıltı.

همش hemeşe: (yehmişu) [m. hemş همش] **1.**çok konuştu. **2.**sohbet etti. **3.**hareket etti.

همش hemeşe: (yehmuşu) [m. hemş همش] **1.**ısırdı. **2.**topladı, biriktirdi.

همش hemmeşe: [m. tehmîş تهميش] dipnot koydu.

همط hemeta: (yehmitu) [m. hemt همط] **1.**zulmetti. **2.**gaspetti. **3.**acele etti. **4.**aldı. **5.**yediğine içtiğine dikkat etmedi. **6.**düşünmeden etmeden konuştu.

همع heme'a: (yehme'u) [m. hem', humû' همع ، هموع] **1.**gözünden yaş aktı. **2.**başını yardı. **3.**çiy düştü, kırağı yağdı.

هملاج himlâc: [ç. hemâlîc هماليج] **1.**rahvan yürüyen at. **2.**cılız koyun.

هملج hemlece: [m. hemlece هملجة] hayvan rahvan gitti.

همم himem: **1.**gayretler, himmetler. **2.**enerjiler. **3.**istekler, arzular.

همهم hemheme: [m. hemheme هممهمة] **1.**mırıldandı. **2.**ninni söyledi. **3.**üzüntüden sesi kısıldı. **4.**hayvan boğuk ses çıkardı.

همهمة hemheme: **1.**mırıltı. **2.**sığır sesi.

همى hemâ: (yehmî) [m. hemy, humiyy, hemeyân همى ، همیان] **1.**gözyaşı döktü. **2.**şaşkın şaşkın dolaştı. **3.**düştü. **4.**kayboldu.

هن hen: **1.**şey. **2.**len, ülen, ulan.

هن hunne: onlar.

هنئ heni'e: (yehne'u) [m. hene', hen', henâ'e هنأ ، هنأ ، هنائة] **1.**sevindi. **2.**yemek lezzetli ve hazmedilir oldu. **3.**doydu.

هنأ hene'e: (yehne'u) [m. hen', hin', henâ' هنأ ، هناء] sağlıklı yemek yaptı.

هنأ hene'e: (yehnu'u, yehne'u, yehni'u) [m. hen', hin',

henâ’ [هنأ ، هناء] **1.**vücuda yaradı. **2.**kutladı, tebrik etti, kutlu olsun dedi.

هنأ henne’e: [m. tehni’e, tehnî’ تهنئ ، تهنئة] tebrik etti, kutladı, “hayırlı olsun” dedi.

هنا hinnâ: ta orası.

هنا hunâ: **1.**burası. **2.**burada. **3.**yaklaş. **4.**oyun, eğlence.

هناك hinnâke: ta orası.

هناك hunâke: **1.**orada. **2.**orası.

هنالك hunâlike: **1.**işte orada. **2.**orada. **3.**şuracıkta.

هند hind: (coğ.) Hindistân.

هندباء hindibâ’: (bot.) hindiba.

هندس hendese: [m. hendese هندسة] **1.**proje çizdi, proje hazırladı. **2.**mühendislik yaptı.

هندسة hendese: geometri.

هندسة المعمار والبناء hendesetu’l-mi’mâr ve’l-binâ’: mimarlık.

هندسة تحليلية hendesetun tahlîliyye: analitik geometri.

هندسة عملية hendesetun ameliyye: mühendislik.

هندم hendeme: [m. hendeme هندمة] **1.**simetrik yaptı. **2.**ölçülü yaptı.

هندوانى hunduvânî: Hint işi, Hindistan yapısı.

هنع hene’a: (yehne’u) [m. hen’ هنع] **1.**boyun eğdi, itaat etti. **2.**eğdi, büktü.

هنيئا لك henî’en lek: afiyet olsun, yarasın.

هنيئا مريئا henîen merîen: afiyetle.

هو huve: o.

هواء hevâ’: **1.**hava. **2.**atmosfer. **3.**rüzgâr. **4.**iklim. **5.**boşluk. **6.**delik. **7.**korkak. **8.**bomboş.

هواء الاصفر hevâu’l-asfar: (tıp.) kolera.

هواء الطلق hevâ’u’t-talk: açık hava.

هواء المضغوط hevâ’u’l-madgût: sıkıştırılmış hava, basınçlı hava.

هوائى hevâ’î: **1.**hava ile ilgili. **2.**hava ile çalışan. **3.**kaprisli. **4.**gazlı. **5.**anten.

هواجس hevâcis: akla gelenler.

هواعة huvâ’a: kusmuk.

هوب hevb: [ç. ehvâb اهواب] **1.**çalçene. **2.**ateş. **3.**alev. **4.**uzaklık. **5.**güneş parıltısı.

هوة huvve: [ç. huven, huvv, huviyy هوى ، هو ، هوى] **1.**engebeli arazi. **2.**kuyu. **3.**derin çukur.

هود hevvede: [m. tehvîd تهويد] **1.**yahudileştirdi, yahudi yaptı. **2.**cinlerle konuştu. **3.**yavaş yürüdü. **4.**şaraptan sarhoş oldu. **5.**yumuşak yumuşak konuştu. **6.**sakin oldu. **7.**uyudu. **8.**coşturdu. **9.**çalıp söyledi, eğlendi.

هود hûd: Hûd peygamber.

هود hûd: yahudiler.

هودة hevde: [ç. hevd هود] deve hörgücü.

هودج hevdec: [ç. hevâdic هوادج] çadır tipi mahfe.

هور hevvere: [m. tehvîr تهوير] **1.**yere çaldı, devirdi. **2.**yıktı.

هوس hevvese: [m. tehvîs تهويس] kırdı, parçaladı, ufaladı.

هوش hevveşe: [m. tehvîş تهويش] **1.**fesat çıkardı, fitne çıkardı. **2.**derledi topladı. **3.**karıştırdı.

هوع hevve'e: [m. tehvî' تهويع] kusturdu.

هوک hevike: (yehveku) [m. hevek هوک] ebleh oldu.

هوک hevveke: [m. tehvîk تهويک] **1.**çukur kazdı. **2.**eblehleştirdi, salaklaştırdı.

هول hevl: [ç. ehvâl, hu'ûl اهوال ، هؤول] **1.**korku. **2.**korkunç. **3.**terör. **4.**alarm.

هول hevvele: [m. tehvîl تهويل] **1.**korkuttu. **2.**korkunçlaştırdı. **3.**iki dirhem bir çekirdek süslendi, takıp takıştırdı. **4.**hamle etti.

هولة hûle: **1.**tuhaf, acayip. **2.**öcü. **3.**bir içim su, güzel mi güzel, ay parçası.

هون hevvene: [m. tehvîn تهوين] **1.**kolaylaştırdı. **2.**hafifletti. **3.**hafife aldı, küçümsedi.

هوهاة hevhât: [ç. heyâhî هياهى] **1.**ebleh. **2.**ödlek. **3.**geniş kuyu.

هوى hevâ: (yehvî) [m. huviyy هوى] **1.**şahin avının üstüne saldırdı. **2.**yürüdü. **3.**hızlı gitti. **4.**öldü. **5.**rüzgâr esti. **6.**sundu. **7.**elini uzattı.

هوى hevâ: [ç. ehvâ' اهواء] **1.**boş arzu. **2.**nefis arzusu. **3.**nefis. **4.**aşk. **5.**kapris.

هوى heviye: (yehvâ) [m. heven هوى] sevdi, aşık oldu, tutuldu.

هوى hevvâ: [m. tehviye تهوية] havalandırdı.

ههنا hâhunâ: burada.

هى heyyi: sallanma, durma.

هى hiye: o.

هى بن بى heyyu'bnu beyy: babası meçhul, piç.

هيء hey': güzel görünen, şık.

هيء hey': yemek daveti.

هيئة hey'e: [ç. hey'ât هيئات] **1.**şekil. **2.**görünüş. **3.**şık görünüş. **4.**durum. **5.**heyet, kurul, ekip.

هيئة المحكمة hey'etu'l-mahkeme: mahkeme heyeti.

هيئة المحلفين hey'etu'l-muhallifîn: jüri üyesi.

هيا heyâ: çüş.

هيأ heyye'e: [m. tehyi'e, tehyî' تهيئة ، تهييء] **1.**hazırladı, düzenledi, tertipledi. **2.**kolaylaştırdı.

هيا hiyyâ: aman, sakın ola ki.

هيا هيا heyyâ heyyâ: deh, yeh yeh.

هياب heyyâb: korkak, ürkek.

هياک hiyyâke: aman, sakın ola ki.

هيام heyâm: [ç. hîm هيم] heyelan bölgesi olan kumul.

هيب heyyebe: [m. tehyîb تهييب] korkuttu, korkunç gösterdi.

هيت heyyete: [m. tehyît تهييت] yanına çağırdı.

هيت لک heyte leke: haydi gelsene.

هيت لک heyte leki: gel.

هيت لكم heyte lekum: gelin.

هيت لكما heyte lekumâ: gelin.

هيج heyyece: [m. tehyîc تهييج] **1.**heyecanlandırdı. **2.**tahrik etti. **3.**rahatsız etti. ☛ * ~ el-harbe هيج الحرب savaşı alevlendirdi.

هيجاء heycâ': savaş.

هيس هيس heysi heysi: yaşa, bravo, devam et, haydi.

هيف hayife: (yehyefu) [m. heyef هيف] ince belli oldu.

هيق heyk: [ç. ehyâk, huyûk اهياق ، هيوق] **1.**devekuşu. **2.**ince uzun boylu.

هيكل heykel: **1.**heykel. **2.**iri yapılı. **3.**yüksek bina. **4.**puthane. **5.**havra. **6.**iskelet. **7.**kilise mihrabı. **8.**iri hayvan.

هيكل البناء heykelu'l-binâ': bina iskeleti.

هيكل العظمى heykelu'l-azmî: (tıp.) iskelet.

هيل heyyele: [m. tehyîl تهييل] boşalttı, döktü.

هيلان heyelân: heyelân, dökülen kum, kum kayması.

هيلل heylele: [m. heylele هيللة] "Lâ ilâhe illallâh" dedi.

هيم heyyeme: [m. tehyîm تهييم] karasevdaya düştü.

هيم الله heymullâhi: vallahi.

هيماء heymâ': [ç. hîm هيم] çok susamış, dili damağına yapışmış.

هيمن heymene: [m. heymene هيمنة] amin dedi. ☛ * ~ alâ هيمن على **1.**kontrolü ele aldı. **2.**gözetti, kolladı.

هينة hîne: **1.**ağırbaşlılık. **2.**sakinlik.

هينمة heyneme: [m. heyneme هينمة] **1.**fısır fısır konuştu. **2.**dua etti.

هيولانى heyûlânî: taslak.

هيولى heyûlâ: **1.**pamuk. **2.**hammadde. **2.**ilk madde, heyulâ.

هيهات heyhâte: ne kadar uzak!

ى

ى yâ: **1.**Arap alfabesinin yirmi sekizinci ve son harfi. **2.**Ebced sistemine göre sayısal değeri on (10).

يئس ye'ise: (yey'esu, yey'isu) [m. ye's, ye'se يأس ، يأسة] **1.**umudunu yitirdi, ümitsiz kaldı. **2.**kadın âdetten kesilme yaşına vardı.

يؤس ye'ûs: ümitsiz.

يا yâ: ey, hey.

يا ابت yâ ebeti: babacığım!, babam!

يا اسفاه yâesefâhu: yazık yazık, çok yazık, vah vah, eyvahlar olsun.

يا اسفى yâ esefâ: vah vah.

يا ايها yâ eyyuhe: ey.

يا ايها الناس yâ eyyuhe'n-nâsu: ey insanlar.

يا بشرى yâ buşrâ: müjde! müjde!

يا بنى yâ buneyye: oğlum, yavrucuğum.

يا حسرة yâ hasreten: yazık.

يا حسرتنا yâ hasretenâ: vay halimize!

يا خباث yâ habâs: pislik seni!

يا خبث yâ hubesu: pislik seni!

يا سلام yâ selâm: **1.**vay vay vay!, aman aman aman! **2.**şaşılacak şey! şuna bak! **3.**ne güzel!

يا سيدى yâ seyyidî: efendim.

يا للعار yâ li'l-âr: çok ayıp!, ne ayıp ne ayıp!

يا ليت yâ leyte: keşke.

يا نصيب yânâsîb: piyango.

يا ويلتنا yâ veyletenâ: eyvah bize!

يا ويلتى yâ veyletâ: vay başıma gelenler!

يا ويلتى yâveyletî: yazıklar olsun bana!

يا ويلنا yâ veylenâ: vay başımıza gelene! eyvah bize!

يا هياه yâ heyâh: hey, ey.

يائسة yâ'ise: menopoz döneminde olan kadın.

يابان yâbân: (coğ.) Japonya.

يابانى yâbâniyy: Japon.

يابس yâbis: [ç. yebs, yubbes يبس] kuru.

يابسات yâbisât: kuru olanlar.

يأجوج ye'cûc: Ye'cûc kavmi.

يأجوج و مأجوج ye'cûc u me'cûc: Ye'cüc Me'cüc.

ياسر yâsere: [m. muyâsere مياسرة] **1.**soluna aldı. **2.**iyi davrandı.

ياسر yâsir: [ç. eysâr ايسار] **1.**kolay. **2.**yumuşak, mülayim. **3.**kumar devesini kesip bölüştüren.

ياسمين yâsemîn: (F.) (bot.) yasemin.

يافوخ yâfûh: [ç. yavâfîh بوافيخ] bıngıldak

يأفوف ye'fûf: [ç. yeâfîf يأفيف] **1.**ahmak. **2.**korkak. **3.**acı yemek. **4.**(zool.) turaç kuşu yavrusu.

ياقوت yâkût: [ç. yavâkît يواقيت] yakut.

يامن yâmin: uğurlu, bereketli.

يأمور ye'mûr: (zool.) dağ keçisi.

ياوم yâveme: [m. muyâveme مياومة] bir günlüğüne tuttu.

يأيأ ye'ye': haydi, toplanın.

يباب yebâb: **1.**harabe, virane, yıkıntı. **2.**boş alan, boş mekân.

يبب yebbebe: [m. taybîb تيبيب] evi harabeye çevirdi.

يبروح yebrûh: (bot.) adamotu.

يبس yebbese: [m. teybîs تيبيس] kuruttu.

يبس yebes: [ç. eybâs ايباس] **1.**kuru. **2.**kupkuru zemin.

يبس yebise: (yeybesu, yeybisu) [m. yubs, yebs, yubûse يبس ، يبس ، يبوسة] kurudu.

يبوسة yubûse: kuruluk.

يتم yeteme: (yeytimu) [m. yetm, yutm يتم ، يتم] **1.**yetim kaldı. **2.**yalnız kaldı.

يتم yetteme: [m. teytîm تيتيم] yetim bıraktı.

يتم yetume: (yeytumu) [m. yetm, yutm يتم ، يتم] **1.**yetim kaldı. **2.**yalnız kaldı.

يتيم yetîm: [ç. eytâm, yetâmâ, yeteme, meyteme, yetâ'im ايتام ، يتامى ، يتمة ، ميتمة ، يتائم] **1.**yetim. **2.**benzersiz, eşsiz.

يثرب yesrib: (coğ.) Medine.

يجب yecibu: gerekir.

يحموم yahmûm: [ç. yehâmîm يحاميم] **1.**aşırı sıcak. **2.**kara duman. **3.**siyah renkli.

يحيى yahyâ: Yahya peygamber.

يخت yaht: yat.

يخضور yahdûr: klorofil.

يد yed: [ç. eydin, yudin, eyâd ايد ، يد ، اياد] el.

يد yed: [ç. yudiyy, yediyy, eydin يدى ، ايد] **1.**nimet. **2.**iyilik, ihsan. **3.**saltanat. **4.**güç, kudret. **5.**topluluk. **6.**yol. **7.**ağırbaşlılık.

يد البيضاء yedu'l-beydâ': iyilik eli, bağışlayıcılık, ihsanda bulunma.

يد الدهر yedu'd-dehr: hiçbir zaman, asla, katiyen.

يد الله yedullâh: Allah'ın eli.

يد المساعدة yedu'l-musâ'ade: yardım eli.

يد بيضاء yedun beydâ': beceri, maharet, ustalık.

يدا بيد yeden biyedin: **1.**elden ele. **2.**peşin olarak.

يدوى yedeviyyu: el yapımı.

يدى yediye: (yeydâ) [m. yedy, yeden يدى ، يدى] **1.**eli kurudu. **2.**zayıf oldu. **3.**ihsan aldı. **4.**iyilik yaptı.

يربوع yerbû': (zool.) tarla sıçanı, arap tavşanı, jerboa.

يرمع yerma': [ç. yerâmi' يرامع] topaç.

يسار yesâr: [ç. yusr, yusur يسر] **1.**sol taraf. **2.**kolaylık. **3.**bolluk.

يسارة yesâre: **1.**kolaylık. **2.**zenginlik.

يسارى yesârî: solcu, sol görüşlü.

يستحق الاعتبار yestehikku'l-i'tibâr: hatırı sayılır, itibarlı.

يسر yesire: (yeyseru) [m. yeser يسر] kolay oldu.

يسر yessere: [m. teysîr تيسير] **1.**kolaylaştırdı. **2.**hazırladı. **3.**hayvanlar kolay doğum yaptı. **4.**iletti.

يسر yusr: **1.**kolaylık. **2.**zenginlik.

يسرا yusren: kolaylıkla.

يسرى yusrâ: **1.**sol taraf. **2.**kolay. **3.**kolaylık.

يسوع yesû': Hz. İsa.

يسير yesîr: **1.**kolay. **2.**az. **3.**önemsiz, değersiz.

يسيرا yesîren: **1.**kolay bir şekilde. **2.**yavaş yavaş.

يشم yeşm: yeşim taşı.

يعبوب ya'bûb: [ç. ye'âbîb يعابيب] **1.**yürük at. **2.**bulut. **3.**ırmak.

يعر ye'are: (yey'iru) [m. ya'r, yu'âr يعر ، يعار] meledi.

يعسوب ya'sûb: [ç. ye'âsîb يعاسيب] **1.**arı beyi. **2.**altın. **3.**lider.

يعفور ya'fûr: [ç. ye'âfîr يعافير] **1.**ceylan. **2.**sıpa. **3.**gecenin bir bölümü.

يعقوب ya'kûb: Yakup peygamber.

يعمور ya'mûr: [ç. ya'âmîr يعامير] oğlak.

يعوق ye'ûk: Nuh kavminin taptığı putlardan biri.

يفاع yafâ': **1.**höyük. **2.**tepe.

يقظ yakaza: (yeykazu) [m. yakz, yakâza يقظ ، يقاظة] **1.**uyanık oldu. **2.**sakındı. **3.**uyandı.

يقظان yakzân: [ç. yakâzâ, yıkâz يقاظى ، يقاظ] uyanık, gözüaçık.

يقن yakıne: (yeykanu) [m. yakn, yakîn يقن ، يقين] **1.**kesin olarak bildi. **2.**gerçekleşti.

يقين yakîn: sağlam.

يقينا yakînen: kesin olarak.

يقينى yakînî: pozitif.

يم yemm: [ç. yumûm يموم] **1.**deniz. **2.**yabanî güvercin.

يمامة yemâme: yabanî güvercin.

يمن yemene: (yeyminu) [m. yemn يمن] **1.**sağına aldı. **2.**Yemen'e geldi.

يمن yemene: (yeymunu) [m. yemn, yumn يمن] uğurlu kıldı.

يمن yemmene: [m. teymîn تيمين] sağa gitti.

يمن yemune: (yeymunu) [m. yumn, meymene يمن ، ميمنة] uğurlu oldu.

يمن yumn: uğur, bereket.

يمنى yemenî: sağcı, sağ görüşlü.

يمنى yumnâ: [ç. yumneyât يمنيات] **1.**sağ taraf. **2.**sağ elini kullanan, sağak.

يمين yemîn: [ç. eymun, eymân, eyâmin ايمن ، ايمان ، ايامن] **1.**yemin. **2.**bereket. **3.**güç, kuvvet. **4.**sağ. **5.**sağ el. **3.**sağ yan. **5.**el altında bulunan.

يمين فاجرة yemînun fâcire: yalan yere yemin.

يمينى yemînî: sağcı, sağ görüşlü.

يناير yenâyir: Ocak ayı.

ينبوت yenbût: [ç. yenâbît ينابيت] (bot.) keçiboynuzu ağacı.

ينبوع yenbû': [ç. yenâbî' ينابيع] **1.**pınar. **2.**bol sulu ark. **3.**asıl, menşe.

ينبوع حار yenbû'un hârr: kaplıca, ılıca.

يود yod: (kim.) iyot.

يوسف افندى yûsuf efendî: (T.) (bot.) mandalin.

يوم yevm: [ç. eyyâm, eyâvîm ايام ، اياويم] **1.**gün. **2.**kıyamet günü.

يوم الآخر yevmulâhir: ahiret günü.

يوم الاحد yevmu'l-ahad: Pazar günü.

يوم الخميس yevmu'l-hamîs: Perşembe.

يوم الدين yevmu'd-dîn: **1.**hesap günü. **2.**din günü, ceza günü.

يوم القيامة yevmu'l-kıyâme: kıyamet günü.

يوم عطلة yevmun utle: tatil günü.

يومئذ yevmeizin: o gün.

يومى yevmî: **1.**günlük. **2.**her gün için.

يومية yevmiyye: yevmiye, bir günlük ücret.

يونانى yûnâniyyu: Yunanlı.

يونيو yunyu: Haziran.

يهم yehime: (yeyhemu) [m. yehem يهم] delirdi.

يهود yehûd: **1.**yahudi. **2.**yahudiler. **3.**İsrailoğulları.

يهودى yehûdî: Yahudi.

يهودية yehûdiyye: **1.**Yahudilik. **2.**Yahudiler.